

ŘÍMSKÝ MISÁL

ÚPLNÉ VYDÁNÍ

PŘELOŽIL

A POZNÁMKAMI LITURGICKÝMI

OPATŘIL

P. MARIAN SCHALLER

BENEDIKTIN V EMAUZÍCH

V PRAZE 1931

Nákladem Dra Ant. Podlahy ve prospěch „Dědictví Svatojanského“

Tiskem Kotrbovy knihtiskárny

Imprimi potest.

Pragae, ex Abbatia Emautina, die 10. Februarii 1931.

**✠ ERNESTUS VYKOUKAL O. S. B.,
Abbas.**

Imprimatur.

Pragae, die 20. Februarii 1931.

**✠ ANTONIUS PODLAHA,
episcopus Paphlensis,
auxiliaris Pragensis.**

PŘEDMLUVA K 2. VYDÁNÍ

Všemohoucímu Bohu dík za dokončené dílo!

Mecenáštvím Jeho biskupské Milosti Dra. Ant. Podlahy vychází první úplné vydání římského misálu v českém překladu. Neděje se tak bez značných obětí.

První výbor mešních textů pro neděle a svátky v českém jazyku vydává r. 1860 P. J. Eška u Stýbla pod názvem: „Mše sv. Oběť vždy trvající.“ Krátce na to vydává hradecký biskup Brynych liturgickou modlitební knihu „Oltář“. Skoro úplný překlad misálu vydal r. 1891 emauzský Benediktin P. Prokop Baudyš. V nové úpravě byl námi r. 1925 vydán překlad textů pro neděle a svátky. Teprve po jeho rozebrání mohlo býti přikročeno k vydání úplnému, jež klademe tuto věřícím do rukou.

Nesnadnost úkolu byla přemáhána touhou, dáti konečně do rukou českému katolíku pomůcku, jež by mu ukazovala cestu do nebe, již upravil sám Duch Svatý a na které by nikdo nezemdlel aniž byl odstrašen. Katolíci jiných národů už dávno kráčeji touto královskou cestou.

Překladatel řídil se stejnými zásadami jako při prvním vydání. Vědomě v některých věcech staví se proti úřednímu pravopisu českému, dělá si právo vyjadřovati i pravopisem svou víru.

Použil jsem i nyní Epištol a Evangelii v překladu Sýkorově, rovněž překladů Sekvencí od Dra. A. Fuchse.

Velkou radostí překladatelovou bude, pakliže překlad dá popud k čilému čerpání živých vod ze studnice Ducha Svatého, kterou je katolická liturgie.

EMAUZY, v den sv. Scholastiky 1931.

Překladatel.

Z PŘEDMLUVY K 1. VYDÁNÍ

Překladatel odhodlal se po zralé úvaze položit vedle sebe text latinský a český celého mešního formuláře, neboť kniha má sloužiti nejen prostému lidu, ale i vzdělanci, jenž se bude vždycky zajímati také o originál. Srovnáváním obou textů naučí se vnikati do církevní mluvy, která má své krásy i své zvláštnosti, a může dokonaleji stopovati latinské obřady, jak jich Církev svatá po celém světě užívá.

Překlad sám, jak každý odborník ví, je věc velice nesnadná, má-li pokud možno vystihnouti původní krátké znění i jeho rytmus. Snažil jsem se zachytiti hlavně rytmus modliteb (t. zv. cursus), jenž činí originál tak libozvučným a jednolitým. Tím si může čtenář vysvětliti některý slovosled překladu. Liturgické texty a modlitby vůbec se musejí bráti jako básnické útvary jedinečné krásy, která kotví v inspiraci — tedy v díle samé absolutní Krásy, již je Bůh. Mluví-li člověk s Bohem nebo o Bohu, přestává prósa. Proto je misál a breviář nejkrásnější modlitební knihou. Ostatní modlitební knihy nesou na sobě úzká pouta osobní zbožnosti, která ne vždycky a ne každého dovede uspokojiti. Slova Ducha Svatého jsou však nedočerpatelná. Jediné slovo Boží hodí se pro všechny duševní stavy a všechny nálady srdce. To jest také hlavní důvod, proč předkládáme věřícím tento misál. Každému nejsou přístupny latinské texty a jejich význam; pro duchovní život křesťana jest to však postrádáním té nejrozkošnější a nejvíc osvěžující stravy duchovní.

Pro povznesený a básnický sloh misálových textů přejal jsem do překladů (hlavně žalmů) vědomě některá rčení hebrejská, řecká nebo latinská, která svými obrazy vystihují živě krásné myšlenky.

V PRAZE-EMAUZÍCH, o svátku Božího Těla 1925.

OBĚŤ MŠE SVATÉ

Nejvznešenější způsob, kterým Boha prohlašujeme za svého nejvyššího Pána, jest přinášení obětí. Obětí jest každý viditelný dar, jež podáváme Bohu a jehož přeměněním nebo zničením znemožňujeme jeho užití pro sebe nebo pro druhé. Tím je tento dar Bohu cele věnován a Bůh od nás takto prohlášen a uctěn za nejvyššího našeho Pána, jenž má na všechno neomezené právo a rozhoduje i o našem životě i smrti. Bohu neviditelnému nemůžeme vložit své obětní dary v ruku — a také žádných darů od nás nepotřebuje ten, jenž sám všechno stvořil — ale jejich přinesením ukazujeme, že se Bohu úplně podrobujeme a že jsme ochotni jemu v oběť přinést i svůj vlastní život, který pouze jemu bez výhrady patří.

Oběti jsou tak staré, jako samo lidstvo. I pohané přinášeli svým vymyšleným bůžkům oběti. To souvisí s přirozeností lidskou, neboť duši člověka je vrozeno vědomí závislosti na Bytosti, která je vyšší a dokonalejší, než člověk sám. Jelikož je člověk složen z duše a těla, projevuje se vědomí závislosti na Bohu i na venek, což se děje jednak modlitbou, v níž se rozumný tvor svými myšlenkami, city a zevnějšími projevy povznáší k Bohu, jednak oběťmi, jimiž se odříká něčeho, nač má právo, aby to věnoval svému svrchovanému Pánu.

Ve Starém Zákoně byly oběti Bohem samým skrze Mojžíše přísně nařízeny. Jako nestarší oběť ve Starém Zákoně je známa oběť Kaina a Abela, synů Adamových. Noe vystavěl oltář, na němž obětoval; také patriarchové židovského národa Abraham, Isák a Jakob obětovali. Všecky krvavé i nekrvavé oběti Starého Zákona sám Bůh od Židů vyžadoval za tím účelem, aby si Židé stále připomínali, že Bůh jest jejich nejvyšším Pánem, kterému za všechno vděčí a jehož musí bezpodmínečně poslouchati; ale hlavně proto, aby ukazovaly stále na zaslíbeného Vykupitele, který měl Bohu přinést jedině pravou a libou oběť.

Z PŘEDMLUVY K 1. VYDÁNÍ

Překladatel odhodlal se po zralé úvaze položit vedle sebe text latinský a český celého mešního formuláře, neboť kniha má sloužiti nejen prostému lidu, ale i vzdělanci, jenž se bude vždycky zajímati také o originál. Srovnáváním obou textů naučí se vnikati do církevní mluvy, která má své krásy i své zvláštnosti, a může dokonaleji stopovati latinské obřady, jak jich Církev svatá po celém světě užívá.

Překlad sám, jak každý odborník ví, je věc velice nesnadná, má-li pokud možno vystihnouti původní krátké znění i jeho rytmus. Snažil jsem se zachytiti hlavně rytmus modliteb (t. zv. cursus), jenž činí originál tak libozvučným a jednolitém. Tím si může čtenář vysvětliti některý slovosled překladu. Liturgické texty a modlitby vůbec se musejí bráti jako básnické útvary jedinečné krásy, která kotví v inspiraci — tedy v díle samé absolutní Krásy, již je Bůh. Mluví-li člověk s Bohem nebo o Bohu, přestává prósa. Proto je misál a breviář nejkrásnější modlitební knihou. Ostatní modlitební knihy nesou na sobě úzká pouta osobní zbožnosti, která ne vždycky a ne každého dovede uspokojiti. Slova Ducha Svatého jsou však nedočerpatelná. Jediné slovo Boží hodí se pro všechny duševní stavy a všechny nálady srdce. To jest také hlavní důvod, proč předkládáme věřícím tento misál. Každému nejsou přístupny latinské texty a jejich význam; pro duchovní život křesťana jest to však postrádáním té nejrozkošnější a nejvíc osvěžující stravy duchovní.

Pro povznesený a básnický sloh misálových textů přejal jsem do překladů (hlavně žalmů) vědomě některá rčení hebrejská, řecká nebo latinská, která svými obrazy vystihují živě krásné myšlenky.

V PRAZE-EMAUZÍCH, o svátku Božího Těla 1925.

OBĚŤ MŠE SVATÉ

Nejvznešenější způsob, kterým Boha prohlašujeme za svého nejvyššího Pána, jest přinášení obětí. Obětí jest každý viditelný dar, jež podáváme Bohu a jehož přeměněním nebo zničením znemožňujeme jeho užití pro sebe nebo pro druhé. Tím je tento dar Bohu cele věnován a Bůh od nás takto prohlášen a uctěn za nejvyššího našeho Pána, jenž má na všechno neomezené právo a rozhoduje i o našem životě i smrti. Bohu neviditelnému nemůžeme vložit své obětní dary v ruku — a také žádných darů od nás nepotřebuje ten, jenž sám všechno stvořil — ale jejich přinesením ukazujeme, že se Bohu úplně podrobujeme a že jsme ochotni jemu v oběť přinést i svůj vlastní život, který pouze jemu bez výhrady patří.

Oběti jsou tak staré, jako samo lidstvo. I pohané přinášeli svým vymyšleným bůžkům oběti. To souvisí s přirozeností lidskou, neboť duši člověka je vrozeno vědomí závislosti na Bytosti, která je vyšší a dokonalejší, než člověk sám. Jelikož je člověk složen z duše a těla, projevuje se vědomí závislosti na Bohu i na venek, což se děje jednak modlitbou, v níž se rozumný tvor svými myšlenkami, city a zevnějšími projevy povznáší k Bohu, jednak oběťmi, jimiž se odřiká něčeho, nač má právo, aby to věnoval svému svrchovanému Pánu.

Ve Starém Zákoně byly oběti Bohem samým skrze Mojžíše přísně nařízeny. Jako nestarší oběť ve Starém Zákoně je známa oběť Kaina a Abela, synů Adamových. Noe vystavěl oltář, na němž obětoval; také patriarchové židovského národa Abraham, Isák a Jakob obětovali. Všecky krvavé i nekrvavé oběti Starého Zákona sám Bůh od Židů vyžadoval za tím účelem, aby si Židé stále připomínali, že Bůh jest jejich nejvyšším Pánem, kterému za všechno vděčí a jehož musí bezpodmínečně poslouchati; ale hlavně proto, aby ukazovaly stále na zaslíbeného Vykupitele, který měl Bohu přinést jedině pravou a libou oběť.

Byly tedy pouze předobrazem oběti, kterou za nás Pán Ježíš na kříži přinesl. Jenom jeho oběť měla sílu a moc zbaviti člověčenstvo hříchů a usmířiti je s Bohem. Židovské oběti měly jenom připravovati na tuto dokonalou oběť; kající obětníky ospravedlnily teprve v okamžiku, kdy oběť Páně byla na kříži dokonána. Přinesením Oběti nejvyšší ztratily oběti starozákonní svůj význam a přestaly míti svou platnost.

Naši prarodičové v Ráji, Adam a Eva, měli přinášeti Bohu oběť poslušnosti tím, že si měli odpirati jísti ovoce se zapovězeného stromu; byli by touto poslušností dali na jevo, že Bůh jest jejich nejvyšší Pán, jenž jim může cokoli naříditi. Když tuto oběť odepřeli, uvalili na sebe a své potomstvo hněv Boží, jenž mohl býti usmířen pouze nekonečným zadostiučiněním — a to mohl podati jenom Bůh. Aby tato nekonečná zásluha mohla však býti přivlastněna lidstvu, bylo potřebí, aby prostředníkem mezi Bohem a lidmi byl někdo, kdo byl zároveň Bůh a člověk. Tím byl Pán Ježíš.

Kristus podal svému Otci plné zadostiučinění svou poslušností a tím, že prolil za nás svou krev a nechal se ukřižovati. Tato dvojí oběť Kristova (poslušnosti a života) byla Bohu nekonečně milá a otevřela nám opět bránu ztraceného Ráje.

Láska Kristova k nám vymyslila však ještě způsob, kterým by se tato krvavá oběť nekrvavě opakovala a připomínala ustavičně vykupitelskou smrt i přivlastňovala nám bez ustání její užitek, které nám Kristus svým utrpením zasloužil. Večer před svou smrtí vzal Pán Ježíš chléb do svých svatých rukou, proměnil jej v tělo své, lámal a podával svým Apoštolům se slovy: „Vezměte a jezte, totoť je Tělo mé, které za vás vydáno bude!“ Potom vzal kalich s vínem, proměnil ve svou krev a dal jej učedníkům, řka: „Vezměte a pijte z toho všichni, totoť jest Krev má nového zákona, která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů. To čiňte na mou památku!“ Těmito úkony a slovy byla ustanovena oběť mše svaté.

Mše svatá není pouhou upomínkou na oběť kříže, nýbrž skutečnou obětí, ve které sám Ježíš Kristus se pod způsoby chleba a vína svému nebeskému

Otci nekrvavě obětuje. Smrt a oběť Kristova je při mši sv. vyjádřena odděleným proměňováním chleba a vína. Při mši sv. je viditelná oběť — Kristus pod způsoby chleba a vína — kterou se uctívá Bůh jako nejvyšší Pán, jemuž Syn Boží naším jménem prokazuje úctu a poslušnost, aby jej usmířil. Kristus se při mši sv. obětuje skrze ruce kněze, jenž zastupuje jeho místo obětníka a jeho jménem mluví. Jelikož Pán Ježíš při mši svaté už neumírá, není tato oběť naprostou, jako byla oběť kříže, nýbrž vztažnou k oné oběti kříže, kterou představuje.

Mezi obětí kříže a obětí mše svaté není však podstatného rozdílu, neboť v obojí je stejná oběť — Ježíš Kristus. Jenom co do způsobu obětování je mezi těmito oběťmi rozdíl. Na kříži se obětoval Pán Ježíš krvavě a vypustil při tom svou lidskou duši. Při mši svaté netrpí a neumírá, nýbrž vítězný a oslavený přináší pod způsoby chleba a vína svému nebeskému Otci své Tělo a svou Krev v oběť. Ve mši sv. se obětuje stejný Vykupitel, který zohaven a utýrán pšel na kříži, se stejným láskou k nám planoucím srdcem, se stejnou pokornou poslušností k svému nebeskému Otci.

Jelikož Bůh na něm už nežádá, aby se znovu k jeho cti a usmíření obětoval na kříži, tu obětuje Spasitel opět a opět ve mši sv. své Tělo a svou Krev, které za nás byly kdysi vydány, a tím i všechnu poslušnost a čest, kterou vzdal Otci svým životem a svou smrtí. Na Kříži nás jednou pro vždy vykoupil a učinil zadosť za všechny hříchy celého světa; ve mši sv. nutí Otce, aby nám na Kříži zasloužené odpuštění a milosti přivlastňoval. Křesťanství nemá tedy dvojí Oběť, nýbrž jedinou Oběť Ježíšovu, kterou přinesl krvavě na Kříži a opakuje nekrvavě na oltáři, aby nám přivlastňoval její účinky.

Ve Starém Zákoně byla mše svatá předobrazena různými nekrvavými oběťmi, velikonočním beránkem a obětí Melchisedechovou. Jinými slovy byla už čtyři sta let před Kristem předpověděna posledním prorokem Malachiášem: „Od východu slunce až na západ veliké bude jméno mé mezi národy; a na kaž-

dém místě bude obětována jménu mému oběť čistá“ (Malach. 1, 11).

Poprvé přinesena byla oběť mše sv. Kristem, když při poslední večeři před svým ukřižováním proměnil chléb a víno v Tělo a Krev svou. Od tohoto okamžiku neustalo slavení mše svaté. Sv. Pavel v listě k Židům mluví o oltáři, s něhož nemají moc jísti, kteří slouží stánku (Žid. 13, 10). Z toho vysvitá, že Apoštolové přinášeli oběti mše svaté, na kterou neměli práva služebníci stánku — Židé. Podle staré tradice byl sv. Matouš proboden kopím právě, když sloužil mši svatou. V Římě chová se dosud dřevěný oltář, na němž sv. Petr a jeho nástupcové na trůně papežském až do sv. Sylvestra přinášivali oběť mše svaté. Sv. Klement, společník sv. Pavla, sv. Ignác z Antiochie, učedník sv. Petra a Jana, mluví o slavení mše svaté. Svatí Otcové a církevní Učitelové často píší o nejvyšší a pravé oběti. Pojem oběti mše svaté má již „Didache“ z 1. století po Kr.

Cílem mše svaté jest dokonalá chvála a uctění Boha (oběť chvály), díkůvzdání za prokázaná dobrodíní (oběť díků), smír s Bohem a odpuštění trestů za hříchy (oběť smírná), prosba za milosti pro duši a tělo (oběť prosebná). Toho všeho bychom nemohli Bohu přinést ze svého, neboť jsme bídní, chudí a ubozí; ve mši svaté to za nás vykonává Ježíš Kristus, kterého nebeský Otec nekonečně miluje. Jediná mše svatá přináší Bohu více pocty, nežli by byli s to jí prokázati všichni Andělové a Svatí po celou věčnost; a ten, kdo jí přináší ve mši sv., jest nejen bratrem naším, ale i Synem Nejvyššího.

Úkon obětní sám o sobě je velice jednoduchý, Církev svatá jej však opředla mnohými překrásnými modlitbami a obřady, které nás mají připravit na nejposvátnější okamžik — sestoupení Božství na zemi, proměnění prostého chleba a vína v nejdrahocennější Tělo a Krev Bohočlověka.

Kněz v posvátná roucha oděn s čistou duší a horoucím srdcem přistupuje k oltáři. Dříve než se odváží počítí svatý úkon, vyjadřuje u stupňů oltářních svou touhu po oltáři Páně a vyznává zkroušeně svou hříšnost (Stupňová modlitba). Po krátké modlitbě,

kterou vstupuje před tvář Boží, aby počal obětní úkon (Introit — Vstup), prosí opět naléhavě o smilování (Kyrie eleison — Pane, smiluj se nad námi). Dovoluje-li to liturgická doba, jme se chváliti a děkovati Bohu modlitbou, jejímuž počátku nás naučili Andělé ve Svaté noci (Gloria — Sláva na výsostech Bohu). Následující modlitbou vyjádří prosby, s kterými se toho dne zvláště obrací k Bohu (Oraće — Modlitba). Poté čte výňatek z Písma svatého; bývá to obyčejně část některého apoštolského listu (Epištola — Čtení z listu). Po ní čte výňatek z Evangelia; lid při tom stojí na důkaz úcty k slovu Božímu, jež je hotov ochotně plniti. Dle určitých pravidel říká po Evangeliu někdy Vyznání Víry (Credo). Tím končí část mše, která se nazývá mší katechumenů, neboť až do tohoto okamžiku směli při nejsv. Oběti býti přítomni nekřtění, kteří se připravovali na přijetí křestanství (katechumeni).

Obětováním (Offertorium), při němž kněz nepřináší dosud vlastní Obětinu, nýbrž zatím jenom chléb a víno neproměněné, počíná se první hlavní část mše svaté. Do Obětování vkládáme i svou vůli obětovati Bohu s Kristem všechno, co jsme a co máme. K Obětování se pojí vznešený zpěv chvály a díky (Preface a Sanktus), jímž se všemi Anděly a Svatými chválíme třikrát svatého Boha a vítáme Spasitele, jenž v nejbližším okamžiku sestoupí se svého nebeského trůnu na oltář.

Teď se počíná druhá hlavní část mše svaté — Proměňování. Kněz vzpomene si ještě na všechny živé, jímž má tato Oběť prospěti (Memento vivorum) a potom ve společenství se všemi Svatými proměňuje slovy Ježíše Krista před sebou ležící chléb a víno v Tělo a Krev Páně a ukazuje je věřícím, kteří se jim hluboce klanějí.

Po Proměňování vzpomíná si kněz na mrtvé věřící a odvažuje se v Otčenáši důvěrně obracet se k Bohu (Pater noster). Beránka před sebou ležícího, jenž na sebe vzal všechny hříchy světa, prosí o smilování (Agnus Dei).

Tím se počíná třetí hlavní část — Přijímání (Communio). Nejdříve kněz prosí o milost, aby hodně

přijímal a pak třikrát opakovanými slovy pokorného setníka z Evangelia přijímá Nejsvětějšího do svého srdce. Věřící, pak-li nepřijímají s knězem, mají vzbuditi alespoň v duši žhavou touhu po spojení s Kristem (duchovní sv. přijímání). Blahoslavený však člověk, který s láskou v srdci často — ba denně — skutečně přijímá Tělo Páně! Co nás od toho zdržuje? —

Po těchto andělských hodech děkuje kněz několika modlitbami za milost, kterou právě ve sv. přijímání obdržel, udělí lidu ve jménu Ježíšově požehnání a říká ještě počátek sv. Evangelia podle Jana, v němž se vypráví, že Syn Boží stal se člověkem. Tím končí nejsvětější Obět.

Ta výprava celé mše svaté, jakož vůbec všechny obřady povstaly za účasti Ducha Svatého; vždyť základ mše svaté je položen samým Kristem. Naši snahou tedy musí býti, abychom mši svatou stále lépe chápali a vnikali do jejich tajemství a krás. Mši svaté obcovati znamená býti přítomnu s horoucím srdcem při všem, co kněz u oltáře činí. Tím dokonalejší pak bude naše přítomnost, čím lépe se můžeme připojiti k modlitbám, které kněz koná. To jest nejjednodušší a nejpřirozenější způsob spojení s obětujícím knězem a s obětovaným Beránkem.

Povázíme-li, že na oltáři tajemným způsobem odehrává se podstatně všecko, co se stalo kdysi na Kalvarii, že kněz má v rukou stejné tělo Vykupitelovo, které rozdrásáno a hřeby probodeno pnělo na kříži, stejnou krev Spasitelovu, která v proudech vytékala ze svatých jeho ran a že také naše hříchy toto Tělo ukřižovaly a tuto Krev prolily, musí nám býti jako Magdaleně, která pod křížem zřela Ježíše vykrváceti.

Tato myšlenka nás přivede k tomu, že budeme nejsvětější Oběti přítomni s hlubokou uctivostí, upřímnou lítostí a vroucí zbožností. Slibme Pánu Ježíši pokaždé, že budeme stále lepšími a věrnějšími jeho služebníky. Nebeského Otce pak prosme, aby nám pro zásluhy této Oběti odpustil a otevřel nám opět brány Ráje.

Nenechme se vybízeti k plnění své nedělní povinnosti, která nám ukládá přítomnost při mši svaté,

nýbrž ještě častěji spěchejme k oltáři, kde se obnovuje nekrvavě kalvarské drama, které zničilo dlužní úpis Pekla a spojilo nás s Nebem.

CÍRKEVNÍ ROK

Rozeznáváme rok občanský a církevní. Jinými slovy: rok žitý dítkami tohoto světa a dítkami Božími. Jelikož dítky Boží žijí dosud na této zemi, je samozřejmé, že i ony jsou nuceny někdy zevně podřizovati se koloběhu světskému. Intensitu svého života však nedostávají ze zevnějška, nýbrž z nesmrtelné duše, která na křtu sv. byla zabrána úplně Kristem. „Nežiji už já, žije ve mně Kristus“, tato slova Pavlova musí býti životní devisou každého křesťana.

Náš život dostává obsah a cenu teprve tehdy, je-li žit skrze Krista, s Kristem a v Kristu. Den, týden, měsíc a rok křesťana, třeba ubíhá ve stejném prostoru vesmíru, na stejné zeměkouli a je řízen stejným oběhem země kolem slunce jako čas dítek tohoto světa, má pro křesťana přec jen zcela jinou náplň. On se denně probouzí jenom proto, aby znovu se vzchopil k chvále Boha, jemuž patří naše všechny myšlenky, slova i skutky. Ulehá jen proto, aby načerpal nových sil ke cti a slávě Boží. Každý den v týdnu je mu posvěcen nějakým dílem Božím, jak vzpomíná Církev ve svých krásných hymnech v hodinkách kněžských. Neděle zůstane křesťanstvu navždy posvěcena slavným Zmrtvýchvstáním Spasitele, jenž jím dokázal svou naprostou moc nad nebem, zemí i peklem.

*

Kristus je Pánem vesmíru a všech stvořených věcí, ale také času. Na to nemyslí svět, neboť Krista nezná; na to však musí myslet křesťan, jenž nese jeho jméno a je druhým Kristem, neboť celý jeho život má býti napodobením života Kristova.

Kristus posvětil půdu naší zeměkoule tím, že po ní chodil. Kristus však také posvětil tvář slunce, kolem něhož země obíhá a počítá tak svůj čas, září svého boholidského života, takže všechna roční období na věčné časy sálají odrazem přesvatého a přečištěného tohoto světla Bohočlověka.

Nevěsta Kristova, Církev, která je svému Ženichu naprosto oddána, řídí svůj život podle onoho Slunce, onoho Světla pravého, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Kristus je pro ni jediným životodárným Sluncem, bez něhož naše hmotné slunce, které řídí dítky tohoto světa, není pro ni ničím. Jakoby hmotné slunce pochopilo svou bezvýznamnost, zastřelo svou tvář, když se zdálo, že na kříži uhasíná Světlo světa.

*

Zcela přirozeným vývojem nadpřirozeného života Církve v Kristu a s Kristem ustálil se církevní rok. Jeho nejslavnější částí je památka vítězství Krista nad ďáblem, smrtí a hříchem — Velikonoce. Ta jest pro Církev tak důležitá, že po čtyřicet dní se postí a kaje, aby její dítky mohly v sobě přemoci všechny účinky jedu hříchů a tak očištěným duchovním zrakem postřehly nejhlubší tajemství své spásy.

Radost ze Vskříšení svého Ženicha Církve probouzí ve svém srdci kromě o Velikonocích též každou neděli, neboť nedělní jitro to bylo, o němž si Kristus vlastní mocí otevřel svůj hrob. O neděli se Církev nikdy nepostí; stoje pronáší své modlitby.

Nedělní liturgie její patří tomu, jež miluje její duše. Jest to tedy ztráta jemného soucítění s Církví, pakliže křesťané neuváženě naplňují neděli jiným obsahem, třeba se jim zdál také dokonalým. Církev nezná neděli nebo den věnovaný, „matkám, tisku, misiím“ nebo některému svatému. Tím ovšem není řečeno, že by toto všechno nenosila také ve svém srdci.

*

Co bylo přirozenější pro Církev, která se zamýšlí nad každým slovem, činem a krokem svého Spasitele, nad všemi tajemstvími jeho božského života, než přivítati den lidského zrození Slova a kochati se jeho sladkými tajemstvími? To jsou Vánoce, druhé největší svátky Páně. I pro ně ustanovila Církev dobu čtyřnedělní přípravy — Advent.

Advent, slavení blížícího se Krista a vstupu jeho na naši zemi, stal se zcela logicky počátkem církevního roku, jehož obsahem je boholidský život Kristův.

Ještě jedno velké světlo vzplane na obloze Církve — den Seslání Ducha Svatého, jenž přišel nás těšit a chránit po dobu, než Kristus na konci věků přijde pro celou věčnost rozhodnouti o odměně nebo trestu každého jednotlivce.

Takovým způsobem Církev zvláštními svátky oslavuje i jiná tajemství naší spásy. Při tom nezapomíná na ty, kteří byli ve spojení lásky s Kristem. Tak i jeho panenská Matka, jejíž život byl tak nerozlučně spojen s jeho životem, je předmětem zvláštní úcty a zvláštních vzpomínek Církve. I ostatní svatí, kteří tak věrně napodobili svého Mistra, nalézají v církevním roce svá čestná místa, neboť jejich světlo je odleskem jeho světla, jako hvězdy jsou krášleny září slunce.

Od svátků svatodušních, od nichž se počítají všesky neděle až do konce církevního roku (bývá jich až 28), Církev ve svaté bezstarostnosti a klidu kochá se sladkým ovocem vykoupené a zajištěné spásy.

*

Církevní rok, jak lze z těchto několika rysů jeho stavby poznati, je něco zcela jiného než rok občanský. Jelikož jsme dítkami Církve, musí její způsob života býti i naším.

Minuty, hodiny, dny a roky mají pro nás jen potud cenu, pokud byly žity s Kristem a pro Krista. Pak se nemusíme rmoutit, že uplynuly, neboť nás očekává ještě čas, jenž nebude míti nikdy konce. Naplněn bude rozkoší, o níž nedovede žádný lidský

jazyk mluvit, neboť lidská duše si nedovede představit tak obrovskou krásu.

Dej nám ji všem Bůh skrze Pána našeho Ježíše Krista za věrné a oduševnělé soužití s posvátnými tajemstvími roku církevního!

O MISÁLU

Kniha, která obsahuje veškeré modlitby mše svaté, jmenuje se latinsky liber missalis nebo Missale, to jest mešní kniha. Dějinný vývoj římského misálu jest velmi složitý a zajímavý. K používání misálu stačí několik poznámek. Tento misál má čtyři hlavní části:

1. Mešní řád a kanon (*Ordo et Canon Missae*), to jsou neproměnlivé částky a modlitby, jak při každé mši svaté za sebou jdou: Str. 3—43.

2. *Proprium de tempore*, t. j. mše svaté na neděle a svátky Páně přes celý rok; tato část začíná se první nedělí adventní a končí se poslední nedělí po Svatém Duchu: Str. 44—751.

3. *Proprium Sanctorum*, t. j. zvláštní mše na svátky Svatých: Str. 752—1216.

Pro šetření místa je ve formulářích poukazováno na texty, které se již nalézají v některém jiném formuláři.

4. *Commune Sanctorum*, t. j. společné částky a modlitby pro slavnosti Svatých, které nemají formulářů zvláštních. Obsah této části jest uspořádán ve mše svatých Apoštolů, mučedníků, vyznavačů-biskupů, Církevních Učitelů, vyznavačů, panen, žen, posvěcení chrámu a mše Panny Marie: Str. 1*—99*.

Po *Commune Sanctorum* následují votivní mše svaté ke cti P. Marie, modlitby za rozmanité potřeby denního života (*Orationes diversae*), mše za ženicha a nevěstu, jakož i mše za zemřelé: Str. 99*—144*.

Kalendář upravený dle všeobecného kalendáře římského a ukazovatel obsahu, jakož i rejstřík, usnadní prospěšné používání tohoto českého misálu.

Věřící nechť si vždy už doma prohlédnou celý mešní formulář, aby se nezdržovali hledáním při mši svaté; i kněz tak musí činit, než jde k oltáři.

Postup jednotlivých částí celé mše nalézá se v Mešním řádu (str. 3.). K němu se musí věřící neustále vracet. Teprve častým používáním Misálu získá se lehkost a rychlost v hledání příslušných textů.

Přídavek, začínaje str. [1], je pro rychlou orientaci v knize odlišen jiným zbarvením papíru.

*

**Z a k o n ě n í m o d l i t e b, k t e r é s e o b r a c e j í
k B o h u O t c i:**

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus: per saécula saeculórum. R. Amen.	Skrze Pána našeho Je- žíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kra- luje v jednotě Ducha Sva- tého Bůh, po všechny věky věků. R. Amen.
--	---

Obrací-li se modlitba k Bohu Otci, ale Syn Boží je na počátku modlitby jmenován, je toto zakončení:

Per eúndem Dóminum nostrum etc.	Skrze téhož Pána na- šeho atd.
------------------------------------	-----------------------------------

Je-li Syn Boží jmenován na konci modlitby, končí se:

Qui tecum vivit et re- gnat in unitáte Spíritus Sancti Deus; per saécula saeculórum. R. Amen.	Jenž s tebou žije a kra- luje v jednotě Ducha Sva- tého Bůh, po všechny věky věků. R. Amen.
---	--

Obrací-li se modlitba k Synu Božímu, končí se:

Qui vivis et regnas cum Deo Patri in unitáte Spí- ritus Sancti Deus: per ómnia saécula saeculórum. R. Amen.	Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecky věky věků. R. Amen.
---	--

Je-li v modlitbě zmínka o Duchu Svatém, končí se:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus: per ómnia saécula saeculórum. R. Amen.	Skrze Pána našeho Je- žíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kra- luje v jednotě téhož Du- cha Svatého Bůh, po vše- cky věky věků. R. Amen.
--	--

TABULKA POHYBLVÝCH SVÁTKŮ

Rok	Neděle Devítník	Popeleční středa	Veliko- noce	Nanebe- vstoupení Páně	Svatodušní svátky	Božího Těla	Dočetněděl Svá po tém Duchu	První Neděle adventní
1931	1. února	18. února	5. dubna	14. května	24. května	4. června	26	29. listop.
1932	24. ledna	10. února	27. března	5. května	15. května	26. května	27	27. listop.
1933	12. února	1. března	16. dubna	25. května	4. června	15. června	25	3. pros.
1934	28. ledna	14. února	1. dubna	10. května	20. května	31. května	27	2. pros.
1935	17. února	6. března	21. dubna	30. května	9. června	20. června	24	1. pros.
1936	9. února	26. února	12. dubna	21. května	31. května	11. června	25	29. listop.
1937	24. ledna	10. února	28. března	6. května	16. května	27. května	27	28. listop.
1938	13. února	2. března	17. dubna	26. května	5. června	16. června	24	27. listop.
1939	5. února	22. února	9. dubna	18. května	28. května	8. června	26	3. pros.
1940	21. ledna	7. února	24. března	2. května	12. května	23. května	28	1. pros.
1941	9. února	26. února	13. dubna	22. května	1. června	12. června	25	30. listop.

Obřady přede mší sv. v neděli

Před slavnou mší sv. kropí kněz oltář, sebe, jáhna, podjáhna a lid svčenu vodou (o Velikonocích a Svatodušních svátcích dokonce křestní vodou), aby naznačil, že k slavení nejsvětější Oběti má být všecko čisté a neposkvrněné.

Svčená voda je svátostina, a tak nejenom slouží svým symbolem k touze po očistění, nýbrž také přináší milosti těm, kdož s věřícím srdcem jí používají.

Kněz při tom zanotuje:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50, 3. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ť. Glória Patri . . .

Potom se opakuje: Pokrop mne . . .

Ť. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. (Alleluja.)

Ř. Et salutáre tuum da nobis. (Alleluja.)

Ť. Dómine, exáudi oratiómem meam.

Ř. Et clamor meus ad te véniat.

Ť. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: et mittere dignéris sanctum Ángelum tuum de coelis; qui custódiat, fóveat, prótegat, visitet, atque defén-

Pokrop mne, Pane, yso- pem, a budu očistěn; obmyj mne, a nad sních zbě- lím.

Ž. 50, 3. Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého.

Ť. Sláva Otci . . .

Ť. Zjev nám, Pane, mi- losrdenství své. (Alleluja.)

Ř. A spasení své nám uděl. (Alleluja.)

Ť. Pane, vyslyš mod- lítbu mou.

Ř. A volání mé nechť k tobě přijde.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se! Vyslyš nás, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a rač seslati svatého An- děla svého s nebe, jenž by střežil, opatroval, chránil, navštěvoval a bránil vše-

dat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum, Dominum nostrum. Pána našeho.

R. Amen.

R. Amen.

V době velikonoční pje se následující antifona, která v sobě obsahuje narážku na křest, jenž se o Bílou sobotu udílel, a na vodu, která s krví vytekla z probodeného srdce Spasitelova:

<p>Vidi aquam egredientem de templo, a latere dextro, allelúja: et omnes, ad quos pervenit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent, allelúja, allelúja.</p>	<p>Viděl jsem vodu, ana vytekala z chrámu po pravé straně, aleluja. A všichni, ke kterým voda ta došla, spaseni jsou a praví, aleluja, aleluja.</p>
--	---

<p>Ps. 117, 1. Confitemini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus. V. Glória Patri et Fílio . . .</p>	<p>Ž. 117, 1. Velebte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .</p>
---	---

Opakuje se: Viděl jsem vodu . . . Ostatní všecko jako po „Pokrop mne“, s připojením Aleluja.

MŠE SVATÁ

ŘÁD MEŠNÍ

(Ordo Missae)

Modlitba u stupňů oltáře

Když se kněz zcela oblékl ke mši sv., přistupuje s jáhnem a podjáhnem nebo jenom s ministranty k oltáři. Dole u stupňů vyjadřuje nejprve svou touhu po milostiplném oltáři:

Sacerdos: In nómine † *Kněz:* Ve jménu Otce †
Patris, et Fílii, et Spíritus i Syna i Ducha Svatého.
Sancti. Amen. Amen.

Introíbo ad altáre Dei. Vstoupím k oltáři Bo-
žímu.

Minister: Ad Deum, *Ministrant:* Před Boha,
qui laetíficat juventútem jenž je původcem radosti
meam. mé od mladosti mojí.

Následující žalm 42., jenž tak radostně vyznívá, vynechává se ve všech mších zádušních a po celou dobu pašijovou (od Smrtné neděle do Zeleného čtvrtku) vyjímaje svátky:

Ps. 42, 1-5.

Žalm 42, 1-5.

S. Júdica me, Deus, et *K.* Zjednej mi právo,
discérne causam meam de Bože, a rozhodni při mou
gente non sancta: ab hó- proti bezbožnému lidu; od
mine iníquo et dolóso člověka nespravedlivého a
érue me. lstivého vysvobod' mne.

M. Quia tu es, Deus, *M.* Neboť tys, Bože, síla
fortitúdo mea: quare me má! Proč mne zapuzuješ,
repulísti, et quare tristis a proč smuten chodím,
incédo, dum affligit me když mne souží nepřítel?
inimicus?

S. Emitte lucem tuam, *K.* Sešli světlo své a
et veritátem tuam: ipsa pravdu svou; ty mne po-
me deduxérunt et addu- vedou a dovedou ke sva-
xérunt in montem sanc- té hoře tvé a do stánků
tum tuum, et in taberná- tvých.
cula tua.

M. Et introibo ad altáre Dei: ad Deum, qui laetificat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: quare tristis es, ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

S. Introibo ad altáre Dei.

M. Ad Deum, qui laetificat juventútem meam.

Kněz vidí, že jediným naším útočištěm je Bůh, a proto se znamená sv. křížem a praví:

S. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

M. Qui fecit coelum et terram.

Pln radosti a touhy chce již vystoupiti k oltáři, ale v tom okamžiku si vzpomene na svou a svých spolubratří hříšnost, jež nesmí se odvážiti bez pokání vstoupiti před tvář Boží, i vyznává se pokorně ze svých hříchů: po něm ministrant tak činí jménem ostatních věřících:

S. Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptistae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi ni-

M. I vstoupím k oltáři Božímu; před Boha, jenž je původcem radosti mé od mladosti mojí.

K. Oslavovati tě budu na citeře, Bože, Bože můj. Proč se rmoutíš, duše má, a proč mne znepokojuješ?

M. Doufej v Boha, neboť opět budu jej oslavovati — spasitele svého a Boha svého.

K. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

M. Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.

K. Vstoupím k oltáři Božímu.

M. Před Boha, jenž je původce radosti mé od mladosti mojí.

K. Pomoc naše ve jménu Páně.

M. Jenž učinil nebe i zemi.

K. Vyznávám se Bohu všemohoucím, blahosla-vené Marii, vždy Panně, svatému Michaeli Archan-đelu, svatému Janu Křtiteli svatým Apoštolům Petru a Pavlu, všem Svatým a vám, bratří, že jsem zhřešil pře-

mis cogitatione, verbo, et opere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joán-nem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum, Deum nostrum.

M. Misereátur tui omní-potens Deus, et dimíssis peccátiis tuis, perdúcat te ad vitam aetérnam.

S. Amen.

M. Confíteor Deo omnipoténti, beátae Maríae semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístae, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi pater: quia peccávi nimis cogitatione, verbo, et opere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

S. Misereátur vestri omnípotens Deus, et di-

velice myšlením, slovy a skutky (bije se třikráte v prsa) — svou vinou, svou vinou, svou převelkou vinou! Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svatého Jana Křtitele, svatého Apoštoly Petra a Pavla, všechny Svaté a vás, bratří, orodujte za mne u Pána, Boha našeho.

M. Smilujž se nad tebou všemohoucí Bůh a odpustě hříchy tvoje, uveďž tě do života věčného.

K. Amen.

M. Vyznávám se Bohu všemohoucímu, blahoslavené Marii, vždy Panně, svatému Michaeli Archandělu, svatému Janu Křtiteli, svatým Apoštolům Petru a Pavlu, všem Svatým a tobě, otče, že jsem zhřešil převelice, myšlením, slovy a skutky (bije se třikrát v prsa) — svou vinou, svou vinou, svou převelkou vinou! Proto prosím blahoslavenou Marii, vždy Pannu, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svatého Apoštoly Petra a Pavla, všechny Svaté a tebe, otče, orodujte za mne u Pána, Boha našeho.

K. Smilujž se nad vámi všemohoucí Bůh a od-

missis peccátiŝ vestris, perdúcat vos ad vitam aetérnam.

M. Amen.

S. Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum, tríbuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus.

M. Amen.

S. Deus, tu convérsus vivificábis nos.

M. Et plebs tua laetábitur in te.

S. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

M. Et salutáre tuum da nobis.

S. Dómine, exaúdi oratiónem meam.

M. Et clamor meus ad te véniat.

S. Dóminus vobíscum.

M. Et cum spírítu tuo.

Ještě dvě jiné prosby za odpuštění vysílá k Bohu a při tom vystupuje k oltáři; tam pak polibkem uctívá ostatky Svatých :

Orémus. Aufer a nobis, quaesumus, Dómine, iniquitátes nostras; ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctórum tuórum, (osculatur Altare in medio) quórum reliquiae hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

Oltář, jenž je zároveň obětním místem, hodovním stolem, symbolem Krista a hrobem Svatých, bývá knězem při slavné mši

pustě hříchy vaše, uveďiž vás do života věčného.

M. Amen.

K. Prominutí, rozhřešení a odpuštění hříchů našich nechť udělí nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Bože, obrať se k nám a oživ nás.

M. A lid tvůj radovati se bude v tobě.

K. Zjev nám, Pane, milosrdenství své.

M. A spasení svoje nám uděl.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

M. A volání mé nechť k tobě přijde.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

Modleme se! Sejmi s nás, prosíme, Pane, nepravosti naše, abychom hodni byli do svatyně Svatých s čistou vejítí myslí. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Prosíme tě, Pane, pro zásluhy Svatých tvých (líbá oltář), jejichž ostatky zde jsou, a všech Svatých, abys všechny moje hříchy prominouti ráčil. Amen.

zahalován oblaky vonného kouře, jenž značí naše k Bohu vystupující modlitby a oběti. Zrnka kadidla, jež syje na žhavé uhlí, kněz žehná:

Ab illo bene † dicáris, Ten nechť tě požehná †,
in cujus honóre cremá- k jehož cti budeš spáleno.
beris. Amen. Amen.

Vstup - Introitus

Vstup (introit) má skoro každá mše zvláštní. Kdysi jej zpíval chór, když biskup s kněžstvem se ubíral k oltáři; obsahu některého Vstupu rozumíme jen tehdy, máme-li na mysli tento bývalý zvyk. Nyní říká jej kněz z knihy na epištolní straně. Když byl kněz vzdal na konci Vstupu chválu Nejsvětější Trojici, obrací se k ní devaterou prosbou, v níž jej podporují příslušující kněží nebo ministranti:

Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.

Christe, eléison.
Christe, eléison.
Christe, eléison.

Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.
Kýrie, eléison.

Pane, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!

Andělský chvalozpěv - Gloria

Vyžaduje-li toho doba církevního roku nebo svátek, který se právě slaví, následuje vznešený zpěv, jehož počáteční slova pělí Andělé při Narození Páně. (V Adventě, pak od neděle Devětníku až do Velikonoc, slouží-li kněz mši ve fialové barvě, jakož i při mších za zemřelé Gloria se vynechává.)

Glória in excélsis Deo. Sláva na výsostech Bo-
Et in terra pax homínibus hu a na zemi pokoj lidem
bonae voluntátis. Laudá- dobré vůle! Chválíme tě.
mus te. Benedícimus te. Dobrořečíme tobě. Klaní-
Adorámus te. Glorificá- me se tobě. Oslavujeme
mus te. Grátias ágimus tě. Díky vzdáváme tobě
tibi propter magnam gló- pro velikou slávu tvou.
riam tuam. Dómine Deus, Pane Bože, Králi nebeský.

<p>Rex coeléstis. Deus Pater omnipotens. Dómine Fili unigénite, Jesu Christe. Dó- mine Deus, Agnus Dei, Fí- lius Patris. Qui tollis pec- cáta mundi, miserére no- bis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe depreca- tiónem nostram. Qui se- des ad dexteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus Sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssi- mus, Jesu Christe. Cum Sancto Spírítu, in glória Dei Patris. Amen.</p>	<p>Bože Otče všemohoucí! Pane, Synu jednorozený, Ježíši Kriste! Pane Bože, Beránku Boží, Synu Otce! Jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Jenž snímáš hříchy světa, při- jmi prosbu naši. Jenž se- díš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty je- diný jsi Svatý. Ty jediný jsi Pán. Ty jediný jsi Svrchovaný, Ježíši Kriste, se Svatým Duchem ve slá- vě Boha Otce. Amen.</p>
--	---

Kněz políbí oltář a obrácen k lidu, zdraví jej:

S. Dóminus vobíscum. K. Pán s vámi.

Lid mu pak ústy přísluhujících odpovídá:

M. Et cum spírítu tuo. M. I s duchem tvým.

Modlitba

Kněz vrátí se ke knize na epištolní straně a modlí se jednu nebo více modliteb, které se nazývají také kolekty (collectae), což značí tolik jako modlitby, jež v sobě zahrnují všecko, oč věřící v tento den Boha prosí. Jsou pro každou mši zvláštní.

Epištola

Rovněž Epištola bývá pro každou mši zvláštní. Jméno nese tato část od toho, že většinou čte se část z některého apoštolského listu (epištola). Někdy se však na tomto místě čte úryvek ze Starého zákona nebo ze Skutků apoštolských. Na konci Epištoly odpovídá se: Bohu díky! Pak následují mezizpěvy (Stupňový zpěv, Aleluja s veršem, Traktus, Sekvence), kterých se používá dle určitých liturgických pravidel.

Evangelium

Proroci a Apoštolové, jejichž slova jsme slyšeli v Epištole, byli pouze připravovatelé cest Páně, v Evangeliu však zříme samého Vykupitele jednatí a mluvití. To dává Církev už zevně na jevo, neboť knize, z které se čte Evangelium, prokazuje počtu okuřováním, kněžstvem a lid uctivě při čtení Evangelia stojí.

Jáhen, dříve než-li vezme s oltáře knihu evangelní, modlí se (v tiché mši se to modlí sám kněz):

<p>Munda cor meum, ac lábia mea, omnipotens Deus, qui labia Isaiæ Prophætæ cálculo mun- dásti ignito: ita me tua grata miseratióne dignare mundare, ut sanctum Evan- gélium tuum digne váleam nuntiare. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.</p>	<p>Očist' srdce moje a rty mé, všemohoucí Bože, jenž jsi rty proroka Isaiáše zha- vým očistil uhlem; rač mne tak svým milostivým slitováním očistiti, abych důstojně svaté Evange- lium tvé zvěstovati mohl. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.</p>
--	---

Jáhen vezme knihu a prosí kněze o požehnání: „Rač, pane požehnati!“ Kněz mu pak udělí požehnání (v zádušní mši se neudílí):

<p>Dóminus sit in corde tuo (meo), et in lábiis tuis (meis): ut digne et com- petenter annúnties (annún- tiem) Evangélium suum: In nómine Patris, et Filii, † et Spíritus Sancti. Amen.</p>	<p>Pán budiž v srdci tvém (mém) a na rtech tvých (mých), abys (abych) dů- stojně a náležitě zvěstoval Evangelium jeho. Ve jmé- nu Otce † i Syna i Ducha Svatého. Amen.</p>
---	--

Ve slavné mši jáhen nejprve knihu evangelní okužuje. Jaký rozdíl mezi Novým zákonem, jenž je ohlašován za vůně kadidla, a Starým zákonem, jenž byl ohlášěn za hromu a blesku! — Jáhen zpívá: „Pán s vámi!“ Lid: „I s duchem tvým!“ Jáhen: „Slova (počátek) sv. Evangelia podle sv. Matouše (Marka, Lukáše, Jana)!“ Lid: „Sláva tobě, Pane!“ Po přečtení Evangelia lid praví: „Chvála tobě, Kriste!“ Kněz líbá evangelní stať se slovy: „Slovy Evangelními budtež shlazeny naše viny!“

Vyznání víry - Credo

Je-li předepsáno, modlí se kněz Vyznání víry (nicaeno-konstantinopolské), kterým dává na jevo, že věří všem slovům sv. Evangelia a těm tajemstvím, k jichž slavení se právě chystá.

<p>Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, fac- torem coeli et terrae, vi- sibílium ómnium, et invi- sibílium. Et in unum Dó- minum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia</p>	<p>Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvo- řitele nebe i země, všeh viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Sy- na Božího a z Otce zro- zeného před všemi věky</p>
--	--

saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salutem descendit de coelis. (Hic genuflectitur.) Et incarnátus est de Spírítu Sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurrexít tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in coelum: sedet ad dexteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória, iudicáre vivos, et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spírítum Sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre, Filióque procedít. Qui cum Patre, et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétyas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Ecclesiám. Confíteor unum baptísma in remissionem peccatórum. Et exspécito resurrectionem mortuórum. Et vitam ventúri saeculi. Amen.

Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, jedné podstaty s Otcem; skrze něhož všecko učiněno jest. Jenž pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebes. (Kněz pokleká.) I vtělil se Duchem Svatým z Marie Panny a člověkem se stal. Ukřižován také za nás, trpěl pod Pontským Pilátem a pohřben byl. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. A vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a opět přijde se slávou soudit živé i mrtvé, jehož království nebude konce. A v Ducha Svatého, Pána a oživovatele, jenž z Otce a Syna vychází, jenž s Otcem a Synem je zároveň uctíván a oslavován, jenž mluvil skrze Proroky. A v jednu, svatou, katolickou a apoštolskou Církev. Vyznáváme jeden křest na odpuštění hříchů a očekáváme vzkříšení mrtvých a života příštích věků. Amen.

Obětování

Až do tohoto okamžiku byli dříve přítomni i ti, kdož se teprve připravovali na křest (katechumeni); nebyli dosud schopni zúčastnit se tajemství oběti, církev však naplnila jejich srdce

bohatými plody Písma sv. Starého i Nového Zákona, jež jim před propuštěním předčítala. Pak musili odejít a zůstali pouze pokřtění věřící. Kněz je pozdravuje slovy: „Pán s vámi!“ Lid se s ním spojuje: „I s duchem tvým!“ Po té je vyzývá: „Modleme se!“ Zatím co chór zpívá (v tiché mši předčítá kněz sám)

Offertorium (obětování),

při každé mši jiné, jež nalezneš v další části, přináší k oltáři podjáhén kalich s hostií. Kněz bere hostii na patěně do rukou, pozvedne zrak a obětuje:

Súscipe, sancte Pater, omnipotens aetérne Deus, hanc immaculátam Hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabilibus peccatis et offensionibus, et negligentiis meis, et pro ómnibus circumstantibus, sed et pro ómnibus fidelibus Christiánis vivis atque defunctis: ut mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam aetérnam. Amen.

Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou obětinu, kterou já, nehodný sluha tvůj, přináším tobě, Bohu svému živému a pravému za nesčíslné hříchy, urážky a nedbalosti své a za všechny přítomné, jakož i za všechny věřící křesťany, živé i zesnulé, aby mně i jim prospěla k spasení pro život věčný. Amen.

Pak nalévá víno do kalicha a vpouští do něho kapku vody, kterýžto prastarý zvyk připomíná nejen vodu, jež vytekla s krví z otevřeného boku Spasitelova, ale také naše lidství, které se v Kristu spojuje s Božstvím a tím nabývá jeho lahodných vlastností. Kněz při tom praví:

Deus, qui humanae substantiae dignitate mirabiliter condidisti, et mirabilius reformasti: da nobis per hujus aquae et vini mysterium, ejus divinitatis esse consórtes, qui humanitatis nostrae fieri dignatus est párticeps, Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Bože, jenž jsi důstojnost lidské podstaty podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil, dej nám skrze tajemství této vody a vína státi se společníky Božství toho, jenž člověčenství našeho ráčil státi se účastným, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Při obětování kalicha praví :

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínae majestátis tuae, pro nostra, et totius mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Obětujeme ti, Pane, kalich spasení — vzývajíce tvou milostivost, aby před tváří božské velebnosti tvé pro naši a celého světa spásu s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

Chléb a víno jest obětováno, nyní přináší kněz v oběť i sebe a své spolubratry a sestry. Skloněn modlí se :

In spírítu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

V duchu pokory a se srdcem zkroušeným nechť jsme přijati tebou, Pane, a tak děj se dnes oběť naše před tváří tvou, aby se ti líbila, Pane Bože.

Žehná dary a vzývá Ducha Svatého.

Veni, sanctificátor omnipotens aetérne Deus: et béne † dic hoc sacrificium tuo sancto nómini prae-parátum.

Přijď, Posvětiteli, všemohoucí, věčný Bože, a po † žehnej tuto oběť, připravenou tvému svatému jménu.

Při slavné mši žehná kněz kadidlo :

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángelí stantís a dextris altáris incénsi, et ómnium electórum suórum, incénsus istud dignétur Dóminus béne † dícre, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Na přímlovu svatého Michaela Archanděla, stojícího po pravici oltáře zápalného, a všech svých vyvolených nechť Hospodin ráčí zápal tento po † žehnati a za vůni líbeznou přijmouti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Okuřuje obětiny :

Incénsus istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine, et descéndat super nos misericórdia tua.

Zápal tento tebou požehnaný nechť vystoupí k tobě, Pane, a sestoupí na nás milosrdenství tvé.

Okuřuje oltář :

Ps. 140, 2-4. *Dirigatur, Dómine, orátio mea, sicut incensum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiae lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiae, ad excusándas excusatiónes in peccátis.*

Vraceje kadidelnici :

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam aetérnae caritátis. Amen.

Když vrátil kadidelnici, myje si ruce, což mělo za dřívějších dob, kdy lid k obětování přinášel dary a kladl je do rukou kněze, praktický význam. Nyní umývání rukou napomíná kněze i věřící, aby neposkvrnění na duši a na těle slavili nejsvětější Oběť.

Ps. 25, 6-12.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut aúdiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirábilia tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuae: et locum habitatiónis glóriae tuae.

Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia

Ž. 140, 2-4. Modlitba má se vznes jako vůně kadidla před obličej tvůj, pozdvižení rukou mých jako oběť večerní. Postav, Pane, stráž k mým ústům, pevné dveře ke rtům mým, aby srdce mé se neuchýlilo ke zlým slovům, k omlouvání hříchů.

Nechť zanítí v nás Hospodin oheň svého milování a plamen věčné lásky. Amen.

Ž. 25, 6-12.

Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého, Pane.

Abych slyšel hlas chvály a vyprávěl o všech divech tvých.

Pane, miluji krásu domu tvého a místo, kde přebývá sláva tvá.

Nehubiž, Pane, s bezbožnými duši mou, s vražedníky život můj.

Na jejichž rukou lpí neřesti, pravice jejich plna jest úplatných darů.

Já však v nevinnosti své

mea ingressus sum: redime me, et miserere mei. jsem krácel; spas mne a smiluj se nade mnou.

Pes meus stetit in directo: in ecclesiis benedicam te, Domine. Noha má stála na cestě přímé. Veshromáždění chci tě oslavovati, Pane.

Glória Patri, et Filio.. Sláva Otci i Synu . . .

Kněz vrací se ke středu oltáře, klade naň sepiaté ruce a modlitbou vyjadřuje, že mše svatá slouží se na památku Kristovu a ke cti Svatých, které vyzývá o přímluvu a pomoc.

☩ Suscipe, sancta Trinitas, hanc oblationem, quam tibi offerimus ob memoriam passionis, resurrectionis, et ascensionis Jesu Christi, Domini nostri: et in honorem beatae Mariae semper Virginis, et beati Joannis Baptistae, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum, et omnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honorem, nobis autem ad salutem: et illi pro nobis intercedere dignentur in coelis, quorum memoriam agimus in terris. Per eundem Christum, Dominum nostrum. Amen.

☩ Přijmi, svatá Trojice, tuto oběť, kterou ti přinášíme na památku umučení, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista, Pána našeho, a ke cti blahoslavené Marie, vždy Panny, svatého Jana Křtitele, sv. Apoštolů Petra a Pavla a těchto (jejichž ostatky jsou v oltářním kameni), jakož i všech Svatých, aby jim byla ke cti, nám pak ke spáse, a ti aby za nás orodovali ráčili na nebi, jejichž památku konáme na zemi. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz políbí oltář a obrátiv se k věřícím, vyzývá je, aby jej modlitbou podporovali, by jejich společná oběť byla bohulibá:

Orate fratres: ut meum ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem. Modlete se, bratři, aby moje i vaše oběť příjemnou se stala u Boha, Otce všemohoucího.

Ministrant tlumočí odpověď přítomného lidu:

Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis ad laudem, et gloriam nominis sui, ad utilitatem Nechť přijme Pán oběť z rukou tvých k chvále a slávě jména svého, jakož i k užitku našemu

quoque nostram, totiúsque a veškeré Církvě své
Écclésiae suae sanctae. svaté.

Kněz odpoví: Amen:

Tichá modlitba - Secreta

Pro různé mše je různá. Její zakončení přechází přímo do Předmluvy.

Preface - Předmluva

Skládá se ze tří částí, z nichž střední je dle doby a svátků proměnlivá. Ostatní části jsou vždy stejné. Předmluvy jsou nádherné a poesieplné zpěvy děkonné a chvalné.

První část:

Per ómnia saecula saeculórum.

Ř. Amen.

Ť. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Ť. Sursum corda.

Ř. Habémus ad Dóminum.

Ť. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

Ř. Dignum et justum est.

Po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Ť. Vzhůru srdce.

Ř. Máme k Hospodinu.

Ť. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

Ř. Hodno a spravedlivo jest.

Druhá část. — Kněz ji zpívá nebo říká s pozdvíženými rukama. Texty všech Prefací nalézají se na konci Řádu mešního.

Třetí část (Sanctus) — v této části se spojují zemští poutníci s andělskými kúry ve společný chvalozpěv na třikrát svatého Boha:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua, Hosanna in excélsis. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excélsis.

Svatý, Svatý, Svatý Pán Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

KÁNON MEŠNÍ

(Canon Missae)

Touto částí počíná se neproměnný a směrodatný díl mše sv. (slovo „canon“ značí „směrnice“), který je svým obsahem tak starý, jako sama Církev, a jehož modlitby se skládají ze slov Páně, z podání apoštolských nebo z přídatků papežů. Od dob Rehoře Vel. (r. 600) neděly se však už žádné změny na kánonu. První slovo kánonu jest Te (= tebe); velké písmeno T má podobu kříže, což zavdalo brzy příčinu, že se toto písmeno všelijak zdobilo náměty z ukřížování. Výzdoba nabývala stále větších rozměrů, až se ustálila na celostránkový obraz Krista Pána na kříži pníciho před počátkem kánonu. — První modlitba kánonu vyjadřuje prosbu za Církev, za její pastýře a údy:

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum, Filium tuum, Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, (osculatur Altare) uti accépta hábeas, et benedícas, haec † dona, haec † múnera, haec † sancta sacrificia illibáta; in primis, quae tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodoxis, atque cathólicae, et Apostólicae fidei cultóribus.

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, pokorně prosíme a žádáme, (líbá oltář) abys mile přijal a požehnal tyto † dary, tato † věnování, tyto † svaté, neposkvrněné oběti, které tobě přinášíme zvláště za tvou svatou Církev katolickou, kterouž mírem obdařiti, chrániti, sjednotiti a řídití rač po celém okrsku zemském, zároveň se služebníkem svým, papežem naším N., biskupem naším N. i se všemi pravověrnými, jakož i katolické a apoštolské víry ctiteli.

Vzpomínka na živé

I na jednotlivé žijící věřící, sobě drahé nebo odporučené, vzpomíná si kněz; rovněž i na ty, kdož právě nejsvětější Oběti jsou přítomni:

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. et ómnium

Pomni, Pane, služebníků a služebnic svých N. a N. i všech vůkol stojících,

circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offerimus, vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis pro se, suisque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salutis, et incolumitátis suae: tibi que reddunt vota sua aetérno Deo, vivo et vero. jejichž víra je tobě známa a povědoma zbožnost, za které ti přinášíme nebo kteří tobě přinášejí tuto oběť chvály za sebe a všechny své, za vykoupení duší svých, za naději spásy a bezpečnosti své, a kteří plní své sliby učiněné tobě, Bohu věčnému, živému a pravému.

P ř e d ú k o n e m

Těsně před úkonem proměňování vzpomíná kněz na společenství, které máme se Svatými v nebi, již nám mohou svými přímluvami pomáhati. Tato modlitba je pokračováním modlitby předchozí (o některých svátcích je jiná, což nalezneš u příslušných Prefací):

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Virginis Maríae, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiani: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibusque concédas, ut in ómnibus protectionis tuae muniámur auxilio. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Ve společenství jsouce a památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni. Skrže téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Kněz klade ruce nad obětiny, jako to činil ve Starém zákoně velekněz nad obětí, na kterou chtěl přenést všechny viny svoje a svého lidu. Vždyť v nejbližším okamžiku bude pod způsoby chleba a vína ukryt Beránek, jenž na sebe běře hříchy celého světa:

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quaesumus, Domine, ut placatus accipias: diésque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum, Dominum nostrum. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, prosíme, Pane, abys usmířen přijal, a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádcí tvých vyvolených připočteni byli. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Žehná obětiny a prosí Boha, aby je proměnil v tělo a krev svého Syna:

Quam oblationem tu, Deus, in omnibus, quaesumus, bene†dictam, adscriptam, ratam, rationabilem, acceptabilemque facere digneris: ut nobis Corpus, et Sanguis fiat dilectissimi Filii tui, Domini nostri Jesu Christi.

Kterouž oběť, prosíme, rač ty, Bože, ve všem poť žehnanou, přitvlastněnou, platnou, důstojnou a příjemnou učiniti, aby se nám stala Tětle a Krťví nejmilejšího Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista.

Pr om ě ň o v á n í a p o z d v i h o v á n í

Kněz bere do rukou hostii a ztotožňuje se v okamžiku proměňování úplně s Kristem. Slova následující jsou pokračováním předchozí modlitby:

Qui pridie quam patretur, accepit panem in sanctas, ac venerabiles manus suas, et elevatis oculis in coelum ad te Deum, Patrem suum omnipotentem, tibi gratias agens, bene†dixit, fregit, deditque discipulis suis,

Jenž den před tím, než trpěl, vzal chléb do svých svatých a ctihodných rukou a pozdvihnuv oči k nebi (kněz pozdvihuje oči k nebi), k tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, díky tobě čině, poť žehnal, rozlomil a dal učedníkům svým,

dicens: Accípíte, et manducáte ex hoc omnes. Hoc est enim Corpus meum.

řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť toto jest Tělo mé.

Kněz pokleká, aby uctil proměněnou hostii a pozdvihuje ji pak, aby i lid se poklonil. Potom bere do rukou kalich s vínem a pokračuje:

Símili modo postquam coenátum est, accípiens et hunc praeclárum Calicem in sanctas ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, bene † díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípíte, et bíbite ex eo omnes. Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et aetérni testaménti: mystérium fidei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissionem peccatorum.

Podobným způsobem, když bylo po večeři, bera i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, zase tobě díky čině, požehnal a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a pijte z toho všichni, neboť toto jest Kalich Krve mé, nové a věčné úmluvy — tajemství víry — která za vás a za mnohé vylita bude na odpuštění hříchů.

Haec quotiescúmque faciétis, in mei memóriam faciétis.

Kolikrátkoliv to činiti budete, na mou památku budete činiti.

Slovy „tajemství víry“ upozorňoval dříve jáhen lid, že proměna darů v Tělo a Krev Páně, toto velké tajemství víry, se právě stala; později to přešlo přímo do konsekračních slov.

P o p r o m ě ň o v á n í

Když kněz s lidem poklonil se i Krvi Páně, pokračuje, navazuje na předchozí napomenutí Spasitelovo a obětuje ve společné vzpomínce proměněné dary Bohu Otci.

Unde et mémoires, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui, Dómini nostri, tam beátae passionis, nec non et ab inferis resurrectiónis, sed et

Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, my služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, jak blahého utrpení a zmrtvýchvstání, tak i slavného nanebevstoupení téhož Krista, Sy-

in coelos gloriósae ascensionis: offerimus praeclarae majestáti tuae de tuis donis ac datis, hóstiam † puram, hóstiam † sanctam, hóstiam † immaculátam, Panem † sanctum vitae aetérnae, et Cálicem † salutis perpétuae.

Kněz prosí Boha, aby milostivě přijal naši oběť, jako přijal kdysi předobraznou oběť Abelovu, Abrahamovu a Melchisedechovu:

Supra quae propítio ac seréno vultu respicere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justí Abel, et sacrificium Patriárchae nostri Ábrahae: et quod tibi obtulit summus sacérdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

Hluboce skloněn prosí kněz, aby Bůh Otec tuto obětinu, jejímž mystickým tělem jsme my, dal svým Andělem přenést na mystický oltář v nebi. V této, jakož i předcházející modlitbě neprosí tedy kněz, aby Otec pohlédl milostivě na svého Syna, nýbrž na nás, kteří Mu Jej podáváme a za Ním se ukrýváme:

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: jube haec perférri per manus sancti Ángeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínae majestátis tuae: ut, quotquot ex hac altáris participatióne, sacrosáctum Fílii tui Corþus, et Sánťguinem sumpserimus, omni benedictióne coelésti et grátia repleámur. Per eúndem

na tvého, Pána našeho, přinášíme přejasně velebnosti tvé z tvých darů a údělů oběť † čistou, oběť † svatou, oběť † neposkvrněnou, svatý † Chléb života věčného a Kalich † trvalého spasení.

Na něž s milostivou a vlídnou tváří rač shlédnouti a je sobě oblíbiti, jakož jsi sobě ráčil oblíbiti dary spravedlivého sluhy svého Abela a oběť Prarotce našeho Abrahama a onu svatou oběť, neposkvrněnou obětinu, kterou tobě přinesl nejvyšší kněz tvůj Melchisedech.

Pokorně tě žádáme, všemohoucí Bože: kaž, aby toto bylo rukama svatého Anděla tvého přeneseno na vznešený oltář tvůj před obličej tvé velebnosti božské, abychom, kdožkoliv (políbí oltář) z tohoto podílnictví na oltáři svatého Těťlo a Krťev Syna tvého přijmeme, všelikým požehnáním nebeským a milostí naplnění

Christum, Dóminum nostrum. Amen. byli. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

V z p o m í n k a n a m r t v é

Oběť mše sv. spojuje v sobě všechny údy Církvě, živé i mrtvé. Za živé se kněz modlí už před Proměňováním, nyní vzpomíná i zesnulých a přfmlouvá se za ně, aby jim Bůh dal sladké odpočinutí u sebe:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúm-que tuárum N. et N., qui nos praecessérunt cum signo fídei, et dórmíunt in sommo pacis. Ipsí, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigerii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Pomni také, Pane, služebníkú a služebnic svých N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje. — Jim, Hospodine, a všem v Kristu odpočívajícím, abys místa občerstvení, světla a pokoje popřál, prosíme. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Pak prosí kněz, aby Bůh i nás hříšné služebníky své, kteří hledáme spásu v jeho milosrdenství, přijal do blažené společnosti našich svatých bratří a sester:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitudíne miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam, et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphanó, Matthíá, Bárnabá, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Ágatha, Lúcia, Agnéte, Caecília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non aestimátor mériti, sed véniae, largítor ad-

I nám hříšným služebníkům svým, kteří doufáme v hojnost slitování tvých, rač uděliti nějakého podílu a společenství se svými svatými Apoštoly a mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcellinem, Petrem, Felicitou, Perpétuou, Hátou, Lucií, Anežkou, Cecilíí, Anastasií a všemi svými Svatými, v jejichž společnost nás, prosíme, rač připustiti, ne jakožto cenitel zásluhy, nýbrž jakožto štědrý dárce smilo-

mítte. Per Christum, Dóminum nostrum.

Per quem haec ómnia, Dómine, semper bona creas, sancti†ficas, vivi†ficas, bene†dícis, et prae†stas nobis.

Per ip†sum, et cum ip†so, et in ip†so, est tibi Deo Patri †omnipoténti, in unitáte Spíritus †Sancti, omnis honor, et glória.

S. Per ómnia saecula saeculórum.

M. Amen.

vání. Skrze Krista, Pána našeho.

Skrze něhož toto všecko dobré, Hospodine, vždycky tvoříš, po †svěcuješ, o †živujes, po †žehnáváš a nám uděluješ.

Skrze †něho, s †ním a v †něm jest tobě, Bohu Otci †všemohoucímu, v jednotě Ducha †Svatého všecka čest a chvála.

K. Po všecky věky věkův.

M. Amen.

Modlitba Páně

Až do tohoto okamžiku zabývaly se mešní modlitby Proměňováním obětních darů; od tohoto místa připravují na obětní hostinu — sv. Příjímání. První z těchto modliteb jest Otčenáš. vlastní slova Kristova, jenž na oltáři pod způsobami chleba a vína jest přítomen. Není krásnější a mocnější modlitby. V jejích slovech je krátce vysloveno, co Boha uctívá a nám pomáhá. Ve slavné mši kněz tuto modlitbu hlasitě zpívá:

Orémus: Praecéptis salutáribus móniti, et divína institutióne formáti, audémus dícere: Pater noster, qui es in caelis: Sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum: Fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed líbera nos a malo.

Modleme se! Rozkazy spasitelnými povzbuzení a božským naučením vedeni, osmělujeme se praviti: Otče náš, jenž jsi na nebesích. Posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim vinníkům. A neuvod nás v pokušení. R. Ale zbav nás od zlého.

Kněz odpoví „Amen“ a rozvádí ještě dále poslední prosbu:

Libera nos, quaesumus, Dómine, ab ómnibus malis, praetéritis, praeséntibus, et futúris: et intercedénte beáta, et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in díebus nostris: ut ope misericórdiae tuae adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum.

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, Per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

Za těchto slov rozlomil kněz hostii, jako lámal Kristus chléb. Toto lámání, jako před tím proměňování pod různými způsoby, značí mystickou obětní smrt Kristovu. Malý zlomek hostie pouští kněz do proměněného vína, což připomíná opět spojení Těla a Krve Krista při Vzkříšení. Spasitel se tehdy zjevil Apoštolům s pozdravem pokoje. To činí teď i kněz:

Pax † Dómini sit † semper vobis†cum.

R. Et cum spírítu tuo.

Haec commíxtio, et consecrátio Córporis et Sanguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam aetérnam. Amen.

Zbav nás, prosíme, Hospodine, všeho zla: minulého, přítomného i budoucího; a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny, Rodičky Boží Marie, a tvých svatých Apoštolů Petra a Pavla, Ondřeje i všech Svatých (dělá patenou † od čela k prsům a polsbí jí) uděl milostivě pokoje za dnů našich, abychom, přispěním milosrdenství tvého podporování jsouce, byli i hříchů vždy prosti i zabezpečeni přede vším zmatkem.

Skrze téhož Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého.

Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Duchu Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

Pokoj † Páně budiž † vždycky s † vámi.

R. I s duchem tvým.

Toto smíšení a posvěcení Těla a Krve Pána našeho Ježíše Krista budiž nám přijímajícím k životu věčnému. Amen.

A g n u s D e i

Kněz blje se třikráte v prsa, vyjímaje při zádušní mši, kde na místo „smiluj se nad námi“, říká „dej jim odpočinutí“:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis (dona eis réquiem). Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (dej jim odpočinutí).

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis (dona eis réquiem). Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi (dej jim odpočinutí).

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem (dona eis réquiem sempitérnam). Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uděl nám pokoje (dej jim odpočinutí věčné).

P ř i j í m á n í

V následujících modlitbách připravuje se kněz ku přijetí Těla a Krve Páně. Požitím obětních darů je oběť skončena. V první modlitbě prosí kněz pro celou Církev o mír, jež Kristus nám slíbil zanechat (při mších zádušních se tato modlitba neříká):

Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respicias peccata mea, sed fide[m] Ecclésiae tuae: eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: qui vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen. Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pravil Apoštolům svým: Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám, nehleď na hříchy mé, nýbrž na víru Církve své a rač jí podle vůle své udělití mír a jednotu, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Prosí, aby spojení se svatostným Kristem bylo pro něho pramenem očistným a štítlem proti veškerému zlu:

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu Sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacro- Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha Svatého smrtí svou svět oživil, sprosť mne tímto svatosvatým Tělem a

sánc-tum Corpus et Sán-guinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhaerére mandátis, et a te numquam separári permíttas: qui cum eódem Deo Patre, et Spírítu Sancto vivis et regnas Deus, in saecula saeculórum. Amen.

Pokorně žádá, aby mu požívání Těla Páně nebylo k odsouzení, nýbrž ke spasení:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus sumere praesumo, non mihi provéniat in iudícium et condemnaciónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutamentum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Panem coeléstem accipiam, et nomen Dómini invocábo.

Věřící, nepřijímá-li ve skutečnosti Tělo Páně, má alespoň v duchu po něm zatoužiti. Takové duchovní přijímání je zdrojem mnohých milostí. — Přímo před přijetím svaté Hostie bje se kněz třikráte v prsa a s pokorným římským setníkem vyznává:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Kněz žehná se svatou Hostií a praví:

Corpus Dómini nostri

Krví svou všech nepravostí mých a veškerých béd a učíň, abych Inul vždy ke tvým přikázáním, a nedopust, abych se kdy od tebe odloučil, jenž s týmž Otcem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ Bůh, na věky věkův. Amen.

Požítí Těla tvého, Pane. Ježíši Kriste, jež já nehodný odvažuji se přijmouti, nebudiž mi k odsouzení a zatracení, nýbrž pro dobrotivost tvou prospívejž mi k ochraně duše a těla a k vyléčení, jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecy věky věkův. Amen.

Chléb nebeský přijmu a jméno Páně vzývati budu.

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má.

Tělo Pána našeho Je-

Jesu Christi custódiat žíše Krista zachovej duši
ánimam meam in vitam mou k životu věčnému.
aetérnam. Amen. Amen.

Po přijetí Těla Páně trvá okamžik v tiché modlitbě. Potom patenou sbírá s korporálu oddrobené částičky Hostie; při tom se modlí se žalmistou:

<p>Quid retribuam Dómino pro ómnibus, quae retri- buit mihi? Cálicem salu- táris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.</p>	<p>Čím se odplatím Hospo- dinu za všechno, co mi udě- lil? Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati bu- du. Chválu vzdávaje budu vzývati Pána a od nepřátel svých osvobozen budu.</p>
--	--

Žehná sebe kalichem, modle se:

<p>Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat áni- mam meam in vitam aetér- nam. Amen.</p>	<p>Krev Pána našeho Je- žíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.</p>
--	---

Po požití Krve Páně rozdělí sv. Přijímání věřícím. — Mezitím, co čistí kalich a na oltáři jej rovná, prosí za trvalý účinek sv. Přijímání:

<p>Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente ca- piámus; et de múnere tem- poráli fiat nobis remédium sempitérnum.</p>	<p>Čeho jsme ústy požili, Pane, kéž čistou myslí pojmem a nechť z daru časného stane se nám lék věčný.</p>
---	--

<p>Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhaereat vi- scéribus meis, et praesta: ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in saecula saecu- lórum. Amen.</p>	<p>Nechť Tělo tvé, Pane, jež jsem požil, a Krev, kte- rou jsem pil, utkví v útro- bách mých, a dej, ať ne- zůstane poskvřna hříchů ve mně, ježž čisté a svaté občerstvily Svátosti, jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.</p>
---	--

Po přijímání

Kněz vrátí se ke knize na epištolní straně a modlí se tam dvě děkovné modlitby (Přijímání a Po přijímání), které jsou v různých mších různé. Po každé z nich jde ke středu oltáře, políbí jej, obrátí se k lidu a zdraví:

V. Dóminus vobiscum. V. Pán s vámi.
R. Et cum spírítu tuo. R. I s duchem tvým.

Jsou-li nějaké Připomínky, modlí se je po modlitbě Po přijímání a pak teprve jde ke středu oltáře. Když dostal odpověď na svůj pozdrav, propouští (ve slavné mši jáhen) lid slovy:

V. Ite, missa est. V. Jděte, jste propuštěni.
R. Deo grátias. R. Bohu díky.

Slovo „missa“ je zkrácenina latinského slova „missio — propuštění“. Ve mších bez Gloria neřká kněz „Ite, missa est“, nýbrž zve k další modlitbě:

V. Benedicámus Dómino. V. Dobrořečme Pánu.
R. Deo grátias. R. Bohu díky.

V zádušních mších prosí však za zemřelé:

V. Requiéscant in pace. V. Nechť odpočívají
R. Amen. v pokoji. R. Amen.

Ještě jednou prosí skloněn před oltářem, aby se Bohu líbila oběť, kterou právě dokonal:

<p>Pláceat tibi, sancta Trinitas, obséquium servitútis meae, et praesta: ut sacrificium, quod óculis tuae majestátis indignus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihi-que, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum, Dóminum nostrum. Amen.</p>	<p>Nechť se ti líbí, svatá Trojice, služba poddanosti mé a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný božské velebnosti tvé přinesl, tobě byla příjemna, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.</p>
--	---

Jako zástupce velekněze Krista, žehná lid před odchodem:

<p>Benedícat vos omnipotens Deus, Pater † et Fílius, et Spírítus Sanctus. R. Amen.</p>	<p>Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec † i Syn i Duch Svatý. R. Amen.</p>
--	---

Na konec ještě jednou předvede kněz sobě a lidu Krista v celé jeho velikosti a lásce, říká počátek sv. Evangelia podle sv. Jana. — Někdy podle liturgických pravidel bere se místo tohoto Evangelia jiné.

<p>V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spírítu tuo. † Inítium sancti Evangelii secúndum Joánnem, c. 1.</p>	<p>V. Pán s vámi. R. I s duchem tvým. † Počátek sv. Evangelia podle Jana. 1, 1-14.</p>
---	--

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lumine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lumine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

R. Deo grátias.

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic z toho, co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí a Světlo ve tmě svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

R. Bohu díky.

PREFACE

1. Vánoční

Této Preface se používá od Božího Hodu vánočního až do svátku Zjevení Páně (vyjímaje oktáv sv. Apoštola Jana), o svátku Očišťování Panny Marie, o Božím Těle (po celý oktáv), o svátku Proměnění Páně, o svátku nejsv. Jména Ježíš a ve mších o Největější Svátosti.

<p>Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostrae óculis lux tuae claritátis infúlsit: ut, dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ídeo cum Ángelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriæ tuae cánimus, sine fine dicétes:</p>	<p>Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť tajemstvím vtěleného Slova nové světlo jasnosti tvé očím mysli naší zářilo, abychom, poznávajíce Boha viditelně, jím uchvacováni byli k milování neviditelných věcí. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:</p>
---	---

P ř e d ú k o n e m

<p>Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo beátae Mariæ intemeráta virgíntas, huic mundo édidit Salvatórem: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósae semper Virgínis Mariæ, Genitrícisejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum</p>	<p>Ve společenství jsouce a den přesvatý oslavujíce, o němž neporušené panenství blahoslavené Marie tomuto světu Spasitele vydalo, ale také památku uctívajíce především téže slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a</p>
--	---

Apostolorum, ac Mártýrur tuorum Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánis et Pauli, Cosmae et Damiani: et ómnium Sanctórum tuorum: quorum méritis, precibusque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxilio.

Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen. Mučedníkú tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělití, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Toto „Communicantes“ říká se až do oktávu vánočního.

2. O Zjevení Páně

Říká se na Zjevení Páně a po celý oktáv:

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Quia, cum Unigénitus tuus in substantia nostra mortalitátis apparuit, nova nos immortalitátis suae luce reparávit. Et ídeo cum Ángelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóri ae tuae cánimus, sine fine dicétes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť Jednorozený tvůj v podstatě naší smrtelnosti se zjevív, novým světlem své nesmrtelnosti nás obnovil. A proto s Anděly a Archanđely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

P ř e d ú k o n e m

Communicántes, et diem Ve společenství jsouce

sacratíssimum celebránte, quo Unigénitus tuus in tua tecum glória coaetérnus, in veritate carnis nostrae visibíliter corporális apparuit: sed et memóriam veneránte, in primis gloriósae semper Virgínis Maríae, Genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxilió.

Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ říká se až do oktávu Zjevení Páně.

a den přesvatý oslavujíce, v němž Jednorozený tvůj, ve slávě tvé s tebou souvěčný, s opravdovým tělem naším viditelně tělesný se zjevil, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Simona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělití, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

3. V postní době

Říká se od Popelční středy až do Smrtečné neděle, vyjímaje svátky, které mají zvlášť označenou Prefaci.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias agére: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia cómprimis, mentem élevas, vir-

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž tělesným postem neřesti potlačuješ, mysl povzná-

tútem largíris et praemia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Ángeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplíci confessióne dicétes:

šlš, ctnost uděluješ i odměny, skrze Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

4. O svatém Kříži

Říká se od Smrtné neděle do Zeleného čtvrtku (vyjímaje svátky, které mají zvlášť označenou Prefaci), při mších o Kříži, Umučení a Nejdražší Krve Páně.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno Crucis constituísti: ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Ángeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim — sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplíci confessióne dicétes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásu pokolení lidského na dřevě Kříže založil, aby, odkud smrt vzešla, odtud život povstal, a aby ten, jenž na dřevě zvítězil, na dřevě byl též přemožen, skrze téhož Krista, Pána našeho. Skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

5. O Velikonocích

Říká se od svatvečeru velikonočního až do Nanebevstoupení Páně, i o svátcích (vyjímaje ty, které mají zvláštní Prefaci).

Při mši na Bílou sobotu říká se v této Prefaci: „Zvláště však této noci“, na Hod Boží velikonoční až do soboty před Bílou nedělí: „Zvláště však v tento den“, od této doby pak „zvláště však v tento“.

<p>Vere dignum et justum est, aequum et salutáre: Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die (vel: in hoc potíssimum) gloriósius praedicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábs-tulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Domínationibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicétes.</p>	<p>Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom tebe, Pane, každého sice času, zvláště však v tento den (nebo: zvláště však v tento) ještě slavněji velebili, kdy Kristus obětován jest jakožto beránek náš velikonoční. Onť jest pravý Beránek, jenž sňal hříchy světa, jenž smrt naši svou smrtí zničil a život svým zmrtvýchvstáním obnovil. A proto s Anděly a Archanđely, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:</p>
---	---

Před úkonem

<p>Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósaе semper Vírginis Maríae, genitricis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis,</p>	<p>Ve společenství jsouce a oslavujíce den přesvatý Vzkříšení Pána našeho Ježíše Krista podle těla, ale také památku uctívajíce především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa,</p>
--	--

Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsq;ue concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quaesumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aetérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ a „Hanc igitur“ říká se od Bílé soboty až do soboty po Velíkonocích.

6. O Nanebevstoupení Páně

Říká se od Nanebevstoupeuí Páně až do svatvečera svatodušního.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens,

Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme také za ty, jež jsi z vody a z Ducha Svatého znovu zroditi ráčil, uděliv jim odpuštění všech hříchů, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobození a ke stádcí tvých vyvolených připočtení byli.

Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče vše-

aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui post resurrectiónem suam ómnibus discipulis suis maniféstus apparuit et, ipsis cernéntibus, est elevátus in coelum, ut nos divinitátis suae tribúeret esse partícipes. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

mohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, jenž po Vzkříšení svém zřejmě se učedníkům ukázal a před zraky jejich vznesl se do nebe, aby nás svého Božství účastnými učinil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster, unigénitus Fílius tuus, unitamsibi fragilitátis nostrae substántiam, in glóriæ tuæ dextera collocávit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Virgínis Mariæ, genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis,

Ve společenství jsouce a den přeslavný oslavujíce, o němž Pán náš, Jednorozený Syn tvůj, spojenou se sebou podstatu naší křehkosti na pravici slávy tvé usadil, ale také památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělití, abychom ve všem po-

precibúsque concédas, ut in ómnibus protecti6nis tuae muniámur auxílio. mocnou záštítou tvou byli chráněni.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

7. O nejsvětějším Srdci Páně

Říká se o svátku a ve votivních mších sv. nejsv. Srdce Páně.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui Unigénitum tuum, in Cruce pendéntem láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, divínae largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miserati6nis et grátiae: et, quod amóre nostri flagrare numquam déstitit, piis esset réquies et paeniténbus pateret salutis refúgium. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominati6nibus cumque omni mílitiá caeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes: Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který jsi chtěl, aby tvůj Jednorozený, jenž visel na kříži, byl proboden kopím vojína, aby otevřené Srdce, svatyně Boží štědrosti, vylilo na nás proudy milosrdenství a milosti, a aby ono, jež láskou k nám nikdy nepřestalo planouti, bylo pro zbožné místem pokoje a kajicníkům otvíralo se jako útočiště spásy. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce:

8. O Ježíši-Králi

Říká se o svátku Ježíše-Krále.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui Unigénitum tuum, in Cruce pendéntem láncea mílitis transfígi voluísti: ut apértum Cor, divínae largitátis sacrárium, torréntes nobis fúnderet miserati6nis et grátiae: et, quod amóre nostri flagrare numquam déstitit, piis esset réquies et paeniténbus pateret salutis refúgium. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominati6nibus cumque omni mílitiá caeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes: Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, který

nitum Filium tuum, Dominum nostrum Jesum Christum, Sacerdotem aeternum et universorum Regem, oleo exultationis unxisti: ut seipsum in ara crucis hostiam immaculatam et pacificam offerens, redemptionis humanae sacramenta perageret: et suo subjectis imperio omnibus creaturis, aeternum et universale regnum, immensae tuae traderet Majestati. Regnum veritatis et vitae: regnum sanctitatis et gratiae: regnum justitiae, amoris et pacis. Et ideo cum Angelis et Archangelis cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia caelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes:

jsi jednorozeného Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, věčného Kněze a veškerenstva Krále, olejem radosti pomazal, aby obětuje sám sebe na oltáři kříže jako oběť neposkvřená a smírná, tajemství lidské spásy dokonal, a když byl všecko tvorstvo své vládě podmanil, předal tvé nesmírné velebnosti království věčné a všeobecné. Království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a míru. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zastupem nebeského vojska pějeme chvalozpěvy slávy tvé, bez ustání říkajíce:

9. Svatodušní

Říká se od svatvečera svatodušního až do příští soboty a ve votivních mších o Duchu Svatém (s vypuštěním slov „dnešního dne“).

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: per Christum Dominum nostrum. Qui ascendens super omnes coelos, sedensque ad dexteram tuam, promissum Spiritum Sanctum (ho-dierna die) in filios adop-

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, jenž vstoupiv nade všechna nebesa a usednuv po pravici tvé, slíbeného Ducha Svatého (dnešního dne) na přivlastněné dítky vylil.

tiónis effúdit. Quaprópter profúsis gaúdiis, totus in orbe terrárum, mundus exsúltat. Sed et supérnae virtútes, atque Angélicae potestátes, hymnum gló-riæ tuæ cóncinunt, sine fine dicétes.

Proto oplývající radosti celý svět na okrsku zemském jásá. Ale i nebeské Síly a andělské Mocnosti chvalozpěv slávy tvé propěvují, bez ustání říkajíce:

Před úkonem

Communicátes, et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrátes, quo Spíritus Sanctus Apóstolis, in númeris linguis apparuit: sed et memóriam venerátes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariæ, genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thad- daei: Lini, Cleti, Clemén- tis, Xysti, Cornélii, Cy- priáni, Lauréntii, Chrysó- goni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuó- rum: quorum méritis, pre- cibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Hanc igitur oblatiónem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro

Ve společenství jsouce a den přesvatý Letnic oslavující, o němž Duch Svatý Apoštolům nesčetnými jazyky se zjevil, ale také památku uctívající slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělití, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětuujeme také za ty, jež jsi

his quoque, quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spiritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum, quaesumus Domine, ut placatus accipias, diésque nostros in tua pace disponas, atque ab aeterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numerari.

Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ a „Hanc igitur“ říká se až do soboty po Svatém Duchu.

z vody a z Ducha Svatého znovu zroditi ráčil, uděliv jim odpuštění všech hříchů, prosíme, Pane, a bys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysobozeni a ke stádcí tvých vyvolených připočtení byli.

Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

10. O Nejsvětější Trojici

Říká se o svátku Nejsvětější Trojice, v záslibných mších o Nejsv. Trojici, jakož i po všechny neděle v roce, když není jiná Preface označena.

Vere dignum et justum est, aequum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus. Qui cum Unigenito Filio tuo, et Spiritu Sancto, unus es Deus, unus es Dominus: non in unius singularitate personae, sed in unius Trinitate substantiae. Quod enim de tua gloria, revelante te, credimus, hoc de Filio tuo, hoc de Spiritu Sancto, sine differentia discretionis sentimus. Ut in confessione verae, sempiternaeque Deitatis, et in personis proprietatis, et in essentia unitas, et in maiestate adoretur aequalitas.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž s jednorozeným Synem svým a Duchem Svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán; ne v jedinnosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neboť, co o tvé slávě podle tvého zjevení věříme, to o Synu tvém, to o Duchu Svatém bez rozdílu v rozeznávání smýšlíme, takže pravé a věčné Božství vyznávajíce klaníme se i zvláštnosť i v osobách, i jednotě v bytosti, i rovnosti ve velebnosti, kterou chválí Andělé

Quam laudant Angeli at-
que Archángeli, Chérubim
quoque, ac Séraphim: qui
non cessant clamare quo-
tidie, una voce dicentes.

a Archandělé, Cherubové
a Serafové, kteří bez ustání
den ze dne volají, jedno-
hlasně pravíce:

11. O Panně Marii

Říká se o svátcích a ve votivních mších o blahoslavené Panně Marii.

Vere dignum et justum
est, aequum et salutáre,
nos tibi semper et ubique
grátias ágere: Dómine san-
cte, Pater omnipotens, ae-
térne Deus. Et te in (An-
nuntiatióne, Visitatióne,
Assumptiόne, Nativitáte,
Praesentatióne, Concepti-
óne immaculáta, Transfixi-
óne, Solemnitáte, Festivi-
táte, Veneratióne) beátae
Mariae sempter Vírginis
collaudáre, benedicere et
praedicáre. Quae et Unigé-
nitum tuum Sancti Spíritus
obumbratióne concépit: et
virginitátis glória perman-
nente, lumen aetérnum
mundo effúdit, Jesum Chri-
stum Dóminum nostrum.
Per quem majestátem tu-
am laudant Angeli, adórant
Dominatiónes, tremunt
Potestátes. Coeli, coelo-
rúmque virtútes, ac beáta
Séraphim, sócia exsultati-
óne concélebrant. Cum
quibus et nostras voces,
ut admítte júbeas, depre-
cámur, súpplici confessi-
óne dicentes.

Věru hodno a spraved-
livo jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a
všude díky vzdávali, Ho-
spodine svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože, a
tebe o (Zvěstování, Navští-
vení, Nanebevzetí, Naro-
zení, Obětování, Nepo-
skvrněném Početí, Pro-
bodění, Památce, Slav-
nosti, Uctívání) blahosla-
vené Marie, vždy Panny,
společně chválili, blaho-
slavili a velebili, kterážto
i Jednorozeného tvého za-
stiněním Ducha Svatého
počala, i v ustavičné slá-
vě panenství světu věčné
světlo vydala, Ježíše Kri-
sta, Pána našeho, skrze
něhož velebností tvou chvá-
lí Andělé, kteří se Panstva,
chvějí se Mocností, ne-
besa a nebeské Síly, i
svatí Serafové společným
plesáním oslavují; s nimiž
rač, prosíme, připustiti i
hlasy naše, kteřížto u po-
korném vyznávání praví-
me:

12. O sv. Josefu

Říká se o všech svátcích sv. Josefa.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Et te in Festivitate (Veneratióne) beáti Joseph débitis magnificáre praecóniis, benedicere et praedicáre. Qui et vir justus, a te Deíparae Vírgini Sponsus est datus: et fidélis servus ac prudens, super Familiam tuam est constitútus: ut Unigénitum tuum, Sancti Spíritus obumbratióne concéptum, patérna vice custodíret, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim; sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítte júbeas, deprecámur, súplici confessi óne dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosanna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excélsis.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a tebe o Slavnosti (Uctívání) sv. Josefa povinnými velebili chválami, blahoslavili a hlásali. Onť jako muž spravedlivý tebou Bohorodičce Panně za Snoubence byl dán a jako věrný a moudrý služebník nad Rodinou tvou byl ustanoven, aby Jednorozenného tvého, zastíněním Ducha Svatého počatého, na místě otce opatroval, Ježíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koří se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují: s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kterážto u pokorném vyznávání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

13. O sv. Apoštolech

Říká se o svátcích a ve votivních mších o Apoštolech a Evangelistech.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre: Te Dómine suppliciter exoráre, ut gregem tuum Pastor aetérne non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos continúa protectióne custódias. Ut iidem rectóribus guberné-
tur, quos óperis tui vicá-
rios eidem contulísti prae-
esse pastóres. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni milítia coeléstis exercitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicétes.

Věru hodno a spraved-
livo jest, slušno a spasi-
telno tebe, Pane, pokorně
vzývati, abys stádce svého,
Pastýři věčný, neopouštěl,
ale skrže svaté Apoštolý
tvé ustavičnou ochranou
opatřoval, aby těmi vůdci
bylo řízeno, kteréž jsi je-
mu za náměstky díla svého
dal, by mu v čele stáli
jakožto pastýři. A proto
s Anděly a Archanděly,
s Trůny a Panstvy a s ce-
lým zástupem nebeského
vojska přejeme chvalozpěv
slávy tvé, bez ustání ří-
kajíce:

14. Obyčejná

Říká se o všech svátcích a všedních dnech, které nemají zvláštní Preface.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestátes. Coeli, coelorúmque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras

Věru hodno a spraved-
livo jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a
všude díky vzdávali, Ho-
spodinne svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože,
skrže Krista, Pána naše-
ho, skrže něhož velebnost
tvou chválí Andělé, koří
se Panstva, chvějí se Moc-
nosti, nebesa a nebeské
Síly, i svatí Serafové spo-
lečným plesáním oslavují;
s nimiž rač, prosíme, při-
pustiti i hlasy naše, kte-

voces, ut admitti júbeas, řízto u pokorném vyzná-
deprecámur, súplici con- vání pravíme:
fessióne dicéntes.

15. Ve mších za mrtvé

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. In quo nobis spes beátae resurrectiόνis effúlsit, ut quos contrístat certa moriéndi condítio, eósdem consolétur futúrae immortalitátis promíssio. Tuis enim fidélibus, Dómine, vita inutátur, non tóllitur, et dissolúta terréstris hujus incolátus domo, aetérna in coelis habitátio comparátur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, v němž nám naděje blaženého vzkříšení zaslíbení budoucí nesmrtelnosti. Tvým věrným, Pane, život se mění, nikoliv odnímá; a když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, věčný příbytek v nebesích připraven bývá. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Tempore)

ADVENT

O Vánočních Církev sv. si připomíná Narození svého Spasitele. Jak po něm lidstvo toužilo, to nám šťastným, kteří jsme spatřili světlo světa už vykoupeného, dává tušiti v přípravné době na Vánoce — v Adventě! Jako v tuto dobu celá příroda je chladná, světla stále ubývá a noc hrozí pohltnouti den, tak tomu bylo také v lidských srdcích před narozením Ježíše Krista. Vyvolený národ židovský, jenž uctíval jednoho a pravého Boha, ústy svých praroců a proroků opakoval ustavičně slova žhavé touhy po zaslíbeném Vykupiteli, neboť není hroznější myšlenky, nežli žítí v zavržení od nejvyššího Dobra. Nikdo jiný pak než Syn Boží nebyl schopen podati dostatečné výkupné z tohoto hněvu.

Také pohanský svět se potácel v zoufalství. Jeho kamenní bohové neslyšeli slov nářků a jeho nejlepší filosofové klesali vyčerpání u hranic lidského rozumu. I oni výskali, když myslili, že našli svého „spasitele“! Jejich jásot však se brzy proměnil ve větší ještě úpění, neboť ti „spasitelé“ byli stejně bídní tvorové, jako všichni ostatní!

Celý svět tehdy čekal, že se musí něco státi! Mělo-li Božství zasáhnouti kdy v osudy lidstva, pak to byl právě tento okamžik! Byl očekáván „příchod“ (to je význam slova „advent“) Vykupitele lidí. Slyšme jen slova té touhy, jak nám je Církev sv. ve své adventní bohoslužbě předkládá!

Spasitel už přišel a vykoupil naše duše z moci ďábla. Čekáme však dosud na spasení těla a na zabezpečení spásy duše a ještě mnoho lidstva čeká vůbec na světlo víry a spásu duše; zvěst o této spáse k nim dosud nepronikla! Kristus přijde v poslední den světa a pak ustane všechen pláč a všechna bolest. Pro ty, kdož se bojí Boha a jej milují, bude tento příchod nejvyšší radostnou a vytouženou událostí, pro hříšníky pak hodinou hrůzy a odsouzení. Na tento Příchod Církev nyní se těší a abychom věděli zároveň, jak vážný a rozhodující okamžik to bude, dává hned na první neděli adventní předčítati evangelium o konci světa.

A ještě na jeden Příchod se máme připravovati — na příchod Spasitele do našich srdcí ve sv. Přijímání! Kdo často přijímá svého Soudce, může býti jist, že On jej při svém konečném Příchodu milostivě přijme. Jakým způsobem však můžeme se hodně připraviti ku přijímání Krista, tomu nás učí právě adventní liturgie Církv. Kolik touhy, pokorné kajícínosti a vroucí lásky jest v ní uloženo! Čerpejte tedy z této čisté a osvěžující studnice!

Naše duše přijímá všechny svoje pojmy z viditelného světa; proto Církev snaží se působiti na všechny naše tělesné smysly svými hluboce významnými a krásnými obřady, aby podporovaly ušlechtilými dojmy let duše. V Adventě užívá liturgické barvy fialové, která svou vážností a teplem má nám připomínati potřebu pokání a zároveň naději na odpuštění. Také výzdoba oltáře jest jednodušší a ve vlastní adventní bohoslužbě nehrají varhany. Ve mši svaté jáhen a podjáhen nenosí obyčejného liturgického roucha (dalmatiky a tunicelly), nýbrž kasuli na před svinutou; a i tu odkládají před čtením epištoly a evangelia. Na konci mše kněz zve lid k další modlitbě slovy: „Benedicamus Domino — chvalme Pána!“ Jako by se bál vyrušiti věřící z jejich toužných modliteb!

Zvláštní pozornosti se těší v Adventě Panna Maria, která svým „staniž mi se podle slova tvého“ přispěla k uskutečnění naší spásy. Při mši sv. se činí zvláštní připomínka Matky Boží a v našich krajinách jsou obvyklé t. zv. „roráty“, mše sv. ke cti Bohorodičky.

Použijme adventní doby k tomu, abychom se v klidné kajfcnosti a vroucí lásce připravili i na příchod Spasitele ve sv. přijímání i na konečný příchod k Soudu, a vyprosme „příchod“ milosti Evangelia těm, kdož ho dosud nepoznali!

První neděle adventní

Shromáždění u P. Marie Větší

Věříme, že pro každého z nás nastane den Soudu: v okamžiku naší smrti a pak společný soud na konci světa. Bůh se nám ukáže ve vší své slávě a moci, před kterou se chvějí i andělé; jak bychom se tedy my slabí a hříšní tvorové nechvěli! Kdo však všecku svou naději vkládá ve svého Soudce, nemá se čeho báti! Modleme se pokorně se žalmistou, by nám Pán ukázal své cesty, aby náš život vůstil do jeho Království! Odevzdáme-li se do jeho vůle, bude nás svou mocí chrániti před následky našich hříchů, které by jinak ohrožovaly naši spásu.

Introitus. Ps. 24, 1-3.

Vstup. Žalm 24, 1-3.

Ad te levávi ánimam
meam: Deus meus, in te
confido, non erubescam:
neque irrideant me inimi-
ci mei: étenim univérsi,
qui te exspéctant, non con-
fundéntur. P s a l m. i b. 4.
Vias tuas, Dómine, démon-
stra mihi: et sémitas tuas
édoce me. V. Glória Patri,
et Fílio, et Spirítui Sancto.

K tobě pozdvihuji duši
svou; Bože můj, v tebe
doufám, nedopusť, abych
byl zahanben a aby jásalí
nade mnou nepřátelé moji.
Vždyť žádný, kdo v tebe
doufá, zahanbení nepozná.
Ž a l m t a m t. 4. Cesty
své mi ukaž, Hospodine,
a po stezkách svých nauč
mne choditi. V. Sláva Otci

Sicut erat in principio, et in fine, et in saecula saeculorum. Amen. i Synu i Duchu Svatému. Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Opakuje se: K tobě pozdvihuji atd. až k žalmu. Tímto způsobem se říká „Vstup“ po celý rok.

O r a t i o

Orémus. Excita, quaesumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatorum nostrorum perículis, te mereámur protegente éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum. R. Amen.

M o d l i t b a

Modleme se. Vzbud', prosíme, Hospodine, moc svou a přijď, abychom z nebezpečí, jímž nás ohrožují naše hříchy, zasloužili tvou záštitou vytržení a tvým vykoupením spasení býti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. R. Amen.

Až do svatvečera Vánočního se ještě přidává modlitba k Panně Marii a za Církev neb za Papeže.

K e c t i P a n n y M a r i e

Deus, qui de beatae Mariæ Virgínis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis; ut, qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za zvěstování Anděla tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosícím, abychom, kteří ji vpravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni byli.

P r o t i p r o n á s l e d o v a t e l ů m C í r k v e

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum Jesum

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protiventství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista,

Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. *R.* Amen.

Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. *R.* Amen.

Nebo za Papeže

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclesiæ tuæ praeesse voluisti, propítius respice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, perveniat sempiternam. Per Dóminum . . .

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, by těm, jež řídí, prospíval slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13.

Denně blíží se chvíle příchodu Soudce! Teď ještě dopřává nám času k napravení našich provinění. Vstaňme tedy rychle ze spánku hřichu a opásejme se zbraněmi světla — ctnostmi!

Fratres: Sciéntes, quia hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus. Nox praecéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatió nibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudicítiis, non in contentióne et aemulatióne: sed induímini Dóminum Jesum Christum.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 11-14.

Bratři, víte, že jest čas, abychom již ze sna povstali; neboť nyní jest blíže naše spása, než byla když jsme uvěřili. Noc pokročila, den pak se přiblížil. Odložme tedy skutky temnosti a oblecme se v odění světla. Jako ve dne počestně choďme: ne v hodování a opilství, ne v smilstvu a nestydatostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecte se v Pána Ježíše Krista.

R. Bohu díky!

Graduale. Ps. 24, 3 et 4. Stupňový zpěv. Ž. 24.
 Univerſi, qui te exſpéc- Žádný, kdo v tebe doufá,
 tant, non confundéntur, zahanbení nepozná, Pane.
 Dómine. V. Vias tuas, Dó- V. Seznam mne, Hospo-
 mině, notas fac mihi: et dine, s cestami svými a po
 sémitas tuas édoce me. stezkách svých nauč mne
 choditi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. Aleluja, aleluja. V. Ž. 84,
 84, 8. Osténde nobis, Dó- 8. Ukaž nám, Pane, milo-
 mine, misericórdiam tuam: srdenství své a spasení sve
 et salutáre tuum da nobis. nám daruj. Aleluja.
 Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
 ſecúndum Lucam. c. 21. podle Lukáše. 21, 25-33.

Den Soudu bude hrozný pro ty, kdož naň nikdy nemyslí, kdož sloužili peklu, světu nebo svým žádostem. Tehdy jejich pýcha dojde nevýslovně zdrcujícího pokoření. Bude je souditi ten, ježž oni odsoudili a o nějž nedbali! Pro dobré to však bude den vysvobození z časných béd a vstup do radosti věčné. Tehdy uvidí dobří i zlí, že Bůh splní všechny svoje sliby i hrozby!

In illo témpore: Dixit Je- Za onoho času řekl Pán
 ſus diſcípulis ſuis: Erunt Ježíš učeníkům svým: „Bu-
 ſigna in ſole, et luna, et dou znamení na slunci a
 ſtellis, et in terris preſſúra na měsíci i na hvězdách,
 géntium prae confuſióne a na zemi bude úzkost
 ſónitus maris et flúctuum; mezi národy pro nesnázi
 areſcéntibus homínibus nad hukotem moře a pří-
 prae timóre et exſpecta- bojů, takže lidé budou
 tióne, quae ſupervénient trnouti od strachu a oče-
 univérſo orbi: nam virtú- kávání těch věcí, které
 tes coelórum movebúntur: přijdou na veškeren okr-
 et tunc vidébunt Fílium sek zemský; neboť moci
 hóminis veniéntem in nube nebeské budou se pohy-
 cum potestáte magna, et bovati. A tehdy uvidí Sy-
 majestáte. His autem fieri na člověka, an přichází
 incipiéntibus, respícite, et v oblaci s velikou mocí
 leváte cápita veſtra: quón- a velebností. Když pak se
 niam appropínquat re- to počne díti, pohleďte
 démptio veſtra. Et dixit vzhůru a pozdvihněte hlav
 illis ſimilitúdinem: Vidéte svých, neboť se přibližuje

ficúlneam, et omnes árbores: cum prodúcunt jam ex se fructum, scitis, quóniam prope est aestas. Ita et vos cum vidéritis haec fieri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non praeteríbit generátio haec, donec ómnia fiant. Coelum et terra transíbunt: verba autem mea non transíbunt.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 24.

Ad te levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubescam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te expéctant, non confundéntur.

Secreta

Haec sacra nos, Dómine, poténti virtúte mundátos ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum nostrum . . .

Ke cti Panny Marie

In méntibus nostris, quaesumus, Dómine, verae fidei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Virgine Deum verum et hómínem confitémur, per ejus salutíferae resurrectiόνis poténtiam, ad aetérnam mereámur perveníre laetitiam.

Římský misál.

vykoupení vaše.“ I pověděl jim podobenství: „Patřte na fíkový strom a na všechno stromoví, když již vyhánějí ze sebe pupence, poznáváte, že blízko jest léto. Tak i vy, když uzříte, že se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží. Amen pravím vám, že nepomíne pokolení toto, až se všechno stane. Nebe a země pomínou, ale slova má nepomínou.

Následuje *Credo* (str. 9).

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě pozdvihuji duši svou; Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby jásali nade mnou nepřátelé moji. Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, zahanbení nepozná.

Tichá modlitba

Nechť nás tyto posvátné dary, Hospodine, mocnou silou poskvrn zbaví a čistší ke svému původci přivedou. Skrže Pána našeho . .

V myslích našich, prosíme, Pane, tajemství pravé víry utvrď, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spásného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti.

Proti pronásledovatelům Církve

Protége nos, Dómine, Chraň, Pane, nás, služeb-
tuis mystériis serviéntes: níky tvých tajemství, aby-
ut divínis rebus inhaerén- chom k božským věcem
tes, et córpore tibi famu- Inuli a tělem tobě sloužili
lémur et mente. Per Dó- i duší. Skrze Pána...
minum...

Nebo za Papeže

Oblátis, quaesumus, Dó- Usmiř se, prosíme, Ho-
mine, placáre munéribus, spodine, obětovanými da-
et fámulum tuum N. quem ry a služebníka svého N.,
pastórem Ecclésiae tuae jehož jsi nejvyšším pastý-
praeesse voluísti, assídua řem Církve své ustanovil,
protectióne gubérna. Per ustavičnou ochranou spra-
Dóminum... vuj. Skrze Pána...

Communio. Ps. 84, 13. K přijímání. Ž. 84, 13.

Dóminus dabit benigni- Hospodin dá požehnání
tátem: et terra nostra da- a země naše vydá plod
bit fructum suum. svůj.

Postcommunio

Po přijímání

Suscipiámus, Dómine, Kéž se nám dostane, Ho-
misericórdiam tuam in mé- spodine, milosrdenství tvé-
dio templi tui: ut repara- ho uprostřed tvého chrá-
tiónis nostrae ventúra so- mu, abychom se na příští
lémnia cóngruis honóri- slavnost svého vykoupení
bus praecedámus. Per Dó- s náležitou připravovali
minum nostrum Jesum... uctou. Skrze Pána...

K ecti Panny Marie

Grátiam tuam, quaesu- Milost svou, prosíme,
mus, Dómine, méntibus Pane, vlej v mysl naši,
nostris infúnde: ut qui, An- abychom, kteří jsme zvě-
gelo nuntiánte, Christi Filii stováním Andělovým vtě-
tui incarnatiónem cognó- lení Krista, Syna tvého,
vimus; per passiónem ejus poznali, skrze umučení je-
et crucem ad resurrecti- ho a kříž ke slávě vzkří-
nis glóriam perducámur. šení přivedeni byli.

Proti pronásledovatelům Církve

Quaesumus, Dómine Prosíme, Hospodine, Bo-

Deus noster: ut, quos di- že náš, abys nás, kterýmž
vina tribuis participatióne dopřáváš z božského úča-
gaudére, humánis non si- stenství se radovati, ne-
nas subjacére perículis. nechával podléhati nebez-
Per Dóminum nostrum... pečím lidským. Skrze...

N e b o z a P a p e ž e

Haec nos, quaesumus, Toto přijetí božské svá-
Dómine, divíni Sacramén- tosti, prosíme, Hospodine,
ti percéptio prótegat: et nechť nás ochraňuje a slu-
fámulum tuum N. quem žebníka tvého N., jehož
pastórem Ecclésiae tuae jsi nejvyšším pastýřem
praeésse voluísti, una cum Církvě své ustanovil, ať
commisso sibi grege sal- zároveň se stádcem jemu
vet semper, et múniat. svěřeným zachová povždy
Per Dóminum nostrum... a chrání. Skrze Pána...

**Mše ke cti blahoslavené Panny Marie
od Adventu až do Narození Páně,
zvaná „Roráty“**

V našich krajinách jest zvykem čísti v Adventě denně (mimo oktáv Neposkvr. Početí) tuto mši sv. ke cti Panny Marie. Lid ji nazývá dle prvního slova latinského Vstupu „roráty“. Kněz užívá roucha barvy bílé.

Panna Maria nesla už pod svým neposkvrněným srdcem Spásu světa, kdy svět o tom neměl ještě tušení! Ona jediná ze všech lidí věděla, že se počalo vykoupení světa z moci d'ábla. V tuto nejpokornější Pannu uložil se Syn Boží jako krůpěj rosy v bělostnou lilii. Ona byla tou panenskou zemí, z níž měl vypučeti nejkrásnější květ všeho stvoření. Není divu, neboť Bůh požehnal tuto zemi nevýslovnými milostmi. — Věřme pevně, že Maria jest neposkvrněnou a panenskou Bohorodičkou a milujme Ji uctívou láskou; není slýcháno, že by svoje ctitele kdy opustila.

Introitus. Is. 45, 8.

Vstup. Is. 45, 8.

Rorate coeli désuper, et
nubes pluant justum: ape-
riátur terra, et géminet
Salvatórem. P s. 84, 2. Be-
nedixísti Dómine terram

Rosu dejte nebesa shů-
ry a oblakové dštěte Spra-
vedlivého. Otevři se země
a vypuč Spasitele. Ž. 84,
2. Požehnal jsi, Hospodine,

tuam: avertisti captivitá- zemi své; odvrátil jsi za-
tem Jacob. V. Glória Patri. jetí Jakobovo. V. Sláva
Otcí...

Oratio

Deus, qui de beátae Ma-
ríaie Vírginis útero, Ver-
bum tuum, Angelo nun-
tiánte, carnem suscipere
voluísti: praesta supplíci-
bus tuis; ut, qui vere eam
genitricem Dei crédimus,
ejus apud te intercessióni-
bus adjuvémur. Per eúm-
dem Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby
Slovo tvé z lůna blahosla-
vené Marie Panny za zvě-
stování Anděla tělo na
sebe přijalo, popřej nám,
pokorně tě prosícím, aby-
chom, kteří ji vpravdě Bo-
horodičkou vyznáváme, je-
jí přimluvou u tebe podpo-
rováni byli. Skrze téhož..

2. Připomínka minulé neděle, str. 46.

3. Připomínka Ducha Svatého:

Deus, qui corda fidélium
Sancti Spíritus illustratio-
ne docuísti: da nobis in eó-
dem Spíritu recta sápere,
et de ejus semper conso-
latióne gaudére. Per Dó-
minum... in unitáte ejús-
dem Spíritus Sancti Deus..

Bože, jenž jsi srdce vě-
řících osvícením Ducha
Svatého učil, dej nám v
témž Duchu, co správné
jest, chápati a povždy se
radovati z jeho útěchy.
Skrze Pána... v jednotě
téhož Ducha Svatého...

Léctio

Isaiae Prophétae. c. 7, 10-15.

Čtení

z proroka Isaiáše 7, 10-15.

Bůh vyslovil ústy proroka Isaiáše, že matka Vykupitele bude Pannou. Její panenské mateřství mělo býti znamením, že Bůh se smíloval nad námi a svého Syna nám poslal. To znamení už bylo dáno a „Bůh je s námi“ (toť význam jména „Emanuel“). Těšme se tedy jeho přítomností v nejsv. Svátosti!

In diébus illis: Locútu
est Dóminus ad Achaz,
dicens: Pete tibi signum
a Dómino Deo tuo in pro-
fúndum inférni, sive in ex-
célsum supra. Et dixit
Achaz: Non petam, et non
tentábo Dóminum. Et dixit:
Audíte ergo domus David:

V těch dnech mluvil Ho-
spodin k Achazovi a řekl:
„Požádej si znamení od
Hospodina, Boha svého,
buď hluboko, v podzemí,
nebo vysoko, na výsostech.“
I řekl Achaz: „Nebudu
žádati, abych nepokoušel
Hospodina.“ I řekl: „Slyš-

Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Graduale. Ps. 23, 7.

Tóllite portas, principes, vestras, et elevámini portae aeternáles, et introíbit Rex glóriae. V. Ps. ibid. 3-4. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

te tedy, příslušníci domu Davidova. Jest vám málo roztrpčovati lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení. Ať, panna počne a porodí syna, zván bude jménem „Emmanuel“, mléko a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a voliti dobré.“

Stupňový zpěv. Ž. 23.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věkovité brány, aby mohl vejíti král vítězoslavný. V. Ž. tam t. 3-4. Kdo smí vystoupiti na horu Páně a kdo postaviti se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čisté.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdráva's, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-38.

Naše nejdobrotivější Matko, jak Ti jsme vděčni, že jsi řekla své „Staň se“! Strhla jsi jím nebe na zem a urychlila hodinu naší Spáasy! Nikdy nepřestaneme Tě za to milovati! Nauč nás všemu, co se líbí Tvému synu, neboť Ty znáš všecka Jeho přání!

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilaeae, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de do-

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef,

mo David, et nomen virginis María. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas María, invenisti enim grátiam apud Deum: ecce concipies in útero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognata tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocatur stérilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Offertorium. Luc. 1. Obětování. Luk. 1, 28 a 42

z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak uzřevši jej užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. A počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.“ I řekla Maria k andělu: „Kterak se to stane, když muže nepoznávám?“ A odpovědv anděl řekl jí: „Duch Svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svatě, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove neplodná, neboť nemožná není u Boha nižádná věc.“ I řekla Maria: „Aj já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého.“

Ave María, grátia plena:
Dóminus tecum: benedicta
tu in muliéribus, et bene-
dictus fructus ventris tui.

Zdráva's, Maria, milosti
plná. Pán s tebou; pože-
naná ty's mezi ženami a po-
žehnaný plod života tvého.

Secreta

In méntibus nostris, quae-
sumus, Dómine, verae fi-
dei sacraménta confírma:
ut, qui concéptum de Vir-
gine Deum verum, et hó-
minem confitémur; per
ejus salutiferae resurrec-
tiónis poténtiam, ad aetér-
nam mereámur pervenire
laetítiam. Per eúndem Dó-
minum . . .

Tichá modlitba

V myslích našich, prosí-
me, Pane, utvrď tajemství
pravé víry, abychom,
kteří Počatého z Panny
pravým Bohem a člověkem
vyznáváme, mocí spasně-
ho jeho zmrtvýchvstání za-
sloužili věčné dojíti ra-
dosti. Skrze téhož Pána
našeho Ježíše Krista . . .

2. Připomínka minulé neděle, str. 49.

3. Připomínka Ducha Svatého:

Múnera, quaesumus, Dó-
mine, obláta sanctífica: et
corda nostra Sancti Spíri-
tus illustratióne emúnda.
Per Dóminum . . . in unitá-
te ejúsdem Spiritus Sancti
Deus . . .

Dary obětované, prosí-
me, Pane, posvěť, a srdce
naše osvícením Svatého
Ducha očisť. Skrze Pána . . .
v jednotě téhož Ducha Sva-
tého Bůh . . .

Commuo. Is. 7, 14.

Ecce virgo concípíet, et
páriet fílium: et vocábitur
nomen ejus Emmánuel.

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a po-
rodí syna a jméno jeho
bude slouti Emanuel.

Postcommuio

Grátiam tuam, quaesu-
mus, Dómine, méntibus no-
stris infúnde: ut qui, An-
gelo nuntiánte, Christi Fílii
tui incarnatióne cognó-
vimus; per passióne ejus
et cruce, ad resurrecti-
onis glóriam perducámur.
Per eúndem Dóminum . . .

Po přijímání

Milost svou, prosíme,
Pane, vlej v mysl naši,
abychom, kteří jsme zvě-
stováním Andělovým vtě-
lení Krista, Syna tvého,
poznali, skrze umučení je-
ho a kříž ke slávě vzkří-
šení přivedeni byli. Skrze
téhož Pána našeho . . .

2. Připomínka minulé neděle, str. 50.

3. Připomínka Ducha Svatého:

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet in- fúsió: et sui roris íntima aspersióne fecúndet. Per Dóminum.. in unitáte ejús- dem Spíritus Sancti Deus..	Vlití Svatého Ducha, Pa- ne, nechť srdce naše o- čistí a zúrodní hluboko vni- kajícím zkropením jeho ro- sy. Skrže Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...
---	--

Druhá neděle adventní

Shromáždění u sv. Kříže v Jerusalemě

Prorok Isaiáš vyzýval lid israelský ku přípravě na brzký příchod Páně. Tato nebem a peklem hýbající událost se už stala. Slova starozákonního proroka však platí i dnes, kdy Vykupitel pod způsobou chleba čeká ve svatostánku, že zatoužíme po jeho příchodu. — Spasitel přichází, kdykoliv mu otevřeme svoje věřící a dychtivé srdce. Vtělil se, ne aby nás potrestal za naše hříchy, ale aby nás z nich vykoupil. Jsme teď jeho lidem. On je naším dobrým pastýřem, jenž dal život svůj za ovečky své. Jeho přítomnost v našem nitru je zdrojem nového štěstí a klidné radosti. Naše srdce touží tolik po štěstí, proč je tedy nesyťme tím, co jediné je schopno otevřítí mu brány ztraceného Ráje? — Hříchy naše nás učinily malomocnými, nechť tedy přijde Bůh a svou milostí nás povzbudí, abychom s radostí se připravili na příchod Kristův do našich srdcí!

Introitus. Is. 30, 30. Vstup. Is. 30, 30.

Pópulus Sion: ecce Dó- minus véniet ad salvándas gentes: et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis su- ae in laetitia cordis vestri. Ps. 79, 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedú- cis, velut ovem, Joseph. Ź. Glória Patri...	Lide Sionský, hle, Ho- spodin přijde spasit ná- rody a pro radost vašeho srdce učiní, abyste slyšeli veliký hlas jeho. Ź. 79, 2. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš. Ź. Sláva Otci...
--	---

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Modlitba

Excita, Dómine, corda nostra ad praeparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum purificátis	Pohni, Pane, srdce naše k připravení cest pro svéc- ho jednorozeného Syna, abychom příchodem jeho
--	--

tibi méntibus servíre me- očištění na duši, tobě slou-
reámur. Qui tecum vivit žiti byli hodni. Jenž stebou
et regnat . . . žije a kraluje . . .

Ostatní modlitby jako v předchozí neděli (str. 46).

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Romános. c. 15, 4-13. k Římanům. 15, 4-13.

Chceme-li věděti, co se Bohu líbí a jak se máme připraviti na příchod Vykupitele, pohlédněme do Písma sv., neboť jest psáno pro naše poučení. Nejdrahocennější před Bohem jest láska, která všechny spojuje v jedno duchovní tělo a přináší Bohu společnou chválu všech. — Nezapomeňme také nikdy, že všichni lidé jsou povoláni do království Kristova a vyprosme těm, kteří dosud vězí ve tmách bludu, aby jim zazářilo světlo Evangelia.

Fratres: Quaecúmque Bratři! Cokoli bylo na-
scripta sunt, ad nostram psáno, k našemu poučení
doctrinam scripta sunt: bylo napsáno, abychom
ut per patiéntiam, et con- trpělivostí a útěchou Pis-
solatiónem Scripturárum, ma naději měli. Bůh pak,
spem habeámus. Deus dárce trpělivosti a útěchy,
autem patiéntiae et solátii dej vám jednostejně smýš-
det vobis idípsum sápere leti vespolek podle Ježíše
in altérutrum secúndum Krista. Proto přijímejte se
Jesum Christum: ut uná- vespolek, jakož i Kristus
nimes uno ore honorificé- přijal vás ke slávě Boží.
tis Deum et Patrem Dó- Pravím totiž, že Kristus
mini nostri Jesu Christi. Ježíš stal se přísluhovate-
Proptem quod suscípíte ín- lem Židů pro pravdu Bo-
vicem, sicut et Christus ží, aby potvrdil zaslíbení
suscépit vos in honórem otcům daná, pohané však
Dei. Dico enim, Christum že pro milosrdenství osla-
Jesum mínistrum fuisse vují Boha, jakož jest psá-
circumcisiónis propter ve- no: „Proto budu tě vyzná-
ritátem Dei, ad confirmán- vati mezi národy, Hospo-
das promissiónes patrum: dine, a jménu tvému pro-
Gentes autem super mise- zpěvovati.“ A opět dí: „Ve-
ricórdia honoráre Deum, selte se pohané s lidem
sicut scriptum est: Propté- jeho.“ A opět: „Chvalte
rea confitébor tibi in Gén- Hospodina všickni náro-
tibus, Dómine, et nómini dové, a velebte ho všickni
tuo cantábo. Et íterum lidé.“ A opět Isaiáš pra-
dicit: Laetámini Gentes ví: „Bude výhon kořenný

cum plebe ejus. Et iterum: Laudáte omnes Gentes Dóminum: et magnificáte eum omnes pópuli. Et rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gaúdio et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus Sancti.

Graduale. Ps. 49, 2-3.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus maniféste véniet. V. Congregáte illi sanctos ejus, qui ordináverunt testaméntum ejus super sacrificia.

Allelúja, allelúja. R. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: In domum Dómini íbimus. Allelúja.

z Jesse, a to ten, jenž povstane, aby vládl nad národy; v něho národové budou doufati.“ Bůh pak naděje naplniž vás veškerou radostí a pokojem u víře, abyste oplývali v naději a moci Ducha Svátého.

Stupňový zpěv. Ž. 49.

Ze Sionu vyjde skvělost jeho krásy; Bůh přijde zjevně V. Shromážděte mu ctitele jeho, kteří smlouvu s ním dotvrzují oběťmi.

Aleluja, aleluja. R. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se proto, že mi bylo řečeno: „Půjdeme do domu Páně!“ Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 11. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 11, 2-10.

Sv. Jan Křtitel poslal ke Kristu své učedníky, aby z jeho vlastních úst slyšeli, že jest pravým a očekávaným Vykupitelem. Uvězněný Předchůdce Páně byl pro svou osobu pevně o tom přesvědčen, jeho učedníci však měli z vlastního názoru přijíti k této víře a proto je k němu poslal. Pouze Bůh může konati takové zázraky, jež se děly před zraky celého národa židovského. Kristus je skutečně zaslíbeným Vykupitelem lidstva; nehledejme tedy jiných spasitelů a s pokornou věrou poklekněme u svato-stánku, kde jediné nalezneme uzdravení od všech svých béd!

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventú-

Za onoho času Jan uslyšev ve vězení o skutcích Kristových, poslal k němu dva z učedníků svých a vzkázal mu: „Ty-li jsi

rus es, an alium expectamus? Et respondens Jesus, ait illis: Euntes renuntiáte Joánni, quae audístis et vidístis. Caeci vident, claudi ambulánt, leprosi mundántur, surdi aúdiunt, mórtui resúrgunt, paúperes evangelizántur: et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, coepit Jesus dicere ad turbas de Joánni: Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid existis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid existis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui praeparábit viam tuam ante te.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. *Ps.* 84.

Deus tu convértens vivificábis nos, et plebs tua laetábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Secreta

Placáre, quaesumus, Dómine, humilitátis nostrae

ten, který přijítí má, či-li jiného čekáme?“ A Ježíš odpovídaje řekl jim: „Jděte a zvěstujte Janovi, co jste slyšeli a viděli: slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní se očišťují, hluchí slyší, mrtví vstávají z mrtvých, chudým zvěstuje se evangelium, a blahoslavený jest, kdo se nebude horšiti nade mnou.“ Když pak oni odcházeli, počal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? třtinu-li větrem se klátící? Ale co jste vyšli vidět? člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj ti, kteří měkká roucha nosí, v domech královských jsou. Ale co jste vyšli vidět? Proroka-li? Zajisté; pravím vám, i více nežli proroka; neboť tento jest to, o němž jest psáno: Aj já posílám anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.“

Následuje *Credo* (str. 9).

Obětování. *Ž.* 84, 7-8.

Bože, když se k nám obrátíš, opět nás oživiš, a lid tvůj radovati se bude z tebe. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své a spasení své nám daruj.

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Páne, prosbami a oběťmi

precibus et hostiis: et ubi nulla suppetunt suffragia meritorum, tuis nobis succurre praesidiis. Per Dominum nostrum . . .

Ostatní Tiché modlitby jako

Communio. Bar. 5, 5; 4, 36.

Jerusalem, surge et sta in excelsis, et vide iudicium, quae veniet tibi a Deo tuo.

Postcommunio

Repleti cibo spirituali alimoniae, supplices te, Domine, deprecamur: ut huius participatione mysterii, doceas nos terrena despiciere, et amare coelestia. Per Dominum . . .

Ostatní modlitby po přijímání

naši pokory; a kde se nedostává přímluvných zásluh, svou nám přispěj pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

v předešlou neděli (str. 49).

K přijímání. Bar. 5.

Jerusaleme, povstaň a postav se na výši a viz potěšení, které přijde k tobě od Boha tvého.

Po přijímání

Nasyčení potravou duchovní krmě, pokorně tě, Pane, prosíme, abys nás účastenstvím na tomto tajemství učil pohrdati věcmi pozemskými, milovati pak nebeské. Skrze Pána . . .

jako v předešlou neděli (str. 50).

Třetí neděle adventní

Shromáždění u sv. Petra

Příprava na příchod Kristův musí se dít v upřímné lítosti nad spáchanými hříchy. Tento duchovní zármutek však nevylučuje duchovní radosti, neboť rmoutíme se nad hříchy proto, že Boha milujeme; láska pak jest základem veškeré radosti a blaha. Naše lítost nesmí vésti k zoufalství, nýbrž k radosti, neboť Bůh kajícím slíbil odpuštění. Nemůže býti zajisté větší radosti nad myšlenku, že Bůh se s námi chce usmířiti! To nám chce Církev sv. připomenouti a proto ty radostné zpěvy dnes, hudba varhan, květiny na oltáři a růžová liturgická roucha! — Kéž milost vpustí svoje světlé paprsky i v ty kouty našich srdcí, kam dosud neproniklo její oblažující světlo!

Introitus. Phil. 4, 4-6.

Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus enim prope est. Nihil solliciti sitis: sed in

Vstup. Filip. 4, 4-6.

Radujte se v Pánu neustále; opět pravím, radujte se. Vlídlost vaše budiž známa všem lidem. Vždyť Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž

omni oratione petitiones vestrae innotescant apud Deum. Ps. 84, 2. Benedixisti, Domine, terram tuam: avertisti captivitate Jacob. V. Gloria Patri . . .

ve všem žádosti vaše přicházejtež modlitbou ve známost Bohu. Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Hospodine, zemi své, odvrátil jsi zajetí Jakobovo. V. Sláva Otci . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Aurem tuam, quaesumus, Domine, precibus nostris accommoda: et mentis nostrae tenebras gratia tuae visitationis illustra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus . . .

Modlitba

Sluch svůj, prosíme, Pane, k prosbám našim nakloň a duše naší temnoty milostí svého navštívení osvěť. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého . . .

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 46).

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Philippenses. c. 4, 4-7.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 4, 4-7.

Radost a mír, jež převyšují všechno naše očekávání, ty jsou možny pouze skrze Krista a v něm!

Fratres: Gaudete in Domino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus enim prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, et obsecratione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu Domino nostro.

Bratři, radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se. Vlídnot vaše budiž známa všem lidem; Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž ve všem žádosti vaše přicházejtež Bohu ve známost modlitbou a prosbou s díkyčiněním, a pokoj Boží, který převyšuje všechno pomyšlení, ochrání srdce vaše i myšlenky vaše v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 79, 5, 3 et 2.

Stupňový zpěv. Ž. 79.

Qui sedes, Domine, super Cherubim, excita

Pane, Ty, jenž trůníš nad cheruby, vzbud' moc svou

poténtiam tuam, et veni.
 V. Qui regis Israel, inténde:
 qui dedúcis, velut ovem,
 Joseph.

Allelúja, allelúja. V. Excita,
 Dómine, poténtiam tuam,
 et veni, ut salvos fácias nos.
 Allelúja.

a přijď. V. Pastýři Israe-
 lův, poslyš, ty, jenž jako
 ovečku vedeš Josefa.

Aleluja, aleluja. V. Vzbud',
 Pane, moc svou a přijď,
 abys nás spasil. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequentia s. Evangélie † Slova sv. Evangélie
 secúndum Joánnem. c. 1. podle Jana. 1, 19-28.

Sv. Jan Křtitel dostal za úkol upozorňovati lidstvo na blízkost Spasitele. Neplatí také pro nás jeho výčitka: „Uprostřed nás stojí, jehož vy neznáte?“ Tak blízko máme svou Spásu! Uprostřed nás, v každém svatostánku dlí Spasitel a čeká, zdali si Ho všimneme a zdali chceme Jím býti spaseni. Můžeme zůstat ještě tak chladnými a slepými pro své štěstí? Prahne žízni, chodíce kolem studánky? Hladovíme v blízkosti bohatě prostřeného stolu?

In illo témpore: Misérunt Judaei ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaiás Prophéta. Et qui missifúerant, erant ex Pharisaeis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es

Za onoho času židé z Jerusalema poslali k Janovi kněze a levity, aby se ho otázali: „Ty kdo jsi?“ i vyznal a nezapřel a vyznal: „Já nejsem Kristus.“ I otázali se ho: „Co tedy? Eliáš jsi ty?“ A řekl: „Nejsem.“ „Onen-li prorok jsi ty?“ A odpověděl: „Ne.“ Tedy řekli jemu: „Kdo jsi? ať odpověď dáme těm, kteří nás poslali. Co pravíš sám o sobě?“ Privil: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‚Spravte cestu Páně‘, jakož pověděl prorok Isaiáš.“ A ti, kteří byli posláni, z fariseů byli. I otázali se ho a řekli jemu: „Proč tedy křtíš, nejsi-li ani Kristus, ani Eliáš, ani prorok?“ Jan

Christus, neque Elías, neque Prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrígiam calceaménti. Haec in Bethánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptízans.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 84, 2.

Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob: remisísti iniquitátem plebis tuae.

Secreta

Devotiónis nostrae tibi, quaesumus, Dómine, hóstia júgiter immolétur: quae et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum in nobis mirábiliter operétur. Per Dóminum . . .

Ostatní Tiché modlitby jako

Communio. Is. 35, 4.

Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus noster véniet, et salvábit nos.

Postcommunio

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut haec divína subsídia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos praeparent. Per Dóminum nostrum . . .

Ostatní modlitby po přijímání jako v první neděli advent. (str. 50).

odpověděl jim řka: „Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte, jest to ten, jenž po mně přijítí má, jenž přede mnou jest, jemuž já nejsem hoden rozvázati řeménky u obuvi jeho.“ — Toto stalo se v Betanii za Jordánem, kdež Jan křtil.

Následuje Credo (str. 9).

Obětování. Ž. 84, 2.

Požehnal jsi, Pane, zemi své, odvrátil jsi zajetí Jakubovo. Odpustil jsi nepravost lidu svému.

Tichá modlitba

Oběť naší oddanosti, prosíme, Pane, budiž tobě stále přinášena, aby i ustanovení tajemství svatého vykonávala, i podivuhodně v nás uskutečňovala tvou spásu. Skrze Pána . . .

v první neděli adventní (str. 49).

K přijímání. Is. 35, 4.

Rcete malomyslným: „Vzmužte se a nebojte se. Hle, Bůh náš přijde a spasí nás.“

Po přijímání

Prosebně vzýváme, Pane, milostivost tvou, aby tato božská posila nás od hříchů očistěné k budoucím připravila slavnostem. Skrze Pána našeho . . .

Suché dni v Adventě

(Středa, pátek, sobota)

Suché dni či kvatembr (quatuor tempora) vracejí se čtyřikrát do roka (po třetí neděli adventní, po první neděli postní, ve svatodušním týdnu a po svátku Pozdvižení sv. Kříže 14. září). Jsou zasvěceny postu a modlitbě, které nám mají připomínati naši hříšnost a potřebu očistění. Tento zvyk lze stopovati až do prvních dob křesťanských.

Naše příprava na příchod Vykupitele má býti sice především vnitřní, nesvědčilo by však o upřímné snaze, kdyby se to neprojevílo i na venek kajícími skutky.

V těchto dnech bývají také udílěna svěcení. Proto se modleme a posíme s Církví sv., aby Pán ráčil poslati hojně pracovníky na vinici svou, aby nám daroval hodné kazatele Evangelia, ctnostné udělovatele Svátostí, svaté sluhy oltáře a pravé pastýře.

Středa Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u Panny Marie větší

Mši sv., slavenou dnešního dne, nazývali ve středověku „missa aurea — zlatá mše“. Zabývá se většinou sladkým tajemstvím Panny Marie.

Introitus. Is. 45, 8. Vstup. Is. 45, 8.

Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: aper- riatur terra, et germinet Salvátorem. Ps. 18, 2: Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus an- núntiat firmaméntum. V. Glória Patri . . .	Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spra- vedlivého. Otevři se země a vypuč Spasitele. Ž. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho. V. Sláva Otcí . . .
---	--

Po Kyrie říká kněz ihned: „Modleme se“. Jáhen: „Skloňme kolena“. Podjáhen: „Povstaňte“.

Oratio

Modlitba

Praesta, quaesumus, om- nipotens Deus: ut redemp- tiónis nostrae ventúra so- lémnitas, et praeséntis no- bis vitae subsídium cónferat, et aetérnae baetitúdinis praemia largiátur. Per Dó- minum.	Uděl, prosíme, všemo- hucí Bože, aby nastávající slavnost spásy naší při- nesla nám pomoc pro ny- nější život a uštedřila dary blaženosti věčné. Skrze Pána . . .
--	---

Léctio

Čtení

Isaiae Prophetae. c. 2, 2-5. z proroka Isaiáše 2, 2—5.

In diébus illis: Dixit Isaiás Prophéta: Erit in novíssimis diébus praeparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent: Veníte, et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, ad docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex et verbum Dómini de Jerúsalem. Et iudicábit géntes, et árguet pópulos multos: et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces. Non levábit gens contra gente n gládium, nec exercebúntur ultra ad praelium. Domus Jacob veníte, et ambulémus in lúmine Dómini Dei nostri.

V těch dnech řekl prorok Isaiáš: „V posledních dnech zpevněna bude hora domu Hospodinova; bude nejvyšším vrcholem horstev, vyvýšená nad pahorky. Proudit bude k ní každý národ, hrnout se mnoho kmenů a řeknou: „Pojďte a vystupte na horu Páně, do domu boha Jakobova! Ať nás naučí svým cestám, a chodit budeme po jeho stezkách!“ Vyjdeť ze Siona nauka, a slovo Páně z Jesusalema. Porovnávat bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují v radlice své meče, a svá kopí v srpy ženců. Nezdvihne meče kmen proti kmeni, aniž cvičit se budou k boji. Nuže, dome Jakubův, pojdte, a choďme ve světle Hospodinově!

Graduale. Ps. 23, 7. Stupňový zpěv. Ps. 23.

Tóllite portas, príncipes vestras: et elevámini portae aeternáles: et introíbit Rex glóriae. V. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věkovité brány, aby mohl vejíti král vítězoslavný. V. Kdo smí vstoupiti na horu Páně a kdo postaviti se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čisté.

Zde teprve řekne kněz: „Pán s vámi.“

Oratio

Festína, quaesumus, Dómine, ne tardáveris: et auxiliúm nobis supérnae virtútis impénde: ut adventus tui consolatióibus sublevéntur, qui in tua pietáte confídunt. Qui vivis.

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní na str. 46.
Čtení z proroka Isaiáše 7, 10—15 jako ve mši Rorate str. 52.

Graduale. Ps. 144, 18-21.

Prope et Dóminus ómnibus invocántibus cum, ómnibus qui invocant cum in veritáte. V. Laudem Dómini loquétur os meum: A benedicat omnis caro nomen sanctum ejus.

Modlitba

Pospěš, prosíme, Pane, neotálej, a uděl nám pomoc nebeské síly, aby pokřáli útěchou tvého příchodu, kteří doufají v dobrotvost tvoji. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem.

Stupňový zpěv

Blízko jest Pán všem, kteří jej vzývají, všem, kteří jej vzývají v pravdě. V. Chválu Páně nechť mluví ústa má; a každá bytost ať chvalořečí jméno svaté jeho.

Evangelium

Slova sv. Evangelia podle Lukáše 1, 26—38 jako ve Mši Rorate str. 53.

Offertorium. Is. 35, 4.

Confortámini, et jam nolíte timére: ecce enim Deus noster retríbuet júdiciúm: ipse véniet, et salvos nos fáciet.

Obětování. Is. 35, 4.

Bud'te silní a už se nebojte, neboť, hle, Bůh náš nás pomstí. On sám přijde a vysvobodí nás.

Secreta

Accépta tibi sint, quaesumus, Dómine, nostra jejúnia: quae et expiándo nos tua grátia dignos effícient, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dom. . . .

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť ti jsou naše prosby příjemny, jež svou nápravnou silou ať nás tvé milosti učiní hodnými a dovedou k příslibům věčným. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní na str. 49.

Communio. Is. 7, 14. K přijímání. Is. 7, 14.
 Ecce Virgo concipiet, Hle, Panna počne a po-
 et páriet filium: et vocá- rodí syna a jméno jeho
 bitur nomen ejus Emmá- bude slouti Emanuel
 nuel.

Postcommunio

Po přijímání

Salutáris tui, Dómine, Nasyceni jsouce, Pane,
 múnere satiáti, súpplices tvým spasným darem, pro-
 deprecámur: ut cujus lae- síme snažně, abychom,
 támur gustu, renovémur radující se jeho chutnáním,
 efféctu. Per Dóminum no- jeho účinkem obnoveni
 strum Jesum Christum. byli. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o první neděli ad-
 ventní na str. 50.

Pátek Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u Dvanácti sv. Apoštolů

Pán jest blízko. Šťastný ten člověk, jenž chodí po jeho cestách,
 neboť se s Ním setká. Kdo mu jde vstříc, nemusí se na světě
 ničeho báti.

Introitus. Ps. 118, 151-152. Vstup. Ž. 118, 151-152.

Prope es tu, Dómine, et Blízko jsi, Pane, a všech-
 omnes viae tuae veritas: ny cesty tvé jsou pravé.
 iníto cognóvi de testimó- Od počátku jsem z tvých
 niis tuis, quia in aetérnum svědectví poznával, že jsi
 tu es. Ps. ib. 1. Beáti imma- na věky: Žalm tamt. 1.
 culáti in via, qui ámbulant Blahoslaveni, kteří bez po-
 in lege Dómini. V. Glória skvrnění kráčejí, kteří cho-
 Patri . . . dí v zákoně Páně. V. Sláva
 Otcí . .

Oratio

Modlitba

Excita, quaesumus, Dó- Vzbud', prosíme, Hospo-
 mine, poténtiam tuam, et dine, moc svou a přijď,
 veni: ut hi, qui in tua pie- aby ti, kteří spoléhají se
 táte confídunt, ab omni na dobrotu tvoji, od veške-
 cítius adversitáte liberén- rého protiventví rychle
 tur. Quí vivis. vysvobozeni byli. Jenž ži-
 ješ . . .

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 46).

Léctio

Čtení

Isaiae Prophetae. c. 11, 1-5. z proroka Isaiáše 11, 1—5

Prorok Isaiáš líčí, jak ve svém zjevení viděl blížícího se Pána. Jest ratolestí z ochuzeného a království zbaveného kořene Jese — Panny Marie, která ve své pokoře a před lidskými zraky skryté vznešenosti stala se matkou Vykupitele.

Haec dicit Dóminus Deus: Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiescet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiae, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiae, et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in aequitáte pro mansuétis terrae: et percútiét terram virga oris sui, et spírítu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

Graduale. Ps 84, 8, 2.

Osténdę nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. V. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Toto praví Pán Bůh: „Prut vzejde z pahýlu Jesseova, výhonek z kořene jeho vykvete, a spočine na něm duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumu, duch porady a také síly, duch umění a pobožnosti, a naplní ho duch bázně Boží. Ne podle toho, co oku se zdá, bude soudit, aniž dle toho, co uslyší bude trestat. Ale dle práva bude se ujímat chudých, a spravedlivě mstítí utlačené. I bude bítí zemi metlou úst svých, zabije dechem rtů svých bezbožného. Opásá spravedlnost jeho bedra, a věrnost bude opaskem jeho boků.

Stupňový zpěv

Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám uděl. V. Požehnal jsi, Pane, zemi své. Odvrátil jsi zajetí od Jakuba.

Evangeliu

† Sequéntias. Evangéliise- cúndum Lucam. C. 1, 39-47.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 39-47.

Panna Maria nese pod srdcem Spasitele k nenarozenému dosud Janovi, jenž má být touto časnou návštěvou svého Pána posvěcen pro svůj budoucí úřad herolda nebeského Krále.

In illo tempore: Exsurgens Maria, abiit in montana cum festinatione in civitate Juda: Et intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et factum est, ut audivit salutationem Mariae Elisabeth, exsultavit infans in utero ejus: et repléta est Spiritu Sancto Elisabeth: et exclamavit voce magna, et dixit: Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in utero meo. Et beata, quae credidisti, quoniam perficiuntur ea, quae dicta sunt tibi a Domino. Et ait Maria: Magnificat anima mea Dominum: et exsultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Offertorium. Psal. 84.

Deus, tu convertens vivificabis nos et plebs tua laetabitur in te: ostende nobis Domine misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis.

Secreta

Muneribus nostris, quaesumus, Domine, precibus-

Za onoho času Maria povstavši odešla s chvátáním na hory do města Judova a vešedši do domu Zachariášova, pozdravila Alžbětu. I stalo se, jak uslyšela Alžběta pozdravení Mariino, dítko zaplesalo v životě jejím, a Alžběta byla naplněna Duchem svatým. I zvolala hlasem velikým řkouc: „Požehnaná's ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého. A odkud mi to, aby matka Pána mého přišla ke mně? Neboť aj, jak došel hlas pozdravu tvého do mých uší, zaplesalo radostí dítko v životě mém. A blahoslavená jsi, která uvěřila, neboť se vyplní ty věci, které ti byly pověděny od Pána.“ I řekla Maria: „Velebí duše má Hospodina a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém.“

Obětování. Ž. 84, 7-8.

Bože, obrať se k nám a oživ nás, a lid tvůj radovati se bude v tobě. Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám uděl.

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, abys po přijetí darů a proseb našich

que suscēptis; et coelēstibus nos munda mystēriis, et clemēter exāudi. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní na str. 49.

Communio. Zachar. 14,5-6. K přijímání. Zachar. 14,5-6.

Ecce, Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna.

Hle, Pán přijde a všichni Svatí s ním. A bude v ten den světlo velké.

Postcommunio

Tui nos, Dómine, sacramēti libátio sancta restauret: et a vetustate purgátos, in mystērii salutaris faciāt transire consórtium. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Svaté obětování tvé svátosti, Pane, nechť nás obnoví a od staré viny očistěné ať nás převede do společenství spasného tajemství. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako v první neděli adventní na str. 50.

Sobota Suchých dnů v Adventě

Shromáždění u sv. Petra

Papež Lev Velký to dosvědčuje, že křesťané po celou noc se soboty Suchých dnů na neděli modlili se společně v kostele. Při té příležitosti odevzdávali biskupovi desátky z olejové úrody. Za zpěvu, čtení Písma sv., modliteb a udílení svěcení mladým kněžím ubíhala rychle noc. Jakoby modlitbami zaháněl lid temnoty hříchu a s dychtivostí čekal na první paprsky věčného Slunce. — Svěcení na jednotlivé stupně kněžství udílí se po Kyrie, Čteních a před posledním veršem Traktu. Při téže mši sv. však vždy jen 2 svěcení témuž svěcenci.

Introitus. Ps. 79, 4 et 2. Vstup. Ž. 79, 4 a 2.

Veni, et ostēde nobis faciē tuam, Dómine, qui sedes super Chérubim: et salvi érimus. Ps. *ibid.* 2. Qui regis Israel, intēde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. V. Glória Patri . . .

Pojď a ukaž nám svou tvář, Pane, jenž trůníš na Cherubech, a budeme spaseni! Ž. tamt. 2. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš. V. Sláva Otci . . .

Po Kyrie uděluje se kandidátům kněžství tonsura. Potom říká kněz: Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitate affligimur: concéde propítius; ut ex tua visitatióne consolémur. Qui vivis . . .

1. Léctio

Isaíae Prophétae. c. 19.

In diébus illis: Clamábunt ad Dóminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Aegypto, et cognóscet Aegyptii Dóminum in die illa, et colenteum in hóstiis, et in munéribus: et vota vovébunt Dómino, et solvent. Et percútiet Dóminus Aegyptum plaga, et sanábit eam: et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos. Dóminus Deus noster.

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Graduale. Ps. 18, 7 et 2. Stupňový zpěv. Ž. 18.

A summo coelo egressio ejus: et occúrsus ejus usque ad summum ejus. V. Coeli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Orémus. Flectámus génu. R. Leváte.

Oratio

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui sub peccáti jugo, ex vetú-

Modlitba

Bože, jenž patříš, jak jsme pro svou zkaženost trápeni, uděl milostivě, abychom tvým navštívením potěšeni byli. Jenž žiješ...

1. Čtení

zIsaiáše proroka. 19, 20-22.

V oněch dnech: Když budou volati k Hospodinu pro utlačovatele, pošle jim vysvoboditele; ten bude bojovati za ně a spasí je. Tím se ukáže Hospodin Egyptanům, Egyptané pak poznají Hospodina v ten den, cítí jej budou obětmi a dary, činiti budou sliby Hospodinu a plniti je. Ano, Hospodin bude bítí Egypt ranou, kterou je vyléčí, i obrátí se k Hospodinu, který se usmíří s nimi a uzdraví je Pán Bůh náš.

S nejvyššího vrcholku nebes je východ jeho a běh jeho až do protějších výšin jeho. V. Nebesa hlásají slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří pod jhem hříchu ve sta-

sta servitute deprimimur; expectata unigeniti Filii tui nova natiuitate liberemur. Qui tecum vivit et regnat.

2. Léc tio

Isaiaae Prophetae. c. 35.

Haec dicit Dominus: Laetabitur deserta et inuia, et exsultabit solitudo, et florébit quasi lílium. Germinans germinabit, et exsultabit laetabunda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli et Saron, ipsi videbunt glóriam Domini, et decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, et genua debília roborate. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timere: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse veniet, et salvabit vos. Tunc aperiéntur óculi caecórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet, sicut cervus, claudus, et aperta erit lingua mutórum: quia scissae sunt in deserto aquae, et torréntes in solitúdine. Et quae erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fortes aquárum: ait Dominus omnipotens.

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale. Ps. 18, 6 et 7. Stupňový zpěv. Ž. 18.

In sole posuit tabernaculum suum: et ipse tam-

rém otroctví úpíme, očekávaným znovuzrozením jednorozeného Syna tvého osvobozeni byli. Jenž s tebou žije a kraluje.

2. Čtení

z Isaiáše proroka. 35, 1-7.

Toto praví Pán: Veselit se bude neschůdná pustina, plesat a kvést bude poušť jak lilie. Bujně pučeti se bude, plesat bude a jásat a výskat, nádhera Libanu bude jí dána, krása Karmelu i Saronu. Oniť uzří slávu Hospodinovu, krásu našeho Boha. Posilněte ruce skleslé a kolena klesající utvrďte! Rcete malomyslným: Vzmuzte se a nebojte se. Aj, Bůh váš odvetu konat bude, odplatí, Bůh sám přijde a spasí vás. Tehdy se otevrou oči slepých i uši hluchých odemknou se. Tehdy poskočí chromý jak jelen a rozvázán bude jazyk němých, neboť na poušti vyprýští se vody a potoky na pustině. Země vypráhlá jezerem bude a v žíznivé budou vyvěrat prameny: praví Pán všemohoucí.

V slunci rozbil stánek svůj, a vychází jako ženich

quam sponsus procedens de thalamo suo. V. A summo coelo egressio ejus: et occursus ejus usque ad summum ejus.

Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.

Oratio

Indígnos nos, quáesumus, Dómine, fámulostuos, quos actiónis própriae culpa contrístat, unigéniti Fílii tui advéntu laetífica. Qui tecum vivit.

3. Léctio

Isaíae Prophétae. c. 40, 9-11.

Haec dicit Dóminus: Super montem excélsu ascénde tu, qui evangelízas Sion: exálta in fortitúdi- ne vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exálta, noli timére. Dic civitatibus Juda: Ecce Deus in fortitúdi- ne véniet, et bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo, et opus illius coram illo. Sicut pastor gregem suum páscet: in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit Dóminus Deus noster.

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zařlkávačů).

Graduale. Ps. 79, 20 et 3.

Dómine, Deus virtútu, convérte nos: et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. V. Excita, Dómine,

ze své ložnice. V. S nejvyššího vrcholku nebes je východ jeho a běh jeho až do protějších výšin jejich.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Potěš nás, prosíme, Pane, nehodné služebníky své, jež rmoutí vina vlastních skutků, příchodem jednorozeného Syna svého. Jenž s Tebou žije . . .

3. Čtení

z Isaiaše proroka. 40, 9-11.

Toto praví Pán: Vystup na vysokou horu, ty, jenž blahou zvěst přinášíš Sionu, vydávej silný, vysoký hlas, ty, jenž blahou zvěst přinášíš Jerusalemu! Vy- dávej, neboj se, rci mě- stům judským: „Ejhle, Bůh váš!“ Aj, Pán Bůh přichází v síle, rámě jeho má vládu; aj, mzda jeho s ním a dílo jeho před ním. Jak pastýř stádo své pase, tak ramenem beránky sbírá, do klína je zdvihá Pán Bůh náš.

Stupňový zpěv

Pane, Bože mocností, obrať nás. Ukaž nám tvář svou, i budeme spaseni. V. Vzbud', Pane, moc

poténtiam tuam, et veni:
ut salvos fácias nos.

Orémus. Flectámus gé-
nua. R. Leváte.

Oratio

Praesta, quáesumus, om-
nípotens Deus: ut Filii
tui ventúra solémnitás, et
praeséntis nobis vitae re-
média cónferat, et práemia
aetérna concédát. Per eún-
dem Dóminum.

4. Léc tio

Isaiae Prophétae. c. 45, 1-8.

Haec dicit Dóminus
christo meo Cyro, cujus
apprehéndi dexteram, ut
subjíciam ante fáciem ejus
Gentem, et dorsa regum
vertam, et apériam coram
eo jánuas, et portae non
claudéntur. Ego ante te
ibo: et gloriósos terrae
humiliábo: portas áreas
cónteram, et vectes férreos
confringam. Et dabo tibi
thesáuros abscónditos et
arcána secretórum: ut
scias quia ego Dóminus,
qui voco nomen tuum,
Deus Israel. Propter ser-
vum meum Jacob, et Israel
eléctum meum, et vocávi
te nómine tuo: assimilávi
te, et non cognóvisti me.
Ego Dóminus, et non est
ámplius: extra me non est
Deus: accínxi te, et non
cognóvisti me: Ut sciant
hi, qui ab ortu solis, et

svou a přijd', abys nás
spasil.

Modleme se! Skloňme
kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby nastáva-
jící slavnost Syna tvého,
i lásky nám pro nynější
život přinesla, i dary pro-
půjčila věčné. Skrze téhož
Pána . . .

4. Čtení

z Isaiáše proroka. 45, 1-8.

Toto pravím já Hospo-
din pomazanému mému
Cyrovi, jehož jsem ucho-
pil za pravou ruku, abych
podmanil mu národy, hrbe-
ty králů ohnul, otevřel
před ním vrata, by žádná
brána nebyla zavřena: Já
půjdu před tebou; vyvý-
šeniny země ponížím, brá-
ny kovové potru, závory
železné zlámu. Dám ti
poklady skryté, dám ti
tajnosti komor, abys zvě-
děl, že já jsem Hospodin,
jenž tě jmenoval jménem
tvým, Bůh Israelův. Pro
svého služebníka Jakoba,
pro Israele, vyvolence své-
ho jmenoval jsem tě tvým
jménem, zobrazil jsem tě
prve, než jsi mne poznal.
Já jsem Hospodin a není
žádného jiného, mimo mne
není Boha; přepásal jsem
tě prve, než jsi mne po-

qui ab occidente, quoniam absque me non est. Ego Dominus, et non est alter, formans lucem, et creans tenebras, faciens pacem, et creans malum: Ego Dominus faciens omnia haec. Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: apperiat terra, et germinet Salvatorem: et iustitia oriatur simul: ego Dominus creavi eum.

znal, aby věděli lidé od východu slunce i od západu, že není Boha mimo mne. Já, Hospodin, jsem to a nikdo jiný, ten, který tvořím světlo a činím tmou, ten, který tvořím štěstí a neštěstí, já Hospodin to všechno činím. Rosu dejte nebesa shůry, mraky deštěte spravedlivce. Otevři se země a vpuč Spasitele a spolu vzejdi spravedlnost! Já Hospodin stvořil jsem to.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Grad. Ps. 79, 3, 2 et 3.

Stupňový zpěv.

Excita, Domine, potentiam tuam, et veni, ut salvos facias nos. V. Qui regis Israel, intende: qui deducis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Cherubim: appare coram Ephraim, Benjamin, et Manasse.

Vzbud', Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil. V. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš, ty, jenž trůníš na Cherubech, zjev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem.

Orémus. Flectamus genua. R. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Oratio

Modlitba

Preces populi tui, quaesumus, Domine, clementer exaudi: ut qui juste pro peccatis nostris affligimur, pietatis tuae visitatione consolémur. Qui vivis.

Prosby lidu svého, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, abychom, spravedlivě za hříchy své trpíce, navštívením dobroty tvé potěšení byli. Jenž žiješ . . .

5. Lektio

Danielis Prophetae.

In diebus illis: Angelus

5. Čtení

z Daniela proroka. 3, 47-51.

V oněch dnech: Sestou-

Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem: et excússit flammam ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebátur super fornácem cúbitis quadragínta novem: et erúpit, et incéndit, quos réperit juxta fornácem de Chaldaeis ministros regis, qui eam incendébant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstia íntulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, et glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce, dicétes:

Neodpoví se: Bohu díky. — Biskup udělí první vyšší svěcení: podjáhnu.

Hymnus. Dan. 3, 52-56.

Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, quod est sanctum. Et laudábile, et gloriósum in saecula.

Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es super thronum sanctum regni tui. Et laudábilis, et gloriósus in saecula.

Benedíctus es super

pil s Azariášem a s druhy jeho anděl Páně do peci, a vyrazil plamen ohně z peci, a učinil, že byl prostředek peci, jako když vane vítr z rosy: plamen pak vyrazil z peci loktů čtyřicet devět. Vyrazil a spálil všechny, které našel u peci, z královských služů Chaldejských, kteří jej zapálili. A oheň naprosto se jich nedotekl, neučinil jim bolesti aniž je obtěžoval. Tehdy ti tři jako jedněmi ústy chválili, dobrořečili a oslavovali v peci Boha řkouce:

Zpěv. Dan. 3, 52—56.

Veleben jsi, Pane, Bože otců našich. A chvályhodný a slavný na věky.

A velebeno jest jméno tvé slávy, jež je svaté. A chvályhodné a slavné na věky.

Veleben jsi v chrámě svatém chvály tvé. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi na trůně svatém království svého. A chvályhodný a slavný na věky.

Veleben jsi pro žezlo

sceptrum divinitatis tuae. Et laudabilis, et gloriosus in saecula. Božství svého. A chvályhodný a slavný na věky.

Benedictus es, qui sedes super Cherubim, intuens abyssos. Et laudabilis, et gloriosus in saecula. Veleben jsi, jenž trůníš na Cherubech, hledě do propastí. A chvályhodný a slavný na věky.

Benedictus es, qui ambulat super pennas ventorum, et super undas maris. Et laudabilis, et gloriosus in saecula. Veleben jsi, jenž chodíš pro křídlech větrů a po vlnách moře. A chvályhodný a slavný na věky.

Benedicant te omnes Angeli, et Sancti tui. Et laudent te, et glorificent in saecula. Nechť velebí tě všichni Andělé a Svatí tvoji. A nechť chválí tě a oslavují na věky.

Benedicant te coeli, terra, mare, et omnia, quae in eis sunt. Et laudent te, et glorificent in saecula. Nechť velebí tě nebesa, země, moře a všecko, co v nich je. A nechť chválí tě a oslavují na věky.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. Et laudabili, et glorioso in saecula. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. A chvályhodnému a slavnému na věky.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen. Et laudabilis, et gloriosus in saecula. Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen. A chvályhodnému a slavnému na věky.

Benedictus es, Domine, Deus patrum nostrorum. Et laudabilis, et gloriosus in saecula. Veleben jsi, Pane, Bože otců našich. A chvályhodný a slavný na věky.

Teď říká kněz: Pán s Vámi.

Oratio

Deus, qui tribus pueris mitigasti flammam ignium: concede propitius; ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum. Per Dominum.

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 46).

Modlitba

Bože, jenž jsi zmírnil třem jinochům ohnivý plameny, uděl milostivě, aby nás, služebníky tvé, nespaloval oheň vášně. Skrze Pána . . .

6. Léc tio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénes. 2. cap. 2, 1-8.

6. Čtení

z 2. listu sv. Pavla Apóstola k Thesalonickým 2, 1-8.

Sv. Pavel upozorňuje, že před konečným příchodem Krista přijde Antikrist s veškerou zlobou a ďábelskostí svou. Bude však slavně zahnán jasným příchodem Páně.

Fratres: Rogámus vos per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostrae congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámmini a vestro sensu, neque terreámmini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos seducat ullo modo: quóniam, nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra onne, quod dicitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se, tamquam sit Deus. Non retinéti, quod, cum adhuc essem apud vos, haec dicébam vobis? Et nunc quid detíneat, scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam sperátur iniquitátis: tantum ut, qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus

Bratři, prosíme vás v příčině příchodu Pána našeho Ježíše Krista a našeho spojení s ním, abyste se nedali honem zmásti na myslí neb děsili ani duchem prorockým ani slovem ani listem jako od nás poslaným, jakoby den Páně již nastával. Nikdo vás nesved' nížádným způsobem, neboť den Páně nenastane, leč prve přijde odpadnutí, a objeví se člověk hříchu, syn záhuby, jenž se protivit a povyšovat bude proti všemu, co slove Bohem, aneb čemu se vzdává pocta božská, takže se posadí ve chrámě Božím a bude si počínati, jako by byl Bohem. Nepamatujete-li se, že jsem vám to pravil jsa ještě u vás? Také nyní víte, co ho zdržuje, aby se zjevil časem svým; neboť skrytá bezbožnost již působí; jenom dokavad ten, jenž zdržuje, neustoupí s cesty. A tehdy se objeví onen bezbožník; jej Pán Ježíš zahubí dechem

Jesus interficiet spírítu úst svých a zničí jasem oris sui, et déstruet illu-
stratióne advéntus sui.

Biskup udílí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 79, 2-3.

Qui regis Israel, intén-
de: qui dedúcis, velut
ovem, Joseph. V. Qui se-
des super Chérubim, ap-
páre coram Ephraim, Bén-
jamin, et Manásse. V. Ex-
cita, Dómine, poténtiam
tuam, et veni: ut salvos
fácias nos.

Traktus. Ž. 79, 2-3.

Slyš, pastýří Israelův,
ty, jenž jako ovečku vedeš
Josefa. V. Ty, jenž trúníš
na Cherubech, zjev se
před Efraimem, Benja-
minem a Manassem. V.
Vzbuď, Pane, moc svou
a přijď, abys nás spasil.

Před posledním veršem Traktu udělí se třetí vyšší svěcení:
na kněze.

Evangelium

Slova svatého Evangelia podle Lukáše 3, 1—6, jako v násle-
dující čtvrtou neděli adventní na str. 82.

Offertorium. Zach. 9, 9.

Exsulta satis, filia Sion,
praedica, filia Jerúsalem:
ecce, Rex tuus venit tibi
sanctus et Salvátor.

Obětování. Zach. 9, 9.

Jásej mocně, dcero Si-
onská, hlasitě prozpěvuj,
dcero Jerusalemská. Hle,
Král tvůj přichází k tobě,
svatý a Spasitel.

Secreta

Sacrificiis praesentibus,
quaesumus, Dómine, pla-
cátus inténde: ut et de-
votióni nostrae proficiant
et salúti. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Na přítomné obětiny,
prosíme, Pane, usmířen
popatř, aby prospěly i
naší zbožnosti i spáse.
Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako v první neděli adventní
(str. 49).

Comm. Ps. 18, 6-7.

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam: a summo
coelo egréssio ejus, et oc-
cúrsus ejus usque ad sum-
mum ejus.

K přijímání. Ž. 18. 6-7.

Plesá jako rek, jenž
má rychle vykonati cestu.
S nejvyššího vrcholku ne-
bes jest východ jeho do
protějších výšin jejich.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine Deus, noster: ut sacrosáncta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munimine contulísti, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys učinil, by přesvatá tajemství, která jsi pro zajištění vykoupení našeho rozdal, i nyníšším pro nás občerstvením byla i příštím. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba jako v první neděli adventní (str. 50).

Čtvrtá neděle adventní

Shromáždění u Dvanácti svatých Apoštolů

Jeden pouze je Spravedlivý, jeden jen bez hříchu. Ten může za nás zaplatiti výkupné, aby se nám otevřely opět brány ztraceného Nebe! Jak něžně po Něm úpěl prorok Isaiáš a s ním očekávající lidstvo! Takovou něžnou touhu Bůh nenechá nikdy oslyšenu! Tak máme také toužiti po Ježíši v nejsvětější Svátosti! Modleme se s Církví, aby Bůh svou Milostí odstranil ty překážky, jež zabraňují, aby Pán k nám mohl přijíti!

Introitus. Is. 45, 8. Vstup. Isaiáš 45, 8.

Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: aperiat terra, et germinet Salvátorem. Ps. 18, 2. Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri ...

Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého; otevři se země a vypuč Spasitele. Ž. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a díla rukou jeho hlásá obloha. V. Sláva Otci ...

Oratio

Excita, quaesumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre: ut per auxiliúm grátiae tuae, quod nostra peccáta praepédiunt, indulgéntia tuae propitiatiónis accéleret. Qui vivis..

Modlitba

Vzbuď, prosíme, Pane, moc svou a přijď, a silou velikou nám přispěj, aby pomocí milosti Tvé, co hříchy naše zdržují, shovívavé slitování Tvé uspíšilo. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem ...

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 46).

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corínthios. 1. Cor. 4. Apoštola ke Korint. 4, 1-5.

O včerejší sobotě byli svěceni vyvolení věřící na sluhy Boží. Dnes jim Církev slovy sv. Pavla předvádí důstojnost jejich úřadu a nabádá je k věrnému plnění jejich povinností. Toto napomenutí platí i pro ostatní věřící, neboť věrné vykonávání povinností nás uschopňuje k dokonalé přípravě na příchod Kristův ve sv. přijímání i k poslednímu Soudu.

Fratres: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est, ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque me ipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium: et tunc laus erit unicuique a Deo.

Bratři, tak sud' každý o nás, jako o služebnících Kristových a správcích tajemství Božích. Tu však se vyžaduje na správcích, aby každý byl shledán věrným. Mně pak pramálo záleží na tom, abych byl souzen od vás neb od soudu lidského, avšak ani sám sebe nesoudím; vždyť ničeho nejsem si vědom, ale tím nejsem ospravedlněn; ten však, jenž mě soudí, jest Pán. Proto nesudte o ničem před časem, dokavad nepříjde Pán, jenž nejen osvítl věci skryté v temnosti, nýbrž i na jevo uvede rady srdcí; a tehdy dostane se chvály každému od Boha.

Graduale. Ps. 144, 18 et 21.

Prope est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus, qui invocant eum in veritate. V. Laudem Domini loquetur os meum: et benedicat omnis caro nomen sanctum eius.

Allelúja, allelúja. V. Veni Domine, et noli tardá-

Římský misál

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Blízko jest Pán všem, kdož jej vzývají, všem, kdož vzývají jej v pravdě. V. Chválu Hospodinu hlásejtež ústa moje a všecko tělo blahoslav jméno svaté jeho.

Aleluja, aleluja. V. Přijď, Pane, a neprodlévej; od-

re: reláxa facinora plebis poutej lid svůj israelský
 tuae Israel. Allelúja. od hříchů. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
 secúndum Lucam. c.3, 1-6. podle Lukáše. 3, 1-6.

Připravme cestu Páně a vyplňme upřímnou lítostí údolí zanedbaných povinností k Bohu, k bližnímu a sobě! Snesme skromností a pokorou pahrbky své pýchy, nadutosti a povyšování se nad druhé. Vedme cestu svého srdce přímo ke svému nejvyššímu cíli a nebluďme vědomě oklikami! Uhladme drsnost své povahy láskou obětavou a milosrdnou! Pak můžeme býti jisti, že Pán k nám zavítá a obdaruje nás hojnou milostí!

Anno quintodécimo impérii Tibérii Caesaris, procuránte Póntio Piláto Judaeam, tetrárcha autem Galilaeae Heróde, Philip-po autem fratre ejus tetrárcha Ituraeae et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínae tetrárcha, sub princípibus sacerdotum Anna et Cáípha: factum est verbum Dómini super Joánnem, Zachariae fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, praedicans baptismum poeniténtiae in remissionem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaiiae prophetae: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Et dicitur C r e d o.

Roku patnáctého panování císaře Tiberia, když Pontius Pilát spravoval Judsko a Herodes byl tetrarchou v Galilei, Filip pak, bratr jeho, tetrarchou krajiny iturejské a trachonitské, a Lysanias tetrarchou abilínským, za nejvyšších kněží Annáše a Kaifáše stalo se slovo Hospodinovo k Janovi, synu Zachariášovu, na poušti. I přišel do veškeré krajiny jordánské a kázal křest pokání na odpuštění hříchů, jakož psáno jest v knize řeči proroka Isaiáše: Hlas volajícího na poušti: „Připravte cestu Páně, přiméčíte stezky jeho; každé údolí budiž vyplněno a každá hora a každý pahrbek budiž ponížen, a místa křivá buďtež přímými a místa drsná cestami rovnými: a veškeré lidstvo zakusí spasení Božího.“

Následuje C r e d o.

Offertorium. Luc. 1, 28. Obětování. Luk. 1, 28.
 Ave María, grátia plena: Zdravas Maria, milosti
 Dóminus tecum: benedícta plná; Pán s tebou. Požeh-
 tu in muliéribus, et bene- naná tys mezi ženami a po-
 dictus fructus ventris tui. žehnaný plod života tvého.

Secreta

Tichá modlitba

Sacrificiis praeséntibus, Na oběti přítomné, pro-
 quaesumus, Dómine, pla- síme, Pane, usmířen shléd-
 cátus inténde: ut et devo- ni, aby prospívaly naši
 tióni nostrae proficiant, et zbožnosti i spáse. Skrze
 salúti. Per Dóminum . . . Pána našeho . . .

Ostatní Tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 49).

Communio. Is. 7, 14. K přijímání. Is. 7, 14.

Ecce Virgo concípíet, et Hle, Panna počne a po-
 páriet fílium: et vocábitur rodí syna a jméno jeho
 nomen ejus Emmánuel. bude slouti Emanuel.

Postcommunio

Po přijímání

Sumptis munéribus, quae- Přijavše dary nebeské,
 sumus, Dómine: ut cum prosíme, Pane, aby s opě-
 frequentatióne mystérii, továním tajemství vzrůstal
 crescat nostrae salútis i účinek pro naši spásu.
 efféctus. Per Dóminum Skrze Pána našeho . . .
 nostrum . . .

Ostatní modlitby Po přijímání jako v první neděli adventní (str. 50).

Svatvečer Narození Páně

(Štědrý den)

Shromáždění u Panny Marie Větší

Slova na počátku dnešního Vstupu vyslovil Mojžíš, když ozna-
 moval lidu, že příští den bude pršet nebeská manna. Církev jimi
 těší věřící, že v dnešní noc dostane se nám nebeského chleba,
 po němž nikdo nebude hladověti, kdo se jím bude živiti. Několik
 jenom hodin dělí nás od naší Spásy; oblecme svou duši ve svá-
 teční roucho nevinnosti a rozpalme láskou srdce svoje, aby svítilo
 do svaté dnešní noci. Pusťme se bez váhání po proudu radosti a
 sladkého očekávání, který pryští v dnešní mši sv. ze srdce Církvě.

Introitus. Exod. 16, 6 et 7. Vstup. 2. Mojž. 16, 6 et 7.

Hódie sciétis, quia vé- Dnes zvíte, že přijde
 niet Dóminus, et salvábit Pán a spasí nás; a zítra

nos: et mane vidébitis uvidíte slávu jeho. Ž. 23,
glóriam ejus. Ps. 23, 1. 1. Hospodinova jest země
Dómini est terra, et ple- i to, co ji naplňuje;
nitúdo ejus; orbis terrá- okrsek zemský i všichni,
rum, et univérsi, qui hábi- kdož v něm obývají. V.
tant in eo. V. Glória Patri. Sláva Otci . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Deus, qui nos redemp-
tiónis nostrae ánnua exspec-
tatióne laetíficas: praesta,
ut Unigénitum tuum, quem
Redemptórem laeti suscí-
pimus, veniéntem quoque
júdicem secúri videámus,
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum. Qui
tecum vivit et regnat . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Romános. c. 1, 1-6.

V listě k Římanům upozorňuje sv. Pavel na vznešenost Evan-
gelia či „radostné zvěsti“, která jest prastará ve svém zaslíbení
a odvěká v Božím úradku; předmětem jejím jest Syn Boží, který
podle těla jest potomek Davidův.

Paulus, servus Jesu Chri-
sti, vocátus Apóstolus, se-
gregátus in Evangélium
Dei, quod ante promíse-
rat per Prophétas suos in
Scriptúris sanctis de Fílio
suo, qui factus est ei ex
sémíne David secúndum
carnem, qui praedestiná-
tus et Fílius Dei in vir-
túte secúndum spíritum
sanctificatiónis ex resur-
rectiόne mortuórum Jesu
Christi Dómini nostri: per
quem accépmus grátiam,
et Apostolátum ad obe-

Modlitba

Bože, jenž nás každým
rokem očekáváním spásy
naší těšíš, dej, abychom
Jednorozeného tvého, jejž
jako Vykupitele radostně
vítáme, klídně viděli při-
cházeti také jako soudce,
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého, jenž s tebou
žije a kraluje . . .

Čtení

z listu svatého Pavla Apo-
stola k Římanům. 1, 1-6.

Pavel, služebník Ježíše
Krista, povoláný apoštol,
vyvolený k evangeliu Bo-
žímu, které Bůh byl za-
slíbil skrze proroky své
v Písmech svatých o Synu
svém, kterýž podle těla
povstal z potomstva Da-
vidova, podle ducha sva-
tosti však osvědčen byl
zmrtvýchvstáním jako Syn
Boží v moci, totiž o Ježíši
Kristu, Pánu našem, skrze
něhož jsme obdrželi milost
i apoštolství k tomu, aby-
chom zjednali poslušnost

diendum fidei in ómnibus
Géntibus pro nómine ejus,
in quibus estis et vos vo-
cáti Jesu Christi Dómini
nostri.

Graduale. Exod. 16, 6, 7.

Hódie sciétis, quia vé-
niet Dóminus, et salvábit
nos: et mane vidébitis gló-
riam ejus. V. Ps. 79, 2-3.
Qui regis Israel, inténde:
qui dedúcis, velut ovem,
Joseph: qui sedes super
Chérubim, appáre coram
Ephraim, Bénjamin, et
Manásse.

Připadne-li Štědrý den na neděli, říká se následující Aleluja:

Allelúja, Allelúja. V. Crá-
stina die delébitur iníqui-
tas terrae: et regnábit
super nos Salvátor mundi.
Allelúja.

víry mezi všemi národy
pro jméno jeho, z nichžto
jste i vy, povolanci Ježíše
Krista, Pána našeho.

Stupňový zpěv. 2. Mojž.

Dnes zvíte, že přijde
Pán a spasí nás; a ráno
uvidíte slávu jeho. V. Ž. 79,
2-3. Pastýři Israelův, po-
slyš, ty, jenž jako ovečku
Josefa vedeš; ty, jenž trů-
níš nad Cheruby, objev se
před Efraimem, Benjami-
nem a Manassem.

Aleluja, aleluja. V. Zítří
vyhlazena bude nepravost
země a panovati bude nad
námi Spasitel světa. Ale-
luja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Mathaeum. c. 1.

Těšme se, neboť panenská Matka porodí dnes v noci syna,
počatého mocí Ducha Svatého, který spasí člověčenstvo od jeho
hříchů.

Cum esset desponsáta
mater Jesu María Joseph,
ántequam convenírent, in-
vénta est in útero habens
de Spíritu Sancto. Joseph
autem vir ejus, cum esset
justus, et nollet eam tra-
dúcere, vóluit occúlte di-
míttre eam. Haec autem
eo cogitánte, ecce Ange-
lus Dómini appáruit in
somnia ei, dicens: Joseph

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 1, 18-21.

Když matka Ježíšova Ma-
ria byla zasnoubena Jose-
fovi, nalezena jest, prve než
se sešli, těhotnou z Ducha
Svatého, Josef pak, muž
její, jsa spravedlivý a ne-
chtěje postavití ji na odív,
odhodlal se propustití ji
tajně. Když však o tom
přemýšlel, hle anděl Páně
ukázal se mu ve snách a
řekl: „Josefe, synu Davi-

fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Pariet autem filium: et vocabis nomen eius Jesum: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.

dův, neboj se přijmouti Marii, manželku svou, neboť co se v ní počalo, z Ducha Svatého jest. Porodí pak syna, a nazveš jméno jeho Ježíš (Spasitel), neboť on spasí lid svůj od hříchů jejich.“

Offertorium. Ps. 23, 7.

Tollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: et introibit Rex gloriae.

Obětování. Ž. 23, 7.

Zvyšte, knížata, brány svoje; zvedněte se, věkovité brány, aby mohl vejít král vítězoslavný.

Secreta

Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus: ut, sicut adoranda Filii tui natalitia praevenimus, sic ejus munera capiamus sempiterna gaudentes. Qui tecum vivit et regnat . . .

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, jako úctyhodné narozeniny tvého Syna předem slavíme, tak i dosáhli v radosti jeho darů věčných. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Obyčejná Preface, padne-li Svatvečer na všední dny. Padne-li na neděli, béře se Preface o Nejsvětější Trojici (str. 39).

Communio. Is. 40, 5.

Revelabitur gloria Domini: et videbit omnis caro salutarem Dei nostri.

K přijímání. Is. 40, 5.

Objeví se sláva Páně a všeliké tělo uzří spasení našeho Boha.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, Domine, unigeniti Filii tui recensita natiuitate respirare: cujus coelasti mysterio pascimur, et potamur. Per eumdem Dominum . . .

Po přijímání

Popřej nám, prosíme, Pane, pookřáti vzpomínkou na narození jednorozeného Syna tvého, jehož nebeské tajemství nás napájí a živí. Skrze téhož . . .

DOBA VÁNOČNÍ

Takto se nazývá celá skupina slavností Páně a nejbl. Panny Marie od Hodu Božského vánočního až do svátku Zjevení Páně. V nich Církev sv. propuká v radost z narození Spasitelova, jenž jest pravý Bůh a zároveň pravý člověk, narozený z neposkvrněné Panny. Tajemství Vtělení a chvála panenského mateřství Mariina, tož jsou sladká tajemství, která se nám v této době připomínají.

Barva kostelních rouch jest teď většinou bílá, aby nám její jasnost ukazovala radost z příchodu tak touženého Vykupitele, čistotu panenské Matky a neposkvrněnost věřících duší, které se kolem jeslí tísní.

Hod Boží vánoční

Konečně jsme se dočkali této toužené chvíle! Bůh a Spasitel náš jest už mezi námi! Přišel jako útlé dítě, aby nás nepostrašil svým nekonečně velebným leskem. Položil se do jeslí, abychom se nebáli přiblížit se k němu se svou lidskou bídou. Vzal na sebe lidské tělo, aby mohl v něm vykoupiti lidstvo, které Jeho Otec tolik miluje, že poslal na svět svého jednorozeného Syna, aby za nás trpěl. Poklekněme s pokorou a čistou láskou u jeslí a nabídněme nebeskému děťátku své srdce za příbytek!

Církev svatá v dnešní den radostí překypuje! To moře slasti, které ji plní, vyzpívá dnes ve třech nejsvětějších Obětech. V první se raduje z časného narození Spasitelova z jeho neposkvrněné panenské Matky; v druhé těší se z duchovního narození jeho v čistých duších pastýřů a ostatních věřících; v třetí se kochá blahem z odvěkého narození Boha Syna z Boha Otce.

První mše svatá

půlnoční

Shromáždění u Panny Marie Větší u Jeslí

Ve Vstupu mluví Božský Otec ke svému Jednorozenému. Marně chtějí národové se sebe svrhnouti jeho poslušnosti k Bohu; ode dneška jim bude vládnouti dítě, které drží na své dlaní celý vesmír.

Introitus. Ps. 2, 7. Vstup. Žalm 2, 7.

Dóminus dixit ad me: Hospodin řekl ke mně: Fílius meus es tu, ego „Syn můj jsi ty, já dnes hódie genui te. Ps. ib. 1. zplodil jsem te.“ Z. tamt. Quare fremuerunt Gentes: 1. Proč se bouří lidská počet pópuli meditáti sunt kolení a národové marné oinánia? V. Glória Patri... snují plány? V. Sláva Otcí.

Dnes zazní opět zpěv „Gloria in excelsis Deo — Sláva na výsostech Bohu“, neboť v této noci přeradostné andělské hlasy jej po prvé člověčenstvu předzpívaly. Opakujme jej v srdci svém a

děkujeme bez ustání Bohu za jeho lásku k nám. Vzdáme-li mu svůj povinný hold, ucíťme ten pokoj v duši, který byl při narození Vykupitelově slíben lidem pokorným a dobré vůle.

O r a t i o

Deus, qui hanc sacratissimam noctem veri luminis fecisti illustratione clarificare: da, quaesumus; ut cujus lucis mysteria in terra cognovimus, ejus quoque gaudiis in coelo perfruamur. Qui tecum vivit..

L é c t i o

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 2, 11-15.

Ačkoliv Spasitel náš zjevil se mezi námi jako slaboučké dítě, jest přece veliký Bůh.

Charissime: Apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, et saecularia desideria, sóbrie, et juste, et pie vivamus in hoc saeculo, expectantes beatitudinem, et adventum gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi: qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Haec loquere, et exhortare: in Christo Jesu Domino nostro.

Graduale. Ps. 109, 3 et 1.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: ex útero

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi tuto přesvatou noc jaseň pravého světla ozářil, dej, prosíme, abychom téhož světla, jehož tajemství jsme poznali na zemi, také radosti požívali v nebi. Jenž s tebou žije a kraluje...

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 2, 11-15.

Nejmilejší, ukázala se milost Boha, Spasitele našeho, všem lidem, učíc nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti a světských žádostí, střízlivě a spravedlivě a pobožně byli živi na tomto světě, očekávající blahou nadějí a příchod slávy velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista, jenž dal sebe sama za nás, aby nás vykoupil od všelike nepravosti a očistil si lid příjemný, jenž by byl horlitem dobrých skutků. To mluv a přimlouvej a vytýkej v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 109.

Ty vládni v den své moci v lesku svatém; z lůna před jitřenkou zplo-

ante luciferum genui te. V. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 2, 7. Dóminus dixit ad me: Fílius meus est tu, ego hodie genui te. Allelúja.

dil jsem tebe. V. Řekl Hospodin Pánu mému: „Usedni po pravici mé, dokud nedám nepřátel tvých za podnož tvým nohám.“

Aleluja, aleluja. V. Ž. 2, 7. Hospodin pravil ke mně: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe.“ Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélij secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 1-14.

Svaté Evangelium líčí prostými slovy úžasnou událost narození Spasitelova.

In illo tēpore: Exiit edictum a Caesare Augústo, ut describerétur univérsum orbis. Haec descriptio prima facta est a praeside Sýriae Cyríno: et ibant omnes, ut profiteréntur sínguli in suam civitátem. Ascéndit autem et Joseph a Galilaea de civitáte Nazareth in Judaeam, in civitátem David, quae vocátur Bétlehem: eo quod esset de domo et familia David, ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre praegnánte. Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies, ut páreret. Et péperit Fílium suum primogénitum: et pannis eum invólvit, et reclinávit eum in praesépio: quia non erat eis locus in diversório. Et pastóres erant

Za onoho času vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše. Tento soupis konal se první za náčelnictví Quiriniova v Syrii. I šli všickni, aby se dali zapsati, každý do města svého. Odešel pak i Josef z Galileje z města Nazareta do Judska do města Davidova, jež slove Bětlehem, poněvadž byl z domu a kmene Davidova, aby se dal zapsat s Marií, zasnoubenou manželkou svou, která byla těhotná. Stalo se pak, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. I porodila syna svého prvorozeného a obvinula jej plénkami a položila ho v jeslích, poněvadž neměli místa v hospodě. A byli v téže

in regione eadem vigilantes, et custodiētes vigiliās noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Domini stetit juxta illos, et claritas Dei circumfúlsit illos, et timuērunt timóre magno. Et dixit illis Angelus: Nolíte timére: ecce enim evangelízo vobis gaúdium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. Et hoc vobis signum: Inveniētis infántem pannis involútum. et pósitum iu praesépio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo milítiae coeléstis, laudántium Deum, et dicéntium: Glória in altíssimis Deo, et in terra pax homínibus bonae voluntátis.

Et dicitur *Credo*.

Když se dnes ve „Věřím v jednoho Boha“ zpívají slova „A vtělil se . . .“, poklekají kněží na nejnižším stupni oltáře a klanějí se v pokorném obdivu Bohu, který z lásky k nám stal se člověkem.

Offertorium. Ps. 95. Obětování. Ž. 95, 11 a 13.

Laetentur coeli, et exsultet terra ante faciē Dómini: quóniam venit.

Veselte se nebesa a plesej země před tváří Hospodinovou, neboť přichází.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, quaesumus, hodiēnae festivitátis oblátio: ut tua grátia largiēte, per haec sacrosáncta commércia, in illius invéniámur forma, in quo tecum est nostra sub-

krajině pastýři, ponocujete a stráž noční držíce nad stádem svým. A hle, anděl Páně stanul u nich, a jasnost Boží obklíčila je, a báli se velice. I řekl jim anděl: „Nebojte se, neboť aj zvěstuji vám radost velikou, která bude všemu lidu. Narodil se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto bude vám znamením: Naleznete dítěčko plénkami obvinuté a položené v jeslích.“ A hned nato bylo s andělem množství zástupů nebeských, kteří chválili Boha říkajíce: „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Následuje *Credo*.

Tichá modlitba

Příjemna budiž tobě, prosíme, Pane, dnešní slavnostní oběť, abychom štědotou milosti tvé, skrze toto přesvaté obcování shledáni byli ku podobenství toho, v němž s tebou

stántia. Qui tecum vivit et regnat in unitate . . . máme svoji podstatu. Jenž s tebou žije . . .

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 109, 3. **K přijímání.** Ž. 109, 3.
In splendóribus sanctorum ex útero ante luciferum génui te. V lesku svatém z lůna predjitřenkou zplodil jsem tebe.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Da nobis, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, qui nativitátem Dómin nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudemus; dignis conversatiónibus ad ejus mereámur perveníre consórtium. Qui tecum vivit et regnat . . . a kraluje . . .
Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, kteří se radujeme, že narození Pána našeho Ježíše Krista svatými tajemstvími obnovujeme, hodným životem zasloužili společenství jeho dojíti. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Druhá mše svatá

j i t ř n í

Shromáždění u sv. Anastasie

Ve Vstupu se oslavuje příchod Knížete pokoje, jehož božské světlo se na nás rozlilo.

Introitus. Is. 9, 2 et 6. **Vstup.** Is 9, 2 a 6.

Lux fulgēbit hódie super nos: quia natus est nobis Dóminus: et vocabitur Admirábilis, Deus, Princeps pacis, Pater futúri saeculi: cujus regni non erit finis. Ps. 92, 1. Dóminus regnávít, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se. V. Glória Patri . . .
Světlo zazáří dnes nad námi, neboť narodil se nám Pán; a sloutí bude Podivuhodný, Bůh, Kníže pokoje, Otec budoucího věku, jehož království nebude konce. Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

M o d l i t b a

Da nobis, quaesumus, Dej nám, prosíme, vše-

omnipotens Deus: ut, qui nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur; hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per eúndem . . .

mohoucí Bože, aby nové světlo vtěleného Slova tvého, jímž jsme ozářeni, v našem obráželo se díle, jako skrze víru plane v myslí. Skrze téhož Pána . . .

Dnes uctívá Církev sv. také památku sv. Anastasie, která byla umučena právě na slavnost Narození Páně. V jejím kostele v Římě slavil kdysi papež druhou mši sv. o Vánocích.

Ke cti sv. Anastasie

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beatae Anastasiae Mártiris tuae solémnia cólimus; ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum . . .

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří svaté Anastasie, mučednice tvé, svátek slavíme, její u tebe ochrany došli. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

z listu svatého Pavla Apoštola k Titovi 3, 4-7.

Spása, která se nám objevila, není podmíněna lidskými zásluhami, ale Božím milosrdenstvím; jest to dílo Lásky, které nám jest ve křtu sv. přivlastněno.

Charíssime: Appáruit benignitas et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiae, quae fécimus nos, sed secundum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvátorem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, herédes simus secundum spem vitae aetérnae: in Christo Jesu Dómino nostro.

Nejmilejší, ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; a to nikoli ze skutků učiněných ze spravedlnosti, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství Bůh spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Ducha Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista, Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlněni milostí jeho, stali se podle naděje dědici života věčného; v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 117, 26, 27, 23.

Benedictus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis. V. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 92, 1. Dóminus regnávít, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte. Allelúja.

Stupňový zpěv

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně; Bůh jest Pán a dal nám světlo. V. Od Hospodina stalo se to a jest to podivuhodné v očích našich.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán mocí. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 15-20.

Pokorná srdce věřících pastýřů poznávají tajemství vtělení Boha, jenž na sebe vzal nízkost a chudobu naši. Klanějí se dítěti, které zároveň zrodilo se v milujících jejích srdcích a tam vládne jako dobrý pastýř.

In illo témpore: Pastóres loquébantur ad ínvicem: Transeámus usque Bétlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Mariám et Joseph, et infántem pósitum in praesépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audierunt, miráti sunt: et de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba haec, cónferens in

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Betléma a vizme tu událost, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a našli Marii a Josefa i dítěto položené v jeslích. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o dítěti. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byli pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli,

corde suo. Et reversi sunt pastóres, glorificántes et laudántes Deum in ómnibus, quae audierant et viderant, sicut dictum est ad illos.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps 92, 1-2.

Deus firmávit orbem terrae, qui non commóvetur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a saeculo tu es.

Secreta

Múnera nostra, quaesumus, Dómine, nativitátis hodiérnae mystériis apta provéniant, et pacem nobis semper infúndant: ut, sicut homo génitus idem refúlsit et Deus, sic nobis haec terréna substántia cónferat, quod divínium est. Per eúndem Dóminum . . .

Ke cti sv. Anastasie

Accipe, quaesumus, Dómine, múnera dignánter obláta: et beátae Anastasiae Mártýris tuao suffragántibus méritis, ad nostrae salútis auxílium provenire concéde. Per Dóminum nostrum . . .

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Zach. 9, 9.

Exsúlta filia Sion, lauda filia Jerúsalem: ecce Rex tuus venit sanctus, et salvátor mundi.

tak, jak jim bylo pověděno.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh upevnil okrsek zemský, jenž sebou nepohne. Připraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, nechť tajemstvím narození dnešního odpovídají a pokoj srdcím našim vždycky vlévají, aby jako Člověk narozený spolu zaskvěl se i co Bůh, tak aby nám tato pozemská podstata poskytla, což božské jest. Skrže téhož . . .

Anastasie

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami svaté Anastasie, mučednice tvé, naší spásy pomocí se staly. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna Tvého . . .

K přijímání. Zach. 9, 9.

Plesej, dcero Sionská, vesel se, dcero Jerusalemská. Hle, král tvůj přichází, Svatý a Spasitel světa.

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, Sacraménti semper nóvitas natális instaúret: cujus natívitás singuláris humánam répulit vetustátem. Per eúmdem Dóminum...

Po přijímání

Toho svátostné znovuzrození vždycky nás, Pane, obnovuj, jehož podivuhodné narození lidskou zničilo sešlost. Skrže téhož Pána našeho...

K e c t i s v. A n a s t a s i e

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum..

Nasytil jsi, Pane, rodinu svou dary svatými; prosím te, občerstvej nás vždycky přímluvou té, jejíž konáme slavnost. Skrže Pána našeho Ježíše Krista...

Třetí mše svatá

v e d n e

S h r o m á ž d ě n í u P. M a r i e V ě t š í

Ve třetí mši sv. se slaví odvěké narození Syna z Otce. Syn Panny Marie jest zároveň Synem Božím; jest Světlem ze Světla, Bohem z Boha, andělem úradku Nejsv. Trojice, jež se rozhodla zachrániti kleslé lidstvo.

I n t r o i t u s. Is. 9, 6. V s t u p. Isaiáš 9, 6.

Puer natus est nobis, et filius datus est nobis: cujus impérium super humerum ejus: et vocabitur nomen ejus, magni consilii Angelus. Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit. V. Glória Patri...

Děfátko narodilo se nám a Syn dán jest nám, jehož knížectví spočívá na rameni jeho; a slouti bude jméno jeho „veliké rady Anděl“. Ž. 97, 1. Pějte Hospodinu píseň novou, neboť zázračné učinil věci. V. Sláva Otci...

O r a t i o

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem natívitás líberet; quos sub peccáti jugo vetústa

M o d l i t b a

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby tělesné znovuzrození Jednorozeného tvého vysvobodilo nás, jež pode jhem hříchu

sérvitus tenet. Per eúndem Dóminum nostrum . . . staré otroctví drží. Skrže téhož Pána našeho . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 1, 1-12.

Čtení

z listu svatého Pavla Apoštola k židům. 1, 1-12.

Dnešní Epištola a Evangelium nás povznášejí až k největšímu Světlu, které totéž dítko, jež bezmocně leží v jeslích, nazývá svým Synem.

Multifárium, multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novissime diébus istis locútus est nobis in Filio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et saecula: qui cum sit splendor glóriae, et figúra substántiae ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suae, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad dexteram majestátis in excélsis: tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius prae illis nomen hereditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introdúcit primogénitum in orbem terrae, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi: virga

Kdysi Bůh na mnohokráte a mnoha způsoby mluvil k otcům našim skrze proroky, v těchto však dnech doby poslední mluvil k nám skrze Syna svého, kteréhož ustanovil dědicem všech věcí, skrze nějž i světy učinil, kterýžto jsa výbleskem slávy i výrazem podstaty jeho a udržuje všecko mocným slovem svým, zasedl na pravici velebnosti na výsostech, když byl vykonal očistu od hříchů. On stal se tím přednějším nad anděly, čím znamenitější jméno zdědil než oni. Neboť kterému z andělů řekl kdy Bůh: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe?“ A opět: „Já mu budu otcem, a on mi bude synem.“ Ale když opět uvede prvorozence svého na svět, řekne: „Klanějte se mu všickni andělé Boží.“ Též o andělích praví: „Jenž činíš anděly své větry a služebníky své plamenem ohně,“ o Synu však: „Trůn tvůj, ó Bože,

aequitatis virga regni tui. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exsultationis prae participibus tuis. Et: Tu in principio, Domine, terram fundasti: et opera manuum tuarum sunt coeli. Ipsi peribunt, tu autem permanebis: et omnes ut vestimentum veterascent, et velut amictum mutabis eos, et mutabuntur. Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Graduale. Ps. 97, 3 et 2.

Viderunt omnes fines terrae salutare Dei nostri: jubilante Deo omnis terra. V. Notum fecit Dominus salutare suum: ante conspectum Gentium revelavit iustitiam suam.

Alleluja, alleluja. V. Dies sanctificatus illuxit nobis: venite gentes, et adorate Dominum: quia hodie descendit lux magna super terram. Alleluja.

trvá na věky věkův; železem pravosti jest žezlo království tvého; miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravosti; proto pomaze tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad účastníky tvé.“ A opět: „Ty jsi, Hospodine, na počátku založil zemi, a dílem rukou tvých jsou nebesa; ona zahynou, Ty však zůstaneš, a všechna sestárnou jako roucho, i změníš je jako oděv a změněna budou. Ty však jsi stále tentýž, a léta tvá nepřestanou.

Stupňový zpěv. Ž. 97.

Viděly všechny končiny země spásu Boha našeho. Plesejte Bohu všechny kraje. V. Ohlásil Hospodin Spásu svou; před zraky národů zjevil spravedlnost svou.

Aleluja, aleluja. V. Den posvěcený zasvítl nám; pojdte, národové, a klanějte se Hospodinu, neboť dnes sestoupilo světlo veliké na zemi. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Inítium sancti Evangelii secundum Joánnem. c. 1.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine

† Počátek svatého Evangelia podle Jana. 1, 1-14.

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic

ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 88.

Tui sunt coeli, et tua est terra: orbem terrárum, et plenitúdinem ejus tu fun-

z toho, co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí, a Světlo ve tmě svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan: ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm totiž, kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde se pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako Jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 88, 12 a 15.

Tvá jsou nebesa a tvá jest země, okrsek zemský a výplň jeho ty jsi založil;

dásti: justitia et iudicium spravedlnost a právo zá-
 praeparatio sedis tuae. kladem trůnu tvého.

Secreta

Obláta, Dómine, mún-
 ra, nova Unigéniti tui na-
 tivitáte sanctifica: nosque
 a peccatórum nostrórum
 máculis emúnda. Per eúm-
 dem Dóminum nostrum ...

Preface vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 97, 3.

Vidérunt omnes fines
 terrae salutáre Dei nostri.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, om-
 nípotens Deus: ut natus
 hódie Salvátor mundi, si-
 cut divínae nobis genera-
 tiónis est auctor, ita et im-
 mortalitátis sit ipse largí-
 tor. Qui tecum vivit ...

Poslední evangelium jest ze svátku Zjevení Páně.

Tichá modlitba

Obětované dary, Hospo-
 dine, Jednorozeného tvé-
 ho znovuzrozením posvěť;
 nás pak od poskvrn hří-
 chů našich očisť. Skrze
 téhož Pána našeho ...

K přijímání. Ž. 97, 3.

Viděly všechny končiny
 země Spásu Boha našeho.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemo-
 houcí Bože, aby narozený
 dnes Spasitel světa, jako
 jest nám božského zrození
 původcem, tak také ne-
 smrtelnosti byl dárce.
 Jenž s tebou žije ...

Neděle mezi oktávem vánočním

Připadají-li v některém roce Vánoce, svátek sv. Štěpána, sv.
 Jana nebo Mláďátek na neděli, čte se následující mše sv. po
 svátku sv. Tomáše z Canterbury.

Introitus. Sap. 18, 14-15. Vstup. Moudr. 18, 14-15.

Dum médium siléntium
 tenérent ómnia, et nox in
 suo cursu médium iter ha-
 béret, omnípotens sermo
 tuus, Dómine, de coelis a
 regálibus sédibus venit.
 Ps. 92, 1. Dóminus reg-
 návit, decórem indútus est:
 indútus est Dóminus for-
 titúdinem, et praecínxit se.
 V. Glória Patri ...

Zatím, co všechno v hlu-
 bokém mlčení trvalo a noc
 ve svém běhu k polovici
 cesty dospěla, všemohoucí
 Slovo tvé, ó Pane, s nebe
 od královských sídel přišlo.
 Ž. 92, 1. Hospodin kra-
 luje, krásou jest oděn;
 oděn jest Hospodin silou
 a opásán. V. Sláva Otci i
 Synu i Duchu Svatému ...

1. Oratio

Omnipotens sempiternus Deus, dirige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilecti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Qui tecum vivit et regnat in unitáte . . .

2. Připomínka Narození Páně: Modlitba (str 95).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 4, 1-7.

Starý zákon byl dědicem zaslíbení, ale až do příchodu Kristova byl jako nedospělý a podrobený; teprve v Kristu jsme se stali svobodnými dítkami Božími.

Fratres: Quanto tempore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad praefinitum tempus a patre: ita et nos cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptionem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque iam non est servus, sed filius; quod si filius, et heres per Deum.

Graduale. Ps. 44, 3 et 2. Speciosus forma prae

1. Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, řiď činy naše podle zaslíbení svého, abychom ve jménu milovaného Syna tvého hodni byli dobrými oplývati skutky. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům 4, 1-7.

Bratři! Pokud dědic jest nedospělý, nic se neliší od služebníka, ač jest pánem všeho, nýbrž jest pod poručníky a správci až do času ustanoveného napřed od otce. Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme podrobeni pod prvopočátky světa. Když však přišla plnost času, Bůh vyslal Syna svého, učiněného ze ženy, podřízeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří byli pod zákonem, abychom obdrželi přijetí za syny Boží. A poněvadž jste syny, Bůh poslal Ducha Syna svého v srdce vaše, který volá: Abba, Otče! Proto není již služebníkem, nýbrž synem; jestli však synem, tedy i dědicem skrze Boha.

Stupňový zpěv. Ž. 44. Krásnější jsi podobou

filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. V. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribae, velóciter scribéntis.

Allelúja, allelúja. V. Dóminus regnávit, decórem induit: induit Dóminus fortitúdinem, et praecínxit se virtúte. Allelúja.

nad syny lidské; rozlita jest milost na rtech tvých. V. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo králi; jazyk můj buď jako pero písaře rychle píšícího.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 92, 1. Hospodin kraluje, krásou jest oděn; oděn jest Hospodin silou a opásán. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequentia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 33-40.

Božské dělátko, po kterém proroci tolik toužili, stane se pyšným lidem kamenem úrazu a pokorným zárukou zmrtvýchvstání. Ono jest znamením, kterému se budou hříšníci protiviti, avšak ke své vlastní záhubě.

In illo témpore: Erat Joseph, et María mater Jesu, mirántes super his, quae dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Mariám matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, et in resurrecciónem multórum in Israel: et in signum, cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládus, ut reveléntur ex multis córdibus cogitátiones. Et erat Anna prophetíssa, fíliá Phánuel, de tribu Asser: haec procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et haec vídua usque ad annos octogínta quátuor:

Za onoho času Josef a Maria, matka Ježíšova, divili se těm věcem, které byly praveny o něm. A Simeon blahoslavlil je a řekl k Marii, matce jeho: „Aj, tento jest ustanoven ku pádu a ku povstání mnohých v Israeli a na znamení, jemuž budou odpírati, a tvou vlastní duši pronikne meč, aby se zjevila smýšlení srdcí lidských.“ A byla tamtéž prorokyně Anna, dcera Fanelova z pokolení Aserova; ta byla již pokročila ve věku vysokém, byvši živa s mužem svým sedm roků od svého panenství, a ona byla vdovou až do let osmdesáti čtyř,

quae non discedebat de templo, jejuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die. Et haec, ipsa hora superveniens, confitebatur Domino, et loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. Et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini, reversi sunt in Galilaeam, in civitate suam Nazareth. Puer autem crescebat, et confortabatur, plenus sapientia: et gratia Dei erat in illo.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 92, 1-2.

Deus firmavit orbem terrae, qui non commovebitur: parata sedes tua, Deus, ex tunc, a saeculo tu es.

1. Secreta

Concede, quaesumus, omnipotens Deus: ut oculis tuae Majestatis munus oblatum, et gratiam nobis pia devotionis obtineat, et effectum beatae perennitatis acquirat. Per Dominum nostrum . . .

Preface vánoční (str. 29).

2. Připomínka Narození Páně: Tichá modlitba (str. 99).

Communio. Matth. 2, 20.

Tolle puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quaerebant animam pueri.

a nevycházela z chrámu, sloužíc Bohu posty a modlitbami dnem i nocí. A ta přišedši v touž hodinu, velebila Boha; a mluvila o něm všechněm, kteří očekávali vykoupení Israellova. A když byli vykonali všecko podle zákona Páně, navrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítka pak rostlo a sílilo, jsouc plno moudrosti, a milost Boží byla v něm.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh upevnil okrsek zemský, jenž sebou nepohne. Připraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

1. Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby očí velebnosti tvé dar obětovaný nám jak milost zbožnosti vroucí zjednal, tak i její účinek, blaženou věčnost, získal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Mat. 2, 20.

Vezmi dítě i matku jeho a jdi do země israelské; neboť zemřeli, kdož hledali bezživotí dítěte.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operationem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Hospodine, nechť působením tohoto tajemství hříchy naše se shladí a oprávněné tužby se splní. Skrze Pána našeho . . .

2. Připomínka Narození Páně: Po přijímání (str. 99).

Šestý den mezi oktávem vánočním

30. prosince

Mše sv. stejná jako třetí o Hodě Božím vánočním (str. 95), vyjímaje následující:

Druhá modlitba:

2. Ke cti Panny Marie

Deus, qui salútis aeternae, beatae Mariae virginitate fecúnda, humáno géneri praemia praestitisti: tríbue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum . . .

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar spásy věčné, pej, prosíme, abychom pocífovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista Syna Tvého. Jenž s tebou žije . . .

Třetí modlitba Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako v první neděli adventní (str. 46). Epištola (str. 92) a Evangelium (str. 93) ze druhé mše o Hodu Božím vánočním. Credo.

Druhá Tichá modlitba:

2. Ke cti Panny Marie

Tua, Dómine, propitiatióne, et beatae Mariae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque praeséntem haec oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Tvou slitovností, Pane, a přimluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému a časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Třetí Tichá modlitba Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako o první neděli adventní (str. 49). Preface jako o Vánocích (str. 29).

Druhá modlitba Po přijímání:

2. Ke cti Panny Marie

Haec nos commúnio, Toto přijímání, Pane,
Dómine, purget a crímine: nechť nás očistí od viny
et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce Maríe, a na přímluvu blahosla-
caeléstis remédii fáciat Marie učiní účastnými ne-
esse consórtes. Per eúndem Dóminum. Pána.
vené Panny Bohorodičky
Marie učení účastnými ne-
beského léku. Skrze téhož

Třetí modlitba Po přijímání Proti pronásledovatelům Církve nebo Za Papeže jako v první neděli adventní (str. 50).

Obřezání Páně - Nový rok

(O k t á v N a r o z e n í P á n ě)

Shromáždění u Panny Marie v Trastevere

Kristus nepřišel zrušit Starý zákon, ale naplnit. Podrobuje se v pokoře a poslušnosti obřízce, která zastupovala až do té doby křest. Tento jest teprve od Syna Božího ustanoven za podmínku přijetí do Církve svaté.

Dnes se slaví ten přešťastný okamžik, kdy Kristu bylo dáno jméno Ježíš, které jest nejsladším jménem na nebi i na zemi. Vstupme na rtech s ním do Nového roku a poznáme, jakou mocí krotí peklo a otevírá nebe!

I Panna Maria má velké účastenství na dnešní slavnosti; Církev svatá velebí její panenské mateřství, které bylo hodno státi se božským mateřstvím.

Všecko jako ve třetí mši sv. o Vánocích (str. 95), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestitisti: tríbue, quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitae suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit et regnat . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar věčné spásy, dej, prosíme, abychom pocífovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Epištola

jako v první mši sv. o Vánocích str. 88

Dnes, kdy začíná se nový občanský rok, jsou slova epištoly vážným napomenutím, abychom dobře využili času, jehož nám Bůh k našemu posvěcení dopřává.

Allelúja, allelúja. V. Hebr. 1, 1-2, Multifárie olim Deus loquens pátribus in Prophétis, novissime diébus istis locútus est nobis in Fílio. Allelúja.	Aleluja, aleluja. V. Hebr. 1, 1-2. Mnohým způsobem kdysi Bůh mluvil k Otcům skrze Proroky; v těchto však dnech poslední doby k nám mluvil skrze Syna. Aleluja.
---	--

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Lucam. c. 2.	† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 2, 21.
--	---

Spasitel podrobuje se bolesti obřezání, aby nám zasloužil milost k obřezání našich srdcí — tím, že z nich odstraníme všechnu nepravost.

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Credo.	Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby dítě bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se začalo v životě.
---	--

Následuje Credo.

Secreta

Munéribus nostris, quæsumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménte exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Preface vánoční (str. 29).

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, i modlitby přijmi, a nebeskými nás očist tajemstvími i milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedénte beáta Ví-

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přimluvu Panny Bo-

gine Dei Genitríce Maria, horodičky Marie učiní ú-coeléstis remédii fáciat častnými nebeského léku. esse consórtes. Per eúm- Skrze téhož Pána našeho dem Dóminum nostrum.. Ježíše Krista...

V neděli mezi 2. a 5. lednem

Nejsvětějšího Jména Ježíš

(Nepřipadá-li v tuto dobu neděle, slaví se tento svátek 2. ledna.)

Jméno Boží bylo ve Starém Zákoně obklopeno hrůzou. Teprve v Ježíši Kristu stali jsme se dítkami Božími a dědici veškeré naděje, milosti a slávy; proto jest nám jméno Spasitelovo tak sladké! A jako nám jméno „Ježíš“ je zárukou veškeré naší blaženosti, tak andělům jest předmětem nesmírné úcty a Satanu odsouzením. Kdykoliv toto nejkrásnější jméno pod sluncem vyslovíme s úctou a láskou, jest to hudba pro nebe a děs pro peklo. Užívejme ho tedy jako šípů, kterými zároveň dobýváme srdce Boha Otce a porážíme ďábla!

Introitus. Philipp. 2.

Vstup. Filip 2, 10-11.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! V. Glória Patri...

Ve jménu Ježíšově poklekni veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i pekelníků; a každý jazyk vyznávej, že Pán Ježíš Kristus v slávě jest Boha Otce. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po vší zemi! V. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Deus, qui Unigénitum Filium tuum constituísti humani generis Salvátorem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius, ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in coelis. Per eúm dem Dóminum nostrum...

Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého Spasitelem lidského pokolení ustanovil a Ježíšem zvali poručil, uděl milostivě, a bychom, jehož jméno svaté uctíváme na zemi, toho i patření požívali v nebi. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Léctio

Actuum Apostolorum.
cap. 4, 8-12.

Ve jménu Ježíšově činili Apoštolové zázraky. Toto jméno jest dobrým lidem spásou, zlým však kamenem úrazu.

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto, dixit: Príncipes pópuli, et senióres audíte. Si nos hódie dijudicámur in benefácto hómínis infírmí, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis, aedificántibus: qui factus est in caput ánguli: et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub coelo datum homínibus, in quo opórtet nos salvos fíeri.

Graduale. Ps. 105, 47.

Salvos fac nos, Dómine, Deus noster, et cógrega nos de natióibus: ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in glória tua. V. Isaiæ 63, 16. Tu, Dómine, pater noster et redémptor noster, a saeculo nomen tuum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 144, 21. Laudem Dómini

Čtení

ze Skutkův apoštolských.
4, 8-12.

V oněch dnech Petr, naplněn byv Duchem Svatým, řekl k nim: „Náčelníci lidu a starší, poslyšte: Jestliže my jsme dnes vyslychání pro dobrodiní na člověku nemocném, čím totiž on jest uzdraven, budiž známo všem vám i všemu lidu israelskému: Ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, kterého však Bůh vzkřísil z mrtvých, — skrze toho stojí tento před vámi zdráv. To jest ten kámen, který byl zavržen od vás stavitelů, který však se stal kamenem úhelním, a není v nikom jiném spásy; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom měli spáseni býti.“

Stupňový zpěv. Ž. 105.

Spas nás, Pane, Bože náš, a shromáždí nás z narodů, abychom vyznávali jméno svaté tvé a honosili se slávou tvou. V. Is. 63, 16. Tys, Pane, otec náš a vykupitel náš, od věčnosti jest jméno tvé.

Aleluja, aleluja. Ž. 144, 21. Chválu Páně hlásejte

loquétur os meum, et benedicat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja. ústa moje a všecko tělo blahoslav jméno svaté jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 2, 21. podle Lukáše. 2, 21.

Jak významné jest to jméno, které bylo dáno našemu Spasiteli, vysvítá z toho, že mu bylo Bohem určeno ještě dříve, než Panna jej počala.

In illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et dicitur Credo. Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby dítko bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se počalo v životě. Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 85. Obětování. Ž. 85, 12 a 5.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, et glorificábo nomen tuum in aetérnum: quóniam tu, Dómine, suávis et mitis es: et multae misericórdiae ómnibus invocántibus te. Allelúja. Vyznávat tě budu, Pane, Bože můj, z celého srdce svého a oslavovat budu jméno tvoje na věky, neboť ty, Pane, líbezný a něžný jsi a pln milosrdenství pro všechny, kdož vzývají tebe. Aleluja.

Secreta

Benedíctio tua, cleméntissime Deus, qua omnis viget creatúra, sanctificet, quaesum s, hoc sacrificium nostrum, quod ad glóriam nóminis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi offérimus tibi: ut majestáti tuae placére possit ad laudem, et nobis profícere ad salútem. Per eúndem Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Požehnání tvé, nejmilostivější Bože, jímž všecko žije stvoření, nechť posvěti, prosíme, tuto oběť naši, kterou na oslavu jména Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, tobě přinášíme, aby mohla velebnosti tvé líbiti se ke chvále a nám prospěti k spáse. Skrže téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Ps. 85, 9-10. K přijímání. Ž. 85, 9-10.

Omnes gentes quas cum-
que fecisti, venient, et ado-
rabitur coram te, Domine,
et glorificabit nomen
tuum: quoniam magnus es
tu, et faciens mirabilia: tu
es Deus solus, alleluja.

Postcommunio

Omnipotens aetérne
Deus, qui creasti, et rede-
misti nos, respice propi-
tius vota nostra: et sacri-
fícium salutáris hóstiae,
quod in honórem nóminis
Fílii tui Dómini nostri Jesu
Christi, majestáti tuae ob-
tulimus, plácido et benigno
vultu suscipere dignéris;
ut grátia tua nobis infúsa,
sub glorióso nómine Jesu,
aetérnae praedestinátionis
título gaudeámus nómina
nostra scripta esse in coe-
lis. Per eúndem Dómi-
num nostrum . . .

Všichni národové, které-
koliv jsi stvořil, přijdou a
klaněti se budou před
tebou, Pane, a budou
oslavovati jméno tvé, ne-
boť veliký jsi ty a kona-
jící divy. Aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Všemohoucí, věčný Bo-
že, který jsi nás stvořil a
vykoupil, shlédni milostivě
na volání naše a oběto-
vání spasitelné oběti, kte-
rou ke cti jména Syna
tvého, Pána našeho Ježíše
Krista, velebnosti tvé při-
nášíme, s přívětivou a do-
brotivou tváří přijmouti
rač, abychom s milostí
tvou nám vlitou pod o-
chranou slavného jména
Ježíšova — věčného před-
určení záruky — radovali
se, že jména naše zapsána
jsou v nebi. Skrze téhož . .

Svatvečer Zjevení Páně

5. ledna

Jinak bývá svatvečer velkých svátků obestřen smutkem po-
kání, dnešní den však nese na sobě radostný odlesk blízkých
Vánoc. Také liturgická barva je bílá a ne fialová jako o jiných
svatvečerech. Mše sv. stejná jako v Neděli mezi oktávem vá-
nočním (str. 99), vyjímaje následující části:

2. Připomínka sv. Telesfora, papeže a mučedníka:

2. O r a t i o

Deus: qui nos beáti Te-
lésphori, Mártiris tui at-
que Pontíficis, ánnua so-
lemnitate laetíficas: con-

2. M o d l i t b a

Bože, jenž nás svatéh
Telesfora, mučedníka své-
ho a biskupa, výroční slav-
ností oblažuješ, popřej mi

céde propítius; ut cujus lostivě, abychom též ra-
natalítia cólimus, de ejús- dovali se z ochrany toho,
dem étiam protectióne jehožto narozeniny sla-
gaudeámus. víme.

3. Modlitba ke cti Panny Marie (str. 103).

E v a n g e l i u m

Dnešní Evangelium ukazuje na tajemství ztřejšiho svátku, ovšem v jiném pořadí, než se historické události staly. Dnes rozjímáme o tom, jak po smrti Herodesově je cesta úplně volná pro jediného Krále-Krista.

† Sequéntia sancti Evangé-
lii secúndum Matthaeum.

In illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Aegypto, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defúncti sunt enim, qui quaerébant ánimam púeri. Qui consúrgens, accépit púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israel. Aúdiens autem, quod Archeláus regnáret in Judaea pro Heróde patre suo, tímuit illo ire: et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilaeae. Et véniens habitávit in civitáte, quae vocátur Náza-reth: ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaraeus vocábitur.

Říká se Věřím.

2. Připomínka sv. Telesfora:

2. S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine,
dicáta sanctífica: et inter-

† Slova svatého Evangelia
podle Matouše. 2, 19-23.

Za onoho času, když umřel Herodes, aj, anděl Páně ukázal se ve snách Josefovi v Egyptě, řka: „Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a jdi do země israelské; neboť zemřeli ti, kteří hledali bezživotí dítěte.“ I vstal, vzal dítě i matku jeho a vešel do země israelské. Uslyšev však, že Archelaus kraluje v Judsku místo otce svého Heroda, obával se tam jít, a byv napomenut ve snách, obrátil se do krajin galijských. A přišed tam bydlel v městě, které slove Nazaret, aby se naplnilo, co bylo předpověděno skrze proroky, že Nazaretským slouti bude.

2. Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obě-
tované posvěť a na pří-

cedénte beáto Telésphoro, mluvu sv. Telesfora, mu-
Mártyre tuo atque Pontí- čedníka svého a biskupa,
fice, per éadem nos pla- jimi usmířen na nás po-
cátus inténde. hled'.

3. Tichá modlitba ke cti Panny Marie (str. 103).
Preface vánoční (str. 29), bez její modlitby Před úkonem.

2. Připomínka sv. Telesfora:

2. Postcommunio

2. Po přijímání

Refécti participatióne Občerstvení jsouce úča-
múneris sacri, quaesumus stenstvím na daru svatém,
Dómine, Deus noster: ut, prosíme, Pane, Bože náš,
cujus exséquimur cultum, abychom na přímluvu sva-
intercedénte beáto Telés- tého Telesfora, mučedníka
phoro, Mártyre tuo atque tvého a biskupa, pocítili
Pontífice, sentiámus ef- účinek toho, co slavíme.
féctum.

3. Modlitba Po přijímání ke cti Panny Marie (str. 104).

Zjevení Páně

(Svatých Tří Králů — 6. ledna)

Shromáždění u sv. Petra

Název dnešního svátku „Zjevení“, ukazuje na úmysl Církvě svaté — uctíti zvláštní slavností zjevení se Boha mezi lidmi.

Trojí tajemství jest v bohoslužbách dnešního dne zahrnuto, trojí zjevení božské velebnosti Kristovy: 1. klanění Tří Mudrců, kterým hvězda v dalekém Východě prozradila královskou důstojnost dítky betlemského, 2. křest Kristův, při němž hlas nebeského Otce označil Krista za Syna Božího, 3. svatba v Káně, kdy Kristus při proměnění vody ve víno ukázal se jakožto pán veškeré přírody.

Přinesme i my dnes božskému Dítěti zlato své lásky, kadidlo své modlitby a myrhu svého sebezapráání!

Introitus. Mal. 3, 1.

Vstup. Malach. 3, 1.

Ecce advénit Dominátor Hle, přišel jakožto vlád-
Dóminus: et regnum in ce Pán; a království v ruce
manu ejus, et potéstas, et jeho, moc a vláda. Ž. 71, 1.
impérium. Ps. 71, 1. Deus Bože, pravomoc svou králi
judícium tuum regi da :dej; soudní moc svou
et justítiam tuam Fílio Synu královskému. Ž. Slá-
regis. Ž. Glória Patri... va Otci ...

O r a t i o

Deus, qui hodierna die Unigénitum tuum Génitibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuae celsitúdinis perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum . . .

L é c t i o

Isaíae Prophétae. c. 60. z proroka Isaiáše 60, 1-6.

Prorok Isaiáš oslovuje v dnešním čtení Církev sv. jakožto nový Jerusalem, na němž se vyplnilo vznešené zaslíbení.

Surge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebrae opérient terram, et caligo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, vénérunt tibi: filii tui de longe vénient, et filiae tuae de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, et mirábitur, et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo Géntium vénierit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient,

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dnešního dne Jednorozeného svého pohanům hvězdou vedeným zjevil, popřej milostivě, abychom, kteří jsme tě už věrou poznali, až k patření na krásu tvé velebnosti přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho..

Č t e n í

Vstaň a sviť, ó Jerusaleme, vzešloť tvé světlo a velebnost Boží je nad tebou! Neboť, hle, temno zemi přikrývá, a mrákota zahaluje národy, ale nad tebou vzešel Hospodin, a jeho slávu lze v tobě viděti. Pohané chodí ve tvém světle, i vládci v lesku, kterým jsi zazářil. Pozdvihni vůkol oči své a viz: všichni ti pospolu přišli k tobě. Synové tvoji zdaleka přibyli a tvé dcerky z klínů vstávají. Pak budeš hleděti a rozplývati se, diviti a šířiti se bude tvé srdce, až k tobě zaměří bohatství moře, až přijde zámožnost pohanů k tobě. Záplava velbloudů tě zatopí, dromedáři z Madjanu, z Efy; všichni také ze Sáby přijdou, zlatoto, jakož i kadidlo přine-

aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes. sou a slávu Páně budou zvěstovati.

Graduale. ib. 6 et 1. Stupňový zpěv. Tamt. 6.

Omnes de Saba venient, aurum et thus deferentes, et laudem Dómino annuntiántes. V. Surge, et illumínare Jerúsalem: quia glória Dómini super te orta est. Všichni ze Sáby přijdou, zlato a kadidlo přinášejíce a chválu Pána zvěstujíce. V. Vstaň a osvětli se, Jerusaleme, neboť sláva Páně nad tebou vzešla.

Allelúja, allelúja. V. Math. 2, 2. Vidimus stellam ejus in Oriénte: et venimus cum munéribus adoráre Dóminum. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. Mat. 2, 2. Viděli jsme hvězdu jeho na Východě a přišli jsme s dary klaněti se Pánu. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 2, 1-12. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 2, 1-12.

Řídme se odhodlaností, vytrvalostí, věrou a pokorou Tří Mudrců a nalezneme i my svého Spasitele!

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in díebus Heródis regis: ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judaeórum? vidimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Aúdiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdotum, et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixerunt ei: In Béthlehem Judae. Sic enim Když Ježíš narodil se v Betlemě judském za dnů Heroda krále, aj mudrci od východu přišli do Jerusalema, řkouce: „Kde jest ten novorozený král židovský? Neboť viděli jsme hvězdu jeho na východě, i přišli jsme poklonit se jemu.“ Uslyšev to Herodes král, vzrušil se, a všecken Jerusalema s ním. I shromáždil všecky velekněze a zákoníky lidu, tázal se jich, kde se má Vykupitel naroditi. Oni pak řekli jemu: „V Betlemě judském; neboť takto

scriptum est per Prophétam: Et tu Béthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocá-tis Magis, diligénter dídi-cit ab eis tempus stellae, quae appáruit eis: et mit-tens illos in Béthlehem, di-xit: Ite, et interrogáte dili-génter de púero: et cum in-venéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriénte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Vi-déntes autem stellam, ga-vísi sunt gáudio magno val-de. Et intrántes domum, in-venérunt púerum cum Ma-riá matre ejus (Hic genuflec-titur), et procidéntes ado-ravérunt eum. Et apértis thesaúris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Et responso ac-cépto in somnis, ne redí-rent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regió-nem suam.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 71.

Reges Tharsis et insu-lae múnera ófferent: reges Arabum et Saba dona addúcent: et adorábunt

jest psáno skrze proroka: A ty Betleme, území jud-ské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížecími městy jud-skými: neboť z tebe vyjde vévoda, který bude spravo-vovati lid můj israelský.“ Tu Herodes, povolav tajně mudrce, vyptav se jich bedlivě na čas, kdy hvěz-da svítila, a poslav je do Betlema, řekl: „Jděte a ptejte se pilně po dítěti, a když je naleznete, zvě-stujte mi, abych i já při-jda poklonil se jemu.“ Oni pak vyslechnuvše krále, odjeli: a hle, kvězda, kte-rou byli uzřeli na výcho-dě, předcházela je, až při-šedší stanula nad místem, kde bylo dítě. Uzřevše hvězdu, zaradovali se ra-dostí velmi velikou. I ve-šedše do domu, našli dítko s Marií, matkou je-ho (Zde se pokleká), a pad-še, klaněli se jemu, a ote-vřevše poklady své, obě-tovali mu dary: zlato, ka-didlo a myrhu. A dostav-še napomenutí ve snách, aby se nevraceli k Herc-dovi, navrátili se jinou ce-stou do vlasti své.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 71, 10-11.

Králové tharsičtí a o-strovy dary obětovati bu-dou; králové arabští a sa-bejští dary přinesou. I bu-

eum omnes reges terrae, omnes gentes sérvient ei. dou se mu klaněti všichni králové země, všichni národové budou sloužiti jemu.

S e c r e t a

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, dona propítius intuére: quibus non jam aurum, thus, et myrrha profértur; sed quod eisdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat . . .

Preface a modlitba Před úkonem O Zjevení Páně (str. 30).

Communio. Matth. 2, 2.

Vídimus stellam ejus in Oriénte: et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

P o s t c o m m u n i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, quae solémni celebrámus officio, purificatae mentis intelligentia consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Mezi oktávem se běře mše sv. jako o vlastním svátku Zjevení Páně.

Tichá modlitba

Na dary Církve své, prosíme, Pane, milostivě pohlédni, jimižto ne již zlato, kadidlo a myrha se podává, nýbrž to, co těmito dary se znázorňuje, obětuje a přijímá — Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou žije . . .

K přijímání. Mat. 2, 2.

Viděli jsme hvězdu jeho na Východě a přišli jsme s dary klaněti se Pánu.

P o p ř i j í m á n í

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, co slavnou konáme bohoslužbou, toho dosáhli porozuměním očištěné mysli. Skrze Pána našeho . . .

Neděle v oktávu Zjevení Páně

Neděle po Zjevení Páně rozvádějí tajemství, která se slavila o tomto svátku: Zjevení Božství Kristova a jeho nebeského království.

Slova Vstupu první neděle otevírají nám pohled do nebe, kde je uctíván Bůh v naší lidské podobě. Žalmista nás zve, abychom i my vzdali hold svému Pánu a Bohu.

I n t r o i t u s

In excélsio throno vidi sedére virum, quem adó-

V s t u p

Na vznešeném trůně viděl jsem seděti člověka,

rat multitúdo Angelórum
psalléntes in unum: ecce
cujus impérii nomen est
in aetérnum. Ps. 99, 1. Ju-
biláte Deo omnis terra:
servíte Dómino in laetítia.
V. Glória Patri...

jemuž se klaní množství
andělů prozpěvujících jed-
nomyslně: „Hle ten, jmé-
no jehož říše potrvá na
věky.“ Ž. 99, 1. Plesejte
Bohu všechny země, služte
Pánu s radostí. V. Sláva
Otcí...

1. Oratio

Vota, quaesumus, Dó-
mine, supplicántis pópuli
coelésti pietáte proséque-
re: ut, et quae agénda
sunt, videant; et ad im-
plénda, quae víderint, con-
valéscant. Per Dóminum
nostrum...

1. Modlitba

Modlitby snažně prosí-
cího lidu, prosíme, Pane,
nebeskou dobrotivostí pro-
vázej, aby, co činiti jest,
poznávali a k vyplnění
poznaného dostávali síly.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 112).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Romános. c. 12, 1-5.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Římanům. 12, 1-5.

Sv. Pavel nám ve svém listě ukazuje, co činiti máme a zač
v dnešní modlitbě prosíme. Zřící se sebelásky a žítí pro druhé
jest nejlibější obětí před Bohem.

Fratres. Obsecro vos
per misericórdiam Dei, ut
exhibeátis córpora vestra
hóstiam vivéntem, sanc-
tam, Deo placéntem, ra-
tionábile obséquium ves-
trum. Et nolíte conformári
huic saeculo, sed refor-
mámini in novitáte sensus
vestri: ut probétis, quae
sit volúntas Dei bona, et
benéplacens, et perfécta.
Dico enim per grátiam,
quae data est mihi, óm-
nibus, qui sunt inter vos:
Non plus sápere, quam

Bratři, napomínám vás
skrze milosrdenství Boží,
abyste vydali tělo své
v oběť živou, svatou, Bohu
libou, by to bylo duchovní
bohoslužbou vaší. A ne-
připodobňujte se tomuto
světu, nýbrž přeměňujte
se obnovou mysli své,
abyste zkoušeli, co jest
vůlí Boží, co totiž jest
dobré a příjemné a do-
konalé. Neboť skrze mi-
lost mi danou pravím kaž-
dému, jenž jest mezi vá-
mi, aby nemyslíl o sobě

opórtet sápere, sed sá-
pere ad sobrietátem: et
unicuíque sicut Deus di-
visit mensúram fídei. Sicut
enim in uno córpore multa
membra habémus, ómnia
autem membra non eúm-
dem actum habent: ita
multi unum corpus sumus
in Christo, sínguli autem
alter altérius membra: in
Christu Jesu Dómino no-
stro.

Graduale. Ps. 71, 18 et 3.

Benedíctus Dóminus
Deus Israel, qui facit mi-
rabília magna solus a sae-
culo. V. Suscípíant montes
pacem pópulo tuo, et col-
les justítiam.

Allelúja, allelúja. V. Ps.
99, 1. Jubiláte Deo omnis
terra: servíte Dómino in
laetítia. Allelúja.

více, než sluší mysliti,
nýbrž aby myslil skromně,
a to podle úměry víry, kte-
rou Bůh jednomu každému
udělil. Jako totiž v jednom
těle máme mnoho údů,
ale všichni údové nemají
téhož úkonu, tak i my
počtem mnozí jsme jed-
ním tělem v Kristu, každý
jednotlivec však údem je-
den druhého v Kristu Ježíši
Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 71.

Pochválen buď Hospo-
din, Bůh Israelův, kterýž
činí divy veliké sám jediný
od věčnosti. V. Nechať
přinášejí hory pokoj lidu
tvému a pahrbky spravedl-
nost.

Aleluja, aleluja. V. Ž.
99, 1. Plesejte Bohu vše-
cky země, služte Pánu
s radostí. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie
secúndum Lucam. c. 2.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 2, 42-52.

Dvanáctiletý Ježíš nás učí plniti neustále vůli nebeského Otce.
Jeho vystoupení v chrámě jest novým zjevením jeho božství.

Cum factus esset Jesus
annórum duódecim, as-
cendéntibus illis Jerosó-
lymam secúndum consue-
túdinem diéi festi, con-
summátisque diébus, cum
redírent, remánsit puer
Jesus in Jerúsalem, et
non cognóverunt paréntes

Když byl Ježíš ve dva-
nácti letech, a oni podle
obyčeje svátkového šli do
Jerusalema a dokonavše
dny sváteční se vraceli,
pacholík Ježíš zůstal v Je-
rusalemě, aniž to zpozoro-
vali rodiče jeho. Domní-
vajíce se pak, že jest

ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognatos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post trídium invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quaerebátis? nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Náza-reth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines. Et dicitur Credo.

v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledající ho. I stalo se, po třech dnech našli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, poslouchaje a otazuje se jich. Zaslí pak všichni, kteří ho slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A užřevše jej rodiče jeho, podivili se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všechna slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 99. Obětování. Ž. 99, 1 a 2.

Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in laetitia: intráte in conspéctu

Plesejte Bohu všechny země, služte Pánu s radostí. Předstupte před obličej

Jesus in exsultatione, quia Dominus ipse est Deus. jeho s jásáním, neboť Pán sám jest Bůh.

1. Secreta

Oblatum tibi, Domine, sacrificium vivificet nos semper, et muniat. Per Dominum nostrum...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 115).
Preface o Zjevení Páně (str. 30).

1. Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, obět oživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Luc. 2, 48 et 49.

Fili, quid fecisti nobis sic? ego et pater tuus dolentes quaerebamus te. Et quid est, quod me quaerebatis? nesciebatis, quia in his, quae Patris mei sunt, oportet me esse?

1. Postcommunio

Supplices te rogamus, omnipotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignanter deservire concedas. Per Dominum...

2. Připomínka Zjevení Páně (str. 115).

K přijímání. Luk. 2.

„Synu, proč jsi nám tak učinil? já a Otec tvůj s bolestí hledali jsme tebe.“ — „Co jest, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že v tom, což Otce mého jest, musím býti?“

1. Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám, které svými obcerstvuješ svátostmi, tobě také libými mravy hodně sloužiti počal. Skrze Pána našeho...

Svaté Rodiny

V neděli mezi oktávem Zjevení Páně

Slova dnešní mše svaté líčí nazaretskou idyllu, jak ji žila neposkvrněná Matka Boží a Pěstoun Páně v přítomnosti vtěleného Boha. Kolik síly, povzbuzení a půvabu je v tom krásném obrázku skryto pro křesťanské rodiny! Poutem všech členů Svaté Rodiny byla Lásky, jejich ozdobou Pokora, jejich bohatstvím Svatost a Čistota. S jakou rozkoší se kochalo Nebe pohledem na tyto řti krásné bytosti! Kéž by každá křesťanská rodina zvala Krista, aby i u nich přebýval a kéž by pochopila, že jenom život v Bohu přináší blaho do jejího příbytku!

Introitus. Prov. 23, 24, 25. Vstup. Přísl. 23, 24 a 25.

Exsultet gaudio pater Justi, gaudeat Pater tuus Nechť radostí jásá otec Spravedlivého; nechť ra-

et Mater tua, et exsúltet quae génuít te. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri . . .

duje se Otec tvůj a Matka tvá a jása, kteráž tě porodila. Z. 83, 2-3. Jak milí jsou příbytkové tvoji, Hospodine zástupů! Duše má touží a prahne po síních Hospodinových. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Dómine Jesu Christe, qui, Maríae et Joseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti: fac nos, utriúsque auxílio, Famíliae sanctae tuae exémplis ínstrui; et consórtium cónsequi sempitérnum. Qui vivis . . .

M o d l i t b a

Pane Ježíši Kriste, jenž Marii a Josefovi poddán jsa, rodinný život nevýslovnými jsi posvětil ctnostmi, dej, abychom za pomoci obou na příkladech sv. Rodiny tvé se učili a věčného společenství s ní došli. Jenž žiješ . . .

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colosséenses. c. 3, 12-17.

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 12-17.

Svatý Pavel vypočítává podmínky, za nichž jedině společný a zvláště rodinný život může se státi zřídlem svatosti a radosti.

Fratres: Indúíte vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiae, benignitátem, humilitátem, modéstiam, paciéntiam: supportántes invicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem haec caritátem habéte, quod est vinculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore:

Bratři, oblecté se jako vyvolenci Boží, svatí a milí, v srdečnou milosrdenost, dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost, snášejíce jeden druhého a odpouštějíce si vespolek, má-li kdo žalobu proti jinému; jako i Pán odpustil vám, tak i vy; ke všemu tomu však mějte lásku, která je svazem dokonalosti. A pokoj Kristův, ke kterému také vy jste povoláni, abyste byli v jednom těle, vládní v srdcích vašich, a buďte vděční.

et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánte, in omni sapiéntia, docétes et commonétes vosmetipsos psalmis, hymnis et cánticis spirituálibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agétes Deo et Patri per ipsum.

Graduale. Ps. 26, 4. Stupňový zpěv. Ž. 26.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. V. Ps. 83, 5. Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in saécula saeculórum laudábunt te.

Allelúja, allelúja. V. Isai. 45, 15. Vere tu es Rex abscónditus, Deus Israél Salvátor. Allelúja.

O jednu věc jsem prosil Hospodina, po té toužím: abych směl přebývat v domě Hospodinově po všechny dny života svého. V. Ž. 83, 5. Blaze těm, kdož přebývají v domě tvém, Pane; na věky věkův chváliti tě budou.

Aleluja, aleluja. V. Is. 45, 15. Vpravdě, tys Král skrytý, Bože Israele, Spasiteli. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Lucam. c. 2. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 42-52.

Když svatá Rodička a svatý Pěstoun postrádali Krista, neustali, dokud jej nenalezli; tak kéž by to činila každá křesťanská rodina, neboť bez Krista není blaženosti v domě! Najdou jej vždycky v chrámě, a mohou jej uvést do domu svého. — Jak krásný příklad nám zanechal Syn Boží, jenž tak pokorně se poddal pouhým lidem a jich poslouchal!

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascéndentibus illis Jerosólymam

Když byl Ježíš ve dvannácti letech, a oni podle obyčeje svátkového šli do

secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diéibus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognoverunt parentes ejus. Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diéi, et requirébant eum inter cognatos et notos. Et non inveniéntes, regressi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post trídium invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quaerebátis? Nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Náza-reth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines.

Jerusalema a dokonavše dny sváteční se vraceli, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to zpozorovali rodiče jeho. Domnívajíce se pak, že jest v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stalo se, po třech dnech našli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, poslouchaje a otazuje se jich. Žasli pak všickni, kteří ho slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A uzřevše jej rodiče jeho podivili se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebra se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všecka slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 2, 51. Obětování. Luk. 2, 51.

Tulerunt Jesum parentes ejus in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino.

Vzali Ježíše rodičové jeho do Jerusalema, aby jej představili před Hospodinem.

Secreta

Placatiónis hóstiám offérimus tibi, Dómine, suppliciter deprecántes: ut, per intercessiónem Deíparae Vírginis cum beáto Joseph, famílias nostras in pace et grátia tua firmiter constítuas. Per eúndem...

Tichá modlitba

Oběť smírnou tobě přinášíme, Pane, snažně prosíme, abys na přímlovu Bohorodičky Panny se svatým Josefem rodiny naše v míru a milosti své upevnil. Skrze téhož Pána našeho...

Preface jako o Narození Páně (str. 29).

Communio. Luc. 2, 51.

Descéndit Jesus cum eis, et venit Náza-reth, et erat súbditus illis.

K přijímání. Luk. 2, 51.

Odebral se s nimi Ježíš a přišel do Nazareta a byl jim poddán.

Postcommunio

Quos caeléstibus réficis sacraméntis, fac, Dómine Jesu, sanctae Famíliae tuae exémpla júgiter imitári: ut, in hora mortis nostrae occurrénte gloriósa Vírgine Matre tua cum beáto Joseph; per te in aetérna tabernácula récipi mereámur. Qui vivis...

Po přijímání

Dej, Pane Ježíši, bychom, které nebeskými svátostmi občerstvuješ, příkladu svaté Rodiny tvé neustále následovali, bychom v hodinu smrti své za přispění blahoslavené Panny-Matky se svatým Josefem zasloužili tebou do věčných příbytků přijati býti. Jenž žiješ...

Oktáv Zjevení Páně

Shromáždění u sv. Petra

13. ledna

Dnešní celá mše sv. je ozářena druhým tajemstvím svátku Zjevení Páně — křtem v Jordáně. Mše sv. jako o svátku Zjevení Páně (str. 111), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostrae carnis apparuit: praesta, quaesumus; ut per eum, quem similem nobis foris agnóvimus, intus reformáři mereámur. Qui tecum.

Modlitba

Bože, jehož Jednorozený zjevil se v podstatě našeho těla, uděl, prosíme, abychom skrze něho, jež jsme poznali nám zevně podobna, zasloužili si vnitřně přetvoření býti. Jenž s tebou žije.

Evangelium

Jelikož Pán Ježíš ve svém spasitelném díle je zástupcem hříšného lidstva, nechá si dáti od Jana křest pokání. Tím, že se voda dotekla jeho svatého těla, byla posvěcena a získala sílu očistiti nás od hříchů. Nebe samo spěchá, aby oznámilo, že není Kristus hříšník jako ostatní, kteří přicházeli k Janovi.

† Sequéntiasancti Evangelii secúndum Joánnem.

In illo témpore: Vidit Joáannes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat. Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur in Israel, proptérea veni ego in aqua baptizans. Et testimónium perhibuit Joáannes, dicens: Quia vidi Spíritum descendentem quasi colúmbam de coelo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendentem, et manéntem super eum, hic est, qui baptizat in Spíritu Sancto.

† Slova svatého Evangelia podle Jana 1, 29-34.

Za onoho času: Uzřel Jan Ježíše, an jde k němu; i řekl: „Ejhle, Beránek Boží, který snímá hřichy světa. To jest ten, o němž jsem pravil: ‚Po mně přijde muž, jenž přede mnou jest, neboť byl prve nežli já.‘ Ale já jsem ho neznal, ale proto jsem přišel já křtít vodou, aby uveden byl v známost v lidu israelském.“ I vydal Jan svědectví řka: „Viděl jsem Ducha jako holubici sestupovati s nebe, a zůstal na něm. A já jsem ho neznal, ale ten, jenž mě poslal křtít vodou, ten mi řekl: ‚Nad kým uvidíš Ducha sestupovati a na něm zůstávati, ten jest to, jenž křtí Duchem Svatým.‘ A já jsem uviděl a

Et ego vidi: et testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei. vydal svědectví, že tento jest Syn Boží.“

Říká se Věřím.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, pro nati Filii tui apparitióne deférimus, suppliciter exorántes: ut sicut ipse nostrórum auctor est múnerum, ita sit ipse miséricors et suscéptor, Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum vivit.

Tichá modlitba

Dary obětní tobě, Pane, na památku zjevení Syna tvého přinášíme, snažně prosíce, aby on, jako jest původcem našich darů, tak je i milosrdně přijal, Ježíš Kristus, Pán náš. Jenž s tebou žije.

Preface a modlitba Před úkonem: O Zjevení Páně (str. 30).

Postcommunio

Caelésti lúmine, quaésumus, Dómine, semper et ubique nos praeveni: ut mystérium, cujus nos partícipes esse voluísti, et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus afféctu. Per Dóminum.

Po přijímání

Nebeským světlem, prosíme, Pane, vždy a všude nás předcházej, abychom tajemství, na němž jsi chtěl, bychom měli podíl, i s čistým zírání pohledem i s hodnou přijali láskou. Skrze Pána.

Neděle 2. po Zjevení Páně

Jest celkem 6 neděl po Zjevení Páně. Podle toho, připadnou-li v církevním roce Velikonoce dříve nebo později, počítá se bezprostředně po Zjevení Páně více nebo méně neděl. Vynechané neděle se vsunují mezi 23. a 24. neděli po Svatém Duchu, ale tak, že mše sv. určená pro 24. neděli běře se vždy jako poslední v církevním roce. — Od dnešní neděle až do 6. po Zjevení Páně nás Církev sv. ve Vstupu zve, abychom následovali příkladu sv. Tří Králů, klaněli se vtělenému Spasiteli a vzývali jeho jméno.

Introitus. Ps. 65, 4.

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Ps. ib. 1-2. Jubilate Deo omnis terra, psalmum dícite nómini

Vstup. Ž. 65, 4.

Všecka země klaněj se tobě, Bože, a plesej tobě; píseň pěj jménu tvému, Nejvyšší. Ž. tamt. 1-2. Plesejte Bohu všechny země, píseň pějte jménu jeho;

ejus: date glóriam laudi vzdejte čest ke chvále
ejus. V. Glória Patri... jeho. V. Sláva Otci...

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui coeléstia simul
et terréna moderáris: sup-
plicatiónes pópuli tui cle-
ménter exaúdi, et pacem
tuam nostris concéde tem-
póribus. Per Dóminum..

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž nebeské jakož i
pozemské věci řídíš, snaž-
né prosby lidu svého mi-
lostivě vyslyš a mír svůj
našim časům uděl. Skrze
Pána našeho...

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 103). 2. proti proná-
sledovatelům Církvě nebo za Papeže (str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Romános. c. 12, 6-16.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Římanům. 12, 6-16.

V dnešním čtení listu sv. Pavla dostáváme rady a pokyny,
jakým způsobem máme zařídití svůj život křesťana a jak plnití
svoje stavovské povinnosti.

Fratres. Habéntes do-
natiónes secúndum grá-
tiam, quae data est nobis,
differéntes: sive prophe-
tiam secúndum ratiónem
fidei, sive ministérium in
ministrádo, sive qui docet
in doctrína, qui exhortá-
tur in exhortádo, qui
tribuit in simplicitáte, qui
praeest in sollicitúdi-
ne, qui miserétur in hilaritáte.
Diléctio sine simulatióne.
Odiéntes malum, adhae-
réntes bono. Charitáte
fraternitátis ínvicem dili-
géntes: honóre ínvicem
praeveniéntes. Sollicitúdi-
ne non pigri: spírítu fer-
véntes: Dómino serviéntes:
spe gaudéntes: in tri-
bulatióne patiéntes: ora-
tióni instántes: necessitá-

Bratři, majíce podle mi-
losti nám udělené dary
rozdílné, ať prorocví, uží-
vejme ho podle úměry
víry, ať úřad, pracujme
v tom úřadě, kdo má dar
povzbuzování, povzbuzo-
váním; kdo uděluje, udě-
luj v prostnosti, kdo jest
představeným, buď jím
s pečlivostí, kdo činí mi-
losrdenství, čiň je s ve-
selím. Lásku mějte nelí-
čenou, nenávidíce zlého
a přidržujíce se toho, co
jest dobré. V příčině lásky
bratrské vespolek se mi-
lujte srdečně, v uctivosti
předcházejte druh druhu,
co do pečlivosti nebud-
te liknaví; duchem budte
vroucí sloužíce Pánu; v na-
ději se radujte, v soužení

tibus sanctorum communicantes: hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite, et nolite maledicere. Gaudete cum gaudentibus, flere cum flentibus. Id ipsum invicem sentientes. Non alta sapientes, sed humilibus consentientes.

budte trpělivi, na modlitbě vytrvali; s věřícími v potřebách jejich se sdílejte, pohostinství ochotně prokazujte. Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Budte stejného smýšlení k sobě vespolek, nemyslíce vysoko, nýbrž sklánějíce se k nízkým.

Graduale. Ps. 106, 20-21.

Misit Dominus verbum suum, et sanavit eos: et eripuit eos de interitu eorum. V. Confiteantur Domino misericordiae ejus: et mirabilia ejus filiis hominum.

Alleluja, alleluja. V. Ps. 148, 2. Laudate Dominum omnes Angeli ejus: laudate eum omnes Virtutes ejus. Alleluja.

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Poslal Hospodin Slovo své, a uzdravil je a vytrhl je ze zkázy jejich. V. Nechť oslavují Hospodina milosrdenství jeho a zázraky jeho vůči synům lidským.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 148, 2. Chvalte Hospodina všichni Andělové jeho, chvalte jej všechny Síly jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Joannem. c. 2. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 2, 1-11.

Dnešním Evangeliem počínají se zprávy o Ježíšově veřejném životě, který byl vyplněn učitelskou činností a zázraky. Zázrakem v Káně počíná se trvalé „Zjevování“ Božství Kristova, jeho zázračná moc a láska k lidem.

In illo tempore: Nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae: et erat mater Jesu ibi. Vocatus est autem et Jesus, et discipuli ejus, ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent.

Za onoho času byla svatba v Káně galilejské, a byla tam matka Ježíšova. Byl pak pozván na svatbu také Ježíš a učeníci jeho. A když se nedostávalo vína, matka Ježíšova řekla k němu: „Nemají vína.“ I

Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris: Quodcumque dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideae hydriae sex positae, secundum purificationem Judaeorum, capientes singulae metretas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Impléte hydrias aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Haurite nunc, et ferte architriclino. Et tulerunt. Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, et non sciebat, unde esset (ministri autem sciebant, qui hauserant aquam), vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: et cum inebriati fuerint, tunc id, quod deteriorius est: tu autem servasti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initium signorum Jesus in Cana Galilaeae: et manifestavit gloriam suam, et crediderunt in eum discipuli ejus. Credo.

řekl jí Ježíš: „Co mně a tobě, ženo? Ještě nepřišla hodina má.“ Dí matka jeho služebníkům: „Cokoli vám řekne, učňte.“ Bylo pak tam postaveno podle očišťování židovského šestka-menných štoudví, z nichž každá pojala do sebe míry dvě neb tři. Dí jim Ježíš: „Naplňte štoudve vodou.“ I naplnili je až do vrchu. A Ježíš řekl jim: „Nyní nalijte a neste správci svatby.“ I nesli. Když pak správce svatby okusil vody vínem učiněné a nevěděl, odkud jest, — služebníci však, kteří vážili vodu, to věděli, — správce svatby zavolal ženicha a řekl jemu: „Každý člověk dává nejprve dobré víno, a když se podnapili, tehdy to, které jest špatnější; ty však zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ Tím učinil Ježíš počátek divů v Káně galilejské a zjevil slávu svou; i uvěřili v něho učeníci jeho.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 65. Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Jubiláte Deo univérse terra: psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes, qui timétis Deum, quanta

Plesejte Bohu všechny země, píseň pějte jménu jeho. Pojdte a slyšte, i budu vyprávěti vám, vy všichni, kteří se bojíte Boha,

fecit Dóminus ánimae meae, allelúja. kolik učinil Pán duši mé, aleluja.

S e c r e t a

T i c h á m o d l i t b a

Obláta, Dómine, múnera sanctifica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum nostrum . . .

Obětované, Pane, dary posvěť a nás od poskvrn hříchů našich očist. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 103), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Preface: O Nejsvětější Trojici (str. 39).

Communio. Joan. 2, 7-11. K přijímání. Jan 2, 7-11.

Dicit Dóminus: Impléte hydrias aqua, et ferte architriclino: cum gustasset architriclinus aquam vinum factam, dicit sponso: Servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc signum fecit Jesus primum coram discipulis suis.

Řekl Pán: „Naplňte štoudve vodou a neste správci svatby!“ Když okusil správce svatby vody vínem učiněné, řekl ženichovi: „Zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ — Toto znamení učinil Ježíš jakožto prvé před učedníky svými.

P o s t c o m m u n i o

P o p ř i j í m á n í

Augeátur in nobis, quaesumus, Dómine, tuae virtutis operatio: ut divinis vegetati Sacraméntis, ad eórum promissa capiéndam tuo múnere praeparémur. Per Dóminum nostrum . . .

Nechť se rozmnoží v nás, Pane, prosíme, tvé síly působení, abychom božskými živými svátostmi, k dosažení toho, co přislubují, tvým darem připraveni byli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (str. 104), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (str. 50).

Nedělí po Zjevení Páně bývá nejvýš šest. Připadají-li Velikonoce dříve, nepříjde v tom roce na řadu všech šest mší. Ty se pak vsunují mezi neděle 23. a 24. po Sv. Duchu.

Jestliže Devítník připadne na druhou nebo pozdější neděli po Zjevení Páně, která se nemůže přeložit po Sv. Duchu, vezme se mše sv. této neděle v sobotu před Devítníkem. Říká se při ní i Gloria i Věřím.

Neděle 3. po Zjevení Páně

Pán kraluje — a my jsme povinni jemu jedinému sloužití a jej poslouchati. Milost k tomu dostáváme od Boha Otce skrze zásluhu Ježíše Krista.

O nedělních po Zjevení Páně jsou připomínky jako o 2. neděli (str. 125); po Hromnicích však až do Popeleční středy jest 2. modlitba za přímluvu Svatých (viz 5. neděli po Zjevení Páně str. 135) a 3. podle libosti (lze bráti z Různých modliteb, které jsou ke konci Misálu).

Introitus. Ps. 96, 7-8. Vstup. Ž. 96, 7-8.

Adorate Deum omnes Angeli ejus: audivit et laetata est Sion: et exultaverunt filiae Judae. Ps. ib. 1. Dominus regnavit, exultet terra: laetentur insulae multae. V. Glória Patri...

Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho. Uslyšel a zaradoval se Sion a plesaly dcery judské. Ž. tamt. 1. Pán kraluje, plesej země. Radujte se, ostrovy, četné. V. Sláva Otci...

Oratio

Omnipotens, sempiternus Deus, infirmitatem nostram propitius respice: atque, ad protegendum nos, dexteram tuae majestatis extende. Per Dominum...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, na naši bezmocnost milostivě shlédni a k ochraně naší pravici své velebnosti vztáhni. Skrze Pána našeho...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 126).

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Romanos. c. 12, 16-21.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 16-21.

Dnešní epistola přináší bohatý výčet křesťanských povinností. Jelikož jsme slyšeli už tolik o nesmírnosti vtělené Lásky, jest přiměřeno, abychom si uvědomili také své povinnosti k Bohu a bližnímu.

Fratres. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Nulli malum pro malo redentes: providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum

Bratři, nebuďte opatrní sami u sebe. Nikomu neodplácejte zlým za zlé; bedliví buďte dobrého nejen před Bohem, nýbrž i přede všemi lidmi; nemstěte se sami, miláčkové, nýbrž dejte místo hně-

omnibus hominibus pacem habentes. Non vosmetipsos defendentes, charissimi: sed date locum irae. Scriptum est enim: Mihi vindicta; ego retribuam, dicit Dominus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbonem ignis congeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timebunt Gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terrae gloriam tuam. V. Quoniam aedificavit Dominus Sion, et videbitur in majestate sua.

Alleluja, alleluja. V. Ps. 96, 1. Dominus regnavit, exultet terra: laetentur insulae multae. Alleluja.

vu Božímu, neboť jest psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Hospodin.“ Avšak „lačni-li nepřítel tvůj, nakrm jej; žízni-li, dej mu pít; neboť to čině, uhlí žhavé shrneš na hlavu jeho.“ Nedej se přemoci zlým, nýbrž přemáhej zlé dobrým.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. V. Neboť vzdělal Pán Sion a viděn bude ve velebnosti své.

Aleluja, Aleluja. V. Ž. 96, 1. Pán kraluje, plesej země; radujte se, ostrovy četné. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequentia s. Evangelii secundum Matth. c. 8.

Nebeský divotvůrce dokazuje zázraky svoje posláním a svou velkou lásku k nám, nepatrným tvorům. Vyznejme Ježíši svou vlastní ubohost a hříšnost, jak to učinil onen setník, jehož slova se stala prosbou, s kterou se blížíme ke sv. přijímání.

In illo tempore: Cum descendisset Jesus de monte, secutae sunt eum turbae multae: et ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens Jesus manum,

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 8, 1-13.

Za onoho času, když Ježíš sestoupil s hory, šli za ním zástupové mnozí. A hle, malomocný přišel, klaněl se mu řka: „Pane, chceš-li, můžeš mne očistiti.“ I vztáhl Ježíš ruku a dotekl se ho řka: „Chci,

tétigit eum, dicens: Volo: mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris: sed vade, osténde te sacerdoti, et offer munus, quod praecepit Moyses in testimónium illis. Cum autem introisset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralytícus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno coelórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et

bud' čist". A hned byl uzdraven od malomocnosti svého. I dí mu Ježíš: „Viz, abys toho nepravil nikomu, ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který přikázal Mojžíš na svědectví jim“. Když pak vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník a prosil ho řka: „Pane, služebník můj leží doma ochrnutý a hrozně se trápí“. I dí mu Ježíš: „Já přijdu a uzdravím ho“. Odpověděv pak setník, řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod nocí postavený, maje pod sebou vojáky; a dím tomuto: ‚Jdi‘, i jde, a jinému: ‚Přijď‘, a přijde, a služebníku svému: ‚Učiň toto‘, i učiní“. Uslyšev to Ježíš, podivil se a řekl těm, kteří šli za ním: „Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry v Israeli. Pravím pak vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a stolovati budou s Abrahamem a s Isákem a Jakobem v království nebeském: synové království však budou vyvrženi do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů.“ I řekl Ježíš setníkovi: „Jdi a jak jsi

sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque santíficet. Per Dóminum nostrum...

Připomínky jako o neděli

Communio. Luc. 4, 22.

Mirabántur omnes de his, quae procédebant de ore Dei.

Postcommunio

Quos tantis, Dómine, largíris uti mystériis: quaesumus, ut efféctibus nos eórum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Připomínky jako o neděli

uvěřil, staň se tobě.“ A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvýšila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť očistí nás od poklesků a ke slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

2. po Zjevení Páně (str. 129).

K přijímání. Luk. 4, 22.

Divili se všichni slovům, která vycházela z úst Božích.

Po přijímání

My, kterým tak velikých dopřáváš užívati tajemství, prosíme, abys pro účinky jejich nás vpravdě uschnopniti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

2. po Zjevení Páně (str. 129).

Neděle 4. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijímání jako o 3. neděli po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro

Modlitba

Bože, jenž víš, že my, tak velkým nebezpečím vy-

humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quae pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dominum nostrum...

stavení, pro lidskou křehkost nemůžeme sami obstát, uděl nám zdraví duše a těla, abychom to, co pro hříchy své zakoušíme, překonali pomocí tvou. Skrze Pána našeho...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 126); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 136).

Léctio

Čtení

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13, 8-10.

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 8-10.

Je-li Ježíš králem také pro nás, jsme povinni zachovávat jeho zákon Lásky, jak nám to připomíná skrze apoštola.

Fratres. Némini quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis: qui enim diligit próximum, legem implévit. Nam: Non adultérábis: Non occídes: Non furáberis: Non falsum testimónium dices: Non concupísces: et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Diliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Bratři, nikomu nezůstávejte nic dlužni, leč abyste se milovali vespolek: neboť kdo miluje bližního, zákon naplnil, přikázání zajisté „nesesmíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, nepožádáš,“ a je-li které přikázání jiné, zahrnují se ve slově tomto: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Láska bližnímu zlého nečiní. Vyplněním zákona jest tedy láska.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 8, 23-27.

Náš Spasitel jest mocný Král; jeho poslouchají moře i vichry! Činí tak i naše srdce, která od něho přijímají tolik důkazů Lásky?

In illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus mag-

Za onoho času, když Pán Ježíš vstoupil na lodičku, brali se za ním učedníci jeho. A hle, bouře veli-

nus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus. Ipse vero dormiébát. Et accessérunt ad eum discipuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicæ fidei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna. Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

Et dicitur Credo.

Obětování jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 133).

Secreta

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum..

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 129); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 138).

Postcommunio

Múnera tuá nos, Deus, a delectatió nibus terrénis expédiant, et coeléstibus semper instaurent aliméntis. Per Dóminum...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 129); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 139).

Neděle 5. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijímání jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Famíliam tuam, quae-

Následnje Credo.

Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby přinesený dar této oběti křehkost naši ode všeho zlého stále očišťoval a ochránil. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Dary tvoje nechť nás, Bože, od zálib světských oprostí a občerstvují stále nebeskými pokrmy. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Rodinu svou, prosíme

sumus, Dóminae, continúa pietáte custódi: ut, quae in sola spe grátiae coeléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum nostrum . . .

Pane, ustavičnou dobrotivostí ochraňuj, aby, která jediné v naději na milost nebeskou spoléhá, tvou vždycky záštitou chráněna byla. Skrze Pána . . .

Za přímluvu Svatých

A cunctis nos, quaesumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua securá tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum . . .

Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly svými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. (jméno sv. patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protivenství a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho . . .

Třetí modlitba podle libosti.

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossén. c. 3, 12-17.

Dnešní epištola přináší ještě výčet povinností, které berou na sebe poddaní nebeského Krále. Dnes slyšíme, co všechno máme konati, kdežto na třetí a čtvrtou neděli po Zjevení Páně jsme byli spíše varováni před tím, čeho se musíme vystříhati.

Fratres. Indúite vossicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiae, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patientiam: supportántes invicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam.

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 12-17.

Dnešní epištola přináší ještě výčet povinností, které berou na sebe poddaní nebeského Krále. Dnes slyšíme, co všechno máme konati, kdežto na třetí a čtvrtou neděli po Zjevení Páně jsme byli spíše varováni před tím, čeho se musíme vystříhati.

Bratři, oblecte se jako vyvolenci Boží, svatí a milí, v srdečnou milosrdnost, dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost, snášejíce jeden druhého a odpouštějíce si vespolek, má-li kdo žalobu proti jinému; jakož i Pán odpustil vám, tak i

Sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem haec charitátem habéte, quod est vinculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiéntia, docétes et commonétes vos metípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantátes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agétes Deo et Patri, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

vy; ke všemu tomu však mějte lásku, která jest svazem dokonalým. A pokoj Kristův, ke kterému také jste byli povoláni, abyste byli v jednom těle, vládní v srdcích vašich, a buďte vděční. Slovo Kristovo přebývej ve vás hojně, tak abyste ve vší moudrosti poučovali a napomínali se vespolek žalmy, chvalozpěvy a písněmi duchovními, v milosti je zpívající ve svých srdcích Bohu. A cokoli činíte slovem neb skutkem, všecko číňte ve jménu Pána Ježíše Krista, děkující Bohu Otci skrze Ježíše Krista Pána našeho.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Matth. c. 13.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 13, 24-30.

Pán sám poučuje o svém Království, o jeho založení na světě a jeho osudech, které mu připraví nepřátelé; o jeho řízení a zachování pro věčné časy.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum coelórum hómíni, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómínes, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Ac-

Za onoho času Pán Ježíš předložil zástupům podobství toto: „Podobno jest království nebeské člověku, který naseł dobrého semene na poli svém; a když lidé spali, přišel jeho nepřítel, naseł kóukole mezi pšenici a odešel. Když pak bylina vyrostla a vydala plod, tu ukázal se i kóukol. I přistoupili služebníci hospodáři a

cedentes autem servi patrifamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. Et dicitur Credo.

Secreta

Hóstias tibi, Domine, placationis offerimus: ut et delicta nostra miseratus absolvas, et nutantia corda tu dirigas. Per Dóminum ...

řekli jemu: „Pane, zdali jsi nenasel dobrého semene na poli svém? Odkud tedy má koukol?“ On pak pravil jim: „Nepřítel to učinil.“ I řekli mu služebníci: „Chceš-li, abychom šli a vytrhali jej?“ A on pravil: „Ne, abyste snad trhající koukol, nevytrhali spolu s ním i pšenice. Nechte, ať oboje spolu roste až do žní; a v čas žní řeknu žencům: Seberte nejprve koukol a svažte jej ve snopky ke spálení; pšeniční však shromážděte do stodoly mé.“

Následuje Credo.

Tichá modlitba

Oběti usmíření tobě, Pane, přinášíme, abys i poklesky naše milostivě prominul i kolísající srdce řídil. Skrze Pána našeho ...

Za přímlovu Svatých

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut per hujus Sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis et corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in praesenti, et gloriam in futuro. Per Dóminum nostrum ...

Vyslyš, nás, Bože, Spasiteli náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje a v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut illius salutaris ca-

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom dosáhli účinku

piámus efféctum, cujus per onoho spasení, jehož záru-
haec mystéria pignus ac- ku jsme skrze tato tajem-
cépimus. Per Dóminum... ství přijali. Skrze Pána ...

Z a p ř í m l u v u S v a t ý c h

Mundet et múniat nos, Nechť očistí a ochrání
quaesumus, Dómine, divíni nás, prosíme, Pane, obě-
Sacraménti munus oblá- tovaný dar božské Sváto-
tum: et, intercedénte be- sti; a na přímluvu blaho-
áta Vírgine Dei Genitríce slavené Panny Rodičky
María, cum beátis Apó- Boží Marie se svatým Jo-
stolis tuis Petro et Paulo, sefem, svatými Apoštoly
atque beáto N. et ómni- tvými Petrem a Pavlem,
bus Sanctis; a cunctis jakož i se sv. N. a všemi
nos reddat et perversitá- Svatými, ať nás ze všech
tibus expiátos, et adver- zvráčeností vyhojí a všech
sitátibus expeditos. Per protivenství sprostí. Skrze
eúmdem Dóminum... téhož Pána našeho ...

Třetí modlitba Po přijmání dle libosti.

Neděle 6. po Zjevení Páně

Vstup, Stupňový zpěv, Aleluja, Obětování a K přijmání jako o neděli 3. po Zjevení Páně (str. 130).

Oratio

Praesta, quaesumus, om-
nipotens Deus: ut semper
rationabilia meditántes,
quae tibi sunt plácita, et
dictis exsequámur, et fac-
tis. Per Dóminum ...

Druhá a třetí modlitba jako předešlou neděli (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Thessalon. 1, 2-10.

Nejlepší dary, které můžeme přinést Králi-Vykupiteli, jsou Víra, Naděje a Láska, jak to Apoštol Pavel tvrdí o Thesalonických.

Fratres. Grátias ágimus
Deo semper pro ómnibus
vobis, memóriam vestri
faciéntes in oratióibus

Modlitba

Uděl, prosíme, všemo-
hucí Bože, abychom vždy
rozumné věci uvažujícíe,
co tobě se líbí, i slovy
plnili i skutky. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista ...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
k Thesalonickým 1, 2-10.

Bratři, děkujeme Bohu
vždycky za vás za všechny,
připomínající si vás na
svých modlitbách; bez u-

nostris sine intermissione, memores operis fidei vestrae, et laboris, et caritatis, et sustentationis spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum. Scientes fratres, dilecti a Deo, electionem vestram: quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed et in virtute, et in Spiritu Sancto, et in plenitudine multa, sicut scitis, quales fuerimus in vobis propter vos. Et vos imitatores nostri facti estis, et Domini, excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus Sancti: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, et in Achaia. A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, et in Achaia, sed et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant, qualem introitum habuerimus ad vos: et quomodo conversi estis ad Deum a simulacris, servite Deo vivo et vero, et expectare Filium ejus de caelis (quem suscitavit ex mortuis), Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

stání zajisté pamatujeme před Bohem a Otcem naším na dílo vaší lásky i na vytrvalost vaší naděje v Pána našeho Ježíše Krista, neboť víme, bratři milování od Boha, o vyvolení vašem. Vždyť evangelium naše nepřišlo k vám toliko v slově, nýbrž i v moci a v Duchu Svatém i v přesvědčení mnohém, jakož víte, jakými jsme byli mezi vámi pro vás, a vy jste se stali následovníky našimi i Páně, přijavše slovo při mnoho soužení s radostí Ducha Svatého, takže jste se stali vzorem všem věřícím v Macedonii a v Achai. Nebo od vás rozhlásila se řeč Páně netoliko v Macedonii a v Achai, ale i po všelikém místě roznesla se víra vaše, kteráž jest v Bohu, tak že není nám potřeba nic mluvit. Oni zajisté sami o nás vypravují, jaký jsme příchod měli k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od model, abyste sloužili Bohu živému a pravému a očekávali Syna jeho s nebes, kteréhož byl vzkřísil z mrtvých, totiž Ježíše, kterýž nás vysvobodil od hněvu budoucího.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 13. podle Matouše. 13, 31-35.

Kristus zasadil semeno nebeského učení na světě, jehož jest Pánem, Jeho Prozřetelnost dává hořčičnému seménku Církve vzrůstatí v mohutný strom. Moc jeho Milosti přivádí do kvasu nepatrný její základ.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres coeli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum coelórum fermento, quod accéptum múlier abscóndit in farínae satis tribus, donec fermentátum est totum. Haec ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur, quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi. Et dicitur Credo.

S e c r e t a

Haec nos oblátio, Deus, mundet, quaesumus, et rénovet, gubérnet, et prótegat. Per Dóminum...

Ostatní modli by jako předešlou neděli (str. 138).

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské zrnú hořčičnému, které vzav člověk jeden, zasel na poli svém; ono jest sice nejmenší mezi všemi semeny, ale když vzroste, větší jest nežli všecky byliny a stává se stromem, takže ptáci nebeští přilétají a bydlí na ratolestech jeho.“ Jiné podobenství pověděl jim: „Podobno jest království nebeské kvasu, který vzavši žena jedna, zadělala do tří měřic mouky, až zkyulo všecko.“ Toto všecko mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích, a bez podobenství nemluvil jim, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu věci skryté od ustanovení světa.“

Následuje Credo.

Tichá modlitba

Tato oběť, Bože, prosíme, nechť nás očistí a obnoví, řídí a ochrání. Skrze Pána našeho...

Postcommunio Po přijímání

Coeléstibus, Dómine, Nebeskými, Pane, nasti delíciis: quaesumus, syceni sladkostmi, prosí-
ut semper éadem, per me, abychom vždy po tom,
quae veráciter vívimus, ap- čím vpravdě žijeme, tou-
petámus. Per Dóminum... žili. Skrze Pána našeho..

Ostatní modlitby jako předešlou neděli (str. 139).

DOBA PŘEDPOSTNÍ

Prožili jsme se Spasitelem několik blahých neděl, rozjímajíce o jeho tichém a skrytém dětství a těšíce se z moci, kterou ovládá veškero stvoření. Srdce naše se naplnila sladkou nadějí, že jednou budeme věčně se radovati s tímto Králem králů.

Avšak tato chvíle věčné radosti dosud nenastala! I u jesliček při veškeré radosti cítíme, že stojíme ještě na zemi, že jest nám dosud bojovati krušný boj se světem, ďáblem a tělem. Církev svatá, která byla předobrazena Starým zákonem, připadá si zde na světě jako národ židovský, jenž ze svatého města Jerusalema byl odveden a po 70 let držán v zajetí Babylonském. Co jsme zde na zemi jiného, než vyhnanci, zajatci a kořist všech možných nebezpečí, která na nás číhají na světě, v tomto Boha nenávidějícím Babyloně!

Církev svatá, která nás má vychovávat pro Nebe a utužiti do životního boje, chce nám v předpostní době připomenouti naše vyhnanství, na něž bychom si bezmála už zvykli — k své vlastní záhubě.

Jako židé po 70 let truchlili v Babyloně, tak ona nás k tomu vede, abychom po 70 dní v roce sobě připomínali svoje otroctví pod mocí ďábla a tím zatoužili po svém vlastním domově — po nebi.

Proto všechna bohoslužba v nynějším období církevního roku nám slouží k této připomínce. Neslyšíme radostného „Aleluja“, kterým jsme se těšili po celý rok. Ani krásný zpěv Andělů „Sláva na výsostech Bohu“ nezalehne v náš sluch. Na konci mše sv. kněz nepropouští lid slovy: „Jděte, iste propuštění!“, ale zve k další modlitbě: „Chvalme Pána!“ Na místě „Aleluja“ zpívá se Tractus. A aby také náš zrak byl zaujat myšlenkou na naše truchlivé postavení ve světě, užívá se bohoslužebných rouch fialové barvy, vyjímaje svátky Svatých, které se však nikdy neslaví v neděli.

První neděle v předpostní době sluje „Devítník“. České jméno „Devítník“ pochází odtud, že tato neděle jest 9. před Velikonocemi. V latině se jmenuje „Septuagesima“ (dies ante Pascha), t. j. „sedmdesátý“ (den před Velikonocemi). Dvě následující neděle nazývají se „Sexagesima“ a „Quinquagesima“, t. j. 60tý a 50tý den dle starého počítání před slavností velikonoční. U nás říkáme: neděle první a druhá po Devítníku.

Učme se ve třech předpostních týdnech odříkati se pozemských radovánek, aby neudusily v nás oheň lásky k Bohu, a straňme se světského hluku, abychom slyšeli, co k nám mluví Duch Svatý.

Neděle „Devítník“

(Dominica in Septuagesima)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

Se všech stran jsme obklopeni nebezpečím a všeliká soužení na nás doléhají. Jest to spravedlivý trest na nás, neboť tak často zapomínáme na své povinnosti k Bohu! Neztrácejme však mysl ani v největším trápení; stačí obrátiti se upřímně k Bohu a pomoc jeho máme zajištěnu!

Introitus. Ps. 17.

Vstup. Ž. 17, 3, 6 a 7.

Circumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me: et in tribulatióne mea invocávi Dóminum, et exaudivit de templo sancto suo vocem meam. Ps. ib. 2-3. Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: Dóminus firmamentum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. V. Glória Patri...

Obklopily mne steny smrtelné, bolesti pekelné obklíčily mne; ale v soužení svém vzýval jsem Pána, i vyslyšel z chrámu svatého svého hlas můj. Ž. tamt. 2-3. Milovati tě budu, Pane, sílo má. Pán jest tvrz moje a útočiště mé a osvoboditel můj. V. Sláva Otci...

Od této neděle až do Velikonoc neříká se „Sláva na výsostech“, vyjímaje Zelený čtvrtek, Bílou sobotu a svátky Svatých.

Oratio

Modlitba

Preces pópuli tui, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: ut, qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum...

Prosby lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš, abychom, kteří spravedlivě za hříchy svoje truchlíme, pro slávu jména tvého milosrdně vysvobození byli. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 9, 24-10, 5.

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 9, 24-10, 5.

Jako každý zápasník musí svoje tělo zocelovat střídmostí, tak i my pro svůj zápas se světem musíme se vystříhati všeho, co by naše tělo a naši vůli oslabovalo. Cenu věčné blaženosti získá pouze vítěz v tomto boji!

Fratres. Nescitis, quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite, ut comprehendatis. Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet: et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam. Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aërem verberans: sed castigo corpus meum, et in servitute redigo: ne forte, cum aliis praedicaverim, ipse reprobus efficiar. Nolo enim vos ignorare, fratres, quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt, et omnes in Mýse baptizati sunt in nube, et in mari: et omnes eadem escam spiritalem manducaverunt, et omnes eodem potum spiritalem biberunt (bibebant autem de spiritali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus). Sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo.

Graduale. Ps. 9, 10-11 et 19-20.

Adjutor in opportunitatibus, in tribulatione: sperent in te, qui noverunt te: quoniam non derelinquis quaerentes te, Dó-

Bratři, nevíte-li, že ti, kteří běží o závod, všickni sice běží, ale jen jeden dostává cenu vítězství? Tak běžte i vy, abyste dosáhli. Každý však, kdo závodí, zdržuje se všeho; a oni činí to, aby obdrželi věnec porušitelný, my však korunu neporušitelnou. Já tedy běžím nikoli tak, jako na nejisto, zápolím ne jako do vzduchu bije, nýbrž trestám tělo své a podrobuji v služebnost, abych snad kázav jiným, sám nebyl zavržen. Nechci zajisté bratři, abyste nevěděli, že otcové naši byli pod oblakem a všickni prošli mořem a všickni v oblaci a moři byli pokřtěni v Mojžíše a všickni jedli týž pokrm duchovní a všickni pili týž nápoj duchovní; pili jej totiž z duchovní skály, která šla s nimi, tou skalou pak byl Kristus. Avšak ve většině jich nezalíbilo se Bohu.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Pomocníku v čas pravý, v soužení, nechť doufají v tebe, kdož tě znají, neboť neopouštíš hledajících tebe, Pane. V. Nebo ne-

mine. V. Quóniam non in finem obliuio erit paúperis: patiéntia paúperum non períbit in aetérnum: exsúrge, Dómine, non praeuáleat homo.

Tractus. Ps. 129, 1-4.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine, exaúdi vocem meam. V. Fiant aures tuae intendéntes in oratiónem seruitui. V. Si iniquitátes obseruáueris Dómine, Dómine, quis sustinébit? V. Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

zůstane na vždy v zapomenutí ubohý; trpělivost utištěných nepřijde ve zmar na věky. Povstaň, Pane, ať příliš nezmohutní člověk.

Traktus. Ž. 129, 1-4.

Z hlubin volán k tobě, Pane. Pane, vyslyš hlas můj. V. Buďtež uši tvoje pozorny na modlitbu služebníka tvého. V. Budeš-li nepravosti nepromíjeti, Pane, Hospodine, kdož obstojí? V. Nebo u tebe jest odpuštění a pro zákon tvůj spoléhám na tebe, Pane.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Matth. c. 20.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 20, 1-16.

Pán volá nás na vinici svou, do Církve svaté, abychom ji vzdělávali ctnostnými skutky. Když se nachýlí večer našeho života, dostane každý z nás svou odměnu, život věčný, za všechny útrapy a odříkání, jež jsme zde na světě snášeli. Na vinici Páně nalezne každý práci a každého Bůh odmění ze své štědrosti denárem — věčné blaženosti.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum hómíni patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otíosos, et dixit illis: Ite et

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest totiž království nebeské hospodáři, který vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. Smluviv pak s dělníky denár na den, poslal je na vinici svou. A vyšed okolo třetí hodiny, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce. I řekl jim: „Jdětež i vy na vinici mou, a co bude spravedli-

vos in vineam meam, et quod justum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam: et fecit similiter. Circa undecimam vero exiit, et invenit alios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineae procuratori suo: Voca operarios, et redde illis mercedem, incipiens a novissimis usque ad primos. Cum venissent ergo, qui circa undecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autem et primi, arbitrati sunt, quod plus essent accepturi: acceperunt autem et ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant adversus patremfamilias, dicentes: Hi novissimi una hora fecerunt, et pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diei et aestus. At ille respondens uni eorum, dixit: Amice, non facio tibi injuriam: nonne ex denario convenisti mecum? Tolle, quod tuum est, et vade: volo autem et huic novissimo dare, sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fa-

vo, dam vobis. A šli. Opět však vyšel o šesté i deváté hodině, a učinil taktéž. Ale vyšel o hodině jedenácté, našel jiné, ani stojí. I řekl jim: „Proč tu stojíte, celý den zahálejíce?“ Řkou jemu: „Nikdo nás nenajal.“ Dí jim: „Jdětež i vy na vinici mou.“ A když byl večer, řekl pán vinice správci svému: „Zavolej dělníky a dej jim mzdu, počna od posledních až do prvních.“ Přišedše tedy ti, kteří nastoupili o jedenácté hodině, obdrželi každý po jednom denáru. Přišedše pak i první, domnívali se, že obdrží více; dostali však i oni po jednom denáru. A dostavše, reptali proti hospodáři řkouce: „Tito poslední pracovali jedinou hodinu, a rovnými učinil jsi je nám, kteří jsme nesli břímě dne i horko.“ Ale on odpovědév jednomu z nich pravil: „Příteli, nečiním tobě křivdy; zdali nesmluvil jsi se mnou jednoho denáru? Vezmi, co jest tvoje, a odejdi. Chci však také tomuto poslednímu dáti jako i tobě. Aneb snad nesmím učiniti ve věcech svých, co chci? Či oko tvé jest zlé, že já dobrým jsem?“ Tak budou poslední prvními a první posledními;

cere? an oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novissimi primi, et primi novissimi. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. Credo.

Offertorium. Ps. 91, 2.

Bonum est confiteri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime.

Secreta

Munéribus nostris, quæsumus, Dómine, precibusque susceptis: et coeléstibus nos munda mysteriis, et cleménte exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 30, 17-18.

Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Postcommunio

Fidèles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut eadem et percipiéndorequírant, et quaeréndosine fine percípiant. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba Po přijímání za přímlovu Svatých (str. 139.)

Třetí modlitba Po přijímání dle libosti.

Od neděle „Devítník“ až do Zeleného čtvrtku říká se místo „Ite, missa est — Jděte, mše jest“ na konci mše sv. „Benedicámus Dómino — chvalme Pána“, vyjímaje o svátcích, o kterých se říká „Gloria“.

neboť mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.

Následuje Credo.

Obětování. Z. 91, 2.

Dobré jest oslavovati Boha; opěvovati jméno tvoje, Svrchovaný.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijma, i nebeskými nás očist tajemstvími i dobrotivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 30, 17-18.

Zasvitni tváři svou nad služebníkem svým a spas mne ve svém milosrdenství. Pane, ať nejsem zahánben, neboť vzýval jsem tebe.

Po přijímání

Věřící tvoji, Bože, tvými dary nechť se posílí, aby přijímajíce, jich vyhledávali, a vyhledávající, bez ustání přijímali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Neděle první po Devítítku

(Dominica in Sexagesima)

Shromáždění u sv. Pavla

Svou pokaženou přirozeností lneme tolik k zemi, že z prachu a bláta hříchu sotva povstáváme. Poznejme svou slabost a nemohoucnost k dobrému a prosme za přímluvu sv. Pavla, učitele národů, abychom mohli jako kdysi on povstati k bohulibému životu. Od svých předků víme, že Bůh pokornému spěchá na pomoc (Ž. 43, 2).

Introitus. Ps. 43, 23-26.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? exsúrge, et ne repéllas in finem: quare fáciem tuam avértis, oblivísceristribulatióne nostram? adhaesit in terra venter noster: exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos.

Ps. ib. 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius: ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 11, 19-12, 9.

Naše bída na světě povstává útoky nepřátel Božích. Proti těm se musíme brániti v prospěch svůj vlastní i bližního. Vzorem takového bojovníka pro věc Boží byl sv. Pavel, který nám dnes popisuje svoje útrapy. Poslední slova epištoly nám jsou

Vstup. Ž. 43, 23-26.

Povstaň, proč spíš, Pane? Povstaň a nezapuzuj nás na vždy. Proč tvář svou odvracíš, zapomínáš soužení našeho? Přilnulo k zemi tělo naše; povstaň, Pane, pomoz nám a vysvobod' nás.

Ž. tamt. 2. Bože, na své uši jsme slyšeli, předkové naši vypravovali nám. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž vidíš, že na žádný svůj skutek nespo-léháme, popřej milostivě, abychom přímluvou Učitele národů chráněni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Čtení

ke Korintským. 11, 19-12, 9.

velkou útěchou Nezáleží na naší slabosti; za pokorného bojuje Bůh.

Fratres. Libenter suffertis insipientes, cum sitis ipsi sapientes. Sustinētis enim, si quis vos in servitūtem redigit, si quis devorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos caedit. Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuērimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico), audeo et ego. Hebraei sunt: et ego, Israelitae sunt: et ego. Semen Abrahae sunt: et ego. Ministri Christi sunt (ut minus sapiens dico): plus ego. In laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A Judaeis quinquies quadragenas, una minus, accēpi. Ter virgis caesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profundo maris fui: in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus. In labore et aerumna, in vigiliis multis, in fame et siti, in jejuniis multis, in frigore et nuditate. Praeter

Bratři, rádi snášíte nemoudré, sami jsouce moudří; snášíte zajisté, jestli vás někdo v porobu vrhá, jestli vás kdo stravuje, jestli vás kdo jímá, jestli kdo nad vás se vypíná, jestli vás někdo bije v tvář. Ke svému zahanbení vyznávám, že v té věci byli jsme slabými. Ale v čem kdo se osměluje chlubit se, v nemoudrosti pravím, v tom osmělují se chlubit se i já. Hebrejili jsou? Já také. Israelity jsou? Já také. Potomstvem Abrahamovým jsou? Já také. Služebníky Kristovými jsou? Jako nesmyslný pravím: Já více. V pracích jsem býval přehojně, v žalářích přehojně, v ranách nad míru, v nebezpečnosti smrti častokrát. Od židů pětkrát jsem dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl metlami mrskán, jednou jsem byl kamenován, třikráte jsem ztroskotal, noc a den byl jsem v hlubokosti mořské, na cestách často, v nebezpečnostvích od lidí svého národa, v nebezpečnostvích od pohanů, v nebezpečnostvích v městě, v nebezpečnostvích na poušti, v nebezpečnostvích na moři, v nebezpečnostvích mezi

illa, quae extrínsecus sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmáur, et ego non infirmor? quis scandalizáur, et ego non uror? Si gloriári opórtet: quae infirmitátis meae sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in saecula, scit, quod non méntior. Damásci praepósitus gentis Aréetae regis custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet: et per fenestram in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet, non expedit quidem, véniam autem ad visionés et revelatiónes Dómini. Scio hómínem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit), raptum hujúsmodi usque ad tertium coelum. Et scio hujúsmodi hómínem (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit), quóniam raptus est in paradísus, et audívit arcána verba, quae non licet hómíni loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam et si volúero gloriári, non ero insípiens, veritátem

falešnými bratry, v práci a námaze, v nočních bděních často, o hladu a žízni, v postech často, v zimě a nahotě. K tomu přistupuje mimo jiné denní nával ke mně, péče o všechny církevní obce. Kdo jest sláb, abych já nebyl sláb také? Kdo se pohoršuje, abych já nehořel? Mám-li se chlubití, budu se chlubití tím, co se vztahuje k mé slabosti. Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž jest veleben na věky, ví, že nelhu. V Damašku místodržitel krále Arety ostříhal města Damašku, aby mě zajal, ale oknem jsem byl spuštěn v koši skrze hradbu a tak jsem ušel rukám jeho. Mám-li se chlubití, prospěšně to ovšem není, přijdu k viděním a zjevením Páně. Zním člověka v Kristu, jenž před čtrnácti roky byl vtržen až do třetího nebe, zdali v těle, nevím, aneb-li mimo tělo, nevím; Bůh to ví. A vím o tomto člověku, že byl, zdali v těle aneb-li mimo tělo, nevím, Bůh to ví, vtržen do ráje a uslyšel slova nevypravitelná, kterých nepřísluší člověku mluvíti. Takovýmto člověkem budu se chlubití, sám sebou však nebudu se chlubití, leč jen svými slabostmi. Budu-li totiž

enim dicam. Parco autem, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelatiónum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae, ángelus sátanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libénter ígitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

chtít se chlubití, nebudu nemoudrým, neboť povím pravdu; uskrovňuji se však, aby někdo nemyslil o mně více, nežli co při mně vidí aneb ode mne slyší. A abych pro nesmírnost zjevení se nevyvyšoval, byl mi dán osten pro tělo, anděl to satanův, aby mě poličkoval. Pro něj jsem prosil třikráte Pána, aby odstoupil ode mne. Ale on mi řekl: „Postačí ti moje milost; neboť síla v slabosti se zdokonaluje.“ Budu tedy spíše velmi rád se chlubití svými slabostmi, aby síla Kristova ve mně přebývala.

Graduale. Ps. 82, 19 et 14.

Sciánt Gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram. V. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

Tractus. Ps. 59, 4 et 6.

Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. V. Sana contritiónes ejus, quia mota est. V. Ut fugiant a fácie arcus, ut liberéntur elécti tui.

Stupňový zpěv. Ž. 82.

Nechať poznají národové, že jméno tobě "Bůh"; tys jediný Svrchovaný nade vší zemi. V. Bože můj, učíš je jako kolo a jako stéblo před tváří větru.

Tractus. Ž. 59, 4 a 6.

Zatřásl jsi, Pane, zemí a rozviklal jsi ji. V. Zahoj trhliny její, neboť se rozkymácela. V. Nechť uprchnou před lukem, aby vysvobození byli vyvolení tvoji.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie podle Lukáše. c. 8, 4-15. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 8, 4-15.

Jak přijímáme my slovo Boží? Nedotýká se snad pouze sluchu a do srdce nám nevchází? Nebo nepadá na tvrdé a nemilosrdné srdce? Anebo nenecháváme je udusiti trním starostí

a vášní? Prosme Pána, aby svou Milostí zkypřil půdu neplodných srdcí našich, abychom přinášeli užitek stonásobný!

In illo tempore: Cum turba plurima convenirent, et de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinem: Exiit, qui seminare, seminare semen suum: et dum seminaret, alius cecidit secus viam, et conculcatus est, et volucres coeli comederunt illud. Et alius cecidit supra petram: et natum aruit, quia non habebat humorem. Et alius cecidit inter spinas, et simul exortae spinae suffocaverunt illud. Et alius cecidit in terram bonam, et ortum fecit fructum centuplum. Haec dicens, clamabat: Qui habet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem eum discipuli ejus, quae esset haec parabola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: ceteris autem in parabolis, ut videntes non videant, et audientes non intelligant. Est autem haec parabola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt, qui audiunt: deinde venit diabolus, et tollit verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: et hi ra-

Za onoho času, když se scházel zástup četný a od měst brali se k Ježíšovi, pravil podoběnstvím: „Vyšel rozsévač, aby rozséval símě své, a když rozséval, některá zrna padla vedle cesty, a byla pošlapána, a ptáci nebeští sezobali je. A jiné padlo na skálu, a vzešedší uschlo, poněvadž nemělo vláhy. A jiné padlo mezi trní, a trní spoluzrostlé udusilo je. A jiné padlo v zemi dobrou a vzešedší vydalo užitek stonásobný.“ To pověděv zvolal: „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ I otázali se ho učeníci jeho, co by to podoběnství znamenalo. On pak řekl: „Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ostatním však v podoběnstvích, aby hledíce neviděli a poslouchajíce nesrozuměli. Tento pak jest rozum podoběnství: Símě jest slovo Boží. Těmi, kteří jsou vedle cesty, rozumějí se ti, kteří slyší: potom přichází ďábel a odnímá to slovo ze srdce jejich, aby uvěřice spaseni nebyli. Těmi pak, kteří na skále jsou, rozumějí se ti, kteří, když uslyší, přijímají slovo s radostí; ale ti nemají kořene: na čas uvěří a v čas pokušení

dices non habent: qui ad tempus credunt, et in tempore tentationis recedunt. Quod autem in spinas cecidit, hi sunt, qui audierunt, et a sollicitudinibus, et divitiis, et voluptatibus vitae, euntes suffocantur, et non referunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et optimo, audientes verbum retinent, et fructum afferunt in patientia.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 16.

Pérfice gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas, qui salvos facis sperantes in te, Dómine.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba na přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 42, 4.

Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui laetíficat juvenútém meam.

Postcommunio

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos

odstupují. Oním pak, jež padlo do trní, ti se rozumějí, kteří uslyšeli, ale na cestě udušování bývají od péči a bohatství a rozkoši života, a nepřinášejí užitku. A tím, jež jest v zemi dobré, rozumějí se ti, kteří uslyševše slovo, uchovávají je v srdci dobrém a výborném a přinášejí užitek v trpělivosti.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 16, 5,6-7.

Upevni kroky mé na cestách tvých, aby nekolísaly šlépěje moje. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má, divotvorným učíň milosrdenství svoje, jenž vysvobozuješ doufající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, oběť, obživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 42, 4.

Přistoupím k oltáři Bohu, k Bohu, jenž obveseluje mne od mladosti mojí.

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám,

tuis réficis Sacraméntis, jež svými obcerstvueš
tibi étiam plácitis móribus Svátostmi, tobě také líbez-
dignánter deservíre con- nými mravy důstojně slou-
cédas. Per Dóminum no- žiti dopřál. Skrze Pána na-
strum Jesum Christum... šeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za příměluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle druhá po Devítníku

(Dominica in Quinquagesima)

Shromáždění u sv. Petra

Hřích a špína tohoto světa na nás dorážejí neustále. Byli bychom ztraceni, kdybychom byli odkázáni na své vlastní síly. Jenom pod ochranou Boží a s Jeho pomocí zbavíme se pout hříchu!

Dnes a po oba následující dny bývá vystavena nejsvětější Svátost Oltářní. Utecme se pod ochranu neposkvrněného Beránka, aby nás chránil tyto dny hříšného veselí, které právě před postem stává se tak bezuzdným! (Kdo v době mezi 2. nedělí po Devítníku a Popeleční středou jde k sv. zpovědi a sv. přijímání a pomodlí se před vystavenou Nejsvětější Svátostí na úmysl sv. Otce, získá plnomocný odpustek.)

Introitus. Ps. 30, 3-4. Vstup. Ž. 30, 3-4.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum, et refúgium meum es tu: et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me. V. Glória Patri...

Budiž mi Bohem ochráncem a místem útočiště, abych byl spasen, neboť síla má a útočiště moje jsi ty. A pro jméno své vůdcem mi buď a živ mne. Ž. tam t. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem zahanben na věky; pro spravedlnost svou vysvobod' mne a vytrhni mne. V. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Preces nostras, quaesumus, Dómine, cleménter exaúdi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab

Prosby naše, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš: a nás, pout hříchů zproštěné, ode všeho protivenství o

omni nos adversitate cu- chraň. Skrze Pána našeho
stódi. Per Dóminum . . . Ježíše Krista . . .

Modlitba za přímlyvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Corínthios. c. 13, 1-13. ke Korintským. 13, 1-13.

Všechn náš boj a všechna naše vítězství jsou bezcenná, nejsou-li podnikána z lásky. Jakými vlastnostmi se musí křesťanská láska honositi, to nám ukazuje sv. Pavel v dnešním svém nádherném listě. Pouze taková láska k Bohu a k bližním nás osvobodí od všech pout a učiní z nás dítky Boží.

Fratres. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tíniens. Et si habúero prophetiam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultates meas, et si tradídero corpus meum, ita ut ardeam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benígna est. Cháritas non aemulátur, non agit pérperam: non inflátur, non est ambitiósá: non quaerit quae sua sunt, non irritátur: non cógitat malum: non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti. Ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas num-

Bratři, kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. A kdybych měl prorocství a znal všechna tajemství a veškerou vědu a kdybych měl všechnu víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. A kdybych rozdal na pokrmy chudých veškeren statek svůj a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. Láska jest shovívavá, dobrotivá; láska ne závidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, všeho se naděje, všechno přetrpívá. Láska nikdy nepřestává; buďže jest u koho dar prorocství, zanikne,

quam excidit: sive prophetiae evacuabuntur, sive linguae cessabunt, sive scientia destruetur. Ex parte enim cognoscimus, et ex parte prophetamus. Cum autem venerit, quod perfectum est, evacuabitur, quod ex parte est. Cum essem parvulus, loquebar ut parvulus, sapiebam ut parvulus. Quando autem factus sum vir, evacuavi, quae erant parvuli. Videmus nunc per speculum in aenigmate: tunc autem facie ad faciem. Nunc cognosco ex parte: tunc autem cognoscam, sicut et cognitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, charitas, tria haec: major autem horum est charitas.

Graduale. Ps. 76, 15, 16.

Tu es Deus, qui facis mirabilia solus: notam fecisti in Gentibus virtutem tuam. *Ź.* Liberasti in brachio tuo populum tuum, filio Israel et Joseph.

Tractus. Ps. 99, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in laetitia. *Ź.* Intráte in conspectu ejus in exsultatione: scitóte, quod Dóminus ipse est Deus. *Ť.* Ipse fecit nos, et non ipsi nos: nos autem populus ejus, et oves pascuae ejus.

aneb dar jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne. Neboť částečně jen poznáváme, částečně prorokujeme: když však přijde to, co jest dokonalé, přestane to, co jest částečné. Když jsem byl dítkem, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, soudil jsem jako dítě; když však jsem se stal mužem, odložil jsem, co bylo dětinské. Nyní patříme skrze zrcadlo v záhadě, ale tehdy tváří v tvář; nyní poznávám částečně, ale tehda poznám úplně, jakož i úplně poznán jsem. Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; ale největší z nich jest láska.

Stupňový zpěv. *Ž.* 76.

Ty jsi Bůh, který jediný činíš divy; proslavil jsi mezi národy moc svou. *Ź.* Vysvobodil jsi rameňem svým národ svůj, syny Israele a Josefovy.

Traktus. *Ž.* 99, 1-2.

Plesejte Bohu všechny země; služte Pánu s radostí. *Ź.* Předstupte před obličej jeho s jásáním; vězte, že Pán sám jest Bůh. *Ť.* On učinil nás a ne my sami: my pak jsme lid jeho a ovce pastvy jeho.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 18. podle Lukáše. 18, 31-43.

Děkujeme Božskému Spasiteli pokorně za jeho umučení a smrt, k nimž se v dnešním Evangéliu dobrovolně ubírá a jimiž nás osvobodí od pout hříchů a otevře říši lásky. Prosme ho o světlo duše a rozjímajme, co všechno pro nás naprostá Láska podnikla. Ukazujeme jí vzorným životem svou vděčnost?

In illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quae scripta sunt per Prophétas de Filio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intelligébant, quae dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Jéricho, caecus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam praetereúntem, interrogábat, quid hoc esset. Dixérunt autem ei, quod Jesus Nazarénus transíret. Et clamávit, dicens: Jesu, fili David, miserére mei. Et qui praeíbant, increpábant eum, ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat: Fili David, miserére mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset,

Za onoho času Pán Ježíš pojav k sobě dvanáct učedníků, řekl jim: „Hle, vstupujeme do Jerusalema, a dokoná se tam všechno, co psáno jest skrze proroky o Synu člověka; bude totiž vydán pohanům a budou se mu posmívati a ho bičovati a na něj plivati, a když jej zbičují, zabijí ho; ale třetího dne vstane zmrtvých.“ Oni však nesrozuměli z toho ničemu; a bylo to slovo skryto před nimi, a nepoznali, co bylo řečeno. Stalo se pak, když se přibližoval k Jerichu, slepec jeden seděl podle cesty a žebрал. A uslyšev zástup mimo jíti, tázal se, co to jest. A řekli mu, že Ježíš Nazaretský tudy jde. I zvolal, řka: „Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ale ti, kteří šli napřed, domlouvali mu, aby mlčel. On však více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou.“ I zastavil se Ježíš a kázal ho k sobě přivésti. A když se přiblížil, otázal se ho řka: „Co chceš, abych ti uči-

interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciám? At ille dixit: Dómine, ut videam. Et Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo. Credo.

Offertorium. Ps. 118.

Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas: in lábiis meis pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba za přímľuvu Svatých (str. 138).

Třetí Tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 77.

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus: non sunt fraudáti a desidério suo.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui coeléstia aliménta percépiimus, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum..

Druhá modlitba Po přijímání za přímľuvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba Po přijímání dle libosti.

nil?“ On pak řekl: „Pane, ať vidím.“ I řekl mu Ježíš: „Prohlédni; víra tvá tě uzdravila.“ A ihned prohlédl, a šel za ním velebě Boha. A veškeren lid uzřev to, vzdal chválu Bohu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 118, 12-13.

Požehnaný jsi, Pane, uč mne ustanovením svým; rty svými prohlašoval jsem všechna ustanovení úst tvých.

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť smyje naše viny a ke slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 77, 29a30.

Jedli a nasytili se do vůle a touhu jejich vyplnil jim Pán; nejsou zklamáni v touze své.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeské pokrmy přijali, jimi proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána..

DOBA SVATOPOSTNÍ

V době předpostní nám Církev svatá ukázala naši duchovní bídu a hříšnost a přesvědčila nás o naší nemohoucnosti povstati vlastními silami k novému a bohublému životu.

V době postní sesiluje ještě předchozí myšlenky a burcuje nás ze spánku hříchu poukazem na věčné tresty. Předvádí nám život plný námahy a utrpení Spasitele, jenž z lásky k nám byl hotov trpěti za nás. Dává nám však také návod, jak bychom se mohli zprostiti pout hříchů a jak nabyti sil k novému životu. Jest to hlavně půst, ke kterému nás vede a od něhož má celá doba své jméno.

Naše všecka bída povstala tím, že tělo nabylo převahy nad duší, že žádosti těla umlčují touhu duše po Bohu. Musíme se tedy naučiti přemáhati tělo tím, že mu odpíráme podati, počem tak nezřízeně touží. A není to jen jídlo, jímž získává nadbytek nepotřebných sil, jest to také jeho touha po pohodlí a žádostivost všech pěti smyslů.

Postem se stáváme mistry v ovládnání svých žádostí a toto mistrovství je základem pro naše věčné blaho. Církev sv. však chce postem získati pro nás ještě něco — odpuštění hříchů. Svými hříchy nahromadili jsme si tolik trestů a nikdy jim neunikneme! Odčinění všech vin žádá nekonečná svatost Boha, která hříchy našimi byla pohaněna. Všichni z nás musíme zaplatiti do posledního haléře! Bůh jest však při své nekonečné Spravedlnosti také nekonečně milosrdný. Proto čeká na naše obrácení, dopřává nám života, abychom se mohli ze svých hříchů káti a dobrými skutky smýti svoje viny: „Hle, nyní jest čas příhodný; hle, nyní jest den spasení!“

Půst jest jedním z těch dobrých skutků, jehož cena jest nesmírná. Člověk jest složen z duše a těla a obojí musí sloužiti Bohu. Byla by to špatná kajícnost, která by záležela jen v lítosti a zkroušenosti srdce, ale na tělo se nevztahovala; všecky naše duševní vztahy obražejí se na našem těle. Tělo bylo hlavní příčinou naší vzpoury proti Bohu, nesmíme je tedy vyjmouti z pokání!

Druhým dobrým skutkem, k němuž nás Církev v tuto dobu vybízí, jest modlitba. Tak jako slovem „půst“ Církev rozumí nejen odejmutí potravy, ale i přemáhání zlých náklonností, útěk před hříchem a snahu o ctnost, tak slovem „modlitba“ rozumí každou příležitost, při níž se duše obrací k Bohu. Jest to hlavně návštěva chrámu, obcování mši svaté, vyslechnutí kázání, křížová cesta a rozjímání o utrpení Kristově. Nejkrásnější modlitbou jest zbožné přijímání Svátostí.

Jiným dobrým skutkem jest almužna. To, co jsme postem a jiným odříkáním ušetřili na sobě, to rozdáváme těm, kterým bylo neustálé odříkání dáno již do kolébky — chudým. Almužnou smyjeme mnoho svých vin a cvičíme se v lásce k bližnímu, v němž milujeme Krista samého. Slovem „almužna“ myslí Církev svatá opět všecko milosrdenství, jež prokazujeme druhým, může tedy i nejchudší rozdávati almužnu.

Postní dobou označuje Církev 40tidenní přípravu na Velikonoce. Tímto číslem nám chce připomenouti 40tidenní půst Spasitele, jenž vzal na sebe naše hříchy a postem se připravoval na zvěstování radostného Evangelia; 40 dní omýval při potopě

dešť hříšnou zemi, 40 roků musli israelité blouditi v poušti, dříve než směli vstoupiti do zaslíbené země, 40 dní se musil postiti Mojžíš a potom dostal pro lid desky Zákona, 40 dní postě se putoval prorok Eliáš k hoře Horeb, kde se mu dostalo významného Zjevení. Tímto způsobem bylo číslo 40 ve Zjevení posvěceno kajícností, postem, očišťováním a milostí.

Církev sv. snaží se vším možným způsobem dovésti nás k pokání. Nepředzpěvuje nám radostného „Aleluja“; místo něho zpívá vážný nápěv (Traktus). Ani „Sláva na výsostech Bohu“ se nedotkne našeho sluchu. Varhany zmlknou, s oltářů zmizí relikvie i květiny a kněz se obléká ve fialová roucha. Tím způsobem nás chce Církev soustřediti k oplakávání našich hříchů a ukázat, jak vzpomínka na ně nás má přiměti k pokání a k trpělivému nesení denního kříže. — V prvních dobách křesťanství byla doba postní nejen přípravou na Velikonoce, ale i přípravou katechumenů na křest sv. Tím si vysvětlíme nárazky na křest, jež v době postní v liturgii přicházejí.

Popeleční středa

Postní doba má v latině své jméno od příští neděle Quadragesima, t. j. čtyřicátý den (před Vzkříšením Páně), která jest šestým týdnem před Velikonocemi. Jelikož dle nynějšího počítání by půst trval jenom 36 dní, přidává Církev ještě 4 dny nazpět a počíná se tedy půst dnešní středou. Středa tato se nazývá Popeleční, neboť přede mší sv. světí kněz popel z ratolestí, které byly svěceny na Květnou neděli minulého roku, a znamená jím čela věřících nebo na hlavy jejich jej sype, říká: „Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš!“ Jest to slavnostní uvedení do postní doby.

Zvyk ten se zachoval z dávných dob křesťanství, kdy na počátku postní doby veřejní kající byli tímto úkonem zasvěceni postu a pokání. Později tento významný obřad přenesl se na všechny věřící.

Připomeňme si tedy dnes, že jsme pouhý prach a že každé chvilce se může náš život skončiti. Využijme času, jehož nám Bůh dopřává a zničme své hříchy upřímnou lítostí a ohněm lásky k Bohu.

Svěcení popelu

Antiphona. Ps. 68, 17.

Exaúdi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum respice nos, Dómine. Ps. ib. 2. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam. V. Glória Patri.. Repétitur: Exaúdi nos, Dómine.

Antifona. Ž. 68, 17.

Vyslyš nás, Pane, neboť dobrotivé jest milosrdenství tvé; podle množství slitování svých shlédni na nás, Pane. Ž. tamt. 2. Spas mne, Bože, neboť dostoupily vody až k duši mojí. V. Sláva Otci.. Opakuje se: Vyslyš nás, Pane, neboť dobrotivé jest milosrdenství tvé...

Ÿ. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Omnípotens, sempitérne Deus, parce poeniténtibus: propitiáre supplicántibus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui bene † dicat, et sanctí † ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetipsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínae cleméntiae tuae facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam supplicíter obnixéque flagitántibus: et praesta per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui: ut, quicúmque per eos aspérsi fúerint, pro redemptiáne peccatórum suórum, córporis sanitátem, et ánimae tutelam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus:

Deus, qui non mortem, sed poeniténtiam desideras peccatórum: fragilitátem conditiónis humánae benigníssime réspice: et hos cíneres, quos causa proferéndae humilitátis, atque promeréndae véniae, capítibus nostris impóni

Římský misál

Ÿ. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, odpusť kajícím, slituj se nad pokorně prosícími. Rač seslati svatého Anděla svého s nebe, aby † požehnal a † posvětil tento popel, by byl lékem spásným všem, kteří jméno svaté tvoje pokorně vzývají a sebe samy pro vědomí hříchů svých obviňují, před tváří božské dobrotivosti tvé nepravosti svoje oplakávají, aneb přejasně dobrotivosti tvé pokorně a vroucně se doprošují. Propůjč na vzývání nejsvětějšího jména svého, aby všem, kdož jím (popelem) posypáni budou, vysvobození z hříchů jejich, zdraví těla a ochrany duše se dostalo. Skrze Krista, Pána našeho.

R. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž ne smrti, ale pokání sobě přeješ hříšníků, na křehkost přirozenosti lidské nejdobrotivěji shlédni a tento popel, ježž na vyznání pokory a na zasloužení odpuštění na hlavy své sypati jsme se rozhodli, † požehnati ve

decernimus, bene † dicere pro tua pietate dignare: ut, qui nos cinerem esse, et ob pravitate nostrae demeritum in pulvere reversuros cognoscimus, peccatorum omnium veniam, et praemia poenitentibus repromissa, misericorditer consequi mereamur. Per Christum, Dominum nostrum. R. Amen.

Orémus:

Deus, qui humiliatióne flécteris, et satisfactióne placáris: aurem tuae pietatis inclina precibus nostris: et capitibus servorum tuorum, horum cinerum aspersióne contactis, effunde propitius gratiam tuae benedictiónis: ut eos et spiritu compunctiónis répleas, et quae juste postuláverint, efficaciter tribuas: et concessa perpetuo stabilita, et intacta manere decernas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Orémus:

Omnípotens, sempitérne Deus, qui Ninivitis in cinere et cilicio poenitentibus, indulgentiae tuae remedia praestitisti: concede propitius; ut sic eos imitemur hábitu, quatenus veniae prosequámur obtentu. Per Dominum nostrum . . .

Poté pokropí kněz popel svěcenou vodou, okuřuje kadidlem

své dobrotivosti rač, aby-chom, kteří popelem býti a pro vinu nešlechtnosti své v prach opět obrácenu býti se poznáváme, odpuštění všech hříchů a odměny kajícím zaslíbené milostivě dosáhnouti zasloužili. Skrze Krista, Pána našeho. R. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž pokořením se býváš přemáhán a dosti- učiněním usmiřován, nakloň ucha své dobrotivosti k prosbám našim a na hlavy služebníků svých, tohoto popelu posypáním dotknutých, blahosklonně milost svého požehnání vylej. Naplň je duchem zkroušenosti a oč by spravedlivě žádali, skutečně uděl; a ustanov, ať udělené věčně zajištěno a neporušeno zůstane. Skrze Krista, Pána našeho. R. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi Ninivetským, v popelu a žíněném rouchu se kajícím, léčivé odpuštění své udělil, popřej milostivě, ať tak je napodobíme v chování, bychom jako oni odpuštění došli. Skrze Pána našeho . . .

a sype na hlavy věřících se slovy; „Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš!“ Mezi tím zpívá:

Antiphona. Joel 2, 13.

Immutémur hábitu, in cinere et cilicio: jejunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum misericors est dimittere peccata nostra Deus noster.

Alia Antiphona ibid. 17.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdotes ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce populo tuo: et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Sequitur:

℞. Esth. 13, Joel 2. Emen-démus in mélius, quae ignoránte peccávimus: ne súbito praeoccupáti die mortis, quaerámus spátium poeniténtiae, et invenire non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi. V. Ps. 78, 9. Adjuva nos, Deus, salutaris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde, Dómine... V. Glória Patri... Atténde, Dómine... V. Dóminus vobíscum! ℞. Et cum spírítu tuo!

Orémus:

Concéde nobis, Dómine, praesídia milítiae christiánae sanctis inchoáre jejúniis: ut contra spirítales nequítias pugnatúri, conti-

Antifona. Joel 2, 13.

Zaměňme roucha svá. V popelu a rouchu žíněném postíme se a plačme před Pánem, neboť velmi milosrdný jest a odpustí hříchy naše Bůh náš.

Jiná antifona tamt. 17.

Mezi síní a oltářem nechť lkají kněží, služebníci Páně, a řkou: „Ušetř, Pane, ušetř lidu svého a nezavírej úst oslavujících Tebe, Pane.“

Následuje:

℞. Est. 13, Joel 2. Na-pravme, v čem nerozvázně jsme zhřešili, abychom, náhle překvapeni dnem smrti, nehledali času k pokání a naléztí nemohli. * Popatř, Pane, a smiluj se, neboť jsme zhřešili tobě. V. Ž. 78, 9. Pomož nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvobod' nás. Popatř, Pane, a smiluj se... V. Sláva Otci... Popatř, Pane, a smiluj se... V. Pán svámi! ℞. I s duchem tvým!

Modleme se:

Dej nám, Pane, službu bojovnictví křesťanského zahájiti svatými posty, abychom, proti duchovním neřestem majíce bojovati,

néntiae muniámur auxiliis. pomoci zdržlivosti byli
Per Christum, Dóminum chráněni. Skrze Krista, Pá-
nostrum. R̄. Amen. na našeho. R̄. Amen.

Mše svatá

Shromáždění u sv. Sabiny

Bůh jest nekonečně milosrdný a rád odpouští tomu, kdo svých hříchů lituje. Vstupme tedy do postní doby s vroucí zbožností a setrvejme v ní až do konce, plníce, k čemu nás Církev svatá vybízí!

Introitus. Sap. 11, 24, 25, 27. Vstup. Moudr. 11, 24, 25 a 27

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum, quae fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter poeniténtiam, et parcens illis: quia tu es Dóminus, Deus noster. Ps. 56, 2. Miserére mei, Deus, miserére mei: quoniam in te confídit ánima mea. V. Glória Patri...

Smilováváš se nade všemi, Pane, a nic nemáš v nenávisti z toho, co jsi učinil; přehlédáš hříchů lidí pro pokání a šetríš jich, neboť ty jsi Pán, Bůh náš. Ž. 56, 2. Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše moje. V. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, Dómine, fidélibus tuis: ut jejúniórum veneránda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrent. Per Dóminum...

Modlitba

Uděl, Pane, věřícím svým, ať postní úctyhodnou slavnost s náležitou zbožností počnou a v nerušené oddanosti tráví. Skrze Pána našeho...

Ode dneška až k neděli Smrtné přibírají se ještě následující dvě modlitby:

Za přímlovu Svátých (str. 136).

Za živé i mrtvé

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut,

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzývá-

pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum . . . me, aby ti, pro něž vysílati modlitby jsme se rozhodli a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí těla zbavené již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

Čtení

Joélis Prophétae. c. 2, 12-19. z proroka Joele. 2, 12-19.

Slova dnešní epištoly jsou výzvou pro všechny, aby činili pokání z hříchů. Toto má býti však vnitřní a upřímné, a ne jen zevně projevované, aniž srdce při tom cítí opravdové lítosti. Čiňte pokání s velkou ochotou, neboť hle, Pán čeká dychtivě na to, aby nám očištěným mohl prokazovati opět dobro!

Haec dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in flétu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum, Deum vestrum: quia benignus et miséricors est, pátiens et multae misericórdiae, et praestábilis super malítia. Quis scit, si convertátur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrificium, et libámen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte coetum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos, et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et

Toto praví Hospodin: „Obraťte se ke mně celým svým srdcem, a to s postem, a s pláčem, i s kvílením. Roztrhněte však srdce svá a ne roucha, a tak vraťte se k Pánu, Bohu svému; neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a velmi milostivý, přístupný slitování nad neštěstím. Kdo ví, zda neobráti se, by odpustil, a zda nenechá po sobě požehnání k oběti, k úlitbě Pánu, vašemu Bohu? Trubte troubou na Sionu, ustanovte půst svatý, svolajte schůzi; ať se lid sejde, ať posvěti se obec, shromažďete starce, seberte děti, také ty, které prsů požívají; ať vyjde ženich z pokojíka svého a také nevěsta ze své lož-

sponsa de thalamo suo. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes, ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebímmini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in Géntibus: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 56, 2 et 4.

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. V. Misit de coelo, et liberávit me: dedit in oppróbrium conculcántes me.

Tractus. Ps. 102, 10.

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quae fécimur nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribúas nobis. V. Ps. 78, 8-9. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiae tuae, quia paúperes facti sumus nimis. V. (Ad hunc versum genuflectitur.) Adjuva nos,

Mezi síní a oltářem ať pláčou kněží, sluhové Hospodinovi. Ať řeknou: „Odpusť, Pane, lidu svému, nedávej majetku svého v pohanění, aby nad ním pohané panovali; proč by mělo se říkati mezi národy: „Kde jest Bůh jejich?“ I počal řevnit Pán na svou zemi a — odpustil lidu svému. Vyslyšel Hospodin lid svůj a řekl: „Ejhle, já vám pošlu obilí, vína i oleje — do sytosti, a nedám vás již v potupu mezi pohany!“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 56.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše má. V. Poslal s nebe a vysvobodil mne, dal v opovržení šlapající po mně.

Traktus. Ž. 102, 10.

Pane, ne podle hříchů našich, kterých jsme se dopustili my, aniž podle nepravostí našich splácej nám. V. Ž. 78, 8-9. Pane, nevzpomínej nepravostí našich starých. Nechť rychle předejde nás milosrdenství tvé, neboť ubohými velice jsme se stali. V. (Zde se pokleká.) Pomož nám, Bože, Spáso naše, a pro

Deus, salutáris noster: slávu jména svého, Pane,
et propter glóriam nómi- vysvobod' nás a milostiv
nis tui, Dómine, líbera buď hříchům našim pro
nos: et propítius esto pec- jméno své.
cátis nostris, propter no-
men tuum.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 6. podle Matouše. 6, 16-21.

Spasitel sám nám ukazuje, jaký má býti půst náš. Kajícnost naše má sice hořekovati nad urážkami, které jsme učinili Bohu, má však býti provázena blahou nadějí na odpuštění, neboť Bůh kajícníka nezavrhuje; k čemu tedy zasmušovati tváře? Konejme svá postní cvičení z lásky k Bohu, jehož nekonečnou Dobrotivost jsme svými hříchů urazili a nechtějme býti za to obdivováni; tvář naše nechť prozrazuje radostnou ochotu všecko v této posvátné době napravit, čím jsme se proti nejvyššímu Dobrému Bohu prohřešili!

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Cum jejunátis, nolíte fieri sicut hypócritae, tristes. Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunántes. Amen dico vobis, quia recepérunt mercédem suam. Tu autem, cum jejúnas, unge caput tuum, et fácíem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito: et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesaúros in terra, ubi aerúgo et tínea demolítur: et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesaúros in coelo: ubi neque aerúgo, neque tínea demolítur; et ubi fures non

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Když se postíte, nebuďte jako pokrytci zasmušilí; neboť pošmuřují tváře své, aby zjevno bylo lidem, že se postí. Amen pravím vám, vzali odplatu svou. Ty však, když se postíš, pomaž hlavu svou a tvář svou umyj, aby nebylo zjevno lidem, že se postíš, nýbrž Otci tvému, jenž jest ve skrytě; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytě, odplatí tobě. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde rez a mol kazí, a kde zloději vykopávají a kradou; ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani rez ani mol nekazí, a kde zloději nevykopávají aniž kradou. Neboť kde jest

effódiunt, nec furántur. Ubi poklad tvůj, tam jest i
enim est thesaúrus tuus, srdce tvé.“
ibi est et cor tuum.

Offertorium. Ps. 29. Obětování. Ž. 29. 2-5.
Exaltábo te, Dómine, Velebiti budu tebe, Pa-
quóniam suscepisti me, ne, neboť jsi mne přijal a
nec delectásti inimicos nedal jsi jásat nepřátelům
meos super me: Dómine, mým nade mnou. Pane,
clamávi ad te, et sanásti volal jsem k tobě a uzdra-
me. vil jsi mne.

Secreta

Fac nos, quaesumus, Dó-
mine, his munéribus offe-
réndis conveniénter aptá-
ri: quibus ipsíus venerá-
bilis Sacraménti celebrá-
mus exórdium. Per Dómi-
num nostrum . . .

Za přímluvu Svatých (str. 138).

Za živé i mrtvé

Deus, cui soli cógnitus
est númerus electórum in
supérna felicitáte locán-
dus: tríbue, quaesumus, ut,
intercedéntibus ómnibus
Sanctis tuis, universórum,
quos in oratióne commen-
dátos suscepimus, et óm-
nium fidélium nómina, beá-
tae praedestinatiónis liber
adscrípta retíneat. Per Dó-
minum nostrum . . .

Communio. Ps. 1, 2 et 3.

Qui meditábitur in lege
Dómini die ac nocte, da-
bit fructum suum in tém-
pore suo.

Postcommunio
Percépta nobis, Dómi-

Tichá modlitba

Učiň nás, prosíme, Pa-
ne, náležitě způsobilými
k obětování těchto darů,
jimiž slavíme počátek této
doby velebné. Skrže Pána
našeho Ježíše Krista, Syna
tvého, jenž s tebou . . .

Bože, jemuž jedinému
znám jest počet vyvole-
ných pro svrchovanou bla-
ženost určených; dej, pro-
síme, aby na přímluvu
všech Svatých tvých jmé-
na všech, již nám v mod-
litbu doporučení byli, ja-
kož i jména všech věřících,
kniha blaženého předur-
čení obsahovala vepsaná.
Skrže Pána našeho . . .

K přijímání. Ž. 1, 2 a 3.

Kdo rozjímati bude o
zákoně Páně dnem i no-
cí, vydá ovoce své v čas
svůj.

Po přijímání
Přijaté Svátosti, Pane,

ne, praebeant Sacramenta necht' nám poskytnou po-
subsídium: ut tibi grata moci, aby naše posty byly
sint nostra jejúnia, et no- tobě příjemny a nám slou-
bis proficiant ad medélam. žily za lék. Skrze Pána na-
Per Dóminum nostrum... šeho Ježíše Krista...

Za přímlovu Svatých (str. 139).

Za živé i mrtvé

Puríficent nos, quaesu- Necht' očistí nás, prosí-
mus, omnípotens et misé- me, všemohoucí a milo-
ricors Deus, Sacramenta, srdný Bože, Svátosti, jež
quae súmpsimus: et inter- jsme přijali a na přímlovu
cedéntibus ómnibus Sanc- všech Svatých svých uděl,
tis tuis praesta; ut hoc aby tato tvoje Svátost ne-
tuum Sacraméntum non sit byla nám obviněním pro
nobis reátus ad poenam, trest, nýbrž přímlovou za
sed intercésio salutáris ad spásu; budiž smytím vin,
véniám: sit ablútio scéle- budiž posilou křehkých,
rum, sit fortitúdo fragílium, budiž proti všem nebezpe-
sit contra ómnia mundi čím světa záštitou, budiž
perícúla firmaméntum: sit pro živé i mrtvé věřící od-
vivórum atque mortuórum puštěním všech poklesků.
fidélium remíssio ómnium Skrze Pána našeho Ježíše
delictórum. Per Dóminum.. Krista, Syna tvého...

Po té říká se ještě zvláštní kajččná modlitba; podobně děje se o všech mších sv. ve všední dny doby postní.

Modlitba za lid

Ź. Orémus. R. Humiliáte
cápita vestra Deo.

Ź. Modleme se! R. Po-
kořte hlavy své před Bo-
hem!

Oratio

Inclinántes se, Dómine,
Majestáti tuae, propitiátus
inténde: ut, qui divíno mú-
nere sunt refécti, coelésti-
bus semper nutriántur au-
xíliis. Per Dóminum...

Modlitba

Na lid kořící se Veleb-
nosti tvé, Pane, milostivě
shlédni, aby, kteří božským
darem jsou občerstveni,
nebeskou pomocí stále
byli živeni. Skrze Pána...

Na konci mše sv. říká se:

Ź. Benedicámus Dómi-
no. R. Deo grátias.

Ź. Dobrořečme Pánu!
R. Bohu díky!

Čtvrtek po Popeleční středě

Shromáždění u sv. Jiří

Bůh může všechno, co chce. Nikdo nám nemůže bez jeho dopuštění uškodit. Zbytečné jsou tedy naše starosti. Složme je na Pána našeho, který čeká na tuto odevzdanost naši, aby nám ukázal svou moc.

Introitus. Ps. 54, Vstup. Ž. 54, 17, 19, 20, 23.

Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos, qui est ante saecula, et manet in aeternum: jacta cogitatum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. Ps. ib. 2-3. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. V. Glória Patri.

1. Oratio

Deus, qui culpa offéndis, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba jako

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 38, 1-6.

Na králi Ezechiášovi vidíme, jak modlitba a pokorné volání vykonávají nad Bohem a Pánem všeho moc svou.

In diébus illis: Aegrotávit Ezechías usque ad mortem: et introívit ad eum Isaías fílius Amos

1. Modlitba

Bože, jenž jsi vinou urážen, pokáním smířován, na modlitbu lidu svého úpěnlivě prosícího milostivě pohlédni a metly svého hněvu, kterých jsme si pro hříchy své zasloužili, odvráť. Skrže Pána..

na Popeleční středu (str. 164).

Čtení

z Isaíáše proroka 38, 1-6.

V těch dnech roznehl se Ezechiáš až k smrti; i přišel k němu prorok Isaiáš, syn Amosův,

Prophéta, et dixit ei: Haec dicit Dóminus: Dispóne dómui tuae, quia moriéris tu, et non vives. Et convertit Exechías fáciem suam ad paríetem, et oravit ad Dóminum, et dixit: Obsecro, Dómine, meménto quaeso, quómodo ambuláverim coram te in veritate, et in corde perfécto, et quod bonum est in óculis tuis, fécerim. Et flevit Exechías fletu magno. Et factum est verbum Dómini ad Isaiám, dicens: Vade, et dic Exechiae: Haec dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi orationem tuam, et vidi lácrymas tuas: ecce ego adjíciam super dies tuos quíndecim annos: et de manu regis Assyriórum éruam te, et civitátem istam, et prótegam eam. ait Dóminus omnipotens:

Graduale.

Ps. 54, 23, 17, 18, 19.

Jacta cogitatum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. *Ź.* Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Poříd' o svém domě, nebo zemřeš a nebudeš živ.“ Ezechiáš však obrátil tvář svou ke stěně a modlil se k Hospodinu, řka: „Prosím, Hospodine, rozpomeň se přece, že jsem chodil před tebou věrně a se srdcem celým, a co je libé před tebou, že jsem činil!“ A plakal Ezechiáš pláčem velikým. I oslovil Hospodin Isaiáše a řekl: „Jdi a rci Ezechiášovi: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, otce tvého: Slyšel jsem modlitbu tvou a viděl jsem slzy tvé. Hle, já přidám ke dnům tvým patnácte let; z ruky krále assyrského také vysvobodím tebe i toto město, a chrániti je budu,“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv.

Ž. 54, 23, 17, 18, 19.

Svrhni starost svou na Pána, a on tě zachová. *Ź.* Když volám k Bohu, vyslýchá hlas můj proti těm, kteří mne utiskují.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthaeum. c. 8, 5-13.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše. 8, 5-13.

Část dnešního Evangelia, mluvící o setníkovi, je bezpochyby volena s ohledem na místo shromáždění u sv. Jiří, jenž také

pocházel z vojenského stavu. Také setníkova pokorná modlitba takřka vynutí si zázrak na Pánu.

In illo tempore: Cum introisset Jesus Capharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eum, et dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquetur. Et ait illi Jesus: Ego veniam, et curabo eum. Et respondens Centurio, ait: Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, et dico huic: Vade, et vadit; et alii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus, miratus est, et sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriente et Occidente venient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno coelorum: filii autem regni ejicientur in tenebras exteriores: ibi erit fletus, et stridor dentium. Et dixit Jesus Centurioni: Vade, et sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora.

Offertorium. Ps. 24, 1-3.

Ad te, Domine, levavi

Za onoho času, když Ježíš vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník a prosil ho řka: „Pane, služebník můj leží doma ochrnulý a hrozně se trápí.“ I dí mu Ježíš: „Já přijdu a uzdravím jej.“ Odpověděv pak setník, řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou vojáky; a dím tomuto: „Jdi,“ i jde, a jinému: „Přijď,“ a přijde, a služebníku svému: „Učiň toto,“ i učiní.“ Uslyšev to Ježíš, podivil se a řekl těm, kteří šli za ním: „Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry ani v Israeli. Pravím pak vám, že mnozí přijdou od východu i od západu, a stolovati budou s Abrahamem a s Isákem a s Jakobem v království nebeském; synové království však budou vyvrženi do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů.“ I řekl Ježíš setníkovi: „Jdi a jak jsi uvěřil, staň se tobě.“ A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Pane, duši svou

ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: étenim universi, qui te exspectant, non confundentur.

pozvedám. Bože můj, v tebe doufám, ať se nerdím hanbou. Ať se mi nevysmívají nepřátelé moji, neboť nikdo, kdo v tebe doufá, nebude zahanben.

Secreta

Tichá modlitba

Sacrificiis praesentibus, Dómine, quaesumus, intende placátus: ut et devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum.

Na přítomné obětiny, Pane, prosíme, usmírenshlédni, aby i naší zbožnosti prospěly i spáse. Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středě (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 50, 21. K přijímání. Ž. 50, 21.

Acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta, super altare tuum, Dómine.

Přijmeš spravedlivé oběti, zápaly a celopaly, Pane, na svém oltáři.

Postcommunio

Po přijímání

Coeléstis doni benedictióne percépta, supplices te, Deus omnipotens, deprecámur: ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salúti. Per Dóm.

Přijavše požehnání nebeského daru, snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, by nám byl on zřídlem milosti a spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středě (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Modlitba

Parce, Dómine, parce pópulo tuo: ut, dignis flagellatió nibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

Šetři, Pane, šetři lidu svého, aby, jsa spravedlivými metlami trestán, ve tvém milosrdenství opět si oddech'. Skrze Pána.

Pátek po Popeleční středě

Shromáždění u svatých Jana a Pavla

Svatí Jan a Pavel (svátek 26. června), v jejichž chrámě se koná dnešní shromáždění, slyneli obětovnou láskou k bližnímu. Z ohledu na to byla vzata i dnešní Epištola a Evangelium.

Introitus. Ps. 29, 11. Vstup. Ž. 29, 11.

<p>Audívit Dóminus, et miserátus est mihi: Dóminus factus est adjutor meus. Psalm. ib. 2. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me: nec delectásti inimicos meos super me. V. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.</p>	<p>Zaslechl Pán a smiloval se nade mnou. Hospodin stal se mým pomocníkem. Ž. tamt. 2. Velebím tě, Pane, neboť jsi mne přijal a nedopustil jsi, aby se nepřátelé moji radovali nade mnou. V. Sláva Otci i Synu.</p>
---	--

Oratio

Inchoáta jejúnia, quaesumus, Dómine, benigno favóre proséquare: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

Druhá a třetí modlitba jako

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 58, 1-9.

Epištola výrazným způsobem nám ukazuje, že naše pokání musí se hlavně díti v duších, jinak by zevní bylo u Boha bez ceny.

Haec dicit Dóminus Deus: Clama, ne cesses: quasi tuba exálta vocem tuam: et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómni Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quaerunt, et scire vias meas volunt: quasi gens, quae justítiam fécerit, et

Modlitba

Začaté posty, prosíme, Pane, dobrotivou přízní provázej, abychom kázeň, kterou projevujeme tělem, také s upřímnou byli schopni vykonávatí myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

na Popeleční středu (str. 164).

Čtení

z proroka Isaiáše. 58, 1-9.

Toto praví Hospodin: „Volej, co máš hrdla, nepřestávej, zvuč jak trouba hlas tvůj pronikavě; oznám lidu mému zločiny jeho, domu Jakobovu hříchy jeho! Neboť den ode dne na mne doléhají, a mé cesty poznati usilují jakožto lid, který sprave-

judicium Dei sui non dereliquerit: rogant me iudicia iustitiae, appropinquare Deo volunt. Quare jejunavimus, et non aspexisti: humiliavimus animas nostras, et nescisti? Ecce in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra, et omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites et contentiones jejunatis, et percutitis pugno impie. Nolite jejunare sicut usque ad hanc diem, ut audiatur in excelsis clamor vester. Numquid tale est jejunium, quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? numquid contorque quasi circum caput suum, et saccum et cinerem sternere? numquid istud vocabis jejunium, et diem acceptabilem Domino? Nonne hoc est magis jejunium, quod elegi? dissolve colligationes impietatis, solve fasciculos deprimentes: dimitte eos, qui confracti sunt, liberos, et omne onus dirumpe. Frange esurienti panem tuum, et egenos, vagosque induc in domum tuam: cum videris nudum, operi eum, et carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et sanitas tua citius orientur, et anteibit faciem

dnost  inil, a pr v Boha sv ho neopustil; dotazuj se mne, dle práva-li soudim; cht j c itit blizkost Boz  r ikajice: ‚Pro  jsme se postili, kdyz t  toho nedbáš, pro  jsme se mrtvili, kdyz  nechceš vědět o tom?‘ V postní sv  dny, hle, hov te sv m cht c m, a v secka práva svoje vyd rate. Ejhle, k sv r m a sv d m postite se, abyste tepali p st  ne lechetn . Nepos te se jako az  do dne tohoto, aby slyšen byl na výsostech křik v š. Je to p st takov , jak  m n  se l b , aby ten den totiž člověk se umrtvoval? Oh bati šiji svou jak obru , z z nic a popela si l zko stl ti, to nazveš postem a dnem lib m Hospodinu? Neni-li p st, jak  miluji, spíše toto: Rozv zati svazky bezboz nosti, roztrhati pouta, jezů utlačují, utiskovan  propustit na svobodu, a jho jak koli poroby zlomit? L mej chléb svůj tomu, kter  la n , nuzn  a pocestn  uváděj do svého domu; uvidíš-li nahého, přiod j ho, a blizně neujdiž tv  pozornosti! Tehdy vyrazí jak zora tv  světlo, svého zdrav  velmi brzy dojdeš, před tebou půjde tv  spravedlnost a Boz  sláva za tebou bude t 

tuam justitia tua, et gloria Dómini colliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum. Quia misericors sum, Dóminus Deus tuus.

provázet. Tehdy volat budeš, a Pán tě vyslyší; vzývat ho budeš, i řekne: „Ejhle, tu jsem!“ Neboť jsem milosrdný Pán Bůh tvůj.

Graduale. Ps. 26, 4. Stupňový zpěv. Ž. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini. V. Ut vídeam voluptátem Dómini: et prótegar a templo sancto ejus.

O jednu věc prosívám Pána, po ní toužím: abych směl přebývat v domě Hospodinově. V. Abych spatřil rozkošnou krásu Páně a ochráněn byl v chrámě svatém jeho.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthaeum. c. 5, 43-48, et 6, 1-4.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 5, 43-48 a 6, 1-4.

Slova dnešního Evangelia ukazují, jak láska křesťanská je něco, čeho až do Krista svět neznal. Kořeny její neleží zevně, nýbrž jsou skryty hluboko v duši.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Audístis, quia dictum est: Diliges próximum tuum: et ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimicos vestros, benefácite his qui odérunt vos, et oráte pro persecúntibus, et calumniántibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est: qui solem suum oríri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injustos. Si enim dilígitis eos qui vos dilígunt, quam

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého, a nenáviděti budeš nepřitele svého. Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své, dobře čiňte těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a pomlouvají, abyste byli podobni Otci svému, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i na zlé, a dešť dává na spravedlivé i na nespravedlivé.

mercédem habébitis? nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius faciatis? nonne et ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut et Pater vester coelestis perfectus est. Attendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis: alioquin mercédem non habébitis apud Patrem vestrum, qui in coelis est. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba canere ante te, sicut hypocritae faciunt in synagogis et in vicis, ut honorificentur ab hominibus. Amen dico vobis: receperunt mercédem suam. Te autem faciente eleemósynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua: ut sit eleemósyna tua in abscondito, et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? zdali nečiní toho i celníci? A budete-li pozdravovati toliko bratry své, co více činíte? zda-li nečiní toho i pohané? Buďte tedy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest. Varujte se, abyste nečinili dobrých skutků svých před lidmi, byste byli od nich viděni; sic nebudete míti odplatu u Otce svého, jenž jest v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, netrüb před sebou, jako pokrytci činí v synagogách a na ulicích, aby byli ctěni od lidí; amen pravím vám, vzali odplatu svou. Ale když ty dáváš almužnu, ať nezví tvá levice, co činí pravice tvá, aby byla almužna tvá ve skrytě, a Otec tvůj, který vidí ve skrytě, odplatí tobě.“

Offertorium. Ps. 118. Obětování. Ž. 118, 154 a 125

Dómine, vivífica me secundum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Pane, oživ mne podle slova svého, abych poznal tvá svědectví.

Secreta

Sacrificium, Dómine, observántiae quadragesimalis, quod offerimus, praesta, quaesumus: ut tibi et mentes nostras reddat

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby oběť postní kázně, kterou přinášíme, i duše naše tobě učinila libými, i k ochotnější zdržlivosti nám da-

accéptas, et continéntiae la schopnost. Skrze Pána
promptióris nobis tríbuat našeho Ježíše Krista, Syna
facultátem. Per Dóminum. tvého, jenž s tebou žije.

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středě (str. 168).

Preface : Postní (str. 31).

Communio. Ps. 2, 11-12. K přijímání Ž. 2, 11-12.

Servíte Dómino in ti-
móre, et exsultáte ei cum
tremóre: apprehéndite dis-
ciplínám, ne pereátis de
via justa.

Služte Pánu v bázni
a jásejte mu s chvěním.
Podvolte se kázni, aby-
ste nezhyňuli, vybočivše
z cesty pravé.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine,
tuae caritátis infúnde: ut,
quos uno pane coelésti
satiásti, tua fácias pietáte
concórdes. Per Dóminum.
in unitáte ejúsdem . . .

Po přijímání

Vlij v nás, Pane, ducha
své lásky, abys ty, které
jsi nasýtil jedním nebes-
kým chlebem, svou dobro-
tívoostí učinil jedné mysli.
Skrze Pána . . . v jednotě
téhož . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středě
(str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Oratio

Tuére, Dómine, pópu-
lum tuum, et ab ómnibus
peccátis cleménter emún-
da: quia nulla ei nocébit
advérsitas, si nulla ei do-
minéetur iníquitas. Per Dó-
minum nostrum . . .

Modlitba

Chraň, Pane, lid svůj a
ode všech hříchů milostivě
očisť, neboť žádné jí ne-
uškodí příkoří, nebude-li
jí panovati nepravost.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého . . .

Sobota po Popeleční středě

Shromáždění u sv. Tryfona

Od 15. století je místo shromáždění u sv. Augustina. — Bůh
nechá na sebe proto volat v modlitbě, abychom živě na sobě
cítili, že jsme na něm úplně závislí. Jakmile si to uvědomíme,
je ochoten nám dát ještě víc, než sami dovedeme si přát.

Mše sv. je stejná jako v předešlý pátek (str. 174), vyjímaje
následující:

Oratio

Adesto, Dómine, supplicatióibus nostris, et concéde: ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsq; curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Isaiae Prophétae. c. 58, 9-14.

Čtení přimyká se k včerejšímu. Náš půst je jenom tehdy bohublý, je-li spojen s láskou k bližnímu.

Haec dicit Dóminus Deus: Si abstúleris de médio tui caténam, et desieris exténdere dígitum, et loqui, quod non prodest: cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris: oriétur in ténebris lux tua, et ténebrae tuae erunt sicut merídiés. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper: et implébit splendóribus ánimam tuam: et ossa tua liberábit. Et eris quasi hortus irriguus, et sicut fons aquárum, cujus non deficiént aquae. Et aedificabúntur in te déserta saeculórum: fundamenta generatiónis et generatiónis suscitábis: et vocáberis aedificátor sépium, avértens sémitas in quiétem. Si avérteris a sábbato pedem tuum, fácere voluntátem tuam in

Modlitba

Bud' přítomen, Pane, našemu úpěnlivému volání a uděl, abychom toto slavné postění, které je spasitelně pro ozdravění duší a těl zřízeno, oddanou slavili službou. Skrze Pána našeho . . .

o Popeleční středu (str. 164).

Čtení

z proroka Isaiáše. 58, 9-14.

Čtení přimyká se k včerejšímu. Náš půst je jenom tehdy bohublý, je-li spojen s láskou k bližnímu.

Toto praví Pán Bůh: „Vymýtíš-li ze sebe ujařmování, prst-li vztahovat přestaneš, křivě mluvit, budeš-li rozplývat se štědrostí lačnému a duši ztrápenou-li upokojíš: tehdy vzejde v temnotě světlo tvoje a z tvé tmy bude jako o polednách. A dá ti Hospodin klid ustavičný, jasným leskem plnit bude tvou duši, a tvé kosti by slábly, nedopustí. Budeš jak zahrada hojně zvlážená, a jako zřídlo, jehož vody nevyschnou. Plémě tvé zastaví místa prastarých ssutin, obnovíš základy zašlých pokolení, i budeš slouti „oprávce průlomů do zdi“, který cestami zřizuje obytné krajiny. Zadržíš-li nohu před sobotou, abys nečinil kvůli svou v den můj svatý, budeš-li sobotu na-

die sancto meo: et vocá-
 veris sábbatum delicátum,
 et sanctum Dómini glo-
 riósum: et glorificáveris
 eum, dum non facis vias
 tuas, et non invenitur vo-
 lúntas tua, ut loquáris
 sermónem: tunc delectá-
 beris super Dómino, et
 sustóllam te super alti-
 túdines terrae, et cibábo
 te hereditáte Jacob patris
 tui. Os enim Dómini lo-
 cútum est.

zývat rozkoší svou, a svá-
 tek Hospodinův slavnost-
 ním dnem, budeš-li jej
 slavit, bys nekonal cest
 svých, nehledal svých zá-
 jmů a smluv nečinil, tehdy
 budeš se kochati v Hospo-
 dinu, vysoko ponesu tě
 přes hory doly, dědictvím
 Jakoba, otce tvého tě na-
 krmím.“ Ano, Hospodinova
 ústa to mluvila.

Po stupňovém zpěvu neběře se Traktus.

E v a n g e l i u m

† Seqéntia sancti Evan- † Slova svatého Evan-
 gelii secúndum Marcum. gelia podle Marka 6, 47-56.

To, co je v Evangeliu popisováno, děje se denně ve sv. Při-
 jímání. Kristus vstupuje do naší duše, zmítané lodičky, a ihned
 v ní všechn nekliď ztichne

In illo témpore: Cum Za onoho času, když
 sero esset, erat navis in nastal večer, byla loď u-
 médio mari, et Jesus, solus prostřed moře, a on sám
 in terra. Et videns discí- na zemi. I viděl je, ani se
 pulos suos laborántes in plaví s těžkostí, neboť vítr
 remigándo (erat enim ven- vál proti nim, a při čtvr-
 tus contráriu eis) et circa tém bdění nočním přišel
 quartam vigíliam noctis k nim jda po moři, a chtěl
 venit ad eos ámbulans je minouti. Ale oni spa-
 supra mare: et volébat třivše ho, an jde po moři,
 praeteríre eos. At illi ut domnívali se, že to jest
 vidérunt eum ambulántem strašidlo; i vzkřikli, neboť
 supra mare, putavérunt všickni ho viděli a podě-
 phantásma esse, et ex- sili se. A ihned promluvil
 clamavérunt. Omnes enim k nim a řekl jim: „Buďte
 vidérunt eum, et contur- dobré mysli, jáť jsem to,
 báti sunt. Et statim locú- nebojte se.“ I vstoupil
 tus est cum eis, et dixit k nim na loď, a utišil se
 eis: Confidite, ego sum, vítr. A přenáramně děsili
 nolíte timére. Et ascéndit se a žasli u sebe, neboť

ad illos in navim, et cessavit ventus. Et plus magis intra se stupébant: non enim intellexerunt de páribus; erat enim cor eórum obcaecátum. Et cum transfretássent, venérunt in terram Genésareth, et applicuérunt. Cumque egressi essent de navi, continuo cognovérunt eum: et percurréntes univérsam regiónem illam, coepérunt in grabátis eos, qui se male habébant, circumférerre, ubi audiébant eum esse. Et quocúmque introíbat, in vicos, vel in villas, aut civitátes, in platéis ponébant infirmos, et deprecabántur eum, ut vel fimbriam vestiménti ejus tángerent: et quotquot tangébant eum, salvi fiébant.

Secreta

Súscipe, Dómine, sacrificium, cujus te voluísti dignánter immolatióne placári: praesta, quaesumus; ut hujus operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostrae mentis offerámus afféctum. Per Dóminum...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středě (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Postcommunio

Coeléstis vitae múnere vegetáti, quaesumus, Dómine: ut, quod est nobis in praesénti vita mysté-

nepovážili o chlebích; byloť zajisté srdce jejich zaslepeno. A přeplavivše se přišli do země Genezaretské a přistali. A když vyšli z lodi, lidé hned ho poznali; i proběhli celou tu krajinu, a počali na ložích nositi nemocné tam kde slyšeli, že jest. A kdekoli vcházel do vesnic neb do dvorů neb do měst, kladli nemocné na ulice a prosili ho, aby směli dotknouti se alespoň třepení roucha jeho; a všickni, kteří se ho dotekli, byli uzdraveni.

Zda i dotek jeho v našich srdcích při sv. Přijímání nepůsobí podobný zázrak uzdravení? Přijďme často k lékaři svých duší!

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, oběť, jejímž přinesením jsi milostivě chtěl býti smířen; uděl, prosíme, abychom, jejím působením očištění, libou tobě duše naší přinesli lásku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Osvěžení darem nebeského života, prosíme, Pane, aby to, co je nám v nynějším životě tajem-

rium, fiat aeternitatis auxilium. Per Dóminum . . . stvím, stalo se pomocí pro věčnost. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169)

Nad lidem se kněz modlí :

Orémus. Humiliáte cá-pita vestra Deo.

Modleme! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quaeréndo sine fine percípíant. Per Dóminum . . .

Modlitba

Věrní tvoji, Bože, nechť jsou tvými posílení dary, aby je přijímajíce, po nich znovu prahli, a prahnouce po nich, je přijímali bez konce. Skrze Pána . . .

Neděle první postní (Invocabit)

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Všeliké starosti tohoto života udupávají v našich srdcích oheň lásky Boží a na duši usazuje se prach světa; proto Církev svatá z vnuknutí Ducha Svatého ustanovila čas, v němž se máme opět očistiti a zažehnouti a rozdmýchat v srdcích nový oheň. Naše všechna spása, pomoc a sláva je u Boha. Bůh však nás nechce spasiti bez nás, snažme se tedy pokáním dosáhnouti Milosti, abychom byli schopni konati dobré a tak se Bohu líbili!

Introitus. Ps. 90, 15 et 16.

Vstup. Ž. 90, 15 a 16.

Invocábit me, et ego ex-aúdiam eum: erípíam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum. Ps. i b. 1. Qui hábitat in adjutório Altíssimi: in protectióne Dei coeli commorábitur. V. Glória.

Vzývati mne bude a já vyslyším jej; vyprostím jej a oslavím ho. Délkou dnů života nasytím jej. Ž. tam t. 1. Kdo přebývá v pomoci Nejvyššího, pod ochranou Boha nebe dlíti bude. V. Sláva Otci . . .

1. Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas: praesta famíliae tuae; ut, quod a te obtinére absti-

1. Modlitba

Bože, jenž Církev svou každoročním zachováváním čtyřicetidenního postu očisťuješ, uděl rodině své, aby, čeho od tebe zdrže-

néndo nítur, hoc bonis livostí dosíci se snaží, opéribus exsequátur. Per to v dobrých uplatňovala Dóminum nostrum . . . skutcích. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Za přímlovu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba Za živé i mrtvé (str. 164).

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z druhého listu sv. Pavla ad Corínthios. 2, c. 6, 1-10. ke Korintským. 6, 1-10.

Svatý Pavel nám ukazuje, k jakým dobrým skutkům máme použití té Milosti, o níž jsme v dnešní modlitbě prosili.

Fratres. Exhortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Tém-pore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus accep-tábile: ecce nunc dies sa-lútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vitu-perétur ministérium no-strum: sed in ómnibus ex-hibeámus nosmetípsos si-cut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatióni-bus, in necessitátibus, in angústiiis, in plagis, in car-céribus, in seditiúnibus, in labóribus, in vigíliis, in je-júniis, in castitáte, in scién-tia, in longanimitáte, in sua- vitáte, in Spírítu Sancto, in charitáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei: per arma justitiae a dextris et a sinístris; per glóriam, et ignobilitátem: per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce ví-vimus: ut castigáti, et non

Bratři, napomínáme vás, abyste nepřijímali milosti Boží nadarmo. Neboť pra-ví: „V čas příjemný vysly-šel jsem tě, a v den spa-sení pomohl jsem tobě.“ Aj nyní jest čas příjem-ný, aj nyní jest den spa-sení. Nikomu v ničem ne-dáváme pohoršení, aby se nepohaněla služba naše, nýbrž ve všem se prokazu-jeme jako služebníci Boží mnohou trpělivostí v sou-ženích, v nesnázích, v úzko-stech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námahách, v bděních, v postech, čisto-tou, poznáním, shovívavo-stí, dobrotivostí, Duchem Svatým, láskou nelíčenou, slovem pravdy, mocí Boží, zbrojí spravedlnosti vpra-vo i vlevo, za pocty i po-tupy, při zlé i dobré po-věsti, jako svůdcové a jsou-ce pravdomluvní, jako ne-známí a jsouce dobře zná-mí, jako umírající, a hle-žijeme, jako trestaní, ale nejsouce usmrcováni, jako

mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, et omnia possidentes.

Graduale. Ps. 90, 11-12.

Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis, V. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tractus. Ps. 90, 1-7, 11-16.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei coeli commorábitur. V. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum, Deus meus: sperábo in eum. V. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, et a verbo áspero. V. Scápulis suis obumbrábit tibi: et sub pennis ejus sperábis. V. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis a timóre noctúrno. V. A sagítta volánte per diem: a negótio perambulánte in ténebris, a ruína et daemónio meridiáno. V. Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: tibi autem non appropinquábit. V. Quóniam Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. V. In mánibus

smutni, ale vždy se radujíce, jako chudí, ale mnohé obohacujíce, jako nic nemající, ale všemi věcmi vládnouce.

Stupňový zpěv. Ž. 90.

Andělům svým Bůh přikázal o tobě, aby chránili te na všech cestách tvých. V. Na rukou ponesou te, abys snad neporanil o kámen nohy své.

Traktus. Ž. 90, 1-7, 11-16.

Kdo přebývá v pomoci Nejvyššího, pod ochranou Boha nebe dlíti bude. V. Řekne Pánu: Obránce můj jsi ty a útočiště moje. Bůh můj, budu doufati v něho. V. Neboť on vysvobodil mne z osidla lovců a od slova drsného. V. Plecemi svými zastíní tě, i budeš pod jeho křídly doufati. V. Jako štít obklopí tě pravda jeho; nebudeš se báti před hrůzou noční. V. Před střelou letící za dne, před věcí plížící se za tmy, před zkázou a zloduchem o polednách. V. Padne jich po boku tvém tisíc a deset tisíců po pravici tvé, k tobě však se nepřiblíží. V. Neboť Andělům svým přikázal o tobě, aby tě chránili na všech cestách tvých. V. Na rukou ponesou te, abys

portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. V. Super áspidem et basiliscum ambulábis, et conculcábis leónem et draconem. V. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: prótegám eum, quóniam cognóvit nomen meum. V. Invocábit me, et ego exaúdiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. V. Eripiam eum, et gloriificábo eum: longitudine diérum adimplébo eum, et osténdam illi salutáre meum.

snad neporanil o kámen nohy své. V. Po zmiji a bazilišku budeš kráčetí a šlapati budeš po lvu a draku. V. Poněvadž ve mne doufal, osvobodím jej; chrániti jej budu, neboť se znal k jménu mému. V. Vzávatí mne bude a já vyslyším jej; při něm jsem v nesnázi. V. Vyprostím jej a oslavím jej; délkou dnů života naplním jej a ukážu mu spasení své.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c.4, 1-11.

Spasitel sám nás předchází pokušením.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic, ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diabolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 4, 1-11.

příkladem a učí nás přemáhati

Za onoho času Ježíš byl uveden na poušť od Duha, aby byl pokoušen od ďábla. A postiv se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, potom zlačněl. I přistoupil pokušitel a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, rci, ať kamení toto stane se chleby.“ On pak odpovídaje, řekl: „Psáno jest: Ne samým chlebem živ jest člověk, nýbrž každým slovem, které vychází z úst Božích“. Tu pojal ho ďábel do svatého města a postavil jej na vrchol chrámu a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, spusť se dolů, neboť psáno

te deorsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandavit de te, et in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: et ostendit ei omnia regna mundi, et gloriam eorum, et dixit ei: Haec omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade satana: scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, et illi soli servies. Tunc reliquit eum diabolus: et ecce Angeli accesserunt, et ministrabant ei.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 90.

Scapulis suis obumbrabit tibi Dominus, et sub pennis ejus sperabis: scuto circumdabit te veritas ejus.

Secreta

Sacrificium quadragesimalis iníitii sollemniter immolamus, te, Domine, deprecantes: ut cum epularum restrictione carnalium, a noxiis quoque voluptatibus temperemus. Per Dominum nostrum . . .

Druhá Tichá modlitba Za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí Tichá modlitba Za živé i mrtvé (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

jest: „Andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí te, abys snad neurazil o kámen nohy své.“ Dí jemu Ježíš: „Také psáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.“ Opět pojal ho ďábel na horu velmi vysokou a ukázal mu všechna království světa i slávu jejich a řekl: „Toto všechno tobě dám, jestliže padna, budeš se mi klaněti.“ Tu řekl mu Ježíš: „Odejdi, satane, neboť psáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti a jemu jedinému počtu božskou vzdávati.“ I opustil ho ďábel, a hle, Andělé přistoupili a sloužili jemu.

Následuje *Credo* (str. 9).

Obětování. Ž. 90, 4-5.

Plecemi svými zastíní tebe Pán, a pod jeho křídly budeš doufati; jako štít obklopí tě pravda jeho.

Tichá modlitba

Oběť svatopostního počátku slavně přinášíme, prosíme tebe, Pane, abychom na pokrmech ujímající si tělesných, škodlivých rovněž žádostí se zdržovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 90, 4-5. K přijímání. Ž. 90, 4-5.

Scápulissuis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circumdabit te véritas ejus. Plecemi svými zastíní te be Pán, a pod jeho křídly budeš doufati; jako štít obklopí tě pravda jeho.

Postcommunio

Tui nos, Dómine, Sacraménti libátio sancta restaúret: et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum nostrum...

P o p ř i j í m á n í

Tvé Svátosti oběť svatá, Pane, nás obnov a od starého člověka očištěné k účastenství přiveď tajemství spasného. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba Po přijímání Za přímlyvy Svatých (str. 139).

Třetí modlitba Po přijímání Za živé i mrtvé (str. 169).

Pondělí po první neděli postní

Shromáždění u sv. Petra u Okovů

Všecku svou spásu očekáváme od Boha. Nikdo jiný nám nemůže projevit laskavé milosrdenství. Prosme Pána, aby nás učil jemu se líbiti.

Introitus. Ps. 122, 2.

Sicut óculi servórum in manibus dominórum suórum: ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nobis: miserére nobis, Dómine, miserére nobis. Ps. ib. 1. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in coelis. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 122, 2.

Jako oči služebníků obráceny jsou k rukám jejich pánů, tak oči naše k Pánu, Bohu našemu, až by se nad námi smiloval. Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi. Ž. tamt. 1. K tobě zvedám oči své, ty, jenž přebýváš na nebesích. V. Sláva Otci...

1. Oratio

Convérte nos, Deus, salutáris noster: et, ut nobis jejúnium quadragesimále proficiat, mentes nostras caeléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

1. Modlitba

Obrať nás k sobě, Bože, spasiteli náš, a aby nám poštění čtyřicetidenní prospělo, duše naše nebeskými naukami vzdělej. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Ezechiélis Prophétae. cap. 34, 11-16.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsae fúerant in die nubis et caliginis. Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam: et pascam eas in móntibus Israel, in rivis, et in cunctis sédibus terrae. In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua eárum: ibi requiescent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israel. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod perierat, requíram: et quod abjéctum erat, redúcam: et quod confráctum fúerat, alligábo: et quod infírmum fúerat, consolidábo: et quod pingue et forte, custódiam: et pascam illas in iudicio, dicit Dóminus omnipotens.

Čtení

z proroka Ezechiela 34, 11-16.

Kolik sladké útěchy můžeme čerpat z dnešního čtení!

Toto praví Pán Bůh: „Aj, já sám hledati budu ovčí svých a ujmu se jich. Jako se ujímá pastýř stáda svého, když shledá, že jsou ovce jeho rozptýleny, tak ujmu se ovec svých a vysvobodím je ze všech míst, kam v den mlhy a mrákoty rozptýleny byly. Vyvedu je z národů, shromáždím je ze všech zemí, uvedu je do vlasti jejich a pásťi je budu na horách israelských, při potocích a ve všech zalidněných krajinách. Na pastvinách přehojných pásťi je budu, na vysokých horách israelských budou pastvy jejich; tam odpočívati budou na bylinách zelených, na pastvách tučných pásťi se budou na horách israelských. Já pásťi budu ovce své, a já jim zjednám bezpečný odpočinek,“ praví Pán Bůh. „Co se bylo potratilo, shledám, co se bylo rozprchlo, přivedu zpět, co bylo polámano, ošetřím, co mdlého, utvrdím, a co tučného a silného, budu opatrovat; a pásťi je budu, jak se sluší a patří,“ praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 83, 10 et 9.

Protector noster aspice,
Deus, et respice super
servos tuos. V. Domine,
Deus virtutum, exaudi pre-
ces servorum tuorum.

Stupňový zpěv. Ž. 83.

Popatři, Bože, ochránče
naš a shlédni na služeb-
níky své. V. Hospodine,
Bože nebeských zástupů,
vyslyš modlitby služeb-
níků svých.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequentia sancti Evan-
gélíi secundum Mattheae-
um. c. 25, 31-46.

Pán Ježíš rád nás srovnává s ovečkami. Jdeme za svým pa-
stýřem?

In illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Cum
vénerit Filius hominis in
majestate sua, et omnes
Angeli cum eo: tunc se-
debit super sedem ma-
jestatis suae: et congrega-
buntur ante eum omnes
gentes: et separabit eos
ab invicem, sicut pastor
segregat oves ab hoedis:
et statuet oves quidem
a dextris suis, hoedos au-
tem a sinistris. Tunc dicet
Rex his, qui a dextris ejus
erunt: Venite benedicti
Patris mei: possidete pa-
ratum vobis regnum a
constitutione mundi. Esu-
rivi enim, et dedistis mihi
manducare: sitivi, et de-
distis mihi bibere: hospes
eram, et collegistis me:
nudus, et cooperuistis me:
infirmus, et visitastis me:
in carcere eram, et veni-

† Slova svatého Evan-
gelia podle Matouše 25,
31-46.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učeníkům svým:
„Když přijde Syn člověka
ve své velebnosti a vši-
ckni andělé s ním, tu po-
sadí se na trůn velebnosti
své a shromáždění budou
před ním všickni národové.
I rozdělí je od sebe, jako
pastýř odděluje ovce od
kozlů, a postaví ovce po
pravici své, kozly pak po
levici. Tehdy král řekne
těm, kteří budou na pra-
vici jeho: „Pojďte, požeh-
naní Otce mého, vládněte
královstvím připraveným
vám od ustanovení světa;
neboť jsem lačněl, a dali
jste mi jísti, žíznil jsem,
a dali jste mi piti; hostem
jsem byl, a přijali jste mě;
nah jsem byl, a přioděli
jste mě; nemocen jsem
byl, a navštívili jste mě;
v žaláři jsem byl, a při-

stis ad me. Tunc respondébunt ei justí, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, et pávimus te? sitiéntem, et dedimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem, et collégimus te? aut nudum, et cooperúimus te? aut quando te vídimus infirmum, aut in cárcere, et vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen dico vobis: quám diu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis. Tunc dicet et his, qui a sinístris erunt: Discédite a me, maledícti, in ignem aetérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre: sitívi, et non dedístis mihi potum: hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non cooperuístis me: infirmus, et in cárcere, et non visitástis me. Tunc respondébunt ei et ipsi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, aut sitiéntem, aut hóspitem, aut nudum, aut infirmum, aut in cárcere, et non ministrávimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen dico vobis: Quám diu non fecístis uni de minóribus his, nec mihi fecístis. Et ibunt hi in

šli jste ke mně.' Tu odpovédí jemu spravedliví řkouce: 'Pane, kdy jsme tě viděli lačného a nakrmili jsme tě, aneb žíznivého a napojili jsme tě? Kdy viděli jsme tě jako hosta a přijali jsme tě, aneb nahého a přioděli jsme tě? A kdy viděli jsme tě nemocného neb v žaláři a přišli jsme k tobě?' A král odpovídáje řekne jim: 'Amen pravím vám: Pokud jste to učinili jednomu z nejmenších těchto bratří mých, mně jste učinili.' Potom řekne i těm, kteří budou na levici: 'Odejděte ode mne, zlořečení, do ohně věčného, který jest připraven ďáblu a andělům jeho. Neboť lačněl jsem a nedali jste mi jísti, žíznil jsem a nedali jste mi píti, hostem jsem byl a nepřijali jste mne, nah jsem byl a nepřioděli jste mne, nemocen a v žaláři jsem byl a nenavštívili jste mne.' Tu odpovédí jemu také oni: 'Pane, kdy jsme tě viděli lačného neb žíznivého neb jako hosta neb nahého neb nemocného neb v žaláři, a neposloužili jsme tobě?' Tehdy odpoví jim řka: 'Amen pravím vám: pokud jste to neučinili jednomu z nejmenších těchto, ani mně jste neučinili.' I pů-

supplicium aeternum: justi autem in vitam aeternam. jdou tito do trápení věčného, spravedliví pak do života věčného.“

Offertorium. Ps. 118, 18, 26 a 73.

Levábo oculos meos, et considerábo mirabilia tua, Dómine, ut dóceas me iustitias tuas: da mihi intelléctum, et discam mandata tua.

1. Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctifica: nosque a peccatorum nostrorum máculis emúnda. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Matth. 25, 40 et 34.

Amen dico vobis: quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis: veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio saeculi.

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cujus laetámur gustu, renovémur effectu. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Obětování. Ž. 118, 18, 26 a 73.

Pozvednu oči svých a patřit budu na divy tvé, Pane, abys mne naučil spravedlivým zákonům svým. Dej mi chápavost, a naučím se přikázáním tvým.

1. Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě přinesené a nás od skvrn hříchů našich očist. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).

K přijímání. Mat. 25, 40 a 34.

Amen pravím vám: co jste učinili jednomu z nejmenších mých, mně jste učinili. Pojďte, požehnaní Otce mého, vládněte královstvím, připraveným vám od počátku světa.

Po přijímání

Nasycení spasitelným tvým darem, Pane, snažně prosíme, abychom, kochající se jeho požíváním, jeho účinkem obnoveni byli. Skrze Pána . . .

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Oratio

Absólve, quaesumus, Dó-
mine, nostrórum víncula
peccatórum: et quidquid
pro eis merémur, propi-
tiátus avérte. Per Dó-
minum nostrum . . .

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Modlitba

Rozvaž, prosíme, Pane,
pouta našich hříchů, a co-
koliv pro ně zasluhujeme,
milostivě odvráť. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého . . .

Úterý po první neděli postní

Shromáždění u sv. Anastasie

Bůh je věčný, nemůže se s Ním nikdo měřit. Jemu se úplně odevzdejme, neboť On jediný nás může oblažit.

Introitus. Ps. 89, 1 et 2.

Domine, refúgium factus
es nobis a generatióne
et progénie: a saeculo et
in saeculum tu es. Ps. ib.
2. Priúsquam montes fie-
rent, aut formarétur terra
et orbis: a saeculo et
usque in saeculum tu es
Deus. V. Glória Patri . . .

1. Oratio

Réspice, Dómine, famí-
liam tuam, et praesta: ut
apud te mens nostra tuo
desidério fúlgeat, quae se
carnis maceratióne castí-
gat. Per Dóminum . . .

Vstup. Ž. 89, 1 a 2.

Pane, útočištěm naším
stal jsi se od pokolení do
pokolení. Od věků až na
věky jsi ty. Ž. tamt. 2. Dříve
než hory byly stvořeny,
neb nežli vytvořena byla
země a její okrsek, od věků
a až na věky jsi ty, Bože.
V. Sláva Otci . . .

1. Modlitba

Pohlédni, Pane, na ro-
dinu svou a uděl, aby před
tebou duch náš touhou po
tobě zazářil, jenž se u-
mrtvováním těla krotí.
Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Isaíae Prophetae. c. 55, 6-11 z Isaiáše proroka. 55, 6-11.

Čtení

Nyní ještě je Bůh shovívavý. Proto Jej hledejme, dokud Jej můžeme naléznouti. Přišel by jinak okamžik, kdy by se od nás už nenechal spatřiti, kdybychom Jej přezírali.

In diébus illis: Locútus est Isaías Prophéta, dicens: Quaerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. De-relínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitátiones suas, et revertátur ad Dóminum: et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitátiones meae, cogitátiones vestrae: neque viae vestrae, viae meae, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur coeli a terra, sic exaltátae sunt viae meae a viis vestris, et cogitátiones meae a cogitátionibus vestris. Et quómodo descéndit imber et nix de coelo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciat quaecúm-que vólui, et prosperábitur in his, ad quae misi illud: ait Dóminus omnipotens.

Graduale. Ps. 140, 2. Stupňový zpěv. Ž. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsus in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertinum.

Římský misál

V těch dnech pravil pro-rok Isaiáš: „Hleďte Pána, dokud možno ho najít, vzyvejte ho, pokavád je blízko. Nechaf opustí bez-božný svou cestu, a muž nešlechtný smýšlení své; vrať se k Pánu, i slituje se nad ním, k našemu Bohu, neb hojně odpouštívá. „Nejsouf myšlení má, myšlení vaše, ani cesty vaše, cesty mé“ — dí Pán. „Oč totiž převyšují nebesa zemi, o tolik cesty mé vyšší jsou než cesty vaše a má myšlení než myšlení vaše. A jako sestupuje dešť a sníh s nebe, a již se nevrací, ale napájí zemi, zalévá ji a uschopňuje, by plodila, a dává sémě k setí a chléb k jídlu: tak bude slovo mé, jež vyšlo z úst mých; nevrátí se ke mně bez účinku, ale způsobí vše, cokoli chtěl jsem, zdaří se mu, k čemu jsem je poslal,“ praví Hospodin všemohoucí.

Cesty Boží se nestýkají s cestami tohoto světa. Musíme tedy opustit vlastní cesty a vrátit se na cesty přikázání Božích.

Povznášej se modlitba má jako kouř kadidla před tebou, Pane. V. Pozdvižení rukou mých budiž jako oběť večerní.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthaeum c. 21, 10-17.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše 21, 10-17.

Pojďme k Ježíšovi, který má takovou moc a nechme od něho uzdravit svou slepotu a hluchotu duchovní.

In illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa civitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta a Náza-reth Galileae. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes et eméntes in témplo: et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit: et dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et accessérunt ad eum caeci et claudi in templo: et sanávit eos. Vidéntes autem príncipes sacerdotum, et Scribae, mirábilia quae fecit, et púeros clamántes in templo, et dicéntes: Hosánna filio David: indignáti sunt, et dixérunt ei: Audis, quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Uti-que. Numquam legístis: Quia ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem? Et relictis illis, ábiit foras extra civitátem in Bethániam: ibique mansit.

Za onoho času, když Ježíš vjel do Jerusalema, vzrušilo se veškeré město řkouc: „Kdo jest tento?“ Lid pak pravil: „To jest Ježíš, prorok z Nazareta galilejského.“ I vešel Ježíš do chrámu Božího a vyhnal všechny, kteří prodávali a kupovali ve chrámě, a zpřevracel stoly penězoměnců i stoly těch, kteří prodávali holuby, a řekl jim: „Psáno jest: Dům můj domem modlitby slouiti bude, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ I přistoupili k němu ve chrámě slepí a kulhavi, a uzdravil je. Ale velekněží a zákoníci uzřevše divy, které učinil, a pacholata, ana volají ve chrámě a říkají: „Hosanna Synu Davidovu,“ rozhoršili se a řekli jemu: „Slyšíš-li, co tito praví?“ Ježíš pak řekl jim: „Ovšem. Což jste nikdy nečetli: Z úst nemluvňat a kojenců připravil jsi sobě chválu?“ A nechav je, vyšel ven z města do Betánie a zůstal tam.

Offertorium. Ps. 30, 15-16. Obětování. Ž. 30, 15-16.

In te sperávi, Dómine:
dixi: Tu es Deus meus,
in mánibus tuis témpora
mea.

V tebe jsem doufal, Pa-
ne. Řekl jsem: Ty jsi Bůh
můj, v rukou tvých jsou
osudy mé.

1. Secreta

Oblátis, quaesumus, Dó-
mine, placáre munéribus:
et a cunctis nos defénde
perículis. Per Dóminum.

1. Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane,
obětovanými dary a ode
všech nás nebezpečí o-
chraň. Skrze Pána...

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Communio. Ps. 4, 2. K přijímání. Ž. 4, 2.

Cum invocárem te, exau-
dísti me, Deus justítiae
meae: in tribulatióne dila-
tásti me: miserére mihi,
Dómine, et exaúdi orati-
ónem meam.

Když jsem volal, vysly-
šel jsi mne, Bože spra-
vedlivý můj. V tísní jsi
mne uvolňoval. Smiluj se
nadě mnou, Pane, a vy-
slyš modlitbu mou.

1. Postcommunio

Quaesumus, omnípotens
Deus: ut illius salutáris
capiámus efféctum, cujus
per haec mystéria pignus
accépimus. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum..

1. Po přijímání

Prosíme, všemohoucí
Bože, abychom pocítili úči-
nek oné spásy, jejíž jsme
skrze tato tajemství obdr-
želi zástavu. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
píta vestra Deo.

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Oratio

Modlitba

Ascéndant ad te, Dó-
mine, preces nostrae: et
ab Ecclesia tua cunctam
repelle nequítiam. Per Dó-
minum..

Modlitby naše, Pane,
nechť k tobě vstoupí a od
Církve své odvrát zlo ve-
škeré. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Středa Suchých dnů v postě

Shromáždění u Panny Marie Větší

Prosme Pána úpěnlivě, aby nedopustil, by nad námi kdy paovali nepřátelé duše naší.

Introitus. Ps. 24,6,3 a 22. Vstup. Ž. 24,6,3 a 22.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiae tuae, quae a saeculo sunt: ne umquam dominéntur nobis inimici nostri, líbera nos, Deus Israel, ex ómnibus angústiiis nostris. Ps. ib, 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus. in te confído, non erubéscam. V. Glória Patri.

Po Kyrie říká kněz: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Rozpomeň se, Pane, na slitování svá a milosrdenství své, jež jsou od věků. Ať nad námi nikdy nepanuují nepřátelé naši. Vysvobod' nás, Bože Israelův, ze všech úzkostí našich. Ž. tamt. 1-2. K Tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám, ať nejsem zahanben. V Sláva Otci...

Oratio

Preces nostras, quae sumus, Dómine, cleménte exaúdi: et contra cuncta nobis adversántia, dexteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum.

1. Léctio

libri Exodi. c. 24, 12-18.

Abychom vešli do přítomnosti Boží, musíme jako Mojžíš vystoupit na horu a nechat pod sebou ležet zaprášený svět.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mándata, quae scripsi: ut dóceas filios Israel. Surrexérunt Móyses, et Jósue míníster ejus: ascendénsque

Modlitba

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, a proti všemu, co je nám nepřátelské, pravici své velebnosti vztáhni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

1. Čtení z 2. knihy

Mojžíšovy 24, 12-18.

V těch dnech řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vstup ke mně na horu a zůstaň tam; dám ti kamenné desky, zákon a přikázání, která jsem napsal, abys je poučoval.“ Tu povstal Mojžíš a Josue, jeho služebník; Mojžíš pak vystupuje na

Móyses in montem Dei, senióribus ait: Exspectáte hic donec revertámur ad vos. Habétis Aaron et Hur vobíscum: si quid natum fúerit quaestiónis, referétis ad eos. Cómque ascéndisset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus: séptimo autem die vocávit eum de médio caliginis. Erat autem species glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis in conspéctu filiórum Israel. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: et fuit ibi quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus.

Boží horu pravil starším: „Čekejte zde, až se navrátíme. Máte s sebou Árona a Hura; vznikne-li nějaký spor, vzneste jej na ně.“ Když pak Mojžíš vystoupil na horu, zahalil ji mrak; usídlila se totiž na hoře Sínaj velebnost Boží. Zahalovala ji mrakem po šest dní; sedmého pak dne povolal Bůh Mojžíše z nitra mraku. Velebnost Hospodinova jevila se před zraky synů Israellových jako žíravý oheň na temeni hory. Mojžíš tedy, stoupaje na horu, vešel do prostřed mraku a zůstal tam čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Graduale. Ps. 24, 17-18.

Tribulatiónes cordis mei dilatátae sunt: de necessitatibus meis éripe me Dómine. V. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimitte omnia peccáta mea.

Teď říká kněz: Pán s vámi, atd.

1. Oratio

Devotiónem pópuli tui, quaesumus, Dómine, benignus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Stupňový zpěv. Ž. 24, 17-18.

Úzkosti srdce mého se vzámají. Z mých tísní mne vytrhni, Pane. V. Pospatř na pokoření mé a útrapu mou; odpusť všecky hříchy mé.

1. Modlitba

Na zbožnost lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě shlédni, aby ti, kteří se odříkáním umrtvují na těle, plodem dobrých skutků byli občerstveni v duši. Skrze Pána našeho...

2. Lectio
libri Regum. 3.c. 19,3-8.

2. Čtení z 3. knihy
královské 19, 3-8.

I my máme jako Eliáš dlouhou cestu před sebou. Známe však chléb, v jehož síle můžeme bez umdlení vykonati svou životní pouť.

In diébus illis: Venit Eliás in Bersabée Juda, et dimisit ibi púerum suum, et perréxit in desértum, viam unius diéi. Cumque venisset, et sedéret subter unam juníperum, petívit ánimae suae, ut morerétur, et ait: Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam; neque enim mélior sum, quam patres mei. Projecítque se, et obdormívit in umbra juníperi: et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge, et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícium panis, et vas aquae. Comédit ergo, et bibit, et rursus obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexisset, comédit et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus usque ad montem Dei Horeb.

Tractus. Ps. 24, 17, 18 et 1-4.

De necessitatibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et la-

V těch dnech přišel Eliáš do Bersaby v Judsku, a nechal tam služebníka svého. Šel pak pouští cestou jednoho dne, i přišel, posadil se pod jedním jalovcem, a žádal si, by zemřel řka: „Dosti je mi, Hospodine, vezmi si život můj, nebo nejsem lepší než otcové moji.“ I položil se a usnul ve stínu jalovce. Tu hle, anděl Hospodinův dotekl se ho a řekl mu: „Vstaň a pojez!“ I pohleď a hle, u hlavy jeho podpopelečný chléb a nádoba vody. Pojedl tedy, napil se, a zase usnul. Anděl Hospodinův přišel však opět, po druhé, dotekl se ho a řekl mu: „Vstaň, pojez; nebo dlouhou cestu máš ještě před sebou.“ Vstal tedy, pojedl a napil se, a šel v síle pokrmu toho čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až k hoře Boží Horeb.

Traktus. 24, 17, 18 a 1-4.

Z mých tísní mne vytrhni, Pane. Popatř na pokoření mé a útrapu mou;

bórem meum: et dimitte odpust všechny hříchy mé.
 ómnia peccáta mea. V. V. K Tobě, Hospodine,
 Ad te, Dómine, levávi áni- zvedám duši svou. Bože
 mam meam, Deus meus, můj, v tebe doufám, ať se
 in te confído, non erubés- nejsem zahanben a ať se
 cam: neque irrideant me mi nevysmějí nepřátele
 inimíci mei. V. Etenim uni- moji. V. Věru, nikdo, kdo
 vérsi, qui te expéctant, v tebe doufá, nebude za-
 non confundéntur: con- hanben. Zahanbeni nechť
 fundántur omnes faciéntes jsou všichni, kdož činí věci
 vana. marnivé.

Evangelium

† SequéntiasanctiEvan- † Slova svatého Evan-
 géliisecúndumMatthaeum. gelia podle Matouše.
 c. 12, 38-50. 12, 38-50.

Nestačí, abychom se jenom očistili. Musíme s pomocí Boží svou čistotu chrániti, aby ďábel, jenž byl z naší duše vyhnán, nevrátil se tam a nezpůsobil novou a snad horší ještě škodu.

In illo témpore: Res- Za onoho času někteří
 pondérunt Jesu quidam ze zákoníků a fariseů oslo-
 de Scribis et Pharisaeis, vili Ježíše řkouce: „Mistře,
 dicéntes: Magíster, vólum- chceme od tebe viděti
 mus a te signum vidére. znamení.“ On pak odpo-
 Qui respóndens, ait illis: věděv řekl: „Pokolení zlé
 Generátio mala et adúl- a cizoložné žádá znamení,
 tera signum quaerit: et a znamení nebude mu
 signum non dábitur ei, dáno, leč znamení proro-
 nisi signum Jonae Pro- ka Jonáše. Jako totiž byl
 phétae. Sicut enim fuit Jo- Jonáš v bříše ryby tři dni
 nas in ventre ceti tribus a tři noci, tak bude Syn
 diébus, et tribus nóctibus: člověka v nitru země tři
 sic erit Fílius hóminis in dni a tři noci. Mužové
 corde terrae tribus dié- ninivetští povstanou na
 bus, et tribus nóctibus. soudě s pokolením tímto
 Viri Ninivítæ surgent in a odsoudí ho, neboť uči-
 iudicio cum generatióne nili pokání na kázání Jo-
 ista, et condemnábunteam: nášovo, a hle, více než
 quia poeniténtiam egérunt Jonáš jest tuto. Královna
 in praedicatióne Jonae. jihu povstane na soudě
 Et ecce, plus quam Jonam, s pokolením tímto a od-
 hic. Regína Austri surget soudí je, neboť přišla od

in iudicio cum generatione ista, et condemnabit eam: quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis, et ecce, plus quam Salomon, hic. Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quaerens requiem, et non invenit. Tunc dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et veniens, invenit eam vacantem, scopis mundatam, et ornatam. Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum nequiores se, et intrantes habitant ibi: et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus. Sic erit et generationi huic pessimae. Adhuc eo loquente ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quaerentes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui fori stant, quaerentes te. At ipsi respondens dicenti sibi, ait: Quae est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et extendens manum in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in coelis est: ipse meus frater, et soror, et mater est.

Offertorium. Ps. 118.
Meditabor in mandatis

končin země, aby uslyšela moudrost Šalomounovu, a hle, více jak Šalomoun jest tuto. Když pak duch nečistý vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočnutí, a nenalézá. Tu řekne: „Navrátím se do domu svého, odkud jsem vyšel.“ A přijde, nalezne jej prázdný, vymetený a ozdobený. Tu jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, nežli jest sám, a vejdouce přebývají tam. I stávají se poslední věci člověka toho horšími, než byly první. Tak bude i tomuto pokolení zlému.“ Když ještě mluvil k zástupům, hle matka i bratři jeho stáli venku, žádající s ním mluvit. I řekl mu kdosi: „Hle matka tvá i bratři tvoji stojí venku, žádající s tebou mluvit.“ On pak odpovídaje tomu, kterýž mu to byl pověděl, řekl: „Kdo jest matka má, a kdo jsou bratři moji?“ A vztáhnuv ruku na své učeníky, řekl: „Hle, matka má a bratři moji. Neboť kdokoli činí vůli otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou.“

Obětování. Ž. 118, 47 a 48.
Rozjímati budu o při-

tuis, quae diléxi valde: kázáních tvých, která velmi
et levábo manus meas ad miluji; a zvednu ruce své
mandáta tua, quae diléxi. k přikázáním tvým, která
miluji.

1. Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delicta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum nostrum.

Druhá a třetí Tichá modlitba jako o Popeleční středu (str. 168).
Preface: Postní (str. 31).

Comunio. Ps. 5, 2-4.

Intelligence clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

1. Postcommunio

Tui, Dómine, perceptiône Sacraménti, et in nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insidiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání jako o Popeleční středu (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Mentes nostras, quae sumus, Dómine, lúmine tuae claritátis illústra: ut vidére possimus, quae agénda sunt; et quae recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum nostrum.

1. Tichá modlitba

Dary na usmíření ti, Pane, neseme, abys milosrdně i odpustil naše viny i vratká srdce spravoval. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 5, 2-4.

Všimni si mého volání, pozoruj hlasitou modlitbu mou, Králi můj a Bože můj, vždyť k tobě se modlím, Pane.

1. Po přijímání

Po přijetí tvé Svátosti, Pane, nechť jsme i očištěni od svých skrytých hříchů i osvobozeni od úkladů nepřátel. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Mysli naše, prosíme, Pane, světlem své jasnosti osvěť, abychom mohli viděti, co jest činiti, a to, co je správné, dovedli konat. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého..

Čtvrtek po první neděli v postě

Shromáždění u sv. Vavřince v Paneperna

Vstup (a také Stupňový zpěv) je vzat ze svátku sv. Vavřince (10. srpna), neboť shromáždění se dnes konalo v chrámě zasvěceném tomuto světcí.

Introitus. Ps. 95, 6.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ib. 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. *V.* Glória Patri...

I. Oratio

Devotióne m pópuli tui, quaesumus, Dómine, benignus inténde: ut, qui per abstinentiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba jako o Popeleční středu (str. 164).

Léctio

Ezechiélis Prophétae.
cap. 18, 1-9.

Z hříchů, kterých jsme se dopustili, musíme obviňovat sebe a ne naříkat na své předky. Sami jsme za ně zodpovědni.

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israel, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultra vobis parábola haec in provérbium

Vstup. Ž. 95, 6.

Sláva a krása je před jeho tváří; svatost a nádhéra v jeho svatyni. Ž. tamt. 1. Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívejte Pánu všecy země. *V.* Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

I. Modlitba.

Na zbožnost lidu svého, prosíme, Pane, dobrotivě shlédni, aby ti, kteří se odříkáním umrtvují na těle, plodem dobrých skutků byli občerstveni v duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z Ezechiela proroka
18, 1-9.

Tehdy oslovil mne Hospodin a řekl: „Co je to, že mezi sebou ustavičně obracíte známé přirovnání na zemi Israelovu říkájce: ‚Otcové jedli nezralé hrozny, a zuby synů tím otupěly?‘ Jakože živ jsem,“ praví Pán Bůh, „nesmí býti již toto přirovnání příslovím v Israeli! Hle, všecy duše moje

in Israel. Ecce omnes animae, meae sunt: ut anima patris, ita et anima filii, mea est: anima, quae peccaverit, ipsa morietur. Et vir, si fuerit justus et fecerit iudicium et justitiam, in montibus non comedet, et oculos suos non levaverit ad idola domus Israel: et uxorem proximi sui non violaverit, et ad mulierem menstruam non accesserit: et hominem non contristaverit: pignus debitori reddiderit: per vim nihil rapuerit: panem suum esurienti dederit, et nudum operuerit vestimento: ad usum non commodaverit, et amplius non acceperit: ab iniquitate averterit manum suam, et iudicium verum fecerit inter virum et virum: in praecipitis ambulaverit, et iudicia mea custodierit, ut faciat veritatem: hic justus est, vita vivet, ait Dominus omnipotens.

Graduale
Ps. 16, 8 et 2.

Custodi me, Domine, ut pupillam oculi: sub umbra alarum tuarum protege me. V. De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant aequitatem.

jsou; jak duše otcova, tak i duše synova jest moje; duše, která se proviní, ta umře! Ale každý, kdo bude spravedlivý, kdo bude činiti dle práva a spravedlnosti, nebude-li na horách při obětech jísti, nebude-li očí svých pozdvihovati k modlám domu israelského, neposkvrní-li manželky bližního svého, nepřistoupí-li k ženě nečisté, nikomu-li neukřivdí, vrátí-li zástavu dlužníkovi, nevezme-li nic násilně, chléb svůj bude-li lačnému dávati, a nahého rouchem přiodívati, nebude-li na lichvu půjčovati, a více bráti než půjčil, odvrátí-li od nepravosti ruku svou, dle pravdy bude-li rozsuzovati pře soudících se, v příkazech svých bude-li choditi, a svých ustanovení dbáti, by činil dle pravdy — ten je spravedlivý, jistě živ bude,“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv
Ž. 16, 8 a 2.

Chraň mne, Pane, jako zřítelnici oka; ve stínu perutí svých mne skrývej. V. Od tebe vyjdiž soud nade mnou; oči tvé nechť patří správně.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matthaeum. c. 15, 21-28.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše, 15, 21-28.

Bůh často zdánlivě nás odmítá, aby vyzkoušel víru naši. Setrvejme a neustañme se modlit, a brzy uzříme nesmřrnou dobrotu Boží.

In illo témpore: Egrésus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananaea a fínibus illis egréssa clamávit, dicens ei: Miserére mei Dómine fili David: fília mea male a daemónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dímítte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respóndens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quae periérunt domus Israel. At illa venit, et adorávit eum, dicens: Dómine: ádjuva me. Qui respóndens, ait: Non est bonum súmere panem filiórum, et mittere cánibus. At illa dixit: Etiam Dómine: nam et catélli edunt de micis, quae cadunt de mensa dominórum suórum. Tunc respóndens Jesus, ait illi: O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanáta est fília ejus ex illa hora.

Za onoho času, Ježíš vyšed odebral se do krajin tyrských a sidonských. A hle, žena kananejská, vyšedši z těch končin, volala k němu řkouc: „Smiluj se nade mnou, Pane, synu Davidův! Dcera má krutě se trápí od ducha zlého.“ On však neodpověděl jí ani slova. I přistoupili učeníci jeho a prosili ho řkouce: „Propušt ji, neboť volá za námi.“ On pak odpovědév řekl: „Nejsem poslán leč k zahynulým ovcím domu israelského.“ Ale ona přišedši, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi.“ On pak odpovědév pravil: „Není dobré vzítí chléb dítek a dáti psíkům.“ A ona řekla: „Ovšem, Pane, neboť i psíci jedí z drobtů, které padají se stolu pánů jejich.“ Tu Ježíš odpovědév řekl jí: „Ženo, veliká jest víra tvá, staniž se tobě, jak žádáš.“ I byla uzdravena dcera její od té chvíle.

Offertorium. Ps. 33, 8-9.

Immíttet Angelus Dó-

Obětování. Ž. 33, 8-9.

Na ochranu staví se

mini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

1. Secreta

Sacrificia, Dómine, quæsumus, propítius ista nos salvent, quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

Communio. Joan. 6, 52.

Panis, quem ego dédero, caro mea es pro saeculi vita.

1. Postcommunio

Tuórum nos, Dómine, largitáte donórum, et temporálibus attólle praesídiis, et rénova sempitérnis. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Da, quæsumus, Dómine, pópulis Christiánis: et quæ profiténtur agnóscere, et coeléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum.

Anděl Hospodinův kolem těch, kteří se ho bojí, a osvobozuje je. Okuste, a zvíte, že rozkošný je Pán.

1. Tichá modlitba

Nechť nás milostivě spasí, Pane, prosíme, tyto oběti, které za léčivých postů jsou konány. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 6, 52.

Chléb, který já dám, tělo mé jest pro život světa.

1. Po přijímání

Štédrotou svých darů, Pane, i dočasnou nás pozvedej ochranou i obnov věčnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, křesťanským národům i poznati, co vyznávají, i milovati nebeský dar, ježž požívají často. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista. . .

Pátek Suchých dnů v postě

Shromáždění u sv. dvanácte Apoštolů

Bůh nás zkouší, ale neopouští. Neuloží nám více, nežli s Jeho milostí sneseme.

Introitus. Ps. 24.
De necessitatibus meis
eripe me, Dómine: vide
humilitatem meam, et la-
borem meum, et dimitte
omnia peccata mea. Ps.
ib. 1-2. Ad te, Dómine,
levavi animam meam:
Deus meus, in te confido,
non erubescam. V. Glória
Patri et Filio . . .

1. Oratio

Esto, Dómine, propitius
plebi tuae: et, quam tibi
facis esse devótam, be-
nigno réfove miserátus
auxílio. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Ezechiélis Prophétae. cap.
18, 20-28.

Dnešní čtení je pokračováním z posledního čtvrtka.

Haec dicit Dóminus
Deus: Anima, quae pec-
cáverit, ipsa moriétur. Fí-
lius non portábit iniqui-
tátem patris, et pater non
portábit iniquitátem filii.
Justitia justí super eum
erit, et impietas ípii erit
super eum. Si autem ím-
pius égerit poeniténtiam
ab ómnibus peccátis suis,
quae operátus est, et cu-
stodierit ómnia praecépta
mea, et fécerit iudícium
et justítiam: vitam vivet,
et non moriétur. Ómnium
iniquitátum ejus, quas
operátus est, non recor-

Vstup. Ž. 24, 17 a 18.

Vytrhni mne, Pane,
z mých tísní. Popatř na
pokoření mé a útrapu mou,
a odpusť všechny hříchy
mé. Ž. ta mt. 1-2. K tobě,
Hospodine, zvedám duši
svou. Bože můj, v tebe
doufám, nedej, abych byl
zahanben. V. Sláva Otci
i Synu i Duchu . . .

1. Modlitba

Buď, Pane, milostivý
lidu svému; a ježto jej
sobě oddaným činíš, mi-
lostivě jej osvěž laskavou
pomocí. Skrze Pána . . .

Čtení

z Ezechiela proroka 18,
20-28.

Toto praví Hospodin
Bůh: „Osoba, která zhřeší,
ta zemře; syn neponese
nepravosti otcovy, aniž
otec ponese nepravosti
synovy; spravedlnost spra-
vedlného jemu bude při-
čtena, a bezbožnost bez-
božného jej bude tížiti.
Bude-li však bezbožný či-
niti pokání ze všech hříchů
svých, které činil, a bude-
li šetřiti všech příkazů
mých, a činiti dle práva
a spravedlnosti, jistě živ
bude a nezemře. Všech
nepravostí jeho, které či-
nil, nevzpomenu; pro svou

dábor: in justitia sua, quam operatus est, vivet. Numquid voluntatis meae est mors impii, dicit Dominus Deus, et non ut convertatur a viis suis, et vivat? Si autem averterit se justus a justitia sua, et fecerit iniquitatem secundum omnes abominaciones, quas operari solent impii, numquid vivet? omnes justitiae ejus, quas fecerat, non recordabuntur: in praevaricatione, qua praevaricatus est, et in peccato suo, quod peccavit, in ipsis morietur. Et dixistis: Non est aequa via Domini. Audite ergo domus Israel: Numquid via mea non est aequa, et non magis viae vestrae pravae sunt? Cum enim averterit se justus a justitia sua, et fecerit iniquitatem, morietur in eis: in injustitia, quam operatus est, morietur. Et cum averterit se impius ab impietate sua, quam operatus est, et fecerit iudicium et justitiam: ipse animam suam vivificabit. Considerans enim, et avertens se ab omnibus iniquitatibus suis, quas operatus est, vita vivet, et non morietur, ait Dominus omnipotens.

Graduale. Ps. 85, 2 et 6.
Salvum fac servum tu-

spravedlnost, kterou činil, živ bude. Nemám záliby v tom, aby zemřel bezbožný,“ — praví Pán Bůh — „ale aby se obrátil od cest svých a živ byl. Také však spravedlivý, odvrátí-li se od spravedlnosti své, a bude-li činiti nepravost podle všech ohavností, které činívá bezbožný, nebude živ! Na žádné spravedlivé skutky, které byl učinil, nebude pamatováno; pro přestoupení, jehož se dopustil, a pro hřích svůj, který spáchal, pro ty zemře! Pravíte-li: ‚Způsob, jak Hospodin jedná, není správný,‘ slyšte, rode Israelův: Způsob, jak já jednám, že není správný? Zda není spíše způsob, jak jednáte vy, nesprávný? Odvrátí-li se tedy spravedlivý od své spravedlnosti, a činiti bude nepravost, umře pro ni; pro nepravost, kterou páchal, umře. A bezbožný, odvrátí-li se od své bezbožnosti, kterou páchal, a bude-li činiti dle práva a spravedlnosti, ten vrátí duši své život. Ano, prohlédne-li a odvrátí-li se ode všech nepravostí svých které páchal, jistě živ bude, a neumře“, — praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 85.
Bože můj, pomoz slu-

um, Deus meus, sperántem žebníku svému, jenž v tebe in te. V. Auribus percipe, doufá. V. Vyslechni, Pane, Dómine, oratiómem meam. modlitbu mou.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova svatého Evange-
secúndum Joánnem. c. 5. lia podle Jana 5, 1-15.

Vody rybníka Bethesdy jsou předobrazem vod křestních. — Evangelium bylo vybráno asi s ohledem na místo Shromáždění dnešního dne. Chrám sv. dvanácte Apoštolů byl totiž dříve obklopen několika rybníky, které byly spojeny sloupořadím.

In illo témpore: Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática piscína, quae cognominátur Hebraíce Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, caecórum, claudórum, aridórum, expectántium aquae motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam: et movebátur aqua. Et, qui prior descendisset in piscínam post motiónem aquae, sanus fiébat, a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc, cum vidisset Jesus jacéntem, et cognovisset, quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fieri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut, cum

Za onoho času byla slavnost židovská, a Ježíš vstoupil do Jerusalema. Jest pak v Jerusalemě při bravní bráně rybník, jenž hebrejsky slove Bethesda a má pět podloubí. V těch leželo veliké množství neduživců: slepých, kulhavých, ochrnutých, kteří čekali na pohnutí vody. Anděl Páně totiž sestupoval časem do rybníka, a hýbal vodou. A kdo po hnutí vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať byl stížen neduhem kterýmkoli. I byl tam jeden člověk, který byl nemocen třicet osm roků. Toho Ježíš uzřev ležeti a seznav, že to s ním trvá již dlouhý čas, řekl jemu: „Chceš býti zdráv?“ Nemocný odpověděl mu: „Pane, nemám člověka, aby, když se voda pohne, spustil mě do rybníka; když pak já jdu, jiný sestupuje přede mnou.“

turbáta fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum, et ambula. Et statim sanus factus est homo ille: et sustulit grabatum suum, et ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo. Dicebant ergo Judaei illi, qui sanatus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, et ambula. Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, et ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat, quis esset. Jesus enim declinavit a turba constituta in loco. Postea invenit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Abiit ille homo, et nuntiavit Judaeis, quia Jesus esset, qui fecit eum sanum.

Offertorium. Ps. 102. Obětování. Ž. 102, 2 a 5.

Benedic anima mea Domino, et noli oblivisci omnes retributiones ejus: et renovabitur, sicut aquilae, juvenus tua.

Římský misál.

Dí mu Ježíš: „Vstaň, vezmi lože své a chod.“ A hned uzdravil se člověk ten; i vzal své lože a chodil. Byla však toho dne sobota. A proto židé řekli tomu, jenž se uzdravil: „Jest sobota; nesluší se tobě nosit lože své.“ On pak odpověděl jim: „Ten, jenž mě uzdravil, řekl mi: Vezmi lože své a chod.“ Tedy otázali se ho: „Kdo jest ten člověk, který ti řekl: Vezmi lože své a chod?“ Ten však, jenž byl uzdraven, nevěděl, kdo jest, neboť Ježíš uchýlil se, poněvadž byl zástup na tom místě. Potom Ježíš našel ho ve chrámě a řekl jemu: „Hle, učiněn jsi zdrav, již více nehřeš, aby se ti nepříhodilo něco horšího.“ Člověk ten odešel a oznámil židům, že to jest Ježíš, jenž ho uzdravil.

Při křtu sv. jsme byli také uzdraveni od všech neduhů duše. Važme si tohoto zdraví a nemrzačme znovu krásu své duše, již jsme křtem získali.

Chvalořeč duše má Hospodina, a nezapomínej na žádné z dobrodiní jeho. A obnoví se mladost tvá jako u orla.

S e c r e t a

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera nostris oblata servítiis: et tua propítius dona sanctífica. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface: Postní (str. 31).

T i c h á m o d l i t b a

Přijmi, prosíme, Pane, dary, které jsme ve své bohoslužbě přinesli, a své vlastní dary milostivě posvěť. Skrze Pána...

C o m m u n i o. Ps. 6, 11.

Erubescant et conturbentur omnes inimici mei: avertantur retrorsum, et erubescant valde velociter.

P o s t c o m m u n i o

Per hujus, Dómine, operationem mystérii, et vitia nostra purgantur, et justa desidéria compleantur. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte capita vestra Deo.

O r a t i o

Exaudi nos, miséricors Deus, et méntibus nostris grátiae tuae lumen ostende. Per Dóminum...

K přijímání. Ž. 6, 11.

Zahanbeni budetež a uvedeni ve zmatek všichni nepřátelé moji. Nechť se obrátí nazpět a nechť jsou zahanbeni velmi rychle.

P o p ř i j í m á n í

Účinkem tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i naše viny shlazeny i spravedlivá přání vyslyšena. Skrze Pána...

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

M o d l i t b a

Vyslyš nás, milosrdný Bože, a duším našim světlo své milosti ukaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Sobota Suchých dnů v postě

S h r o m á ž d ě n í u s v. P e t r a

O dnešní sobotu, jako v sobotu Suchých dnů vůbec, Církev sv. koná v kostele vigílie a udílí svěcení kněžská. Ve Vstupu říká žalmista, že chválí Boha ve dne i v noci. Také Pán žádá od nás, abychom se modlili ustavičně.

I n t r o i t u s. Ps. 87, 3.

V s t u p. Ž. 87, 3.

I n t r e t o r á t i o m e a i n c o n s p e c t u t u o : i n c l í n a a u r e m

Modlitba má nechť vstoupí před tvář tvou; nakloň

tuam ad precem meam, ucha svého k prosbě mé,
 Dómine. Ps. ib. 2. Dómine, Deus salutis meae: Hospodine. Ž. tamt. 2.
 in die clamávi, et nocte Pane, Bože spasný můj,
 coram te. V. Glória Patri.. ve dne v noci volám před
 tebou. V. Sláva Otcí...

Po Kyrie se udílí tonsura kandidátům kněžství. Pak kněz říká: Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte.

O r a t i o

Pópulum tuum, quae-
 sumus, Dómine, propítius
 réspice: atque ab eo fla-
 gélla tuae iracúndiae cle-
 ménter avérte. Per Dóm.

1. Lécio libri Deutero-
 nómi. cap. 26, 12-19.

Také my jsme lidem Božím a jsme povinni zachovávat jeho příkázání.

In diébus illis: Locútus
 est Móyses ad pópulum,
 dicens: Quando complé-
 veris décimam cunctárum
 frugum tuárum, loquéris
 in conspéctu Dómini Dei
 tui: Abstuli, quod sancti-
 ficátum est de domo mea,
 et dedi illud levítae et
 ádvenae, et pupílo ac
 víduae, sicut jussisti mihi:
 non praeterívi mandáta
 tua, nec sum oblítus im-
 péríi tui. Obedívi voci Dó-
 mini Dei mei, et feci
 ómnia, sicut praecepísti
 mihi. Réspice de sanctu-
 ário tuo, et de excéso
 coelórum habitáculo: et
 bénedic pópulo tuo Israel,
 et terrae, quam dedísti
 nobis, sicut jurásti pá-
 tribus nostris, terrae lacte
 et melle manánti. Hódie

M o d l i t b a

Na lid svůj, prosíme,
 Pane, milostivě shlédni a
 metly svého hněvu od
 něho laskavě odvráť. Skrže
 Pána našeho Ježíše Krista.

1. Čtení z páté knihy
 Mojžíšovy 26, 12-19.

V oněch dnech pravil
 Mojžíš národu svému, řka:
 „Když odvedeš desátek
 ze všech plodin svých, rci
 přede tváří Hospodina,
 Boha svého: ‚Vynesl jsem
 zasvěcené věci ze svého
 domu a dal jsem to dle
 rozkazu tvého Levitovi,
 cizinci, sirotku a vdově;
 nepřestoupil jsem příká-
 zání tvých, ani jsem ne-
 zapomněl rozkazu tvého.
 Uposlechl jsem hlasu Ho-
 spodina, Boha svého, a uč-
 nil jsem všecko, jak jsi
 mi přikázal. Shlédni se
 svatyně své s vysokého
 sídla nebeského, a po-
 žehnej národu svému isra-
 elskému i zemi, kterou jsi
 nám dal, jak jsi přísáhl
 otcům našim, zemi oplý-
 vající mlékem a medem.‘

Dóminus Deus tuus praecépit tibi, ut fácias mandáta haec atque iudícia: et custódias et ímpleas ex toto cordo tuo, et ex tota ánima tua. Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus: et ámbules in viis ejus, et custódias caeremónias illíus, et mandáta atque iudícia, et obédias ejus império. Et Dóminus elégit te hódie, ut sis ei pópulus peculiáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia praecépta illíus: et fáciat te excel-siorem cunctis géntibus, quas creávit, in laudem, et nomen, et glóriam suam: ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locútus est.

Dnes přikazuje ti Hospodin, Bůh tvůj, bys činil tato ustanovení a práva; šetři jich tedy a plň je celým srdcem svým a celou duší svou. Dnes jsi vyvolil si Hospodina, že bude Bohem tvým, že budeš choditi po cestách jeho, a oštrihati jeho ustanovení, přikázání a práv, že budeš poslušen rozkazů jeho. Také Hospodin si tě dnes vyvolil, že budeš zvláštním lidem jeho, jak ti slíbil, abys oštrihal všech příkazů jeho, že tě vyvýší nade všechny národy, které stvořil ke své chvále, slávě a cti, že budeš lidem zasvěceným Hospodinu, Bohu svému, jak byl slíbil.“

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiariů (vrátníků).

G r a d u a l e
Ps. 78, 9 et 10.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nominis tui, Dómine, líbera nos.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte.

O r a t i o

Protéctor noster, áspice, Deus: ut, qui malórum nostrórum póndere prémimur, percépta miseri-

S t u p ň o v ý z p ě v
Ž. 78, 9 a 10.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad neřekli pohané: „Kde jest Bůh jejich?“ V. Pomož, nám, Bože, spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvobod' nás.

M o d l i t b a

Pohleď, ochránce náš, Bože, abychom, kteří jsme břemenem hříchů svých tištěni, po obdržení milo-

córdia, líbera tibi mente srdenství svobodnou tobě
famulémur. Per Dóminum. sloužili myslí. Skrze Pána..

2. Léctio

libri Deuteronomii. cap. z 5. knihy Mojžíšovy 11,
11, 22-25.

Ochrany Boží můžeme jenom tehdy očekávati, činíme-li to,
co On nám přikazuje.

In diébus illis: Dixit
Móyses fíliis Israel: Si cu-
stodiéritis mandáta, quae
ego praecipio vobis, et
fecéritis ea, ut diligáti
Dóminum Deum vestrum,
et ambuléti in ómnibus
viis ejus, adhaeréntes ei,
dispérdet Dóminus omnes
gentes istas ante fáciem
vestram, et possidébitis
eas, quae majóres et for-
tióres vobis sunt. Omnis
locus quem calcáverit pes
vester, vester erit. A de-
sérto, et a Líbano, a flú-
mine magno Euphráte,
usque ad mare Occiden-
tále erunt términi vestri.
Nullus stabit contra vos:
terrórem vestrum et for-
mídnem dabit Dóminus
Deus vester super omnem
terram, quam calcatúri
estis, sicut locútus est vo-
bis Dóminus Deus vester.

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale. Ps. 83, 10 et 9. Stupňový zpěv. Ž. 83.

Protéctor noster, áspice,
Deus, et réspice super
servos tuos. V. Dómine,
Deus virtútum, exaúdi
preces servórum tuórum.

Pohled, ochránce náš,
Bože, a shlédni na služeb-
níky své. V. Hospodine,
Bože nebeských zástupů,
vyslyš prosby sluhů svých.

2. Čtení

V oněch dnech pravil
Mojžíš synům israélským:
„Budete-li ostríhati přiká-
zání, která vám ukládám,
a budete-li je činiti, že
budete milovati Hospodi-
na Boha svého, choditi
po všech cestách jeho,
lnouti k němu: Hospodin
rozptýlí před vámi všechny
tyto národy a zmocníte
se jejich majetku, ačkoli
jsou větší a silnější než
vy. Každé místo, kam
vkročí noha vaše, bude
vaše: Od Pouště a od Li-
banonu, od veliké řeky
Eufratu až po Západní
moře budou sahati hranice
vaše. Nikdo vám neodolá;
strach a bázeň před vámi
sešle Hospodin, Bůh váš,
na všechnu zemi, po které
budete kráčet, jak vám
slíbil Pán Bůh váš.“

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte.

Oratio

Adesto, quaesumus, Dómine, supplicatió nibus nostris: ut esse, te largiénte, mereámur et inter próspera húmiles, et inter advérsa, secúri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

3. Léctio

libri Machabaeórum. 2. c. 1, 23-27.

Jsmé majetek Boží. On nás vysvobozuje ze všeho zlého a stará se o nás lépe, než bychom to dovedli sami.

In diébus illis: Oratió nem faciébant omnes sacerdotés, dum consummaretur sacrificium, Jónatha inchoánte, céteris autem respondéntibus. Et Nehemíae erat orátio, hunc habens modum: Dómine Deus ómnium creátor, terribilis et fortis, justus et miséricors, qui solus es bonus Rex, solus praestans, solus justus, et omnípotens, et aetérnus, qui líberas Israel de omni malo, qui fecisti patres eléctos, et sanctificásti eos: áccipe sacrificium pro univérso pópulo tuo Israel, et custódi partem tuam, et sanctifica: ut sciant Gentes, quia tu es Deus noster.

Modlitba

Přítomen buď, prosíme, Pane. našim úpěnlivým prosbám, abychom z tvé štědrosti zasloužili si býti i ve štěstí pokorní i v neštěstí bezpečni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

3. Čtení

z 2. knihy Machabejské, kap. 1, 23-27.

V oněch dnech: Zatím co se oběť dokonávala všichni kněží konali modlitbu: Jonatas začínal, ostatní odpovídali. A Nehemiášova modlitba zněla takto: „Pane Bože, všech věcí stvořiteli, hrozný a silný, spravedlivý a milosrdný, který jsi sám jediný dobrotivý král, jediný dobrodinec, jediný spravedlivý, všemohoucí a věčný, jenž vysvobozuješ Israele ze všeho zlého, který jsi učinil otce naše svými vyvolenci, který jsi je posvětil, přijmi oběť za všecek lid svůj israelský, chraň a posvěcuj majetek svůj! Ať zvědí národové, že jsi ty Bůh náš.“

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Graduale. Ps. 89, 13 et 1. Stupňový zpěv. Ž. 89.

Convértere, Dómine, ali-

Obrať se, Pane, trochu

quántulum, et deprecáre k nám a slituj se nad slu-
super servos tuos. V. Dó- žebníky svými. V. Pane,
mine, refúgium factus es ty jsi nám býval útoči-
nobis a generatióne et štěm od pokolení do po-
progénie. kolení.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! R.
Povstaňte.

O r a t i o

Preces pópuli tui, quae-
sumus, Dómine, cleméner
exaúdi: ut, qui juste pro
peccátis nostris afflígi-
mur, pro tui nóminis gló-
ria misericórditer liberé-
mur. Per Dóminum.

M o d l i t b a

Prosby lidu svého, pro-
síme, Pane, milostivě vy-
slyš, abychom, kteřížto
spravedlivě pro hříchy své
trpíme, pro slávu jména
tvého milosrdně vysvobo-
zeni byli. Skrze Pána...

4. L é c t i o

libri Sapiéntiae. Eccli. 36.

Č t e n í

z knihy Sirachovy 36, 1-10.

Naším přáním musí být nejen, abychom sami Boha poznávali,
nýbrž také, aby tak činil celý svět a všichni uznali, že není ji-
ného Boha.

Miserére nostri, Deus
ómnium, et réspice nos,
et osténde nobis lucem
miseratiónum tuárum: et
immítte timórem tuum
super Gentes, quae non
exquisiérunt te, ut cognós-
cant, quia non est Deus,
nisi tu, et enárrent mag-
nália tua. Álleva manum
tuam super Gentes alié-
nas, ut vídeant poténtiam
tuam. Sicut enim in con-
spéctu eórum sanctificátus
es in nobis, sic in con-
spéctu nostro magnificá-
beris in eis, ut cognóscant
te, sicut et nos cognóvi-
mus, quóniam non est
Deus praeter te, Dómine.
Ínnova signa, et immúta

Smiluj se nad námi,
Bože všehomíra, a popať
na nás a ukaž nám světlo
svých slitování; a pusť
strach svůj na pohany,
kteří nehledají tebe, by
poznali, že není Boha
mimo tebe, a vypravovali
tvé velké věci. Zdvihni ruku
svou na národy cizí, ať
vidí tvoji moc! Neboť jako
jsi ukázal na nás svou
svatost před očima jich,
tak se proslav před očima
našima, aby tě poznali,
jakož i my jsme poznali,
že není Boha mimo tebe,
Pane! Čiň znova znamení
a opakuj divy, oslav svou
ruku a pravé rámě, vzbud'
svůj hněv a vylij rozhoř-

mirabilia. Glorífica manum, et brachium dextrum. Excita furórem, et effúde iram. Tolle adversárium, et afflíge inimicum. Festína tempus, et meménto finis, ut enárrent mirabília tua, Dómine, Deus noster.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přísluhovačů).

Graduale. Ps. 140, 2. Stupňový zpěv. Ž. 140.

Dirigátur orátio mea, sicut incensum in conspectu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum, sacrificium vespertinum.

Kněz vyzývá k modlitbě: Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte.

Oratio

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo praeveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te coepta finiátur. Per Dóminum nostrum.

5. Čtení z Proroka Daniele (3, 47—51), hymnus (Dan. 3, 52—56) a modlitba jako v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75).

Po pátém čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnu. Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. c. 5, 14-23.

Sv. Pavel nám v Epištole načrtává program životní dokonalého křesťana.

Fratres: Rogámus vos, corrípíte inquietos, consolámini pusillánimes, suscípíte infirmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte

Modlitba

Činy naše, prosíme, Pane, vnukáním předcházej a pomocí provázej, aby všechno naše modlení a konání od tebe bralo počátek a počato, tebou skončeno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení z prvního listu sv. Pavla k Thesalonickým 5, 14-23.

Bratři, prosíme vás, usazujte nepokojné, povzbuzujte malomyslné, ujímejte se slabých, shovívaví buďte ke všem. Viz-

ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In omnibus grátias ágite: haec est enim volúntas Dei in Christo Jesu, in ómnibus vobis. Spíritum nolíte extínguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Ipse autem Deus pacis sanctíficet vos per ómnia: ut ínteger spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla, in advéntu Dómini nostri Jesu Christi servétur.

te, aby nikdo neodplácel nikomu zlým za zlé, nýbrž vždycky usilujte o to, co jest dobré pro vás vespolek i pro všechny. Vždycky se radujte, bez ustání se modlete, ve všem díky číňte, neboť jest to vůle Boží v Kristu Ježíši o vás všech. Ducha neuhášejte, proroctvím nepohrdejte; všechno však zkoušejte, co dobré jest, toho se držte. Od všeliké způsoby zlého se zdržujte. On pak, Bůh pokoje, posvětiž vás docela, ať váš duch i duše vaše a tělo vaše úplně zachová se bez úhony ku příchodu Pána našeho Ježíše Krista.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2. Traktus. Ž. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Chvalte Pána všichni národové; velebte ho všichni lidé. V. Neboť milosrdenství jeho s námi je mocné. Věrnost Páně trvá na věky.

Před posledním veršem Traktu udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

Evangelium jako o druhé neděli v postě (str. 221).

Offertorium. Ps. 87. Obětování. Ž. 87, 2-3.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: íntret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Hospodine, Bože spasný můj, ve dne v noci volám před tebou. Modlitba má nechť vstoupí před tvář tvou, Pane.

S e c r e t a

Praesentibus sacrificiis, quaesumus, Domine, jejunia nostra sanctifica: ut, quod observantia nostra profitetur extrinsecus, interiorius operetur. Per Dominum...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

C o m m u n i o. Ps. 7, 2.

Domine, Deus meus, in te speravi: libera me ab omnibus persecutibus me, et eripe me.

P o s t c o m m u n i o

Sanctificationibus tuis, omnipotens Deus: et vitia nostra curentur, et remedia nobis aeterna proveniant. Per Dominum nostrum Jesum Christum..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliate capita vestra Deo.

O r a t i o

Fideles tuos, Deus, benedictio desiderata confirmet: quae eos et a tua voluntate numquam faciat discrepare, et tuis semper indulgeat beneficiis gratulari. Per Dominum...

T i c h á m o d l i t b a

Přítomnými oběťmi, prosíme, Pane, posty naše posvěť, aby, co chování naše projevuje zevně, to působilo v nitru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K p ř i j í m á n í. Ž. 7, 2.

Hospodine, Bože můj, v tebe doufám, vysvobod' mne od všech mých pro-následovatelů a vytrhni mne.

P o p ř i j í m á n í

Posvěcujícími dary tvými, všemohoucí Bože, nechť i chyby naše jsou uzdraveny i věčné pookrání pro nás povstane. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

M o d l i t b a

Bože, nechť posílí tvé věřící toužené požehnání, které ať jim i nikdy nedopustí odchýlit se od tvé vůle i umožní, by se z tvých dobrodiní radovali stále. Skrze Pána našeho...

Neděle druhá postní

(Reminiscere)

Shromáždění u sv. Marie v Domnice

Prvním krokem k naší spáse jest pokora, ve které poznáváme a přiznáváme svou ubohost a nemohoucnost vzchopiti se vlast-

ními silami. Toto poznání nás však nesmí strhnouti k zoufalství, nýbrž k modlitbě, v níž pokorně vyznáme svou hříšnost a prosíme o pomoc Boha nejvyšší milosrdného. Pouze On nás může vytrhnouti z nebezpečí, jež nás hrozí na duši a na těle zničit.

Introitus. Ps. 24. **Vstup.** Ž. 24, 6, 3 a 22.

Reminiscere miserati-
onum tuarum, Dómine, et
misericórdiae tuae, quae
a saeculo sunt: ne um-
quam dominéntur nobis
inimíci nostri, líbera nos,
Deus Israel, ex ómni-
bus angústíis nostris. Ps.
ib. 1-2. Ad te, Dómine,
levávi ánimam meam:
Deus meus, in te confído,
non erubescam. V. Glória
Patri et Fílio...

Rozpomeň se na slito-
vání svá, Pane, a na mi-
losrdenství svoje, jež od
věčnosti trvají; nechť ni-
kdy nepanují nad námi
nepřátelé naši. Osvobod
nás, Bože Israele, ze všech
úzkostí našich. Ž. tamt.
1-2. K tobě, Pane, po-
zdvihl jsem duši svou.
Bože můj, v tebe doufám,
nebudu zahanben. V. Sláva
Otcí i Synu...

O r a t i o

Deus, qui cónspicis omni
nos virtúte destítui, intérius
exteriúsque custódi: ut
ab ómnibus adversitátibus
muniámur in córpore, et a
pravis cogitátionibus mun-
démur in mente. Per Dómi-
num nostrum Jesum...

M o d l i t b a

Bože, jenž vidíš, že veš-
keré síly jsme zbaveni,
vnitř i zevně nás opatruj,
abychom byli ode všech
protivenství chráněni na
těle a od zvrácených my-
šlenek očištěni na duši.
Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apó-
stoli ad Thess. 1, c. 4.

Č t e n í

z prvního listu sv. Pavla
k Thesalonickým 4, 1-7.

Bůh od nás v pokání nežádá ničeho, co by naši lidskou při-
rozenost znehodnotilo, naopak — to jest vůle Boží, naše po-
svěcení! S jakou radostí a ochotou musíme tedy v sobě ničít
stopy po hříchu!

Fratres. Rogámus vos,
et obsecrámus in Dómino
Jesu, ut, quemádmodum
accepístis a nobis, quó-
modo opórteat vos ambu-
láre, et placére Deo; sic

Bratři, prosíme vás a
napomínáme v Pánu Ježíši,
abyste podle toho vždy ví-
ce prospívali, jak jste při-
jali od nás poučení o tom,
kterak máte žítí a Bohu

et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim, quae praecépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Haec est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre, non in passióne desidérii, sicut et Gentes, quae ignorant Deum: et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negotio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut praedíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatióne: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 24, 17-18.

Tribulatiónes cordis mei dilatátae sunt: de necessitatibus meis éripe me, Dómine. V. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dímítte ómnia peccáta mea.

Tractus. Ps. 105, 1-4.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus. V. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciunt omnes laudes ejus? V. Beáti, qui custódiunt iudícium, et fáciunt justí-

se líbiti, jakož i žijete. Víte zajisté, která příkázání jsem vám dal skrze Pána Ježíše. To jest totiž vůle Boží, vaše posvěcení: abyste se zdržovali od smilství, aby každý z vás dovedl tělo své držeti ve svatosti a ve cti, nikoli v náruživé žádostivosti, jakož i pohané, kteří neznají Boha, a aby nikdo nezkracoval a nepodváděl v té věci bratra svého, neboť mstitelem toho jest Pán, jakož jsme vám byli dříve pověděli a osvědčili. Vždyť nepovolal nás Bůh k nečistotě, nýbrž k posvěcení, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž 24.

Soužení srdce mého se rozmnožila; z béd mých vytrhni mne, Pane. V. Pospať na ponížení moje a na trápení mé a odpusť všechny hříchy moje.

Traktus. Ž. 105, 1-4.

Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho. V. Kdož vylicí veledíla Páně, oznámí všecku chvályhodnost jeho? V. Blahoslaveni, kdož zachovávají práva a konají spravedlnost kaž-

tiam in omni tēmpore. Ť. dého času. V. Pamatuj na Meménto nostri, Dómine, nás, Pane, v milostivosti in beneplácito pópuli tui: na lid svůj; navštiv nás se vísita nos in salutári tuo. spásou svou.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 17. podle Matouše. 17, 1-9.

Kristus, jenž jest vzorem pro náš život a jenž nás svým příkladem učí odčiňovati příkoří vůči Bohu, dává nám dnes tušiti slávu, která i nás očištěné jednou očekává. Přinesme tedy rádi ty oběti sebezapírání, k nimž nás Církev svatá v postě vybízí!

In illo tēmpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum: et transfigurátuse est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses et Eliás cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesus: Dómine, bonum est nos hic esse. Si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Eliáe unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in faciém suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem

Za onoho času Pán Ježíš pojal Petra, Jakuba a Jana, bratra jeho, a vedl je na horu vysokou v soukromí a proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho jako slunce a roucho jeho učiněno jest bílé jako sníh, a aj, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš rozmlouvající s ním. Petr pak promluviv řekl Ježíšovi: „Pane, dobře jest nám zde býti; chceš-li, udělejme tu tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.“ Když ještě mluvil, hle, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas s oblaku řkoucí: Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo, toho poslouvejte. A učedníci uslyševše to, padli na svou tvář a báli se velmi. I přistoupil Ježíš a dotek se jich pravil: „Vstaňte a nebojte se.“ Pozdvihše pak oči svých, neviděli nikoho, leč samého Ježíše. A když sestu-

óculos suos, néminem viderunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, praecépit eis Jesus, dicens: Némini dixeritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat.

Et dicitur *Credo*.

povali s hory, přikázal jim Ježíš řka: „Nepovídejte nikomu o tom vidění, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“

Následuje *Credo*.

Offertorium. Ps. 118. *Obětování*. Ž. 118, 47 a 48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji a pozdvihnu rukou svých k přikázáním tvým, jež miluji.

Secreta

Tichá modlitba.

Sacrificiis praeséntibus, Dómine, quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant et salúti. Per Dóminum . . .

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, ať zbožnosti naší prospějí i spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Communio. Ps. 5, 2-4.

K přijímání. Ž. 5, 2-4.

Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Všimni si volání mého; pozoruj hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě modliti se budu, Pane.

Postcommunio

Po přijímání

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které svými obcerstvuješ Svátostmi, tobě rovněž líbeznými mravy důstojně sloužiti popřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Pondělí po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Klimenta

Postavíme-li se na správnou cestu, na cestu přikázání Božích, budeme mít pomoc Boží zajištěnu. Zevní púst a umrtvování musí jít ruku v ruce s odřikáváním se zlého.

Introitus. Ps. 25, 11-12. Vstup. Ž. 25, 11-12.

<p>Rédime me, Dómine, et miserere mei: pes enim meus stetit in via recta: in ecclésiis benedicam Dóminum. Ps. ib. 1. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingressus sum: et in Dómino sperans, non infirmábor. V. Glória Patri.</p>	<p>Vysvobod' mne, Pane, a smiluj se nade mnou; noha má stojí na cestě přímé. Ve shromažděních chci velebiti Pána. Ž. tamt. 1. Zjednej mi právo, Hospodine, neboť v nevinnosti kráčím a doufaje v Pána, nezemdlím. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.</p>
---	---

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut familia tua, quae se, affligendo carnem, ab alimentis abstinet; sectando iustitiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby rodina tvá, která, trestajíc tělo, na jídle si ujímá, následujíc spravedlnost, hříchů se zřekla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

Daniélis Prophétae. c. 9. z proroka Daniela 9, 15-19.

Kristus nás při křtu sv. vyvedl z říše ďáblovy, odplatili jsme mu však nevděčností a znovu hřešili. Ústy Daniela dnes za nás Spasitel prosí u svého Otce.

In diébus iilis: Orávit Dániel Dóminum dicens: Dómine, Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Aegýpti in manu forti, et fecísti tibi nomen secundum diem hanc: peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justitiam tuam: avertátur ob-

Čtení

V těch dnech modlil se Daniel ku Pánu takto: „A nyní, Pane Bože náš, kterýs vyvedl národ svůj z Egypta rukou silnou, a učinil sis jméno, jaké dnes je, hřešili jsme, nepravost jsme činili. Pane, podle veškeré lásky tvé ke spravedlnosti odvráť se, pro-

secro ira tua, et furor tuus a civitate tua Jerusaleem, et montes sancto tuo. Propter peccata enim nostra, et iniquitates patrum nostrorum, Jerusaleem et populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. Nunc ergo exaudi, Deus noster, orationem servi tui, et preces ejus: et ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est, propter te ipsum. Inclina Deus meus, aurem tuam, et audi: aperit oculos tuos, et vide desolationem nostram, et civitatem, super quam invocatum est nomen tuum: neque enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Exaudi Domine, placare Domine: attende et fac: ne moreris propter te ipsum, Deus meus: quia nomen tuum invocatum est super populum tuum, Domine Deus noster.

Graduale. Ps. 69, 6, et. 3.

Adjutor meus, et liberator meus esto: Domine, ne tardaveris. V. Confundantur inimici mei, qui quaerunt animam meam.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

sím, přísný hněv tvůj od města tvého Jerusalema, od svaté hory tvé. Neboť pro hříchy naše a pro nepravosti otců našich Jerusaleem a národ tvůj v pohaně jest u všech vůkol nás. Nyní však vyslyš, Bože náš, modlitbu služebníka svého a prosby jeho; vyjasni tvář svou na svatyni svou, která zpuštěna je, pro sebe samého. Nakloň, Bože můj, ucha svého a slyš, otevři oči své a viz, že zpuštěni jsme my i město, které má tvé jméno; neboť prostíráme prosby před tebou nedůvěřující se ve spravedlivé skutky své, ale v milosrdenství tvá mnohá. Slyš, Pane, usmiř se, Pane, viz a neprodleně čiň pro sebe samého, Bože můj; máš jméno tvé město i národ tvůj, Pane, Bože náš!“

Stupňový zpěv. Z. 69, 6 a 3.

Budiž mým pomocníkem a vysvoboditelem mým! Pane, neotálej. V. Necht jsou zahanbeni a zastydí se nepřátelé moji, kteří hledají duši mou!

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evan- † Slova sv. Evangelia
gélii secúndum Joánnem. podle Jana 8, 21-29.

Kristus mluví již o svém povýšení na kříži, kdy svět i peklo pozná, že byl vyslancem a Synem Božím a plnil vůli Otce.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Ego vado, et quaerétis me, et in peccáto vestro moriémini. Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Dicébant ergo Judaei: Numquid interfíciet semetípsum, quia dixit: Quo ego vado, vos non potéstis veníre? Et dicébat eis: Vos de deórsum estis, ego de supérnis sum. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriémini in peccátis vestris: si enim non credidérítis quia ego sum, moriémini in peccáto vestro. Dicébant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Jesus: Princípium, qui et loquor vobis. Multa hábeo de vobis loqui, et judicáre. Sed qui me misit, verax est: et ego quae audívi ab eo, haec loquor in mundo. Et non cognóvérunt, quia Patrem eius dicébat Deum. Dixit ergo eis Jesus: Cum exaltavérítis Fílium hóminis, tunc cognoscétis quia ego sum, et a meípso fácio nihil: sed sicut dócuit me Pater, haec loquor: et qui me

Za onoho času Pán Ježíš řekl k zástupům židovským: „Já jdu, a budete mě hledati a ve svém hříchu zemřete. Kam já jdu, vy nemůžete přijíti.“ Tedy řekli židé: „Zdaliž sám sebe zabije, že praví: ‚Kam já jdu, vy nemůžete přijíti?‘ I pravil jim: „Vy jste zdola, já shora jsem. Vy jste z tohoto světa, já nejsem z tohoto světa. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších; neboť neuvěříte-li, že já to jsem, zemřete v hříších svých.“ Tu pravili jemu: „Kdo jsi ty?“ Ježíš řekl jim: „Počátek, který k vám i mluvím. Mnoho mám o vás mluvit i souditi, ale ten, jenž mne poslal, jest pravdomluvný, a já mluvím ve světě, co jsem slyšel od něho.“ A neporozuměli, že jim mluvil o Bohu Otci. Tu řekl jim Ježíš: „Když povýšíte Syna člověka, tehda poznáte, že já to jsem a sám od sebe nic nečiním, nýbrž jak mě naučil Otec, to mluvím. A ten, jenž mě poslal, jest se mnou; On nenechal mě samotna, ne-

misit, mecum est, et non boř já vždycky činím to,
reliquit me solum: quia co mu jest milé!“
ego, quae plácita sunt ei,
fácio semper.

Offertorium. Ps. 15. Obětování. Ž. 15, 7 a 8.

Benedícam Dóminum, Dobrořečit chci Pánu,
qui tribuit mihi intelléc- který mi udělil poznání.
tum: providébam Dómi- Stále chci mít před zra-
num in conspéctu meo- kem svým Hospodina, ne-
semper: quóniam a dex- boř je po pravici mé, abych
tris est mihi, ne commó- nekolísal.
vear.

Secreta

Haec hóstia, Dómine,
placatiónis et laudis, tua
nos protectióne dignos ef-
ficiat. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Communio. Ps. 8, 2.

Dómine, Dóminus nos-
ter, quam admirábile est
nomen tuum in univér-
sa terra!

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dó-
mine, purget a crímine:
et coeléstis remédii fáciat
esse consórtes. Per Dó-
minum nostrum...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus: Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Oratio

Adésto supplicatió-
nibus nostris, omnípotens Deus:
et, quibus fidúciám spe-
rándae pietátis indúlges;

Tichá modlitba

Tato oběť smíru a chvá-
ly, Pane, nechť nás učí-
ní tvé ochrany hodnými.
Skrze Pána...

K přijímání. Ž. 8, 2.

Hospodine, Pane náš,
jak obdivuhodné je jméno
tvé po vši zemi!

Po přijímání

Toto přijímání, Pane,
nechť nás od hříchu očistí
a nebeského osvěžení ú-
častny učiní. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Modlitba

Přítomen buď, všemo-
hucí Bože, snažným pros-
bám našim, a popřáváje
nám bezpečnou naději ve

consuetae misericordiae tribue benignus effectum. Per Dominum. tvou lásku, obvyklého mi- losrdenství dej nám do- brotivě pocítit účín. Skrze Pána našeho . . .

Úterý po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Balbíny

Náš pozemský život je ustavičné hledání tváře Boží. Hle- dejme ji ve všem, neboť naše žití nabude nadpřirozeného lesku.

Introitus. Ps. 26. Vstup. Ž. 26, 8. a 9.

<p>Tibi dixit cor meum, quaesivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram: ne avertas faciem tuam a me. Ps. ib. 1. Dominus illuminatio mea, et salus mea: quem timebo. V. Glória Patri.</p>	<p>K tobě mluví srdce mé, obličej tvůj hledám. Tvář tvou, Pane, chci hledati; neodvracej tvář svou ode mne. Ž. tam t. 1. Hospodin je světlo mé a spása má; koho bych se bál? V. Sláva Otci . . .</p>
---	--

Oratio

Pérfice, quaesumus, Domine, benignus in nobis observantiae sanctae subsidium: ut, quae te auctore facienda cognovimus, te operante impleamus. Per Dominum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Dokonej v nás dobrotivě, prosíme, Pane, svou pomoc k zachovávání svatopostnímu, abychom, co jsme tebou poznali jako svou povinnost, to tvým spolupůsobením plnili. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

libri Regum. 3. c. 17, 8-16.

Miluje-li kdo svého bližního, nutí Boha, aby konal na něm zázraky. Kdo má mnoho, ať mnoho rozdává, kdo však má málo, i z toho ať daruje svému bližnímu, jenž je ještě nuznější.

In diebus illis: Factus est sermo Domini ad Eliam Thesbíten, dicens: Surge, et vade in Sarephta Sidoniórum, et manebis ibi: praecépi enim ibi mulieri víduae, ut pas-

Čtení

z 3. Král. 17, 8-16.

V těch dnech oslovil Hospodin Eliáše Tesbana a řekl: „Vstaň a jdi do Sarefty sidonské, a po- buď tam, nebo jsem tam přikázal jedné vdově, by Hospodinova, které byl

cat tē. Surréxit, et ábiit in Saréphtha. Cumque venisset ad portam civitátis, apparuit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi paúlulum aquae in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret, ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quae respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farinae in hýdria, et paúlulum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiam, et fáciam illum mihi, et filio meo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Eliás ait: Noli timére, sed vade, et fac, sicut dixísti: verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et filio tuo fácies póstea. Haec autem dicit Dóminus Deus Israel: Hýdria farinae non defíciet, nec lécythus ólei minuétur, usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam terrae. Quae ábiit, et fecit juxta verbum Eliáe: et comedit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hýdriae farinae non defécit, et lé-

tě živila.“ Vstal tedy a odešel do Sarefty. Když přicházel ku bráně města, ukázala se mu jedna vdova, která sbírala dříví. I zavolav ji řekl jí: „Dej mi trochu vody v nádobě, bych se napil.“ Když ona šla, by mu ji přinesla, volal za ní řka: „Přines mi také, prosím, kousek chleba v ruce!“ Ona však odpověděla: „Jakože živ je Hospodin, Bůh tvůj! Nemám chleba, leč v nádobě mouky, co by mohl vzíti do hrsti, a maličko oleje ve džbáně; právě sbírám několik dřívěk, pak půjdu a udělám to sobě a synu svému, abychom to snědli a poté zemřeli.“ Eliáš jí pravil: „Neboj se! Jdi a učiň, jak jsi řekla; avšak mně nejprv udělej z té mouky popelný chlebiček a přines mi jej; sobě pak a synu svému uděláš potom. Nebo toto praví Hospodin, Bůh Israelův: „Neubude mouky v té nádobě, aniž oleje ve džbáně ubude do dne, kdy dá Hospodin zase dešť na zemi.“ Ona tedy šla a učinila dle slova Eliášova; i jedl on, i ona, i dům její. Od toho dne v nádobě mouky neubývalo, aniž ve džbáně ubývalo oleje, dle slova promluvil skrze Eliáše.

cythus olei non est imminutus, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliae.

Graduale. Ps. 54, 23, 17, 18 et 19.

Jacta cogitatum tuum in Domino, et ipse te enutriet. V. Dum clamarem ad Dominum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi.

Ti, kdo Bohu věrně slouží, nemusí se ničeho obávat, neboť Bůh se nedá jimi zahanbiti. Bude-li zapotřebí, i zázrakem jim pomůže.

Stupňový zpěv. Ž. 54, 23, 17, 18 a 19.

Hod' starosti své na Pána a on tě obživí. V. Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj a vysvobodil mne od těch, kteří mne utiskovali.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Matthaeum.

Všecky své dobré skutky, modlitby a pokání čiňme tak, abychom se nezdáli jimi chlubití jako fariseové. Kdo chce státi před Bohem vysoko, musí v pokorné lásce býti sluhou všech.

In illo tempore: Locutus est Jesus ad turbas, et ad discipulos suos, dicens: Super cáthedram Moysi sedérunt Scribae, et Pharisáei. Ómnia ergo quaecúmque dixerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim, et non faciunt. Alligant enim ónera grávia, et importabilia, et impónunt in húmeros hóminum: dígito autem suo nolunt ea movere. Ómnia vero ópera sua faciunt ut videántur ab homínibus: dilátant enim philactéria sua, et magnificant fimbrias. Amant autem primos recubitus in coenis, et primas

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 23, 1-12.

Za onoho času Ježíš mluvil k zástupům a učeníkům svým řka: „Na stolicí Mojžíšovu zasedli zákoníci a fariseové. Všecko tedy, co vám řeknou, zachovávejte a čiňte, ale podle skutků jejich nečiňte; neboť mluví, ale nečiní. Navazují totiž břemena těžká a nesnesitelná a vkládají je na ramena lidská, sami však ani prstem svým nechtějí hnouti jimi. A všechny skutky své činí, aby je lidé viděli: roztahují modlitební řemínky své a prodlužují třepeni; rádi sedí na předních místech při hostinách a v prvních stolicích v synagogách, a libují si, když je pozdra-

cáthedras in synagógis, et salutatiónes in foro, et vocári ab homínibus Rabbi. Vos autem nolíte vocári Rabbi. Unus est enim Magíster vester, omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolíte vocáre vobis super terram: unus est enim Pater vester, qui in coelis est. Nec vocémini magistri: quia Magíster vester unus est, Christus. Qui major est vestrum, erit mínister vester. Qui autem se exaltáverit, humiliábitur: et qui se humiliáverit, axaltábitur.

Offertorium. Ps 50, 3.

Miserére mei, Dómine, secúndum magnam misericórdiam tuam: dele, Dómine, iniquitátem meam.

Secreta

Sanctificatióne tuam nobis, Dómine, his mystériis operáre placátus: quae nos et terrénis purget vitiis, et ad coeléstia dona perdúcat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Druhá a třetí Tichá modlitba

(str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 9, 2-3.

Narrábo ómnia mirabilia tua: laetábor, et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

vují na trhu a když lidé nazývají je rabbí (t. j. mistr). Vy však nedávejte se nazývati rabbí; neboť jeden mistr váš, vy pak všickni jste bratři. A otcem nenazývejte sobě nikoho na zemi, neboť jeden jest Otec váš, jenž jest v nebesích. Ani nenazývejte se vůdci, neboť jeden jest vůdce váš, Kristus. Kdo z vás je větším, bude služebníkem vaším. Kdo však se povýší, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Obětování. Ž. 50, 3.

Smiluj se nade mnou, Pane, podle velikého milosrdenství svého. Zahlad', Pane, nepravost mou.

Tichá modlitba

Usmířen těmito tajemstvími, Pane, posvěcení své v nás působ, které nechť nás i od světských poskvrn očistí, i k nebeským dovede statkům. Skrze Pána...

(str. 168).

K přijímání. Ž. 9, 2-3.

Zvěstovati budu všecky divy tvé; radovati se budu a plesati v tobě. Opěvovati budu jméno tvé, Nejvyšší.

Postcommunio

Ut sacris, Dómine, red-
dámur digni munéribus,
fac nos tuis, quaesumus,
semper obedire mandátis.
Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Oratio

Propitiáre, Dómine, sup-
plicatió nibus nostris, et
animárum nostrárum me-
dére languóribus: ut re-
missióne percépta, in tua
semper benedictióne lae-
témur. Per Dóminum.

Po přijímání

Pane, abychom se stali
hodni svatých darů, učíš,
prosíme, abychom tvým
přikázáním vždycky po-
slušni byli. Skrze Pána..

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem.

Modlitba

Vyslyš milostivě, Pane,
snažné prosby naše a vy-
léc mdloby našich duší,
abychom po dosažení od-
puštění radovali se stále
z požehnání tvého. Skrze
Pána našeho...

Středa po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Cecílie

Zasloužili bychom za své hříchy, aby nás Bůh ponechal
našemu osudu. Volejme k němu, dokud jest kdy, ať nás neopustí,
ale očištěné pokáním opět přijme.

Introitus. Ps. 37, 22-23. Vstup. Ž. 37, 22-23.

Ne derelínquas me, Dó-
mine, Deus meus, ne dis-
cédas a me: inténde in
adjutórium meum, Dómi-
ne, virtus salútis meae.
Ps. ib. 2. Dómine, ne in
furóre tuo árguas me:
neque in ira tua corrípías
me. V. Glória Patri.

Neopouštěj mne, Pane,
Bože můj, nevzdaluj se
ode mne. Přispěj mi ku
pomoci, Hospodine, sílo
spásy mé. Ž. tamt. 2. Pane,
netrestej mne v nevoli své
a nekárej mne v hněvu
svém. V. Sláva Otci i Synu
i Duchu Svatému...

Oratio

Pópulum tuum, quaesus
mus, Dómine, propítius
réspice: et, quos ab esci-
carnálibus praecipis ab-

Modlitba

Na lid svůj, prosíme,
Pane, milostivě pohlédni,
a těm, kterým nařizuješ,
by se odříkali masitých

stinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

libri Esther. c. 13, 8-11 et 15-17.

Čtení

z knihy Ester 13, 8-11. 15-17.

Hřichy svými jsme se vydali v ruce nepřátel. Obráťme se rychle a vraťme se kajícně k Pánu nebes i zemi.

In diébus illis: Orávit Mardocheus ad Dóminum, dicens: Dómine, Dómine Rex omnípotens, in ditióne enim tua cuncta sunt pósita: et non est qui possit tuae resístere voluntáti, si decreveris salváre Israel. Tu fecísti coelum et terram, et quidquid coeli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat majestáti tuae. Et nunc, Dómine Rex, Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimici nostri pérdere, et haereditátem tuam delére. Ne despicias partem tuam, quam redemísti tibi de Aegýpto. Exaúdi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo, et converteluctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium, Dómine, Deus noster.

Graduale. Ps. 27, 9 et 1.

Salvum fac pópulum

krmí, uděl, aby ustali také od škodlivých sklonů. Skrze Pána...

V těch dnech prosil Mardocheus Hospodina takto: „Hospodine, Pane, králi všemohoucí! Jsoutě v moci tvé všechny věci a není, kdo by mohl odolati vůli tvé, ustanovíš-li, aby vysvobozen byl Israel. Tys učinil nebe i zemi, a cokoli jest v oboru nebes. Pánem jsi všech věcí, aniž je, kdo by odolal velebnosti tvé. Nyní tedy, Pane, králi, Bože Abrahamův, smiluj se nad lidem svým; neboť chtěj nás nepřátelé naši zhubit a dědičný tvůj majetek zahladit. Nepohrdej údělem svým, který sis vykoupil z Egypta. Vyslyš prosbu mou, milostiv buď losu, údělu svému, a obrať žalost naši v radost, abychom živi jsouce chválili jméno tvé, Hospodine; nezavírej ústa těch, kteří tě chválí, Pane, Bože náš!“

Stupňový zpěv. Ž. 27.

Vysvobod' lid svůj, Ho-

tuum, Dómine, et bēnedic haereditāti tuae. V. Ad te, Dómine, clamávi, Deus meus, ne síleas a me: et ero símilis descendéntibus in lacum.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

spodine, a požehnej dědictví svému. V. K tobě, Pane, volám, Bože můj, neodmlčuj se mi, jinak bych podoben těm, kteří klesají ve hrob.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth.c.20,17-28 † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 20, 17-28.

Kristus svou láskou, která za nás vycedila poslední kapku krve, dal nám příklad, jak si máme vést na tomto světě, kde se rozhoduje o místech na nebi.

In illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur Princípibus sacerdotum, et Scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et tértia die resúrget. Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedaei cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nes-cítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibíturus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálí-cem quidem meum bibétis:

Za onóho času, když Ježíš se ubíral do Jerusalema, pojal dvanáct učedníků v soukromí a na cestě řekl jim: „Aj, béřeme se do Jerusalema, a Syn člověka bude vydán velekněžím a zákoníkům, a odsoudí ho na smrt a vydají ho pohanům, aby se mu posmívali, jej bičovali a ukřižovali; a třetího dne vstane z mrtvých“. Tu přistoupila k němu matka synů Zebedeových se svými syny a padši k nohám jeho, prosila ho za něco. On pak jí řekl: „Co chceš?“ Dí jemu: „Řekni, aby tito dva synové moji seděli v tvém království jeden na pravici a jeden na levici tvé.“ Ale Ježíš odpověděv řekl: „Nevíte, zač prosíte. Můžete-li pít kalich, který já budu pít?“ Řkou jemu: „Můžeme.“ Dí jim: „Kalich

sedere autem ad dexteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a Patre meo. Et audientes decem, indignati sunt de duobus fratribus. Jesus autem vocavit eos ad se, et ait: Scitis, quia principes Gentium dominantur eorum: et qui majores sunt, potestatem exercent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicumque voluerit inter vos major fieri, sit vester minister: et qui voluerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Filius hominis non venit ministrari, sed ministrare, et dare animam suam, redemptionem pro multis.

Offertorium. Ps. 24, 1-3.

Ad te, Domine, levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irideant me inimici mei: etenim universi, qui te expectant, non confundentur.

Secreta

Hóstias, Domine, quas tibi offerimus, propitius, respice: et, per haec sancta commercia, vincula peccatorum nostrorum absolve. Per Dominum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

můj sice pítí budete, se děti však na pravici neb na levici mé není mojí věci dáti vám, nýbrž těm, jimž připraveno jest od Otce mého.“ A uslyševše to deset ostatních, rozmrzeli se na ty dva bratry. Ale Ježíš zavolav je k sobě řekl: „Víte, že knížata národů panují nad nimi a velmoži provádějí moc svou nad nimi. Ne tak bude mezi vámi, nýbrž kdo chce státi se mezi vámi větším, budiž sluhou vašim, a kdo chce mezi vámi býti prvním, budiž služebníkem vašim, jako Syn člověka nepřišel, aby se mu sloužilo, nýbrž aby sloužil a dal život svůj na vykopení za mnohé.“

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Hospodine, zvedám duši svou. Bože můj, v tebe doufám; ať nejsem zahanben. Ať se mi neposmívají nepřátelé moji, neboť nikdo, kdo v tebe doufá, nedojde zahanbení.

Tichá modlitba

Na oběti, Pane, které tobě přinášíme, milostivě pohlédni, a tímto svatým zbožím pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 10, 8. **K přijímání** Ž. 10, 8.
Justus Dóminus, et iustítiam diléxit: aequitátem vidit vultus ejus. **Spravedlivý jest Pán a spravedlnost miluje. Na spravedlnost hledí obličej jeho.**

Postcommunio **Po přijímání**
Súptis, Dómine, sacraméntis: ad redemptíonis aetérnae, quáesumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum . . . **Přijavše, Pane, svátosti, prosíme, nechť získáme rozmnožení vykoupení věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .**

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Kněz se modlí nad lidem:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo. **Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.**

Oratio **Modlitba**
Deus, innocéntiae restitutor et amátor, dirige ad te tuórum corda servórum: ut, spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniantur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum. **Bože, obnovovateli a příteli nevinnosti, veď k sobě srdce svých sluhů, aby, zapálení jsouce ohněm tvého ducha, i u víře byli nalezeni stálí i v díle činní. Skrze Pána . . .**

Čtvrtek po druhé neděli postní

Shromáždění u P. Marie v Zátibeří

Po blízku místa dnešního shromáždění byla městská čtvrť židovská. Zdá se, že Evangelium bylo vybráno proto, že křesťané viděli v líčeném zde bohatci blahobytné židy a v chudém Lazaru chudé křesťany.

Introitus. Ps. 69, 2 et 3. **Vstup.** Ž. 69, 2 a 3.
Deus, in adjutórium meum inténde, Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur et reveřeántur inimíci mei, qui quaerunt ánimam meam. Ps. ib. 4. Avertántur retrórsus, et erubéscant: qui **Bože, ku pomoci mé vzhlédni, Pane, na pomoc mi přispěj. Nechť jsou zahanbení a zastydí se nepřátelé moji, kteří hledají duši mou. Ž. tamt. 4. Nechť ustoupí nazpět a zardí se, kteří osnují proti**

cógitant mihi mala. V.
Glória Patri . . .

Oratio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, auxílium grátiae tuae: ut, jejúniis et oratióibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Jeremíae Prophéetae. cap. 17, 5-10.

Ztracen je každý, kdo se spoléhá na člověka. Blahoslaven, kdo celou svou bytost klade do náruče Boží.

Haec dicit Dóminus Deus: Maledíctus homo, qui confídít in hómíne, et ponit carnem bráchium suum, et a Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi myrícae in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum: sed habitábit in siccítate in desérto, in terra salsúginis, et inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídít in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: et non timébit cum vénerit aestus. Et erit fólium ejus víride, et in témpore siccítatis non erit solícitum, nec aliquándo désinet fácere fructum. Pravum est cor

mně zlé. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Modlitba

Pomoc milosti tvé, prosíme, Pane, nám uděl, abychom, postům a modlitbám náležitě se oddávající, vysvobozeni byli od nepřátel duše a těla. Skrze Pána . . .

Čtení

z proroka Jeremiáše 17, 5-10.

Toto praví Hospodin: „Kletý muž, který spoléhá na člověka, kdo za svou oporu pokládá smrtelníka, ale od Pána odstupuje svým srdcem. Neboť jest jako jalovec na pustině, nevidá, by dobrého co přišlo, bydlo jeho je v suchopárné poušti, v kraji solném, ve kterém nelze bydlet. Požehnán muž, jenž doufá v Hospodina, jehož oporou jest Hospodin. Jest jako strom, který zasazen jest u vod, který kde vláha jest, pouští kořeny své, nestrachuje se, když přijde vedro. Listí jeho bude se zelenati, ani v letech sucha starostí nemá, nikdy nepřestane ovoce nésti. Záludné je srdce nade všechno, nevyzpytatelné,

ómnium, et inscrutábile: quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor, et probans renes: qui do unicuique juxta viam suam, et juxta fructum adinventiónum suarum: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale Ps. 78, 9-10. Stupňový zpěv. Ž. 78.

Propítius esto, Dómine, peccáti nostris, ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad někdy neřekli pohané: „Kde jest jejich Bůh?“ V. Pomož nám, Bože, spasiteli náš. Pro česká jména svého, Pane, vysvobod' nás.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše 16, 19-31.

Máme na vybranou: buďto si uděláme pohodlí na zemi, a pak věčně budeme trpěti, nebo trpělivě budeme kráčet slzavým údolím tohoto světa, a na věčnosti se budeme radovati.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotidie spléndide. Et erat quidam mendícus, nómine Lázarus, qui jacébat ad jánuam ejus, ulcéribus plenus, cúpiens saturáride micis, quae cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: sed et canes veniébant, et lingébant úlcera ejus. Factum est autem ut morerétur mendícus, et portarétur ab

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Byl jeden člověk bohatý, a ten se odíval v purpur a kment a hodoval každého dne skvostně. Jeden pak žebrák jménem Lazar, ležel u vrat jeho a pln vředů a žádal se nasytit z drobtů, které padaly se stolu boháčova, ale nikdo mu nedával, ba i psi přicházeli a lízali vředy jeho. I stalo se, že ten žebrák zemřel a donesen byl od andělů do lůna Abrahamova; a zemřel i boháč a pohřben

Ángelis in sinum Ábrahae. Mórtaus est autem et dives, et sepúltus est in inférno. Elevans autem óculos suos, cum esset in torméntis, vidit Ábraham a longe, et Lázarum in sinu ejus: et ipse clamans, dixit: Pater Ábraham, miserére mei, et mitte Lázarum, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúciór in hac flamma. Et dixit illi Ábraham: Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolá-tur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus, inter nos et vos chaos magnum firmátum est: ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde huc transmeáre. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres, ut testétur illis, ne et ipsi véniant in hunc locum tormentórum. Et ait illi Ábraham: Habent Móysen et Prophétas: aúdiat illos. At ille dixit: Non, pater Ábraham: sed, si quis ex mórtais íerit ad eos, poeniténtiam agent. Ait autem illi: Si Móysen et Prophétas non aúdiunt, neque si quis ex mórtais resurréxerit, credent.

byl v pekle. Když pak v mukách pozdvihl očí svých, uzřel Abrahama zdaleka a Lazara v lůně jeho, I zvolal a řekl: „Otče Abrahame, smiluj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí konec prstu svého ve vodě a ochladí jazyk můj, neboť se trápím v tomto plameni.“ Ale Abraham řekl jemu: „Synu, rozpomeň se, že jsi obdržel své věci dobré ve svém životě a Lazar podobně věci zlé; nyní pak on se zde těší, ty však se trápíš. A mimo to jest mezi námi a vámi stanovená veliká propast, aby nemohli ti, kteří by chtěli, přejítí odtud k vám, ani odonud k nám se přepraviti.“ I řekl: „Prosím tě tedy, otče, abys ho poslal do domu otce mého, neboť mám pět bratrů, ať jim svědčí, aby také oni nepřišli do tohoto místa trápení.“ Ale Abraham řekl jemu: „Mají Mojžíše a proroky, těch ať poslouchají.“ On však pravil: „Nikoliv, otče Abrahame, ale přijde-li k nim někdo z mrtvých, budou činiti pokání.“ Tu řekl mu: „Neposlouchají-li Mojžíše a proroků, neuvěří, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.““

Offertorium. Exod. 32,
11, 13 et 14.

Precátus est Móyses in conspéctu Dómini, Dei sui, et dixit: Quare, Dómine, irásceris in pópulo tuo? parce irae animae tuae: meménto Ábraham, Isaac, et Jacob, quibus jurásti dare terram fluentem lac et mel. Et placátus est Dóminus de malignitate, quam dixit fácere pópulo suo.

Secreta

Praesénti sacrificio, nómini tuo nos, Dómine, jejúnia dicáta sanctíficent: ut, quod observántia nostra profitétur extérius, intérius operétur efféctu. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface postní (str. 31).

Communio. Jo. 6, 57.

Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

Postcommunio

Grátia tua nos, quaesumus, Dómine, non derelínquat: quae et sacrae nos déditos fáciat servitúti, et tuam nobis opem semper acquirat. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Obětování. 2. Mojž.
32, 11, 13 a 14.

Mojžíš prosil před Hospodinem, Bohem svým, a pravil: „Proč, Pane, hněváš se na lid svůj? Zmírní hněv svého ducha. Vzpomeň Abrahama, Isaka a Jakuba, kterým jsi přísahal dáti zemi oplývající mlékem a medem.“ I usmířil se Hospodina ustoupil od zkázy, kterou hrozil lidu svému.

Tichá modlitba

Touto obětí, Pane, nechť nás posty zasvěcené jménu tvému posvětí, aby, co naše postní cvičení projevuje na venek, uvnitř se stalo skutkem. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 6, 57.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm,“ praví Pán.

Po přijímání

Nechť nás neopustí, prosíme, Pane, tvá milost, která ať nás i učiní oddanými tvé svaté službě i získá nám vždycky tvou pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-pita vestra Deo.

Oratio

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscén-tibus: ut iis, qui te auctóre et gubernátore gloriántur, et congregáta restaúres, et restauráta consérves. Per Dóminum.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Stůj, Pane, při svých služebnících a uděl věčnou dobrotivost svou prosícím, abys těm, kteří tě oslavují jako svého původce a vůdce, i obnovil, co získali, i obnovené chránil. Skrze Pána našeho ...

Pátek po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Vitalise

Všecka naše snaha zde na světě musí se zabývatí naší spravedlností — svatostí. K tomu napomíná i celá doba svatopostní.

Introitus. Ps. 16, 15. Vstup. Ž. 16, 15.

Ego autem cum justitia apparébo in conspéctu tuo: satiábor, dum manifestábitur glória tua. Ps. ib. 1. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecátióni meae. V. Glória Patri et Fílio et Spirítui ...

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Já pak se před tváří tvou objevím ve spravedlnosti; nasytím se, když se projeví tvá sláva. Ž. tamt. 1. Vyslyš, Pane, spravedlivou věc mou; pohleď na úpění mé. V. Sláva Otci ...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom očistění jsouce svatým postem, tvou pomocí k nastávajícím svátkům s čistým dospělí srdcem. Skrze Pána našeho ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

libri Génesis. c. 37, 6-23, z 1. knihy Mojžíšovy. 37.

Josef, jenž byl svým otcem vyslán, od bratří však uvržen byl do jámy (jako sv. Vitalis, v jehož kostele je dnes shromáždění)

Čtení

a prodán a stal se naposled zachráncem svých bratří, jest předobrazem Pána Ježíše.

In diébus illis: Dixit Joseph frátribus suis: Audíte sómnum meum, quod vidi: Putábam, nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuae? Haec ergo causa somniórum atque sermónum, invidiae et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnum, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnum, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulisset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnum, quod vidísti? num ego, et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem táctus considerábat. Cumque fratres illíus in pascédis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Praesto

V těch dnech pravil Josef bratřím svým: „Slyšte sen, který jsem měl. Zdálo se mi, že jsme vázali snopy na poli; můj snop povstal a stál, vaše pak snopy stály kolem dokola a klaněly se mu.“ Bratří jeho odpověděli: „Budeš snad naším králem, či budeme poddáni tvé vládě?“ Tento sen a řeči tedy závist a zášť ještě více roznítily. Měl ještě jiný sen. Vypravoval jej bratřím takto: „Zdálo se mi, kterak slunce, měsíc a jedenácte hvězd se mi klaní.“ Když to otci a bratřím vypravoval, domlouval mu otec řka: „Co znamená tento sen, který jsi měl? Budu snad já, matka tvá a bratří tvoji až k zemi před tebou se skláněti?“ Záviděli mu tedy jeho bratří, otec však mlčky o věci přemýšlel. Když jednou bratří jeho pasouce otcova stáda zdržovali se v Sichemu, pravil mu Israel: „Bratří tvoji pasou ovce v Sichemu; pojd', pošlu tě k nim.“ Když on odpověděl: „Tu jsem,“ pravil mu: „Jdi a viz, mají-li se bratří tvoji i stáda ve všem dobře, a oznam mi, co se děje.“ Jsa vyslán z údolí Hebronského, přišel do Sichemu.

sum, ait ei: Vade, et vide, si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi, quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit, quid quaereret. At ille respóndit: Fratres meos quaero: índica mihi, ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicétes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemusque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit, quid illi prosint sómnia sua. Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quae est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo.

Muž jeden, který ho potkal, když bloudil po polích, tázal se ho, co hledá. On odpověděl: „Bratry své hledám, pověz mi, kde pasou stáda.“ I pravil mu ten muž: „Odešli z tohoto místa, slyšel jsem však, že pravili: ‚Pojďme do Dotainu.‘“ Šel tedy Josef za svými bratry a našel je v Dotainu. Když ho zdaleka uzřeli, dříve než k nim došel, zamýšleli ho zabít. Mluvili mezi sebou: „Hle, snář přichází, pojďme, usmrťme ho a hodme do staré cisterny a pak řekneme: ‚Divoká šelma ho pohltila.‘ Pak se ukáže, co mu prospějí jeho sny.“ Uslyšev to Ruben, umínil si vysvoboditi ho z jejich rukou řka: „Nezabíjejte ho a neprolévejte krve, ale hodte ho do této cisterny, která jest na poušti; zachovejte tak ruce své čisté.“ To pravil, poněvadž ho chtěl vysvoboditi z jejich rukou a vrátiti otcí.

Život Josefa Egyptského má pro nás nejen význam předobrazu, ale ukazuje také, jak nic nezmohou nepřátelé proti těm, kteří Boha milují. Ty nejčernější plány dovede On obrátit v požehnání a štěstí pro své miláčky. Nebojme se tedy útoků ani nepřátel duchovních ani tělesných, nýbrž odevzdejme se úplně do ochrany Boží.

Graduale. Ps. 119, 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 119, 1-2.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudivit me. V. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

K Hospodinu v soužení svém jsem volal, i vyslyšel mne. V. Pane, vysvobod' duši mou ode rtů nešlechetných a od jazyka lstivého.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matthaeum. c. 21, 33-46.

† Slova svatého Evangelia podle Matouše 21, 33-46.

Ježíš Kristus je oním synem hospodáře, jež zloba lidská zabila.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum, et princípibus sacerdotum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei, et fodit in ea tórcular, et aedificávit turrim: et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est. Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agrícolas, ut accíperent fructus ejus. Et agricolae, apprehénsis servis ejus, álium caecidérunt, álium occidérunt, álium vero lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus: et fecérunt illis simíliter. Novíssime autem misit ad eos filium suum, dicens: Verebúntur filium meum. Agricolae autem vidéntes filium, dixérunt intra se:

Za onoho času Pán Ježíš řekl velekněžím a starším lidu podobenství toto: „Byl jeden hospodář, který štípil vinici a ohradiv ji plotem vykopal v ní lis, postavil věž a pronajal ji vinařům, a odcestoval. Když pak přiblížil se čas plodů, poslal služebníky své k vinařům, aby přijali užitky její. Ale vinaři zjímavše služebníky jeho, jednoho zmrskali, jiného zabili, jiného ukamenovali. Opět poslal služebníků jiných více než prve, a učinili jim taktéž. Naposledy pak poslal k nim syna svého řka: ‚Zastydí se před synem mým.‘ Ale vinaři uzřevše syna, řekli mezi sebou: ‚To jest dědic; pojdme, zabme ho a budeme míti dědictví jeho.‘ I chopili se ho, vrhli jej ven z vinice a

Hic est haeres: venite, occidámus eum, et habébitus haereditatem ejus. Et apprehensum eum eiecérunt extra vineam, et occiderunt. Cum ergo venerit dóninus vineae, quid faciét agricolis illis? Aiunt illi: Malos male perdet: et vineam suam locábit aliis agricolis, qui reddant ei fructum temporibus suis. Dicit illis Jesus: Numquam legístis in Scripturis: Lápidem, quem reprobaverunt aedificátes, hic factus est in caput ánguli? A Domino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris? Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Et qui ceciderit super lápidem istum, confringétur: super quem vero ceciderit, cónteret eum. Et cum audissent príncipes sacerdotum et Pharisaei parábolas ejus, cognoverunt, quod de ipsis diceret. Et quaerentes eum tenére, timuerunt turbas: quóniam sicut Prophétam eum habébant.

Offertorium. Ps. 39.

Dómine, in auxílium meum respice: confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam,

zabili. Když tedy přijde pán vinice, co učiní oněm vinařům?“ Řkou jemu: „Zlé zle zahubí a vinici svou pronajme jiným vinařům, kteří by mu vydávali užitek časem svým.“ Tu řekl jim Ježíš: „Nikdyli jste nečetli v Písmech: ‚Kámen, který zavrhlí stavitelé, ten stal se kamenem úhelním. Od Pána stalo se to a jest to podivné v očích vašich?‘ Proto pravím vám: Bude odňato od vás království a dáno bude lidu, který bude přináseti plody jeho. A kdo padne na ten kámen, rozrazí se; na koho však padne, toho rozdrtí.“ A uslyševše velekněži a fariseové podobenství jeho, porozuměli, že mluví o nich; i hledali ho uchopiti, ale báli se zástupů, neboť měli ho za proroka.

Jakou zlobu projevují oni vinaři, kteří zabili syna svého pána. Podobně však naložily naše hříchy se Synem Božím. Rychle se obraťme, dokud jest čas a jsme ještě v tomto životě, abychom konečně vydali užitek v pravý čas a nebylo nám odňato, co nám Bůh k vzdělávání svěřil.

Obětování. Ž. 39, -14 a 15.

Hospodine, pohleď na pomoc mou. Nechť jsou zahanbeni a zastydí se, kteří slídí po mé duši, aby

ut auferant eam: Dómine, ji zničili. Pane, pohleď na
in auxilium meum respice. mou pomoc.

Secreta

Haec in nobis sacrificia,
Deus, et actione permá-
neant, et operatione fir-
mántur. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Tichá modlitba

Tyto svátosti, Bože,
nechť v nás i slavením tr-
vají i působením se upev-
ní. Skrze Pána . . .

Communio. Ps. 11, 8.
Tu, Dómine, servabis
nos, et custodies nos a
generatione hac in aetér-
num.

Postcommunio

Fac nos, quaesumus,
Dómine, accépto pignore
salútis aetérnae, sic tén-
dere congruenter: ut ad
eam pervenire possimus.
Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Oratio

Da, quaesumus, Dómine,
pópulo tuo salútem mentis
et córporis: ut, bonis opé-
ribus inhaeréndo, tuae
semper virtútis mereátur
protectióne deféndi. Per
Dóminum nostrum . . .

K přijímání. Ž. 11, 8.

Ty, Hospodine, budeš
nás ostříhati a chrániti
věčně před tímto poko-
lením.

Po přijímání

Učiň, prosíme, Pane,
abychom po přijetí záruky
věčné spásy tak patřičně
za ní spěli, bychom jí do-
síci mohli. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Modlitba

Dej, prosíme, Bože, lidu
svému zdraví duše a těla,
aby, jsa oddán dobrým
skutkům, zasloužil si býti
ochranou tvé moci bráněn.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého . . .

Sobota po druhé neděli postní

Shromáždění u sv. Marcelina a Petra

Přikázání Boží přeměňují obyčejného člověka ve světce a učí
jej nejvyšší moudrosti.

Introitus. Ps. 18, 8.

Lex Dómini irreprensíbilis, convértens ánimas: testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam praestans párvulis. Ps. ib. 2. Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri.

O r a t i o

Da, quaesumus, Dómine, nostris efféctum jejúnis salutárem: ut castigatio carnis assúpta, ad nostrárum vegetatióem tránseat animárum. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L e c t i o

libri Génesis. c. 27, 6-39.

Požehnání křesťanské víry dostalo se podle soudu Božího nejprve pohanům, a židovstvo bylo zavrženo, jako mladší Jakub dostal požehnání před starším Esauem.

In diébus illis: Dixit Rebécca filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiesce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hoedos óptimos, ut fáciám ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, bene-

Vstup. Ž. 18, 8.

Zákon Boží je dokonalý, přeměňuje duše. Výrok Hospodinův je věrný, dává moudrost neumělým. Ž. tamt. 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha hlásá díla rukou jeho. Ž. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo...

M o d l i t b a

Dej, prosíme, Pane, spasný účinek našim postům, aby trestání těla, jehož jsme se podjali, proměnilo se v životní sílu našich duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Č t e n í

z první knihy Mojžíšovi 27.

Požehnání křesťanské víry dostalo se podle soudu Božího nejprve pohanům, a židovstvo bylo zavrženo, jako mladší Jakub dostal požehnání před starším Esauem.

V těch dnech řekla Rebeka synu svému Jakobovi: „Slyšela jsem otce tvého, když mluvil s Esauem, bratrem tvým a pravil mu: ‚Přines mi ze svého lovu a nadělej pokrmů, bych pojedl a pak ti před Hospodinem požehnám, dříve než umru.‘ Nyní tedy, synu, jednej dle mé rady. Jdi k stádu a přines mi dvě z nejlepších kůzlat, ať nadělám z nich otci tvému pokrmů, které on rád. Když mu je přineseš a on pojí, ať ti požehná, dříve

dícat tibi priusquam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénéserit, tímeo ne putet me sibi volúisse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictiónem. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens, affer quae dixi. Abiit, et áttulit, deditque matri. Parávit illa cibos, sicut vellenóverat patrem illius. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculáque hoedórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Deditque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Aúdio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum primogénitus tuus Esau: feci sicut praecepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursumque Isaac ad filium suum: Quómodo, inquit, tam cito invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occurreret mihi quod volébam. Dixítque Isaac: než umře.“ On jí však odpověděl: „Viš, že Esau, můj bratr, jest člověk chlupatý, a já hladký; jestli mě otec ohmatá a pozná, bojím se, aby se nedomníval, že jsem si z něho chtěl tropiti posměch, a abych neugalil na sebe zlořečení místo požehnání.“ Matka mu řekla: „Na mně buď to zlořečení, synu; jen poslechni mé rady, jdi a přines, co jsem řekla.“ Odešel tedy, přinesl a dal to matce, která připravila pokrm tak, jak věděla, že otec jeho rád. Potom oblékla mu nejlepší šaty Esauovy, které měla doma, kozelčími kůžkami obložila mu ruce, zakryla holou část hrdla, dala mu pokrm a odevzdala chleby, které byla upekla. Když to přinesl otci, pravil: „Otče.“ On odpověděl: „Slyším. Kdo jsi, synu můj?“ I řekl Jakob: „Já jsem tvůj prvorozenec Esau; učinil jsem po tvém rozkazu; vstaň, a pojez z mého lovu, aby mi tvá duše požehnala.“ Tu pravil opět Isák svému synu: „Jak jsi mohl tak brzo něco uloviti, synu můj?“ Odpověděl: „Byla to vůle Boží, že se mi tak brzy naskytlo, co jsem, chtěl.“ I pravil Isák: „Přistup sem, ať se tě dotknu

Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est, sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósae manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedicens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedisset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illius fragrántiam, benedicens illi, ait: Ecce odor filii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore coeli, et de pinguédine terrae, abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te filii matris tuae. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. Vix Isaac sermó-

synu, a zkusím, jsi-li ty syn můj Esau.“ Přistoupil tedy k otci. Isák ohmatav ho pravil: „Hlas jest sice Jakobův, ale ruce jsou Esauovy.“ A nepoznal ho, poněvadž chlupaté ruce způsobily, že se podobal staršímu. Chtěje mu tedy požehnati, pravil: „Jsi ty můj syn Esau?“ On odpovéděl: „Jsem.“ Tu pravil Isák: „Podej mi pokrm ze svého lovu, synu, aby ti požehnala má duše.“ Když Isák z podaného pojedl, podal mu Jakob také vína. Když se Isák napil, pravil: „Přistup ke mně a dej mi políbení, synu.“ Přistoupil a políbil ho. Tu jakmile ucítil vůni jeho roucha, žehnaje mu pravil: „Ano, vůně mého syna jest jak vůně bohaté nívy, které Hospodin požehnává. Dávej ti Bůh z nebeské rosy jakož i z tučnosti země nadbytek obilí a vína. Ať ti slouží národové, kmenové ať se ti klanějí. Bratří svých buď pánem, synové matky tvé ať se ti koří! Zlořečen buď, kdo ti zlořečí, požehnán však, kdo ti žehná.“ Sotvaže Isák dokončil řeč a Jakob vyšel ven, přišel Esau a přinesl vařené pokrmy z lovu otci řka: „Vstaň, otče můj, a jez z lovu svého syna, aby mi požehnala tvá du-

nem impléverat, et egresso Jacob foras, venit Esau, coctósque de venatione cibos intulit patri, dicens: Surge, pater mi, et comedere de venatione filii tui, ut benedicat mihi anima tua. Dixitque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respondit: Ego sum filius tuus primogénitus Esau. Expávit Isaac stupore veheménti, et ultra quam credi potest, admirans, ait: Quis igitur ille est, qui dudum captam venationem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsqvam tu venires? benedixique ei, et erit benedictus. Auditis Esau sermónibus patris, irrúgiit clamóre magno, et consternátus, ait: Bénedic étiam et mihi, pater mi. Qui ait: Venit germánus tuus fraudulénter, et accépit benedictionem tuam. At ille subjúnxit: Juste vocátum est nomen ejus Jacob: supplantávit enim me, en áltera vice: primogénita mea ante tulit, et nunc secúndo surripuit benedictionem meam. Rursumque ad patrem: Numquid non reservásti, ait, et mihi benedictionem? Respondit Isaac: Dóminum tuum illum constitui, et omnes fratres ejus servitúti illíus subjugávi: še.“ Isák mu řekl: „Kdo pak jsi ty?“ Odpověděl: „Jsem tvůj prvorozený syn Esau.“ Tu se Isák ulekl, hrozně zděsil a nevýslovně se divě pravil: „Kdo jest tedy ten, který před chvílí uloviv zvěř přinesl mi ji a jedl jsem ze všeho, dříve než jsi ty přišel? Požehnal jsem mu a zůstané požehnaným.“ Uslyšev Esau řeči otcovy zařval velikým křikem a zděšen jsa pravil: „Požehnej také mně, otče.“ On pravil: „Tvůj bratr lstivě přišel a vzal tvoje požehnání.“ Esau doložil: „Právem bylo nazváno jeho jméno Jakob, neboť — hle — po druhé mě obelstil; nejprve mi odňal prvorozená práva a nyní zase uchvátil mé požehnání.“ Opět pak pravil k otci: „Zachoval jsi také mně požehnání?“ Isák odpověděl: „Tvým pánem jsem ho ustanovil a všechny bratry jeho jsem podrobil jeho službě; obilím a vínem jsem ho trvale opatřil, co tedy tobě, synu, po tom všem mohl bych ještě učiniti?“ „Otče,“ pravil Esau, „máš toliko jedno požehnání? Prosím, bys požehnal též mně.“ Když pak hlasitě vzlykal, tu Isák byl dojat a pravil mu: „V tuku země a

fruménto et vino stabilívi eum, et tibi post haec, fili mi, ultra quid fáciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantum benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro, ut benedícas. Cumque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguedine terrae, et in rore coeli désuper erit benedíctio tua.

Graduale. Ps. 91, 2-3.

Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

v rose nebes shora bude tvé požehnání.“

Uchvácení požehnání Jakubem je Istí, svatí Otcové to však vykládají jako mysterium. Esau sám se zbavil už dříve svých prvorozenských práv za mísu čočovice, a tím již ukázal, že nebyl tak velkých práv hoden. Také židovstvo, jemuž byla jako prvorozenému především určena milost a požehnání vykoupení, nebylo hodno této milosti, která přešla na pokolení pohanské, které jako druhorozenec nemělo připraveno tak velké požehnání.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Dobré jest Boha chváliť a opěvovati jméno tvé, Nejvyšší. V. Hlásati z rána milosrdenství tvé a pravdu tvou v noci.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 15.

Bůh přijímá s nekonečnou dobrotou ztracené syny, kteří poznali svou hříšnost a v pokání se k němu vracejí.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis et Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos filios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portióne substántiae, quae me contíngit. Et divisit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adolescéntior filius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 15, 11-32.

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům a zákoníkům podobenství toto: „Jeden člověk měl dva syny, a mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi ten díl statku, který na mne připadá.‘ I rozdělil jim majetek. A po nemnoha dnech syn mladší sebrav všecko, odešel do krajiny daleké a tam promarnil statek svůj, živ jsa prostopášně. A když byl všecko utratil, nastal v té krajině hlad

vivendo luxurióse. Et postquam omnia consummasset, facta est fames válida in regione illa, et ipse coepit egere. Et abiit, et adhaesit uni civium regionis illius. Et misit illum in villam suam, ut pasceret porcos. Et cupiebat implere ventrem suum de siliquis, quas porci manducabant: et nemo illi dabat. In se autem reversus, dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundant panibus, ego autem hic fame pereor! Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccavi in coelum, et coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut unum de mercenariis tuis. Et surgens, venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipseus, et misericordia motus est, et accurrens cecidit super collum ejus, et osculatus est eum. Dixitque ei filius: Pater, peccavi in coelum, et coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proferte stolam primam, et induite illum: et date annulum in manum ejus, et calceamenta in pedes ejus: et adducite vitulum saginá-

veliký, a on počal trpěti nouzi. I šel a přidržel se jednoho občana oné krajiny, a ten poslal ho do dvora svého, aby pásal vepře. I přál si naplniti své břicho lusky, které jedli vepři, ale nikdo mu jich nedával. Šel tedy do sebe a řekl: ‚Kolik dělníků v domě otce mého má hojnost chleba, a já hynu zde hladem. Vstanu a půjdu k otci svému: a řeknu jemu: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; již nejsem hoden slouti synem tvým. Učiň mne jako jednoho ze svých dělníků.‘ A vstav šel k otci svému. Když pak byl ještě opodál, otec jeho spatřil ho a byl hnut milosrdenstvím; i běžel a padl mu kolem krku a zulíbal ho. I řekl mu syn: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou; již nejsem hoden slouti synem tvým.‘ Ale otec řekl ke svým služebníkům: ‚Rychle přineste roucho přední a oblecte ho a dejte mu prsten na ruku a obuv na nohy jeho; a přiveďte tele tučné a zabijte je, a jezme a veselme se; neboť tento syn můj byl mrtev a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.‘ I počali se veseliti. Byl pak syn jeho starší na poli; a když přicházel

tum, et occidite, et manducemus et epulémur: quia hic filius meus mortuus erat, et revixit: perierat, et inventus est. Et coeperunt epulári. Erat autem filius ejus senior in agro: et cum veniret, et appropinquáret dómui, audívit symphóniam, et chorum: et vocávit unum de servis, et interrogávit, quid haec essent. Isque dixit illi: Frater tuus venit, et occidit pater tuus vitulum saginátum, quia salvum illum recépit. Indignátus est autem, et nolébat introíre. Pater ergo illius egressus, coepit rogáre illum. At ille respóndens, dixit patri suo: Ecce tot annis sérvio tibi, et numquam mandátum tuum praeterívi, et numquam dedísti mihi hœdum, ut cum amícis meis epulárer: sed postquam filius tuus hic, qui devorávit substántiam suam cum meretrícibus, venit, occidísti illi vitulum saginátum. At ipse dixit illi: Fili, tu semper mecum es, et ómnia mea tua sunt: epulári autem, et gaudére oportébat, quia frater tuus hic mortuus erat, et revixit: perierat, et inventus est.

Offertorium. Ps. 12, 4-5,

Illúmina óculos meos,

a se blížil k domu, uslyšel hudbu a tanec. I povolal k sobě jednoho ze služebníků a otázal se ho, co by to bylo. A on řekl jemu: „Bratr tvůj přišel a otec tvůj zabil tučné tele, poněvadž jej dostal zdravého.“ I rozhněval se a nechtěl vejíti. Tedy otec jeho vyšed počal jej chlácholiti. Ale on odpověděv řekl otci svému: „Hle, tolik roků sloužím tobě a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, a nikdy jsi mi nedal ani kozelce, abych se poveselil se svými přáteli. Ale když přišel tento syn tvůj, který prohýřil majetek svůj s nevěstkami, zabil jsi mu tučné tele.“ On však řekl jemu: „Synu můj, ty jsi vždycky se mnou, a všechny věci mé jsou tvoje; veseliti se však a radovati se náleželo, neboť tento bratr tvůj byl mrtev, a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.“

Doba postní je k tomu, abychom šli do sebe a napravili svůj život. I kdybychom byli utratili všechno krásné a dobré, jež jsme obdrželi od Boha, máme se k němu kajícně vrátiti. Bůh nechce smrti hříšníka, nýbrž aby se poznal, obrátil a žil nový život v nové milosti.

Obětování. Ž. 12, 4-5.

Osvět oči mé, abych

ne umquam obdormiam in morte: nequándo dicat inimicus meus: Praeválui advérsus eum.

Secreta

His sacrificiis, Dómine, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delictis, non gravémur extérnis. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).

Preface postní (str. 31).

Communio. Luc. 15, 32.

Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit; perierat, et invéntus est.

Postcommunio

Sacraménti tui, Dómine, divína libátio penetrália nostri cordis infúndat: et sui nos partícipes potén-ter efficiat. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-pita vestra Deo.

Oratio

Famíliam tuam, quaesumus, Dómine, continúa pietáte custódi: ut, quae in sola spe grátiae coeléstis innítitur, coelésti étiam protectióne muniátur. Per Dóminum . . .

snad neusnul spánkem smrti, aby snad někdy neřekl nepřítel můj: „Přemohl jsem jej.“

Tichá modlitba

Skrze tyto oběti usmířen, Pane, uděl, abychom, kteří prosíme za vysvobození z provinění vlastních, nebyli tíženi cizími. Skrze Pána . . .

K přijímání. Luk. 15,32.

Musíš se, synu, radovati, neboť bratr tvůj byl mrtev, a zase ožil; byl ztracen, a jest nalezen.

Po přijímání

Božská úlitba tvé svátosti, Pane, nechť nitro srdce našeho skropí a mocně nás svými podíl-níky učiní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Modleme! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Ustavičnou dobrotivostí svou, prosíme, Pane, ro-dinu svou ochraň, aby, opírajíc se jenom o naději nebeské milosti, nebeskou záštitou také chráněna byla. Skrze Pána . . .

Neděle třetí postní

(Oculi)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

V tuto neděli konalo se v prvých dobách křesťanství před celou obcí věřících skrutinium, čili zkouška katechumenů, již toužili po křtu svatém. To mělo vliv také na formulář dnešní mše sv. Církev svatá nám líčí, jak život křesťana jest ustavičný boj světla proti tmě. Proto jest nám tolik potřebí Milosti, o níž na začátku mše prosíme.

Introitus. Ps. 24, 15-16. Vstup. Ž. 24, 15-16.

<p>Oculi mei semper ad Dóminum: quia ipse evél- let de láqueo pedes meos: réspice in me, et miserére mei: quóniam únicus et pauper sum ego. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubés- cam. V. Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto..</p>	<p>Oči moje povždy obrá- ceny jsou k Pánu, neboť on vyprostí z osidla nohy mo- je. Pohleď na mne a smiluj se nade mnou, neboť opu- štěn a ztrápen jsem já. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pa- ne, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nebudu zahanben. V. Sláva Otcí i Synu...</p>
--	--

Oratio

Modlitba

<p>Quaesumus, omnípotens Deus, vota humílium ré- spice: atque ad defensió- nem nostram, dexteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum nostrum...</p>	<p>Prosíme, všemohoucí Bože, na prosby pokor- ných shlédni a k naší o- braně pravici své veleb- nosti vztáhni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...</p>
--	---

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

Čtení

<p>Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5, 1-9.</p>	<p>z listu svatého Pavla Apo- štola k Efeským. 5, 1-9.</p>
--	--

V době postní pracujeme na své spáse. Kajícnost svou musíme dáti najevo svým obrácením a návratem k Bohu, jakož i následováním jeho lásky. Varujme se především nečistoty a lakotnosti, kterými poskvřňujeme nejen sebe, ale dopouštíme se nespravedlnosti i vůči bližnímu.

<p>Fratres. Estóte imitató- res Dei, sicut filii charís- simi: et ambuláte in di- lectióne, sicut et Christus</p>	<p>Bratři, buďte následov- níky Božími jako dítky mi- lé a žijte v lásce, jakož i Kristus miloval nás a vydal</p>
---	---

diléxit nos, et trádídít semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstíam Deo in odórem suavítatis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpítudo, aut stultilóquium, aut scurrílitás, quae ad rem non pértinet: sed magis gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligéntes: quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter haec enim venit ira Dei in fílios diffidéntiae. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebrae: nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonítate, et justítia, et verítate.

Graduale. Ps. 9, 20 et 4.

Exsúrge, Dómine, non praeváleat homo: iudicéntur Gentes in conspéctu tuo. *V.* In converténdo inimícum meum retrórsim, infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Tractus. Ps. 122, 1-3.

Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in coelis. *V.* Ecce sicut óculi servórum

sebe sama za nás v dar, a to v oběť krvavou Bohu k vůni líbezné. Smilství však a všeliká nečistota neb lakota nebudiž ani jmenována mezi vámi, jakož sluší na věřící; taktěž ani mrzkost a prázdné tla-chání neb vtípkování, která se nesluší, nýbrž spíše děkování. Toto pak vezte a znejte, že žádný smilník neb nečistý neb lakotník, to jest modloslužebník, nemá dědictví v království Kristově a Božím. Nikdo vás nesváděj marnými řečmi, neboť pro tyto věci hněv Boží přichází na neposlušníky; nestávejte se tedy účastníky jejich. Byli jste někdy tmou, nyní však jste světlem v Pánu; jako účastníci světla žijte — neboť ovoce světla záleží ve všeliké dobrotě a spravedlnosti a pravdě.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Povstaň, Pane, aby se nestal příliš mocným člověk. Budtež souzeni národové před tváří tvou. *V.* Když obrátíš nepřátele mé na útěk, klesnou a zahynou před tváří tvou.

Traktus. Ž. 122, 1-3.

K tobě pozdvihl jsem oči svých, jenž přebýváš na nebesích. *V.* Hle, jako

in manibus dominorum suorum. V. Et sicut oculi ancillae in manibus dominae suae: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. V. Misere nobis, Domine, misere nobis. oči služebníků na ruce pánu jejich. V. A jako oči děvečky na ruce paní její, tak oči naše na Pána Boha našeho, až by se smiloval nad námi. V. Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 11. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 14-28.

Posedlý v dnešním Evangeliu jest obrazem hříšníka, který dostal se pod moc zlého ducha. Jako onen oněmí, to jest zavrídí se a hřích svůj nevyzná. — Obracejme se s důvěrou ke Kristu, našemu lékaři a on nás vysvobodí z moci satana. Nebudme však po svém smíru s Bohem lehkomyšní a bděme, abychom se nestali znovu kořistí pekla!

In illo tempore: Erat Jesus ejiciens daemónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset daemónium, locútus est mutus, et admiratae sunt turbae. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub príncipe daemóniorum ejicit daemónia. Et alii tentantes, signum de coelo quaerébant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si autem et sátanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis, in Beelzebub me ejicere daemónia. Si autem ego in Beelzebub ejicio daemónia: filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro

Za onoho času Pán Ježíš vymítal ducha zlého, a ten byl němý. A když vyvrhl ducha zlého, němý mluvil; i podivili se zástupové. Někteří z nich však řekli: „V Belzebubu, náčelníku duchů zlých, vymítá zlé duchy.“ A jiní pokoušejíce ho, žádali na něm znamení s nebe. Ale on znaje smýšlení jejich řekl jim: „Každé království proti sobě rozdělené zpustne a dům na dům padne. Jestli tedy také satan proti sobě rozdělen jest, kterak obstojí království jeho? Neboť pravíte, že já v Belzebubu vymítám duchy zlé. A vymítám-li já duchy zlé v Belzebubu, v kom vymítají je synové vaši? Protož oni budou soudci vašimi. Jestli však prstem Božím vymí-

si in dígito Dei ejió daemónia: profécio pervénit in vos regnom Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quae póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérta arma ejus aúferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exierit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quaerens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum vénerit, invenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum, nequióres se, et ingrési hábitant ibi. Et fiunt novíssima hómínis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cum haec díceret: extóllens vocem quaedam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 18.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda, et júdicia ejus dulcióra super

Římský misál

tám duchy zlé, tož přišlo k vám království Boží. Když silák ozbrojen hlídá dvoru svého, v pokoji jest majetek jeho. Když však silnější než on přijda, přemůže ho, odejme veškerou jeho zbroj, na niž spoléhal, a rozdělí kořist jeho. Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje. Když duch nečistý vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, a nenalézaje praví: Navrátím se do domu, z něhož jsem vyšel. A přijda nalezne jej vymetený a ozdobený. Tu jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, než jest sám, a vejdouce přebývají tam. I stávají se poslední věci člověka toho horšími, než byly první.“ I stalo se, když to pravil, jedna žena ze zástupu, pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.“ Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a ostříhají ho.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 18, 9-12.

Rozsudky Boží jsou spravedlivé, rozradostňující srdce; a soudy jeho sladší

mel et favum: nam et servus tuus custodit ea.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delicta: et ad sacrificium celebrándum, subditorum tibi córpora mentesque sanctificet. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. P. 83, 4-5.

Passer invénit sibi domum, et turtur nidum, ubi repónat pullos suos: altaria tua, Dómine virtutum, Rex meus, et Deus meus: beáti, qui hábitant in domo tua, in saeculum saeculi laudábunt te.

Postcommunio

A cunctis nos, quaesumus, Dómine, reátibus et periculis propitiátus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse partícipes. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

medu a strdí. Také služebník tvůj zachovává je.

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť zahladí naše viny a těla i duše tobě poddaných ku slavení oběti posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

K přijímání. Ž. 83, 4-5.

Vrabec našel si domov a hrdlička hnízdo, kam by uložila mláďata svoje; já pak našel oltáře tvé, Pane zástupů, Králi můj a Bože můj. Blahoslaveni, kteří přebývají v domě tvém; na věky věkův chválí těbe budou.

P o p ř i j í m á n í

Ode všech, prosíme, Pane, vin a nebezpečí milostivě osvobod' nás, kterýmž dáváš účastniti se tak velikého tajemství. Skrze Pána našeho...

Pondělí po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Marka

Kdo doufá v Boha nemusí se bát ani pekla ani lidí. Bůh na to čeká, že se přivineme do jeho ochranné náruče.

Introitus. Ps. 55, 5

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: in Deo sperábo, non

Vstup. Ž. 55, 5.

V Bohu chci se chlubit jeho slovem, v Pánu chci se chlubit jeho příslibením.

timébo, quid fáciat mihi homo. Ps. ib. 2. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. V. Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, sicut erat.

O r a t i o

Córdibus nostris, quæsumus, Dómine, grátiam tuam benignus infúnde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L é c t i o

libri Regum. 4. c. 5, 1-15.

Hříchý pokrytá duše podobá se malomocnému Naamanovi. Zázračná koupel křestní však skvrny všechny odstraní.

In diébus illis: Náaman princeps militiæ regis Syriæ, erat vir magnus apud dóminum suum, et honorátus: per illum enim dedit Dóminus salútem Syriæ: erat autem vir fortis et dives, sed leprósus. Porro de Sýria egréssi fúerant latrúnculi, et captivam dúxerant de terra Ísrael puéllam párvulam, quæ erat in obséquio uxóris Náaman, quæ ait ad dóminam suam: Útinam fuisset dóminus meus ad Prophétam, qui est in Samaría: profécito curasset eum a lepra, quam habet. Ingréssus est itaque

V Boha doufám; nebojím se, že mi člověk něco učiní. V. Ž. tamt. 2. Smiluj se nade mnou, Bože, neboť člověk po mně šlape. Celý den proti mně válčí a sužuje mne. V. Sláva.

M o d l i t b a

Milost svou, prosíme, Pane, dobrotivě vlej do našich srdcí, abychom, jako se zříkáme masitých krmí, tak také mysly své odváděli od škodných přestupků. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého.

Č t e n í

ze 4. Král 5, 1—15.

V těch dnech Naaman, velitel vojska krále syrského, byl muž mocný u pána svého a ctěný; nebo skrže něho dal Hospodin vítězství Syrii; byl to muž vlivný a bohatý, ale malomocný. Ze Syrie byli vyšli lupiči, a přivedli ze země israelské zajatou dívku malou, a ta dostala se do služby manželky Naamanovy. I řekla paní své: „Ó by byl pán můj u proroka, který je v Samaři! Jistě uzdravil by ho od malomocenství, které má.“ Tu šel Naaman ku pánu svému, a oznámil mu to řka: „Takto a takto mlu-

Náaman ad dóminum sum, et nuntiávit ei, dicens: Sic et sic locúta est puélla de terra Israel. Dixítque ei rex Sýriae: Vade, et mittam lítteras ad regem Israel. Qui cum proféctus esset, et tulisset secum decem talénta argénti, et sex míllia aúreos, et decem mutatória vestimentórum, détulit lítteras ad regem Israel, in haec verba: Cum accéperis epístolam hanc, scito, quod miserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua. Cumque legisset rex Israel lítteras, scidit vestiménta sua, et ait: Numquid Deus ego sum, ut occídere possim, et vivificáre, quia iste misit ad me, ut cures hóminem a lepra sua? animadvértite, et vidéte, quod occasiónes quaerat adversum me. Quod cum audisset Eliséus vir Dei, scidisse vidélicet regem Israel vestiménta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidísti vestiménta tua? véniat ad me, et sciat esse Prophétam in Israel. Venit ergo Náaman cum equis e: cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi: misítque ad eum Eliséus nún-tium, dicens: Vade, et laváre sépties in Jordáne: et recípiet sanitátem caro

vila děvečka ze země israelské.“ Král syrský mu řekl: „Jdi a já pošlu list králi israelskému.“ Ontedy odešel, a vzav s sebou deset hřiven stříbra, šest tisíc zlatáků a desateré roucho na převlek, přinesl list králi israelskému v tato slova: „Když obdržíš list tento, věz, že posílám k tobě Naamana, služebníka svého, bys ho uzdravil od malomocenství jeho.“ Když přečetl král israelský list, roztrhl roucha svá a řekl: „Zda jsem já bohem, abych mohl život vzítí a dáti, že tento poslal ke mně, bych uzdravil člověka od malomocenství jeho? Pozorujte a vizte, že příčin hledá proti mně!“ Když to uslyšel Eliseus, muž Boží, že totiž král israelský roztrhl roucha svá, vzkázal mu: „Proč jsi roztrhl roucha svá? Ať přijde ke mně a zví, že je prorok v Israeli!“ Přišel tedy Naaman s koňmi a vozy, a zastavil se u dveří domu Eliseova. Eliseus poslal k němu posla a vzkázal: „Jdi, a umyj se sedmkráté v Jordáně, i bude uzdraveno tělo tvé a budeš čist!“ Naaman se rozhněval, a bral se odtud řka: „Domníval jsem se, že vyjde ke mně, že stoje vzývati bude jméno Ho-

tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam, quod egrederétur ad me: et stans invocáret nomen Dómini Dei suit, et tánget manu sua locum leprae, et curáret me. Numquid non meliôres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israel, ut laver in eis, et munder? Cum ergo vertisset se, et abíret indígans, accessérunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei: Pater, et si rem grandem dixisset tibi Prophéta, certe fácere debúeras: quanto magis, quia nunc dixit tibi: Laváre, et mundáberis? Descéndit, et lavit in Jordáne sépties juxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, et mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, et stetit coram eo, et ait: Vere scio, quod non sit álius Deus in univérso terra, nisi tantum in Israel.

Graduale. Ps. 55, 9 et 2.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuisti lacrymas meas in conspéctu tuo. V. Miserére mei, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

spodina, Boha svého, a že dotkna se rukou svou místa malomocenství, uzdraví mne. Zda nejsou lepší Abana a Farfar, řeky damašské, nad všechny vody israelské, abych se v nich zmyl a očistěn byl?“ Obrátil se tedy a odcházel hněvaje se. Přistoupili však k němu služebníci jeho a domlouvali mu: „Otče, i kdyby velikou věc byl přikázal ti prorok, jistě měl bys ji učiniti; čím více, když řekl: „Umyj se a budeš čist!“ Sestoupil tedy a umyl se v Jordáně sedmkrát dle řeči muže Božího. I bylo tělo jeho zase čisté jako tělo malého dítěte. A navrátiv se k muži Božímu se vším komonstvem svým, přišel, předstoupil před něho a řekl: „V pravdě vím, že není jiného Boha na veškeré zemi, leč toliko v Israeli.“

Třebas křestní voda je tak obyčejná hmota, má přec z milosti Boží zázračné očisťující účinky. — U katechumenů má býti tímto Čtením podnícena touha po křtu sv.

Stupňový zpěv. Ž. 55.

Bože, oznámil jsem ti život svůj; nechal jsi slzy mé přijíti před obličej svůj V. Smiluj se nade mnou Bože, neboť člověk po mně šlape. Celý den prot. mně válčí a sužuje mne

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evan- † Slova sv. Evangelia
gélii secúndum Lucam. podle Lukáše 4, 23-30.

Pouta lidské zloby stahují se už kolem Spasitele. Ještě však nepřišel čas jeho.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Útique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice cura te ipsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo Prophéta acceptus est in pátria sua. In veritate dico vobis, multae víduae erant in diébus Elíae in Israel, quando clausum est coelum annis tribus, et mēsisibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: et ad nullam illárum missus est Elías, nisi in Sarépta Sidóniae, ad mulierem víduam. Et multi leprósi erant in Israel sub Eliséo Prophéta: et nemo eórum mundátus est nisi Náaman Syrus. Et repléti sunt omnes in synagóga ira, haec audiéntes. Et surrexérunt, et eiecérunt illum extra civitátem: et duxérunt illum usque ad supercílum montis, super quem civitas illórum erat aedificáta, ut praecipitarent eum. Ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat.

Za onoho času Pán Ježíš řekl farizeům: „Zajisté řeknete mi toto přísloví: „Lékaři, uzdrav se sám; ty věci veliké, které, jak jsme slyšeli, konal jsi v Kafarnaum, učiň také zde ve své otčině.“ A řekl: „Amen pravím vám: Žádný prorok není vzácný ve své otčině. Vpravdě pravím vám: „Mnoho vdov bylo v lidu israelském za dnův Eliášových, když nebe se zavřelo po tři léta a šest měsíců, takže hlad veliký nastal po vší zemi, a k žádné z nich nebyl poslán Eliáš, leč do Sarepty Sidonské k ženě vdově. A mnoho bylo malomocných v lidu israelském za proroka Elisea a žádný z nich nebyl uzdraven leč jen Náman syrský.“ I naplnili se všickni v synagoze hněvem, slyšíce to, a povstavše vyvrhli jej ven z města a dovedli ho až na okraj hory, na níž město jejich bylo vystavěno, aby ho srazili dolů. Ale on prošed prostředkem jich, ubíral se odtud.

Offertorium. Ps. 54, Obětování. Ž. 54, 2-3.

Exaudi, Deus, orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: intende in me, et exaudi me. Vyslyš, Bože, modlitbu mou a nepohrdej mou prosbou. Popatř na mne a vyslyš mne.

Secreta

Munus, quod tibi, Domine, nostrae servitutis offerimus, tu salutare nobis perfice sacramentum. Per Dominum...

Tichá modlitba

Dar naší služby, Pane, jež jsme tobě přinesli, přetvoř pro nás ve spásnou svátost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 13, 7. K přijímání. Ž. 13, 7.

Quis dabit ex Sion salutarem Israel? cum avertent Dominus captivitatem plebis suae, exultabit Jacob, et laetabitur Israel.

Kdo přinese se Sionu spásu pro Israele? když odvrátí Hospodin zajetí lidu svého, plesati bude Jakub a radovati se bude Israel.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnipotens et misericors Deus: ut, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per Dominum...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, abychom, čeho se ústy dotýkáme, to přijali s čistou myslí. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte capita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Subveniat nobis, Domine, misericordia tua: ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis, te mereámur protegente eripi, te liberante

Oratio

Milosrdenství tvé Pane, nechť nám na pomoc přijde, abychom z hrozcích pro naše hříchy nebezpečí zasloužili si tvou ochranou vytržení, tvým vysvobo-

salvári. Per Dóminum no- zením spasení býti. Skrze
strum Jesum Christum .. Pána našeho...

Úterý po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Pudenciany

Volejme bez ustání k Bohu, neboť nenechá nás oslyšeny. Láska jeho nás chrání, jako člověk chrání zřítelnici svého oka. Rozprostírá nad námi svou ochranu, jako kvočna křídla svá nad kuřátky.

Introitus. Ps. 16, 6-8.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. Ps. ib. 1. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecationem meam. V. Glória Patri...

O r a t i o

Exaúdi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiae salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L é c t i o

libri Regum. 4. c. 4, 1-7.

Sv. Pudenciana, v jejímž chrámě je dnes shromáždění, zobrazuje se s nádobkou oleje milosrdenství. S ohledem na to bylo asi voleno dnešní Čtení.

In diébus illis: Múlier quaedam clamábat ad Eliséum Prophétam, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti, quia servus tuus fuit tímens Dóminum: et ecce créditor

V s t u p. Ž. 16, 6-8.

Volám, Bože, protože mne vyslycháš. Nakloň ucho své a vyslyš slova má. Chraň mne, Hospodine, jako zřítelnici oka. Pod stínem křídel svých mne ukryj. Ž. tamt. 1. Vyslyš, Pane, spravedlnou věc mou. Popatř na mé úpění. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož ..

M o d l i t b a

Vyslyš nás, všemohoucí a milosrdný Bože, a dary spasitelného odříkání nám milostivě uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Č t e n í

z 4. Král. 4, 1-7.

V těch dnech kterási žena z manželek prorockých volala k Eliseovi řkouc: „Služebník tvůj, muž můj umřel, — ty víš, že služebník tvůj bál se Hospodina — a hle, vě-

venit, ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis, ut faciam tibi? Dic mihi: quid habes in domo tua? Ad illa respondit: Non habeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum olei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicinis tuis vasa vácuá non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et filii tui: et mitte inde in ómnia vasa haec: et cum plena fúerint, tolles. Ivit itaque múlier, et clausit óstium super se, et super filios suos: illi offérebant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non habeo. Stetitque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo: tu autem, et filii tui vívite de réliquo.

řitel přišel, aby si vzal oba syny mé za nevolníky.“ Eliseus jí řekl: „Co chceš, abych ti učinil? Pověz mi, co máš v domě svém.“ Ona odpověděla: „Nemá služebnice tvá nic v domě svém, nežli maličko oleje, aby se jím mazala.“ „Jdi,“ pravil jí, „a vypůjč si ode všech sousedek svých nádob prázdných nemálo. Pak vejdi, zavři dveře po sobě i po synech svých, nalévej z něho do všech těch nádob, a když bude některá plná, odstav ji.“ Šla tedy žena, zavřela dveře po sobě a po synech svých, oni podávali nádoby a ona nalévala. Když byly plné nádoby, řekla synu svému: „Podej mi ještě nádobu!“ On však odpověděl: „Nemám.“ I zastavil se olej. Tedy přišla ona a zvěštovala to člověku Božímu. A ten řekl: „Jdi, prodej olej, a zaplať věřiteli svému; ty pak a synové tvoji živi buďte z ostatku.“

Graduale. Ps. 18, 13-14. Stupňový zpěv. Ž. 18.

Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo. V. Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: et emundábor a delícto máximo.

Pane, očisť mne od skrytých vin mých; od cizích vin mne ušetř. V. Nebudou-li mne ovládati, tehdy budu bez poskvrny a očistím se od hříchu převelikého.

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 18. podle Matouše. 18, 15-22.

Dnešní Evangelium je vybráno především s ohledem na postní dobu, ale také s ohledem na místo shromáždění. To bylo původně domem senátora Pudence, u něhož bydlil sv. Petr, když přišel do Říma.

In illo témpore: Dixit Jesus discípuľis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. Si autem te non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duórum, vel trium téstium stet omne verbum. Quod si non audíerit eos: dic Ecclésiae. Si autem Ecclésiam non audíerit: sit tibi sicut éthnicus et publicánus. Amen dico vobis, quaecúmque alligavéritis super terram, erunt ligáta et in coelo: et quaecúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in coelo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consénsierint super terram, de omni re, quamcúmque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in coelis est. Ubi enim sunt duo, vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. Tunc accédens Petrus ad eum, dixit: Dómine, quóties peccábit in me frater meus, et dimíttam ei? usque sépties? Dicit illi

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a pokárej ho mezi sebou a jím samým. Poslechneli tě, získal jsi bratra svého; pakli neposlechně, přiber si ještě jednoho neb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo pevně veškeré slovo. Bude-li jich nedbati, pověz církvi; pakli však ani církve neposlechně, budiž tobě jako pohan a publikán. Amen pravím vám: Cokoli svážete na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvázete na zemi, bude rozvázáno i na nebi. Opět pravím vám: Jestli dva z vás na zemi sjednotí se spolu o kterékoli věci, za kterou by prosili, stane se jim to od Otce mého, jenž jest v nebesích. Neboť kde jsou dva neb tři shromážděni ve jméno mé, tam jsem já uprostřed nich.“ Tu přistoupil k němu Petr a řekl: „Pane, kolikrát zhřeší proti mně bratr můj, a odpustím jemu? Zda do sedmikráte?“ Dí jemu Ježíš: „Nepravím

Jesus: Non dico tibi usque septies: sed usque septuagies septies. tobě až do sedmikráte, nýbrž až do sedmdesáti-sedmkrát.“

Offertorium. Ps. 117. Obětování. Ž. 117, 16a 17.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini. Pravice Hospodinova byla mocná, pravice Páně mne pozvedla. Nezemru, nýbrž budu živ a vyprávěti budu díla Hospodinova.

Secreta

Per haec véniat, quaesumus, Dómine, sacraménta nostrae redemptiónis efféctus: qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus, et ad salutária dona perdúcat. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Skrze tyto svátosti, prosíme, Pane, nechť účinek naší spásy přijde, který ať nás vždycky i odvádí od lidských přestupků i přivádí k darům spasným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 14, 1-2. K přijímání. Ž. 14, 1-2.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui ingréditur sine mácula, et operátur justítiam. Hospodine, kdo bude přebývati ve stánku tvém? Nebo kdo spočine na hoře svaté tvé? Ten, kdo kráčí bez poskvrny a spravedlivě jedná.

Postcommunio

Po přijímání

Sacris, Dómine, mystériis expiáti: et véniam, quaesumus, consequámur, et grátiam. Per Dóminum nostrum...

Svatými tajemstvími očistěni jsouce, prosíme, Pane, nechť i odpuštění dosáhneme i milosti. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

O r a t i o

Tua nos, Dómine, protectione defende: et ab omni semper iniquitate custodi. Per Dóminum ...

M o d l i t b a

Tvou záštitou nás, Pane, braň a od veškeré nepravosti vždycky ochraň. Skrze Pána našeho ...

Středa po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Xysta

O tomto dni bylo v prvních staletích v Římě první t. zv. skrutinium katechumenů. Dostali totiž naučit se nazpaměť Desatero a uvažovati o jeho důležitosti pro spásu člověka.

Introitus. Ps. 30, 7-8.

Ego autem in Dómino sperábo: exultábo, et laetabor in tua misericórdia: quia respexisti humilitátem meam. Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confundar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me. V. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto, sicut ...

O r a t i o

Praesta nobis, quaesumus, Dómine: ut salutaribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatióem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L é c t i o

libri Exodi. c. 20. 12-24. z 2. knihy Mojžíšovy 20.

Dnešní Čtení je vybráno s ohledem na skrutinium katechumenů.

Haec dicit Dóminus Deus: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, ut sis longaevus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non

Vstup. Ž. 30, 7-8.

Já skládám v Hospodina svou naději. Plesati budu a radovati se z tvého milosrdenství, neboť jsi pohlédl na mou nízkost. Ž. tamt. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem nikdy zahanben. Pro spravedlnost svou mne vysvobod a zachraň mne. V. Sláva Otci ...

M o d l i t b a

Uděl nám, prosíme, Pane, abychom, spásonosnými posty vyučení jsouce, také škodlivých neřestí se zříkali, bychom snáze dosáhli odpuštění tvého. Skrze Pána ...

Č t e n í

Toto praví Hospodin Bůh: „Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl na půdě, kterou ti dá Hospodin, Bůh tvůj. Nezabiješ! Nezcizo-

occides. Non moechaberis. Non furtum facies. Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. Non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis uxorem ejus, non servum, non ancillam, non bovem, non asinum, nec omnia, quae illius sunt. Cunctus autem populus videbat voces, et lampades, et sonitum buccinae, montemque fumantem: et perterriti, ac pavore concussi, steterunt procul, dicentes Móysi: Loquere tu nobis, et audiemus: non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. Et ait Móyses ad populum: Nolite timere: ut enim probaret vos, venit Deus, et ut terror illius esset in vobis, et non peccaretis. Stetitque populus de longe. Móyses autem accessit ad caliginem, in qua erat Deus. Dixit praeterea Dominus ad Móysen: Haec dices filiis Israel: Vos vidistis, quod de coelo locutus sum vobis. Non faciatis deos argenteos, nec deos aureos faciatis vobis. Altare de terra faciatis mihi, et offeretis super eo holocausta et pacifica vestra, oves vestras, et boves in omni loco, in quo memoria fuerit nominis mei.

ložíš! Nepokradeš! Nevydáš proti svému bližnímu křivého svědectví! Nepožádáš domu bližního svého! Aniž požádáš jeho manželky, služebníka, služebné, býka, osla, ničeho cožkoliv jest jeho.“ Když všecck lid pozoroval rachot hromu, kmitání blesků, zvuk rohu a kouřící horu, byl přestrašen, zachvácen hrůzou, jal se vzdalovati a pravil Mojžíšovi: „Mluv ty s námi, a budeme poslouchati; nechť nemluví s námi Hospodin, bychom snad nezemřeli.“ Mojžíš pravil k lidu: „Nebojte se; neboť Hospodin přišel, aby vás zkoušel, abyste se ho báli a nehřešili.“ Lid tedy stanul opodál. Mojžíš pak přistoupil ke mraku, v němž byl Bůh. I mluvil Hospodin dále k Mojžíšovi: „Toto řekneš synům Israelovým: Vy jste viděli, že jsem k vám mluvil s nebe. Nebudete dělati stříbrných bohův, aniž si učiníte bohů zlatých. Oltář ze země mi uděláte a budete na něm přinášeti své oběti zápalné a pokojné, ovce i býky na každém místě, na němž bude památka jména mého.“

Bůh nám dal jasná přikázání; nikdo se nemůže vymlouvati na to, že neznal vůle Boží.

Graduale. Ps. 6, 3-4. Stupňový zpěv. Ž. 6, 3-4.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: sana me, Dómine. V. Con-
turbáta sunt ómnia ossa mea, et ánima mea turbáta est valde.

Smiluj se nade mnou, Hospodine, neboť chřadnu; uzdrav mne, Pane. V. Roz-
třeseny jsou všechny mé kosti a duše má je velmi zmatena.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matthaeum c.15. podle Matouše 15, 1-20.

I v Evangeliu slyší katechumeni, co se bude od nich v křesťanství požadovati. My, kteří jsme už pokřtěni, zachová-
váme přesně všechna přikázání?

In illo témpore: Acces-
sérunt ad Jesum ab Jero-
sólymis Scribae et Pha-
risaei, dicétes: Quare
discípuli tui transgrediún-
tur traditiónem seniórum?
non enim lavant manus
suas, cum panem man-
dúcant. Ipse autem res-
póndens, ait illis: Quare et
vos transgredimini man-
dátum Dei propter tradi-
tiónem vestram? Nam
Deus dixit: Honóra pat-
rem et matrem. Et: Qui
maledíxerit patri, vel matri
morte moriátur. Vos autem
dicitis: Quicúmque díxerit
patri, vel matri: munus,
quodcúmque est ex me,
tibi próderit: et non ho-
norificábit patrem suum,
aut matrem suam: et irri-
tum fecístis mandátum Dei
propter traditiónem ve-
stram. Hypócritae, bene

Za onoho času přišli
k Ježíšovi z Jerusalema
zákoníci a fariseové a
řekli: „Proč přestupují
učenici tvoji podání star-
ších? neboť neumývají ru-
kousvých, když jedí chléb.“
On pak odpověděv řekl
jim: „Proč i vy přestu-
pujete přikázání Boží pro
podání svoje? Neboť Bůh
řekl: ‚Cti otce i matku‘ a
‚Kdo zlořečí otci neb matce,
ať umře,‘ vy však pravíte:
‚Kdo by řekl otci neb
matce: ‚dar jest to, z čeho
bys mohl míti ode mne
prospěch,‘ není povinen
ctíti otce svého neb matku
svou.‘ I zrušili jste při-
kázání Boží pro podání
svoje. Pokrytci, dobře pro-
rokoval o vás Isaiáš řka:
Lid tento ctí mne ústy,
ale srdce jejich daleko
jest ode mne. Nadarmo

prophetavit de vobis Isaias, dicens: Pópulus hic lábiis me honórat: cor autem eórum longe est a me. Sine causa autem colunt me, docéntes doctrínas, et mandáta hómínium. Et convocátis ad se turbis, dixit eis: Audíte, et intelligíte. Non quod intrat in os, coínquinat hómínem: sed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hómínem. Tunc accedéntes discípuli ejus, dixerunt ei: Scis, quia Pharisei, audíto verbo hoc, scandalizáti sunt? At ille respóndens, ait: Omnis plantátio, quam non plantávit Pater meus coeléstis, eradicábitur. Sinite illos: caeci sunt, et duces caecórum. Caecus autem si caeco ducátum praestet, ambo in fóveam cadunt. Respóndens autem Petrus, dixit ei: Edíssere nobis parábolam istam. At ille dixit: Adhuc et vos sine intelléctu estis? Non intelligítis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in secéssum emíttitur? Quae autem procédunt de ore, de corde éxeunt, et ea coínquant hómínem: de corde enim éxeunt cogitatiónes malae, homicídia, adultéria, fornicatiónes, furta, falsa testimónia, blasphemíae. Haec sunt, quae coínqui-

však mě ctí, učíce naukám a stanovám lidským.“ A svolav k sobě zástupy, řekl jim: „Slyšte a rozumějte: Ne, co vchází do úst, poskvrňuje člověka, nýbrž co vychází z úst, to poskvrňuje člověka.“ Tu přistoupili k němu učeníci jeho a řekli jemu: „Víš-li, že fariseové, uslyševše tu řeč, se pohoršili?“ On pak odpovídaje pravil: „Všeliké štípení, jehož neštípil Otec můj nebeský, bude z kořene vyvráceno. Nechte jich; slepí jsou to vůdcové slepých; vede-li však slepý slepého, padnou oba do jámy.“ Odvětiv pak Petr řekl jemu: „Vlož nám to podobenství.“ A on pravil: „Také-li vy jste ještě nechápaví? Ne-nahlížíte-li, že vše, co vchází do úst, jde do břicha a vypouští se do stoky? co však vychází z úst, jde ze srdce, a to poskvrňuje člověka. Ze srdce zajisté vycházejí zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilstva, krádeže, křivá svědectví, rouhání. To jsou věci, které poskvrňují člověka, neumytýma rukama však jísti neposkvrňuje člověka.“

Křesťanství nepřipouští nějaký jenom zevní výklad přikázání Božích, jak si své povin-

nant hómínem. Non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hómínem.

nosti ulehčovali fariseové, nýbrž učení křesťanské se dotýká kořenů a vlastní podstaty věcí. Jedině Duše je schopna učinit nějakou věc dobrou neb špatnou.

Offertorium. Ps. 108, 21.

Dómine, fac mecum misericórdiam tuam, propter nomen tuum: quia suávis est misericórdia tua.

Obětování. Ž. 108, 21.

Hospodine, buď se mnou milosrdný pro jméno tvé, vždy milosrdenství tvé je líbezné.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: et tua mystéria celebránteš, ab ómnibus nos defénde perículis. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, s obětovanými dary prosby lidu svého, a nás, kteří slavíme tvá tajemství, přede vším nebezpečím ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 15, 11.

Notas mihi fecísti vias vitae: adimplébis me laetitía cum vultu tuo, Dómine.

K přijímání. Ž. 15, 11.

Zjevil jsi mi cestu k životu. Naplníš mne radostí z tvého obličeje, Pane.

Postcommunio

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa coeléstis: et a cunctis erróribus expiátos, supérnis promissionibus reddat accéptos. Per Dóminum.

Po přijímání

Nebeská krmě, Pane, již jsme nasyceni, nechť nás posvětí a ode všech bludů očistěné pro nebeská přislíbení vnímavé činí. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Skloňte hlavy své před Bohem!

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui protectionis tuae grátiam quaerimus, liberáti a malis

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, toužíce po milosti tvé ochrany, ode všeho zlého byli vy-

ómnibus, secúra tibi mente svobození a s bezpečnou
serviámus. Per Dóminum tobě sloužili myslí. Skrze
nostrum Jesum Christum. Pána našeho Ježíše Krista.

Čtvrtek po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Kosmy a Damiana

Dnes stojíme v polovici postní doby. Církev sv. vede své
dítky, které se posty umrtvují, do chrámu dvou svatých lékařů
z Orientu, sv. Kosmy a Damiana, aby si od nich vyprosily síly
pro druhou polovici pokání. Texty dnešní mše jsou asi ze staré
mše posvěcení tohoto starého chrámu, jež papež Felix IV. (526-530)
zřídil.

Introitus

Salus pópuli ego sum,
dicit Dóminus: de qua-
cúmque tribulatióne cla-
máverint ad me, exaúdiam
eos: et ero illórum Dómi-
nus in perpétuum. Ps. 77, 1.
Atténdite, pópule meus,
legem meam: inclináte au-
rem vestram in verba oris
mei. V. Glória Patri.

Vstup

„Zdraví lidu jsem já,
praví Hospodin, „v kterém-
koliv soužení budou ke
mně volati, vyslyším je
a budu jejich Pánem na
věky.“ Ž. 77, 1. Poslyšte,
lide můj, zákon můj. Na-
kloňte ucha svého k slo-
vům úst mých. V. Sláva
Otcí i Synu . . .

Oratio

Magníficet te, Dómine,
sanctórum tuórum Cosmae
et Damiáni beáta solém-
nitas: qua et illis glóriam
sempitérnám, et opem no-
bis ineffábili providéntia
contulísti. Per Dóminum.

Modlitba

Nechť velebí tě, Pane,
svatých tvých Kosmy a
Damiana slavnost blažená,
kterou jsi v nevýslovné
prozřetelnosti udělil i jim
věčnou slávu i nám po-
moc. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

Jeremíae Prophétae. c. 7. z proroka Jeremiáše 7, 1-7.

Dnešní Čtení se vztahuje na původní posvěcení chrámu dneš-
ního shromáždění.

Čtení

In diébus illis: Factum
est verbum Dómini ad me,
dicens: Sta in porta do-
mus Dómini, et praedica
ibi verbum istud, et dic:
V těch dnech Hospodin
oslovil Jeremiáše takto:
„Postav se v bráně domu
Hospodinova, a kaž tam
toto slovo. Rci: Slyšte

Audíte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredimini per portas has, ut adorétis Dóminum. Haec dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel: Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: et habitábo vobíscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si bene direxéritis vias vestras, et stúdia vestra: si fecéritis iudícium inter virum, et próximum ejus, ádvenae, et pupíllo, et víduae non fecéritis calúmniám, nec sáanguinem innocéntem effuderitis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis: habitábo vobíscum in loco isto, in terra, quam dedi pátribus vestris a saeculo, et usque in saeculum: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 144, 15 et 16.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore oportúno. V. Áperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictióne.

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam. c. 4.

Také Evangelium poukazuje na dnešní dva svaté lékaře. — Přijďme i my se svými neduhy tělesnými i duševními před nejvyššího lékaře — Krista.

slovo Hospodinovo, všichni Judovci, kteří vcházíte těmito branami, abyste se klaněli Hospodinu! Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Israelův: Důkladně napravte mravy své i úmysly, a budu bydliti s vámi na místě tomto. Nespoléhejte na klamavá slova říkající: „Chrám Hospodinův, chrám Hospodinův, chrám Hospodinův je toto.“ Ale důkladně-li napravíte mravy své i úmysly, zjednáte-li platnost právu na soudech, nebudete-li cizince, sirotka a vdovy utiskovati, krve nevinné na tomto místě vylévati a nebudete-li na svou zkázu za bohy cizími choditi: bydliti budu s vámi na místě tomto, v zemi, kterou jsem dal otcům vašim, od věků až na věky,“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech v tebe doufají, Pane, a ty jim dáš pokrm v příhodný čas. V. Ty otvíráš ruku svou a každého živočicha naplníš požehnáním.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 4, 38-44.

na dnešní dva svaté lékaře. — tělesnými i duševními před nej-

In illo tēpore: Surgens Jesus de synagoga, introivit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebatur magnis febribus: et rogaverunt illum pro ea. Et stans super illam, imperavit febrim: et dimisit illam. Et continuo surgens, ministrabat illis. Cum autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus, ducabant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. Exibant autem daemónia et multis, clamantia, et dicentia: Quia tu es Filius Dei: et increpans non sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse Christum. Facta autem die, egressus ibat in desertum locum, et turbae requirebant eum, et venerunt usque ad ipsum: et detinebant illum, ne discederet ab eis. Quibus ille ait: Quia et aliis civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei, quia ideo missus sum. Et erat praedicans in synagogis Galilaeae.

Offertorium. Ps. 137, 7.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum extendes manum tuam, et salvum me faciet dextera tua.

Za onoho času Ježíš vyšel ze synagogy, vstoupil do domu Šimonova; tchyně Šimonova však byla stížena velikou zimnicí; i prosili ho za ni. A on postaviv se nad ní, přikázal zimnici. I přestala jí. A ona hned vstavši, posluhovala jim. Když pak slunce zapadlo, všickni, kteří měli nemocné rozličnými neduhy, přivedli je k němu, on pak vzkládaje ruce na jednoho každého z nich, uzdravoval je. Vycházeli však od mnohých i duchové zlí, křičíce a volajíce: „Ty jsi Syn Boží.“ Ale on hroze nedopouštěl jim mluvit, neboť věděli, že jest Kristem. Když pak se rozednilo, vyšed odebral se na místo samotné, a zástupové hledali ho a přišli až k němu a zdržovali jej, aby neodcházel od nich. Ale on řekl jim: „Také jiným městům musím zvěstovati království Boží, neboť k tomu byl jsem poslán.“ I kázal v synagogách galilejských.

Obětování. Ž. 137, 7.

I kdybych chodil uprostřed soužení, Pane, ty mne zachováš při životě. Proti hněvu nepřátel mých vztáhneš ruku svou a pravice tvá mne spasí.

Secreta

In tuórum, Dómine, pre-
tiósa morte justórum sacri-
ficiúm illud offérimus, de
quo martýrium sumpsit
omne princípium. Per Dó-
minum nostrum. . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).
Communio. Ps. 118, 4-5.

Tu mandásti, mandáta
tua custodíri nimis: útinam
dirigántur viae meae ad
custodiéndas justificatió-
nes tuas.

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, sa-
craménti tui certa salvá-
tio: quae cum beatórum
Mártyrum tuórum Cosmae
et Damiáni méritis implo-
rátur. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

Oratio

Subjéctum tibi pópulum.
quáesumus, Dómine, pro-
pitiátio coeléstis amplí-
ficet: et tuis semper fáciat
servíre mandátis. Per Dó-
minum nostrum. . . .

Tichá modlitba

Při slavení drahocené
smrti tvých spravedlivých,
Pane, onu oběť přinášíme,
z níž mučednictví vzalo
všechn počátek. Skrze
Pána našeho . . .

K přijímání. Ž. 118, 4-5.

Tys nařídil, aby příká-
zání tvá byla věrně za-
chovávána. Kéž by cesty
moje směřovaly k ostří-
hání ustanovení tvých.

Po přijímání

Pane, nechť máme za-
jištěnu tvé svátosti spasi-
telnost, kterou si vypro-
šujeme pro zásluhy mu-
čedníků tvých Kosmy a
Damiana. Skrze Pána . . .

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

Modlitba

Nebeské odpuštění, pro-
síme, Pane, nechť pod-
daný tobě lid obšťastní
a učiní, aby vždycky tvým
příkázáním sloužil. Skrze
Pána našeho . . .

Pátek po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Vavřince v Lucině.

Pozorujme, jak Církev sv. nám ustavičně připomíná naši sla-
bost, množství nepřátel a jediného pomocníka — Boha.

Introitus. Ps. 85, 17.

Vstup. Ž. 85, 17.

Fac mecum, Dómine, sig-
num in bonum: ut ví-

Učiň, Pane, na mně
důkaz své dobroty, aby

deant, qui me odérunt, et confundántur: quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me. Ps. ib. 1. Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: quóniam inops et pauper sum ego. V. Gló-ria Patri...

O r a t i o

Jejúnia nostra, quae sumus, Dómine, benigno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstínemus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

L é c t i o

libri Númeri. c. 20, 1-3 et 6-13.

Katechumeni čekají tak dychtivě na vodu křestní, jako židé na poušti toužili po pitné vodě.

In diébus illis: Convenérunt filii Israel advérsus Móysen at Aaron: et versi in seditiónem, dixerunt: Date nobis aquam, ut bibámus. Ingressúsque Móyses et Aaron, dimíssa multitúdine, tabernáculum foederis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixerunt: Dómine Deus, audi clamórem hujus pópuli, et áperi eis thesaúrum tuum, fontem aquae vivae: ut satiáti, cesset murmurátio eórum. Et apparuit

viděli moji nenávistníci a byli zahanbeni. Neboť ty, Hospodine, jsi mi pomohl a potěšil mne. Ž. tamt. 1. Nakloň, Pane, ucho své a vyslyš mne, neboť jsem bezmocný a ubohý. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

M o d l i t b a

Posty naše, prosíme, Pane, dobrotivou přízní provázej, abychom, jako se zříkáme pokrmů pro tělo, tak se od hříchů postili v duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Č t e n í

ze čtvrté knihy Mojžíšovy 20, 1-3 a 6-13.

V těch dnech shlukli se synové Israelovi proti Mojžíšovi a Áronovi, bouřili se a pravili: „Dejte nám vodu, abychom se mohli napít!“ Mojžíš a Áron nechavše lid vešli do stánku úmlúvy, padli na tvář až k zemi a volali k Hospodinu: „Hospodine, Bože, uslyš křik tohoto lidu a otevři jim poklad svůj, studnici živé vody, aby, když se napijí, přestali reptati.“ Tu se nad nimi ukázala velebnost Hospodinova a Hospodin pravil k Mojží-

glória Dómini super eos. Locutusque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle virgam, et cóngrega pópulum, tu et Aaron frater tuus, et loquímini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo et juménta ejus. Tulit ígitur Móyses virgam, quae erat in conspéctu Dómini, sicut praecéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: Audíte rebelles et incréduli: Num de petra hac vobis aquam potérimus ejícere? Cumque elevásset Móyses manum percútiens virga bis silicem, egréssae sunt aquae largíssimae, ita ut pópulus bíberet, et juménta. Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron: Quia non credidístis mihi, ut sanctificarétis me coram fíliis Israel, non introducétis hos pópulos in terram, quam dabo eis. Haec est aqua contradicciónis, ubi jurgáti sunt fílii Israel contra Dóminum et sanctificátus est in eis.

Graduale. Ps. 27, 7 a 1. Stupňový zpěv. Ž. 27.

In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum, et reflóruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor illi. V. Ad te, Dómine, clamávi: Deus

šovi: „Vezmi hůl, shromáždí lid, ty i bratr tvůj Áron, mluvte ke skále před nimi a ona vydá vody. Když tak vyvedeš ze skály vodu, bude pítí všecko množství i dobytek jeho.“ Mojžíš dle rozkazu Hospodinova vzal hůl, jež byla před tváří Hospodinovou, shromáždil lid před skálu a pravil jim: „Slyšte, buřiči a nevěrci: Budeme moci vyvésti vám vodu z této skály?“ Když pak Mojžíš pozdvihl ruku a udeřil dvakráte holí do skály, vyšla veliká hojnost vody, že pili lid i dobytek. Mojžíšovi však a Áronovi Hospodin pravil: „Že jste mi nevěřili, a tak mne před syny Israelovými neoslavili, nevedete těchto zástupů do země, kterou jim dám.“ To jsou „Vody odporu“, kde odpírali synové Israelovi Hospodinu a kde na nich ukázal svou svatost.

V Bohu doufalo srdce mé, a bylo mi pomůženo. I rozkvetlo se znovu tělo mé, a proto ochotně jej velebím. V. K tobě, Pane,

meus, ne síleas, ne discé- jsem volal: Bože můj, ne-
das a me. odmlč se a neodcházej
ode mne.

Traktus. Ž. 102, 10. (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 4. podle Jana 4, 5-42.

Ježíš Kristus nám jediné dovede podatí vodu živou. Jest to i vo-
da křestní i jeho předrahá Krev. V katechumenech se dnešním
Evangeliem podněcuje touha po křtu sv.

In illo témpore: Venit Za onoho času Ježíš při-
Jesus in civitátem Sama- šel k městu samařskému,
riae, quae dicitur Sichar: jménem Sychar, poblízku
juxta praedium, quod dedit popluží, které Jakob dal
Jacob Joseph filio suo. synu svému Josefovi. Byla
Erat autem ibi fons Jacob. pak tam studnice Jako-
bova. Proto Ježíš, jsa ce-
Jesus ergo fatigátus ex stou unaven, posadil se
itínere, sedébat sic supra tak u studnice. Bylo kolem
fontem. Hora erat quasi šesti hodin. Tu přišla jedna
sexta. Venit múlier de Sa- žena ze Samařska vážit
maria hauríre aquam. Dicit vody. Ježíš jí řekl: „Dej
ei Jesus: Da mihi bíbere, mi pítí.“ Neboť učeníci
(Discípuli enim ejus abí- jeho byli odešli do města,
erant in civitátem, ut cibos aby nakoupili pokrmů.
émerent.) Dicit ergo ei I řekla mu žena Samari-
múlier illa Samaritána: tánka: „Kterak ty, jsa žid,
Quómodo tu Judaeus cum žádaš odě mne pítí, ježto
sis, bíbere a me poscis, jsem žena semaritánská?“
quae sum múlier Samari- Židé totiž neobcují se sa-
tána? non enim coutúntur maritány. Ježíš odpověděl
Judaei Samaritánis. Res- a řekl jí: „Kdybys znala
póndit Jesus, et dixit ei: dar Boží a kdo jest ten,
Si scires donum Dei, et jenž ti praví: „Dej mi
quis est, qui dicit tibi: Da pítí“, ty bys ho poprosila,
mihi bíbere: tu fórsitan a byl by ti dal vody živé.“
petíesses ab eo, et dedíset Dí mu žena: „Pane, ani
tibi aquam vivam. Dicit ei nemáš, čím bys navázil,
múlier: Dómine, neque in a studna jest hluboká;
quo háurias habes, et pú- odkud tedy máš vodu ži-
teus altus est: unde ergo vou? Zdaliž ty jsi větší,
habes aquam vivam? Num-

quid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit, nobis púteum, et ipse ex eo bibit, et filii ejus, et pecora ejus? Respóndit Jesus, et dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet iterum: qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in aetérnum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aetérnam. Dicit ad eum múlier: Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam, neque véniam huc hauríre. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, et veni huc. Respóndit múlier, et dixit: Non hábeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixísti, quia non hábeo virum: quinque enim viros habuísti; et nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixísti. Dicit ei múlier: Dómine, vídeo, quia Prophéta est tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dicitis, quia Jerosólymis est locus, ubi adoráre opórtet. Dicit ei Jesus: Múlier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis: nos adorámus quod scimus, quia salus ex Judaeis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Pa-

než otec náš Jakob, který nám dal tu studnici, a sám z ní pil, i synové a dobytek jeho?“ Ježíš odpověděl a řekl jí: „Každý, kdo pije z vody této, žízniti bude opět; kdo se však napije z vody, kterou já mu dám, nebude žízniti na věky; nýbrž voda, kterou já mu dám, stane se v něm pramenem vody vytryskující do života věčného.“ Dí k němu žena: „Pane, dej mi té vody, abych nežíznila ani nechodila sem vážit.“ Ježíš řekl jí: „Jdi, zavolej muže svého a přijď sem.“ Žena odpověděla a řekla: „Nemám muže.“ Dí jí Ježíš: „Dobře jsi řekla: ‚Nemám muže‘; neboť pět mužů jsi měla, a ten, kterého nyní máš, není tvým mužem. To jsi pověděla pravdivě.“ Dí mu žena: „Pane, vidím, že ty jsi prorok. Otcové naši klaněli se na této hoře, a vy pravíte, že v Jerusalemě jest místo, kde náleží se klaněti.“ Ježíš řekl jí: „Ženo, věř mi, že přichází hodina, kdy nebudete se klaněti Otcí ani na této hoře ani v Jerusalemě. Vy se klaníte tomu, čeho neznáte; my se klaníme tomu, co známe, poněvadž spása jest ze židů. Avšak přichází hodina, a nyní jest tu, kdy praví ctitelé

trem in spírítu, et veritáte. Nam et Pater tales quaerit, qui adórent eum. Spírítus est Deus: et eos, qui adórant eum, in spírítu et veritáte opórtet adoráre. Dicit ei múlier: Scio, quia Messías venit (qui dícitur Christus). Cum ergo vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et contínuo venérunt discípuli ejus: et mirabántur, quia cum muliere loquebátur. Nemo tamen dixit: Quid quaeris, aut quid lóqueris cum ea? Relíquit ergo hýdriam suam múlier, et ábiit in civitátem, et dicit illis homínibus: Veníte, et vidéte hóminem, qui dixit mihi ómnia quaecúmque feci: numquid ipse est Christus? Exiérunt ergo de civitáte, et veniébant ad eum. Intérea rogábant eum discípuli, dicéntes: Rabbi, mandúca. Ille autem dicit eis: Ego cibum hábeo manducáre, quem vos nescítis. Dicébant ergo discípuli ad ínvicem: Numquid áliquis áttulit ei manducáre? Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. Nonne vos dicitis, quod adhuc quátuor menses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis: Leváte óculos vestros, et

budou se klaněti Otci v duchu a v pravdě; vždyť i Otec hledá takových, kteří by se mu klaněli. Bůh jest Duch, a ti, kteří se mu klanějí, v duchu a v pravdě mají se mu klaněti. "Dí jemu žena: „Vím, že přijde Mesiáš, který slove Kristus: když tedy přijde on, oznámí nám všecko.“ Ježíš řekl jí: „Já to jsem, jenž mluvím s tebou.“ A v tom přišli učeníci jeho a divili se, že mluví se ženou; přece však nikdo neřekl: „Čeho si přeješ?“ aneb „Proč s ní mluvíš?“ Tu nechala žena konev svou a odešla do města a řekla oněm lidem; „Pojďte a vizte člověka, který mi pověděl všecko, co jsem učinila; není-li on Kristus?“ Vyšli tedy z města a brali se k němu. Mezi tím učeníci jeho prosili ho řkouce: „Mistře pojez.“ Ale on řekl jim: „Já mám pokrm k jídlu, o němž vy nevíte.“ Pravili tedy učeníci vespolek: „Zdali kdo přinesl mu jísti?“ Ježíš řekl jim: „Můj pokrm jest, abych učinil vůli toho, jenž mě poslal a dokonal dílo jeho. Nepravíte-liž: Ještě čtyři měsíce, a bude žeň? Aj, pravím vám: Poddvihněte oči svých a podívejte se na krajiny, že

videte regiones, quia albae sunt jam ad messem. Et, qui metit, mercédem accipit, et congregat fructum in vitam aeternam: ut, et qui seminatur, simul gaudeat, et metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminatur, et alius est qui metit. Ego misi vos metere, quod vos non laborastis: alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quaecumque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem ejus. Et mulieri dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus, et scimus, quia hic est vere Salvator mundi.

Offertorium. Ps. 5, 3-4.

Intende voci orationis meae, Rex meus, et Deus meus: quoniam ad te orabo, Domine.

Secreta

Respice, quaesumus, Domine, propitius ad munera, quae sacramus: ut tibi

jsou již bílé ke žni. A kdo žne, bere odplatu a shromažďuje užitek k životu věčnému, aby se radoval i ten, kdo seje i ten, kdo žne. V této věci pravdivé jest zajisté přísloví: Jiný jest, jenž rozsévá, a jiný, jenž žne. Já jsem vás poslal žnouti, o čem jste nepracovali; jiní pracovali, a vy jste vešli v práce jejich.“ Z onoho města pak mnoho Samaritánů uvěřilo v něho pro slova ženy, která vydávala svědectví: Pověděl mi všechno, co jsem byla učinila. Když tedy Samaritáni přišli k němu, prosili ho, aby pobyl u nich. I pobyl tam dva dni. A mnohem více jich uvěřilo v něho pro slovo jeho. I pravili ženě: „Věříme nikoli již pro tvoji řeč; neboť sami jsme slyšeli a víme, že tento jest v pravdě Spasitel světa.“

Obětování. Ž. 5. 3-4.

Pozoruj hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě se chci modlit, Pane.

Tichá modlitba

Na dary, které světíme, prosíme, Pane, milostivě shlédni, aby tobě byly milé

grata sint, et nobis salutaria semper existant. Per Dóminum nostrum . . . a nám pro vždycky spasnými se staly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 166). Preface postní (str. 31 .

Communio. Joan. 4,13-14 K přijímání. Jan 4, 13 a 14.

Qui biberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. „Kdo se napije z vody, kterou já mu dám,“ praví Pán, „stane se v něm pramenem vody vytryskující do života věčného.“

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, perceptio sacramenti mundet a crimine: et ad coeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí :

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui in tua protectióne confidimus, cuncta nobis ad-versántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum.

Po přijímání

Požití této svátosti, Pane, nechť nás od viny očistí a dovede do nebeské říše. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří se spoleháme ve tvou záštitu, s pomocí tvou všechno nám nepřátelské přemohli. Skrze Pána našeho . . .

Sobota po třetí neděli postní

Shromáždění u sv. Suzany.

S velkou lftostí nad svými hřchy přicházejí věřící ke mši svaté. Bůh je milostně přijímá.

Introitus. Ps. 5, 2-3.

Verba mea auribus percipe, Dómine, intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus. Ps. ib. 4.

Vstup. Ž. 5, 2-3.

Slova má postřehni uchem svým, Pane, všimni si volání mého. Pozoruj hlas modlitby mé, králi můj a Bože můj. Ž. tam t. 4.

Quóniam ad te orábo, Dó- Vždyť se k tobě modlím,
mine, mane exaúdiēs vo- Hospodine, z rána vyslyš
cem meam. V. Glória Patri. hlas můj. V. Sláva Otci...

Oratio

Praesta, quáesumus, om-
nípotens Deus: ut, qui
se, affligéndo carnem, ab
aliméntis ábstinent, sec-
tándo justítiam, a culpa
jejúnent. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Danielis Prophétae c. 13,
1-9, 15-17, 19-30 et 33-62.

Nevinnou Suzanu ochránil Bůh před jejími nepřáteli. Očistí-
me-li se od vin, i nás Bůh bude chránit. — Čtení bylo vzato
s ohledem na místo dnešního shromáždění.

In diébus illis: Erat
vir hábitans in Babylóne,
et nomen ejus Jóakim: et
accépit uxórem nómine
Susánnam, filiam Helcíae,
pulchram nimis, et timén-
tem Deum: paréntes enim
illius, cum essent justí,
erudiérunt filiam suam se-
cúndum legem Móysi. Erat
autem Jóakim dives valde,
et erat ei pomárium vi-
cínium dómui suae: et ad
ipsum confluébant Judaei,
eo quod esset honorabílior
ómnium. Et constitúti sunt
de pópulo duo senes jú-
dices in illo anno: de qui-
bus locútus est Dóminus:
Quia egréssa est iníquitas
de Babylóne a senióribus
judícibus, qui videbántur
régere pópulum. Isti fre-
quentábant domum Jó-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, kteří
trestající tělo v pokrmech
se postíme, následující
spravedlnost také vin se
zřekli. Skrze Pána...

Čtení

z proroka Daniela 13, 1-9,
15-17, 19-30 a 33-62.

V těch dnech bydlil
v Babyloně muž jménem
Joakim. Měl pak manželku,
jménem Suzanu, dceru
Helkiášovu, velmi krásnou
a bohabojnou; její rodi-
čové totiž jsouce sprave-
dliví, vychovali dceru svou
dle zákona Mojžíšova.
Joakim byl velmi bohatý,
a měl zahradu vedle domu
svého. K němu scházivali
se Židé, ježto byl ze všech
nejváženější. V tom roce
ustanovení byli z lidu dva
starší za soudce. — O těch
mluvil Pán: „Vyšla ne-
pravost z Babylonu od
starších, soudců, kteří
zdáli se řádně spravovati
lid.“ — Ti chodívali do
domu Joakimova, a při-
cházeli k nim všichni,
kteří měli soudy. Když

akim, et veniebant ad eos omnes, qui habebant iudicia. Cum autem populus revertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna, et deambulabat in pomario viri sui. Et videbant eam senes quotidie ingredientiem, et deambulantem: et exarsérunt in concupiscéntiam ejus: et evertérunt sensum suum, et declinavérunt oculos suos, ut non vidérent coelum, neque recordaréntur judiciórum justórum. Factum est autem, cum observarent diem aptum, ingrèssa est aliquándo, sicut heri et nudius tertius, cum duabus solis puellis, voluitque lavari in pomario: aestus quippe erat: et non erat ibi quisquam, praeter duos senes absconditos, et contemplantes eam. Dixit ergo puellis: Afférte mihi oleum, et smigmata, et ostia pomarii cláudite, ut laver. Cum autem egressae essent puellae, surrexérunt duo senes, et accurrérunt ad eam, at dixerunt: Ecce ostia pomarii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia tui sumus: quamóbrem assentire nobis, et commiscere nobiscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium, quod fúerit tecum júvenis, et ob hanc

lid vracíval se domů o poledni, vcházela Suzana a procházela se v zahradě muže svého. Ti starší vídajíce ji každý den, když tam vcházela a procházela se, vzpláli touhou po ní; i převrátili smysl svůj, odvrátili oči své, by neviděli nebe, a nerozpomněli se na spravedlivé soudy Boží. Jednou, když číhali na příhodný den, vešla jednu chvíli jak obyčejně, toliko se dvěma děvečkami, chtějíc se v zahradě koupati, ježto bylo horko; nikdo tam nebyl kromě dvou starších, kteří z úkrytu na ni upírali oči. I řekla děvečkám: „Přineste mi oleje a mýdla, a dveře u zahrady zavřete, ať se mohu koupat.“ Učinily tedy, jak poručila; zavřely dveře u zahrady a vyšly zadními dveřmi, aby přinesly, co byla poručila. Že byli starší vnitř ukryti, nevěděly. Když děvečky vyšly, vstali oba starší, přiběhli k ní a řekli: „Hle, dveře zahrady jsou zavřeny, žádný nás nevidí, a my po tobě toužíme; proto povol nám, a buď nám po vůli. Pakli nebudeš chtít, udáme tě, že tu byl s tebou jinoch, a že jsi pro tu příčinu děvečky domů poslala.“ Suzana vzdychla a řekla:

causam emiseris puellas a te. Ingémuit Susánna, et ait: Angústiae sunt mihi úndique: si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini. Et exclamávit voce magna Susánna: exclamáverunt autem et senes advérsus eam. Et cucúrrit unus ad óstia pomárii, et apéruit. Cum ergo audísent clamórem fámuli domus in pomáriu, irruérunt per postícum, ut vidérent, quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter: quia numquam dictus fúerat sermo hujuscémodi de Susánna. Et facta est dies crástina. Cumque venísset pópulus ad Joákim virum ejus, venérunt et duo senióres pleni iníqua cogitatióne advérsus Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixerunt coram pópulo: Mítite ad Susánnam, filiam Helcíae, uxórem Jóakim. Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus, et fíliis, et univérsis cognáttis suis. Flebant ígitur sui, et omnes, qui nóverant eam. Consurgéntes autem duo senióres in médio pó-

„Stísněna jsem se všech stran. Neboť učiním-li to, čeká mne smrt; pakli ne učiním, neujdou rukám vašim. Avšak lépe mi jest beze skutku upadnouti v ruce vaše, nežli hřešiti před obličejem Páně.“ I vzkřikla hlasem velikým Suzana, ale vzkřikli také starší proti ní; a jeden běžel ke dveřím zahrady a otevřel. Služebníci domu, když uslyšeli křik v zahradě, vskočili tam zadními dveřmi, aby viděli, co je to. A když starší mluvili, zarděli se služebníci náramně, ježto nikdy nebyla pravena o Suzaně věc taková. — Druhý den, když přišel lid k muži jejímu Joakimovi, přišli také ti dva starší, plní nešlechetných úmyslů proti Suzaně, aby ji zabili. A řekli před lidem. „Pošlete pro Suzanu, dceru Helkiášovu, ženu Joakimovu!“ I poslali hned pro ni a ona přišla s rodiči, se syny i se všemi příbuznými svými. Její příbuzní a všichni, kteří ji znali, plakali. Povstavše pak oba starší mezi lidem, položili ruce své na hlavu její. Ona plačíc vzhlédla k nebi, neboť doufalo srdce její v Pána. A starší řekli: „Když jsme se procházeli sami po zahradě,

puli, posuerunt manus suas super caput ejus. Quae fiens suspexit ad coelum: erat enim cor ejus fiduciam habens in Domino. Et dixerunt seniores: Cum deambularemus in pomario soli, ingressa est haec cum duabus puellis: et clausit ostia pomarii, et dimisit a se puellas. Venitque ad eam adolescens, qui erat absconditus, et concubuit cum ea. Porro nos, cum essemus in angulo pomarii, videntes iniquitatem, cucurrimus ad eos, et vidimus eos pariter commiseri. Et illum quidem non quivimus comprehendere, quia fortior nobis erat, et apertis ostiis exiit: hanc autem cum apprehendissemus, interrogavimus, quisnam esset adolescens, et noluit indicare nobis: hujus rei testes sumus. Credidit eis multitudo quasi senibus et iudicibus populi, et condemnaverunt eam ad mortem. Exclamavit autem voce magna Susanna, et dixit: Deus aeternus, qui absconditorum es cognitor, qui nosti omnia, antequam fiant, tu scis, quoniam falsum testimonium tulerunt contra me: et ecce morior, cum nihil horum fecerim, quae isti malitiose composu-

vešla tam tato se dvěma děvečkami, a zavřevši dveře zahrady, poslala děvečky domů. Tu přišel k ní jinoch, který se byl schoval, a přidružil se k ní. My pak byvše v koutě zahrady a vidouce tu nepravost, běželi jsme k nim, a viděli jsme, ani spolu obcují. Jeho sice nemohli jsme chytit, ježto byl silnější nežli my a otevřev dveře vyskočil; tuto však chytivše tázali jsme se, kdo je ten jinoch, ale nechtěla nám říci. Této věci svědkové jsme.“ Obec jim uvěřila, jakožto starším a soudcům lidu, i odsoudili ji na smrt. Suzana zvolala hlasem velikým řkouc: „Bože věčný, který znáš věci skryté, který všecko víš, prve nežli se stane, ty víš, že křivé svědectví vydali proti mně; aj, umírám nic neučinivši z toho, co tito zločinně smyslili si proti mně.“ I vyslyšel Pán hlas její. Když vedena byla na smrt, vzbudil Pán svatého ducha mladšího jinocha, který slul Daniel; i zvolal hlasem velikým: „Čist jsem já od krve této ženy.“ Všecek lid obrátiv se k němu tázal se: „Co to mluvíš?“ On pak stoje mezi nimi řekl: „Jste tak nerozvážni, synové Isra-

érunt advérsus me. Exaudivit autem Dóminus vocem ejus. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri junióris, cujus nomen Dániel. Et exclamávit voce magna: Mundus ego sum a ságuine hujus. Et convérsus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locútus es? Qui, cum staret in médio eórum, ait: Sic fátui, fílii Israel, non judicántes, neque quod verum est, cognoscéntes, condemnástis fíliam Israel? Revertímini ad júdicium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam. Revérsus est ergo pópulus cum festinátione. Et dixit ad eos Dániel: Separáte illos ab ínvicem procul, et díjudicábo eos. Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis, et dixit ad eum: Inveteráte díerum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quae operabáris prius; júdicans júdicia injústa, innocéntes ópprimens, et dímittens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem et justum non interfícies. Nunc ergo si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániel:

elovi, že nevyšetřivše věc aniž došedše přesvědčení, co pravda jest, odsoudili jste dceru Israelovu? Vraťte se k soudu, neboť křivě svědčili tito proti ní.“ Tedy lid rychle se vrátil. A starší obce mu řekli: „Pojď a posad' se mezi nás, a podej nám zprávu; neboť tobě dal Bůh čest, jaká přísluší stáří.“ Daniel jim řekl: „Oddělte je, jednoho daleko od druhého, a budu je vyslýchatí.“ Když tedy oddělen byl jeden od druhého, povolav jednoho z nich řekl mu: „Sestárly ve dnech zlých, nyní přicházejí tresty za hříchy tvé, které jsi prve páchal nespravedlivě soudiv, nevinné odsuzovav a osvobozovav vinné, kdežto Pán dí: „Nevinného a toho, který jest v právu, nezabiješ.“ Nyní tedy, jestli jsi ji viděl, pověz, pod kterým stromem jsi je viděl, že spolu mluví?“ On odpověděl: „Pod lentiškem.“ I řekl Daniel: „Dobře jsi zalhal proti svému hrdlu; neboť hle, anděl Boží dostal rozkaz od Boha, i rozpúlí tě.“ Odbyv toho, a kázav přijíti druhému, řekl mu: „Plémě kanaanské, a ne judské, krása tě svedla a chlípnost převrátila srdce tvé; tak jste činívali dce-

Recte mentitus es in caput tuum. Ecce enim Angelus Dei, accepta sententia ab eo, scindet te médium. Et, amóto eo, jussit venire álium, et dixit ei: Semen Chánaan, et non Juda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum: sic faciebátis filiábus Israel, et illae tíméntes loquebántur vobis: sed filia Juda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi. Qui ait: Sub primo. Dixit autem ei Dániel: Recte mentitus es et tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini, gládium habens, ut secet te médium, et interficiat vos. Exclamávit itaque omnis coetus voce magna, et benedixerunt Deum, qui salvat sperántes in se. Et consurrexerunt advérsus duos senióres (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixisse testimónium), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximum: et interfecerunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Graduale. Ps. 22, 4.

Si ámbulem in médio umbrae mortis, non ti-

Římský misál

ráh israelským a ony bojíce se byly vám povůli; ale dcera judská nevolila k nepravosti vaší. Nyní tedy pověz mi, pod kterým stromem postihl jsi je, že spolu mluví?“ On řekl „Pod svídou.“ I řekl mu Daniel: „Dobřes i ty zalhal proti svému hrdlu, neboť čeká anděl Páně s mečem, aby tě rozpůlil, aby zabil vás.“ I vzkřiklo všechno shromáždění hlasem velikým a velebilo Boha, který vysvobozuje doufající v něho. A povstali proti oběma starším — usvědčil je Daniel z úst jejich, že křivě svědčili — a učinili jim, co zlého učiniti chtěli oni svému bližnímu, a zabili je. Tak vysvobozena byla nevinná krev ten den.

Na příběhu cudné a nevinné Suzany, který je tak živě líčen v dnešním Čtení, je vidět, jak Bůh se někdy zdá býti velmi daleko vzdálen, takže hříšníci si mohou beztravně dovoliti největších nespravedlností vůči Bohu věrným. Je to však pouhé zdání, že by Bůh byl daleko. On zkouší své věrné a dopouští, aby byli pronásledováni, ale tato zkouška trvá krátce. Někdy velice brzy, a třeba i zázrakem, pomůže těm, kteří jej milují a potrestá jejich pronásledovatele. Vytrvejme tedy věrně ve službách Boha.

Stupňový zpěv. Ž. 22,4.

I kdybych se ubíral středem stínu smrti, nebudu

mébo mala: quóniam tu
mecum es, Dómine. V.
Virga tua, et báculo tu-
us, ipsa me consoláta
sunt.

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Joánnem. c. 8.

V Evangéliu je křčená opravdová cizoložnice. Avšak i tu Pán přijal, jako přijímá každého, kdo se od svých hříchů odvrací.

In illo témpore: Perréxit
Jesus in montem Olivéti:
et dilúculo íterum venit
in templum, et omnis pó-
pulus venit ad eum, et
sedens docébat eos. Ad-
dúcunt autem Scribae et
Pharisaei mulierem in a-
dultério deprehénsam: et
statuérunt eam in médio,
et dixérunt ei: Magíster,
haec múlier modo depre-
hénsa est in adultério. In
lege autem Móyses man-
dávit nobis hujúsmodi la-
pidáre. Tu ergo quid dicis?
Hoc autem dicébant ten-
tántes eum, ut possent
accusáre eum. Jesus autem
inclínans se deórsum, dí-
gito scribébat in terra.
Cum ergo perseverárent
interrogántes eum, eréxit
se, et dixit eis: Qui sine
peccáto est vestrum, pri-
mus in illam lápidem mit-
tat. Et íterum se inclínans,
scribébat in terra. Audi-
éntes autem unus post
unum exíbant, incipiéntes
a senióribus: et remánsit
solus Jesus, et múlier in
médio stans. Érigens au-

se báti nikdy, neboť ty
jsi se mnou, Pane. V.
Žezlo tvé a hůl tvá jsou
mojí útěchou.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 8, 1-11.

Za onoho času Pán Ježíš
odebral se na Horu Oli-
vetskou. Ráno však přišel
zase do chrámu a veške-
ren lid přicházel k němu;
i posadil se a učil je. Tu
přivedli k němu zákoníci
i fariseové ženu dopade-
nou v cizoložství a po-
stavivše ji uprostřed, řekli
jemu: „Mistře, tato žena
byla dopadena v cizolož-
ství při činu samém; v Zá-
koně pak Mojžíš nám při-
kázal takové kamenovati.
Co tedy praviš ty?“ To
pak pravili pokoušejíce ho,
aby ho mohli obžalovati.
Ale Ježíš shýbnuv se až
dolů, psal prstem na zemi.
Když nepřestávali se ho
tázati, zvedl se a řekl:
„Kdo z vás jest bez hří-
chu, vrz první na ni ka-
menem.“ A opět shýbnuv
se až dolů, psal na zemi.
Oni pak uslyševše to, vy-
cházeli jeden po druhém
počavše od starších, a
zůstal sám Ježíš a žena
stojíc uprostřed. I pozvedl
se Ježíš a řekl jí: „Ženo,
kde jsou ti, kteří žalovali

tem se Jesus, dixit ei: Múlier, ubi sunt, qui te accusábant? nemo te condemnávit? Quae dixit: Nemo, Dómine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnábo: Vade, et jam ámplius noli peccáre.

Offertorium. Ps. 118.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: ut non dominétur mei omnis injustítia, Dómine.

Secreta

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Joan. 8, 10 et 11.

Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut inter ejus membra numerémur, cujus córpori comunicámus, et sánguini. Qui tecum vivit et regnat.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

na tebe? Nikdo-li tě neodsoudil?“ A ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš pak řekl jí: „Ani já tě neodsoudím. Jdi a už více nehřeš.“

Dokud žijeme, můžeme ještě všechno napravit. Žádá se však od nás, abychom už nehřešili.

Obětování. Ž. 118, 133.

Kroky mé řiď podle tvého slova, aby nade mnou nepanovala žádná nepravost, Pane.

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby přinesený dar této oběti křehkost naši vždycky od všeho zlého očistil a ochránil. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 8, 10 a 11.

„Nikdo tě, ženo, neodsoudil?“ — „Nikdo, Pane.“ — „Ani já tě neodsoudím; už více nehřeš.“

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli připočtění k údům toho, na jehož těle a krvi podíl běřeme. Jenž s tebou žije a kraluje . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Praetende, Dómine, fidelibus tuis dexteram coelestis auxilii: ut te toto corde perquirant; et quae digne postulant, consequi mereantur. Per Dóminum.

Modlitba

Podej, Pane, věřícím svým pravici nebeské pomoci, aby tě celým srdcem hledali a co náležitě žádají, nechť zaslouží si domoci. Skrze Pána...

Neděle čtvrtá postní

(Laetare)

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

Dnes nás Církev svatá vyrušuje na okamžik ze smutku nad našimi hříchy, aby nám ukázala, že cílem a odměnou vši kajcnosti jest radost v Bohu. Proto se obléká kněz dle možnosti v růžové roucho a také zvuk varhan snaží se v nás vzbudit radostnou naději. V prvých dobách křesťanství byla tato neděle radostnou zvláště pro katechumeny, neboť následující středu jim mělo být svěženo Evangelium, Vyznání víry a Otčenáš a křest jejich každým dnem se blížil. Nyní světlí papež na tuto neděli zlatou růží, jež jest znakem duchovní radosti; posílá ji pak darem nějaké vynikající osobnosti, kterou chce zvláště vyznamenati.

Introitus. Is. 66, 10 et 11.

Laetare, Jerúsalem, et convéntum fácite omnes, qui diligitis eam: gaudete cum laetitia, qui in tristitia fuistis: ut exsultetis, et satiemini ab ubéribus consolationis vestrae. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V. Glória Patri...

Oratio

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui ex mérito nostrae actiónis affligimur, tuae grátiae consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum...

Vstup. Is. 66, 10 a 11.

Vesel se, Jerusaleme a shromážděte se všichni, kteří jej milujete. Radujte se a veselte se, kteří jste truchlivi byli; plesajte a nasyťte se plností útěchy svojí. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: „Do domu Páně půjdeme!“ V. Sláva Otci i Synu...

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří po zásluze za své počínání trpíme, útěchou tvé milosti opět pookřáli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Gálatas. c. 4, 22-31. ke Galatům. 4, 22-31.

Sv. Pavel ukazuje v Epištole, že syn nevolnice jest obrazem synagogy, syn pak paní obrazem Církvě svaté. Jsme tedy synové svobodní; svobodné dítky Boží, kterým Kristus vymohl právo na nebe. Ta svoboda, po níž tolik tisíc let lidstvo úpělo, byla nám dána do vínku; nezaměňme ji tedy za otroctví ďáblu!

Fratres. Scriptum est: Quóniam Ábraham duos filios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed, qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per re-promissionem: quae sunt per allegoríam dicta. Haec enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quae est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui conjúctus est ei, quae nunc est Jerúsalem, et servit cum fíliis, suis. Illa autem, quae sursum est Jerúsalem, líbera est, quae est mater nostra. Scriptum est enim: Laetáre stérilis, quae non paris: erúmpe, et clama, quae non párturis: quia multi fílii desértae, magis quam ejus, quae habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequébatur eum, qui secúndum spíritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Éjice ancíllam,

Bratři, psáno jest: Abraham měl dva syny, jednoho z nevolnice, druhého ze svobodnice. Ale ten, jenž byl z nevolnice, narodil se podle těla, ten pak, který byl ze svobodnice, skrze zaslíbení se narodil. To jest předobrazné. Jsou to totiž předobrazeny dva zákony, jeden daný na hoře Sinaj, který plodí ke služebnosti, to jest Agar; Sinaj totiž jest hora v Arabii, ale srovnává se s nynějším Jerusalemem, neboť také on slouží s dítkami svými. Hoření však Jerusalem jest svoboden, to jest naše matka, neboť jest psáno: „Rozvesel se, neplodná, která nerodíš; zájasej a zapsej, která neznáš bolestí porodních; neboť mnoho dítek bude míti ta, která jest opuštěna, více nežli ta, která má muže.“ My však, bratři, jsme podle Izáka dítkami zaslíbení. Ale jako tehda ten, který se byl narodil podle těla, pronásledoval toho, který byl podle ducha, tak i nyní. Avšak co

et filium ejus: non enim haeres erit filius ancillae cum filio liberae. Itaque, fratres, non sumus ancillae filii, sed liberae: qua libertate Christus nos liberavit.

Graduale. Ps. 121, 1 et 7.

Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Domini ibimus. V. Fiat pax in virtute tua: et abundantia in turribus tuis.

Tractus. Ps. 124, 1-2.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in aeternum, qui habitat in Jerusalem. V. Montes in circuitu ejus: et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

dí Písmo? „Vyvrz nevolnici i syna jejího, neboť nebude děditi syn nevolnice se synem svobodnice.“ Proto, bratři, nejsme dítkami nevolnice, nýbrž svobodnice; k té svobodě osvobodil nás Kristus.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: „Do domu Páně půjdeme.“ V. Budiž pokoj ve tvém hradu a hojnost ve věžech tvých.

Traktus. Ž. 124, 1-2.

Kdož doufají v Pána, jsou jako hora Sion; nezakolísá na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. V. Jako hory jsou okolo něho, tak Pán jest vůkol lidu svého, od toho času až na věky.

E v a n g e l i u m

† Sequentia s. Evangelii secundum Joannem. c. 6. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 1-15.

Zázračné nasycení zástupů v poušti chlebem jest předobrazem ještě vznešenějšího sycení chlebem andělů, kterého se dostává dítkám Církve svaté. Budeme-li jej duchovně přijímati, neuprchneme před námi Pán Ježíš, ale nechá se od nás provolati králem, neboť touží právě po tom, aby mohl kralovati v našich duších a srdcích.

In illo tempore: Abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberiadis: et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quae faciebat super his, qui infirmabantur. Subiit ergo in montem Jesus:

Za onoho času odešel Ježíš za moře Galilejské, to jest Tiberiadské, a veliký zástup šel za ním, neboť viděli divy, které činil na nemocných. I vystoupil Ježíš na horu a posadil se tam s učedníky svými.

et ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judaeorum. Cum sublevasset ergo oculos Jesus, et vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi? Hoc autem dicebat tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset factururus. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas frater Simonis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: sed haec quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem fenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, numero quasi quinque milia. Accipit ergo Jesus panes: et cum gratias egisset, distribuit discumbentibus: similiter et ex piscibus, quantum volebant. Ut autem impleri sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quae superaverunt, fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo, et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quae super-

Byly pak blízko velikonoce, slavnost židovská. Tedy Ježíš pozdvih očí a spatřiv, že zástup veliký jde k němu, pravil k Filipovi: „Odkud nakoupíme chlebů, aby pojedli tito?“ To však řekl, zkoušeje ho, neboť sám věděl, co hodlá činiti. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chlebů nestačí jim, aby každý něco málo dostal.“ Dí jemu jeden z učedníků jeho, totiž Ondřej, bratr Šimona Petra: „Jest zde jeden pacholík, který má pět chlebů ječných a dvě ryby, ale co jest to na tak mnohé?“ Tedy řekl Ježíš: „Rozkažte lidem, ať se posadí.“ Bylo pak mnoho trávy na tom místě. I posadilo se mužů počtem asi pět tisíc. Tu Ježíš vzal chleby a díky učiniv rozdal sedícím; podobně i z ryb, kolik chtěli. Když však se nasýtily, řekl učedníkům svým: „Seberte pozůstalé drobty, ať nezhytnou.“ I sebrali a naplnili dvanáct košů drobty, z pěti chlebů ječných, kteréž pozůstaly po těch, kteří byli jedli. Tedy ti lidé uzřevše div, kterýž byl učinil Ježíš, pravili: „To jest jistě ten prorok, který má přijíti na svět.“ Proto Ježíš, poznáv, že chtějí přijíti a chopiti ho, aby jej učinili

fuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovíssent, quia ventúri essent, ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 134.

Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia, quaecúmque vóluit, fecit in coelo et in terra.

Secreta

Sacrificiis praeséntibus, Dómine, quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum ..

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 121, 3-4.

Jerúsalem, quae aedificátur ut civitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, miséricors Deus: ut sancta tua, quibus incessánter

králem, uchýlil se opěť na horu sám jediný.

Kolik útrpnosti měl Pán Ježíš s lidem, který za ním po poušti chodil! Kolik útrpnosti pak má se svými vyvolenými, kteří v poušti tohoto života za ním kráčejí! Láme jim chléb mnohem vzácnější a zázračnější, než byl chléb na poušti.

V síle tohoto chleba lehce překonáme všechny překážky, jež se nám v cestu staví!

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 134, 3 a 6.

Chvalte Pána, neboť dobrotivý jest; opěvujte jméno jeho, neboť sladký jest. Všecko, cožkoliv chtěl, učinil na nebi i na zemi.

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, aby i zbožnosti naší prospívaly i spáse. Skrze Pána našeho ...

K přijímání. Ž. 121, 3-4.

Jerusalem jest zbudován jako město, jehož části jsou vespolek spojeny; neboť tam putují pokolení, pokolení Páně oslavovat jméno tvé, Pane.

Po přijímání

Dej nám, prosíme, milosrdný Bože, abychom se Svátostmi tvými, kterými

explémur, sincéris tracté- jsme neustále syceni, s u-
mus obséquiiis, et fidéli přímnoú zacházeli úctou
semper mente sumámus. a s věřící je povždy při-
Per Dóminum nostrum.. jímali myslí. Skrze Pána ..

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Pondělí po čtvrté neděli postní

Shromáždění u Čtyř Korunovaných

Životu našich duší kladou velké a lstivé nástrahy svět, ďábel a zkažená lidská přirozenost. U Boha najdeme před nimi ochrany.

Introitus. Ps. 53, 3-4.

Deus, in nómine tuo
salvum me fac, et in vir-
tuté tua libera me: Deus,
exaúdi oratiómem meam:
aúribus pércipe verba oris
mei. Ps. ib. 5. Quóniam
aliéni insurrexérunt in me:
et fortes quaesiérunt áni-
mam meam. V. Glória
Patri, et Fílio . . .

Oratio

Praesta, quaesumus,
omnípotens Deus: ut, ob-
servatiónes sacras ánnua
devotióne recoléntes, et
córpoze tibi placeámus,
et mente. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

libri Regum. c. 3, 16-28.

Jako Šalomoun přiřknul živé dítě pravé jeho matce, tak Kristus odevzdává lidské duše jejich pravé matce — Církvi svaté.

In diébus illis: Vené-
runt duae muliéres mere-
trices ad regem Salomón-
nem, steterúntque coram
eo, quarum una ait: Ob-
secro, mi dómíne: ego et

Vstup. Ž. 53, 3-4.

Bože, ve jménu svém
mne spas a mocí svou
mne vysvobod'. Bože, vy-
slyš modlitbu mou; ušima
postřehni slova úst mých.
Ž. tamt. 5. Neboť cizinci
povstali proti mně a mocní
usilovali o mé bezživotí.
V. Sláva Otci i Synu i Du-
chu Svatému, jakož bylo . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, ko-
najíce roční pobožností
svaté zachovávání postní,
i tělem se ti líbili i duší.
Skrze Pána našeho . . .

Čtení

ze třetí knihy královské 3.

Kdysi přišly dvě ne-
věstky ke králi Šalamou-
novi, předstoupily před
něho, a jedna z nich pra-
vila: „Prosím, pane můj,
já a žena tato bydlily jsme

múlier haec habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubículo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit et haec: et erámus simul, nullúsque álius nobiscum in domo, excéptis nobis duábus. Mórtaus est autem filius mulieris hujus nocte. Dórmiens quippe opprésit eum. Et consúrgens intempéstae noctis siléntio, tulit filium meum de látere meo ancíllae tuae dormiéntis, et collocávit in sinu suo: suum autem filium, qui erat mórtaus, pósuit in sinu meo. Cumque surrexissem mane, ut darem lac filio meo, apparuit mórtaus: quem diligentius íntuens clara luce, deprehéndi non esse meum, quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ita, ut dicis, sed filius tuus mórtaus est: meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: filius quippe meus vivit et filius tuus mórtaus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Haec dicit: Filius meus vivit, et filius tuus mórtaus est. Et ista respóndit: Non, sed filius tuus mórtaus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cum-

v jednom domě, i porodila jsem u ní v pokojíku. Třetího pak dne po porodu mém porodila též ona; byly jsme spolu a nikdo jiný nebyl s námi v domě kromě nás dvou. I zemřel syn ženy této v noci, neboť spíc zalehla ho. A vstavši tiše o půl noci vzala syna mého od boku mého, služebnice tvé, když jsem já spala a položila jej do svého lůna; svého pak syna, který byl mrtev, položila do lůna mého. Když jsem ráno vstala, abych dala mléka synu svému, ukázalo se, že je mrtev; když jsem však na něho pozorněji pohleděla za jasného dne, poznala jsem, že to není můj, kterého jsem porodila.“ Druhá žena jí však odporovala: „Není tak, jak pravíš; ale syn tvůj umřel a můj živ jest.“ Ona zase řekla: „Lžeš, můj syn je ten živý a syn tvůj ten mrtvý.“ A tak se hádaly před králem. Tu pravil král: „Tato praví: ‚Syn můj živ jest a syn tvůj umřel.‘ A tato odpovídá: ‚Ne tak, ale tvůj umřel, můj však živ jest.‘“ Kázal tedy král: „Přineste mi meč!“ Když pak přinesli meč před krále, řekl: „Rozdělte dítě živé na dvě, a dejte polovici jedné a

que attulissent gládium coram rege: Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem (commóta sunt quippe víscera ejus super fílio suo): Obsecro, dómíne, date illi infántem vivum, et nolíte interfícere eum. E contrario illa dicébat: Nec mihi nec tibi sit, sed dividátur. Respóndit rex et ait: Date huic infántem vivum, et non occidátur: haec est enim mater ejus. Audívit itaque omnis Israel judícium, quod judicásset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium.

Graduale. Ps. 30, 3.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias. V. Ps. 70, 1. Deus, in te sperávi: Dómíne, non confúndar in aetérnum.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Joan. c. 2, 13-25.

polovici druhé.“ Tu žena, jejížto syn byl ten živý, řekla králi — hnulo se totiž srdce její nad synem jejím — „Prosím, pane, dejte jí dítě živé a nezabíjejte ho.“ Druhá však pravila: „Ať není ani mé ani tvé, ale budiž rozděleno!“ Král ujav se slova řekl: „Dejte této dítě živé, a nebud' zabito, nebo tato je matka jeho.“ I uslyšel veškeren Israel soud, který vynesl král, a bál se krále, ježto viděli, že moudrost Boží je v něm, by vykonával právo.

Šalamoun je předobraz Krista. Vykupitel náš nedá ublížiti naší matce — Církví svaté — nýbrž sám položil za nás svůj život, aby nás milostí oživené vytrhl z rukou pekla a odevzdal pravé naší matce. Celé peklo s veškerou svou chytrostí a lstí nestačí moudrosti božského Šalamouna.

Stupňový zpěv. Ž. 30

Budiž mi Bohem, jenž mne chrání, a místem útočiště, abys mne zachránil. V. Ž. 70, 1. Bože, v tebe jsem doufal. Pane, ať nejsem nikdy zahanben.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 2, 13-25.

S jakou uctivostí a pokorou musíme vstupovati do domu Božího, nemají-li i nás stihnouti tresty kupců a penězoměnců chrámu židovského! V Evangeliu dnes už z dálky zaznívá smutná nota umučení Spasitelova.

In illo tēpore: Prope erat Pascha Judaeórum, et ascēdit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendētes boves, et oves, et colúmbas, et nummulários sedētes. Et cum fecísset quasi flagéllum de funiculis, omnes ejécit de templo, oves quoque, et boves, et nummulariórum effúdit aes, et mensas subvértit. Et his, qui colúmbas vendēbant, dixit: Auférte ista hinc, et nolíte fácere domum Patris mei domum negotiatiónis. Recordáti sunt vero discipuli ejus, quia scriptum est: Zelus domus tuae comédit me. Respondérunt ergo Judaei, et dixérunt ei: Quod signum ostēdis nobis, quia haec facis? Respóndit Jesus, et dixit ei: Sólvíte templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud. Dixérunt ergo Judaei: Quadragínta et sex annis aedificátum est templum hoc, et tu in tribus diébus excitábis illud? Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cum ergo resurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discipuli ejus, quia hoc dicébat, et credidérunt Scriptúrae, et sermóni, quem dixit Jesus. Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi credidérunt in

Za onoho času byly blízko velikonoce židovské; i odešel Ježíš do Jerusalema a našel v chrámě prodavače volů a ovčí i holubů a penězoměnce, ani seděli. I udělal z provázků bič a vyhnal všechny z chrámu, ovce a voly, a penězoměncům rozsypal peníze a stoly převrátil; a těm, kteří prodávali holuby, řekl: „Odneste to odtud, nečiňte domu Otce mého domem kupeckým.“ I rozpomenuli se učeníci jeho, že jest psáno: Horlivost domu mého stravuje mě. Židé proto ujali se slova a řekli jemu: „Které znamení ukazuješ nám pro to, že ty věci činiš?“ Ježíš odpověděl a řekl jim: „Zbořte chrám tento, a ve třech dnech jej vzdělám.“ Tu řekli židé: „Čtyřicet a šest roků stavěn byl chrám tento, a ty jej vzděláš ve třech dnech?“ On však to pravil o chrámu těla svého. Když tedy vstal z mrtvých, rozpomenuli se učeníci jeho, že to pověděl; i uvěřili Písmu a slovu, kteréž byl Ježíš řekl. Když pak byl v Jerusalemě o velikonocích v den sváteční, mnozí uvěřili ve jméno jeho, vidouce divy jeho, které činil. Ježíš sám však nesvěřoval se jim, poněvadž

nómine ejus, vidéntes signa ejus, quae faciébant. Ipse autem Jesus non credebát semetípsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat, ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébant, quid esset in hómine.

Offertorium. Ps. 99.

Jubiláte Deo, omnis terra, servíte Dómino in laetitia: intráte in conspéctu ejus in exsultatióne: quia Dóminus ipse est Deus.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivíficet nos semper, et múniat. Per Dóminum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 18, 13 et 14.

Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis: ad redemptionis aetérnae, quae sumus, proficiámus augmentum. Per Dóminum.

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Deprecatióne nostram, quae sumus, Dómine, be-

je znal všechny a poněvadž neměl zapotřebí, aby kdo vydal mu svědectví o člověku; neboť sám věděl, co jest v člověku.

Ježíš, který ví, co jest v člověku, nechť z našeho nitra vyžene všecko, co je znečišťuje a co uráží tento chrám Ducha Svatého.

Obětování. Ž. 99, 1-2.

Plesejte Bohu, všechny země, služte Pánu s radostí. Předstupujte před tvář jeho s plesáním, neboť on, Hospodin, jest Bůh.

Tichá modlitba

Přinesená tobě oběť, Pane, nechť nás i oživí vždycky i ochrání. Skrze Pána našeho Ježíše...

K přijímání. Ž. 18.

Od skrytých vin mých, očist' mne, Pane, a cizích ušetř služebníka svého.

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti spasné, prosíme, nechť získáme rozmnožení vykoupení věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Prosbu naši, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš,

nignus exaúdi: et, quibus a kterým náklonnost k po-
supplicándi praestas afféc- korným modlitbám dáváš,
tum, tribue defensiónis uděl i pomoc tvé obrany.
auxílium. Per Dóminum. Skrze Pána našeho...

Úterý po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Vavřince v Damasu

Dokonalá kajcnost kypří hluboko půdu našich srdcí, takže z ní vyrůstá bohatý a košatý strom svatosti a horlivosti. Bůh na takového kajcníka hledí se zalíbením.

Introitus. Ps. 54, 2-3.

Vstup. Ž. 54, 2-3.

Exaúdi, Deus, oratió-
nem meam, et ne despé-
xeris deprecationem me-
am: inténde in me, et ex-
aúdi me. Ps. ib. 3-4. Con-
tristátus sum in exercita-
tióne mea: et conturbátus
sum a voce inimíci, et a
tribulatióne peccatóris. V.
Glória Patri.

Vyslyš, Bože, modlitbu
mou a nepohrdej mou
snažnou prosbou. Popať
na mne a vyslyš mne. Ž.
tamt. 3-4. Zarmoucen jsem
v trápení svém a zmaten
pro křik nepřitele a pro
nátisk hříšníka. V. Sláva
Otcí i Synu i Duchu Sva-
tému, jakož bylo...

Oratio

Modlitba

Sacrae nobis, quaesu-
mus, Dómine, observatió-
nis jejúnia, et piae con-
versatiónis augméntum, et
tuae propitiatiónis conti-
num praestent auxílium.
Per Dóminum.

Prosíme, Pane, aby od-
říkání svatopostní nám zí-
skalo i zvroucnění zbož-
ného žití i ustavičnou po-
moc tvého smíření. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Čtení

libri Exodi.

c. 32, 7. z 2. Mojž.

32, 7-14.

Utišme hněv Boží tím, že se odvrátíme od bůžků tohoto světa. Spasitel zadržuje již již dopadající ruku Otce svého, jako ji zadržel prosící Mojžíš.

In diébus illis: Locú-
tus est Dóminus ad Móysen,
dicens: Descénde de mon-
te: peccávit pópulus tuus,

V těch dnech pravil Ho-
spodin k Mojžíšovi: „Se-
stup s hory; tvůj lid, který
jsi vyvedl z Egypta, hřeší.

quem eduxisti de terra Aegýpti. Recesserunt cito de via, quam ostendisti eis: feceruntque sibi vitulum conflatilem, et adoraverunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt: Isti sunt dii tui, Israel, qui te eduxerunt de terra Aegýpti. Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: Cerno, quod pópulus iste durae cervicis sit: dimitte me, ut irascatur furor meus contra eos, et deleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orabat Dóminus Deum suum, dicens: Cur, Dómine, irascitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxisti de terra Aegýpti in fortitudine magna, et in manu robústa? Ne, quaeso, dicant Aegýptii: Cálide edúxit eos, ut interficeret in montibus, et deleret e terra: quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítia pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, et Israel servórum tuórum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicábo semen vestrum sicut stellas coeli: et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placátusque est Dóminus, ne fáceret

Brzy sešli s cesty, kterou jsi jim ukázal; udělali si lité tele, klaněli se mu, přinášeli mu oběti a pravili: „To jsou tvoji bohové, Israeli, kteří tě vyvedli z Egypta.“ A Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: „Pozoruj, že tento lid má tvrdou šíji, nech mě, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je zahladím a z tebe učiním veliký národ.“ Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha: „Proč by měl, Hospodine, vzplanouti tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi velikou mocí a silnou rukou vyvedl z Egypta? Prosím, ať nemohou Egypťané říci: „Chytře je vyvedl, aby je na horách pobil a vyhladil ze země“; utiš se hněv tvůj a buď milosrdným k nepravosti svého lidu. Rozpomeň se na své služebníky Abrahama, Isáka a Israele, jimž jsi přísahal při sobě samém takto: „Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a všecku tuto zemi, o které jsem mluvil, dám vašemu potomstvu v majetek navždy.“ I usmířil se Hospodin a neučinil zla, kterým byl svému lidu hrozil.

Kolikrát zhřešil vyvolený národ a Hospodin se chystal jej potrestati! Vůdce lidu, Mojžíš, vždy svou přímlovou dovedl

malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

Graduale. Ps. 43, 27 et 2.

Exsúrge, Dómine, fer opem nobis: et líbera nos propter nomen tuum. V. Deus, aúribus nostris audívimus: et patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antiquis.

hněv Boží utišiti. Jak mnohem větší přímluvnou moc má náš vůdce, Kristus, jenž platí svou krví a svými vlastními zásluhami

Stupňový zpěv. Ž. 43.

Povstaň, Pane, přijď nám na pomoc a vysvobod' nás pro jméno své. V. Bože, ušima svýma jsme slyšeli a otcové naši zvěstovali nám o díle, které jsi vykonal za dnů jejich a za dnů starodávných.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova svatého Evange-
secúndum Joánnem. c. 7. lia podle Jana. 7, 14-31.

Učení, které přinesl Kristus na svět, je učení nebeského Otce. Přišel, aby nám jasně řekl, co Bůh od nás žádá. V Krista může uvěřiti pouze ten, kdo plní přikázání Boží, jež nám jsou už do svědomí vryta. Hříšník marně hledá víru.

In illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judaei, dicéntes: Quómodo hic lítteras scit, cum non didícerit? Respóndit eis Jesus, et dixit: Mea doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóscet de doctrína, utrum ex Deo sit, an ego a meípso loquar. Qui a semetípso lóquitur, glóriam própriam quaerit. Qui autem quaerit glóriam ejus, qui misit eum, hic verax est, et injustítia in illo non est. Nonne

Za onoho času, když slavnost byla již v polovici, Ježíš vešel do chrámu a učil. I divili se židé řkouce: „Kterak tento zná Písma, neučiv se?“ Ježíš odpověděl jim a řekl: „Moje učení není mé, nýbrž toho, jenž mě poslal. Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, pozná o tom učení, je-li z Boha, čili já sám od sebe mluvím. Kdo mluví sám od sebe, vlastní slávy hledá; kdo však hledá slávy toho, jenž ho poslal, ten jest pravdomluvný a nespravedlnosti v něm není. Zdali Mojžíš nedal vám zákon? A ni-

Móyses dedit vobis legem: et nemo ex vobis facit legem? Quid me quaeritis interficere? Respóndit turba, et dixit: Daemónium habes: quis te quaerit interficere? Respóndit Jesus, et dixit eis: Unum opus feci, et omnes mirámini. Propterea Móyses dedit vobis circumcisiónem (non quia ex Móyse est, sed ex pátribus): et in Sábbato circumcíditis hóminem. Si circumcisiónem áccipit homo in Sábbato, ut non solvátur lex Móysi: mihi indignámini, quia totum hóminem sanum feci in Sábbato? Nolíte judicáre secúndum fáciem, sed iustum iudícium judicáte. Dicébant ergo quidam ex Jerosólymis: Nonne hic est, quem quaerunt interficere? Et ecce palam loquitur, et nihil ei dicunt. Numquid vere cognóverunt príncipes, quia hic est Christus? Sed hunc scimus, unde sit: Christus autem cum vénerit, nemo scit, unde sit. Clamábat ergo Jesus in templo docens, et dicens: Et me scitis, et unde sim, scitis: et a me ipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescítis. Ego scio eum: quia ab ipso sum, et ipse me

kdo z vás neplní zákona. Proč hledáte mě usmrtiti?“ Zástup odpověděl a řekl: „Ducha zlého máš; kdo hledá tě usmrtiti?“ Ježíš promluvil a řekl jim: „Jeden skutek jsem učinil, a všickni se divíte. Proto Mojžíš dal vám obřízku, ne že by pocházela od Mojžíše, nýbrž od otcův; a v sobotu obřezáváte člověka. Přijímá-li člověk obřízku v sobotu, aby narušil se zákon Mojžíšův, na mne-li se horšíte, že jsem celého člověka uzdravil v sobotu. Nesuďte podle obličeje, nýbrž spravedlivý soud číňte.“ Tu řekli někteří z Jerusalemských: „Není-li to ten, jehož hledají zabít? A hle, mluví zjevně, a nic mu neříkají. Zdaliž opravdu poznali náčelníci, že tento jest Kristus? Ale o tomto víme, odkud jest; o Kristu však, až přijde, nikdo nebude věděti, odkud jest.“ Ježíš proto zvolal ve chrámě, uče a pravě: „Nejen znáte mě, nýbrž i víte, odkud jsem; a přece nepřišel jsem sám od sebe, nýbrž pravý jest to posílatel, který mě poslal, jehož vy neznáte. Já ho znám, neboť jsem od něho, a on mě poslal.“ Proto hledali ho zatknouti, ale nikdo nevztáhl na ně-

misit. Quaerébant ergo eum apprehéndere: et nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. De turba autem multi credidérunt in eum.

Offertorium. Ps. 39.

Exspéctans expectávi Dóminum, et respéxit me: et exaudívit deprecationem meam: et immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum nostrum.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 19, 6.

Laetábimur in salutári tuo: et in nómine Dómini, Dei nostri, magnificábimur.

Postcommunio

Hujus nos, Dómine, perceptio sacraménti mundet a crímine: et ad coeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

ho ruky, neboť dosud nepřišla hodina jeho. Ze zástupu však mnozí uvěřili v něho.

Obětování. Ž. 39, 2, 3 a 4.

Toužebně očekával jsem Pána, a pohlédl na mne. Vyslyšel pokornou prosbu mou. Vložil v ústa má píseň novou, chvalozpěv na Boha našeho.

Tichá modlitba

Tento obětní dar, Pane, prosíme, nechť shladí naše viny a k slavení oběti těla a duše tvých poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

K přijímání. Ž. 19, 6.

Radovati se budeme z tvé spásy. Ve jméně Pána, Boha našeho, budeme se honositi.

Po přijímání

Přijetí této svátosti, Pane, nechť nás od hříchu očistí a dovede do království nebes. Skrze Pána našeho...

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Miserére, Dómine, pópulo tuo: et continuis tribulationibus laborántem, propítius respiráre concede. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Smiluj se, Pane, nad svým lidem a popřej mu milostivě, aby si oddechl, neboť ustavičným sužováním se trápí! Skrze Pána našeho...

Středa po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Pavla

O tomto dni konal se v původní Církvi u příležitosti t. zv. velkého skrutinia na katechumenech obřad „otvírání uší“ (kněz dotýká se slinou uší a říká: „Ephpheta — otevři se“). Potom jim byl svěřen Otčenáš, Credo a začátky čtyř sv. Evangelíí. — Ve Vstupu rozněcuje se touha katechumenů po křtu sv.

Introitus. Ezech. 36. **Vstup.** Ezech. 36, 23-26.

Cum sanctificátus fuero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum. Ps. 33, 2. Benedícám Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri...

Po Kyrie se říká:

Orémus. Flectámus génu. R. Leváte.

Oratio

Deus, qui et justis praemia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam praebes: miserére supplicibus tuis; ut reátus nostri conféssio, indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Když se ukáže na vás, jak svatý jsem, shromáždím vás ze všech zemí. Vyliji na vás vodu čistou a očistění budete od poskvrn vašich, a dám vám ducha nového. Ž. 33, 2. Velebiti budu Hospodina každého času; vždycky bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož...

Modleme se! Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Modlitba

Bože, jenž i spravedlivým odměnu za zásluhy i hříšníkům odpuštění skrze půst dáváš, smiluj se nad pokorně tě prosícími, ať vyznání naší viny dosáhne odpuštění hříchů. Skrze Pána našeho...

1. L é c t i o

Ezechiélis Prophétae. cap. z proroka Ezechiela 36,
36, 23-28.

1. Č t e n í

23-28.

Dnešní Čtení bylo vybráno pro přítomné katechumeny. Ukazuje se v něm, jakou přeměnu na sobě zažijí, když budou přivedeni do své pravé vlasti — do Církve sv.

Haec dicit Dóminus Deus: Santificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter Gentes, quod polluístis in médio eárum: ut sciant Gentes, quia ego Dóminus, cum sanctificátus fuero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de Géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri: et aúferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio vestri: et fáciám, ut in praecéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis, et operémíni. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnipotens.

Toto praví Hospodin Bůh: „Ukáži, jak svaté jest veliké jméno mé, — které bylo znesvěceno mezi národy, které jste znesvětili mezi nimi, — aby poznali národové, že já jsem Hospodin,“ praví Pán zástupů, „když ukáže se před očima jejich na vás, jak svatý jsem. Vezmu vás totiž z národů, shromáždím vás ze všech zemí a přivedu vás do vaší vlasti. Vylíjí pak na vás čistou vodu, že očištění budete; ode všech poskvrn vašich i ode všech model vašich očistím vás. Dám vám také srdce nové a ducha nového vložím do vás; odejmu srdce kamenné z těla vašeho, a dám vám srdce z masa. Ducha svého vložím do vás, a způsobím, že v příkazech mých budete chodit a ustanovení mých šetřit a činit je. A bydlíce v zemi, kterou jsem dal otcům vašim, budete mým národem a já budu vaším Bohem,“ dí Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 33,
12 et 6.

Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo
vos. V. Accédite ad eum,
et illuminámini: et fácies
vestrae non confundéntur.

Teď říká kněz: Pán s vámi atd.

Oratio

Praesta, quesumus,
omnípotens Deus: ut, quos
jejúnia votiva castigant,
ipsa quoque devótio sancta
laetíficet; ut, terrénis af-
fécibus mitigátis, facílius
coeléstia capiámus. Per
Dóminum ...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Isaiae Prophetae. c. 1. 16-19.

V Epištole bylo katechumenům připomenuto, jak musejí křtem sv. změnit své mravy.

Haec dicit Dóminus
Deus: Lavámini, mundi
estóte, auferte malum cog-
itátionum vestrárum ab
óculis meis: quiéscite á-
gere perversé, díscite be-
nefácere: quaerite judí-
cium, subveníte opprésso,
judicáte pupíllo, deféndite
víduam. Et veníte, et ar-
gúite me, dicit Dóminus:
si fúerint peccáta vestra
ut cóccinum, quasi nix de-
albabúntur: et si fúerint
rubra quasi vermículus,
velut lana alba erunt. Si
tevoluéritis, audiéritis

Stupňový zpěv. Ž. 33,
12 a 6.

Pojďte, dítky, slyšte
mne; bázni Hospodinově
budu vás vyučovati. V.
Přistupte k němu, a bu-
dete osvíceni; tváře vaše
se nezardí.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby nám, kteří
se slavnými posty tre-
stáme, tato svatá služba
také radost přinesla, aby-
chom, zkrotivše pozemské
žádosti, snadněji dosáhli
co je v nebi. Skrze Pána ...

Čtení

z proroka Isaiáše 1, 16-19.

Toto praví Hospodin:
„Umyjte se čistě, odstraňte
zlé smýšlení své, abych ho
neviděl; přestaňte jednati
převráceně, učte se činiti
dobře: vyhledávejte spra-
vedlivost, přispějte po-
tlačenému, ku právu si-
rotku pomáhejte, zastaňte
se vdovy. Můžete přijít, by-
ste mne kárali,“ — Hospo-
din tak praví. „Budou-li
hříchy vaše jako šarlat,
jako sníh budou zbileny;
budou-li červený jako čer-
vec, jako vlna zbělejí.
Chutě-li mne budete po-

me, bona terrae comedētis: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale Ps. 32, 12 et 6.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. V. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spírítu oris ejus omnis virtus eórum.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem.

slouchat, dobra světa jíst budete,“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin, lidu, jež si Pán vyvolil za své dědicství. V. Slovem Páně upevněna jsou nebesa; dechem úst jeho všechna jejich nádhera.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 9, 1-38.

Uzdravení slepého, které je líčeno v dnešním Evangeliu, mělo býti katechumenům obrazem jejich zázračného prohlédnutí ve křtu sv. Obřady při křtu sv. používají některých slov z tohoto čtení.

In illo témpore: Praetériens Jesus, vidit hóminem caecum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut caecus nascerétur? Respóndit Jesus: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Me opórtet operári ópera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operári. Quámdui sum in mundo, lux sum mundi. Haec cum dixisset, éxpuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum

Za onoho času Pán Ježíš jda mimo, uzřel člověka slepého od narození. I otázali se ho učeníci jeho řkouce: „Mistře, kdo zhřešil, tento-li, či-li rodiče jeho, že se slepý narodil?“ Ježíš odpověděl: „Ani tento nezhřešil ani jeho rodiče, nýbrž aby se zjevily na něm skutky Boží. Já musím činiti skutky toho, jenž mne poslal, pokud jest den; přichází noc, kdy nikdo nemůže dělati. Pokud jsem na světě, jsem světlem světa.“ To pověděv vyplivl na zem a udělav ze sliny bláto, pomazal mu tím blátem

super oculos ejus, et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloe (quod interpretatur Missus). Abiit ergo, et lavit, et venit videns. Itaque vicini, et qui viderant eum prius, qui mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat, et mendicabat? Alii dicebant: Quia hic est. Alii autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat: Quia ego sum. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit, et unxit oculos meos, et dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, et lava. Et abii, lavi, et video. Et dixerunt ei: Ubi est ille? Ait: Nescio. Adducunt eum ad Pharisaeos, qui caecus fuerat. Erat autem Sabbatum, quando lutum fecit Jesus, et aperuit oculos ejus. Iterum ergo interrogabant eum Pharisaei, quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, et video. Dicebant ergo ex Pharisaeis quidam: Non est hic homo a Deo, qui Sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: Quomodo potest homo peccator haec signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo caeco iterum: oči a řekl mu: „Jdi, umyj se v rybníce Siloe (to jest v překladě ‚Poslaný‘)“. I odešel a umyl se a přišel vida. Proto sousedé a ti, kteří ho dříve vidali, že byl žebrákem, řekli: „Není-li to ten, jenž sedával a žebрал?“ Někteří pravili: „Jest to on.“ Jiní řekli: „Nikoli, ale jest mu podoben.“ On však pravil: „Já jsem to.“ Tedy řekli jemu: „Kterak se otevřely tvoje oči?“ On odpověděl: „Ten člověk, který slove Ježíš, udělal bláto a pomazal mi oči a řekl mi: ‚Jdi k rybníku Siloe a umij se.‘ I šel jsem a umyv se vidím.“ I řekli jemu: „Kde jest on?“ Pravil: „Nevím.“ Přivedli ho k fariseům, toho, jenž býval slepý. Byla pak sobota, když Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči. Opět tedy otázali se ho i fariseové, kterak prohlédl. On pak řekl jim: „Bláto položil mi na oči a umyl jsem se a vidím.“ Tu řekli někteří z fariseů: „Není tento člověk od Boha, neboť nešetří soboty.“ Jiní však pravili: „Kterak může člověk hříšný činiti takové divy?“ I byla roztržka mezi nimi. Pravili tedy opět slepému: „Co ty pravíš o něm, protože ti otevřel oči?“

Tu quid dicis de illo, qui apéruit óculos tuos? Ille autem dixit: Quia Prophéta est. Non credidérunt ergo Judaei de illo, quia caecus fuisset, et vidisset, donec vocavérunt paréntes ejus, qui viderat: et interrogavérunt eos, dicétes: Hic est fílius vester, quem vos dícitis, quia caecus natus est? quómodo ergo nunc videt? Respondérunt eis paréntes ejus, et dixérunt: Scimus, quia hic est fílius noster, et quia caecus natus est: quómodo autem nunc vídeat, nescimus: aut quis ejus apéruit óculos, nos nescimus: ipsum interrogáte; aetátem habet, ipse de se loquátur. Haec dixérunt paréntes ejus, quóniam tímébant Judaeos: jam enim conspiráverant Judaei, ut, si quis eum confiterétur esse Christum, extra synagógam fieret. Propterea paréntes ejus dixérunt: Quia aetátem habet, ipsum interrogáte. Vocavérunt ergo rursus hómínem, qui fúerat caecus, et dixérunt ei: Da glóriam Deo. Nos scimus, quia hic homo peccátor est. Dixit ergo eis ille: Si peccátor est, néscio: unum scio, quia, caecus cum essem, modo vídeo. Dixérunt ergo illi: Quid fecit tibi? quómodo

On pak řekl: „Jest prorokem.“ I nevěřili o něm židé, že byl slepý a prohlédl, až povolali rodiče toho, jenž prohlédl. I otázali se jich řkouce: „Tento-li jest váš syn, o němž vy pravíte, že se slepý narodil? Kterak tedy nyní vidí?“ Rodiče jeho odpověděli jim a řekli: „Víme, že tohle jest náš syn a že se slepý narodil, ale kterak nyní vidí, nevíme; aneb kdo mu otevřel oči, my nevíme; jeho se ptejte, má léta, ať sám mluví o sobě.“ To řekli rodiče jeho, poněvadž se báli židů; neboť již se byli židé usnesli, aby vyzná-li ho kdo jako Krista Vykupitele, byl vyobcován. Proto řekli rodiče jeho: „Má léta, jeho se ptejte.“ Opět tedy povolali toho člověka, který býval slepý, a řekli jemu: „Vzdej chválu Bohu! My víme, že ten člověk jest hříšník.“ On tedy řekl jim: „Je-li hříšník, nevím; jedno vím, že byv slepý nyní vidím.“ I řekli mu: „Co ti učinil? Kterak otevřel ti oči?“ Odpověděl jim: „Pověděl jsem vám již a neslyšeli jste? Proč chcete opět slyšeti? Zdaliž i vy chcete býti učeníky jeho?“ I spílali mu a řekli: „Ty jsi učeníkem jeho, my jsme

apérut tibi óculos? Respóndit eis: Dixi vobis jam, et audístis: quid íterum vultis audíre? numquid et vos vultis discípu- ejus fieri? Maledixerunt ergo ei, et dixerunt: Tu discípu- illíus sis: nos autem Móysi discípu- sumus. Nos scimus, quia Móysi locútu*s* est Deus: hunc autem nescimus, unde sit. Respóndit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirá*bi*le est, quia vos nescítis, unde sit, et apérut meos óculos: scimus autem, quia peccatóres Deus non audit: sed si quis Dei cultor est, et voluntátem ejus facit, hunc exaúdit. A saeculo non est audítum, quia quis apérut óculos caeci nati. Nisi esset hic a Deo, non póterat fácere quidquam. Respondérunt, et dixerunt ei: In peccátis natus es totus et tu doces nos? Et eiecérunt eum foras. Audívit Jesus, quia eiecérunt eum foras: et cum invenísset eum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respóndit ille, et dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidísti eum: et qui lóquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dómine. (Hic genuflectitur.) Et prócidens adorávit eum.

učeníci Mojžíšovi. My víme, že Mojžíšovi mluví Bůh, o tomto však nevíme, odkud jest.“ Člověk ten odpověděl a řekl jim: „To jest věru divná věc, že vy nevíte, odkud jest, a otevřel mi oči. Víme, že hříšníků Bůh neslyší, nýbrž je-li kdo bohabojný a činí vůli jeho, toho slyší. Od věků nebylo slýcháno, že by byl kdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento nebyl od Boha, nic by nemohl učiniti.“ Odpověděli a řekli jemu: „Všecek jsi se v hříších narodil, a ty učíš nás?“ I vyvrhli ho ven. Ježíš uslyšel, že ho vyvrhli ven, a naleznuv jej řekl jemu: „Věříš-li v Syna Božího?“ On odpověděl a řekl: „Kdo jest to, Pane, abych uvěřil v něho?“ A Ježíš řekl jemu: „I viděl jsi ho, a ten jest to, jenž s tebou mluví.“ On pak řekl: „Věřím, Pane.“ (Zde se kleká.) A pad před ním a klaněl se mu.

Fariseové měli zdravé oči sice, ale duše jejich byla zaslepená. Tolik důkazů podal Kristus o svém poslání i o svém Božství, a přec mu nevěřili. Uzdravený slepec užíval lépe svého přirozeného rozumu, nežli učení vykladači Písma. I dnes je mnoho zatvrzelých duševních slepců. Vidí kolem sebe tolik důkazů jsoucnosti a moudrosti Boží, a stále ještě v nejvyššího Pána nevěří a jsoucnost jeho popírají.

Offertorium. Ps. 65. Obětování. Ž. 65, 8-9 a 20.

Benedícite, Gentes, Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commoveri pedes meos: benedictus Dóminus, qui non amóvit deprecationem meam, et misericórdiam suam a me.

Chvalte, národové, Hospodina, Boha našeho. Naslouchejte hlasu jeho chvály. On dal život mé duši a nedopustil, aby poklesly mé nohy. Pochválen budiž Pán, jenž nezamítl mou prosbu a milosrdenství své ode mne neodvrátil.

Secreta

Súplices te rogámus, omnipotens Deus, ut his sacrificiis peccáta nostra mundéntur: quia tunc veram nobis tríbuis et mentis et córporis sanitátem. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, aby obětími dary byly shlazeny naše hříchy, neboť pak nám udělíš pravé zdraví duše i těla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31.)

Communio. Joan. 9, 11. K přijímání. Jan 9, 11.

Lutum fecit ex sputo Dóminus, et linívit óculos meos: et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Bláto učinil Pán ze sliň a potřel oči mé. Odešel jsem, umyl jsem se, viděl jsem a uvěřil v Boha.

Postcommunio

Sacraménta, quae súmpsimus, Dómine, Deus noster: et spirituálibus nos répleant aliméntis, et corporálibus tueántur auxiliis. Per Dóminum.

Po přijímání

Svátosti, které jsme přijali, Hospodine, Bože náš, nechť nás i duchovní naplní krmí i tělesnou hájí pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Páteant aures misericórdiae tuae, Dómine, pré-

Modlitba

Pane, nechť jsou otevřeny uši tvého milosrden-

cibus supplicantium: et, ut petentibus desiderata concedas, fac eos, quae tibi sunt placita, postulare. Per Dóminum.

ství k' prosbám pokorně volajících, a abys mohl prosícím žádané dáti, učin, aby toužili po tom, co se tobě líbí. Skrze Pána...

Čtvrtek po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Silvestra a Martina

Slova Vstupu jsou určena pro katechumeny, ale hodí se i pro každého křesťana.

Introitus. Ps. 105, 3-4. Vstup. Ž. 104, 3-4.
 Laetetur cor quaerentium Dóminum: quaerite Dóminum, et confirmamini: quaerite faciém ejus semper. Ps. ib. 1. Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri.

Vesel se srdce hledajících Pána. Hleďte Hospodina, i budete stáli. Hleďte tvář jeho ustavičně. Ž. tamt. 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy jeho díla. V. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, quos jejúnia votiva castigant, ipsa quoque devótio sancta laetificet; ut, terrenis affectibus mitigáti, facílius coeléstia capiámus. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří se slavnými posty trestáme, tato svatá služba také radost přinesla, abychom, zkrotivše pozemské žádosti, snadněji dosáhli co je v nebi. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

libri Regum. 4. Reg. 4, 25-38.

Čtení

z 4. Král. 4, 25-38.

Čtení dnešní bylo vybráno i s ohledem na katechumeny, kteří křtem sv. jsou kříseni k novému životu, i s ohledem na místo shromáždění. O sv. Martinu z Tours je známo, jak křísil mrtvé.

In diébus illis: Venit múlief Sunanítis ad Eliséum in montem Carméli: cumque vidisset eam vir

V těch dnech přijela Sunamka k muži Božímu na horu Karmel. Když ji muž Boží uzřel proti sobě

Dei e contra, ait ad Giézi púerum suum: Ecce Sunamítis illa. Vade ergo in occúrsum ejus, et dic ei: Recte ne ágitur circa te, et circa virum tuum, et circa filium tuum? Quae respóndit: Recte. Cumque venísset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus, et accésit Giézi ut amovéret eam. Et ait homo Dei: Dimítte illam: ánima enim ejus in amaritúdine est, et Dóminus celávit a me, et non indicávit mihi. Quae dixit illi: Numquid petívi filium a Dómino meo? numquid non dixi tibi: Ne illúdas me? Et ille ait ad Giézi: Accíngé lumbos tuos, et tolle báculum meum in manu tua, et vade. Si occúrerit tibi homo, non salútes eum: ut si salutáverit te quispiam, non respóndéas illi: et pones báculum meum super fáciem púeri. Porro mater púeri ait: Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, non dimíttam te. Surréxit ergo, et secútus est eam. Giézi autem praecésserat ante eos, et posúerat báculum super fáciem púeri, et non erat vox, neque sensus: reversúsque est in occúrsum ejus, et nuntiávit ei, dicens: Non surréxit puer. Ingréssus est ergo Eliséus

řekl Giezimu, služebníkú svému: „Hle, ona Sunamka! Proto jdi jí vstříc a rci jí: „Máš se dobře ty, muž tvůj a syn tvůj?““ Ona odpověděla: „Dobře!“ Když pak přišla k muži Božímu na horu, chopila se nohou jeho. Giezi přistoupil, aby ji odstrčil. Člověk Boží však řekl: „Nech ji; nebo v hořkosti je duše její, a Hospodin zatajil to přede mnou, neoznámiv mi toho.“ Ona pak mu řekla: „Zda jsem žádala syna od pána mého? Zda jsem ti neřekla: „Nešal mne?“ Tu pravil on Giezimu: „Přepaž bedra svá, vezmi hůl mou do ruky, a jdi. Potkáš-li koho, nepozdravuj ho; a pozdraví-li tě kdo, neodpovídej mu; a polož hůl mou na tvář chlapcovu.“ Matka chlapcova však řekla: „Jakože živ jest Hospodin a jakože živa jest duše tvá! Nespustím se tě!“ Vstal tedy a šel za ní. Giezi je předešel, a položil hůl na tvář chlapcovu, ale nebylo hlasu ani citu pozorovati; proto vrátil se jemu vstříc a oznámil mu řka: „Nevstal chlapec.“ Když tedy vešel Eliseus do domu, chlapec, hle, mrtev ležel na jeho lůžku. I vešel, zavřel dveře po sobě a po chlapci, a

domum, et ecce puer mortuus iacebat in lectulo ejus: ingressusque clausit ostium super se, et super puerum: et oravit ad Dominum. Et ascendit, et incubuit super puerum: posuitque os suum super os ejus, et oculos suos super oculos ejus, et manus suas super manus ejus: et incurvavit se super eum: et calefacta est caro pueri. At ille reversus, ambulavit in domo, semel huc atque illuc: et ascendit, et incubuit super eum: et oscitavit puer septies, aperuitque oculos. At ille vocavit Gieze, et dixit ei: Voca Sunamitidem hanc. Quae vocata, ingressa est ad eum. Qui ait: Tolle filium tuum. Venit illa, et corruit ad pedes ejus, et adoravit super terram: tulitque filium suum, et egressa est, et Elisaeus reversus est in Galgala.

modlil se k Hospodinu. Pak si stoupl nahoru a zpolehl na dítě; ústa svá položil na ústa jeho, oči své na oči jeho, ruce své na ruce jeho. Když se tak sklonil nad ním, zahřálo se tělo chlapcovo. Vrátil se prošel se po domě jednou sem a tam, šel zase nahoru a zpolehl na něj: i zazíval chlapec sedmkrát, a otevřel oči. Zavolav tedy Gieziho řekl mu: „Zavolej Sunamku!“ Ta jsouc zavolána vešla k němu. Když pak jí řekl: „Vezmi syna svého!“ přišla, padla mu k nohám, poklonila se k zemi, vzala si syna a vyšla. Elisaeus pak přišel opět do Galgaly.

Elisaeus je zde předobrazem Krista. Jako starozákonní prorok lehl v podobě kříže na hocha a tak ho vzkřísil, tak Kristus rozpřážen na kříži křísí nás všechny ze spánku smrti, do kterého jsme hříchy upadli.

Graduale. Ps. 73, 20, 19 et 22.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. V. Exsúrge, Dómine, júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servórum tuórum.

Stupňový zpěv. Ž. 73.

Pohleď, Pane, na úmluvu svou a nezapomeň úplně na duše tvých ubohých. V. Povstaň, Pane, rozhodni při svou: pamětliv buď potupy sluhů svých.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 7, 11-16 podle Lukáše 7, 11-16.

I Evangelium je vzato ze stejných důvodů jako dnešní Epištola.

In illo témpore: Ibat Je-
sus in civitátem, quae vo-
cátur Naim: et ibant cum
eo discípuli ejus et turba
copiósa. Cum autem ap-
propinquáret portae civi-
tátis, ecce defúctus effe-
rebátur fílius únicus ma-
tris suae: et haec vídua
erat, et turba civitátis
multa cum illa. Quam cum
vidísset Dóminus, miseri-
córdia motus super eam,
dixit illi: Noli flere. Et
accéssit, et tétigit lóculum.
(Hi autem, qui portábant,
stetérunt.) Et ait: Adolés-
cens, tibi dico, surge. Et
resédit qui erat mórtuus,
et coepit loqui. Et dedit
illum matri suae. Accépit
autem omnes timor: et
magnificábant Deum, di-
céntes: Quia Prophéta
magnus surréxit in nobis:
et quia Deus visitávit
plebem suam.

Offertorium. Ps. 69.

Dómine, ad adjuvándum
me festína: confundántur
omnes, qui cógitant servis
tuis mala.

S e c r e t a

Purífica nos, miséricors
Deus: ut Ecclésiae tuae

Za onoho času Pán Je-
žíš šel do města, které
slove Naim, a šli s ním
učedníci jeho a zástup ve-
líký. Když pak se přiblížil
ke bráně města, hle vy-
nášeli mrtvého, jediného
to syna matky jeho, a ta
byla vdova, a četný zá-
stup lidu z města byl s ní.
Spatřiv ji Pán, pohnul se
milosrdenstvím nad ní a
řekl jí: „Neplač!“ A při-
stoupiv dotekl se mar; ti
pak, kteří jej nesli, za-
stavili se. — I řekl: „Mlá-
denče, tobě pravím, vstaň!“
A posadil se ten, jenž byl
mrtvý, a počal mluvit. I
dal jej mateři jeho. Po-
jala pak všechny bázeň a
velebili Boha řkouce:
„Prorok veliký povstal
mezi námi“ a „Bůh na-
vštívil lid svůj.“

O b ě t o v á n í. Ž. 69, 2, 3 a 4.

Pane, na pomoc mi při-
spěj. Zahanbeni buďtež
všichni, kteří přemýšlejí,
čím by uškodili tvým slu-
hům.

Tichá modlitba

Očisť nás, milosrdný
Bože, aby Církvě tvé při-

preces, quae tibi gratae sunt, pia múnera deferentes, fiant expiátis méntibus gratióres. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 70, 16-18. K přijímání. Ž. 70, 16-18.

Dómine, memorábor justítiae tuae solius: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

Pane, chci vzpomínati jediné tvé spravedlnosti. Bože, od mladosti mé jsi mne učil. Až do staroby a šedin, Bože, neopouštěj mne.

Postcommunio

Coeléstia dona capiéntibus, quaesumus, Dómine, non ad iudícium proveníre patiáris, quae fidélibus tuis ad remédium provídísti. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Pópuli tui, Deus, institutor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expéllé: ut semper tibi placitus, et tuo munímine sit securus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nestrp, aby nám, nebeské dary přijímajícím, stalo se odsouzením, co jsi určil za lék svým věrným. Skrze Pána našeho . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Modlitba

Bože, tvůrče a vůdče svého lidu, odžeň hříchy, jimiž je napadán, ať se tobě stále líbí a pod tvou ochranou je bezpečen. Skrze Pána našeho . . .

Pátek po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Eusebia

Hlavním předmětem našeho myšlení má být Bůh. Vždyť od něho všechno máme zde na zemi i očekáváme na nebi.

Introitus. Ps. 18, 15.

Vstup. Ž. 18, 15.

Meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper:

Myšlení srdce mého je stále u tebe, Bože, pomoc

Dómine, adjútor meus, et redemptor meus. Ps. ib. 2. Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri... níče můj a vykupiteli můj. Ž. tamt. 2. Nebesa vyprávějí slávu Boží a obloha zvěstuje díla rukou jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: praesta, qaesumus; ut Ecclésia tua et aetérnis proficiat institútis, et temporálibus non destituátur auxiliis. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Lectio

libri Regum. 3 Reg. 17.

Chrást dnešního shromáždění u sv. Eusebia stál na velkém hřbitově staré římské republiky. Proto snad v dnešní Epištole se mluví o mrtvém. Vzkříšení jeho k životu podobá se vzkříšení katechumenů ve křtu sv. k životu milosti.

In diébus illis: Aegrotávit fílius mulieris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Eliám: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitates meae, et interfíceres filium meum? Et ait ad eam Eliás: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in coenáculum, ubi ipse manébat, et pósuit super lectulum suum. Et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, etiám-

Modlitba

Bože, jenž nevyličitelnými svátostmi svět obnovuješ, uděle, prosíme, ať Církev tvá i těmito věčnými zřízenými roste i nepostrádá pomoc vezdejší. Skrže Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z 3. Král. 17, 17-24.

V těch dnech roznemohl se syn té sareftské hospodyně, a přitížilo se mu tolik, že již přestal dýchat. Řekla tedy Eliášovi: „Co mně a tobě, muži Boží? Přišel jsi ke mně, by připomenuty byly nepravosti mé, a syna mého abys tak zabil?“ I pravil jí Eliáš: „Dej mi syna svého.“ A vzal ho z lůna jejího, vynesl jej do horní jizby, ve které bydlil, položil ho na lůžko své a volal k Hospodinu řka: „Hospodine, Bože můj, také vdovu, která mne přece hostí, zarmoutil jsi

ne viduam, apud quam ego utcumque sustentor, afflixisti, ut interficeres filium ejus? Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, et clamavit ad Dominum, et ait: Domine Deus meus, revertatur, obsecro, anima pueri hujus in viscera ejus. Et exaudivit Dominus vocem Eliae: et reversa est anima pueri intra eum, et revixit. Tulitque Elias puerum, et deposuit eum de coenaculo in inferiorem domum, et tradidit matri suae, et ait illi: En vivit filius tuus. Dixitque mulier ad Eliam: Nunc in isto cognovi, quoniam vir Dei es tu, et verbum Domini in ore tuo verum est.

Graduale. Ps. 117, 8-9.

Bonum est confidere in Domino, quam confidere in homine. V. Bonum est sperare in Domino, quam sperare in principibus.

Traktus. Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequentia sancti Evangelii secundum Joannem.

Také vzkříšení Lazarovo je obrazem povstání katechumenů z hrobu smrti hříchů. — I Evangelium připomíná bývalý hřbitov, na němž stojí chrám sv. Eusebia.

In illo tempore: Erat quidam languens Lazarus a Bethania, de castello

Římský misál

vzav život jejímu synu?“ Pak roztáhl se třikráte nad chlapcem, jak byl dlouhý, a volal k Hospodinu řka: „Hospodine, Bože můj, prosím, ať se navrátí život chlapce tohoto do jeho těla!“ Hospodin vyslyšel hlas Eliášův, a vrátil se život chlapcův do něho, že ožil. I vzal Eliáš chlapce, snesl jej s horní jizby dolů do přízemku, dal jej matce jeho, a řekl: „Hle, živ je syn tvůj!“ „Nyní,“ pravila žena Eliášovi, „po tomto poznávám, že jsi ty muž Boží, a že slovo Hospodinovo v ústech tvých pravé jest.“

Tato sarefťská hospodyně je ona žena, o níž se mluví v úterý po druhé neděli postní (str. 227.)

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Lépe jest důvěřovati v Pána, než-li důvěřovati v člověka. V. Lépe je doufati v Pána, než-li doufati v knížata.

† Slova sv. Evangelia podle Jana 11, 1—45.

Za onoho času byl nemocen jakýsi Lazar z Betanie městečka Marie a

Mariae et Marthae soró-
 ris ejus. (María autem
 erat, quae unxit Dóminum
 unguénto, et extérsit pe-
 des ejus capíllis suis:
 cujus frater Lázarus infir-
 mabátur.) Misérunt ergo
 soróres ejus ad eum, di-
 céntes: Dómine, ecce quem
 amas, infirmátur. Aúdiens
 autem Jesus, dixit eis:
 Infirmitas haec non est
 ad mortem, sed pro gló-
 ria Dei, ut glorificétur
 Fílius Dei per eam. Dili-
 gébat autem Jesus Mar-
 tham, et sorórem ejus
 Mariám, et Lázarum. Ut
 ergo audívit, quia infirma-
 bátur, tunc quidem mansit
 in eódem loco duóbus
 diébus. Deínde post haec
 dixit discípulis suis: Eá-
 mus in Judaeam íterum.
 Dicunt ei discípuli: Rabbi,
 nunc quaerébant te Judaei
 lapidáre, et íterum vadis
 illuc? Respóndit Jesus:
 Nonne duódecim sunt hor-
 rae diéi? Si quis ambulá-
 verit in die, non offéndit,
 quia lucem hujus mundi
 videt: si autem ambulá-
 verit in nocte, offéndit,
 quia lux non est in eo. Haec
 ait, et post haec dixit eis.
 Lázarus amícus noster dor-
 mit: sed vado, ut a somno
 éxcitem eum. Dixérunt
 ergo discípuli ejus: Dó-
 mine, si dormit, salvus
 erit. Díxerat autem Jesus

a její sestry Marty. Byla
 to ona Marie, která po-
 mazala Pána mastí a utře-
 la nohy jeho vlasy svými,
 jejížto bratr Lazar byl
 nemocen. Sestry jeho po-
 slaly k němu a vzkázaly:
 „Pane, hle ten, kterého
 miluješ, jest nemocen.“
 Uslyšev to Ježíš řekl:
 „Nemoc ta není k smrti,
 nýbrž ke slávě Boží, aby
 Syn člověka byl oslaven
 skrze ni.“ Ježíš však mi-
 loval Martu a sestru její
 Marii a Lazara. Jak tedy
 uslyšel, že jest nemocen,
 tu zůstal sice na tom místě
 ještě dva dni. Potom řekl
 učeníkům svým: „Pojďme
 opět do Judska.“ Učeníci
 řekli jemu: „Mistře, nyní
 židé hledali tě kamenova-
 ti, a zase tam jdeš?“
 Ježíš odpověděl: „Nemá-li
 den dvanáct hodin? Cho-
 dí-li kdo ve dne, nena-
 ráží se, neboť vidí světlo
 toho světa. Chodí-li však
 v noci, narazí se, neboť
 není příněm světla.“ To po-
 věděl a potom pravil jim:
 „Lazar, přítel náš, spí,
 ale jdu, abych ho ze sna
 probudil.“ I řekli mu uče-
 níci jeho: „Pane, spí-li,
 bude zdrav.“ Ježíš však
 řekl to o smrti jeho, ale oni
 myslili, že mluví o spánku
 sna. Tu tedy Ježíš řekl jim
 zjevně: „Lazar zemřel;
 i raduji se pro vás, že

de morte ejus: illi autem putaverunt, quia de dormitióne somni diceret. Tunc ergo Jesus dixit eis manifeste: Lázarus mórtuus est: et gaúdeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi. Sed eámus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Dídymus, ad discipulos: Eámus et nos, ut moriámur cum eo. Venit itaque Jesus, et invenit eum quatuor dies jam in monuménto habentem. (Erat autem Bethánia juxta Jerosólymam quasi stádiis quíndecim.) Multi autem ex Judaeis venerant ad Martham et Mariam, ut consolaréntur eas de fratre suo, Martha ergo, ut audívit, quia Jesus venit, occúrrit illi: María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus; sed et nunc scio, quia quaecúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio, quia resúrget in resurrectiÓne in novíssime die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio, et vita; qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum. Credis hoc? Ait illi: Útique, Dó-

jsem tam nebyl, abyste uvěřili. Ale pojďme k němu.“ Řekl tedy Tomáš, jenž slove Blíženec, ke spoluúčeníkům: „Pojďme i my, ať umřeme s ním.“ Přišed tedy Ježíš našel ho již čtyři dni v hrobě ležeti. Byla však Betanie blízko Jerusalema, as patnáct honů od něho. Mnozí pak ze židů byli přišli k Martě a Marii, aby je potěšili pro jejich bratra. Jak tedy Marta uslyšela, že Ježíš přichází, vyšla mu na proti, Maria však seděla doma. I řekla Marta k Ježíšovi: „Pane, kdybys byl tu byl, bratr můj nebyl by umřel. Však i nyní vím, že začkoli požádáš Boha, dá tobě Bůh.“ Dí jí Ježíš: „Vstane zase bratr tvůj.“ Dí jemu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v den poslední.“ Řekl jí Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdo žije a ve mne věří, neumře na věky. Věříš-li tomu?“ Řekla jemu: „Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého, kterýž jsi přišel na tento svět.“ A když to pověděla, odešla a zavolala svou sestru Marii potají řkouc: „Mistr je zde a volá tebe.“ Jak to ona uslyšela, vstala rychle a šla k němu, ne-

mine, ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Et cum haec dixisset, abiit, et vocavit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, et vocat te. Illa ut audivit, surgit cito, et venit ad eum: nondum enim venerat Jesus in castellum; sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Judaei ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabantur eam, cum vidissent Mariam, quia cito surrexit et exiit, secuti sunt eam, dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. Maria ergo, cum venisset ubi erat Jesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus, et dicit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorantem et Judaeos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu, et turbavit seipsum, et dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, et vide. Et lacrymatus est Jesus. Dixérunt ergo Judaei: Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos caeci nati, facere ut hic non moreretur? Jesus ergo rursus fremens in semetipso,

boť Ježíš nepřišel ještě do městečka, nýbrž byl dosud na tom místě, kde se s ním setkala Marta. Židé pak, kteří byli s ní v domě a ji těšili, uzřevše, že Maria rychle vstala a odešla, šli za ní pravice: „Jde ke hrobu, aby tam poplakala.“ Když tedy Maria přišla tam, kde byl Ježíš, uzřevši jej padla mu k nohám a řekla jemu: „Pane, kdybys byl zde byl, bratr můj nebyl by umřel.“ Tedy Ježíš vida ji, ana pláče, i židy, kteří byli s ní přišli, ani pláčí, pohnul se v duchu a zachvěl se a řekl: „Kde jste jej položili?“ Řkou jemu: „Pojď a viz.“ I zaplakal Ježíš. Židé tedy řekli: „Hle, kterak jej miloval.“ Někteří však z nich pravili: „Nemohl-liž ten, jenž otevřel oči slepého od narození, učiniti, aby byl tento neumřel?“ Tedy Ježíš pohnuv se opět sám v sobě, přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a kámen ležel na ní. Ježíš řekl: „Odstraňte kámen.“ Řekla mu Marta, sestra zemřelého: „Pane, již zapáchá, neboť čtyři dni jest v hrobě.“ Dí jí Ježíš: „Neřekl-li jsem tobě, že budeš-li věriti, uzříš slávu Boží?“ Odstranili tedy kámen. Ježíš pak pozdvihl oči vzhůru a řekl: „Otče, dě-

venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha soror ejus, qui mórtuus fúerat: Dómine, jam foetet, quatri-duánus est enim. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi, quóniam, si credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo lápidem: Jesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: Pater, grátias ago tibi, quóniam audísti me. Ego autem sciébam, quia semper me audis, sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi: ut credant, quia tu me misísti. Haec cum dixísset, voce magna clamávit: Lázare, veni foras. Et statim pródiit, qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudáριο erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, et sínite abíre. Multi ergo ex Judaeis, qui vénerant, ad Mariám et Martham, et viderant, quae fecit Jesus, credidérunt in eum.

kuji tobě, že jsi mne vyslyšel. Já jsem věděl, že mne vždycky slyšíš, avšak pro zástup, který kolem stojí, jsem to řekl, aby uvěřili, že ty jsi mne poslal.“ To pověděv zvolal hlasem velikým: „Lazare, pojd' ven.“ I vyšel hned ten, jenž byl umřel, svázan jsa obvazky na rukou i na nohou, tvář jeho obvázána byla šátkem. Ježíš řekl jim: „Rozvažte ho, a nechte, ať odejde.“ Tu mnozí ze židů, kteří byli přišli k Marii a Martě, spatřivše, co učinil Ježíš, uvěřili v něho.

Při vzkříšení Lazarově vidíme Pána, jak ve svém lidství prodělává i ty čistě lidské stavy duševní, jako my. Nemusíme se tedy stydět za své slzy, jež vyvolává nějaký hluboký dojem, pak-li i Bohočlověk plakal nad svým přítelem a hlavně nad zarmoucenými sestrami. Kolik je v tom něžnosti a soucitu s člověkem! Jak učiníme dobře, pak-li získáme přátelství tak oddané bytostí! I dnes Kristus nabízí nám stále totéž přátelství a otevírá nám své přeněžné a milující srdce, pak-li po něm toužíme. Musili bychom býti velice hříchy otrlí, kdyby námi nepohnulo tak přelaskavé přátelství.

Offertorium. Ps. 17. Obětování. Ž. 17, 28 a 32.

Pópulum húmílem salvum fácies, Dómine, et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus praeter te, Dómine?

Lidu pokořenému pomůžeš, Pane, a oči pyšných pokoříš, neboť kdo jest Bohem mimo tebe Pane?

S e c r e t a

Múnera nos, Dómine, quaesumus, obláta purificant: et te nobis júgiter faciánt esse placátum. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168). Preface postní (str. 31).

C o m m u n i o .

Joann. 11, 33, 35, 43, 44 a 39.

Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monumentum, lacrymátus est coram Judaeis, et exclamávit: Lázare, veni foras: et pródiit ligátis mánibus et pédibus, qui fúerat quadriduánuš mórtuus.

P o s t c o m m u n i o

Haec nos, quaesumus, Dómine, participátio sacraménti: et a própriis reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

O r a t i o

Da nobis, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui, infirmitátis nostrae cónscii, de tua virtúte confidimus, sub tua semper pietáte gaudeámuš. Per Dóminum nostrum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Obětované dary, prosíme, Pane, ať nás očistí a nám tebe stále nakloněna činí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K p ř i j í m á n í .

Jan 11, 33, 35, 43, 44 a 39.

Vida Pán plačící sestry Lazarovy u hrobu, zaslzel před židy a zvolal: „Lázare, pojď ven!“ I vyšel svázán na rukou a na nohou ten, jenž čtyři dni byl mrtev.

P o p ř i j í m á n í

Tato účast na svátosti, prosíme, Pane, nechť nás i bezodkladně od vlastních vin vyprostí i ochrání od všeho zlého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří, znajíce svou slabost, na tvou moc se spoléháme, vždycky se radovali pod ochranou tvé lásky. Skrze Pána . . .

Sobota po čtvrté neděli postní

Shromáždění u sv. Mikuláše

Ve Vstupu jsou katechumeni vyzýváni, aby přistoupili ke křestnímu prameni, který je každému žíznícímu a hledajícímu připraven.

Introitus. Is. 55. 1.

Sitiéntes veníte ad aquas, dicit Dóminus: et qui non habétis prétium, veníte, et bíbite cum laetítia. Ps. 77, 1. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri, et Filio . . .

Vstup. Is. 55, 1.

„Žíznící, pojdte k vodám,“ praví Hospodin, „a kdo nemáte peněz, pojdte a pijte s radostí.“ Ž. 77, 1. Poslyšte, lidé můj, zákon můj. Nakloňte ucho své k slovům úst mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo . . .

Oratio

Fiat, Dómine, quaésumus, per grátiam tuam fructuósus nostrae devotiónis afféctus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuae sint plácita pietáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum . . .

Modlitba

Pane, prosíme, nechť skrze tvou milost naše náklonnost k zbožnosti stane se plodnou, neboť jen tehdy nám prospěje postění, které jsme na sebe vzali, bude-li příjemné tvé otcovské lásce. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 164).

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 49, 8-15.

Katechumenům slibuje se v Epištole, že budou brzy vysvobozeni z otroctví ďábla a hříchu. Ukazuje se jim na něžnou lásku Pána.

Haec dicit Dóminus: In tempore plácito exaudivi te, et in die salútis auxiliátus sum tui: et servávi te, et dedi te in foedus pópuli, ut suscitáres terram, et possidéres haereditátes dissipátas: ut diceres his, qui vincti sunt:

Čtení

z Isaiáše proroka 49, 8-15.

Toto praví Hospodin: „V době milosti vyslyším tě, a v den spásy pomohu ti; budu tě opatrovat, a učiním tě smlouvou lidu, abys vzkřísil lady a ujal dědičné podíly zpustošené, abys řekl vězňům ‚Vyjděte‘, a kteří ve tmě jsou,

Exíte: et his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sítient, et non percútiét eos aestus et sol: quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et sémitae meae exaltábuntur. Ecce isti de longe vénient, et ecce illi ab Aquilóne et mari, et isti de terra Austráli. Laudáte coeli, et exsúlta terra, jubilate montes laudem: qui consolátus est Dóminus pópulum suum, et pauperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non miseréatur fílio úteri sui? et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

„Ukažte se!“ Na cestách se budou pásti, na všech pustinách pastviska jejich. Nebudou lačnět ani žíznit, nebude trýznit je vedro ni slunce, budeť je slitovník jejich vodit, a u vodních zřidel napájeti. Ze všech hor svých udělám cesty, a stezky mé budou vyvýšeny. Vizte, tito z daleka přijdou; oni, ejhle, od pólnoci; jiní od moře, a tito zase z poledních až končin. Jásejte nebesa, plesej země, vesele zpívejte hory chválu, neboť potěší Hospodin lid svůj, a nad chudými svými se smiluje. Sion děl: „Opustil mne Hospodin, Pán se na mne zapomenul.“ Může zapomenít na své dítě žena, bez citu s plodem své krve? A byť i ona zapomněla, já přece nezapomenu tě!“ praví Pán všemohoucí.

Graduale. Ps. 9, 14, et 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 9.

Tibi, Dómine, derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjútor. V. Ut quid, Dómine, recessísti longe, despícis in opportunitátibus, in tribulatióne? dum superbit ímpius, incénditur pauper.

Tobě, Pane, svěřen je chudás; sirotku ty budeš pomocníkem. V. Proč, Pane, jsi se daleko vzdálil, odvracíš zrak svůj v době soužení? Když vynáší se bezbožník, dráždí to chudása.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evan- † Slova sv. Evangelia
gélii secúndum Joánnem. podle Jana 8, 12—20.

Katechumenům je ukazován Kristus jako světlo světa, které je vyvede ze tmy hříchů a nevědomosti. Kdo věří v Krista, nechodí ve tmách.

In illo témpore: Locú-
tus est Jesus turbis Ju-
daeórum, dicens: Ego sum
lux mundi: qui séquitur
me, non ámbulat in té-
nebris, sed habébit lumen
vitae. Dixérunt ergo ei
Pharisaei: Tu de te ipso
testimónium pérhibes: te-
stimónium tuum non est
verum. Respóndit Jesus,
et dixit eis: Et si ego
testimónium perhíbeo de
me ipso, verum est te-
stimónium meum: quia
scio unde veni, et quo
vado: vos autem nescítis
unde vénio, aut quo vado.
Vos secúndum carnem
judicátis: ego non júdico
quemquam: et si júdico
ego, júdícium meum verum
est, quia solus non sum:
sed ego, et qui misit me,
Pater. Et in lege vestra
scriptum est, quia duórum
hóminum testimónium ve-
rum est. Ego sum, qui
testimónium perhíbeo de
me ipso: et testimónium
pérhibet de me, qui misit
me, Pater. Dicébant ergo
ei: Ubi est Pater tuus?
Respóndit Jesus: Neque
me scitis, neque Patrem
meum: si me scirétis,

Za onoho času Pán Ježíš
pravil k zástupům židov-
ským: „Já jsem světlo
světa; kdo mě následuje,
nebude choditi ve tmě,
nýbrž bude míti světlo
života.“ I řekli mu fari-
seové: „Ty vydáváš svě-
dectví sám o sobě, svě-
dectví tvé není pravé.“
Ježíš odpověděl a řekl
jim: „Ačkoliv vydávám
svědectví sám o sobě,
pravé jest svědectví mé,
neboť vím, odkud jsem
přišel a kam jdu; ale vy
nevíte, odkud přicházím
nebo kam jdu. Vy sou-
díte podle těla; já ne-
soudím nikoho, a sou-
dím-li já přece, soud můj
jest pravý, neboť nejsem
sám, nýbrž já a ten, jenž
mne poslal, Otec. A v zá-
koně vašem jest psáno,
že svědectví dvou lidí
jest pravé. Já jsem to,
jenž svědčím sám o sobě,
a svědčí o mně Otec, který
mě poslal.“ I řekli jemu:
„Kde jest tvůj Otec?“ Ježíš
odpověděl: „Neznáte ani
mne, ani Otce mého;
kdybyste znali mne, znali
byste i Otce mého.“ Tato
slova Ježíš mluvil v síni

fórsitan et Patrem meum scirétis. Haec verba locútus est Jesus in gazophylácio, docens in templo: et nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus.

Offertorium. Ps. 17, 3.

Factus est Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: et sperábo in meum.

Secreta

Oblatióibus nostris, quaesumus, Dómine, placáre susceptis: et ad te nostras étiam rebélles compéllé propítius voluntátes. Per Dóminum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 168).
Preface postní (str. 31).

Communio. Ps. 22, 1-2.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuae ibi me collocávit: super aquam refectiúnis educávit me.

Postcommunio

Tua nos, quaesumus, Dómine, sancta purificent: et operatióne sua tibi plácitos esse perficiant. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 169).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

pokladní uče v chrámě, a nikdo ho nejal, neboť ještě nepřišla hodina jeho.

Kdo zná Krista, zná i Otce nebeského, neboť oba smýšlejí úplně stejně a ve své Božské podstatě jsou jedno. Kristus neučil jiného, než co bylo učením nebeského Otce.

Obětování. Ž. 17, 3.

Hospodin stal se mou tvrzí, útočištěm mým a vysvoboditelem mým; v něho budu doufatí.

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, našimi přijatými obětními dary se usmíř a naši vůli, i když se vzpírá, milostivě k sobě přived'. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Ž. 22, 1-2.

Hospodin mne vede; nic mi nebude scházeti. Na místo pastvy mne postavil; k osvěžující vodě mne vyvedl.

Po přijímání

Tvé svátosti, prosíme, Pane, nechť nás očistí a svým působením nás tobě libými učiní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Deus, qui sperántibus in te miseréri pótius éligis, quam irásci: da nobis digne flere mala, quae fécimus; ut tuae consolationis grátiam invenire mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, qui tecum . . .

Modlitba

Bože, jenž nad doufajícími v tebe raději se chceš smilovávati než-li na ně se hněvati, dej, nechť hodně oplakáváme zlo, které jsme učinili, abychom si zasloužili naleznouti milost tvé útěchy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Neděle pátá postní

(Smrtelná)

Shromáždění u sv. Petra

Až dosud nám Církev svatá v postních nedělích připomínala naši hříšnost, aby v nás vzbudila touhu po vyproštění z osidel pekla a naučila nás cenit si Vykoupení, které budeme o Velikonocích slaviti. Dva poslední týdny před Velikonocemi věnuje všecko své rozjímání utrpení a smrti vtělené Lásky; proto se dnešní neděle nazývá v češtině „smrtelná“. Všecka slova liturgie jakoby vycházela přímo z úst Vykupitele, jenž úpí pod nesmírnou tíhou našich hříchů — On, jenž nemá na sobě nejmenší viny! Stále žalostněji a bolestněji znějí jeho slova, až o Velikém pátku vytryskne z umučeného Srdce poslední kapka Krve, která byla za nás vylita! Za nás! Myslíme na to, že my jsme si zasloužili všecka ta muka duše a těla, která za nás trpěl Beránek Boží? Jak tedy musíme mísiť svůj vděk do chvalozpěvů o Kříži, které Církev svatá v tomto čase pje!

Ve stupňové modlitbě neříká se žalm „Judica“, jenž se zpívá ve Vstupu. Vstup není zakončen obvyklou chválou na nejsv. Trojici: „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .“ Všecky kříže a obrazy jsou zakryty, aby nás nic nevytrhovalo z rozjímání muk Páně.

Ve Vstupu, Stupňovém zpěvu a Traktu naříká Spasitel nad nespravedlností a ukrutností svých nepřátel.

Introitus. Ps. 42, 1-2.

Júdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso éripe me: quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea. Ps. ib. 3. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et ad-

Vstup. Z. 42, 1-2.

Sud' mne, Bože, a rozhodni při mou proti lidu nesvatému. Od člověka nespravedlivého a lstivého vysvobod' mne, neboť ty jsi Bůh můj a síla má. Ž. tamt. 3. Sešli světlo své a pravdu svou; ty mne budou provázeti a přive-

duxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. Júdica me... dou k hoře svaté tvé a do stánků tvých. Sud' mne, Bože, a rozhodni...

Oratio

Quaesumus, omnípotens Deus, familiam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore: et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum Chistum .

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, na rodinu svou milostivě shlédni, aby tvojí dobrotivostí bylo vedeno její tělo a tvou ochranou záchována její duše. Skrze Pána našeho...

Ode dneška až do Zeleného čtvrtku říká se druhá modlitba buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní, str. 46).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola ad Hebraeos. c. 9, 11-15. k Židům. 9, 11-15.

Čtení

Kristus jest neposkvrněný velekněz a obětní Beránek, jenž svou vlastní krví smývá naše viny.

Fratres. Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectíus tabernáculum non manufactum, id est, kama udělaný, to jest ne z tohoto tvorstva, ani skrze krev kozlů neb telat, nýbrž skrze vlastní krev vešel jednou pro vždy do velesvatyně, zjednav vykoupení věčné. Neboť jestli krev kozlů a býků a pokropení popelem z jalovice posvěcuje poskvrněné k čistotě tělesné, čím spíše krev Kristova, jenž skrze Ducha Svatého sebe sama obětoval jako obět bezúhonnou Bohu, očistí svědomí naše od mrtvých skutků, abychom sloužili Bohu živému. A proto jest

dum Deo viventi? Et ideo novi testamenti mediátor est, ut morte intercedente, in redemptionem eorum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt aeternae hereditatis: in Christo Jesu, Domino nostro.

Graduale. Ps. 142, 9-10.

Éripe me, Dómine, de inimicis meis: doce me fácere voluntátem tuam. *V.* Ps. 17, 48-49. Liberator meus, Dómine, de gentibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me.

Tractus. Ps. 128, 1-4.

Saepe expugnavérunt me a juventúte mea. *V.* Dicat nunc Israel: saepe expugnavérunt me a juventúte mea. *V.* Étenim non potuérunt mihi: supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres. *V.* Prolongavérunt iniquitátes suas: Dóminus justus concídit cervíces peccatórum.

prostředníkem nové úmluvy (závěti), aby skrze smrt, podstoupenou na vykoupení přestupů spáchaných pod první úmluvou, obdrželi zaslíbené dědictví věčné ti, kteří jsou povoláni, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 142.

Vysvobod' mne, Pane, od nepřátel mých; nauč mne plniti vůli tvou. *V.* Ž. 17, 48-49. Tys osvoboditel můj, Pane, od zástupů zuřivých; nad protivníky vyvýšíš mne, od člověka nešlechtného osvobodíš mne.

Traktus. Ž. 128, 1-4.

Často doráželi na mne od mladosti mé. *V.* Ať to řekne nyní Israel: často doráželi na mne od mladosti mé. *V.* Avšak nepřemohli mne. Na hřbetě mém kovali hříšníci. *V.* Dlouho páchali nepravosti své; spravedlivý Pán však zlomil šíje hříšníků.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 8. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 8, 46-59.

Lidé nenávidí Krista tolik, že jej podezírají dokonce ze spojení s ďáblem. On však s božskou důstojností ukazuje na svou bezhříšnost a na své věčné trvání. Zaslepený dav jej chce za tuto radostnou zvěst kamenovati; on jim však unikne, neboť nepřišel dosud jeho čas.

In illo tēpore: Dicēbat Jesus turbis Judaeórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditois mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judaei, et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Samaritánus es tu, et daemónium habes? Respóndit Jesus: Ego daemónium non habeo: sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quaero glóriam meam: est, qui quaerat, et júdicet. Amen, amen dico vobis: Si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in aetérnum. Dixérunt ergo Judaei: Nunc cognóvimus, quia daemónium habes. Ábraham mórtuus est, et Prophétae: et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in aetérnum. Numquid tu major es patre nostro Ábraham, qui mórtuus est? et Prophétae mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Jesus: Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est, et non cognóvistis eum: ego autem novi

Za onoho času Pán Ježíš řekl k zástupům židovským a k velekněžím: „Kdo z vás bude mne viniti z hříchu? Jestliže pravdu mluvím vám, proč mi nevěříte? Kdo z Boha jest, slova Boží slyší; proto vy neslyšíte, že z Boha nejste.“ Tu židé odpověděli a řekli jemu: „Zdaliž my dobře nepravíme, že Samaritán jsi a zlého ducha máš?“ Ježíš odpověděl: „Já zlého ducha nemám, ale ctím Otce svého, a vy mě zneuctíváte. Já však nehledám slávy své; jestli, kdo ji hledá a soudí. Amen, amen pravím vám: Bude-li kdo zachovávatí slovo mé, neumře na věky.“ I řekli mu židé: „Nyní jsme poznali, že zlého ducha máš. Ábraham umřel i proroci, a ty pravíš: ‚Bude-li kdo zachovávatí slovo mé, nezemře na věky.‘ Zdaliž jsi ty větší nežli otec náš Ábraham, který zemřel? Také proroci zemřeli. Kým činíš sebe sama?“ Ježíš odpověděl: „Oslavuji-li se já sám, sláva má nic není. Jest to Otec můj, jenž mne oslavuje, o němž vy pravíte, že jest Bohem vašim. A přece nepoznali jste ho, ale já ho znám, a řeknu-li, že ho neznám, budu podoben vám, lhářem.

eum : et si dixerō, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermōnem ejus servo. Abraham pater vester exsultavit, ut vidēret diem meum : vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judaei ad eum : Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus : Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulērunt ergo lapides, ut jacerent in eum : Jesus autem abscondit se, et exiit de templo.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 118.

Confitebor tibi, Dómine, in toto corde meo : retribue servo tuo : vivam, et custódiam sermones tuos : vivifica me secúndum verbum tuum, Dómine.

Secreta

Haec múnera, quaesumus Dómine, et víncula nostrae pravitátis absolvant, et tuae nobis misericórdiae dona concilient. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba buď proti pronásledovatelům Církvě nebo za Papeže (str. 50).

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. 1. Cor. 11, 24 et 25.

Hoc corpus, quod pro vobis tradétur : hic calix

Avšak znám jej a slovo jeho zachovávám. Abraham, otec váš, zaplesal, aby viděl den můj : i viděl a radoval se.“ Tu řekli k němu židé : „Padesáte roků ještě nemáš, a Abrahama jsi viděl?“ Ježíš řekl jim : „Amen, amen pravím vám : Prve než Abraham byl, jsem já.“ I chápali se kamení, aby házeli na něho. Ale Ježíš se skryl a vyšel z chrámu.

Lidé jsou ve svých hříších tak převráceni, že Syna Božího podezírají z posedlosti ďábelské. Zlobu, která plní jejich ohydná srdce, hledají v srdci nejčistším.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 118, 17, 107.

Oslavovati tě budu, Pane, z celého srdce svého ; buď milostiv služebníku svému. Budu žíti a ostříhati slov tvých ; obživ mne podle slova svého, Pane.

Tichá modlitba

Tyto dary, prosíme, Pane, nechť pout nepravosti nás zbaví a tvého milosrdenství dary nám zjednají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. 1. Kor. 11, 24 a 25.

„Toto jest tělo, které se za vás vydává ; toto

novi Testaménti est in meo sáanguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem.

jest kalich nové úmluvy v mojí krvi," praví Pán. „To čiňte, kolikrátkoli přijímáte, na mou památku.“

Postcommunio

Adesto nobis, Dómine, Deus noster: et quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsidiis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přispěj nám, Pane, Bože náš, a které jsi svými tajemstvími obcerstvil, ustavičnou ochraňuj pomocí. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání buď proti pronásledovatelům Církvě nebo za Papeže (str. 50).

Pondělí po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Chrysogona

V dnešním Vstupu zaznívá už bolestný nářek Kristův z blízkého umučení. Je to však také úzkostlivé volání věřících, kteří na tomto světě jsou sužováni peklem i lidmi.

Introitus. Ps. 55, 2.

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. Ps. ib. 3. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes advérsus me. Miserére mihi . . .

Vstup. Ž. 55, 2.

Smiluj se nade mnou, Pane, neboť člověk po mně šlape; celý den mne protivník sužuje. Ž. tamt. 3. Šlapou po mně nepřátelé moji celý den; mnozí brojí proti mně. Smiluj se nade mnou, Pane . . .

Oratio

Sanctífica, quaesumus, Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 47).

Modlitba

Posvěť, prosíme, Pane, naše posty a uštedři nám odpuštění všech vin našich. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista . . .

Lectio

Jonae Prophetae. c. 3, 1-10.

Čtení

z proroka Jonáše 3, 1-10. Pohanští Ninivité se obrátili a činili pokání, když jim bylo pohroženo Hospodinem. Jedině dokonalé obrácení může usmířit Boha. Přemýšlejme o tom v postní době, v době pokání.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et praedica in ea praedicationem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat civitas magna itinere trium diérum. Et coepit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: et clamávit, et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítiae in Deum: et praedicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et princípum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quae est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur; et

V těch dnech oslovil Hospodin Jonáše po druhé a pravil: „Vstaň, jdi do Ninive, města velikého, a kaž tam, jak ti já ukládám.“ Vstal tedy Jonáš a odešel do Ninive podle slova Hospodinova; bylo pak Ninive město velké, tři denní pochody. I počal Jonáš první denní pochod ve městě, a kázal řka: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivšti však uvěřili v Boha, vyhlásili půst, a oblékli se v žínice od největšího až do nejmenšího. Když totiž dostala se ta řeč ke králi ninivskému, vstal se svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se v žínici a sedl si do popela; dal také provolati v Ninive toto: „Z rozkazu krále a knížat jeho budiž přikázáno: Lidé i dobytek, skot i brav ať ničeho ani neokusí; ať se nepasou, a vody ať nepijí. Oblečení buďte žínicemi lidé i dobytek, volejtež k Hospodinu, co mají síly, a každý nechať obrátí se od cesty své zlé, od nepravosti, která lpí jim na ruku. Snad obrátí se Bůh a odpustí; snad zanechá přísného hněvu svého a nezahyneme!“ Když viděl Bůh skutky jejich, že se odvrátili od cesty své zlé,

ignóscat Deus: et revertá-
tur a furóre irae suae, et
non períbimus? Et vidit
Deus ópera eórum, quia
convérsi sunt de via sua
mala: et misértus est pó-
pulo suo Dóminus Deus
noster.

Graduale. Ps. 53, 4 et 3.

Deus, exáudi oratióem
meam, aúribus pércipe
verba oris mei. V. Deus,
in nómine tuo salvum me
fac, et in virtúte tua li-
bera me.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

smiloval se nad národem
svým Pán, Bůh náš.

Pokání upřímně vykonávané
na tomto světě má neobyčej-
nou smírnou moc u Boha, jenž
takto kajícího hříšníka netrestá,
nýbrž sám mu svou milostí po-
máhá, aby se svému nejvyššímu
Pánu zalíbil.

Stupňový zpěv. Ž. 53.

Bože, vyslyš modlitbu
mou, ušima postřehni
slova mých úst. V. Bože,
jménem svým mi pomoz
a mocí svou mne vy-
svobod.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Joán. c. 7, 32-39.

Opět volá Kristus katechumenům
žízni přišli k němu. Oč lépe
znáti ten, kdo už byl pokřtěn!

In illo témpore: Misé-
runt príncipes et Pharisaei
ministros, ut apprehénde-
rent Jesum. Dixit ergo eis
Jesus: adhuc módicum
tempus vobíscum sum: et
vado ad eum, qui me mi-
sit. Quaerétis me, et nos
inveniétis: et ubi ego sum,
vos non potéstis veníre.
Dixerunt ergo Judaei ad
semetípsos: Quo hic itúrus
est, quia non inveniémus
eum? numquid in disper-
sióne Géntium itúrus
est, et doctúrus Gentes?
Quis est hic sermo, quem
dixit: Quaerétis me, et

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 7, 32-39.

výzvu, aby ve své duchovní
musí tento osvěžující pramen

Za onoho času vele-
kněží a fariseové poslali
služebníky, aby jali Ježíše.
Ježíš tedy řekl jim: „Ještě
krátký čas jsem s vámi,
a odejdu k tomu, jenž mě
poslal. Budete mě hledati
a nenaleznete, a kde jsem
já, tam vy nemůžete při-
jiti.“ Tu řekli židé: „Kam
tento hodlá jíti, že ho ne-
nalezneme? Chce-li snad
jíti v rozptýlení mezi po-
hany a učiti pohany? Jaká
jest to řeč, kterou promlu-
vil: „Budete mě hledati,
a nenaleznete, a kde jsem
já, tam vy nemůžete při-

non inveniétis: et ubi sum ego, vos non potéstis venire? In novíssimo autem die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, et bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquae vivae. Hoc autem dixit de Spírítu, quem acceptúri erant credéntes in eum.

O f f e r t o r i u m. Ps. 6, 5.

Dómine, convertere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

S e c r e t a

Concéde nobis, Dómine, Deus noster: ut haec hostia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuae propitiátio majestátis. Per Dóminum.

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

C o m m u n i o. Ps. 23, 10.

Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae.

P o s t c o m m u n i o

Sacraménti tui, quaesumus, Dómine, participátio salutáris, et purificatióнем nobis tribuat, et medélam. Per Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

jíti?“ V poslední a to veliký den slavnosti Ježíš stál a volal hlasitě: „Žizní-li kdo, pojd' ke mně a pij. Kdo věří ve mne, — jakož dí Písmo — proudové vody živé poplynou z útroby jeho. To pak řekl o Duchu Svatém, kterého věřící v něho měli přijmouti.

O b ě t o v á n í. Ž. 6, 5.

Hospodine, obrať se a vysvobod' duši mou. Pomoz mi pro milosrdenství své.

Tichá modlitba

Uděl nám, Pane, Bože náš, aby tato spasná oběť stala se i očištěním našich hříchů i usmířením tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K p ř i j í m á n í. Ž. 23, 10.

Hospodin nebeských mocností, toť Král slávy.

P o p ř i j í m á n í

Prosíme, Pane, aby spasitelné užívání tvé svátosti i očištění nám udělilo i léky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

O r a t i o

Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut, bonis opéribus inhaeréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóm.

M o d l i t b a

Dej, prosíme, Pane, lidu svému zdraví duše a těla, aby, oddávaje se dobrým skutkům, zasloužil si vždycky býti tvou záštitou chráněn. Skrze Pána...

Úterý po neděli Smrtelné

S h r o m á ž d ě n í u s v. C y r i a k a

Církev svatá probouzí v těch, kteří chtějí býti pokřtěni, i ve svých dítkách důvěru v pomoc Boží. Bůh nás veездеjším životě zkouší, ale stojí opodál, aby nám ihned pomohl, budeme-li jej potřebovati.

Introitus. Ps. 26, 14.

Exspécta Dóminum, viriliter age: et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. Ps. ib 1. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem timébo? Exspécta Dóminum...

V s t u p. Ž. 26, 14.

Doufej v Pána, mužně si veď. Posilniž se srdce tvé a snášej Pána. Ž. tamt. 1. Hospodin je světlo mé a má spása. Koho se budu bát? Doufej v Pána, mužně si veď. Posilniž...

O r a t i o

Nostra tibi, Dómine, quaesumus, sint accépta jejúnia: quae nos et expiándo grátia tua dignos efficiant; et ad remédia perdúcant aetérna. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Naše posty, prosíme, Pane, nechť ti jsou příjemny, které ať nás i očištěním hodnými tvé milosti učiní i k blaženosti vedou věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba (str. 46).

L é c t i o

Daniélis Prophétae. c. 14, 27-42.

Č t e n í

z proroka Daniela 14, 27-42.

Daniel v jámě lvové je předobrazem Krista, jenž byl židy vydán jeho nepřátelům k záhubě.

In diébus illis: Congregáti sunt Babylónii ad regem, et dixérunt ei: Trade nobis Daniélem, qui Bel

V těch dnech Babyloňané srotivše se proti králi řekli: „Židem stal se král: Béla zničil, hada zabil a

destrúxit, et dracónem interfécit: alióquin interficiémus te, et domum tuam. Vidit ergo rex, quod irrúerent in eum veheménter: et necessitáte compúlsus trádidit eis Daniélem. Qui misérunt eum in lacum leónum, et erat ibi diébus sex. Porro in lacu erant leónes septem, et dabántur eis duo córpora quotídie, et duae oves: et tunc non data sunt eis, ut devorárent Daniélem. Erat autem Hábacuc Prophéta in Judaea, et ipse cóxerat pulméntum, et intríverat panes in alvéolo: et ibat in campum, ut ferret messóribus. Dixitque Ángelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, in Babylónem Daniéli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylónem non vidi, et lacum néscio. Et apprehéndit eum Ángelus Dómini in vértice ejus, et portávit eum capillo cápitis sui, posuítque eum in Babylóne supra lacum in ímpetu spíritus sui. Et clamávit Hábacuc, dicens: Dániel serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordátus es mei, Deus, et non dereliquísti diligéntes te. Surgénsque Dániel comédit. Porro Ángelus Dómini

kněze povraždil.“ A přišedše ke králi, řekli: „Vydej nám Daniela, jinak zabijeme tebe i dům tvůj!“ Tedy král vida, že se obořili na něj náramně, byl donucen, aby jim Daniela vydal, oni pak hodili jej do lví jámy, a byl tam šest dní. V jámě bylo sedm lvů, kterým dávali každý den dvě těla a dvě ovce; ale tehdy nebylo jim nic dáno, aby sežrali Daniela. Byl pak v Judsku Habakuk prorok; ten uvařil pokrm, nadrobil chleba do okřínku a šel na pole, aby to donesl žencům. I řekl anděl Páně Habakukovi: „Zanes oběd, který máš, do Babylona Danielovi, jenž jest ve lví jámě!“ Habakuk namítl: „Pane, Babylona jsem neviděl a jámy neznám.“ Ale anděl Páně uchopiv ho navrchu za hlavu, nesl ho za vlasy, a postavil ho v Babyloně nad jamou silou ducha svého. I zvolal Habakuk: „Daniele, služebníče Boží, vezmi oběd, který posílá ti Bůh!“ Daniel řekl: „Rozpomněl ses na mne, Bože, a neopustil jsi milujících tebe!“ A vstav Daniel jedl, anděl Páně pak postavil Habakuka zase hned na jeho místě. Dne sedmého přišel král, aby oplakával Daniela. Přišed

restítuit Hábacuc confés-
tim in loco suo. Venit
ergo rex die séptimo, ut
lugéret Daniélem: et venit
ad lacum, et introspéxit,
et ecce Dániel sedens in
medio leónum. Et excla-
mávit voce magna rex,
dicens: Magnus es Dó-
mine Deus Daniélis. Et
extráxit eum de lacu león-
um. Porro illos, qui per-
ditiónis ejus causa fúe-
rant, intromísit in lacum,
et devoráti sunt in mo-
ménto coram eo. Tunc rex
ait: Páveant omnes habi-
tántes in univérsa terra
Deum Daniélis: quia ipse
est Salvátor, fáciens signa
et mirabília in terra: qui
liberávit Daniélem de lacu
leónum.

Graduale. Ps. 42, 1 et 3.

Discérne causum meam,
Dómine: ab hómine iníquo
et dolóso éripe me. V.
Emítte lucem tuam, et ve-
ritátem tuam: ipsa me
dedúxerunt, et adduxérunt
in montem sanctum tuum.

k jámě, pohleděl do ní,
a hle, Daniel seděl mezi
lvy. I zvolal král hlasem
velikým: „Veliký jsi, Pane,
Bože Danielův!“ A vytáhli
jej ze lví jámy. Ty pak,
kteří chtěli ho zničit, dal
vmetati do jámy, a byli
sežráni v okamžení před
ním. Tehdy řekl král:
„Bojte se všichni obyvatelé
veškeré země Boha Dani-
elova; neboť on je spasi-
tel, který činí znamení a
divy na zemi; on vysvo-
bodil Daniela ze lví jámy.“

Osudy proroka Daniela měly
probuditi v srdcích katechumenů
velkou důvěru v Boha, který
neopouští těch, kteří jej milují.
Všecky úklady našich nepřátel
vnitřních i vnějších nám nemo-
hou uškoditi, dáme-li se pod
ochranu svého Spasitele.

Stupňový zpěv. Ž. 42.

Rozhodni při mou, Pa-
ne; od člověka nespra-
vedlivého a lstivého mne
vytrhni. V. Sešli světlo své
a pravdu svou; ty mne
povedou a dovedou na
horu svatou tvou.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 7. podle Jana. 7, 1-13.

V postní době Církev sv. zabývá se dvojjí myšlenkou: očisťo-
váním nás od hříchů a připomínkou hořké smrti Kristovy, kte-
rou nás z moci ďábla vykoupil. Čím blíže k Velikonocům, tím
hlasitěji se mluví o utrpení Krista. Dnešní Evangelium líčí, jak
zloba nepřátel už se projevuje.

In illo témpore: Am- Za onoho času Ježíš
bulábat Jesus in Galilae- chodil po Galilei, neboť

am, non enim volébat in Judaeam ambuláre, quia quaerébant eum Judaei interfícere. Erat autem in próximo dies festus Judaeórum, Scenopégia. Dixerunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, et vade in Judaeam, ut et discipuli tui vídeant óperatua, quae facis. Nemo quippe in occúlto quid facit, et quaerit ipse in palam esse: si haec facis, manifestá teípsum mundo. Neque enim fratres ejus credebánt in eum. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advénit: tempus autem vestrum semper est parátum. Non potest mundus odísse vos: me autem odit: quia ego testimoniúm perhíbeo de illo, quod ópera ejus mala sunt. Vos ascéndite ad diem festum hunc, ego autem non ascéndo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum implétum est. Haec cum dixísset, ipse mansit in Galilaea. Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc et ipse ascéndit ad diem festum, non manifesté, sed quasi in occúlto. Judaei ergo quaerébant eum in die festo, et dicébant: Ubi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicébant:

nechtěl choditi po Judsku, poněvadž židé hledali ho zabíti. Byla pak blízko slavnost židovská, stánků. I řekli mu bratři jeho: „Odebeř se odtud a jdi do Judska, aby také učeníci tvoji viděli tvé skutky, které činíš; vždyť nikdo nečiní nic ve skrytě, chtěli býti na jevě. Činíš-li tyto věci, zjev se světu.“ Nevěřili totiž v něho ani bratři jeho. Ježíš tedy řekl jim: „Čas můj ještě nepřišel, ale čas váš jest vždycky pohotově. Vás nemůže svět nenáviděti, mne však nenávidí, neboť já vydávám o něm svědectví, že skutkové jeho jsou zlí. Vy jděte na tu slavnost, já nejdu na slavnost tuto, neboť čas můj ještě se nenaplnil.“ To pověděv, sám zůstal v Galilei. Když však bratři jeho odešli, tehdy odebral se i on na slavnost, nikoli zjevně, nýbrž jako ve skrytě. Tedy židé hledali ho o slavnosti a pravili: „Kde jest on?“ A bylo mnoho šepotu o něm v zástupu, neboť jedni říkali: „Dobrý jest,“ jiní však pravili: „Nikoli, nýbrž svádí lid.“ Ale přece nikdo nemluvil o něm zjevně pro strach před židy.

Proč svět nenávidí Krista, na němž ani největší nepřítel

Quia bonus est. Alii autem dicebant: Non, sed seducit turbas. Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Judaeorum.

Offertorium

Ps. 9, 11-12 et 13.

Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelinquis quaerentes te: psállite Dómino, qui habitat in Sion: quóniam non est oblítus orationes pauperum.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, deferimus immolandas: quae temporálem consolationem significant; ut promissa non desperemus aeterna. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 24, 22.

Rédime me, Deus Israel, ex ómnibus angústiis meis.

Postcommunio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, quae divína sunt, júgiter exsequentes, donis mereamur coeléstibus propinquare. Per Dóminum . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

nenalézá ničeho, co by mu vytknul? Pán Ježíš to sám odhaluje: protože vydává o světu svědectví, že skutkové jeho jsou zlí. Zkoumejme své nitro, jak my se ke Kristu stavíme a zdali i nám brání naše hříchy rozhodeti se k němu láskou.

Obětování

Ž. 9, 11-12 a 13.

Všichni, kteří znají jméno tvé, Pane, doufají v tebe, neboť neopouštíš hledajících tebe. Pějte Hospodinu, jenž bydlí na Sionu, neboť nezapomněl na modlitby ubohých.

Tichá modlitba

Pane, přinášíme ti k obětování dary, které nechť nám značí vezdejší útěchu, abychom neztráceli naději v zaslíbení věčná. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

K přijímání. Ž. 24, 22.

Vyproš' mne, Bože Israelův, ze všech mých úzkostí.

Po přijímání

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, stále plnice, co je božské, zasloužili si blížiti se k nebeským darům. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

O r a t i o

Da nobis, quaesumus, Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris, et mérito et número, pópulus tibi sérvians augeátur. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, Pane, bychom tvé vůli vytrvale sloužili, aby za našich časů lid tobě sloužící zásluhami rostl i počtem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Středa po neděli Smrtné

S h r o m á ž d ě n í u s v. M a r c e l a

Katechumeni žádají ve Vstupu, aby je Bůh vytrhl z rukou duchovních nepřátel. Z vroucího srdce mu vyznávají svou lásku.

Introitus. Ps. 17, 48-49.

Liberátor meus de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me, Dómine. Ps. ib., 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. Liberátor meus de géntibus . . .

V s t u p. Ž. 17, 48-49.

Tys můj osvoboditel od zuřivých nepřátel. Povýšíš mne nad těmi, kteří proti mně povstávají. Vyprostíš mne, Pane, od člověka nespravedlivého. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má! Hospodin je tvrz má a útočiště mé a osvoboditel můj. Tys můj osvoboditel od zuřivých . . .

O r a t i o

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis prae-stas afféctum, praebe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Posvětiv tento půst, Bože, srdce svých věrných milosrdně osvět, a jimž náklonnost k zbožnosti dáváš, popřej laskavě pokorně prosícím i dobrotivého sluchu. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba (str. 46).

L é c t i o

libri Levítici. c. 19, 1-2, 11-19 et 25.

Č t e n í

z 3. Mojž. 19, 1-2, 11-19 a 25.

Dříve bývala o tomto dni v Římě opět zkouška katechumenů (t. zv. skrutinium). Proto se přítomným nekřtěncům znovu opakovala přikázání Království Božího.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem coetum filiórum Israel, et dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquisque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniám próximo tuo, nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram caeco pones offendículum: sed tímébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies, quod iníquum est, nec injúste judicábis. Non consíderes persónam paúperis, nec honóres vultum poténtis. Juste júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quaeras ultiónem, nec memor eris injúriae civium tuórum. Díliges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus. Leges meas custodíte. Ego

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Rci veškeré obci synu Israelových toto: Já jsem Hospodin, váš Bůh. Nedopouštějte se krádeže. Neupírejte ničeho a nikdo ať neoklame bližního svého. Nebudeš křivě přísahati při mém jménu, abys tak neposkvrnil jména Boha svého. Já Hospodin. Neukřivdíš svému bližnímu a nebudeš ho násilně utiskovati. Nezadržíš svému dělníku mzdy do druhého rána. Hluchému nebudeš zlořečiti a slepému nepoložíš v cestu nijkého úrazu; ale báti se budeš Hospodina, Boha svého; jáť jsem Hospodin. Nebudeš číiti nic nespravedlivého, zejména u soudu. Ať nestráníš chudšovi a přede tváří velmožovou se neskláněj. Suď spravedlivě svého bližního. Nebudeš mezi lidem ani pomluvačem ani donašečem. Nesáhneš na život svého bližního. Jáť Hospodin. Nebudeš nenáviděti svého bratra v srdci svém, ale zjevně mu věc vytkneš, abys neměl z něho hříchu. Nehledej pomsty a nevzpomínej křivdy svých soukmenovců. Milovati budeš přítele svého jako sám sebe. Jáť Hospodin. Za-

enim sum Dóminus Deus
vester.

Graduale. Ps. 29, 2-4.

Exaltábo te, Dómine,
quóniam suscepísti me:
nec delectásti inimícos
meos super me. V. Dó-
mine, Deus meus, clamávi
ad te, et sanásti me: Dó-
mine, abstraxísti ab infe-
ris ánimam meam, sal-
vásti me a descendénti-
bus in lacum.

chovávejte mé zákony. Jáť
jsem Hospodin, Bůh váš.“

Stupňový zpěv. Ž. 29.

Velebím tě, Pane, že jsi
mne chránil a že jsi ne-
dopustil, aby nepřátelé
moji nade mnou jásalí.
V. Pane, Bože můj, volal
jsem k tobě, a uzdravil
jsi mne. Pane, odtáhl jsi
duši mou od podsvětí, vy-
svobodil jsi mne od toho,
abych jako jiní neklesl
do hrobu.

Evangelium

† Sequéntia s. Evan-
gélii secúndum Joánnem.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 10, 22-38.

Ovečky Kristovy slyší jeho hlas a následují jej. On jim dává
všecko pro tento život i pro věčný. Nedá svým věrným zahy-
nouti.

In illo témpore: Facta
sunt encaenia in Jerosó-
lymis: et hiems erat. Et
ambulábat Jesus in templo,
in pórticu Salomónis. Cir-
cumdedérunt ergo eum
Judaei, et dicébant ei:
Quóusque ánimam no-
stram tollis? si tu es
Christus, dic nobis palam.
Respóndit eis Jesus: Lo-
quor vobis, et non cré-
ditis. Ópera, quae ego
fácio in nómine Patris
mei, haec testimónium pér-
hibent de me: sed vos non
céditis, quia non estis ex
óvibus meis. Oves meae
vocem meam aúdiunt: et
ego cognóscó eas, et se-

Za onoho času bylo
v Jerusalemě posvícení;
byla zima. A Ježíš chodil
ve chrámě v podloubí Šalo-
mounově. Tu obstoupili
ho židé a pravili jemu:
„Dokavad držíš duši naši
v napětí? Jsi-li ty Kristus,
pověz nám to zjevně.“
Ježíš odpověděl: „Řekl
jsem vám to a nevěříte.
Skutky, které já činím ve
jménu Otce svého, ty vy-
dávají svědectví o mně.
Ale vy nevěříte, neboť
nejste z ovcí mých. Ovce
mé slyší hlas můj, a já
je znám, a následují mne;
a já jim dávám život
věčný, a nezhytnou na

quúntur me: et ego vitam aetérnam do eis: et non períbunt in aetérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea. Pater meus, quod dedit mihi, majus ómnibus est: et nemo potest rápere de manu Patris mei. Ego et Pater unum sumus. Sustulérunt ergo lapides Judaei, ut lapidárent eum. Respóndit eis Jesus: Multa bona ópera osténdi vobis ex Patre meo, propter quod eórum opus me lapidátis? Respóndérunt ei Judaei: De bono ópere nun lapidámus te, sed de blasphémia: et quia tu, homo cum sis, facis teípsum Deum. Respóndit eis Jesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, díi estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra: quem Pater sanctificávit, et misit in mundum vos dicitis: Quia blasphemás: quia dixi, Fílius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi. Si autem fácio, et si mihi non vultis crédere, opéribus créдите, ut cognoscátis, et credátis, quia Pater in me est, et ego in Patre.

Offertorium. Ps. 58, 2.

Éripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab

věky, a nikdo nevytrhne jich z ruky mé. Co mi dal otec můj, to jest větší nade všecko, a nikdo nemůže jich vytrhnouti z ruky Otce mého. Já a Otec jedno jsme.“ Tu židé chápali kamení, aby ho kamenovali. Ježíš jim odpověděl: „Mnoho skutků dobrých ukázal jsem vám od Otce; pro který z těch skutků mě kamenujete?“ Židé odpověděli: „Pro dobrý skutek tě nekamenujeme, nýbrž pro rouhání, totiž, že ty jsa člověkem děláš se Bohem.“ Ježíš jim odpověděl: „Není-liž psáno v Zákoně vašem: ‚Já jsem řekl: Bohové jste?‘ Jestliže bohy nazval ty, k nimž slovo Boží bylo řečeno, a Písmo nemůže se zrušiti, o tom-li, jež Otec posvětil a poslal na svět, vy pravíte: ‚Rouháš se,‘ poněvadž jsem řekl: ‚Syn Boží jsem?‘ Nečiním-li skutkův Otce svého, nevěřte mi; jestli však je činím a nechcete věřiti mně, skutkům věřte, abyste poznali a uvěřili, že Otec jest ve mně a já v Otcí.“

Obětování. Ž. 58, 2.

Vytrhni mne od nepřátel mých, Bože můj, vysvo-

insurgéntibus in me líbera me, Dómine.

boď mne, Pane, od těch, kteří proti mně povstávají.

S e c r e t a

Tichá modlitba

Annue, miséricors Deus: ut hóstias placatiónis et laudis, sincéro tibi deferámus obséquo. Per Dóminum nostrum...

Přivol, milosrdný Bože, abychom obětní dary smíru a chvály s upřímnou tobě poslušností přinesli. Skrze Pána našeho...

Druhá Tichá modlitba (str. 50).

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 25.

K přijímání. Ž. 25, 6-7.

Lavábo inter innocéntes manus meas, et circuíbo altáre tuum, Dómine: ut aúdiam vocem laudis tuae, et enárrem univérsa mirabilia tua.

Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého, Pane, abych slyšel hlas chvály tvé a vyprávěl o všech divech tvých.

Postcommunio

Po přijímání

Coeléstis doni benedictióne percépta, súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur: ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salútis. Per Dóm.

Přijavše požehnání nebeského daru, Bože všemohoucí, úpěnlivě tě prosíme, aby nám byl zároveň i posvěcením i spásou. Skrze Pána našeho....

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Oratio

Modlitba

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus: et, quibus fidúciám sperándaé pietátis indúlges, consuétae misericórdiae tríbue bénígnus efectum. Per Dóminum.

Přítomen buď, všemohoucí Bože, snaživým prosbám našim, a jimž pevnou nadějí v dobrotivost dáváš, dej pocítiti stále prokazovaného milosrdenství i sílu. Skrze Pána...

Čtvrtek po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Apolináře

Slova Vstupu byla řečena v zajetí babylonském. I my jsme si zasloužili tresty za své hříchy. Spoléhejme se však pevně, že Bůh nám ve svém milosrdenství všechno odpustí, pakli opět budeme čistě žít.

Introitus. Dan. 3, 31. Vstup. Dan. 3, 31.

<p>Ómnia, quae fecisti nobis, Dómine, in vero iudicio fecisti: quia peccavimus tibi, et mandatis tuis non obedivimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobiscum secundum multitudinem misericordiae tuae. Ps. 118, 1. Beati immaculati in via: qui ambulat in lege Dómini. Ómnia.</p>	<p>Všecko, co jsi nám učinil, Pane, vším právem jsi učinil, neboť zhřešili jsme a přikázání tvých jsme neposlouchali. Dej však slávu jménu svému a učiň s námi podle velikého milosrdenství svého. Ž. 118, 1. Blahoslavení, kteří jdou bez poskvrny cestou životní, kteří chodí podle zákona Páně. Všecko . . .</p>
--	---

Oratio

Praesta, quae sumus, omnipotens Deus: ut dignitas conditionis humanae per immoderantiam sauciata, medicinalis parsimoniae studio reformetur. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

Lectio

Daniélis Prophetae cap. 3, 25 et 34-35.

Modlitba

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby nestřídmostí zraněná důstojnost lidské podstaty cvičením se v léčivé střídmosti uzdravena byla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z proroka Daniela 3, 25 a 34-45.

S Azariášem voláme pokorně k Bohu, aby nás vytrhnul z rukou duchovních nepřátel, neboť chceme za ním jít opět celým srdcem.

<p>In diebus illis: Oravit Azariás Dóminum, dicens: Dómine Deus noster: ne, quae sumus, tradas non in perpetuum, propter nomen tuum, et ne dissipes tes-</p>	<p>V těch dnech modlil se Azariáš k Pánu takto: „Pane náš, nevydávej nás na věky nepřítelům, pro jméno své, neruš úmluvy své, neodpírej nám milo-</p>
--	---

taméntum tuum: neque srdenství svého pro Abra-
 aúferas misericórdiam tu- hama, miláčka svého, pro
 am a nobis, propter Á- Isáka, služebníka svého a
 braham diléctum tuum, et pro Jakoba, svatého svého,
 Isaac servum tuum, et kterým jsi slíbil, že roz-
 Israel sanctum tuum: qui- množíš potomstvo jejich
 bus locútus es, póllicens jako hvězdy nebeské a jako
 quod multiplicáres semen písek, který je na břehu
 eórum sicut stellas coeli, mořském. Jsmeť, Pane,
 et sicut arénam, quae est zmenšení více nežli kte-
 in líttore maris: quia, Dó- rýkoliv národ, a ponížení
 mine, imminúti sumus plus jsme na celé zemi dnes
 quam omnes gentes, su- pro své hříchy. Není toho
 músque húmiles in uni- času knížete, není vůdce,
 vérsa tersa hódie propter není proroka, není celo-
 peccáta nostra. Et non est palu, není oběti krvavé ni
 in témpore hoc princeps, nekrvavé, není kadidla,
 et dux, et prophéta, ne- není místa, kde bychom
 que sacrificíum, neque ob- mohli podávati své prviny
 látio, neque incénsum, před tebou, bychom došli
 neque locus primitiárum milosrdenství tvého. Ale
 coram te, ut possimus in- s myslí zkroušenou a s du-
 veníre misericórdiam tu- chem poníženým budme
 am: sed in ánimo contríto, přijati! Jako celopaly be-
 et spírítu humilitátis sus- ranů a býků, jako tisíce
 cipiámur. Sicut in holoca- tučných beránků, tak buď
 ústo aríetum et taurórum, před tebou, co ti dnes při-
 et sicut in míllibus agnó- nášíme, takovou zálibu
 rum pínguium: sic fiat v tom měj; neboť nebý-
 sacrificíum nostrum incon- vají zahanbeni, kteří dou-
 spéctu tuo hódie, ut plá- fají v tebe. Nyní tedy jde-
 ceat tibi: quóniam non est me za tebou celým srd-
 confúsió confidéntibus in cem, bojíme se tebe, a hle-
 te. Et nunc séquimur te dáme obličeje tvého. Ne-
 in toto corde, et timémus zahanbuj nás, ale učiň
 te, et quaerimus fáciem s námi dle své dobroti-
 tuam. Ne confúndas nos: vosti, dle množství milo-
 sed fac nobiscum juxta srdenství svého. Vysvoboď
 mansuetúdinem tuam, et nás dle předivných skutků
 secúndum multítúdinem svých, a oslav jméno své,
 misericórdiae tuae. Et é- Pane. Ať jsou zahanbeni
 rue nos in mirábilibus tuis, všichni, kteří utiskují slu-

et da glóriam nómini tuo, žebníky tvé, ať se zklamou
 Dómine: et confundántur ve vší moci své, síla je-
 omnes, qui osténdunt ser- jich buď rozdrčena! Ať
 vis tuis mala, confundán- vědí, že ty sám jsi Pán
 tur in omni poténtia tua: Bůh, a slavný po všem
 et robur eórum conterá- světě, Pane, Bože náš!“
 tur: et sciant, quia tu es
 Dóminus Deus solus, et
 gloriósus super orbem ter-
 rárum, Dómine Deus no-
 ster.

Půjdeme-li za Bohem celým
 srdcem svým, budeme-li se báti
 ho uraziti a budeme-li toužiti
 po tom, abychom jej mohli věčně
 patřiti v nebi, pak nás v naší
 důvěře nezahanbí před světem
 a peklem.

Graduale. Ps. 95, 8-9. Stupňový zpěv. Ž. 95, 8-9.

Tóllite hóstias, et in- Vezměte obětní dary a
 troíte in átria ejus: ado- vstupte do síní jeho. Klaňte
 ráte Dóminum in aula san- se Pánu v síni svaté jeho.
 cta ejus. V. Ps. 28, 9. Zalm 28, 9. Pán obnažuje
 Revelábit Dóminus con- houštiny; v chrámě jeho
 dénsa: et in templo ejus všichni provolávají slávu.
 omnes dicent glóriam.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evan- † Slova sv. Evangelia
 gélii secúndum Lucam. podle Lukáše. 7, 36-50.

Jak odpustil Pán Ježíš kdysi hříšnici, tak odpouští i nám a
 zasedá s námi u oltáře k líbeznému hostině. Čím více jej budeme
 milovati, tím více nám bude odpuštěno.

In illo témpore: Rogábat Za onoho času jeden
 Jesum quidam de Phari- z fariseů prosil Pána Je-
 saeis, ut manducáret cum žíše, aby s ním pojedl.
 illo. Et ingræssus domum I vešel do domu fariseova
 Pharisaei, discúbuit. Et a zaujal místo u stolu.
 ecce múlier, quae erat in A hle, žena, kteráž byla
 civitáte peccátrix, ut cog- v městě jako hříšnice
 nóvit, quod accubúisset známa dověděvši se, že
 in domo Pharisaei, áttulit stoluje v domě fariseově,
 alabástrum unguénti: et přinesla alabastrovou ná-
 stans retro secus pedes dobu masti a postavivši
 ejus, lácrymis coepit ri- se vzadu u nohou jeho,
 gáre pedes ejus, et capíllis počala plačíc smáčeti slza-
 cápitis sui tergébat, et mi nohy jeho a mazala
 osculabátur pedes ejus, et je mastí. Uzřev pak to

unguento ungebatur. Videns autem Pharisaeus, qui vocaverat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset Propheta, sciret utique, quae et qualis est mulier, quae tangit eum: quia peccatrix est. Et respondens Jesus, dixit ad illum: Simon, habeo tibi aliquid dicere. At ille ait: Magister, dic. Duo debitores erant cuidam foeneratori: unus debebat denarios quingentos, et alius quinquaginta. Non habentibus illis unde redderent, donavit utrisque. Quis ergo eum plus diligit? Respondens Simon, dixit: Aestimo quia is, cui plus donavit. At ille dixit ei: Recte iudicasti. Et conversus ad mulierem, dixit Simoni: Vides hanc mulierem? Intravi in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti: haec autem lacrymis rigavit pedes meos, et capillis suis tersit. Osculum mihi non dedisti: haec autem, ex quo intravit, non cessavit osculari pedes meos. Oleo caput meum non unxisti: haec autem unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilxit multum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Dixit autem ad illam: Re-

fariseus, kterýž ho byl pozval, pravil sám u sebe: „Kdyby tento byl prorokem, věděl by, kdo a jaká jest ta žena, která se ho dotýká; neboť jest to hříšnice.“ A Ježíš osloviv jej řekl: „Šimone, mám ti něco pověděti.“ On pak řekl: „Mistře, pověz.“ „Jakýsi věřitel měl dva dlužníky; jeden byl mu dlužen pět set denárů, a druhý padesát. Poněvadž neměli, čím by zaplatili, odpustil oběma. Který tedy z nich miluje ho více?“ Odpověď Šimon řekl: „Myslím, že ten, jemuž více odpustil.“ A on řekl jemu: „Dobře jsi usoudil.“ A obrátiv se k ženě, řekl Šimonovi: „Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do domu tvého; vody na nohy mé jsi nepodal, tato však slzami smočila mé nohy a utřela je vlasy svými. Políbení jsi mi nedal, tato však, jak vešla, nepřestala líbati mé nohy. Olejem jsi nepomazal hlavy mé, tato však mastí pomazala nohy mé. Proto, pravím tobě, odpouštějí se jí hříchové mnozí, neboť milovala mnoho. Komu pak méně se odpouští, méně miluje.“ I řekl k ní: „Odpouštějí se tobě hříchy.“ A tu počali spolustolující říkati sami u sebe: „Kdo

mittuntur tibi peccata. Et coeperunt, qui simul accumbabant, dicere intra se: Quis est hic, qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad mulierem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

Offertorium. Ps. 136, 1.

Super flumina Babylónis illic sedimus, et flevimus: dum recordarémur tui, Sion.

Secreta

Dómine, Deus noster, qui in his pótius creatúris, quas ad fragilitátis nostrae subsidium condidisti, tuo quoque nómini múnera jussisti dicanda constitui: tribue, quaesumus; ut et vitae nobis praeséntis auxiliium, et aeternitátis efficiant sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

Druhá Tichá modlitba (str. 50).

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 118, 49-50.

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedisti: haec consoláta est in humitáte mea.

Postcommunio

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli, fiat nobis remé-

jest tento, jenž i hříchy odpouští?“ Ale Ježíš řekl k ženě: „Víra tvá tě spasila; jdi v pokoji.“

Zdaž i nám Pán mnoho hříchů, poklesků a nedbalostí neodpustil? Z vděčnosti mu nyní s tím horoucnější láskou služme a tím pokornějšími buďme! Strážme se nových hříchů!

Obětování. Ž. 136, 1.

Při řekách babylonských — tam jsme sedávali a plakávali, když jsme si vzpomínali na tebe, Sione.

Tichá modlitba

Pane, Bože náš, jenž jsi nařídil, aby právě z těch věcí, které jsi ku pomoci naší křehkosti stvořil, ustanoveny byly dary, jež se také jménu tvému obětovati mají, uděl, prosíme, aby se nám staly i pomocí nynějšího života i posvěcením věčným. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Ž. 118, 49-50.

Pamatuj na slovo své k služebníku svému, Pane, kterým jsi mi naději dal. To mi bylo útěchou v mém pokoření.

P o p ř i j í m á n í

Co jsme ústy přijali, Pane, s čistou necht' vezmeme myslí a z časného daru necht' se pro nás

dium sempiternum. Per stane lék pro věčnost.
Dóminum nostrum. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá- Modleme se! Pokořte
pita vestra Deo. hlavy své před Bohem.

Oratio

Modlitba

Esto, quaesumus, Dó- Bud' milostiv svému
mine, propítius plebi tuae: lidu, prosíme, Pane, aby
ut, quae tibi non placent, zavrhujíce, co se nelíbí
respuéntes; tuórum pótius tobě, tím spíše rozkoší
repleántur delectatióibus z tvých přikázání naplněni
mandatórum. Per Dóm. byli. Skrze Pána našeho.

Pátek po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Štěpána na Monte Coelio

Opět se z dálky ozývá trpící Spasitel. Jemu jsou podobní všichni, kteří kráčejí v jeho šlépějích. I my nebudeme zahanbeni na věky před svými viditelnými i neviditelnými pronásledovateli.

Introitus. Ps. 30. Vstup. Ž. 30, 10, 16 a 18.

Miserére mihi, Dómine, Smiluj se nade mnou,
quóniam tríbulor: líbera Pane, neboť je mi úzko.
me, et éripe me de má- Vysvobod' mne a vytrhni
nibus inimicórum meórum, mne z rukou mých ne-
et a persecúentibus me: přátel a mých pronásle-
Dómine, non confúndar, dovatelů. Hospodine, ať
quóniam invocávi te. Ps. nejsem zahanben, neboť
ib. 2. In te, Dómine, spe- jsem tě vzýval. Ž. tamt. 2.
rávi, non confúndar in V tebe jsem, Pane, doufal,
aetérnum: in justítia tua ať nejsem na věky zahan-
líbera me. Miserére mihi, ben. Pro spravedlnost svou
Dómine, quóniam ... mne vysvobod'. Smiluj se..

Oratio

Modlitba

Córdibus nostris, quae- Milost svou, prosíme,
sumus, Dómine, grátiam Pane, do srdcí našich
tuam bénignus infúnde: dobrotivě vlej, abychom,
ut, pecáta nosta castiga- potlačující dobrovolným
tióne voluntária cohibén- trestáním své hříchy, ra-

tes, temporaliter pótius
macerémur, quam supplí-
ciis deputémur aetérnis.
Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

L é c t i o

Jeremíae Prophétae.
cap. 17, 13-18.

Č t e n í

z proroka Jeremiáše
17, 13-18.

Prorok Jeremiáš je starozákonním předobrazem Krista. Slova jeho můžeme vykládati o Spasiteli i o sobě samých.

In diébus illis: Dixit Jeremías; Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquerunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur, qui me persequúntur, et non confundar ego: páveant illi, et non páveam ego. Induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine, Deus noster.

V oněch dnech řekl Jeremiáš Hospodinovi: „Všichni od tebe odpadající zahanbeni budou, kteří odstupují od tebe, do prachu zapsáni budou, neboť opustili pramen vod živých - Hospodina. Uzdrav mne, Hospodine, abych zdrav byl, spas mne, ať spasen jsem, neb chvála má ty jsi. Ejhle, oni říkají mi: ‚Kde je slovo Páně? Ať přijde!‘ Já však se nelekám, vždyť jsem šel za tebou, Pastýřem, a dne zhouby jsem nesvolával — ty víš; co z mých rtů vyšlo, pravda před tebou byla. Nedopouštěj, abych mysli pozbyl, ty má naděje v době utrpení! Ať jsou zahanbeni odpůrci moji, ale já ať zahanben nejsem; nechať mysli pozbývají oni, ale ať nepozbývám já jí! Uved' na ně časy utrpení, na padř' je roztříšti, Pane, Bože náš.

Graduale

Ps. 34, 20 et 22.

Pacífice loquebántur mihi inimíci mei: et in ira molésti erant mihi. V. Vidísti, Dómine, ne síleas: ne discédas a me.

Stupňový zpěv

Z. 34, 20 a 22.

Smiřlivě se mnou mluvivali nepřátelé moji, ale svou nenávistí mi byli obtížni. V. Viděl jsi to, Pane; nemlč a neoddaluj se ode mne.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 11. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 47-54.

Zloba nepřátel Krista se už hlasitě ozývá. Nepropůjčili jsme jim snad hlas svých hříchů?

In illo témpore: Collegérunt Pontífices et Pharisaei concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: et véni-ent Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Unus autem ex ipsis, Cái-phas nómine, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit, quod Jesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed ut filios Dei qui erant dispérsi, congregáret in unum. Ab

Za onoho času, velekněží a fariseové shromáždili veleradu a řekli: „Couděláme, protože tento člověk činí mnoho divů? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho; i přijdou Římané a vezmou naše místo i národ.“ Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nejvyšším knězem toho roku, řekl jim: „Vy nic nevíte, ani na to nemyslíte, že jest vám prospěšno, aby jeden člověk zemřel za lid, a ne, aby celý národ zahynul.“ To však neřekl sám ze sebe, nýbrž jsa toho roku nejvyšším knězem prorokoval, že Ježíš měl umřítí za národ, a nejen za národ, nýbrž aby shromáždil v jedno také ty dítky Boží, které byly rozptýleny. Od toho času ura-

illo ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum. Jesus ergo jam non in pallas ambulabat apud Judaeos: sed abiit in regionem juxta desertum, in civitate, quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum discipulis suis.

dili se, aby jej usmrtili. Proto Ježíš nechodil již zjevně mezi židy, nýbrž odešel odtamtud do krajiny poblízku pouště, do města, které slove Efrem, a tam se zdržoval s učeníky svými.

Offertorium

Ps. 118, 12, 121 et 42.

Benedictus es, Dómine, doce me justificationes tuas: et non tradas calumniántibus me superbis: et respondebo exprobrántibus mihi verbum.

Obětování

Ž. 118, 12, 121 a 42.

Pochválen budiž, Pane. Uč mne svým ustanovením. Nevydávej mne pyšným pomlouvačům. Odpovím svým utrhačům.

Secreta

Praesta nobis, misericors Deus: ut digne tuis servire semper altáribus mereámur; et eórum perpétua participatióne salvári. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Tichá modlitba

Uděl nám, milosrdný Bože, abychom zasloužili si vždycky důstojně sloužiti tvým oltářům, a spasení býti ustavičnou na nich účastí. Skrze Pána . . .

Communio. Ps. 26, 12.

Ne tradideris me, Dómine, in ánimas persecúentium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

K přijímání. Ž. 26, 12.

Nevydej mne, Pane, zvůli mých pronásledovatelů, neboť povstali proti mně lživí svědkové. Zloba však sama sebe obelhává.

Postcommunio

Sumpti sacrificii, Dómine, perpétua nos tuíto non derelinquat: et nóxia semper a nobis cuncta depéllat. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Nechť nás, Pane, ochrana požití svátosti nikdy neopustí a zažene od nás všecko škodné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

O r a t i o

Concéde, quaesumus,
omnípotens Deus: ut, qui
protectiúnis tuae grátiam
quaerimus, liberáti a malis
óm nibus, secúra tibi mente
serviámus. Per Dóminum.

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, hle-
dající milost tvé ochrany,
osvobozeni byli od všech
zel a s bezpečnou tobě
sloužili mysli. Skrze Pána.

Sobota po neděli Smrtelné

Shromáždění u sv. Jana před Latinskou branou

Dříve se v sobotu nescházeli křesťané ke společné bohoslužbě. Proto texty mše sv. jsou vzaty většinou z předešlého dne. Papež v tomto dni rozdával t. zv. velikonoční almužnu.

Mše sv. jako v předešlý pátek (str. 355), vyjímaje následující:

O r a t i o

Proficiat, quaesumus,
Dómine, plebs tibi dicáta
piae devotiúnis afféctu:
ut, sacris actiúnibus eru-
díta, quanto majestáti tuae
fit grátior, tanto donis
potióribus augeátur. Per
Dóminum nostrum.

Druhá modlitba (str. 46).

L é c t i o

Jeremíae Prophétae
cap. 18, 18-23.

V líčení pronásledování Jeremiáše slyšíme, co kuli nepřátelé
proti Kristu.

In diébus illis: Dixé-
runt ímpii Judaei ad ín-
vicem: Veníte, et cogité-
mus contra justum cogi-
tatiúnas: non enim períbit
lex a sacerdoté, neque
consílium a sapiénte, nec
sermo a Prophéta: veníte,

M o d l i t b a

Nechť prospívá, prosíme,
Pane, posvěcený tobě lid
oddáním se vroucí zbož-
nosti, aby vzdělán jsa
svatými úkony, čím milej-
ší velebnosti tvé se stává,
tím větší obohacen byl
dary. Skrze Pána . . .

Č t e n í

z proroka Jeremiáše
18, 18, 18-23.

V těch dnech pravili
bezbožní Židé vespolek:
„Pojďte a vymysleme si
proti spravedlivému plány;
nemůžef pozbyti zákona
kněžstvo, mudrci rady, ni
proroci řeči. Pojďte a
ubijme ho jazykem, ne-

et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Atténde, Dómine, ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimae meae? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduae: et viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in proelio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine, scis omne consílium eórum advérsus me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur: fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis, Dómine, Deus noster.

Po Stupňovém zpěvu žádný Traktus.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem.

mějme pozor, ať mluví cokoliv!“ Pozoruj mne, Hospodine, a slyš hlas mých protivníků! Má být odplaceno zlým dobré, že mi vykopali jámu? Vzpomeň, že jsem před tebou stával, abych přimlouval se za ně, a hněv tvůj bych odvrátil od nich! Proto dej syny jejich na pospas hladu, učiň, aby padli do rukou meče, ženy jejich bez dětí buďtež a bez mužů, muži jejich ať jsou zbiti smrtí, jinoši jejich zbodáni mečem v boji! Ať se rozléhá nárek z jejich domů, že jsi přivedl na ně lupiče náhle; vykopaliť jámu, aby mne lapili, a mým nohám tajně nakladli osidel. Ale tobě, Hospodine, je známo vše, co si na mne smyslili, bych umřel; nenech bez trestu nepravosti jejich, a hřích jejich nebuď před tebou shlazen; nechať padají před obličejem tvým, v době hněvu svého s nimi nalož, Pane, Bože náš!

Při posledním Soudu bude jednou nad bezbožnými vyřčen rozsudek, jehož předzvěstí je tato kletba Jeremiášova, jenž je předobrazem mučeného Krista. Náprava pak již nebude možná.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 10-36

V dnešním Evangelii mluví k nám milovaný Spasitel o mučení, které mu nastává. Můžeme jej vědomě urážet hříchy?

In illo tempore: Cogitaverunt principes sacerdotum, ut et Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Judaeis, et credebant in Jesum. In crastinum autem turba multa, quae venerat ad diem festum, cum audissent, quia venit Jesus Jerosolymam, acceperunt ramos palmorum, et processerunt obviam ei, et clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. Et invenit Jesus asellum, et sedit super eum, sicut scriptum est: Noli timere, filia Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum asinae. Haec non cognoverunt discipuli ejus primum: sed quando glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt, quia haec fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba, quae erat cum eo, quando Lazarum vocavit de monumento, et suscitavit eum a mortuis. Propterea et obviam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis, quia nihil proficimus? Ecce mundus totus post eum abiit. Erant autem quidam Gentiles

Za onoho času velebnější uradili se, aby usmrtili i Lazara, neboť mnoho židů odcházelo pro něho a věřili v Ježíše. Druhého dne zástup četný, který byl přišel na slavnost, uslyšev, že Ježíš jde do Jerusalema, nabral ratolestí palmových a vyšli naproti němu a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně, král israelský!“ Ježíš pak naleznuv oslátko, vsedl na ně, jakož jest psáno: „Neboj se dcero sionská: ať král tvůj se béře, sedě na oslátku.“ Tomu nesrozuměli zprvu učení jeho, ale když Ježíš byl oslaven, tu rozpomenuli se, že to bylo o něm psáno a že to učinili jemu. Tedy vydával o něm svědectví zástup, neboť slyšeli, že ten div učinil. Tu řekli fariseové mezi sebou: „Vidíte, že nic neprospíváme? Hle, celý svět odešel za ním.“ Byli pak někteří pohané mezi těmi, kteří přišli do Jerusalema, aby se klaněli o slavnosti. Ti přistoupili k Filipovi, který pocházel z Betsaidy galilejské, a žádali ho říkouce: „Pane, přejeme, si viděti Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi, Ondřej

ex his, qui ascēderant, ut adorārent in die festo. Hi ergo accessērunt ad Phillippum, qui erat a Bethsáida Galilaeae, et rogābant eum, dicētes: Dómine, vólumus Jesum vidére. Venit Philíppus, et dicit Andréae: Andréas rursum et Phillíppus dixerunt Jesu. Jesus autem respóndit eis, dicens: Venit hora, ut clarificétur Fílius hóminis. Amen, amen dico vobis: nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam ín hoc mundo, in vitam aetérnam custódit eam. Si quis mihi ministrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et mínister meus erit. Si quis mini ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Nunc ánima mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, clarífica nomen tuum. Venit ergo vox de coelo: Et clarificávi, et íterum clarificábo. Turba ergo, quae stabat, et audíerat, dicébat tonítuum esse factum. Álii dicébant: Ángelus ei locútus est. Respóndit Jesus, et dixit: Non propter me haec vox venit, sed propter vos.

zas a Filip pověděli to Ježíšovi. Ježíš pak odpověděl jim řka: „Přišla hodina, aby oslaven byl Syn člověka. Amen, amen pravím vám: Nezemřeli zrno pšeničné padši do země, zůstává samotno; zemřeli však, přináší mnoho užitku. Kdo miluje život svůj, ztratí jej, a kdo nenávidí život svůj na tomto světě, k životu věčnému zachová jej. Slouží-li mi kdo, následuj mne, a kde jsem já, tam bude i služebník můj. Bude-li mi kdo sloužiti, poctí jej Otec můj. Nyní duše má zkormoucena jest, a co dím? Otče, vysvobod mě z té hodiny. Avšak proto jsem přišel na tu hodinu. Otče, oslav jméno své. I přišel hlas s nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ A lid, který tu stál a to slyšel, pravil, že zahřmělo, a jiní pravili: „Anděl mluvil k němu.“ Ježíš odpověděl a řekl: „Ne pro mne přišel ten hlas, nýbrž pro vás. Nyní jest soud nad světem, nyní bude kníže toho světa ven vyvržen, a já budu-li povýšen od země, potáhnu všecko k sobě.“ To pak pravil naznačuje, jakou smrtí měl zemřít. Zástup odpověděl jemu: „My jsme slyšeli ze zákona, že Kri-

Nunc iudicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. (Hoc autem dicebat, significans, qua morte esset moriturus.) Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in aeternum, et quomodo tu dicis: Opórtet exaltari Filium hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos ténebrae comprehendant: et qui ambulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habetis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Haec locutus est Jesus: et abiit, et abscondit se ab eis.

Secreta

A cunctis nos, quaesumus, Dómine, reátibus et perículis propitiátus absolve: quos tanti mystérii tríbuis esse consórtes. Per Dóminum nostrum..

Druhá Tichá modlitba (str. 50).

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Postcommunio

Divini múneris largitáte satiáti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut hujus semper participatióne vivámus. Per Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

stus zůstává na věky; i kterak ty praviš: „Musí povýšen býti Syn člověka?“ Kdo jest tento Syn člověka?“ Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jest světlo mezi vámi. Chodte, pokud máte světlo, aby vás nezachvátila tma; a kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli účastni světla.“ To pověděl Ježíš a odešel skryl se před nimi.

Kristus zázraky dokazoval své nebeské poslání. Zloba fariseů byla však tak zaslepená, že si těchto důkazů nevšimli. Znali pouze jeden cíl: zničit nenáviděného posla Božího. — Neděláme snad něco podobného, pak-li po přesném poznání svých povinností se nestaráme o to, co Kristus od nás požaduje? Kolik zázraků jest ještě zapotřebí?

Tichá modlitba

Od všech vin a nebezpečí, prosíme, Pane, milostivě osvobod' nás, jimž jsi tak velkého tajemství účastníky býti popřál. Skrze Pána našeho...

P o p ř i j í m á n í

Nasyceni jsme štědrostí božského daru, prosíme, Pane, Bože náš, abychom účastenstvím na něm stále žili. Skrze Pána našeho..

Nad lidem se kněz modlí :

Orémus. Humiliáte cá-
pita vestra Deo.

O r a t i o

Tueátur, quaesumus,
Dómine, dextera tua pó-
pulum deprecántem: et
purificátum dignánter erú-
diat; ut consolatióne prae-
sénti, ad futúra bona pro-
ficiat. Per Dóminum . . .

Modleme se! Pokořte
hlavy své před Bohem!

M o d l i t b a

Nechť pravice tvá, pro-
síme, Pane, lid tvůj vrou-
cně prosící chrání a oči-
štěný laskavě vyučí, aby
nynější útěchou k získání
věčných statků prospíval.
Skrze Pána našeho . . .

SVATÝ TÝDEN

„Svatý“ týden neboli „velký“ (hebdomada sancta, maior), také „pašijový“, počíná se Květnou nedělí a končí se na Bílou sobotu před započítím svatvečera velikonočního. Svá jména má odtud, že se v něm slaví velká a přesvatá tajemství našeho Vykoupení. Pašijový jej v české řeči nazýváme proto, že se v něm čtou ze všech čtyř evangelistů zprávy o umučení (passio) a smrti Pána Ježíše.

Celá liturgie tohoto týdne má ráz něčeho nesmírně velkého a úžasného. Bůh jest rozhněván na lidstvo a přece posílá svého nejmilejšího Syna, aby za ně trpěl! Toho je schopna jenom nekonečná Láska! A Spasitel bez reptání přijímá úkol svého Otce a nechá se mučiti od těch, které přišel vykoupiti. Naše hříchy jej přibily na kříž, a přece nám zde zanechává nejsladší pokrm, jež může Láska svým milým připraviti — Nejsvětější Svátost! To dovede také pouze nekonečná Láska! Jsme-li lidé se srdcem a krví, musí nás tato velká tajemství Svatého týdne ohromiti a strhnouti k nejpokornějším díkům za naši Spásu! Naše srdce musí se hroziti hříchu a nenáviděti ho, ježto žádal takové výkupné!

Církev svatá plna soustrasti prožívá všecka muka Spasitele. Její smutek dostupuje v posledních třech dnech (triduum sacrum) nejvyššího stupně. Umlčuje zvony a zbavuje oltáře všech ozdob — jsou jí oltáře symbolem pro Krista — v temných hodinkách (tenebrae) pláče ústy proroka Jeremiáše nad mukami toho, jenž za lásku dostal rány, trny a hřeby.

Křesťané dřívějších věků zdržovali se v tento týden ruko-
dělné práce, aby mohli věnovati Spasiteli chvíli soucitného roz-
jímání; křesťanští císařové zastavovali soudní řízení, zakazovali
vymáhání dlužných částek a často dávali milost zajatcům a tre-
stancům. Kéž by nevyčerpatelná velikost a svatost těchto dní
byla zdrojem velikého a svatého povznesení našich duší, které
si uvědomily hnusnost hříchu a nekonečnost Lásky Boží!

Květná neděle

Dnešní bohoslužba vyjadřuje zároveň radost i smutek, což se jeví ve dvou samostatných částech; ve svěcení palem s prů-
vodem a ve mši svaté. V první části přidáváme se k radostnému

volání slávy, jímž byl Pán Ježíš uvítán, když vjížděl na oslátku do Jerusalema; náš jásos, jímž vítáme Krista jako svého Krále, nesmí se však jako jásos židů proměnit po několika hodinách ve spílání a rány. V druhé části, ve mši svaté, probouzí se v nás vzpomínka na utrpení, které Kristu tehdy nastávalo.

Obřad svěcení palem podobá se svou formou jakési mši sv. (missa sicca); jsou při něm zpěvy, modlitby, čtení a zvláštní preface. Zakončen jest tento obřad pěti modlitbami; po něm následuje průvod a pak vlastní mše svatá. Palmy, které se nesou v průvodu a které upomínají na přivítání Krista před Jerusalemem, značí vítězství Páně nad nepřáteli naší spásy. Olivové ratolesti značí Boží milosrdenství a mír s Bohem a nabádají k něžnosti a mírumilovnosti. Zelené ratolesti vůbec pak jsou symbolem ctnostného života spravedlivých; také dobrých skutků, s nimiž musíme předstoupiti jednou před tvář Boží. Posvěcené ratolesti nejsou však pouhými symboly, nýbrž nositeli skutečných milostí, neboť Církev sv. svým žehnáním předává jim vyšší síly ku prospěchu věřících.

Svěcení palem

Sbor pěje nejprve Antifonu:

Hosanna filio David:	Hosanna Synu Davidovu.
benedictus, qui venit in	Požehnaný, jenž přichází
nómine Dómini. O Rex	ve jménu Páně. Ó, králi
Israel: Hosanna in excél-	israelský. Hosanna na vý-
sis.	sostech.

V. Dóminus vobiscum.	V. Pán s vámi. R. I
R. Et cum spíritu tuo.	s duchem tvým.

O r é m u s :

M o d l e m e s e :

Deus, quem diligere et	Bože, jež z celého srdce
amare, justitia est: ineffá-	milovati jest spravedlivo,
bilis grátiae tuae in nobis	dary nevýslovné milosti
dona múltiplica: et qui fe-	své v nás rozmnož; a jako
cisti nos in morte Filii tui	jsi v nás smrti Syna svého
sperare, quae crédimus;	vzbudil naději na to, več
fac nos, eodem resurgente,	věříme, tak nám dej pro
pervenire, quo téndimus.	jeho vzkříšení dospěti tam,
Qui tecum vivit et regnat	kam toužíme. Jenž s tebou
in unitate Spíritus...	žije a kraluje...

L é c t i o

Č t e n í

libri Exodi. c. 15, 27-16, 1-7.	z 2. Mojž. 15, 27-16, 1-7.
---------------------------------	----------------------------

In diébus illis: Vené-	V těch dnech přišli sy-
runt filii Israel in Elim,	nové Israelovi do Elimu,
ubi erant duódecim fontes	kdež bylo dvanácte stud-

aquarum, et septuaginta palmae, et castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in desertum Sin, quod est inter Elim et Sinai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Aegýpti. Et murmuravit omnis congregatio filiorum Israel contra Móysen et Aaron in solitudine. Dixéruntque filii Israel ad eos: Útinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Aegýpti, quando sedebámus super ollas cárniú, et comedebámus panem in saturitate! Cur eduxístis nos in desertum istud, ut occiderétis omnem multitudinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes, de coelo: egrediátur populus, et cólligat, quae sufficiunt per singulos dies: ut tentem eum, utrum ambulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent, quod inferant: et sit duplum, quam colligere solébant per singulos dies. Dixéruntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israel: Véspere sciétis, quod Dómus edúxerit vos de terra Aegýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

nic a sedmdesáte palem: tam u vod tábořili. Vytrhnuvši z Elimu všeko množství synů Israelových táhlo na poušť Sin, která jest mezi Elimem a Sinajem, patnáctého dne druhého měsíce po východu z Egypta. Tu na poušti reptala všeka obec synů Israelových proti Mojžíšovi a Áronovi. Synové Israelovi jim pravili: „Kěž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě, když jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chleba do sytosti. Proč jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste umořili všeko množství hladem?“ Tu pravil Hospodin k Mojžíšovi: „Hle, já vám budu dštíti s nebe chleb; co stačí na každý den; chci ho zkoušeti, zda bude jednati dle mého zákona či ne. Dne pak šestého ať uschovají, co přinesli domů; budiž toho dvakráte tolik, co každodenně sbíráti budou.“ I řekl Mojžíš a Áron ku všem synům Israelovým: „Večer poznáte, že Hospodin vás vyvedl z Egypta a ráno uzříte slávu jeho.

Nevděčnost židovského národa se projevuje co chvíli. Byli vyvedeni z děsného otroctví egyptského, ale přec při zkouškách Hospodinových touží nazpět. — Nás Bůh křtem vyvedl také z otroctví; netoužíme snad po okovech, jež nám byly sňaty?

Poté zpívá se místo Stupňového zpěvu *Responsorium*:

R. Joan. 11, 47-49, 50 et 53.

*Collegérunt Pontífices et Pharisaei consílium, et dixerunt: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem. V. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cum esset Póntifex anni illius, prophetávit, dicens: Éxpedít vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interfícere eum, dicéntes: Et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem.*

R. Jan 11, 47-49, 50 a 53.

Velekněží a fariseové shromáždili veleradu a řekli: „Co učiníme, neboť tento člověk koná mnohé divy? Necháme-li ho tak, všichni uvěří v něho. I přijdou Římané a uzmou naše místo a lid.“ *V.* Jeden pak z nich, jménem Kaifáš, jsa nejvyšším knězem toho roku, prorokoval řka: „Jest užitečno pro vás, aby jeden člověk umřel za lid a ne aby celý národ zahynul!“ — Od toho tedy dne pomýšleli ho usmrtiti, řkouce: „I přijdou Římané a uzmou naše místo i lid.“

Nebo jiné *Responsorium*:

R. Matth. 26, 39 et 41.

*In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fieri potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma: fiat volúntas tua. V. Vigiláte et oráte, ut non intrétis in tentantió-nem. Spíritus quidem . . .*

R. Mat. 26, 39 a 41.

Na hoře Olivetské modlil se k Otci: „Otče, je-li možno, ať odejde ode mne kalich tento. * Duch sice hotov jest, ale tělo slabé; staň se vůle tvá. *V.* Bděte a modlete se, abyste nevěšli v pokušení. Duch sice hotov jest, ale tělo slabé.“

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 21.

In illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Bétphage ad montem Olivéti:

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 21, 1-9.

Za onoho času, když se přiblížili k Jerusalemu a přišli do Betsfagy k hoře Olivetské, tehda Ježíš po-

tunc misit duos discipulos suos, dicens eis: Ite in castellum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet: et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam dicentem; Dícite filiae Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam, et pullum, filium subjugális. Eúntes autem discipuli, fecerunt, sicut praecépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum desuper sedére fecerunt. Plúrima autem turba straverunt vestiménta sua in via: álii autem caedébant ramos de arbóribus, et sternerébant in via: turbae autem, quae praecedébant, et quae sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosanna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Poté světl se ratolesti :

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpli-

slal dva učedníky řka jim: „Jděte do městečka, které jest proti vám, a hned naleznete oslici přivázanou a oslátko s ní. Odvažte je a přiveďte ke mně. A řekne-li vám kdo co, řcete: ‚Pán jich potřebuje,‘ a hned je propustí.“ Toto pak stalo se, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: Povězte dceři sionské: Aj, král tvůj běře se k tobě tichý, sedě na oslici a oslátku jhu podrobené. Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim byl přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadil se na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu, a jiní sekali ratolesti se stromův a prostírali na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu i kteří vzadu byli, volali řkouce: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně, hosanna na výsostech!“

Spásitel vyplňuje do poslední písmenky všecko, co o něm prorokovali starozákonní proroci. Jsa všemohoucí, ví, co naň čeká.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Modleme se:

Rozmnož víru v tebe doufajících, Bože, a pros-

cum preces cleméner ex-
aúdi: véniat super nos
mútipl. x misericórdia tua:
bene † dicántur et hi pál-
mites palmárum, seu olivá-
rum: et sicut in figúra Ec-
clésiae multiplicásti Noe
egrediéntem de arca, et
Móysen exeúntem de Ae-
gýpto cum filiis Israel;
ita nos portántes palmas,
et ramos olivárum, bonis
áctibus occurrámus ób-
viam Christo: et per ipsum
in gáudium introeámus ae-
térnum. Qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spíritus
Sancti Deus.

by snažně tě vzývajících
milostivě vyslyš. Nechť se-
stoupí na nás mnohoná-
sobné milosrdenství tvoje.
Buďtež † požehnány i tyto
ratolesti palmové nebo oli-
vové. A jako jsi, předobra-
zuje Církev, zahrnul po-
žehnáním Noe, vystupují-
cího z archy, a Mojžíše,
vycházejícího z Egypta se
syny israelskými, tak dej i
nám, kteří neseme palmy a
ratolesti olivové, ať s dob-
rými skutky vyjdeme vstříc
Kristu a skrze něho do
radosti vstoupíme věčné.
Jenž s tebou žije . . .

P r e f a c e

V. Per ómnia saécula
saeculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dómi-
num.

V. Grátias agámus Dó-
mino, Deo nostro.

R. Dignum et justum
est.

Vere dignum et justum
est, aequum et salutáre,
nos tibi semper, et ubí-
que grátias ágere, Dómine
sancte, Pater omnípotens,
aetérne Deus. Qui gloriá-
ris in consílio sanctórum
tuórum. Tibi enim sérviant
creatúrae tuae: quia te
solum auctórem et Deum

V. Po všechny věky
věkův.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Vzdejme díky Pánu,
Bohu svému.

R. Hodno jest a spra-
vedlivo.

Vpravdě hodno a spra-
vedlivo jest, slušno a spa-
sitelno, abychom tobě vždy
a všude díky vzdávali, Ho-
spodine svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože, jenž
veleben jsi ve sboru sva-
tých svých. Toběť slouží
tvorové tvoji, neboť tebe
jediného za původce a

cognóscunt, et omnis factúra tua te collaúdat, et benedicunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus saéculi, líbera voce confiténtur. Cui assístunt Angeli et Archángeli, Throni et Doinatiónes: cumque omni milítia coeléstis exercitus, hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicétes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O r é m u s :

Pétimus, Dómine Sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: ut hanc creatúram olívae, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmbe rédiens ad arcam próprio pértulit ore, benedícere, et sanctíficáre dignéris: ut, quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectionem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salutis remédium, tuæ grátiae sacraméntum. Per Dóminum . . . ℞. Amen.

Boha uznávají. A všechno dílo tvé tě vespole chválí a blahorečí ti svatí tvoji, neboť hlasitě vyznávají ono veliké jméno tvého jednorozeného před králi a mocnostmi tohoto světa. Jemuž slouží Andělé i Archandělé, Trůnové a Panstva a s celým zástupem nebeského vojska chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Svatý, Svátý, Svátý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

℣. Pán s vámi.

℞. I s duchem tvým.

M o d l e m e s e :

Prosíme, Hospodine Svátý, Otče všemohoucí, věčný Bože, abys tento výtvar olivy, jemuž jsi dal ze hmoty dřeva vyrůstí a jejíž holubice vracející se do archy ve svém zobáčku přinesla, požehnání a požsvětí ráčil, by těm, kdožkoliv by z něho snítku přijali, dostalo se ochrany duše a těla. Staň se tedy, Pane, toto znamení milosti tvé prostředkem naší spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . . ℞. Amen.

O r é m u s :

Deus, qui dispérsa cón-
gregas, et congregáta con-
sérvas: qui pópulis óbviám
Jesu ramos portántibus be-
nedixísti: béne†dic étiam
hos ramos palmae et olí-
vae, quos tui fámuli ad
honórem nóminis tui fi-
déliter suscípiunt: ut, in
quemcúmque locum intro-
dúcti fúerint, tuam bene-
dictiónem habitatóres loci
illíus consequántur: et
omni adversitáte effugáta,
déktera tua protégat, quos
redémit Jesus Christus, Fí-
lius tuus, Dóminus noster.
Qui tecum vivit . . .

O r é m u s :

Deus, qui miro disposi-
tiónis órđine, ex rebus
étiam insensibílibus, dis-
pensatióem nostrae salú-
tis osténdere voluísti: da,
quaesumus; ut devóta tuó-
rum corda fidélium salú-
briter intélligant, quid mý-
stice desígnat in facto,
quod hódie coelésti lú-
mine affláta, Redemptóri
óbviám procédens, palmá-
rum atque olivárum ramos
vestigiis ejus turba sub-
strávit. Palmárum ígitur
rami de mortis príncipe
triúmphos exspéctant: súr-
culi vero olivárum, spiri-
tuálem unctiónem advenís-
se quodámmodo clamant.
Intelléxit enim jam tunc

M o d l e m e s e :

Bože, jenž rozptýlené
shromažďuješ a shromáždě-
né zachováváš, jenž jsi
zástupům, nesoucím rato-
lesti vstříc Ježíšovi, po-
žehnal, poťžehnej také
tyto větve palmové a oli-
vové, jež tvoji služebníci
ke cti jména tvého s věrou
přijímají, aby, na které-
koliv místo vneseny bu-
dou, obyvatelé místa to-
ho požehnání tvého do-
sáhli. Pravice tvá pak za-
puď všeliké protivenství a
chraň ty, které vykoupil
Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán
náš. Jenž s tebou žije a . . .

M o d l e m e s e :

Bože, jenž jsi podivu-
hodným řádem svých ú-
radků i na věcech neži-
vých rozdělení spásy naší
znázorniti chtěl, dej, pro-
síme, aby zbožná srdce
tvých věřících ke svému u-
žitku porozuměla, co v du-
chovním smyslu znamená
v té události, že dnes ne-
beským osvícením nad-
chnutý zástup vycházeje
vstříc Vykupiteli, palmové
a olivové větve pod jeho
kročeje prostíral. Palmové
tedy ratolesti dávají nám
tušiti budoucí vítězství nad
knížetem smrti; snítky pak
olivové jakoby oznamo-
valy, že duchovní poma-
zání už nadešlo. Poroz-

illa hóminum beáta multítudo praefigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quae in illo et triúmphos victóriae, et misericórdiae pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum, et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus, per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cuius nos membra fieri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósae resurrectiónis partícipes esse mereámur. Qui tecum vivit . .
R. Amen.

uměl totiž už tehdy onen blažený zástup lidí, že se tím předobrazuje, jak Vykupitel náš ze soucitu nad lidskými bédami bude za život celého světa s knížetem smrti zápasiti a svou smrtí zvítězí. A proto přinesl na počest tyto věci, jež by naznačovaly i jeho vítězoslávu i hojnost milosrdenství. Také my i událost i její význam plně věříme a na mysl máme a tebe, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista snažně prosíme, abychom v něm a skrze něho, jehož údy jsi nás chtěl míti, nad vládou smrti zvítězili a jeho slavného vzkříšení zasloužili účastnými se státi. Jenž s tebou žije a králuje v jednotě Ducha Svatého, Bůh, po všechny věky věkův. R. Amen.

O r é m u s :

Deus, qui per olivae ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussísti: praesta, quaesumus; ut hos olivae, ceterarúmque árborum ramos, coelésti bene†dictióne sanctífices; ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salútem. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

M o d l e m e s e :

Bože, jenž jsi holubici nařídil, olivovou ratolestí pokoj zemi zvěstovati, rač, prosíme, tyto olivové i jiného stromoví ratolesti nebeským † požehnáním posvětití, aby všemu lidu tvému prospívaly k spáse. Skrze Krista, Pána našeho.
R. Amen.

O r é m u s :

Béneŕdic, quaesumus, Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: et praesta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratióne hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perficiat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiae summópere diligéndo. Per Dóminum nostrum . . .

Ŧ. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

O r é m u s :

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum, Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiméнта sua cum ramis palmárum in via sternébant: praesta, quaesumus; ut illi fidei viam praeparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiae ramis; ut ejus vestigia sequi mereámur. Qui tecum vivit . . .

Ř. Amen.

Za rozdávání ratolestí zpívá

Púeri Hebraeorum, portántes ramos olivárum, ob-

M o d l e m e s e :

Poŕžehnej, prosíme, Páne, tyto palmové nebo olivové ratolesti a dej, aby, co lid tvůj k uctění tvému dnešního dne viditelně činí, to duchovně s největší zbožností dokonal tím, že bude nad nepřítelem vítěziti a dílo milosrdenství svrchovaně milovati. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Ř. Pán s vámi.

Ŧ. I s duchem tvým.

M o d l e m e s e :

Bože, jenž jsi Syna svého Ježíše Krista, Pána našeho, pro spásu naši na tento svět poslal, aby se snížil k nám a nás opět přivedl k tobě; jemuž také, když vcházel do Jerusalema, aby naplnil Písmo, zástup věřícího lidu v nejupřímnější oddanosti roucha svá a větve palmové na cestu prostíral, dej, prosíme, bychom mu cestu víry připravili, na níž by po odstranění kamene urážky a skály pohoršení zelenaly se před tebou skutky naše jako ratolesti spravedlnosti, bychom jeho šlépějí následovati byli hodni. Jenž s tebou žije . . .

Ř. Amen.

se Antifona :

Pacholata hebrejská nesla ratolesti olivové a vy-

viavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.

šla vstříc Pánu, volajíce a řkouce: „Hosanna na výsostech!“

Alia Antiphona

Púeri Hebraeorum vestiménta prosternábant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Po rozdělení modlí se kněz:

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spírítu tuo.

O r é m u s:

Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinae sedere fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quaesumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Jin á A n t i f o n a

Pacholata hebrejská prostírala roucha na cestu a volala, řkouce: „Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně.“

℣. Pán s vámi.

℞. I s duchem tvým.

M o d l e m e s e:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi posadil Pána našeho Ježíše Krista na oslátko a jenž jsi vnuknul zástupům lidu, aby roucha nebo ratolesti stromové na cestu prostírali a jemu k oslavě Hosanna zpívali, dej, prosíme, abychom je v nevinosti následovati uměli a jejich odměny dosáhnouti byli hodni. Skrze téhož Krista, Pána našeho.

℞. Amen.

Průvod

Už před r. 400 bylo v Jerusalemě zvykem, že věřící s biskupem v čele kráčeli v průvodě s hory Olivetské a pěli při tom hymny. Brzo na začátku středověku přistupuje k tomu ještě zvláštní svěcení ratolestí, které se při průvodě nesou. Průvod představuje slavný vjezd Kristův do Jerusalema před umučením. Církev svatá tím sice napodobuje proradné židy, vkládá však na rozdíl od nich do tohoto obřadu všecku svou lásku, obdiv a vděčnost pro vítěze nad smrtí a hříchem. Takovým způsobem kráčí Církev za Kristem všemi zeměmi a všemi národy až do skonání světa.

Diaconus dicit: Procedámus in pace.

℞. In nómine Christi. Amen.

Jáh en praví: Vyjděme v pokoji.

℞. Ve jménu Kristově. Amen.

Za průvodu se zpívají některé z následujících Antifon :

Antiphona. Matth. 21.

Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est: et invenietis pullum ásinae alligátum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, et addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit, dícite: Opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum: álii expandébant vestiménta sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant: et qui sequebantur, clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini, benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserére nobis, fili David.

Alia Antiphona

Joann. 12, 12 et 13.

Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum: et exiérunt ei óbviám, et clamábant pueri, dicéntes: Hic est, qui

Antifona. Mat. 21, 1-3, 7-9.

Když se přiblížil Pán k Jerusalemu, poslal dva z úředníků svých řka: „Jděte do městečka, které leží před vámi, a naleznete oslátko přivázané, na němž dosud nikdo z lidí neseděl; odvažte je a přiveďte ke mně. Bude-li se vás někdo tázati, řekněte: Pán ho potřebuje.“ Odvažše je, přivedli k Ježíšovi; i položili na ně roucha svá a on se na ně posadil. Druzí rozprostírali roucha svá na cestu; jiní trousili na zemi ratolesti stromové a ti, kteří je následovali, volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Požehnáno budiž království otce našeho Davida! Hosanna na výsostech! Smiluj se nad námi, synu Davidův!“

Jiná Antifona

Jan 12, 12 et 13.

Když uslyšel zástup, že Ježíš přichází do Jerusalema, vzal ratolesti palmové a vyšel mu vstříc; i volaly dítky řkouce: „Tentof jest, jenž přijíti má ke spáse

venturus est in salutem populi. Hic est salus nostra, et redemptio Israel. Quantum est iste, cui Throni et Dominationes occurrunt? Noli timere, filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum asinae, sicut scriptum est. Salve Rex, fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Alia Antiphona

Ante sex dies sollemnis Paschae, quando venit Dominus in civitate Jerusalelem, occurrerunt ei pueri: et in manibus portabant ramos palmorum, et clamabant voce magna, dicentes: Hosanna in excelsis: benedictus, qui venisti in multitudine misericordiae tuae: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona

Occurrunt turbae, cum floribus et palmis Redemptori obviam: et victori triumphanti digna dant obsequia: Filium Dei orgenes praedicant: et in laudem Christi voces tonant per nubila: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona

Cum Angelis et pueris fideles inveniamur, triumphatori mortis clamantes: Hosanna in excelsis.

lidu! Tento jest spása naše a vykoupení Israelovo! Jak veliký jest ten, jemuž Trůnové a Panstva spěchají v ústrety! Neboj se, dcero Sionská; hle, Král tvůj přichází k tobě sedě na oslátku, jakož psáno jest. Zdráv buď, Králi, tvůrce světa, jenž jsi přišel nás vykoupiti!“

Jiná Antifona

Šest dní před slavností velikonoční, když se bral Pán do města Jerusalema, spěchalymu v ústrety dítky; v rukou pak nesly ratolesti palmové a volaly: „Hosanna na výsostech! Požehnan buď, jenž jsi přišel s hojností milosrdenství! Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Spěchají zástupové skvítím a palmami Vykupiteli v ústrety a vítězi slavnému důstojný vzdávají hold. Syna Božího ústy národové velebí a ke chvále Kristově hlasy hřmí k oblakům: „Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Sanděly a dítkami nechť shledáni jsme věřícími, vítězi nad smrtí volajíce: „Hosanna na výsostech!“

Alia Antiphona

Turba multa, quae con-
venerant ad diem festum,
clamabat Dómino: Bene-
dictus, qui venit in nómi-
ne Dómini: Hosanna in
excélsis.

Při návratu průvodu uzavrou se dveře kostela a několik zpě-
váků z vnitřku chrámu zpívá střídavě s chórem, jenž stojí přede
dveřmi :

H y m n u s

Glória, laus, et honor,
tibi sit, Rex Christe, Re-
demptor: Cui puerile decus
prompsit Hosanna pium.

Ř. Glória, laus . . .

Israel es tu Rex, Daví-
dis et ínclita proles: Nó-
mine qui in Dómini, Rex
benedícte, venis.

Ř. Glória, laus . . .

Coetus in excélsis te
laudat coelicus omnis. Et
mortális homo, et cuncta
creáta simul.

Ř. Glória, laus . . .

Plebs Hebraea tibi cum
palmis óbvía venit: Cum
prece, voto, hymnis, ád-
sumus ecce tibi.

Ř. Glória, laus . . .

Hi tibi passúro solvé-
bant múnia laudis: Nos
tibi regnánti pángimus ec-
ce melos.

Ř. Glória, laus . . .

Hi placuére tibi, pláceat
devótio nostra: Rex bone,
Rex clemens, cui bona
cuncta placent.

Ř. Glória, laus . . .

Jin á Antifona

Zástup četný, jenž sešel
se ke dni slavnostnímu,
volal na Pána: „Požehnán
buď, jenž přichází ve jmé-
nu Páně! Hosanna na vý-
sostech!“

Sláva, chvála a čest to-
bě, Králi, Kriste, Vykupi-
teli, jemuž výkvět mládí
Hosanna pěl zbožně.

Ř. Sláva, chvála . . .

Israele ty's Král, Davi-
dův potomek slavný. Ve
jménu přicházíš Páně, po-
žehnaný Králi.

Ř. Sláva, chvála . . .

Na výsostech chválí tebe
všechn nebešťanů zástup,
také člověk ve smrtelném
těle a s ním všechno tvor-
stvo. Ř. Sláva, chvála . . .

Lid ti hebrejský vstříc
vyšel s palmami; hle, my
prosbou, slibem, zpěvem
tebe ctíme.

Ř. Sláva, chvála . . .

Oni tobě, k mukám při-
pravenému, vzdali chválu
povinnou; my, hle, tobě
vládnoucímu písně libé pě-
jem'. Ř. Sláva, chvála . . .

Oni líbili se tobě, i naše
libá ti buď zbožnost. Králi
dobrý, Králi mírný, jemuž
líbí se vše, což dobré.

Ř. Sláva, chvála . . .

Poté podjáhen zatluče patou kříže na dveře chrámové, které se ihned otevrou. Tímto obřadem se naznačuje, že Kristus nám svou smrtí na kříži otevřel opět nebe, které nám hříchem bylo uzamčeno.

Když vstupuje průvod do chrámu, zpívá se :

R. *Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebraeórum púeri resurrectionem vitae pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis.* **R.** *Když vstupoval Pán do svatého města, dítky hebrejské zvěstovaly vzkříšení života; * s ratolestmi palmovými volaly: „Hosanna na výsostech!“*

V. *Cum audisset pópulus, quod Jesus véniret Jerosólymam, exiérunt obviam ei. Cum ramis palmárum . . .* **V.** *Když uslyšel lid, že Ježíš přichází do Jerusalema, vyšel mu vstříc. S ratolestmi palmovými . . .*

Mše svatá

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Církev svatá nám při průvodě dala nahlédnouti na jeden prasek slávy Vykupitele po jeho zmrtvýchvstání, abychom snáze snesli pohled na jeho nesmírné ponížení před dokonáním díla naší spásy. Ústy proroka volá Kristus ve Vstupu úpěnlivě k Otci o pomoc ve své bezedné úzkosti a sklíčenosti. Nechme otřásti nitro svého srdce tímto bědováním a rozjímáme, co to znamená, že Kristus sám sebe ponížil, aby nás mohl spasiti! Vezměme si za příklad jeho pokoru a vezme, že nejen Spasitele s nebe svedla, ale také nás opět do něho přivede.

Introitus. Ps. 21, 20 et 22. **Vstup.** Ž. 21, 20 a 22.

Dómine, ne longe fácias auxílium tuum a me, ad defensionem meam aspice: líbera me de ore leónis, et a cornibus unicórnium humilitátem meam. Ps. ib. 2. Deus, Deus meus, respice in me, quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longe . . . **Pane, nezústávej daleko ode mne se svou pomocí; ku pomoci mi přispěj! Vysvobod' mne z tlamy lví a od rohů bývolích — mne ztrápeného. Ž. tamt. 2. Bože, Bože můj, shlédni na mne. Proč jsi mne opustil? Daleko od spásy své nařikám nad vinami svými. Pane, nezústávej daleko . . .**

O r a t i o

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiae ipsíus habére documénta, et resurrectiόνis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum ...

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippén. c. 2, 5-11.

Kristus vzdal se dobrovolně sebe lidskou podobu, aby mohl smrt na kříži. Proto musíme se mu klaněti! — Jak musíme býti teprve my pokorní, když jsme si vědomi svých hříchů!

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se aequálem Deo: sed semetípsum exinanívit forman servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur,

M o d l i t b a

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli našemu vtěliti se a podstoupiti smrt kříže, aby pokolení lidské mělo k následování příklad pokory, uděl nám milostivě, abychom sobě zasloužili od jeho trpělivosti se učiti a na jeho vzkříšení účastenství míti. Skrze téhož Pána ...

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 2, 5-11.

Bratři, to zajisté smýšlení mějte v sobě, které bylo i v Kristu Ježíši, jenž jsa ve způsobě Boží, nepokládal toho za věc uloupenou, že jest rovný Bohu, nýbrž sebe sama zmařil přijav způsobu služebníka tím, že podobným se stal lidem a ve vnějším zjevu svém byl shledán jako člověk. Ponížil sebe sama stav se poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, kteréž jest nade všecko jméno, (zde se pokleká) aby ve jménu Ježíšově pokleklo veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i těch, kteří jsou v podsvětí, a aby

quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

každý jazyk vyznal, že Pán Ježíš Kristus jest ve slávě Boha Otce.

Graduale. Ps. 72, 24 et 1-3.

Stupňový zpěv. Ž. 72.

Tenuísti manum dextram meam: et in voluntate tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. V. Quam bonus Israel Deus rectis corde! mei autem pene moti sunt pedes: pene effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatibus pacem peccatorum videns.

Držel jsi mou pravici a dle vůle své jsi mne vedl a se slávou jsi mne přijal. V. Jak dobrý jest Bůh, Israeli, lidem upřímného srdce! Mé nohy tehdy málem byly by poklesly a kročeje mé málem byly by uklouzly, neboť jsem se rozhorlil nad bezbožníky, vida blahobyť hříšníků.

Tractus. Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32. Traktus.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquísti? V. Longe a salute mea verba delictorum meorum. V. Deus meus, clamábo per diem, nec exaúdiēs: in nocte, et non ad insipientiam mihi. V. Tu autem in sancto habitas, laus Israel. V. In te speraverunt patres nostri: speraverunt, et liberásti eos. V. Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: in te speraverunt, et non sunt confúsi. V. Ego autem sum vermis, et non homo: opprobrium hóminum, et abjectio plebis. V. Omnes qui videbant me, aspernábantur me: locúti sunt labiis, et moverunt caput. V. Sperávit in Dómino,

Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč jsi mne opustil? V. Daleko od spásy své vzdychám nad vinami svými. V. Bože můj, volám přes den, a nevyslycháš mne, v noci, a nic nepomáhá mé nerozumnosti. V. Vždyť ty přebýváš ve svatyni, chválo Israele. V. V tebe doufali otcové naši; doufali a tys je vysvobozoval. V. K tobě volávali a docházeli spásy; v tebe doufali a nebývali zahanbeni. V. Já pak jsem červ a ne člověk; lidem na posměch a vyvrhel chátý. V. Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; šklebili pysky a potřásali hlavou. V. „Důvěřoval v Pána, ať jej vyprostí; ať mu po-

erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. V. Ipsi vero consideravérunt, et conspexérunt me: diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem. V. Líbera me de ore leónis: et a córnibus unicórnium humilitátem meam. V. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum. V. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt coeli justítiam ejus. V. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Budťto kněz a dva jáhnové nebo tři jáhnové zpívají zprávu o umučení našeho Vykupitele. Jáhen nezdraví obvyklým „Pán s vámi.“ Také se nepřinesou ke knize rozžaté svíce, aby se vyjádřil smutek nad tím, co se bude předčítati. Drží se však v rukou posvěcené ratolesti na označení naší víry a věrnosti k trpícímu Pánu — Může naše srdce zůstati chladno při zprávě o tom, jak Bůh nás miloval? — Křížek † značí Krista, C (Chorista nebo Cantor) Evangelistu, S (Succentor nebo Synagoga) ostatní mluvčí osoby.

Pássio Dómini nostri
Jesu Christi
secúndum Matthaeum
cap. 26 et 27.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: † Scitis quia post bíduum Paschafiet, et Fílis hóminis tradétur, ut crucifigátur? C Tunc congregáti sunt príncipes sacerdotum, et senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdotum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt, ut Jesum dolo tenérent, et occide-

může, když jest jeho miláčkem.“ V. Dívají se však a číhají na mne; rozdělují mezi sebou roucha moje a o můj oděv metají los. V. Vysvobod' mne z tlamy lví a od rohů bývolích, mne ztrápeného. V. Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko sémě Jakubovo, velejte jej. V. Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení budoucí a nebesa budou zvěstovati spravedlnost jeho. V. Pokolení příštímu, které Pán učiní.

Umučení Pána našeho
Ježíše Krista
podle Matouše
kap. 26, a 27.

Za onoho času Pán Ježíš pravil učedníkům svým: † „Víte, že po dvou dnech budou Velikonoce a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován?“ C Tehdy sešli se velekněží a starší lidu v domě nejvyššího kněze, jménem Kaifáše, a uradili se, aby Ježíše lstivě jali a zabili; ale pravili: S „Ne v den sváteční,

rent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo. C Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi et effúdit super caput ipsíus recumbéntis. Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: S Ut quid perditio haec? pótuit enim istud venúndari multo, et dari paupéribus. C Sciens autem Jesus, ait illis: † Quid molésti estis huic mulieri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper paúperes habétis vobiscum: me autem non semper habétis. Mittens enim haec unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque praedicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicéatur et quod haec fecit in memóriam ejus. C Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait illis: S Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exínde quaerébat oportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicén-

aby snad nenastal rozbroj v lidu.“ C Když pak Ježíš byl v Betanii v domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena s nádobou alabastrovou mastí drahé a vylila ji na hlavu jeho, když byl za stolem. Vidouce to učedníci, rozmrzeli se a řekli: S „K čemu ztráta tato? Vždyť se to mohlo draze prodati a dáti chudým.“ C Věda pak to Ježíš řekl jim: † „Proč té ženě činíte obtíže: Dobrý skutek zajisté vykonala nade mnou. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte; neboť vylivši mast tu na mé tělo, učinila to k mému pohřbení. Amen pravím vám: kdekoli bude kázáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“ C Tehdy jeden ze dvanácti, jménem Jidáš Iškariotský, odešel k velekněžím řekl: S „Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím?“ C I ustanovili mu dáti třicet stříbrných. A od té chvíle hledal času příhodného, aby ho zradil. Prvního pak dne přesnic učedníci přistoupili k Ježíšovi řkouce: S „Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka?“ C A on řekl: † „Jděte do města

tes: S Ubi vis parémus tibi comédere Pascha? C At Jesus dixit: † Ite in civitátem ad quemdam, et dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discipulis meis. C Et fecérunt discipulii, sicut constituit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem facto, discumbébat cum duódecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit: † Amen dico vobis quia unus vestrum me traditúrus est. C Et contristáti valde, coepérunt sínguli dícere: S Numquid ego sum, Dómine? C At ipse respóndens ait: † Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: vae autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. C Respóndens autem Judas, qui trádidit eum dixit: S Numquid ego sum, Rabbi? C Ait illi: † Tu dixisti. C Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discipulis suis, et ait: † Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. C Et accípiens cálicem, grátias egit: ei dedit illis, dicens: † Bíbite ex hoc omnes. Hic

k jistému člověku a rcete jemu: Mistr praví: Čas můj jest blízko: u tebe budu jísti beránka s učedníky svými.“ C I učinili učedníci tak, jakož jim uložil Ježíš, a připravili beránka. Když pak byl večer, zaujal místo u stolu se dvánácti učedníky svými. A když jedli, řekl: † „Amen pravím vám: jeden z vás mne zradí.“ C I zarmoutivše se velmi, počali jeden každý říkati jemu: S „Zdali já jsem to, Pane?“ C On pak odpovídaje řekl: † „Kdo se mnou omáčí ruku v míse, ten mě zradí. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil člověk ten.“ C I promluvil Jidáš, kterýž ho zradil, a řekl: S „Zdali já jsem to, mistr?“ C Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl.“ C Když pak večereli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: † „Vezměte a jezte; toto jest tělo mé.“ C A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: † „Pijte z toho všickni, neboť toto jest krev má Nového zákona, která za mnohé vyлита bude na odpuštění hříchů. Ale pravím vám: Od

est enim sanguis meus novi testaméti, qui pro multis effundétur in remissionem peccatorum. Dico autem vobis: non bibam á modo de hoc genímíne vitis, usque in diem illum, cum il- lud bibam vobíscum no- novum in regno Patris mei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: † Omnes vos scándalum patiémini in me, in ista nocte. Scrip- tum est enim: Percútiám pastórem, et dispergéntur oves gregis. Postquam au- tem resurréxero, praecé- dam vos in Galilaeam. C Respóndens autem Petrus, ait illi: S Et si omnes scan- dalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. C Ait illi Jesus: † Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. C Ait illi Pe- trus: S Étiám si oportúerit me mori tecum, non te ne- gábo. C Simíliter et omnes discípuli dixerunt. Tunc ve- nit Jesus cum illis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit discípulis suis: † Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem. C Et as- súmpto Petro, et duóbus filiis Zebedaei, coepit con- tristári, et moestus esse. Tunc ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mor- tem: sustinéte hic, et vi- této chvíle nebudu píti z tohoto vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu píti s vami v krá- lovství Otce mého.“ C A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou. Tehdy dí jim Ježíš: † „Vy všickni pohoršíte se nade mnou této noci; neboť psáno jest: Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce stáda. Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“ C Odpovídaje pak Petr řekl jemu: S „Byť se všickni pohoršili nad te- bou, já se nikdy nepo- horším,“ C Řekl jemu Je- žíš: † „Amen, pravím to- bě: této noci, prve než ko- hout zazpívá, třikrát mne zapřeš.“ C Dí jemu Petr: S „Bych měl umříti s te- bou, nezapru tebe.“ C Po- dobně pravili též všickni učedníci. Tehdy Ježíš při- šel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: † „Po- seděte tuto, až odejda tamto se pomodlím.“ C A pojav Petra a dva syny Zebe- deovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. Tu řekl jim: † „Smutná jest duše má až k smrti! pozůstaňte tuto, a bděte se mnou.“ C A popošed maličko padl na tvář a modlil se řka: † „Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich

giláte mecum. C Et progressus pusillum, pröcudit in faciém suam, orans, et dicens: † Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: † Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatióem. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma. C Iterum secúndo ábiit, et orávit, dicens: † Pater mi, si non potest hic calix transférre, nissi bibam illum, fiat voluntas tua. C Et venit iterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim óculi eórum graváti. Et relíctis illis iterum ábiit, et orávit tertio, eúmdem sermóem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: † Dormíte jam, et requiescite: ecce appropinquávit hora, et Filius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit, qui me tradet. C Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus pópuli. Qui autem trádedit eum, dedit illis

tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty.“ C I přišel k učedníkům svým a našel je, ani spí; i řekl Petrovi: † „Tak-li jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ C Opět podruhé odešel a modlil se řka: † „Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.“ C A přišed opět, našel je, ani spí, neboť oči jejich byly obtíženy. I nechal jich a odešed opět modlil se potřetí, táž slova říkáje. Poté přišel k učedníkům svým a řekl jim: † „Spěte již a odpočívejte; aj přiblížila se hodina, a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle přiblížil se ten, který mě zradí.“ C A když ještě mluvil, hle, Jidáš, jeden ze dvánácti, přišel a s ním zastup veliký s meči a kyji posláni byvše od velekněží a starších lidu. Ten pak, který jej zrazoval, dal jim znamení řka: S „Kterého políbím, ten jest to, chopte se ho.“ C A hned přistoupiv k Ježíšovi řekl: S „Zdráv buď, mistře!“ C A zulíbal jej. I řekl mu Ježíš: † „Příteli, nač jsi

signum dicens: *S* Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum. *C* Et confestim accedens ad Jesum dixit: *S* Ave, Rabbi. *C* Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: † Amice, ad quid venisti: *C* Tunc accesserunt, et manus injecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum, amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: † Convertere gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia sic oportet fieri? *C* In illa hora dixit Jesus turbis: † Tamquam ad latronem existis cum gladiis, et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. *C* Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae Prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caiapham principem sacerdotum

přišel?“ *C* Tu přistoupivše vztáhli ruce na Ježíše a jali ho. A hle, jeden z těch, kteří byli s Ježíšem, vztáhl ruku vytasil meč svůj a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, uřal mu ucho. Tu řekl mu Ježíš: † „Vtas svůj meč na jeho místo; neboť všickni, kteří berou meč, od meče zahynou. Či myslíš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi nyní více než dvanáct pluků andělů? Kterak tedy naplní se Písma, že musí se tak státi?“ *C* V tu hodinu řekl Ježíš zástupům: † „Jako na lotra vyšli jste s meči a kyji zajmout mě. Denně sedával jsem u vás uče ve chrámě, a nejali jste mne.“ *C* Ale toto všecko se stalo, aby se naplnila Písma prorocká. Tu všickni učedníci opustivše ho utekli. Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se byli shromáždili. Petr šel za ním z daleka až ku paláci nejvyššího kněze a vešel dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a velerada celá hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, a nenalezli, ačkoliv mnoho svědků falešných přistoupilo. Naposled při-

tum, ubi Scribae, et seniiores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris, ut videret finem. Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quaerebant falsum testimonium contra Jesus, ut eum morti traderent: et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, et dixerunt: S Hic dixit: Possum destruire templum Dei, et post triduum reaedificare illud. C Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? C Jesus autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi: S Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Filius Dei. C Dicit illi Jesus: † Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, a modo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli. C Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua, dicens: S Blasphemavit: quid adhuc egemus tēstibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C At illi respondentes, dixerunt: S Reus

šli dva svědkové falešní a řekli: S „Tento pravil: „Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti.“ C Tu povstal nejvyšší kněz a řekl jemu: S „Nic-li neodpovídáš k těm věcem, kteréž tito proti tobě svědčí?“ C Ale Ježíš mlčel. Řekl mu nejvyšší kněz: S „Zapřisám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li Kristus, Syn Boží?“ C Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl; avšak pravím vám: Od tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici Boží a přicházeti v oblacích nebeských.“ C Tu nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: S „Rouhal se! Což ještě potřebujeme svědků? Aj nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá?“ C A oni odpovídajíce řekli: S „Hoden jest smrti.“ C Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní políčkovali ho říkajíce: S „Hádej nám, Kriste, kdo jest to, který tě udeřil?“ C Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna děvečka a řekla: S „I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským.“ C Ale on zapřel přede všemi řka: S „Nevím, co pravíš.“ C A když vyšel do brány, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm, kteří

est mortis. C Tunc expu-
 erunt in faciē ejus, et có-
 laphis eum caeciderunt,
 álii autem palmas in faciē
 ejus dedērunt, dicētes: S
 Prophetiza nobis, Christe,
 quis est, qui te percússit?
 C Petrus vero sedēbat foris
 in átrio: et accēssit ad eum
 una ancilla, dicens: S Et
 tu cum Jesu Galilaeo eras.
 C At ille negávit coram
 ómnibus, dicens: S Néscio
 quid dicis. C Exeúnte au-
 tem illo jánuam, vidit eum
 ália ancilla, et ait his, qui
 erant tibi: S Et hic erat cum
 Jesu Nazaréno. C Et íte-
 rum negávit cum juramén-
 to: Quia non novi hómi-
 nem. Et post pusillum ac-
 cessērunt, qui stabant, et
 dixerunt Petro: S Vere et
 tu ex illis es: nam et lo-
 quēla tua maniféstum te
 facit. C Tunc coepit dete-
 stári, et juráre quia non
 novisset hóminem. Et con-
 tínuo galus cantávit. Et
 recordátus est Petrus verbi
 Jesu, quod díxerat: Priús-
 quam gallus cantet, ter me
 negábis. Et egréssus foras,
 flevit amáre. Mane autem
 facto, consílium iniérunt
 omnes príncipes sacerdotum,
 et senióres pópuli ad-
 vérsus Jesum, ut eum morti
 tráderent, Et vinctum ad-
 duxērunt eum, et tradidē-
 runt Póntio Piláto praesidi.
 Tunc videns Judas, qui eum

tam byli: S „Také tento byl
 s Ježíšem Nazaretským.“
 G A opět zapřel s přísahou:
 „Neznám toho člověka.“
 A po malé chvíli přistoupili
 okolostojící a řekli Petrovi:
 S „Vpravdě i ty jsi z nich,
 neboť také mluva tvá tě prozrazuje.“
 C Tu počal se proklínati a
 přísahati, že nezná člověka
 toho. A hned kohout zazpíval.
 I rozpomenul se Petr na slovo
 Ježíšovo, kteréž byl řekl:
 „Prve než kohout zazpívá,
 třikrát mě zapřeš.“ A vyšed ven
 plakal hořce. Když pak bylo
 ráno, všickni velekněží a
 starší lidu učinili nález
 proti Ježíšovi, aby ho vydali
 na smrt. I svázavše ho přivedli
 a vydali jej vladaři Pontiu
 Pilátovi. Tehda Jidáš, jenž ho
 zradil, vida, že jest odsouzen,
 pojat lítostí navracel třicet
 stříbných velekněžím a
 starším řka: S „Zhřešil jsem
 zradiv krev spravedlivou.“
 C Ale oni řekli: S „Co nám
 do toho? Ty viz.“ C I povrhl
 stříbrné ve chrámě a vzdálil se;
 a odešed osidlem se oběsil.
 Velekněží však vzavše
 stříbrné pravili: S „Nesluší
 je vložiti do pokladny, neboť
 jest to mzda krve.“ C A pora-
 divše se koupili za ně pole
 hrncířovo ku pohřbívání pout-

trádidit, quod damnátus esset, poeniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdotum, et senióribus, dicens: *S* Peccávi, tradens sánguinem justum. *C* At illi dixerunt: *S* Quid ad nos? Tu víderis. *C* Et projéctis argénteis in templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdotum, accéptis argénteis, dixerunt: *S* Non licet eos mittere in córbonam: quia prétium ságuinis est. *C* Consílio autem ínito, emérunť ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrínórum. Propter hoc vocátus est ager ille Hacéldama, hoc est, ager ságuinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a filiis Israel: et dedérunt eos in agrum figuli, sicut constitúit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante Praesidem, et interrogávit eum Praeses, dicens: *S* Tu es Rex Judaeórum? *C* Dicit illi Jesus: † Tu dicis. *C* Et cum accusarétur a princípibus sacerdotum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: *S* Non audis quanta advér-

níků. Proto nazváno jest pole to Hakeldama, to jest pole krve, až do dnešního dne. Tehda se naplnilo, co bylo pověděno od proroka Jeremiáše slovy: „A vzali třicet stříbrných, mzdu to muže proceněného, jehož procenili synové israelští, a dali je za pole hrncířovo, jakož mi ustanovil Pán.“ Ježíš pak byl postaven před vladařem. I otázal se ho vladař řka: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A Ježíš řekl jemu: † „Ty pravíš.“ *C* A když velekněží a starší na něj žalovali, neodpověděl ničeho. Tu řekl mu Pilát: *S* „Neslyšíš-li, jak veliké věci proti tobě vypovídají?“ *C* Ale on neodpověděl mu k žádnému slovu, takže vladař divil se velmi. O slavnosti však vladař propouštíval lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy vězně pověstného, který slul Barabáš. Když se tedy sešli, řekl jim Pilát: *S* „Kterého chcete, abych vám propustil, Barabáše-li či Ježíše, jenž slove Kristus?“ *C* Neboť věděl, že ho vydali ze závisti. Když pak seděl na soudné stoličce, manželka jeho poslala k němu, řkouc: *S* „Nic neměj se spravedlivým tímto: neboť jsem mnoho vytrpě-

sum te dicunt testimonia?
 C Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur Praeses vehementer. Per diem autem sollemnem consuéverat Praeses populo dimittere unum vinctum, quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barábbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilátus: S Quem vultis dimittam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciébat enim, quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxorem ejus, dicens: S Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C Principes autem sacerdotum, et senióres persuaserunt populis, ut peterent Barábbam, Jesum vero perderent. Respondens autem Praeses, ait illis: S Quem vultis vobis de duobus dimitti? C At illi dixerunt: S Barábbam. C Dicit illis Pilátus: S Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes: S Crucifigatur. C Ait illis Praeses: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamabant, dicentes: S Crucifigatur. C Videns autem Pilátus, quia nihil proficeret, set magis tumultus

la dnes ve snách pro něho.“ C Velekněží však a starší přemluvili lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: S „Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil?“ C A oni řekli: S „Barabáše.“ C Dí jim Pilát: S „Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus?“ C Řkou všichni: S „Ukřižován buď.“ C Dí jim vladař: S „I co zlého učinil?“ C Ale oni více křičeli řkouce: S „Ukřižován buď.“ C Vida tedy Pilát, že nic nepořídí, nýbrž že rozbroj větším se stává, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: S „Nevinen jsem krví spravedlivého tohoto; vy vizte.“ C A všecken lid odpověděv řekl: S „Krev jeho na nás i na naše syny.“ C Tu propustil jim Barabáše, Ježíše pak ubičovav vydal jim, aby byl ukřižován. Tehda vojáci vladařovi vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou tlupu a svlékše ho přioděli jej pláštěm šarlatovým; a spletše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a dali třtinu v pravici jeho, a pokleknuvše před ním posmívali se mu řkouce: S „Zdráv buď, králi židovský!“ C A vy-

fieret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: *S* Innocens ego sum a sáanguine justí hujus: vos vidéritis. *C* Et respóndens univérsus pópulus, dixit: *S* Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. *C* Tunc dimísit illis Barábam: Jesum autem flagellátum trádídít eis, ut crucifigéretur. Tunc mílites Praesidis suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámýdem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: *S* Ave, Rex Judaeórum. *C* Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illúsérunt ei, exuérunt eum chlámýde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et duxérunt eum, ut crucifigérent. Exeúntes autem, invénérunt hómínem Cyrenaeum, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est, Calváriae locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cum guplivše se na něj, vzali třtinu a bili ho do hlavy. A když se mu posmíváli, svlékli s něho plášť a oblékli jej v roucha jeho a odvedli jej, aby ho ukřižovali. Vycházejíce pak našli člověka cyrenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl kříž jeho. A přišli na místo, které slove Golgotha, to jest místo lebčí. I dali mu pítí vína smíšeného se žlučí; a okusiv nechtěl pítí. Když pak jej ukřižovali, rozdělili si roucha jeho, metajíce o ně los, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los. A sedíce hlídali ho tam. I dali nad hlavu jeho nápis viny jeho: „Tento jest Ježíš, král židovský.“ Potom ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici, druhého na levici. Ti pak, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavou svou a říkajíce: *S* „Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže.“ *C* Podobně i velekněží posmívajíce se mu se zákoníky a staršími říkali: *S* „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li králem israelským, ať

stásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixerunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic est Jesus, Rex Judaeórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes; unus a dextris, et unus a sinístris. Praeteréúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei, et in trídúo illud reaedíficas: salva temetípsum. Si Filius Dei es, descénde de cruce. C Simíliter et príncipes sacerdotum illudéntes cum scribis et senióriibus, dicébant: S Álios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídít in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. C Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebrae factae sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa ho-

nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho. Doufal v Boha, ať ho nyní vysvobodí, miluje-li ho; neboť pravil: Syn Boží jsem.“ C Taktéž rouhali se mu i lotři, kteří byli s ním ukřižováni. Od šesté hodiny pak nastala tma po vší zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † „Eli, Eli, lamma sabaktani,“ C to jest: † „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ C Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: S „Eliáše volá tento.“ C A hned jeden z nich běžel a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu pítí. Ostatní však říkali: S „Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.“ C Ale Ježíš zvolav hlasem velikým vypustil duši.

(Zde se poklekne a chvíli sečká. — Nejohroznější skutek pod sluncem je dokonán: člověk zabil Boha, tvor Stvořitele. Dábel dovršil svoje dílo pomocí rukou lidských. Ale tím sám sebe zničil. Z rukou vypadlo mu žezlo, jímž až dosud vládnul nad lidmi. Brány předpekli se otevřely a vypustily ze svého vězení duše spravedlivých, jež se nemohly tohoto okamžiku dočkat. Práotec Adam přivítal druhého Adama, jenž vykoupil to, co prvý promrhal. Syn Boží vyplnil svoje vykupitelské dílo. Otec nebeský usmířen hledí na zem, která je obmyta krví nejčistší,

ram nonam clamavit Jesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lamma sabacthani? C Hoc est: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C Quidam autem illic stantes, et audiētes, dicēbant: S Eliam vocat iste. C Et continuo currens unus ex eis, accēptam spōngiam implēvit acēto, et impōsuit arūndini, et dabat ei biberre. Céteri vero dicēbant: S Sine, videāmus, an veniat Elías líberans eum. C Jesus autem iterum clamans voce magna; emisit spírítum. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monuménta apérta sunt: et multa corpora Sanctórum, qui dormierant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectionem ejus, venérunt in sanctam civitatem, et apparuérunt multis. Centúrio autem, et qui cum eo erant, custodiētes Jesum, viso terraemótu, et his, quae fiēbant, timuérunt valde, dicētes: S Vere Fílius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secútae erant Jesum a Galilaea, ministrāntes ei: inter quas

nejspravedlivější a nejsvětější. Myslíme však na to, co stálo Krista naše vykoupení? On, na němž nebylo nejmenší skvrny, nedokonalosti a hříchu, odpýkával za nás všechny tresty, svedl na své nevinné tělo všechny rány, které patřily nám, vpustil do své přesvaté duše všechny úzkosti a hrůzy, které jsme svými hříchy na sebe poštváli. Nalezeme ještě větší lásky? Cím se odměníme tomuto svému prvorozenému Bratru? Jak obvážeme jeho rány, setřeme krvavý pot? Nežádá od nás ničeho, než jen lásku k Bohu, k sobě a k bližnímu, která nezapomíná, jak hřích je hnusný a prokletý před Bohem, k němuž se nedostane nic, co není čisté, dokonalé a svaté.) A aj, opona chrámová se roztrhla na dvě půle od hora až dolů, a země se otrásala a skály se rozpukly, a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšedše z hrobů po jeho vzkříšení, vešli do svatého města a ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídající Ježíše, vidouce zemětřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: S „Jistě Syn Boží byl tento.“ C Byly pak tam ženy mnohé, zdaleka se dívající, které byly šly za Ježíšem z Galilee, posluhující mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových. Když pak se bylo připozdilo, přišel jeden člověk bohatý z Arimathie,

erat María Magdaléne, et María, Jacóbi et Joseph mater, et mater filiórum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nómine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilátum, et petiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accepto corpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advólvit saxum magnum ad óstium monumenti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Áltera autem die, quae est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdotum, et Pharisaei ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tertium: ne forte véniant discipuli ejus, et furéntur eum: et dicant plebi: Surrexít a mórtuis: et erít novíssimus error peior prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam: ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt se-

jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti mu tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do nového hrobu svého, který byl vytesal ve skále, a přivaliv kámen veliký ke dveřím hrobovým odešel. Byla pak tam Maria Magdalena a druhá Maria sedíce proti hrobu.

Nyní říká se „Očisť srdce mé“; při mši slavné jáhen dostává požehnání od celebranta, přináší se kadidlo, avšak bez svící; okuřuje se kniha. Neříká se „Pán s vámi“ a celebrant neb jáhen neznamenají knihy křížem, ani sebe, nýbrž čte se neb zpívá na způsob Evangelia závěr Pašijí.

Druhého pak dne, který je po pátku, velekněží a fariseové sešli se k Pilátovi řkouce: „Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce jsa ještě živ řekl: ‚Po třech dnech vstanu.‘ Rozkaž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal zmrtvých.‘ I bude poslední blud horší nežli první.“ Řekl jim Pilát: „Máte stráž, jděte, ostříhejte ho, jak rozumíte.“ I odešli a osadili hrob strážnými zabezpečivše kámen.

púlchrum, signántes lápi-
dem, cum custódibus.

Následuje *Credo*.

Offertorium. Ps. 68. Obětování. Ž. 68, 21-22.

*Impropérium expectávit
cor meum, et misériam:
et sustínui, qui simul me-
cum contristarétur, et non
fuit: consolántem me quae-
síví, et non invéni: et de-
dérunt in escam meam fel,
et in siti mea potavérunt
me acéto.*

Potupu očekávalo srdce
moje a bídu, a vyčkával
jsem, kdo by se spolu se
mnou rmoutil, avšak ne-
bylo nikoho. Hledal jsem,
kdo by mne potěšil, a ne-
nalezl jsem. Dali mi za
pokrm žluč a v žízni mé
napájeli mne octem.

Secreta

Concéde, quaesumus,
Dómine: ut óculis tuae
majestátismunusoblátum,
et grátiam nobis devotión-
nis obtíneat, et efféctum
beátae perennitátis acquí-
rat. Per Dóminum ...

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby
dar, jež před zraky veleb-
nosti Tvé jsme obětovali,
milost pobožnosti nám vy-
mohl a účinek její — bla-
ženou věčnost — nám zí-
skal. Skrze Pána ...

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Matth. 26. K přijímání. Mat. 26, 42.

Pater, si non potest hic
calix transíre, nisi bibam
illum: fiat volúntas tua.

Otče, nemůže-li kalich
tento mne minouti, leč bych
jej pil, staň se vůle tvá.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, ope-
ratióne mystérii, et vítia
nostra purgéntur, et justa
desidéria compleántur. Per
Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Působením tohoto ta-
jemství, Pane, nechť jsou
i smyty naše hříchy i spl-
něny spravedlivé tužby.
Skrze Pána našeho ...

Nesvěť-li kněz palmy, počne ihned mši sv. (str. 378).

Na konci obyčejné tiché mše sv. říká Evangelium ze svěcení
palem (str. 367.)

Pondělí Svatého týdne

Shromáždění u sv. Praxedy

Ve čtyřicetidenním postě obíraly se texty mší sv. většinou námi hříšníky neb těmi, kteří se připravují k přijetí křtu sv. Poslední týden před Velikonocemi vede nás Církev sv. před tajemství utrpení Kristova. — V chrámě dnešního shromáždění uctívá se sloup, k němuž byl Spasitel za svého bičování přivázán, a tři trny z jeho trnové koruny.

Introitus. Ps. 34, 1-2.

Júdica, Dómine, nocéntes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma, et scutum, et exsúrge in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meae. Ps. ib. 3. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecúntur me: dic ánimae meae: Salus tua ego sum. Júdica...

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus. Qui tecum vivit et regnat...

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio

Isaiae Prophetae. c. 50.

Prorok Isaiáš mluví za Spasitele, jenž se za naše hříchy vydává na pospas katanům.

In diébus illis: Dixit Isaiás: Dóminus Deus aperuit mihi aurem, ego autem non contradico: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus:

Vstup. Ž. 34, 1-2.

Sud', Pane, ty, kteří mi škodí, bojuj proti těm, kteří mne napadají. Chop se zbraně a štítu a povstaň mi ku pomoci, Hospodine, sílo mé spásy. Ž. tamt. 3. Vrhni oštěpem a zataras cestu mým pronásledovatelům. Rci duši mé: „Spásou tvou jsem já.“ Sud', Pane, ty, kteří mi...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří v tolika protivenstvích podléháme ze své slabosti, oddechli si přimluvou utrpení jednorozeného tvého Syna. Jenž s tebou...

Čtení

z proroka Isaiáše 50, 5-10.

V těch dnech pravil Isaiáš: „Hospodin, Pán, otevřel mi ucho, já pak neodmlouvám; a zpět necouvám. Tělo své vydávám vám katanům, a líce své rváčům; obličej svého

fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ideo non sum confúsus: ideo pósui fáciem meam, ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui justificat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédát ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tinea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

Graduale. Ps. 34, 23 et 3.

Exsúrge, Dómine, et inténde iudicio meo, Deus meus, et Dóminus meus, in causam meam. V. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui me persecúntur.

Traktus Ž. 102, 10 (str. 166).

Evangelium

† Sequéntia s. Evángélii secúndum Joán. c. 12, 1-9. † Slova sv. Evángelia podle Jana. 12, 1-9.

Dvě postavy nás dnes v Evangelii zaměstnávají: milující Maří Magdalena a proradný Jidáš. Láska, která nenalézá nic dost vzácného, a ďábelskost, která chce na dárci všeho šetřiti.

neodvracím od těch, kteří mi lají a plijí na mne. Pán Bůh mi pomáhá, nebudu tedy zklamán; proto nastavuji svou tvář jako křemen, a vím jistě, že zahanben nebudu. Blízko je ten, který ku právu mi pomůže. Kdo chce se domlouvat se mnou? Postavme se! Kdo chce se mnou se příti? Ať ke mně přistoupí! Hle, Pán Bůh pomáhá mi. Kdo mne odsoudí? Hle, jak šat všichni se rozpadnou, mol je zhltní. Kdo jest mezi vámi, jenž bojí se Pána a hlasu služebníka jeho poslouchá? Komu jest chodit ve tmě, že nemá světla, doufej ve jméno Páně, spolehni na Boha svého!“

Stupňový zpěv. Ž. 34.

Povstaň, Pane, a pospěš mne hájiti, Bože můj a Pane můj, ve věci mé. V. Vrhni oštěpem a zataras cestu mým pronásledovatelům.

Ante sex dies Paschae venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Fecerunt autem ei coenam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósí, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecentis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea, quae mittebantur, portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúrae meae servet illud. Paúperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judaeis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarus vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Offertorium. Ps 142, 9-10.

Éripe me de inimícis meis, Dómine: ad te con-

Šest dní před velikonoceci přišel Ježíš do Betanie, kde byl Lazar, ten, jenž byl zemřel a jehož Ježíš vzkřísil. I připravili mu tam hostinu a Marta posluhovala, Lazar pak byl jedním z těch, kteří s ním byli za stolem. Tu Maria vzavši libru masti drahé z nardu pravého, pomazala Ježíšovi nohy a utřela nohy jeho vlasy svými, a dům naplnil se vůní té masti. I řekl jeden z učeníků jeho, Jidáš Iškariotský, kterýž hodlal jej zraditi: „Proč se neprodala tato mast za tři sta denárů a nedala se chudým?“ To pak řekl, ne že měl péči o chudé, nýbrž že byl zloděj a maje měsíc, odnášel to, co se vkládalo. Ježíš tedy řekl: „Nechte ji, aby to uchovala ke dni pohřbu mého. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte.“ Tu dověděl se četný zástup ze židů, že tam jest, i přišli nejen k vůli němu, nýbrž aby také Lázara uviděli, kterého vzkřísil z mrtvých.

Neříkáme snad někdy něco podobného jako Jidáš, když je od nás žádáno něco pro okrasu chrámu nebo oltáře?

O b ě t o v á n í. Ž. 142, 9-10

Vytrhni mne, Pane, z rukou mých nepřátel. K tobě

fúgi, doce me fácere voluntátem tuam; quia Deus meus es tu. jsem se utekl; nauč mne plniti vůli tvou, neboť ty jsi Bůh můj.

Secreta

Haec sacrificia nos, omnipotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant puriôres venire princípium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Tichá modlitba

Tyto obětiny, všemohoucí Bože, nechť učiní, abychom mocnou silou očistěni, spravedlivější dospěli ke svému původci. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 34, 26. K přijímání. Ž. 34, 26.

Erubescant, et revereantur simul, qui gratulantur malis meis: induantur pudóre et reveréntia, qui maligna lonquuntur adversus me.

Nechť se začervenají a zahanbí všichni, kteří si blahopřejí pro mé neštěstí. Nechť jsou pokryti hanbou a potupou, kteří proti mně mluví špatnosti.

Postcommunio

Praebeant nobis, Dómine, divinum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Nechť v nás, Pane, tvoje svátosti rozdmychají božský oheň, abychom jím těšili se stejně i z jejich slavení i z jejich plodů. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte capita vestra Deo.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Ádjuva nos, Deus, salutaris noster: et ad beneficia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue venire gaudentes. Per Dóminum.

Modlitba

Pomoz nám, Bože, spasiteli náš, a k slavení oněch dobrodiní, kterými jsi nás ráčil obnoviti, s radostí dojíti nám popřej. Skrze Pána našeho . . .

Úterý Svatého týdne

Shromáždění u sv. Prisky

Vstup dnešní mše svaté stejný jako o Zeleném čtvrtku. — Kříž stál jasněji před námi vystupuje. Spasitel sám jakoby se už nemohl dočkat, až nastaví své ruce a nohy bolestným hřebům.

Introitus. Gal. 6, 14. Vstup. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: per quem salvati, et liberati sumus. Ps. 66, 2. Deus misereatur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereatur nostri. Nos autem...

My pak honositi se musíme v kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spasení a vykoupení jsme. Ž. 66, 2. Bůh budiž nám milostiv a žehnej nám; nechej zářiti obličej svůj nad námi a smiluj se nad námi. My pak honositi se...

Oratio

Omnípotens, sempitérne Deus, da nobis ita Domínicae Passiónis sacramenta peragere: ut indulgentiam percipere mereámur. Per eúdem...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, dej, abychom tak tajemství Umučení Páně slavili, bychom si zasloužili dojíti odpuštění. Skrze téhož Pána...

Druhá modlitba (str. 46)

Lectio

Jeremiae Prophetae
cap. 11, 18-20.

Čtení

z proroka Jeremiáše
11, 18-20.

Dnes mluví prorok Jeremiáš za Spasitele, připravujícího se na svou krvavou oběť.

In diébus illis: Dixit Jeremias: Domine, demonstra mihi, et cognovi: tunc ostendisti mihi studia eorum. Et ego quasi agnus mansuetus, qui portatur ad victimam: et non cognovi, quia cogitavé-

V těch dnech řekl Jeremiáš: „A ty, Pane, zjevil's mi to, že jsem to poznal; dals mi tehdy, bych prohlédl úskoky jejich. A já jsem byl jako krotký beránek, kterého vedou na porážku; ani potuchy

runt super me consilia, jsem neměl, že mně strojí
dicentes: Mittamus lignum úklady řkouce: „Zkazme
num in panem ejus, et strom i s ovocem jeho,
eradamus eum de terra vytněme jej ze země ži-
viventium, et nomen ejus vých, nebudiž památky po
non memorétur amplius. jeho jméně!“ Ty, Pane zá-
Tu autem, Dómine Sábath, stupů, soudce spravedlivý
qui júdicas juste, et který vyšetřuješ srdce
probas renes et corda, i ledví, nechať vidím po-
videam ultiónem tuam ex mstu tvoji nad nimi, ne-
eis: tibi enim revelávi bof tobě svěřuji věc svoji,
causam meam, Dómine, Pane, Bože můj!“
Deus meus.

Graduale

Ps. 34, 13 et 1-2.

Ego autem, dum mihi molěsti essent, induébam me cilicio, et humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur. V. Júdica, Dómine, nocétes me, expúgna impugnántes me: apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutorium mihi.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secundum Marcum 14, 1-72; 15, 1-46.

Dnes uslyšíme druhého Evangelistu vyprávěti událost, která přeměnila tvářnost celé země. — Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bídum, et quaerébant summi sacérdotes et scribae, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne forte tumultus fieret in pópulo.

Římský misál

Stupňový zpěv

Ž. 34, 13 a 1-2.

Já pak, když mi byli na obtíž, přioděl jsem se žíněným rouchem a postem jsem pokořoval svou duši, takže se k hrudi mé obracela má modlitba. V. Sud, Pane, ty, kteří mi škodí, bojuj proti těm, kteří mne napadají. Chop se zbraně a štítu a povstaň mi ku pomoci.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Marka 14, 1-72; 15, 1-46.

Za onoho času po dvou dnech byly velikonoce a přesnice. I hledali velekněží a zákoníci, kterak by Ježíše lstivě jali a zabili; neboť pravili: S „Ne v den sváteční, aby snad nenastal rozbroj lidu.“ C A když dlel v Betanii

C Et cum esset Jesus Bethániae in domo Simónis leprósi, et recumberet: venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósí, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetipsos, et dicéntes: S Ut quid perditio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Jesus autem dixit: † Sínite eam: quid illi molésti estis? Bonum opus operáta est in me. Semper enim paúperes habétis vobíscum: et cum volúeritis, potéstis illis benefácere: me autem non semper habétis. Quod hábuit haec, fecit: praevénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen, dico vobis: Ubicúmque praedicátum fúerit Evangelium istud in univérso mundo, et quod fecit haec, narrábitur in memóriam ejus. C Et Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt: et promiserunt ei pecúniam se datúros. Et quaerebat quómodo illum oportúne

v domě Šimona malomocného a byl za stolem, přišla jedna žena s nádobou alabastrovou masti drahé z pravého nardu a rozlomivši nádobu vylila ji na hlavu jeho. Někteří však mrzeli se na to mezi sebou a pravili: S „K čemu stala se tato ztráta masti? Vždyť ta mast mohla se prodati za více než tři sta denárů a dáti se chudým.“ C I osopovali se na ni. Ale Ježíš řekl: † „Nechte ji. Proč činíte jí obtíže? Dobrý skutek učinila nade mnou; vždyť chudé máte vždycky s sebou a když chcete, můžete jim dobře činiti, mne však vždycky nemáte. Ona učinila, co mohla: pomazalať napřed tělo mé ku pohřbu. Amen, pravím vám: Kdekoli bude kázáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“ C A Jidáš Iškariotský, jeden ze dvánácti, odešel k velekněžím, aby jim ho zradil. Oni pak uslyševše to z radovali se a slibili mu dáti peníze. I hledal, kterak by ho zradil příhodně. A prvního dne přesnic, když zabíjeli velikonočního beránka, řekli mu učeníci jeho: S „Kde chceš, abychom odejdouce při-

tráderet. Et primo die Azymorum quando Pascha immolábanť, dicunt ei discipuli: *S* Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces Pascha? *C* Et mittit duos ex discipulis suis, et dicit eis: † *I*te in civitátem: et occúret vobis homo lagénam aquae bájulans, sequímini eum: et quocúmque introíerit, dícite dómino domus, quia magister dicit: Ubi est refectio mea, ubi Pascha cum discipulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit coenáculum grande, stratum: et illic paráte nobis. *C* Et abiérunt discipuli ejus, et venérunt in civitátem: et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt Pascha. Vespere autem factó, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus: † Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecum. *C* At illi coepérunt contristári, et dicere ei singulátim: *S* Numquid ego? *C* Qui ait illis: † Unus ex duódecim, qui intíngit mecum manum in catíno. Et Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de eo: vae autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, si non esset na-

pravili tobě, bys jedl beránka?“ *C* *I* poslal dva ze svých učeníků a řekl jim: † „Jděte do města, a potká vás jeden člověk džbán vody nesa; jděte za ním a kam vejde, tam rcete pánu domu: Mistr praví: ‚Kde jest večeřadlo mé, kde bych jedl beránka s učeníky svými?‘ A on vám ukáže večeřadlo veliké, prostřené; a tam nám připravte.“ *C* *I* odešli učeníci jeho a přišli do města a shledali vše tak, jakož jim byl pověděl, a připravili beránka. Když pak byl večer, přišel se dvanácti. A když byli za stolem a jedli, Ježíš řekl: † „Amen pravím vám: Jeden z vás mne zradí, ten, který jí se mnou.“ *C* *I* počali se rmoutiti a říkati jemu jeden po druhém: *S* „Zdali já?“ On však řekl jim: † „Jeden ze dvanácti, kterýž se mnou omáčí ruku v míse. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl nenarodil člověk ten.“ *C* *A* když jedli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámá jej a dal jim a řekl: † „Vezměte; toto jest tělo mé.“ A vzav kalich, poděkoval a dal jim — a pili z něho

tus homo ille. C Et manducántibus illis, accépit Jesus panem: et benedí-cens fregit, et dedit eis, et ait: † Súmite, hoc est corpus meum. C Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: † Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur. Amen, dico vobis, quia jam non bibam de hoc genímine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus: † Omnes scandalizabímíni in me in nocte ista: quia scriptum est: Percútiám pastórem, et dispergéntur oves. Sed postquam resur-réxero, praecédám vos in Galilaeam. C Petrus autem ait illi: S Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. C Et ait illi Jesus: † Amen, dico tibi, quia tu hódie in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negáturus. C At ille ámplius loquebátur: S Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo. C Simíliter autem et omnes dicébant. Et véniunt in praedium, cui nomen Geth-sémani. Et ait discípu-lis suis: † Sedéte hic, donec

všickni — a řekl jim: † „To-to jest krev má Nového Zá-kona, která se vylévá za mnohé. Amen pravím vám: Již více nebudu píti z to-hoto plodu vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu píti nový v králov-ství Božím.“ C A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou. I řekl jim Je-žíš: † „Všickni pohoršíte se nade mnou této noci; ne-boť psáno jest: ‚Bíti budu pastýře a rozprchnou se ovce.‘ Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galílee.“ C Petr však pravil jemu: S „Byť se vši-ckni pohoršili, já přece nikoliv.“ C I řekl mu Ježíš: † „Amen pravím tobě: Dnes, této noci, prve než kohout dvakrát zazpívá, třikrát mne zapřeš.“ C Ale on ještě více říkal: S „Bych měl umřítí s tebou, nezapru tebe.“ C Podobně říkali též všichni. I přišli na popluží, jemuž jméno Getsemány, a řekl učeníkům svým: † „Poseďte tuto, až se po-modlím.“ C A pojav s sebou Petra a Jakuba a Jana, počal se lekati a teskliv býti; i řekl jim: † „Smutná jest duše má až k smrti; zůstaňte tuto a bděte.“ C A popošed maličko padl na zem a modlil se, aby, možno-li, odešla od něho ta hodina, a řekl: † „Abba,

orem. C Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum: et coepit pavére, et taedére. Et ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte. C Et cum processisset paúlulum, prócidit super terram: et orábat, ut si fieri posset, transíret ab eo hora: et dixit: † Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc a me: sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro: † Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro vero infírma. C Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsum, dénuo invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis: † † Dormíte jam, et requiescíte. Súfficit: venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce qui me tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis, et lignis, a summis sacer-

Otče, všechno jest možné tobě, odejmi tento kalich ode mne: ale ne co já chci, nýbrž co ty.“ C I přišel a našel je, ani spí; i řekl Petrovi: † „Šimone, spíš? Nemohl-lis bdítí jedné hodiny? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení; duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.“ C A opět odešel modlil se říká slovo totéž. A navrátiv se našel je, ani opět spí, neboť oči jejich byly obtíženy, a nevěděli, co by mu odpověděli. I přišel po třetí a řekl jim: † „Spěte již a odpočívejte. Dostí jest. Přišla hodina, hle, Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstaňte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, jenž mě zradí.“ C A když ještě mluvil, přišel Jidáš Iškariotský, jeden ze dvanácti a s ním zastup veliký s meči a kyji, posláni byvše od velekněží a zákoníků a starších. Byl pak zrádce jeho dal jim znamení řka: S „Kterého políbím, ten jest to; chopte se ho a vedte bezpečně.“ C A přišed hned přistoupil k němu a řekl: S „Zdráv buď, Mistře,“ C a zulíbal jej. Oni pak vztáhli na něj ruce a jali ho. Ale jeden z těch, kteří tu stáli, vytasiv meč, udeřil služebníka nejvyššího kněze a

dótibus, et Scribis, et senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis, dicens: *S* Quemcúmque osculátus fuero, ipse est, tenéte eum, et dúcite caute. *C* Et cum venisset, statim accédens ad eum, ait: *S* Ave, Rabbi. *C* Et osculátus est eum. At illi manus inyecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus edúcens gládium, percússit servum summi sacerdotís; et amputávit illi aurículam. Et respóndens Jesus, ait illis: † Tamquam ad latrónem existis cum gládiis, et lignis comprehendere me? quotidie eram apud vos in templo docens, et non me tenuístis. Sed ut impleántur Scriptúrae. *C* Tunc discípuli ejus relinquentes eum, omnes fugérunt. Adolés-cens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo: et tenuérunt eum. At ille rejécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdotem: et convenérunt omnes sacerdotés, et Scribae, et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdotís: et sedébat cum ministris ad ignem, et calefaciébat se.

ufal mu ucho. A Ježíš promluviv řekl jim: † „Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji, abyste mě jali. Denně učival jsem u vás ve chrámě, a nejali jste mne. Ale toto se děje, aby se naplnila Písma.“ *C* Tu učeníci jeho opustivše ho utekli všickni. Jeden mladík však šel za ním oděn jsa lněným rouchem na těle nahém. I popadli ho. Ale on zanechav roucho lněné, utekl od nich nahý. I přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli se všickni velekněží a zákoníci i starší. Petr však šel za ním zdaleka až do dvora nejvyššího kněze a seděl se služebníky a ohřival se u ohně. Velekněží pak a celá velerada hledali svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, ale nenalezali; neboť mnozí svědčili křivě proti němu, ale svědectví jejich nebyla vhodna. I povstali kteřísi a svědčili křivě proti němu rkouce: *S* „My jsme ho slyšeli, an řekl: „Já zbořím chrám tento rukou udělaný a ve třech dnech vystavím jiný, ne rukou udělaný.“ *C* Ale ani takto nebylo vhodno svědectví jejich. I postavil se nejvyšší kněz doprostřed a otázalse Ježíše rka: *S* „Nicli neodpovídáš na to, co

Summi vero sacerdotes, et omne concilium, quae-
 rébant advérsus Jesum
 testimónium, ut eum morti
 tráderent, nec inveniébant.
 Multi enim testimónium
 falsum dicébant advérsus
 eum: et conveniéntia testi-
 mónia non erant. Et qui-
 dam surgéntes, falsum
 testimónium ferébant ad-
 vérsus eum, dicéntes: S
 Quóniam nos audívimus
 eum dicéntem: Ego dis-
 sólvam templum hoc ma-
 núfactum, et per tríduum
 áliud non manu factum
 aedificábo. C Et non erat
 convéniens testimónium il-
 lórum. Et exsúrgens sum-
 mus sacérdos in médium,
 interrogávit Jesum, dicens:
 S Non respóndes quidquam
 ad ea, quae tibi objiciún-
 tur ab his? C Ille autem
 tacébat, et nihil respóndit.
 Rursum summus sacérdos
 interrogábat eum, et dixit
 ei: S Tu es Christus, Fí-
 lius Dei benedícti? C Je-
 sus autem dixit illi: † Ego
 sum: et vidébitis Fílium
 hóminis sedéntem a dextris
 virtútis Dei, et veniéntem
 cum núbibus coeli. C Sum-
 mus autem sacérdos scin-
 dens vestiménta sua, ait:
 S Quid adhuc desiderámus
 testes? Audístis blasphé-
 miam: quid vobis vidétur?
 C Qui omnes condemna-
 vérunt eum esse reum
 tito proti tobě svědčí?“
 C Ale on mlčel a neodpo-
 věděl ničeho. Opět tedy
 otázal se ho nejvyšší kněz
 a řekl jemu: S „Ty-li jsi
 Kristus, Syn Boha požeh-
 naného?“ C A Ježíš řekl:
 † „Já jsem; a uzříte Syna
 člověka seděti na pravici
 moci Boží a přicházeti s o-
 blaky nebeskými.“ C Ale
 nejvyšší kněz roztrhl rou-
 cha svá a řekl: S „Co ještě
 potřebujeme svědků? Sly-
 šeli jste rouhání? Co se
 vám zdá?“ C A oni všickni
 odsoudili jej, že hoden jest
 smrti. I počali někteří na
 něj plivati a zahalovati
 obličej jeho a poličkovati
 jej a říkati mu: S „Há-
 dej.“ C Také služebníci
 ho poličkovali. A když Petr
 byl dole na dvoře, přišla
 tam jedna ze služebnic
 nejvyššího kněze a uzřevši
 Petra, anse ohřívá, pohléd-
 la naň a řekla: S „Také
 ty jsi byl s Ježíšem Naza-
 retským.“ C Ale on zapřel
 řka: S „Nevím, ani neroz-
 umím, co pravíš.“ C A vyšel
 ven do přededvoří, a ko-
 hout zazpíval. Služebnice
 však uzřevši ho jala se
 opět říkati okolostojícím:
 S „Tento jest z nich.“ C
 Ale on zapřel opět. A po
 malé chvíli zase ti, kteří
 tam stáli, pravili Petrovi:
 S „Vpravdě jsi z nich;
 vždyť jsi také Galilejský.“

mortis. Et coepérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum caedere, et dícere ei: *S* Prophetíza. *C* Et ministri álapis eum caedébant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdotís: et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait: *S* Et tu cum Jesu Nazaréno eras. *C* At ille negávit, dicens: *S* Neque scio, neque novi quid dicas. *C* Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum vidísset illum ancilla, coepit dícere circumstántibus: Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusillum rursus qui astábant, dicébant Petro: *S* Vere ex illis es: nam et Galilaeus es. *C* Ille autem coepit anathematizáre, et juráre: Quia néscio hóminem istum, quem dicitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus: Priúsqvam gallus cantet bis, ter me negábis. Et coepit flere. Et conféstim, mane consílium faciéntes summi sacerdotes, cum senióribus, et Scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt

C On však počal se proklínati a přísahati: *S* „Neznám toho člověka, o němž pravíte.“ *C* A hned kohout zazpíval po druhé. I rozpomenul se Petr na slovo, které byl řekl jemu Ježíš: „Prve než kohout zazpívá dvakrát, třikrát mě zapřeš.“ A dal se do pláče. A hned ráno velekněží se staršími a zákonníky, a to celá velerada, učinivše nález a svázavše Ježíše, odvedli jej a vydali Pilátovi. I otázal se ho Pilát: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A on odpověděv řekl jemu: † „Ty pravíš.“ *C* I žalovali na něj velekněží mnoho věcí. Pilát pak otázal se ho opět řka: *S* „Nic-li neodpovídáš? Hle, jak veliké věci žalují na tebe.“ *C* Ale Ježíš neodpověděl již ničeho, takže Pilát se podivil. O slavnosti však propouštěval jim jednoho vězně, kterého si žádali. Byl pak uvězněn s buřiči jeden, jménem Barabáš, jenž byl v povstání spáchal vraždu. I přistoupil lid a počal prositi za to, co jim vždycky činíval. Pilát pak odpověděl jim řka: *S* „Chcete-li, abych vám propustil krále židovského?“ *C* Neboť pozoroval, že velekněží vydali jej ze zájisti. Ale velekněží po-

Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: S Tu es Rex Judaeórum? C At ille respóndens, ait illi: † Tu dicis. C Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursus interrogávit eum, dicens: S Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. C Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttre illis unum ex vinctis, quemcúmque petíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósus erat vinctus, qui in seditiósne fécerat homicídium. Et cum ascendíset turba, coepit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit: S Vultis dimíttam vobis Regem Judaeórum? C Sciébat enim, quod per invidiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem iterum respóndens, ait illis: S Quid ergo vultis fáciam Regi Judaeórum? C At illi iterum clamavérunt: S Crucifíge eum. C Pilátus vero dicebat illis: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant: S Crucifíge

pudili lid, aby jim propustil raději Barabáše. Pilát pak promluviv opět řekl jim: S „Co tedy chcete, abych učinil králi židovskému? C A oni opět vzkřikli: S „Ukřižuj ho!“ C Pilát však pravil jim: S „I co zlého učinil?“ C Ale oni křičeli ještě více: S „Ukřižuj ho!“ C A tu Pilát, chtěje lidu vyhověti, propustil jim Barabáše a Ježíše zbičovav vydal, aby byl ukřižován. Vojáci pak odvedli jej do dvora soudního domu a svolali celou tlupu. I oblékli ho v šarlat a spletše korunu trnovou vstavili ji na něj, a počali ho pozdravovati: S „Zdráv buď, králi židovský,“ C a bili ho třtinou do hlavy a plili na něj a klekajíce klaněli se mu. A když se mu dost naposmívali, svlékli s něho šarlat a oblékli jej v roucha jeho a vyvedli jej, aby ho ukřižovali. A přinutili jakéhosi Šimona cyrenského, otce Alexandrova a Rufova, jenž tudy šel, přicházeje ze dvora, aby nesl kříž jeho. I dovedli ho na místo Golgothu, to jest v překladě „místo lebčí.“ A dávali mu píti víno s myrrhou, ale on nepřijal ho. A když jej ukřižovali, rozdělili si roucha jeho metajíce o ně los, co kdo dostane. Byla

eum. C Pilátus autem volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádídít Jesum flagéllis caesum, ut crucifigerétur. Míletes autem duxérunt eum in átrium praetórii, et cónvocant totam cohórtém, et índuunt eum púrpora, et impónunt ei plectén-tes spíneam corónam. Et coepérunt salutáre eum: Ave, Rex Judaeórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: et conspuébant eum, et ponéntes génuá, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exué- runt illum púrpora, et índuérunt eum vestiméntis suis: et edúcut illum, ut crucifigerent eum. Et angariavérunt praetereúntem quémpiam, Simónem Cyrenaeum, veniéntem de villa, patrem Alexándri et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcut illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calvá-riae locus. Et dabant ei bibere myrrhátum vinum: et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: et crucifixé- runt eum. Et erat tíтус causae ejus inscriptus: Rex Judaeórum. Et cum eo crucifigunt duos la-

pak hodina třetí, když ho ukřižovali. A byl napsán nápis jeho: „Král židovský“. A ukřižovali s ním dva lotry, jednoho na pravici a druhého na levici jeho. I naplnilo se Písmo, jež praví: „A se zločinci počten jest.“ Ti však, kteří tudy chodili, rouhali se mu potřásajíce hlavou svou a říkajíce: S „Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě a sestup s kříže.“ C Podobně i velekněží posmívajíce se mu říkali se zákoníky jeden k druhému: S „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže. Kristus, král israelský! Ať sestoupí nyní skříže, abychom to viděli a uvěřili.“ C Také ti mu utrhalí, kteří s ním byli ukřižováni. A když bylo šest hodin, nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté, a v hodinu devátou Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † „Eloi, Eloi, lamma sabaktani?“ C to jest v překladě: † „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ C A tu někteří z okolostojících ušlyševše to pravili: S „Hle, Eliáše volá.“ C Jeden pak z nich běžel a naplniv houbu octem vložil ji na třtinu a dával mu píti řka: S „Nechte, ať uvidíme, přijde-li Eliáš

trones: unum a dextris, et alium a sinistris ejus. Et impléta est Scriptúra, quae dicit: Et cum iniquis reputátus est. Et praetereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: *S* Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reaedíficas: salvum fac temetípsum descéndens de cruce. *C* Simíliter et summi sacerdotés illudéntes, ad alterútrum cum Scribis dicébant: *S* Álios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israel descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. *C* Et qui cum eo crucifíxi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebrae factae sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus voce magna, dicens: † Eloi, Eloi, lamma sabachtháni? *C* Quod est interpretátum: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? *C* Et quidam de circumstantibus audiéntes, dicébant: *S* Ecce, Elíam vocat. *C* Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: *S* Sínite, videámus si véniat Elías ad depónéndum eum. *C* Jesus au-

sejmouti ho.“ *C* Ale Ježíš zvolav hlasem velikým, vypustil duši. (Zde se poklekne a chvíli sečká v rozjímání. — Syn Boží ovšem netrpěl za nás ve svém Božství, nýbrž ve svém lidství. Jeho Božství mu sloužilo však k tomu, aby jeho lidství sneslo onu přemíru bolesti a muk; vždyť to bylo snášení trestů za všechny hříšnický všech dob. V Getsemanské zahradě, kdy na něho doléhaly úzkosti a muka duševní v takové síle, že sám úpěl k Otci, je-li možno, aby utrpení to od něho odňal, představily se jeho duchovnímu a vševědoucímu zraku i naše hříchy a zlé skutky. Tedy i my, kteří jsme ještě nežili, trápili jsme jeho lidskou milující duši, plivali jsme a bušili do jeho krásného obličeje, který se nepodobal obličejí člověka, šlehali jsme jeho nevinné tělo a drásali je. Představme si teď toto dílo své zloby. Jsme schopni tímto způsobem dále pokračovat ve svém katanckém počínání? Podívejme se do ustrašených a krvavě slzících očí Vykupitelových, které jakoby nás prosily o smilování. — Odpusť, předobry Ježíši, už nikdy nechceme vědomě urážet Boha! Nejen těžké hříchy urážejí Boha, ale i každý sebemenší hřích jej uráží. Kolik takových hříchů vědomě pášeme, aniž myslíme na to, že i ony zvětšovaly muka Kristova! Pak-li si toho všeho uvědomíme, poznáme teprve, jak svatě, čistě a bezúhonně musíme žít, máme-li před Bohem obstát! Do nebeské blaženosti bude vpuštěn jenom ten, kdo nemá jediné skvrny na duši, jediné nedokonalosti v srdci. Je to těžký úkol i pro nás vykoupené smrtí Kristovou. Jeho smrtí jsme dosáhli odpuštění, ale naše zkažená přirozenost nám zůstala. Ta nás pak svádí k novým hříchům a k novým urážkám Boha. Proto mu-

tem emissa voce magna exspiravit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantum.) Et velum templi scissum est in duo, a summo usque deorsum. Videns autem Centurio, qui ex adverso stabat, quia sic clamans exspirasset, ait: *S Vere hic homo Filius Dei erat. C Erant autem et mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi minoris, et Joseph mater, et Salome: et cum esset in Galilaea, sequebantur eum, et ministrabant ei, et aliae multae, quae simul cum eo ascenderant Ierosolymam.*

Následující část se čte místo Evangelia podobným způsobem jako o Květnou neděli (str. 381).

Et cum iam sero esset factum (quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum) venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Pilatus autem mirabatur, si iam obiisset. Et accersito Centurione, interrogavit eum, si iam mortuus esset. Et cum cognovisset a Centurione, donavit corpus Joseph. Joseph autem mercatus sindonem, et deprensus eum

smíme být Spasiteli povinni nekonalým díkem, že denně při mši sv. znovu se za nás obětuje; nekrvavě sice, ale se stejnou ochotou, se stejnou oddaností, se stejnou láskou k Otci a k nám.

A tu opona chrámová roztrhla se na dvě od hora až dolů. Setník pak, který stál proti němu, vida, že tak zvolav vypustil duši, pravil: „Vpravdě, tento člověk byl Syn Boží.“ Byly pak tam i ženy zdaleka se dívající; mezi nimi byly Maria Magdalena a Maria, matka Jakuba Malého a Josefova a Salome, které chodily za ním a posluhovaly mu, když byl v Galilei, a mnoho jiných, které byly s ním vstoupily do Jerusalema.

Evangelia podobným způsobem

A když se bylo již připozdilo, poněvadž byl den přípravy, to jest den před sobotou, přišel Josef z Arimathie, vznešený to člen velerady, který také očekával království Božího, a dodav si odvahy vešel k Pilátovi a žádal ho za tělo Ježíšovo. Pilát však podivil se, že by již byl mrtev, a povolav k sobě setníka, otázal se ho, zdali již zemřel. A zvěděv to od setníka, daroval tělo Josefovi. Josef pak koupiv tenkého plátna a sňav ho s kříže, obvinul

invólvit síndone, et pó-suit eum in monuménto, quod erat excísium de pe-tra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

jej v plátno a položil jej do hrobu, kterýž byl vytesán ze skály, a přivalil kámen ke dveřím hrobovým.

Offertorium. Ps. 139, 5.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis éripe me.

Obětová ní. Ž. 139, 5.

Chraň mne, Pane, před rukou hříšníka a od lidí nespravedlivých vytrhni mne.

Secreta

Sacrificia nos, quae-sumus, Dómine, propén-sius ista restaurent: quae medicinálibus sunt insti-túta jejúniis. Per Dóm.

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 68, 13-14

Advérsus me exerce-bántur, qui sedébant in porta: et in me psallébant, qui bibébant vinum: ego vero oratió nem meam ad te, Dómine: tempus bene-pláciti, Deus, in multítú-dine misericórdiae tuae.

Tichá modlitba

Tyto obětiny, prosíme, Pane, nechť nás obnoví tím spíše, jelikož jsou přineseny za léčivého potěnění. Skrze Pána...

Communio. Ps. 68, 13-14

K přijímání. Ž. 68.

Proti mne popouzejí, kteří sedávali u brány. O mně popěvovali, kteří popíjeli víno. Já však jsem vysílal modlitbu svou k tobě, Pane. Teď je čas příznivý, Bože, pro velké milosrdenství tvé.

Postcommunio

Sanctificatió nibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminm...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cá-pita vestra Deo.

Po přijímání

Posvěcováním tvým, všemohoucí Bože, nechť jsou i naše chyby vyléčeny i věčné pookřání pro nás vzejde. Skrze Pána...

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem!

Oratio

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctae novitátis effíciat. Per Dóm.

Modlitba

Milosrdenství tvé, Bože, nechť nás i očistí od veškeré skryté staroby i učiní, abychom byli schopni svaté novosti. Skrze Pána ...

Středa Svatého týdne

Shromáždění u Panny Marie Větší

Dnešního dne bývala opět zkouška (skrutinium) katechumenů. Proto opět zvláštní Čtení k jich poučení. — Středa Svatého týdne je věnována smutné vzpomínce na černé plány židů k zabití Spasitelově a zrazení Jidášovo. Tuto bolestnou vzpomínku obnovovali křesťané každou středu po celý rok (vyjímaje velikonoční dobu) a z toho důvodu se též postili, jak to je už z druhého století známo z Říma. Toto postní cvičení zachovalo se až dodnes v klášteřích. — Místo shromáždění je voleno proto, aby si lid vzpomněl i na tu, která po Spasitelovi největší muka prožívala.

Introitus. Philipp. 2. Vstup. Filip. 2, 10, 8 a 11.

In nómine Jesu omne genuflectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: quia Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: ideo Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 101, 2. Dómine, exáudi oratióne meam: et clamor meus ad te veniat. In nómine ...

Ve jménu Ježíšově poklekní veškeré koleno nebeštanů, pozemšťanů i pekelníků, neboť Pán stal se poslušným až k smrti, k smrti pak na kříži. Proto Pán Ježíš jest ve slávě Boha Otce. Ž. 101, 2. Hospodine, vyslyš modlitbu mou a nářek můj nechť k tobě pronikne. Ve jménu Ježíšově ...

Po Kyrie říká se: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessanter affligimur, per unigéniti Filii tui passióne liberémur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, trápeni jsouce bezustání svými přestupky, utrpením jednorozeného Syna tvého vysvobozeni byli. Jenž s tebou žije a kraluje ...

L é c t i o

Isaiae Prophetae. c. 62, z proroka Isaiáše 62, 11; 11; 63, 1-7.

Č t e n í

63, 1-7.

Katechumenům se v tomto Čtení ukazuje nejen to, co Spasitel musil vytrpěti, ale i Božskou jeho sílu, kterou sám jediný nepřítel-děbla zničil.

Haec dicit Dóminus Deus: Dícite fíliae Sion: Ecce, Salvátor tuus venit: ecce, merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? iste formósus in stola sua, grádiens in multítudine fortitúdinis suae. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meae venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quaesívi, et non fuit qui udjuvaret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea: et destráxi in terram virtútem

Ejhle, Hospodin ohlásil v končínách země: „Rcete Sionu: Aj, tvůj Spasitel přichází, hle mzda jeho jde s ním.“ „Kdo je to, který jde všecek červený, jehožto šat je víc skropen než vinařův, který ve svém rouchu se stkvěje, a kráčí v plnosti své síly?“ „Já jsem to, jenž hlásám spravedlnost, a jenž dobyl jsem hojné spásy.“ „Proč však je červený tvůj oděv, a tvůj šat, jak těch, kdo šlapají hrozny?“ „V lisu šlapal jsem samojediný, z národů nebylo nikoho se mnou. Pošlapal jsem je ve svém hněvu, zdeptal jsem je ve svém rozhorlení, až jejich krev mi stříkala na šat, a všecko roucho jsem si potřásl. Měť jsem den pomsty na paměti, a přišel rok mého vykoupení. Hleděl jsem vůkol — a pomocník nikde; hledal jsem, nebyl však, kdo by přispěl. Ale vytrhlo mne mé rámě, a můj hněv mi síly dodal. Pošlapal jsem tedy národy v hněvu svém, napojil jsem je svým roztrpčením, do prachu jsem strhl

eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quae réddidit nobis Dóminus, Deus noster.

Graduale. Ps. 68, 18 et 2-3.

Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, quóniam tribulor: velóciter exaúdi me. V. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam: infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia.

Ted' říká kněz: Pán s vámi, atd.

Oratio

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subire voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiόνis grátiam consequámur. Per eúndem Dóm.

Druhá modlitba (str. 46).

2. Léctio

Isaiae Prophetae. cap. 53.

Isaiáš svým prorockým duchem kreslí před našimi zraky lidskou podobu zmučeného Krista.

In diébus illis: Dixit Isaiás: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídi-

moc jejich!“ Milost Páně budu připomínat, slavné činy jeho, podle všeho, co učinil nám Hospodin, Bůh náš.

Stupňový zpěv. Ž. 68, 18 a 2-3.

Neodvracej tvář svou od služebníka svého, neboť je mi úzko; rychle mne vyslyš. V. Vysvobod' mne Bože, neboť vody dostupují až k duši mé. Trčím v hlubokém bahně a nenalézám dna.

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Syn tvůj za nás dřevo kříže nesl, bys moc nepřitele od nás zahnal, uděl nám, služebníkům svým, abychom dosáhli milosti vzkříšení. Skrze téhož Pána našeho . . .

2. Čtení

z proroka Isaiáše. 53, 1-12.

V těchto dnech pravil Isaiáš: „Kdo tomu uvěří, co bude od nás slyšet? A komu bude moc ramene Božího zjevena? Vyšel totiž jako výhonek před Ním, a jako kořen ze žíznivé země. Podoby neměl ni krásy, bychom naň patřili, neměl

mus eum, non erat aspectus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostrae super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de iudicio sublátus est: generatióne ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

vzhledu, bychom se kochali v něm. Povržen byl a nejposlednějším z lidí, mužem bolesti, zkušeným v utrpení. Takořka zastřeny byly líce jeho, tupen byl, že jsme si nic ho nevážili. Vpravdě bolesti naše on vzal na sebe, ano, co my jsme trpět měli, on snášel; my pak jsme měli ho za malomocného, zbitého od Boha a sklíčeného. Ale on byl raněn pro hříchy naše, roztlučen byl pro nepravosti naše; tresty pro naši spásu na něho dolehly a jeho jizvami jsme uzdraveni. My všichni jako ovce zbloudili jsme, každý na svou cestu uchýlil se; i složil Hospodin na něj nepravost všech nás. Obětoval se, protože sám chtěl, a svá ústa neotevřel; jako ovce na porážku vedená a jako beránek před tím, kdo ho stříhá, němý bývá, neotevřel ústa. Z tísně, když odsouzen byl, smrt ho vyrvala: a kdo z jeho pokolení uvážil, ze země žijících že vytržen byl, a bit pro zločiny lidu svého? Budou chtít ho pohřbít s bezbožníky, avšak u bohatce pochován bude, protože nepravosti neučinil, aniž klam byl shledán v ústech jeho. Pánu se zlíbilo zdeptat jej utre-

Et Dóminus vóluit conté-
rere eum in infirmitáte:
si posúerit pro peccáto
ánimam suam, vidébit se-
men longaevum, et volún-
tas Dómini in manu ejus
dirigétur. Pro eo quod
laborávit ánima ejus, vi-
débit, et saturábitur: in
sciéntia sua justificábit
ipse justus servus meus
multos, et iniquitátes
eórum ipse portábit. Ideo
dispértiam ei plúrimos:
et fórtium dívidet spólia,
pro eo quod trádedit in
mortem ánimam suam, et
cum scelerátis reputátus
est: et ipse peccáta mul-
tórum tulit, et pro trans-
gressóribus rogávit.

Tractus. Ps. 101, 2-5 et 14.

Dómine, exaúdi oratió-
nem meam, et clamor meus
ad te véniat. V. Ne avér-
tas fáciem tuam a me:
in quacúmque die tríbulo-
rum, inclína ad me aurem tuam.
V. In quacúmque die in-
vocávero te, velóciter ex-
aúdi me. V. Quia defecé-
runt sicut fumes dies mei:
et ossa mea sicut in fri-
xório confríxa sunt. V.
Percússus sum sicut foe-
num, et áruit cor meum:
quia oblítus sum mandu-
cáre panem meum. V. Tu
exsúrgens, Dómine, mise-
réberis Sion: quia venit
tempus miseréndi ejus.

ním, bude-li dáti chtít ve
smírnou obět svůj život.
I bude viděti potomstvo
po dlouhé věky, úradek
Hospodinův on konat bude.
Z ovoce toho, co vytrpěl,
bude radostí z toho, co
zkusil. Bezhříšný sluha
můj hříchu zproští mnohé,
neboť on jejich hříchy na
sebe vzal. Proto v úděl
mu dávám mnoho duší
a mocné v kořist bude
rozdělovat za to, že vy-
dal na smrt duši svoji,
že se nechal ke hříšníkům
čítat, za to, že on hříchy
mnohých nesl, a za ty,
kteří se provinili, prosil.“

Traktus. Ž. 101, 2-5 a 14.

Hospodine, vyslyš mod-
litbu mou a volání mé
nechť k tobě přijde. V.
Neodvracej tvář svou ode
mne; kdykoliv mne úzkost
svírá, nakloň ke mně ucho
své. V. Kdykoliv tě budu
vzývati, rychle mne vyslyš.
V. Vždyť dny mé se ztrá-
cejí jako dým a kosti mé
praženy jsou jako v peci.
V. Podupán jsem jako
tráva a srdce mé vadne,
neboť zapomněl jsem jíst
chléb svůj. V. Ty, Pane,
vstaneš a smiluješ se nad
Sionem, neboť nastal už
čas smilovati se nad ním.

Páasio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam 22, 1-71; 23, 1-53. Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Lukáše 22, 1-71; 23, 1-53.

Třetí Evangelista podává zprávu o krvavé práci Vykupitelově. — Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Appropinquábat dies festus Azymórum, qui dicitur Pascha: et quaerébant Príncipes sacerdotum, et Scribae, quómodo Jesum interficerent: tímébant vero plebem. Intrávit autem Sántanas in Judam, qui cognominábatur Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus est cum princípibus sacerdotum, et magistrátibus, quemádmódu illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniám illi dare. Et spopóndit. Et quaerébat oportunitátem, ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymórum, in qua necesse erat occídi Pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens: † Eúntes paráte nobis Pascha, ut manducémus. C At illi dixerunt: S Ubi vis parémus? C Et dixit ad eos: † Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquae portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamílias domus: Dicit tibi Magíster: Ubi est di-

Za onoho času přibližovala se slavnost přesnic, která slove velikonoce. I hledali velekněží a zákoníci, kterak by Ježíše usmrtili; ale báli se lidu. A tu vešel ďábel do Jidáše, přímím Iškariotského, jenž byl jedním ze dvanácti. I odešel a mluvil s veleknězi a s veliteli, kterak by jim ho zradil. A oni zaradovali se a se dohodli, že mu dají peníze. I slíbil jim to a hledal příhodné chvíle, aby jim ho vydal bez zástupů. Přišel pak den přesnic, ve kterém se musil zabíjeti beránek. I poslal Petra a Jana řka: † „Jděte a připravte nám beránka, abychom jedli.“ C A oni řekli jemu: S „Kde chceš, abychom připravili?“ C I řekl k nim: † „Hle, jak vejdete do města, potká vás jeden člověk, džbán vody nesa. Jděte za ním do domu, do kterého vejde, a rcete hospodáři domu: ‚Mistr praví tobě: Kde jest večeřadlo, ve kterém bych jedl beránka s učedníky svými?‘ A on vám ukáže hořejší síň velikou, pro-

versorium, ubi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendet vobis coenaculum magnum stratum, et ibi paráte. C Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt Pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis: † Desiderio desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. C Et accépto cálice, grátias egit, et dixit: † Accípíte, et dividíte inter vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. C Et accépto pane, grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: † Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratióne. C Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: † Hic est calix novum testaméntum in sáanguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definitum est, vadit: verúmtamen vae hómini illi, per quem tradétur. C Et ipsi coepé-

střenou; tam připravte.“ C I odešli a shledali vše tak, jak byl jim pověděl, a připravili beránka. A když přišla hodina, zaujal místo za stolem a dvanácte apoštolů s ním. I řekl jim: † „S toužebností jsem žádal tohoto beránka jísti s vámi, prve než bych trpěl; neboť pravím vám, že již nebudu ho více jísti, dokavad se nenaplní v království Božím.“ C A pojav kalich, díky učinil a řekl: † „Vezměte to a rozdělte mezi sebe, neboť pravím vám, že nebudu již pít z plodu vinného kmene, dokavad nepřijde království Boží.“ C A vzav chléb, učinil díky a rozlámal jej dal jim řka: † „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ C Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: † „Tento kalich jest nová úmluva potvrzená mou krví, který se za vás vydává. Avšak hle, ruka zrádce mého jest se mnou při stole. A Syn člověka jde sice tak, jakož uloženo jest, ale běda člověku tomu, skrze něhož bude zrazen.“ C A oni počali se tázati mezi sebou, kdo by to z nich byl, jenž to učiní. Povstal však i spor mezi nimi o tom, kdo z nich zdá se býti

runt quaerere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. Facta est autem et contentio inter eos, quis eorum videretur esse major. Dixit autem eis: † Regens gentium dominantur eorum: et qui potestatem habent super eos, benéfici vocantur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecessor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi Pater meus regnum, ut edatis, et bibatis super mensam meam in regno meo: et sedeatis super thronos, judicantes duodecim tribus Israel. C Ait autem Dóminus: † Simon, Simon, ecce Sathanas expetivit vos, ut cribráret sicut triticum: ego autem rogávi pro te, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. C Qui dixit ei: S Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem et in mortem ire. C At ille dixit: † Dico tibi Petre: Non cantabit

větším. I řekl jim: † „Králové národů panují nad nimi a ti, kteří mají nad nimi moc, nazývají se dobrodinci. Ale vy ne tak, nýbrž kdo jest mezi vámi větší, budiž menší, a kdo jest v čele, budiž jako služebník. Neboť kdo jest větší, ten-li, který stoluje, či-li ten, jenž přisluhuje? Zdali ne ten, který stoluje? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který přisluhuje. Vy pak jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeních, a já vám odkazuji království, jako mně je odkázal Otec můj, abyste jedli a pili za stolem mým v království mém a seděli na stolicích soudíce dvanácte pokolení israelských.“ CI řekl Pán: † „Šimone, Šimone, hle, sathan vyžádal si vás, aby vás třibil jako pšenici, ale já jsem prosil za tebe, aby nepřestala víra tvá, a ty někdy obrátě potvrzuj bratry své.“ C On pak řekl jemu: S „Pane, s tebou jsem hotov i do žaláře i na smrt jíti.“ C Ale on řekl: † „Pravím tobě, Petře, že dnes kohout nezazpívá, dokavad třikrát nezapřeš, že mě znáš.“ C A řekl jim: † „Když jsem vás poslal bez měšce, a bez mošny a bez obuvi, zdaliž jste měli v čem

hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. C Et dixit eis: † Quando misi vos sine sácculo, et pera, et calceaméntis, numquid áliquid defuit vobis? C At illi dixerunt: S Nihil. C Dixit ergo eis: † Sed nunc, qui habet sácculum, tollat simíliter et peram: et qui non habet, vendat tunicam suam, et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iniquis deputátus est. Etenim ea, quae sunt de me, finem habent. C At illi dixerunt: S Dómine, ecce duo gládii hic. C At ille dixit eis: † Satis est. C Et egréssus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis: † Oráte, ne intrétis in tentatióne. C Et ipse avúl-sus est ab eis quantum jactus est lápidis, et pósitis génibus orábat, dicens: † Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. C Appáruit autem illi Ángelus de coelo, confórtans eum. Et factus in agónia, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttae sánguinis decurréntis

nedostatek?“ C A oni řekli: S „V ničem.“ C I řekl jim: † „Ale nyní, kdo má měšec, vezmi jej, podobně i mošnu, a kdo nemá, prodej plášť svůj a kup meč. Neboť pravím vám, že musí se na mně naplniti ještě toto Písmo: ‚A s hříšníky počten jest‘. Neboť to, co se mne týká, běře konec“. C Ale oni pravili: S „Pane, hle, dva meče jsou zde“. C I řekl jim: † „Dosti již“. C A vyšed odebral se podle obyčeje svého na horu Olivetskou; jeho učeníci pak šli za ním. A když přišel na místo, řekl jim: † „Modlete se, abyste nevešli v pokušení.“ C Poté vzdálil se od nich as na dohod kamenem a pokleknuv na kolena modlil se řka: † „Otče, chceš-li, odejmi kalich tento ode mne, avšak ne má, nýbrž tvá vůle se staň“. C I ukázal se mu anděl s nebe a posiloval ho. A on ocitnuv se v úzkosti smrtelné, modlil se snažněji. I stal se pot jeho jako krůpěje krve tekoucí na zem. A když vstal od modlitby a přišel ke svým učeníkům, našel je, ani spí od zármutku. I řekl jim: † „Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nevešli v pokušení“. C Když ještě

in terram. Et cum surrexisset ab oratione, et venisset ad discipulos suos, invenit eos dormientes prae tristitia. Et ait illis: † Quid dormitis? surgite, orate, ne intratis in tentationem. C Adhuc eo loquente, ecce turba: et qui vocabatur Judas, unus de duodecim, antedebat eos: et appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Jesus autem dixit illi: † Juda, osculo Filium hominis tradis? C Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: S Domine, si percutimus in gladio? C Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: † Sinite usque huc. C Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, et magistratus templi, et seniores: † Quasi ad latronem existis cum gladiis, et fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed haec est hora vestra, et potestas tenebrarum. C Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum Principis

mluvil, hle zástup přicházel, a ten, jenž slul Jidáš, jeden ze dvanácti, šel před nimi a přiblížil se k Ježíšovi, aby ho políbil. Ale Ježíš řekl jemu: † „Jidáši, políbením zrazuješ Syna člověka?“ C Ti pak, kteří byli při něm, uzřevše, co nastává, řekli jemu: S „Pane, máme-liž bítí mečem?“ C A jeden z nich udeřil služebníka veleknězova a uťal mu pravé ucho. Ale Ježíš promluviv řekl: † „Nechte, až potud.“ C A dotek se ucha jeho, uzdravil jej. I řekl Ježíš k velekněžím a velitelům chrámovým a starším, kteří byli na něj přišli: † „Jako na lotra jste vyšli s meči a kyji? Když jsem býval denně s vámi ve chrámě, nevztáhli jste rukou na mne, ale toto jest hodina vaše a moc temnosti.“ C I jali ho a dovedli do domu veleknězova, Petr pak šel za ním zdaleka. A když udělali oheň uprostřed dvora a se kolem posadili, byl Petr mezi nimi. Jedna děvečka pak spatřivši jej, an sedí u ohně, a pohleděvši naň upřeně pravila: S „Také tento byl s nimi.“ C Ale on zapřel řka: S „Ženo, neznám ho.“ C A krátce nato jiný uzřev ho řekl: S „Také ty jsi z nich.“ C Ale Petr řekl: S „Člověče, nejsem.“

sacerdótum: Petrus vero sequebátur a longe. Accenso autem igne in medio atrii et circumsedéntibus illis, erat Petrus in medio eórum. Quem cum vidisset ancílla quaedam sedéntem ad lumen, et eum fuisset intúita, dixit: S Et hic cum illo erat. C At ille negávit eum, dicens: S Múlier, non novi illum. Et post pusillum álius videns eum, dixit: S Et tu de illis es. C Petrus vero ait: S O homo, non sum. C Et intervállo facto quasi horae unius, álius quidam affirmábat, dicens: S Vere et hic cum illo erat: nam et Galilaeus est. C Et ait Petrus: S Homo, néscio quid dicis. C Et continuo adhuc illo loquente cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et recordátus est Petrus verbi Dómini, sicut dixerat: Quia priúsqum gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et Piri, qui tenébant illum, vlludébant eum, caedéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant fáciem ejus: et interrogábant eum, dicentes: S Prophetíza, quis est qui te percússit? C Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convené-

CA když uplynula asi jedna hodina, někdo jiný tvrdil řka: S „Vpravdě i tento byl s ním, neboť jest také Galilean.“ CPetr však řekl: S „Člověče, nevím, co pravíš.“ CA ihned, když ještě mluvil, zazpíval kohout. I obrátil se Pán a pohleděl na Petra. A Petr rozpomenul se na slovo Páně, jak mu byl řekl: „Prve než kohout zazpívá, zapřeš mě třikráte.“ I vyšel ven a plakal hořce. A ti muži, kteří jej drželi, posmívali se mu tepouce ho. A zakryvše ho bili jej v tvář a tázali se ho řkouce: S „Hádej, kdo jest, jenž tě udeřil?“ CA mnoho jiného rouhajíce se mluvili proti němu. A když se rozednilo, sešli se starší lidu i velekněží a zákoníci a uvedše jej do své rady řekli: S „Jsi-li ty Kristus, pověz nám to.“ CI řekl jim: † „Povím-li vám to, neuvěříte mi, otáži-li se však také, neodpovíte mi, ani mě nepropustíte. Ale od té chvíle Syn člověka bude seděti na pravici moci Boží.“ CI řekli všickni: S „Ty-li jsi tedy Syn Boží?“ CA on řekl: S „Vy pravíte, já jsem.“ CA však oni řekli: S „K čemu ještě potřebujeme svědectví? Vždyť sami jsme slyšeli z úst jeho.“ CI povstalo jich veš-

runt seniōres plebis, et principes sacerdotum, et Scribae, et duxerunt illum in concilium suum, dicentes: *S* Si tu es Christus, dic nobis. *C* Et ait illis: † Si vobis dixerō, non credētis mihi: si autem et interrogāvero, non respondēbitis mihi, neque dimittētis. Ex hoc autem erit Fīlius hōminis sedens a dextris virtūtis Dei. *C* Dixērunt autem omnes: *S* Tu ergo es Fīlius Dei? *C* Qui ait: † Vos dicitis, quia ego sum. *C* At illi dixerunt: *S* Quid adhuc desiderāmustestimōnium? Ipsi enim audīvimus de ore ejus. *C* Et surgens omnis multitūdo eōrum, duxerunt illum ad Pilātum. Coepērunt autem illum accusāre, dicentes: *S* Hunc invēnimus subvertentem gentem nostram, et prohibentem tribūtā dare Caesari, et dicentem se Christum Regem esse. *C* Pilātus autem interrogāvit eum, dicens: *S* Tu es Rex Judaeōrum? *C* At ille respōdens, ait: † Tu dicis. *C* Ait autem Pilātus ad principes sacerdotum, et turbas: *S* Nihil invēnio causae in hoc hōmine. *C* At illi invalescēbant, dicentes: *S* Cōmmovet pōpulum, docens per univērsam Judaeam, keré množství a dovedli ho k Pilátovi. Počali pak žalovatinaňrkouce: *S* „Toto jsme našli, an převrací národ náš a brání dávatí daně císaři a praví, že jest Kristem králem.“ *C* I otázal se ho Pilát řka: *S* „Ty-li jsi král židovský?“ *C* A on odpověděv řekl jemu † „Ty to pravíš.“ *C* I řekl Pilát k velekněžím a k zastupům: *S* „Nenalézám žádné viny na tomto člověku.“ *C* Ale oni usilovali řkouce: *S* „Bouří lid uče po všem Judsku, počav od Galilee až sem.“ *C* Tu Pilát uslyšev o Galilei, otázal se, je-li ten člověk Galilean. A zvěděv, že jest z moci Herodovy, poslal ho k Herodovi, který byl také v Jerusalemě v ty dny. Herodes pak uzřev Ježíše zaradoval se velmi, neboť byl odedávna žádostiv uviděti jej, poněvadž o něm mnoho slyšel a se nadál, že ho uzří nějaký div činiti. I vyptával se ho mnoha řečmi, ale on neodpovídal mu ničeho. Stáli však tam velekněží a zákoníci ustavičně naň žalující. I pohrdl jím Herodes se svým komonstvem a posmíval se mu obléknuv jej v roucho bílé, a odeslal ho nazpět k Pilátovi. A v ten den Herodes a Pilát spřátelili se,

incipiens a Galilaea usque huc. C Pilátus autem audiens Galilaeam, interrogavit si homo Galilaeus esset. Et ut cognovit quod de Heródis potestate esset, remisit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu gavisus est valde. Erat enim cúpiens ex multo tempore vidére eum, eo quod audierat multa de eo, et sperabat signum aliquod vidére ab eo fieri. Interrogabat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdotum, et scribae constanter accusantes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exército suo: et illúsit indútum veste alba, et remisit ad Pilátum. Et facti sunt amici Heródes, et Pilátus in ipsa die: nam ántea inimici erant ad ínvicem. Pilátus autem convocatis princípibus sacerdotum, et magistrátibus, et plebe, dixit ad illos: S Obtulistis mihi hunc hóminem, quasi avertentem pópulum, et ecce ego coram vobis interrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remisit vos ad

neboť dříve byli spolu v nepřátelství. Pilát pak svolav velekněze i náčelníky a lid, řekl k nim: S „Přivedli jste mi tohoto člověka, jako by odvracel lid, a hle, já vyšetřovav před vámi, nenalezl jsem na tomto člověku žádné viny v těch věcech, které na něho žalujete. Ale ani Heródes, neboť jsem vás poslal k němu, a hle, — nic smrti hodného neučinil. Potrestám ho tedy a propustím.“ C Musíval pak propustěti jim na den slavnostní jednoho vězně. I vzkřikli všichni najednou, řkouce: S „Pryč tímto a propusťnám Barabáše.“ C Ten byl pro nějaké vzbouření povstalé v městě a pro vraždu vsazen do žaláře. Pilát však promluvil k nim opět, chtěje propustiti Ježíše. Ale oni volali řkouce: S „Ukřižuj, ukřižuj ho.“ C On však řekl jim po třetí: S „I co zlého učinil tento? Žádné příčiny smrti na něm nenalézám. Potrestám ho tedy a propustím.“ C Ale oni naléhali naň křikem velikým, aby byl ukřižován a křik jejich se rozmáhal. I usoudil Pilát, aby se vyplnila žádost jejich, a propustil toho, jenž byl pro vraždu a vzbouření vsazen do žaláře, za něhož prosili, Ježíše pak

illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam. C Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, unum. Exclamavit autem simul universa turba, dicens: S Tolle hunc, et mitte nobis Barabbam. C Qui erat propter seditiōnem quamdam factam in civitate, et homicidium, missus in carcerem. iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Jesum. At illi succlamabant, dicentes: S Crucifige, crucifige eum. C Ille autem tertio dixit ad illos: S Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invenio in eo: corripiam ergo illum, et dimittam. C At illi instabant vocibus magnis, postulantes ut crucifigeretur. Et invalescebant voces eorum. Et Pilatus adjudicavit fieri petitiōnem eorum. Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium, et seditiōnem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Jesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eum, apprehenderunt Simōnem quemdam Cyrenensem, venientem de villa: et imposuerunt illi crucem portare post Jesum. Seque-

vydal vůli jejich. A když jej odyáděli, uchopili jakéhosi Šimona cyrenského, jenž přicházel ze dvora a vložili naň kříž, aby nesl za Ježíšem. Šel pak za ním veliký zástup lidu i žen, a ty plakaly a kvílely nad ním. Ježíš však obrátiv se k nim řekl: † „Dcery jerusalemské, neplačte nade mnou, nýbrž samy nad sebou plačte a nad dítkami svými. Neboť hle, přijdou dnové, v nichžto řeknou: ‚Blahoslaveny neplodné a životy, kteréž nerodily, a prsy, kteréž nekrmily.‘ Tehda počnou říkati horám: ‚Padněte na nás‘ a pahrbkům: ‚Přikryjte nás‘; neboť činí-li toto na dřevě zeleném, co bude se dít na suchém?“ C Byli pak s ním vedeni také jiní dva, zločinci, aby byli usmrceni. A když přišli na místo, které slove lebčí, ukřižovali ho tam; též lotry, jednoho na pravici a druhého na lavici. Ježíš pak řekl: † „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ C A rozdělivše roucha jeho metalí o ně los. I stál tu lid dívaje se, a také náčelníci posmívali se mu s nimi, řkouce: S „Jiným pomohl, ať pomůže sám sobě, je-li on Kristem, vyvolencem Božím.“ C Posmívali se mu však i vojáci,

báturn autem illum multa turba pópuli, et mulierum, quae plangébant, et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus, dixit: † Fíliae Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, et super filios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátae stériles, et ventres, qui non genuérunt, et úbera, quae non lactavérunt. Tunc incipient dícere móntibus: Cádite super nos; et cólilibus: Operíte nos. Quia si in víridi ligno haec fáciunt, in árido quid fiet? C Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriae, ibi crucifixerunt eum; et latrónes, unum a dextris, et álterum a sinístris. Jesus autem dicébat: † Pater, dimítte illis: non enim sciunt quid fáciunt. C Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabát pópulos spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: S Álios salvos fecit: se salvum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes:

přistupující a podávající mu octa a říkájíce: S „Jsi-li ty král židovský, pomoz sobě.“ C Bylť také nápis nad ním napsaný literami řeckými a latinskými a hebrejskými: „Tento jest král židovský.“ Jeden pak z těch zločinců, kteří s ním viseli, rouhal se mu řka: S „Jsi-li ty Kristus, pomoz sobě i nám.“ C Ale druhý promluviv, káral ho řka: S „Ani ty se Boha nebojíš, ježto v témže odsouzení jsi? A my zajisté spravedlivě trpíme, neboť dostáváme to, co náleží na skutky naše, ale tento neučinil nic zlého.“ C I řekl k Ježíšovi: S „Pane, rozpoměň se na mne, když přijdeš do království svého.“ C A Ježíš řekl jemu: † „Amen, pravím tobě: Dnes budeš se mnou v ráji.“ C Bylo pak okolo šesti hodin a tu stala se tma po celé zemi až do devíti hodin; a zatmělo se slunce a opona chrámová roztrhla se ve dvě. A Ježíš zvolav hlasem velikým řekl: † „Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého.“ C A to pověděv vypustil duši. Zde se pokleká a chvíli sečká v rozjímání. — Umučení Spasitelovo prozrazuje dvojí věc: ohavnost hříchu a lásku Boží. Hřích je vzpoura proti Bohu. Bůh je povinnován své nekonečné Svatosti a kráse, aby i to nejmenší vzepření se své auto-

S Si tu es Rex Judaeorum, salvum te fac. *C* Erat autem et superscriptio scripta super eum litteris Graecis, et latinis, et Hebraicis: Hic est Rex Judaeorum. Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: *S* Si tu es Christus, salvum fac te ipsum, et nos. *C* Respondens autem alter increpabat eum, dicens: *S* Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. *C* Et dicebat ad Jesum: *S* Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. *C* Et dixit illi Jesus: † Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. *C* Erat autem fere hora sexta, et tenebrae factae sunt in universam terram usque in horam nonam. Et obscuratus est sol: et velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna Jesus, ait: † Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. *C* Et haec dicens, expiravit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Videns autem centurio quod factum fuerat, glorificavit Deum, dicens: *S* Vere hic

ritě potrestal. On, jenž jest naprosto spravedlivý, nesnese vedle sebe hřích, jenž jest nespravedlností vůči Němu. První vzpoury dopustili se andělé, kteří na věčné časy za to musejí pykat. Druhé vzpoury dopustil se člověk. Také ona musí být trestána. Jelikož však ani osvěcený první člověk neměl té intelligence a znalosti Boha jako andělé, nepropadl ihned stejnému věčnému trestu jako oni. Bůh, který je nejen naprosto spravedlivý, ale i nekonečně milosrdný, vymyslel naše vykopení ze svého hněvu. Jakým způsobem to učinil, patříme teď v líčení zástupného utrpení Jeho milovaného syna. Zachvějme se před svatostí Boha, jenž nám ukazuje, jak trestá chříchy, a přisáhejme Jeho lásce, že své drahocenné vykopení nechceme už nikdy těžkými vinami utratit. Neostýchejme se poplakat si při čtení tohoto dramatu nejhoroznějšího, jehož autorem jsou pekejně síly, uvolněné naší hříšností a jehož představitelem je nejkrásnější ze synů lidských. Nebe i země jsou diváky, kteří nemohou nic lepšího udělat, než klesnouti na kolena pod kříž a nechat se obmývatí drahocennou Krví nekonečné ceny. Smrt a muka Kristova jsou nejen známkou nekonečné lásky Otce, který tak svět miloval, že Syna svého jediného poslal, aby jej vykoupil, ale také přeněžné lásky Syna Božího k nám, pro něž toto všecko s ochotou trpěl.

S Setník pak uzřev, co se stalo, velebil Boha řka: *C* „Jistě člověk tento byl

homo justus erat. C Et omnis turba eorum, qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quae fiébant, percutiéntes pectora sua revertébántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulieres, quae secútae eum erant a Galilaea, haec vidéntes.

Následující část se čte místo jako o Květnou neděli (str. 394).

Et ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus et justus: hic non consenserat consílio et áctibus eorum, ab Arimathaea civitáte Judaeae, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accessit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Offertorium. Ps. 101, 2-3.

Dómine, exaúdi oratió-nem meam, et clamor meus ad te pervéniat: ne avértas fáciem tuam a me.

Secreta

Súspice, quaesumus, Dómine, munus oblátum, et dignánte operáre: ut, quod passiónis Fílii tui, Dómini nostri, mystério gérimus,

spravedlivý.“ CA veškeren zástup těch, kteří byli spolu přítomni tomu divadlu a viděli, co se dělo, bil se v prsa a navracel se. Stáli pak tam zdaleka všichni známí jeho i ženy, kteréž ho byly následovaly z Galilee, a patřili na to.

Evangelia podobným způsobem

A hle, jeden muž, jménem Josef, který byl radou, muž to dobrý a spravedlivý — ten nesouhlasil s nálezením a jednáním jejich — z judského města Arimathie, kterýž také očekával království Božího, ten přišel k Pilátovi a žádal za tělo Ježíšovo; a sňav je s kříže zavinul je v kment a položil ho do hrobu vytesaného ve skále, v němž ještě nikdo neležel.

Obětování. Ž. 101, 2-3.

Pane, vyslyš modlitbu mou a volání mé nechť k tobě přijde. Neodvracej tvář svou ode mne.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětovaný dar a milostivě učiň, abychom, co slavením utrpení Syna tvého, Pána našeho, konáme; to-

piis affectibus consequá- ho zbožnou dosáhli myslí.
mur. Per eúndem. Skrze téhož Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface o sv. Kříži (str. 32).

Communio. Ps. 101,10,13,14. K přijímání. Ž. 101.

Potum meum cum fletu Nápoj svůj mísím se
temperábam: quia élevans slzami, neboť jsi mne
allisísti me: et ego sicut zvednul a mrštil jsi mnou.
foenum áruí: tu autem, Vadnu jako tráva. Ty pak,
Dómine, in aetérnum pér- Hospodine, zůstáváš na
manes: tu exsúrgens mise- věky. Ty povstaneš a smi-
réberis Sion, quia venit luješ se nad Sionem, ne-
tempus miseréndi ejus. boť nastal už čas smilo-
vati se nad ním.

Postcommunio

Largire sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúndem Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Nad lidem se kněz modlí:

Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio

Réspice, quaesumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum. Qui tecum vivit et regnat.

Po přijímání

Uděl, všemohoucí Bože, našim smyslům, abychom byli ubezpečeni, že pro časnou smrt Syna tvého, jak ji dosvědčují vznešená tajemství, tys' nám dal život věčný. Skrze téhož Pána našeho.

Modleme se! Pokořte hlavy své před Bohem.

Modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na tuto svou rodinu, pro kterou Pán náš Ježíš Kristus nezdráhal se vydati se v ruce zločinců a podstoupiti muka kříže. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého.

Zelený čtvrtek

Shromáždění u sv. Jana v Lateraně

Dnes Církev svatá pláče a raduje se zároveň. Pláče proto, že si připomíná počátek vlastního utrpení Vykupitelova, jenž smrtelnou úzkostí v zahradě Getsemanské počal krupějemi své krve spláceti náš dluh. Raduje se, neboť právě v tento den Kristus dal Církvi záruku své Lásky — sám sebe v Nejsvětější Svátosti. Jest jí to také znamením a důkazem, že smrt se nestala konečným vítězem nad Spasitelem. Avšak úplné radosti z tohoto Ustanovení si dnes nedopřává, neboť Pán Ježíš po své první mystické Oběti musil přinést skutečnou Obět na Kříži — a ta jí v tuto dobu zaměstnává především.

Tento dvojitý pocit Církve se dnes jeví také v celé liturgii. Kněz obléká bílá roucha a zpívá se radostné „Gloria“, při němž se rozezvučí varhany a zvony. Po tomto výbuchu radosti nastává však tichý zármutek a varhany a zvony neozvou se svými vážnými, ale měkkými a něžnými zvuky, až teprve na Bílou sobotu. Kněz nedává jáhnovi polibku míru, neboť právě tuto noc Jidáš přátelským políbením zradil svého Mistra. Na konci mše sv. Církev zbavuje oltáře dokonce i poslední plátěné pokrývky, aby naznačila, jak její zakladatel opuštěn a zhanoben leží v úzkostech a bolesti. Ani jeden paprsek Božství jeho neozaruje úpějí jeho člověčenství.

Aby Církev svým údům ukázala celou vznešenost a jednotnost svátostné hostiny, dovoluje dnes v každém kostele pouze jednu mši sv. Kněží, kteří nesloužili mše sv., přistupují společně s věřícími ke Stolu Páně.

V biskupských chrámech svěť se dnes sv. oleje. — 1. Olej nemocných, s kterým přichází kněz k těžce nemocným, aby svátostným mazáním tímto olejem je zbavil zbytků hříchů a posílil k poslední cestě, a je-li to vůle Boží, také vrátil opět i zdraví těla. 2. Sv. Křížmo, kterým jsme mazáni při křtu sv., abychom si uvědomili, že máme od té chvíle účast na královské důstojnosti Pomazaného. Stejného oleje užívá se také při svěcení biskupů, oltářů, zvonů a kalichů, jakož i při biřmování. 3. Olej katechumenů, jehož se používá při křtu sv. a svěcení na kněze, také k pomazání na krále nebo královnu.

Ve Vstupu holduje Církev svatá Kristu, jenž nás svou smrtí na kříži vykoupil, svým tělem v Nejsvětější Svátosti živí a svým Zmrtvýchvstáním zajistil i naše Vzkříšení.

Introitus. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriári oportet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super

Vstup. Gal. 6, 14.

My pak honositi se musíme v kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spaseni a vykopeni jsme. Z. 66, 2. Bůh budiž nám milostí a žehnej nám; nechej zářiti obličej svůj nad námi

nos, et misereatur nostri. a smiluj se nad námi.
Nos autem . . . My pak honositi se . . .

Říká se „Sláva na výsostech“ a zvoní se při tom zvony.
Poté zvony umlkají až do Bílé soboty.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui poenam, et confessiónis suae latro praemium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster diversa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectionis suae grátiam largiátur. Qui tecum vivit et regnat . . .

Modlitba

Bože, od něhož Jidáš trest za svou vinu a lotr odměnu za své vyznání obdržel, uděľ nám úcinek své slitovnosti, aby jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty uděľil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštedří milost vzkříšení svého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého . . .

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. cap. 11.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apošt. ke Korint. 11, 20-32.

Svatý Pavel mluví v dnešní Epištole o ustanovení Nejsvětější Svátosti a zdůrazňuje uctivost, s kterou se musíme ke Stolu Páně blížit. Odsouzení nad sebou vyslovuje, kdo se srdcem pokáleným odvažuje se přijímati Chléb nebeský.

Fratres. Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam coenam manducáre. Unusquisque enim suam coenam praesúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclesiám Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo.

Bratři, když se scházíte na jedno místo, není to již slavení večere Páně; neboť každý béře napřed svoji večeri při jídle, a jeden lační, druhý pak jest opilý. Nemáte-liž domů k jídlu a pití? Či-li pohrdáte církví Boží a zahanbujete ty, kteří nic nemají? Co vám mám říci? Mám-li vás chváliti? V této věci vás nechválím. Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem též po-

Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácíte in meam commemoratió-nem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo Sáanguine: hoc fácíte, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratió-nem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigné, reus erit Córporis et Sáanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigné, iudicium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans Corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo dam-némur.

dal vám, totiž že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku.“ Taktéž vzal i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva potvrzená mou krví; to čiňte, kolikrátkoli jej pítí budete, na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento aneb pítí kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně. Proto jest mezi vámi mnoho nemocných a slabých, a mnozí zesnulí. Kdybychom sami sebe posuzovali, nebyli bychom souzeni. Jsouce však souzeni, od Pána jsme trestáni, abychom s tím světem nebyli zavrženi.

Dnes, kdy vzpomínáme na zrádného uředníka, který přijal z rukou Spasitele živý chléb ke své záhubě, přísahajme si, že nikdy nepřijdeme s pokáleným srdcem k Stolu Páně.

Graduale. Phil. 2, 8-9. Stupňový zpěv. Fil. 2.

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. V. Propter quod et Deus exaltávit illum: et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Kristus stal se pro nás poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. V. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, které jest nade všecko jméno.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 13. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 13, 1-15.

Když přijmáme vtěleného Boha, nesmíme se spokojiti tím, že je naše srdce čisto od těžkých hříchů, nýbrž musíme se snažiti i lehké dobrovolné hřichy odložiti a utlumiti nezřízenou touhu po světských věcech: t. zn. „mytí nohou!“ A ještě jedno důležité ponaučení nám Spasitel tímto obřadem chce dáti: svého bližního máme milovati pokornou láskou a touto se stkvíti, zvláště když jdeme k andělské hostině!

Ante diem festum Paschae, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et coena facta, cum diabolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótae: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a coena, et ponit vestiménta sua: et cum accepisset línteum, praecínxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et coepit lavare pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat praecíntus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi

Před slavností velikonoční Ježíš věda, že přišla hodina jeho, aby z toho světa odešel, měv v lásce vždycky svoje, kteří byli ve světě, projevil jim svou lásku měrou nejvyšší. Když totiž večere nastala a ďábel byl již vnukl v srdce, aby jej zradil Jidáš, syn Šimona Iškariotského, Ježíš, jsa vědom si toho, že Otec dal mu v ruce všecko a že vyšel od Boha a jde k Bohu, vstal od večere a odložil roucha svá a vzav šat lněný přepásal se. Potom nalil vody do umyvadla a počal umývati učedníkům nohy a utírati je šatem, kterým byl přepásán. Přišel tedy k Šimonu Petrovi. I řekl mu Petr: „Pane, ty

lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in aetérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me, Magíster, et Dómine: et bene dícitis; sum étenim. Si ergo égo lavi pedes vestros, Dóminus, et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

Et dicitur Credo.

mně myješ nohy?“ Ježíš: odpověděl a řekl jemu: „Co já činím, ty nevíš nyní, ale zvíš potom.“ Dí mu Petr: „Nebudeš mně mýti nohou na věky.“ Ježíš mu odpověděl: „Neumyji-li tebe, nebudeš míti dílu se mnou.“ Dí jemu. Šimon Petr: „Pane, netoliko nohy mé, nýbrž i ruce a hlavu.“ Dí mu Ježíš: „Kdo se vykoupal, nepotřebuje leč jen nohy si umýti, ale jest čist celý; i vy jste čisti, ale ne všickni.“ Věděl totiž, kdo jest ten, jenž ho zradí. Proto řekl: „Nejste čisti všickni.“ Když jim tedy nohy umyl a své roucho vzal a se opět posadil, řekl jim: „Víte-li, co jsem vám učinil? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem; a dobře pravíte: jsemť zajisté. Jestliže tedy já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývati. Příklad zajisté dal jsem vám, abyste i vy činili tak, jako jsem já učinil vám.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 117. Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar,

Pravice Páně činí divy, pravice Hospodinova mne vyvýšila; neumru, ale zů-

sed vivam, et narrábo
ópera Dómini.

Secreta

Ipse tibi, quaesumus, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, sacrificium nostrum reddat accéptum, qui discipulis suis in sui commemoratióne hoc fieri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat...

Preface o sv. Kříži (str. 32).

Následující modlitby v Kánonu mají dnes zvláštní své znění:

Communicántes et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Vírginis Mariae, Genitricis ejúsdem Dei et Domini nostri etc. (pag. 17).

Hanc igitur oblatiόnem servitútis nostrae, sed et cunctae famíliae tuae, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discipulis suis Córporis et Sánguinis sui mystéria celebránda: quaesumus, Dómine ut placátus etc. (pag. 18).

Qui pridie, quam pro nostra omniúmque salúte

stanu živ a vyprávěti budu skutky Hospodinovy.

Tichá modlitba.

Prosíme tě, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, nechť sám ten ti oběť naši učiní příjemnou, jenž dnešním ustanovením učedníky své poučil, aby ji konali na památku jeho, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého..

Ve společenství jsouce a oslavující den přesvatý, o kterém Pán náš Ježíš Kristus byl vydán, ale také památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých atd. (str. 17).

Tuto tedy oběť služebnosti naší, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme pro den, o němž Pán náš Ježíš Kristus předal učedníkům svým k slavení tajemství svého Těla a krve, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval atd. (str. 18).

Jenž den před tím, než pro spásu naší a všech

pateretur, hoc est hodie, trpěl, to jest dnes, vzal accépit panem et. (pag.18). chléb atd. (str. 18).

Po Agnus Dei nedává se žádný polibek míru.

Communio. Joan. 13,12,13,15. K přijímání. Jan 13.

Dóminus Jesus, postquam coenavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, et ait illis: Scitis quid fecerim vobis ego Dóminus, et Magíster? Exémplum dedi vobis, ut et vos ita faciátis.

Pán Ježíš, když byl po-večeřel s učedníky svými, umyl nohy jejich a pravil jim: „Víte-li, co jsem učinil vám, já — Pán a Mistr? Příklad dal jsem vám, abyste i vy tak činili.“

Postcommunio

Po přijímání

Refécti vitálibus aliméntis, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, quod tempore nostrae mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuae múnere consequámur. Per Dóminum...

Občerstveni oživujícími pokrmy, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co ve dnech své smrtelnosti konáme, toho darem ne-smrtelnosti tvé dosáhli. Skrze Pána našeho...

Potom koná se průvod s Nejsvětější Svátostí do kaple nebo k postrannímu oltáři. (Kněz proměňoval dnes dvě hostie. Jednu přijímá a druhou, která je určena pro liturgii Velkého pátku, odnáší v průvodu.) Zpívá se hymnus: Pange lingua.

Když se vrátil průvod z kaple, kam byla odnesena Nejsvětější Svátost, říkají se bez zpěvu nešpory. Po nich kněz s jáhnem a podjáhnem obnaží všechny oltáře, odříkávajíce žalm 21., v němž už královský pěvec prorokuje potupné obnažení Spasitelovo: „Dělí mezi sebou roucha má a metají los o můj oděv!“ Teď jest dům Boží zpusťšen úplně a Církev svatá hořekuje nad utrpením umfrajícího Vykupitele.

Obřad mytí nohou

Dnes koná se obřad mytí nohou. Papež, biskupové, opati a katolická knížata napodobují příklad Krista, jenž při Poslední večeři myl nohy svým apoštolům, aby jim hluboko v srdce vtišknul obraz pokory a lásky k bližnímu (mytí nohou je v Orientě výrazem úcty a lásky).

Když byl jáhen přečetl ještě jednou Evangelium z dnešní mše (str. 435), opáše se ten, kdo obřad koná, plátěnou zástěrou a myje chudým starcům nebo kněžím nohy, aby následoval příkladu svého Mistra. Mezi tím zpívá chór následující antifony (od prvního slova první antifony „mandatum“ nazývá se celý obřad omývání nohou „mandatum“):

Antiphona. Joan. 13, 34.

Mandatum novum do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, dicit Dominus. Ps. 118, 1. Beati immaculati in via: qui ambulat in lege Domini. Mandatum novum do vobis: ut diligatis ...

Antiphona. Joan. 13.

Postquam surrexit Dominus a coena, misit aquam in pelvim, et coepit lavare pedes discipulorum suorum: hoc exemplum reliquit eis. Ps. 47, 2. Magnus Dominus, et laudabilis nimis: in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Postquam surrexit ...

Antiphona. Joan. 13.

Dominus Jesus, postquam coenavit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, et ait illis: Scitis quid fecerim vobis ego Dominus, et Magister? Exemplum dedi vobis: ut et vos ita faciatis. Ps. 84, 2. Benedixisti Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob. Dominus Jesus.

Antiphona. Joan. 13.

Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, et dixit ei: Si non laveris tibi pedes, non habebis partem mecum. V. Venit ergo ad Simonem Petrum, et dixit ei Petrus.

Antifona. Jan 13, 34.

„Přikázání nové vám dávám, abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás,“ praví Pán. Ž. 118, 1. Blahoslaveni bezúhonní, kteří chodí v zákoně Hospodinově. „Přikázání nové ...“

Antifona. Jan 13, 4, 5 a 15.

Když povstal Pán od večere, nalil vody do umyvadla a počal umývati učedníkům svým nohy. Tento příklad zůstavil jim. Ž. 47, 2. Veliký jest Pán a nadmíru chvályhoden; v městě Boha našeho, na svaté hoře jeho. Když povstal Pán ...

Antifona. Jan 13, 12, 13 a 15.

Pán Ježíš, když byl po večerel s učedníky svými, umyl nohy jejich a pravil jim: „Víte-liž, co jsem vám učinil já, Pán a Mistr? Příklad dal jsem vám, abyste i vy tak činili.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí Jakubovo. Pán Ježíš, když byl ...

Antifona. Jan 13, 6-7 a 8.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neu-myji nohou, nebudeš míti podílu se mnou.“ V. Přišel tedy k Simonu Petrovi, pravil pak mu Petr.

A opakuje se Antifona:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. *Ů.* Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neu-myji nohou, nebudeš míti podílu se mnou. *Ů.* Co já činím, ty nevíš nyní, ale zvíš potom.“

Po třetí se opakuje Antifona:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. *Ů.* Si ego Dóminus, et Magíster vester lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter alterius laváre pedes? Ps. 48, 2. Audíte haec omnes Gentes: aúribus percípíte qui habitátis orbem. Si ego Dóminus . . .

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neu-myji nohou, nebudeš míti podílu se mnou.“ *Ů.* „Jestliže já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy, čím spíše vy máte jeden druhému nohy umývati.“ Ž. 48, 2. „Slyšte to všichni národové; ušima vnímejte, obyvatelé světa. Jestliže já, Pán . . .“

Antiphona. Joan. 13, 35.

Antifona. Jan 13, 35.

In hoc cognóscet omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad invicem. *Ů.* Dixit Jesus discíplis suis. In hoc cognóscet . . .

„Po tom poznají všichni, že jste učedníci moji, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ *Ů.* Řekl Ježíš učedníkům svým: „Po tom poznají všichni . . .“

Antiphona 1. Cor. 13.

Antifona 1. Kor. 13, 13.

Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria haec: major autem horum est cáritas. *Ů.* Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria haec: major horum est cáritas. Máneant . . .

Nechť zůstane ve vás víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich však je láska. *Ů.* Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich je láska. Nechť zůstanou . . .

Antiphona

Antifona

Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa úni-

Velebena budiž svatá Trojice a nerozdílná Jed-

tas: confitébimur ei, quia fecit nobiscum misericórdiam suam. V. Benedicámus Patrem, et Filium, cum Sancto Spíritu. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernacula tua, Dómine virtutum! concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Benedícta sit...

nota; chváliti ji budeme, neboť učinila s námi milosrdenství své. V. Velebme Otce i Syna s Duchem Svatým. Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou příbytky tvé, Pane zástupů! Duše má touží a prahne po nádvořích Hospodinových. Velebena budiž...

Antiphona. 1. Joan. 2-4.

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. V. Congregávit nos in unum Christi amor. V. Exsultémus, et in ipso jucundémur. V. Timeámus, et amémus Deum vivum. V. Et ex corde diligámus nos sincéro.

A opakuje se Antifona:

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. V. Simul ergo cum in unum congregámur. V. Ne nos mente dividámur, caveámus. V. Cessent júrgia malígna, cessent lites. V. Et in médio nostri sit Christus Deus.

A opakuje se Antifona:

Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. V. Simul quoque cum beátis videámus. V. Gloriánte vultu tuo, Christe Deus. V. Gáudium, quod est imménsum atque probum. V. Saecula per infinita saeculorum. Amen.

Potom říká se potichu: „Otče náš.“

Antifona. 1. Jan 2, 3, 4.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. V. Shromáždila nás v jedno láska Kristova. V. Radujme a veselme se v něm. V. Bojme se a milujme Boha živého. V. A milujme se vespol srdcem upřímným.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. V. Když se tedy shromáždíme v jedno. V. Střezme se, abychom se myslí nepoltili. V. Nechť ustanou zlé sváry, nechť ustanou boje. V. A uprostřed nás budiž Kristus Bůh.

Kde dobrota a láska, tam je Bůh. V. Nechť také zároveň se svatými patříme. V. Ve slávě na tvář tvou, Kriste Bože. V. Rádost, která nezměrná jest a čistá. V. Na věky nekonečné věkův. Amen.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Tu mandasti mandata tua, Dómine.

R. Custodiri nimis.

V. Tu lavasti pedes discipulorum tuorum.

R. Ópera manuum tuarum ne despicias.

V. Dómine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. A nevod' nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

Ž. Nařídil jsi, Pane, přikázání tvá.

R. Aby byla věrně zachovávána.

Ž. Ty jsi myl nohy učedníků svých.

R. Díly rukou tvých nepohrdej.

Ž. Pane, vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé nechť k tobě přijde.

Ž. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Orémus:

Adésto, Dómine, quæsumus, officio servitútis nostræ: et quia tu discipulis tuis pedes lavare dignátus es, ne despicias ópera manuum tuarum, quæ nobis retinénda mandásti: ut, sicut hic nobis, et a nobis exterióra abluúntur inquinaménta; sic a te ómnium nostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. R. Amen.

Modleme se:

Buď milostivě přítomen, prosíme, Pane, pokorné službě naší a jelikož jsi ráčil učedníkům svým nohy myti, nepohrdej díly rukou svých, která jsi nám zachovávatí nařídil; a jako zde na nás a námi vnější poskvrny se smývají, tak nechť tebou jsou smyty nás všech vnitřní hříchy. Což ty rač uděliti, jenž žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

Veliký pátek

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

Klaníme se tobě, Kriste, a dobrořečíme tobě,
neboť jsi skrze kříž svůj vykoupil svět!

Dnes slavíme památku té nejtruchlivější události, která se kdy na světě přihodila! Syn Boží z lásky k Otci a z lásky k nám podstoupil ukrutnou a nejvyšší potupnou smrt kříže! On — Bůh jest takřka rozsápán lidmi, kterým přinesl zvěst, že Otec nebeský je přes jejich hříšnost miluje! Pravda, jeho Božství nemohlo trpěti, ale právě proto vzal na sebe člověčenství, aby zaplatil svou bolestí spravedlivému Otci, co od světa za jeho hříchy žádal. A jelikož Láska se neptá na cenu, zaplatil neko-
nečně více nežli musil! Uvědomme si tuto nesmírnost Lásky Kristovy! Co mu za ni dáme? Vždyť to byly naše hříchy, které pažím katanů Spasitele dodaly síly, aby jej trýznily, naše upa-
dání do hříchů to bylo, které ho cestou na Kalvarii vrhalo na zem, naše viny to byly, které daly takovou váhu jeho kříži, naše sobectví a nemilosrdenství to bylo, které ukovalo pro něho hřeby, naše ješitnost to byla, která zohydila nejkrásnějšího ze synů lidských, náš nevděk to byl, jenž mu vrazil v srdce kopí! Na to na všechno myslíme v tento tak žalostný, ale pro nás přec tak spásonosný den! —

V dnešní bohoslužbě lze rozeznávat čtyři části: 1. čtení z Písma svatého, 2. přímluvy, 3. uctívání Kříže, 4. t. zv. „Missa praesanctificatorum“, t. j. mše, při níž se neproměňuje, nýbrž požije hostie, která už předešlého dne byla proměněna. Není to tedy vlastní mše, neboť při ní schází to nejdůležitější — Proměňování; z toho důvodu se nazývá také mší „zkrácenou, nevlastní“.

Církev svatá žije dnes pouze ve vzpomínkách na krvavou Oběť Vykupitelovu. Proto neslaví také žádné skutečné oběti mše sv., v níž se nebeskému Otci podává už oslavené tělo Kristovo. Popatřme blíže, jak svými zástupci, kněžími, vyjadřuje svůj hluboký bol a smutek! K oltáři, na němž nehoří jedině svíce a jenž jest pouze jediným kusem plátna pokryt (jindy třemi), přistupuje kněz s jáhnem a podjáhnem v černém rouše, bez radostného světla svící, bez vonného dýmu kadidla, mlčky se vrhají před oltářem na své tváře a setrvávají tak po nějakou dobu v modlitbě, tak jako jejich Mistr a Pán před počátkem svého umučení na hoře Olivetské. Potom následují:

Čtení z Písma svatého

Tato čtení s oběma Trakty a prosbami tvoří nejstarší část dnešní bohoslužby římské liturgie. Takovým způsobem se konávaly v prvých dobách bohoslužby, když se věřící scházeli pouze k modlitbám a neslavili při tom nejsvětější Oběti.

V prvním čtení naznačuje prorok Oseáš, jak se Hospodin smiluje nad pohany a zavrhne židy, kteří mu sice přinášeli oběti, jejich srdce však byla prázdná lásky. To jest také výstrahou nám, kteří jsme už tolik hřešili! Poklekněme s kajícíností u kříže, u tohoto trůnu umučené Lásky, abychom se nemusili jednou trásti před stolcem spravedlivého Soudce! Nedopusťme, aby naše ústa mluvila o Lásce, již bychom v srdci neměli!

Léctio

Osee Prophétae. 6, 1-6.
 Haec dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgerit ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum praeparátus est egréssus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terrae. Quid fáciam tibi Ephraim? Quid fáciam tibi Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane petránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et júdicia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrificium, et sciéntiam Dei, plus quam holocausta.

Neříká se „Deo grátias — Bohu díky“.

Tractus. Habacuc. 3.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi. V. In médio duórum animalium innotescéris: dum appropinquáverint anni, cognoscéris: dum advénerit tempus, ostendéris.

Čtení

z proroka Oseáše 6, 1-6.
 Toto praví Hospodin: „V tísní své snažně budou mne hledat řkouce: ‚Pojďte, a navraťme se k Hospodinu; onť nás rozšlehal, a uzdraví nás, poranil, a vyhojí nás. Navrátí nám život po dvou dnech, třetího dne vzkřísí nás, a žítí budeme před jeho tváří. Poznejme, o to usilujme, abychom poznali Hospodina; jako zora jistě on vysvitne, přijde nám jako dešť ranní, a jako dešť pozdní na zemi.‘ Jak s tebou naložiti, Efraime? Jak s tebou naložiti, Judo? Vaše láska jest jako ranní mráček, a jako rosa, která záhy prchá. Proto jsem prorokům kázal, by je tesali, zabíjel jsem je slovy úst svých, a že tě trestám, jak slunce bylo jasno. Neboť lásku chtěl jsem a ne oběť, znalost Boha spíše než celopaly.“

Tractus. Hab. 3.

Hospodine, slyšel jsem hlas tvůj a bojím se; pozoroval jsem díla tvá a hrozím se. V. Mezi dvěma zvířaty jsi se zjevil. Až se přiblíží roky, budeš poznán; až přijde čas ukážeš se. V. Až duše má

V. In eo, dum conturbáta fuerit ánima mea: in ira, misericórdiae memor eris. V. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso, et condénso. V. Opéruit coelos majéstas ejus: et laudis ejus plena est terra.

zkormoucena bude za tvého hněvu, pamětliv bud milosrdenství svého. V. Bůh přijde s Libanu; Svatý s hory stinné a hustě porostlé. V. Jeho velebnost přikryla nebesa a chvály jeho plna je země.

Sacerdos: Orémus.

Kněz: Modleme se.

Diaconus: Flectámus génua.

Jáhen: Skloňme kolena.

Subdiaconus: Leváte.

Podjáhen: Povstaňte.

Oratio

Modlitba

Deus, a quo et Judas reátus sui poenam, et confessiónis suae latro praemium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis efféctum; ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster diversa utrísque íntulit stipéndia meritórum: ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiόνis suae grátiam largiátur. Qui tecum...

Bože, od něhož Jidáš trest za svou vinu a lotr odměnu za své vyznání obdržel, uděl nám účinek své slitovnosti. A jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty udělil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštedří milost vzkříšení svého. Jenž s tebou žije a kraluje...

Druhé čtení předvádí nám velikonočního beránka, jenž jest předobrazem Beránka, který snal hříchy světa. Všimněme si, s jakou pečlivostí musili židé připravit svou velikonoční hostinu — a přec to byl pouze předobraz té hostiny, která je připravena nám na oltářích! S jakou pečlivostí, důstojností, zbožností a láskou musíme tedy k této hostině chodit!

Lectio Exod. 12, 1-11.

Čtení 2. Mojž. 12, 1-11.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Aegýpti: Mensis iste, vobis princípium mensium: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad univérsam coetum filiórum

V těch dnech pravil Hospodin v Egyptě Mojžíšovi a Aronovi: „Tento měsíc bude vám počátkem měsíců; bude prvním mezi měsíci roku. Mluvte k celému shromáždění synů

Israel, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquisque agnum per familias, et domos suas. Sin autem minor est numerus, ut sufficere possit ad vescendum agnum, assúmet vicinum suum, qui junctus est dómui suae, juxta número animárum, quae sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartamdecimam diem mensis hujus: immobilábitque eum univérsa multitúdo filiórú Israel ad vésperam. Et sument de sángine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igny, et ázimos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et come-

Israelových a rcete jim: Desátého dne tohoto měsíce vezmi každý pro svou rodinu, pro svůj dům beránka. Je-li však počet rodiny menší, než kolik by stačilo snísti beránka, ať se přibere z nejbližšího sousedství tolik osob, kolik by stačilo ho snísti. Budiž pak beránek ten bez chyby, samec, roček; podle téhož řádu smíte vzíti též kozelce. Budete ho chovati až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, načež večer ho bude celé shromáždění synů Israelových obětovati. Ať vezmou z jeho krve a pomazou jí obě veřeje a horní podvoje domů, ve kterých budou ho požívati. Ať jedí noci té maso pečené na ohni a nekvašené chleby s polními saláty. Nesmíte jísti z něho nic syrového, ani ve vodě vařeného, nýbrž jen to, co jest na ohni upečeno; také hlavu s nožkami a droby sníte. Nic nesmí z něho zůstati do rána; kdyby něco zbylo, zničíte to ohněm. Budete pak jísti jej takto: Majíce bedra opásána, obuv na nohách a hole v ruku, budete jísti rychle, jeť fase (to jest přejítí) Hospodinovo.“

Krev beránka pomazaná na veřejích, zachránila vyvolený

détis festinánter, est enim
Phase id est tránsitus Dóm.

V Traktu slyšíme úpěnlivé volání Spasitelovo o pomoc z rukou pronásledovatelů a mučitelů. Nechme tyto bolestné zvuky zalehnouti do nejskrytějších hlubin svého srdce, ať se zachvěje nad tou ohromností muk, které byly pro nás vytrpěny!

Tractus. Ps. 139, 2-10 et 14.

Éripe me, Dómine, ab hómine malo: a viro iníquo líbera me. V. Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die constituébant praelia. V. Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venenum áspidum sub lábiis eórum. V. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me. V. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: abscondérunt supérbi láqueum mihi. V. Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: juxta iter scándalum posuérunt mihi. V. Dixi Dómino, Deus meus es tu: exaúdi, Dómine, vocem oratiónis meae. V. Dómine, Dómine, virtus salútis, meae, obúmbrá caput meum in die bellí. V. Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne umquam exalténtur. V. Caput circúitus eórum: labor labiórum ipsórum opériet eos. V. Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

národ od meče andělova, nejdrahocennější Krev Kristova zachraňuje nás před zavržením.

Tractus. Ž. 139, 2-40 a 14.

Vyprosti mne, Hospodine, od člověka zlého; od muže zločinného vysvobod' mne. V. Od těch, kteří obmýšlejí zlé věci v srdci, každodenně boje vyvolávají. V. Ostří jazyk svůj jako hadi; jed zmijí jest pode rty jejich. V. Ostříhej mne, Pane, před rukou hříšníka; od lidí zlých osvobod' mne. V. Od těch, kteří obmýšlejí podraziti nohy mé. Pyšní nalikli na mne osidlo. V. Roztáhli tenata pro nohy mé; podél cesty položili mi léčky. V. Říkám k Hospodinu: Bůh můj jsi ty, vyslyš, Pane, hlas mého úpění. V. Hospodine, Pane, spasná síla má, zastiň hlavu mou v den boje. V. Nevydej mne proti vůli mé hříšníku; chystají se na mne, neopust' mne, aby snad nezvítězili. V. Hlavy těch, kteří mne obkličují, nechť přikryje nepravost vlastních rtů. V. Ale spravedliví vyznávají budou jméno tvé a upřímní přebývají budou před tváří tvou.

<p>Páasio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem cap. 18, 1-40 et 19, 1-42.</p>	<p>Umučení Pána naše- ho Ježíše Krista podle Jana kap. 18, 1-40 a 19, 1-42.</p>
---	--

V třetím čtení nám vypravuje sv. Jan o umučení Páně. Nechme ve svých myšlenkách přejítí všechny ty bolestné obrazy a pak se zeptejme svého srdce, čím splatilo už svůj dluh u Beránka Božího, který za ně byl mučen. Dokažme svou vděčnost tím, že často budeme rozjímati o tom, co naše vykoupení stálo! Zpráva o umučení Páně čte nebo zpívá se podobně jako o Květnou neděli (str. 381).

In illo témpore: Egrésus est Jesus cum discipulis suis trans torrémentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discipuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a Pontificibus, et Pharisaeis ministros, venit illuc cum latérnis, et fáciibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quae ventúra erant super eum, procédissit, et dixit eis: †Quem quaeritis? C Respondérunt ei: S Jesum Nazarénum. C Dicit eis Jesus: † Ego sum. C Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsus, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: † Quem quaeritis? C Illi autem dixérunt: S Jesum Nazarénum. C Respóndit Jesus: † Dixi vo-

Za onoho času Ježíš vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kde byla zahrada, do které vešel on i učedníci jeho. Věděl o tom místě i Jidáš, který ho zrazoval, neboť Ježíš scházal se tam často s učedníky svými. Jidáš tedy pojav četú vojákú a služebníky od velekněží a fariseú, přišel tam se svítilnami a pochodněmi a zbraní. Ježíš pak věda všechno, co na něj mělo přijítí, vyšel jim vstříc a řekl jim: † „Koho hledáte?“ C Odpověděli jemu: S „Ježíše Nasaretského.“ C Řekl jim Ježíš: † „Já jsem to.“ C Stál pak s nimi též Jidáš, který ho zrazoval. Jak jim tedy řekl: „Já jsem to,“ ustoupili zpět a padli na zem. I otázal se jich opět: † „Koho hledáte?“ C Oni pak řekli: S „Ježíše Nazaretského.“ C Ježíš odpověděl: † „Řekl jsem vám, že já jsem to. Hledáte-li

bis quia ego sum. Si ergo me quaeritis, sinite hos abire. C Ut impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi, non perdidisti ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum: et percussit Pontificis servum: et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: † Mitte gladium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? C Cohors ergo, et tribunus, et ministri Judaeorum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphae, qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judaeis: Quia expedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontifici, et introívit cum Jesu in átrium Pontificis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus Pontifici, et dixit ostiárie: et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancilla ostiária: S Numquid et tu ex discipulis es hóminis istius? C Dicit ille: tedy mne, nechte těchto, ať odejdou.“ C Aby se naplnilo slovo, kteréž byl řekl: Neztratil jsem nikoho z těch, které jsi mi dal. Tu Šimon Petr maje meč, vytasil jej a udeřil služebníka veleknězova a uřal mu pravé ucho. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus. I řekl Ježíš Petrovi: † „Schovej meč svůj do pochvy. Nemám-liž píti kalich, který mi dal Otec?“ C Tu četa a tisícník a služebníci židovští jali Ježíše a svázali ho. I přivedli ho nejprve k Annášovi, neboť byl tchánem Kaifáše, kterýž byl nejvyšším knězem toho roku. Byl to onen Kaifáš, kterýž byl dal židům radu, že jest užitečno, aby jeden člověk zemřel za lid. Šel pak za Ježíšem Šimon Petr a jiný učedník. Tento učedník byl znám nejvyššímu knězi a vešel s Ježíšem do dvora nejvyššího kněze, ale Petr stál u dveří venku. I vyšel učedník druhý, jenž byl znám nejvyššímu knězi, a promluviv svrátnou, uvedl tam Petra. Tu děvečka vrátná pravila k Petrovi: S „Nejsi-liž i ty jedním z učedníků toho člověka?“ C On řekl: S „Nejsem.“ C Stáli pak tam posluhové a služebníci u ohně, poněvadž byla zima, a o-

S Non sum. C Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciebant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefaciens se. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, et de doctrina ejus. Respondit ei Jesus: † Ego palam locutus sum mundo: ego semper dócui in synagoga, et in templo, quo omnes Judaei conveniunt: et in occulto locutus sum nihil. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt, quae dixerim ego. C Haec autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: S Sic respondes Pontífici? C Respondit ei Jesus: † Si male locutus sum, testimónium perhibe de malo: si autem bene, quid me caedis? C Et misit eum Annas ligatum ad Cáipham Pontíficem. Erat eutem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixérunt ergo ei: S Numquid et tu ex discipulis ejus es? C Negavit ille, et dixit: S Non sum. C Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam: S Nónne ego te vidi in horto cum illo? C Iterum ergo negavit Petrus: et sta-

hřivali se; byl však s nimi také Petr stoje a ohřívaje se. Velekněz tedy otázal se Ježíše o jeho učednících a o jeho učení. Ježíš mu odpověděl: † „Já jsem mluvil světu zjevně; já jsem učil vždy v synagoze a ve chrámě, kde všickni židé se scházejí, a tajně jsem nemluvil nic. Proč se mne ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem mluvil; aj, ti vědí, co jsem já mluvil.“ C Když však to pověděl, jeden ze služebníků, stoje tu, dal Ježíšovi políček řka: S „Tak-li odpovídáš nejvyššímu knězi?“ C Ježíš mu odpověděl: † „Mluvil-li jsem zle, vydej svědectví o zlém; jestliže však dobře, proč mne tepeš?“ C I poslal jej Annáš svázaného k nejvyššímu knězi Kaifášovi. Stál pak Šimon Petr a ohříval se. I řekli jemu: S „Nejsi-li také ty z učedníků jeho?“ C On zapřel a řekl: S „Nejsem.“ C Dí mu jeden ze služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, jemuž Petr uťal ucho: S „Zdali jsem tě neviděl s ním v zahradě?“ C Tu zapřel Petr opět a hned kohout zapíval. I přivedli Ježíše od Kaifáše do soudního dvora. Bylo ráno; a oni nevešli do soudního dvo-

tim gallus cantávit. Addú-
cunt ergo Jesum a Cáípha
in praetórium. Erat autem
mane: et ipsi non introi-
érunt in praetórium, ut non
contaminaréntur, sed ut
manducárent Pascha. Exi-
vit ergo Pilátus ad eos fo-
ras, et dixit: S Quam ac-
cusatiónem affértis advér-
sus hóminem hunc? C Re-
spondérunt, et dixérunt ei:
S Si non esset hic male-
fáctor, non tibi tradidis-
sémus eum. C Dixit ergo
eis Pilátus: S. Accípíte
eum vos, et secúndum le-
gem vestram judicáte eum.
C Dixérunt ergo ei Ju-
daeí: S Nobis non licet
interfícere quemquam. C
Ut sermo Jesu implerétur,
quem dixit, significans
qua morte esset moritúrus.
Introívit ergo íterum in
praetórium Pilátus, et vo-
cávit Jesum, et dixit ei:
S Tu es Rex Judaeórum?
C Respóndit Jesus: † A te-
metípso hoc dicis, an álii
dixérunt tibi de me? C Re-
spóndit Pilátus: S Numquid
ego Judaeus sum? Gens
tua, et Pontífices tradidé-
runt te mihi: quid fecísti?
C Respóndit Jesus: † Reg-
num meum non est de hoc
mundo. Si ex hoc mundo
esset regnum meum, mi-
nistri mei útique decertá-
rent, ut non tráderer Ju-
daeis: nunc autem regnum

ra, aby se neposkvrnili,
nýbrž aby mohli jísti z ve-
likonočních obětí. Tedy
Pilát vyšel k nim ven a
řekl: S „Kterou žalobu
vedete proti člověku to-
muto?“ C Odpověděli a
řekli jemu: S „Kdyby ten-
to nebyl zločinec, nevy-
dali bychom ho tobě.“ C
I řekl jim Pilát: S „Ve-
změte ho vy a podle zá-
kona svého sudte jej.“ C
Tu řekli mu židé: S „Nám
nepřísluší zabítí nikoho.“
C Aby se naplnilo slovo
Ježíšovo, kteréž byl pově-
děl naznačuje, jakou smrtí
má umřítí. Pilát tedy ve-
šel opět do soudního dvo-
ra a povolal k sobě Je-
žíše a řekl jemu: S „Ty-li
jsi král židovský?“ C Ježíš
odpověděl: † „Sám-li od
sebe to pravíš, či-li jiní
pověděli ti o mně? C Pi-
lát odpověděl: S „Zdali
jsem já žid? Národ tvůj
a velekněží vydali mi tebe.
Co jsi učinil?“ C Ježíš
odpověděl: † „Království
mé není z tohoto světa.
Kdyby z tohoto světa bylo
království mé, služebníci
moji bránili by, abych ne-
byl vydán židům: ale krá-
lovství mé není odtud.“
C I řekl mu Pilát: S „Tedy
králem jsi ty?“ C Ježíš od-
pověděl: † „Ano, já jsem
král. Já jsem se k tomu
narodil a proto jsem při-

meum non est hinc. C Dixit itaque ei Pilátus: S Ergo Rex es tu? C Respondit Jesus: † Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc venit in mundum, ut testimonium erhibeam veritati: omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. C Dicit ei Pilátus: S Quid est veritas? C Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judaeos, et dicit eis: S Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judaeorum? C Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes: S Non hunc, sed Barrabam. C Erat autem Barrabás latro. Tunc ergo apprehendit Pilátus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: S Ave, Rex Judaeorum. C Et dabant ei alapas. Exiit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: S Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. C (Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.) Et dicit eis: S Ecce homo. C Cum ergo vidís-

šel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo jest z pravdy, slyší hlas můj.“ C Dí mu Pilát: S „Co jest pravda?“ C A když to pověděl, vyšel opět k židům a řekl jim: S „Já na něm žádné viny nenalézám. Jest však u vás obyčej, abych vám propustil jednoho vězně o velikonocích. Chcete-li tedy, abych vám propustil krále židovského?“ C I vzkřikli opět všickni řkouce: S „Ne toho, nýbrž Barabáše.“ C Byl pak Barabáš lotr. Tu Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. A vojáci, spleše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a přioděli ho rouchem šarlatovým. A přicházeli k němu a říkali: S „Zdráv buď, králi židovský!“ C A dávali mu políčky. I vyšel Pilát opět ven a řekl jim: S „Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm žádné viny nenalézám.“ C Tu vyšel ven Ježíš nesa korunu trnovou a roucho šarlatové. I řekl jim: S „Ejhle, člověk!“ C Jak ho tedy uzřeli velekněží a sluhové, zvolali řkouce: S „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ C Dí jim Pilát: S „Vezměte ho vy a ukřižujte, neboť já na něm viny nenalézám.“ C Židé mu odpověděli: S „My

sent eum Pontífices, et ministri, clamábant, dicétes: *S* Crucifíge, crucifíge eum. *C* Dicit eis Pilátus: *S* Accípíte eum vos, et crucifígíte: ego enim non invénio in eo causam. *C* Responderunt ei Judaei: *S* Nos legem habémus, et secundum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. *C* Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est praetórium íterum: et dixit ad Jerum: *S* Unde es tu? *C* Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: *S* Mihi non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? *C* Respóndit Jesus: † Non habéres potestátem advérsus me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádedit tibi, majus peccátum habet. *C* Et exínde quaerébat Pilátus dimíttere eum. Judaei autem clamábant, dicétes: *S* Si hunc dimíttis, non es amícus Caesaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Caesari. *C* Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dicitur Lithóstrotos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschae,

máme zákon, a podle zákona má umřítí, neboť se činil Synem Božím.“ *C* Když Pilát uslyšel toto slovo, obával se více. I vešel opět do soudního dvora a řekl Ježíšovi: *S* „Odkud jsi ty?“ *C* Ale Ježíš nedal mu odpovědi. I řekl mu Pilát: *S* „Se mnou nemluvíš? Nevíš-li, že mám moc tebe propustiti a mám moc tebe ukřižovati?“ *C* Ježíš mu odpověděl: † „Neměl bys žádné moci proti mně, kdyby ti nebylo dáno shůry; proto větší hřích má ten, kdo mě tobě vydal.“ *C* Odtud Pilát hledal ho propustiti, ale židé křičeli řkouce: *S* Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův, neboť každý, kdo se činí králem, protiví se císaři.“ *C* Tedy Pilát uslyšev ta slova, vyvedl Ježíše ven a posadil se na soudnou stolicí na místě, které slovo Lithóstrotos, hebrejsky Gábbatha. Byl pak pátek velikonoční, okolo hodiny šesté; i řekl židům: *S* „Ejhle, král váš!“ *C* Ale oni vzkřikli: *S* „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ *C* Řekl jim Pilát: *S* „Krále vašeho ukřižují?“ *C* Velekněží odpověděli: *S* „Nemáme krále, leč jen císaře.“ *C* Tu vydal jim ho, aby byl ukřižován. I pojali

hora quasi sexta, et dicit Judaeis: *S* Ecce Rex vester. *C* Illi autem clamabant: *S* Tolle, tolle, crucifige eum. *C* Dicit eis Pilátus: *S* Regem vestrum crucifigam? *C* Respondérunt Pontífices: *S* Non habémus regem, nisi Caesarem. *C* Tunc ergo trádedit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum, Hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc, et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et tíulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazaréus, Rex Judaeórum. Hunc ergo tíulum multi Judaeórum legérunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráice, Graece, et Latíne. Dicébant ergo Pilátó Pontífices Judaeórum: *S* Noli scríbere, Rex sum Judaeórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judaeórum. *C* Respóndit Pilátus: *S* Quod scripsi, scripsi. *C* Míletes ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem) et túnica. Erat autem túnica

Ježíše a vyvedli ho. A nesa sobě kříž vyšel na místo, které slove lebčí, hebrejsky Golgotha. Tam ukřižovali jej a s ním dva jiné po obou stranách, uprostřed pak Ježíše. I napsal Pilát také nápis a dal jej na kříž. Bylo pak napsáno: Ježíš Nazaretský, král židovský. Tento nápis tedy četli mnozí ze židů, neboť blízko města bylo místo, kde Ježíš byl ukřižován; a bylo to napsáno hebrejsky, řecky a latinsky. I řekli velekněží židovští Pilátovi: *S* „Nepiš, ‚král židovský‘, nýbrž že ‚on řekl: Jsem král židovský.‘“ *C* Pilát odpověděl: *S* „Co jsem napsal, to jsem napsal.“ *C* Když tedy vojáci ukřižovali Ježíše, vzali roucha jeho a učinili čtyři díly, každému vojínu díl, a sukni. Byla pak ta sukň nesešitá, odvrchu všicka veskrze utkaná. Proto řekli mezi sebou: *S* „Neroztrhujme ji, nýbrž losujme o ni, čím bude.“ *C* Aby se naplnilo Písmo, které praví: ‚Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metalí los.‘ Vojáci to tedy učinili. Stály pak u kříže Ježíšova jeho matka a sestra matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev matku a toho

inconsútilis, désuper con-
téta per totum. Dixérunt
ergo ad ívicem: S Non
scindámus eam, sed sor-
tiámur de illa, cujus sit.
C Ut Scriptúra implerétur,
dicens: Partiti sunt vesti-
ménta mea sibi: et in ves-
tem meam misérunt sor-
tem. Et mílites quidem haec
fecérunt. Stabant autem
juxta crucem Jesu, mater
ejus, et soror matris ejus
María Cléophae, et María
Magdaléne. Cum vidisset
ergo Jesus matrem, et di-
scípulum stantem, quem di-
ligébat, dicit matri suae:
† Múlier, ecce fílius tuus.
C Deínde dicit discípulo:
† Ecce mater tua. C Et ex
illa hora accepit eam discí-
pulus in sua. Póstea sciens
Jesus quia ómnia consum-
máta sunt, ut consumma-
rétur Scriptúra, dixit: †
Sítio. C Vas ergo erat pó-
situm acéto plenum. Illi au-
tem spóngiam plenam acé-
to, hyssópo circumponén-
tes, obtulérunt. orí ejus.
Cum ergo accepisset Je-
sus acétum, dixit: † Con-
summátum est. C Et incli-
náto cápíte trádidit spíri-
tum. (Hic genuflectitur, et pau-
satur aliquantulum.) Judaei er-
go (quóniam Parascéve
erat) ut non remanérent
in cruce córpora sábbato
(erat enim magnus dies
ille sábbati), rogavérunt

učedníka, kterého miloval,
an tu stojí, řekl matce
své: † „Ženo, hle syn tvůj.“
C Potom řekl učedníkovi:
† „Hle matka tvá.“ C A
od té chvíle přijal ji ten
učedník k sobě. Potom Je-
žíš, vida, že jest již všecko
dokonáno, aby se naplnilo
Písmo, pravil: † „Žízním.“
C Byla pak tam postavena
nádoba plná octa. I na-
sadili na yzophoubu plnou
octa a podali ji k ústům
jeho. A když Ježíš ocet
přijal, řekl: † „Dokonáno
jest.“ C A nakloniv hlavu,
vypustil duši. (Zde se poklekne
a chvíli se čeká v rozjímání. —
Od té doby, co pňel Spasitel
na kříži, stal se kříž kotvou naší
Víry, odůvodněním naší Naděje a
zřídlem naší Lásky. Všecka naše
radost i bolest stává se pohle-
dem na kříž duchovnějši a vzne-
šenějši; naše smrt počíná býti
u paty kříže životem. Rozjímání
o utrpení Krista je mannou, která
pro všechny stavy naší duše při-
náší něco lahodného, vždycky to,
co právě potřebujeme, co nás
může zcela nasytití a ukojiti. Kříž
je kniha, ve které můžeme bez
ustání obraceti a vždycky se do-
zvíme něco nového, úžasného a
dojemného. Činíme to? Nebo
snad odkládáme kříž proto, aby
nám tak výmluvně nevyčítal,
co způsobily naše hříchy a aby
nás nerušil v naší spokojenosti,
s sebou samými v klidu, jenž
však jest klidem mrtvočným?
Poněvadž byl pátek, tedy
židé, aby nezůstala těla
na kříži v sobotu, neboť
den té soboty byl veliký,
prosili Piláta, aby se jim
zlámaly nohy a oni sňali

Pilátum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruiť, et continuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim haec, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et iterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Post haec autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathaea (eo quod esset discipulus Jesu, occúltus autem propter metum Judaeórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permisit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte prinium, ferens mixtúram myrrhae, et áloes, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judaeis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in hor-

se s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho, a on ví, že pravdivé věci mluví, abyste i vy uvěřili. Staloť se to zajisté, aby se naplnilo Písmo: Kosti mu nezlomíte. A opět jiné Písmo dí: Budou patřiti na toho, v něhož bodli.

Potom Josef z Arimathie, jsa učedníkem Ježíšovým, ale tajným pro strach před židy, žádal Piláta, aby směl sejmouti tělo Ježíšovo. A Pilát dovolil. Přišel tedy, a snal tělo Ježíšovo. Přišel však i Nikodem, kterýž byl přišel k Ježíšovi nejprve v noci, a přinesl smíšeninu myrrhy a aloe, asi sto liber. I vzali tělo Ježíšovo a obvinuli je prostěradly s vonnými věcmi, jakož jest u židův obyčej pochovávatí. Byla pak na tom místě, kde byl ukřižován, zahrada a v té za-

to monuméntum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judaeórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum. hradě hrob nový, do něhož ještě nikdo nebyl položen. Tam tedy pro pátek židovský položili Ježíše, poněvadž hrob byl blízko.

Po příkladě Ježíše Krista, jenž svou smrtí na kříži za celý svět trpěl, přimlouvá se kněz za blaho celého lidstva. Stojí na straně epištolní, počíná bezprostředně:

P ř í m l u v y

Orémus, dilectíssimi nobis, pro Ecclesia sancta Dei: ut eam Deus et Dominus noster, pacificare, adunare, et custodire dignetur toto orbe terrarum: subjiciens ei principatus, et postates: detque nobis quietam et tranquillam vitam degentibus, glorificare Deum Patrem omnipotentem.

Orémus:

Diaconus: Flectámus genua.

Subdiaconus: Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam omnibus in Christo gentibus revelásti: custodi ópera misericórdiae tuae; ut ecclesia tua, toto orbe diffusa, stábili fide in confessione tui nóminis persevéret. Per eúndem Dóminum . . . R. Amen.

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N. ut Deus, et Dóminus noster,

Modleme se, nejmilejší, za Církev svatou Boží, aby jí Bůh a Hospodin náš pokoj dáti, v jednotě ji zachovati a opatrovati ráčil po celém okrsku zemském, podřizuje jí knížectva i mocnosti; nám pak aby dal, abychom klidně a pokojně žijíce, oslavovali Boha Otce všemohoucího.

Modleme se:

Jáhen: Skloňme kolena!

Podjáhen: Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi v Kristu slávu svou všem národům zjevil, opatruj díla milosrdenství svého, aby Církev tvá po celém okrsku rozšířena, pevnou věrou setrvala ve vyznávání jména tvého. Skrze téhož Pána . . .

R. Amen.

Modleme se i za svatého Otce, papeže našeho N., aby Bůh a Hospodin

qui elégit eum in órđine Episcopátus, salvum, atque incólumem custódiat Ecclésiae suae sanctae, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus iudício univérſa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva: ut Christiána plebs, quae te gubernátur auctóre, sub tanto Pontífice, credulitátis suae méritis augeátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Ř. Amen.

Orémus et pro ómnibus Episcopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólýthis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessóribus, Virgínibus, Víduis: et pro ómni pópulo sancto Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spiritu totum corpus Ecclésiae sanctificátur, et régitur: exaúdi nos pro univérſis ordínibus supplicántes: ut grá-

náš, jenž jej vyvolil k nejvyšší hodnosti biskupské, bez úhony jej a neporušeného zachoval Církví své svaté, aby mohl řídit lid svatý Boží.

Modleme se:

Skloňme kolena!

Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, na jehož ustanovení všechno se zakládá, shlédni milostivě na prosby naše a vyvoleného nejvyššího pastýře dobrotivostí svou nám zachovej, aby křesťanský lid, jenž podle tvého nařízení jest spravován, pod takovým Veleknězem zásluhy víry své množil. Skrze Pána...

Ř. Amen.

Modleme se i za všechny Biskupy, Kněze, Jáhny, Podjáhny, Akolyty, Exorcisty, Lektory, Ostiáře, Vyznavače, Panny, Vdovy, a za všechn svatý lid Boží.

Modleme se:

Skloňme kolena!

Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jehož duchem veškeré tělo Církvě jest posvěcováno a řízeno, vyslyš nás, kteří za všechny řády duchovní prosíme, aby da-

tiae tuae munere, ab omnibus tibi gradibus, fideliter serviatur. Per Dominum . .

R. Amen.

Orémus et pro catechumenis nostris: ut Deus et Dominus noster adaperiat aures praecordiis ipsorum, januamque misericordiae; ut per lavacrum regenerationis accepta remissione omnium peccatorum et ipsi inveniatur in Christo Jesu Domino nostro.

Orémus:

Flectamus genua.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclesiam tuam nova semper prole fecundas: auge fidem et intellectum catechumenis nostris; ut renati fonte baptismatis, adoptionis tuae filiis aggregentur. Per Dominum nostrum . . .

R. Amen.

Orémus, dilectissimi nobis, Deum Patrem omnipotentem, ut cunctis mundum purget erroribus: morbos auferat: famem depellat: aperiat carceres: vincula dissolvat: peregrinantibus reditum: infirmantibus sanitatem: navigantibus portum salutis indulgeat.

rovanou milostí tvou všechny řády tobě věrně sloužily. Skrze Pána . . .

R. Amen.

Modleme se i za katechumeny naše, by Bůh a Pán náš otevřel sluch srdcí jejich a bránu milosrdenství, aby koupelí obrození přijali odpuštění všech hříchů a také oni nalézali se v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Modleme se:

Skloňme kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž Církev svou stále novým potomstvem zroduješ, rozmnož víru a poznání katechumenů našich, aby obrození jsouce pramenem křestním, k vyvoleným synům tvým připojení byli. Skrze Pána . . .

R. Povstaňte!

Modleme se, nejmilejší, k Bohu Otci všemohoucímu, aby očistil svět ode všech bludů, nemoci odvrátil, hlad zapudil, zotvíral žaláře, pouta rozvázal aby daroval pocestným návrat, nemocným zdraví, plavícím se přístav spasný.

Orémus:

Flectámus gēna.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, moestórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniat ad te preces de quaecúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affuisse. Per Dóminum... R. Amen.

Orémus et pro haereticis, et schismáticis: ut Deus, et Dóminus noster éruat eos ab erróribus universis; et ad sanctam matrem Ecclésiám Cathólicam, atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus:

Flectámus gēna.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: respice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni haerética pravitate depósita, errántium corda resipiscant: et ad veritátis tuae rédeant unitátem. Per Dóminum... R. Amen.

Orémus et pro pérfidis Judaeis: ut Deus, et Dóminus noster aúferat velámen de córdibus eórum;

Modleme se:

Skloňme kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, zarmoucených útěcho, trpících posilo, nechť dojdou k tobě prosby volajících v kterémkoliv soužení, aby se všichni radovati mohli, že v jejich potřebách jim milosrdenství tvé přispělo. Skrže Pána... R. Amen.

Modleme se i za bludaře a rozkolníky, aby je Bůh a Pán náš ze všech bludů vytrhnul a k svatě matce, Církvi katolické a apoštolské, nazpět povolati ráčil.

Modleme se:

Skloňme kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásou všech a nechceš, aby kdo zahynul, pohleď na duše ďábelskou lstí svedené, aby srdce bloudících zvrácnost bludařskou odložila a vzpamatovala se a vrátila k jednotě tvé pravdy. Skrže Pána... R. Amen.

Modleme se i za nevěrné židy, aby Bůh a Pán náš odňal clonu s jejich srdcí, by i oni uznali

ut et ipsi agnóscant Jesum Ježíše Krista, Pána na-
Christum Dóminum no- šeho!
strum.

Neodpovídá se ani Amen ani není lid vybídnut k pokleknutí, aby se nepřipomínala ta potupa, kdy židé na posměch před Kristem poklekali.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui étiam Judáicam
perfídiam a tua misericór-
dia non repéllis; exaúdi
preces nostras, quas pro
illius pópuli obcaecatióne
deférimus; ut, ágnita veri-
tátis tuae luce, quae Chri-
stus est, a suis ténebris
eruántur. Per eúndem Dó-
minum nostrum ...

R. Amen.

Orémus et pro pagánis;
ut Deus omnípotens aúfer-
rat iniquitátem a córdibus
eórum; ut relíctis idólis
suis, convertántur ad Deum
vivum, et verum, et únicum
Fílium ejus Jesum Chri-
stum Deum et Dóminum
nostrum.

Orémus:

Flectámus génuá.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui non mortem pec-
catorum, sed vitam semper
inquíris, súscipe propítius
oratióne nostram, et lí-
bera eos ab idolórum cul-
túra: et ágrega Ecclésiae
tuae sanctae, ad laudem,
et glóriam nóminis tui. Per
Dóminum nostrum ...

R. Amen.

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž ani nevěry židů
ze svého milosrdenství ne-
vylučuješ, vyslyš prosby
naše, jež za zaslepený
onen národ přednášíme,
aby uznali světlo tvé prav-
dy, jimž je Kristus, a ze
svých temnot vytrženi byli.
Skrze téhož Pána našeho
Ježíše Krista ...

R. Amen.

Modleme se i za poha-
ny, aby Bůh všemohoucí
odstranil nepravost ze srd-
cí jejich, by zanechali
model svých a obrátili se
k Bohu živému a pravému
i jedinému Synu jeho Je-
žíši Kristu, Bohu a Pánu
našemu.

Modleme se:

Skloňme kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž ne smrt hříšníků,
ale život stále vyhledáváš,
přijmi milostivě modlitbu
naši a vysvobod' je od
modloslužebnictví a při-
druž je k Církvi své svaté
ke chvále a cti jména
svého. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista ...

R. Amen.

Uctívání svatého Kříže

Církev svatá prosila teď za všechny: Za své děti i za své nepřátele. Vyplnila tak úkol, který jí byl Spasitelem uložen. Nyní obrací se ke svým dítkám a zve je, aby s ní odčinily ta pohanění, kterých se dostalo Vykupiteli. Vystavuje jim k uctívání Kříž, který byl „židům pohoršením, pohanům bláznovstvím“. Od té doby však, kdy na něm pněla Spása světa, stal se křesťanům vítězným a spasným znamením! Tento dojemný obřad uctívání Kříže povstal v Jerusalemě, když byl pravý kříž svatou Helenou nalezen; byl pak každým rokem o Velký pátek vystaven věřícími k uctění, kteří před ním klekali a s velkou vděčností jej líbali. Z Jerusalema se tento zvyk rozšířil po celé Církvi.

Kněz odloží mešní roucho, sestoupí na straně epištolní se stupňů oltářních a odhaluje fialovou rouškou zastřený kříž. Při tom po třikrát zpívá střídavě s chórem, pokaždé o ton výše:

Ecce, lignum Crucis, in Ejhle, dřevo Kříže, na
quo salus mundi pepéndit. němž Spása světa pněla!

R. Veníte, adorémus. R. Pojdte, klanějme se!

Kdykoliv se zpívá „Pojďte, klanějme se“, vrhají se věřící na kolena. Potom kněz položí kříž na stupně oltáře, zuje svou obuv a třikráte pokleknuv, políbí rány Ukřižovaného. Po něm činí tak i ostatní přítomní. Mezitím se zpívají t. zv. Improperie, Žaloby, v nichž Vykupitel něžným způsobem vypočítává svému lidu, co pro něj všechno učinil a jak on mu odplatil. Tyto výčitky platí nám, jestliže zůstáváme chladnými nad tolikerym nám prokázaným dobrodiním od Bohočlověka. Na slova kněze, jenž zastupuje Krista, odpovídá řecky a latinsky jáhen a podjáhen nebo ostatní zpěváci. Tím se vyjadřuje, že židé Krista zavrhlí, kdežto pohané (Řekové a Římané) jej uznali; jest to také zamením, že pod křížem se sjednocuje veškeré lidstvo. A konečně jest to i historická upomínka, že ve starých dobách konala se v Římě bohoslužba také řecky.

Celebrans: V. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi. V. Quia vědúxi te de terra Aegypti: parásti crucem Salvatóri tuo.

Kněz: V. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo v čem jsem tě zarmoutil? Odpověz mi! V. Že jsem tě vedl ze země Egyptské, připravil's Kříž Spasiteli svému.

Po každé z prvních tří slok následuje t. zv. Trisagion, modlitba k třikrát svatému Bohu-Kristu, jenž jest silný, ačkoliv se stal pro nás slabým, jenž je nesmrtelný, ačkoliv za nás zemřel.

Diaconus: R. Agios o Theós. *Jáhen:* R. Svatý Bože!

Subdiaconus: R. Sanctus Deus. *Podjáhen:* R. Svatý Bože!

- D. R.* Agios íschyros.
S. R. Sanctus fortis.
D. R. Agios athánatos,
eléison imas.
S. R. Sanctus immortalis,
miserére nobis.
C. V. Quia edúxi te per
desértum quadraginta annis:
et manna cibávi te,
et introdúxi te in terram
sanctam bonam, parásti
cruce Salvatóri tuo.
- D. R.* Agios o Theós.
S. R. Sanctus Deus.
D. R. Agios íschyros.
S. R. Sanctus fortis.
D. R. Agios athánatos,
eléison imas.
S. R. Sanctus immortalis,
miserére nobis.
C. V. Quid ultra débui
facere tibi, et non feci?
Ego quidem plantávi te vineam
meam speciosíssimam:
et tu facta es mihi nimis
amara: acéto namque
sitim meam potásti: et
láncea perforásti latus
Salvatóri tuo.
- D. R.* Agios o Theós.
S. R. Sanctus Deus.
D. R. Agios íschyros.
S. R. Sanctus fortis.
D. R. Agios athánatos,
eléison imas.
S. R. Sanctus immortalis,
miserére nobis.
C. V. Ego propter te
flagellávi Aegyptum cum
primogénitis suis: et tu
me flagellátum tradidisti.
- D. et S. R.* Pópule
- J. R.* Svatý, Silný!
P. R. Svatý, Silný!
J. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
P. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
K. V. Ze jsem tě vodil
pouští po čtyřicet let a
mannou tě sytil a uvedl
tě do země úrodné, připravil's
Kříž Spasiteli svému.
- J. R.* Svatý Bože!
P. R. Svatý Bože!
J. R. Svatý, Silný!
P. R. Svatý, Silný!
J. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
P. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
K. V. Co jsem ti ještě
měl učiniti, a neučinil jsem?
Já štípil jsem tebe jako
vinici svou překrásnou;
ty však stala jsi se mi
přehořkou, neboť octem
jsi mne v žízni mé napojila
a kopím probodla jsi bok
Spasiteli svému.
- J. R.* Svatý Bože!
P. R. Svatý Bože!
J. R. Svatý, Silný!
P. R. Svatý, Silný!
J. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
P. R. Svatý, Nesmrtelný,
smiluj se nad námi!
K. V. Já pro tebe jsem
trestal Egypt s jeho
prvorozenci, a tys mne
zbičovaného vydal.
- J. a P. R.* Lide můj, co

meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

C. V. Ego edúxi te de Aegýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum: et tu me tradidisti princípibus sacerdotum.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego ante te apéruí mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego ante te praeívi in columna nubis: et tu me duxísti ad praetórium Piláti.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego te pavi manna per desértum: et tu me caecidísti álapis et flagéllis.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego te potávi aqua salútis de petra: et tu me potásti felle, et acéto.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego propter te Chananaeórum reges percússi: et tu percussísti arúndine caput meum.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi...

C. V. Ego dedi tibi sceptrum regále: et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

jsem ti učinil? Nebo v čem jsem tě zarmoutil? Odpověz mi!

K. V. Já vyvedl jsem tě z Egypta, utopiv Faraona v moři Rudém, a tys mne vydal knížatům kněžským.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem před tebou otevřel moře, a tys otevřel kopím bok můj.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem před tebou kráčel v oblakovém sloupu, a tys mne dovedl do soudnice Pilátovy.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem tě krmil mannou na poušti, a tys mne týral políčky a šlehy.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já jsem tě napájel vodou spásy ze skály, a tys mne napojil žlučí a octem.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já pro tebe bil krále Kananejské, a tys bil třtinou hlavu mou.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo...

K. V. Já ti dal žezlo královské, a tys dal na hlavu mou trnovou korunu.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi . . .

C. V. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

D. et S. R. Pópule meus, quid feci tibi . . .

C. V. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedicat nobis.

D. et S. R. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

C. V. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Trvá-li uctívání Kříže déle, zpívá se ještě následující hymnus :

D. et S. R. Crux fidelis, inter omnes arbor una nobilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

C. Hymnus V. Pange lingua gloriósi lauream certáminis, et super crucis trophaeo dic triúmphum

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo . . .

K. V. Já tě povýšil mocí velikou, a tys mne pověsil na dřevo Kříže.

J. a P. R. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo . . .

K. V. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě.

Ž. 66, 2. Nechť smiluje se Bůh nad námi a požehná nám!

J. a P. R. Nechť nechá zářiti tvář svou nad námi a smiluje se nad námi!

K. V. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě!

J. a P. R. Kříži Víry, mezi všemi stromy ušlechtilý jediný, takového les už nevydává žádný, co do listí, květů, ovoce; sladké dřevo, sladké hřeby, sladké drží břemeno.

K. Hymnus V. Jazyku, pěj o vítězství v boji přeslavném, nad trofejí Kříže zpívej píseň vítěznou a

nóbilem: quáliter Redémp-
tor orbis immolátus vícerit.

D. et S. R. Crux fidélis ..

*C. V. De paréntis pro-
toplásti fraude Factor cón-
dolens, quando pomi no-
xiális in necem morsu ruit:
ipse lignum tunc notávit
damma ligni ut sólveret.*

*D. et S. R. Dulce lig-
num, dulces clavos ..*

*C. V. Hoc opus nostrae
salútis ordo depopóscerat:
multifórmis proditóris ars
ut artem fálleret: et me-
délam ferret inde, hostis
unde laeserat.*

D. et S. R. Crux fidélis ..

*C. V. Quando venit ergo
sacri plenitúdo témporis,
missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor; at-
que ventre virgináli carne
amíctus pródiit.*

*D. et S. R. Dulce lig-
num, dulces clavos ..*

*C. V. Vagit infans inter
arcta cónditus praesépia:
membra pannis involúta
Virgo mater álligat: et Dei
manus, pedésque stricta
cingit fáscia.*

D. et S. R. Crux fidélis ..

*C. V. Lustra sex qui jam
perégit, tempus implens
córporis, sponte líbera Re-
démptor passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
immolándus stípíte.*

*D. et S. R. Dulce lig-
num, dulces clavos ..*

vznešenou, obětovaný jak
Vykupitel světa zvítězil!

J. a P. R. Kříži Víry ..

*K. V. Zarmoucen jsa obe-
lstěním prvně stvořené-
ho člověka, když se v pro-
past smrti zřítíl soustem
plodu škodlivým, Stvořitel
sám označil strom, jenž
by škodu stromu napravil!*

*J. a P. R. Sladké dřevo,
sladké hřeby ..*

*K. V. Toho díla vyžado-
val naší spásy rád, by lest
mnohonásobného zrádce
byla oklamána lstí; odtud
aby vzešla spása, odkud
zranil nepřítel.*

J. a P. R. Kříži Víry ..

*K. V. Když pak tedy při-
šla plnost doby posvátné,
z nebeského hradu !Otce
poslán Syn, světa Stvo-
řitel; a jsa v tělo zahalený,
z lůna panny zrodil se.*

*J. a P. R. Sladké dřevo,
sladké hřeby ..*

*K. V. Jako dítě pláče
v úzké jesle položen, údy
zavinuje Panna-Matka ple-
nami, ruce tak a nohy Bo-
ha pouto pevné stahuje!*

J. a P. R. Kříži Víry ..

*K. V. Když už třicet let
dovršil, konče svoji zem-
skou pouť, dobrovolně jako
Vykupitel v utrpení vydal
se, jak Beránek obětní je
na kmen kříže vyzdvižen.*

*J. a P. R. Sladké dřevo,
sladké hřeby ..*

C. V. Felle potus ecce languet, spina, clavi, lancea mite corpus perforarunt, unda manat, et cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavantur flumine!

D. et S. R. Crux fidelis ..

C. V. Flecte ramos arbor alta, tensa laxa viscera, et rigor lentescat ille, quem dedit nativitas: et supérni membra Regis tende miti stípíte.

D. et S. R. Dulce lignum, dulces clavos ..

C. V. Sola digna tu fuisti ferre mundi víctimam: atque portum praeparare arca mundo naufrago: quam sacer cruor perúnxit, fusus Agni corpore.

D. et S. R. Crux fidelis ..

C. V. Sempitérna sit beatae Trinitáti glória, aequa Patri, Filióque; par decus Paráclito: Unius, Trinique nomen laudet univérsitas.

D. et S. R. Dulce lignum, dulces clavos ..

Po uctění svatého Kříže přináší se za zpěvu na oltář Hostie o Zeleném čtvrtku proměněná.

K. V. Žluč okouší — hle, jak chřadne; hřeby, kopí, trní, tělo něžné pronikly, voda a krev prýští! Jakým proudem země, moře, hvězdy, svět jsou obmyty!

J. a P. R. Kříži Víry ..

K. V. Nakloň větve, stromě velký, údy rozepiaté uvolni, a ta tvrdost nechť se zjemní, kterou od přírody máš; údy nebeského Krále napni měkkém na kmeni!

J. a P. R. Sladké dřevo, sladké hřeby ..

K. V. Tys jen byl jedině hoden nésti oběť na zemi, jako archa přístav připravuješ světu ztroskotálému, kterou svatá skropila krev, z těla Beránkova tekoucí!

J. a P. R. Kříži Víry ..

K. V. Neustálá sláva budiž nejsvětější Trojici, stejná Otci jako Synu; stejná úcta Utěšiteli! Jméno Trojjediného nechť chválí celý svět!

J. a P. R. Sladké dřevo, sladké hřeby ..

Missa Praesantificatorum

Pak následuje t. zv. Missa Praesantificatorum, t. j. mše předem posvěcených (proměněných) obětních darů. V římském ritu slaví se pouze v tento den, kdežto v Orientě v postní době častěji. Jelikož se při ní vynechává Obětování, Preface, Kánon, Proměňování a j., neslaví se vlastní mše sv. Přes to však jest to skutečná eucharistická slavnost, při níž kněz za prastarých obřadů přijímá předem proměněnou hostii. Právě dnes, kdy vzpomínáme si na krvavou oběť na Kříži, chápeme, že Nejsv.

Svátost oltářní jest sladký plod, který nám je se stromu Kříže podáván.

Kadidlo sype se do kadidelnice bez požehnání. Po okuřování (str. 12), když si kněz umyl ruce, modlí se:

In spiritu humilitatis (str. 12).

Oráte fratres (str. 14).

Pater noster (str. 22). a Líbera nos (str. 23).

Potom kněz zvedá pravou rukou hostii. Neproměňuje vína, nýbrž modlí se hned:

Percéptio Córporis tui, (str. 25), Panem coelestem; Dómine, non sum dignus; Corpus Dómini nostri (str. 25).

Quod ore súmpsimus (str. 26).

Pak odchází od oltáře. S oltáře snímá se opět plátěná pokrývka na památku obnažení našeho Vykupitele. Nešpory jsou beze zpěvu.

Bílá sobota

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Bohoslužba dnešního dne konávala se za starých dob v sobotu pozdě večer a trvala přes půlnoc; odtud mnohé narážky na noc, jako v modlitbě při mši sv., v Exsultet a v Prefaci. Dnešní vigilie (svatvečer) velikonoční a vigilie svatodušní bývaly dva nejhlavnější dny v roce, o nichž se křtilo. České jméno „Bílá sobota“ pochází od toho, že novokřtěníci byli oblékáni v bílá roucha na znamení čistoty duše, které dosáhli spásnou koupelí křtu.

Dnes Spasitel odpočívá v hrobě po své krvavé námaze, kterou jej stála spása našich duší. Původně nesloužila se ani dnes mše sv. A Církev svatá rozjímalá v tichu nad mrtvým tělem svého Vykupitele, které bylo sice opuštěno jeho duší, ne však jeho Božstvím. Učínme to, co udělaly tehdy nábožné ženy, když šly ke hrobu Kristovu: donesme drahých mastí (lítost nad hříchy) a vonného koření (modlitby ze srdce vděčného) a navštívme Beránka, který z lásky k nám trpěl!

Dešní obřady obírají se tajemstvím Vzkříšení; a sice především Krista, naší hlavy, a pak duchovním vzkříšením věřících, jeho údů. První vzkříšení slaví se symbolicky svěcením ohně a velikonoční svíce (paškálu), druhé svěcením vody křestní a po případě křtem dospělých, jestliže žádali státi se křesťany. Ve křtu sv. je křtěnec se svými hříchy pohřben a vstává pak jako nový člověk z hrobu, v němž odumřel hřích. —

Obřady počínají svěcením ohně a kadidla, po nich je svěcena velikonoční svíce. Potom následují čtení z Proroků, načež ve arních kostelích svěcení křestní vody; konečně mše svatá.

Svěcení ohně a zrn kadidlových

Toto svěcení koná se před kostelem. Před tím se vykřesají jiskry z kamene a zapálí jimi dřevo.

Smrtí Kristovou shaslo světlo Starého Zákona a jeho vzkříšením ukázalo se celému světu nové světlo — Nový Zákon, který od této chvíle stal se závazným pro veškeré lidstvo. Zvyk

světiti oheň na Bílou sobotu pochází ještě z doby, kdy bohoslužba (lucernare) počínala večer. Zpustošený a sešeřelý chrám měl se tuto noc zastkvíti novým světlem; toto mělo se všalrozsvítiti na novém ohni, neboť při vzkříšení Kristově jakoby se obnovila celá příroda. Jelikož Církev všechno, čeho při Bohoslužbách užívá, žehná, aby to vyňala z profanního užívání a svými modlitbami povznesla, světí také slavným způsobem i tento nový oheň. Ten jest zároveň symbolem vzkříšeného Krista, neboť jako neživý kámen vydává jasnou jiskru, tak temný hrob vydal Světlo, které od té doby září všem národům. — Kromě toho světí se ještě pět kadidlových zrn, které značí vonné masti, jež zbožné ženy připravily pro rány Spasitelovy.

Kněz ve fialovém rouše se modlí:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

O r é m u s :

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuae ignem fidélibus contulísti: productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sanctí † fica: et concéde nobis, ita per haec festa Paschália coeléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuae claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúndem Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

O r é m u s :

Dómine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne † dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedictum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuae: et sicut illuminásti

M o d l e m e s e :

Bože, jenž jsi skrze Syna svého, jenž jest úhelným kamenem, oheň jasnosti své věřícím udělil, poťsvět nový tento oheň z křemene k naší potřebě a užitku vykřesaný; a dej nám těmito velikonočními slavnostmi tak nebeskými tužbami roznícenu býti, bychom k slavnostem věčné jasnosti s čistým srdcem mohli dojíti. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R. Amen.

M o d l e m e s e :

Pane Bože, Otče všemohoucí, světlo nehynoucí, jenž jsi stvořitel všech světél, poťžehnej toto světlo — které je tebou posvěceno a požehnáno, jenž jsi osvítil veškeren svět — abychom tímto světlem rozníceni a ohněm tvé jasnosti osvíceni byli; a jako jsi osvítil Mojžíše

Móysen exeúntem de Aegýpto, ita illúmines corda et sensus nostros: ut ad vitam et lucem aetérnam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum. R. Amen.

O r é m u s :

Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris: et ádjuva nos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia coelesti. Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia saecula saeculórum. R. Amen.

Nyní světlí se pět kadidlových zrn pro paškál.

O r a t i o

Véniat, quaesumus, omnípotens Deus, super hoc incénsus largae benedíctiúnis infúsió: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solum sacrificíum, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiúnis mystério áliquíd fúerit deportátum, expúlso diabólicae fraudis nequítia, vir-

z Egypta odcházejícího, tak osvěť srdce a smysly naše, abychom života a světla věčného dojíti byli hodni. Skrze Krista, Pána našeho.

R. Amen.

M o d l e m e s e :

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, rač působiti s námi, jižto světíme tento oheň ve jménu tvém a jednorozeného Syna tvého, Boha a Pána našeho Ježíše Krista, a Ducha Svatého; a pomáhej nám proti ohnivým šípům nepřitele a osvěcuj nebeskou Milostí. Jenž žiješ a kraluješ s týmž Jednorozeným svým a Duchem Svatým, Bůh po všechny věky věkův. R. Amen.

M o d l i t b a

Nechť sestoupí, prosíme, všemohoucí Bože, na toto kadidlo hojné vylití tvého požehnání; zažehni, neviditelný obnoviteli, tento lesk noční, aby netoliko oběť, která je tuto noc slavena, v lesku tajemného světla tvého zářila, ale i na každém místě, kamkoliv by co z tajemství tohoto posvěcení se dostalo, nechť zloba ďábelské lsti je zapuzena a moc tvé velebnosti pří-

tus tuae majestátis assí- tomna. Skrze Krista, Pána
stat. Per Christum, Dómi- našeho.
num nostrum. Ř. Amen. Ř. Amen.

Na posvěceném ohni rozsvítí se svíce, aby se zaneslo světlo do kostela. Jáhen odloží fialovou planetu, kterou až dosud byl oděn, a obleče se v bílou dalmatiku — znamení radosti, neboť v nejbližším okamžiku bude zvěstovati shromáždění vzkříšení Kristovo. Do ruky vezme trojramennou svíci, která značí Nejsvětější Trojici. Průvod vstoupí do kostela a jáhen rozsvítí jedno rameno této svíce. Na to všichni klekají; jáhen vstane a zpívá: „Lumen Christi — světlo Kristovo!“ Ostatní odpovídají: „Deo grátias — Bohu díky!“ Tak se děje po třikrát, vždy o tón výše; po prvé u dveří chrámových, po druhé uprostřed kostela a po třetí v blízkosti oltáře. Celý tento krásný obřad měl značiti katechumenům, kteří byli tu noc křtěni, jak světlo, které z Krista vyšlo, zjevilo světu tajemství Nejsvětější Trojice. Toto světlo lze však zřítí pouze v Církvi; a jenom znenáhla, stále hlasitěji a výmluvněji jest toto tajemství stále odhalováno.

Svěcení velikonoční svíce

Velikonoční svíce značí vzkříšeného Krista. Vosk, jenž jest včelkou tvořen z nejcistších látek, představuje tělo Bohočlověka, vzaté z nejcistší Panny. Knot je obrazem jeho duše, která svítí Božstvím. Svěcení děje se nádherným zpěvem, jenž je zároveň oznámením velikonoční radosti ze vzkříšení Vykupitelova — Praeconium paschale; podle prvního slova jmenuje se obyčejně „Exsultet“. Básnický krásný ten chvalozpěv připisují mnozí sv. Augustinu. Možná na něm rozeznáváti tři části: slavnostní oznámení, hlavní částí je vznešená Předmluva, konec vyznívá prosbami o velikonoční radost a mír.

Dříve než jáhen započne zpěv Exsultet, vyprosí si od kněze zvláštní požehnání. Dostane je slovy:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competenter an- núnties suum paschále praeconium: In nómine Patris, et Fílii, et † Spí- ritus Sancti. Amen.	Pán budiž v srdci tvém a na rtech tvých, abys dů- stojně a náležitě zvěstoval jeho velikonoční chválu. Ve jménu Otce†i Syna i Ducha Svatého. Amen.
---	---

Potom jáhen slavným hlasem pje:

Exsúltet jam Angélica turba caelórum: exsúltent divína mystéria: et pro tanti Regis victória tuba insonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta	Plesej již andělský zá- stup na nebesích! Plesej- te Boží tajemství; a k ví- tězství tak velikého Krále, nechť zazvučí polnice Spá- sy! Raduj se i země, tak
--	---

fulgóribus: et aetérni Regis splendóre illustráta, totíus orbis se séntiat amísisse calígínem. Laetétur et mater Ecclésia, tanti lúminis adornáta fulgóribus: et magnis populórum vó-cibus haec aula resúltet. Quaprópter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritátem, una mecum, quaeso Dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut, qui me non meis méritis intra Levitárum númerum dignátus est aggregáre: lúminis sui claritátem infúndens, Cérei hujus laudem implére perfíciat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium suum: qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spiritus Sancti Deus.

V. Per ómnia saécula saeculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. E cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, invisíblem Deum Patrem omnipoténtem Filiúmque ejus unigénitum,

oslňujícími ozářena jasy; a věčného Krále leskem osvícena nechť pozná, že pozbyla temnoty na celém svém okrsku! Raduj se i matka Církev, okrášlená leskem takového světla; a velikým jáсотem lidu nechť se ozývá tento chrám! Pročezť prosím i vás, nejdražší bratři, kteří jste přítomni tak přepodivné jasnosti tohoto svatého světla; byste zároveň se mnou vzývali milosrdenství Boha všemohoucího, aby On, jenž mne bez mých zásluh do počtu svých služů ráčil vřaditi, světla svého jasností mne naplnil a ke chvále této Svíce mne schopným učinil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna svého, jenž s ním žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh.

V. Po všechny věky věkův.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

R. Hodno a spravedливо jest.

Vskutku hodno a spravedливо jest neviditelného Boha, Otce všemohoucího, a Syna jeho jednorozené-

Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis afféctu et vocis ministério personáre. Qui pro nobis aetérno Patri Adae débitum solvit: et véteris piáculi cautiónem pro cruóre detérsit. Haec sunt enim festa paschália, in quibus verus ille Agnus occíditur, cujus sángine postes fidélium consecrántur. Haec nox est, in qua primum patres nostros, filios Israel edúctos de Aegýpto, Mare Rubrum sicco vestígio transíre fecísti. Haec igitur nox est, quae peccatórum ténebras, colúmnae illuminatióne purgávit. Haec nox est, quae hódie per univérsum mundum in Christo credentes, a vítiis saeculi et calígine peccatórum segregátos, reddit grátiae, sóciat sanctitáti. Haec nox est, in qua, destrúctis vínculis mortis, Christus ab ínferis victor ascéndit. Nihil enim nobis nasci prófuit, nisi rédimi profúisset. O mira círca nos tuae pietátis dignátio! O inaestimábilis diléctio caritátis: ut servum redímeres, Fílium tradidísti! O certe necessárium Adae peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quae talem ac tantum méruit habére Redemptórem! O vere beáta

ho, Pána našeho Ježíše Krista, celou vroucností srdce a mysli a zvučným hlasem velebili, toho, jenž za nás věčnému Otci dluh Adamův splatil a úpis starého hříchu svatou krví smazal! Neboť toto je slavnost oněch Velikonoc, o nichž pravý Beránek se zabíjí jehož krví veřeje věřících se posvěcují! Toto jest ona noc, v kterou jsi druhdy otcům našim, synům Israelským z Egypta vyvedeným, dalsuchou nohou Rudé moře přejíti! Toto jest tedy noc, která temnoty hříchu světelným sloupem očistila! Tato noc to jest, která dnes po veškerém světě ty, kdož věří v Krista, od nepravostí světa a temnot hříchů odděluje, vrací milosti, snoubí se svatostí! Toto jest ona noc, kdy Kristus pouta smrti zlomil a jako vítěz z říše mrtvých vystoupil! Neboť nic by nám neprospělo se zroditi, kdyby se nám nedostalo vykoupení! O přepodivná blahosklonnost tvé dobrotivosti k nám! O neocenitelná něžnost lásky! Abys vykoupil otroka, Syna jsi vydal! O vpravdě nezbytný Adamův hřích, jenž smrtí Kristovou jest shlazen! O šťastná vina, která takového a tak vznešeného

nox, quae solaméruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Haec nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: Et nox illuminátio mea in delíciis meis. Hujus igitur sanctificátio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis et maestis laetítiam. Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

Po těchto slovech zasazuje jáhen ve způsobě kříže do paškálu pět před tím posvěcených kadidlových zrn, která připomínají pět ran Spasitelových, a pokračuje:

In hujus igitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cérei oblatióne sollémni, per ministrórum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit Ecclésia. Sed jam colúmnae hujus praecónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Jáhen rozsvítí paškál trojramennou svící. Tím je obrazně naznačeno vzkříšení Páně, když božská moc opět jeho tělo oživila. Jáhen pokračuje:

Qui licet sit divisus in partes, mutuáti tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substántiam pretiósae hujus lámpadis apis mater edúxit.

Nyní se rozsvítí věčná lampa a pak ostatní světla v kostele. — Když Kristus umíral, zhasínalo světlo po světě; po jeho

Vykupitele míti zasloužila! O vskutku blažená noc, kteréž jediné dáno bylo věděti čas a hodinu, kdy Kristus vstal z říše mrtvých! Toto jest noc, o níž psáno jest: „Noc jako den se rozjasní; a noc bude mi světlem v rozkoších mých.“ Posvěcení této noci tedy zahání nepravosti, smývá viny, vrací kleslým nevinost, radost truchlícím. Zahání nenávist, působí svornost a ohýbá mocnosti.

V této milostiplné noci tedy přijmi, svatý Otče, tohoto zápalu večerní oběť, kterou ti velesvatá Církev při tomto slavném obětování Svíce skrze ruce služů svých z díla včelek podává. Však známe již chválu tohoto sloupce, jež ke cti Boží zářný oheň rozžehá.

Kterému, ačkoliv je dělen, přec neubývá světla, jež sdílí, neboť jest živem tekoucím voskem, jež pro podstatu této drahocenné lampy plodná včelka vyrobila.

vzkříšení šíří se světlo Evangelia poznenáhlu do celého světa.—
Jáhen dokončí poté svůj chvalo zpěv :

O vere beáta nox, quae
exspoliávit Aegýptios, di-
távit Hebraeos! Nox, in
qua terrénis caeléstia, hu-
mánis divína jungúntur.
Orámus ergo te, Dómine:
ut Céreus iste in honórem
tui nóminis consecrátus,
ad noctis hujus calíginem
destruéndam, indeficiens
persevéret. Et in odórem
suavitátis accéptus, supér-
nis lumináribus misceátur.
Flammas ejus lúcifer ma-
tutínus invéniat. Ille, in-
quam, lúcifer, qui nescit
occásum. Ille, qui regrés-
sus ab ínferis, humáno gé-
neri serénus illúxit. Pre-
cámur ergo te Dómine:
ut nos fámulos tuos, om-
némque clerum, et devo-
tíssimum pópulum: una
cum beatíssimo Papa no-
stro N. et Antístite nostro
N., quiéte témporum con-
césa, in his paschálibus
gáudiis, assídua protectió-
ne régere, gubernáre et
conserváre dignéris. Per
eúndem Dóminum...

R. Amen.

Jelikož dnešní svatvečer (zároveň se svatodušním svatveče-
rem) byl v prvých dobách křesťanských určen za den křtu ka-
techumenů, světila se také dnes slavným způsobem křestní voda.
Mezi přípravou toho, čeho bylo potřeba k tomuto úkonu, četlo
se 12 proroctví, v kterých je ukazováno buď na význam vody
vzhledem k stvoření nebo na jiné pravdy, zvláště na duchovní
obrození. Po každém čtení následuje odpovídající modlitba.

O, vskutku blažená noc,
kteráž oloupila Egypťany,
Hebrejce pak obohatila!
Noc, v níž se zemským
nebeské, s lidským Bož-
ské se snoubí! Prosíme
tě tedy, Pane, aby tato
svíce, ke cti jména tvého
posvěcená, k zahánání tem-
noty této noci svítiti ne-
ustávala a přijata jsouc
jako vůně líbezná, nechť
ke světlům oblohy se dru-
ží! Plamen její nechť za-
stihne ještě jitřenka: Ona
totiž jitřenka, která nezná
západu! Ten, jenž vstav
z říše mrtvých, lidskému
pokolení jasně zazářil. Vo-
láme tudíž k tobě, Pane,
abys nás, služebníky své,
veškero duhovenstvo a
nábožný lid zároveň se
svatým Otcem naším Pa-
pežem N., a biskupem na-
ším N., uděliv nám pokoj-
né doby, v těchto veliko-
nočních radostech stálou
ochranou řídit, spravovati
a zachovati ráčil. Skrze
téhož Pána našeho...

R. Amen.

Proroctví

Prophetia prima První proroctví
Gen. 1, 1-31 et 2, 1-2. 1. Mojž. 1, 1-31 a 2, 1-2.

Co se zde povídá o stvoření světa, platí obrazně i o novém stvoření ve křtu svatém. Z něho člověk vychází jako zcela nový tvor, jenž má opět právo na Nebe. Také nad křestní vodou se vznáší Duch Boží, odděluje světlo od tmy, pevnou půdu Věry od nejistého kolísání.

In principio creavit Deus coelum, et terram. Terra autem erat inanis et vacua, et tenebrae erant super faciem abyssi: et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona: et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem Diem, et tenebras Noctem: factumque est vespere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmamentum in medio aquarum: et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quae erant sub firmamento, ab his, quae erant super firmamentum. Et factum est ita. Vocavitque Deus firmamentum coelum: et factum est vespere, et mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregentur aquae, quae sub coelo sunt, in locum unum: et appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram: congregationesque aquarum appellavit Maria.

Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země však byla pustá a prázdná, tma byla nad hlubinou a duch Boží se vznášel nad vodami. Tu řekl Bůh: „Budiž světlo!“ I stalo se světlo. A viděl Bůh světlo, že je dobré. A oddělil světlo ode tmy. Nazval pak světlo dnem a tmu nocí. A nastal večer a jitro, den první. Pak řekl Bůh: „Budiž obloha uprostřed vod a děl vody od vod“. Učinil tedy Bůh oblohu a oddělil vody, které byly pod oblohou, od těch, které byly nad oblohou. I stalo se tak. Nazval pak Bůh oblohu nebem. A nastal večer a jitro, den druhý. Potom řekl Bůh: „Shromážděte se vody, které jsou pod nebem, na jedno místo a ukaž se souš!“ I stalo se tak. Nazval pak Bůh souš zemí a shromážděné vody nazval mořem. A viděl Bůh, že je to dobré. Pak řekl: „Ať zplodí země zelené a semenonosné rostliny, jakož i stromy, které

Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Gérmínet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vésperé, et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto coeli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto coeli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre majus, ut praeésset diéi: et lumináre minus, ut praeésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto coeli, ut lucérent super terram, et praeéssent diéi, ac nocti, et díviderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vésperé, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquae réptile ánimae vivéntis, et volátile super terram sub

nosí na zemi podle svých druhů ovoce, ve kterém je jejich símě!“ I stalo se tak. Vydala tedy země zelené a semenonostné rostliny podle jejich druhů, jakož i ovocné stromy, z nichž každý přináší símě podle svého druhu. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den třetí. Poté řekl Bůh: „Buďte světelná tělesa na nebeské obloze, dělte den a noc, buďte znameními, označujte časy, dny a roky a sviťte na nebeské obloze osvěcující zemi!“ I stalo se tak. Učinil tedy Bůh dvě veliká světelná tělesa — těleso větší, aby panovalo dni, a těleso menší, aby panovalo noci — a hvězdy. A umístil je na nebeské obloze, aby sviťtila nad zemí, panovala nade dnem a noci a oddělovala světlo ode tmy. A viděl Bůh, že je to dobré. A nastal večer a jitro, den čtvrtý. Nato řekl Bůh: „Vyvodťte vody živá zvířata, která se pohybují; létavci pak nad zemí pod nebeskou oblohou lítejte!“ Stvořil tedy Bůh veliká zvířata vodní a různé živočichy schopné pohybu, které vydaly vody v jejich druzích, jakož i všeliké druhy létavců. A viděl Bůh, že je to dobré. I po-

firmamento coeli. Creavitque Deus cetera grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquae in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replete aquas maris: avesque multiplicentur super terram. Et factum est vespere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo: iumenta et reptilia, et bestias terrae secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terrae juxta species suas, et iumenta, et omne reptile terrae in genere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum, et ait: Faciamus hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et praesit piscibus maris, et volatilibus coeli, et bestiis, universaeque terrae, omnique reptili, quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculinum, et feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite, et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam, et dominamini

žehnal jim řka: „Rostte, množte se a naplňte mořské vody; také ptáci ať se rozmnožují na zemi!“ A nastal večer a jitro, den pátý. Bůh pak zase řekl: „Vydej země živočišstvo v jeho družích, totiž zvířata krotká, drobnou zvířenu a různé druhy zvířat divokých!“ I stalo se tak. Učinil tedy Bůh divoká zvířata v jejich družích, krotká zvířata, jakož i všecku zemskou drobnou zvířenu v jejich družích. A viděl Bůh, že je to dobré. Načež řekl: „Učiňme člověka k obrazu a podobě naší, ať panuje nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad krotkými zvířaty, nad celou zemí, jakož i nade vší drobnou zvířenu, která se pohybuje po zemi.“ Stvořil tedy Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil ho, muže a ženu stvořil je. Požehnal jim též Bůh řka: „Rostte, množte se, naplňte zemi, podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem a nade všemi živočichy, kteří se po zemi pohybují.“ Bůh také řekl: „Hle, dávám vám semenonosné rostliny, cokoli jich na zemi je, a všechny stromy, které chovají v sobě se-

piscibus maris, et volatilibus coeli, et univérsis animántibus, quae movéntur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen super terram, et univérsa ligna, quae habent in semetipsis semén-ten géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terrae, omní-que vólucris coeli, et univérsis, quae movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quae fécerat: et erant valde bona. Et factum est vespere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt coeli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevitque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrát.

Po tomto ani po následujících Proroctvích neříká se „Deo grátias — Bohu díky“. Kněz praví:

Orémus. Flectámus gé-
nua. R. Leváte.

Oratio

Deus, qui mirábiliter creásti hóminem, et mirábilius redemísti: da nobis, quaesumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere, ut

mena svých druhů, abyste je měli k potravě; dávám je též všem zvířatům na zemi, všemu nebeskému ptactvu a všemu drobnému zvířectvu, které se na zemi pohybuje a v němž je živá duše, aby měla potravu.“ I stalo se tak. A viděl Bůh všecko, co byl učinil, a bylo to velmi dobré. A nastal večer a jitro, den šestý. Tak dokonána byla nebesa, země a všecka jejich okrasa. Dokončil tedy Bůh dne sedmého své dílo, které byl konal, a odpočinul dne sedmého ode vši práce, kterou byl činil.

Stvoření světa je sice líčeno pod inspirací Ducha Svatého, ale s obrazností a chápáním svatopisce Mojžíše. Líčí všecko tak, jakoby to sám viděl a viděné popisuje. I nejnovější bádání vědecká musejí uznávati správnost líčení a nemohou mu vytknouti nesprávnosti. Den zde líčený nemusil trvat 24 hodin, mohla to být celá doba.

Modleme se! Skloňme
kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jenž jsi zázračně člověka stvořil a ještě zázračněji vykoupil, dej nám, prosíme, svodům hříchu rozumem duše odolávati, abychom si zaslou-

mereámur ad aetérna ga- žili dospěti do radostí
údia perveníre. Per Dóm. věčných. Skrze Pána . .

Prophetia secunda
Gen. 5, 6, 7 et 8.

Druhé proroctví
1. Mojž. 5, 6, 7 a 8.

Voda při potopě světa pohltila hříšné lidstvo, křestní voda smývá s naší duše hříchy. Jako Noe se zachránil s rodinou na korábě, tak křesťané v lodi Círky zachraňují se před věčným utonutím.

Noe vero cum quin-
gentórum esset annórum,
genuit Sem, Cham et
Japheth. Cumque coepís-
sent hómines multiplicári
super terram, et filias pro-
creássent, vidéntes filii
Dei filias hóminum, quod
essent pulchrae, accepé-
runt sibi uxóres ex ómni-
bus, quas elégerant. Di-
xítque Deus: Non permané-
bit spíritus meus in hó-
mine in aetérnum, quia
caro est: erúntque dies
illius centum vigínti an-
nórum. Gigántes autem
erant super terram in
diébus illis. Postquam enim
ingréssi sunt filii Dei ad
filias hóminum, illaeque
genuérunt, isti sunt po-
téntes a saeculo viri fa-
mósi. Videns autem Deus,
quod multa malítia hómi-
num esset in terra, et
cuncta cogitátio cordis in-
ténta esset ad malum
omni témpore, poenítuit
eum, quod hóminem fe-
císset in terra. Et tactus
dolóre cordis intrínsecus,
Delébo, inquit, hóminem,
quem creávi, a fácie terrae,

Když bylo Noemovi
500 let, zplodil Sema,
Chama a Jafeta. Když se
počali lidé na zemi mno-
žit a když se jim narodily
dcery, synové Boží vi-
douce, že dcery lidské
jsou krásné, brali si je
podle libosti za manželky.
Tu pravil Bůh: „Nezů-
stane na věky dech můj
v člověku — žije příliš
podle těla — nybrž povo-
lím mu 120 let.“ Byli pak
za oněch dob, když sy-
nové Boží vcházeli k dce-
rám lidským a ony ro-
dily, na zemi obři; jsou
to staří rekové, pověstní
mužové. Bůh vida, že je
zloba lidská na zemi ve-
líká a že veškero smý-
šlení jejich stále tíhne ke
zlému, želel, že učinil na
zemi člověka. V hloubi
srdce jsa bolestí jat pra-
vil: „Vyhladím člověka,
jež jsem učinil, s povrchu
země; člověka i zvířata,
od plazů až do nebeských
ptáků; jeť mi líto, že jsem
je učinil.“ Noe však na-
lezl milost před Hospo-
dinem. Toto jsou osudy

ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres coeli; poenitet enim me fecisse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino. Hae sunt generatiónes Noe: Noe vir justus atque perféctus fuit in generatió nibus suis, cum Deo ambulávit. Et genuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe: Finis univérsae carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis laevigátis: mansiúnculas in arca fáciés, et bitúmíne línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies, eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcae, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcae pones ex látere: deórsum coenácula, et trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram,

Noemovy: Noe byl muž spravedlivý a bezúhonný mezi svými vrstevníky. Chodil s Bohem — měl tři syny, Sema, Chama a Jafeta — avšak svět se před Hospodinem kazil a naplňoval zločiny. Když tedy viděl Bůh, že svět je zkažený — všichni lidé totiž na zemi byli porušili své mravy — řekl Noemovi: „Ustanovil jsem konec všem bytostem, které mají tělo. Naplnili zemi zločiny, proto je zničím i se zemí. Vystav si archu z tesaného dříví, udělej v ní příhrady, vysmol ji uvnitř i zevně. Zbuduj ji takto: 300 loktů budiž délka archy, 50 loktů šířka a 30 loktů její výška. Světlík v ní učiň — loket budiž jeho výška — kolem dokola nahoře; v boku umísti dveře; na přízemí, první a druhé patro ji rozděl. Hle, já uvedu vody potopy na zemi, abych zahubil každé tělo, ve kterém je dech života pod nebem; všechno, co je na zemi, bude zničeno. S tebou však uzavru smlouvu: Vejdeš do archy, ty a tvoji synové, tvá žena a ženy tvých synů. A ze všech živočichů jakéhokoli těla uvedeš do archy po dvou, samce i samice, aby se zachovali s tebou

ut interficiam omnem carnem, in qua spírítus vitae est subter coelum. Unívérſa quae in terra sunt, consuméntur. Ponámque foedus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et fálii tui, uxor tua, et uxóres filiórú tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus unívérſae carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus, et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terrae secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles ígitur tecum ex ómnibus escis, quae mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noe ómnia, quae praecéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquae inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnae, et cataráctae coeli apértae sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingrédus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, fálii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórú ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimál se-

na živu. Z různých druhů ptactva, z různých druhů dobytka, z různých druhů drobné pozemské zvířeny, ze všech po dvou vejdou s tebou, aby nevyhynuli. Nabereš s sebou též různých potravin, jichž se obyčejně požívá, a nahromadíš jich u sebe, abys měl potravu jak ty, tak i ona zvířata.“ Noe učinil vše, co mu Bůh byl přikázal. Bylo mu 600 let, když se vody potopy po zemi rozlily. Provalily se všechny prameny veliké hlubiny, otvory nebeské se otevřely a na zemi se snesl dešť, jenž trval 40 dní a 40 nocí. Téhož dne vstoupil do archy Noe, synové jeho Sem, Cham a Jafet, s nimi pak jeho žena, jakož i tři ženy jeho synů. Tito a všechna zvířata divoká ve svých družích, všechn dobytek ve svých družích, všechno, co se na zemi hýbe, ve svých družích, všichni létavci ve svých družích. Archa však se vznášela nad vodami. Tak se vody na zemi rozmohly, že přikryty byly všechny vysoké hory pod celým nebem. O 15 loktů byla voda výš než hory, které přikrývala. Tu zahynulo všeliké tělo, které se na zemi hýbalo, ptáci, zvířata divoká a krotká, všechna

cúndum genus suum, univérsaque juménta in géneré suo, et omne, quod movétur super terram, in géneré suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferbátur super aquas. Et aquae praevaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso coelo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quae movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quae reptant super terram. Remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquae terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noe, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quae erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútae sunt aquae. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataráctae coeli: et prohibitae sunt plúviae de coelo. Reversaeque sunt aquae de terra, eúntes et redeúntes: et coepérunt mínui post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstam arcae,

drobná zvířena, jež leze po zemi. Jediný Noe zůstal, a ti, kdo byli s ním v arše. Zatopovaly pak vody zemi 150 dní. I rozpomenuv se Bůh Noema a všech živočichů, také bravu a skotu, který byl s ním v arše, přivedl na zemi vítr, takže vody počaly opadávat; zavřely se též prameny hlubiny a nebeské otvory, že nebeské deště, přicházející s nebes, ustaly. Mizely pak vody znenáhla se země, když po 150 dnech počaly opadávat. Když bylo uplynulo 40 dní, Noe otevřev světlík archy, jež byl učinil, vypustil krkavce; ten sem tam poletoval, avšak nevrátil se, až vyschly na zemi vody. Po něm vypustil holubici, aby zvěděl, zda již vody s povrchu země zmizely. Ta nenalézajíc, kde by mohla nouhou stanout, vrátila se k němu do archy — byly totiž ještě vody na celé zemi — on pak vztáhl ruku, chytil ji a vnesl do archy. Na to počkav ještě 7 dní, vypustil opět holubici z archy. K večeru přiletěla, nesouc v ústech olivovou ratolest s roz zelenalým listím. Poznal tedy Noe, že vody se země zmizely. Nicméně počkal ještě 7 dní, načež vypustil

quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquae super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret, si jam cessássent aquae super fáciem terrae. Quae cum non invenísset, ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquae enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam intulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans rimum olivae viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe, quod cessássent aquae super terram. Expectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quae non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, filii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quae sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quae reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noe, et

holubici, která se již nevrátila. Tu promluvil Hospodin k Noemovi: „Vyjdí z archy, ty a s tebou tvá žena, synové a jejich ženy! Všecky živočichy jakéhokoli těla, kteří jsou u tebe, jak z ptactva tak ze zvěře a z drobné zvířeny, která leze po zemi, vyved' s sebou; vstupte na zemi, rosťte a množte se na ní!“ Vyšel tedy Noe a s ním jeho synové, žena, jakož i ženy jeho synů. Také však vyšli z archy všichni živočichové různých druhů, domácí zvířata, jakož i zvířátka, která se hýbají po zemi. Noe pak vzdělal Hospodinu oltář a vzav ze všech čistých zvířat i ptáků, přinesl na tomto oltáři zápalné oběti. Hospodin číchal příjemnou vůni.

Trest potopy světa ukazuje i ohavnost hříchů před Bohem i jeho milosrdenství s hříšníkem. Bůh mohl použít i jiných trestů. Proč tedy použil potopy? Představme si, jak vody pomalu přibývaly a lid mohl pozorovat, jak se do slova vyplňují předpovědi Noemovy. Jiště, že mnohý z nich činil v posledních okamžicích svého života pokání. Tak bylo sice potrestáno a zahubeno tělo, ale duše zachráněna, jak to můžeme vyčísti z listu sv. Petra: „Přišel (Kristus do podsvětí), hlásal také těm duchům, kteří byli v žaláři; ti někdy byli nevěřící, když božská shovívavost čekala ve dnech Noemových za stavby Korábu“ (1. Petr. 3, 19

fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília, quae reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Aedificávit autem Noe altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocausta super altáre. Odo-ratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus gé-nua. R. Leváte.

O r a t i o

Deus, incommutábilis virtus, et lumen aetérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiae tuae mirábile sacraméntum, et opus salutis humánae, perpétuae dispositiónis efféctu, tranquillius operáre: totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia tertia
Gen. 22, 1-19.

Izák je předobrazem Krista, jenž byl obětován na dřevě Kříže. Abraham, otec věřících, povzbuzuje novokřtěnce svým příkladem k poslušnosti, věrnosti a obětavosti.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Ábraham, Ábra-

až 20). — Byla potopa všeobecnou v tom smyslu, že pokrývala celou zeměkouli a zničila všechno lidstvo? I když se praví, že „vody zaplavily všechno na povrchu země“ a „zahynulo veliké tělo, které se na zemi hýbalo“, neznamená to ještě, že vody pokrývaly opravdu celou zemi. Svätý spisovatel používá slov ve smyslu prostonárodním, jako když v 1. Mojž. se praví, že „v celém světě rozmohl se hlad . . . I přicházely všechny země do Egypta nakoupit obilí“, ačkoliv se myslí pouze okolní krajiny.

Modleme se! Skloňme kolena. R. Povstaňte.

M o d l i t b a

Bože, sílo neproměnná a světlo věčné, shlédni milostivě na zázračné tajemství celé své Církve a dílo spásy lidské podle věčného úradku pokojně konej; a nechť celý svět pozná a vidí, že svržené povstává, zastaralé se obnovuje, a jak skrze toho všechno se k neporušenosti vrací, od něhož bylo povstalo. Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje . . .

Třetí proroctví
1 Mojž. 22, 1-19.

V oněch dnech Bůh zkoušeje Abrahama pravil mu: „Abrahame, Abra-

ham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocaústum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Ábraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidisset ligna in holocaústum, ábiit ad locum quem praecéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaústi, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in má-nibus ignem et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis et ligna: ubi est víctima holocaústi? Dixit autem Ábraham: Deus providébit sibi vícti-mam holocaústi, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo aedificávit altáre, et désuper ligna compó-

hame!“ On odpovéděl: „Tu jsem“. „Vezmi jedno-rozeného svého syna Izáka, jež miluješ“, pravil mu Bůh, „jdi do země Vidění a tam ho obětuj v zápalnou oběť na jedné hoře, kterou ti ukáží“. Abraham tedy ještě za tmy vstav osedlal osla a vzal s sebou dva služebníky i syna Izáka. Když naštipal k zápalné oběti dříví, vydal se na cestu k místu, které mu Bůh určil. Třetího dne pozvednuv oči a uzřev zdaleka to místo, pravil svým služebníkům: „Počkejte s oslem tuto; já pak a chlapec tento si pospíšíme; až vykonáme pobožnost, vrátíme se k vám“. Vzav tedy dříví k zápalné oběti, vložil je na syna Izáka; sám nesl v ruce oheň a nůž. Když tak oba spolu kráčeli, řekl Izák svému otci: „Otče můj!“ On odpovéděl: „Co chceš, synu?“ Pravil: „Hle oheň a dříví: kde je však dobytče pro zápalnou oběť?“ Tu pravil Abraham: „Bůh si opatří zvíře pro zápalnou oběť, synu můj“. Šli tedy spolu a přišli na místo, které mu Bůh ukázal. Tam vzdělal oltář, svrchu narovnal dříví, a když byl svého syna Izáka svázal, položil ho na oltář na hranici

suit: cumque alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum. Extenditque manum, et arripuit gladium, ut immolaret filium suum. Et ecce Angelus Domini de coelo clamavit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum. Dixitque ei: Non extendas manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognovi, quod times Deum, et non pepercisti unigenito filio tuo propter me. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dominus videt. Unde usque hodie dicitur: In monte Dominus videbit. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundo de coelo, dicens: Per memetipsum iuravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigenito propter me: benedicam tibi, et multiplicabo semen tuum sicut stellas coeli, et velut arenam, quae est in litore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum suorum, et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae, quia obedisti

dříví. Vztáhl pak ruku a uchopil nůž, aby svého syna v oběť usmrtil. Tu hle, anděl Hospodinův volal s nebe řka: „Abrahame, Abrahame!“ On odpověděl: „Tu jsem“. I řekl mu anděl: „Nevzta-huj své ruky na chlapce a nic mu nečiň, neboť nyní poznávám, že se Boha bojíš, poněvadž jsi pro mne nešetřil ani jedno-rozeného syna svého“. Abraham pozvednuv oči, uzřel za sebou berana vězícího za rohy v trní: toho vzal a přinesl v zá-palnou oběť místo syna. Nazval pak jméno místa toho „Hospodin se stará“. Odtud říká se až do dneška „Na hoře Hospodin se stará“. Volal pak anděl Hospodinův s nebe na Abrahama po druhé řka: „Přisahám sám při sobě — praví Hospodin — poně-vadž jsi toto učinil a nešetřil jsi pro mne jedno-rozeného syna svého, budu ti žehnat a rozmnožím tvé potomstvo jako nebe-ské hvědy a jako písek, který je na mořském břehu; tvé potomstvo bude vlád-nout branami svých ne-přátel a v tvém potom-stvu budou požehnáni všichni národové země, poněvadž jsi poslechl mého hlasu“. Potom se

voci meae. Revérsus est Ábraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génuá. R. Leváte.

Oratio

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuae fílios diffúsa adopti- ónis grátia múltiplicas: et per pascháles sacraméntum, Ábraham púerum tuum univérsárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuae vocatiónis introire. Per Dóminum.

Prophetia quarta
Exodi 14, 24-31 et 15, 1.

Jako židé z poroby faraonovy prošli mořem do zaslíbené země, tak lidstvo křestní vodou z poroby ďáblový dostává se do zaslíbené země synů Božích. Kristus s berlou sv. Kříže vede nás krvavým mořem svého utrpení a utápí v něm satana a hřích, jež jsou našimi největšími nepřáteli.

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respiciens Dóminus super castra Aegyptiórum per colúmnas ignis et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Aegyptii: Fugiámus Israe- élem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: exténde manum tuam super mare, ut rever-

Ábraham vrátil k svým služebníkům, odešel s nimi do Bersabe a tam přebýval.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, věřících nejvyšší Otče, jenž na celém okrsku zemském díky svého zaslíbení vylitou milostí přijetí za vlastní množíš a skrze velikonoční svátost služebníka svého Ábrahama, jak jsi přísahal, otcem všech národů činíš, dej lidu svému důstojně přistoupiti k milosti povolání svého. Skrze Pána..

Čtvrté proroctví
2 Mojž. 14, 23-31 a 15, 1.

V těch dnech, když na- dešla doba ranní hlídky, tu hle, Hospodin ze sloupu ohně a z oblaku pohleděl na vojska Egyptanů a tak je zničil; zprevracel kola vozů, takže vozy se hluboko bořily. Pravili tedy Egyptané: „Utecme před Israelem, neboť Hospodin bojuje za ně proti nám.“ I řekl Hospodin Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku na moře, ať se vrátí vody na Egyptany, na vozy i na jezd-

tántur aquae ad Aegýptios super currus et équites eórum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, revérsus est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsq;ue Aegyptiis occurérunt aquae, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversaeque sunt aquae, et operuérunt currus et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingrési fúerant mare: nec unus quidem supérfit ex eis. Fílii autem Israel perrexérunt per médium sicci maris, et aquae eis erant quasi pro muro a dextris et a sinistris: liberavitque Dóminus in die illa Israel de manu Aegyptiórum. Et vidérunt Aegýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: tímuitque pópulus Dómino, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israel carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tractus. Exodi 15, 1 et 2.

Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum, et ascensórem projécit in mare: adjútor, et protéctor factus est mihi in salútem. V. Hic Deus meus, et honorificábo eum:

ce jejich.“ Když tedy vztáhl Mojžíš ruku proti moři, vrátilo se časně z rána na své místo; když pak Egypťané prchali, vody jim zastoupily cestu; tak je Hospodin zatopil vlnami. Vrátily se tedy vody a přikryly vozy i jezdce všeho vojska faraonova, kteří za Isrality byli vkročili do moře: ani jeden z nich nezůstal. Synové Israelovi však brali se prostředkem vysušeného moře a vody jim tvořily jako zeď po pravé i po levé straně. Tak vysvobodil Hospodin toho dne Israele z moci Egypťanů. A viděli mrtvé Egypťany na břehu mořském a mohutnou ruku, kterou byl Hospodin proti nim zasáhl: i bál se lid Hospodina a věřil Hospodinu i Mojžíšovi, jeho služebníku. Tehdy zpíval Mojžíš a synové Israelovi Hospodinu tuto píseň:

Tractus. 2 Mojž. 15, 1 a 2.

Pějme Hospodinu, neboť slavně projevil svou čest: koně a jezdce uvrhnul do moře. Stal se mi pomocníkem a ochráncem ke spáse. V. Tentof jest můj Bůh; chci jej ctíti. Boha

Deus patris mei, et exaltábo eum. V. Dóminus cón-terens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus gé-nua. R. Leváte.

Oratio

Deus, cujus antiqua mi-rácula étiam nostris sae-culis coruscáre sentímus: dum, quod uni pópulo, a persecutióne Aegyptiaca liberándo, dexteráe tuae poténtia contulísti, id in salútem géntium per aqu-am regeneratiónis operá-ris: praesta, ut in Abra-hae filios, et in Israelíti-cam dignitátem, totiús mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia quinta
Isaiae 54, 17 et 55, 1-11.

Isaiáš zve všechny národy, aby přistoupili ku prameni (křtu sv.), jenž utišuje všecku žízeň po spáse, a líčí nádheru říše Kristovy.

Haec est haeréditas ser-vórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dó-minus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, pro-peráte, émite et comédite: veníte, émite absque argénto, et absque ulla com-mutatióne, vinum, et lac. Quare appénditis argén-tum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audi-éntes me, et comédite bo-

otce mého budu chváliti. V. Bůh drtí války. Hospo-din jest jméno jeho.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jehož v dávnu u-činěné zázraky vidíme zá-řiti i za našich časů, čině to pro spásu pohanů vo-dou obrození, co jsi mocí pravice své učinil jednomu národu, osvobodiv jej od pronásledování egyptské-ho, uděl, aby celý svět mezi syny Abrahamovy a k dů-stojenství israelskému pře-šel. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Páté proroctví
Is. 54, 17 a 55, 1-11.

„To je dědictví sluhů Hospodinových a spra-vedlnost jejich u mne,“ dí Hospodin. „Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, kdo jste bez peněz, po-spěšte, kupujte, jezte; pojdte, kupujte bez peněz, beze vší náhrady víno a mléko. Proč odvažujete stříbro za to, co neživí, a svůj perný výdělek za to, co nesyť? Slyšte, slyš-te mne, i budete hodovat, bude se kochat v tučných

num, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobiscum pactum sempitérnium, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac praeceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quae te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quaerite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meae, cogitatiónes vestrae: neque viae vestrae, viae meae, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur coeli a terra, sic exaltatae sunt viae meae a viis vestris, et cogitatiónes meae a cogitatiónebus vestris. Et quómodo descendit imber et nix de coelo, et illuc ultra non revértitur, sed inébríat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et pa-

jídlech duše vaše. Nakloňte ucho své a pojdte ke mně; poslouchejte a živa bude duše vaše, učiním s vámi smlouvu věčnou na věrných, milostných slibech Davidu daných. Ejhle, svědkem národům učiním ho, vůdcem a zákonodárcem kmenů. Ejhle, národy, jichž neznáš, přivoláš a národové, kteří tě neznali, poběhnou k tobě pro Hospodina, Boha tvého, pro Svatého Israhelova, protože oslaví tě. Hledejte Pána, dokud možno ho najít, vzývejte ho, pokavad je blízko. Nechať opustí bezbožný svou cestu a muž nešlechtný smýšlení své; vrať se k Pánu a slituje se nad ním, k našemu Bohu, nebo hojně odpouštívá. Nejsou myšlení má myšlení vaše, ani cesty vaše cesty mé“ — dí Pán. „Oč totiž převyšují nebesa zemi, o tolik cesty mé vyšší jsou než cesty vaše a má myšlení než myšlení vaše. A jako sestupuje dešť a sníh s nebe a již se tam nevrací, ale napájí zemi, zalévá ji a uschopňuje, aby plodila a dala sémě k setí a chléb k jídlu: tak bude slovo mé, jež vyšlo z úst mých: nevrátí se ke mně bez účinku, ale způsobí vše,

nem comedenti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vacuum, sed fáciét quaecúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quae misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.

O r a t i o

Omnípotens sempitérne Deus, múltiplica in honórem nóminis tui, quod patrum fidei spondísti, et promissionis filios sacra adoptióne diláta: ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum...

Prophetia sexta
Baruch 3, 9-38.

Slova proroka Barucha, která pronáší o přednostech a vznešenosti Moudrosti Boží, platí v plném smyslu o vtělené Moudrosti — Kristu. Kdo se Krista přidržuje, nechodí ve tmě, kdo se ho spouští, upadá v otroctví hříchů.

Audi Israel mandáta vitae: aúribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiae. Nam si in via Dei ambuláesses, habitáesses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit

cokoli jsem chěl, zdaří se mu, k čemu jsem je poslal," praví všemohoucí Hospodin.

Všecky poklady nebes dostaneme zdarma, přijdeme-li k Pánu. Proč bychom utráceli čas a své vlohy na věcech pomíjejících, když nám kynou věčné?

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

M o d l i t b a

Všemohoucí věčný Bože, rozmnož pro čest jména svého, co jsi věřícím otcům slíbil, a počet synů zaslíbení svatým vzetím za vlastní zvelič, aby, o čem dřívější svatí nepochybovali, že se stane, Církev tvá již z velké části splněno zřela. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, ..

Šesté proroctví
Baruch 3, 9-38.

Slyš, Israeli, přikázání života, napni sluch, abys uměl moudrost! Čím to, Israeli, že jsi v zemi nepřátelské, že chřadneš v cizí zemi, že poskrvněn jsi jako mrtvolý, že jsi připočten k těm, kdo sestoupili do pekel? Opuští jsi studnici moudrosti. Neboť kdybys byl na cestě Boží chodil, byl bys ovšem v pokoji věčném přebýval.

prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitae et victus, ubi sit lumen oculórum et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesaúros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quae sunt super terram? qui in ávibus coeli ludunt. qui argéntum thesaurízant et aurum, in quo confídunt hómínes, et non est finis acquisitionis eórum? qui argéntum fábricant, et solíciti sunt, nec est inventio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad íferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínae ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque filii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audita in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui exquirunt prudéntiam, quae de terra est, negotiatóres Merrhae et Theman, et fabulatóres et exquisitóres prudéntiae et intelligéntiae: viam autem sapiéntiae nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israel, quam magna

Nauč se, kde je poznání kde síla, kde rozumnost, abys spolu zvěděl, kde je dlouhověkost a blahobyť, kde je světlo očí a pokoj. Kdo našel její místo a kdo vešel do její klenotnice? Kde jsou panovníci národů a ti, kdo panovali nad zemskými zvířaty? Ti, kdo s ptactvem nebeským si hráli, kdo stříbro na hromady kupili a zlato, na něž se lidé spoléhávají, jejichž dobývání není konce? Kde jsou ti, kdo stříbro kuli a lopotili se, že nelze vyzkoumat díla jejich? Zmizeli, do pekel sestoupili a jiní na místo nich povstali. Mladší viděli světlo a bydlili na zemi, ale cesty k moudrosti nepoznali, aniž pochopili stezky k ní, aniž si ji osvojili synové jejich, daleko zůstala z dohledu jejich. Nebylo slyšet o ní v zemi Chánaanské, nebylo vidět ji v Teman. Ani synové Ažáři hledající moudrost po světě, kupci merrhanští a temanští, básníci mudrosloví, ti, kdo se pídí po moudrosti a rozumnosti, ani ti cesty k moudrosti nepoznali, aniž myslili na stezky k ní. O Israeli, jak veliký je Boží dům, jak veliké je místo, kde je pánem! Veliké je a nemá konce:

est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus! Magnus est, et non habet finem: excelsus, et immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statura magna, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, neque viam disciplinae inveniunt: propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in coelum, et accepit eam, et eduxit eam de nubibus? Quis transfretavit mare, et invenit illum? et attulit illum super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat semitas ejus: sed qui scit universa, novit eam, et advenit eam prudentia sua: qui praeparavit terram in aeterno tempore, et replavit eam pedibus, et quadrupedibus: qui emittit lumen, et vadit: et vocavit illum, et obedit illi in tremore. Stellae autem dederunt lumen in custodiis suis, et laetae sunt: vocatae sunt, et dixerunt: Adsumus: et luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non aestimabitur alius adversus eum. Hic advenit omnem viam disciplinae, et trá-

vysoké a nesmírné. Tam byli oni slovutní obři, kteří v pravěku žili, postavy veliké, znající bojovat. Nevyvolil těch si Hospodin, aby našli cestu k moudrosti, proto zahynuli. Ježto neměli moudrosti, zahynuli pro svou nemoudrost. Kdo vystoupil do nebe a dostal ji a kdo ji odvedl s oblaků dolů? Kdo se přeplavil přes moře a našel ji a přinesl ji za výborné zlato? Není, kdo by zvědět mohl cesty k ní, aniž kdo by vyhledal stezky k ní! Ale ten, kdo ví všechno, zná ji, vynalezl ji důmyslem svým; ten, kdo založil zemi na věčné časy a naplnil ji dobyt-kem a čtvernožci, kdo vypouští světlo a jde a volá na ně, i poslouchá ho s třesením. Hvězdy pak dávají světlo na svých strážnicích a veselí se, jsou-li zavolány, řeknou: „Tu jsme,“ a s veselostí svítí tomu, jenž je učinil. Ten je Bůh náš, nemůže jiný být přirovnán k němu. Ten vynalezl všechnu cestu k moudrosti a dal ji Jakobovi, služebníkovi svému. Potom na zemi se ukázal a obcoval s lidmi.

Marné je hledání moudrosti ve světě, nehledá-li se u Boha. My pokřtění, žijeme-li podle svého křtu, známe stezku k ní. Kristus přišel na svět, aby nám

didit illam Jacob púero suo, et Israel dilecto suo. Post haec in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.

Oratio

Deus, qui Ecclesiám tuam semper Géntium vocatióne multiplicas: concéde propítius; ut, quos aqua baptismatis ábluis, continúa protectiÓne tueáris. Per Dóminum.

Prophetia septima
Ezech. 37, 1-14.

Na pláni leží rozmetané kosti a hnáty, oživnou však duchem Božím. Tak také křtěníci Duchem Svatým jsou křšeni k novému životu a Milost Boží je jednou oživí k slavnému životu po celou věčnost.

In diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spírítu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Haec dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam

tuto moudrost ukázal a jí nás naučil. Nemáme výmluvy, že bychom nevěděli, kde ji hledat. Pravá moudrost ovšem je, ne pouze moudrost znát, nýbrž podle moudrosti žít, myslet, mluvit a jednat. Děláme to?

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jenž Církev svou stále množíš povoláním pohanů, uděl milostivě, abys, které vodou křestní omýváš, ustavičnou záštítoou chránil. Skrze Pána našeho . . .

Sedmé proroctví
Ezech. 37, 1-14.

V těch dnech ruka Hospodinova spočinula na mně, Hospodin vyvedl mne v duchu a zastavil mne na rovině údolní, jež byla plná kostí. Obvedl mne okolo nich, bylo jich velmi mnoho na povrchu roviny údolní a byly skrz na skrz suché. I řekl mně: „Synu člověkův, co myslíš, mohou tyto kosti být zase živý?“ Řekl jsem: „Pane Bože, ty víš.“ Tu mi řekl: „Prorokuj o těchto kostech a rci jim: Kostí suché, slyšte slovo Hospodinovo! Toto praví Pán Bůh těmto kostem: Aj, já vpustím do vás ducha, a-

in vos spírítum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succrescere fáciám super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spírítum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávisicut praecéperat mihi: factus est autem sónitus prophetánte me, et ecce commótió, et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spírítum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spírítum, vaticináre fili hóminis, et dices ad spírítum: Haec dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spírítus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávisicut praecéperat mihi: et ingræssus est in ea spírítus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa haec univérsa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edú-

byste ožily. A dám na vás zase šlachy, učiním, že vzroste na vás zase maso, potáhnu vás koží; dám vám ducha, i budete živý a zvíte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy tak, jak mi byl rozkázal. I nastal chrastot, když jsem prorokoval, a aj i pohyb: kosti se připojily ke kostem, každá ke svému kloubu. I hleděl jsem, a aj šlachy a maso na nich vzešlo, na povrchu potáhly se koží, ale ducha ještě neměly. Tu mi řekl: „Prorokuj k duchu, prorokuj, synu člověkúv, a rci duchu: Toto praví Pán Bůh: ode čtyř větrů přijd', duchu, a věj na tyto zabité, ať oživnou!“ Když jsem prorokoval, jak mi byl rozkázal, všel do nich duch, oživily a postavily se na nohy — zástup velmi, náramně veliký. Řekl mi pak: „Synu člověkúv, tyto kosti, toť všechen dům Israelúv; oni říkají: Uschly kosti naše, zhynula naděje naše, veta je po nás. Proto prorokuj a rci jim: Toto praví Pán Bůh: Aj, já otevru hroby vaše, vyvedu vás z hrobů vašich, lide můj, a uvedu vás do země israelské. I zvíte, že já jsem Hospodin, až otevru hroby vaše, až vyvedu vás z hro-

cam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israel. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génu. R. Leváte.

O r a t i o

Deus, qui nos ad celebrándum Paschále sacraméntum, utriúsque Testaménti páginis ínstruis: da nobis intelligere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne praeséntium múnerum, firma sit expectátio futurórum. Per Dóm.

Prophetia octava
Isaiae 4, 1-6.

Mravní neplodnost dcer Sionských představuje vyprahlost duší před křtem svatým. Teprve povoláním ke svatbě Beránkově (do Církve svaté) přinášejí plody svatosti.

Apprehéndent septem mulieres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia et glória et fructus terrae

bů vašich, lide můj, až dám ducha svého do vás a živi budete, až vám dám klidně sídlit ve vaší zemi: tehdy zvíte, že já Hospodin jsem to mluvil a učinil," praví Hospodin Bůh.

Novokřtěncům se předvádí nekonečná moc Boží, která jednou všechno mrtvé tělo oživí svým slovem. Podobné vzkříšení nastává však už při křtu sv., kdy člověk povstává k novému životu.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

M o d l i t b a

Bože, jenž nás poučuješ knihami obého Zákona o slavení velikonoční svátosti, dej nám porozumětí milosrdenství svému, aby přijetím dočasných darů neochvějně bylo očekávání příštích. Skrze Pána našeho . . .

Osmé proroctví
Is. 4, 1-6.

Sedm žen se chápá: bude jednoho muže v den ten a řeknou: „Svůj vlastní chléb jíst a svým šatem se odívat budeme, jen ať se dostane jména tvého nám: odejmi potupu naši!“ Tehdy bude výhůnek Hospodinův na zvelebení a na slávu a plod země na povznesení a na radost.

sublímis, et exsultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Jerúsalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Jerúsalem laverit de medio ejus, in spiritu iudicii, et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, et in securitate et absconsione a turbine, et a pluvia.

Tractus. Isaiae 5, 1 et 2.

Vinea facta est dilecto in cornu, in loco uberi. V. Et maceriam circumdedit, et circumfodit: et plantavit vineam Sorec, et aedificavit turrim in medio ejus. V. Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth, domus Israel est.

Orémus. Flectamus genua. R. Leváte.

O r a t i o

Deus, qui in omnibus Ecclesiae tuae filiis, sanc-

tým, kdo zachováni budou z Israele. Každý, kdo zbude na Sionu, kdo zůstane v Jerusalemě, svatým bude slout každý zapsaný k životu v Jerusalemě, až Pán smyje skvrny sionských dcer, až z Jerusalema vyhladí jeho krev duchem soudu a duchem žáru, až nad každým místem sionské hory a nad jejím shromážděním utvoří Hospodin oblak přes den a dým a blesk plápolajícího ohně v noci. Ano, Hospodin bude ochranou nad veškerou slávou, bude stánkem, skýtajícím stín ve dne proti horku a bezpečné útočiště proti vichru a dešti.

Tractus. Is. 5, 1 a 2.

Vinice byla pro miláčka na pahrbku úrodném. V. Obklopil ji zdí a okopal, zasadil révu ze Soreku a zbudoval uprostřed ní věž. V. Také lis v ní vykopal. Jest to totiž vinice Pána zástupů, toho, jenž sluje „dům Israelův“.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi ústy svatých Proroků všem dítkám

tórum Prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominationis tuae, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tribue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum et tribulórum squalóre rescáto, digna efficiántur fruge fecúndi. Per Dóminum nostrum...

Církve své zjevil, že na všech místech svého panství jsi rozséváčem dobrých semen a pěstitelem vybraných rév vinných, uděl národům svým, kteří před tebou platí za vinice a osení pole, aby po vymýcení nečistoty trní a hloží plodnými na dobré ovoce se stali. Skrže Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého...

Prophetia nona
Exodi 12, 1-11.

Deváté proroctví
2 Mojž. 12, 1-11.

Beránek velikonoční je předobrazem Krista, jenž svou krví zachraňuje křtěnce před trestajícím andělem (Bohem) a svým tělem je posilňuje na dalekou cestu do zaslíbené země v Nebesích. — Toto Proroctví je stejné jako 2. Čtení o Velikém pátku (str. 445).

Orémus. Flectámus génu. R. Leváte.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Oratio

Modlitba

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómniúm óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpiti tui, non fuisse excelléntius quod inítio factus est mundus, quam quod in fine saeculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit ...

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi podivuhodný v uspořádání všech svých děl, nechť poznají tvoji vykoupení, že nebylo vznešenější, když na počátku byl stvořen svět, než když na konci věků byl jako beránek velikonoční obětován Kristus. Jenž s tebou žije ...

Prophetia decima
Jonae 3, 1-10.

Desáté proroctví
Jon. 3, 1-10.

Kristus — Božský Jonáš — aby nás zachránil od jisté smrti, vrhá se sám do moře bolesti a po 3 dni leží v útrokách hrobu. Hříšné lidstvo Ninive (světa) je jím voláno k pokání. Ve křtu

jim zjednává spásu a v pokání prostředky k získání a zachování nevinnosti.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam Prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et praedica in ea praedicationem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et abiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat civitas magna itinere diérum trium. Et coepit Jonas introire in civitátem itinere diéi unius: et clamávit, et dixit: Adhuc quadraginta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítae in Deum: et praedicaverunt jejúnium, et vestíti sunt sacco, et majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et princípum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascantur, et aquam non bibant. Et operiántur sacco hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertántur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quae est

V těch dnech Hospodin oslovil Jonáše po druhé takto: „Vstaň, jdi do Ninive, města velikého, a kaž tam, co já ti ukládám!“ Vstal tedy Jonáš a odešel do Ninive podle slova Hospodinova; bylo pak Ninive město veliké, na tři denní pochody. I počav Jonáš první denní pochod ve městě, kázal takto: „Ještě 40 dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští však uvěřili v Boha, vyhlásili půst a oblékli se v žínice od největšího do nejmenšího. Když totiž dostala se ta řeč ke králi ninivskému, vstal se svého trůnu, odhodil svůj háv, oblékl se v žínici a sedl si do popela; dal také provolati v Ninive toto: „Z rozkazu krále a knížat jeho budiž přikázáno: lidé i dobytek, skot i brav ať ničeho ani neokusí, ať se nepasou a vody ať nepijí! Oblečení buďte žínicemi lidé i dobytek, volejte k Hospodinu, co mají síly, a každý nechať obrátí se od cesty své zlé, od nepravosti, která lpí mu na ruce. Snad obrátí se Bůh a odpustí, snad zanechá přísného hněvu svého a nezhyneme“. Když viděl Bůh skutky jejich, že se

in manibus eorum. Quis scit, si convertatur, et ignoscatur Deus: et revertatur a furore irae suae, et non peribimus? Et vidit Deus opera eorum, quia conversi sunt de via sua mala: et misertus est populo suo, Dominus, Deus noster.

Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.

Oratio

Deus, qui diversitatem gentium in confessione tui nominis adunasti: da nobis, et velle et posse quae praecipis; ut, populo ad aeternitatem vocato, una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dominum ..

Prophetia undecima
Deut. 31, 22-30.

Církev sv. posledními slovy Mojžíšovými povzbuzuje novokřtěnce k zachování přikázání a velebení děl Božích.

In diebus illis: Scripsit Moyses canticum, et docuit filios Israel. Praecipitque Dominus Josue filio Nun, et ait: Confortare, et esto robustus: tu enim introduces filios Israel in Terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moyses verba legis hujus in volumine, atque complévit: praecipit Levitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens: Tól-

odvrátili od cesty své zlé, smiloval se nad lidem svým Pán, Bůh náš.

Nemohl k nám býti poslán lepší posel, než byl Syn Boží, který přišel od Otce a zvěstoval všechno, co máme učiniti, aby se Bůh nad námi smiloval a odpustil nám hříchy naše. Nedejme se zahanbit ninivetskými, aby jejich pokání nikdy proti nám nesvědčilo.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, jenž jsi různé národy sjednotil ve vyznávání svého jména, dej nám chtítí a moci, co nařizuješ, aby lid, jenž jest k věčnosti povolán, měl jednu víru v srdcích a lásku v činech. Skrže Pána ...

Jedenácté proroctví
5. Mojž. 31, 22-30.

V těch dnech Mojžíš tedy napsal tu píseň a naučil jí syny Israelovy. I zmocnil se Hospodin Josue, syna Numova, a řekl: „Buď zmužilý a statečný, neboť ty uvedeš syny Israelovy do země, kterou jsem jim zaslíbil, a já budu s tebou“ Mojžíš tedy napsal tento zákon do posledního slova do knihy. A přikázal Levitům, kteří nosili archu úmluvy: „Vezměte tu knihu a po-

lite librum istum, et pónite eum in látere arcae foederis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos coelum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam praecépi vobis: et occúrent vobis mala in extrémó témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso coetu Israel, verba cárminis hújus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Deut. 32, 1-4.

Atténde coelum, et loquar: et aúdiat terra verba ex ore meo. V. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndantsicut ros verba mea. V. Sicut imber super gramen, et

ložte ji na bok archy úmluvy Hospodina, Boha vašeho, aby tam byla na svědectví proti tobě. Neboť já znám zpurnost tvou a přetvrdou šíji. Dokud jsem byl ještě živ a s vámi jsem táhl, ustavičně jste zpupně se chovali proti Hospodinu; čím víc, až umru? Shromážděte ke mně všechny starší kmenů vašich a písaře: budu ukládat do jejich sluchu tato slova a za svědky proti nim vzývat nebe i zemi. Neboť vím, že po mé smrti budete činit nešlechtně, že brzy uchýlíte se s cesty, kterou jsem vám vykázal; i stihnou vás pohromy v budoucnosti, když budete činit, co je zlé před tváří Hospodinovou, popouzejíte ho díly rukou svých.“ Pronesl tedy Mojžíš tuto píseň do posledního slova před veškerou obcí israelskou.

Traktus. 5. Mojž. 32, 1-4.

Popatřte, nebesa, mluvím. A země poslyš slova z úst mých. V. Jako na dešť nechť se čeká na mou řeč a jako rosa nechť sestoupí slova má. V. Jako prška na trávu a jako

sicut nix super foenum: quia nomen Dómini invocábo. V. Date magnitudinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viae ejus iudícia. V. Deus fidélis, in quo non est iniquitas: justus, et sanctus Dóminus.

Orémus. Flectámus genua. R. Leváte.

Oratio

Deus, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum: qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio, fieret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificátarum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da laetítiam, mitigándo terrórem; ut, ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in últiόνem, tránseat in salútem. Per Dóminum...

Prophetia duodecima
Dan. 3, 1-24.

Kristus — Anděl velké rady — vyvádí nás křtem ohně Ducha Svatého z ohnivé peci pekla a občerstvuje nás svou přítomností v plamenech utrpení. Také my jsme slíbili na křtu svatém, že se nebudeme už klaněti modlám, jimž se klaní svět. Budeme-li věrni v plnění svého slibu, bude i Bůh věren svému slibu a pomůže nám ze všech strastí.

In diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam aúream, altitúdi-

sníh na seno; neboť vzývat budu jméno Páně. V. Dejte velebnost Bohu našemu. Boží skutky jsou pravé a všechny jeho cesty spravedlivé. V. Bůh je věrný a není v něm hříchu. Spravedlivý a svatý jest Pán.

Modleme se! Skloňme kolena! R. Povstaňte!

Modlitba

Bože, povýšení pokorných a spravedlivých sílo, jenž jsi chtěl, aby lid tvůj svatým služebníkem tvým Mojžíšem pěním tvé svaté písňě tak byl poučen, by opětování onoho zákona i nám dalo směrnicí, vzbud' nad veškerým množstvím ospravedlněných národů moc svou a konejše strach, dej radost, aby po zničení všech hříchů tvým odpuštěním, to, co oznámeno bylo ku pomstě, obrátilo se v spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Dvanácté proroctví
Daniel 3, 1-24.

V těch dnech král Nabuchodónosor dal udělat zlatou sochu 60 loket vy-

cubitórum sexaginta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provinciae Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregandos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et praefectos omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuae, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregati sunt sátrapae, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsti príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuae, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuae, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et praeco clamábat valénter: Vobis dicitur pópulis, tribubus, et linguis: In hora, qua audieritis sónitum tubae, et fistulae, et cítharae, sambúcae, et psaltérij, et symphóniae, et univérsti géneris musicórum, cadentes adoráte státuam aúream, quam constituit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post haec ígitur statim ut audierunt omnes

sokou a 6 loket širokou a kázal ji postavit na rovině Dura v župě babylonské. A Nabuchodónosor král poslal posly, aby shromáždili satrapy, úředníky, soudce, vůdce, vladaře, správce, krátce všechny činovníky žup, aby se sešli k posvěcení sochy, již byl dal postavit Nabuchodónosor král. Tu se shromáždili satrapové, úředníci, soudcové, vladaři, velmoži, kteří v moci postaveni byli, zkrátka všichni činovníci žup, aby se zúčastnili posvěcení sochy, kterou dal postavit Nabuchodónosor král. I postavili se před sochou, již byl dal postavit Nabuchodónosor král. A hlasatel volal zvučným hlasem: „Vám, národům, kmenům a jazykům se ohlašuje: v tu chvíli, kdy uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, padnouce klanějte se zlaté soše, kterou dal postavit Nabuchodónosor král. A kdyby někdo nepadl a neklaněl se, v tu chvíli uvržen bude do peci do hořícího ohně..“ Proto hned, jak uslyšeli všichni lidé zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných nástrojů hudebních, všichni náro-

pópuli sónitum tubae, fistulae, et cítharae, sambúcae, et psaltéřii, et symphóniae, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguae; adoráverunt státuam aúream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldaei accusáverunt Judaeos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in aetérnum vive: Tu rex posuísti decretum, ut omnis homo, qui audierit sónitum tubae, fistulae, et cítharae, sambúcae, et psaltéřii, et symphóniae, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam aúream: si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judaei, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, et státuam aúream, quam erexísti, non adorant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira praecépit, ut adduceréntur Sidrach, Misach, et Abdénago: qui confestim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronunciánsque Nabuchodónosor rex,

dové, kmenové a jazykové padše klaněli se zlaté soše, již dal postavit Nabuchodónosor král. Hned však přistoupivše muži Chaldejští žalovali na Judovce. Řekli Nabuchodónosorovi králi: „Králi, na věky buď živ! Ty, králi, vydal jsi ustanovení, aby každý, kdo uslyší zvuk rohu, píšťaly, citery, sambuky, žaltáře, symfonie a jiných hudebních nástrojů, padl a klaněl se zlaté soše; a kdo by nepadl a neklaněl se, aby uvržen byl do peci do hořícího ohně. Jsou však muži z Judska, jež jsi byl ustanovil nad správou župy babylonské, Sidrach, Misach a Abdenago: ti mužové, králi, pohrdli tvým ustanovením: bohů tvých nectí a zlaté soše, již jsi dal postavit, nechtějí se klanět.“ Tu Nabuchodónosor v prchlivosti a v hněvu rozkázal, aby přivedeni byli Sidrach, Misach a Abdenago. I byli hned přivedeni před krále. Nabuchodónosor král ujav se slova řekl jim: „Opravdu-li, Sidrachu, Misachu a Abdenago, bohů mých nechcete ctít a zlaté soše, již jsem dal postavit, nechcete se klanět? Nuže teď, jste-li ochotni, v tu chvíli, jak uslyšíte zvuk rohu, píšťaly, citery, sam-

ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam aúream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubae, fístulae, cítharae, sambúcae, et psaltérii, et symphóniae, omnisque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: Et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam aúream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et praecépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortísimis de exércitu suo jus-

buky, žaltáře, symfonie a jiných hudebních nástrojů, padnouce klanějte se soše, již jsem dal udělat. Nebudete-li však chtít se klanět, v tu chvíli budete uvrženi do peci do hořícího ohně: a který je bůh, jenž by vás vytrhnout mohl z ruky mé?“ Sidrach, Misach a Abdenago ujavše se slova řekli králi Nabuchodonosorovi: „Ně třeba nám, abychom ti na to odpověděli. Nebo hle, Bůh náš, jež ctíme, může vytrhnout nás z peci z hořícího ohně a z rukou tvých, o králi, vysvobodit. Avšak i kdyby to nebyla vůle jeho, známo buď, králi, že bohů tvých ctít a zlaté soše, jež jsi dal postavit, klanět se nebudeme!“ Tu byl Nabuchodonosor plný prchlivosti, až se vzezření jeho tváře znetvořilo, proti Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi, i rozkázal, aby rozpálena byla pec sedmkrát víc, než obyčejně ji rozpalovali. Nejsilnějším pak mužům z vojska svého pak rozkázal, aby svážíce nohy Sidrachovi, Misachovi a Abdenagovi uvrhli je do peci do hořícího ohně. I byli hned oni muži svázáni a se svými spodky, čepicemi, obuví, krátce šaty uvrženi doprostřed

sit, ut ligátis pēdibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammae laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

Zde se neříká „Skloňme kolena“, nýbrž jen „Modleme se“:

O r a t i o

Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui Prophetárum tuórum praecónio, praeséntium témporum declarásti mystéria; auge pópuli tui vota placátus: quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet incrementa virtútum. Per Dóminum.

peci do hořícího ohně. Protože královský rozkaz naléhal a pec byla rozpálena náramně, zabil ohnivý plamen ty muže, kteří do něho uvrhli Sidracha, Misacha a Abdenaga, ti tři muži pak, totiž Sidrach, Misach a Abdenago padli svázáni jsouce doprostřed peci do hořícího ohně. I procházeli se uprostřed plamene chválíce Boha a dobrořečíce Pánu.

Všech těchto dvanácte proctví bylo čteno, aby novokřtěnci (katechumeni) byli připraveni na křest svatý. V nich vnikali do starozákonních předobrazů křtu, na nichž jim byla ukázána jeho nesmírná moc očistná a oživovací. — Po následující modlitbě uvedou se křtěnci do křestní kaple, kde se nejprve světlí křestní pramen.

M o d l i t b a

Všemohoucí věčný Bože, jediná naděje světa, jenž jsi hlásáním svých Proroků tajemství nynějších časů zjevil, rozmnož usmíření touhy lidu svého, neboť bez tvého vnuknutí v žádném z věřících nevzejde přirůstek ctností. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Svěcení křestní vody

Toto koná se ve farních chrámech. Kněz vezme fialový pluviál. Ke křtitelnici se ubírá průvod, před nímž je nesena rozžatá velikonoční svíce. Jest to obraz onoho světelného oblaku, který vedl Israelity mořem a pouští do zaslíbené země. Při tom se zpívá:

Tractus. Ps. 41, 2-4.

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus. V. Sitivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Dei? V. Fuérunt mihi lacrimae meae panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

U vchodu do křestní kaple modlí se kněz:

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquarum tuarum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fidei ipsius sitis, baptísmatis mystério, animam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum...

Ř. Amen.

Potom počíná se vlastní svěcení:

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnae pietátis tuae mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, Spíritum adoptiόνis emítte: ut quod nostrae

Traktus. Ž. 41, 2-4.

Jako jelen touží po bystřinách, tak touží duše má po tobě, Bože. V. Žízni duše má po Bohu živém; kdy smím přijíti a objeviti se před tváří Boha svého? V. Slzy mé jsou mi pokrmem dnem i nocí, neboť jsem ustavičně vysmíván: „Kde pak jest Bůh tvůj?“

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, pohleď milostivě na vroucí zbožnost k znovuzrození povolaneého lidu, jenž jako jelen touží po prameni tvých vod; a uděľ milostivě, aby žízeň jeho po Věře posvětila tělo a duši tajemstvím křtu. Skrze Pána našeho...

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, buď přítomen tajemstvím své velké lásky, buď přítomen svátostem; a k přetvoření nových národů, jež ti voda křestní rodí, ducha synovství sešli, by mocí tvé síly bylo

humilitatis gerendum est ministério, virtutis tuae impleatur effectū. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus.

V. Per ómnia saécula saéculorum.

R. Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino, Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omípotens, aetérne Deus: Qui invisibili poténtia sacramentórum tuórum mirábiliter operáris effectum: Et licet nos tantis mystériis exsequéndis simus indígni: Tu tamen grátiae tuae dona non déserens, étiam ad nostras preces aures tuae pietátis inclínas. Deus cuius Spíritus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatiónis aquárum natúra concíperet. Deus, qui, nocéntis mundi crímina per aquas ábluens, regeneratiónis spé-

vykonáno, co se má díti pokornou přísluhou naši. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého. Bůh.

V. Po všecy věky věkův.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

R. Hodno a spravedlivo jest.

Vskutku hodno jest a spravedlivo, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude děkovali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí věčný Bože, jenž neviditelnou mocí způsobuješ účinek svých svátostí. My jsme sice nehodni vykonávati taková vznešená tajemství, ty však darů své milosti neodnímáš, nýbrž nakláníš ucho své dobrotivosti k našim prosbám. Bože, jehož Duch vznášel se nad vodami při samém počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody přijala moc posvěcení. Bože, jenž jsi zločiny hříšného světa vodou smyl a obraznovuzrození již všeobecnou potopou označil,

ciem in ipsa dilúvii effu-
sione signasti: ut, unius
ejusdemque elementi my-
sterio, et finis esset vitiis
et origo virtutibus. Réspi-
ce, Dómine, in fáciem Ec-
clesiae tuae, et múltiplica
in ea regeneratiónes tuas,
qui grátiae tuae affluéntis
ímpetu laetíficas civitátem
tuam: fontémque bap-
tismatis áperis toto orbe ter-
rarum géntibus innován-
dis: ut, tuae majestátis im-
pério, sumat Unigéniti tui
grátiam de Spíritu Sancto.

aby tajemstvím jednoho a
téhož živlu zanikly neřesti
a povstaly ctnosti. Pohleď,
Pane, na tvář své Církvě
a zmnohonásob v ní znovu-
zrození svoje, jenžto moc-
ným proudem své milosti
město své občerstvuješ a
pramen křestní na celém
světě k obnově národů
otviráš, aby na rozkaz tvé
velebnosti milost jedno-
rozeného tvého z Ducha
Svatého přijal.

Kněz rozděljuje nyní rukou vodu v podobě kříže, aby tím na-
značil, že s kříže roztekla se drahocenná krev do všech čtyř
úhlů světa. Mocí kříže nabývá voda schopnosti sloužiti k ob-
nově duší. Kněz pokračuje:

Qui hanc aquam, rege-
nerándis homínibus prae-
parátam, arcána sui númi-
nis admixtióne fecúndet:
ut, sanctificatióne concép-
ta, ab immaculáto divíni
fontis útero in novam re-
nátá creatúram, progénies
caeléstis emérgat: Et quos
aut sexus in córpore aut
aetas discérnit in témpore,
omnes in unam páriat grá-
tia mater infántiam. Procul
ergo hinc, jubénte te, Dó-
mine, omnis spíritus im-
múndus abscédat: procul
tota nequítia diabólicae
fraudis absístat. Nihil hic
loci hábeat contráriae vir-
tútis admixtio: non insi-
diándo circúmvolet: non

Jenž ať tuto vodu, pro
obrození lidí připravenou,
tajemným přimísením své-
ho Božství oplodní, aby
posvěcením počato, z ne-
poskvrněného lůna bož-
ského pramene jako nové
stvoření zrozeno, nebeské
potomstvo se vynořilo, a
aby Milost všecky, již se
pohlavím liší tělesně a vě-
kem časově, jako matka
v jedno dětství zrodila.
Nechť tedy daleko odtud,
na tvůj rozkaz, Pane, vše-
chen nečistý duch odejde,
daleko všechna ničemnost
ďábelské šalby odstoupí.
Nic ať zde nemá vměšo-
vání nepřátelské moci;
nechť záludně neobchází,

laténdo subrépat: non in- nechť skrytě se nevloudí,
ficiéndo corrúmpat. nechť nákazou neporuší.

Kněz dotýká se plochou rukou vody, aby ji svou kněžskou mocí posvětil a takřka v držení pojal, neboť jest určena teď jen pro svaté úkony.

Sit haec sancta et innocens creatúra líbera ab omni impugnatóris incúrsu et totíus nequítiae purgáta discéssu. Sit fons vivus, aqua regénerans, unja puríficans: ut omnes hoc lavácro salutífero diluéndi, operánte in eis Spírítu Sancto, perféctae purgatiónis indulgéntiam consequántur. Unde benedíco te, creatúra aquae, per Deum † vivum, per Deum † verum, per Deum † sanctum: per Deum, qui te in princípíio verbo separávit ab árida: cujus Spírítus super te ferebátur.

Kněz rozděluje rukou vodu a vylévá ji na čtyři strany světové, aby znázornil rozkaz Kristův: „Jděte do celého světa, učte všechny národy a křtíte je . . .!“

Qui te de paradísi fonte manáre fecit, et in quátuor flumínibus totam terram rigáre praecépit. Qui te in desérto amáram, suavítate índita, fecit esse potábilem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Be†nedíco te et per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galiláeae signo admirábili sua poténtia convertit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit:

Budiž toto svaté a nevinné stvoření prosto veškerého útoku nepřitele a očištěno vzdálením zloby. Budiž pramenem živým, vodou obrodnou, vlnou očištnou, aby všichni, kdož touto spasnou koupelí budou obmyti, působením Ducha Svatého v nich dosáhli dokonalého očištění a odpuštění. Proto tě žehnám, stvoření vody, skrze Boha † živého, skrze Boha † pravého, skrze Boha † svatého, skrze Boha, jenž tě na počátku svým slovem oddělil od souše, jehož Duch nad tebou se vznášel.

Jenž ti dal vyproudit z rajského pramene a kázal, abys čtyřmi řekami celou zemi zvlažila. Jenž na poušti tebe hořkou sladkostí nadal a tak pitnou učinil a žíznivém lidu ze skály vyvedl. Žehnám † tě i skrze Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž tě v Káně Galilejské zázračným znamením svou mocí ve víno proměnil. Jenž nohou svou po tobě kráčel a Janem

et a Joanne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere suo prodúxit: et discipulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Haec nobis praecépta servántibus, tu, Deus omnípotens, clemens adésto: tu benignus aspíra.

Kněz dýchá v podobě kříže na vodu:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut praeter naturálem emundatió-nem, quam lavándis pos-sunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícaces.

Nyní kněz třikrátě pokaždé hlouběji ponořuje do křestní vody paškál, jenž značí Krista, plného Ducha Svatého, a zpívá vždy o tón výše:

Descéndat in hanc plenitúdinem fontis virtus Spíritus Sancti.

Pak dýchá opět třikrátě nad vodou na způsob řeckého písmene ψ , které upomíná na kříž a Ukřižovaného. Tím se naznačuje společně působící moc Krista a Ducha Svatého. A pokračuje:

Totámque hujus aquae substántiam regenerándi fecúndet efféctu.

Vyjme opět paškál z vody:

Hic ómnium peccatórum máculae deleántur: hic ná-túra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta princípíi, cunc-

v Jordáně v tobě pokřtěn byl. Jenž tě zároveň s krví z boku svého vypustil a učedníkům svým nařídil, aby věřící v tobě křtěni byli, řka: „Jděte, učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého!“

Jelikož tato tvoje přikázání, Bože všemohnutí, plníme, milostivě nám přispěj, dobrotivě nadchni.

Ty tuto pouhou vodu svými ústy požehnej, aby kromě přirozeného očišťování, které tělům může při mytí zjednati, také očišťování duší působila.

Nechť sestoupí v plnost tohoto pramene moc Ducha Svatého.

Nechť oplodní celou podstatu této vody silou obrozovací.

Zde nechť skvrny všech hříchů jsou odstraněny, zde nechť přirozenost, k obrazu tvému stvořená a k původní důstojnosti pře-

tis vetustatis squaloribus emundetur: ut omnis homo, sacramentum hoc regenerationis ingressus, in verae innocentiae novam infantiam renascatur.

Per Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui venturus est judicare vivos, et mortuos, et saeculum per ignem.

R. Amen.

R. Amen.

Potom někdo z přísluhujících kropí touto vodou přítomný lid. Kněz lije do křestní vody olej katechumenů a praví:

Sanctificetur et fecundetur fons iste Oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam aeternam.

R. Amen.

Nechť posvětit a oplodní se Olejem spásy pramen tento pro všechny, kdož z něho znovuzrozeni budou k životu věčnému. R. Amen.

Poté lije kněz do křestní vody trochu křížma, pravě:

Infusio Chrismatis Domini nostri Jesu Christi, et Spiritus Sancti Paracliti, fiat in nomine sanctae Trinitatis. R. Amen.

Vlití Křížma Pána našeho Ježíše Krista a Ducha Svatého, Utěšitele, nechť stane se ve jménu Svaté Trojice. R. Amen.

Pak lije zároveň oba oleje do vody a praví:

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctionis, et Aqua baptismatis, pariter fiat in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. R. Amen.

Smíšení Křížma posvěcování a Oleje pomazání a Vody křestní staň se rovněž ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. R. Amen.

Po těchto obřadech (nebo po modlitbě po posledním proroctví, když se nekonalo svěcení křestní vody), zpívá se zkrácená litanie ke Všem Svatým. (Viz v Přídatku na konci Misálu. Vynechá se všechno, co je označeno hvězdičkou, jakož i všechno, co na konci následuje po Kyrie eleison.) Mezitím leží kněz u oltáře na tváři až do té chvíle, kdy se v litanii praví: „My hříšníci . . .“

Mše svatá

Po stupňové modlitbě okuřuje kněz kadidlem oltář; pak zapěje „Sláva na výsostech“, při čemž se rozezvučí radostně varhany a zvony se slavně rozhlaholí. V následující modlitbě prosí Církev svatá za novokřtěnce.

Oratio

Deus, qui hanc sacratissimam noctem glória Dominicae Resurrectionis illustras: conserva in nova familiae tuae progénie adoptionis spiritum, quem dedisti; ut corpore et mente renovati, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž tuto přesvatou noc slávou Vzkříšení Páně ozařuješ, zachovej v novém pokolení rodiny své ducha vyvolení, jež jsi dal, aby na těle a duši obnoveni, čistou tobě prokazovali službu. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossenses. c. 3, 1-4.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 1-4.

Slova dnešní Epištoly obracejí se přímo k novokřtěncům, kteří z hrobu hříchů povstali tuto noc k novému životu; platí však pro nás všechny, ježto křtem svatým jsme zrozeni pro život Milosti.

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra; tunc et vos apparebitis cum ipso in glória.

Bratři, jestliže jste povstali s Kristem, těch věcí hledejte, které jsou svrchu, kde jest Kristus, sedě na pravici Boží; o to pečujte, co svrchu jest, ne o to, co jest na zemi. Neboť jste zemřeli, a život váš jest skryt s Kristem v Bohu. Když se ukáže Kristus, váš to život, tehdy i vy se ukážete s ním ve slávě.

Po Epištole zpívá kněz třikráte, vždy o tón výše, slavné Aleluja, které je vlastním velikonočním zpěvem a vyzváním k opětné radosti, ačkoliv dnes ještě hrob Kristův je zavřen. Nebude však už dlouho trvati a uzmáme svého Spasitele v slávě. Chor v této radosti ihned pokračuje.

V. Ps. 117, 1. Confitémi-
ni Dómino, quóniam bo-
nus: quóniam in saeculum
misericórdia ejus.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum om-
nes Gentes: et collaudá-
te eum omnes pópuli. V.
Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: et véritas Dómini
manet in aetérnum.

V. Ž. 117, 1. Oslavujme
Pána, neboť je dobrotiv,
neboť na věky trvá milo-
srdenství jeho.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána všichni
národové a velebte jej vši-
chni lidé. V. Neboť za-
bezpečeno jest nám mi-
losrdenství jeho a věrnost
Páně trvá na věky.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 28. podle Matouše. 28, 1-7.

Evangelium líčí, jak anděl zvěstuje zbožným ženám Vzkří-
šení. Ve slavné mši sv. neběrou se k Evangeliu svíce, toliko
kadidlo.

Véspere autem sábbati,
quae lucéscit in prima sáb-
bati, venit María Magda-
léne, et áltera María vidére
sepúlchrum. Et ecce ter-
raemótus factus est mag-
nus. Ángelus enim Dómini
descéndit de coelo: et ac-
cédens revólvit lápidem,
et sedébat super eum: erat
autem aspéctus ejus sicut
fulgur: et vestiméntum ejus
sicut nix. Prae timóre au-
tem ejus extérriti sunt cu-
stódes, et facti sunt velut
mórtui. Respóndens autem
Ángelus, dixit muliéribus.
Nolíte timére vos: scio
enim, quod Jesum, qui cru-
cifíxus est, quaeritis: non
est hic: surréxit enim, si-
cut dixit. Veníte, et vidéte

Po sobotě, když již svi-
talo na neděli, přišla Ma-
ria Magdalena a druhá
Maria, aby pohleděly na
hrob. A hle, zemětřesení
stalo se veliké; neboť an-
děl Páně sestoupil s ne-
be a přistoupiv odvalil ká-
men a posadil se na něm.
Byl pak obličej jeho jako
blesk, a roucho jeho bílé
jako sníh. Ze strachu před
ním strážní se zachvěli a
stali se jako mrtví. I pro-
mluvil anděl a řekl že-
nám: „Nebojte se vy! Ne-
boť vím, že hledáte Ježíše,
který byl ukřižován. Není
ho tuto; vstalť jest za-
jistě, jak byl řekl; pojdte
a vizte místo, kde Pán
byl položen. A odejdouce

locum, ubi positus erat Dominus. Et cito euntes, dicite discipulis ejus, quia surrexit: et ecce praecedet vos in Galilaeam; ibi eum videbitis. Ecce praedixi vobis.

Neříká se „Věřím“ ani modlitba k Obětování.

Secreta

Suscipe, quaesumus, Domine, preces populi tui, cum oblationibus hostiarum: ut Paschalibus initiata mysteriis, ad aeternitatis nobis medelam, te operante, proficiant. Per Dominum nostrum...

Preface velikonoční (str. 33).

Communicantes, et noctem sacratissimam...

Dnes se nedává polibek míru. K přijímání a Po přijímání.

Když byl kněz přijal nejsv. Svátost, počnou se

Nešpory

Tvoří na tento den část mše svaté.

Antiphona. Allelúja, Allelúja, Allelúja.

Ps. 116, 1-2. Laudáte Dominum omnes Gentes, laudáte eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in aeternum.

Glória Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculorum. Amen.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s obětními dary, aby velikonočními posvěceny tajemstvími, tvým působením nám lékem byly pro věčnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Před úkonem dnes zní:

Ve společenství jsouce a oslavující noc přesvatou...

Neříká se Agnus Dei, modlitba

Antifona. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Ž. 116, 1-2. Chvalte Pána všichni národové a velebte jej všichni lidé.

Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho a věrnost Páně trvá na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému!

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Antiphona. Allelúja,
Allelúja, Allelúja.

Antifona. Aleluja,
Aleluja, Aleluja.

Hned poté připojí kněz následující Antifonu pro Magnificat:

Véspere autem sábbati,
quae lucéscit in prima
sábbati: venit María Mag-
daléne, et áltera María
vidére sepúlchrum, alle-
lúja.

Na sklonku pak soboty,
když se rozbřeskovalo na
první den týdne, přišla
Marie Magdalena a druhá
Marie podívati se na hrob,
aleluja.

M a g n i f i c a t

Magnificat ánima mea
Dóminum: — Et exsultávit
spíritus meus in Deo sa-
lutári meo. — Quia respé-
xit humilitátem ancillae
suae: ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes
generatiónes. — Quia fecit
mihi magna qui potens est:
et sanctum nomen ejus. —
Et misericórdia ejus a pro-
génie in progénies timén-
tibus eum. — Fecit po-
téntiam in bráchio suo:
dispérsit supérbos mente
cordis sui. — Depósuit po-
téntes de sede et exaltá-
vit húmiles. — Esuriéntes
implévit bonis et dívites
dimísit inánes. — Suscé-
pit Israél púerum suum:
recordátus misericórdiae
suae. — Sicut locútus est
ad patres nostros, Ábra-
ham, et sémini ejus in saé-
cula. — Glória Patri, et
Fílio, et Spirítui Sancto.

Velebí duše má Hospo-
dina a duch můj plesá
v Bohu, Spasiteli mém, že
shlédnul na ponížení slu-
žebnice své; hle, od této
chvíle blahoslaviti mě bu-
dou všechna pokolení! Ne-
boť veliké věci učinil mi
ten, jenž jest mocný a
jehož jméno svaté. Milo-
srdenství jeho trvá od
pokolení do pokolení, pro
ty, kdož se jej bojí. On
činí mocné věci ramenem
svým; rozptyluje ty, kdož
jsou pyšného smýšlení
v srdci svém. Sesazuje
mocné s trůnu a povyš-
je nízké. Lačné naplňuje
dobrymi věcmi a bohaté
propouští prázdné. Ujímá
se Israele, služebníka své-
ho, pamětliv jsa svého mi-
losrdenství, jakož byl mlu-
vil k otcům našim, k Abra-
hamovi a jeho potomstvu
na věky. Sláva Otci...

Opakuje se hořejší Antifona „Na sklonku pak soboty.“ — Ná-
sledující modlitba platí i za modlitbu k nešporám i za koneč-
nou modlitbu mše svaté.

O r é m u s :

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum. R. Amen.

M o d l e m e s e :

Ducha své lásky nám, Pane, vlej, abys ty, které jsi velikonočními svátostmi nasýtil, svou dobrotivostí učinil svornými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. R. Amen.

Deinde dicit:

Dóminus vobíscum.

Jáhen obrácen k lidu zpívá (což se dělá při všech mších sv. až do příští soboty):

R. Ite, missa est, allelúja, allelúja.

V. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Poté dí:

Pán s vámi.

R. Jděte, jste propuštěni, aleluja, aleluja.

V. Bohu díky, aleluja, aleluja.

DOBA VELIKONOČNÍ

Nastala nejslavnější doba církevního roku. Přípravou k ní bylo toužebné očekávání v Adventě, sladké radosti Vánoc, pokorná kajícnost postní doby a ukrutné divadlo utrpení Boha ve Svatém týdnu. Všecko to by bylo marné, kdyby se Kristus nebyl stal vítězem nad smrtí! Zdrčení jsme ve Svatém týdnu pohlíželi na boj Spasitele s mocnostmi pekla. Vždyť on byl veškerou naši nadějí a na Něm záviselo naše vysvobození z drápů satanových! Věřili jsme však v jeho Božství a v jeho naprostou vládu nade vším, co není Bohem. Trpěl jenom proto, že sám chtěl, aby Otcova nekonečná Spravedlnost byla usmířena a abychom nemusili trpětí my.

Víra naše nebyla marna. Jak byl předpověděl, tak se stalo. Třetí den svou vlastní mocí shodil se sebe okovy smrti a jako vítěz nad ní a ďáblem otevřel svůj slavný hrob. Není zde na světě pro Církev slavnějšího dne. Vždyť je zárukou, že i její dítky přemohou jednou v síle Kristově spánek smrti. Po čtyřicet dní — doba, v které dlí u ní její Ženich po svém Vzkříšení — nepostí se a tu chvíli propuká v jásavé Aleluja, což znamená tolik jako „chvalte Pána!“ — Toto čtyřicetidenní prodlévání Vykupitele u svých, jež svou přítomností těšil, oblažoval a poučoval, naznačeno je velikonoční svíci (paškálem), která v ty dni až do Nanebevstoupení Páně při všech bohoslužbách svítí.

Jest hluboce významné, že Kristovo Vzkříšení připadá právě v dobu, kdy také příroda probouzí se k novému životu! Louky a stráně oblékají se v novou zeleň, stromy a keře otvírají své puky, ptactvo závodí v jásání a slunce hýří opět ve svém zlatém lesku. Kolik jemné a něžné výzvy pro nás, abychom také my ve své duši slavili vzkříšení nového života! Stejně významně Prozřetelnost vyvolila pro Vzkříšení dobu prvního rozbřesku jitra neděle, tohoto prvního dne v týdnu. V ten den nestvořené Slovo počalo před 4000 lety dílo stvoření tím, že oddělilo světlo od tmy a stvořilo tak první den světa. V neděli také zahnilo „Světlo světa“ tmy smrti a dalo počátek novému stvoření — synům Světla. Od té doby přestala být sobota posvěceným dnem a na její místo nastoupila neděle. První křesťané hlásali o tomto dni radost Vzkříšení, jehož se mělo i jim jednou dostat, ve svých modlitbách tím, že při nich stáli. Ten zvyk se u nás dochoval ve „Zvěstování andělském“, které lid se až dosud v neděli modlí stále.

Velikonoční doba počíná se mší sv. na Bílou sobotu a končí se mší svatou v sobotu svatodušního týdne. Jelikož jest to nejvýznamnější doba liturgického roku, byla nejdříve v bohoslužbě Církve vybudována. Kolem roku 200 slavil se už všeobecně nejen její počátek (Velikonoce) a její konec (Svatodušní svátky), ale i doba mezi těmito slavnostními branami byla prožívána ve zbožné radosti. S velkou oblibou počaly se brzo v tuto dobu slaviti vzpomínky na mučedníky, kteří už v bezpečí čekají na slavné svoje zmrtvýchvstání.

Celá liturgie této doby jest propletena radostnými zpěvy Aleluja. „Sláva na výsostech“ říká se i ve mších sv. všedních dnů (t. j. v takových mších, které nejsou slouženy ke cti některého světce), což se v jinou dobu neděje. V těchto mších jest druhá modlitba vždy ke cti nejblahoslavenější Panny Marie, s kterou nyní sdělujeme radost po těch žalostných dnech jejího bolu. Liturgická barva této doby je bílá; připomíná světlou slávu Vzkříšeného a naši budoucí.

Hod Boží velikonoční

Shromáždění u P. Marie Větší

„Tentož jest den, kterýž učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm!“

Chceme-li porozuměti liturgii dnešní slavné neděle a vůbec celého velikonočního týdne, musíme míti také stále na mysli radost věřícího, jenž o velikonočním svatvečeru ve křtu svatém zrodil se k novému životu. Po celý týden bývali novokřtěnci v bílém křestním rouše přítomni bohoslužbám; proto činí zvláště mešní liturgie časté narážky na nedávné znovuzrození z vody a Ducha Svatého. Předobrazem křtu byl přechod přes Rudé moře. Jako tam byli utopeni nepřátelé Židů, tak v křestní vodě byly zničeny hříchy, títo největší nepřátelé člověka. Hlavním předobrazem Velikonoc je však beránek, jež musili Židé před odchodem z Egypta zabít a jísti a jeho krví pomazati veřeje domů, aby trestající anděl příbytky jejich přešel. Od tohoto „přejetí“ anděla pochází latinské (podobně v jiných živých jazycích) jméno dnešní slavnosti — Pascha, které utvořeno je z hebrej-

ského názvu židovských velikonoce „pesach — přechod“. Také křesťan, jenž je poznamenán krví Kristovou — našeho velikonočního beránka — která jeho viny smazala, jest bezpečen před hněvem Božím. Nadto ještě je živěn tělem tohoto Beránka Božího, který mu zaručuje nesmrtelný život v nebi. Také narážky na mannu, na vodu vyraženou Mojžíšem ze skály a j., připomínají předobraz křtu svatého, kterým se z moci ďábla skrze vodu křestní dostáváme do zaslíbené země — Církve svaté.

Třebas jsme dle nynějších zvyků Církve nebyli pokřtěni zrovna o Velikonocích, máme přec v tyto dny příčin dost, abychom s vděčným srdcem vzpomínali i na svůj křest. Nedopusťme, abychom my, kteří jsme s Kristem a v Kristu ožili k novému životu, upadli do nové smrti hříchu, nýbrž zachovejme si čistotu duše, abychom mohli slaviti jednou věčné Velikonoce, kde radostné Aleluja nebude nikdy skončeno!

Zpěvy při kropení svčnou vodou o velikonoční době vzpomínají také vděčně na přijatou milost křtu svatého (viz str. 2).

Introitus. Ps. 138.

Resurréxi, et adhuc tecum sum, allelúja: posuisti super me manum tuam, allelúja: mirábilis facta est sciéntia tua, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1-2. Dómine probásti me, et cognovisti me: tu cognovisti sessiónem meam, et resurrectionem meam. V. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, aeternitátis nobis áditum devicta morte reserásti: vota nostra, quae praeveniéndo aspiras, étiam adjuvándo proséquare. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 5, 7-8.

Židé musili o Velikonocích vykliditi z domu všechna jídla z kvašené mouky a jísti k beránku pouze nekvašený chléb. Svatý Pavel srovnává hřích s kvasem a vyzývá nás, abychom všechen

Vstup. Ž. 138, 18, 5-6.

Vstal jsem a jsem teď s tebou, aleluja. Vztáhl jsi nade mnou ruku svou, aleluja, podivuhodné jest vědění tvé, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1-2. Hospodine, ty mne zpytuješ a znáš mne; ty znáš mé ulehnutí i vzkříšení mé. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne skrze Jednorozeného svého smrt přemohl a bránu věčnosti nám otevřel, prosby naše, které nám sám předem vnukáš, rovněž svou pomocí provázej. Skrze téhož Pána...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 5, 7-8.

tento kvas ze svého srdce vyhostili, dříve než usedneme k velikonočním hodům.

Fratres. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis nova conspersio, sicut estis ázými. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Itaque epulémur: non in fermento véteri, neque in fermento malítiae, et nequítiae: sed in ázýmísince-ritátis, et veritátis.

Graduale. Ps. 117, 24 et 1.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exultémus, et laetémur in ea. **V.** Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja. **V.** 1. Cor. 5, 7. Pascha nostrum immolátus est Christus.

Bratři, vyčistte kvas starý, abyste byli těstem novým, jelikož jste přesní; vždyť i náš beránek jest obětován, totiž Kristus. Proto slavme hody nikoliv s kvasem starým, ani s kvasem špatnosti a nešlechternosti, nýbrž s přesnicemi upřímnosti a pravdy.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Tentof jest den, jež učinil Hospodin; plesejme a radujme se v něm. **V.** Oslavujte Hospodina, neboť jest dobrotiv, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Alleluja, alleluja. **V.** 1. Kor. 5, 7. Kristus jest obětován, jakožto náš beránek velikonoční.

S e k v e n c e

Po celý velikonoční oktáv se po Alleluja zpívá ještě krásná sekvence, která zvěstuje velikoční radost. Složil ji Wipo, dvorní kaplan Konráda II. († po r. 1048).

Víctimae Pascháli laudes immolent Christiáni.

Agnus redémit oves: Christus innocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo conflixére mirándo: dux vitae, mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis María, quid vidísti in via?

Sepúlchrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis.

Oběti velikonoční chvály ať křesťané obětují.

Beránek ovce vykoupil; Kristus nevinný Otce se hříšníky smířil.

Smrt a život soubojem utkaly se podivným; kníže života zemřev, vládne živý.

Marie, o řekni nám, co jsi uviděla tam?

Hrob Krista živého a slávu viděla jsem zmrtvýchvstalého.

Angélicos testes, sudarium, et vestes.

Surréxit Christus, spes mea: praecedet vos in Galilaeam.

Scimus Christum surrexisse a mortuis vere: tu nobis, victor Rex, misere. Amen. Allelúja.

Svědky jeho, Anděly, rouška, šat tam ležely.

Vstal Kristus, moje naděje; svoje předejde do Galileje.

Víme nyní o pravdivém zmrtvýchvstání; Vítězný ty Králi ukaž nám své smilování. Amen, Aleluja!

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 1-7.

Radostnou událost Vzkříšení, která obrodila všecko stvoření, líčí Evangelium jednoduchými slovy.

In illo tempore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum ortu jam sole. Et dicébant ad invicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monumenti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monumentum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, copértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis Nolíte expavescere: Jesum quaeritis Nazarénum, crucifixum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuerunt eum. Sed ite, dicite discípulis ejus, et Petro, quia praecedet vos in Ga-

Za onoho času Maria Magdalena a Maria matka Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby příjdouce pomazaly Ježíše. A záhy zrána přišly ke hrobu, když slunce již vyšlo. I pravily k sobě vespolek: „Kdo nám odvalí kámen ode dveří hrobových?“ A pohlédše uzřely, že kámen je odvalen. Byl totiž velmi veliký. A vešedše do hrobu, uzřely mládence, an sedí na pravici oděn rouchem bílým; i ulekly se. On pak řekl jim: „Nebojte se; hleďte Ježíše Nazaretského, ukřižovaného; vstal jest, není ho tuto; aj místo, kdež jej byli položili. Ale jděte a povězte učedníkům jeho i Petrovi: „Předejde vás do Galilee, tam ho u-

lilaeam: ibi eum vidébitis,
sicut dixit vobis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 75.

Terra trémuit, et quiévit,
dum resúrgeret in iudicio
Deus, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dó-
mine, preces pópuli tui
cum oblatiónibus hostiá-
rum: ut Paschálibus ini-
tiáta mystériis, ad aeterni-
tátis nobis medélam, te
operánte, proficiant. Per
Dóminum nostrum...

Preface velikonoční (str. 33).

Communio. 1. Kor. 5, 7-8.

Pascha nostrum immo-
látus est Christus, alle-
lúja: itaque epulémur in
ázymis sinceritátis, et ve-
ritátis, allelúja, allelúja,
allelúja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine,
tuae caritátis infúnde: ut
quos sacraméntis Paschá-
libus satiásti, tua fácias
pietáte concórdes. Per Dó-
minum... in unitáte ejús-
dem Spíritus Sancti...

vidíte, jakož vám byl po-
věděl.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 75, 9-10.

Země se zachvěla a
ztichla, když Bůh povstal
k soudu, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane,
modlitby lidu svého s po-
danými dary obětními, aby
velikonočními posvěceny
tajemstvími tvou mocí nám
jako lék pro věčnost slou-
žily. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

K přijímání. 1. Kor. 5.

Kristus jest obětován,
jakožto beránek náš ve-
likonoční, aleluja; proto
slavme hody s přesnicemi
upřímnosti a pravdy, ale-
luja, aleluja, aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Ducha své lásky nám,
Pane, vlej a všechny, jež
jsi velikonočními svátost-
mi nasytil, svou dobroti-
vostí svornými učíš. Skrze
Pána našeho... v jednotě
téhož Ducha Svatého...

Velikonoční pondělí

Shromáždění u sv. Petra

My všichni jsme byli uvedeni ze země poroby, v níž vládne satan, do země, která přetéká sladkostí Milosti Boží. Za to jsme povinni bez ustání velebiti Pána, jenž svým Milosrdenstvím nám toto štěstí připravil.

Introitus. Exod. 13, 5 et 9. Vstup. 2 Mojž. 13, 5 a 9.

Introduxit vos Dominus in terram fluentem lac, et mel, allelúja: et ut lex Domini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja. V. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter Gentes ópera ejus. V. Glória Patri...

Uvedl vás Pán do země, jež oplývá mlékem a medem, aleluja, aby zákon Hospodinuv byl stále v ústech vašich, aleluja, aleluja. Ž. 104, 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho; zvěstujte mezi národy dílo jeho. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quaesumus, coelésti dono proséquere; ut et perfectam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam proficiat sempitérnam. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi slavností velikonoční svět uspasných prostředků udělil, prosíme tě, abys dával lidu svému stále tento nebeský dar, by dokonalé svobody dojíti hoden byl a k životu věčnému dospěl. Skrze Pána našeho...

Léctio

Actuum Apostolorum cap. 10, 37-43.

Čtení

ze Skutků apoštolských 10, 37-43.

Slova dnešní Epištoly pronesl sv. Petr, když pohanského setníka Kornelia a celý jeho dům připravoval ke křtu svatému. Poukazuje při tom na Vzkříšení Kristovo, jakožto záruku pravosti křesťanského učení. Všichni, kdož v božské poslání Kristovo věří, dojdou v jeho jméno odpuštění svých hříchů.

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Judaeam: incípiens enim a Galilaea, post baptismum, quod praedicávit Joánes Jesus a Nazareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et virtúte, qui pertransiit benefaciéndo, et

V těch dnech Petr stoji před shromážděným lidem řekl: „Muži bratři, vy znáte tu událost, která se stala po celém Judsku počínajíc od Galílee po křtu, který hlásal Jan, totiž o Ježíši Nazaretském, kterak ho Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí, a kterak on chodil dobře čině a uzdravuje všechny posedlé

sanando omnes opprēssos a diabolo, quoniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium, quae fecit in regione Judaeorum, et Jerusaleme, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitavit tertia die, et dedit eum manifestum fieri, non omni populo sed testibus praedictis a Deo: nobis, qui manducavimus, et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mortuis. Et praecipit nobis praedicare populo, et testificari, quia ipse est, qui constitutus est a Deo iudex vivorum, et mortuorum. Huic omnes Prophetae testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Ps. 117, 24 et 2.

Haec dies, quam fecit Dominus: exultemus, et laetemur in ea. V. Dicat nunc Israel, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus. Alleluja, alleluja. V. Matth. 28, 2. Angelus Domini descendit de coelo: et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum.

Sekvence jako v předešlou neděli (str. 521).

E v a n g e l i u m

† Sequētia s. Evangelii
secūndum Lucam. c. 24.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše 24, 13-35.

od ďábla, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho toho, co činil v krajině judské i v Jerusalemě, jehož i usmrtili pověsivše na dřevo. Toho Bůh vzkřísil třetího dne a dal mu, aby se ukázal viditelně, nikoli všemu lidu, nýbrž svědkům od Boha předzřízeným, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. I přikázal nám, abychom hlásali lidu a svědčili, že on jest ten, jenž byl od Boha ustanoven soudcem živých i mrtvých. Jemu všickni proroci vydávají svědectví, že skrze jméno jeho dostanou odpuštění hříchů všichni, kdo v něho věří.“

Musíme však bohu libými skutky dokazovat svou víru v Ježíše Krista.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Tentof jest den, jež učinil Pán; veselme se a radujme se v něm. V. Rciž tedy, Israeli: „Ano, on jest dobrý; na věky trvá milosrdenství jeho.“ Aleluja, aleluja. V. Mat. 28, 2. Anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv, odvalil kámen a posadil se na něm.

Jako oni dva učedníci, kteří zarmoucení kráčeli do Emaus, požívali neobyčejnou radost a mír, když k nim Kristus — třebaš hned nepoznán — mluvil a jim své proměněné tělo podal, tak také my můžeme ve svatém Přijímání pocítit sladkost Boha, jež, neviditelného, milujeme.

In illo tēpore: Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaus Et ipsi loquebantur ad ínvicem de his ómnibus, quae accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quaerént: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebantur, ne eum agnósce-rent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognóvisti, quae facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quae? Et dixerunt: de Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo: et quómodo eum tradiderunt summi sacerdótes et principes nostri in damnatióne mortis, et crucifixerunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israel; et nunc super haec ómnia, tértia dies est hódie, quod haec facta

Za onoho času dva z učedníků Ježíšových šli toho dne do městečka jménem Emaus, které bylo vzdáleno od Jerusalema honů šedesát. A ti hovořili spolu o všech těch věcech, které se byly udály. I stalo se, když hovořili a sebe se dotazovali, že i Ježíš přiblíživ se bral se s nimi; ale oči jejich byly drženy, aby ho nepoznali. I řekl k nim: „Které jsou to řeči, jež spolu cestou vedete a jste smutni?“ A jeden z nich, jménem Kleofáš, odpověděl řekl jemu: „Ty-li jediný jsi cizincem v Jerusalemě a neseznal jsi těch věcí, které se tam staly v těchto dnech?“ I řekl jim: „Které?“ A oni pravili: „O Ježíši Nazaretském, jenž byl prorokem, mocným v činu i slově před Bohem a přede vším lidem; a kterak velekněží a náčelníci naši ho vydali, aby byl odsouzen k smrti, a ukřižovali jej. My však jsme se nadáli, že on to jest, jenž má vykoupit lid israelský; a nyní ke všemu tomu jest dnes třetí den od té doby, co se to stalo. Ale i některé ženy z na-

sunt. Sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos, quae ante lucem fuerunt ad monumentum, et, non invento corpore ejus, venerunt, dicentes se etiam visione Angelorum vidisse, qui dicunt eum vivere. Et abiierunt quidam ex nostris ad monumentum: et ita invenerunt, sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenerunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credendum in omnibus, quae locuti sunt Prophetae! Nonne haec oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam? Et incipiens a Moysae et omnibus Prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis, quae de ipso erant. Et appropinquaverunt castello, quo ibant: et ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum dicentes: mane nobiscum, quoniam advesperascit, et inclinata est jam dies. Et intravit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accepit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, et cognoverunt eum: et ipse evanuit ex oculis eorum. Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperiret no-

šich poděsily nás; byly zrána u hrobu a nenalezše těla jeho, přišly a pravily, že viděly také zjevení andělů, kteří praví, že jest živ. I odešli někteří z našich ke hrobu a shledali tak, jak byly ženy pravily, jeho však nespatriili.“ Tu on pravil k nim: „Ó bláhoví a váhaví srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci! Zdali nemusil to Kristus trpěti a tak vejíti do slávy své?“ A počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim všechna Písma, která byla o něm. I přiblížili se k městečku, do něhož šli, a on se dělal, jako by chtěl jíti dále, ale oni přinutili ho řkouce: „Zůstaň s námi, neb se připozdívá a den se již nachýlil.“ I vešel s nimi. A stalo se, když byl s nimi za stolem, vzav chléb požehnal jej a rozlámal ho dával jim. I otevřely se oči jejich a poznali ho; ale on zmizel od nich. I řekli vespolek: „Zdali nehořelo v nás srdce naše, když k nám mluvil na cestě a vykládal nám Písma?“ A vstavše v touž hodinu vrátili se do Jerusalema a našli tam pohromadě jedenácte apoštolů i ty, kteří byli s nimi, ani praví: „Pán vstal skutečně a u-

bis Scriptúras? Et surgentes eádem hora regréssi sunt in Jerúsalem; et invenerunt congregátos úndecim, et eos, qui cum illis erant, dicétes: quod surrexit Dóminus vere, et apparuit Simóni. Et ipsi narrábant, quae gesta erant in via; et quómo do cognoverunt eum in fractióne panis. Et dicitur Credo.

Offertorium

Mat. 28, 2, 5 et 6.

Ángelus Dómini descendit de coelo, et dixit mulieribus: Quem quaeritis, surrexit sicut dixit, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiarum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Luk. 24, 34.

Surrexit Dóminus, et apparuit Petro, allelúja.

Postcommunio

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua tácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus . . .

kázal se Šimonovi.“ I vypravovali také oni, co se stalo na cestě a kterak ho poznali v lámání chleba.

Kdybychom po sv. Přijímání myslili s něžností na hosta svého srdce, zajisté i nám by hořelo. Vždyť Kristus je plamen sám, od něho se zapaluje všechno, co se k Němu v touze přiblíží.

Následuje Credo.

Obětování

Mat. 28, 2, 5 a 6.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl, alleluja.“

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s podanými dary obětními, aby, velikonočními posvěceny tajemstvími, tvou mocí nám jako lék pro věčnost sloužily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Luk. 24, 34.

Vstal Pán a zjevil se Petrovi, alleluja.

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí svornými učin. Skrze Pána našeho . . . v jednotě téhož Ducha . . .

Úterý velikonoční

Shromáždění u sv. Pavla

Ve Vstupu nám Církev sv. opakuje, že křtem svatým jsme projevili největší moudrost. Světu se to sice zdá „bláznovstvím“, ale andělové a blažené duše nám k tomu blahopřejí.

Introitus. Eccli. 15,3 et 4. Vstup. Sirach 15, 3 a 4.

Aqua sapiéntiae potávit eos, allelúja: firmabitur in illis, et non flectétur, allelúja: et exaltábit eos in aetérnum, allelúja, allelúja. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui Ecclesiám tuam novo semper foetu multiplicas: concéde fámulis tui; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dóminum . . .

Léctio

Áctuum Apostolorum cap. 13, 16 et 26—33.

Křtem svatým podobáme se

In diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, filii géneris Ábraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces Prophe-

Římský misál

Vodou moudrosti je napojil, aleluja, utvrzena bude v nich a neoblomí se, aleluja, povýší je na věky, aleluja, aleluja. Ž. 104, 1. Velebte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy díla jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž Církev svou stále množíš novými dětmi, uděl služebníkům svým, aby životem zachovávali svátost, kterou přijali věrou. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

ze Skutků apoštolských 13, 16 a 26—33.

ukřižovanému a zmrtvých vsta-

V těch dnech Pavel povstav a pokynuv rukou, aby mlčeli, pravil: „Muži-bratři, synové rodu Abrahamova a vy všickni, kteří se bojíte Boha, vám jest posláno slovo o té spáse; neboť obyvatelé jerusalemští a náčelníci jejich, nepoznavše ho jakož

tárum, quae per omne sabbatum leguntur, iudicantes impleverunt: et nullam causam mortis inveniētes in eo, petierunt a Piláto, ut interficerent eum. Cumque consummássent ómnia, quae de eo scripta erant, deponentes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus vero suscitávit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascēderant cum eo de Galilaea in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quae ad patres nostros repromissio facta est: quóniam hanc Deus adimplevit filiis nostris, resuscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Ps. 117, 24.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exultemus, et laetémur in ea. V. Ps. 106, 2. Dicant nunc, qui redempti sunt a Dómino: quos redemit de manu inimici, et de regiónibus congregávit eos.

Allelúja, allelúja. V. Surrexit Dóminus de sepúlchro, qui pro nobis pependit in ligno.

Sekvence (str. 521).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam.

ani hlasů prorockých, které se čítají každou sobotu, naplnili je tím, že ho odsoudili, a žádali na Pilátovi, aby byl usmrcen, ačkoli na něm nenalezli žádné příčiny smrti. A když dokonali všechno, co bylo o něm psáno, snali ho se dřeva a položili do hrobu. Ale Bůh vzkřísil ho z mrtvých třetího dne, a on ukazoval se po mnoho dní těm, kteří s ním byli vstoupili z Galilee do Jerusalema, a kteří nyní jsou jeho svědky před lidem. I my zvěstujeme vám o tom zaslíbení, které se stalo našim otcům, že Bůh je naplnil na dítkách jejich, na nás, vzkřísiv Ježíše Krista, Pána našeho.“

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Totoť jest den, jež učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm. V. Ž. 106, 2. Tak nechť teď praví, kteří jsou vykoupeni Pánem, které vykoupil z ruky nepřítele a shromáždil je ze všech krajin.

Aleluja, aleluja. V. Z hrobu povstal Pán, jenž pro nás visel na dřevě kříže.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 24, 36-47.

Podle nejvyššího úradku Božího musil Kristus projíti mukami. Teď po svém zmrtvýchvstání podává nám rybu (symbol).

In illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum suorum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolite timere. Conturbati vero, et conterriti, existimabant se spiritum videre. Et dixit eis: Quid turbati estis, et cogitationes ascendant in corda vestra? Videte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpate, et videte: quia spiritus carnem et ossa non habet, sicut me videtis habere. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, et pedes. Adhuc autem illis non credentibus, et mirantibus, prae gaudio, dixit: Habetis hic aliquid, quod manducetur? At illi obtulerunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et cum manducasset coram eis, sumens reliquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Haec sunt verba, quae locutus sum ad vos, cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia, quae scripta sunt in lege Moysi et Prophetis, et Psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum, ut intelligerent Scripturas. Et dixit eis: Quoniam sic scriptum est, et sic oportebat Christum pati, et resurgere a mór-

Za onoho času Ježíš stanul uprostřed nich a řekl jim: „Pokoj vám! Já jsem to, nebojte se.“ Ale oni zděšení a přestrašení jsouce domnívali se, že vidí ducha. I řekl jim: „Proč se děsíte a proč vstupují takové myšlenky na srdce vaše? Vizte ruce mé i nohy mé, že já sám to jsem; dotýkejte se mne a vizte, neboť duch nemá těla a kostí, jak vidíte, že já mám.“ A pověděv to ukázal jim ruce i nohy. Když pak oni pro radost ještě nevěřili a se divili, řekl jim: „Máte-li tu něco k jídlu?“ I podali mu kus pečené ryby a plást medu. A on pojedl před nimi a a vzav ostatky dal jim. I řekl k nim: „To jsou slova, která jsem mluvil k vám jsa ještě s vámi, že se totiž musí naplniti všecko, co psáno jest o mně v zákoně Mojžíšově a v prorocích i žalmech.“ Potom vyložil jim smysl, aby rozuměli Písmům, a řekl jim: „Tak jest psáno, a tak bylo třeba, aby Kristus trpěl a třetího dne vstal z mrtvých, a aby hlásáno bylo pokání a odpuštění hříchů pro jméno jeho mezi všemi národy.“

Ďábel nevěděl, že Kristus je

tuis tertia die: et praedicari in nomine ejus poenitentiam, et remissionem peccatorum in omnes gentes.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 17, 24.

Intónuit de caelo Dominus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuerunt fontes aquarum, alleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium praeces cum oblatiónibus hostiarum: ut per haec piae devotiónis officia, ad caeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Col. 3, 1-2.

Si cosurrexístis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens, alleluja: quae sursum sunt sapite, alleluja.

Postcommunio

Concéde, quáesumus, omnipotens Deus: ut paschális percéptio sacraménti, continúa in nostris méntibus persevéret. Per Dóminum . . .

zároveň Bůh. Jásal, když nenáviděného učitele vyvoleného lidu dostal až na kříž. V témže okamžiku však poznal, že byl přemožen, neboť Kristus se nebránil ne proto, že nemohl, nýbrž proto, že chtěl naplniti Písmo

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 17, 24.

S nebes zahřměl Pán a Nejvyšší vydal hlas svůj; i objevily se prameny vod, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, modlitby věřících s obětními dary, abychom touto službou zbožné oddanosti do nebeské slávy došli. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Kol. 3, 1-2.

Jestliže jste povstali s Kristem, hledejte co jest nahoře, kde Kristus sedí po pravici Boží, aleluja, chutnejte, co jest nahoře, aleluja.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, ať přijetí velikonoční svátosti trvale působí v našich duších. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Středa velikonoční

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

Křtem sv. stali jsme se dědici království nebeského. Radujme se tedy v očekávání příští blaženosti a žijme tak, abychom své dědictví neztratili.

Introitus. Math. 25, 34.

Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum, allelúja: quod vobis paratum est ab origine mundi, allelúja, allelúja. Ps. 95, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. V. Glória Patri et Fílio . . .

Oratio

Deus, qui nos Resurrectionis Domínicae ánnua sollemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut per temporália festa, quae ágimus, pervenire ad gáudia aetérna mereámur. Per eúndem Dóminum.

Druhá modlitba Proti pronásl.

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 3, 13-15 et 17-19.

Jako praví křesťané jsme i my svědky Vzkříšení. Ovšem byli jsme to i my, jak jsme o tom v době postní rozjímali, kteří Krista svými hříchy vydali ukrutné smrti. Už nikdy se nedopusťme těžké urážky Boží!

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israelítae, et qui tímétis Deum, audíte. Deus Ábraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem

Vstup. Mat. 25, 34.

Pojďte, požehnaní Otce mého, zaujměte království, aleluja, které je vám připraveno od počátku světa, aleluja, aleluja. Ž. 95, 1. Pějte Hospodinu píseň novou. Pějte Pánu všechny země. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž nás každoroční slavností Vzkříšení Páně blažíš, uděl milostivě, abychom skrze časné slavnosti, které konáme, zasloužili si dojítí radostí věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . .

Církvě nebo za Papeže (str. 46).

Čtení

ze Skutků apoštolských 3, 13-15 a 17-19.

V těch dnech Petr pravil: „Muži israelští, poslyšte: Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakobův, Bůh otců našich, oslavil Syna svého Ježíše, kterého vy jste vydali a zapřeli před Pilátem, když

vos quidem tradidistis, et negastis, ante faciē Pilāti, iudicāte illo dimitti. Vos autem sanctum, et iustum negastis, et petistis virum homicidam donāri vobis: auctōrem vero vitae interfecistis, quem Deus suscitāvit a mōrtuis, cuius nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio quia per ignorāntiam fecistis, sicut et principes vestri. Deus autem, quae praenuntiāvit per os omnium Prophetārum, pati Christum suum, sic implēvit. Poenitēmini igitur, et convertimini, ut deleāntur peccāta vestra.

Graduale

Ps. 117, 24 et 16.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exultēmus et laetēmur in ea. V. Dēxtera Dómini fecit virtútem, dēxtera Dómini exaltāvit me.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 24, 34. Surréxit Dóminus vere: et apparuit Petro.

Sekvence (str. 521).

on usoudil, aby byl propuštěn. Vy však jste zapřeli světce a spravedlivého a žádali jste, aby vám byl darován vražedník; původce života jste zabili, ale Bůh vzkřísil ho z mrtvých, a my jsme toho svědky. A nyní bratři, vím, že jste to učinili z nevědomosti, jakož i náčelníci vaši. Ale Bůh naplnil tak, co byl předpověděl ústy všech proroků, že totiž Pomazaný (Kristus) jeho bude trpěti. Proto čiňte pokání a obraťte se, aby shlazeny byly hříchy vaše.“

Stupňový zpěv

Ž. 117, 24 a 16.

Totoť jest den, jež učinil Hospodin, veselme se a radujme se v něm. V. Pravice Páně činí mocné věci, pravice Hospodina mne povýšila.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 24, 34. Pán opravdu vstal a zjevil se Petrovi.

Evangelium

† Sequēntia sancti Evangelii secūndum Joānnem. c. 21, 1-14.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 21, 1-14.

Dnes opět vzkříšený Kristus podává svým učedníkům tajemnou rybu a chléb. Vzkříšení Kristovo je tedy i historicky tolika osobami zjištěno. Kdo podle své víry žije, nepotřebuje ani tohoto ověření, neboť Kristus se mu dává poznávaní v duši.

In illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípu- lis ad mare Tibe- riadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dí- citur Dídymus, et Nathá- nael, qui erat a Cana Ga- lilaeae, et filii Zebedaei, et álii ex discípu- lis ejus duo. Dicit eis Simon Pe- trus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos te- cum. Et exiérunt, et ascen- dérunt in navim: et illa nocte nihil prenidérunt. Mane autem facto, stetit Jesus in lítore: non ta- men cognovérunt discípu- li, quia Jesus est. Dixit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium ha- bétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígií rete, et inveniétis. Misérunt ergo; et jam non valébant illud tráhere prae multítudine píscium. Dixit ergo dis- cípulus ille, quem diligé- bat Jesus, Petro: Dómi- nus est. Simon Petrus cum audísset, quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus), et mi- sit se in mare. Álii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis du- céntis), trahéntes rete pí- scium. Ut ergo descendé- runt in terram, vidérunt

Za onoho času zjevil se Ježíš opět učeníkům svým u jezera Tiberiadského. Zjevil se pak takto: Byli spolu Šimon a Tomáš pří- jmím Blíženec a Natanel, který byl z Kány galilej- ské, a synové Zebedeovi a dva jiní z učeníků jeho. Šimon Petr řekl jim: „Jdu lovit ryby.“ Řkou jemu: „Půjdeme s tebou i my.“ I vyšli a vstoupili na loď, a té noci nechtyli nic. Když pak bylo ráno, Je- žíš stanul na břehu, ale učeníci nepoznali, že to jest Ježíš. Tedy řekl jim Ježíš: „Dítky, máte-li ně- co k jídlu?“ Odpověděli jemu: „Ne.“ On pak řekl jim: „Vrzte síť na pra- vou stranu lodi a nalez- nete.“ I vrhli; a již ne- mohli ji utáhnouti pro množství ryb. Tu řekl Pe- trovi ten učeník, kterého miloval Ježíš: „Pán jest to!“ Šimon Petr uslyšev, že to jest Pán, opásal si roucho svrchní, neboť byl nahý, a pustil se do mo- ře. Ostatní učeníci pak táhnouce síť s rybami při- plavili se po lodi, neboť nebyli daleko od země, nýbrž jen asi dvě stě lo- ket. Jak vystoupili na zem, spatřili ležeti uhlí žhavé a rybu na něm, i chléb. Ježíš řekl jim: „Přineste z těch ryb, které jste u-

prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de piscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scisum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est. Et venit Jesus, et áccipit panem, et dat eis, et piscem simíliter. Hoc jam tértio manifestátus est Jesus discípu-lis suis, cum resurrexisset a mórtuis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 77.

Portas coeli apéruit Dóminus: et pluit illis manna, ut éderent: panem coeli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

S e c r e t a

Sacrificia, Dómine, paschálibus gaúdiis immolámus: quibus Ecclésia tua mirabíliter et páscitur et nutritur. Per Dóminum..

Druhá Tichá modlitba Proti pronásl. Církev nebo za Papeže (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Rom. 6, 9. K přijímání. Řím. 6, 9.

Christus resúrgens ex

lovili nyní.“ Tedy Šimon Petr vstoupil na loď a vytáhl na zem síť plnou ryb velikých sto padesáti tří. A ačkoliv bylo jich tak mnoho, síť se nepřetrhala. Ježíš řekl jim: „Pojďte, posnídejte.“ A nikdo z těch učedníků, kteří stolovali, neodvážil se ho otázi: „Kdo jsi ty?“, neboť věděli, že to jest Pán. I přišel Ježíš a vzav chléb dával jim, taktéž i rybu. To již po třetí zjevil se Ježíš učeníkům svým vstav z mrtvých.

Třeba učedníci Ježíšovi už věděli o tom, že jejich milovaný Mistr vstal z mrtvých, přec byli ještě ukrutnou smrtí Kristovou velmi polekáni, takže neodvážili se promluvit jediné slovo na objevivšího se Pána.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 77, 23-25.

Brány nebes otevřel Pán, a dštil jim mannu, aby jedli. Chléb nebeský jim dal; chléb andělský jedl člověk, aleluja.

Tichá modlitba

Za velikonočních radostí, Pane, přinášíme oběti, jimiž Církev tvá je zázračně i krmena i živena. Skrze Pána...

Kristus povstav zmrt-

mórtuis, jam non móritur, vých, už nezmírá, aleluja,
 allelúja: mors illi ultra smrt už nebude nad ním
 non dominábitur, allelúja, vládnouti, aleluja, aleluja.
 allelúja.

P o s t c o m m u n i o

Ab omni nos, quaesumus,
 Dómine, vetustáte purgá-
 tos: sacraménti tui vene-
 ránda percéptio in novam
 transférát creatúram: Qui
 vivis et regnas...

Druhá modlitba Po přijmání Proti pronásl. Církvě nebo za
 Papeže (str. 50).

P o p ř i j m á n í

Od veškeré staroby
 očištěné, prosíme, Pane,
 nechť nás úctyhodné při-
 jetí tvé svátosti v nového
 přemění tvora. Jenž žiješ
 a kraluješ...

Čtvrtek velikonoční

S h r o m á ž d ě n í u s v. d v a n á c t i A p o š t o l ů

Nezapomeňme nikdy na velikonoční radost a chvalme ne-
 stále Boha za to, co obdivuhodného pro nás učinil. Chrám
 dnešního shromáždění býval řeckou stavbou a náležel za časů
 sv. Rehoře Velkého († 604) mezi největší a nejkrásnější chrámy
 římské. V něm jsou chovány relikvie sv. Apoštolů Filipa a Ja-
 kuba mladšího.

Introitus. Sap. 10, 20-21. Vstup. Moudr. 10, 20-21.

Victrícem manum tuam,
 Dómine, laudavérunt pá-
 riter, allelúja: quia sa-
 piéntia apéruit os mutum
 et linguas infántium fecit
 disértas, allelúja, allelúja.
 Ps. 97, 1. Cantáte Dó-
 mino cánticum novum:
 quia mirabília fecit. V.
 Glória Patri...

Vítěznou rukou, Pane,
 chválili společně, aleluja,
 neboť moudrost otevřela
 ústa němá a jazyky ne-
 mluvňat učinila výmluv-
 nými, aleluja, aleluja. Ž. 97,
 1. Pějte Pánu píseň no-
 vou, neboť učinil věci po-
 divuhodné. V. Sláva Otci
 i Synu i Duchu...

O r a t i o

Deus, qui diversitátem
 géntium in confessióne
 tui nóminis adunásti: da,
 ut renátis fonte bap-
 tismatis una sit fides mén-
 tium, et píetas actiónum.
 Per Dóminum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi rozličné
 národy ve vyznávání svého
 jména spojil, dej, aby
 znovuzrození v křestním
 prameni byli jedné víry
 v duších a jedné lásky
 v činech. Skrze Pána...

Druhá modlitba Proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46).

Léctio

Čtení

Actuum Apostol. 8, 26-40. ze Skutků apoštolských 8.

Jak pohané často s velkou námahou dospívali ku pravdě! Většina z nás však už jako nemluvnata ssála mléko právě víry. Tím vděčnější musíme býti za světlo, kterého se nám tak brzy dostalo. — Epištola je snad vybrána s ohledem na Apoštola Filipa, jehož relikvie v místě dnešního shromáždění jsou uloženy.

In diébus illis: Ángelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge et vade contra meridiánum ad viam, quae descéndit ab Jerúsalem in Gazam: haec est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Aethiops eunúchus, potens Candácis regínae Aethíopum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem: et revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaíam prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, et adjúnge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: Putásne intélligis, quae legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philípum, ut ascénderet, et sedéret secum, Locus autem Scriptúrae, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit

V těch dnech anděl Páně pravil k Filipovi řka: „Vstaň a jdi ku poledni na cestu, která vede od Jerusalema do Gazy; tať jest pustá.“ I vstal a šel. A hle, byl tam muž Ethiop, komorník, mocný to dvořenín královny ethiopské Kandáke, který byl nade všemi poklady jejími. Byť přijel do Jerusalema se klaněti a nyní se vracel sedě na svém voze a čta proroka Isaiáše. I řekl Duch Boží Filipovi: „Přistup a přidrž se vozu tohoto.“ A Filip příběh uslyšel ho, an čte proroka Isaiáše; i řekl: „Rozumíš-li snad tomu, co čteš?“ On pak řekl: „A kterak bych mohl, nevyloží-li mi někdo?“ I prosil Filipa, aby vstoupil a posadil se k němu. Bylo pak místo Písma, které četl, toto: „Jako ovce k zabiti veden jest a jako beránek před tím, který ho stříhá, oněmí, tak neotevřel úst svých. V ponížení soud jeho zrušen jest. Kdo vypraví rod jeho? Neboť odňat

os suum. In humilitate iudicium ejus sublatum est. Generationem ejus quis enarrabit, quoniam tollatur de terra vita ejus? Respondens autem Eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo? Apertus autem Philippus os suum, et incipiens a Scriptura ista, evangelizavit illi Jesum. Et dum irent per viam, venerunt ad quamdam aquam: et ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohibet me baptizari? Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens, ait: Credo, Filium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descendērunt uterque in aquam, Philippus, et Eunuchus, et baptizavit eum. Cum autem ascendissent de aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum, et amplius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philippus autem inventus est in Azoto, et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis (donec veniret Caesaréam) nomen Domini Jesu Christi.

Graduale

Ps. 117, 24 et 22-23.

Haec dies, quam fecit

bude ze země život jeho.“ I promluvil komorník k Filipovi a řekl: „Prosím tě, o kom to mluví prorok? o sobě-li či-li o někom jiném?“ A tu Filip otevřev ústa svá a počav od toho Písma, zvěstoval mu Ježíše. A jak jeli cestou, přijeli k jedné vodě; i řekl komorník: „Aj, tu voda, co zbraňuje, abych nebyl pokřtěn?“ Filip pak řekl: „Věříš-li z celého srdce, může to býti.“ A on odpověděv řekl: „Věřím, že Ježíš Kristus jest Syn Boží.“ I rozkázal zastaviti vůz, a oba sestoupili do vody. Filip i komorník, a pokřtil ho. Když však vystoupili z vody, Duch Páně pojal Filipa, a komorník neviděl ho již; jel tedy svou cestou raduje se. Filip pak ocitl se v Azotě a chodě kázal evangelium o jméně Pána našeho Ježíše Krista všem městům, až přišel do Cesaree.

Jak poctivě komorník hledal pravdu! Bůh nenechává takovou poctivost neodměněnu. Čím jsme si to zasloužili, že jsme neměli takových potíží, že už jako útlá dítko slyšeli jsme od svých věřících rodičů, kdo je to Kristus a co od nás žádá? Nedejme si tuto víru svého dětství vyrvat ze srdce!

Stupňový zpěv

Ž. 117, 24 a 22-23.

Totof jest den, jež učí-

Dóminus: exultémus, et laetémur in ea. V. Lápidem, quem reprobavérunt aedificántes, hic factus est in caput ánguli: a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris.

Allelúja, allelúja. V. Surrexit Christus, qui creávit ómnia, et misértus est humáno géneri.

Sekvence (str. 521).

Evangelium

†Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem.

I my ve své víře zříme Pána zmrtvých vstalého. Zvěstujme to svým svatým životem všem, kteří v Krista dosud nevěří.

In illo témpore: María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum: et vidit duos Ángelos in albis, sedéntes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi pósitum fúerat corpus Jesu. Dicunt ei illi: Múlier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulérunt Dóminum meum; et nescio, ubi posuérunt eum. Haec cum dixisset, convérsa est retrórsus, et vidit Jesum stantem; et non sciébat, quia Jesus est. Dicit ei Jesus: Múlier, quid ploras? quem quaeris? Illa existimans, quia hortulánus esset, dicit ei: Dó-

nil Hospodin; radujme se a veselme se v něm. V. Kámen, ježž zavrhlí stavitelé, ten stal se kamenem úhelním. Od Pána to bylo učiněno, jest to podivuhodné v našich zracích.

Aleluja, aleluja. V. Povstal Kristus, jenž všecko stvořil; smiloval se nad lidským pokolením.

† Slova sv. Evangelia podle Jana 20, 11—18.

Za onoho času Maria stála u hrobu venku pláčíc. Jak plakala, naklonila se a nahlédla do hrobu. I uzřela dva anděly seděti v rouše bílém, jednoho u hlavy, a jednoho u nohou, kde bylo leželo tělo Ježíšovo. Ti řekli jí: „Ženo, proč pláčeš?“ Dí jim: „Vzali Pána mého, a nevím, kam ho položili.“ To pověděvši obrátila se nazpátek a spatřila Ježíše, an stojí, ale nevěděla, že to jest Ježíš. Dí jí Ježíš: „Ženo, proč pláčeš? Koho hledáš?“ Ona domnívajíc se, že to jest zahradník, řekla jemu: „Pane, vzal-li jsi jej ty, pověz mi, kam jsi ho položil, a já jej vez-

mine, si tu sustulisti eum, dicit mihi, ubi posuisti eum; et ego eum tollam. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni (quod dicitur Magister). Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondúm enim ascéndi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum; Deum meum, et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, et haec dixit mihi.

Et dicitur C r e d o.

Offertorium. Ex. 13, 5.

In die solemnitátis vestrae, dicit Dóminus, indúcam vos in terram flúentem lac et mel, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut, confessióne tui nóminis, et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dóminum.

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. 1 Petr 2, 9.

Pópulus acquisitionis, annuntiáte virtútes ejus, allelúja: qui vos de tene-

mu.“ Dí jí Ježíš: „María!“ Ona obrátila se a řekla jemu: „Rabboni“, to jest „Mistře“. Dí jí Ježíš: „Nedotýkej se mne, neboť jsem ještě nevstoupil k Otci svému; ale jdi k bratrům mým a pověz jim: Vstupuji k Otci svému a k Bohu vašemu.“ María Magdalena šla a zvěstovala učedníkům: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“

Jak něžným způsobem se Ježíš ukazoval těm, kteří jej milovali! — Také my, budeme-li jej milovati, poznáme jej okamžitě v duši své podle jeho sladkého hlasu.

Následuje C r e d o.

Obětování. 2 Mojš. 13, 5.

„V den vaší slavnosti,“ praví Pán, „vedu vás do země oplývající mlékem a medem“, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi milostivě, prosíme, Pane, dary svých národů, aby, vyznáváním tvého jména a křtem obnovení, dosáhli blaženosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije. . .

K přijímání. 1 Petr. 2, 9.

Národe vyvolený, zvěstujte moc toho, jenž vás z temnot povolal k své-

bris vocávit in admirábile lumen suum, allelúia. mu podivuhodnému světlu, aleluja.

Postcommunio

Exáudi, Dómine, preces nostras: ut redemptiónis nostrae sacrosáncta commercia, et vitae nobis cónferant praeséntis auxílium, et gáudia sempitérna concíliant. Per Dóminum.

Po přijímání

Vyslyš, Pane, prosby naše, aby přesvatá tajemství našeho vykoupení nám i pro nynější život pomoc poskytla i radosti zjednala věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Pátek velikonoční

Shromáždění u P. Marie u Mučedníků

Křtem sv. nás Kristus vyvedl ze zajetí egyptského. Jděme stále za jeho hlasem, pak nás nikdo a nic nemůže zotročiti. — Místo dnešního shromáždění — Pantheon — pochází z pohan- ských dob od Agrippy za časů císaře Augusta. V křesťanský chrám jej přeměnil papež Bonifác IV. († 615). Římané Krista ukřižovali, ale nyní je On přemáhá svým křížem.

Introitus. Ps. 77, 53.

Edúxit eos Dóminus in spe, allelúja: et inimicos eórum opéruit mare, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 77, 53.

Hospodin je vyvedl plny naděje, aleluja; nepřátele jejich pokrylo moře, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Dej pozor, lide můj, na můj zákon; nakloňte ucha svého k slovům úst mých. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánae foédere contulisti: da méntibus nostris; ut, quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi velikonoční svátost ustanovil za úmluvy smíru s lidstvem, dej duším našim, abychom, co zevním vyznáváním slavíme, napodobili činy. Skrze Pána . . .

Léctio

Epistolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 3, 18-22.

Potopa světa je svými vodami předobrazem křtu sv. Ona očistila pouze nečistotu země, křestní voda však obmývá duchovní viny.

Carissimi: Christus semel pro peccátiis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spírítu. In quo et his, qui in cárcere erant, spírítibus véniens praedicávit: qui incréduli fuerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noe, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimae salvae factae sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formae salvos facit baptísma: non carnis depositio sórdium, sed consciéntiae bonae interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi Dómini nostri, qui est in déxtera Dei.

Graduale

Ps. 117, 24 et 26-27.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. V. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Allelúja, allelúja. V. Ps.

Čtení

z prvního listu sv. Petra: 3, 18-22.

Nejmilejší, Kristus zemřel jednou za hříchy naše, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu, byv usmrcen sice podle těla, ale obživen podle ducha. V něm přišed hlásal také těm duchům, kteří byli v žaláři; ti někdy byli nevěřící, když božská shovívavost čekala ve dnech Noemových za stavby korábu, ve kterém bylo zachráněno několik, to jest osm osob skrze vodu, podobně jako u vás nyní protiobrazně zachraňuje křest, jež není odložením nečistoty tělesné, nýbrž vyžádáním dobrého svědomí na Bohu, a to skrze vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží.

Stupňový zpěv

Ž. 117, 24 a 26-27.

Totoť jest den, jež učinil Hospodin; radujme se a veselme se v něm. V. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově. Bůh je Pánem, zastkvěl se nad námi.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 95.

95, 10. Dícite in géntibus: 10. Řekněte pohanům, že quia Dóminus regnávít a Pán kraluje s dřeva kříže. ligno.

Sekvence (str. 521).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova svatého Evange-
secúndum Matth. c. 28. lia podle Mat. 28, 16-20.

Kristus zůstane až do konce tohoto světa u svých věrných, aby je osvěcoval, chránil a pomáhal jim odpovídati svým životem křestní milosti.

In illo témpore: Úndecim discípuli abierunt in Galilaeam, in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in coelo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti: docéntes eos serváre ómnia quaecúmque mandávi vobis: et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consumatiónem sáeculi.

Za onoho času jedenáct učeníkův odešlo do Galilee na horu, kam Ježíš byl jim uložil, a uzřevše ho klaněli se mu; někteří však pochybovali. I přistoupil Ježíš a mluvil k nim: „Dána jest mi vškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Duchu Svatého, učíce je zachovávatí všecko, co jsem přikázal vám; a aj, já jsem s vámi po všechny dni až do skonání světa.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Exod. 12. Obětování. 2Mojž. 12, 14.

Erit vobis haec dies memoriális, allelúja: et diem festum celebrábítis solémnem Dómino in progénies vestras: legítimum sempitérnum diem, allelúja, allelúja, allelúja.

Tento den budiž vám pamětný, aleluja; jako slavnost zasvěcenou Pánu budete jej slaviti ve svých pokoleních. Tento den budiž věčným Zákonem, aleluja, aleluja, aleluja.

Secreta

Hóstias, quaésumus, Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne coeléstis auxilií. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio

Matth. 28, 18-19.

Data est mihi omnis potéstas in coelo et in terra, allelúja: eúntes docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, allelúja, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Réspice, quaésumus, Dómine, pópulum tuum: et quem aetérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpis dignánter absolve. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Tichá modlitba

Usmířen, prosíme, Pane, přijmi obětní dary, které přinášíme i na odčinění hříchů znovuzrozených i na urychlení nebeské pomoci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání

Mat. 28, 18-19.

Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi, aleluja; jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svátého, aleluja, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Shlédni, prosíme, Pane, na svůj národ, a ježto jsi jej ráčil obnoviti tajemstvími věčnými, i od časných vin jej milostivě rozhřeš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Sobota velikonoční (In albis)

Shromáďení u sv. Jana v Lateraně

Dnes přicházejí novokřtění do chrámu, v němž byli před týdnem pokřtěni, aby zde odložili svá bílá křestní roucha. Odtud jméno dnešní soboty (in albis deponendis). Odložení symbolického roucha nesmí se však odložití svatební roucho naší duše. — Křestní roucho brávali k sobě kmotrové, aby je v případě nutnosti ukázali svým kmotřencům a připomněli jim nevinnost křestní.

Introitus. Ps. 104, 43.

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne,

Římský misál

Vstup. Ž. 104, 43.

Vyvedl Pán lid svůj za jáсотu, aleluja, a vyvoleuě

35

allelúja: et eléctos suos in laetítia, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri.

Oratio

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui festa paschália venerádo égimus; per haec contingere ad gaúdia aetérna mereámur. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 46).

Léctio Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2.

Křtem sv. jsme odložili hříšnost světskou. Kristus nás teď živí sladkým mlékem svého učení. Nebeřme jinde své duchovní potravu.

Caríssimi: Deponétes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simulatiónes, et invídias, et omnes detractiÓnes, sicut modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedétes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum, et honorificátum: et ipsi tamquam lápides vivi superaedificámini, domus spirituális, sacerdotium sanctum, offerre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo

své za radosti, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Velebte Hospodina a vzývejte jméno jeho, zvěstujte mezi národy jeho díla. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme velikonoční slavnosti s úctou konali, skrze ně si zasloužili dojítí radostí věčných. Skrze Pána . .

Čtení z prvního listu sv. apoštola Petra. 2, 1-10.

Nejmilejší, odložice veškerou zlobu a všecku leš i pokrytství a závist a všecko utrhaní, jakožto dítky novorozené požadujte mléka duchovního, čistého, abyste jím vyrostli ke spáse, ježto jste okusili, jak dobrotivý jest Pán. K němu přistupujte, kameni to živému, jenž byl od lidí zavržen, od Boha však vyvolen a poctěn, také sami jako kamení živé se na něm vzděláváte v dům duchovní, v kněžstvo svaté, abyste podávali duch. oběti příjemné Bohu skrze Ježíše Krista. Proto v Písmě

per Jesum Christum. Propter quod cōtinet Scriptūra: Ecce pono in Sion lapidem summum angularem, electum, pretiosum: et qui crediderit in eum, non confundetur. Vobis igitur honor credentibus: non credentibus autem, lapis, quem reprobaverunt aedificantes, hic factus est in caput anguli, et lapis offensionis, et petra scandali his, qui offendant verbo, nec credunt in quo et positi sunt. Vos autem genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis: ut virtutes annuntiatis ejus, qui de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum. Qui aliquando non populus, nunc autem populus Dei: qui non consecuti misericordiam, nunc autem misericordiam consecuti.

Od dneška až do soboty Svatodušního týdne říkají se místo Stupňového zpěvu s Aleluja dva verše s Aleluja. První verš začíná se vždy s dvěma Aleluja, druhý začíná se a končí se jedním Aleluja. Následuje-li však nějaká Sekvence, odpadá Aleluja na konci druhého verše.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 117, 24. Haec dies, quam fecit Dóminus: exultemus, et laetémur in ea. Allelúja. V. Ps. 112, 1. Laudate púeri Dóminum, laudate nomen Dómini.

Sekvence (str. 521).

stojí: „Hle, já položím na Sionu kámen úhelni, vyvolený, ctěný, a kdo v něj uvěří, nebude zahanben.“ Vám tedy, kteří věříte, jest cti, těm však, kteří nevěří, jest kamenem, který stavitelé zavrhli; právě ten stal se kamenem úhelním, a to kamenem nárazu a skalou pádu; oni nářeží, slovu nevěřice; k tomu též jsou ustanoveni. Vy však jste rodem vyvoleným, královským kněžstvem, národem svatým, lidem vlastnickým, abyste zvěstovali slávu toho, jenž z temnosti vás povolal ku podivnému světlu svému, kteří jste někdy byli ne lidem, nyní však jste lidem Božím, kteří jste někdy byli bez milosrdenství, nyní však jste milosrdenství došli.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 117, 24. Totof jest den, jež učinil Hospodin; radujme se veseme se v něm. Aleluja. V. Ž. 112, 1. Chvalte, dítky, Pána, chvalte jméno Hospodinovo.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evan- † Slova sv. Evangelia
gélii secúndum Joánnem. podle Jana. 20, 1-9.

Budeme-li jako učedníci upřímně hledat Krista a rozjímati o tajemstvích jeho života, i my všechno pochopíme.

In illo témpore: Una sábbati, Maríá Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebrae essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúrrit ergo, et venit ad Simónem Petrum, et ad álium discípulum, quem amábat Jesus, et dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, et nescímus ubi posuérunt eum. Éxiit ergo Petrus, et ille álius discípulus, et venérunt ad monuméntum. Currébant autem duo simul, et ille álius discípulus praecucúrrit cítius Petro, et venit primus ad monuméntum. Et cum se inclinásset, vidit pósita linteámina, non tamen introívit. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introívit in monuméntum, et vidit linteámina pósita, et sudárium, quod fúerat super caput ejus, non cum linteaminibus pósitum, sed separátim involútum in unum locum. Tunc ergo introívit et ille discípulus, qui vénerat primus ad monuméntum: et vidit, et crédidit: nondum enim

V první den týdne pak Maria Magdalena přišla k hrobu ráno, když ještě byla tma, a uzřela kámen od hrobu odvalený. I běžela a přišla k Šimonu Petrovi a k jinému učeníku, kterého miloval Ježíš, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Vyšel tedy Petr i ten druhý učeník a šli k hrobu. Běželi pak oba spolu, ale ten druhý učeník běžel napřed, rychleji než Petr, a přišel k hrobu první a nachýliv se uzřel prostěradla ležeti, ale nevešel. Tu přišel Šimon Petr jda za ním a vešel do hrobu, i uzřel prostěradla ležeti a roušku, kteráž byla na hlavě jeho, ležeti nikoliv s prostěradly, nýbrž svi nutou na jednom místě. Potom tedy vešel tam i ten učeník, který byl přišel první ke hrobu, a uzřel i uvěřil; neboť ještě nerozuměli Písmu, že musí z mrtvých vstáti.

Zpráva o prázdném hrobě Ježíšově pobouřila i Marii Magdalenu i oba učedníky, kteří Krista nejvíce milovali, Petra a Jana. Nedovedli si však dosud

sciébant Scriptúram, quia oportébat eum a mórtuis resúrgere.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117,26-27.

Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíximus vobis de domo Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis, allelúja, allelúja.

Secreta

Concéde, quaésumus, Dómine, semper nos per haec mystéria paschália gratulári: ut continúa nostrae reparatiónis operátio, perpétuae nobis fiat causa laetitiae. Per Dóm.

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Gal. 3,27.

Omnes, qui in Christo baptizáti estis, Christum induístis, allelúja.

Postcommunio

Redemptiúnis nostrae múnere vegetáti, quaesumus, Dómine: ut hoc perpétuae salutis auxílio, fides semper vera proficiat. Per Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

představiti, co se v hrobě stalo, neboť nedovedli si ještě dáti odpověď z Písma sv., kde už stálo, že Spasitel opět vstane z mrtvých.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 26-27.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Žehnáme vás z domu Hospodinova. Pán jest Bůh a zazářil nad námi, aleluja, aleluja.

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, abychom si pro tato velikonoční tajemství povždy blahopřáli, aby stálé slavení našeho vykoupení bylo nám příčinou ustavné radosti. Skrze Pána.

K přijímání. Gal. 3,27.

Všichni, kteří jste v Kristu pokřtěni, Krista jste oblékli, aleluja.

Po přijímání

Posílení jsouce darem vykoupení svého, prosíme Pane, aby touto pomocí věčné spásy pravá víra stále se množila. Skrze Pána našeho . . .

Neděle první po Velikonočích

Shromáždění u sv. Pankráce

Dnešní neděle se nazývá Bílou (in albis sc. depositis), jelikož tento den dříve novokřtění už nenosili svůj bílý křestní šat, ve kterém po celý oktáv velikonoční byli bohoslužbám přítomni. Vyměnili pouze šat, ale o čistotu srdce musili pečovat po celý

život. — U nás se tato neděle nazývá také „Provodní“ a sice od toho, že novokřtění se ubírali v průvodu ke chrámu. Pro mnohého z nás byla Bílá neděle dnem prvního svatého Přijímání. Obnovme v sobě ducha nevinnosti, s kterým jsme kdysi po prvé přijali ve své srdce Boha.

Vstup mše svaté platí novokřtěncům, neboť oni jsou ty novorozené děti, které ssají duchovní mléko Víry. Od prvních latinských slov Vstupu nese dnešní den také jméno „neděle Quasi modo“.

In troitus. 1. Petr. 2, 2. Vstup. 1. Petr. 2, 2.

<p>Quasi modo gēniti infāntes, allelúja: rationābiles, sine dolo lac concupiscite, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 80, 2. Exsultate Deo, adjutori nostro, jubilate Deo Jacob. V. Glória Patri...</p>	<p>Jakožto děti novorozené, aleluja, požadujte čistého mléka duchovního, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 80. 2. Plesejte Bohu, potáte Deo, adjutori nostro, mocníku našemu; jásejte Bohu Jakobovu. V. Sláva Otci...</p>
--	---

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui paschalia festa perēgimus; haec, te largiēte, mōribus, et vita teneāmus. Per Dōminum nostrum...

Modlitba

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme slavnosti velikonoční dokonali, tvou štědrostí v mravech a v životě je zachovali. Skrze Pána...

Lectio

Epistolae beāti Joānnis z prvního listu sv. Jana Apóstoli. 1. cap. 5, 4-10. Apoštola.

Čtení

5, 4-10.

Svatý Pavel velebí v Epištole moc víry v Ježíše Krista, která přemáhá svět. Svědectví o svém Božství podává nejen Kristus sám, ale i Otec a Duch Svátý.

<p>Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam, et sáanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua,</p>	<p>Nejmilejší, všechno, co se zrodilo z Boha, přemáhá svět, a to jest vítězství, které přemáhá svět, víra naše. Kdo jest však, jenž přemáhá svět, leč ten, kdo věří, že Ježíš jest Syn Boží? To jest ten, jenž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne pouze vodou, nýbrž vodou a krví.</p>
---	---

guine. Et Spiritus est, qui Také Duch je to, jenž
 testificatur, quoniam Chri- vydává svědectví, neboť
 stus est veritas. Quoniam Duch jest pravda. Jsou
 tres sunt qui testimonium zajisté tři, kteří vydávají
 dant in coelo: Pater, Ver- svědectví na nebi, Otec,
 bum, et Spiritus Sanctus: Slovo a Duch Svatý, a tito
 et hi tres unum sunt. Et tři jedno jsou; a tři jsou,
 tres sunt, qui testimonium kteří vydávají svědectví na
 dant in terra: Spiritus, et zemi, Duch a voda a krev,
 aqua, et sanguis: et hi tres a tito tři v jedno jsou.
 unum sunt. Si testimonium Přijímáme-li svědectví lid-
 hominum accipimus, testi- ské, svědectví Boží jest
 monium Dei majus est: větší, neboť toto jest svě-
 quoniam hoc est testimó- dectví Boží, že vydal svě-
 nium Dei, quod majus est: dectví o Synu svém. Kdo
 quoniam testificatus est de věří v Syna Božího, má
 Filio suo. Qui credit in svědectví Boží v sobě.
 Filium Dei, habet testimó-
 nium Dei in se.

Allelúja, allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. Mat.
 Math. 28, 7. In die resur- 28, 7. „V den vzkříšení
 rectionis meae, dicit Dó- svého“, praví Pán, „pře-
 minus, praecedam vos in dejdu vás do Galileje.“
 Galilaeam. Allelúja. V. Aleluja. V. Jan 20, 26. Po
 Joann. 20, 26. Post dies osmi dnech přišel Ježíš
 octo, januis clausis, stetit zavřenými dveřmi, posta-
 Jesus in medio discipuló- vil se uprostřed učedníků
 rum suorum, et dixit: Pax svých a pravil: „Pokoj
 vobis. Allelúja. vám.“ Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
 secúndum Joánnem. c. 20. podle Jana. 20, 19-31.

Malověrnost a pochybování svatého Tomáše o Zmrtvýchvstání Kristově dalo podnět k důkazu, jenž přesvědčil o pravdivosti nejen Apoštola, ale i nás, kteří jsme rovněž nebyli přítomni slavným dnům po Vzkříšení.

In illo tempore: Cum se- Za onoho času, když
 ro esset die illo, una sab- byl večer toho dne, prv-
 batorum, et fores essent ního to v týdnu, a pro
 clausae, ubi erant discipuli strach před židy dveře by-
 congregati propter metum ly zavřeny tam, kde byli

Judaeorum: venit Jesus, et stetit in medio, et dixit, eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Haec cum dixisset, insufflavit: et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remiséritis peccata, remittuntur eis: et quorum retinueritis, retenta sunt. Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus januis clausis, et stetit in medio, et dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thomae: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et afer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credi-

učedníci shromáždění, Ježíš přišel a postavil se uprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“ A to pověděv, ukázal jim ruce i bok. I zardovali se učedníci spatřivše Pána. Tu řekl jim opět: „Pokoj vám; jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“ A to pověděv dechl na ně a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého; kterým odpustíte hříchy, odpouštějí se jim, a kterým zadržíte, zadrženy jsou.“ Tomáš však, jeden ze dvanácti, který slove Blížnec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy druzí učedníci řekli jemu: „Viděli jsme Pána.“ Ale on řekl jim: „Neuzřím-li v ruku jeho rány hřebův a nevpustím-li prstu svého na místo hřebův a nevložím-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“ A po osmi dnech byli učedníci jeho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu přišel Ježíš zavřenými dveřmi a postaviv se mezi ně řekl: „Pokoj vám.“ Potom dí Tomášovi: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpust' v bok můj: a nebudiž nevěřící, nýbrž věřící.“ Tomáš odpověděl a řekl jemu: „Pán můj a Bůh můj!“ Řekl mu Ježíš: „Že jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi; blaho-

dísti: beáti, qui non vidérunt, et credidérunt. Multa quidem, et ália signa fecit Jesus in conspéctu discipulórum suórum, quae non sunt scripta in libro hoc. Haec autem scripta sunt, ut credátis, quia Jesus est Christus Fílius Dei: et ut credétes, vitam habeátis in nomine ejus. Credo.

Offertorium

Matth. 28, 2, 5, 6.

Ángelus Dómini descendit de coelo, et dixit mulieribus: Quem quaeritis, surréxit, sicut dixit, allelúja.

Secreta

Súscipe múnera, Dómine, quaesumus, exsultántis Ecclesiae: et cui causam tanti gaúdií praestitisti, perpétuae fructum concede laetítiae. Per Dóminum.

Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 20, 27.

Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum, allelúja: et noli esse incredulus, sed fidélis, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut sacrosánta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munímine contulisti, et praesens nobis remédium esse fá-

slavení, kteří neviděli a uvěřili.“ A mnoho jiných divů činil Ježíš před svými učedníky, které nejsou psány v knize této. Tyto však jsou napsány, abyste uvěřili, že Ježíš jest Vykupitel, Syn Boží, a abyste věřice měli život věčný ve jménu jeho.

Následuje Credo.

Obětování

Matouš 28, 2, 5, 6.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl,“ aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme. Pane, dary jásající Církve; a již jsi poskytl příčinu takového veselí, dej také okusiti ovoce věčné radosti. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 20, 27.

Vpusť ruku svou a sežnej místa hřebů, aleluja; a nebuď nevěřícím, nýbrž věřícím, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys nejsvětější tajemství, která jsi na ochranu znovuzrození našeho ustanovil, lékem nyní i v budoucnu pro nás učí-

cias, et futurum. Per Dó- nil. Skrze Pána našeho
minum nostrum . . . Ježíše Krista . . .

Ostatní modlitby až do Nanebevstoupení Páně

Nepřipadá-li svátek nějakého svätce, přibírají se od pondělka po Bílé neděli až do pátku po oktávu Nanebevstoupení Páně ještě dvě další modlitby: 2. ke cti Panny Marie a 3. proti pronásledovatelům Círky nebo za Papeže.

2. Ke cti Panny Marie

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quaesumus, Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, a praesénti liberárististitia, et aetérna pérfrui laetitia.

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque praeséntem haec oblatio nobis proficiat prosperitátem, et pacem.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutis nostrae subsidiis: da, quaesumus, beátae Maríae semper Vírginis patrocíniis nos ubique prótegi; in cuius veneratióne, haec tuae obtúlimus majestáti.

Modlitba

Popřej, prosíme, Pane Bože, abychom my, služebníci tvoji, těšili se ze stálého zdraví duše a těla a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobození byli a věčné požívali radosti.

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru.

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom všude byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme toto obětovali velebnosti tvojí.

3. Proti pronásledovatelům Círky

(Viz první neděli adventní, str. 46-50)

Nebo za Papeže

(Viz první neděli adventní, str. 46-50)

Neděle druhá po Velikonocích

V nedělích po Velikonocích zabývá se Církev svatá svou radostí nad Zmrtvýchvstáním Kristovým. Dnes vyzývá spravedlivé, t. j. ty, kdo jsou obmyti v krvi Vykupitelově, k plesání, neboť se přesvědčili, že milosrdenstvím Božím jsou naplněna nebesa i země. Prosí s námi, aby naše radost trvala bez konce.

Introitus. Ps. 32, 5—6.

Misericórdia Dómini plena est terra, allelúja: verbo Dómini coeli firmáti sunt, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Exsultáte justí in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri et Fílio et Spiritui...

Vstup. Ž. 32, 5—6.

Plna jest země milostí Páně, aleluja. Slovem Páně nebesa jsou upevněna, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Jásejte, spravedliví, v Pánu, neboť na upřímné sluší se prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci...

O r a t i o

Deus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde laetítiam: ut quos perpétuae mortis eripuísti cásibus, gaúdiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúndem Dóminum...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

L é c t i o

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2, 21-25.

Syn Boží se vtělil proto, aby nás vykoupil a aby nám dal příklad bohulibého života. Jestliže on — Spravedlivý — trpělivě nesl všechny urážky a bolesti, které jsme mu způsobili, jak musíme býti my ochotni odpouštěti těm, kteří nám zlé činí!

Caríssimi. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exéplum, ut sequámíni vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus: qui cum male-

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi ponížením Syna svého padlý svět pozdvihl, uděl věrným svým trvalého plesání, aby ti, jež jsi před pádem do věčné smrti zachránil, radostí požívali věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Č t e n í

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 2, 21-25.

Miláčkové, Kristus trpěl pro nás, zůstává vám příklad, abyste následovali šlépějí jeho. On hříchu neučinil, aniž se nalezla lesť v ústech jeho; když mu spílali, nespílal

diceretur, non maledicébat; cum pateretur, non comminabatur: tradébat autem iudicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiae vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et episcopum animárum vestrárum.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 24, 35. Cognovérunt discipuli Dóminum Jesum in fractióne panis. Allelúja. V. Joan. 10, 14. Ego sum pastor bonus: et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meae. Allelúja.

v odvetu; když trpěl, nehrozil, nýbrž odevzdával se tomu, jenž soudí spravedlivě. On vznesl naše hříchy sám na svém těle na dřevo, abychom odumrouce hříchům, žili spravedlnosti; jeho zsinalostí byli jste uzdraveni. Byli jste zajisté jako ovce bloudící, ale nyní jste se obrátili ku pastýři a biskupu duší svých.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 24, 35. Poznali učedníci Pána Ježíše při lámání chleba. Aleluja. V. Jan 10, 14. Já jsem pastýř dobrý a znám ovce své a znají mne moje. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 11-16.

Kristus může svrchovaným právem o sobě říci, že je pastýř dobrý, neboť dal za nás svůj život. Slova dnešního svatého Evangelia jsou pobídkou i vzorem pro všechny ty, kdo od Krista dostali úřad pastýře duší.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriae, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercená-

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dává život za ovce své. Nájemník však, totiž ten, kdo není pravý pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, opouští ovce a utíká: a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká, poněvadž jest nájemník a

rius est, et non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas, et cognoscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus meis. Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili: et illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fiet unum ovile, et unus Pastor.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 62.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo: et in nomine tuo levabo manus meas, alleluja.

Secreta

Benedictionem nobis, Domine, conferat salutarem sacra semper oblatio: ut, quod agit mysterio, virtute perficiat. Per Dominum nostrum...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, alleluja: et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae, alleluja, alleluja.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, omnipotens Deus: ut vivificationis tuae gratiam consequentes, in tuo sem-

nezáleží mu na ovčích. Já jsem pastýř dobrý a znám své a znají mne moje. Jako mne zná Otec, i já znám Otce, a život svůj dávám za ovce své. Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; také ty musím přivést, a hlas můj slyšeti budou, a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 62, 2 a 5.

Bože, Bože můj, toužím po tobě hned od svítání; a ve jménu tvém budu zdvihati ruce své, aleluja.

Tichá modlitba

Požehnání spasné, Pane, nechť nám skýtá ustavičně svatá obět, aby, co v tajemství představuje, to mocí svou dokonala. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Jan 10, 14.

Já jsem pastýř dobrý, aleluja; a znám ovce své a znají mne moje, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se po obdržení tvé milosti oživující tvým povždy ho-

per múnere gloriémur. Per nosili darem. Skrze Pána
Dóminum nostrum... našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle třetí po Velikonocích

Celý svět je nucen chváliti Boha pro jeho podivuhodná díla. I nepřátelé Boží, satan a jeho přívrženci, jsou nuceni vyznávat slávu Boží. Nám však nesmí úžas vynutiti hrůzu z Boží moci, nýbrž rozjímání o jeho nekonečné dobrotě, kterou si o Velikonocích zvláště připomínáme.

Introitus. Ps. 65, 1-2.

Vstup. Ž. 65, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra, allelúja: psalmum dicite nómini ejus, allelúja: date glóriam laudi ejus, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 3. Dicite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! in multitúdine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui. V. Glória Patri et Fílio...

Plesejte Bohu všechny země, aleluja! Opěvujte jméno jeho, aleluja; vzdejte čest na oslavu jeho, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 3. Rcete Bohu: „Jak úžasné jsou skutky tvoje! Pro nesmírnost moci tvé lichotí tobě dokonce i nepřátelé tvoji.“ V. Sláva Otci i Synu...

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiae, veritátis tuae lumen osténdis: da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quae huic inimíca sunt nómini; et ea quae sunt apta, sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Bože, jenž bloudícím zjevuješ světlo pravdy své, aby se na cestu spravedlnosti vrátiti mohli, dej všem, kteří se ke křesťanskému vyznání hlásí, aby zavrhovali, co odporuje jménu křesťanskému a následovali, co se s ním shoduje. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 2, 11-19.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apóstola. 2, 11-19.

Tento svět není naším konečným sídlem. Proto ani Kristus po svém vítězství nad ďáblem a světem nám nedal tohoto v užívání; ústy sv. Petra nám dnes připomíná, že jsme pouze poutníky na této zemi. Život křesťana musí býti čistý a cudný, neboť

jenom tak se přivedou k mlčení nerozumní lidé, kteří nechtějí v Církvi Kristově zříti dílo Boží. Celým životem svým musíme chváliti Pána.

Caríssimi: Óbsecro vos tamquam ádvenas, et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quae militant advérsus ánimam, conversatiónem vestram inter Gentes habéntes bonam: ut in eo, quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjécti igitur estóte omnihumánae creatúrae propter Deum: sive regi, quasi praecelénti; sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactorum, laudem vero bonórum: quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, et non quasi velámen habéntes malítiae libertátem, sed sicut servi Dei. Omnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis, et modéstis, sed étiam dýscolis. Haec est enim grátia: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 110, 9. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo.

Miláčkové, napomínám vás, abyste jakožto cizinci a poutníci zdržovali se tělesných žádostí, které bojují proti duši; ved'te život dobrý mezi pohany, aby v tom, v čem vám nyní utrhají jako zločincům, pro dobré skutky vaše, pozorujete je, velebili Boha v den navštívení. Poddáni buďte všelikému zřízení lidskému pro Boha, buďte králi jako pánu nejvyššímu, aneb vladařům jakožto těm, kteří jsou posláni od něho ku potrestání zločinců a k pochvalě dobrých; neboť tak jest vůle Boží, abyste dobře činíce umlčovali nevědomost lidí nerozumných; jako svobodní, a ne jako lidé, kteří svobodu mají za zástěru zloby, nýbrž jako služebníci Boží. Všecky ctěte, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte. Služebníci, poddáni buďte ve vsí bázni pánům, nejen dobrým a mírným, nýbrž i zlým. To zajisté je milost v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 110, 9. Vykoupení poslal Pán lidu svému. Aleluja.

Allelúja. V. Lucae 24, 46. V. Lukáš 24, 46. Bylo třeba, Oportebat pati Christum, aby Kristus trpěl a vstal et resurgere a mortuis: zmrtevých a tak vešel do et ita intrare in glóriam slávy své. Aleluja. suam. Allelúja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 16. podle Jana. 16, 16-22.

Dnešní odstavec sv. Evangelia líčí loučení Kristovo s apoštolý před jeho Nanebevstoupením, které pomalu připravoval a nabízel apoštolům útěchplné myšlenky. Musilo to býti pro ně bolestné, když jejich nesmírná radost ze Vzkříšení měla tak krátce trvati! Touhu mítí Krista neustále viditelně u sebe pocífuje v duši každý dokonaly křesfan, proto i pro něho platí slova, pronesená k apoštolům. Po krátké bolesti a smutku nastane věčná radost.

In illo témpore: Dixit Jesus discípuľis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discípuľis ejus ad invicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: módicum, et non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo: Quid est hoc, quod dicit, módicum? nescímus, quid lóquitur. Cognóvit autem Jesus, quia volébant eum interrogáre, et dixit eis: De hoc quaeritis inter vos, quia dixi: Módicum, et non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímini, sed tristitia vestra vertétur in gaú-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Maličko, a již neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě, poněvadž jdu k Otci.“ I řekli někteří z učedníků jeho k sobě vespolek: „Co jest to, co nám praví: ‚Maličko a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě‘ a ‚poněvadž jdu k Otci?‘“ Pravili tedy: „Co jest to, co dí: ‚Maličko?‘ Nevíme co praví.“ I poznal Ježíš, že se ho chtěli tázati, a řekl jim: „O tom se tážete mezi sebou, že jsem řekl: ‚Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě?‘ Amen, amen pravím vám: Vy budete kvíľiti a plakati, ale svět se bude radovati; vy se budete rmoutit, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla

dium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepererit púerum, jam non méminit pressúrae propter gaúdium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristítiam habétis, íterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 145, 2.

Lauda, ánima mea, Dóminus: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quám diu ero, allelúja.

Secreta

His nobis, Dómine, mystériis conferátur, quo terrena desidéria mitigántes, discámus amáre coeléstia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Joan. 16, 16.

Módicum, et non vidébitis me, allelúja: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Sacraménta quae súmpsimus, quaesumus, Dómine, et spirituálibus nos instaúrent aliméntis, et cor-

hodina její; když však porodila dítko, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím, a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší nikdo neodejme od vás.“

Všecky duchovní radosti mají tu výhodu, že nikdo nám je nemůže vzít, nedopustíme-li toho sami. Radost bez boje jest v nebi.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 145, 2.

Chval, duše má, Pána. Chváliti budu Pána v životě svém; oslavovati budu Boha svého, dokud živ budu, alleluja.

Tichá modlitba

Těmito tajemstvími, Pane, nechť se nám dostane, čím bychom pozemské žádosti krotili a učili se milovati věci nebeské. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 16, 16.

Maličko, a neuzříte mne, alleluja; opět maličko, a uzříte mne, neboť jdu k Otci, alleluja, alleluja.

Po přijímání

Svátosti, jež jsme přijali, prosíme, Pane, nechť nás obnoví jakožto pokrm pro duši a ochrání jakož-

porálibustueántur auxiliis. to pomoc pro tělo. Skrze Per Dóminum nostrum... Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle čtvrtá po Velikonocích

Nestačíme Bohu děkovati za dobrodiní spásy. Proto musí naše srdce novými a novými díky Boha velebiti. — Svět bude na nás neustále dorážeti a sváděti nás k nevděčnosti; proto musíme vyprošovati si stále pomoc s hůry, kde jediné sídlí naše všecko Blaho.

Introitus. Ps. 97, 1 et 2. **Vstup.** Ž. 97, 1 a 2.

<p>Cantáte Dómino cánticum novum, allelúja: quia mirabilia fecit Dóminus, allelúja: ante conspéctum Géntium revelávit justítiam suam, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Salvábit sibi dextera ejus: et bráchium sanctum ejus. V. Glória Patri.</p>	<p>Pějte Pánu píseň novou, aleluja, neboť zázračné učinil Pán věci, aleluja. Před zraky národů zjevil spravedlnost svou, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Pomáhala mu pravice jeho a rámě svaté jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...</p>
---	---

Oratio

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod praecipis, id desideráre quod promíttis: ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaúdia. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž činíš, že mysle věřících stejné jsou vůle, dej, ať lid tvůj miluje to, co přikazuješ, a po tom touží, co slibuješ, aby uprostřed změn tohoto světa srdce naše kotvila tam, kde pravá jest blaženost. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 17-21.

Čtení

zlistu svatého Jakuba Apóstola. 1, 17-21.

Naše díky musí býti proto bez konce, že to dobré, co snad na sobě pozorujeme, nemáme ze sebe, nýbrž jest to dar Boží. Není naší zásluhou, že jsme se stali křesťany, kteří jsou milovanými dítkami Božími; ze své vlastní vůle nám dal zroditi se Slovem na křtu svatém. Jak tedy musíme se snažiti ctnostným životem slouti a býti syny Božími!

Caríssimi. Omne datum optimum, et omne donum perfectum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim genuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúrae ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri, justítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiae, in mansuetúdine suscipíte ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 117, 16. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me. Allelúja. V. Rom. 6, 9. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur: mors illi ultra non dominábitur. Allelúja.

Miláčkové, všecko dáni dobré a každý dar dokonalý jest shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajiště zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou tvorstva jeho. Víte to, milovaní bratři moji. Budiž však každý člověk rychlý k slyšení, ale zdlouhavý k mluvení, zdlouhavý ke hněvu, neboť hněv člověka nekoná spravedlnosti Boží. Proto odvrhnouce všecku nečistotu a všecken pozůstatek špatnosti, ujměte v tichosti vštípené slovo, které může spasiti duše vaše.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánn. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 5-15.

Dnes opět slyšíme, jak vykupitel těšil před svým Nanebevstoupením apoštoly. Nebudou jím opuštěni, neboť sešle jim Ducha Svatého, který je teprve naučí tomu, co Kristus o sobě a Otci mluvil. Duch Svatý také světu ozřejmí, že nevěra je hřích, že Kristus byl Spravedlivý a že jeho zmrtevýchvstáním byl vynesena soud nad d'áblem a jeho následovníky.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me: quo vadis? Sed quia haec locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam: si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de iudicio. De peccato quidem, quia non crediderunt in me: de justitia vero, quia ad Patrem vado, et iam non videbitis me: de iudicio autem, quia princeps hujus mundi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur a semetipso: sed quaecumque audiet, loquetur, et quae ventura sunt, annuntiabit vobis. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis. *Credo.*

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jdu k tomu, jenž mě poslal, a nikdo z vás neptá se mě: ‚Kam jdeš?‘ Ale že jsem vám ty věci mluvil, zármutek naplnil srdce vaše. Ale já pravdu pravičím vám: Jest vám užitečno, abych já odešel, neboť, neodejdu-li, Utěšitel nepřijde k vám; odejdu-li, pošlu ho k vám. A on přijde, usvědčí svět z hříchu a ze spravedlnosti a ze soudu; z hříchu, že nevěří ve mne, ze spravedlnosti, že jdu k Otci a již neuzříte mne, ze soudu pak, že kníže tohoto světa již jest odsouzen. Ještě mnoho mám mluvit vám, ale nemůžete nyní snést. Když však přijde onen Duch pravdy, naučí vás všeliké pravdě, neboť nebude mluvit sám od sebe, nýbrž co uslyší, bude mluvit a příští věci zvěstuje vám. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám.“

Následuje *Credo.*

Offertorium. Ps. 65. Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Jubiláte Deo universa terra, psalmum dicite nomini ejus: veníte, et audíte, et narrabo vobis, omnes qui timetis Deum, quanta fe-

Plesejte Bohu všechny země, pějte píseň jménu jeho. Pojděte a slyšte; i budu vypravovati vám všem, kteří se bojíte Boha, jak veliké

cit Dóminus ánimae meae, věci Bůh učinil duši mé,
allelúja. aleluja.

S e c r e t a

Deus, qui nos per hujus sacrificii veneranda commercia, unius summae divinitatis participes effecti: praesta, quaesumus; ut, sicut tuam cognoscimus veritatem, sic eam dignis moribus assequámur. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi nás skrze vznešené společenství s touto obětí učinil účastnými jediného a nejvyššího Božství, dej, prosíme, abychom jako tvou poveritatem, sic eam dignis znáváme pravdu, tak jí důstojnými dosáhli mravy. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554).

Communio. Joan. 16. K přijímání. Jan 16, 8.

Cum venerit Paráclitus Spíritus veritatis, ille arguet mundum de peccato, et de justitia, et de iudicio, allelúja, allelúja.

Až přijde Utěšitel Duch pravdy, on usvědčí svět z hříchů, spravedlnosti a soudu, aleluja, aleluja.

P o s t c o m m u n i o

Adesto nobis, Dómine, Deus noster: ut per haec, quae fideliter súmpsimus, et purgémur a vitiis, et a periculis ómnibus eruámur. Per Dóminum...

P o p ř i j í m á n í

Přispěj nám, Pane, Bože náš, abychom tím, co jsme u víře přijali i od hříchů očistěni i ze všelikých nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Neděle pátá po Velikonocích

Celý svět by měl hlaholiti chválou, Bohu vzdávanou, neboť pro své nekonečné Milosrdenství nás spasil. Velebme Boha za to, že nás počítá mezi svůj lid! — Teď, když jest Bůh opět usmířen, můžeme mu směle předkládati své prosby. Jelikož však nevíme, co jest k našemu prospěchu, prosme, aby nám Bůh sám vnukl, zač se máme modlití.

Introitus. Is. 48, 20.

Vstup. Isaiáš 48, 20.

Vocem jucunditatis annuntiáte, et audiátur, allelúja: annuntiáte usque ad

Hlasem radostným to zvěstujte, aby to bylo známo, aleluja. Zvěstujte to

extrémum terrae: liberávit
Dóminus pópulum suum,
allelúja, allelúja. Ps. 65,
1-2. Jubiláte Deo omnis
terra, psalmum dícite nó-
mini ejus: date glóriam
laudi ejus. V. Glória
Patri et Fílio...

Oratio

Deus, a quo bona cunc-
ta procédunt, largire sup-
plicibus tuis: ut cogitémus,
te inspiránte, quae recta
sunt; et te gubernánte,
éadem faciámus. Per Dó-
minum nostrum...

. Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Léctio

Epístolae b. Jacóbi Apó-
stoli. cap. 1, 22-27.

Víra bez dobrých skutků je neplodná. Nestačí pouze věřiti,
nýbrž je třeba poznané pravdy uváděti ve skutek. Nezapomeňme
tedy po Velikonocích na své nadšení, v kterém se teď zrcadlíme,
nýbrž použijme ho pro všeliký dobrý skutek.

Caríssimi: Estóte factó-
res verbi, et non auditóres
tantum: falléntes vosmet-
ípsos. Quia si quis audítor
est verbi, et non factor:
hic comparábitur viro con-
sideránti vultum nativitatís
suae in spéculo: conside-
rávit enim se, et ábiit, et
statim oblítus est, qualis
fúerit. Qui autem perspé-
xerit in legem perféctam
libertátis, et permánserit in
ea, non audítor obliviósus
factus, sed factor óperis:
hic beátus in facto suo erit.
Si quis autem putat se re-

až do končin země: Pán
vykoupil lid svůj, aleluja,
aleluja. Ž. 65, 1-2. Plesejte
Bohu všecky země. Píseň
pějte jménu jeho; vzdejte
čest na oslavu jeho. V. Slá-
va Otci i Synu i Duchu
Svatému...

Modlitba

Bože, od něhož všechno
dobro pochází, uděl po-
korně tě prosícím, aby-
chom tvým vnukáním my-
slili, co pravé jest, a tvým
vedením to konali. Skrze
Pána našeho...

Čtení

z listu svatého Jakuba
Apoštola. 1, 22-27.

Miláčkové, buďte čini-
teli slova, a ne posluchači
toliko, oklamávající sami
sebe. Neboť je-li někdo
posluchačem slova, a ne
činitelem, ten se podobá
člověku, jenž patří na při-
rozenou tvářnost svou v
zrcadle: on totiž na sebe
popatří a odejde a hned
zapomene jaký byl. Kdo
však prohlédne v dokonalý
zákon svobody a při něm
vytrvá, nejasa posluchačem
zapomínavým, nýbrž čini-
telem díla, ten bude bla-
hoslaveným ve svém ko-

ligiosum esse, non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est religio. Religio munda, et immaculata apud Deum, et Patrem, haec est: Visitare pupillos, et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc saeculo.

Allelúja, allelúja. V. Surrexit Christus, et illuxit nobis, quos redemit sanguine suo. Allelúja. V. Joan. 16, 28. Exivi a Patre, et veni in mundum: iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúja.

nání. Domnívá-li se pak někdo, že jest nábožný, ale nedrží na uzdě svého jazyka, nýbrž klame srdce své, toho nábožnost jest bezužitku. Nábožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je tato: Navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a zachovati se neposkvrněným od tohoto světa.

Aleluja, aleluja. V. Kristus vstal z mrtvých a v záři zjevil se nám, které vykoupil krví svou. Aleluja. V. Jan 16, 28. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a idu k Otci. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Joann. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 23-30.

Kristus se nám slavně zapřisáhl, že nebeský Otec nám dá všechno, zač jej budeme pro zásluhy Spasitelovy prositi. Buďme tedy jeho dokonalými učedníky a pak s naprostou jistotou očekávejme, že se všechna naše přání splní.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Usque modo non petistis quidquam in nomine meo: Petite, et accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. Haec in proverbii locutus sum vobis. Venit hora, cum jam non in proverbii loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. In

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Amen, amen pravím vám: Budete-li zač prositi Otce ve jménu mém, dá vám. Až dosavad jste neprosili za nic ve jménu mém: prostě, a vezmete, aby radost vaše byla úplná. Toto jsem vám mluvil v podobstvích; přichází hodina, kdy nebudu již mluvit vám v podobstvích, nýbrž zjevně budu vám

illo die in nómine meo petétis: et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad patrem. Dicunt ei discípuli ejus: Ecce nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te intéroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 65.

Benedícite, gentes, Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecationem meam, et misericórdiam suam a me, allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per haec piaev devotiónis offícia, ad coeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum...

Druhá a třetí Tichá modlitba (str. 554). Preface velikonoční (str. 33).

zvěstovati o Otci. V ten den budete prositi ve jménu mém; a nepravím vám, že já budu prositi Otce za vás, neboť Otec sám miluje vás, protože vy jste milovali mne a uvěřili jste, že jsem já vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci.“ Řkou jemu učedníci jeho: „Aj, nyní mluvíš zjevně a žádného podobenství nepravíš; nyní víme, že znáš všecko a nemáš potřebí, aby se tě kdo tázal; proto věříme, že jsi od Boha vyšel.“ *Credo*.

Obětování. Ž. 65, 8-9 a 20.

Velebte, národové, Pána, Boha našeho, a rozhlašujte mocně chválu jeho, neboť duši mou zachoval při životě a nedopustil, aby poklesly nohy mé. Veleben budiž Pán, jenž nezamítl prosby mé a neodvrátil milosrdenství svého ode mne, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, prosby věřících s obětními dary, abychom pomocí těchto úkonů zbožné oddanosti k nebeské dospěli slávě. Skrze Pána našeho...

Communio. Ps. 95, 2. K přijímání Ž. 95, 2.
 Cantáte Dómino, alle- Zpívejte Pánu, aleluja.
 lúja: cantáte Dómino, et Zpívejte Pánu a velebte
 benedícite nomen ejus: jméno jeho; blahoslavte
 bene nuntiáte de die in den ze dne spásu jeho,
 diem salutáre ejus, alle- aleluja, aleluja.
 lúja, allelúja.

Postcommunio

Po přijímání

Tríbue nobis, Dómine, Uděl nám, Pane, kteří
 coeléstis mensae virtúte jsme silou nebeského sto-
 satiátis, et disideráre quae lování nasycení, abychom
 recta sunt, et disideráta toužili po tom, co pravé
 percípere. Per Dóminum jest, a touženého dosáhli.
 nostrum . . . Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání (str. 554).

Křížové či prosebné dny

(v pondělí, v úterý a ve středu)

Křížovými či prosebnými dny (Feriae Rogationum) se nazývají tři poslední dny před Nanebevstoupením Páně. Svě jméno mají od toho, že věřící se ubírají s křížem v průvodě a za neustálých proseb a modliteb volají k Bohu o milosrdenství! Zavedl je v V. století biskup Mamertus z Vienne v jižní Francii, když byla tato krajina stíhána Božími tresty. Odtud se tento zvyk velice rychle rozšířil po celé Církvi. Na rozdíl od staršího průvodu 25. dubna nazývá se tento průvod „Litaniae minores“; (menší= mladší). Kněžstvo vychází s lidem do polí a zahrad a prosí Boha o úrodu; za odvrácení moru, hladu, války, krupobití, jakož i hříchů, bludu a nevěry, kteréžto tři poslední věci bývají příčinou trestů Božích. Ten sice ví, čeho potřebujeme, chce však na nás, abychom jej za to prosili, abychom si stále připomínali, že ve všem závisíme na Bohu. Litanie, které se při tom kněz s lidem modlí (viz Příklad), jsou vzorem vytrvalé modlitby. Lid se ubírá v průvodě či procesí (od lat. slova procedere, kráčet vpřed, putovat) na znamení, že hledá milosrdenství Božího. Do svého průvodu zve všechny svaté a světice, aby jejich přímlovou byl spíše vyslyšen.

Při průvodě a následující mši sv. užívá se fialové barvy bohoslužebné na znamení kajícího, které máme zapotřebí, abychom došli vyslyšení.

Stejný průvod a mše sv. konají se také na sv. Marka 25. dubna (Litaniae majores; větší=starší), kdy pučící úroda má nejvíce potřebu požehnání Božího. Tento průvod vznikl v Římě již před Rehořem Velikým a spojení s dnem sv. Marka jest jen nahodilé a pozdějšího data.

Při prosebném průvodu zpívá se před litaniemi následující:
Antiphona. Ps. 43, 26. Antifona. Ž. 43, 26.

<p>Exsúrge, Dómine, ád- juva nos: et líbera nos propter nomen tuum. Ps. ibid. 2. Deus, aúribus no- stris audívimus: patres nostri annuntiavérunt no- bis. V. Glória Patri... — Exsúrge...</p>	<p>Povstaň, Pane, pomoz nám a vysvobod' nás pro jméno své. Ž. tamt. 2. Bo- že, ušima svýma jsme sly- šeli, otcové naši nám to zvěstovali. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému... — Povstaň...</p>
---	--

Mše svatá prosebná

Nejvyšší Pán náš jest tvrzí naší a útočištěm, kam se můžeme bezpečně utéci před zlobou pekla a světa. Víme, že jej nalezneme v posvěceném chrámu jeho, kde vyslýchá všechny naše pokorné prosby. Hledejme jej tam tedy a buďme jisti, že se smiluje nad námi, zrovna jako se smiloval nad králem Davidem, jak to v dnešním Vstupu dosvědčuje.

Introitus. Ps. 17, 7. Vstup. Ž. 17, 7.

<p>Exaudívit de templo sancto suo vocem meam, allelúja: et clamor meus in conspéctu ejus introívit in aures ejus, allelúja, al- lelúja. Ps. ib. 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dó- minus firmaméntum meum, et liberátor meus. V. Gló- ria Patri et Fílio...</p>	<p>Vyslyšel z chrámu sva- tého svého volání mé, ale- luja; a nářek můj před tváří jeho přišel k uším jeho, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má! Pán jest tvrz má a útočiště mé a vysvobo- ditel můj. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...</p>
---	---

V této mši se neříká ani „Sláva na výsostech Bohu“, ani „Věřím“.

Oratio

Praesta, quaesumus; om-
nípotens Deus, ut qui in
afflictióné nostra de tua
pietáte confídimus, contra
advérsa ómnia, tua sem-
per protectióné muniámur.
Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, kte-
ří v soužení svém ve tvou
dobrotivost doufáme, proti
všelikému protivenství po-
vždy tvou záštitou chrá-
něni byli. Skrze Pána...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46).

L é c t i o

Epístolae beáti Jacóbi Apó-
stoli. c. 5, 16-20.

Č t e n í

z listu svatého Jakuba Apo-
stola. 5, 16-20.

První podmínkou vyslyšení našich prosob jest lítost nad spáchanými hříchy, kterou se vracíme opět k Bohu, jež jsme hříchy opustili. Druhou podmínkou pak jest vytrvalost v modlitbě, kterou dokazujeme svou pokornou důvěru v nekonečné milosrdenství Boží. Svými modlitbami můžeme pomoci i druhým, jimž Bůh na naši přimluvu udělí svou Milost.

Caríssimi. Confitémini altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justí assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit: et coelum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a verítate, et convérterit quis eum: scire debet, quóniam qui convérte fécit peccatórem ab erróre viae suae, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

Allelúja. V. Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Bratři, vyznávejte se jedni druhým z hříchů svých a modlete se za sebe vespolek, abyste byli uzdraveni. Mnoho může modlitba spravedlivého usilovná. Eliáš byl člověk podrobený utrpením jako my, a prosil modlitbou, aby nepršelo na zemi; i nepršelo po tři roky a šest měsíců. A opět se modlil; i vydalo nebe dešť, a země dala úrodu svou. Bratři moji, jestliže by kdo mezi vámi zbloudil od pravdy, a někdo by ho obrátil, věz, že kdo odvrátí hříšníka od bludné cesty jeho, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů.

Aleluja. V. Ž. 117, 1. Oslavujme Pána, neboť jest dobrotiv, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 11. podle Lukáše. 11, 5-13.

Když lidé, kteří v přirovnání k nekonečně dobrému Bohu jsou zlími, dovedou na prosby svých přátel těmto prokazovati jenom dobro, čím spíše nám je prokáže Bůh, jenž touží nám

dávati ze svých pokladů! Mnohdy nás nechává trochu čekati na vyslyšení, ale ne proto, že nám nechce činiti dobře, nýbrž, aby nás přiměl k větší pokoře a k uznání naší závislosti na něm. Jeho slova v dnešním Evangeliu však jsou slavnou přísahou, že vytrvale prosícího nikdy neodmítne. Nesmíme tedy o tom pochybovati!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Quis vestrum habébit amicum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, et non hábeo quod ponam ante illum: et ille deíntus respóndens, dicat: Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: quaerite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, invenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: numquid pórriget illi scorpiónem? Si ergo vos cum sitis

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Kdo z vás bude míti přítele, jenž, půjde-li k němu o půlnoci a řekne-li mu: ‚Příteti, půjč mi tři chleby, neboť přítel můj přišel z cesty ke mně, a nemám, co bych mu předložil,‘ odpovídaje z vnitřka by mu řekl: ‚Nečiň mi obtíže; dveře jsou již zavřeny a dítky mé jsou se mnou na loži; nemohu vstáti a dáti tobě?‘ A jestliže on tlouci nepřestane; pravím vám: Ačkoli vstane nedá jemu proto, že jest přítelem jeho, přece pro neodbytnost jeho vstane a dá mu, kolik potřebuje. I já pravím vám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete; tlucte a bude vám otevřeno; neboť každý, kdo prosí, bere; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tlučé, otevře se. Zdali kdo z vás podá synu svému kámen, když ho jako otce bude prositi za chléb? Aneb jestli za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? Aneb bude-li ho prositi za vejce, zdali podá jemu štíra? Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávati

mali, nostis bona data dare filiis vestris: quanto magis Pater vester de coelo dabit spírítum bonum peténtibus se?

dítkám svým, čím spíše Otec váš nebeský dá ducha dobrého těm, kteří ho prosí.“

Offertorium. Ps. 108.

Obětování. Ž. 108, 30-31.

Contifébor Dómino nimis in ore meo: et in médio multórum laudábo eum, qui ástitit a dextris paúperis: ut salvam fáceret a persecúntibus ánimam meam, allelúja.

Slaviti budu velmi Pána ústy svými a ve shromáždění valném chváliti jej budu, neboť postavil se chudému po pravici, aby vysvobodil od pronásledovatelů duši mou, aleluja.

Secreta

Tichá modlitba

Haec múnera, quaesumus, Dómine, et víncula nostrae pravítatis absolvant, et tuae nobis misericórdiae dona concílient. Per Dóminum nostrum...

Tyto dary, prosíme, Pane, nechť rozváží pouta našich nepravostí a tvého milosrdenství nám dary zjednájí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50). Preface velikonoční (str. 33).

Communio. Luk. 11, 9-10.

Kpřijímání. Luk. 11, 9-10.

Pétite, et accipiétis: quaerite, et inventiétis: pulsáte, et aperiétur vobis: omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, invenit: et pulsánti aperiétur, allelúja.

Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlucte a bude vám otevřeno, neboť každý, kdo prosí, bere; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tlučé, bude otevřeno, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Vota nostra, quaesumus, Dómine, pio favóre prosequere: ut, dum dona tua in tribulatióne percípimus, de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus. Per Dóminum nostrum...

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivou přízní provázej, abychom dary tvoje v soužení svém přijali a takto svojí útěchou v lásce k tobě rostli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba (str. 554); ve velikonočním týdnu říká se jenom modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 50).

Svatvečer Nanebevstoupení Páně

Mše sv. jako o páté neděli po Velikonocích (str. 565) vyjímaje následující: Druhé modlitby z mše sv. prosebné (str. 570, 573), třetí ke cti Panny Marie (str. 554).

L é c t i o

Epistolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 7-13.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secundum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captivam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiôres partes terrae? Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes coelos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastôres et doctôres, ad consummatónem sanctorum in opus ministérii, in aedificatióne córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fidei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram aetá-tis plenitudinis Christi.

Č t e n í

z listu sv. Pavla apoštola k Efeským. 4, 7-13.

Bratři, jednomukaždému z nás byla dána milost podle míry daru Kristova. Proto praví: „Vystoupiv do výše, odvedl zajatce, dal dary lidem.“ To však že vystoupil, co je to, leč že dříve také sestoupil na dolní části země? Ten, jenž sestoupil, ten právě je to, jenž také vystoupil nade všechna nebesa, aby naplnil všecko. On také dal jedny za apoštoly, jiné za proroky, jiné za evangelisty, jiné za pastýře a učitele, aby za účelem zdokonalení věřících konali službu a vzdělávali tělo Kristovo, až bychom se sešli všickni v jednotu víry a poznání Syna Božího, v muže dospělého, v míru věku plnosti Kristovy.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia sancti Evangelii secundum Joán. c. 17.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 17, 1-11.

Úloha vykupitelská byla skončena umučením Páně a jeho Vzkříšením. Odměna jeho jako člověka byla v oslavení, kterého se mu dostalo od Otce. Na tento slavnostní okamžik se připravujeme v tento svatvečer.

In illo tēpore: Sublevátis Jesus óculis in coelum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam aetérnam. Haec est autem vita aetérna: ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi, ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsium, clarítáte, quam hábui, priúsqum mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quae dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quae dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt:

Za onoho času Ježíš pozdvih očí k nebi řekl: „Otče přišla hodina; oslav Syna svého, aby Syn tvůj oslavil tebe, ježto jsi mu dal moc nade vším lidstvem, aby dal život věčný všem, které jsi dal jemu. To pak jest život věčný, aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, dokonav dílo, které jsi mi dal, abych je učinil. A nyní oslav mě ty, Otče, u sebe slávou, kterou jsem měl u tebe, prve nežli svět byl. Oznamil jsem jméno tvé lidem, které jsi mi dal ze světa. Tvoji byli, a mně jsi je dal, a slovo tvé zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, jest od tebe, neboť slova, která jsi mi dal, dal jsem jim, a oni je přijali a poznali právě, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že ty jsi mě poslal. Já za ně prosím. Neprosím to za svět, nýbrž za ty, které jsi mi dal, neboť tvoji jsou. A všechno, co jest mé, jest tvoje, a co jest tvé, jest moje, a jsem v nich oslaven. A již nejsem ve světě,

et clarificátus sum in eis. ale oni jsou ve světě, a
 Et jam non sum in mundo, já jdu k tobě.“
 et hi in mundo sunt, et Všichni, kdož uvěřili Kristu,
 ego ad te vénio. že byl poslán od Otce, mají
 v něm mocného přímluvce.

a Preface velikonoční (str. 33).

Nanebevstoupení Páně

Shromáždění u sv. Petra

Nanebevstoupením korunoval Kristus svůj boholidský život na světě. Vyšel od Otce svého, aby se nám učinil ve všem podobným a sňal s nás odsouzení, které na nás naši prarodičové uvalili. Svým umučením a svou smrtí zničil dluhopis, jímž jsme byli zapsáni peklu. Ukázal nám svým životem, čím jsme povinni Bohu a jak mu máme sloužiti. Svým zmrtvýchvstáním nám dokázal, že jest pravý Bůh a že všechna jeho slova zde na zemi mají věčnou platnost. Po skončeném díle odchází opět ke svému Otci, po jehož pravici sedí. Ještě jednou se objeví, ale pak zasedne k Soudu, jehož rozsudky budou po celou věčnost platiti. Ti, kdo mu uvěřili a dle jeho slov žili, budou s ním po celou věčnost kralovati v nekonečné blaženosti. Ti, kdo jím povrhli, budou po celou věčnost zavrženi a mučiti budou sami sebe v pekle. Pro co se rozhodneme?

Radujme se s Církví svatou, která dnes jása nad triumfálním vstupem svého božského Chotě do Nebe a upřeme na toto místo blaženosti svou mysl a své srdce!

Introitus. Act. 1, 11. Vstup. Skut. 1, 11.

Viri Galilaei, quid admirámini aspiciéntes in coelum? allelúja: quemádmódum vidístis eum ascendentem in coelum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 46, 2. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. V. Glória Patri et Fílio...

Oratio

Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad coelos ascendís-

Muži galilejští, proč hledíte s úžasem do nebe? Aleluja. Jak jste ho viděli vstupovati na nebe, tak přijde, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásáním. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku...

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří věříme, že dnešního dne Jednorozený tvůj, Vykupitel náš, na nebesa

se crédimus: ipsi quoque mente in coeléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum nostrum...

vstoupil, sami také myslí v nebesích dleli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

L é c t i o

Áctuum Apostolórum
1, 1-11.

Č t e n í

ze Skutků Apoštolských
1, 1-11.

Svatý Apoštol Lukáš vypravuje ve Skutcích Apoštolských o radostné události Nanebevstoupení Páně.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quae coepit Jesus fácere et docére usque in diem, qua, praecípiens Apóstolis per Spíritum Sanctum, quos elégit, assúptus est: quibus et praebuit seípsum vivum post passióem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, praecépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissionem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spíritu Sancto non post multos hos dies Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quae Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem super-

První knihu složil jsem, Theofile, o všech těch věcech, které Ježíš činil a učil od počátku až do dne, ve kterém byl vzat do nebe, dav příkaz skrze Duha Svatého apoštolům, jež byl vyvolil a jimž se také ukázal živý po svém utrpení mnoha důkazy, zjevuje se jim po čtyřicet dní a mluvě o království Božím. A když s nimi jedl, poručil jim, aby neodcházeli z Jerusalema, nýbrž aby očekávali zaslíbení Otcovo, kteréž (vece) „slyšeli jste z úst mých; neboť Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým po dnech nemnohých.“ I tázali se ho ti, kteří se byli shromáždili řkouce: „Pane, v tomto-li čase obnovíš království pro Israele?“ Ale on řekl jim: „Nepřisluší vám znáti časy neb chvíle, které Otec ustanovil moci sobě vlastní, avšak obdržíte sílu, když na vás sestoupí Duch Sva-

veniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judaea, et Samaría, et usque ad últimum terrae. Et cum haec dixisset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscepit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in coelum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilaei, quid statis aspiciéntes in coelum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in coelum, sic véniet, quemádmódum vidístis eum eúntem in coelum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 46, 6. Ascéndit Deus in jubilatíone, et Dóminus in voce tubae. Allelúja. V. Ps. 67, 18-19. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum, captivam duxit captivitátem. Allelúja.

tý, a budete mi svědky v Jerusalemě a po všem Judsku i Samařsku a až do končin země.“ A to pověděv, byl vyzdvižen před jejich zraky, a oblak vzal jej s očí jejich. A jak hleděli upřeně do nebe, když se tam ubíral, aj dva muži stáli u nich v rouše bílém a řekli: „Muži galilejští, proč stojíte hledíce do nebe? Ten Ježíš, který vzat jest od vás do nebe, přijde tak, jak jste ho viděli do nebe jíti.“

Aleluja, aleluja. V. Ž. 46, 6. Vstoupil Bůh za plesání, Pán za zvuku polnic. Aleluja. V. Ž. 67, 18-19. Pán přichází se Sinaje do svatyně, vstupuje na výsost a jako zajatce vede s sebou zajetí. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 14-20.

Evangelium popisuje ještě krátce události po Zmrtvýchvstání Vykupitele, kdy dává svým vyvoleným Apoštolům poslední naučení a rozkaz šířiti jeho učení po celém světě. Rovněž o Nanebevstoupení svatý Evangelista mluví. Po přečtení se zhasne velikonoční svíce (paškál), která po 40 dní byla symbolem Vzkříšeného, jenž dnes opustil svoje vyvolené.

In illo tempóre: Recumbéntibus úndecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitá-

Za onoho času Ježíš ukázel se jedenácti učedníkům, když byli za stolem, a vytýkal jim nevěru

temeórum, et durítiam cordis: quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangélium omni creatúrae. Qui crediderit et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui crediderint, haec sequéntur: In nómine meo daemónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super aegros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assumptus est in coelum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, praedicavérunt ubique, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatione, et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae pro Filii tui gloriósa Ascensione deférimus: et concéde propítius; ut a praeséntibus perículis liberémur, et ad vitam per-

jejich a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří jej byli viděli zmrtvých vstalého. A řekl jim: „Jdouce do veškerého světa, kažte Evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtěn bude, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zavržen. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tyto divy: ve jménu mém budou zlé duchy vymítati, novými jazyky mluvíti, hady bráti a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vkládati, a ti se uzdraví.“ A když Pán Ježíš byl k nim domluvil, vzat jest do nebe a usedl po pravici Boží; oni pak vyšedše kázali všude, a Pán jim pomáhal a potvrzoval slova jejich zázraky, které potom následovaly.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 46, 6.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, obětní dary, které pro slavné Nanebevstoupení Syna tvého přinášíme, a popřej milostivě, abychom od časných nebezpečí vysvobozeni by-

veniámus aeternam. Per li a života věčného došli.
eúmdem Dóminum... Skrze téhož Pána...

Preface (str. 34).

Communio. Ps. 67, 33-34. K přijímání. Ž. 67.

Psállite Dómino, qui ascéndit super coelos coelorum ad Oriéntem, allelúja. Prozpěvujte Pánu, jenž vstoupil na nebesa nebes směrem k Východu, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Praesta nobis, quae sumus, omnipotens et misericors Deus: ut, quae visibilibus mysteriis sumenda percépimus, invisibili consequámur effectú. Per Dóminum nostrum... Uděl nám, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, abychom, co jsme pod viditelnými tajemstvími jako pokrm přijali, toho i neviditelného účinku dosáhli. Skrze Pána...

Dnešním dnem počíná se příprava na seslání Ducha Svatého. Připojme se k oné krásné nově, kterou konali apoštolové s Pannou Marií ve večeradle Páně, trvající na modlitbách a očekávající slíbeného Ducha Svatého.

Mezi oktávem bere se stejná mše jako o svátku Nanebevstoupení Páně (str. 576); přibírá se k tomu druhá (str. 554) a třetí modlitba (str. 46—50). Padá-li do té doby nějaký svátek (duplex nebo semiduplex), bere se mše sv. z tohoto svátku a jako připomínka říkají se modlitby ze svátku Nanebevzetí Páně. Je-li tento svátek jednoduchý (simplex), bere se mše sv. ze svátku Nanebevzetí, jako druhá připomínka berou se modlitby z jednoduchého svátku a jako třetí připomínka modlitby ke cti Panny Marie (str. 554).

Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně

Teď už sídlí náš Vykupitel v Nebi. Chceme-li jeho tvář uzříti, musíme své pohledy odvrátiti od země a světa. K nebi se musíme obracet ve všech svých útrapách, neboť tam sídlí naše Spása a Světlo našich duší. — Vyprosme si na oslaveném Kristu milost věrnosti k jeho příkazům, jež nám zde na světě jako drahocenné dědictví zanechal! — Ve středověku nazývali v Římě tuto neděli „růžovou“, neboť lid sypal k uctění Pána Ježíše po kostele růže a jiné květy.

Introitus. Ps. 26, 7, 8, 9. Vstup. Ž. 26, 7, 8 a 9.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te, Vyslyš, Pane, hlas můj, kterým volám k tobě, allelúja: tibi dixit cor luja. K tobě mluví srdce

meum, quaesivi vultum tuum, vultum tuum, Dómine requíram: ne avértas fáciem tuam a me, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem tímébo? V. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuae sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 576).

Lectio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 4, 7-11.

Nejněžnějším odkazem Kristovým jsou jeho neustálé pobídky k prokazování Lásky — k Bohu v modlitbě, k bližnímu v pokorné službě.

Caríssimi: Estóte prudentes, et vigiláte in orationibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem continuam habéntes: quia cáritas óperit multitudínem peccatórum. Hospitáles ívicem sine murmuratióne: unusquisque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrátes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiae Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam ministrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Je-

mé, hledám tvář tvou. Po tváři tvé budu, Pane, toužiti; neodvracej tváře své ode mne, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Pán jest světlo mé a spása má, koho bych se měl báti? V. Sláva Otci i Synu...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, učiň, abychom tobě povždy i oddanou projevovali vůli i velebnosti tvé čistým sloužili srdcem. Skrze Pána našeho...

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 4, 7-11.

Nejmilejší, buďte opatrní a bděte na modlitbách. Předem mějte vytrvalou lásku k sobě vespolek, neboť láska přikrývá množství hříchů; buďte pohostinští jedni k druhým bez reptání. Posluhujte si vespolek každý podle milosti, kterou byl obdržel, jakožto dobří správcové rozličné milosti Boží; mluvili kdo, mluv jako slova Boží; přisluhujli kdo, přisluhuj jako z moci, kterou Bůh uděluje, aby ve všem byl oslaven Bůh skrze Ježíše Krista, Pána našeho.

sum Christum, Dóminum nostrum.

Allelúja, allelúja. *Ů.*
Ps. 46, 9. Regnávít Dóminus super omnes gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Allelúja. *V.* Joann. 14, 18. Non vos relínquam órphanos: vado, et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. Allelúja.

Kdyby lidská společnost plnila tyto křesťanské příkazy, nebylo by válek a nesvárů.

Aleluja, aleluja. *V.* Ž. 46, 9. Kraluje Pán nade všemi národy; Bůh sedí na trůnu svém svatém. Aleluja. *Ů.* Jan 14, 18. Nezanéchám vás sirotky; jdu a přijdu k vám a radovati se bude srdce vaše. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. 15 et 16. † Slova sv. Ev. podle Jana. 15, 26-27 a 16, 1-4.

Vykupitel neslabil lidstvu Ráj na zemi a svým nejvěrnějším předpovídá pronásledování. Tato předpověď má nás povzbuditi k důvěře v Boha, jenž o tom všem už předem ví a dovede všechno zlo svým vyvoleným obrátiti v dobro. Abychom v těchto zkouškách vytrvali, sešle Ducha Svatého, jenž nám dosvědčí Božství Ježíše Krista.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimoniúm perhibébit de me: et vos testimoniúm perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Haec locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos: sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitrétur obséquium se praestáre Deo. Et haec fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed haec locútus sum vobis, ut, cum vénerit

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Když přijde Utěšitel, kterého já pošlu vám od Otce, Duch pravdy, jenž vychází od Otce, ten bude svědčiti o mně; avšak i vy budete svědčiti, neboť jste se mnou od počátku. Toto mluvil jsem vám, abyste se nepohoršili. Z náboženské obce své vyloučí vás, ano přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívati, že by tím Bohu sloužil. A to vám učiní, poněvadž nepoznali Otce ani mne. Ale tyto věci mluvil jsem vám, abyste, když přijde hodina je-

hora eorum, reminiscámini, quia ego dixi vobis. jich, rozpomenuli se, že jsem je vám pověděl.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Obětování. Ž. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatione: et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, alluluja.

Secreta

Tichá modlitba

Sacrificia nos, Dómine, immaculáta puríficent: et méntibus nostris supérnae grátiae dent vigórem. Per Dóminum nostrum...

Oběti neposkrvněné, Pane, nechť nás očistí a duším našim dodají nebeské milosti sílu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 579). Preface (str. 34).

Communio

K přijímání

Joan. 17, 12-13 et 15.

Jan 17, 12-13 a 15.

Pater, cum essem cum eis, ego servábam eos, quos dedísti mihi, allelúja: nunc autem ad te vénio: non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo, allelúja, allelúja.

Otče, když jsem byl s nimi, chránil jsem těch, které jsi mi dal, aleluja. Nyní však jdu k tobě; neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je chránil od zlého, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Repléti, Dómine, munéribus sacris: da, quaesumus; ut in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum nostrum...

Nasyčení jsme, Pane, dary svatými; dej, prosíme, abychom v ustavičném díkučinění setrvali. Skrze Pána našeho...

Připomínka Nanebevstoupení Páně (str. 580).

Svatvečer Svatodušní

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

Jako v noci o Bílou sobotu, tak i dnes ve svatvečer Hodu Božího Svatodušního dostávali katechumeni křest svatý, zvláště oni, kterým to bylo pro nemoc o Bílou sobotu nemožno. Proto dnešní bohoslužba podobá se v mnohém bohoslužbě Bílé soboty.

Nejprve čte kněz na epištolní straně šest Proctví. Před modlitbami však nevyzývá k pokleknutí.

Proroctví

První Proroctví: stejné jako na str 485

Oratio

Orémus. Deus, qui in Ábrahae fámuli tui ópere, humáno géneri obediéntiae exémpla praeuísti: concéde nobis, et nostrae voluntátis pravítatem frángere, et tuórum praeceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum.

Druhé Proroctví: stejné jako na str. 488. Po něm Traktus (2. Mojž. 15, 1-2) na str. 489.

Oratio

Orémus. Deus, qui primis tempóribus impléta miracula novi Testaménti luce reserásti, ut et Mare Rubrum forma sacri fontis existeret, et liberáta plebs ab Aegyptiaca seruitúte christiáni pópuli sacraménta praeférret: da, ut omnes gentes, Israélis privilégium mérito fidei consecútae, Spíritus tui participatióne regeneréntur. Per Dóminum..in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Třetí Proroctví : stejné jako na str. 501. Potom Traktus (5. Mojž. 32, 1-4.) na str. 502.

Oratio

Orémus. Deus, glorificátio fidélium, et vita iustórum, qui per Móysen, fámulum tuum, nos quoque modulatióne sacri cármí-

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi činem služebníka svého Abrahama lidskému pokolení dal příklad poslušnosti, uděl nám, abychom i zlomili převrácenost své vůle i naplnili ve všem správnost tvých přikázání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi zázraky učiněné v dřívějších časech světlem Nového Zákona ozřejmil, takže Červené Moře jeví se jako obraz svatého pramene a lid osvobozený z egyptského zajetí ukazuje na svátosti křesťanského lidu, dej, aby všichni národové zásluhou víry výsady Israelovy dosáhnuvše, přijetím Ducha tvého znovuzrozeni byli. Skrze Pána... v jednotě téhož.

Modlitba

Modleme se! Bože, slávo věřících a živote spravedlivých, jenž jsi také nás zpěvem svaté písně služebníka svého Mojžíše

nis erudisti: univérsis géntibus misericórdiae tuae munus operáre, tribuendo beatitúdinem, auferendo terrórem: ut, quod pronuntiátum est ad supplícium, in remédium transferátur aetérnum. Per Dóminum . . .

Čtvrté Proroctví: stejné jako na str. 497. Potom Traktus (Is. 5, 1-2.) na str. 498.

O r a t i o

Orémus. Omnípotens sempitérne Deus, qui per únicum Fílium tuum, Ecclésiae tuae demonstrásti te esse cultórem: omnem pálmitem, fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcolens, ut fructus áfferat amplióres: fidélibus tuis, quos velut vineam ex Aegýpto per fontem baptísmi transtulisti, nullae peccatórum spinae praeváleant: ut, Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúndem Dóminum nostrum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus . . .

Páté Proroctví: stejné jako na str. 492.

O r a t i o

Orémus. Deus, qui nobis per Prophetárum ora praecepísti temporália relínquere, atque ad aetérna festináre: da fámulis tuis;

poučil, vykonávej nad všemi národy úřad milosrdenství svého, uděluje blaženost, odnímaje hrůzu, aby pohrůžka trestu obrátila se v lék věčný. Skrze Pána našeho Ješíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

M o d l i t b a

Modleme se! Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi skrze jediného Syna svého ukázal se býti vzdělavatelem své Církve, pěstuje laskavě — aby přinesla hojnější plody — každou ratolest, která přináší plody v témže tvém Pomazaném, jenž jest pravou révou, nechť nad věrnými tvými, které jsi jako vinici skrze křestní pramen z Egypta přesadil, žádné trny hříchů nemají převahy, aby, posvěcením Ducha tvého jsouce chráněni, obohaceni byli věčnými plody. Skrze téhož Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

M o d l i t b a

Modleme se! Bože, jenž jsi nám ústy Proroků nařídil časné věci opustiti a k věčným spěti, dej služebníkům svým, abychom,

ut, quae a te iussa cognovimus, implere coelesti inspiratione valeamus. Per Dóminum . . .

co jsme poznali, že je tebou nařízeno, dovedli nebeským vnuknutím vyplniti. Skrze Pána . . .

Šesté Prorocství: stejné jako na str. 495.

Oratio

Orémus. Dómine, Deus virtutum, qui collápsa reparas, et reparata conservas: auge pópulos in tuí nómínis sanctificatióne renovádos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Modleme se! Hospodine, Bože zástupů, který rozpadlé napravuješ a napravené zachovááš, rozmnož národy, kteří posvěcováním jména tvého mají obnovení bytí, aby všichni, kteří svatým křtem jsou obmýváni, povždy tvým vnukáním řízení byli. Skrze Pána . . .

Svěcení křestní vody

Po Prorocstvích světlí se ve farních kostelích křestní voda. Modlitby jsou stejné jako o Bílou sobotu (str. 507 atd.). Cestou ke křtitelnici zpívá se Traktus (Ž. 41, 2-4.) jako na str. 508. U křtitelnice modlí se kněz před svěcením křestní vody:

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

V. Pán s vámi.
R. I s duchem tvým.

Oratio

Orémus. Concéde, quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui sollemnítátem doni Sancti Spírítus cólimus, coeléstibus desidériis accénsi, fontem vitae sitiámus. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spírítus Sancti Deus . . .

Modlitba

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavnost seslání Ducha Svatého konáme, zaníceni jsouce nebeskými touhami, žíznili po prameni života. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého.

Na zpáteční cestě od křtitelnice, po svěcení křestní vody, říká se zkrácená litanie ke všem svatým (viz Příklad).

Mše svatá

Vstup říká se jenom v soukromých mších sv.; při slavné mši sv. odpadá jako o Bílou sobotu. — Spojíme se s novokřtěnci a

budeme s nimi toužiti po úplném očistění a po novém Duchu, jímž se necháme prostoupit.

Introitus

Ez. 36, 23, 24, 25-26.

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímíni ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum, allelúja, allelúja. Ps. 33, 2. Benedícám Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri...

Při Gloria rozezvučí se jako o Břlé sobotě všecky zvony, aby byla naznačena naše radost.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuae super nos splendor effúlgeat: et lux tuae lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, Sancti Spíritus illustratióne confirmet. Per Dóminum .. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

Léctio

Áctuum Apostolórum cap. 19, 1-8.

Také my jsme pokřtění na jméno Ježíšovo; tím však povstala pro nás povinnost chovati se jako učedníci jeho.

In diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superiórius pártibus veníret Éphesum, et inve-

Vstup

Ez. 36, 23, 24, 25-26.

Až budu posvěcen mezi vámi, shromáždím vás ze všech zemí; a vyliji na vás vodu čistou. I budete očistěni ode všech poskvrnění svých; a dám vám ducha svého, aleluja, aleluja. Ž. 33, 2. Chváliti budu Pána v každém čase; vždycky bude chvála jeho v ústech mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby lesk tvé jasnosti nad námi zazářil, a světlo světa tvého nechť srdce těch, kteří skrze milost tvou jsou znovuzrozeni, osvícením Ducha Svatého posílí. Skrze Pána ... v jednotě téhož Ducha Svatého ...

Čtení

ze Skutků apoštolských 19, 1-8.

V těch dnech, když Apóllo byl v Korintě, stalo se, že Pavel prošed krajiny horní přišel do Efesu a našel tam některé uče-

niret quosdam discipulos, dixitque ad eos: Si Spiritum Sanctum accepistis credentes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque si Spiritus Sanctus est, audivimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizati estis? Qui dixerunt: In Joannis baptismo. Dixit autem Paulus: Joannes baptizavit baptismo poenitentiae populum, dicens: In eum, qui venturus esset post ipsum, ut crederent, hoc est, in Jesum. His auditis, baptizati sunt in nomine Domini Jesu. Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus Sanctus super eos, et loquebantur linguis, et prophetabant. Erant autem omnes viri fere duodecim. Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans, et suadens de regno Dei.

Alleluja. V. Ps. 106, 1. Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudate Dominum, omnes gentes: et collaudate eum, omnes populi. V. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et

niky; i řekl k nim: „Zdali jste přijali Ducha Svatého uvěřivše?“ Oni však řekli: „Ale ani jsme neslyšeli, je-li Duch Svatý.“ Tu řekl: „V co tedy byli jste pokřtěni?“ A oni pravili: „V křest Janův.“ I řekl Pavel: „Jan křtil křtem pokání, říkáje lidu, aby věřili v toho, jenž přijde po něm, to jest v Ježíše.“ Uslyševše to byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. A když Pavel vložil na ně ruce, přišel na ně Duch Svatý; i mluvili jazyky a prorokovali. Bylo pak všech těch mužů asi dvánácte. Vešed potom do synagogy, mluvil svobodně a odvážně po tři měsíce, vykládaje a přesvědčiti hledě o věcech království Božího.

V prvních dobách Církve děly se zevně často věci, které nyní Duch Svatý působí svou milostí jenom ve skrytu duše.

Aleluja. V. Ž. 106, 1. Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána, všichni národové, chvalte jej, všichni lidé. V. Neboť upevněno jest nad námi jeho milosrdenství; věrnost Ho-

véritas Dómini manet in spodinova zůstává na věky.
aetérnum.

K Evangeliu se tentokrát neberou světla, jenom kadidlo.

Evangelium

† Sequéntia s. Evángélii Slova sv. Evangelia posecúndum Joánnem. c. 14. dle Jana. 14, 15-21.

Marně bychom mluvili Ježíšovi o své lásce, kdybychom ji nedokazovali zachováváním jeho přikázání. Jenom tehdy budeme také milováni Ježíšem a jeho Otcem.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in aetérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum; et mundus me jam non vidit. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea, et servat ea, ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo; et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Milujete-li mě, přikázání má zachovávejte. A já budu prositi Otce a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstával na věky, Ducha pravdy; jeho svět nemůže přijmouti, poněvadž ho nevidí ani ho nezná; vy však jej znáte, neboť ve vás zůstává a ve vás bude. Nenechám vás sirotků, přijdu zase k vám. Ještě maličko, a svět již mne neuzří; vy však mě uzříte, neboť já jsem živ, i vy živi budete. V ten den vy poznáte, že já jsem v Otci svém a vy ve mně a já ve vás. Kdo má přikázání moje a je zachovává, ten mě miluje. Kdo však miluje mne, bude milován od Otce mého; i já budu jej milovati a zjevím se mu.“

Křístus nás sice viditelně opustil, ale poslal nám za sebe neviditelného Utěšitele, jenž u nás zůstane na věky.

Non dicitur Credo.

Neříká se Věřím.

Offertorium. Ps. 103,30-31. Obětování. Ž. 103,30-31.

Emitte Spíritum tuum,
et creabúntur, et renová-
bis fáciem terrae: sit gló-
ria Dómini in saecula,
allelúja.

Sešli Ducha svého, a
stvoření povstanou; i obno-
víš tvář země. Budiž sláva
Hospodinova na věky,
aleluja.

Secreta

Múnera, quaesumus, Dó-
mine, obláta sanctífica:
et corda nostra Sancti
Spíritus illustratióne e-
múnda. Per Dóminum . . .
in unitáte ejúdem . . .

Tichá modlitba

Obětované dary, prosí-
me, Pane, posvět a srdce
naše osvícením Ducha
Svatého očisť. Skrze Pá-
na . . . v jednotě téhož
Ducha Svatého . . .

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 7, 37-39. K přijímání. Jan. 7, 37-39.

Último festivitátis die
dicébat Jesus: Qui in me
credit, flúmina de ventre
ejus fluent aquae vivae:
hoc autem dixit de Spí-
ritu, quem acceptúri erant
credéntes in eum, alleluja,
allelúja.

V poslední den slavnosti
Ježíš pravil: „Kdo ve mne
věří, proudové vody živé
poplynou z jeho útroh.“
To pak řekl o Duchu, kte-
rého měli přijmouti věřící
v něho, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet in-
fúsio: et sui roris íntima
aspersióne foecúndet. Per
Dóminum . . . in unitáte
ejúdem Spíritus Sancti . .

Po přijímání

Vlití Ducha Svatého,
Pane, nechť srdce naše
očistí a svou rosou jejich
nitro skropí a zúrodní.
Skrze Pána . . . v jednotě
téhož Ducha Svatého . . .

Hod Boží svatodušní

Shromáždění u sv. Petra

V době, kdy slunné teplo pohání v přírodě všechno ke zrání, připomíná si Církev příchod Ducha Svatého — Světla a ohně Lásky, — jenž přivádí do plodu sémě, které Kristus zasil do srdcí vyvolených. Jest to právě padesátý (řecky: pentecoste, toto slovo je v mnohých řečech základem pro pojmenování dnešního svátku) den po slavné noci Vzkříšení. Také Židé slavili o Letnicích padesátý den po vyjití z Egypta, jež bylo před-

obrazením pravých Velikonoc. Podle tradice dostal Mojžíš padesátého dne na hoře Sinaji za rachotu hromu a zvuku trub Desatero, vryté v kamenné desky. Duch Svatý však přichází sice po prvé do Církve sv. s hukotem mocného víchru a v podobě ohně, ale ne, aby děsil a spaloval, nýbrž potěšil a zanítil k lásce. Od té doby zůstal duší Církve sv., kterou oživuje, vede a chrání od bludů. Zázrak seslání Ducha Svatého se opakuje při svátosti sv. biřmování i v duši každého jednotlivce, jemuž vpaluje Plamen do srdce svůj zákon Lásky a zanechává v něm nebeské dary a plody svatosti.

Svatodušní svátky se staly brzo v Církvi sv. druhým dnem slavného udílení Křtu. Odtud ta podobnost svatvečera a týdne svatodušního se svatvečerem a týdnem velikonočním. Už za času sv. papeže Lva Velkého (440—461) následovaly tři ještě dnes obvyklé dny postu. Byly pokládány za svatý dar Ducha Svatého, jenž nás vyzývá k odříkávání. Toho však, čeho se v dnech postu odříkáváme, máme užítí k udílení láskyplné almužny těm nejpotřebnějším z našich bratří. Jest tedy duch odříkání v mnohém smyslu plodným darem Ducha Svatého.

Děkujeme tyto dni Bohu, že nám dal zroditi se z lůna Církve sv., která nedostala tvrdých zákonů od svého Zakladatele, nýbrž nejsladší zákony, po nichž lidská srdce prahnou — zákony Lásky. Vzpomeňme si také s vděčností na den svého sv. biřmování, kdy jsme se stali chrámem Ducha Svatého, a pečujme o to, abychom jej ničím neposkvrnili!

Liturgická barva svatodušních svátků jest červená — symbol ohně a Lásky.

Duch Svatý naplnil okrsek zemský a jako potvrzení své přítomnosti udělil Apoštolům znalost cizích řečí. Modleme se pokorně o to, aby nám udělil znalost nebeské řeči, bychom rozuměli, co se Bohu líbí a jak k němu dospějeme!

Introitus. Sap. 1,7.

Vstup. Moudr. 1,7.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cóninet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 67, 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. V Glória Patri et Filio. . .

Duch Páně naplňuje okrsek země, aleluja; a ten, který všecko obsahá, zná každý hlas, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. 67, 2. Povstaniž Bůh a rozprášení buďtež nepřátelé jeho; ať prchají, kdo jej nenávidí, před tváří jeho. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu

Bože, jenž jsi dnešního dne srdce věřících osvěcením Ducha Svatého poučil, dej nám, abychom

recta sápere, et de ejus
semper consolatióne gau-
dére. Per Dóminum... in
unitáte ejúsdem...

v témž Duchu pravé moud-
rosti došli a z jeho útěchy
se vždy radovali. Skrze
Pána.. v jednotě téhož..

Léctio

Actuum Apostolorum
cap. 2, 1-11.

Čtení

ze Skutků apoštolských
2, 1-11.

Ve Skutcích apoštolských čteme, jak Duch Svatý sestoupil na Apoštoly a učedníky ve způsobě ohnivých jazyků a jak tito udiveným cizincům hovořili v jejich mateřských jazycích.

Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes discípuli páriter in eódem loco: et factus est repente de coelo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis: et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispartítiae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et coepérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judaei, viri religiósi ex omni natióne, quae sub coelo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilaei sunt? Et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati

V těch dnech, když přišel den letnic, byli všickni pohromadě na jednom místě. Tu povstal náhle s nebe hukot, jako když táhne vítr silný, a naplnil dům, kde seděli; i ukázaly se jim jazyky jako ohnivé rozdělující se, a posadil se na každém z nich jeden, a všickni byli naplněni Duchem Svatým a počali mluvit jinými jazyky, jak ten Duch dával jim promlouvati. Přebývali pak v Jerusalemě židé, muži nábožní, ze všelikého národu pod nebem. A když povstal ten zvuk, sešel se zástup a strnul, neboť slyšeli je mluvit jedenkaždý jazykem svým. I žasli všichni a divili se řkouce: „Nejsou-li tito všichni, kteří mluví, Galilejci? I kterak my každý slyšíme jazyk svůj vlastní, ve kterém jsme se zrodili? My Parthové a Medové i Elamité a obyvatelé Mesopotamie, Judska i Kappadocie, Pon-

sumus? Parthi, et Medi, et Aelamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Judæam, et Cappadóciam, Pontum, et Ásiam, Phrýgiam, et Pamphýliam, Aegýptum, et partes Líbyæ, quæ est circa Cyrénem, et ádvenæ Románi, Judæi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Árabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 103, 30. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Allelúja. (Hic genuflectitur.) V. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Po celý oktáv svatodušní se říká ve mši sv. následující sekvence, která líčí milostiplné působení Ducha Svatého v duších lidských.

Sekvence

Veni Sancte Spíritus, et emítte coelitus lucis tuæ rádium.

Veni pater paúperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in aestu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Římský misál

tu i Asie, Frygie i Pamfylie, Egypta a končin Libye ležící při Cyreně, i přichozí Římané, jak židé tak novověrci, Kretané i Arabové — my slyšíme je mluvíti jazyky našimi o velikých skutcích Božích.“

I nyní sestupuje Duch Svatý na věřící; ne ovšem za těch úkazů, jako na první členy Církve, nýbrž tiše přichází tento host do našich duší a očekává, že mu v nich upravíme čisté a důstojné bydliště.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 103, 30. Sešli Ducha svého a stvoření budou; a obnovíš tvářnost země, alleluja. (Poklekne se.) V. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněf.

Duše Svatý, sestup v nás, vyšli k nám svůj nebes jas, paprskem rač ozářit!

Otče chudých, sestup k nám, dárce darů přijď ty sám, ty, kterýž jsi srdce svit!

Těšiteli ve strastech, sladký hosti duší všech, sladký's okřívání klid!

Odpočinek je tvůj dar, chládkem jsi, když pálí žár, v pláči umíš potěšit.

Světla zář tvá přebíhá ve hloub srdce zasahá — naplň jí svůj věrný lid!

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est saúcium.

Flecte quod est rígídum, fove quod est frígídum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, da salútis éxítum, da perénne gaúdium. Amen. Allelúja.

Božstvím svým nám vyjdi vstříc, jinak v lidech není nic, všechno může uškodit.

Kalné očisť od kalu, zavlaž, co schne v úpalu, raněné rač vyléčit!

Ztuhlé račiž ohýbat, zahřej tam, kde studí chlad, na scestí rač vůdcem být!

Račiž v tebe věřícím, Duše Svatý, věrným svým Sedmero své udělit!

Ctnosti zásluhu rač dát, spasně dej nám umírat, ve věčné dej slasti žít! Amen. Aleluja.

Tato sekvence hlubokého obsahu a dokonalé formy je pravděpodobně dílem buď papeže Innocence III. († 1216) nebo arcibiskupa Štěpána Langtona († 1228).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 14. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 14, 23-31.

Duch Svatý byl k nám poslán, aby nás naučil Krista milovati a jeho slova zachovávatí. Duch Pravdy nám připomíná a nás učí všemu, co Vykupitel pro nás vykonal.

In illo témpore: Dixit Jesus discípuľis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus; sed ejus, qui misit me, Patris. Haec locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in nómine meo,

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Miluje-li kdo mne, slovo mé zachovávatí bude. Otec můj bude ho milovati, i přijdeme k němu a příbytek u něho si učiníme. Kdo mě nemiluje, slov mých nezachovává, a přece slovo, které slyšíte, není moje, nýbrž Otce, který mě poslal. Toto mluvil jsem vám u vás zůstávaje. Utěšitel pak, Duch Svatý, kteréhož Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí

ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quae-
cúmque díxero vobis. Pa-
cem relínquo vobis, pacem
meam do vobis: non quó-
modo mundus dat, ego do
vobis. Non turbétur cor
vestrum, neque formídet.
Audístis quia ego dixi vo-
bis: Vado, et vénio ad vos.
Si diligerétis me, gauderétis
útique, quia vado ad
Patrem: quia Pater major
me est. Et nunc dixi vobis
priúsquam fiat: ut cum fa-
ctum fúerit, credátis. Jam
non multa loquar vobis-
cum. Venit enim princeps
mundi hujus, et in me non
habet quidquam. Sed ut
cognóscat mundus, quia dí-
ligo Patrem, et sicut man-
dátum dedit mihi Pater, sic
fácio. Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 67.

Confirma hoc Deus,
quod operátus es in nobis:
a templo tuo quod est in
Jerúsalem, tibi ófferent re-
ges múnera, allelúja.

S e c r e t a

Múnera, quaesumus, Dó-
mine, obláta sanctífica: et
corda nostra Sancti Spí-
ritus illustratióne emúnda.
Per Dóminum nostrum...
in unitáte ejúsdem...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Act. 2, 2 et 4.

Factus est repénite de

všem věcem a připomene
vám všecko, co jsem mlu-
vil vám. Pokoj svůj zůsta-
vuji vám, pokoj svůj dá-
vám vám; ne jako svět
dává, já vám dávám. Ne-
rmutiž se srdce vaše, aniž
se strachuj. Slyšeli jste,
že já jsem vám řekl: „Jdu
a přijdu zase k vám.“
Kdybyste mě milovali, ra-
dovali byste se, že jdu
k Otci, neboť Otec větší
jest mne. A nyní pověděl
jsem vám to, prve než by
se stalo, abyste, když se
stane, uvěřili. Již nebudu
mnoho mluvit s vámi, ne-
boť přichází kníže tohoto
světa, a na mně nemá ni-
čeho, avšak aby svět po-
znal, že miluji Otce a tak
činím, jak mi Otec při-
kázal.“ Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 67, 29-30.

Upevni to, co jsi v nás
vykonal, Bože! Pro chrám
tvůj v Jerusalemě budou
tobě králové přináseti da-
ry, aleluja.

T i c h á m o d l i t b a

Dary obětované, prosí-
me, Pane, posvěť a srdce
naše osvícením Duchu
Svatého očisť. Skrze Pá-
na našeho... v jednotě
téhož...

K přijímání. Sk. Ap. 2.

Povstal náhle s nebe

coelo sonus, tamquam ad-
 veniéntis spíritus vehemén-
 tis, ubi erant sedéntes, alle-
 lúja: et repléti sunt omnes
 Spíritu Sancto, loquéntes
 magnália Dei, allelúja, al-
 lelúja.

hukot, jako když vane
 vítr silný, tam kde seděli,
 aleluja. A všichni naplně-
 ni byli Duchem Svatým
 a mluvili o veledílech Bo-
 žích, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine,
 corda nostra mundet in-
 fúsió, et sui roris íntima
 aspersione foecúndet. Per
 Dóminum nostrum . . . in
 unitátem ejúsdem . . .

Po přijímání

Vlití Ducha Svatého,
 Pane, nechť srdce naše
 očistí a svou rosou jejich
 nitro skropí a zúrodní.
 Skrze Pána našeho . . .
 v jednotě téhož . . .

Pondělí Svatodušní

Shromáždění u sv. Petra v okovech

Liturgie svatodušního týdne vzpomíná často křtu sv., jež o svatvečeru svatodušním katechumeni obdrželi. Tak slova dnešního Vstupu připomínají, jak novokřtenci, když vystoupili z křestní vody, nasyceni byli chlebem z nebeské pšenice. — Modleme se za to, aby Bůh, jenž nám dal milost Víry, udělil nám i pokoj a mír duše, jež Víra s sebou přináší.

Introitus. Ps. 80, 17.

Vstup. Ž. 80, 17.

Cibávit eos exádipe fru-
 ménti, allelúja: et de petra
 melle saturávit eos, alle-
 lúja, allelúja. Ps. ib. 2.
 Exsultáte Deo adjutóri no-
 stro: jubiláte Deo Jacob.
 V. Glória Patri . . .

Krmil je nejlepší pře-
 nicí, aleluja; a medem ze
 skály je sytil, aleluja, ale-
 luja. Ž. tamt. 2. Plesejte
 Bohu, pomocníku našemu;
 jásejte Bohu Jakobovu.
 V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis
 Sanctum dedísti Spíritum:
 concéde plebi tuae piae
 petitiónis efféctum; ut, qui-
 bus dedísti fidem, largiáris
 et pacem. Per Dóminum . . .
 in unitáte ejúsdem . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi apoštolům
 svým dal Ducha Svatého,
 popřej lidu svému splnění
 zbožné prosby a uděliv
 jim víry, ušetři jim také
 pokoje. Skrze Pána . . .
 v jednotě téhož . . .

Léctio
Actuum Apostolorum
cap. 10, 34, 42-48.

Čtení
ze Skutků apoštolských
10, 34, 42-48.

Skutkové apoštolští líčí v dnešní Epištole radostnou událost, jak křtem římského setníka Kornelia byla i pohanům otevřena brána do království Božího na zemi — do Církve svaté.

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri fratres, nobis praecépit Dóminus praedicáre pópulo: et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo iudex vivórum et mortuórum. Huic omnes Prophétae testimónium pérhibent, remissionem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhuc loquente Petro verba haec, cécidit Spíritus Sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcissione fideles, qui vénerant cum Petro: quia et in nationes grátia Spíritus Sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquéntes linguis, et magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizéntur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

Allelúja, allelúja. V. Act. 2, 4. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Allelúja. (Hic genuflectitur.) V. Veni, Sancte

V těch dnech Petr otevřev ústa svá řekl: „Muži bratři, Pán přikázal nám, abychom hlásali lidu a svědčili, že on jest ten, jenž byl od Boha ustanoven soudcem živých i mrtvých. Jemu všickni proroci vydávají svědectví, že skrze jméno jeho dostanou odpuštění hříchů všichni, kdo v něho věří.“ Když Petr ještě mluvil tato slova, připadl Duch Svatý na všechny, kteří to slovo slyšeli. I užasli věřící z obřízky, kteří byli přišli s Petrem, že také na pohany vylila se milost Ducha Svatého; slyšeli je totiž, ani mluví jazyky a velebí Boha. Tu promluvil Petr: „Může-li kdo zabrániti vodě, aby nebyli pokřtěni ti, kteří přijali Ducha Svatého, jakož i my?“ I rozkázal je pokřtiti ve jménu Pána Ježíše Krista.

Aleluja, aleluja. V. Skut. ap. 2, 4. Apoštolové mluvili rozličnými jazyky o veledílech Božích. Aleluja. (Poklekne se.) V. Přijď, Sva-

Spíritus, reple tuórum cor- tý Duše, naplň srdce svých
da fidélium, et tui amóris věrných a oheň své lásky
in eis ignem accénde. v nich rozněf.

S e k v e n c e (str. 593).

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 3. podle Jana. 3, 16-21.

V Evangeliu mluví Kristus sám o tom, že víry v něho je nevyhnutelně třeba ke spasení. Kdo vlastní vinou nevěří, ten se už sám odsoudil k duchovní smrti. Mnozí Vykupiteli proto nevěří, že milují více tmu, která skrývá jejich zlé skutky.

In illo témpore: Dixit Je-
sus Nicodémo: Sic Deus
diléxit mundum, ut Fílium
suum unigénitum daret: ut
omnis, qui credit in eum,
non péreat, sed hábeat vi-
tam aetérnam. Non enim
misit Deus Fílium suum in
mundum, ut júdicet mun-
dum, sed ut salvétur mun-
dus per ipsum. Qui credit
in eum, non júdicátur: qui
autem non credit, jam jú-
dicátus est: quia non cre-
dit in nómine unigéniti Fí-
lii Dei. Hoc est autem
judícium: quia lux venit
in mundum, et dilexérunt
hómines magis ténebras,
quam lucem: erant enim
eórum mala ópera. Omnis
enim qui male agit, odit
lucem, et non venit ad lu-
cem, ut non arguántur ópe-
ra ejus: qui autem facit ve-
ritátem, venit ad lucem, ut
manifesténtur ópera ejus,
quia in Deo sunt facta.

Et dicitur C r e d o.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl Nikodemovi: „Tak
Bůh miloval svět, že Syna
svého jednorozeného dal,
aby nikdo, jenž v něho
věří, nezahynul, nýbrž měl
život věčný. Vždyť Bůh ne-
poslal Syna svého na svět,
aby soudil svět, nýbrž aby
spasen byl svět skrze ně-
ho. Kdo věří v něho, ne-
bývá souzen; kdo však
nevěří, již jest odsouzen,
poněvadž nevěří ve jméno
jednorozeného syna Boží-
ho. To pak jest soud, že
světlo přišlo na svět, a li-
dé milovali více tmu nežli
světlo; neboť skutkové je-
jich byli zlí. Každý za-
jistě, kdo činí zlé, nená-
vidí světla a nejde ke
světlu, aby nebyli usvěd-
čení skutkové jeho. Kdo
však činí pravdu, jde ke
světlu, aby skutkové jeho
se zjevili, neboť v Bohu
jsou vykonáni.“

Následuje C r e d o.

Offertorium. Ps. 17. Obětování Ž. 17, 14a 16.

Intónuit de coelo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuerunt fontes aquárum, allelúja.

Pán zahřměl s nebe a Svrchovaný vydal hlas svůj; i ukázaly se prameny vod, aleluja.

Secreta

Propítius, Dómine, quaesumus, haec dona sanctifica: et hóstiae spiritalis oblatióne suscépta, nosmetipsos tibi pérfice munus aetérnum. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Posvěť milostivě, Pane, prosíme, tyto dary a přijav tuto duchovní oběť, nás samy za obětní dar věčný sobě uprav. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joan. 14, 26. K přijímání. Jan 14, 26.

Spíritus Sanctus docébit vos, allelúja: quaecúmque díxero vobis, allelúja, allelúja.

Duch Svatý naučí vás, aleluja, cokoliv jsem vám mluvil, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Adésto, quaesumus, Dómine, pópulo tuo: et quem mystériis coeléstibus imbuísti, ab hóstium furóre defénde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání

Přispěj, prosíme, Pane, lidu svému, a ježto jsi jej tajemstvími nebeskými omilostnil, chraň jej před nepřátelskou zlobou. Skrze Pána našeho...

Úterý Svatodušní

Shromáždění u sv. Anastasie

Denně bychom si měli vzpomínati na křest sv. a děkovati tomu, jenž nás povolal do svého království.

Introitus. 4. Esdr. 2. Vstup. 4 Esdr. 2, 36 a 37.

Accípíte jucunditátem glóriae vestrae, allelúja: grátias agentes Deo, allelúja: qui vos ad coeléstia regna vocávit, allelúja,

Přijměte radost své slávy, aleluja, děkující Bohu, aleluja, jenž vás povolal do království nebeského, aleluja, aleluja, aleluja.

allelúja, allelúja. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri... Ž. 77, 1. Popatř, lide můj, na můj zákon; nakloňte ucha svého k slovům úst mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

O r a t i o

Adsit nobis, quaesumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti: quae et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

L é c t i o

Actuum Apostolorum
8, 14-17.

In diébus illis: Cum audissent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepisset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum Sanctum: nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum Sanctum.

Allelúja, allelúja. V. Jo. 14, 26. Spíritus Sanctus docébit vos quaecúmque díxero vobis, allelúja. V. (Hic genuflectitur. Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sekvence (str. 593).

M o d l i t b a

Budiž při nás, prosíme, Pane, síla Ducha Svatého, která nechť srdce naše i milostivě očistí i od všech nehod ochrání. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Č t e n í

ze Skutků apoštolských
8, 14-17.

V těch dnech uslyševše apoštolé, kteří byli v Jerusalemě, že Samaří přijalo slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. Ti přišedše modlili se za ně, aby přijali Ducha Svatého; neboť ještě nepřišel na nikoho z nich, nýbrž toliko pokřtěni byli ve jméno Pána Ježíše. I vzkládali na ně ruce, a oni přijímali Ducha Svatého.

Aleluja, aleluja. V. Jan 14, 26. Duch Svatý naučí vás, cožkoliv vám řeknu, aleluja. V. (zde se pokleká). Přijď, Duše Svatý, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněf.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 10. podle Jana. 10, 1-10.

Kristus povolal křesťany do ovčince — Církvě sv. Jenom on je branou do pravé Církvě, skrze něho se dochází pravdy a světla. Ostatní jsou zloději a lotři.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Amen, amen dico vobis, qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliunde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus áudiunt, et próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Et cum próprias oves emíserit, ante eas vadit; et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénium autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo: quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introierit, salvábitur: et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur, et mactet et perdat.

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Amen, amen pravím vám: Kdo nevchází dveřmi do ovčince, nýbrž jinudy vstupuje, ten jest zloděj a lotr. Kdo však vchází dveřmi, jest pastýř ovcí. Tomu vrátný otvírá, a ovce slyší hlas jeho, a on své ovce volá jménem a vyvádí je. A když své ovce vypustí, jde před nimi, a ovce ho následují, neboť znají hlas jeho. Cizího však nenásledují, nýbrž utíkají od něho, neboť neznají hlasu cizích.“ Toto podobenství pověděl jim Ježíš, ale oni nerozuměli, co jim mluvil. Ježíš tedy řekl jim opět: „Amen, amen pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kteří vystoupili přede mnou, jsou zloději a lotři, ale ovce neslyšely jich. Já jsem dveře. Vejde-li kdo skrze mne, bude zachován; a vejde a vyjde a nalezne pastvu. Zloděj nepřichází, leč jen, aby kradl a zabíjel a hubil. Já jsem přišel, aby měli život a měli hojnost.“
Znamením oveček Kristových

Ego veni ut vitam habeant, et abundantius habeant. Credo.

je, že slyší jeho hlas a že neodbají hlasu jiného. Za kým jdeme my?

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 77.

Obětování. Ž. 77, 23-25.

Portas coeli aperuit Dominus, et pluit illis manna, ut ederent: panem coeli dedit eis, panem Angelorum manducavit homo, allelúja.

Hospodin otevřel brány nebes a deštil jim mannu, aby jedli. Chléb nebeský jim dal, chléb andělský jedl člověk, aleluja.

Secreta

Tichá modlitba

Purificet nos, quaesumus, Domine, muneris praesentis oblatio: et dignos sacra participatione efficiat. Per Dominum...

Obětování těchto darů, prosíme, Pane, nechť nás očistí a svatého účastenství hodnými učiní. Skrze Pána...

Preface: Svatodušní (str. 37).

Communio. Joh. 15, 26; 16, 14; 17, 1 et 5.

K přijímání. Jan 15, 26; 16, 14; 17, 1 a 5.

Spíritus, qui a Patre procedit, allelúja: ille me clarificabit, allelúja, allelúja.

Duch, jenž od Otce vychází, aleluja, ten mne oslaví, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Mentes nostras, quaesumus, Domine, Spíritus Sanctus divinis réparet sacramentis: quia ipse est remissio omnium peccatorum. Per Dominum... in unitate ejusdem...

Duše naše, prosíme, Pane, nechť Duch Svatý obnoví božskými svátostmi, neboť on jest odpuštěním všech hříchů. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Středa Suchých dnů Svatodušních

Shromáždění u Panny Marie Větší

Poučení o Suchých dnech viz na str. 64. — Věřící podobají se vyvolenému národu, jemuž ukazuje Bůh bezpečně cestu do zaslíbené země.

Introitus. Ps. 67, 8 et 9.

Vstup. Ž. 67, 8 a 9.

Deus, dum egredereris

Bože, když jsi vyše

coram pópulo tuo, iter
fáciens eis, hábitans in
illis, allelúja: terra mota
est, coeli distillavérunt,
allelúja, allelúja. Ps. ib. 2.
Exsúrgat Deus, et dis-
sipéntur inimíci ejus: et
fúgiant, qui odérunt eum,
a fácie ejus V. Glória
Patri...

Po Kyrie říká se: Modleme

Oratio

Mentes nostras, quae-
sumus, Dómine, Paráclit-
tus, qui a te procedit,
illúminet: et indúcat in
omnem, sicut tuus pro-
mísit Fílius, veritátem.
Qui tecum vivit, et regnat
in unitáte ejúsdem Spíri-
tus Sancti Deus.

1. Lécio

Áctuum Apostólorum
c. 2, 14-21.

In diébus illis: Stans
Petrus cum úndecim, le-
vávít vocem suam, et lo-
cútus est eis: Viri Judáei,
et qui habitátis Jerúsalem
univérsi, hoc vobis notum
sit, et aúribus percípíte
verba mea. Non enim,
sicut vos aestimátis, hi
ébrii sunt, cum sit hora
diéi tértia: sed hoc est,
quod dictum est per Pro-
phétam Joél: Et erit in
novíssimis diébus (dicit
Dóminus) effúndam de
Spíritu meo super omnem

před lidem svým, připra-
vuje jim cestu, bydle mezi
nimi, aleluja, tu se země
pohnula, kanula nebesa,
aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2.
Nechť povstane Bůh a
rozprášení jsou nepřátelé
jeho. Nechť prchnou před
tváří jeho ti, kteří jej ne-
návidí. V. Sláva Otci...

se! Neříká se: Skloňme kolena!

Modlitba

Mysle naše, prosíme,
Pane, nechť osvítlí Utěšitel,
jenž z tebe vychází, a
vede do veškeré pravdy,
jak slíbil Syn tvůj. Jenž
s tebou žije a kraluje
v jednotě téhož Ducha
Svatého Bůh, po všechny
věky věkův. Amen.

1. Čtení

ze Skutků apoštolských
2, 14-21.

V těch dnech Petr
povstav s jedenácti po-
zdvihl hlasu svého a pro-
mluvil k nim: „Muži
judští a všickni obyvatelé
jerusalemští, toto budiž
vám známo a pozorně
poslyšte slova má: Nejsou
totiž tito, jak myslíte,
opilí, — vždyť jsou teprve
tři hodiny na den — nýbrž
to jest to, co bylo před-
pověděno skrze proroka
Joele: „I stane se v době
poslední, praví Hospodin,
že vylejí z Ducha svého

cárnem: et prophetábunt filii vestri, et filiae vestrae, et júvenes vestri visiones vidébunt, et senióres vestri sómnia sómniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancillas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt; et dabo prodígia in coelo sursum, et signa in terra deórsam, sánguinem, et ignem et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manifé-stus. Et erit: Omnis qui-cúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Allelúja. V. Psal. 32, 6. Verbo Dómini coeli firmá-ti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Nyní se říká Gloria a potom: Pán s vámi.

Oratio

Praesta, quáesumus, omnípotens et miséricors Deus: ut Spíritus Sanctus advéniens, templum nos glóriae suae dignánte inhabítándo perficiat. Per Dominum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Druhá modlitba (str. 46).

2. L é c t i o

Áctuum Apostolórum
cap. 5, 12—16.

In diébus illis: Per manus autem Apostolórum

na všeliké tělo; i budou prorokovati synové vaši a dcery vaše, a mládenci vaši vidění budou vídati a starci vaši sny budou míti. Ano i na služebníky a na služebnice své vy-leji v těch dnech z Ducha svého, i budou prorokovati. A učiním divy svrchu na nebi a zázraky dole na zemi, krev a oheň a páru dýmovou; slunce obrátí se v tmu a měsíc v krev, prve než přijde den Hospodinův, ten veliký a zjevný. I stane se, že každý, kdo bude vzývati jméno Hospodinovo, spasen bude.“

Aleluja. V. Ž. 32, 6. Slovem Páně upevněna jsou nebesa, a dechem úst jeho celé vojsko jejich.

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, ať Duch Svatý přijde a svým přebýváním milostivě učiní z nás chrám své slávy. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha . . .

2. Čtení

ze Skutků apoštolských
5, 12—16.

V těch dnech dělo se v lidu skrze ruce apoštolů

fiébant signa et prodigia multa in plebe. Et erant unanímter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúgere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multítudo virórum ac mulierum, ita ut in plateas ejícerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multítudo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes aegros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Allelúja, allelúja. (Hic genuflectitur.) V. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sekvence (str. 593).

mnoho divů a zázraků. I bývali všickni jednomyslně v podloubí Šalomounově, z ostatních však neosměloval se nikdo připojit se k nim, ale lid je velebil. Tím více však přibývalo Pánu věřících, davy mužů i žen, takže i na ulice vynášeli nemocné a kladli je na ložce i nosítka, aby, když by šel Petr, alespoň stín jeho zastínil někoho z nich, a aby byli osvobozeni od nemocí svých. Přicházelo pak do Jerusalema také množství lidu z měst okolních, přinášejíce nemocné a od nečistých duchů trápené; a ti všichni byli uzdravováni.

Aleluja, aleluja. (Zde se pokleká.) V. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněf.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6. podle Jana. 6, 44-52. † Slova sv. Evangelia

Milost Víry si nemůže nikdo dáti. Tu dává Otec nebeský. Každý z nás však může a má odstraňovati překážky, jež brání Bohu, aby nám tuto milost daroval, neboť jenom ten, kdo věří a podle své víry žije, dosáhne života věčného.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Nikdo nemůže přijíti ke mně, nepřitáhne-li

me, tráxerit eum: et ego resuscitábo eum in novissimo die. Est scriptum in Prophétis: Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis, qui audívit a patre, et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam aetérnam. Ego sum panis vitae, patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt. Hic est panis de coelo descéndens: ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus, qui de coelo descénda. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 118,47-48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi, allelúja.

Secreta

Áccipe, quaesumus, Dómine, munus oblátum: et dignánter operáre, ut, quod mystériis ágimus, piis efectíbus celebrémus. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

ho Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v den poslední. Jest psáno v prorocích: A budou všickni poučováni od Boha. Každý, kdo uslyšel od Otce a se naučil, přichází ke mně. Nepravím tím, že by byl kdo viděl Otce, leč jen ten, jenž jest od Boha; ten viděl Otce. Amen, amen pravím vám: Kdo věří ve mne, má život věčný. Já jsem chléb života. Otcové vaši jedli na poušti mannu, a zemřeli. To jest chléb s nebe sestupující: aby, jí-li kdo z něho, nezemřel. Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 118,47-48.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji; a pozvednu ruce své k přikázáním tvým, která miluji, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětovaný dar a milostivě způsob, abychom zbožnými skutky slavili, co v tajemství konáme. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Joan. 14, 27. K Přijímání. Jan. 14, 27.

Pacem relinquo vobis, allelúja: pacem meam do vobis, allelúja, allelúja. Mír zanechávám vám, aleluja, mír svůj dávám vám, aleluja, aleluja.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Suméntes, Dómine, coeléstia sacraménta, quae sumus cleméntiam tuam: ut, quod temporáliter gerimus, aetérnis gaúdiis consequámur. Per Dóm. sáhli. Skrže Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Čtvrtek Svatodušní

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

O tomto dni se asi dříve neslavila žádná mše sv. Proto se bere stejná mše sv. jako o Hodu Božím Svatodušním (str. 591), vyjímaje následující:

Druhá modlitba (str. 46), druhá Tichá modlitba (str. 50), druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Léctio

Čtení

Actuum Apostolorum
cap. 8, 5-9.

ze Skutků apoštolských
8, 5-9.

Zázraky, které Filip činil, konal z moci Ducha Svatého.

In diébus illis: Philípus descéndens in civítate Samaría, pradicábat illis Christum. Intendébant autem turbae his quae a Philíppo dicebantur, unánimíter audiéntes, et vidéntes signa quae faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos, clamántes voce magna exhibant. Multi autem paralytici et claudicuráti sunt. Factum est ergo gaúdium magnum in illa civítate.

V těch dnech Filip přišel do města Samaří a hlásal jim Krista. I pozorovali zástupové jednomyslně na to, co Filip pravil, poslouchajice a hledíce na divy, které činil; neboť z mnoha těch, kteří měli duchy nečisté, tito vycházeli s křikem velikým, a mnoho ochrnutých i kulhavých bylo uzdraveno. Nastala proto veliká radost v tom městě.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 9. podle Lukáše. 9, 1-6.

I Apoštolové dostali veškerou svou moc ke konání zázraků od Ducha Svatého.

In illo témpore: Con-
vocátis Jesus duódecim
Apóstolis, dedit illis vir-
tútem, et potestátem super
ómnia daemónia, et ut
languóres curárent. Et
misit illos praedicáre reg-
num Dei, et sanáre infir-
mos. Et ait ad illos: Nihil
tuléritis in via, neque vir-
gam, neque peram, neque
panem, neque pecúniám,
neque duas túnicas ha-
beátis. Et in quamcúmque
domum intravéritis, ibi
manéte, et inde ne exeátis.
Et quicúmque non recé-
perint vos: exeúntes de
civitáte illa, étiam púlve-
rem pedum vestrórum
excútite in testimónium
supra illos. Egréssi autem
circuibant per castélla,
evangelizántes et curán-
tes ubique. Credo.

Za onoho času Ježíš po-
volav k sobě dvanáct apo-
štolů, dal jim silu a moc
nade všemi duchy zlými
i uzdravovati neduhy, a
poslal je hlásat království
Boží a uzdravovat ne-
mocné. I řekl jim: „Niče-
ho neberte na cestu, ani
holi, ani mošny, ani chle-
ba, ani peněz, ani po dvou
sukních nemějte. A do kte-
réhokoliv domu vejdete,
tam zůstávejte a odtud
nevycházejte. A kdekoli
vás nepřijmou, z toho
města vycházejíce, se-
třete i prach s nohou svých
na svědectví proti nim.“
I vyšli a chodili po dědi-
nách, zvěstující evange-
lium a uzdravující všudy.

Následuje Credo.

Pátek Suchých dnů Svatodušních

Shromáždění u Svatých dvanácti Apoštolů

Do chrámu přicházíme, abychom s radostným srdcem děkovali za všechny dary milostné, které jsme od Ducha Svatého obdrželi. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 70, 8 et 23.

Repleátur os meum lau-
de tua, allelúja: ut possim
cantáre, allelúja: gaudé-

Vstup. Ž. 70, 8 a 23.

Nechť jsou ústa má pl-
na chvály tvé, aleluja, a-
bych mohl zpívati, aleluja.

bunt lăbia mea, dum cantăvero tibi, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1-2. In te, Dómine, sperávi, non confundar in aetérnum: in justítia tua libera me et éripe me. V. Glória Patri et Filio . . .

O r a t i o

Da, quaesumus, Ecclesiae tuae, miséricors Deus: ut Sancto Spírítu congregáta, hostíli nullátenuš incuršióne turbétur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúšdem . . .

Druhá modlitba (str. 46).

L é c t i o

Joélis Prophétae c. 2. z proroka Joela 2, 23-27.

V jižních zemích chodili do kostela, v tyto dny lidé děkovat Bohu za sklizenou úrodu. I my jsme v době velikonoční sklídili mnoho darů Božích.

Haec dicit Dóminus Deus: Exsultáte filii Sion, et laetámini in Dómino Deo vestro: quia dedit vobis doctórem justítiae, et descéndere fáciét ad vos imbrem matutínium et serótinum, sicut in principio. Et implebúntur áreae fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétis vescéntes, et saturabímíni, et laudábítis nomen Dómini, Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum: et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia

Římský misál

Radovati se budou rty mé, když ti budou zpívati, alleluja, alleluja. Ž. tamt. 1-2. V tebe, Pane, jsem doufal, na věky nebudu zahanben. Ze spravedlnosti své mne vysvobod' a vytrhni mne. V. Sláva Otci...

M o d l i t b a

Dej, prosíme, Církví své, milosrdný Bože, aby, sjednocena jsouc Duchem Svatým, nebyla nikterak znepokojována nápirem nepřítelé. Skrže Pána . . . v jednotě téhož . . .

Č t e n í

Toto praví Hospodin Bůh: „Synové sionští, veselte se, plesejte z Hospodina, Boha svého; neb vám dá učitele spravedlnosti, a sešle dešť vám ranní i pozdní, jak bývalo. I budou humna plná obilí, a lisy oplývat vínem i olejem. Budete jíst, požívat do sytosti, a chválit Hospodina, Boha svého, který učinil na vás divné věci, a lid můj nebude zahanben na věky. I poznáte, že já jsem uprostřed Israele, že já jsem Hospodin, Bůh váš, a že

in médio Israel ego sum: et ego Dóminus, Deus vester, et non est ámplius: et non confundétur pópulus meus in aetérnum: ait Dóminus omnipotens.

Allelúja, allelúja. V. Sap. 12, 1. O quam bonus, et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in nobis! Allelúja. (Genuflect.) V. Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accén.

Sekvence (str. 593).

není jiného; a nebude zahánben lid můj na věky," pravil Hospodin všemohoucí.

Aleluja, aleluja. V. Moudr. 12, 1. O jak dobrý a líbezný jest, Pane, Duch tvůj v nás! Aleluja. (Zde se pokleká.) V. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněf.

Evangelium

† Sequéntia sancti Evangelii secundum Lucam. c. 5.

Síla a moc Páně ukázala se nejen na novokřtěncích, ale neustále se ukazuje i na nás.

In illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisaei sedéntes, et legis doctóres, qui vénéranter ex omni castélló Galilaeae, et Judaeae, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et ecce viri portántes in lecto hóminem, qui erat paralyticus: et quae-rébant eum inférre, et pónere ante eum. Et non inveniéntes qua parte illum inférrent prae turba, ascendérunt supra tectum, et per tégulas summiserunt eum cum lecto in médium ante Jesum. Quo-

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše 5, 17-26.

se nejen na novokřtěncích, ale neustále se ukazuje i na nás.

Za onoho času stalo se jednoho dne, Ježíš seděl a učil, a seděli tam i fariseové a zákonníci, kteří byli přišli ze všeliké osady galilejské i judské a z Jerusalema, a moc Páně čelila k tomu, aby je uzdravoval. A hle, muži nesli na loži člověka, který byl ochrnulý, a hledali, aby ho vnesli dovnitř a položili před něho, a nenalezše pro zástup, kudy by ho vnesli, vystoupili na střechu a spustili jej s ložem skrze cihly do prostřed před Ježíše. A on vida jejich víru, řekl: „Člověče, odpouštějí se

rum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittuntur tibi peccata tua. Et coeperunt cogitare Scribae et Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? Ut cognovit autem Jesus cogitationes eorum, respondens dixit ad illos: Quid cogitatis in cordibus vestris? Quid es facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata; an dicere: Surge, et ambula? Ut autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico): Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo jacebat: et abiit in domum suam, magnificans Deum. Et stupor apprehendit omnes, et magnificabant Deum. Et repleri sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie. *Credo.*

Offert. Ps. 145, 2.

Lauda, anima mea, Dominum: laudabo Dominum in vita mea: psallam Deo meo quamdiu ero, alleluja.

Secreta

Sacrificia, Domine, tuis

tobě hříchové tvoji.“ I počali fariseové a zákonníci mysliti takto: „Kdo jest tento, jenž mluví rouhání? Kdo může odpouštěti hříchů leč jediný Bůh?“ Ale Ježíš seznav myšlení jejich, odpověděl a řekl jim: „Co to myslíte v srdci svém? Co jest snazší říci: ‚Odpouštějí se tobě hříchů‘ čili: ‚Vstaň a choď‘? Abyste však věděli, že má moc Syn člověka na zemi odpouštěti hříchů,“ řekl ochrnlému: „Tobě pravím: Vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého!“ A hned vstav před nimi, vzal lože, na němž byl ležel, a odešel do domu svého velebě Boha. I pojal úžas všechny, a velebili Boha; a byli naplněni strachem řkouce: „Viděli jsme dnes věci neuvěřitelné.“

Spasitel ukazuje, že má moc i hříchů odpouštěti. Ve křtu svatém odpouštějí se nám nejen hříchů, ale také všechny tresty za ně.

Říká se *Credo.*

Obětování. Ž. 145, 2.

Chval, duše má, Pána. Chválit budu Hospodina v životě svém, zpívat budu Bohu svému, dokud budu, aleluja.

Tichá modlitba

Obětní dary, Pane, kte-

obláta conspéctibus, ignis ille divinus absúmat, qui discipulórum Christi, Fílii tui, per Spíritum Sanctum corda succéndit. Per eúmdem Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

C o m m u n i o. Joan. 14, 18.

Non vos relínquam órphanos: véniam ad vos íterum, allelúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

P o s t c o m m u n i o

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratióne nos fácere praecepísti, in nostrae proficiant infirmitátis auxiliúm. Qui vivis et regnas.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

ré přinášíme před tvůj zrak, nechť stráví onen božský oheň, který zažehl skrze Ducha Svatého srdce učeníků Krista, Syna tvého. Skrze tétož Pána . . . v jednotě tétož Ducha Svatého . .

K p ř i j í m á n í. Jan 14, 18.

Nezanechám vás sirotky; přijdu k vám opět, aleluja, a radovat se bude srdce vaše, aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Přijali jsme, Pane, dary svatého tajemství, prosíce pokorně, aby, co jsi nám nařídil činiti na tvou pátku, stalo se pomocí naší slabosti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého . .

Sobota Suchých dnů Svatodušních

S h r o m á ž d ě n í u s v. P e t r a

Láska Boží, která při křtu sv. byla rozlita v duších našich, spojuje nás v Duchu Svatém. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

I n t r o i t u s. Rom. 5, 5.

Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, allelúja: per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja, allelúja. Ps. 102, 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória Patri.

V s t u p. Řím. 5, 5.

Láska Boží rozlita jest v srdcích našich, aleluja, skrze Ducha jeho, který přebývá v nás, aleluja, aleluja. Ž. 102, 1. Chval, duše má, Pána; všecko ve mně, svaté jméno jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož . . .

Uděluje-li ve mši, sv. biskup svěcení kněžská, činí tak po Kyrie, jednotlivých Čteních a před posledním veršem Traktu, Po Kyrie uděluje biskup kandidátům kněžství tonsuru. Dnes se říká před každou modlitbou „Modleme se“ bez „Skloňme kolena“.

O r a t i o

Méntibus nostris, quae-
sumus, Dómine, Spíritum
Sanctum benignus infún-
de: cujus et sapiéntia cón-
diti sumus, et providéntia
gubernámur. Per Dómi-
num.. in unitáte ejúsdem.

1. Léctio
Joélis Prophéetae
cap. 2, 28-32.

Prorok Joel nás poučuje o vylití Ducha Svatého.

Haec dicit Dóminus
Deus: Effúndam Spíritum
meum super omnem car-
nem: et prophetábunt filii
vestri, et filiae vestrae:
senes vestri, et filiae ve-
strae: senes vestri sómnia
somnia bunt, et júvenes
vestri visiões vidébunt.
Sed et super servos meos,
et ancillas in diébus illis
effúndam Spíritum meum.
Et dabo prodígia in coelo,
et in terra, sánguinem, et
ignem, et vapórem fumi.
Sol convertétur in téne-
bras, et luna in sángu-
nem: ántequam véniat dies
Dómini magnus, et horrí-
bilis. Et erit: Omnis qui
invocáverit nomen Dómini,
salvus erit.

Biskup udílí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Allelúja V. Joan. 6, 64.

M o d l i t b a

Duším našim, prosíme,
Pane, vlej dobrotivě Du-
cha Svatého, jehož i mou-
drostí jsme stvořeni i pro-
zřetelností řízení. Skrze
Pána... v jednotě téhož
Ducha Svatého...

1. Čtení
z proroka Joela
2, 28-32.

Toto praví Pán Bůh:
„Vylíj Ducha svého na
každého, kdo má tělo,
prorokovat budou synové
vaši i dcery vaše, vaši
starci budou mít sny a
a vaši jinoši vidění. Ano
i na své nevolníky a ne-
volnice v ty dny vylíj
svého Ducha. A učiním
znamení na nebi i na zemi,
krev a oheň a dým kouře.
Slunce se obrátí v tmu
a měsíc v krev, prve než
přijde veliký a hrozný
den Hospodinův.“ Tehdy
každý, kdo bude vzývat
jméno Hospodinovo, bude
spasen.

Aleluja. V. Jan 6, 64.

Spiritus est, qui vivificat: Duch oživuje, tělo pak caro autem non prodest ničím neprospívá. quidquam.

Oratio

Orémus. Illo nos igne, quaesumus, Dómine, Spíritus Sanctus inflámmet: quem Dóminus noster Jesus Christus misit in terram, et vóluit vehementer accéndi. Qui tecum vivit et... in unitáte ejúsdem.

Modlitba

Modleme se! Nechť nás Duch Svatý, prosíme, Pane, zapálí oním ohněm, jež Pán náš Ježíš Kristus seslal na zem a chtěl, aby mocně hořel. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého...

2. Léctio

libri Levítici
cap. 23, 9-11, 15-17 et 21.

2. Čtení

z třetí knihy Mojžíšovy
23, 9-11, 15-17 a 21.

I Křesťani jsou nabádáni v rozkazech daných Mojžíšovi, aby Bohu obětovali všecko první, nejlepší a nejkrásnější.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israel, et dices ad eos: Cum ingrési fuéritis terram, quam ego dabo vobis, et messuérítis ségetem, ferétis manípulos spicárum, primítias messis vestrae ad sacerdotem: qui elevábit fascículum coram Dómino, ut acceptábile sit pro vobis, áltero die sábbati, et santificábit illum. Numerábitis ergo ab áltero die sábbati, in quo obtulístis manípulum primitiárum, septem hebdomadas plenas, usque ad álteram diem expletiónis hebdomadae séptimae, id est, quinquaginta dies: et sic offerétis sacri-

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Rci synům Israelovým toto: Až vejdete do země, kterou já vám dám, a budete sklízet obilí, přinesete prvotiny své žně, snopy a klasy, knězi; ten toho dne po sobotě pozdvihne snopek před Hospodinem, aby vám získal zálibu, a tak jej zasvětí. Ode dne po sobotě, kdy jste obětovali snop prvotin, budete počítat sedm plných týdnů až do dne po uplynulém sedmém týdnu, to je padesát dní. Tehdy přinesete Hospodinu novou oběť ze všech svých příbytků, totiž dva chleby prvotin ze dvou desetin jemné kvašené mouky; ty upe-

ficium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiárum duos de duábus décimis símilae fermentátae, quos coquétis in primitias Dómini. Et vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum: omne opus servíle non faciétis in eo. Legítimum sempitérnium erit in cunctis habitáculis, et generatió nibus vestris: dicit Dóminus omnípotens.

Biskup uděl druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Allelúja. V. Job 26, 13. Spíritus ejus ornávit coelos.

Oratio

Orémus. Deus, qui ad animárum medélam, jejúnii devotióne castigári córpora praecepísti: concede nobis propítius, et mente et córpore tibi semper esse devótos. Per Dóminum...

3. Léctio
libri Deuteronomii
cap. 26, 1-3, 7-11.

Také v tomto Čtení jsme nábádáni Bohu obětovati to nejlepší.

In diébus illis: Dixit Móyses filiis Israel: Audi Israel, quae ego praecipio tibi hódie. Cum intráveris terram, quam Dóminus Deus tuus tibi dáturus est possidéndam, et obtinúeris eam, atque habitáveris in ea: tolles de

čete Hospodinu v prvotiny. Den ten nazvete vesleslavným a přesvatým: žádné služební práce nebudete v něm konat. Ustanovení to bude věčně platné ve všech vašich příbytcích a pokoleních, tak praví všemohoucí Hospodin.“

Dostáváme všechno od Boha; nesmíme tedy ve svých obětech na něm chtít šetřiti. Hlavně však srdce naše mu musí dáti to nejlepší.

Aleluja. V. Job 26, 13. Duch jeho okrášlil nebesa.

Modlitba

Modleme se! Bože, jenž jsi k ozdravení duší nařídil trestati těla zbožným postem, uděl nám milostivě, abychom i duší i tělem byli ti vždycky oddáni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna...

3. Čtení
z páté knihy Mojžíšovy
26, 1-3, 7-11.

V těch dnech řekl Mojžíš synům Israelským: „Poslyš, Israeli, co ti dnes rozkazuji! Až vejdeš do země, kterou ti dá Hospodin, Bůh tvůj, abys jí vládl, až ji zabereš a usadíš se v ní, vezmi ze všech svých plodin prvotiny, vlož je

cunctis frugibus tuis primitias, et pones in cartallo, pergésque ad locum, quem Dóminus Deus tuus elegerit, ut ibi invocétur nomen ejus: accedésque ad sacerdotem, qui fúerit in diébus illis, et dices ad eum: Profiteor hódie coram Dómino Deo tuo, qui exaudivit nos, et respéxit humilitátem nostram, et labórem, atque angústiam: et edúxit nos de Aegýpto in manu forti, et bráchio exténto, in ingénti pavóre, in signis atque porténtis: et introduxit ad locum istum, et trádedit nobis terram lacte et melle manántem. Et idcírco nunc óffero primitias frugum terrae, quam Dóminus dedit mihi. Et dimíttes eas in conspéctu Dómini Dei tui: et adoráto Dómino Deo tuo. Et epuláberis in ómnibus bonis, quae Dóminus Deus tuus déderit tibi.

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zaříkávačů).

Allelúja. V. Act. 2, 1. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes.

O r a t i o

Orémus. Praesta, quae sumus, omnipotens Deus: ut, salutáribus jejúniis erudíti, ab ómnibus étiam vítiis abstinéntes, propi-

do koše a jdi na místo, které vyvolí Hospodin, Bůh tvůj, aby tam bylo vzýváno jeho jméno. Přístup ke knězi, který jím toho času bude, a rci mu: „Já dnes oznamuji před Hospodinem, Bohem svým, který vyslyšel nás, shlédl na naše ponížení, námahy a svízele naše, vyvedl nás z Egypta rukou silnou a ramenem vztaženým za hrozného strachu, znamení a zázraků, uvedl nás na toto místo a dal nám zemi oplývající mlékem a medem. Proto nyní přináším prvotiny plodin země, kterou mi Hospodin dal.“ Polož to tedy před tvář Hospodina, Boha svého, pokloň se Hospodinu, Bohu svému, a radostně hoduuj ze všech dobrých věcí, které ti dá Hospodin, Bůh tvůj.“

Aleluja. V. Skut. ap. 2, 1. Když se naplnilo padesáte dní, seděli všichni pospolu.“

M o d l i t b a

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, poučení jsouce spasnými posty, také všech neřestí se zřikající, od-

tiatióne*m* tuam, facilius impetrémus. Per Dóminum nostrum Jesum...

puštění tvého lehčeji dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna...

4. Léc*tio*

libri Levítici. cap. 26, 3-12.

4. Č*t*ení

z třetí knihy Mojžíšovy.

Požehnání Boží sestoupí na nás, pak-li kráčet*i* budeme v příkázáních Božích.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Lóquere filiis Israel, et dices ad eos: Si in praecéptis meis ambulavéritis, et mandáta mea custodiéritis, et fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, et terra gignet germen suum, et pomis árbores replebúntur. Apprehéndet méssium tritúra vindémiam, et vindémia occupábit seméntem: et comedéti*s* panem vestrum in saturitáte, et absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in finibus vestris: dormiétis, et non erit qui extérreat. Aúferam malas béstias, et gládius non transíbit términos vestros. Persequém*ini* inimicos vestros, et córruent coram vobis. Persequéntur quinque de vestris centum aliénos, et centum de vobis decem míllia: cadent inimici vestri gládio in conspéctu vestro. Respíciám vos: et créscere fáciám: multiplicabím*ini*, et firmábo pactum meum vobíscum. Co-

V těch dnech Hospodin řekl Mojžíšovi: „Mluv k israelským synům a řci jim: Budete-li chodit v mých příkázáních, šetřit mých nařízení a plnit je, budu vám dávat v příhodné doby deště, země bude vydávat svou úrodu a stromy budou plny ovoce. Mláčení obilí potrvá do vinobraní a vinobraní potrvá do setí; budete pojídat chléb svůj do syta a beze strachu budete sídlit ve své zemi. Dám pokoj vašim končinám; budete spát a nikdo vás nebude vyrušovat. Vyhubím škodlivá zvířata a meč nepřekročí vaše hranice. Budete pronásledovat své nepřátele a pod vaší rukou budou padat. Pět vašich zažene sto cizích a sto vašich zažene deset tisíc. Vaši nepřátelé budou padat mečem před vaší tváří. Shlédnu na vás a rozmnožím vás, vzrostete a utvrdím svou smlouvu s vámi. Budete jíst ze staré, přestaré úrody a zahodíte ji, protože

medétis vetustíssima véterum, et vétera novis superveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio vestri, et non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, et ero Deus vester, vosque éritis pópulus meus: dicit Dóminus omnipotens.

Biskup udělí čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).

Allelúja. (Hic genuflectitur.)
 V. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Oratio

Orémus. Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: sic nos ab épulis carnálibus abstinére; ut a vítiis irruéntibus páriter jejunemus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Páté Čtení je stejné jako Čtení v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75). Po Čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnů.

Allelúja. V. Dan. 3, 52. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum, et laudábilis in saecula.

Nyní modlí se kněz Gloria. I s duchem tvým.

Oratio

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammam ignium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vítiórum. Per Dóminum...

Druhá modlitba (str. 46).

přijde nová. Postavím svůj stánek mezi vámi a nebudu si vás ošklivit. Budu chodit mezi vámi, budu vaším Bohem a vy budete mým lidem, praví všemohoucí Hospodin.“

Aleluja. (Zde se pokleká.)
 V. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněť.

Modlitba

Modleme se! Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se tak zříkali tělesných hodů, abychom se zároveň postili i v napaďajících nás vášních. Skrze Pána...

Aleluja. V. Dan. 3, 52. Veleben budiž, Pane, Bože otců našich, a chválen na věky.

Pak říká se: Pán s vámi. R.

Modlitba

Bože, jenž jsi zmírnil třem jinochům ohnivý plameny, uděl milostivě, aby nás, služebníky tvé, nespaloval oheň vášní. Skrze Pána...

Léctio

Čtení

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. c. 5, 1-5. z listu sv. Pavla k Římanům. 5, 1-5.

Ježíš Kristus nás usmířil se svým Otcem, vymohl nám milosti a naplnil nás nadějí v život věčný.

Fratres: Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem et habémus accessum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriae filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatióibus: sciéntes quod tribulatio patiéntiam operáatur, patiéntia autem probatióem, probatio vero spes, spes autem non confúndit: quia caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

Bratři, jsouce ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze Pána našeho, Ježíše Krista, skrze něhož jsme obdrželi věrou i přístup k té milosti, ve které stojíme, a honosíme se nadějí ve slávu Boží. A nejen to, nýbrž také se honosíme souženými vědouce, že soužení působí vytrvalost, vytrvalost osvědčení se, osvědčení naději; naděje však nezahanbuje, neboť láska Boží vylita jest v srdcích našich skrze Ducha Svatého, který nám byl dán.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2. Traktus. Ž. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum.

Chvalte Pána všichni národové, chvalte jej všichni lidé. V. Neboť upevněno jest nad námi jeho milosrdenství; věrnost Hospodinova zůstává na věky.

Sekvence (str. 593). Na konci se neříká: aleluja. Před posledním veršem Sekvence udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

Evangelium

Dnešní Evangelium je stejné jako ve čtvrtek po neděli třetí postní (str. 274-275). Říká se: Credo.

Offertorium. Ps. 87, 2-3. Obětování. Ž. 87, 2-3.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine, allelúja.

Hospodine, Bože spásy mé, ve dne i v noci volám před tebou. Nechť vstoupí modlitba má před tvář tvou, Pane, aleluja.

Secreta

Ut accépta tibi sint, Dómine, nostra jejúnia: praesta nobis, quaesumus, hujus múnere sacraménti purificátum tibi pectus offerre. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Aby milé ti byly, Pane, naše posty, uděl nám, prosíme, abychom ti obětovali darem této svátosti očistěné nitro. Skrze Pána našeho . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 50). Preface: svatodušní (str. 37).

Communio. Joann. 3, 8. K přijímání. Jan 3, 8.

Spiritus, ubi vult, spirat: et vocem ejus audis, allelúja, allelúja: sed nescis, unde véniat, aut quo vadat, allelúja, allelúja, allelúja.

Duch vane, kde chce, a hlas jeho slyšíš, aleluja, aleluja, ale nevíš, odkud přichází nebo kam kráčí, aleluja, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Praebeant nobis, Dómine, divinum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum nostrum . . .

P o p ř i j í m á n í

Tvá svatá tajemství, Pane, nechť v nás vznítí božský žár, abychom se mohli zároveň těšiti i z jejich slavení i plodů. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 50).

Po mši sv. končí se velikonoční doba.

DOBA PO SVATÉM DUCHU

Mší svatou v sobotu oktávu svatodušního končí se v církevním roce doba velikonoční, která nám přinesla tolik nebeské radosti! O svatodušních svátcích byla založena Církev svatá, v době po Svatém Duchu se liturgie zabývá rozvojem a vybudováním tohoto království Božího na zemi.

Tato nejdelší část církevního roku nesoustřeďuje se sice kolem nějakého svátku, jako doba vánoční a velikonoční, a nedostává tedy nějakého zvláštního rázu, ale není nikterak chuda na významné slavnosti. Právě v tuto dobu se Církev odívá velice často v slavnostní roucho; její slavnosti jsou teď však prožívány více

v klidném rozjímání toho odkazu, jehož se jí dostalo po odchodu nebeského Chotě. Zcela krásně hodí se tato doba se svými myšlenkami o růstu, zrání a sklízni božské setby do doby, v které právě zraje a sklízí se i úroda v přírodě.

Liturgická barva této doby je zelená, barva života v přírodě a naděje na vzkříšení pro nikdy neuvadající život v nebeských luzích.

Počet neděl po Svatém Duchu je vzhledem k pohyblivým svátkům velikonočním různý; nejméně jich může být 23 a nejvíce 28.

Svátek Nejsvětější Trojice

(První neděle po Svatém Duchu)

Dnes slavíme nejhlubší tajemství svého náboženství. Jest tak úžasné, že bychom bez Zjevení Božího nemohli na ně přijít, a tak hluboké, že po celou Věčnost se ho nedočerpáme. Jsou tři božské Osoby, ale tyto tři jsou pouze jeden Bůh: Otec nestvořený, Syn od Věčnosti Otcem zrozený a Duch Svatý Otcem a Synem od Věčnosti jako Láska vydechovaný. Nejsvětější Trojice je zřídlem všeho stvoření, vykoupení a posvěcování.

Církev sv. tuto základní pravdu našeho náboženství nejen slovy vždycky hlásala, ale vyjadřovala v celé bohoslužbě. Na jméno nejsv. Trojice jsme křtěni. Jejím jménem se nám dostává všech milostí ve svátostech. V jejím jméně opouštíme tento život, abychom jí pohleděli tvář v tvář. Nesčetněkrát opakuje Církev sv. na konci svých modliteb chválu nebo vzývání Nejsvětější Trojice. Papežem Janem XXII. byl r. 1334 nařízen pro celou Církev ještě zvláštní svátek. Ovšem Církev sv. si je vědoma nesmírnosti toho tajemství a nemožnosti, abychom je my lidé po zásluze oslavili, a proto opakuje v církevních hodinkách opět a opět slova bezmocného úžasu: „O beata Trinitas — o blažená Trojice!“

Liturgická barva je bílá; a má vyjádřiti nekonečnou Svatost a Jasnost nejsvětější Trojice. —

Jméno Trojjediného je obdivuhodné po celém světě. Děkujme Mu, že nám zjevil toto své Tajemství a prosme Ho o milost, abychom z tohoto poznání odnášeli si i užitek pro všechny potřeby své duše!

Introitus. Tob. 12, 6. Vstup. Tob. 12, 6.

Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa Unitas: confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam. Ps. 8, 2. Domine, Dominus noster, quam admirabile et nomen tuum in universa terra! V. Glória Patri ...

Velebena buď svatá Trojice a nerozdílná Jednota. Oslavujme ji, neboť učinila s námi milosrdenství své. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po veškeré zemi! V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti famulí-tuis in confessióne verae fidei, aetérnae Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adorá-re unitátem: quaesumus; ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muníámur advérsis. Per Dó-minum nostrum...

Druhá modlitba z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 624).

Lectio

Epistólae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 11, 33-36.

Svatý Pavel píše ve svém listě k Římanům o nepochopitelnosti Tajemství všech tajemství. My nemůžeme než se před ním skloniti v hluboké úctě a pokorně čekati, až se naším odchodem z této země naše Víra obrátí v patření.

O altitúdo divitiárum sapiéntiae et sciéntiae Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viae ejus! Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis consiliárius ejus fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei? Quóniam ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt ómnia: ipsi glória in saecula. Amen.

Graduale. Dan. 3, 55-56.

Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. V. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto coeli, et laudábilis in saecula.

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal služebníkům svým, vyznávajícím pravou víru, slávu věčné Trojice poznati a v moci velebnosti klaněti se jed-notě; prosíme tě, abychom pevností této víry ode všech protivenství vždycky chráněni byli. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 11, 33-36.

Ó hlubokosti bohatství a moudrosti i vědomosti Boží! Jak nevyzpytatelní jsou soudové jeho a nevystihlé cesty jeho! Neboť kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo byl jeho rád-cem? Aneb kdo prve dal jemu, a bude mu odpla-ceno? Vždyť z něho a skrze něho a k němu jsou vše-cky věci; jemu sláva na věky. Amen.

Stupňový zpěv. Dan. 3.

Veleben buď, Pane, jenž hledíš do propastí a trů-níš nad Cheruby. V. Veleben buď, Pane, na oblo-ze nebeské a chvály hoden na věky.

Allelúja, Allelúja. V. Ib.
52. Benedíctus es, Dómine,
Deus patrum nostrórum, et
laudábilis in saecula. Allel.

Aleluja, Aleluja. V. Tamt.
52. Veleben bud', Pane, Bo-
že otců našich, a chvály
hoden na věky. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Matth. c. 28.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše 28, 18-20.

Křesťanská víra v trojjediného Boha je zabezpečena vlast-
ními slovy Ježíše Krista, jenž vyslal své apoštoly do celého
světa, aby křtili ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Data
est mihi omnis potéstas in
coelo, et in terra. Eúntes
ergo docéte omnes gen-
tes, baptizántes eos in nó-
mine Patris, et Filii, et Spí-
ritus Sancti: docéntes eos
serváre ómnia quaecúm-
que mandávi vobis. Etecce
ego vobíscum sum ómni-
bus diébus, usque ad con-
summationem saeculi.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým:
„Dána jest mi veškerá
moc na nebi i na zemi.
Jdouce tedy, učte všechny
národy, křtíce je ve jménu
Otce i Syna i Ducha Sva-
tého, učíce je zachovávat
všecko, co jsem přikázal
vám; a aj, já jsem s vámi
po všechny dni až do sko-
nání světa.“

Et dicitur C r e d o .

Následuje C r e d o .

Offertorium. Tob. 12, 6.

Benedíctus sit Deus Pa-
ter, unigenítusque Dei Fí-
lius, Sanctus quoque Spí-
ritus: quia fecit nobíscum
misericórdiam suam.

Obětování. Tob. 12, 6.

Veleben bud' Bůh Otec
a jednorozený Syn Boží,
jakož i Duch Svatý, neboť
učinil s námi milosrden-
ství svoje.

S e c r e t a

Sanctífica, quaesumus,
Dómine, Deus noster, per
tui sancti nóminis invoca-
tiónem, hujus oblatiónis
hóstiam: et per eam nos-
metipsos tibi pérfice mu-
nus aetérnum. Per Dómi-
num nostrum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Posvěť, prosíme, Pane,
Bože náš, pro vzývání sva-
tého svého jména tuto při-
nesenou obět a skrze ni
nás samy zdokonal pro
sebe za obětní dar věčný
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého . . .

Druhá Tichá modlitba z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 628).
Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Tob. 12, 6. **K p ř i j í m á n í.** Tob. 12, 6.

Benedícimus Deum coeli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobiscum misericórdiam suam. Velebme Boha nebeského a přede všemi živoucími oslavujme jej, neboť učinil s námi milosrdenství své.

Postcommunio

Proficiat nobis ad salutem córporis et ánimae, Dómine, Deus noster, hujus sacraménti susceptio: et sempitérnae sanctae Trinitátis, ejusdemque individuae Unitátis conféssio. Per Dóminum nostrum...

P o p ř i j í m á n í

Nechť nám prospívá ke zdraví těla i duše, Pane, Bože náš, přijetí této svátosti a vyznávání věčně svaté Trojice a její nerozdílné Jednoty. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá modlitba Po přijímání z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 628).

Na konci mše sv. čte se Evangelium z neděle 1. po Svatém Duchu (str. 627).

Neděle první po Svatém Duchu

Jelikož na dnešní neděli připadá svátek Nejsvětější Trojice, nebere se následující mše sv. v neděli, nýbrž v nejbližší bezsváteční den všední po této neděli.

Introitus. Ps. 12, 6.

Dómine, in tua misericórdia sperávi: exultávit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi. Ps. ib. 1. Úsquequo, Dómine, oblivi-scéris me in finem? úsquequo avértis fáciem tuam a me? V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto...

Vstup. Ž. 12, 6.

Pane, v milosrdenství tvé jsem doufal. Srdce mé jásalo pro vysvobození tvé. Pěti budu Pánu, jenž mi daroval dobré věci. Ž. tamt. 1. Jak dlouho ještě, Pane, budeš mne zcela zapomínati? Jak dlouho ještě budeš odvracet tvář svou ode mne? V. Sláva.

O r a t i o

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius

M o d l i t b a

Bože, sílo doufajících v tebe, přispěj nám milo-

invocatió nibus nostris: et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas, praesta auxiliúm grátiae tuae; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum nostrum...

stivě na volání naše; a, jelikož bez tebe nic nemůže smrtelníků slabost, daruj nám pomoc milosti své, abychom v plnění příkázání tvých líbili se tobě i vůlí i skutkem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista..

Druhá modlitba (str. 136). Třetí dle libosti.

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 4, 8-21.

z prvního listu sv. Apóstola Jana. 4, 8-21.

Chceme-li, aby nás Bůh miloval, musíme také milovati své bližní, neboť láska k viditelnému bližnímu je měřítkem lásky k neviditelnému Bohu.

Caríssimi, Deus cáritas est. In hoc apparuit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatióne pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altéru trum diligere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus invicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus, quóniam in eo manémus, et ipse in nobis: quóniam de spírítu suo dedit nobis. Et nos vidimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvátorem

Miláčkové, Bůh jest láska. V tom se ukázala na nás láska Boží, že Bůh poslal Syna svého jednorozeného na svět, abychom byli živi skrze něho. V tom jest láska, ne že bychom my byli milovali Boha, nýbrž že On prve miloval nás a poslal Syna svého jako oběť smírnou za hříchy naše. Miláčkové, jestliže takto Bůh nás miloval, i my máme milovati se vespolek. Boha nikdo nikdy neviděl. Milujeme-li se vespolek, Bůh v nás zůstává a láska k němu jest v nás dokonalá. Z toho poznáváme, že v něm zůstáváme a on v nás, že nám dal z Ducha svého. A my jsme viděli a svědčíme, že Otec poslal Syna svého jako Spasitele světa.

mundi. Quisquis confessus fuerit, quoniam Jesus est Filius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognovimus, et credidimus caritati, quam habet Deus in nobis. Deus caritas est: et qui manet in caritate, in Deo manet et Deus in eo. In hoc perfecta est caritas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritate: sed perfecta caritas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet. Qui autem timet, non est perfectus in caritate. Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, et fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt. Deum, quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo: ut qui diligit Deum, diligat et fratrem suum.

Kdokoli vyznává, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh zůstává v něm a on v Bohu. A my jsme poznali a uvěřili v lásku, kterou Bůh má k nám. Bůh jest láska, a kdo zůstává v lásce, zůstává v Bohu a Bůh v něm. V tom jest dokonalá naše láska k Bohu, abychom měli důvěru v den soudný, ježto tak jako jest On, jsme i my na tomto světě. Bázně není v lásce, nýbrž láska dokonalá vyhání bázeň, neboť bázeň má trápení; kdo však se bojí, není dokonalý v lásce. My tedy milujme Boha, neboť on první miloval nás. Řekne-li někdo „Miluji Boha“ a nenávidí-li bratra svého, jest lhář; neboť kdo nemiluje bratra svého, kterého vidí, kterak může milovati Boha, jehož nevidí? A toto přikázání máme od Boha, aby ten, kdo miluje Boha, miloval též bratra svého.

Kristus zde krásnými a krátkými slovy popisuje dokonalou lásku, která nezná otrockého strachu ďábla.

Graduale. Ps. 40, 5 et 2. Stupňový zpěv. Ž. 40.

Ego dixi: Dómine, miserere mei: sana ánimam meam, quia peccávi tibi. V. Beátus, qui intélligit super egénium et paúpe-

Řekl jsem: Pane, smiluj se nade mnou. Uzdrav duši mou, neboť jsem proti tobě zhřešil. V. Blahoslavený, jenž má soucit

rem: in die mala liberábit eum Dóminus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 5, 2. Verba mea aúribus pércipe, Dómine, intéllige clamórem meum. Allelúja.

s nuzným a chudým. Ve zlych dnech jej vysvobodí Hospodin.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 5, 2. Slova má postřehni ušima Pane, popatř na volání mé. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Lucam. c. 6.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 6, 36-42.

Chceme-li od Boha něčeho dosáti, musíme se i k bližnímu ukazovati milosrdnými a laskavými.

In illo témpore: Dixit Jesus discípuľis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Nolíte judicáre, et non judicabímni: nolíte condemnáre, et non condemnabímni. Dimíttite, et dimittémini. Date, et dábitur vobis: mensúram bonam, et confértam, et coagitátam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. Dicébat autem illis et similitúdinem: Numquid potest caecus caecum dúcere? nonne ambo in fóveam cadunt? Non est discípuľus super magístrum: perféctus autem omnis erit, si sit sicut magíster ejus. Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autem, quae in óculo tuo est, non consíderas? Aut quómodo potes dícere

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Buďte milosrdní, jakož i Otec váš milosrdný jest. Nesudte, a nebudete souzeni; neodsuzujte, a nebudete odsouzeni; odpouštějte, a bude vám odpuštěno. Dávejte, a bude vám dáno; míru dobrou a natlačenou a natřesenou a vrchovatou dají do klína vašeho: neboť kterou měrou měříte, tou bude vám odměřeno.“ Pověděl pak jim i podobenství: „Zdali může slepec slepce vésti? Nepadnou-li oba do jámy? Není učedník nad mistra, ale dokonalým bude každý, bude-li jako mistr jeho. Což pak vidíš třísku v oku bratra svého a trámu ve svém oku nepozoruješ? Aneb kterak můžeš říci bratru svému: „Bratře, nechej, ať vyvrhnu třísku z oka tvé-

fratri tuo: Frater, sine ejciam festúcam de óculo tuo: ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo: et tunc perspícies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui. Credo.

ho, sám ve svém oku trámu nevida? Pokrytče, vyvrz nejprve trám z oka svého a potom přihlédni, abys vyvrhl třísku z oka bratra svého.“

Věřím.

Offertorium Ps. 5, 3-4.

Inténde voci oratiónis meae, Rex meus et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Secreta

Hóstias nostras, quaesumus, Dómine, tibi dicátas placátus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba (str. ve všední dny obyčejná.

Communio. Ps. 9, 2-3.

Narrábo ómnia mirabilia tua: laetábor et exultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

Postcommunio

Tantis, Dómine, repléti munéribus, praesta, quaesumus: ut et salutária dona capiámus, et a tua nunquam laude cessémus. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139). Třetí dle libosti.

Obětování. Ž. 5, 3-4.

Popatř na hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě se modlím, Pane.

Tichá modlitba

Oběti naše, tobě zasvěcené, prosíme, Pane, usmířen přijmi a dej, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

138). Třetí dle libosti. Preface

K přijímání. Ž. 9, 2-3.

Vyprávěti budu všechny tvé zázraky. Radovati se budu a jásatí v tobě. Pěti budu jménu tvému, Nejvyšší.

Po přijímání

Tak velkými, Pane, naplnění jsouce dary, prosíme, uděl, abychom spásitelné dary přijímali a nikdy neustali ve tvé chvále. Skrze Pána našeho...

Slavnost Božího Těla

Minulou neděli slavila Církev nejhlubší tajemství naší Víry; dnes obrací naši pozornost k stejně hlubokému tajemství přítomnosti Boží pod způsoby chleba a vína. Výročným dnem ustanovení Nejsv. Svátosti je vlastně Zelený čtvrtek. V ten den je však Církev zaujata skoro zcela počínajícím utrpením našeho Vykupitele a nemůže se oddati nesmírné radosti z ustanovení Velebné Svátosti.

Papež Urban IV. nařídil r. 1264 pro celou latinskou Církev, aby se památka této radostné události konala vždy ve čtvrtek po oktávu svatodušním.

Svátost Oltářní je pramenem a symbolem veškeré jednoty v Církvi, která je mystickým tělem Kristovým. V ní se spojuje Vykupitel s námi a my s ním. V ní se spojuje lidstvo v jeden celek mezi sebou a dožívá se tak už něžného a sladkého spojení Lásky, kterým budeme jednou v Nebi v Bohu věčně žítí. Obě způsoby značí tuto jednotu, když chléb, utvořený z mouky mnoha rozemletých pšeničných zrn, a víno, vylisované z mnoha révových zrn, slovem kněze obracejí se veškerou svou podstatou v tělo a krev Kristovu. Tak si přeje Vykupitel, abychom i my s ním byli jedno mystické tělo, udržované vespolek Láskou.

Tuto jednotu věřících vyjadřuje také průvod s Božím Tělem, jenž se v ten den a někde po celý oktáv konává. Všichni se v něm spojujeme k chvále Spasitele, jenž se nám dává ve Velebné Svátosti za pokrm duše. Tento průvod jest triumfem vtěleného Boha, při němž věřící s mnohonásobnou láskou a chválou snaží se dáti zadostiučinění za všechny urážky, kterých se od lidí tomuto tajemství Lásky dostává.

Svatý Tomáš Akvinský († 1274) sestavil církevní hodinky a mši svatou dnešní slavnosti. Přítomnost při těchto bohoslužbách je odměněna bohatými odpustky.

Chodme často k hostině, kterou nám dává na oltáři připravovati Bůh. Papež Pius X. vyzval dekretem z r. 1905, aby věřící po příkladu prvních křesťanů chodili si co nejčastěji pro svou posilu k sv. Přijímání. Kdokoliv má dobrou vůli křesťanskou a bohubíbě žítí, třebas na sobě pozoroval ještě mnohé nedostatky, má právo se spojovati se svým Bohem ve Velebné Svátosti, která není ani tak odměnou za cnost, jako spíše účinným lékem pro naše slabosti. Nespokojme se tedy přijímati pouze o nedělích a svátcích, nýbrž živme se láskou Boží pokud možno denně! Kdybychom nedávali denně svému tělu potravy, zhylni bychom brzo; naše duše bez této andělské stravy také nemohou býti. Nenechme jich tedy hynouti hladem!

Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtelnosti.

Introitus. Ps. 80, 17. V s t u p. Ž. 80, 17.

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra, melle saturávit eos, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exsultáte Deo ad- Krmil je nejlepší přeměnicí, aleluja, a medem ze skály je sytil, aleluja, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 2. Plesejte Bohu, pomocníku

jutóri nostro: jubiláte Deo našemu; jásejte Bohu Ja-
Jacob. V. Glória Patri... kubovu. V. Sláva Otci...

O r a t i o

Deus, qui nobis sub sa-
craménto mirábili, passió-
nis tuae memóriam reli-
quisti: tríbue, quaesumus,
ita nos Córporis, et Sán-
guinis tui sacra mystéria
venerári, ut redemptiónis
tuae fructum in nobis jú-
giter sentiámus. Qui vivis
et regnas . . .

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios. 1, cap. 11.

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi nám v pře-
divné svátosti památku
svého umučení pozůstavil,
popřej, prosíme, abychom
svatá tajemství tvého těla
a krve tvé tak uctívali,
bychom ovoce vykoupe-
ní tvého stále v sobě zna-
menali. Jenž žiješ a kra-
luješ s Bohem Otcem . . .

Č t e n í

z prvního listu sv Pavla
ke Korintským. 11, 23-29.

Slovy: „To čiňte na mou památku!“ dostali Apoštolové a jejich nástupcové, biskupové a kněží, stejnou moc proměňovati chléb a víno v tělo a krev Páně. Svatý Pavel nás poučuje, že oběť mše svaté a Kristova oběť na kříži jsou jedno a totéž. Dříve tedy, než někdo přistoupí k této vznešené hostině, musí sám sebe zkoušet, zdali nemá duši poskvrněnou těžkým hříchem, jehož dosud nelitoval a z něho se nevyzpovídal. Takový by si nešel pro požehnání ke stolu Páně, nýbrž pro vlastní odsouzení, protože se odvážil do špinavého a nekajícího srdce pozvati Boha.

Fratres: Ego enim ac-
cépi a Dómino quod et trá-
didi vobis: quóniam Dó-
minus Jesus, in qua nocte
tradebátur, accépit panem,
et grátias agens fregit, et
dixit: Accípíte, et mandu-
cáte: Hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradétur:
hoc fácite in meam com-
memoratiónem. Simíliter
et cálicem, postquam coe-
návit, dicens: Hic calix no-
vum testaméntum est in
meo ságuine: hoc fácite,
quotiescúmque bibétis, in

Bratři, já jsem přijal od
Pána to, co jsem též po-
dal vám, totiž, že Pán
Ježíš v té noci, ve které
byl zrazen, vzal chléb a
učiniv díky, rozlámal jej
a řekl: „Toto jest tělo mé,
které se za vás vydává:
to čiňte na mou památku.“
Taktéž vzal i kalich po
jídle a řekl: „Tento kalich
jest nová úmluva potvrze-
ná mou krví; to čiňte,
kolikrátkoli jej píti bu-
dete, na mou památku.“
Kdykoli totiž jíte chléb

meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indigne, iudícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Óculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore oportúno. V. Áperis tu manum tuam: et ímples omne ánimal benedictióem.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 6, 56-57. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit meum ságuinem, in me manet, et ego in eo.

V následující vznešené sekvenci sv. Tomáš Akvinský opěvuje v hlavních rysech všecko, čemu Církev sv. o Velebné Svátosti učí:

S e k v e n c e

Lauda Sion Salvatórem, lauda ducem et pastórem, in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudáre súfficis.

tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento a neb píti kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusiž však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně.

Sv. Pavel svými slovy dosvědčuje, že on i ostatní apoštolové dělají to, co výslovně dostali předáno od Pána.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas. V. Ty otvíráš ruku svou a nasycuješ každého tvora požehnáním.

Aleluja, aleluja. V. Jan 6, 56-57. Tělo mé vpravdě jest pokrm a krev má vpravdě jest nápoj; kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Laudis thema speciális,
panis vivus et vitális hó-
die propónitur.

Quem in sacrae mensa
cena, turbae fratrum
duodénae datum non am-
bígitur.

Sit laus plena, sit sonó-
ra, sit jucúnda, sit decóra
mentis jubilátio.

Dies enim solémnis ági-
tur, in qua mensae prima
recólitur hujus institútio.

In hac mensa novi Regis,
novum Pascha novae legis,
Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, um-
bram fugat véritas, noctem
lux elíminat.

Quod in cena Christus
gessit, faciéndum hoc ex-
préssit in sui memóriam.

Docti sacris institútis,
panem, vinum in salútis
consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiá-
nis, quod in carnem tran-
sit panis, et vinum in sán-
guinem.

Quod non capis, quod
non vides, animósa firmat
fides, praeter rerum órdi-
nem.

Sub diversis speciébus,
signis tantum, et non re-
bus, latent res exímiae.

Caro cibus, sanguis po-
tus: manet tamen Christus
totus, sub utráque spécie.

Zcela zvláštní látka chvá-
ly — živý chléb, zdroj žití
stálý — pro den dnešní
nastala.

Chléb, jež v hodech za
večera bratří četa dvaná-
cterá zcela jistě dostala.

Buď zpěv plný, buď zpěv
jasný, buďž libý, buďž
hlasný jásoť mysli, ples a
vděk.

Dnes je slavnost, o níž
se vzpomíná, kterak po-
vstala prvně ta hostina,
hodu toho počátek.

Oběť nové smlouvy vzni-
ká. Stůl nového Panovníka
odděluje starý čas.

Staré ničí novota, prchla
Pravdou Temnota, noc, již
zahnal denní jas.

Kristus při hostině svaté
děl: Co činím, činit máte,
na Mne vzpomínajíce.

Svatá stanovení ctíme.
Chléb a víno přinášíme,
oběť spásy světíce.

Dogma křesťanům se dá-
vá, že se z chleba Tělo
stává, z vína že se stává
Krev.

Nechápe duch, nedozí-
rá, horlivá však sílí víra,
ač je jiný věci zjev.

Pod různými vzezřeními
věcmi ne, leč znameními
výborný je Předmět skryt.

Nápoj Krve, pokrm Těla,
v obou Kristus je však zce-
la, nepřestává celý být.

A sumente non concisus, non confractus, non divisus: integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inaequali, vitae, vel interitus.

Mors est malis, vita bonis: vide parvis sumptionis, quam sit dispar exitus.

Fracto demum Sacramento, ne vacilles, sed memento, tantum esse sub fragmento, quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissura: signi tantum fit fractura: qua nec status, nec statura signati minuitur.

Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum: vere panis filiorum, non mittendus canibus.

In figuris praesignatur, cum Isaac immolatur: agnus Paschae deputatur: datur manna patribus.

Bone pastor, panis vere, Jesu nostri miserere: tu nos pasce, tu nos tuere: tu nos bona fac videre in terra viventium.

Tu, qui cuncta scis et vales: qui nos pascis hic mortales: tuos ibi commensales: cohaereres et

Přijímáš-li, zůstal celý, nezláme se, nerozdělí, nikdy pranic neschází.

Bere jeden, tisíc bere. Jako jeden, davy steré, aniž množství dochází.

Dobří, špatní přijímají, nestejný však osud mají: Život — smrti objetí.

Smrt je zlým a dobrým žití. Zříš, jak různý může býti účín téhož přijetí.

Když se potom Svátost láme, nechť se věrou nevikláme, pod úlomkem tolik máme, kolik celek uhostí.

Netrpí věc těmi ději, způsobu jen rozbíjejí, ale věc a stavy její potrvají v Svátosti.

Chléb, jenž blaží Nebešťany, poutníkům, hle, v pokrm daný, v pravdě synům uchystaný, není pokrm štěňátek.

Oběť v předobrazech známá: Isak, žertva Abrahama, velkonoční oběť sama, manna Otcům v onen věk.

Dobry's Pastýř, Chléb jsi pravý! Smiluj se, slyš hlas náš lkavý: Pasiž, hlídej naše davy, dobro dej nám, Přelaskavý, v zemi živých dej nám zřít!

Vševědoucí, Převeliký, jenž nás paseš, smrtelníky. Svými spolustolovníky, dědici a účastníky svatých

sodales fac sanctorum ci- rač nás učinit! Amen.
vium. Amen. Allelúja. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 6. podle Jana. 6, 56-59.

Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtnosti.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de coelo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in aetérnum. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Tělo mé v pravdě jest pokrm a krev má v pravdě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe sestoupil, ne jako otcové vaši jedli mannu a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.“

Následuje Credo.

Offertorium. Levit. 21. Obětování. 3 Mojž. 21, 6.

Sacerdotes Dómini incénsus et panes offerunt Deo: et ideo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus, allelúja.

Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protož mají býti svatými Bohu svému a neposkvřívati jména jeho, aleluja.

S e c r e t a

Tichá modlitba

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concede: quae sub oblátis munéribus mýstice designántur. Per Dóminum... Církví své, prosíme, Pane, uděl milostivě darů jednoty a míru, jež tajemně se naznačují přinesenými obětními dary. Skrze Pána našeho...

Preface: Vánoční (str. 29.)

Communio. 1. Cor. 11, 26-27. K přijímání. 1. Kor. 11, 26-27.

Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúja.

Postcommunio

Facnos, quaesumus, Dómine, divinitátis tuae sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui temporális percéptio praefigúrat. Qui vivis et regnas...

Kdykoliv jísti budete chléb tento a z kalicha pítí, smrt Páně budete zvěstovati, dokavad nepřijde; kdokoliv tedy jísti bude chléb nebo pítí z kalicha Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně, aleluja.

Po přijímání

Učiň, prosíme, Pane, abychom sycení byli věčným požíváním Božství tvého, jež předobrazuje drahocenného těla a krve tvé přijímání časné. Jenž žiješ a kraluješ...

Neděle druhá po Svatém Duchu

Jsme dosud v oktávu Božího Těla a proto i dnešní mše svatá jest ještě v úzkém vztahu k němu. Pán se stal naším ochráncem ve Velebné Svátosti, a to jak ve sv. Přijímání, tak ve svato-stánku. Chceme-li svou duši občerstviti, nemůžeme jí dáti rozkošnějšího pokrmu nad Nejsvětější Svátost; a jsme-li zemdeni životem a starostmi, odpočínme si ve stínu Těla Páně, jež se chová na oltáři. — Co mu dáme výměnou za jeho pomoc? Král David má vkladá v ústa odpověď: „Milovati tě budu, Pane, sílo má!“

Introitus. Ps. 17, 19-20.

Factus est Dóminus protectór meus, et edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam voluit me. Ps. ib. 2-3. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. V. Glória Patri et Fílio...

Vstup. Ž. 17, 19-20.

Pán stal se obráncem mým a vyvedl mne na volné místo; vysvobodil mne, neboť si mne oblíbil. Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má. Pán jest tvrz má, útočiště mé a vysvoboditel můj. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému jakož bylo na počátku...

Oratio

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum, quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditate tuae dilectiúnis instítuis. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba ze slavnosti

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 3, 13-18.

Svatý Jan Miláček, který dovede tak krásně promlouvati o Lásce, obrací se k nám i v tomto týdnu, v němž slavíme tajemství Lásky.

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam aetérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit víscera sua ab eo; quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritate.

Modlitba

Dej, Pane, abychom k svatému jménu tvému měli zároveň úctu a lásku ustavičnou, neboť nikdy nezavuješ svého vedení těch, které v dokonalé lásce k sobě vychováváš. Skrze Pána našeho . . .

Božího Těla (str. 630).

Čtení

z prvního listu sv. Jana Apoštola. 3, 13-18.

Bratři, nedivte se, jestliže svět vás nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí bratra svého, jest vražedník; a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. Z toho jsme poznali lásku Boží, že On položil život za nás; také my máme za bratry život položit. Kdo však má statek toho světa a vidí bratra svého, an trpí nouzi, a zavře před ním srdce své, kterak láska Boží zůstává v něm? Dítky, nemilujme slovem, ani jazykem, nýbrž skutkem a v pravdě.

Láska nezůstává při slovech, nýbrž skutky jeví opravdovost.

Graduale. Ps. 119, 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 119.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudivit me. V. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 7, 2. Dómine, Deus meus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persecúntibus me, et líbera me. Allelúja.

K Pánu v soužení svém volám; i vyslychá mne. V. Pane, vysvobod' duši mou ode rtů nešlechetných a od jazyka lstivého.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 7, 2. Pane, Bože můj, v tebe doufám; vysvobod' mne ode všech pronásledovatelů mých a spas mne. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 16-24.

Hostinou v dnešním Evangeliu se myslí především Církev svatá, do níž byli pozváni nejprve židé, ale pro své světské smýšlení pohrdli tím pozváním. Proto vyslal Pán Apoštoly, aby přivedli k připravené hostině pohany. Pak znamená tato hostina také hody sv. Přijímání. Nevyhýbejme se jí pro časné nějaké ohledy, abychom pak nebyli Bohem k ní snad vůbec připuštěni a tím nepřišli o nesmírné milosti.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis parábolam hanc: Homo quidam fecit coenam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora coenae dícere invitátis ut venírent, quia jam paráta sunt ómnia. Et coepérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse hábeo exíre, et vidére illam: rogo te habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: et ídeo non pos-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jeden člověk učinil večeri velikou a pozval mnohých. I poslal služebníka svého v hodinu večere říci pozvaným, aby přišli, ježto všecko jest již hotovo. Ale oni všickni počali jednomyslně se vymlouvati. První řekl jemu: ‚Statek jsem koupil a musím vyjít a jej shlédnouti. Prosím tě, měj mne za omluvena.‘ A druhý řekl: ‚Patero spřežení volů jsem koupil, a jdu je zkusit; prosím tě, měj mne za omluvena.‘ A jiný řekl:

sum venire. Et reversus servus nunciavit haec domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit servo suo: Exi cito in plateas et vicus civitatis: et pauperes, ac debiles, et caecos, et claudos introduce huc. Et ait servus: Domine, factum est ut imperasti, et adhuc locus est. Et ait dominus servo: Exi in vias, et sepes: et compelle intrare, ut impleatur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit coenam meam.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 6, 5.

Domine, convertere, et eripe animam meam: salvum me fac propter misericordiam tuam.

Secreta

Oblatio nos, Domine, tuo nomini dicanda purificet: et de die in diem ad coelestis vitae transferat actionem. Per Dominum nostrum Jesum Christum...

Druhá Tichá modlitba ze slavnosti Božího Těla (str. 634).
Preface: Vánoční (str. 29).

Communio. Ps. 12, 6.

Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: et psallam nomini Domini altissimi.

Postcommunio

Sumptis munéribus sa-

Ženu jsem pojal a proto nemohu přijíti.' A služebník vrátiv se, zvěstoval to pánu svému. Tu rozhněval se hospodář a řekl svému služebníkovi: 'Vyjdi rychle na silnici a ulice města a zmrzačené a slepé i kulhavé uveď sem.' I řekl služebník: 'Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě jest místo.' A pán řekl služebníkovi: 'Vyjdi na cesty ke plotům a přinůvejít, ať se naplní dům můj. Pravímť vám, že žádný z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí večere mé.'"

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 6, 5.

Pane, obrať se ke mně a vyprosti duši mou: pomoz mi pro milosrdenství své.

Tichá modlitba

Oběť, Pane, kterou jménu tvému zasvěcujeme, nechť nás očistí a den ze dne k vedení nebeského života uschopňuje. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Ž. 12, 6.

Pěti budu Pánu, jenž mi dobrých věcí udělil; opěvovati budu jméno Pána svrchovaného.

Po přijímání

Přijavše dary svaté, pro-

cris, quaesumus, Dómine, sime, Pane, aby častějším
ut cum frequentatióne my- slavením Tajemství rostl
stérii, crescat nostrae sa- účinek pro naši spásu.
lútis effectus. Per Dómi- Skrze Pána našeho, Ježíše
num nostrum . . . Krista, Syna tvého . . .

Druhá modlitba Po přijímání ze slavnosti Božího Těla (str. 635).

V pátek po oktávu Božího Těla

Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

Není náhodou, že slavnost Nejsvětějšího Srdce klade se ihned po skončení oktávu Božího Těla; má býti oslavením lásky Kristovy, která ze soucitu s námi za nás trpěla. Srdce platí za sídlo a symbol lásky. Lidské Srdce Vykupitelovo, jako celé jeho tělo, bylo spojeno s druhou Božskou osobou, jejíž láska je plnila, a proto je hodno, abychom se mu v pokoře a vděčnosti klaněli a o jeho pokladech přemýšleli. Obrazy Srdce Spasitele mají nám znázorňovati jeho nezměrnou Lásku a připomínati nám, jak mu jsme po celou věčnost povinni za ni láskou opláceti a jej chváliti a svá vlastní srdce mu darovati a s ním spojití. Hlavním cílem našeho uctívání Srdce Ježíšova musí býti snaha všecko naše smýšlení, slova, skutky a přání zaříditi dle jeho vůle a zalíbení. Plodem této pobožnosti pak bude vzrůst a pevnost v ctnosti a život čisté lásky k Bohu a bližnímu.

Pro celou Církev byla slavnost Nejsvětějšího Srdce nařízena r. 1856 papežem Piem IX. Velkými ctitelkami Spasitelova Srdce byly však už ve XIII. stol. svatě Benediktinky Gertruda a Mechtilda. Velkému rozšíření se těší tato pobožnost od konce 17. stol., kdy prostá řeholnice, svatá Maria Markéta Alacoque († 17. října 1690), byla Pánem vyhlédnuta k tomu, aby ji zvěstovala světu chudému na Lásku.

Introitus. Ps. 32, 11 et 19. Vstup. Ž. 32, 11 a 19.

Cogitatiónes Cordisejus Smýšlení Srdce jeho jde
in generatióne et genera- od pokolení do pokolení,
tiónem: ut éruat a morte aby vytrhnul od smrti duše
ánimas eórum et alat eos jejich a živil je o hladu.
in fame. Allelúja, allelúja. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1.
Ps. ibid. 1. Exsultáte, justí, Radujte se, spravedliví,
in Dómino: rectos decet v Pánu. Dobrým přísluší
collaudátio. V. Glória. chvála. V. Sláva Otci.

Oratio

Deus, qui nobis in Corde
Fílii tui, nostris vulneráto
peccátis, infinítos dilec-
tiónis thesáuros miseri-

Modlitba

Bože, jenž jsi nám v zra-
něném našimi hříchy Srdci
Syna svého milostivě rá-
čil uštedřiti nekonečné po-

córditer largiri dignáris: concéde, quaesumus; ut, illi devótum pietátis nostrae praestántes obséquium, dignae quoque satisfactionis exhibeámus officium. Per Dóminum...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. Eph. 3.

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo, data est grátia haec, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quae sit dispensátio sacraménti absconditi a saeculis in Deo, qui ómnia creávit: ut innotéscat principátibus et potestátibus in caeléstibus per Ecclesiám multifórmis sapiéntia Dei, secúndum praefiniónem saeculórum, quam fecit in Christo Jesu, Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem ejus. Hujus rei grátia flecto génuá mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in caelis et terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiorem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti et fun-

klady lásky, uděl, prosíme, abychom, vzdávajíce mu oddaný hold lásky své, také hodného zadostiučení splnili povinnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským 3, 8-19.

Bratři: Mně přenejmenšímu ze všech věřících byla dána milost tato zvěstovati mezi pohany nevystihlé to bohatství Kristovo a objasnit všem, které jest zřízení v tom tajemství, jež od věků bylo skryto v Bohu, Stvořiteli všeho, aby nyní skrze církev uvedla se ve známost knížectvím a mocnostem v nebesích přerozmanitá moudrost Boží, podle úradku odvěkého, který vykonal v Kristu Ježíši, Pánu našem, v němž máme zmužilost a přístup s důvěrou skrze víru v něho. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pánem našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství velebnosti své skrze Ducha svého a v síle zmohutněti pro vnitřního člověka, tak aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených

dáti, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum: scire etiam supereminentem scientiae caritatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei.

v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která je šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku převyšující veškeré poznání, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží.

Graduale. Ps. 24, 8-9.

Dulcis et rectus Dominus: propter hoc legem dabit delinquentibus in via. V. Diriget mansuetos in iudicio, docebit mites vias suas.

Allelúja, allelúja. V. Math. 11. 29. Tollite iugum meum super vos, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde, et inveniatis requiem animabus vestris. Allelúja.

Ve votivních mších po Devítníku vynechá se aleluja s veršem; místo toho se říká:

Tractus. Ps. 102, 8-10.

Misericors et miserator Dominus, longanimis, et multum misericors. V. Non in perpetuum irascetur, neque in aeternum comminabitur. V. Non secundum peccata nostra fecit nobis, neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

V době velikonoční se vynechá Stupňový zpěv a Tractus; místo toho se říká:

Allelúja, allelúja. V. Matth. 11, 29 et 28. Tollite iugum meum super vos,

Stupňový zpěv. Ž. 24,

Sladký a upřímný jest Pán; proto dává bloudícím na cestu zákon. V. Vede jemné ve spravedlnosti, mírné učí cestám svým.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 11, 29. Vezměte na sebe jho mé a učte se ode mne, neboť jsem mírný a pokorný Srdcem; a naleznete pokoj pro duše své. Aleluja.

Tractus. Ž. 102, 8-10.

Pán je milosrdný a slitovný, shovívavý a velmi dobrotivý. V. Nehněvá se ustavičně, ani na věky nebude hrozit. V. Nečinívá nám podle našich hříchů, ani nám neodplácí podle našich nepravostí.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 11, 29 a 28. Vezměte na sebe jho mé a učte se ode

discite a me, quia mitis sum et humilis Corde: et inveniētis réquiem animabus vestris. Allelúja. V. Veníte ad me, omnes qui laborátis, et oneráti estis, et ego reficiam vos. Allelúja.

mne, neboť jsem mírný a pokorný srdcem; a naleznete pokoj pro duše své. Aleluja. V. Pojd'te ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Aleluja.

Evangelium

† Sequētia s. Evangélii secūndum Joānnem. c. 19.

In illo témpore: Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, erat enim magnus dies ille sábbati, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruiť, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 68, 21.

Impropérium exspectávit Cor meum et misériam: et sustínui, qui simul mecum constristarétur, et non fuit: consolántem me quae sívi, et non inveni.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 31-37.

Za onoho času, poněvadž byl pátek, tedy židé, aby nezůstala těla na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a sňali se s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho.

Následuje Credo

Obětování. Ž. 68, 21.

Potupu očekávalo srdce mé a bídu. Čekal jsem, kdo by se se mnou rmoutil — a nepřišel. Hledal jsem, kdo by mne potěšil — a nenalezl jsem.

V době velikonoční ve votivních mších sv. bere se následující Obětování:

Offertorium. Ps. 39,7-9. Obětování. Ž. 39, 7-9.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti; tunc dixi: Ecce, vénio. In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: Deus meus, vólui, et legem tuam in médio Cordis mei, allelúja.

Celopal a oběť za hřích jsi nežádal. Tu jsem pravil: Hle, přicházím. Na počátku knihy jest psáno o mně, že plním vůli tvou. Bože můj, chci to, a zákon tvůj je v hloubi Srdce mého, aleluja.

Secreta

Réspice, quaesumus, Domine, ad ineffábilem Cordis dilecti Filii tui caritátem: ut quod offerimus sit tibi munus accéptum et nostrórum expiatio delictórum. Per eúndem.

Tichá modlitba

Pohleď, prosíme, Pane, nanevšlovnou lásku Srdce milovaného Syna svého, aby, co obětujeme, bylo ti příjemným darem a shlazením našich hříchů. Skrze téhož Pána . . .

Preface: o nejsvětějším Srdci Páně (str. 36).

Communio. Joann. 19,34. K přijímání. Jan 19,34.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Jeden z vojínů otevřel kopím bok jeho, a ihned vyšla krev a voda.

V době velikonoční bere se ve mších votivních následující modlitba K přijímání:

Communio. Joann. 7,37. K přijímání. Jan 7, 37.

Si quis sitit, veniat ad me et bibat, allelúja, allelúja.

Jestliže někdo žízní, ať přijde ke mně a pije, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Praebeant nobis, Domine Jesu, divinum tua sancta fervórem: quo dulcissimi Cordis tui suavitate percepta; discamus terréna despícere, et amare caelé-

Nechť svaté dary tvé, Pane Ježíši, roznítí v nás božský žár, jímž bychom po okusení rozkošnosti nejsladšího Srdce tvého naučili se pohrdati věcmi

stia: Qui vivis et regnas zemskými a milovati ne-
cum Deo Patre beské. Jenž žiješ a . . .

Mezi oktávem slouží se mše sv. ze svátku (str. 639); druhá modlitba (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Neděle třetí po Svatém Duchu

Pocifujeme-li svou opuštěnost a bídu duše i těla a shledáváme-li, že toneme ve hříších, nezoufejme, neboť Láska Boží čeká na první naše zavolání o pomoc. Povznesme svou duši k Bohu a budme jisti, že naše důvěra v něho nebude zahanbena.

Introitus. Ps. 24, 16 et 18. Vstup. Ž. 24, 16 a 18.

<p>Réspice in me, et miserere mei, Dómine: quóniam únicus, et pauper sum ego: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus. Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubescam. V. Glória Patri . . .</p>	<p>Shlédni na mne a smiluj se nade mnou, Pane, neboť jsem opuštěn a ztrápen. Popatř na mé ponížení a na mé trápení a odpusť mi všechny hříchy mé, Bože můj. Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svoji. Bože můj, v tebe doufám; nedopusť, abych byl zahanben. V. Sláva Otci . . .</p>
---	---

O r a t i o

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: múltiplica super nos misericórdiam tuam; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus aetérna. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Ochránce v tebe doufajících, Bože, bez něhož není nic mocného a svatého, prokaž nám plnost milosrdenství svého, abychom pod tvou správou a tvým vedením tak prošli statky časnými, bychom neztratili věčných. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

■ L é c t i o

Epistolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 5, 6-11.

Č t e n í

z prvního listu sv. Petra Apóstola. 5, 6-11.

Život zde na světě přináší s sebou mnohé strasti a boje, přimkněme se tedy celou svou důvěrou k silnému Bohu! Všechen pláč se nám jednou promění v nekonečné blaho.

Caríssimi: Humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quaerens quem dévoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eámdem passió-nem ei, quae in mundo est, vestrae fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aetérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, et impérium in saecula saeculórum: Amen.

Graduale. Ps. 54, 23, 17 et 19.

Jacta cogitátum tuum in Dómino: et ipse te enútriet. V. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Allejúja, allelúja. V. Ps. 7, 12. Deus iudex justus, fortis et pátiens, numquid iráscitur per síngulos dies? Allelúja.

Miláckové, pokořte se pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v čas navštívení, složíce veškerou svou starost na něj, neboť on má péči o vás. Strízliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silní ve víře, vědouce, že totéž utrpení děje se bratrstvu vašemu ve světě. Bůh pak všelike milosti, jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení sám vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu buď sláva a panování na věky věků, amen!

Stupňový zpěv. Ž. 54.

Vrhni starost svou na Pána a on tě zachová. V. Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně nepřátelsky blíží.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 7, 12. Bůh je soudce spravedlivý, mocný a shovívavý; což se hněvá každého dne? Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 15, 1-10.

Pán Ježíš sám nám na dvou podobenstvích dokazuje, že se ujímá hříšníkú a že touží po našem spasení. Není-liž to pro nás nesmírná útěcha a důvod k naprosté důvěře v Boha?

In illo tēpore: Erant appropinquāntes ad Jesum publicāni et peccatōres, ut audirent illum. Et murmurābant Pharisaei et Scribae, dicētes: Quia hic peccatōres rēcipit, et manducat cum illis. Et ait ad illos parābolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonagintā novem in deserto, et vadit ad illam, quae perierat, donec invēniat eam? Et cum invēnerit eam, impōnit in hūmeros suos gaudens: et veniens domum, cōvocat amicos et vicinos, dicens illis: Congratulāmini mihi, quia invēni ovem meam, quae perierat? Dico vobis, quod ita gāudium erit in coelo super uno peccatōre poenitentiā agente, quam super nonagintā novem iustis, qui non indigent poenitentiā. Aut quae mūlier habens drachmas decem, si perdiderit drachmam unam, nonne accēndit lucernam, et evērrit domum, et quaerit diligēter, donec invēniat? Et cum invēnerit, cōvocat amicas et vicinas, dicens: Congratulāmini mihi, quia invēni drachmam, quam perdideram. Ita dico vobis: gāudium erit coram Ángelis Dei

Za onoho času přibližovali se k Pánu Ježíši celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. A fariseové i zákoníci reptali, řkouce: „Tento přijímá hříšníky a jí s nimi.“ I pověděl jim podobenství toto, řka: „Který člověk z vás, maje sto ovec a ztratí jednu z nich, nenechá devadesáti devíti na poušti a nejde po té, která se byla ztratila, až ji nalezne? A když ji nalezne, vloží ji s radostí na ramena svá a přijde domů svolá přátele a sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem našel ovci, která se byla ztratila.‘ Pravím vám, že tak větší bude radost v nebesích nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesáti devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Aneb která žena má jíc deset drachem, ztratí-li jednu drachmu, nerozžehne svíce a nemete domu svého a nehledá pilně, až ji nalezne? A když ji nalezne, svolá přítelkyně i sousedky své a řekne: ‚Radujte se se mnou, neboť jsem našla drachmu, kterou jsem byla ztratila.‘ Tak pravím vám, budou andělé mít radost nad jedním hříšníkem pokání činícím.“

super uno peccatore poenitentiam agente. Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 9, 11, 12, 13.

Obětování. Ž. 9.

Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelínquis quaréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblítus oratióem pauperum.

Nechť doufají v tebe všichni, kdož poznali jméno tvé, Pane, neboť neopouštíš hledajících tebe. Pějte Pánu, jenž sídlí na Sionu, neboť nezapomněl modlitby utištěných.

Secreta

Réspice, Dómine, mún-era suplicántis Ecclesiae: et salúti credéntium perpétua sanctificatióne suménda concéde. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Shlédni, Pane, na dary pokorně prosící Církve a dej, ať je věřící za ustavičného posvěcování sebe přijímají, aby jim byly k spáse. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. — Preface: o Nejsvět. Srdci Páně (str. 36).

Communio. Luc. 15, 10.

K přijímání. Luk. 15, 10.

Dico vobis, gaúdium est Ángelis Dei super uno peccatore poenitentiam agente.

Pravím vám: radost mají andělé Boží nad jedním hříšníkem pokání činícím.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivificent: et misericórdiae sempitérnae praeparent expiátos. Per Dóminum nostrum . . .

Svátosti tvé přijaté, Pane, ať nás oživí a s tebou smířené připraví pro milosrdenství věčné. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtvrtá po Svatém Duchu

Také liturgie dnešní neděle chce v nás probuditi velkou důvěru v Boha, jenž chrání svých věrných. Kdo nám může uškoditi, jestliže je Bůh s námi? I kdyby celý svět a celé peklo se postavilo proti nám, nemusíme se obávatí záhuby!

Introitus. Ps. 26, 1-2.

Dóminus illumináti mea,
et salus mea, quem timé-
bo? Dóminus defénsor vi-
tae meae, a quo trepidá-
bo? qui tribulant me ini-
mici mei, ipsi infirmáti
sunt, et cecidérunt. Ps.
ib. 3. Si consistant ad-
vérsus me castra: non
timébit cor meum. V.
Glória Patri...

Oratio

Da nobis, quaesumus,
Dómine, ut et mundi cursus
pacífice nobis tuo órdine
dirigátur: et Ecclésia tua
tranquílla devotióne lae-
tétur. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přímlyvu
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Romános. c. 8, 18-23.

Sebe větší útrapy tohoto světa nemohou se srovnávat se slávou a blažeností, která nám bude korunou za vítězně vedený boj! Nemalomyslně tedy při žádné bolesti duše nebo těla a doufejme pevně, že Bůh nám všechno obrátí v radost!

Fratres: Exístimo, quod
non sunt condígnae pas-
siónes hujus témporis ad
futúram glóriam, quae re-
velábitur in nobis. Nam ex-
spectátió creatúrae, reve-
latiódinem filiódum Dei ex-
spéctat. Vanitáti enim crea-
tura subjécta est, non vo-
lens, sed propter eum, qui
subjécit eam in spe: quia
et ipsa creatúra liberábitur
a servitúte corruptiódinis, in

Vstup. Ž. 26, 1-2.

Pán jest světlo mé a
spása má; koho bych se
měl báti? Pán jest obrán-
ce života mého; před kým
bych se měl trásti? Nepřá-
telé moji, kteří mne sužují,
ti sami slábnou a padají.
Ž. tamt. 3. Byť se roz-
ložil i tábor proti mně,
nebude se báti srdce mé.
V. Sláva Otci...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane,
ať běh světa v pokoji pro
nás tvým řádem řízen je
a Církev tvá nerušené od-
danosti se těší. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Krista..

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Římanům. 8, 18-23.

Bratři, myslím, že utr-
pení nynějšího času nejsou
ničím proti budoucí slávě,
která se zjeví na nás. Vždyť
i tvorstvo očekává s tou-
žebností zjevení synů Bo-
žích. Neboť marnosti bylo
poddáno tvorstvo, nikoli
dobrovolně, nýbrž pro to-
ho, jenž je poddal s nadějí,
že i tvorstvo bude osvo-
bozeno od poroby poru-
šení ve svobodu slávy

libertátem glóriæ filiórúm Dei. Scimus enim quod omnis creatúra ingemiscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes, et ipsi intra nos gémmus, adoptiónem filiórúm Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 78, 9 et 10.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes, ubi est Deus eórúm? *V.* Adjuva nos, Deus, salutáris noster, et propter honórem nóminis tui, Dómine, libera nos.

Allelúja, allelúja. *V.* Ps. 9, 5 et 10. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas aequitátem, esto refúgium paúperum in tribulatióne. Allelúja.

synů Božích. Víme zajisté, že veškeré tvorstvo spolu sténá a trpí bolest až dosavad. A nejen ono, nýbrž i my, ač máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě sténáme, očekávající synovství, totiž vykoupení těla svého v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 78.

Odpust, Pane, hříchy naše, aby snad neřekli pohané: „Kde jest Bůh jejich?“ *V.* Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvobod' nás.

Alleluja, alleluja. *V.* Ž. 9, 5 a 10. Bože, jenž sedíš na trůnu a soudíš po spravedlnosti, buď útočištěm ubohých v soužení. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 5.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 5, 1-11.

Spojme-li se ve své práci s Kristem, bude tak plodná a požehnaná jako lov, jež za přítomnosti Spasitelovy učinili rybáři. Všimněme si však, že toto požehnání udělil Pán z lodičky Petrovy, která je obrazem pro Církev svatou!

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves secus stantes stagnum: piscatóres autem

Za onoho času, když zástupové na Ježíše naléhali, aby slyšeli slovo Boží, on stál podle jezera Genesaretského. I uzřel dvě lodi, any stojí podle jezera, rybáři pak vystou-

descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quae erat Simónis, rogávit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Praecéptor, per totam noctem laborántes, nihil cépimus: in verbo autem tuo laxábo rete. Et cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam: rumpebátur autem rete eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália naví, ut venírent et adjuvárent eos. Et venérunt, et implevérunt ambas navículas, ita ut pene mergeréntur. Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génuá Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium, quam céperant: simíliter autem Jacobum et Joánnem, filios Zebedaei, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Jesus: Noli timére: ex hoc jam hómines eris cápiens. Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt eum.

Et dicitur Credo.

pivše z nich, vypírali síť. Vstoupiv tedy na jednu loď, která patřila Šimonovi, žádal ho, aby odrazil málíčko od země. A posadiv se, učil z lodi zástupy. Když pak přestal mluvit, řekl k Šimonovi: „Zajeď na hlubinu a rozestřete síť své k lovení.“ A Šimon odpovídaje, řekl jemu: „Mistře, po celou noc pracovavše, nic jsme nechytili, ale k slovu tvému rozestru síť.“ A když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, a síť jejich se trhala. I pokynuli svým druhům, kteří byli na jiné lodi, aby přišli a jim pomohli. I přišli a naplnili obě lodi, takže se téměř potopovaly. Uzřev to Šimon Petr, padl k nohám Ježíšovým a řekl: „Odejdi ode mne, Pane, neboť jsem člověk hříšný.“ Úžas zajiště pojal ho a všechny, kteří byli s ním, nad lovem ryb, jež učinili, taktéž i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli společníky Simonovými. I řekl Ježíš Šimonovi: „Neboj se, od toho času budeš lidí loviti.“ A přirazivše lodi k zemi, opustili všecko a šli za ním.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 12. Obětování. Z. 12, 4-5.

Illúmina óculos meos,
ne umquam obdormiam in
morte: ne quando dicat
inimicus meus, praevalui
advérsus eum.

Posilni oči mé, abych
snad neupadl ve spánek
smrti, aby snad neřekl
nepřítel můj: „Zvítězil jsem
nad ním!“

Secreta

Oblatió nibus nostris,
quaesumus, Dómine, pla-
cáre suscéptis: et ad te no-
stras étiam rebelles com-
pelle propítius voluntátes.
Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Přijatými oběťmi našimi,
prosíme, Pane, usmiř se
a podrob sobě milostivě
naši vzpurnou vůli. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 17, 3.

Dóminus firmaméntum
meum, et refúgium meum,
et liberátor meus, Deus
meus, adjútor meus.

K přijímání. Ž. 17, 3.

Pán jest tvrz má, úto-
čiště moje a vysvoboditel
můj. Bůh můj jest po-
mocník můj.

Postcommunio

Mystéria nos, Dómine,
quaesumus, sumpta purífi-
cent, et suo múnere tueán-
tur. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum . . .

Po přijímání

Tajemství přijatá, Pane,
prosíme, nechť nás očistí
a svou mocí chrání. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle pátá po Svatém Duchu

K plnění dvou největších přikázání je potřebí neustálé pomoci Boží. Volejme o ni slovy dnešního Vstupu a Modlitby.

Introitus. Ps. 26, 7 et 9.

Exaúdi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi ad te:
adjútor meus esto, ne de-
relinquas me, neque de-
spicias me, Deus, salutá-

Vstup. Ž. 26, 7 a 9.

Vyslyš, Pane, hlas můj,
když volám k tobě. Po-
mocníkem mým buď; ne-
opouštěj mne, aniž mnou
pohrdej, Bože, spáso má.

ris meus. Ps. ib. 1. Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui diligentibus te bona invisibilia praeparasti: infunde cordibus nostris tui amoris affectum; ut te in omnibus, et super omnia diligentes, promissiones tuas, quae omne desiderium superant, consequamur. Per Dominum . . .

Druhá modlitba za příměluvu

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae beati Petri Apostoli. 1. cap. 3, 8-15.

Konejme dobro bez ohledu na to, jak nám bude druhými odplaceno. Naše účty budou jednou všechny vyrovnány. Jenom chojme Pána ve svých srdcích.

Carissimi: Omnes unanimes in oratione estote, compatiētes, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles: non redētes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto: sed e contrario benedicētes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem haereditate possideatis. Qui enim vult vitam diligere, et dies videre bonos, coerceat linguam suam a malo, et labia ejus ne loquantur dolum. Declinet a malo, et faciat bonum: inquirat pacem, et

Ž. tamt. 1. Pán jest světlo mé a spása má; koho bych se měl báti? V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi tebe milujícími statky neviditelné připravil, vlej do srdcí našich lásky své vroucnost, abychom tebe ve všem a nade všecko milovali a zaslíbení tvých, jež všecku touhu převyšují, dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

Svatých (str. 136).

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 3, 8-15.

Miláčkové, všickni buďte jednomyslní, soucitní, bratrů milovní, milosrdní, pokorní; neodplacujte zlým za zlé, ani spíláním za spílání, nýbrž naopak žehnejte, ježto jste povoláni k tomu, abyste požehnání obdrželi dědictvím. Neboť kdo chce milovati život a viděti dobré dny, zdržuj jazyk svůj od zlého a rty své od toho, aby nemluvíly lstivě; odvrát se od zlého a číň dobré; hledej pokoje a sháněj se po něm, neboť oči Páně jsou obráceny na spravedlivé

sequatur eam. Quia óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum: vultus autem Dómini super faciéntes mala. Et quis est qui vobis nóceat, si boni aemulatóres fuéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuérítis: et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris.

Graduale. Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster, áspice, Deus: et réspice super servos tuos. V. Dómine, Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 20, 1. Dómine, in virtúte tua laetábitur rex: et super salutáre tuum exultábit veheménter. Allelúja.

a uši jeho ke prosbám jejich, ale hněv Páně proti těm, kteří činí zlé. A kdo jest, jenž by vám uškodil, budete-li horlители o dobré? Ano byste i trpěli pro spravedlnost, jste blahoslaveni. Postrachu jejich však se nebojte ani nelekejte; ale Krista Pána oslavujte ve svých srdcích.

Stupňový zpěv Ž. 83.

Popatři, Bože, ochránce náš, a shlédni na služebníky své. V. Pane, Bože zástupů, vyslyš modlitby služebníků svých.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 20, 1. Pane, nad silou tvou raduje se král a nad spásou tvou plesá velice. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 5.

Bohu se nelíbí oběť člověka, jenž bližního svého nemiluje. Starý zákon zapovídal zabít člověka, Nový zákon však zapovídá i pouhou nenávisť k bližnímu.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum et Pharisaeórum, non intrábitis in regnum coelórum. Audístis, quia dictum est antíquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 20-24.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým: „Nebude-li hojnější spravedlnost vaše nežli zákoníků a fariseů, nevejdete do království nebeského. Slyšeli jste, že řečeno jest starým: Nezabiješ! Kdo by pak zabil, hoden bude

judicio. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit judicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fátue: reus erit gehénnae ignis. Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te: relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 15.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris: et has oblatiões famulórum famularúmque tuárum benignus assúme; ut, quod singuli obtulérunt ad honórem nóminis tui, cunctis proficiat ad salútem. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba za přimlúvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábi-

soudu. Já však pravím vám, že každý, kdo se hněvá na bratra svého, hoden bude soudu. Kdo by však řekl bratru svému ‚rácha‘, hoden bude vele-rady, a kdo by řekl ‚blázne‘, hoden bude pekelného ohně. Přinášíš-li tedy dar svůj k oltáři, a tam se rozpomeněš, že bratr tvůj má něco proti tobě, zanechej tam daru svého před oltářem a jdi prve, smiř se s bratrem svým, a potom přijď, obětuj dar svůj.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 15, 7a 8.

Dobrořečit budu Pánu, že mne poučil; představuji sobě Boha ustavičně, neboť jest po pravici mé, abych nekolísal.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim a tyto oběti služebníků a služebnic svých dobrotivě přijmi, aby to, co jednotlivci obětovali ke ctijména tvého, všem prospělo k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábi-

K přijímání. Ž. 26, 4.

O jednu věc prosívám Pána, po té toužím: abych

tem in domo Dómini ómni-
bus diébus vitae meae.

směl přebývati v domě
Hospodinově po všechny
dny života svého.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, do-
no satiásti: praesta, quae-
sumus; ut a nostris mun-
démur occúltis, et ab hó-
stium liberémur insídiis.
Per Dóminum nostrum...

P o p ř i j í m á n í

Nebeským nás, Pane, na-
sytiv darem, dej, prosíme,
abychom odskrytých svých
hříchů očištění a od nepřá-
telských úkladů osvobo-
zeni byli. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle šestá po Svatém Duchu

Pán jest silou lidu svého — Církve svaté. Spolehejme pouze na něho; jenom tak budeme zachráněni od záhuby, která nám se všech stran hrozí! — Není ušlechtilejší prosby, nežli modlitba o lásku k Bohu, jak nám ji dnes Církev klade na rty.

Introitus. Ps. 27, 8-9.

V s t u p. Ž. 27, 8-9.

Dóminus fortitúdo plebis
suae, et protéctor salutá-
rium Christi sui est: sal-
vum fac pópulum tuum, Dó-
mine, et bédedic haeredi-
táti tuae, et rege eos, us-
que in saeculum. Ps. ib.
1. Ad te, Dómine, clamá-
bo, Deus meus, ne síleas
a me: ne quando táceas
a me, et assimilábor des-
cendéntibus in lacum. V.
Glória Patri...

Pán jest síla lidu svého
a obránce spasný Poma-
zaného svého. Spas lid
svůj, Pane, a žehnej dě-
dictví svému; a spravuj
je až na věky. Ž. tamt. 1.
K tobě, Pane, volám! Bo-
že můj, neodmlčuj se mi,
neboť budeš-li mně mlčeti,
budu se podobati těm,
kdož klesají do hrobu. V.
Sláva Otci i Synu i Du-
chu Svatému...

Oratio

Deus virtútum, cujus est
totum quod est óptimum:
insere pectóribus nostris
amórem tui nóminis, et
praesta in nobis religiónis
augméntum: ut, quae sunt
bona, nútrias, ac pietátis

Modlitba

Bože mocností, jehož
jest všechno, co jest nej-
lepší, vštěp do srdcí našich
lásku ke svému jménu a
rozmnož v nás nábož-
nost; živ, co dobrého jest,
a to, co jest živeno, hor-

stúdio, quae sunt nutrita, custodias. Per Dóminum.. livostí lásky své zachovej. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přismluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 6, 3-11.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 6, 3-11.

Ve křtu svatém jsme zemřeli hříchu, jako Kristus smrtí svou zničil naše hříchy. A jako On k novému životu oživil, tak jsme také my povolání k novému životu pro Boha. Zachováme-li tento svůj nový život neposkvrněný, dojdeme jednou slávy podobné oslavení Krista v nebesích.

Fratres: Quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus. Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulamus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus: simul et resurrectionis erimus. Hoc sciétes, quia vetus homo noster simul crucifixus est: ut destruat corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo: credimus quia simul etiam vivemus cum Christo: sciétes quod Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vi-

Bratři, nevíte-li, že my všickni, kteří jsme byli pokřtěni v Krista Ježíše, v jeho smrt jsme byli pokřtěni? Byli jsme tedy pohřbeni s ním skrze křest ve smrt, abychom tak, jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slávou Otcovou, i my kráčeli v životě novém. Neboť jestliže jsme byli vštípeni v něj co do podobnosti smrti jeho, zajisté i co do vzkříšení budeme v něj vštípeni, to vědouce, že starý člověk náš byl spolu s ním ukřižován, aby se zničilo tělo hříchu, a to k tomu konci, bychom nesloužili již hříchu. Vždyť kdo zemřel, jest sproštěn od hříchu. Jestliže však jsme zemřeli s Kristem, věříme, že také živi budeme s ním, vědouce, že Kristus vstav z mrtvých již neumírá, smrt nad ním již nepanuje. Neboť že zemřel, zemřel pro hřích jednou, že však

vít Deo. Ita et vos existimate, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 89, 13 et 1.

Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. V. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 30, 2-3. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut eripias me. Allelúja.

žije, žije pro Boha. Tak i vy mějte za to, že jste mrtvi pro hřích, živi však pro Boha v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 89.

Obrať se k nám, Pane, maličko a slituj se nad služebníky svými. V. Pane, útočiště naše jsi byl od pokolení do pokolení.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 30, 2-3. V tebe, Pane, doufám; na věky nebudu zahanben. Pro spravedlnost svou vysvobodí mne a vyproští mne; nakloň ke mně ucha svého, rychle vysvobodí mne. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 8.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 8, 1-9.

Dnešní Evangelium líčí druhé zázračné rozmnožení chlebů (první jest popisováno v Evangeliu čtvrté neděle postní). Jest to důkaz Kristovy dobrotivosti a moci, jenž se opakuje neustále ve Velebné Svátosti.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: et si dimísero eos jejunos in domum suam, defícient in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et responderunt ei discípuli

Za onoho času byl s Ježíšem zástup veliký, a poněvadž neměli, co by jedli, Ježíš svolav k sobě učedníky své řekl jim: „Lítost mám nad zástupem, neboť hle, již tři dni trvají se mnou a nemají, co by jedli; a rozpustím-li je lačné do jejich domů, zemdlí na cestě, neboť někteří z nich přišli zdaleka.“ I odpověděli mu

sui: unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? Et interrogavit eos: quot panes habetis? Qui dixerunt: septem. Et praecipit turbae discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, et dabat discipulis suis, ut apponerent: et apposuerunt turbae. Et habebant pisciculos paucos: et ipsos benedixit, et iussit apponi. Et manducaverunt, et saturati sunt, et sustulerunt quod superaverat de fragmentis, septem sportas. Erant autem qui manducaverant, quasi quatuor millia: et dimisit eos. *Credo.*

Offertorium. Ps. 16.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestigia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et has pópuli tui oblatiões benignus assúme: et, ut nullius sit irritum votum, nullius vácua postulátio, praesta, ut quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. *Per Dóminum...*

učedníci jeho: „Odkud bude kdo moci nasytiti je chleby zde na poušti?“ I otázal se jich: „Kolik chlebů máte?“ Oni pak řekli: „Sedm.“ I rozkázal zástupu, aby se rozložili na zemi. A vzav sedm chlebů a učiniv díky, rozlámal je a dával učedníkům svým, aby je předkládali. I předložili je zástupu. Také měli několik rybiček. I požehnal je a řekl, aby je také předkládali. A oni jedli a nasýtli se, a sebrali pozůtalé kousky, sedm košů. Bylo pak těch, kteří jedli, asi čtyři tisíce. I rozpustil je.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 16, 5 a 6-7.

Upevni kroky mé na stezkách svých, aby šlépěje mé nekolísaly. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má. Divuplným učíň milosrdenství své; ty vysvobozuješ doufající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim a tyto oběti lidu svého dobrotivě přijmi; a aby nebylo nikoho z nás přání marno, nikoho prosba oslyšena, dej, abychom, oč v důvěře prosíme, toho skutečně došli. *Skrze Pána..*

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nějsv. Trojici (str. 39.)

Communio. Ps. 26, 6. K přijímání. Ž. 26, 6.

Circuibo, et immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiónis: cantábo, et psalmum dicam Dómino. Obcházeje oltář, budu obětovati ve svatostánku jeho s jásáním oběť díků; budu pěti a hráti Pánu.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis: tríbue, quaesumus; ut eórum et mundémur efféctu, et muníamur auxílio. Per Dóminum nostrum...

Naplněni jsme, Pane, dary tvými; uděl, prosíme, abychom očištění byli jejich působením a ochráněni jejich pomocí. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmá po Svatém Duchu

Vstup dnešní mše svaté nás vyzývá k radostnému uctívání Boha, jenž jest zároveň vznešený a pro hříšníky hrozný. V jeho moci tkví odvraceti od nás všechno škodlivé a zahrnovati nás tím, co je nám k časnému i věčnému prospěchu.

Introitus. Ps. 46, 2.

Vstup. Ž. 46, 2.

Omnes gentes plaúdite manibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. Ps. ib. 3. Quóniam Dóminus excelsus, terribilis: Rex magnus super omnem terram. V. Glória Patri...

Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásavým hlasem. Ž. tamt. 3. Pán jest svrchovaný, hrozný, veliký. Král nade vši zemí. V. Sláva Otci...

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, cujus providéntia in sui dispositióne non fálitur: te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum...

Bože, jehož prozřetelnost se ve svém úradku neklame, tebe pokorně prosíme, abys všechno škodlivé odvrátil a všeho prospěšného nám dopřál. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola ad Romános. c. 6, 19-23. k Římanům. 6, 19-23.

Svatý Apoštol Pavel vyzývá nás, kteří jsme byli na křtu svatém očištěni, abychom teď se stejnou pílí sloužili Bohu, jako jsme dříve sloužili ďáblu a hříchu. Naším ziskem při této práci bude posvěcení a odměnou věčný život.

Fratres: Humánium dico, propter infirmitátem carnis vestrae: sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiae, et iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiae in sanctificatióem. Cum enim servi essétis peccáti, líberi fuístis justítiae. Quem ergo fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est. Nunc vero liberáti a peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatióem, finem vero vitam aetérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita aetérna, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 33, 12 et 6.

Veníte filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. V. Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestrae non confundéntur.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 46, 2. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte

Bratři, lidskou věc pravím pro slabost těla vašeho; neboť jako jste dávali údy své ve službu nečistotě a nespravedlnosti k nepravosti, tak nyní dejte údy své ve službu spravedlnosti ku posvěcení; vždyť, když jste byli služebníky hříchů, byli jste svobodni vzhledem ke spravedlnosti. Nuže, který užitek měli jste tehdy? Věci, za které se nyní stydíte; neboť konec těch věcí je smrt. Nyní však byvše osvobozeni od hříchů, ale učinění služebníky Božími, máte užitek svůj ku posvěcení, konec pak život věčný; neboť odplata hříchů jest smrt, milodarem Božím však jest život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Pojďtež, dítky, poslyšte mne; bázni Hospodinově chci vás vyučovati. V. Přistupte k němu a radostí budete zářiti a tváře vaše nebudou zahanbeny.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte

Deo in voce exsultationis. nad Bohem s jásavým hlasem. Allelúja. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 7. podle Matouše. 7, 15-21.

Mnoho falešných učitelů snaží se svést křesťany. Poznáváme je lehce podle jejich života, neboť jako špatný strom nesou špatné ovoce. Jenom ti vyznavači křesťanství obdrží odměnu v nebi, kteří plní vůli nebeského Otce.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos. Numquid cólligunt de spinis uvas, aut de tríbulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum coelórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in coelis est, ipse intrábit in regnum coelórum. Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježiš řekl učedníkům svým: „Mějte se na pozoru před nepravými proroky, kteří přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř však jsou vlci draví. Po ovoci jejich poznáte je: Zdali sbírají s trní hrozny aneb s bodláčí fíky? Tak každý strom dobrý nese ovoce dobré, špatný strom ovoce špatné přináší. Nemůže strom dobrý nésti ovoce špatné, ani strom špatný přinášeti ovoce dobré. Všeliký strom, který nenese ovoce dobrého, bude vyfat a na oheň uvržen. Nuže tedy po ovoci jejich poznáte je. Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane,“ vejde do království nebeského, nýbrž kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten vejde do království nebeského.“

Následuje Credo.

Offertorium. Dan. 3, 40. Obětování. Dan. 3, 40.

Sicut in holocaustis arietum et taurorum, et sicut Jako zápalná oběť skopců a býků a tisíců ovec

in millibus agnorum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi: quia non est confusio confidentibus in te, Domine.

Secreta

Deus, qui legalium differentiam hostiarum, unius sacrificii perfectione sanxisti: accipe sacrificium a devotis tibi famulis, et pari benedictione, sicut munera Abel, sanctifica; ut, quod singuli obtulerunt ad majestatis tuae honorem, cunctis proficiat ad salutem. Per Dominum . . .

Druhá Tichá modlitba za přimluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 30, 3.

Inclina aurem tuam, accélera, ut eripias me.

Postcommunio

Tua nos, Domine, medicinalis operatio, et a nostris perversitatibus clementer expédia, et ad ea quae sunt recta, perdúcat. Per Dominum nostrum . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přimluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

tučných, tak buď dnes oběť naše před tváří tvou, aby se líbila tobě; neboť nebudou zahanbeni doufající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi rozmanité starozákonní oběti jedinou dokonalou obětí posvětil, přijmi oběť od oddaných tobě služebníků a posvěť ji stejným požehnáním jako dary Abelovy, aby, co jednotlivci přinesli k uctění tvé velebnosti, všem prospělo k spáse. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Ps. 30, 3.

K přijímání. Ž. 30, 3.

Nakloň ucha svého a pospěš, abys mne vyprostil!

Po přijímání

Tvoje hojivé působení, Pane, nechť nás milostivě od našich zvráceností vyprosí a k tomu, co pravé jest, dovede. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Neděle osmá po Svatém Duchu

Král David slovy dnešního Vstupu opěvoval nádheru chrámu Jerusalemského; my můžeme stejnými slovy opěvovati dobrořivost a milosrdenství Boží uprostřed Církve svaté, do níž jsme byli křtem svatým přijati. — Jelikož nevíme, které prosby naše by se Bohu líbily, prosme, aby nám dal poznati, jaké skutky a myšlenky jsou správné.

Introitus. Ps. 47, 10-11.

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae : justítia plena est dextera tua. Ps. ib. 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. V. Glória Patri, et Fílio . . .

Oratio

Largíre nobis, quaesumus, Dómine, semper spíritum cogitánde quae recta sunt, propítius et agénde : ut, qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. 8, 12-17.

Epístola nás poučuje, že jsme se stali na křtu svatém dětmi Božími a proto nesmíme už žít podle těla, nýbrž podle duše.

Fratres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem víxeritis, moriémini : si autem spírítu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicumque enim spírítu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spírítum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spí-

Vstup. Ž. 47, 10-11.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého ! Jako jméno tvé, Bože, tak i chvála tvá sahá až do končin země. Spravedlnosti plná jest pravice tvá. Ž. tamt. 2. Veliký jest Pán a nad míru hoden chvály, v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. V. Sláva Otci..

Modlitba

Uštedři nám, prosíme, Pane, povždy milostivě Ducha správného smýšlení a konání, abychom, ježto bez tebe býti nemůžeme, podle tebe žítí mohli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 8, 12-17.

Epístola nás poučuje, že jsme se stali na křtu svatém dětmi Božími a proto nesmíme už žít podle těla, nýbrž podle duše.

Bratři, jsme povinni nikoli tělu, abychom podle těla žili. Neboť budete-li žítí podle těla, zemřete; budete-li však duchem kony těla umrtvovati, budete žítí. Vždyť všichni ti, kteří se dávají vésti Duchem Božím, jsou synové Boží. Nepřijali jste zajisté ducha služebnosti, abyste se zase strachovali, nýbrž

ritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et haerédes: haerédes quidem Dei, cohaerédes autem Christi.

Graduale. Ps. 30, 3.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum refúgii, ut salvum me facias. V. Ps. 70, 1. Deus, in te sperávi: Dómine, non confundar in aeternum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 47, 2. Magnus Dóminus, et laudábilis valde, in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus. Allelúja.

přijali jste ducha synovství, ve kterém voláme: Abba, Otče. Ano i Duch vydává svědectví duchem naším, že jsme dítkami Božími. Jsme-li však dítkami, tedy i dědici Božími a spoludědici Kristovými.

Stupňový zpěv. Ž. 30.

Budiž mi Bohem-ochráncem a místem útočiště, abych byl tebou zachráněn. V. Ž. 70, 1. Bože, v tebe doufám. Pane, ať nejsem nikdy zahanben.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 47, 2. Veliký jest Pán a nad míru hoden chvály, v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 16.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 16, 1-9.

Podobenství Evangelia nás povzbuzuje, abychom s obezřetnou moudrostí činili si přátele v nebi pomocí statků, které nám Bůh svěřil, jako lidé světští si je nepoctivým způsobem získávají na úkor svých pánů.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabólam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat villicum; et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsius. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc aúdio de te? redde ratió-nem villicatiónis tuae: jam enim non póteris villicáre. Ait autem villicus intra se:

Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým: „Byl jeden člověk bohatý, který měl správce statků a ten byl udán u něho, jako by rozplýtvával jeho majetek. I povolal ho k sobě a řekl jemu: „Co to slyším o tobě? Vydej počet ze správy své, neboť již nebudeš moci správu vésti.“ I řekl

Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recípiant me in domos suas. Convocátis itaque sngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Áccipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquaginta. Deinde álii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Áccipe líttas tuas, et scribe octoginta. Et laudávit dóminus villicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia filii hujus saeculi prudentiós filiiis lucis in generatióne sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mamóna iniquitátis: ut cum defecéritis, recípiant vos in aetérna tabernácula.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 17.

Pópulum húmilem, salvum fácies, Dómine, et óculus superbórum humiliábis: quóniam quis Deus praeter te, Dómine?

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera, quae tibi de

správce sám u sebe: „Co mám dělati? Neboť pán odnímá ode mne správcovství. Kopati nemohu, žebrati se stydím. Vím, co učiním, aby mě přijali do domů svých, když budu zbaven správcovství.“ A zavolav k sobě jednoho každého z dlužníků svého pána, řekl prvnímu: „Kolik jsi dlužen pánu mému?“ On pak řekl: „Sto tun oleje.“ I řekl mu: „Vezmi úpis svůj a sedna rychle, napiš padesát.“ Potom řekl druhému: „Ty pak, kolik dluhuješ?“ A on řekl: „Sto korců pšenice.“ Dí jemu: „Vezmi úpis svůj a napiš osmdesát.“ I pochválil pán správce nevěrného, že jednal opatrně; neboť lidé oddaní světu tomuto jsou opatrnější vzhledem k sobě vespolek, nežli lidé oddaní Bohu. I já pravím vám: Učiňte si přátele z mamony klamně, aby, když dokonáno, přijali vás do stanů svých.“ Credo.

Obětování. Ž. 17, 28 a 32.

Lidu utištěnému pomáháš, Pane, a oči pyšných pokořuješ, neboť kdo jest Bohem kromě tebe, Pane?

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, dary, které ti z tvé štěd-

tua largitate deférimus: ut haec sacrosáncta mystéria, grátiae tuae operánte virtúte, et praeséntis vitae nos conversatióne sanctíficent, et ad gáudia sempitérna perdúcant. Per Dóminum.. rosti přinášíme. Nechť tato přesvatá tajemství mocí milosti tvé nás v žití nynějšího života posvěcují a do radosti věčné vedou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhá Tichá modlitba za přimluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 33, 9. **K přijímání.** Ž. 33, 9.

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo. Okuste a vizte, jak sladký jest Pán. Blahoslaven člověk, jenž doufá v něho.

Postcommunio

Po přijímání

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis coeléste mystérium: ut, cujus exséquimur cultum, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum... Budiž nám, Pane, nebeské tajemství k obnově duše a těla, abychom pocífovali účinek toho, co ctíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přimluvu Svatých (str. 139.)

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle devátá po Svatém Duchu

Naše spása jest ve jménu Božím, jež nám pomáhá proti vnějším i vnitřním nepřátelům, kdykoliv se pod jeho ochranu utečeme. Obracujme se ve všech svých potřebách s důvěrou k Bohu, a abychom věděli, jak se máme modlit, bychom byli vyslyšeni, prosme Boha, aby řídil naše srdce podle své vůle.

Introitus. Ps. 53, 6-7. **Vstup.** Ž. 53, 6-7.

Ecce Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimae meae: avérte mala inimicis meis, et in veritate tua dispérde illos, protéctor meus, Dómine. Ps. ib. 3. Deus, in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me. V. Glória Patri... Hle, Bůh mi pomáhá, Pán jest ochráncem duše mé. Obrať zla na mé nepřátele a pro věrnost svou je vypleň, Bože, ochránce můj. Ž. tamt. 3. Bože, ve jménu svém mne spas a mocí svou mne vysvobod. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Oratio

Páteant aures misericórdiae tuae, Dómine, préci-
bus supplicántium: et, ut
peténtibus desideráta con-
cédas: fac eos, quae tibi
sunt plácita, postuláre.
Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímlovu
Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Nechť se otevrou uši
milosrdenství tvého, Pane,
modlitbám pokorně pro-
sících, a abys přání žá-
datelů mohl vyplniti, učiň,
aby sobě žádali, co se
tobě líbí. Skrze Pána...

Svatých (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios. 1. cap. 10.

Bůh nedopouští na nás většího pokušení, nežli kterému můžeme odolati, působíme-li s nabízenou nám milostí. Dějiny židovského národa jsou celému světu výstrahou, jak Bůh trestá ty, kdož nevytrvají v dobrém.

Fratres: Non simus concupiscéntes malórum, sicut et illi concupiérunt. Neque idolólatrae efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodum scriptum est: Sedit pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémur, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidérunt, una die viginti tria míllia. Neque tentémus Christum, sicut quidam eórum tentavérunt, et a serpéntibus periérunt. Neque murmuravéritis, sicut quidam eórum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatóre. Haec autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt autem ad correptiónem nostram, in quos fines sae-

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
ke Korintským. 10, 6-13.

Bratři, nebuďme žádostivi věcí zlých, jakož i předkové naši jich nežádali; ani modláři nebuďme, jako byli někteří z nich, jakož jest psáno: „Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli.“ Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich v jednom dni dvacet tři tisíce; ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a zahynuli od hadů; ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a zahynuli od zhoubce. Toto pak všecko událo se jim předobrazně, napsáno však k výstraze pro nás, na něž připadla doba poslední. A proto, kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.

culorum devenérunt. Itaque qui se existimat stare, vídeat ne cadat. Tentatio vos non apprehéndat, nisi humana: fidélis autem Deus est, qui non patiéitur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciét étiam cum tentatióne provéntum, ut possítis sustinére.

Pokoušení vás nezachvátilo, leč lidské; Bůh však jest věrný, jenž nedopustí vás pokoušeti nad to, co můžete snést, nýbrž s pokoušením učiní také úspěch, abyste mohli snést.

Graduale. Ps. 8, 2. Stupňový zpěv. Ž. 8, 2.

Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! V. Quóniam eleváta est magnificéntia tua super coelos.

Hospodine, Pane náš, jak obdivuhodné jest jméno tvé po vší zemi. V. Neboť tvoje velebnost rozkládá se po nebesích.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 58, 2. Éripe me de inimicis meis, Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 58, 2. Vyprosti mne od nepřátel mých, Bože můj! Od protivníků mých mne vysvobod'. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 19. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 41-47.

Také Jerusaleme, na němž se doslova vyplnilo, co Kristus předpověděl, jest obrazem trestu pro ty, kdož nechali bez povšimnutí přejíti čas milosti a shovívavosti Boží.

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, dicens: Quia si cognovíesses et tu, et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi: nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Quia vénient dies in te: et circúmdabunt te inimíci tui vallo, et circúmdabunt te: et coan-

Za onoho času, když Ježíš se přiblížil k Jerúsalemu a město spatřil, zaplakal nad ním, řka: „Kdybys bylo poznalo i ty, a to alespoň v tento den svůj, co jest tobě ku pokoji, — ale nyní jest to skryto před očima tvýma. Neboť přijdou na tebe dnové, ve kterých nepřátelé tvoji obklíčí tě náspem

gustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te, et filios tuos, qui in te sunt, et non relínquent in te lápidem super lápidem; eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuae. Et ingræssus in templum, coepit ejícere vendéntes in illo, et emén-tes, dicens illis: Scriptum est: quia domus mea domus oratiónis est. Vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat docens quotídie in templo.

Et dicitur Credo.

Offertorium

Ps. 18, 9, 10, 11 et 12.

Justítiae Dómini rectae, laetificántes corda, et júdicia ejus dulcióra super mel et favum: nam et servus tuus custódit ea.

Secreta

Concéde nobis, quae-sumus, Dómine, haec dig-ne frequentáre mystéria: quia, quóties hujus hóstiae commemorátio celebrátur, opus nostrae redempti-ónis exercétur. Per Dóminum . .

Druhá Tichá modlitba za přím-luvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Jo. 6, 57.

Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

a oblehnou tě a sevrou tě ze všech stran, a na zem povalí tebe i dítky tvé, které jsou v tobě, a nenechají v tobě kamene na kameni, poněvadž jsi nepoznalo času navštívení svého.“ A vešed do chrámu počal vyháněti prodavače a kupující v něm, řka jim: „Psáno jest: Dům můj jest dům modlitby, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ I učil každého dne ve chrámě.

Následuje Credo.

Obětování

Ž. 18, 9, 10, 11 a 12.

Rozsudky Páně jsou spravedlivé, potěšují srdce; soudy jeho jsou sladší medu a strdi. Také služebník tvůj ostříhá jich.

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom hodně obcovali těmto tajemstvím, neboť kolikrát koliv památka této oběti se slaví, dílo našeho vykoupení se koná. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 6, 57.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm,“ praví Pán.

Postcommunio

Tui nobis, qaesumus, Dómine, commúnio sacraménti, et purificatiónem cónferat, et tribuat unitátem. Per Dóminum...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Po přijímání

Přijetí tvé svátosti, prosíme, Pane, ať nám očistění přinese a udělí jednotu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Neděle desátá po Svatém Duchu

Vrhněme všechny své starosti na Boha a doufejme v jeho dobrotivost; pokorné důvěře nikdy neodolá a přispěchá okamžitě na pomoc!

Introitus

Ps. 54, 17, 18, 20 et 23.

Cum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam, ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos qui est antesaecula, et manet in aetérnum: jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. V. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo manifésta: multiplica super nos misericórdiam tuam; ut, ad tua promíssa currétes, coeléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Vstup

Ž. 54, 17, 18, 20 a 23.

Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně nepřátelsky blíží. Pokořil je, kterýž jest od pravěku a zůstává na věky! Slož starost svou na Pána a on tě zachová. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, nepohrdej prosbou mou. Popatř na mne a vyslyš mne. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Modlitba

Bože, jenž všemohoucnost svou nejvíce projevuješ, jestliže odpouštíš a se smilováváš, rozhojň nad námi milosrdenství své a učiň nás, kteří za tvými přísliby spějeme, účastny nebeských statků. Skrze Pána našeho...

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Corínthios. 1. c. 12. ke Korintským. 12, 2-11.

Všecko, co není z Ducha Svatého, jest bludné. Jenom Duch Boží zná pravé cesty a vede ku Pravdě. Prosme tedy, aby nám ze své bohatosti udělil, abychom nebloudili na své cestě za cílem.

Fratres: Scitis, quóniam cum Gentes essétis, ad simulácra muta, prout ducebámini eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spírítu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spírítu Sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spírítus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestatió Spírítus ad utilitátem. Álii quidem per Spírítum datur sermo sapiéntiae: álii autem sermo sciéntiae secúndum eúndem Spírítum: álii fides in eódem Spírítu: álii grátia sanitátum in uno Spírítu: álii operatio virtútum, álii prophetia, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretatió sermónum. Haec autem ómnia operátur unus atque idem Spírítus, dívidens síngulis prout vult.

Bratři, víte, že, když jste byli pohany, k němým modlám jakkoli puzeni jste chodili. Proto vám oznamuji, že nikdo mluvě v Duchu Božím nepraví: „Proklet buď Ježíš“ a nikdo nemůže říci „Pánem jest Ježíš“ leč v Duchu Svatém. Jsou pak dary rozličné, ale tentýž Duch; a rozličné jsou služby, ale tentýž Pán, a rozličné jsou působnosti, ale tentýž Bůh, který působí to všecko ve všech. Každému však dává se zjevení Ducha ku prospěchu. Jednomu totiž dává se skrze Ducha řeč moudrosti, jinému řeč poznání podle téhož Ducha, jinému víra v témž Duchu, jinému pak dar uzdravování v tom jednom Duchu, jinému divů činění, jinému prorokování, jinému rozeznávání duchů, jinému dar rozličných jazyků, jinému vykládání řečí; to pak všecko působí jeden a týž Duch, rozděluje zvláště jednomu každému, jak chce.

Graduale. Ps. 16, 8 et 2. Stupňový zpěv. Ž. 16.

Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. V. De vultu tuo iudícium meum pródeat: óculi tui vídeant aequitátem.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 64, 2. Te decet hymnus, Deus, in Sion: et tibi red-détur votum in Jerúsalem. Allelúja.

Opatruj mne, Pane, jako zřítelnici oka; ve stínu perutí svých mne chraň. V. Od tváře tvé nechť vyjde soud nade mnou; oči tvé vidí správně.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 64, 2. Tobě, Bože, přísluší chvalozpěv na Sionu; tobě budiž splněn slib v Jerusalemě. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 18. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 18, 9-14.

Pokora je nejpříjemnější ctnost před očima Boha; proto každý, kdo se poníží, bude povýšen a kdo si osobuje přednost před druhými, dojde zahanbujícího ponížení.

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam iusti, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómínes ascendérunt in templum ut orárent: unus pharisaeus, et alter publicánus. Pharisaeus stans, haec apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hómínium: raptóres, injústi, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Jejúno bis in sábbato: décimas do ómnium, quae possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad coelum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri.

Za onoho času Pán Ježíš pověděl k některým lidem, kteří v sebe důvěřovali, že jsou spravedliví, a jinými pohrdali, podobnosti toto: „Dva lidé vstoupili do chrámu, aby se modlili, jeden fariseus a druhý celník. Fariseus postaviv se, modlil se sám u sebe takto: ‚Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento celník. Postím se dvakráte za týden, desátky dávám ze všeho, co vytěžím.‘ Ale celník stoje zdaleka, nechtěl ani oči pozdvihnouti k nebi, nýbrž bil se v prsa svá a říkal: ‚Bože,

Dico vobis: Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Secreta

Tibi, Dómine, sacrificia dicáta reddántur: quae sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut éadem remédia fieri nostra praestáres. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 50, 21.

Acceptábis sacrificium justítiae, oblatiónes, et holocáusta, super altáre tuum, Dómine.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divinis reparáre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benignus auxiliis. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímlovu Svatých (str. 139)

Třetí modlitba dle libosti.

Římský misál

buď milostiv mně hříšnému. 'Pravím vám: Tento odešel do svého domu ospravedlněn, onen nikoli, neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.' Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby se mi vysmívali nepřátelé moji; vždyť nižádný, kdo v tebe doufá, nepozná zahanbení.

Tichá modlitba

Tobě, Pane, budtež podány zasvěcené oběti, jež jsi nám popřál tak ke cti jména svého přinéstí, aby se staly zároveň našimi léky. Skrze Pána . . .

Přijímáš oběť zákonnou, zápaly a celopaly na oltáři svém, Pane.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys dobrotivě těch, jež neustáváš božskými obnovovati svátostmi, nezanechával beze své pomoci. Skrze Pána . . .

Neděle jedenáctá po Svatém Duchu

V křesťanských chrámech, i v nejprostším vesnickém kostelíčku, nalezne člověk Boha zvláštním způsobem přítomného a čekajícího, že lidská srdce ve svých potřebách jej zde vyhledají. Je zde přítomen ve vší své slávě, před níž se třesou mocnosti pekelné, ale pokorným a prosícím duším je záštitou a útěchou. Vyhledávejme jej zde často a ctěme toto svaté místo, v němž je přítomno tolik nebeské velebnosti!

Introitus. Ps. 67, 6-7 et 36. Vstup. Ž. 67, 6-7 a 36.

<p>Deus in loco sancto suo: Deus, qui inhabitare facit unánimes in domo: ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae. Ps. ib. 2. Exsurgat Deus, et dissipentur inimici ejus: et fugiant, qui odérunt eum, a facie ejus. V. Glória Patri, et Fílio . . .</p>	<p>Bůh sídlí v příbytku svatém svém; Bůh, jenž dává jednomyslným bydliti v domě. On sám dá moc a sílu lidu svému. Ž. tamt. 2. Povstaniž Bůh a rozprášení budtež nepřátele jeho. Ať prchají před tváří jeho ti, kdož jej nenáviděli. V. Sláva.</p>
--	---

Oratio

Omnípotens sempiterna
Deus, qui abundantia pietatis
tuae et mérita supplicum
excédis et vota: effunde
super nos misericordiam
tuam; ut dimittas quae
conscientia méruit,
et adjicias quod oratio
non praesúmit. Per Dóminum
nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože,
jenž v přemíře dobrotivosti
své dáváš prosícím více,
než si zasluhují a přejí,
vylej na nás milosrdenství
své a odpusť, čeho leká se
svědomí, a přidej, co
vysloviti se neosměluje
prosbá. Skrze Pána
našeho . . .

Druhá modlitba za přímělu Svátých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 15.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 15, 1-10.

Zkoumejme se, můžeme-li se sv. Pavlem říci: „Milost Boží nebyla ve mně nadarmo!“ Na křtu svatém jsme byli zrozeni k nadpřirozenému životu; odpovídá tomu všechno naše konání?

<p>Fratres: Notum vobis facio Evangelium, quod praedicavi vobis, quod et</p>	<p>Bratři, oznamuji vám evangelium, které jsem vám kázal, které jste ta-</p>
--	--

accepistis, in quo et statis, per quod et salvamini: qua ratione praedicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis in primis, quod et accépi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas: et quia visus est Cephae, et post hoc undecim. Deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul, ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacóbo, deinde Apóstolis ómnibus: novissime autem ómnium tamquam abortivo, visus est et mihi. Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apóstolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vacua non fuit.

Graduale. Ps. 27, 7 et 1.

In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea: et ex voluntáte mea confitébor illi. V. Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus ne síleas: ne discédas a me. Allelúja, allelúja. V.

ké přijali, ve kterém též trváte, skrze něž i ke spáse přicházíte, ač-li se ho držíte tak, jak jsem vám je kázal, leč byste byli uvěřili nadarmo. Podal jsem vám totiž mezi prvními věcmi to, co jsem také přijal, že Kristus umřel za hřlchy naše podle Písem, a že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písma a že se ukázal Petrovi a potom jedenácti. Potom se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina žije dosavad, někteří však zesnuli. Potom se ukázal Jakubovi, poté všem apoštolům. Nejposléze pak ze všech jako nehodnému ukázal se i mně. Neboť já jsem nejmenší z Apoštolů, jenž nejsem hoden slouiti Apoštolem, poněvadž jsem pronásledoval Církev Boží. Milostí Boží však jsem to, co jsem, a milost jeho ke mně nebyla marná.

Stupňový zpěv. Ž. 27.

V Boha doufalo srdce mé, i bylo mi pomůženo! Rozkvetlo opět tělo mé; ochotně jej budu oslavovati. V. K tobě, Pane, volám; Bože můj, neodmlčuj se, neopouštěj mne. Aleluja, aleluja. V.

Ps. 80, 2-3. Exsultáte Deo adjutori nostro, jubilate Deo Jacob: sumite psalmum jucundum cum cithara. Alleluja.

Ž. 80, 2—3. Plesejte Bohu, pomocníku našemu, jásejte Bohu Jakubovu. Zapějte píseň libou s citharou. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Marcum. c. 7. podle Marka. 7, 31-37.

Člověk, jenž není ve spojení s Kristem, je hluchý k tomu, co mu našeptává Milost Boží, a ústa jeho jsou němá pro slova Lásky. Měli-li jsme to neštěstí a těžkým hříchem se uvrhli do takového stavu, pospěšme rychle ke Kristu, aby také nad námi ve svátosti pokání proslovil: „Otevři se!“

In illo tēpore: Éxiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilaeae, inter médios fines Decapóleos. Et addúcut ei surdum et mutum, et deprecabántur eum ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas ejus: et éxspuens, tétigit linguam ejus: et suspíciens in coelum, ingyémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est adaperíre. Et statim apértae sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguae ejus, et loquebátur recte. Et praecépit illis, ne cui dícerent. Quanto autem eis praecipiébat, tanto magis plus praedicábant: et eo ámplius admirabántur, dicétes: Bene ómnia fecit: et surdes fecit audíre, et mutos loqui.

Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš, vyšed z končin Tyrských, přišel skrze Sidon k moři Galilejskému končinami desítiměstskými. I přivedli mu hluchoněmého a prosili ho, aby vložil na něj ruku. A on pojav jej od zástupu v soukromí, vložil prsty své v úši jeho a nasliniv si prst, dotekl se jazyka jeho, a pohlédnuv k nebi, vzdechl a řekl jemu: „Efeta“, to jest: „Otevři se.“ A hned otevřely se uši jeho a rozvázala se vazba jazyka jeho, i mluvil správně. A přikázal jim, aby nikomu o tom neříkali. Ale čím více jim přikazoval, tím více to rozhlašovali. I divili se nadmíru řkouce: „Dobře učinil všecky věci; i hluchým dává slyšeti a němým mluvit.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 29, 2-3. Obětování. Ž. 29, 2-3.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimicos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Secreta

Réspice, Dómine, quaesumus, nostram propítius servitútem: ut, quod offérimus, sit tibi munus accéptum; et sit nostrae fragilitátis subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá Tichá modlitba za přímmluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Velebím tě, Pane, neboť jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby jásalí nade mnou nepřátelé moji. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Tichá modlitba

Shlédni milostivě, Pane, prosíme, na naši službu, aby to, co obětuje, bylo tobě darem příjemným, naší pak křehkosti podporou. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Prov. 3, 9-10. K přijímání. Přisl. 3.

Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis frugum tuárum: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária redundábunt.

Postcommunio

Sentiámus, quaesumus, Dómine, tui perceptióne sacraménti, subsídium mentis et córporis: ut, in utróque salváti, coeléstis remedii plenitúdine gloriémur. Per Dóminum nostrum . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Uctívej Pána svými statky a prvotinami úrody své; i naplněny budou stodoly tvé nadbytkem a vínem budou lisy přetékatí.

Po přijímání.

Nechť okoušíme, prosíme, Pane, z přijetí svátosti tvé pomoc pro duši i tělo, abychom na obou ozdravení, z bohaté hojivosti nebeského léku se radovati mohli.

Neděle dvanáctá po Svatém Duchu

Bez Boha nemůžeme prospívatí v dobrém; se všech stran nás obklopuje tolik nepřátel, že všechny naše přirozené síly proti nim zdaleka nevystačí. Volejme tedy Boha o pomoc, vždyť čeká na naše pokorné zavolání a chce nám pomoci!

Introitus. Ps. 69, 2-3.

Deus, in adiutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina: confundantur et revereantur inimici mei, qui quaerunt animam meam. Ps. ib. 4. Avertantur retrorsum, et erubescant, qui cogitant mihi mala. V. Glória Patri . . .

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, de cuius munere venit, ut tibi a fidelibus tuis digne et laudabiliter serviatur: tribue, quaesumus, nobis; ut ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímělu Svátých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. c. 3.

Starý zákon ukazoval sice svými předpisy člověku jeho hříšnost, nedával mu však sil k dobrému. Teprve Nový zákon, jenž přináší s Duchem Svatým život nadpřirozený, oživuje svoje vyznavače, kteří se řídí jeho duchem. Jak šťastní jsme, že jsme se stali jeho služebníky!

Fratres: Fidúciám talem habémus per Christum ad Deum: non quod sufficíentes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis; sed sufficíentia nostra ex Deo est: quia et idóneos nos fecit minístros novi testaménti; non líttera, sed spírítu; líttera enim occí-

Vstup. Ž. 69, 2-3.

Bože, ku pomoci mé vzhlédni. Pane na pomoc mi přispěj. Nechť jsou zahanbeni a zardí se nepřátelé moji, již usilují o mou duši. Ž. tamtéž 4. Nechť se obrátí nazpět a zardí se, kteří obmýšlejí se mnou zlé. V Sláva Otci . . .

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, z jehožto daru pochází, že jest ti od tvých věrných hodně a chvalitebně slouženo, uděl nám, prosíme, abychom bez pohromy za tím, co slibuješ, spěli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Svatých (str. 136).

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Koríntským. 3, 4-9.

Bratři, důvěru takovou máme skrze Krista k Bohu, ne že bychom sami od sebe jako ze sebe byli způsobilí něco mysliti, nýbrž že způsobilost naše jest z Boha, který nás také způsobil k tomu, abychom byli služebníky zákona nového, nikoli lí-

dit, spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in glória; ita ut non possent inténdere fálii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus quae evacuátur; quómodo non magis ministratio spíritus erit in glória? Nam si ministratio damnatiónis glória est: multo magis abúndat ministérium justítiae in glória.

Graduale. Ps. 33, 2-3.

Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. In Dómino laudábitur ánima mea: aúdiant mansuétí, et laeténtur.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 87, 2. Dómine, Deus salutis meae, in die clamávi et nocte coram te. Allelúja.

tery, nýbrž ducha; neboť litera zabíjí, duch pak oživuje. Jestliže však služba smrti literami vrytá na kamenech byla oslavena, takže synové israelští nemohli pohleděti ve tvář Mojžíšovu pro záři jeho obličej, která pomíjela, která nebude více oslavena služba jeho ducha? Neboť jestli služba odsouzení byla slávou, mnohem více oplývá slávou služba spravedlnosti.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Velebiti budu Pána každého času; vždycky bude chvála jeho v ústech mých. V. V Pánu honosí se duše má; nechť to uslyší mírní a zaradují se.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 87, 2. Pane, Bože spásy mé, ve dne volám i v noci před tebou. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 23-37.

Jsou toliko dvě přikázání, na jejichž plnění závisí všecko naše blaho: láska k Bohu a láska k bližnímu. Jak vděční musíme býti Bohu, že jsme se v Novém zákoně dočkali toho, po čem lidstvo před námi tolik toužilo!

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Beáti óculi qui vident quae vos vidétis. Dico enim vobis, quod multiprophétae et reges voluerunt videre quae

Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým: „Blahoslavené oči, které vidí, co vy vidíte. Neboť pravím vám, že mnozí proroci a králové přáli si

vos vidētis, et non vidē-
runt; et audire quae audī-
tis, et non audiērunt. Et
ecce quidam legisperitus
surrēxit, tentans illum, et
dicens: Magister, quid fa-
ciēdo vitam aeternam
possidēbo? At ille dixit ad
eum: In lege quid scriptum
est? quōmodo legis? Ille
respōdens, dixit: Diliges
Dōminum Deum tuum ex
toto corde tuo, et ex tota
ánima tua, et ex ómnibus
víribus tuis, et ex omni
mente tua: et próximum
tuum sicut teípsum. Dixit-
que illi: Recte respondísti:
hoc fac, et vives. Ille autem
volens justificáre seípsum,
dixit ad Jesum: Et quis est
meus próximus? Suscí-
piens autem Jesus, dixit:
Homo quidam descendē-
bat ab Jerúsalem in Jéri-
cho, et incidit in latrónes,
qui étiam despoliavērunt
eum: et plagis impóstitis
abiērunt, semivívo relícto.
Accidit autem, ut sacérdos
quidam descēderet eá-
dem via: et viso illo, prae-
terívit. Simíliter et Levíta,
cum esset secus locum, et
vidéret eum, pertránsiit.
Samaritánus autem qui-
dam iter fáciens, venit se-
cus eum: et videns eum,
misericórdia motus est, et
apprópians, alligávit vul-
nera ejus, infúndens óleum
et vinum: et impónens illum

vidēti, co vy vidíte, a ne-
viděli, a slyšeti, co vy
slyšíte, a neslyšeli.“ A hle,
jeden zákoník vstal, aby
ho pokoušel; i řekl: „Mis-
tře, co musím učiniti,
abych obdržel život věč-
ný?“ On pak řekl jemu:
„Co jest psáno v zákoně?
Kterak tam čteš?“ A on
odpověděv řekl: „Milovati
budeš Pána Boha svého
z celého srdce svého, z
celé duše své a ze vší
síly své i ze vší mysli své,
a bližního svého jako sebe
samého.“ I řekl jemu:
„Dobře jsi odpověděl; to
čiň a živ budeš.“ Ale on
chtěje se ospravedlniti,
řekl k Ježíšovi: „A kdo
jest můj bližní?“ I ujal se
Ježíš slova a řekl: „Člověk
jeden šel z Jerusalema do
Jericha a upadl mezi lotry,
kteří ho nejen oloupili,
nýbrž i zranili a odešli
polomrtvého ho nechavše.
I přihodilo se, že kněz
jeden šel tou cestou a
uzřev jej, pominul. Po-
dobně i levita přibyv k
tomu místu a uzřev jej,
pominul. Samaritán však
jeden konaje cestu přišel
k němu a spatřiv ho po-
hnul se milosrdenstvím.
I přistoupil k němu a o-
vázal jeho rány naliv na
ně oleje a vína, a vloživ
jej na své hovádko do-
pravil ho do hospody a

in iumentum suum, duxit in stabulum, et curam ejus egit. Et altera die protulit duos denarios, et dedit stabulario, et ait: Curam illius habe: et quocumque supererogaveris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi, qui incidit in latrones? At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac similiter. Et dicitur Credo.

Offertorium

Exodi 32, 11, 13, 14.

Precatus est Moyses in conspectu Domini Dei sui, et dixit: Quare, Domine, irasceris in populo tuo? Parce irae animae tuae: memento Abraham, Issac, et Jacob, quibus jurasti dare terram fluentem lac et mel: et placatus factus est Dominus de malignitate, quam dixit facere populo suo.

Secreta

Hostias, quaesumus, Domine, propitius intende, quas sacris altaribus exhibemus: ut, nobis indulgentiam largiendo, tuo nomini dent honorem. Per Dominum nostrum . . .

měl o něj péči. A druhého dne vyňav dva denáry, dal je hospodskému a řekl: „Měj o něj péči, a co nad to vynaložíš, já ti nahradím, až se budu vraceti.“ Kdo z těch tří zdá se tobě, že byl bližním tomu, jenž upadl mezi lotry?“ A on řekl: „Ten, jenž mu prokázal milosrdenství.“ I řekl mu Ježíš: „Jdi, a čin i ty podobně.“

Následuje Credo.

Obětování

2 Mojž. 32, 11, 13, 14.

Modlil se Mojžíš před tváří Hospodina, Boha svého, a pravil: „Proč, Hospodine, hněváš se na lid svůj? Utiš hněv duše své; rozpomeň se na Abrahama, Isáka a Jakuba, jimž jsi přísahal dáti zem oplývající mlékem a medem.“ I usmířen byl Hospodin a upustil od zla, kterým byl hrozil lidu svému.

Tichá modlitba

Na oběti, prosíme, Pane, které na posvátné oltáře klademe, milostivě shlédni; ať nám odpuštění vymohou a tak jménu tvému přinesou slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá Tichá modlitba za přímělu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39)

Communio

Ps. 103, 13 et 14-15.

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra: ut edúcas panem de terra, et vinum laetíficet cor hóminis; ut exhílalet fáciem in óleo, et panis cor hóminis confírmet.

Postcommunio

Vivíficet nos, quaesumus, Dómine, hujus participátio sancta mystérii: et páriter nobis expiatiónem tríbuat, et munímen. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímlovu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

K přijímání

Ž. 103, 13 a 14-15.

Úrodou děl tvých, Pane, nasycena bude země. Dáváš růsti ze země chlebu a vínu, jež obveseluje srdce člověka; tvář jeho se stkví olejem, chléb pak sílí člověka.

Po přijímání

Nechť nás oživí, prosíme, Pane, svatá účast na tomto tajemství a zjedná nám zároveň usmíření i ochranu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Neděle třináctá po Svatém Duchu

I když Bůh nás někdy nechá čekati a nevyslychá hned našich proseb, nemalomyslňme a neustávejme v modlitbě; slíbil nám, že nenechá žádné pokorné modlitby bez vyslyšení. Hlavní starost musíme míti o svůj nadpřirozený život, neboť na něm závisí naše budoucnost po smrti; žádejme tedy Boha neustále o rozmnožení ctnosti Víry, Naděje a Lásky, které nám proklesť cestu až ke branám Nebe.

Introitus. Ps. 73,20,19 et 23.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas paúperum tuórum ne derelínquas in finem: exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quaeréntium te. Ps. ib. 1. Ut quid, Deus, repulísti in finem: irátus est furor tuus super oves páscuae tuae? V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 73, 20, 19 a 23.

Pohled', Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj docela. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; nezapomeň na hlasy hledajících tebe. Ž. tamt. 1. Proč, Bože, zamítáš nás na věky? Proč plane hněv tvůj proti ovčím pastvy tvé? V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

O r a t i o

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod praecipis. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu
Třetí modlitba dle libosti.

M o d l i t b a

Všemohoucí, věčný Bože, rozmnož naši víru, naději a lásku; a abychom zasloužili dosáhnouti, co slibuješ, učiň, ať milujeme, co přikazuješ. Skrže Pána našeho Ježíše Krista...

Svatých (str. 136).

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 3, 16-22.

Galatským, kteří byli náchylni kloniti se opět k židovství, ukazuje svatý Pavel, jak by to bylo pro ně jako křesťany ne-správné, kdyby se řídili předpisy Starého zákona. Tyto byly dány jenom proto, aby živily v Židech milost Zaslíbení, kteráž se stává účinnou teprve ve víře v Krista. Jenom v Kristu je spása.

Fratres. Ábrahae dictae sunt promissiones, et sémini ejus. Non dicit: Et seminibus, quasi in multis; sed quasi in uno: Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testaméntum confirmátum a Deo: quae post quadringéntos et trigínta annos facta est lex, non írritum facit ad evacuándam promissionem. Nam si ex lege haeréditas, jam non ex promissione. Ábrahae autem per repromissionem donávit Deus. Quid ígitur lex? Propter transgressiones pósita est, donec veníret semen, cui promiserat, ordináta per Angelos in manu mediátoris. Mediátor autem unius non est: Deus autem unus est. Lex ergo

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 3, 16-22.

Bratři, Abrahamovi byla řečena zaslíbení „a potomstvu jeho“. Nepraví: „A potomkům“ jako o mnohých, nýbrž jako o jednom: „A potomstvu tvému“; tím jest Kristus. Pravím tím toto: Ustanovení učiněného dříve od Boha neruší zákon daný po třech stech třiceti letech, tak aby zmařil to zaslíbení; Abrahamovi však Bůh je daroval zaslíbením. K čemu tedy zákon? Pro přestupy byl přidán, dokavad by nepřišlo potomstvo, jemuž zaslíbení bylo učiněno, byv zřízen skrže anděly v ruce prostředníka. Prostředník totiž není jednoho, Bůh však jest jeden. Je-li tedy zákon proti zaslí-

advérsus promíssa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quae posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

bením Božím? Rozhodně ne. Ano, kdyby zákon byl dán, který by mohl obživiti, spravedlnost byla by skutečně ze zákona. Avšak Písmo uzavřelo všecko pod hřích, aby zaslíbení dalo se z víry v Ježíše Krista těm, kteří věří.

Graduale. Ps. 73, 20, 19 et 22.

Stupňový zpěv. Ž. 73.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem. V. Exsúrge, Dómine, et júdica causam tuam, memor esto oppróbrii servórum tuórum.

Pohled', Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj docela. V. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; pamětliv buď pohanění služebníků svých.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 89, 1. Dómine, refúgium factus es nobis a generatíone, et progénie. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 89, 1. Pane, ty jsi býval útočiště naše od pokolení. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 17.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 17, 11-19.

Rozjímejme, zdali jsme Kristu vděčni za to, že nás uzdravil z malomocství hřichu! Nebo jsme tak nevděčni, jako oněch devět uzdravených, o nichž se mluví v dnešním Evangeliu?

In illo témpore: Dum íret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samariám et Galilaeam. Et cum ingrederétur quodam castéllum, occurrerunt ei decem víri leprósi, qui steterunt a longe; et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu praecéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sa-

Za onoho času, když Ježíš se ubíral do Jerusalema, šel po hranicích mezi Samařskem a Galilejí. A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteří stanuli zdaleka a pozdvihše hlasu pravili: „Ježíši, mistře, smiluj se nad námi.“ A on uzřev je řekl jim:

cerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, et cecidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 30.

In te sperávi, Dómine; dixi: tu es Deus meus, in manibus tuis témpora mea.

Secreta

Propitiáre, Dómine,ópulo tuo, propitiáre munéribus: ut, hac oblatióne placátus, et indulgéntiam nobis tríbuas, et postuláta concédas. Per Dóminum . .

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Sap. 16, 20.

Panem de coelo dedisti nobis, Dómine, habéntem omne delectaméntum, et omnem sapórem suavítatis.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, coe-

„Jděte, ukažte se kněžím.“ I stalo se, když šli, uzdravili se. Jeden pak z nich vida, že jest uzdraven, navrátil se, hlasem velikým velebě Boha, a padl na tvář k nohám jeho, čině mu díky. A ten byl Samaritán. I promluvil Ježíš a řekl: „Zdali nebylo jich deset uzdraveno? A kde jest jich devět? Neshledali se nikdo, jenž by se byl vrátil a vzdal chválu Bohu, jedině cizozemec tento?“ A řekl jemu: „Vstaň a jdi, víra tvá tě uzdravila.“ Následuje Credo.

Obětování. Ž. 30, 15-16.

V tebe doufám, Pane. Říkám: Ty jsi Bůh můj, v rukou tvých jest osud můj.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, lidu svému, pohled' milostivě na dary; a usmířen touto obětí, odpuštění nám daruj a žádané uděl. Skrze Pána našeho . .

K přijímání. Moudr. 16'

Chléb s nebe dal jsi nám, Pane, mající všechnu líbeznost a všelikou chuť sladkosti.

P o p ř i j í m á n í

Přijavše, Pane, nebeské

léstibussacraméntis: ad redemptiónis aetérnae, quae sumus, proficiámus augmentum. Per Dóminum .. svátosti, prosíme, nechť jsme věčnému vykoupení opět blíže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba Po přijímání za přimluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu

Jak milý jest křesťanský chrám, v němž ve dne v noci přebývá Bůh a v otevřené náruči má připraveny dary pro ty, kdož o ně prosí! Zdáli jest chrám i nám tak drahý a zda-li alespoň v předepsané dny sem spěcháme, není-li nám i v ostatní dny možno přijít?

Introitus. Ps. 83, 10-11.

Protéctor noster aspice, Deus, et respice in faciém Christi tui: quia mélior est dies una in átriis tuis super millia. Ps. ib. 2-3. Quam dilécta tabernacula tua, Dómine virtútum! concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri ...

Oratio

Custódi, Dómine, quae sumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humana mortálitás, tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 5, 16-25.

Dokud žijeme ještě na tomto světě, bude tělo neustále bojovat proti duši. Ta se však nesmí poddati tělu v otroctví, neboť by celou věčnost za to trpěla. Křesťan dostává hojných milostí, aby tento boj šťastně vybojoval; nenechme jich tedy ležeti ladem!

Vstup. Ž. 83, 10-11.

Popatři, Bože, ochránce náš, a vzhlédni na tvář Pomazaného svého! Lepší jest jeden den v síních tvých nežli tisíce jiných. Ž. tamt. 2-3. Jak milé jsou stánky tvé, Pane zástupů. Duše má touží a prahne po síních Páně. V. Sláva Otci i Synu i Duchu ...

Modlitba

Ochraňuj, Pane, prosíme, Církev svou ustavičnou milostivostí; a jelikož bez tebe klesá smrtelný člověk, nechť jest povždy vzdalován od věcí škodlivých a ke spasitelným veden. Skrze Pána ...

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 5, 16-24.

Fratres: Spírítu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiscit advérsus spírítum, spírítus autem advérsus carnem: haec enim sibi ínvicem adversántur, ut non quaecúmque vultis, illa faciátis. Quod si spírítu ducímíni, non estis sub lege. Manífesta sunt autem ópera carnis quae sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venifícia, inimicítiae, contentiónes, aemulatiónes, irae, rixae, dissensiónes, sectae, invidiae, homicidia, ebrietátes, comessatiónes, et his simília; quae praedíco vobis, sicut praedíxi: quóniam, qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spírítus est: cáritas, gaúdium, pax, paciéntia, benígnitas, bónitas, longanimitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsus hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Graduale. Ps. 117, 8 et 9.

Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómíne. V. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Allelúja, allelúja. V. Ps.

Bratři, podle ducha žijte, a žádosti těla nevykonáte. Nebo tělo žádá proti duchu, duch pak proti tělu; ti totiž jsou proti sobě, abyste nečinili to, co byste chtěli. Jste-li však vedeni duchem, nejste pod zákonem. Zjevný pak jsou skutky těla; jsou to smilství, nečistota, nestydatost, chlípnost, modloslužba, čarodějství, nepřátelství, sváry, řevnivosti, zlosti, osobivosti, rŕznice, roztržky, závist, vraždy, opilství, obžerství a věci jim podobné; o těch vám předpovídám, jakož jsem byl již předpověděl, že kdo takové věci dělají, království Božího nedojdou. Plodem Ducha však jest láska, radost, pokoj, trpělivost, přívětivost, dobrotivost, shovívavost, tichost, důvěra, mírnost, zdrželivost, čistota. Proti takovým věcem zákon není. Ti však, kteří jsou Kristovi, ukřižovali tělo své i s vášněmi a žádostmi.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Lépe jest důvěřovati v Pána, než důvěřovati v člověka. V. Lépe jest doufati v Pána, nežli doufati v knížata.

Aleluja, aleluja. V. Ž.

94. 1. Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro. Allelúja. 94, 1. Pojd'te, veselme se v Pánu, plesejme Bohu spasnému svému. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 6. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 6, 24-33.

Pán Ježíš nám dnes v Evangeliu ukazuje, proč máme všecku svou důvěru složit na Boha.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, et álterum diliget: aut unum sustinébit et álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, et mammónae. Ideo dico vobis, ne solíciti sitis ánimae vestrae, quid manducétis, neque córpori vestro, quid induámini. Nonne ánima plus est quam esca: et corpus plus quam vestiméntum? Respícite volatília coeli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea: et Pater vester coeléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cógitans, potest adjícere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiménto quid solíciti estis? Consideráte lília agri, quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Nikdo nemůže dvěma pánům sloužiti; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, aneb jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete Bohu sloužiti a mamonu. Proto pravím vám: nepečujte úzkostlivě o život svůj, co byste jedli, ani o tělo své, čím byste se odívali. Není-li život více nežli pokrm, a tělo více než oděv? Pohleďte na ptactvo nebeské, že neseje, ani nežne, ani neshromažďuje do stodol, a Otec váš nebeský živí je. Nejste-li vy dražší nežli ono? A kdo z vás staraje se může přidati k délce svého věku loket jeden? A proč pečujete úzkostlivě o svůj oděv? Pozorujte kvítí polní, kterak roste, nepracuje aniž přede; pravím pak vám, že ani Šalomoun ve vši slávě své nebyl tak oděn, jako jedno z nich.

sicut unum ex istis. Si autem foenum agri, quod hodie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos módicae fidei? Nolite ergo solíciti esse, dicentes: Quid manducábitis, aut quid bibemus, aut quo operiémur? Haec enim ómnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his ómnibus indigétis. Quaerite ergo primum regnum Dei, et justítiam ejus: et haec ómnia adjiciéntur vobis.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 33.

Immíttet Ángelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta

Concéde nobis, Dómine, quaesumus, ut haec hóstia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuae propitiátio potestátis: Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Matth. 6, 33.

Primum quaerite regnum Dei, et ómnia adjiciéntur vobis, dicit Dóminus.

Postcommunio

Puríficent semper et mú-
Římský misál

Jestli tedy trávu polní, která dnes jest a zítra do peci vržena bývá, Bůh tak odívá, čím spíše vás, malověrní? Nepečujte tedy úzkostlivě, říkajíce: „Co budeme jísti, aneb co budeme pít, aneb čím se budem odívati?“ Neboť toho všeho pohané hledají; ví zajisté Otec váš nebeský, že toho všeho potřebujete. Hledejte tedy nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto všecko bude vám přidáno.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 33, 8-9.

Hospodinův anděl táborí vůkol těch, kteří se ho bojí, a vyprostí je. Okuste a zvíte, jak něžný jest Pán.

Tichá modlitba

Popřej nám, Pane, prosíme, aby tato oběť spásná stala se očistou našich hříchů a usmířením tvé moci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 6, 33.

„Nejprve hledejte království Božího, a všecko ostatní bude vám přidáno,“ praví Pán.

Po přijímání

Nechť nás vždycky, Bo-

niant tua sacramenta nos, že, svátosti tvé očistí a
Deus: et ad perpétuae du- chrání a k dosažení věč-
cant salvariõnis effectum. ného spasení vedou. Skrze
Per Dóminum nostrum . . . Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle patnáctá po Svatém Duchu

Chceme-li dosáhnouti vyslyšení ve svých potřebách, musí býti naše modlitba vytrvalá, vroucí a důvěřivá; vzor takové modlitby nám podává Církev v dnešním Vstupu.

Introitus. Ps. 85, 1 et 2-3. Vstup. Ž. 85, 1 a 2-3.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exaúdi me: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te: miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die. Ps. ib. 4. Laetífica ánimam servi tui: quia ad te, Dómine, ánimam meam levávi. V. Glória Patri . . .

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et, quia sine te non potest salva consistere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímmluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 5, 25-6, 10.

Kdo na křtu svatém se znovu zrodil z Ducha Svatého, ten musí také podle ducha žít, neboť kdo seje v těle, tomu přinese tělo sklizeň záhuby.

Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne. Spas, Bože můj, služebníka svého, jenž doufá v tebe! Smiluj se nade mnou, Pane, neboť k tobě jsem volal po celý den. Ž. tamt. 4. Potěš duši služebníka svého. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Církev tvou, Pane, nechť ustavičná slitovnost očisťuje a chrání; a jelikož bez tebe nemůže bez pohromy obstáti, budiž vždycky tvou pomocí řízena. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 5, 25-6, 10.

Fratres: Si spírítu vívímus, spírítu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, et si praeoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spírítuáles estis, hujúsmodi instrúite in spírítu lenitátis, considérans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquíd esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quae enim semináverit homo, haec et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spírítu, de spírítu metet vitam aetérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: tēmpore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei.

Bratři, žijeme-li duchem, ducha také následujme. Nebuďme marné chvály žádostivi, vespolek se popouzejíce a jedni druhým závidíce. Bratři, byl-li by někdo v přenáhlení i stržen k nějakému poklesku, vy, kteří jste duchovní, napravujte takového v duchu mírnosti, hledě každý sám na sebe, abys také nebyl pokoušen. Neste břemena jeden druhého a tak naplníte zákon Kristův; neboť domnívá-li se někdo, že jest něčím velikým nejsa ničím, sám sebe klame. Každý však zkoumej dílo svoje, a tu bude míti chloubu toliko s ohledem na sebe, a nikoli s ohledem na jiného; neboť každý své břímě ponese. Kdo jest vyučován ve slově Božím, měj účasťenství s učitelem svým ve všem dobru. Nemylte se, Bůh nenechá se posmívati, neboť co kdo bude síti, to bude i žíti. Kdo totiž rozsévá na svém těle, z těla bude sklízet záhubu; kdo však rozsévá na duchu, z ducha bude sklízet život věčný. Dobré čiňme bez ustání, neboť časem svým budeme sklízeti, neochabneme-li. Nuže, pokud máme kdy, čiňme dobré vůči všem, zvláště vůči domácím víry.

Graduale. Ps. 91, 2-3. Stupňový zpěv Ž. 91.

Bonum est confitēri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 94, 3. Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnem terram. Allelúja.

Dobré jest oslavovati Pána; opětovati jméno tvé, Nejvyšší. V. Zrána již ohlašovati milosrdenství tvé a věrnost tvou za noci.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 94, 3. Hle, Bůh jest veliký Pán a Král veliký náde vší zemí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum. Lucam. c. 7.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 7, 11-16.

Jako probudil Kristus mrtvého mládence k životu tělesnému, tak nás všechny probudil na křtu svatém ze smrti hříchu k životu duše. Jsme si toho vědomi, že nás Bůh svou milostí navštívil?

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quae vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósá. Cum autem appropinquáret portae civitátis, ecce defúnctus efferbátur fílius únicus matris suae: et haec vídua erat: et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. Hi autem, qui portábant, steterunt. Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit, qui erat mórtuus, et coepit loqui. Et dedit illum matri suae. Accépit autem omnes timor: et magnificábant

Za onoho času Pán Ježíš šel do města, které slove Naim, a šli s ním učedníci jeho a zástup veliký. Když pak se přibližoval ke bráně města, hle, vynášeli mrtvého, jediného to syna matky jeho, a ta byla vdova, a četný zástup lidu z města šel s ní. Spatřiv ji Pán, pohnul se milosrdenstvím nad ní a řekl jí: „Neplač.“ A přistoupiv dotekl se mar; ti pak, kteří jej nesli, zastavili se. — I řekl: „Mládenče, tobě pravím, vstaň.“ A posadil se ten jenž byl mrtvý, a počal mluvit. I dal jej materi jeho. Pojala pak všechny bázeň a velebili Boha

Deum, dicentes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis: et quia Deus visitavit plebem suam. Credo. řkouce: „Prorok veliký povstal mezi námi a Bůh navštívil lid svůj.“
Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 39. Obětování. Ž. 39,2,3,4.
Exspectans expectavi Toužebně očekával jsem
Dóminum, et respexit me: Pána; pohlédl na mne a
et exaudivit deprecationem meam, et immisit in vyslyšel prosbu mou. I vlo-
os meum cánticum novum, žil v ústa má píseň novou,
hymnum Deo nostro. chvalozpěv na oslavu
Boha našeho.

Secreta

Tua nos, Dómine, sacramenta custódiat: et contra diabólicos semper tueántur incúrsus. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tvoje svátosti, Pane, nechť nás chrání a proti ďábelským útokům vždy brání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Druhá Tichá modlitba za přimluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Joan. 6. K přijímání. Jan 6,52.
Panis, quem ego dédero, Chléb, který já dám,
caro mea est pro saeculi tělo mé jest za život světa.
vita.

Postcommunio

Mentes nostras et corpora possídeat, quaesumus, Dómine, doni coeléstis operátio: ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus praeveníat efféctus. Per Dóminum nostrum . .

Po přijímání

Mysle naše a těla, prosíme, Pane, nechť působivost nebeského daru ovládná, aby nikoli naše chtění v nás, nýbrž onoho vždycky převládal účinek. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přimluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle šestnáctá po Svatém Duchu

Milosrdenství Boží má připraveny bohaté dary pro ty, kdož je vzývají; vyznejme tedy pokorně chudobu a ubohost svou a přesvědčíme se, jak je Bůh dobrý a laskavý!

Introitus. Ps. 85.

Miserere mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: quia tu, Dómine, suávis ac mitis es, et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te. Ps. ib. 1. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exaúdi me: quóniam inops, et pauper sum ego. V. Glória Patri.

Oratio

Tua nos, quaesumus, Dómine, grátia semper et praevéniat et sequatur: ac bonis opéribus júgiter praestet esse inténtos. Per Dóminum nostrum ...

Druhá modlitba za přímluvu
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 3, 13-21.

Chceme-li už zde na světě poznati, jakým vyznamenáním a štěstím jest náležeti mezi vyvolené, musíme pro Krista připravit věřící srdce a vkořeniti je do Lásky.

Fratres. Óbsecro vos, ne deficiátis in tribulatió nibus meis pro vobis: quae est glória vestra. Hujus rei grátia flecto génu a mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in coelis et in terra nominá tur, ut det vobis secúndum divítias glóri ae suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interióre hóminem, Christum habitáre per fidem in cór-

Vstup. Ž. 85, 3 a 5.

Milostiv mně buď, Pane, neboť po celý den volám k tobě. Vždyť tys, o Pane, sladký a mírný a pln milosrdenství ke všem, kdož vzývají tebe. Ž. tamt. 1. Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne, neb bezmocný a ubohý jsem já. V. Sláva Otci ...

Modlitba

Tvoje milost, prosíme, Pane, nechť nás vždycky předchází a provází a způsobí, abychom neustále o dobré skutky se snažili. Skrze Pána našeho ...

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 3, 13-21.

Nejmilejší, prosím vás, abyste neklesali na mysli v mých souženích pro vás; jsouť slávou vaší. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství velebnosti své skrze Ducha svého silou býti posilněnu s ohledem na vnitřního člověka, tak aby

dibus vestris: in caritate radicati, et fundati, ut possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, et longitudo, et sublimitas, et profundum: scire etiam supereminentem scientiae caritatem Christi, ut impleamini in omnem plenitudinem Dei. Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis: ipsi gloria in Ecclesia, et in Christo Jesu, in omnes generationes saeculorum. Amen.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timebunt Gentes nomen tuum Domine, et omnes reges terrae gloriam tuam. V. Quoniam aedificavit Dominus Sion: et videbitur in maiestate sua.

Alleluja, alleluja. V. Ps. 97, 1. Cantate Domino canticum novum: quia mirabilia fecit Dominus. Alleluja.

Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která jest šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku převyšující veškeré poznání, a to k tomu konci, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží. Tomu pak, jenž může učiniti všechno, mnohem více, než prosíme neb rozumíme, podle síly, kterou v nás působí, tomu budiž sláva v Církvi, a to v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věkův. Amen.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a slávy tvé všichni králové země. V. Neboť Pán vzdělal Sion a zjeví se ve velebnosti své.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 97, 1. Pějte Pánu píseň novou, neboť zázračné věci učinil Pán. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 14.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 1-11.

Jenom pokorní mohou doufati u Boha milosrdenství; pokorné povyšuje a zvedá z jejich bídy, pyšné ponižuje a přenechává je v jejich bídě.

In illo tempore: Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis Phari-

Za onoho času Pán Ježíš vešel v sobotu do domu jednoho z náčelníků

saeórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus dixit ad legisperítos et Pharisaeos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsus sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cujus vestrum ásinus, aut bos in púteum cadet, et non continuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad haec respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam inténdens quómodo primos accúbitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te, et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípías cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco: ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

Et dicitur Credo.

farisejských, aby tam poobědval, a oni ho pozorovali. A hle, jeden člověk vodnatelný byl před ním. I promluvil Ježíš a řekl k zákoníkům a fariseům: „Smí-li se v sobotu uzdravovati, či-li ne?“ Ale oni mlčeli. I ujav ho, uzdravil jej a propustil. A promluviv řekl k nim: „Kdo jest mezi vámi, jenž, padne-li mu osel neb vůl do jámy, nevytáhne ho hned v den sobotní?“ A nemohli mu na to odpověděti. Pověděl pak také k pozvaným podobenství pozoruje, kterak si vybírali přední místa; pravilf: „Když budeš pozván od někoho na svatbu, neseď na místo přední, aby snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho, a přijde ten, jenž pozval tebe i jeho, neřekl tobě: ‚Postup tomuto místo;‘ a tehda počal bys s hanbou seděti na místě posledním. Ale když budeš pozván, jdi, posaď se na posledním místě, aby když přijde ten, jenž tě pozval, řekl tobě: ‚Příteli, posedni výše.‘ Tehdy budeš míti čest před spolustolujícími; neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“ Credo.

Offertorium. Ps. 39. Obětování. Ž. 39, 14 a 15.

Dómine, in auxílium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam, ut áuferant eam: Dómine, in auxílium meum réspice. Pane, ku pomoci mé shlédni. Nechť se zahanbí a zastydí ti, kdož slídí po duši mé, aby ji zničili. Pane, ku pomoci mé shlédni.

Secreta

Munda nos, quaesumus, Dómine, sacrificii praesentis effectú, et perfice miserátus in nobis, ut ejus mereámur esse partícipes. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Očisť nás, prosíme, Pane, účinkem této oběti a způsob v nás milosrdně, abychom zasloužili účastní jí býti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio

Ps. 70, 16-17 et 18.

Dómine, memorábor justítiae tuae solius: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

K přijímání

Ž. 70, 16-17 a 18.

Pane, pamětliv budu spravedlnosti jediné tvé. Bože, tys mne tomu učil od mladosti mé. Však také ve stáří a v šedinách neopouštěj mne, Bože.

Postcommunio

Purífica, quaesumus, Dómine, mentes nostras benignus, et rénova coeléstibus sacraméntis: ut consequénter et córporum praesens páriter, et futurum capiámus auxílium. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Očisť, prosíme, Pane, dobrotivě mysle naše a obnov je nebeskými svátostmi, abychom takto i pro těla dosáhli pomoci v přítomné, jakož i budoucí době. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímlovu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu

Zákony, jež Bůh dává, jsou spravedlivé; proto jich musíme poslouchati. Abychom však mohli plně dostáti svým povinnostem, potřebujeme k tomu milosti Boží. Prosme tedy o ni, neboť pouze čistý život podle přikázání činí šťastným.

Introitus. Ps. 118. Vstup. Ž. 118, 137 a 124.

Justus es, Dómine, et rectum iudícium tuum: fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Filio ...

Spravedliv jsi, Pane, a soud tvůj jest poctivý. Nalož se služebníkem svým podle milosrdenství svého. Z. tamt. 1. Blahoslaveni bezúhonní na cestě, kteří kráčejí podle zákona Páně. V. Sláva Otci ...

Oratio

Da, quaesumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitare contágia, et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, aby lid tvůj vyhýbal se nakažení ďáblem a tebe, jediného Boha, s čistou následoval myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba za přímělu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 1-6.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 4, 1-6.

Svatý Pavel nám dnes připomíná, jak musíme pečovat o to, abychom láskou a mírem zachovávali neporušenou jednotu Církve.

Fratres. Óbsecro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdi- ne, cum paciéntia, supportántes ínvicem in caritáte, solíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spí- ritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestrae. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, et Pater óm- nium, qui est super omnes,

Bratři, napomínám vás já vězeň v Pánu, abyste žili hodně toho povolání, kterým jste povoláni, s veškerou pokorou a tichostí, s trpělivostí, snášejíce se vespolek v lásce, snažíce se zachovávat jednotu ducha ve svazku pokoje. Jedno tělo jest a jeden duch, jak také jste byli povoláni v jedné naději povolání svého. Jeden jest Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který jest na-

et per ómnia, et in ómni-
bus nobis. Qui est bene-
díc-tus in saecula saecu-
lórum. Amen.

Graduale. Ps. 32, 12 et 6.

Beáta gens, cujus est
Dóminus Deus eórum: pó-
pulus, quem elégit Dómi-
nus in haereditátem sibi.
V. Verbo Dómini coeli fir-
máti sunt: et spírítu oris
ejus omnis virtus eórum.

Allelúja, allelúja. V.
Ps. 101, 2. Dómine, exaúdi
oratió-nem meam, et cla-
mor meus ad te pervéniat.
Allelúja.

de všemi a skrze všec-
ky a ve všech nás. Jenž jest
požehnaný na věky věkův.
Amen.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blaze národu, jehož Bo-
hem jest Pán, lidu, jejž
si Pán za dědice svého
zvolil. V. Slovem Páně
utvrzena jsou nebesa; de-
chem úst jeho všechna je-
jich moc.

Aleluja, aleluja. V. Ž.
101, 2. Pane, vyslyš mod-
litbu mou a volání mé
nechť pronikne k tobě.
Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie
secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 22, 34-46.

Celý Zákon a všichni Proroci kotví ve dvou nejvyšších příká-
záních. Není větší povinnosti nad povinnost Lásky! Na tomto
základě postavil Kristus Církev svou.

In illo témpore: Acces-
sérunt ad Jesum Pharisaei:
et interrogávit eum unus
ex eis legis doctor, tentans
eum: Magíster, quod est
mandátum magnum in le-
ge? Ait illi Jesus: Díliges
Dóminum Deum tuum ex
toto cordo tuo, et in tota
ánima tua, et in tota mente
tua. Hoc est máximum, et
primum mandátum. Secún-
dum autem símile est huic:
Díliges próximum tuum,
sicut teípsum. In his duó-
bus mandátis univér-sa lex
pendet, et prophé-tae. Con-

Za onoho času fariseové
sešli se vespolek k Pánu
Ježíši. I otázal se ho jeden
z nich, učitel zákona, po-
koušeje ho: „Mistře, které
příkázání v zákoně jest
veliké?“ Ježíš pak řekl
jemu: „Milovati budeš
Pána Boha svého z celého
srdce svého a z celé duše
své a ze vši mysli své. To
jest největší a první při-
kázání. Druhé pak jest po-
dobné jemu: Milovati bu-
deš bližního svého jako
sebe samého. Na těch
dvou příkázáních záleží

gregátis autem Pharisaeis, interrogávit eos Jesus, dicens: Quid vobis videtur de Christo? cujus filius est? Dicunt ei: David. Ait illis: Quómodo ergo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum? Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo filius ejus est? Et nemo póterat ei respondere verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogare.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium

Dan. 9, 17, 18, 19.

Orávi Deum meum ego Dániel, dicens: exaúdi, Dómine, preces servi tui: illúmina fáciem tuam super sanctuárium tuum: et propítius inténde pópulum istum, super quem invocátum est nomen tuum, Deus.

Secreta

Majestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur: ut haec sancta, quae gérimus, et a praetéritis nos delictis éxuant, et futúris. Per Dóminum...

veškerý zákon i proroci.“ Když pak fariseové byli pohromadě, otázal se jich Ježíš řka: „Co se vám zdá o Kristu? Čí jest syn?“ Řkou jemu: „Davidův.“ I řekl jim: „Kterak tedy David nazývá jej v Duchu Pánem pravě: Řekl Pán Pánu mému: ‚Seď na pravici mé, dokavad nepoložím nepřátel tvých za podnoží nohou tvých.‘ Nazývá-li jej tedy David Pánem svým, kterak jest synem jeho?“ A nikdo nemohl mu odpověděti slova, aniž kdo již osmělil se od toho dne otázati se ho.

Následuje *Credo*.

Obětování

Dan. 9, 17, 18, 19.

Modlil jsem se k Bohu svému, já — Daniel — řka: Vyslyš, Pane, prosby služebníka svého. Nech zastkvíti se tvář svou nad svatyní svou a pohled milostivě na tento lid, nad kterým vzýváno jest jméno tvé, Bože.

Tichá modlitba

Velebnost tvou, Pane, pokorně prosíme, aby tyto svaté oběti, které konáme, oprostili nás od hříchů minulých i příštích. Skrze Pána našeho...

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 75, 12-13. K přijímání. Ž. 75, 12-13.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera: terríbili, et ei qui aufert spíritum princípum: terríbili apud omnes reges terrae.

Sliby čiňte a plňte Pánu, Bohu svému, všichni, kdož jste vůkol něho a přinášíte dary Hroznému, tomu, jenž podtíná pýchu knížat, hroznému veškerým králům země.

Postcommunio

Sanctificatióibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis aetérna provéniant. Per Dóminum...

Po přijímání

Svátostmi tvými, všemohoucí Bože, nechť chyby naše se vyhojí a léky pro věčnost nám vzejdou. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Středa Suchých dnů v září

Shromáždění u Panny Marie Větší

Podzimní Suché dni připadají na středu, pátek a sobotu po svátku Pozdvižení sv. Kříže 14. září. Tyto dny bývaly děkovnými dny za sklizenou úrodu. Věřící odevzdávali z ní knězi desátky. Vstup projevuje radost a vděčnost k dárci všeho dobra. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus

Ps. 80, 2, 3, 4, 5.

Exsultáte Deo, adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob: súmite psalmum jucúndum cum cíthara: cánite in inítio mensis tuba, quia praecéptum in Israel est, et judícium Deo Jacob. Ps. ib. 6. Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Aegýpti: linguam, quam non nóverat, audívit. V. Glória Patri.

Vstup

Ž. 80, 2, 3, 4, 5.

Jásejte Bohu, pomocníku našemu, plesejte Bohu Jakobovu, zanoťte píseň radostnou na citeře. Hrajte na troubu v den novolunní, neboť to jest příkaz v Israeli a zákon Boha Jukubova. Ž. tamt. 6. Dal jej na památku Josefovi, když vycházel ze země egyptské. Slyšel jazyk, kterého neznal. V. Sláva Otci...

Po Kyrie říká se: Modleme se. Skloňme kolena, R. Povstaňte.

Oratio

Misericórdiae tuae remédiis, quaesumus, Dómine, fragilitas nostra subsistat: ut, quae sua conditione attéritur, tua clementia reparétur. Per Dóminum.

1. Lécio

Amos Prophétae. c. 9, 13-15. z proroka Amosa 9, 13-15

První Čtení připomíná sklizeň vína a zároveň duchovní úrodu Církvě sv.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce dies véniunt: et comprehéndet arátor messórem, et calcátor uvae mitténtem semen: et stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt. Et convértam captivitátem pópuli mei Israel: et aedificábunt civitátes desértas, et inhabitábunt: et plantábunt vineas, et bibent vinum eárum: et fácient hortos, et cómedent fructus eórum. Et plantábo eos super humum suam: et non evéllam eos ultra de terra sua, quam dedi eis: dicit Dóminus, Deus tuus.

Graduale. Ps. 112, 5-7.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat: et humília réspicit in coelo et in terra? V. Súscitans a terra ínopem, et de stércore éri-gens paúperem.

Modlitba

Léky tvého milosrdenství, prosíme Pane, nechť je podepřena naše křehkost, aby, ježto sama o sobě podléhá, tvou milostivostí byla znovu posílena. Skrze Pána ...

1. Čtení

z proroka Amosa 9, 13-15

Toto praví Hospodin Bůh. Aj, dny přicházejí — praví Hospodin — kdy ženeci zastihnou ještě orače, rozsévač toho, jenž hrozny šlapal, hory chrliti budou sladkost, a všechny pahorky se rozplývat. Ze zajetí přivedu lid svůj israelský, vystavějí znova města zpuštěná, budou bydlet v nich a štípit vinice, pítí budou víno jejich, také si nadělají zahrad, a jíst budou ovoce jejich. Zasadím je do jejich země, že již nebudou vytrženi z půdy své, kterou jsem dal jim — dí Hospodin, Bůh tvůj.

Stupňový zpěv. Ž. 112.

Kdo jest Hospodin, Bůh náš, jenž sídlí na výsostech a pohlíží na pokorné na nebi i na zemi. V. Pozvedá ze země bezmocného a z bláta vzpřimuje chudása.

Ted' říká kněz: Pán s vámi (bez: skloňme kolena).

O r a t i o

Praesta, quaesumus, Dómine, famíliae tuae supplicánti: ut, dum a cibis corporálibus se ábstinet, a vítiis quoque mente jejúnet. Per Dóminum.

Druhá modlitba (str. 136), třetí dle libosti

2. Léctio

libri Esdrae. Neh. 8, 1-10. z knihy Nehemiášovy. 8.

V tomto Čtení se líčí jak o slavnosti Novolunní (první den sedmého měsíce) byl lidu předčítán Zákon. I my máme často rozjímati o zákonu Páně, neboť naší silou jest jeho zachování.

In diébus illis: Congregátus est omnis pópulus quasi vir unus ad platéam, quae est ante portam aquárum: et dixerunt Esdrae scribae, ut afférret librum legis Móysi, quam praecéperat Dóminus Israéli. Attulit ergo Esdras Sacérdos legem coram multítudine virórum et mulierum, cunctisque qui póterant intelligere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quae erat ante portam aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum, et mulierum, et sapiéntium: et aures omnis pópuli erant eréctae ad librum. Stetit autem Esdras scriba super gradum lígneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit librum coram omni pópulo: super univérsum

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, Pane, své pokorně volající rodině, aby odřikajíc se tělesných pokrmů, také hříchů se v duši zřekla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

2. Čtení

z knihy Nehemiášovy. 8.

V tomto Čtení se líčí jak o slavnosti Novolunní (první den sedmého měsíce) byl lidu předčítán Zákon. I my máme často rozjímati o zákonu Páně, neboť naší silou jest jeho zachování.

V těch dnech shromáždil se všecek lid jako muž jeden do ulice, která je před branou Vodní, a řekli Esdrášovi, znalci písma, by přinesl knihu zákona Mojžíšova, který byl dal Hospodin Israellovi. Tedy přinesl Esdráš kněz zákon před shromážděné muže, ženy a všechny, kteří mohli rozuměti, první den měsíce sedmého, a četl v něm zřetelně na ulici, která byla před branou Vodní, od jitra až do poledne před muži, ženami a těm, kteří mohli rozuměti; uši pak všeho lidu lpěly na knize. Esdráš, znalec písma, stál na dřevěném řečništi, které byl udělal, aby mohl mluvit s něho. I otevřel Esdráš knihu před veškerým lidem — stál totiž výše nežli všechny lid — a když

quippe pópulum eminébat: et cum aperuísset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno: et respóndit omnis pópulus: Amen, Amen: élevans manussuas: et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram. Porro Levítae siléntium faciébant in pópulo ad audiéndam legem: pópulus autem stabat in gradu suo. Et legérunt in libro legis Dei distíncte et apérte ad intelligéndum: et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías, et Esdras Sacérdos et scriba, et Levítae interpretántes univérso pópulo: Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro, nolíte lugére, et nolíte flere. Et dixit eis: Ite, comedite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non praeparavérunt sibi: quia sanctus dies Dómini est, et nolíte contristári: gaúdium eténim Dómini est fortitúdo nostra.

ji otevřel, veškeren lid povstal. Esdráš dobrořečil Hospodinu, Bohu velikému, i odpověděl všech lid, pozdvihuje rukou svých: „Amen, Amnen“ a sklonili se a klaněli se Bohu tváří k zemi. Levité vykládali lidu, který stál na místě svém, že mlčky poslouchali zákon; četli v knize zákona Božího po odstavcích a zřetelně, aby bylo rozuměti, i rozuměli, co se četlo. Řekl pak Nehemiáš, Esdráš kněz a znalec písma, jakož i levité, kteří vykládali zákon, všemu lidu: „Den tento zasvěcen je Hospodinu, Bohu našemu, nekvilte a neplačte!“ A dodal: „Jděte, jezte tučná jídla, pijte sladké nápoje, a posílejte částky těm, kteří nemají nic připraveno: nebo den svatý Páně jest; nermuťte se, nebo radost z Hospodina je síla naše.“

Graduale. Ps. 32, 12 et 6. Stupňový zpěv. Ž. 32.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. V. Verbo Dómini

Blažený národ, jehož Bohem je Hospodin, lid, jež si zvolil Pán za podíl. V. Slovem Páně upevněna jsou nebesa a de-

coeli firmati sunt: et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. chem úst jeho všechny
mocnosti jeho.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Marcum. c. 9. podle Marka. 9, 16-28.

Evangelium nám ukazuje, jakou sílu vykonává i nad pekelnými mocnostmi modlitba a půst, k čemuž nás nabádají Suché dni.

In illo témpore: Res-
póndens unus de turba,
dixit ad Jesum: Magíster,
áttuli filium meum ad te
habéntem spíritum mutum:
qui ubicúmque eum appre-
héndert, allídit illum, et
spumat, et stridet dénti-
bus, et aréscit: et dixi
discípulis tuis, ut ejícerent
illum, et non potuérunt.
Qui respóndens eis, dixit:
O generátio incrédula,
quámdiu apud vos ero?
quámdiu vos pátiar? Af-
férté illum ad me. Et attu-
lérunt eum. Et cum vidís-
set eum, statim spíritus
conturbávit illum: et elí-
sus in terram, volutabá-
tur spumans. Et interro-
gávit patrem ejus: Quan-
tum témporis est, ex quo
ei hoc áccidit? At ille ait:
Ab infántia: et frequénter
eum in ignem, et in aquas
misit, ut eum pérderet.
Sed si quid potes, ádjuva
nos, misértus nostri. Je-
sus autem ait illi: Si po-
tes crédere, ómnia possi-
bília sunt credénti. Et
contínuo exclámans pater

Za onoho času jeden
ze zástupu řekl k Pánu
Ježíši: „Mistře, přivedl
jsem k tobě syna svého,
který má ducha němého,
a ten, kdekoli jej uchopí,
trhá jím, a on sliní a
skřípe zuby a schne. I řekl
jsem učeníkům tvým, aby
ho vymítli, ale nemohli.“
On pak odpovídaje jim
řekl: „Pokolení nevěřící,
dokavad mám býti s vá-
mi? Dokavad mám vás
trpěti? Přiveďte ho ke
mně.“ I přivedli jej k němu.
A jak duch zlý ho spatřil,
ihned zalomcoval jím; a
on padl na zem a válel
se a slinil. I otázal se
otce jeho: „Jak dávno jest
tomu, co se mu to stalo?“
On pak řekl: „Od dět-
ství. A často vrhl jej i do
ohně a do vody, aby ho
zahubil. Ale můžeš-li co,
pomoz nám a měj s námi
slitování.“ Ježíš však řekl
jemu: „Můžeš-li věřiti,
všecko jest možno věří-
címu.“ A hned otec toho
pacholíka zvolav pravil
se slzami: „Věřím, Pane,

púeri, cum lácrymis ajébat: Credo, Dómine: ádjuva incredulitátem meam. Et cum vidéret Jesus concurréntem turbam, comminátus est spíritui immúndo, dicens illi: Surde et mute spíritus, ego praecipio tibi, exi ab eo: et ámplius ne intróeas in eum. Et exclámans, et multum discérens eum éxiit ab eo, et factus est sicut mórtuus, ita ut multi dícerent: Quia mórtuus est. Jesus autem tenens manum ejus, elevávit eum, et surréxit. Et cum introísset in domum, discípuli ejus secréto interrogábant eum: Quare nos non potúimus ejícere eum? Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

Offertorium. Ps. 118,47-48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi córpora mentésque sanctíficet. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

pomoz nedověře mé.“ A tu Ježíš vida, že lid se sbíhá, přikázal přísně duchu nečistému řka jemu: „Duchu hluchý a němý, já rozkazuji tobě, vyjdi z něho a již do něho nevcházej.“ I vzkřikl a zalomcovav jím velice, vyšel z něho. A stal se jako mrtvý, takže mnozí pravili, že zemřel. Ale Ježíš vzav jej za ruku, pozdvihl ho, a on vstal. Když pak vešel do domu, učeníci jeho tázali se ho v soukromí: „Proč nemohli jsme ho my vymítnouti?“ A on řekl jim: „Takovýhle rod nemůže ničím vyjítí leč modlitbou a postem.“

Volejme také často k Pánu, aby pomohl slabé naší víře, abychom mohli přemoci ďábla, který se vtírá do všech našich myšlenek, řečí a skutků.

Obětování. Ž. 118,47-48.

Rozjímati budu o přikázáních tvých, která velmi miluji; pozvednu ruce své k přikázáním tvým, jež miluji.

Tichá modlitba

Tento obětní dar, Pane, prosíme, ať shladí provinění naše a k slavení oběti nechť těla a duše tobě poddaných posvětí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Communio. 2 Esdr. 8, 10. K přijímání. 2 Esdr. 8.

Comédite pingua, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non prae-paravérunt sibi: sanctus enim dies Dómini est, nolíte contristári: gaúdium étenim Dómini est fortitúdo nostra.

Jezte tučná jídla a pijte sladké nápoje, a pošlejte částky těm, kteří si nic nepřipravili; nebo jest den svatý Páně. Nermuťte se, neboť radost z Hospodina jest síla naše.

Postcommunio

Suméntes, Dómine, dona coeléstia, suppliciter deprecámur: ut, quae sédula servitúte, donánte te, gérimus, dignis sénsibus tuo múnere capiámus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijímajíce, Pane, nebeské dary snažně prosíme, abychom tvou milostí v pravém duchu chápali, co nám dáváš ustavičnou služebností slaviti. Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

Pátek Suchých dnů v září

Shromáždění u dvanácti sv. Apoštolů

Všecka naše síla v boji s peklem a světem je z Pána; proto jej ustavičně hledejme. Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 104, 3-4.

Vstup. Ž. 104, 3-4.

Laetétur cor quaeréntium Dóminum: quaerite Dóminum, et confirmámini: quaerite fáciem ejus semper. Ps. ib. 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus annuntiáte inter gentes ópera ejus. V. Glória Patri . . .

Raduj se, srdce, hledajících Pána. Hledejte Hospodina, i budete silni; hledejte tvář jeho ustavičně. Ž. tamt. 1. Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho; zvěstujte mezi národy jeho díla. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Praesta, quaesumus, omnípotens Deus: ut, observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et cór-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, svatých posty roční bohoslužbou slavíce, i tělem se ti

pore tibi placeámus, et líbili i duší. Skrze Pána mente. Per Dóminum. našeho . . .

Druhá modlitba (str. 136). třetí dle milosti.

Léctio

Čtení

Oséae Prophétae c. 14. z proroka Oseáše 14, 2-10.

Bůh ve své nekonečné trpělivosti čeká, že se k němu vrátíme a důstojným pokáním se očistíme.

Haec dicit Dóminus Deus: *Convértere Israel ad Dóminum Deum tuum: quoniam corruísti in iniquitate tua. Tóllite vobíscum verba, et convertímmini ad Dóminum; et dícite ei: Omnem aufer iniquitatem, áccipe bonum: et reddémus vítulos labiórum nostrórum. Assur non salvábit nos, super equum non ascendémus, nec dicémus ultra: Dii nostri ópera mánuum nostrárum: quia ejus, qui in te est, miseréberis pupílli. Sanábo contritiónes eórum, díligam eos spontáne: quia avérsus est furor meus ab eis. Ero quasi ros, Israel germinábit sicut lílium, et erúmpet radix ejus ut Líbani. Ibunt rami ejus, et erit quasi olíva glória ejus: et odor ejus ut Líbani. Converténtur sedéntes in umbra ejus: vivent tritico, et germinábunt quasi vínea: memoriále ejus sicut vinum Líbani. Ephraim quid mihi ultra idóla? ego exaúdiam, et dírigam eum ego ut abíe-*

Toto praví Hospodin Bůh: „Vrať se, Israeli, k Pánu, Bohu svému, neboť padl jsi do bídy svou nepravostí. Vezměte s sebou slova modlitby na cestu návratu k Hospodinu řkouce mu: ‚Sejmi všelikou nepravost, a přijmi naše dobré činy: místo býčků své rty dáme v oběť. Assyr nás nebude vysvobozovat, na koně sedat již nebudeme, ani bohy zvat díla svých rukou, najdeť u tebe soucitu sirotek.‘ Vyléčím rány odpadu jejich, milovat budu je dobrovolně, neboť se odvrátí hněv můj od nich. Budu rosou Israelovi, že bude kvésti jako lilie, a v kořen hnát jak stromy Libanu. Rozloží se ratolesti jeho, jako oliva bude se stkvít a jeho vůně jako Libanu. Vráti se, sedět budou ve stínu mém, se zdarem pěstít budou pšenici, kvéstí budou jako vinice, a mít slávu jak víno libanské. Efraimu nic již nebudou modly, já budu sluchem i zrakem jej pro-

tem viréntem: ex me fructus tuus invéntus est. Quis sapiens, et intélliget ista? intélligens, et sciet haec? Quia rectae viae Dómini, et justí ambulábunt in eis: praevaricatóres vero córruent in eis.

vázet, já, že bude jak cypríš vždy zelený; ode mne že má plody své, uzná.“ Kdo je moudrý, by rozuměl těmto věcem? a kdo je rozumný, aby je poznal? Ano, přímé jsou cesty Hospodinovy, spravedlivci bezpečně chodí po nich, ale bezbožní padají na nich.

Graduale
Ps. 89, 13 et 1.

Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. V. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Stupňový zpěv
Ž. 89, 13 a 1.

Obrať se trochu, Pane. Slituj se nad služebníky svými. V. Pane, útočištěm jsí se stal nám od pokolení do pokolení.

Evangelium

Dnešní Evangelium je stejné jako ve čtvrtek po neděli Smrtné (str. 352).

Offertorium
Ps. 102, 2 et 5.

Bénedic, ánima mea, Dómino: et noli oblivisci omnes retributiónes ejus: et renovábitur sicut áquila juvéntus tua.

Obětování
Ž. 102, 2 a 5.

Veleb, duše má, Hospodina a nezapomeň na žádné jeho dobrodiní. A mladost tvá se obnoví jako orla.

Secreta

Accépta tibi sint, Dómine, quaesumus, nostri dona jejúnii: quae et expiándo nos tua grátia dignos efficiant, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Příjemné buďtež tobě, Pane, prosíme, dary našeho postu, které nechť nás i očisťující tvé milosti hodnými učiní i k věčným příslibům doveďou. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

Communio

Ps. 118, 22 et 24.

Aufer a me opprobrium
et contemptum, quia man-
data tua exquisivi, Dómi-
ne: nam et testimónia tua
meditatio mea est.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens
Deus: ut, de percéptis mu-
neribus grátias exhibéntes,
benefícia potióra sumá-
mus. Per Dóminum.

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

K přijímání

Ž. 118, 22 a 24.

Odejmi ode mne poha-
nu a potupu, neboť záko-
ny tvé vyhledávám, Pane,
neboť nařízení tvá jsou
mým rozjímáním.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bo-
že, abychom, děkující za
obdržené dary, ještě vět-
ších získali dobrodiní.
Skrze Pána našeho . . .

Sobota Suchých dnů v září**Shromáždění u sv. Petra**

Ve Vstupu užívá se žalmu 94., kterýž bere se v cír-
kevních hodinkách na začátku nočních služeb jako pozvání
k chvále Boží (invitatorialní žalm). I bohoslužba dnešního dne
se konávala v noci. Pojdme tedy a klanějme se předobrému
Pánu! — Poučení o Suchých dnech viz na str. 64.

Introitus. Ps. 94, 6-7.

Venite, adorémus Deum,
et procidámus ante Dó-
minum, plorémus ante eum,
qui fecit nos: quia ipse
est Dóminus, Deus noster.
Ps. ib. 1. Venite, exulté-
mus Dómino: jubilémus
Deo, salutári nostro. V.
Glória Patri.

Vstup. Ž. 94, 6-7.

Pojďte, klanějme se Bo-
hu a padněme před Hos-
podina, plačme před ním,
jenž nás stvořil, neboť on
je Pán, Bůh náš. Ž. tamt.
1. Pojdte, plesejme Pánu;
jásejme Bohu, spasiteli
svému. V. Sláva Otci i
Synu i Duchu . . .

Uděluje-li ve mši sv. biskup svěcení kněžská, činí tak po
Kyrie, jednotlivých Čteních a před posledním veršem Traktů.

Po Kyrie uděluje biskup kandidátům kněžství tonsuru.
Kněz říká: Modleme se. Skloňte kolena. V. Povstaňte.

Oratio

Omnipotens sempitérne
Deus, qui per continén-
tiam salutárem, corpóri-

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože,
jenž spasnou střídmostí
uzdravuješ těla i duše,

bus medéris et méntibus: vznešenost tvou úpěnlivě
majestátem tuam súplli- prosíme, abys, usmířen jsa
ces exorámus; ut, pia je- postících se zbožnými
junántium deprecatione prosbami, udělil nám i nyní
placátus, et praeséntia no- i v budoucnu pomoc. Skrze
bis subsidia tríbuas et fu- Pána našeho Ježíše Krista,
túra. Per Dóminum . . . Syna tvého . . .

1. Léctio

libri Levítici. c. 23, 26-32.

Mojžíš ohlašuje shromážděnému lidu den usmíření. I my jsme se v chrámě sešli, abychom si vyprosili od Boha odpuštění.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décimo die mensis hujus séptimi, dies expiatiónum erit celeberrimus, et vocábitur sanctus: affligétisque ánimas vestras in eo, et offerétis holacáustum Dómino. Omne opus servíle non faciétis in témpore diéi hujus: quia dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus, Deus vester. Omnis ánima, quae afflícta non fúerit die hac, peribit de pópulis suis: et quae óperis quídpiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciétis in eo: legítimum sempitérnium erit vobis in cunctis generatió nibus, et habitatió nibus vestris. Sábbatum requiatió nis est et affligétis ánimas vestras die nono mensis: A véspera usque ad vésperam celebrábitis sábbata vestra: dicit Dóminus omnipotens.

Čtení

z třetí knihy Mojžíšovy 23.

V těch dnech Hospodin mluvil k Mojžíšovi: „Desátého dne tohoto sedmého měsíce bude vele-slavný den smíření; bude slout svatým; toho dne budete se umrtvovat a obětovat Hospodinu zápalnou obět. Ten den nesmíte konat žádné služebné práce; je to den smíru, aby se vám dostalo odpuštění od Hospodina, Boha vašeho. Kdo by se neumrtvoval toho dne, budiž ze svého lidu vyhlazen; také toho vyhladím z lidu, kdo by konal nějakou práci. Žádné práce v něm nebudete konat; ustanovení to bude mít věčnou platnost ve všech vašich pokoleních a příbytcích. Je to svátek odpočinku, v němž se budete umrtvovat; od večera devátého dne toho měsíce až do večera následujícího budete slavit svůj den klidu,“ praví všemohoucí Hospodin.

Biskup udělí první nižší svěcení: ostiarů (vrátníků).

Grad. Ps. 78, 9 et 10. Stupňový zpěv. Ž 78.

Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum? V. Ádjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Shovívavý buď, Pane, s hříchy našimi, aby snad někdy neřekli pohané: Kde jest Bůh jejich? V. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pro čest jména svého, Pane, vysvobod' nás.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Oratio

Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus: ut, jejunádo, tua grátia satiémur; et abstinédo, cunctis efficiámur hóstibus fortióres. Per Dóminum...

2. Léctio

libri Levítici, c. 23, 39-43.

Židovská slavnost „Pod zelenou“ byla díkem za žně a za vysvobození z Egypta. Mysleme také na žně milostí, jež jsme od Pána dostali, a na vysvobození z otroctví ďábla.

In diébus illi: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: A quintodécimo die mensis séptimi, quando congregavéritis omnes fructus terrae vestrae, celebrábitis férias Dómini septem diébus: die primo, et die octávo erit sábbatum, idest réquies. Sume-tisque vobis die primo fructus árboris pulchérrimae, spatulásque palmárum, et ramos ligni densárum fróndium, et sálices de torrén-te, et laetabímini coram Dómino Deo vestro. Celebrabítisque solemni-tátem ejus septem diébus

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom postíce se, tvou milostí byli nasyceni, a odříkajíce si, silnějsími všech nepřátel se stali. Skrze Pána.

2. Čtení

z třetí knihy Mojž. 23.

V těch dnech mluvil Hospodin k Mojžíšovi: „Od patnáctého dne sedmého měsíce, když budete mít všecku úrodu své země sklizenu, budete světit svátky Hospodinovy sedm dní. Dne prvního a dne osmého bude sobota, to je klíd. Prvého dne si vezměte ovoce nejkrásnějšího stromu, palmové ratolesti, větvičky hustolistých stromů a vrby od potoka a veselte se před Hospodinem, Bohem svým. Budete světit jeho slavnost sedmi dní každého roku. Bude to ustanovení mající věčnou

per annum: legitimum sem-
piternum erit in generati-
onibus vestris. Mense sép-
timo festa celebrábitis, et
habitábitis in umbráculis
septem diébus. Omnis, qui
de género est Israel, ma-
nébit in tabernáculis: ut
discant pósteri vestri, quod
in tabernáculis habitáre
fécerim filios Israel, cum
edúcerem eos de terra
Aegýpti. Ego Dóminus
Deus vester.

platnost ve vašich pokole-
ních. Svátky ty budete
světit sedmého měsíce a
po sedm dní budete bydlet
pod stínidly. Každý, kdo
je z rodu Israelova, bude
zůstávat pod stany, aby
vaši potomci věděli, že
jsem ubytoval syny Israe-
lovy pod stany, když jsem
je vedl z Egypta. Já jsem
Hospodin, Bůh váš“.

Biskup udělí druhé nižší svěcení: lektorů (předčítatelů).

Graduale
Ps. 83, 10 et 9.

Protéctor noster, áspice,
Deus: et réspice super
servos tuos. V. Dómine,
Deus virtútum, exaúdi
preces servórum tuórum.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

Oratio

Tuére, quaesumus, Dó-
mine, famíliam tuam: ut
salútis aetérnae remédia,
quae te inspiránte requíri-
mus, te largiénte conse-
quámur. Per Dóminum.

3. L é c t i o

Michaeae Prophétae.
c. 7, 14, 16, 18—20.

Znova prosíme o odpuštění hříchů.

Dómine, Deus noster,
pasce pópulum tuum in
virga tua, gregem haere-
ditátis tuae, habitántes
solos in saltu, juxta dies
antíquos. Vidébunt gen-

Stupňový zpěv
Ž. 83, 10 a 9.

Ochránče náš, Bože,
vzhlédni a pohlédni na
služebníky své. V. Hospo-
dine, Bože zástupů, vyslyš
prosby služebníků svých.

Modlitba

Chraň, prosíme, Pane,
rodinu svou, abychom
občerstvení věčné spásy,
které z tvého podnětu hle-
dáme, z tvé štědrosti do-
sáhli. Skrze Pána ...

3. Č t e n í

z proroka Micheáše
7, 14, 16, 18—20.

Pane, Bože náš, pas svou
holí svůj lid, stádo svého
majetku, ty, kdo přebý-
vají sami v lese jako za
dávných dnů. Uzří to ná-
rodové a budou zahanbeni

tes, et confundentur super omni fortitudine sua. Quis Deus similis tui, qui aufers iniquitatem, et transis peccatum reliquiarum haereditatis tuae? Non immittet ultra furorem suum, quoniam volens misericordiam est. Revertetur, et miserabitur nostri: deponet iniquitates nostras, et projiciet in profundum maris omnia peccata nostra. Dabis veritate Jacob, misericordiam Abraham: quae jurasti patribus nostris a diebus antiquis: Domine, Deus noster.

Biskup udělí třetí nižší svěcení: exorcistů (zařlkávačů).

Graduale

Ps. 89, 13 et 1.

Convertere, Domine, aliquantum: et deprecare super servos tuos. V. Domine, refugium factus es nobis, a generatione et progénie.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte

Oratio

Praesta, quaesumus, Domine, sic nos ab epulis abstinere carnalibus: ut a vitiiis irruentibus pariter jejunemus. Per Dominum.

4. Lectio

Zachariae Prophetae
cap. 8, 14-19.

Prorok Zachariáš nás vybízí, a konali skutky spravedlnosti.

nad vši svou silou. Který bůh je podoben tobě, jenž odnímáš nepravosti a promíjíš hřích zbytku svého majetku? Nespustí již svého hněvu, neboť rád bývá milosrdný. Smiluje se zase nad námi, sejme s nás naše nepravosti a všechny naše hříchy uvrhne do mořské hlubiny. Prokážeš věrnost Jakubovi, milosrdenství Abrahamovi, které jsi přísáhl našim otcům od dávných dnů, Pane, Bože náš.

Stupňový zpěv

Z. 89, 13 a 1.

Obrať se trochu, Pane. Slituj se nad služebníky svými. V. Pane, útočištěm jsi se nám stal od pokolení do pokolení.

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane, abychom se tak zříkali tělesných hodů, abychom se zároveň postili i v napadajících nás vášních. Skrze Pána...

4. Čtení

z proroka Zachariáše
8, 14-19.

abychom se odvrátili od zlého

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Haec dicit Dóminus exercítuum: Sicut cogitávi, ut afflígerem vos, cum ad iracúndiam provocássent patres vestri me, dicit Dóminus, et non sum misértus: sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam dómui Juda et Jerúsalem: nolíte timére. Haec sunt ergo verba, quae faciétis: Loquímini veritátem, unusquisque cum próximo suo: veritátem, et judícium pacis judicáte in portis vestris. Et unusquisque malum contra amicum suum ne cogitétis in córdibus vestris: et juraméntum mendax ne diligátis: ómnia enim haec sunt, quae odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Haec dicit Dóminus exercítuum: jejúnium quarti, et jejúnium quinti, et jejúnium séptimi, et jejúnium décimi, erit dómui Juda in gaúdium, et laetítiam, et in solemnitátes praecláras: veritátem tantum, et pacem diligite: dicit Dóminus exercítuum.

Biskup uděil čtvrté nižší svěcení: akolutů (přisluhovačů).
Graduale. Ps. 140, 2. Stupňový zpěv. Ž. 140.

Dirigátur orátio mea, Modlitba má se vzná-

V těch dnech řekl mi Hospodin: „Toto praví Hospodin zástupů: Jako jsem si usmyslil, že vás budu trápit, když mne ke hněvu popudili vaši otcové“ — praví Hospodin — „a neměl jsem smilování, tak naopak v tyto dny jsem si usmyslil, že budu dobře činit judskému domu a Jerusalemu. Nebojte se! Tyto jsou však příkazy, které budete zachovávat: Mluvte pravdu druh druhu, podle pravdy a spravedlnosti sudte ve svých branách; nikdo ať nemyslí nic zlého proti druhu ve svém srdci; a přísahy křivé nemilujte! Neboť to všecko mám v nenávisti“, řekl Hospodin. A Hospodin zástupů mne oslovil: „Toto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého a půst pátého a půst sedmého a půst desátého měsíce obrátí se domu judskému v radost, veselí a svátky slavné! Milujte jen pravdu a pokoj!“ praví Bůh zástupů.

Neustále od nás Bůh žádá, abychom prokazovali jeden druhému lásku a byli bez falše a zloby. To všecko nesmírně nenávidí.

sicut incensum in conspectu tuo, Dómine. V. Elevatio mánuum meárum sacrificium vespertinum. šej jako vůně kadidla před tváří tvou, Pane. V. Poddvižení rukou mých jako oběť večerní.

Kněz říká: Modleme se. Skloňme kolena. R. Povstaňte.

O r a t i o

Ut nobis, Dómine, tribuis solémne tibi deferre jejúnium: sic nobis, quaesumus, indulgéntiae praesta subsidium. Per Dóminum...

Páté Čtení (Dan. 3, 47-51) a následující hymnus (Dan. 3, 52-56) s modlitbou stejné jako v sobotu Suchých dnů v Adventě (str. 75-77).

Po Čtení udělí biskup první vyšší svěcení: podjáhnu.

Druhá modlitba (str. 139), třetí dle libosti.

M o d l i t b a

Jako nám, Pane, uděluješ přinášeti tobě slavné posty, tak nám daruj, prosíme, milost odpuštění. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Hebraeos. cap. 9.

Svatostánek židovský byl něco posvátného, ale přec jen rukama lidskýma zhotovený. Ježíš Kristus je však stánek živý, v němž se obětuje on sám za veškeré lidstvo.

Fratres. Tabernáculum factum est primum, in quo erant candelabra, et mensa, et propositio panum, quae dicitur Sancta. Post velamentum autem secundum, tabernáculum, quod dicitur Sancta Sanctorum, aureum habens thuribulum, et arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua urna aurea habens manna, et virga Aaron, quae fronduerat, et tabulae testamenti; superque eam erant Cherubim gloriae obumbrantia propitiatio-

Č t e n í

z listu sv. Pavla k židům 9, 2-12.

Bratři, byl zřízen stánek přední, ve kterém byly svícen a stůl a předkladné chleby: ten slove svatyně. A za druhou oponou byl stánek zvaný velevsatyně, který obsahoval zlatou kadidelnici a archu úmluvy, obloženou od všad zlatem; v té byla nádoba s mannou a hůl Aronova vpučelá a desky zákona; nad ní pak byli cherubové slávy, zastíňující slitovnici; o těch věcech mluví nyní dopodrobna není na místě. Ale když věci takto jsou

rium: de quibus non est modo dicendum per singula. His vero ita compósitis, in prióri quidem tabernáculo semper introíbant sacerdótes, sacrificiórum officia consummántes: in secúndo autem semel in anno solus Póntifex, non sine ságuine, quem offert pro sua et pópuli ignorántia: hoc significánte Spírítu Sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum. Quae parábola est témporis instántis: juxta quam múnera, et hóstiae offerúntur, quae non possunt juxta consciéntiam perféctum fácere serviétem, solúmmodo in cibis, et in pótibus, et váriis baptis mátibus, et justítiis carnis usque ad tempus correcti ónis impósitis. Christus autem assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manu fáctum, idest, non hujus creati ónis; neque per ságuinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introívit semel in Sancta, aetérna redemptione invénta.

upraveny, do předního stánku vcházejí sice kněží vždycky, když konají úkony bohoslužebné, do druhého však vchází jedině nejvyšší kněz jednou v roce, a to ne bez krve, kterou obětuje za hříchy své i za hříchy lidu. Tím Duch Svatý naznačuje, že ještě není zjevna cesta do velesvatyně, pokud trvá stánek přední, neboť ten jest obrazem doby předmesianské, podle něhož se obětují dary a oběti, které nemohou ve svědomí zdonaliti toho, kdo koná bohoslužbu, jsouce toliko přičiněny k pokrmům a nápojům a rozličným umýváním jako příkazy tělesné až do doby nápravy. Kristus však vystoupiv jako velekněz budoucích statků, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto tvorstva, ani skrze krev kozlů neb telat, nýbrž skrze vlastní krev vešel jednou provždy do velesvatyně, zjednav vykopení věčné.

Jak o mnoho, ba nekonečně dokonalejší oběť máme v Novém zákoně. Veleknězem i obětinou je sám Syn Boží, jehož Krev jedině obmývá.

Biskup udělí druhé vyšší svěcení: jáhnů.

Tractus. Ps. 116, 1-2, Traktus. Ž. 116, 1-2.
 Laudáte Dóminum, omnes gentes: et collaudáte eum, omnes pópuli. V. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aetérnum. Chvalte Pána, všichni národové, velebte jej, všichni lidé. V. Neboť upevněno jest nad námi milosrdenství jeho a věrnost Páně zůstává na věky.

Před posledním veršem Traktu udělí biskup třetí vyšší svěcení: na kněze.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 13. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 13, 6-17.

Ježíš Kristus ukazuje svým podobenstvím, jakou trpělivost má Bůh s námi hříšníky. I kdybychom jako ona nemocná žena byli shrbeni pod tíží svých hříchů, jediným slovem Krista jsme uzdravováni.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in vinea sua, et venit quaerens fructum in illa, et non invénit. Dixit autem ad cultórem vineae: Ecce anni tres sunt ex quo vénio quaerens fructum in ficúlnea hac, et non invénio: succíde ergo illam: ut quid étiam terram óccupat? At ille respóndens, dicit illi: Dómine, dimítte illam et hoc anno, usque dum fódiam circa illam, et mittam stercora: et si quidem fécerit fructum: sin autem, in futúrum succídes eam. Erat autem docens in synagóga eórum sábbatis. Et ecce múlier, quae habébat spíritum infirmitátis annis decem et octo: et erat

Za onoho času Pán Ježíš pověděl k zástupům podobenství toto: „Kdosi měl fíkový strom štípený ve své vinici a přišel hledat na něm ovoce, ale nenalezl. I řekl k vinaři: „Aj, tři léta jsou tomu, co přicházím hledat ovoce na tomto fíku a nenalézám; vykopej ho tedy; k čemu vysiluje půdu?“ Ale on odpovídaje dí jemu: „Pane, ponechej ho i tohoto léta, až jej okopám a ohnojím; kdyby snad přinesl ovoce; pakli ne, potom jej vykopej.“ Učil pak v sobotu v jedné synagoze jejich. A hle, byla tam žena, která měla ducha nemoci po osmnácti roků; a byla shrbená a vůbec nemohla se vzpřímiti. Uzřev ji Ježíš, zvolal ji k sobě a řekl jí:

inclináta, nec omnino poterat sursum respicere. Quam cum vidéret Jesus, vocávit eam ad se, et ait illi: Múlier, dimissa es ab infirmitate tua. Et impósuit illi manus, et confestim erecta est, et gloriificábat Deum. Respóndens autem archisynagógus, indignans quia sábbato curáset Jesus, dicébat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo veníte, et curámini, et non in die sábbati. Respóndens autem ad illum Dóminus, dixit: Hypócritæ, unusquisque vestrum sábbato non solvit bovem suum, aut ásinum a praesépio, et ducit ad aquáre? Hanc autem filiam Ábrahae, quam alligávit sátanas, ecce decem et octo annis, non oportuit solvi a vínculo isto die sábbati? Et cum haec diceret, erubescébant omnes adversárii ejus: et omnis pópulus gaudébat in univérsis, quae glorióse fiébant ab eo.

Offertorium. Ps. 87, 2-3.

Dómine, Deus salútis meae, in die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

S e c r e t a

Concéde, quaesumus,

„Ženo, sproštěna jsi od nemoci své.“ I vložil na ni ruce a hned se vzpřímila a velebila Boha. Ale představený synagogy, hněvaje se, že Ježíš uzdravil ji v sobotu, promluviv řekl zástupu: „Šest dní jest, v nichž se má pracovati, v těch přicházejte a dávejte se uzdravovat, a ne v den sobotní.“ Pán však odpověděv řekl: „Pokrytci, neodvazuje-li každý z vás v sobotu svého vola neb osla a nevedete-li ho napájet? A tato žena, která je dcerou Abrahamovou, kterou satan svázal, hle, již osmnáct roků, ta neměla-li býti rozvázána od vazby své v den sobotní?“ A když to pravil, styděli se všickni protivníci jeho, a veškeren lid radoval se ze všech těch věcí slavných, které se děly od něho.

Nese-li někdo ve svém srdci břímě hříchů, nemůže se vzpřímí a viděti krásu Boha, nebes a ctností. Často ani nemá tušení o svém ubohém stavu.

Obětování. Ž. 87, 2-3.

Hospodine, Bože spásy mé, ve dne i v noci volám před tebou. Nechť vstoupí modlitba má před tvář tvou, Pane.

T i c h á m o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-

omnipotens Deus: ut oculis tuae majestatis munus oblatum, et gratiam nobis devotionis obtineat, et effectum beatae perennitatis acquirat. Per Dominum..

Druhá Tichá modlitba (str. 138), třetí dle libosti.

Communio. Lev. 23,41-43. K přijímání. 3 Mojž. 23.

Mense séptimo festa celebrábitis, cum in tabernaculis habitáre fécerim fillos Israël, cum edúcerem eos de terra Aegýpti, ego Dóminus, Deus vester.

houcí Bože, aby dar obětovaný před zrakem velebnosti tvé i milost nám zjednal odevzdanosti i statek blažené věčnosti získal. Skrze Pána . . .

V sedmém měsíci budete slaviti svátek, neboť jsem nařídil, aby synové Israelovi bydlili ve stánkách, když jsem je vyvedl ze země Egyptu, já Pán, Bůh váš.

Postcommunio

Perficiant in nobis, Dómine, quaesumus, tua sacramenta quod continent: ut, quae nunc specie gerimus, rerum veritate capiamus. Per Dominum..

Druhá modlitba Po přijímání (str. 139), třetí dle libosti.

P o p ř i j í m á n í

Nechť dokonají v nás, Pane, prosíme, tvé svátosti, co v sobě obsahují, abychom, co teď v obraze slavíme, v pravdě a skutečnosti dosáhli. Skrze Pána.

Neděle osmnáctá po Svatém Duchu

Bůh slíbil ústy Proroka a Apoštolů mír svému lidu, jenž doufá a věří v pomoc jeho, neboť těmito ctnostmi uctívá svého Pána a dává na jevo svou závislost na něm. Odeberme se tedy často do chrámu a před tváří Páně v jeho stánku skládejme všechny své starosti a bolesti!

Introitus. Eccli. 36, 18.

Da pacem, Dómine, sustinentibus te, ut Prophetarum tui fideles inveniántur: exaudi preces servi tui, et plebis tuae Israel. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V.

V s t u p. Sir. 36, 18.

Dej mír, Pane, doufajícím v tebe, aby proroci tvoji pravdomluvnými shledáni byli. Vyslyš prosby služebníka svého a lidu svého Israele. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno:

Glória Patri, et Fílio, et
Spirítui Sancto . . .

Do domu Páně půjdeme.
V. Sláva Ofci . . .

O r a t i o

M o d l i t b a

Dírigat corda nostra,
quaesumus, Dómine, tuae
miseratiónisoperátio: quia
tibi sine te placere non
póssumus. Per Dóminum
nostrum . . .

Prosíme, Pane, nechť
působením tvého slito-
vání jsou řízena naše
srdce, protože nemůžeme
líbiti se tobě bez tebe.
Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios. 1. c. 1, 4-8.

z prvního listu sv. Pavla
ke Korintským. 1, 4-8.

Skrze Krista jsme se stali bohatými na všecku milost; dbejme
tedy o to, abychom v den své smrti stanuli před ním bez hříchů!

Fratres. Grátias ago Deo
meo semper pro vobis in
grátia Dei, quae data est
vobis in Christo Jesu: quod
in ómnibus dívites facti
estis in illo, in omni verbo,
et in omni sciéntia: sicut
testimónium Christi con-
firmátum est in vobis: ita
ut nihil vobis desit in ulla
grátia, exspectántibus re-
velatiónem Dómini nostri
Jesu Christi, qui et confir-
mábit vos usque in finem
sine crímine, in die ad-
véntus Dómini nostri Jesu
Christi.

Bratři, děkuji Bohu své-
mu vždycky za vás pro tu
milost Boží, která vám
byla dána v Kristu Ježíši,
že ve všem jste v něm
zbohatli, ve všelikém slo-
vě i ve všelikém poznání,
jakož svědectví o Kristu
utvrzeno jest mezi vámi,
takže nejste pozadu v
žádné milosti, jakožto ta-
koví, kteří očekávají zje-
vení Pána našeho Ježíše
Krista; on vás utvrdí až
do konce, abyste byli bez
úhony v den příchodu Pá-
na našeho Ježíše Krista.

Gr a d u a l e. Ps. 121, 1 et 7.

S t u p ň o v ý z p ě v. Ž. 121.

Laetátus sum in his, quae
dicta sunt mihi: in domum
Dómini íbimus. V. Fiat pax
in virtúte tua, et abundán-
tia in túrribus tuis.

Zaradoval jsem se nad
tím, co mi bylo řečeno:
Do chrámu Páně půjdeme.
V. Budiž pokoj vhradbách
tvých a hojnost ve věžích
tvých.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 101, 16. Timébunt gentes tuum Dómine: et omnes reges terrae glóriam tuam. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. Ž. 101, 16. Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 9. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 1-8.

Uzdravovati na duši a na těle může toliko Bůh. Jestliže Kristus uzdravil ochrnulého na těle, dokázal zřejmým způsobem, že má božskou moc a tedy také moc odpouštěti hříchy.

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralytícum jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paralytíco: Confíde fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: Hic blasphemámat. Et cum vidísset Jesus cogitatiónes eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facílius, dícere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dícere: surge et ámbula? Ut autem sciátis, quia filius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralytíco: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surréxit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbae timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Za onoho času Pán Ježíš vstoupiv na lodičku, přeplavil se a přišel do města svého. A hle, přinesli k němu ochrnulého, ležícího na loži. A vida Ježíš víru jejich, řekl ochrnulému: „Doufej, synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.“ A hle, někteří ze zákoníků řekli sami u sebe: „Tento se rouhá.“ A Ježíš vida myšlení jejich, řekl: „Proč myslíte zlé věci v srdcích svých? Co jest snáze říci: odpouštějí se tobě hříchové tvoji, aneb říci: vstaň a choď? Abyste však věděli, že syn člověka má moc na zemi odpouštěti hříchy, tedy,“ dí ochrnulému, „vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého.“ I vstal a odešel do domu svého. Uzřevše pak to zástupové, báli se a velebili Boha, který dal takovou moc lidem.

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Exodi 24. Obětování. 2 Mojž. 24,4-5.

Sanctificávit Móyses altáre Dómino, offerens super illud holocausta, et immolans víctimas: fecit sacrificium vespertinum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israel.

Zasvětil Mojžíš oltář Hospodinu, přinášeje na něm celopaly a obětuje zvířata. Přinášel před zrak synů israelských obět večerní, aby byla vůní líbeznou Hospodinu Bohu.

Secreta

Tichá modlitba

Deus, qui nos per hujus sacrificii veneranda commércia, unius summae divinitátis partícipes éfficis: praesta, quaesumus; ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Bože, jenž nás vznešenými dary této oběti účastny činíš jediného nejvyššího Božství, uděl, prosíme, abychom, jelikož tvou poznáváme pravdu, ji také důstojnými osvědčovali mravy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhá Tichá modlitba za přímmluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 95, 8-9. K přijímání. Ž. 95, 8-9.

Tóllitehóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Vezměte oběti a vejděte do síní jeho; klanějte se Pánu ve stánku svatém jeho.

Postcommunio

Po přijímání

Grátias tibi reférimus, Dómine, sacro múnere vegetáti, tuam misericórdiam deprecántes: ut dignos nos ejus participatióne perficias. Per Dóminum . . .

Díky tobě vzdáváme, Pane, nasycení jsouce svatým darem, a milosrdenství tvé prosíme, abys nás hodnými jeho účastenství učinil. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle devatenáctá po Svatém Duchu

Jedinou naší spásou jest Bůh. Všecko, co máme a co jsme, to máme od Boha. Kdyby nám náležel celý svět, nic by nám to ke štěstí nepomohlo, kdybychom nestavěli na Bohu. Spasitel náš je ochoten nás vzíti v ochranu, jestliže zachováváme jeho zákony.

Introitus

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatione clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus excludé: ut mente et córpore páriter expedíti, quae tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum . .

Druhá modlitba za přímělu Svátých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 23-28.

Na křtu svatém jsme se zrodili k novému životu, jehož známkou jest spravedlnost a svatost. Jeho povinnosti načrtává svatý Pavel v dnešní Epištole.

Fratres. Renovámini spírítu mentis vestrae, et indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes mendácium, loquímini veritátem unus-

Vstup

Spása lidu jsem já, praví Pán. V kterémkoliv protivenství volati budou ke mně, vyslyším je a budu jejich Pánem na věky. V. Z. 77, 1. Popatř, lide můj, na můj zákon. Nakloňte ucha svého ke slovům úst mých. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, odvráť milostivě od nás všechna protivenství, abychom na duši a na těle stejně volni, svobodnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána našeho . . .

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 4, 23-28.

Bratři, obnovte se na duchu myslí své a oblecte člověka nového, stvořeného podle Boha a ve spravedlnosti a svatosti pravé. Proto odložíte lež, mluvte pravdu jedenkaždý s bližním svým, neboť jsme ve-

quísque cum próximo suo: quóniam sumus invicem membra. Irascimini, et nolíte peccáre: sol non occidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diabolo: qui furabátur, jam non furétur; magis autem labóret, operándo mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitátem patiénti.

Graduale. Ps. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. V. Elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. Allelúja.

spolek údové. Hněvejte se, ale nehřešte; slunce nezapadej nad hněvem vaším, nedávejte místa ďáblu. Kdo kradl, již nekrad, nýbrž pracuj spíše, dělaj rukama svýma dobré, aby měl z čeho udělit tomu, kdo má nouzi.

Stupňový zpěv. Ž. 140.

Nechť se vznese modlitba má, Pane, jako vůně kadidla před tvář tvou. V. Pozdvižení rukou mých: budiž za oběť večerní.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 104, 1 Chvalte Pána a vzývejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy díla jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 1-14.

Také my jsme pozváni k nebeské hostině, která se bude celou věčnost slaviti ke cti Syna Božího. Zkoumejme své nitro, jak jsme přijali toto pozvání, jehož se nám dostalo na křtu svatém. Neztratili jsme čisté roucho svatební, jehož se nám tehdy dostalo a bez něhož nebudeme připuštěni do věčné radosti?

In illo tépore: Loquebátur Jesus Princípibus sacerdotum et Pharisaeis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum coelórum hómíni regi, qui fecit núptias fílio suo. Et misit servos suos vocáre invitátos ad núptias, et nolé-

Za onoho času Pán Ježíš mluvil k velekněžím a fariseům v podobenství řka: „Podobno jest království nebeské králi, kterýž učinil svatbu synu svému. I poslal služebníky své, aby povolali pozvané na svatbu; ale nechtěli

bant venire. Iterum misit alios servos, dicens: Dicitis invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei, et alia occisa sunt, et omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumelios affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: et missis exercitibus, suis, perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiae quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, et quocumque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos et bonos, et impletae sunt nuptiae discumbentium. Intravit autem rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

přijíti. Opět poslal jiné služebníky řka: ‚Povězte pozvaným: Aj oběd svůj připravil jsem; volové moji a dobytek krmný pobiti jsou a všechno jest připraveno; pojdte na svatbu.‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden do dvora svého, jiný po zaměstnání svém. Ostatní pak zjímavše služebníky jeho, potupili je a zabili. I rozhněval se král a poslav vojska svá zahubil ony vrahy a město jejich zapálil. Potom řekl služebníkům svým: ‚Svatba jest sice připravena, ale ti, kteří byli pozváni, nebyli hodni. Jděte tedy na rozcestí, a kohokoli naleznete, pozvete na svatbu.‘ I vyšli služebníci jeho na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré, a naplnila se svatba hodovníky. Vyšel pak král, aby se podíval na hodovníky, spatřil tam člověka neoděného rouchem svatebním. I řekl jemu: ‚Příteli, kterak jsi sem vešel, nemaje roucha svatebního?‘ On pak oněměl. Tu řekl král služebníkům: ‚Svažte ruce i nohy jeho a uvrzte jej do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů,‘ neboť mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.“

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 137, 7. Obětování. Ž. 137, 7.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, et salvum me faciét dextera tua.

Když se budu potáceti uprostřed soužení, vzkřísíš mne, Pane; proti zlobě nepřátel mých vztáhneš ruku svou a pravice tvá mne vysvobodí.

Secreta

Tichá modlitba

Haec múnera, quaesumus, Dómine, quae óculis tuae majestátis offerimus, salutária nobis esse concede. Per Dóminum...

Dej, prosíme, Pane, ať tyto dary, které před zraky tvé velebnosti obětujeme, spasitelným, nám se stanou. Skrze Pána...

Druhá Tichá modlitba za přímmluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 118, 4-5. K přijímání. Ž. 118, 4-5.

Tu mandásti mandáta tua custodiri nimis: útinam dirigántur viae meae, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Ty jsi nařídil, aby příkázání tvá byla s velkou věrností zachovávána! Kéž by cesty moje směřovaly k zachovávání ustanovení tvých.

Postcommunio

Po přijímání

Tua nos, Dómine, medicinalis operátio, et a nostris perversitatibus clementer expédiat, et tuis semper faciát inhaerére mandátis. Per Dóminum..

Tvoje léčivé působení, Pane, nechť nás laskavě našich zvráceností zbaví a učiní, abychom příkázání tvých stále se přidržovali. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba Po přijímání za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá po Svatém Duchu

Stihne-li nás nějaké neštěstí nebo bolest, vyznejme, že jsme si toho zasloužili, neboť nesloužíme Bohu věrně. Spolehejme však v pokorné důvěře, že Bůh nám dá poznati své nekonečné milosrdenství, jestliže se k Němu opět vrátíme.

Introitus. Dan. 3.

Ómnia, quae fecisti nobis, Dómine, in vero iudicio fecisti: quia peccavimus tibi, et mandátis tuis non obedivimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobiscum secúndum multitudinem misericórdiae tuae Ps.118,1. Beátimmaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto...

Oratio

Largire, quaesumus, Dómine, fidelibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deserviant. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přímlovu
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5, 15-21.

Doba naší zkoušky zde na světě je velice krátká; neztrácejme tedy ani okamžiku a využijme jí ke konání dobrých skutků.

Fratres. Vidéte quómodo caute ambulétis: non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimétes tempus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fieri imprudentes, sed intelligentes, quae sit volúntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria, sed implémini Spíritu Sancto, loquéntes vobismetipsis in

Vstup. Dan. 3, 31, 29 a 35.

Všecko, co jsi nám učinil, Pane, podle spravedlivého rozhodnutí jsi učinil, neboť jsme zhřešili před tebou a přikázání tvých neposlouchali. Dej však slávu jménu svému a nalož s námi podle množství milosrdenství svého. Ž. 118, 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě životem, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci..

Modlitba

Usmíř se, prosíme, Pane, a uděl svým věrným odpuštění a pokoje; necht jsou zároveň očištěni ode všech hříchů a s bezpečnou tobě slouží myslí. Skrze Pána našeho...

Svatých (str. 136).

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 5, 15-21.

Bratři, hleďte, kterak byste žili pečlivě, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří, vykupující čas, neboť dnové jsou zlí. Proto nebuďte nerozumní, nýbrž srozumějte, která jest vůle Boží. A neopíjejte se vínem, jest v tom prostopášnost, nýbrž naplňujte se Duchem Svatým, mluvíte k sobě vespolek v

psalmis, et hymnis, et canticis spirituálibus, cantantes, et psallentes in córdibus vestris Dómino: grátias agéntes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri. Subjécti ínvicem in timóre Christi.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Óculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. V. Áperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictióne.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 107, 2. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, et psallam tibi, glória mea. Allelúja.

žalmech a chvalo zpěvech a v písních duchovních, zpívající a hrající ve svém srdci Pánu, děkující vždycky za všechno ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Bohu a Otci. Podání buďte jedni druhým v bázi Kristově.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas. V. Ty otvíráš ruku svou a naplňuješ každého živočicha požeháním.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 107, 2. Připraveno jest srdce mé, Bože, připraveno jest srdce mé; pěti budu a hráti tobě, sláva má. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Joánnem. c. 4.

V dnešním Evangeliu slyšíme, jak Spasitel odměňuje pokornou důvěru ve svou milosrdnou všemohoucnost.

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset, quia Jesus adveníret a Judaea in Galilaeam, ábiit ad eum, et rogábat eum ut descenderet, et sanáret fílium ejus: incipiébat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodígia viderítis, non créditos. Dicit

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 4, 46-53.

Za onoho času byl jeden úředník královský v Kafarnaum, jehož syn byl nemocen. Ten uslyšev, že Ježíš přichází z Judska do Galilee, odebral se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil syna jeho; neboť počínal umírati. I řekl k němu Ježíš: „Neuzříte-li divů a zázraků, neuvěříte.“ Dí jemu úřed-

ad eum régulus: Dómine, descénde priúsqvam moriátur fílius meus. Dicit ei Jesus: Vade, fílius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descéndente, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt dicétes, quia fílius ejus víveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixerunt ei: quia heri hora séptima reliquit eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus: Fílius tuus vivit: et crédidit ipse, et domus ejus tota.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 136, 1.

Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion.

Secreta

Coeléstem nobis praebeant haec mystéria, quae sumus, Dómine, medicínam: et vítia nostri cordis expúrgent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Druhá Tichá modlitba za přímlyvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Ps. 118.

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti; haec me

ník královský: „Pane, pojd, prve než umře syn můj.“ Dí jemu Ježíš: „Jdi, syn tvůj jest živ.“ Člověk ten uvěřil slovu, které mu pravil Ježíš, a šel. Když pak byl již na cestě, služebníci jeho potkali se s ním a zvěstovali mu řkouce, že syn jeho jest živ. I otázal se jich na hodinu, ve kterou se mu ulevilo. A oni mu řekli: „Včera v jednu hodinu odpoledne přestala mu zimnice.“ Poznal tedy otec, že to byla ona hodina, ve které mu Ježíš řekl: „Syn tvůj jest živ.“ I uvěřil v něho on sám i celý dům jeho.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 136, 1.

Při řekách babylonských jsme sedávali a plakávali, když jsme si vzpomínali na tebe, Sione.

Tichá modlitba

Nebeským lékem, prosíme, Pane, ať nám jsou tato tajemství a necht srdce naše hříchů zbaví. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 118, 49-50.

Pamatuj na slovo své k služebníku svému, Pane, kterýmž jsi mne ubezpečil;

consoláta est in humili-
táte mea.

to jest mi útěchou v sou-
žení mém.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Ut sacris, Dómine, red-
dámur digni munéribus:
fac nos, quaesumus, tuis
semper obedire mandátis.
Per Dóminum nostrum...

Abychom se stali, Pane,
hodnými posvátných darů,
učiň prosíme, bychom při-
kázání tvých vždycky po-
slouchali. Skrze Pána...

Druhá modlitba Po přijímání za přímluvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá prvá po Svatém Duchu

Blahoslaveni ti, kdož plní vůli Boha, neboť má moc je za
to odměniti! Všecka vzpurnost proti Bohu je marna, neboť nikdo
nemůže mu odolati. A proč se vzpouzeti proti Bohu, od něhož
pochází všecko dobré a krásné?

Introitus. Esther. 13. V s t u p. Esth. 13,9 a 10-11.

In voluntáte tua, Dómi-
ne, univérsa sunt pósita,
et non est qui possit re-
sistere voluntáti tuae: tu
enim fecisti ómnia, coe-
lum et terram, et univérsa
quae coeli ámbitu conti-
néntur: Dóminus univer-
sórur tu es. Ps. 118, 1.
Beáti immaculáti in via:
qui ámbulant in lege Dó-
mini. V. Glória Patri...

Na vůli tvé, Pane, vše-
cko spočívá a není, kdož
by mohl vůli tvé vzdoro-
vati, neboť ty jsi učinil
všecko: nebe i zemi a
všecko, co okrsek ne-
beský v sobě pojímá. Pán
vesmíru jsi ty. Ž. 118. 1.
Blahoslavení bezúhonní na
cestě, kteří chodí v záko-
ně Páně. V. Sláva Otci i
Synu i Duchu...

O r a t i o

M o d l i t b a

Famíliam tuam, quaesu-
mus, Dómine, continúa pie-
táte custódi: ut a cunctis
adversitátibus, te prote-
génte sit líbera; et in bo-
nis áctibus tuo nómini sit
devóta. Per Dóminum...

Rodinu svou, prosíme,
Pane, ustavičnou dobroti-
vostí ochraňuj, aby tvou
záštitou byla zbavena
všech protivenství a v dob-
rých skutcích oddána jmé-
nu tvému. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Ephésios. c.6,10-17.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Efeským. 6, 10-17.

Nebojme se ani útoků pekla ani světa! Vezměme na sebe zbroj Boží, jak ji dnes popisuje svatý Pavel, a vítězství naše jest jisté!

Fratres. Confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli: quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiae, in coeléstibus. Proptérea accípíte armatúram Dei, ut possítis resistere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succínti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiae, et calceáti pedes in praeparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fidei, in quo possítis ómnía tela nequíssimi ignea exstínquere: et gáleam salutis assúmíte: et gládium spiritus, quod est verbum Dei.

Bratři, nechte se posilňovati v Pánu, a to v moci síly jeho. Oblecte se v plnou zbroj Boží, abyste mohli čeliti úkladům ďáblovým, neboť bojování naše není proti krvi a tělu, nýbrž proti knížectvím a mocnostem, proti světovládcům této temnosti, proti duchům zlým v povětrí. Proto vezměte plnou zbroj Boží, abyste mohli odolati v den zlý a vykonajíce všecko státi vítězně. Stůjte tedy pohotově jsouce opásáni na bedrech pravdou, oblečení v pancíř spravedlnosti a obuti na nohou hotovostí evangelia pokoje, vezmouce ke všemu tomu štít víry, kterým byste mohli uhasiti všechny ohnivé šípy nešlechetské, a vezměte přílbici spásy a meč Ducha, to jest slovo Boží.

Graduale. Ps. 89, 1-2.

Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne et progénie. V. Priúsquam montes fierent aut formarétur terra et orbis: a sae-

Stupňový zpěv. Ž. 89.

Pane, tys býval útočištěm našim: od pokolení do pokolení. V. Dříve než učiněny byly hory a vytvořena země a okrsek

culo, et usque in saeculum tu es, Deus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 113, 1. In éxitu Israel de Aegýpto, domus Jacob de pópulo bárbaro. Allelúja.

zemský, od věků až na věky jsi ty, Bože.

Aleluja, aleluja V. Ž. 113, 1. Israel vyšel z Egypta, dům Jakubův z národa cizího. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 18.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 23-35.

Bůh nám odpustil už tolikráte a tak těžké dluhy; buďme tedy ochotni odpouštět také našim bližním, kteří se něčím proti nám provinili! Jinak by Bůh naložil i s námi podle přísné spravedlnosti!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Assimilátum est regnum coelórum hómini regi, qui vóluit ratió-nem pónere cum servis suis. Et cum coepísset ratió-nem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem mília talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, jussit eum dóminus ejus venúmdari, et uxórem ejus, et filios, et ómnia quae habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egrés-sus autem servus ille, invénit unum de consérvís suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde quod debes. Et pró-

Za onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské králi, který chtěl počet klásti se služebníky svými. A když počal počet klásti, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen deset tisíc hřiven. Když pak neměl čím zaplatit, rozkázal jej pán jeho prodati, též manželku jeho i dítky a všecko, co měl, a zaplatit. Padnuv tedy služebník ten před ním, prosil ho řka: ‚Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.‘ I slitoval se pán nad služebníkem oním, propustil ho a dluh mu odpustil. Vyšed pak služebník ten, našel jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů. I uchopil ho a hrdloval se s ním řka: ‚Zaplať, co’s dlužen.‘ Pad-

cidens consérvus ejus, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit; sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi ejus quae fiébant, contristáti sunt valde: et venérunt et narravérunt dómino suo ómnia quae facta fúerant. Tunc vocávit illum dóminus suus: et ait illi: Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me; nóne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? Et irátus dóminus ejus, trádidit eum tortóribus, quoadúsque rédderet univérsum débitum. Sic et Pater meus coeléstis fáciat vobis, si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Job 1.

Vir erat in terra Hus nómine Job: simplex et rectus, ac timens Deum: quem Satan pétiit, ut tentáret: et data est ei potéstas a Dómino in facultátes, et in carnem ejus; perdidítque omnem substántiam ipsíus, et filios: carnem quoque ejus gravi úlcere vulnerávit.

nuv tedy spoluslužebník jeho před ním, prosil ho řka: „Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.“ Ale on nechtěl, nýbrž odešel, dal jej do žaláře, až by zaplatil dluh. Užřevše pak spoluslužebníci jeho, co se událo, zarmoutili se velice a přišedše, pověděli pánu svému všecko, co se bylo stalo. Tu povolal ho pán jeho a řekl jemu: „Služebníku nešlechtný, všecken dluh odpustil jsem tobě, poněvadž jsi mě prosil; neměl-li jsi tedy také ty slitovati se nad spoluslužebníkem svým, jakož i já slitoval jsem se nad tebou?“ I rozhněval se pán jeho a dal jej mučitelům, dokud by nezaplatil všeho dluhu. Tak i Otec můj nebeský učiní vám, neodpustíte-li jedenkaždý bratru svému ze srdcí svých.“

Následuje Credo.

Obětování. Job 1.

Byl muž v zemi Hus, jménem Job; prostý, upřímný a bohobojný. Toho vyžádal si satan, aby jej směl pokoušeti. I byla mu dána moc od Pána nad jeho majetkem a nad jeho tělem. Zničil tedy všecken statek jeho a dítky; také tělo jeho těžkým malomocenstvím zranil.

Secreta

Súscipe, Dómine, propítius hóstias, quibus et te placári voluísti, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Druhá Tichá modlitba za přimlůvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivě obětní dary, kterými jsi i usmířen býti i v mocné dobrotivosti své naši spásu obnoviti chtěl. Skrze Pána našeho...

Communio. Ps. 118, 81, 84, 86.

In salutári tuo ánima mea, et in verbum tuum sperávi: quando fácies de persecúntibus me iudícium? iníqui persecúti sunt me, ádjuva me, Dómine, Deus meus.

Postcommunio

Immortalitátis alimóniam consecúti, quaesumus, Dómine: ut, quod ore percépipimus, pura mente sectémur. Per Dóminum...

Druhá modlitba Po přijímání za přimlůvu Svatých (str. 139).
Třetí modlitba dle libosti.

K přijímání. Ž. 118.

Po spáse tvé prahne duše má a ve slovo tvé doufám. Kdy vykonáš soud nad mými pronásledovateli? Nešlechtníci mne pronásledují, pomoz mi, Pane, Bože můj.

Po přijímání

Nesmrtelnosti potravu přijavše, prosíme, Pane, abychom to, co jsme ústy požili, čistou následovali myslí. Skrze Pána...

Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu

Kdyby Bůh hleděl pouze na naše nepravosti, byli bychom do jednoho ztraceni. On jest však také nekonečně milosrdný všem, kdož se k němu s důvěrou utíkají.

Introitus. Ps. 129, 3-4.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit? quia apud te propitiátio est, Deus Israel. Ps. ib. 1-2. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi vocem meam. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 129, 3-4.

Budeš-li na nepravosti, Hospodine, hleděti, Pane, kdož obstojí? Však u tebe jest smilování, Bože Israelův. Ž. tamt. 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane: Pane, vyslyš moje volání. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiae tuae precibus, auctor ipse pietátis, et praesta; ut, quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímluvu Svatých (str. 136).

Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, vyslyš zbožné prosby Církvě své, sám jsa zbožnosti původce; popřej, abychom, zač s důvěrou prosíme, skutečně dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippenses. cap. 1.

Církev svatá se ústy sv. Pavla i za nás modlí, aby naše láska neustále vzrůstala a pudila nás k tomu, abychom se zachovali čistými a bezúhonnými pro den Soudu.

Fratres. Confídimus in Dómino Jesu, quia qui coepit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentire pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine ofénsa in diem Christi, repléti fructu justítiae per Jesum Christum in glóriam et laudem Dei.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 1, 6-11.

Bratři, důvěřuji v Pánu Ježíši, že ten, jenž začal ve vás dílo dobré, dokoná je až do dne Krista Ježíše. Vždyť jest mi spravedlivo smýšletí to o všech vás, poněvadž vás mám v srdci jakožto ty, kteří jste všickni účastni mé radosti jak v okovech mých, tak v hájení a utvrzování evangelia; neboť Bůh jest mi svědkem, jak toužím po vás všech v srdci Ježíše Krista. A za to se modlím, aby láska vaše víc a více se rozmáhala v poznání a veškerém citění, byste schvalovali věci lepší, abyste byli čisti a nepohoršivi ke dni Kristovu, naplněni jsouce ovocem spravedlnosti skrze Ježíše Krista ke slávě a chvále Boží.

Graduale. Ps. 132, 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 132.

Ecce, quam bonum, et quam jucundum, habitare fratres in unum. V. Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Hle, jak dobré a utěšené to jest, když bratří bydlí jednomyslně pospolu. V. Jest to jako vonná mast na hlavě, kteráž stékala na bradu, na bradu Aronovu.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 113, 11. Qui timent Dominum, sperent in eo: adiutor et protector eorum est. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 113, 11. Kdož se bojí Pána, doufají v něho. On jest jejich pomocník a ochránce. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 15-21.

Dejme každému, co mu patří! Světským vrchnostem jsme povinni dávatí to, k čemu jim dal Bůh právo; Boha jsme pak povinni poslouchatí ve všech jeho přikázáních.

In illo tempore: Abeúntes Pharisaei consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et mittunt ei discípulos suos cum Herodiánis, dicéntes: Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritate doces, et non est tibi cura de aliquo: non enim respicis persónam hóminum: dic ergo nobis quid tibi vidétur, licet census dare Caesari, an non? Cógnota autem Jesus nequítia eórum, ait: Quid me tentátis hypócritae? osténdite mihi numísma census. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus: Cujus est imágo haec, et super-

Za onoho času fariseové odešedše radili se, kterak by Ježíše polapili v řeči. I poslali k němu učedníky své s herodiány řkouce: „Mistře, víme, že pravdomluvný jsi a cestě Boží v pravdě učíš a nedbáš na nikoho, neboť nepatříš na osobu lidskou. Pověz nám tedy, co se tobě zdá: sluší-li dávatí daň císaři, či nikoli?“ Ale Ježíš poznáv zlobu jejich řekl: „Proč mě pokoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně.“ I podali mu denár. A Ježíš řekl jim: „Čí jest tento obraz i nápis?“ Řkou jemu: „Císařův.“ Tu řekl jim: „Dávejte tedy, co jest

scriptio? Dicunt ei: Caesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari; et quae sunt Dei, Deo. *Credo.*

Offertorium

Esther 14, 12 et 13.

Recordáre mei, Dómine, omni potentátui dómínans: et da sermónem rectum in os meum, ut placeant verba mea in conspéctu princípis.

Secreta

Da, miséricors Deus: ut haec salutáris oblátio, et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum...

Druhá Tichá modlitba za přímlovu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39.)

Communio. Ps. 16, 6.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sacrificiá mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratióne nos fácere praecepísti, in nostrae proficiant infirmitátis auxiliú. Qui vivis...

Druhá modlitba Po přijímání za přímlovu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

císařovo, císaři, a co jest Božího, Bohu.“

Následuje *Credo.*

Obětování

Esther 14, 12 a 13.

Rozpomeň se na mne, Pane, panovníče nad všelikou mocí; dej řeč spóřádanou v ústa má, aby se líbila slova moje před tváří knížete.

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, ať tato spasitelná oběť nás od našich vlastních vin neustále zproštuje a ode všech protiventství chrání. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Ž. 16, 6.

Já volám, neboť ty mne vyslycháš, Bože. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary svatého tajemství a pokorně prosíme, aby to, co jsi nám na svou památku konati uložil, ku pomoci slabosti naší přispělo. Jenž žiješ a kraluješ...

Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu

Má-li tato neděle být poslední po Svatém Duchu, vezme se následující mše svatá (24. po Svatém Duchu) a neděle 23. se čte v předcházející sobotu.

Bůh jest Bohem míru a pokoje a netouží po tom, aby nás trestal. Stačí pokorně k Němu volati a okamžitě nás navštíví se svým milosrdenstvím. Připravil již pro nás příbytky ve svém království, zatoužíme-li dostati se z otroctví hříchu.

I n t r o i t u s. Jeremiae 29. **V s t u p.** Jerem. 29, 11, 12 a 14

Dicit Dóminus: ego cógito cogitacíones pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiam vos: et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis. Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. V. Glória Patri...

Praví Hospodin: „Já obmýšlím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté se všech míst.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakuba. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

O r a t i o

Absólve, quaesumus, Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quae pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Odpusť, prosíme, Pane, hříchy národů svých; a bychom od vazeb hříchů, jež pro křehkost svou jsme na sebe uvalili, dobrotivostí tvou osvobozeni byli. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímělu Svatých (str. 136).
Třetí modlitba dle libosti.

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Philippénes. cap. 3.

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola k Filippenským. 3, 17-4, 3.

Konec nepřátel Kříže bude hrozný! Proto žijme tak, jak se na nebeské dědice sluší; pak i naše ubohé tělo promění se v den Kristův v slávu, podobnou jeho.

Fratres. Imitátóres mei estóte, et observáte eos, qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos saepe dicébam vobis (nunc

Bratři, buďte mými následovníky a patřte na ty, kteří tak žijí, jak máte příklad na nás. Neboť mnoho žije těch, o nichž jsem vám často pravil,

autem et flens dico) inimicos crucis Christi: quorum finis interitus: quorum Deus venter est: et gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in coelis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae, secundum operationem, qua etiam possit subicere sibi omnia. Itaque, fratres mei carissimi, et desideratissimi, gaudium meum et corona mea: sic state in Domino, carissimi. Evodiam rogo, et Syntychem deprecor id ipsum sapere in Domino. Etiam rogo et te germane compar, adjuva illas, quae mecum laboraverunt in Evangelio cum Clemente, et ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae.

Graduale. Ps. 43, 8-9.

Liberasti nos Domine ex effligentibus nos: et eos, qui non oderunt, confudisti. V. In Deo laudabimur tota die, et in nomine tuo confitebimur in saecula.

Alleluja, alleluja. V. Ps. 129, 1-2. De profundis clamavi ad te, Domine: Domine, exaudi orationem meam. Alleluja.

nyní pak i s pláčem pravím, že jsou nepřáteli kříže Kristova, jichžto konec jest zahynutí, jichž bohem jest břicho a sláva v hanbě jejich, těch totiž, kteří myslí na věci pozemské. Vždyť naše obec jest v nebesích, odkud také jako Spasitele očekáváme Pána našeho Ježíše Krista, který promění tělo naší nízkosti, aby bylo podobno tělu slávy jeho, a to podle moci, kterou může také podmaniti si všecko. Proto, bratři moji rozmilí a přezáducí, radosti má a koruno má, tak stůjte pevně v Pánu, miláckové. Evodii prosím a Syntychu žádám, aby jednostejně smýšleli v Pánu. Ano i tebe prosím, pravý Synzygu, pomáhej jim, neboť ony se mnou pracovaly v evangeliu i s Klementem a s ostatními spolupracovníky mými, jejichž jména jsou v knize života.

Stupňový zpěv. Ž. 43.

Osvobodil jsi nás, Pane, od sužovatelů našich a nenávistníky naše jsi zahabil. V. V Bohu honositi se budeme ustavičně; jméno tvé velebiti na věky.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Alleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 9. podle Matouše. 9, 18-26.

Dnešní Evangelium ukazuje na dvou zázracích, že Kristus má moc nás nejen uzdraviti od všech béd, ale také vzkřísiti k novému životu v Poslední den!

In illo témpore: Loquén-
te Jesu ad turbas, ecce
princeps unus accéssit, et
adorábat eum, dicens: Dó-
mine, filia mea modo de-
fúncta est: sed veni, im-
póne manum tuam super
eam, et vivet. Et surgens
Jesus sequebátur eum, et
discípuli ejus. Et ecce mú-
lier, quae sánguinis flu-
xum patiebátur duódecim
annis, accéssit retro, et té-
tigit fimbriam vestiméti
ejus. Dicébat enim intra
se: Si tetígero tantum ve-
stiméntum ejus, salva ero.
At Jesus convérsus, et vi-
dens eam, dixit: Confíde
fília, fides tua te salvam
fecit. Et salva facta est mú-
lier ex illa hora. Et cum
venísset Jesus in domum
príncipis, et vidísset tibíci-
nes, et turbam tumultuán-
tem, dicébat: Recédite;
non est enim mórtua puél-
la, sed dormit. Et deridé-
bant eum. Et cum ejécta
esset turba, intrávit, et té-
nuit manum ejus. Et sur-
réxit puélla. Et éxiit fama
haec in univérsam terram
illam. Et dicitur C r e d o.

Za onoho času, když
Pán Ježíš mluvil k zá-
stupům, hle, představený
jeden přistoupiv, klaněl
se mu řka: „Pane, dcera
má právě skonala, ale
pojď, vlož na ni ruku svou,
a bude žíti.“ I vstal Ježíš
a šel za ním i učedníci
jeho. A hle, žena, která
trpěla krvotokem dvanácte
roků, přistoupila odzadu
a dotkla se třepení roucha
jeho, neboť byla řekla sa-
ma u sebe: „Dotknu-li se
jen roucha jeho, budu u-
zdravena.“ Ale Ježíš obrá-
til se a uzřev ji, pravil:
„Buď dobré mysli, dcero,
víra tvá tě uzdravila.“ I by-
la zdráva od té hodiny.
Přišed pak Ježíš do domu
představeného a spatřiv
pištce i zástup hlučící,
řekl: „Odejděte, neboť ne-
umřela dívka, nýbrž spí.“
I posmívali se mu. A když
byl vypuštěn zástup, ve-
šel a ujal ji za ruku její.
I vstala dívka. A roznesla
se pověst ta po celé té
zemi.

Následuje C r e d o.

Offertorium. Ps. 129. Obětování. Ž. 129, 1-2.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine exáudi oratióem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Secreta

Pro nostrae servitútis augménto sacrificium tibi, Dómine, laudis offérimus: ut, quod imméritis contulísti, propítius exsequáris. Per Dóminum nostrum . .

Tichá modlitba

Na povznesení služebnosti své obětujeme ti, Pane, oběť chvály, abys to, co jsi nám bez naší zásluhy daroval, milostivě dokonal. Skrze Pána . . .

Druhá Tichá modlitba za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Marci 11, 24. K přijímání. Marek 11.

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite, quia accipiétis, et fiet vobis.

Amen, pravím vám: Začkoliv budete prositi v modlitbě, věřte, že obdržíte a stane se vám.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, quos divína tribuis participatióne gaudére, humánis non sinas subiacére perículis. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby těm, kterým dáváš radovati se z účasti na Božském, lidským nebezpečím podlehnouti nedal. Skrze Pána . . .

Druhá modlitba Po přijímání za přímmluvu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle 3., 4., 5. a 6., které přebývají po Zjevení Páně

Je-li některý rok po Svatém Duchu víc než 24 neděl (což se stane, jsou-li Velikonoce dříve a nastane-li tedy dříve púst a zkrátí se doba po Zjevení Páně), berou se po 23. neděli mše sv. z neděl, které tento rok neměly po Zjevení Páně místa v církevním roce. Poslední nedělí po Svatém Duchu jest však vždycky neděle 24., která se nalézá po následujících přebývajících nedělích po Zjevení Páně (str. 743).

O těchto nedělích je všecko jako v neděli 23. po Svatém Duchu (str. 739), kromě: modlitby, Epištoly, Evangelia, Tiché modlitby a modlitby Po přijímání, jež jsou jako o 3., 4., 5. nebo 6. neděli po Zjevení Páně.

Přebývajících neděle po Zjevení Páně vkládají se tedy následující způsobem mezi 23. a 24. neděli po Sv. Duchu:

Je-li po Sv. Duchu 25 neděl, berou se o 24. neděli jmenované části ze 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 26. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 25. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 27. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části ze 4. neděle po Zjev. Páně (str. 133), o 25. neděli z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 26. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Je-li po Sv. Duchu 28. neděl, berou se o 24. neděli jmenované části z 3. neděle po Zjev. Páně (str. 130), o 25. neděli ze 4. neděle po Zjev. Páně (str. 133), o 26. neděli z 5. neděle po Zjev. Páně (str. 135), o 27. neděli z 6. neděle po Zjev. Páně (str. 139).

Formulář pro poslední neděli po Svatém Duchu je vždy ten, jenž je v misále označen pro 24. neděli po Sv. Duchu (str. 743).

Neděle dvacátá čtvrtá a poslední po Svatém Duchu

V církevním roce nás Církev provedla všemi tajemstvími a nabídla nám všechny Milosti, které jí světil k opatrování Vykupitel. Ve své liturgii nám ukázala život dokonalého člověka a pohnula k díkům za všechny důkazy Božího milosrdenství, jichž se nám dostalo od kolébky až do této chvíle. Zdali jsme vždy poslechlí hlasu svého svědomí? — Poslední neděle v církevním roce je připomínkou nejen posledního Soudu, na němž bude lidstvo souzeno, ale také soudu, jenž očekává každého z nás, když se posledním dechem naše duše odloučí od těla. Zamysleme se v tento den nad svým dosavadním životem a zkoumejme se, jak jsme použili času, jež nám Bůh poslověl k naší nápravě.

Introitus. Jeremiae 29. Vstup. Jerem. 29, 11, 12 a 14.

Dicit Dóminus: Ego cogito cogitátiónes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiam vos: et reducam captivitátem vestram de cunctis locis. Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. V. Glória Patri . . .

Praví Hospodin: „Já obmýšlím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté ze všech míst.“ Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakuba. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Éxcita, quaesumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes, pietátis tuae remédia majóra percípiant. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímluvu
Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Povzbud', prosíme, Pane, vůli svých věrných, aby si ovoce božského díla horlivěji přivlastňovali a tak od tvé dobrotivosti mocnějších léků obdrželi. Skrze Pána našeho . . .

Svatých (str. 136).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Colossénses. c. 1.

Na konci Církevního roku ještě jednou nám svatý Pavel vypočítává povinnosti křesťanského života: poznávání a plnění vůle Boží v dobrých skutcích. Děkujeme Bohu, že i nás vysvobodil z moci temnosti a připravil nám místo ve své světlé říši!

Fratres. Non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámíni agnitióne voluntátis Dei, in omni sapiéntia et intelléctu spirítáli: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni paciéntia, et longanimitáte cum gaúdio, grátias ágéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Filii dilectiόνis suae; in quo habémus redemptiόνem per sánguinem ejus, remissiόνem peccatórum.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 1, 9-14.

Bratři, nepřestáváme modliti se a prositi za vás, abyste byli naplněni poznáním vůle jeho ve vši moudrosti a rozumnosti duchovní, abyste žili důstojně Boha, tak abyste se mu ve všem líbili, ve všelikém díle dobrém užitek přinášejíce i prospívajíce skrze poznání Boha, veškerou silou posilňování jsouce podle moci velebnosti jeho k veškeré vytrvalosti a trpělivosti, s radostí děkujíce Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnosti a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů.

Graduale. Ps. 43, 8-9. Stupňový zpěv. Ž. 43.

Liberásti nos, Dómine,
ex affligéntibus nos: et eos,
qui nos odérunt, confudísti.
V. In Deo laudábimur tota
die, et in nómine tuo con-
fitébitur in saecula.

Allelúja, allelúja. V. Ps.
129, 1-2. De profúndis
clamávi ad te, Dómine:
Dómine, exaúdi oratióem
meam. Allelúja.

Osvobodil jsi nás, Pane,
od sužovatelů našich a
nenávistníky naše jsi za-
hubil. V. V Bohu honositi
se budeme ustavičně;
jméno tvé velebiti na věky.

Aleluja, aleluja. V. Ž.
129, 1-2. Z hlubin volám
k tobě, Pane. Hospodine,
vyslyš modlitbu mou. Ale-
luja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Matth. c. 24.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 24, 15-35.

Čtením dnešního Evangelia doléhá na všechny hříšníky, vlažné a lehkomyšlné, poslední napomenutí ku přípravě na Soudný den, jemuž nikdo neunikne.

In illo témpore: Dixit
Jesus discíplis suis: Cum
vidéritis abominatióem
desolatiónis, quae dicta est
a Daniéle prophéta, stan-
tem in loco sancto: qui
legit, intélligat: tunc qui
in Judaea sunt, fúgiant ad
montes: et qui in tecto, non
descéndat tóllere áliquid
de domo sua: et qui in
agro, non revertátur tóllere
túnicam suam. Vae autem
praegnántibus et nutriénti-
bus in illis diébus. Oráte
autem, ut non fiat fuga ve-
stra in hieme, vel sábbato.
Erit enim tunc tribulatio
magna, qualis non fuit ab
iníitio mundi usque modo,
neque fiet. Et nisi breviáti
fuissent dies illi, non fie-

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým:
„Když uzříte ohavné zpuš-
tění, které jest předově-
děno od proroka Daniele,
ano stojí na místě svatém
— kdo to čte, rozuměj —
tehda, kdo jsou v Judsku,
utecte na hory, a kdo jest
na střeše, nesestupuj, aby
vzal něco z domu svého,
a kdo na poli, nevracej
se, aby vzal roucho své.
Běda pak těhotným a ko-
jícím v oněch dnech. Mod-
lete se však, aby útěk
váš nenastal v zimě neb
v sobotu; neboť tehdy
bude soužení veliké, ja-
kého nebylo od počátku
světa až dosavad, aniž
kdy bude. A kdyby nebyli

ret salva omnis caro: sed propter electos breviabuntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus: aut illic: nolite credere. Surgent enim pseudochristi, et pseudoprophetae, et dabunt signa magna et prodigia, ita ut in errore inducantur, si fieri potest, etiam electi. Ecce praedixi vobis: Si ergo dixerint vobis: ecce in deserto est, nolite exire: ecce in penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab Oriente, et paret usque in Occidentem: ita erit et adventus Filii hominis. Ubicumque fuerit corpus, illic congregabuntur et aquilae. Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, et luna non dabit lumen suum, et stellae cadent de coelo, et virtutes coelorum commovebuntur: et tunc parebit signum Filii hominis in coelo: et tunc plangent omnes tribus terrae: et videbunt Filium hominis venientem in nubibus caeli cum virtute multa, et maiestate. Et mittet Angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregabunt electos ejus a quatuor ventis, a summis coelorum usque ad terminos eorum. Ab arbore autem ficis discite

ukráčení dnové ti, nebyl by zachován nižádný člověk; ale pro vyvolené budou ukráčení dnové ti. Tehdy řekne-li vám kdo: „Aj, tuto jest Kristus anebo tamto,“ nevěřte; neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci a budou činiti divy veliké a zázraky, takže by se uvedli v blud, kdyby možno bylo, i vyvolení. Aj, předpověděl jsem to vám. Řeknou-li vám tedy: „Aj, na poušti jest,“ ne vycházejte; „aj, ve skrýších jest,“ nevěřte. Neboť jako blesk vychází od východu a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. Kdekoli bude tělo, tam shromáždí se i orlové. A hned po soužení těch dnů slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padati s nebe a moci nebeské budou se pohybovati. A tu ukáže se znamení Syna člověka na nebi; i budou kvílet i tehdy všechna pokolení země a uzří Syna člověka přicházející v oblacích nebeských s mocí velikou a s velebností. A pošle anděly své s troubou a hlasem velikým; i shromáždí vyvolené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich. Od stromu fíkového pak naučte se

parábolam: cum jam ramus ejus tener fuerit, et fólia nata, scitis quia prope est aestas: ita et vos cum vidéritis haec ómnia, scitóte, quia prope est in januis. Amen dico vobis, quia non praeteríbit generátio haec, donec ómnia haec fiant. Coelum et terra transíbunt, verba autem mea non praeteríbunt.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi oratióem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Secreta

Propítius esto, Dómine, supplicatióibus nostris: et pópuli tui oblatiúnibus, precibúsque suscéptis, ómnium nostrum ad te corda convérte: ut, a terrénis cupiditatibus liberáti, ad coeléstia desidéria trans-eámus. Per Dóminum . . .

Druhá Tichá modlitba za přímluvu Svatých (str. 138).

Třetí modlitba dle libosti. Preface: o Nejsv. Trojici (str. 39).

Communio. Marci 11, 24.

Amen, dico vobis, quidquid orátes pétitis, créдите, quia accipiétis, et fiet vobis.

Postcommunio

Concéde nobis, quaesumus, Dómine: ut per haec

podobenství. Když ratolest jeho již omládne a listí vyrazí, víte, že blízko jest léto; tak i vy, když uvidíte všechny věci tyto, vězte, že blízko jest přede dveřmi. Amen pravím vám: nepomine pokolení toto, až všechny tyto věci se stanou. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 129, 1-2.

Z hlubin volám k tobě, Pane, Hospodine, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim, přijmi oběti a modlitby lidu svého a srdce nás všech k sobě obrať, abychom světských žádostí zproštěni, k nebeským tužbám se nesli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Marek 11, 24.

Amen pravím vám: začkoliv budete prositi v modlitbě, věřte, že to obdržíte, a stane se vám to.

Po přijímání

Popřej nám, prosíme, Pane, aby léčivou mocí

sacramenta quae súmpsi- těchto svátostí, jež jsme
mus, quidquid in nostra přijali, cokoliv v naší myslí
mente vitiósum est, ipsó- jest nečestného, vyléčeno
rum medicatiónis dono cu- bylo. Skrze Pána našeho
rétur. Per Dóminum... Ježíše Krista...

Druhá modlitba Po přijímání za přímělu Svatých (str. 139).

Třetí modlitba dle libosti.

Poslední neděle v říjnu

Svátek Ježíše Krista-Krále

Zavedením tohoto svátku skončil papež Pius XI. slavně jubilejní rok 1925. Připomenul tak pro všechny věky královská práva Kristova na celý svět, na všechna stvoření, na všechno, co je na nebi i na zemi. — Podřizujeme se také celi jeho nekonečné a něžné vládě?

Introitus

Apoc. 5, 12; 1, 6.

Dignus est Agnus, qui occísus est, accíperere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem. Ipsi glória et impérium in saécula. Ps. 71, 1. Deus, iudícium tuum Regi da: et justítiam tuam Filio Regis. V. Glória Patri...

Vstup

Zjev. sv. Jana 5, 12; 1, 6.

Hoden jest Beránek, jenž byl zabit, aby přijal moc, bohatství, moudrost, sílu a čest. Jemu sláva a vláda na věky. Ž. 71, 1. Bože, dej soud svůj Králi; Synu královskému své soudcovství. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Filio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti: concéde propítius; ut cunctae famíliae géntium, peccáti vólnere disgregátae, ejus suavíssimo subdántur império: Qui tecum...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi chtěl všechno obnoviti v milovaném Synu svém, Králi všeho světa, uděl milostivě, aby všechny rodiny národů, rozdvojené ranou hříchu, poddaly se jeho něžné vládě. Jenž s tebou žije...

Druhá modlitba: připomínka připadající neděle.

Léctio

Čtení

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses 1, 12-20.

z listu svatého Apóstola Pavla ke Kolossenským 1, 12-20.

Všecko bylo stvořeno skrze Krále a pro Krále ze všech nejdobrotivějšího a nejmocnějšího. Podrobujme se jeho něžné vládě, aby nás nemusila trestat jeho nekonečná spravedlnost.

Fratres: Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suae, in quo habémus redemptionem per sánguinem ejus, remissionem peccatórum: qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúrae: quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in caelis et in terra, visibília et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes: ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt: et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclesiae, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis: ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuít omnem plenitúdinem inhabitáre; et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quae in terris, sive

Bratři, děkujeme Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnosti a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů; on je obrazem Boha neviditelného, prvorozencem nade všecko tvorstvo, neboť v něm bylo stvořeno všecko na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné; buď že jsou to trůnové nebo panstva nebo knížectva nebo mocnosti, všecko je stvořeno skrze něho a pro něho. A on je přede vším a všecko v něm stojí. A on je hlavou těla Církve, neboť on je počátek, prvorozenec z mrtvých vstalých, aby ve všem on měl přednost; neboť se zalíbilo, aby v něm přebývala všechna plnost a aby skrze něj smířil všecko s sebou, uveda v pokoj skrze krev kříže jeho i co je na zemi i co je na nebi v Kristu Ježíši, Pánu našem.

quae in caelis sunt, in Christo Jesu, Domino nostro.

Graduale. Ps. 71, 8 et 11.

Dominabitur a mari usque ad mare, et a flumine usque ad terminos orbis terrarum. V. Et adorabunt eum omnes reges terrae: omnes gentes servient ei.

Allelúja, allelúja. V. Dan. 7, 14. Potestas ejus, potestas aeterna, quae non auferetur: et regnum ejus, quod non corrumpetur. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangelii secundum Joánnem. c. 18.

Kristus sám sebe prohlásil králem. Jej chápou jenom ti, kdo jsou z pravdy, jenom ti, kteří hledají čistou pravdu nalézají i jej.

In illo tempore: Dixit Pilátus ad Jesum: Tu es Rex Judaeorum? Respondit Jesus: A temetipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? Respondit Pilátus: Numquid ego Judaeus sum? Gens tua et pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? Respondit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judaeis: nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilátus: Ergo Rex es tu? Respondit Jesus: Tu

V Kristu Ježíši obrazí se neviditelný Bůh, jehož je nejčistším odleskem.

Stupňový zpěv. Ž. 71.

Vládnouti budu od moře k moři, od řeky ke končinám okrsku zemského. V. Klaněti se mu budou všichni králové země; všichni národové mu budou sloužit.

Aleluja, aleluja. V. Dan. 7, 14. Vláda jeho je věčná vláda, která nebude odňata; a království jeho je království, jež se nerozpadne. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 18, 33-37.

Za onoho času řekl Pilát Ježíši: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Sám-li od sebe to pravíš, či jiní pověděli ti o mně?“ Pilát odpověděl: „Zdali jsem já žid? Národ tvůj a velekněží vydali mi tebe. Co jsi učinil?“ Ježíš odpověděl: „Království mé není z tohoto světa. Kdyby z tohoto světa bylo království mé, služebníci moji bránili by, abych nebyl vydán židům; ale království mé není odtud“. I řekl mu Pilát: „Tedy králem jsi ty?“ Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem král. Já jsem

dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhibeam veritáti: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. Credo.

Offertorium. Ps. 2, 8.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, et possessionem tuam términos terrae.

Secreta

Hóstiam tibi, Dómine, humánae reconciliatiónis offérimus: praesta, quaésumus; ut quem sacrificiis praeséntibus immolámus, ipse cunctis géntibus unitátis et pacis dona concédát, Jesus Christus Filius tuus, Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Druhá Tichá modlitba: připomínka připadající neděle.
Preface: o Ježíši-Králi (str. 36).

Communio. Ps. 28, 10 et 11.

Sedébit Dóminus Rex in aetérnum: Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Postcommunio

Imortalitátis alimóniam consecúti, quaésumus, Dómine: ut, qui sub Christi Regis vexíllis militáre glóriámur, cum ipso, in caeléstí sede, júgiter regnáre possimus: Qui tecum vivit et regnat...

Třetí modlitba Po přijímání: připomínka připadající neděle.

se k tomu narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší hlas můj.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 2, 8.

„Požádej mne, a dám ti národy ve tvé dědictví, a v majetek tvůj končiny země.“

Tichá modlitba

Obětujeme ti, Pane, dar usmíření lidského; popřej, prosíme, aby ten, jež touto svátostí obětujeme, všem národům udělil dary jednoty a míru, Ježíš Kristus Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věků. Amen.

K přijímání. Ž. 28.

Pán bude trůnit na věčnosti jako Král; mírem požehná Pán lid svůj.

Po přijímání

Dosáhnuvše pokrmu nesmrtelnosti, prosíme, Pane, abychom, kteří se honosíme, že bojujeme pod praporem Krista-Krále, s ním na nebeském trůně věčně vládnouti mohli. Jenž s tebou žije a kraluje...

ZVLÁŠTNI MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH

(Proprium Missarum de Sanctis)

29. listopadu

Svatvečer sv. Ondřeje, Apoštola

Připadá-li tento svatvečer na neděli, bere se jeho mše v sobotu před tím (bez připomínky sv. Saturnina), druhá modlitba na str. 136., třetí dle libosti.

Introitus. Matth. 4,18-19. Vstup. Mat. 4, 18 a 19.

Dóminus secus mare Galilaeae vidit duos fratres, Petrum, et Andréam, et vocavit eos: Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. Ps. 18, 2. Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. V. Glória Patri.

Pán viděl na břehu moře Galilejského dva bratry, Petra a Ondřeje, a zavolal je: „Pojďte za mnou, učiním vás rybáři lidí.“ Žalm. 18, 2. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje dílo rukou jeho. V. Sláva Otci i Synu . . .

Oratio

Quaesumus, omnípotens Deus, ut beátus Andréas Apóstolus, cujus praevenimus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxiliium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, aby sv. Ondřej Apoštol, jehož slavnosti svatvečer slavíme, tvou pomoc pro nás vyprosil, abychom, zbaveni jsouce svých vin, také ze všech nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Saturnina z následující mše a P. Marie (str. 554).

V Adventě připomínka předešlé neděle a sv. Saturnina.

Čtení: z knihy Sirachovcovy (str. 2*).

Graduale. Ps. 138, 17-18. Stupňový zpěv. Ž. 138.

Nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. V. Dinumerábo eos: et super arénam multiplicabúntur.

Velmi uctíváni jsou přátelé tvoji, Bože; jejich vláda jest velmi upevněna. V. Budu je sčítati; rozmnoží se více jak písek.

† Sequéntia s. Evangélii secundum Joánnem. cap. 1.

In illo témpore: Stabat Joáannes, et ex discípulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulántem, dixit: Ecce Agnus Dei. Et audierunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Convérsus autem Jesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi (quod dicitur interpretátum Magíster) ubi hábitas? Dicit eis: Veníte, et vidéte. Venérunt et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo: hora autem erat quasi décima. Erat autem Andréas frater Simónis Petri unus ex duóbus, qui audierant a Joáanne, et secúti fúerant eum. Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus). Et addúxit eum ad Jesum. Intúitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon, fílius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. In crástinum vóluit exíre in Galilaeam, et invenit Philíppum. Et dicit ei Jesus: Séquere me. Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitáte Andréae et Petri. Invénit Philíppus Nathánael, et dicit

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 1, 35-51.

Za onoho času Jan stál tam a dva učeníci jeho s ním. A spatřiv Ježíše, an jde mimo, řekl: „Ejhle, Beránek Boží.“ Islyšeli ho ti dva učeníci praviti to a šli za Ježíšem. Ježíš pak obrátiv se a uzřev je za sebou jíti, řekl jim: „Co hledáte?“ A oni řekli jemu: „Rabbi (to jest v překladě: Mistře), kde bydlíš?“ Dí jim: „Pojďte a vizte“. Šli tedy a uzřeli, kde bydlí; a zůstali u něho ten den. Bylo kolem desíti hodin. Jedním pak z těch dvou, kteří to slyšeli od Jana a ho následovali, byl Ondřej, bratr Šimona Petra. Ten našel nejprve bratra svého Šimona a řekl jemu: „Nalezli jsme Mesiáše“ (to jest v překladě „Kristus-Pomazaný“). I přivedl ho k Ježíšovi. A Ježíš pohleděv naň řekl: „Ty jsi Šimon, syn Janův; ty budeš slouti Kéfas“ (to jest v překladě „Petr=Skála“). Druhého dne chtěl odejíti do Galilee a našel Filipa. I řekl jemu Ježíš: „Pojď za mnou.“ Byl pak Filip z Betsaidy, města Ondřeje a Petrova. Filip našel Natanaele a řekl jemu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zá-

ei: Quem scripsit Móyses in lege, et Prophétae, invénimus Jesum filium Joseph a Nazareth. Et dixit ei Nathánael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philíppus: Veni, et vide. Vidit Jesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israelita, in quo dolus non est. Dicit ei Nathánael: Unde me nosti? Respóndit Jesus, et dixit ei: Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te. Respóndit ei Nathánael, et ait: Rabbi, tu es Fílius Dei, tu es Rex Israel. Respóndit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis; majus his vidébis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, vidébitis coelum apértum, et Ángelos Dei ascendéntes, et descendéntes supra Fílium hóminis.

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Sacrándum tibi, Dómine, munus offérimus: quo beáti Andréae Apóstoli solémnia recoléntes, purificationem quoque nostris méntibus implorámus. Per Dóminum.

koně a proroci; jest to Ježíš, syn Josefa z Nazareta“. I řekl mu Natanael: „Z Nazareta-li může býti něco dobrého?“ Dí mu Filip: „Pojď a viz“. Ježíš viděl Natanaele, an jde k němu; i řekl o něm; „Aj pravý israelita, v němž není lsti“. Dí mu Natanael: „Odkud mě znáš?“ Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Prve nežli tě Filip zavolał, když jsi byl pod fíkem, viděl jsem te.“ Odpověděl mu Natanel a řekl: „Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi král israelský.“ Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Protože jsem řekl: Viděl jsem tě pod fíkem, věříš; větší věci uvidíš nad tyto.“ A řekl jemu: „Amen, amen pravím vám: Uvidíte nebe otevřené a anděly Boží vystupovati a sestupovati na Syna člověka“.

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej korunoval a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, ku posvěcení dar, kterým slávice slavnost svatého Ondřeje Apoštola, také očistění si vyprošujeme svých duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Saturnina (str. 755) a Panny Marie (str. 554).
V Adventě připomínka předešlé neděle a třetí sv. Saturnina.
Preface: obyčejná (str. 42).

Communio. Joan 1, 41 et 42. **K přijímání.** Jan 1, 41 a 42.

Dicit Andréas Simóni Ondřej řekl k svému
fratri suo: Invénimus Mes- bratru Simonovi: „Nalezli
síam, qui dicitur Chris- jsme Mesiáše, (což zna-
tus: et addúxit eum ad mená Kristus = Pomaza-
Jesum. ný)“. I přivedl ho k Je-
žíšovi.

Postcommunio

Percéptis, Dómine, sa-
craméntis suppliciter exo-
rámus: ut, intercedénte
beáto Andréa Apóstolo
tuo, quae pro illius ve-
neránda gérimus passióne,
nobis proficiant ad medé-
lam. Per Dóminum.

Připomínka sv. Saturnina (str. 756) a Panny Marie (str. 554).
V Adventě druhá připomínka předešlé neděle a třetí sv. Sa-
turnina.

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti
úpěnlivě prosíme, aby na
přímluvu svatého Ondřeje
Apoštola tvého, co k u-
ctění jeho mučednictví ko-
náme, to nám prospělo k
ozdravení. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

29. listopadu

Sv. Saturnina

mučedníka

Všecko jako ve mši Laetabitur (str. 16*), vyjímaje následující:

Oratio

Deus, qui nos beáti Satur-
nini Mártiris tui concédis
natalício pérfrui: ejus nos
tribue méritis adjuvári.
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum . . .

Druhé modlitby: přip. svatveč. sv. Ondřeje a ke cti Panny Marie (str. 554).

V Adventě druhá připomínka předešlé neděle a třetí svat-
več. sv. Ondřeje.

Secreta

Múnera, Dómine, tibi di-
cáta sanctífica: et, inter-
cedénte beáto Saturnino

Modlitba

Bože, jenž nám popřá-
váš z narozenin svatého
Saturnina, mučedníka své-
ho, se těšiti, uděl, aby
nám jeho zásluhami po-
moženo bylo. Skrze Pána.

Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obě-
tované posvěť a usmířen
jimi, na přímluvu svatého

Martyre tuo, per haec Saturnina, mučedníka své-
 éadem nos placátus in- ho, na nás milostivě po-
 ténde. Per Dóminum . . . hled. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Sanctíficet nos, quaésu-
 mus, Dómine, tui percéptio
 sacraménti: et interces-
 síone Sanctórum tuórum
 tibi reddat accéptos. Per
 Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Přijetí svátosti tvé, pro-
 síme, Pane, nechť nás po-
 světi a na přimluvu Sva-
 tých tvých příjemnými
 tobě učiní. Skrze Pána
 našeho Ježíše . . .

30. listopadu

Sv. Ondřeje

Apoštola

Introitus. Ps. 138, 17.

Mihi autem nimis hono-
 ráti sunt amici tui, Deus:
 nimis confortátus est prin-
 cipátus eórum. Ps. ib. 1-2.
 Dómine, probásti me, et
 cognovisti me: tu cognov-
 ísti sessiónem meam, et
 resurrectiónem meam. V.
 Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 138, 17.

Ode mne pak jsou vel-
 mi uctívání přátele tvoji,
 Bože; jejich vláda jest
 velmi upevněna. Ž. tam t.
 1-2. Pane, zkoušel jsi mne
 a poznal jsi mne; tys vě-
 děl o mém odpočívání
 i o mém povstání. V.
 Sláva Otci . . .

Oratio

Majestátem tuam, Dó-
 mine, suppliciter exorá-
 mus: ut, sicut Ecclesiae
 tuae beátus Andréas Apó-
 stolus éxstitit praedicátor
 et rector; ita apud te sit
 pro nobis perpétuus in-
 tercéssor. Per Dóminum . . .

Modlitba

Velebnost tvou, Pane,
 snažně prosíme, aby jako
 se svatý Ondřej Apoštol
 stal učitelem a vůdcem
 tvé Církve, tak také byl
 u tebe stálým přimlůvcem
 naším. Skrze Pána našeho
 Ježíše Krista . . .

V Adventě: připomínka předešlé neděle.

Čtení je stejné jako ve svátek sv. Františka Xav. (str. 760)

Graduale. Ps. 44, 17-18.

Constitues eos prínci-
 pes super omnem terram:
 mémores erunt nóminis

Stupňový zpěv. Ž. 44, 17-18.

Ustanovíš je za knížata
 nad celou zemí; pamato-
 vati budou na jméno tvé,

tui, Dómine. V. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: propterea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. V. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis. All.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 4.

In illo tempore: Ámbulans Jesus juxta mare Galiláeae, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres) et ait illis: Veníte post me, et fáciám vos fieri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt eum. Et procédens inde, vidit álios duos fratres, Jacóbum Zebedáei, et Joán-nem fratrem ejus in navi cum Zebedáeo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim relíctis rétibus, et patre, secúti sunt eum.

Et dicitur C r e d o.

Offertorium. Ps. 138, 17.

Mihi autem nimis honorati sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

S e c r e t a

Sacrificum nostrum tibi, Dómine, quaesumus, beáti Andréae Apóstoli precátio

Pane. V. Místo tvých otcú narodí se ti synové, proto tě budou národové velebiti.

Aleluja, aleluja. V. Pán miloval Ondřeje jako sladkou vůni. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 4, 18-22.

Za onoho času Pán Ježíš chodě podle moře galilejského, spatřil dva bratry, Šimona, který slove Petr, a Ondřeje, bratra jeho, ani pouštějí síť do moře, neboť byli rybáři. I řekl jim: „Pojďte za mnou, a učiním vás rybáři lidí.“ A oni hned zanechavše síť, šli za ním. A popošed odtud, spatřil jiné dva bratry, Jakuba, syna Zebedeova, a Jana, bratra jeho, na lodi se Zebedeem, otcem jejich, ani spravují síť své; i povolal je. A oni hned zanechavše loď i otce svého, šli za ním.

Následuje C r e d o.

Obětování. Ž. 138, 17.

Ode mne pak jsou velmi uctíváni přátelé tvoji, Pane; jejich vláda je velmi upevněna.

Tichá modlitba

Oběť naši, Pane, prosíme, nechť ti dokonalá přimluva svatého Ondřeje

sancta concíliet: ut, in cuius honóre solémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum nostrum . . .

V Adventě: Připomínka předešlé neděle. — Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio

Veníte post me, fáciám vos fieri piscátores hóminum: at illi continuo, relictis rétibus, secúti sunt Dóminum.

Postcommunio

Súmpsinus, Dómine, divína mystéria, beáti Andréae festivitáte laetántes: quae, sicut tuis Sanctis ad glóriam, ita nobis, quae sumus, ad véniam prodésse perficias. Per Dóminum nostrum . . .

V Adventě: Připomínka předešlé neděle.

Apoštola učiní příjemnou, aby, k jehož cti je slavně přinášena, toho zásluhami stala se libou. Skrže Pána našeho . . .

K přijímání

„Pojďte za mnou, a učiním vás rybáři lidí.“ A oni ihned zanechavše sítě šli za Pánem.

P o p ř i j í m á n í

Radujíce se ze svátku svatého Ondřeje, přijali jsme, Pane, božská tajemství, která jako Svatým tvým k slávě, tak nám, prosíme, učiň, nechť k odpuštění prospějí. Skrže Pána našeho . . .

1. prosince

Blah. Edmunda Kampiana

mučedníka, † 1851 v Tyburnu

Všecko ze mše „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui verae fidei et Sedis Apostolicae primatui propugnando beatum Mártýrem tuum Edmúndum invicta fortitudine roborásti: ejus precibus exorátus nostrae, quaesumus, infirmitati succurre; ut fortes in fide adversario resistere usque

Modlitba

Bože, jenž jsi k obhájení pravé víry a primátu Apoštolského Stolce svatého mučedníka svého Edmunda nepřemožitelnou silou vyzbrojil, jeho prosbami jsa uprošen, prosíme, naší křehkosti přispěj, abychom, silni jsouce u víře, až do konce nepří-

in finem valeámus. Per teli odolávati byli schopni.
Dóminum . . . Skrze Pána našeho . . .

Druhé modlitby za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

V Adventě: Příp. předešlé neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

Svátky v prosinci

2. prosince

Sv. Bibiány

panny a mučednice, † 363 v Římě

Všecko jako ve mši „Me expectaverunt“ (str. 68*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, ómniū largitor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjunge; ut, amótiis perículis, praemia consequámur aetérna. Per Dóminum . . .

Bože, uštědřiteli všeho dobrého, jenž jsi v služebnici své Bibiáně s květem panenství palmu mučednictví spojil, duše naše na její přímluvu spoj se sebou láskou, abychom po odstranění nebezpečí dosáhli odměny věčné. Skrze Pána našeho . . .

Druhé modlitby za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

V Adventě: Příp. předešlé neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

3. prosince

Sv. Františka Xaverského

vznavače, † 1552

Introitus. Ps. 118, 46-47.

Vstup. Ž. 118, 46-47.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quae diléxi nimis. Ps. 116, 1-2. Laudáte Dóminum, omnes gentes, laudáte eum, omnes populi: quóniam confirmáta est super nos misericórdia

Mluvil jsem o svědectvích tvých před králi a nebyl jsem zahanben; budu rozjímati o příkázáních tvých, která miluji velice. Ž. 116, 1-2 Chvalte Pána, všichni lidé, chvalte jej, všichni národové, neboť utvrzeno je nad námi milosrdenství jeho; věr-

ejus, et veritas Domini
manet in aeternum. V.
Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui Indiárum gen-
tes beáti Francisci prae-
dicatióne et miraculis Ec-
clesiae tuae aggregare
voluisti: concede propítius;
ut, cujus gloriósa mérita
venerámur, virtútum quo-
que imitémur exémpa.
Per Dóminum . . .

Připomínka předešlé neděle.

Lectio

Epístolae beáti Pauli Após-
toli ad Romános. 10, 10-18.

Fratres: Corde enim cré-
ditur ad justítiam: ore
autem conféssio fit ad sa-
lútem. Dicit enim Scrip-
tura: Omnis, qui credit
in illum, non confundétur.
Non enim est distíctio
Judaei et Graeci: nam
idem Dóminus ómnium,
dives in omnes, qui ín-
vocant illum. Omnis enim,
quicumque invocáverit nó-
men Dómini, salvus erit.
Quómodo ergo invocá-
bunt, in quem non credi-
derunt? Aut quómodo cre-
dent ei, quem non audié-
runt? Quómodo autem áu-
dient sine praedicánte?
Quómodo vero praedicá-
bunt, nisi mittántur? si-
cut scriptum est: Quam
speciósí pedes evangeli-

nost Páně zůstává na věky.
V. Sláva Otci i Synu i
Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi Indické
národy kázáním a zázraky
svatého Františka Církví
své chtěl připojiti, uděl
milostivě, abychom, jehož
slavné zásluhy uctíváme,
toho i napodobili příklad
ctností. Skrze Pána naše-
ho Ježíše Krista . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Římanům. 10, 10-18.

Bratři, srdcem se věří
ke spravedlnosti, ústy však
děje se vyznání ke spáse.
Neboť Písmo praví: „Žád-
ný, kdo v něho věří, ne-
bude zahanben.“ Není za-
jistě rozdíl mezi židem
a pohanem, neboť jeden
a týž jest Pán všech, jsa
bohat ke všem, kteří ho
vzývají; vždyť „každý,
kdo vzývati bude jméno
Hospodinovo, spasen bu-
de“. Nuže, kterak budou
vzývati toho, v koho ne-
uvěřili? Kterak však uvěří
v toho, o kom neuslyšeli?
A kterak uslyší bez ka-
zatele? A kterak budou
kázati, nebudou-li poslá-
ni? — jakož jest psáno:
„Jak milý jest příchod
těch, kteří zvěstují pokoj,

zantium pacem, evangelizantium bona! Sed non omnes oboediunt Evangelio. Isaias enim dicit: Domine, quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum.

Graduale. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. V. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélij secúndum Marcum. c. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangelium omni creatúrae. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, haec sequéntur: In nómine meo

kterí zvěstují věci dobré!“ Avšak ne všichni uposlechli evangelia. Vždyť Isaiáš praví: „Pane, kdo uvěří kázání našemu?“ Nuže, víra v kázání, kázání pak z rozkazu Kristova. Avšak táži se: Zda-liž neslyšeli? Ba ano; „po veškeré zemi rozešel se hlas jejich a na konec země zní slova jejich.“

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete: jako cedr na Líbanu poroste v domě Páně. V. Ž. tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušěn, obdrží korunu života. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 15-18.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jdouce do veškerého světa, kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtěn bude, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zavržen. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tyto zázraky: Ve jménu mém budou zlé duchy vy-

daemónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpentes tollent: et si mortiferum quid bíberint, non eis nocébit: super aegros manus impónent, et bene habébunt.

mítati, novými jazyky mluvíti, hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vzkládati, a ti se uzdraví.“

Offertorium. Ps. 88, 25. Obětování. Ž. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním, a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Praesta nobis, quaesumus, omnipotens Deus: ut nostrae humilitátis oblátio et pro tuórum tibi grata sit honóre Sanctórum, et nos córpore páriter et mente puríficet. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby pokorná naše oběť tobě příjemna byla ke cti Svatých tvých a nás na těle očistila jakož i na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Communio
Matth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen, dico vobis, super ómnia bona sua constitúet eum.

K přijímání
Mat. 24, 46-47.

Blahoslavený služebník, jež Pán, přijda, nalezne bdícího! Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui coeléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Francíscó Confessóre tuo, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeské pokrmy přijali, na přimluvu svatého Františka, vyznavače tvého, jimi proti všem protivěnstvím chráněni byli. Skrze Pána našeho . . .

4. prosince

Sv. Petra Chrysologa

biskupa, vyznavače a Učitele Církve,
† kolem 450 v Ravenně

Všecko jako ve mši „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Chrysologum Doctorem egregium, divinitus praemonstratum, ad regendam, et instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti: praesta, quaesumus; ut, quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum . . .

Připomínka předešlé neděle a sv. Barbory ze mše „Loquebar“ (str. 63*).

Graduale. Eccli 44, 16. **Stupňový zpěv.** Sir 44.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo. V. Ibid. 20. Non est inventus similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech. Allelúja.

Communio

Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talenta tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratum sum. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby sv. Petr Chrysologus, výborný Učitel, předem s nebes označený, k řízení a učení tvé Církve byl zvolen, uděl, prosíme, abychom toho, jehož jsme Učitelem života na zemi měli, zasloužili si přimluvce na nebi míti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

K přijímání

Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem

fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrificia dent salútem, beátus Petrus Chrysólogus Póntifex tuus, et Doctor egrégius, quaesumus, precátor accédát. Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Aby nám, Pane, tvé oběti přinesly spásu, prosíme, nechť svatý Petr Chrysologus, biskup tvůj a výborný Učitel, jest přímuvcem. Skrze Pána našeho . . .

4. p r o s i n c e

Sv. Barbory

panny a mučednice, † kolem 306

Všecko jako ve mši „Loquebar“ (str. 63*).

Přip. předešlé neděle, třetí ke cti Panny Marie (str. 46, 49, 50).

5. p r o s i n c e

Sv. Sáby

opata, † 532 u Jerusalema

Všecko jako ve mši „Os justi“ (str. 60*).

Přip. předešlé neděle, třetí ke cti Panny Marie (str. 46, 49, 50).

6. p r o s i n c e

Sv. Mikuláše

biskupa a vyznavače, † kolem 350 v Myře

Introitus. Eccli. 45, 30.

Vstup. Sir. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testamentum pacis, et principem fecit eum: ut sit illi sacerdotii dignitas in aetérnum. Ps. 131. 1. Memento, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri.

Uzavřel s ním Pánsmlouvu míru a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a vše-liké jeho zbožnosti. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui beátum Nicoláum Pontíficem innúmeris decorásti miraculis: tribue, quaesumus; ut ejus méritis et précibus a gehénnae incéndiis liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Připomínka předešlé neděle.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 13.

Fratres: Mementóte praepositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fide. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in saecula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Óptimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quae non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo deserviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sanguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra impropérium ejus portántes. Non enim ha-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Mikuláše, biskupa, nesčetnými okrášlil zázraky, uděl, prosíme, abychom jeho zásluhami a přimluvením od pekelných plamenů vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k židům. 13, 7-17.

Bratři, pamatujte na své představené, kteří vám mluvili slovo Boží, patřte na konec života jejich a následujte jejich víru. Ježíš Kristus jest týž včera i dnes i na věky. Naukami různými a cizími sváděti se nedávejte; jest zajisté dobré utvrzovati srdce milostí, ne pokrmy obětními; ty neprospěly těm, kteří jich požívali. Máme oltář, z něhož jísti nemají moci ti, kteří slouží stánku. Neboť těla zvířat, jejichžto krev za hříchy se vnáší do velesvatyně skrze nejvyššího kněze, spalují se vně ležení. Proto vně brány trpěl i Ježíš, aby posvětil lid svou krví. Nuže, vyjděme k němu vně ležení, nesouce jeho potupu; neboť nemáme zde města trvalého, nýbrž vyhledáváme budoucího. Skrze něho tedy

bémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquirimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, id est fructum labiórú confiténtium nómini ejus. Beneficéntiae autem, et communionis nolíte oblivisci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Oboedíte praepósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervigilant, quasi ratióne pro animábus vestris redditúri.

Graduale. Ps. 88, 21-23.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja. *V.* Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit: Sicut cedrus Libani multiplicábitur. Allelúja.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta

Sanctífica, quaesumus, Dómine Deus, haec múnera, quae in solemnitáte sancti Antístitis tui Nicolái offérimus: ut per ea, vita

přinášejme Bohu vždycky oběť chvály, to jest ovoce rtů vebících jméno jeho. Na dobročinnost však a na sdílnost nezapomínejte, neboť v takovýchto obětech Bůh má zalíbení. Poslouchejte svých představených a buďte jim poddáni, neboť oni bdí nad vámi, jakožto ti, kteří vydají účet za duše vaše.

Stupňový zpěv. Ž. 88.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. *V.* Nic nepořídí nepřítel proti němu, syn nepravosti neuškodí jemu.

Aleluja, aleluja. *V.* Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Tichá modlitba

Posvěť, prosíme, Pane Bože, tyto dary, které o slavnosti svatého biskupa tvého Mikuláše přinášíme, aby skrze ně život náš

nostra inter advérsa et vřude v neřtěstí i ve řtě-
 próspéra ubíque dirigátur. stí byl řízen. Skrze Pána
 Per Dóminum . . . našeho . . .

Communio. Ps. 88, 36-38. K přijímání. Ž. 88.

Semel jurávi in sancto Jednou přísáhl jsem ve
 meo; semen ejus in aetér- svatyni své: simě jeho
 num manébit; et sedes zůstane na věky a trůn
 ejus sicut sol in conspéctu jeho jako slunce před tvá-
 meo, et sicut luna perfé- ří mou a jako úplněk na
 cta in aetérnum, et testis věky. A svědek toho jest
 in coelo fidélis. věrný.

Postcommunio

Po přijímání

Sacrificia, quae súmpsi- Oběti, které jsme při-
 mus, Dómine, pro solemni- jali, Pane, k slavnosti sva-
 tate sancti Pontificis tui tého biskupa tvého Miku-
 Nicolái, sempiterna nos láše, nechť nás zachovají
 protectione consérvent. ochranou věčnou. Skrze
 Per Dóminum . . . Pána . . .

7. prosince

Sv. Ambrože

biskupa, vyznavače a Učitele Církvé

† 397 v Miláně

Vřecko jako ve mři „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Připomínka předeřlé neděle a svatvečeru Neposkvrněného
 Početí (str. 769).

Graduale. Eccli. 44, 16. Stupňový zpěv. Sir. 44.

Ecce sacérdos magnus, Hle. kněz veliký, jenž
 qui in diébus suis plácuít ve dnech svých Bohu se
 Deo. V. Ib. 20. Non est líbil. V. Tamt. 20. Nikdo
 invéntus símilis illi, qui nebyl nalezen, jenž by
 conserváret legem Excélsi. podobně jako on zacho-
 vával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allejúja. V. Ps. Aleluja, aleluja. V. Ž.
 109, 4. Jurávit Dóminus, 109, 4. Přísáhl Pán a ne-
 et non poenitébit eum: bude toho želeti: „Ty bu-

Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

diž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Obětování. Ž. 88, 25.

Véritas mea et misericórdia mea cum ipso et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Tichá modlitba

Omnípotens sempitérne Deus, múnera tuae Majestáti obláta, per intercessiónem beáti Ambrósii Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam nobis fac provenire salútem. Per Dóminum . . .

Všemohoucí věčný Bože, učiň, ať dary přinesené Velebnosti tvé pro zásluhy svatého Ambrože, vyznavače tvého a biskupa, k věčné nám prospějí spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Ps. 88, 36-38.

K přijímání. Ž. 88.

Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in aetérnum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfectá in aetérnum, et testis in coelo fidélis.

Jednou přísáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na vždy a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek toho na nebi je věrný.

Postcommunio

Po přijímání

Sacraménta salútis nostrae suscipiéntes, concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut beáti Ambrósii Confessóris tui atque Pontíficis nos ubíque orátio ádjuvet; in cuius veneratióne haec tuae obtúlimus Majestáti. Per Dóminum . . .

Přijavše svátosti své spáasy, prosíme, všemohoucí Bože, uděl, aby nám všude pomáhala přímluva svatého Ambrože, vyznavače tvého a biskupa, k jehož cti jsme toto tvé Velebnosti přinesli v oběť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

7. prosince

Svatvečer

Neposkvrněného Početí Panny Marie

Introitus. Ps. 65, 16.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit Dominus animae meae. Ps. ibid. 1-2. Jubiláte Deo, ómnis terra: psalmum dicite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. V. Glória Patri . . .

Neřfká se Gloria.

Oratio

Deus, qui Unigéniti tui Matrem ab origináli culpa in sua Conceptione mirabiliter praeservásti: da, quáesumus; ut sua nos intercessióne munítos, corde mundos fácias suae interésse festivitáti. Per eúndem Dóminum . . .

Připomínka sv. Ambrože (str. 48*) a předchozí neděle.

Léctio

libri Sapiéntiae. 24, 23-31.

Ego quasi vitis fructificávi suavitétem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchrae dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis: in me omnis spes vitae et virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et

Římský misál

Vstup. Ž. 65, 16.

Pojďte, slyšte, a budu všem, kteří se bojíte Boha, vyprávěti, jak velké věci učinil Pán duši mé. Ž. tamt. 1-2. Plesejte Bohu, všechny země; zpívejte píseň jeho jménu vzdějte mu slavnou chválu. V. Sláva Otci i Synu . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi Matku Jednorozeného svého v jejím Početí zázračně uchoval dědičné viny, dej, prosíme, abychom, chráněni jsouce její přímluvou, s čistým srdcem na její slavnosti mohli bráti účast. Skrze téhož Pána . . .

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 24.

Já jako kmen vinný ráším libovonně, z květů mých plody jsou skvostné a přebohaté. Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svatě naděje. Ve mně je všecka milost k životu pravdy, ve mně je všecka naděje v život ctnosti. Přistupte ke mně všichni, kdož toužíte

a generatióibus meis implémini: spiritus enim meus super mel dulcis, et haeréditas mea super mel et favum: memória mea in generatiónes saeculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non pecábunt. Qui elúcidant me, vitam aetérnam habébunt.

po mně, abyste plody mými se nasýtíli. Neboť na mne myslíti sladko je nad med, a míti mne za podíl plást medu převyšuje. Pamatka má bude do posledních kolen. Kdož mne jedí, budou dále lačněti, a kdo mne piji, budou dále žízni. Kdo mne poslušen jest, nebude zahanben, a kteří o mne se namáhají, nezhřeší. Kterí mne vysvětlují, věčně žiti budou.

Graduale. Prov. 9,1. Stupňový zpěv. Přisl.

Sapiéntia aedificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. V. Ps. 86, 1-2. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Moudrost postavila si dům, vytesala sedm sloupů. V. Ž. 86, 1-2. Základy její na horách svatých; Pán miluje brány Sionu nad všechny stánky Jakubovy.

E v a n g e l i u m

† Inítium s. Evangélii secúndum Matth. c. 1.

† Počátek sv. Evangelia podle Matouše. 1, 1-16.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Ábraham. Ábraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Eson. Eson autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Sal-

Soupis rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. Abraham zplodil Isáka, Isák zplodil Jakoba, Jakob zplodil Judu a bratry jeho. Juda pak zplodil Faresa a Záru z Thamar, Fares zplodil Ezrona, Ezron zplodil Arama, Aram zplodil Aminadaba, Aminadab zplodil Násona, Náson zplodil Salmona. Salmon zplodil Booza z Rahaby, Booz pak

mon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomónem ex ea, quae fuit Uriae. Sálomon autem genuit Róboam. Róboam autem genuit Abíam. Abías autem genuit Asa. Asa autem genuit Jósaphat. Jósaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Ozíam. Ozías autem genuit Jóatham. Jóatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechíam. Ezechías autem genuit Manássem. Manássem autem genuit Amon. Amon autem genuit Josíam. Josías autem genuit Jechoníam, et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratióne Babylónis Jechonías genuit Saláthiel. Saláthiel autem genuit Zoróbabel. Zoróbabel autem genuit Abiud. Abiud autem genuit Eliácim. Eliácim autem genuit Azor. Azor autem genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Achim. Achim autem genuit Eliud. Eliud autem genuit Eleázar. Eleázar autem genuit Mathan. Mathan autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Joseph virum Maríae, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

zplodil Obéda z Ruthy, Obéd zplodil Jessea, Jesse zplodil Davida krále, David pak král zplodil Šalomouna z té, která bývala Uriášovou. Šalomoun zplodil Roboama, Roboam zplodil Abiáše, Abiáš zplodil Asu. Asa zplodil Josafata, Josafat zplodil Jorama, Joram zplodil Oziáše, Oziáš zplodil Joathama, Joatham zplodil Achaza, Achaz zplodil Ezechiáše, Ezechiáš pak zplodil Josiáše, Josiáš pak zplodil Amona, Amon zplodil Josiáše, Josiáš pak zplodil Jechoniáše a bratry jeho za stěhování babylonského. A po stěhování babylonském Jechoniáš zplodil Salathiele, Salathiel zplodil Zorobábele, Zorobábel zplodil Abiuda, Abiud zplodil Eliakima, Eliakim zplodil Azora, Azor zplodil Sadoka, Sadok zplodil Achima, Achim zplodil Eliuda, Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Jakuba, Jakub pak zplodil Josefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus.

Evangelista nám ukazuje všechny články, které spojují Abrahama s Kristem. Abrahamovi pro jeho velikou víru bylo přislíbeno, že z jeho rodu vyjde Vykupitel. Žasněme nad Boží prozřetelností!

Offertorium

Cant. 6, 2.

Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia.

Secreta

Múnera nostra, Dómine, apud tuam cleméntiam immaculátae Dei Genitricis comméndet oratio: quam ab omni origináli labe praeservásti; ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur: Qui tecum vivit.

Communio

Cant. 6, 9.

Quae est ista, quae progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, élécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Postcommunio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut, qui immaculátae Conceptiónis Genitricis unigéniti Filii tui festivitátem praevenimus; intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum...

Obětování

Velepíseň 6, 2.

Já patřím miláčku svému, a miláček můj mně; on se pase mezi liliemu.

Tichá modlitba

Dary naše, Pane, nechť milostivosti tvé odporučí přimlůva neposkvrněné Boží Rodičky, kterou jsi uchránil veškeré dědičné skvrny, aby byla hodna se státi vhodným příbytkem Syna tvého. Jenž s tebou žije...

K přijímání

Kdo jest ona, která vychází jak vyvstávající ranní červánek, krásná jako měsíc, vybraná jak slunce, hrozná jak spořádaný vojenský tábor?

Po přijímání

Uděl, milosrdný Bože, pomoc naší křehkosti, abychom, kteří slavíme svatvečer svátku neposkvrněného Početí Rodičky jednorozeného Syna tvého, přispěním její přimlůvy povstali ze svých hříchů. Skrže téhož Pána našeho Ježíše Krista...

8. prosince

Neposkvrněného Početí blahoslavené Panny Marie

Dnes radujeme se nejen z toho, že byla pod srdcem své matky počata žena, která byla už na prahu Ráje slíbena padlému lid-

stvu, ale hlavně z toho, že tato žena jedinečnou výsadou mezi lidstvem byla pro zásluhy Vykupitele už předem prosta veškeré skvrny, i skvrny dědičného hříchů, kterou si každý člověk přináší na svět. Byla určena za Matku Nejsvětějšího a proto nesmělo na ní býti ani té nejmenší skvrnky. Jaká úžasná krása a nádhera zdobí tuto požehnanou mezi ženami! Její nevýslovná čistota a nevinnost je kouzlem, které nás k ní tolik vábí a nás tolik dojíká! Na ní vidíme, že všecka Krása pramení jenom z cudnosti a nevinnosti, že všecken půvab tkví v čistotě a svatosti. A tato nejkrásnější a nejsvětější ze všech žen byla nám dána za Matku! Jak musíme býti na takovou Matku hrdí a jak děkovati Bohu za přemíru těch Milostí, kterými ji naplnil! Neustaňme nikdy vdechovati vůni této milostiplné Lilie a dívati se do tohoto Zrcadla bez poskvrny!

Dnešní svátek je půvabným červánkem před východem Slunce, které se nám o Vánocích ukáže.

I n t r o i t u s. Isaiæ 61, 10.

V s t u p. Is. 61, 10.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia induit me vestiméntis salutis: et induménto justitiæ circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Ps. 29, 2. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. V. Glória Patri . . .

S radostí budu plesati v Pánu; jásati bude duše má v Bohu mém, neboť oděl mne v roucho spasení a oděvem spravedlnosti mne zahalil jako nevěstu okrášlenou klenoty svými. Ž. 29, 2. Velebím tě, Pane, neboť ty jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby nade mnou jásali nepřátelé moji. V. Sláva Otci..

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum praeparásti: quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævisa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum . . .

Bože, jenž jsi neposkvrněným Početím Panny svému Synu důstojný příbytek připravil, prosíme, abys, jako jsi Ji pro předvěděnou smrt téhož Syna od všeliké poskvrny uchoval, i nás Její přímluvou očistil a k tobě dojíti nám dopřál. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka předchozí neděle.

L é c t i o

Č t e n í

libri Sapiéntiæ. 8, 22-35.

z knihy Přísloví. 8, 22-35.

Dnešní lekce používá slov, která jsou původně řečena pro

nestvořenou Božskou Moudrost, pro označení počátků neposkvrněné Panny, která je známa věčným Božím úradkům právě tak, jako samo Vtělení Bohočlověka.

Dóminus possédit me in iníitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terrae. Quando praeparábat coelos, áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abýssos: quando aethera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat maritérminum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terrae. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciae meae esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, fílii, audíte me; Beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quo-

Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil, od pradávna. Od věčnosti ustanovena jsem, od věků, prve nežli země byla. Před mořem já jsem zrozena již byla; prameny vod se ještě neprýštily, hory ještě s obrovskou tíží svou nestály, před pahorky já jsem zrozena byla; Bůh ještě nebyl učinil zemi, řeky, ani prvo počátky zemského kruhu. Nebesa když zakládal, byla jsem tam; když dával zákon, by obloha hradila vody, když vkládal sílu do mračen ve výšinách, vydatnost pramenům vodním když odměřoval, moři když do kruhu hranice vykazoval, zákon když stanovil vodám, by nepřešly mezi svých, a když odvažoval základy země: s ním jsem byla všechno pořádajíc, kochala jsem se rozkoší den každý, hrála jsem si před ním ustavičně, hrála jsem si na okruhu zemském, rozkoš majíc v pokolení lidském. Nyní tedy, děti, poslyšte mne! Blahoslaveni, kteří dbají cest mých! Slyšte poučení, a budete moudří; nechtějte jím opovrhovati! Blaze člověku, který poslouchá mne,

tídie, et observat ad postes
óstii mei. Qui me invéne-
rit, invéniet vitam, et haú-
riet salútem a Dómino.

který u dveří mých každý
den bdí, pozor dává u ve-
řejí bran mých. Mne kdo
najde, nalezne život, a do-
jde požehnání od Hospo-
dina.

Graduale. Judith. 13, 23.

Benedícta es tu, Virgo
María, a Dómino, Deo ex-
célso, prae ómnibus mu-
liéribus super terram. V.
ibid. 15, 10. Tu glória Je-
rúsalem, tu laetítia Israel,
tu honorificéntia pópuli
nostri.

Allelúja, allelúja. V. Cant.
4, 7. Tota pulchra es, Ma-
ría: et mácula originális
non est in te. Allelúja.

Stupňový zpěv. Jud. 13.

Požehnaná jsi, Panno
Maria, od Pána, Boha
svrchovaného, přede vše-
mi ženami na zemi. V.
tamt. 15, 10. Ty jsi slá-
vou Jerusalema, ty jsi ra-
dostí Israele, ty jsi ctí li-
du našeho.

Aleluja, aleluja. V. Ve-
lep. 4, 7. Všecka krásná
jsi, Maria, a poskvrný pr-
votní není na tobě. Alel.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii
secúndum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 1, 26-28.

Přímo z úst archanděla Gabriela slyšíme, že ta nejpokornějš
a nejčistší Panna jest Milostí plná.

In illo témpore: Missus
est Ángelus Gábriel a Deo
in civitátem Galilaeae, cui
nomen Názareth, ad Vírgi-
nem desponsátam viro, cui
nomen erat Joseph, de do-
mo David, et nomen Vír-
ginis María. Et ingrèssus
Angelus ad eam dixit: Ave,
grátia plena: Dóminus tec-
cum: benedícta tu in mu-
liéribus.

Et dicitur Credo.

Za onoho času anděl
Gabriel poslán byl od Bo-
ha do města galilejského,
jemuž jméno Nazaret, ku
panně, zasnoubené muži,
jemuž jméno Josef, z domu
Davidova, a jméno panny
Maria. A vešed k ní anděl,
řekl: „Zdravas buď, milosti
plná, Pán s tebou, požeh-
naná ty's mezi ženami.“

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave María, grátia ple-

Obětování. Luk. 1, 28.

Zdravas, Maria, milosti

na: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus. Allelúja.

plná, Pán s tebou; po-
žehnaná ty's mezi ženami.
Allelúja.

Secreta

Salutárem Hóstiam, quam in solemnitáte Immaculátae Conceptionis Beátae Virginis Maríae tibi, Dómine, offérimus, súscipe, et praesta: ut, sicut illam tua grátia praeveniénte ab omni labe immúnem profitémur; ita ejus intercessióne a culpis ómnibus liberémur. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Spasitelnou oběť, Pane, kterou ti o slavnosti neposkvrněného Početí blahoslavené Panny Marie přinášíme, přijmi a uděl, jako ji předcházející milostí tvou všeliké poskvrny prostou vyznáváme, tak abychom na její přímluvu od všelikých vin zproštěni byli. Skrze Pána...

Připomínka předchozí neděle. Preface: o Panně Marii (str. 40)

Communio

Gloriósá dicta sunt de te, Maríá: quia fecit tibi magna qui potens est.

K přijímání

Přeslavné věci pověděny jsou o tobě, Maria, neboť veliké věci učinil tobě, jenž mocný jest.

Postcommunio

Sacraménta quae súmpsimus, Dómine, Deus noster: illius in nobis culpae vúlnera réparent; a qua Immaculátam Beátae Maríae Conceptionem singulariter praeservásti. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Svátosti, jež jsme přijali, Pane, Bože náš, nechť vyléčí v nás rány oné viny, od níž jsi jedinečně Početí blahoslavené Marie neposkvrněné uchoval. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Připomínka předchozí neděle.

10. prosince

Sv. Melchiada

papeže a mučedníka, † 314 v Římě

Mše sv. „Statuit“ (str. 4*); připomínka oktávu Neposkvr. Početí (str. 773, 776) a předchozí neděle.

11. prosince

Sv. Damasa

papeže a vyznavače, † 384 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes tui“ 44*, vyjímaje:

Oratio

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et interveniēte beáto Dámaso Confessóre tuo atque Pontífice, indulgētiám nobis tríbue placátus, et pacem. Per Dóminum . . .

Připomínka oktávu Neposkvr. Početí (str. 773) a předchozí neděle.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. V. Ib. 20. Non est inventus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

Říká se Credo pro oktáv Neposkvr. Početí.

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis

Modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše a na přímlovu svatého Damasa, vyznavače tvého a biskupa, uděl nám usmířen odpuštění a pokoj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Stupňový zpěv. Sirach.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Žalm. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž po-

percepisse de tribulatióne znává, že pro jejich zá-
cognóscit auxiliúm. Per sluhý dostalo se mu po-
Dóminum... moci v soužení. Skrze Pána.

Připomínka Neposkvr. Početí (str. 776), a předešlé neděle.
Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio

Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium Dómini tui.

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine, fidélibus pópulis Sanctórum tuórum semper veneratióne laetári: et eórum perpétua supplicatióne muníri. Per Dóminum...

Připomínka Neposkvr. Početí (str. 776) a předešlé neděle.

K přijímání

Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, aby věřící lid mohl se stále radovati z uctívání tvých Svatých a býti chráněn jejich ustavičnou přímluvou. Skrze Pána...

13. prosince

Sv. Lucie

panny a mučednice, † 304 v Syrakusách

Všecko jako ve mši „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Připomínka Neposkvr. Početí (str. 773, 776), a předchozí neděle.

Graduale. Ps. 44, 8. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitáten. V. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo laetítiae.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj olejem radosti.

Allelúja, allelúja. V. ib. 3. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. tamt. 3. Rozlita je milost na rtech tvých; proto požehnal ti Bůh na věky, aleluja.

Evangelium ze mše „Vultum tuum“ (str. 80*).

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 44. Obětování. Ž. 44, 15 a 16.

Afferéntur Regi vírgines Panny přivádějí se s ní
post eam, próximae ejus ke Králi, družky její při-
afferéntur tibi in laetitia vádějí se k tobě za jáсотu
et exsultatione: adducéntur a radosti; uvádějí se do
in templum Regi Dómino. svatyně Krále Pána.

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Ps. 118. K přijímání. Ž. 118, 161-162.

Príncipes persecúti sunt Knížata pronásledovala
me gratis, et a verbis tuis mne bez příčiny, avšak
formidávit cor meum: lae- jenom slov tvých bálo se
tábor ego super elóquia srdce mé; já radovati se
tua, quasi qui invénit spó- budu z řečí tvých jako
lia multa. ten, kdo našel hojnou kořist.

15. prosince

Oktáv Neposkvrněného Početí bl. Panny Marie

Všecko jako o svátku (str. 773).

16. prosince

Sv. Eusebia

biskupa a mučedníka, † 370 ve Vercelli

Všecko jako ve mši „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Připomínka předchozí neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

20. prosince

Svatvečer sv. Tomáše

Apoštola

Všecko jako ve mši „Ego autem“ (str. 1*).

Připomínka předchozí neděle a Panny Marie (str. 46, 49, 50).

21. prosince

Sv. Tomáše

Apoštola

Vstup jako o svátku sv. Ondřeje (str. 756).

O r a t i o

Da nobis, quaesumus, Dómine, beáti Apóstoli tui Thomae solemnitátibus gloriári: ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fide m cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum nostrum...

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 2.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenae; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei, superaedificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophe-tárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu: in quo omnis aedificátio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino, in quo et vos coaedificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Graduale. Ps. 138, 17-18.

Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. V. Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 32, 1. Gaudéte, justí, in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. 20.

In illo témpore: Tho-

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, Pane, radovati se ze slavnosti svatého Apoštola tvého Tomáše, abychom vždycky i jeho ochranou byli pozvedáni i víru s patřičnou následovali oddaností. Skrze Pána našeho...

Č t e n í

z Epištoly sv. Pavla k Efeským. 2, 19-22.

Bratři, nejste již cizinci a přistěhovalci, nýbrž jste spoluobčany svatých a domácímí Božími, jsouce vzděláni na základě Apoštolů a proroků, an nejhlubším kamenem úhelním je sám Kristus Ježíš, v němž veškerá stavba se spojuje a roste v chrám svatý v Pánu, v němž i vy se spoluvzděláváte v příbytek Boží v Duchu.

Stupňový zpěv. Ž. 138.

Velmi uctíváni jsou přátelé tvoji, Bože: jejich vláda je velmi upevněna. V. Kdybych je chtěl spočítati, bylo by jich více jak písku.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 32, 1. Radujte se, spravedliví, v Pánu; dobrým patří prozpěvovat. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 20, 24-29.

Za onoho času Tomáš,

mas, unus ex dúodecim, qui dicitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dixit Thomae: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidísti me, Thoma, credidísti: beáti qui non vident, et credidérunt. Credo.

Offertorium. Ps. 18, 5.

In ommem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

Secreta

Débitum tibi, Dómine, nostrae réddimus servitútis, suppliciter exorántes: ut, suffrágiis beáti Thomae Apóstoli, in nobis

jeden ze dvanácti, který slove Blíženec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy druzí učedníci řekli jemu: „Viděli jsme Pána.“ A on řekl jim: „Neuzřím-li v ruku jeho rány hřebů a nevpustím-li prstu svého v rány hřebů a nevložím-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“ A po osmi dnech byli učedníci jeho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu přišel Ježíš zavřenými dveřmi a postaviv se mezi ně řekl: „Pokoj vám!“ Potom dí Tomášovi: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpusť v bok můj; a nebudiž nevěřící, nýbrž věřící.“ Tomáš odpověděl mu: „Pán můj a Bůh můj!“ Řekl mu Ježíš: „Že jsi mě uviděl, uvěřil jsi; blahoslavení, kdo neviděli a uvěřili.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 18, 5.

Celým světem šel jejich zvuk, do končin okrsku zemského jejich slova.

Tichá modlitba

Konáme ti, Pane, povinnou službu, snažně prosíce, abys svoje dary v nás na přímluvu svatého Apoštola Tomáše chránil,

tua múnera tueáris, cuius honoránda confessióne laudis tibi hóstia immolámus. Per Dóminum. k jehož cti a slávě tobě přináším oběť chvály. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface : o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Joann. 20, 27. K p ř i j í m á n í. Jan 20, 27.

Mitte manum tuam, et „Vztáhni ruku svou a cognosce loca clavórum: poznej místa hřebů; a ne- et noli esse incrédulus, buď už nevěřící, nýbrž sed fidélis. věřící.“

Postcommunio

Po přijímání

Adesto nobis, miséricors Deus: et, intercedénte pro nobis beáto Thoma Apóstolo, tua circa nos propitiátus dona custódi. Per Dóminum . . . Pomoz nám, milosrdný Bože, a pro přimlouvajícího se za nás svatého Tomáše Apoštola milostivě v nás chraň svoje dary. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka předchozí neděle.

26. prosince

Svátek sv. Štěpána prvomučedníka

Shromáždění u sv. Štěpána na Caeliu

Církev sv. shromáždila kolem jesliček nebeského dítky jeho vyvolené — světce. (Historicky jest to vysvětlitelno tím, že svátky těchto světců se v tyto dny už slavily, dříve ještě nežli se slavnost Narození Páně ustálila na den 25. prosince.) Jako prvního si všímá sv. Štěpána, jenž krví svou první dosvědčil smrt Kristovu za nás.

Včera jsme slavili narození Spasitelovo pro svět, dnes slavíme narození prvního mučedníka pro nebe, neboť smrtí se počíná nový život.

Introitus. Ps. 118. Vstup. Ž. 118, 23, 86 a 23.

Sederunt principes, et Zasedla knížata a proti adversum me loquebantur: mně se umlouvala a hříšníci pronásledovali mne! et iniqui persecuti sunt me: ádjuva me, Dómine, Pomoz mi, Pane, Bože Deus meus, quia servus můj, neboť služebník tvůj tuus exercebatur in tuis cvičí se ve tvých ustanoveních. Ps. ib. 1. Blahoslavení bezúhonní na ces-

qui ámbulant in lege Dómini. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui . . .

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, imitári, quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum.

Připomínka Narození Páně (str. 95).

Léctio

Actuum Apostolorum c. 6, 8-10 et 7, 54-60.

In diébus illis: Stéphanus plenus grátia et fortitúdíne, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quae appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum, qui erant a Cilícia et Ásia, disputántes cum Stéphanó: et non póterant resístere sapiéntiae, et Spirítui, qui loquebátur. Audiéntes autem haec, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum. Cum autem esset Stéphanus plenus Spírítu Sancto, inténdens in coelum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo coelos

tě životní kteří chodí dle zákona Páně. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, následovati, co uctíváme, abychom se učili i nepřátele milovati, ježto slavíme narozeniny toho, jenž i za pronásledovatele přimlouvati se uměl u Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . .

Čtení

ze Skutků apoštolských 6, 8-10 a 7, 54-60.

V těch dnech Štěpán jsa pln milosti a síly, činil veliké divy a zázraky v lidu. I povstali někteří ze synagogy zvané Libertinských a Cyrenských a Alexandrijských a z těch, kteří byli z Kilikie a Asie, a se hádali se Štěpánem, ale nemohli odolati moudrosti a Duchu, kterým mluvil. Slyšíce to pukali hněvem ve svém srdci a skřípali zuby na něho. On však jsa pln Ducha Svatého, pohleděl k nebi a uzřel slávu Boží a Ježíše, an stojí na pravici Boží. I řekl: „Aj, vidím nebesa otevřená a Syna člověka státi na pravici Boží.“ Ale oni vzkřikše hlasem velikým, zacpali si uši a jedno-

apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamantes autem voce magna, continuerunt aures suas, et impetum fecerunt unanimiter in eum. Et eiciens eum extra civitatem, lapidabant: et testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidabant Stephanum invocantem, et dicentem: Domine Jesu, suscipe spiritum meum. Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

Graduale

Ps. 118, 23, 86, 117.

Sederunt principes, et adversum me loquebantur: et iniqui persecuti sunt me. V. Adjuva me, Domine, Deus meus: salvum me fac propter misericordiam tuam.

Allelúja, allelúja. V. Act. 7, 56. Video coelos apertos, et Jesum stantem a dextris virtutis Dei. Allelúja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Math. c. 23.

In illo tempore: Dicebat Jesus Scribis et Pharisaeis:

myslně obořili se na něj. A vyvrhše ho ven z města, kamenovali jej; při tom svědkové odložili vrchní roucha svá k nohám mládence, který slul Šavel. I kamenovali Štěpána, který se modlil a pravil: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého.“ A poklek na kolena, zvolal hlasem velkým: „Pane, nepokládej jim toho za hřích.“ A to pověděv zesnul v Pánu.

Sv. Štěpán jako první křesťan prolévá svou krev za toho, jenž neváhal za nás prolít i poslední kapku svého milujícího srdce. Po tomto mučedníku následuje pak skoro nepřehledná řada ostatních krvavých vyznavačů.

Stupňový zpěv

Z. 118, 23, 86, 117.

Zasedla knížata a proti mně se umlouvala, a hříšníci pronásledovali mne. V. Pomož mi, Pane, Bože můj; spas mne pro milosrdenství svoje.

Aleluja, aleluja. V. Sk. ap. 7, 56. Vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího po pravici moci Boží. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 23, 34-39.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zákoníkům a fa-

Ecce ego mitto ad vos Prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris, et persecuemini de civitáte in civitátem: ut véniat super vos omnis sanguis justus, qui effúsus est super terram, a ságuine Abel justus usque ad ságuinem Zacharíaie, fílii Barachíaie, quem occidístis inter templum et altáre. Amen dico vobis: vénient haec ómnia super generatióem istam. Jerúsalem, Jerúsalem, quae occídís Prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt, quóties vólui congregáre fílios tuos, quemádmódum gallína cóngregat pullos suos sub alas, et noluísti? Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis: non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Et dicitur Credo.

Offertorium
Act. 6, 5; 7, 59.

Elegérunt Apóstoli Stéphanum levítam, plenum fide et Spírítu Sancto: quem lapidavérunt Judaei orántem, et dicéntem: Dómine Jesu, áccipe spírítum meum, alielúja.

Římský misál

riseům: „Aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele zákona, a z těch některé zabijete a ukřižujete a některé z nich budete bičovati ve svých synagogách a pronásledovati z města do města, aby přišla na vás veškerá krev spravedlivá, která vylita jest na zemi od krve Abela spravedlivého až do krve Zachariáše, syna Barachiášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen pravím vám: Přijdou všechny věci tyto na pokolení toto. Jerusaleme, Jerusaleme, jenž zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou posláni k tobě; kolikrát chtěl jsem shromážditi dítky tvé, jako slepice shromažďuje pod křídla kuřátka svá, a nechtěl jsi? Aj, zanechá se vám dům váš pustý; neboť pravím vám: neuzříte mě od této chvíle, dokavad neřeknete: „Požehnaný, jenž se béře ve jménu Páně.““

Následuje Credo.

Obětování
Skut. ap. 6, 5; 7, 59.

Zvolili apoštolové Štěpána za jáhna, muže to plného víry a Duchu Svatého; jehožto kamenovali židé, modlíciho se a řkoucího: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého!“ Aleluja.

Secreta

Súscipe, Dómine, mún-
ra, pro tuórum commemo-
ratióne Sanctórum: ut, si-
cut illos pássio glorióso
effécit, ita nos devótió red-
dat innócuos. Per Dómi-
num nostrum Jesum . . .

Připomínka Narození Páně (str. 99). Preface: Vá-
noční (str. 29).

Communio

Act. 7, 56, 59, 60.

Vídeo coelos apértos, et
Jesum stantem a dextris
virtútis Dei: Dómine Jesu,
accípe spíritum meum, et
ne státuas illis hoc pec-
cátum.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dó-
mine, sumpta mystéria: et
intercedénte beáto Stépha-
no Mártýre tuo, sempitér-
na protectióne confirment.
Per Dóminum nostrum..

Připomínka Narození Páně (str. 99).

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary na pa-
mátku svých Svatých, aby,
jako utrpení je proslavilo,
tak nás zbožnost bezúhon-
nými učinila. Skrže Pána
našeho Ježíše Krista, Syna
tvého . . .

K přijímání

Skut. ap. 7, 56, 59, 60.

Vidím nebesa otevřená
a Ježíše stojícího po pra-
vici moci Boží. Pane Je-
žíši, přijmi ducha mého
a nepokládej jim toho za
hřích.

Po přijímání

Nechť nám jsou, Pane,
přijatá tajemství ku pomo-
ci a nechť nás na přímlu-
vu sv. Štěpána, mučedníka
tvého, ustavičnou ochra-
nou sílí. Skrže Pána . . .

27. prosince

Sv. Jana**Apoštolů a Evangelisty**

(Shromáždění u Panny Marie Větší

Církev svatá staví k jesličkám ještě jiné světce, které počítá ke svým největším pokladům. Jest to po rudém květu mučed-
nictví bílý květ panictví — sv. Jan, jinak Miláček Páně zvaný.
Tento zástupce všech paniců a panen byl hoden spočívati na
prsou Spasitelových a jeho neposkvrněnou Matku pokládati za
svou.

Vstup ze mše „In medio“ (str. 48*)

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, benígnus illústra: ut, beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístae illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóm.

Připomínka Narození Páně (str. 95)

Léctio

libri Sapiéntiae. Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciat bona: et qui cóntinens est justítiae, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Cibábit illum pane vitae et intelléctus, et aqua sapiéntiae salutáris potábit illum: et firmábitur in illo, et non flectétur: et continébit illum, et non confundétur: et exaltábit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiae apériet os ejus, adimplébit illum spírítu sapiéntiae et intelléctus, et stola glóriae véstiet illum. Jucunditátem et exsultatióem thesaurizábit super illum, et nómine aetérno haereditábit illum, Dóminus, Deus noster.

Graduale. Joan. 21,23 et 19.

Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur. V. Sed: Sic eum volo manére, donec véniam: tu me séquere.

Allelúja, allelúja. V. Hic

Modlitba

Církev svou, Pane, do- brotivě ozař, aby osvět- lena jsouc naukami sva- tého Jana, Apoštola tvého a Evangelisty, k věčným do- stihla darům. Skrze Pána. .

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 15,1-6.

Kdo se bojí Boha, činí do- bré; a kdo se drží zákona, dosáhne jí. Vyjde jemu v ústrety jako ctná matka. Sytit jej bude chlebem rozumu života a vodou moudrosti spasitelné bude ho napájet. Opře se o ni, a nebude kolísat se, spo- lehne se na ni, a nebude zklamán. Povýší ho také nad jeho sousedy, a v sně- mech veřejných otevře mu ústa. Naplní ho duchem moudrosti a rozumu, a rouchem slávy oděje ho. Radostí a jáсотem zahrne ho a jméno věčně slavné dá mu v úděl Hospodin, Bůh náš.

Stupňový zpěv. Jan

Vyšla mezi bratry řeč, že učeník ten neumře. Ale Ježíš neřekl: „Neumře“. V. Nýbrž: „Chci, aby takto zůstal, dokud nepřijdu. Ty mě následuj!“

Aleluja, aleluja. V. To

est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his: et scimus, quia verum est testimonium ejus. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangelii secundum Joánnem. c. 21.

In illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discipulum, quem diligébat Jesus, sequéntem, qui et recúbuit in coena super pectus ejus, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Jesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus: Non móritur, sed: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? Hic est discipulus, ille qui testimonium perhibet de his, et scripsit haec: et scimus, quia verum est testimonium ejus. Credo.

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Libano est, multiplicábitur.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in ejus tibi so-

jest ten učeník, který vydává o těchto věcech svědectví; a víme, že pravdivé jest jeho svědectví. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 21, 19-24.

Za onoho času Pán Ježíš řekl Petrovi: „Následuj mě.“ Petr obrátiv se užířel za sebou jítí toho učeníka, kterého Ježíš miloval, který při večeri byl i na prsou jeho spočinul, a řekl: „Pane, kdo jest ten, který tě zradí?“ Toho tedy Petr spatřiv, řekl Ježíšovi: „Pane, co bude s tímto?“ Ježíš řekl jemu: „Chci-li, aby zůstal, dokavad nepříjdu, co ti po tom? Ty mě následuj.“ Proto vyšla mezi bratry řeč tato: „Učeník ten neumře.“ Ale Ježíš neřekl: „Neumře,“ nýbrž: „Chci-li, aby zůstal, dokavad nepříjdu, co ti po tom?“ To jest ten učeník, který vydává svědectví o těchto věcech a napsal tyto věci; a víme, že pravdivé jest svědectví jeho. Credo.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libonu poroste.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti přinášíme o slavnosti

lemnitáte deférinus, cujus toho, za jehož ochrany
nos confídimus patrocínio doufáme vysvobození býti.
liberári. Per Dóminum... Skrze Pána našeho...

Připomínka Narození Páně (str. 99).
Preface: vánoční (str. 29).

Communio. Joan. 21, 23. K přijímání. Jan 21, 23.

Éxiit sermo inter fratres, Vyšla mezi bratry řeč,
quod discipulus ille non že učeník ten neumře. Ale
móritur: et non dixit Je- Ježíš neřekl; „Neumře“,
sus: Non móritur; sed: Sic nýbrž: „Chci, aby takto
eum volo manére, donec zůstal, dokud nepřijdu.“
véniam.

Postcommunio

Po přijímání

Refécti cibo potúque Občerstvení pokrmem a
coelésti, Deus noster, te nápojem nebeským, Bože
súplices deprecámur: ut, náš, snažně tebe prosíme,
in cujus haec commemora- abychom chránění byli
tíone percépimus, ejus prosbami toho, na jehož
muniámur et précibus. památku jsme toto přijali.
Per Dóminum nostrum... Skrze Pána našeho...

Připomínka Narození Páně (str. 99).

28. prosince

Svátek Mládtek

Shromáždění u sv. Pavla

U novorozeného Božského Dítka je shromážděn zástup nevin-
ných „Mládtek“, šťastných dítek, která mají hlavičky ozdobeny
dvojí korunou — nevinností a mučednictví. Církev svatá však
o jejich svátku dává též na jevo soustrast s jejich ubohými mat-
kami, jimž byly od prsou urvány, a proto se halí do rouch
fialových.

Introitus. Ps. 8, 3.

Vstup. Žalm 8, 3.

Ex ore infántium, Deus, Z úst dítek, Bože, a ko-
et lacténtium perfecísti jenců udělal jsi chválu
laudem propter inimicos před nepřáteli tvými. Ž.
tuos. Ps. ib. 2. Dómine, tamt. 2. Hospodine, Pane
Dóminus noster: quamad- náš, jak obdivuhodné jest
miráibile est nomen tuum jméno tvé po celém svě-
in univérsta terra! V. Gló- tě! V. Sláva Otci i Synu,
ria Patri... i Duchu Svatému...

Gloria se říká jen v neděli a v den oktávu.

O r a t i o

Deus, cujus hodierna die praecónium Innocéntes mártýres non loquendo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum...

Připomínka Narození Páně (str. 95).

L é c t i o

libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. c. 14, 1-5.

In diébus illis: Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadraginta quatuor millia, habentes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audivi vocem de coelo, tamquam vocem aquárum multárum, et tamquam tonitruí magni: et vocem, quam audivi, sicut citharodórum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quatuor animália, et senióres: et nemo póterat dicere cánticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coínquináti: vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum, quocúmque íerit. Hi empti

M o d l i t b a

Bože, jehož chválu dnešního dne Mláďátka jako mučedníci, ne řečí, nýbrž smrtí vyznala, všechno zlo hříchů v nás umrtvi, aby víru v tebe, kterou vyznává náš jazyk, také život mravy hlásal. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž : . .

Č t e n í

ze Zjevení svatého. Jana Apoštola. 14, 1-5.

V těch dnech viděl jsem, a hle, Beránek stál na hoře Sionu, a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kteří měli jméno jeho i jméno Otce jeho napsáno na čelech svých. A uslyšel jsem hlas s nebe jako hukot mnoha vod a jako rachot velikého hromu, a ten hlas, který jsem uslyšel, byl jako hlas citerních pěvců, kteří hrají na své citery. I zpívali jako píseň novou před trůnem a před čtyřmi živočichy a před starci, a nikdo nemohl se naučiti té písni leč ony sto čtyřicet čtyři tisíce, kteří jsou vykoupeni ze země. To jsou ti, kteří se neposkvrnili s ženami, neboť jsou panici; ti jsou to, kteří následují Beránka, kamkoli jde. Oni byli koupeni z lidí jako

sunt ex hominibus primitiae Deo, et Agno: et in ore eorum non est inventum mendacium: sine macula enim sunt ante thronum Dei.

Graduale. Ps. 123, 7-8.

Ánima nostra, sicut passer, erepta est de laqueo venantium. V. Laqueus contritus est, et nos liberati sumus: adiutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit coelum et terram.

V neděli a v den oktávu se říká :

Allelúja, allelúja. V. Ps. 112, 1. Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini. Allelúja.

Obyčejně se však místo Aleluja říká :

Tractus. Ps. 78, 3 et 10.

Effuderunt sanguinem Sanctórum, velut aquam, in circuitu Jerúsalem. V. Et non erat, qui sepeliret. V. Vindica, Dómine, sanguinem Sanctórum tuórum, qui effusus est super terram.

† Sequéntia sancti Evangelii sec. Matthaeum. c. 2.

In illo tempore: Angelus Domini apparuit in somnis Joseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et fuge in Aegyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Futurum est enim, ut He-

prvotiny pro Boha a pro Beránka, a v ústech jejich lež se nenalezla, neboť jsou bez poskvrny před trůnem Božím.

Stupňový zpěv. Ž. 123.

Duše naše vyvázla jako ptáče z osidla lovců. V. Osidlo se přetrhlo a my jsme osvobozeni. Pomoc naše ve jménu Páně, jenž stvořil nebe a zemi.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 112, 1. Chvalte, hoši, Pána, chvalte jméno Hospodinovo. Aleluja.

Traktus. Ž. 78, 3 a 10.

Vylili krev Svatých jako vodu kolem Jerusalema. V. A nebyl, kdo by je pochoval. V. Pomsti, Pane, krev svých Svatých, která byla vylita na zemi.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 2, 13-18.

Za onoho času anděl Páně ukázal se ve snách Josefovi a řekl: „Vstaň a vezmi dítě i matku jeho a utec do Egypta, a buď tam, až povím tobě; neboť Herodes bude hledati dítěte, aby je zahubil.“

ródes quaerat púerum ad perdéndum eum. Qui consúrgens accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Aegýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Aegýpto vocávi Fílium meum. Tunc Heródes videns quóniam illúsus esset a Magis, irátus est valde, et mittens occídít omnes púeros, qui erant in Béhlehem, et in ómnibus fínibus ejus a bimátu et infra, secúndum tempus quod exquisíerat a Magis. Tunc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam Prophétam dicéntem: Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus: Rachel plorans filios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Et editur Credo.

Offertorium. Ps. 123,7.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta

Sanctórum tuórum, Dómine, nobis pia non desit orátio: quae et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóm.

On pak vstav, vzal dítko i matku jeho v noci a odešel do Egypta, a byl tam až do smrti Herodovy, aby se naplnilo, co bylo pověděno od Pána skrze proroka řkoucího: „Z Egypta povolal jsem syna svého.“ Tu Herodes vida, že byl oklamán od mudrců, rozhněval se náramně a poslav vojíny, dal usmrtiti všecka pacho-lata, která byla v Bětle-mě i ve všech končinách jeho ode dvou let a níže podle času, který byl vyzvěděl na mudrcích. Tehdy se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka Jeremiáše řkoucího: „Hlas v Rámě slyšen jest, pláč a kvílení mnohé; Ráchel plakala synů svých; a nedávala se potěšiti, poněvadž jich není.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 123,7.

Duše naše unikla jako ptáče z osidla lovců. Osidlo se přetrhlo a my jsme vysvobozeni.

Tichá modlitba

Ať nám nechybí, Pane, přímluva tvých Svatých která nechť i dary naše doporučí i tvé odpuštění nám vždycky zjednává. Skrze Pána našeho...

Připomínka Narození Páně (str. 99).
 Préface: vánoční (str. 29).

Communio. Matth. 2, 18. K přijímání. Mat. 2, 18.

Vox in Rama audita est,
 ploratus, et ululatus: Ra-
 chel plorans filios suos,
 et noluit consolari, quia
 non sunt.

Hlas v Rámě je slyšen,
 pláč a kvílení: Ráchel o-
 plakávala syny své, a ne-
 dávala se potěšit, poně-
 vadž jich není.

Postcommunio

Po přijímání

Votiva, Dómine, dona
 percévimus: quae Sanctó-
 rum nobis précibus, et
 praeséntis, quaesumus, vi-
 tae, páriter et aetérnae
 tríbué conférre subsidium.
 Per Dóminum . . .

Posvěcené dary, Pane,
 jsme přijali, které, prosí-
 me, dej, nechť na přímlu-
 vu Svatých, jak pro tento
 život, tak i pro věčný nám
 pomoc přinesou. Skrze
 Pána našeho . . .

Připomínka Narození Páně (str. 99).

29. prosince

Sv. Tomáše

biskupa a mučedníka, † 1170

Introitus

Vstup

Gaudeámus omnes in
 Dómino, diem festum ce-
 lebrántes sub honóre beáti
 Thomae Mártiris: de cu-
 jus passióne gaudent An-
 geli, et collaúdant Filium
 Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte,
 justí, in Dómino: rectos
 decet collaúdatio. V. Gló-
 ria Patri . . .

Radujme se všichni v Pá-
 nu, oslavující svátek na
 počest svatého Tomáše
 mučedníka, z jehož vítěz-
 ného utrpení radují se
 Andělé a chválí Syna Bo-
 žího. Ž. 32, 1. Plesejte,
 spravedliví, v Pánu; do-
 brým přísluší chváliti. V.
 Sláva Otci . . .

Oratio

Modlitba

Deus, pro cuius Ecclésia
 gloriósus Póntifex Tho-
 mas gládiis impiórum oc-
 cúbuit: praesta, quaesu-
 mus; ut omnes, qui ejus
 implórant auxílium, peti-

Bože, pro jehož Církev
 slavný biskup Tomáš padl
 pod meči bezbožných, u-
 děl, prosíme, aby všichni,
 kteří vzývají jeho pomoc,
 dosáhli spasného vyslyšení

tiónis suae salutárem consequántur effectum. Per Dóminum nostrum...

Připomínka : Narození Páně (str. 95).

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 5, 1-6.

Fratres: Omnis pónťifex ex homínibus assúptus, pro homínibus constitúitur in iis, quae sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignorant et errant: quóniam et ipse circúndatus est infirmitáte: et propterea debet, quemádmódum pro pópulo, ita étiam et pro semetipso offerre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut pónťifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódum et in álío loco dicit: Tu es sacérdos in aetérnum, secundum órđinem Melchisedech.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. V. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

své prosby. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 5, 1-6.

Bratři, každý velekněz, jsa brán z lidí, ustanovuje se pro lidi ve věcech, které se vztahují k Bohu, aby přinášel dary a oběti za hříchy (a to takový), který by mohl lítost míti nad nevědomými a blouďícími, jsa též sám obklíčen slabostí; a proto má za hříchy obětovati jak za lid, tak za sebe. A nikdo nebere té důstojnosti sobě sám, nýbrž jsa povolán od Boha, jakož i Aron. Tak ani Kristus neosobil si sám důstojnosti velekněze, nýbrž dal mu ji ten, jenž k němu pravil: „Syn můj jsi ty; já dnes zplodil jsem tebe“, jakož i na jiném místě dí: „Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 10, 14. Ego sum pastor bonus: et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae. Allelúja.

Evangelium z druhé neděle po Velikonocích (str. 556).
Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 20.

Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretiósó: vitam pétiit a te, et tribuisti ei, allelúja.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Thoma Mártýre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99).
Preface: Vánoční (str. 29).

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum Pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímíne: et, intercedénte beáto Thoma, Mártýre tuo atque Pontífice, coeléstis remedii fáciat esse consórtes. Per Dóminum . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99).

Aleluja, aleluja. Jan. 10, 14. Já jsem pastýř dobrý, a znám ovce své a znají mne mé. Aleluja.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého; života žádal od tebe, i udělil jsi mu, aleluja.

Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obětované, posvěť a usmířenými na přímluvu svatého Tomáše, mučedníka svého a biskupa, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Jan 10, 14.

Já jsem pastýř dobrý, a znám ovce své a znají mne mé.

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého Tomáše, mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrze Pána . . .

30. prosince

Šestý den oktávu Narození Páně

Mše svatá „Puer natus“ (str. 95), vyjímaje:

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

Epištola (str. 92), Evangelium (str. 93). Credo. Preface: vánoční (str. 29).

31. prosince

Sv. Silvestra I.

papeže a vyznavače, † 335

Introitus. Ps. 131, 9-10. Vstup. Ž. 131, 9-10.

<p>Sacerdotes tui, Dómine, induant justitiam, et sancti tui exsultent: propter David servum tuum, non avertas faciém Christi tui. Ps. ib., 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat . . .</p>	<p>Kněží tvoji, Pane, nechť se obléknou ve spravedlnost a svatí tvoji ať plešají. Pro Davida, služebníka svého, neodvracej tváře od Pomazaného svého. Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a veliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci . . .</p>
--	---

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotióne nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Dej prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatého Silvestra, vyznavače tvého a biskupa, zbožnost naši rozhojňovala i spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 95)

Epištola ze mše „In medio“ (str. 48*).

Graduale. Eccli. 44, 16. Stupňový zpěv. Sir. 44.

<p>Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo. V. ib. 20. Non est inventus similis illi, qui conserváret legem Excélsi.</p>	<p>Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se libil. V. tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.</p>
---	---

Allelúja, allelúja. V. Ps. 88, 21. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 88, 21. Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Aleluja.

Evangelium ze mše „Os justi“ (str. 55*). Credo.

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88, 21-22.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Vyvolil jsem Davida služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Secreta

Sancti tui nos, Dómine, quaesumus, ubique laetíficent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Modlitba

Svatí tvoji, prosíme, Pane, ať nás všudy potěšují, abychom, zásluhy jejich velebíce, pocífovali jejich ochranu. Skrze Pána . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99). Preface: vánoční (str. 29).

Communio
Matth. 24. 46-47.

Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilátem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constituet eum.

K přijímání
Mat. 24, 46-47.

Blahoslavený služebník, jež Pán, přijda, nalezne bdícího! Amen pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, ómnipotens Deus: ut de perceptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto Silvéstro, Confessore tuo atque Pontífice, beneficia potióra sumámus. Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom za přijaté dary díky vzdávající, na přímluvu svatého Silvestra, vyznavače tvého a biskupa, ještě hojnějších dobrodiní dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka: Narození Páně (str. 99).

2. ledna

Oktáv sv. Stěpána

prvomučedníka

Mše sv. jako o svátku (str. 782), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Omnípotens sempitérne Deus, qui primitias Mártýrum in beáti Levítai Stéphaní sáanguine dedícásti: tríbue, quáesumus; ut pro nobis intercésor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum...

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi prvotiny mučedníků posvětil krví svatého levity Štěpána, uděl, prosíme, aby pro nás přímluvcem byl, jenž dokonce za své pronásledovatele prosil Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě...

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Neříká se Credo. Preface: vánoční (str. 29).

3. ledna

Oktáv sv. Jana

Apoštola a Evangelisty

Mše sv. jako o svátku (str. 786).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Neříká se Credo. Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

4. ledna

Oktáv Mládátek

Mše sv. jako o svátku (str. 789), vyjímaje:

Říká se Gloria. Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50). Stupňový zpěv s Aleluja. Neříká se Credo. Preface: vánoční (str. 29).

5. ledna

Svatvečer Zjevení Páně

(str. 109.)

8. ledna

Sv. Erharda

biskupa, vyznavače

Mše „Statuit“ (str. 39*).

11. ledna

Mezi oktávem Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

Druhé modlitby: připomínka sv. Hygína (ze mše Statuit, str. 4*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

12. ledna

Mezi oktávem Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

13. ledna

Oktáv Zjevení Páně

Mše sv. jako o svátku (str. 111).

14. ledna

Sv. Hiláriabiskupa, vyznavače a Učitele Církve,
† 367 v Poitiers

Mše sv. „In medio“ (str. 47*). Říká se Credo. Připomínka sv. kněze a mučedníka Felixe:

O r a t i o

Concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut ad meliorem vitam Sanctorum tuorum exempla nos provocent; quatenus, quorum sollémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum...

S e c r e t a

Hóstias tibi, Dómine, beáti Felícis Mártiris tui dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsidium. Per Dóminum.

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby příklady tvých Svatých nás k lepšímu životu pobídly, abychom také napodobovali skutky těch, jejichž slavnost konáme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

T i c h á m o d l i t b a

Obětní dary, Pane, obětované tobě skrze zásluhy svatého Felixe, mučedníka tvého, dobrotivě přijmi a uděl, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána.

Postcommunio

Quaesumus, Domine, salutáribus repléti mystériis: ut, beáti Felícis Mártiris tui, cujus sollémnia celebrámus, oratióibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. . .

Po přijímání

Naplnění jsouce svatými tajemstvími prosíme, Pane, aby nám přímluvami svatého Felixe, mučedníka tvého, jehož slavnost konáme, pomaháno bylo. Skrze Pána našeho...

15. ledna

Sv. Pavla

prvního poustevníka a vyznavače
† kolem 341 v Egyptě

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dóminum nostrum...

Lectio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Philippéenses. c. 3.

Fratres: Quae mihi fuerunt lucra, haec arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúmtamen existimo ómnia detrimén-

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Líbanu poroste; vštípen v domě Páně, v síních domu Boha našeho. Ž. tamt. 2. Sluší oslavovati Pána, opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. V. Sláva Otci i Synu i Duchu...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého Pavla, vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehož narozeniny slavíme, napodobovali také skutky. Skrze Pána...

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Filippenským 3, 7-12.

Bratři: co mi bylo ziskem, to jsem položil pro Krista za škodné. Ano pokládám za škodné všecko pro vznesení poznání Ježíše

tum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, et arbitror ut stercora, ut Christum lucrificiam, et inveniar in illo, non habens meam justitiam quae ex lege est, sed illam, quae ex fide est Christi Jesu: quae ex Deo est justitia in fide, ad cognoscendum illum, et virtutem resurrectionis ejus, et societatem passionum illius, configuratus morti ejus: si quo modo occurrerem ad resurrectionem, quae est ex mortuis: non quod jam acciperem, aut jam perfectus sim: sequor autem, si quo modo comprehendem, in quo et comprehensus sum a Christo Jesu.

Graduale. Ps. 91, 13-14.

Justus ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur in domo Domini. V. ib. 3. Ad annuntiandum mane misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. V. Oseae 14, 6. Justus germinabit sicut lílium: et florebit in aeternum ante Dominum. Allelúja.

† Sequentia s. Evangelii sec. Matthaeum. 11, 25-30.

In illo tempore: Res-

Římský misál

Krista, Pána mého, pro něž to všechno jsem obětoval a pokládám za brak, abych získal Krista a byl nalezen v něm, totiž jako takový, jenž bych neměl spravedlnosti své, té, která jest ze zákona, nýbrž tu, která jest z víry v Krista Ježíše, tu spravedlnost, která jest od Boha na základě víry, abych poznal jej i moc jeho z mrtvýchvstání a účast v jeho utrpení, připodobňuje se k smrti jeho, jestli bych snad došel vzkříšení z mrtvých. Ne že bych toho byl již dosáhl aneb již dokonalý byl, nýbrž usiluji, abych též uchvátil, ježto jsem také byl uchvácen od Ježíše Krista.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Libanu poroste. V. tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Aleluja, aleluja. V. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 11, 25-30.

Za onoho času promlu-

póndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine coeli et terrae, quia abscondísti haec a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium nisi Pater: neque Patrem quis novit nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis et onerátí estis, et ego refíciam vos. Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est et onus meum leve.

Offertorium. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et praeséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Ps. 63, 11.

Laetábitur justus in Dó-

viv Ježíš řekl: „Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je nedospělým; ano, Otče, že tak se tobě zalíbilo. Všecko jest mi dáno od mého Otce, a nikdo nezná Syna, leč Otec, aniž kdo zná Otce, leč Syn, a komu by chtěl Syn zjeviti. Pojďte ke mně všichni, kteří se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. Vezměte jho mé na sebe a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete pokoj duším svým; neboť jho mé jest sladké a břímě mé jest lehké.“

Obětování. Z. 20. 2-3.

Z moci tvé, Pane, radovati se bude spravedlivý a nad spásou tvou jásati bude velice; přání srdce jeho jsi mu vyplnil.

Tichá modlitba

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž doufáme, že budeme zbaveni béd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Ž. 63, 11.

Radovati se bude spra-

mino, et sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde.

vedlivý v Pánu a doufati bude v něho; i budou chváleni všichni, kdož jsou přímého srdce.

Postcommunio

Refécti cibo, potúque coelésti, Deus noster, te supplices exorámus; ut, in cuius haec commemoratióne percépimus, ejus muniamur et precibus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom, na jehož památku jsme toto přijali, toho i prosbami byli chráněni. Skrze ..

15. ledna

Sv. Maura

opata

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*)

V benediktinském Řádu uctívá se sv. Maurus následující zvláštní mší sv.:

Introitus. Ps. 76, 20-21.

In mari via tua, et semitae tuae in aquis multis, et vestigia tua non cognoscuntur: deduxisti sicut oves populum tuum. Ps. ibid. 17. Vidérunt te aquae, Deus, vidérunt te aquae; et timuérunt et turbatae sunt abyssi. V. Glória Patri . . .

Vstup. Ž. 76, 20-21.

Mořem vedla cesta tvá, a velikými vodami stezky tvé, avšak šlepějí tvých znáti nebylo; tys převedl lid svůj jako ovečky. Ž. tamt. 17. Uviděly tě vody, Bože, uviděly tě vody a hlubiny se zachvěly. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui beátum Maurum Abbátem ad imitandum oboediéntiae exemplum, sicco pede super aquas ambulare fecisti: concéde; ut et virtutum ipsius implére documénta, et praemiórum obtinére

Modlitba

Bože, jenž jsi sv. Mauru, opatu, aby byl následován příklád poslušnosti, dal suchou nohou kráčet po vodě, uděl, abychom si zasloužili i vyplniti vzor jeho ctností i obdržeti podíl na jeho odměně. Skr-

consórtia mereámur. Per
Dóminum . . .

ze Pána našeho Ježíše
Krista . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. Eccli. 51.

Cum adhuc júnior essem, priúsqvam oberrárem, quae sívi sapiéntiam palam in oratióne mea. Ante templum postulábam pro illa; et usque in novíssimis inquiram in eam. Et efflóruit tamquam praecox uva: laetátum est cor meum in ea. Ambulávit pes meus iter rectum, a juventúte mea investigábam eam. Inclinávi módice aurem meam, et excépi illam. Multam invéni in me ipso sapiéntiam, et multum proféci in ea. Danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim, ut fácerem illam; zelátus sum bonum, et non confúndar. Coluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndó illam confirmátus sum. Manus meas exténdi in altum, et insipiéntiam ejus luxi. Ánimam meam diréxi ad illam, et in agnitióne invéni eam. Possédi cum ipsa cor ab inítio: propter hoc non derelinquar. Venter meus conturbátus est quaeréndó illam: propterea bonam possidéo possessionem. Dedit mihi Dóminus linguam mercédem

Čtení

z knihy Moudr. Sir. 51, 18-38.

Jsa ještě jinoch, prve než jsem bloudil, hledal jsem moudrost zjevně na modlitbě, doprošoval jsem se jí před chrámem až do posledka chtěje ji vyhledávat. Počala nalévat jak zrající hrozen, srdce mé mělo z ní radost. Noha má chodila po její cestě přímé, od svého mládí chodil jsem za ní. Maličko nakloniv ucho slyšel jsem ji, mnoho jsem našel pro sebe poučení. Mnoho pokročil jsem skrze ni; tomu, kdo moudrost dal mně, čest budu vzdávat. Umínil jsem si totiž, že budu ji činit; horlil jsem o dobro a nebyl jsem zahanben. Zápasila duše má o ni pevně jsouc odhodlána činit ji. Ruce své pozdvihl jsem vzhůru a oplakal jsem neznámost její. Duši svou napjal jsem na ni, a ježto jsem byl jist, našel jsem ji. Nabyl jsem smyslu s ní od počátku, proto se jí nepustím. Nitro mé hořelo snahou ji hledat, proto nabyl jsem jí, vzácného jmění. Dal mi Pán jazyk za mzdu mou, budu jím ho velebit. Pojdte ke mně,

meam, et in ipsa laudábo eum. Appropriáte ad me indócti, et congregáte vos in domum disciplínae. Quid adhuc retardátis? et quid dicitis in his? ánimae vestrae sítiunt veheménter. Apérui os meum et locútus sum: Comparáte vobis sine argénto, et collum vestrum subjícite jugo, et suscípiat ánima vestra disciplínam: in próximo est enim inveníre eam. Vidéte óculis vestris, quia módicum laborávi, et invéni mihi multam réquiem. Assúmíte disciplínam in multo número argénti, et copiósus aurum possidéte in ea. Laetétur ánima vestra in misericórdia ejus, et non confundémini in laude ipsíus. Operámini opus vestrum ante tempus, et dabit vobis mercédem vestram in témpore suo.

Graduale. Is. 43, 5.

Ab oriénte addúcam semen tuum, et ab occidén- te congregábo te. V. ib., 2. Cum transieris per aquam, tecum ero; et flúmina non opérient te.

Allelúja, allelúja. V. Proverb. 21, 28. Vir obóediens loquétur victórias; et in domo ejus divítiae et glória. Allelúja.

neukáznění, shromažděte se v domě kázně. Co ještě meškáte a co namítáte? Duše vaše mají náramnou žízeň. Otvírám svá ústa a pravím: „Zjednejte ji sobě bez peněz, šíji svou poddejte jhu a nechať podrobí se duše vaše kázni; neboť je blízko, snadno ji najít. Vizte na vlastní oči, že málo jsem pracoval a našel jsem hojnost odpočinku. Získejte si kázní velikou částku stříbra a nabuďte množství zlata skrze ni. Vesel se duše vaše z milosrdenství Jeho a nebude vám se stydět za Jeho chválu. Dělejte svou práci zavčas, i dá vám vaši mzdu svým časem.“

Kéž bychom i my hledali pravou moudrost, abychom nemusili bloudit! Šťasten, kdo už ve svém mládí šel správnými cestami!

Stupňový zpěv. Is. 43, 5.

Od východu přivedu potomstvo tvé a od západu shromáždím tě. V. tamt 2. Když půjdeš vodami, budu s tebou; a řeky nepřikryjí tě.

Aleluja, aleluja. V. Přísl. 21, 28. Poslušný člověk bude mluviti o vítězství; a v domě jeho bude bohatství a sláva. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Matth. 14.

In illo témpore: Respón-
dens Petrus dixit: Dómi-
ne, si tu es, jube me ad
te venire super aquas. At
ipse ait: Veni. Et descén-
dens Petrus de navícula,
ambulávit super aquam,
ut veníret ad Jesum. Vi-
dens vero ventum váli-
dum, tímuit; et cum coe-
pisset mergi, clamávit, di-
cens: Dómine, salvum me
fac. Et continuo Jesus ex-
téndens manum, appre-
héndit eum, et ait illi:
Módicae fídei, quare du-
bitásti? et cum ascendís-
sent in navículam, cessávit
ventus. Qui autem in na-
vícula erant, venérunt et
adoravérunt eum dicétes:
Vere Fílius Dei es.

Et dicitur Credo

Offertorium. Is. 58, 12 et 14.

Aedificabúntur in te de-
sérta saeculórum: funda-
ménta generatiónis et ge-
neratiónis suscitábis: avér-
tens sémitas in réquiem.
Et cibábo te hereditáte
Patris tui.

Secreta

Ascéndat ad te, Dómine,
sacrificii nostri oblátio
cum odóre suavitátis: et
interveniénte pro nobis
beáti Mauri Abbátis suf-
frágio, descéndat super

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 14, 28-33.

Za onoho času odpově-
děv pak Petr řekl: „Pane,
jsi-li to ty, rozkaž mi, ať
přijdu k tobě po vodě“.
A on řekl: „Pojď“. I se-
stoupil Petr z lodičky a
šel po vodě, aby přišel k
Ježíši. Vida však silný vítr,
bál se a počav tonout
vzkřikl: „Pane, zachraň
mne“. A ihned Ježíš vztáhl
ruku, ujal ho a řekl mu:
„Malověrný, proč jsi po-
chyboval?“ A jakmile
vstoupili na lodičku, pře-
stal vítr. Ti pak, kdo by-
li na lodičce, přistoupivše
poklonili se mu řkouce:
„V pravdě Syn Boží jsi
ty“.

Následuje Credo.

Obětování. Is. 58, 12 a 14.

Zvelebeny budou v tobě
prastaré pustiny, obnovíš
základy zašlých pokolení,
obrátiš cesty v místa klid-
ná. Nakrmím tě dědictvím
Otce tvého.

Tichá modlitba

Nechť vstoupí před tebe,
Pane, náš obětní dar jako
příjemná vůně a na pří-
mluvu prosby sv. opata
Maura za nás, nechť sestou-
pí na nás milostivost tvé

nos tuae propitiatio potestatis. Per Dóminum... moci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna . . .

Communio. Joann. 15, 16. K přijímání. Jan. 15.

Ego elegi vos et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat: ut quocumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. Vyvolil jsem vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a přinášeli ovoce a užitek váš aby zůstal; aby začkoli byste poprosili Otce ve jménu mém, dal vám.

Postcommunio

Pro acceptis salutis nostrae pignoribus et subsidiis gratias referentes, imploramus clementiam tuam, Dómine, Deus noster; ut caelestem benedictionem, quam nobis ex beati Mauri Abbatis patrocinio contulisti, perseverantem ex ejus imitatione tribuas consummari. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Děkujeme za obdržené záruky své spásy a za pomoc, vzýváme milostivost tvou, Pane, Bože náš, abys nebeské požehnání, které jsi nám na přímluvu sv. Maura, opata, daroval, jeho následováním trvalým a dokonalým učinil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého jenž s tebou žije . . .

16. ledna

Sv. Marcela

papeže a mučedníka, † 309 v Římě

Mše sv. „Statuit“ (str. 4*), vyjímaje:

Oratio

Preces populi tui, quaesumus, Dómine, clementer exaudi; ut beati Marcelli Mártiris tui atque Pontificis méritis adjuvemur, cujus passione laetamur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Modlitby lidu svého, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, aby pro zásluhy sv. Marcela, muč. tvého a biskupa, z jehož mučed. smrti se radujeme, nám pomozeno bylo. Skrze . . .

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí: proti pronásl. Církve nebo za papeže (str. 46, 49, 50).

Čtení ze mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Evangelium ze mše „Sacerdotes Dei“ (str. 11*).

Offertorium. Ps. 88, 25. Obětování. Ž. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Secreta

Súscipe, quaesumus, Dómine, múnera dignánte obláta: et beáti Marcélli Mártýris tui, atque Pontíficis, suffragántibus méritis, ad nostrae salútis auxílium provenire concéde. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami sv. Marcela, mučedníka tvého a biskupa, staly se pomocí naší spásy. Skrze Pána našeho...

Communió. Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidisti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium dómini tui.

K přijímání. Mat. 25.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum..

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, rodinu svou dary svatými; prosíme, občerstvej nás vždycky přímluvou toho, jehož slavnost konáme. Skrze Pána našeho...

17. l e d n a

Sv. Antonína

opata, † 356 v Horním Egyptě

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje Evangelium (str. 53*).

18. ledna

Nastolení sv. Petra v Římě

Introitus. Eccli. 45, 30. Vstup. Sirach. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdotii dignitas in aetérnum. Ps. 131, 1. Memento, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri . . .

Uzavřel s ním Pán smlouvu pokoje a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clavibus regni coeléstis, ligándi atque solvéndi Pontificium tradidisti: concede; ut, intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatému Petru, Apoštolu svému, se svěřenými klíči království nebeského velekněžskou moc svazování a rozvazování předal, uděl, abychom mocí jeho přímlyvy vysvobození byli z pout našich hříchů. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Druhá modlitba: Připomínka sv. apoštola Pavla:

O r a t i o

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli praedicatióne docuísti: da nobis, quaesumus; ut, cujus commemoratiónem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi množství pohanů kázáním svatého Apoštola Pavla poučil, dej nám, prosíme, abychom, jehož památku slavíme, toho přímlyvu u tebe pocítili.

Třetí modlitba: připomínka sv. Prisky (str. 813).

L é c t i o

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 1, 1-7.

Č t e n í

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 1, 1-7.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galá-

Petr, apoštol Ježíše Krista, vyvoleným poutníkům, rozptýleným po Pontu, Ga-

tiae, Cappadóciae, Ásiae, et Bithýniae, secúndum praesciéntiam Dei Patris, in sanctificatióem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem Sánguini Jesu Christi: grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectióem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodímmini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatióibus: ut probátio vestrae fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi, Dómini nostri.

latii, Kappadocii, Asii a Bithynii, vyvoleným podle předvědění Boha Otce v posvěcení Duchem ku poslušenství a z kropení krví Ježíše Krista: „Milost vám a pokoj buď rozmnožen! Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž podle velikého milosrdenství svého nás znovuzrodil k živé naději zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, k dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a nevadnoucímu, uschovanému v nebesích pro vás, kteří jste mocí Boží chráněni skrze víru ke spáse připravené k tomu, aby se zjevila v čase posledním, ve kterém budete plesati, nyní nakrátko, třeba-li, se zamoutivše v rozličných pokušeních, aby zkoušení vaší víry, jsouc dražší nad zlato, které ač pomíjející jest, přece ohněm se zkušuje, bylo shledáno k chvále a slávě a cti při zjevení se Ježíše Krista.“

Graduale. Ps. 106, 32 et 31. Stupňový zpěv. Ž. 106.

Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cáthedra seniórum laudent eum. V. Confiteántur Dómino misericórdiae ejus, et mirabilia ejus filiis hóminum.

Nechť jej uctívají ve shromáždění lidu, a velebí ho ve shromáždění starostů. V. Nechť chválí Pána jeho milosrdenství a jeho divy, lidem učiněné.

Allelúja, allelúja. V. Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Po Devítníku říká se místo Aleluja s veršem:

Tractus. Matth. 16,18-19.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiam meam. V. Et portae inferi non praevalebunt advérsus eam: et tibi dabo claves regni coelórum. V. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis. V. Et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 16, 18. Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja.

Traktus. Mat. 16, 18-19.

Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou. V. A brány pekelné ji nepřemohou; a tobě dám klíče království nebeského. V. Cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi. V. A cokoliv rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matth. c. 16, 13-19.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Caesaréae Philíppi: et interrogábat discipulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse filium hóminis? At illi dixerunt: Álii Joánnem Baptistam, álii autem Eliám, álii vero Jeremíam, aut unum ex Prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 13-19.

Za onoho času přišed Ježíš do krajin Caesaree Filipovy, otázal se učeníků svých řka: „Kým praví lidé býti Syna člověka?“ I řekli jemu: „Jedni Janem Křtitelem, jiní Eliášem, jiní Jeremiášem neb jedním z proroků.“ Dí jim Ježíš: „Vy pak kým mě býti pravíte?“ Odpověděv Šimon Petr, řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“ A Ježíš odvětiv řekl jemu: „Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův! neboť tělo a krev nezjevilo toho tobě, nýbrž Otec

revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam, et portae inferi non praevalébunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni coelorum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in coelis.

Následuje Credo.

Offertorium. Matth. 16.

Tu es Petrus, et super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam: et portae inferi non praevalébunt adversus eam: et tibi dabo claves regni coelorum.

Secreta

Ecclesiae tuae, quaesumus, Dómine, preces, et hóstias beáti Petri Apóstoli comméndet oratio: ut, quod pro illius glória celebrámus, nobis prosit ad véniam. Per Dóminum.

Druhá Tichá modlitba: Připomínka sv. Pavla:

Secreta

Apóstoli tui Pauli precibus, Dómine, plebis tuae dona sanctífica: ut, quae tibi tuo grata sunt institúto, gratióra fiant patrocinio supplicántis.

můj, jenž jest na nebesích. I já pravím tobě: Ty jsi Petr, (t. j. skála) a na té skále vzdělám církev svou a brány pekelné ji nepřemohou. A tobě dám klíče království nebeského, a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi, a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.“

Následuje Credo.

Obětování. Mat. 16,18-19.

Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou a brány pekelné ji nepřemohou; a tobě dám klíče království nebeského.

Tichá modlitba

Církve tvé, prosíme, Pane, modlitby a oběti nechť doporučí přímluva svatého Apoštola Petra, aby, co k jeho cti slavíme, k odpuštění nám prospělo. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Na přímluvu Apoštola svého Pavla, Pane, posvět svého lidu dary, aby, které ti jsou pro tvé ustanovení milé, pro přímluvu prosebníka ještě milejšími tobě se staly.

Třetí Tichá modlitba: připomínka sv. Prisky (str. 814).

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Matth. 16. K přijímání. Mat. 16, 18.

<p>Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam.</p>	<p>Ty jsi Petr, (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou.</p>
--	---

Postcommunio

Laetificet nos, Dómine,
munus oblátum: ut, sicut
in Apóstolo tuo Petro te
mirábilem praedicámus,
sic per illum tuae sumá-
mus indulgéntiae largitá-
tem. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum . .

Po přijímání

Obětovaný dar, Pane,
nechť nás rozradostní, aby-
chom, jako velebíme tvé
zázračné působení na tvém
Apoštolu Petrovi, tak skr-
ze něho přijali štědrost
tvé odpouštějící lásky.
Skrze Pána našeho . . .

Druhá modlitba: Připomínka sv. Pavla:

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, sa-
lutári mystério, quaesu-
mus: ut nobis ejus non
desit orátio, cujus nos do-
násti patricinio gubernári.

Po přijímání

Posvěcení jsouce, Pane,
spasným tajemstvím, pro-
síme, aby nám nechyběla
přímluva toho, jehož ochra-
nou jsi nás dal řídit.

Třetí modlitba: připomínka sv. Prisky (str. 814).

18. ledna

Sv. Prisky

panny a mučednice, † kolem r. 45 v Římě

Mše sv. „Me expectaverunt“ (str. 68*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omni-
potens Deus: ut, qui beá-
tae Priscae Virginis et
Mártýris tuae natalítia có-
limus, et ánnua solemni-
táte laetémur, et tantae
fidei proficiámus exémplo.
Per Dóminum . . .

Modlitba

Dej, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, kteří
slavíme narozeniny svaté
Prisky, panny tvé a mu-
čednice, i z každoroční
slavnosti se radovali i pro-
spívali příkladem takové
víry. Skrze Pána . . .

Secreta

Haechóstia, quaesumus, Dómine, quam Sanctórum tuórum natalítia recensentes offérimus, et vincula nostrae pravítatis absolvat, et tuae nobis misericórdiae dona conciliet. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, cujus solémnia celebrámus, ejus oratióibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou obětujeme při vzpomínce narození tvých Svatých, nechť i rozváže pouta hříšnosti naši i zjedná nám dary milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Nasyceň jsouce spásitelnými tajemstvími, prosíme tě, Pane, aby nám pomozeno bylo přímluvami té, jejíž slavnost slavíme. Skrze Pána našeho.

19. ledna

Sv. Kanuta

krále a mučedníka, † 1086 v Odense

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*)

Oratio

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiám tuam, beatum Canútum Regem martýrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut, sicut ipse Domínicae passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestigia gradiéntes, ad gaúdia sempitérna pervenire mereámur. Per eúndem Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi k oslavení Církvě své ráčil významenati svatého krále Kanuta mučednickou palmou a slavnými zázraky, uděl milostivě, abychom, jako napodobil utrpení Páně, tak i my po jeho stopách kráčeli a zasloužili dosíci radostí věčných. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Maria a spol. (z následující mše; str. 815, 816, 817).

Třetí modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103).

S e c r e t a

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defér-tur. Per Dóminum . . .

P o s t c o m m u n i o

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Canúto, Mártýre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Přijemná budiž před tváří tvou, Pane, naše zbožná oběť a spasnou se nám staniž na přímluvu toho, k jehož oslavě jest přinesena. Skrze Pána . .

P o p ř i j í m á n í

Občerstveni jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Kanuta, mučedníka tvého, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho . . .

19. l e d n a

Sv. Maria, Marty, Audifaxe a Abacha

mučedníků, † kolem r. 270 v Římě

Introitus. Ps. 67, 4.

Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei, et delecténtur in laetítia. Ps. ib. 2. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. V. Glória Patri . . .

O r a t i o

Exaúdi, Dómine, pópulum tuum cum Sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut et temporális vitae nos tribuas pace gaudére, et aetérnae reperíre subsidiúm. Per Dóminum nostrum . . .

Vstup. Ž. 67, 4.

Spravedliví veselí se a plesají před Bohem a já-sají v radosti. Ž. tamt. 2. Nechť povstane Bůh a roz-ptýlí se odpúrci jeho a nenávistníci jeho prchnou před tváří jeho. V. Sláva Otci i Synu . . .

M o d l i t b a

Vyslyš, Pane, lid svůj snažně prosící za přímluvy tvých Svatých, abys nám dal i radovati se z míru života dočasného i nalézti ochranu pro věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Kanuta (ze mše předcházející, str. 814, 815).

Třetí modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103).

Epištola ze mše „Salus autem“ (str. 29*).

Graduale. Sap. 3, 1-3. Stupňový zpěv. Moudr.3.

Justorum animae in manu Dei sunt: et non tanget illos tormentum malitiae. V. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 67, 36. Mirabilis Deus noster in Sanctis suis. Allelúja.

Po Devětníku bere se místo Alleluja s veršem Traktus. Ž. 125, 5-6 (str. 23*).

Evangelium Mat. 24, 3-13 (str. 32*).

Offertorium. Ps. 123, 7. Obětování. Ž. 123, 7.

Ánima nostra, sicut passer, erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est, et nos liberati sumus.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a nedotknou se jich muka zloby. V. Očím bláznů zdáli se zemřítí, oni však jsou v míru.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 67, 36. Podivuhodný je Bůh náš ve svých Svatých. Aleluja.

Aleluja s veršem Traktus.

Secreta

Preces, Dómine, tuorum respice oblationesque fidelium: ut et tibi grata sint pro tuorum festivitate Sanctorum, et nobis conferant tuae propitiacionis auxilium. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Na prosby a dary svých věřících, Pane, shlédni, aby i tobě byly příjemné o slavnosti tvých Svatých i nám zjednaly pomoc milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž . . .

Communio. Luc. 12, 4. K přijímání. Luk. 12, 4.

Dico autem vobis, amici meis: Ne terreámini ab his, qui vos persecúntur.

Pravím pak vám, přátelům svým: nebojte se těch, kteří vás pronásledují.

P o s t c o m m u n i o

Sanctorum tuorum, Domine, intercessione placatus, praesta, quaesumus: ut, quae temporali celebramus actione, perpetua salvatione capiamus. Per Dominum.

P o p ř i j í m á n í

Usmířen jsa, Pane, přimluvou svých Svatých, uďel, prosíme, abychom, co slavíme skutkem časným, toho dosáhli spasením věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

20. l e d n a

Sv. Fabiána a Šebestiána

m u č e d n í k ů, † 289 v Ř í m ě

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

O r a t i o

InfirmiĀtem nostram respice, omnipotens Deus: et, quia pondus propriae actionis gravat, beatorum Martirum tuorum Fabiani et Sebastiani intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

L é c t i o

Epistolae beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. c. 11.

Fratres: Sancti per fidem vicērunt regna, operāti sunt iustitiam, adēpti sunt repromissiones, obturaverunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, effugerunt aciem gladii, convaluērunt de infirmitate, fortes facti sunt in bello, castra vertērunt exterorum: acceperunt mulieres de resurrectione mortuos suos; alii autem distēnti sunt, non suscipi-

M o d l i t b a

Shlédni na křehkost naši, všemohoucí Bože, a jelikož břímě vlastních činů tíží, nechť nás slavná přimlůva svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebestiána chrání. Skrze Pána našeho . . .

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 11, 33-39.

Bratři, světci věrou přemohli království, vykonali spravedlnost, dosáhli věcí zaslíbených, zacpali tlamy lvům, uhasili prudkost ohně, unikli ostří meče, posilnili se ze slabosti, stali se hrdinami v boji, zahnali vojska cizích národů. Ženy obdržely vzkříšením své mrtvé. Jiní však byli nataženi na mučidla nepřijavše vysvobození, aby dosáhli lepšího vzkří-

éntes redemptiónem, ut meliorem invenirent resurrectionem: alii vero ludibria et verbera experti; insuper et vincula, et carceres: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladii mortui sunt: circueerunt in melotis, in pellis capris, egentes, angustiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus: in solitudinibus errantes, in montibus, et speluncis, et in cavernis terrae. Et hi omnes testimonio fidei probati, inventi sunt in Christo Jesu, Domino nostro.

šení; jiní zakusili posměchy a bití, ano i okovy a žaláře; byli kamenováni, rozřezáni, mučením zkušeni, mečem usmrceni; chodili ve skopovicích, v kožích kozích, trpíce nedostatek, jsouce souženi a trápeni; oni, jichž svět neby hoden, bloudili v pustinách a v horách a v jeskyních a v rozsedlinách zemských. A ti všickni dobré svědectví obdrževše pro svou víru shledáni jsou v Kristu Ježíši, Pánu našemu.

Stupňový zpěv. Exod. 15, 11 (str. 22*). —

Allelúja, allelúja. V. Ps. 144, 10-11. Sancti tui, Domine, benedicent te: gloriam regni tui dicent Allel.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 144, 10-11. Svatí tvoji, Pane, necht tě chválí, necht oznamují slávu tvého království. Aleluja.

Po Devětníku říká se místo Aleluja s veršem Traktus. Ž. 125, 5-6 (str. 23*).

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Ps. 31, 11. Laetamini in Domino, et exultate, justi: et gloriamini, omnes recti corde.

Obětování. Ž. 31, 11. Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se všichni, kdož jste upřímného srdce.

Secreta

Hóstias tibi, Domine, beatorum Mártýrum tuorum Fabiáni et Sebastiani dicatas méritis, benignus assúme: et ad perpétuum

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti byly zasvěceny zásluhami svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebastiána, do brotivě přijmi a dej, ať se

nobis tribue provenire subsidium. Per Dóminum. nám stanou ustavičnou pomocí. Skrze Pána . . .

Communio. Luc. 6, 18 et 19. K přijímání. Luk. 6.

Multitúdo languéntium, et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniebant ad eum, quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Množství nemocných a těch, kteří byli trápeni od duchů nečistých, přicházelo k němu, neboť moc vycházela od něho a uzdravoval všechny.

Postcommunio

Po přijímání

Refécti participatióne múnieris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Fabiáno et Sebastiáno, sentiámus effectum. Per Dóminum. Občerstvení jsouce účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatých mučedníků tvých Fabiána a Šebastiána pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho..

21. l e d n a

Sv. Anežky

panny a mučednice, † počátkem 4. stol.
v Římě

Všecko ze mše „Loquebar“ (str. 63*), vyjímaje:

Introitus. Ps. 118, 95-96. V s t u p. Ž. 118, 95-96.

Me exspec'averunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummationis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ambulánt in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui... Na mne číhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých jsem šetrila, Pane. Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všechny meze. Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčeji, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci..

Oratio

Modlitba

Omnípotens sempitérne Všemohoucí věčný Bože,

Deus, qui infirma mundi éligis, ut fórtia quaeque confúndas: concéde propítius; ut, qui beátae Agnétis Vírginis et Mártiris tuae solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum. jenž slabé tohoto světa volíš, abys všecko silné zahanbil, uděl milostivě, abychom, kteří slavnost svaté panny a mučednice tvé Anežky konáme, její ochranu u tebe pocítili. Skrze Pána . . .

Graduale. Ps. 44, 3. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. Rozlita jest milost na rtech tvých, proto poželhal ti Bůh na věky. V. Pro pravdu mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Allelúja, allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. Mat. 25, 4 et 6. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. Allelúja. Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, ženich přichází, vyjděte naproti Kristu Pánu!“ Aleluja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem, místo toho se říká Traktus (str. 65*).

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et, intercedénte beáta Agnéte Vírgine et Mártire tua, víncula peccatórum nostrórum absolve. Per Dóminum . . .

Communio. Matth. 25, 4 et 6.

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti obětujeme, milostivě přijmi a na přímluvu svaté Anežky, panny a mučednice tvé, pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Mat. 25.

Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj,

clamor factus est: ecce ženich přichází, vyjděte sponsus venit, exíte ob- naproti Kristu Pánu!“
viam Christo Dómino.

Postcommunio

Refécti cibo, potúque
coelésti, Deus noster, te
súplices exorámus: ut,
in cujus haec commemo-
ratióne percépimus, ejus
muniámur et précibus. Per
Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce po-
krmem a nápojem nebes-
kým, Bože náš, snažně
tebe prosíme, abychom
chráněni byli prosbami to-
ho, na jehož památku jsme
toto přijali. Skrze Pána..

22. l e d n a

Sv. Vincence a Anastasia

† 304 ve Španělsku, † 628 v Palestině
mučedníků,

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje :

Oratio

Adésto, Dómine, suppli-
catió nibus nostris: ut, qui
ex iniquitate nostra reos
nos esse cognóscimus, bea-
tór um Mártýrum tuór um
Vincéntii, et Anastásii in-
tercessióne liberémur. Per
Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bud' přítomen, Pane,
snažným prosbám našim,
abychom, kteří se pro
svou hříšnost poznáváme
vinnými, na přímluvu sva-
tých mučedníků tvých Vin-
cence a Anastasia vysvo-
bozeni byli. Skrze Pána..

Secreta

Múnera tibi, Dómine,
nostrae devotió nis offéri-
mus: quae et pro tuór um
tibi grata sint honóre
justórum, et nobis salu-
tária, te miseránte, red-
dántur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti,
Pane, přinášíme, kteréž
nechť i milé ti jsou k uctění
spravedlivých tvých i nám
pro milosrdenství tvé spas-
nými se stanou. Skrze
Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens
Deus: ut qui coeléstia ali-
ménta percépimus, inter-

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí
Bože, abychom, kteří jsme
přijali nebeské pokrmy,

cedéntibus beátis Martý- skrze ně na přimluvu sva-
ribus tuis Vincéntio et tých mučedníků tvých Vin-
Anastásio, per haec contra cence a Anastasia proti
ómnia advérsa muniámur. všemu protivenství chrá-
Per Dóminum nostrum ... něni byli. Skrze Pána ...

22. l e d n a

v pražské provincii

Sv. Vincence

mučedníka

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*).

23. l e d n a

Sv. Rajmunda z Penafortu

v y z n a v a č e, † 1275 v Barceloně

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

Modlitba

Deus, qui beátum Ray- Bože, jenž jsi svatého
múndum poeniténtiae sa- Rajmunda za výborného
craménti insignem mini- přísluhovatele svátosti po-
strum elegisti, et per maris kání vyvolil a po vlnách
undas mirabiliter tradu- mořských zázračně vedl,
xisti: concéde; ut ejus uděl, abychom na jeho
intercessióne dignos poe- přimluvu přinášeli hodné
niténtiae fructus fácere, plody pokání a přistavu
et ad aetérnae salútis věčné spásy dosíci mohli.
portum pervenire valeá- Skrze Pána našeho Je-
mus. Per Dóminum... žíše Krista ...

Druhé modlitby: připomínka sv. Emerenciány (ze mše „Me
exspect.“ str. 68*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

23. l e d n a

Sv. Emerenciány

p a n n y a m u č e d n i c e

Mše sv. „Me exspectaverunt“ (str. 68*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Rajmunda (z předchozí mše,
str. 822, 53*, 56*), třetí: ke cti Panny Marie (str. 103).

24. ledna

Sv. Timotea

biskupa a mučedníka, † ke konci 1. stol.
v Efesu

Mše sv. „Statuit“ (str. 4*), vyjímaje:

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Timótheum. 1 c. 6, 11-16.

z prvního listu sv. Apo-
štola Pavla k Timoteovi.

Carissime: Sectare justitiam, pietatem, fidem, caritatem, patientiam, mansuetudinem. Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam aeternam, in qua vocatus es, et confessus bonam confessionem coram multis testibus. Praecipio tibi coram Deo, qui vivificat omnia, et Christo Jesu, qui testimonium reddidit sub Ponto Pilato, bonam confessionem: ut serves mandatum sine macula, irreprehensibile, usque in adventum Domini nostri Jesu Christi, quem suis temporibus ostendet beatus, et solus potens, Rex regum, et Dominus dominantium: qui solus habet immortalitatem, et lucem inhabitat inaccessibilem: quem nulus hominum vidit, sed nec videre potest: cui honor et imperium sempiternum. Amen.

Nejdražší: Usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, tichost. Bojuj dobrý boj víry, dosáhni života věčného, k němuž jsi byl povolán a učinil krásné vyznání před mnoha svědky. Prikazuji ti před Bohem, jenž všechno obživuje a před Kristem Ježíšem, jenž pod Pontiem Pilatem osvědčil krásné vyznání, abys zachoval přikázání bez poskvrny, bez úhony až do příští Pána našeho Ježíše Krista, kteréž svým časem ukáže blahoslavený a jediný mocnář, král nad králi a pán nad pány, jenž jediný má nesmrtelnost a přebývá ve světle nepřístupném, jehož nikdo z lidí neviděl, ba ani viděti nemůže, jemuž čest a panování věčné. Amen.

Svatý Timoteus byl jeden z nejbližších žáků sv. Pavla, kterému vydatně pomáhal. Sv. Pavel mu psal dva listy.

25. ledna

Obrácení sv. Pavla

Apoštola

Introitus. 2. Tim. 1, 12. Vstup. 2. Tim. 1, 12.

Scio, cui credidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum servare in illum diem, justus iudex. Ps. 138, 1-2. Domine, probasti me, et cognovisti me: tu cognovisti sessionem meam et resurrectionem meam. V. Glória Patri.

Vím, komu jsem uvěřil, a jsem přesvědčen, že spravedlivý soudce má moc zachovati vklad můj až do onoho dne. Ž. 138, 12. Pane, ty zpytuješ a znáš mě; ty víš sedám-li či vstávám. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku...

Oratio

Deus, qui universum mundum beati Pauli Apostoli praedicatione docuisti: da nobis, quaesumus: ut, qui ejus hodie Conversionem colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum.

Modlitba

Bože, jenž jsi celý svět kázáním svatého Pavla Apoštola poučil, dej nám, prosíme, abychom, kteří dnes jeho obrácení slavíme, po jeho příkladě kráčeli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Lectio

Actuum Apostolorum. cap. 9., 1-22.

Čtení

ze Skutků apoštolských 9, 1-22.

In diebus illis: Saulus adhuc spirans minarum, et caedis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos invenisset hujus viae viros, ac mulieres, vinctos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit, ut appropinquaret Damasco: et

V těch dnech Šavel sotě ještě hrozbou i vraždou proti učeníkům Páně, přistoupil k nejvyššímu knězi a žádal od něho listů do Damašku k synagogám, aby našli tam některé následovníky toho učení, muže i ženy, přivedl je svázané do Jerusalema. Stalo se však, když byl na cestě a se blížil k Damašku, že

súbito circumfúlsit eum lux de coelo. Et cadens in terram, audivit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre. Et tremens, ac stupens, dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit. Erat autem quidam discípulus Damáscii, nómine Ananías: et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocáitur Rectus, et quaere in domo Judae Saulum nómine Tarsénsensem: ecce enim orat. (Et vidit virum, Ananíam nómine, introeúntem, et imponéntem sibi jej náhle obklíčilo světlo s nebe, a on pad na zem uslyšel hlas, an k němu praví: „Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?“ On pak řekl: „Kdo jsi, Pane?“ A on: „Já jsem Ježíš, jehož ty pronásleduješ. Ale tvrdo ti bude proti ostnu kopati.“ Tu on chvěje se a žasna pravil: „Pane, co chceš, abych činil?“ A Pán k němu: „Vstaň a jdi do města, a tam poví se tobě, co máš činiti.“ Ti muži však, kteří šli s ním stáli ohromeni, slyšíce hlas, ale nikoho nevidouce. I vstal Šavel se země a otevřev oči neviděl nic. Pojavše ho tedy za ruku, uvedli jej do Damašku; i byl tam tři dni nevida, a nejedl ani nepil. Byl pak v Damašku jeden učeník jménem Ananiáš; i řekl k němu Pán u vidění! „Ananiáši!“ A on řekl: „Tu jsem, Pane.“ A Pán k němu: „Vstaň a jdi do ulice, která slove Přímá, a vyhledej v domě Judově muže jménem Šavla z Tarsu, neboť hle, modlí se.“ I viděl u vidění muže jménem Ananiáše, an přichází a naň vzkládá ruce, aby opět prohlédl. Ananiáš však odpověděl: „Pane, slyšel jsem od mnohých o tom muži, kolik zlého učinil tvým vě-

manus, ut visum recípiat.)
 Respóndit autem Ananías:
 Dómine, audívi a multis de
 viro hoc, quanta mala fé-
 cerit sanctis tuis in Jerú-
 salem: et hic habet po-
 testátem a princípibus sa-
 cerdótum alligánti omnes,
 qui invocant nomen tuum.
 Dixit autem ad eum Dó-
 minus: Vade, quóniam vas
 electiónis est mihi iste, ut
 portet nomen meum cor-
 ram géntibus, et régibus,
 et filiis Israel. Ego enim
 osténdam illi, quanta o-
 pórtet eum pro nómine
 meo pati. Et ábiit Ana-
 nías, et introívit in do-
 mum: et impónens ei ma-
 nus, dixit: Saule frater,
 Dóminus misit me Jesus,
 qui appáruit tibi in via,
 qua veniébas, ut vídeas,
 et impleáris Spíritu Sancto.
 Et conféstim cecidérunt ab
 óculis ejus tamquam squa-
 mae, et visum recépit: et
 surgens baptizátus est. Et
 cum accepisset cibum, con-
 fortátus est. Fuit autem
 cum discíplis, qui erant
 Damásci, per dies áliquot.
 Et contínuo in synagógis
 praedicábat Jesum, quó-
 niam hic est Fílius Dei.
 Stupébant autem omnes,
 qui audiébant, et dicé-
 bant: Nonne hic est, qui
 expugnábat in Jerúsalem
 eos, qui invocábant no-
 men istud: et huc ad hoc

řícím v Jerusalemě. A zde
 má moc od velekněží
 spoutat všechny, kteří vzý-
 vají jméno tvé.“ I řekl
 Pán k němu: „Jdi, neboť
 tento muž jest nástrojem
 ode mne vyvoleným, aby
 nesl jméno mé před po-
 hany a krále i syny isra-
 elské: já zajisté ukáži mu,
 kolik musí trpěti pro jmé-
 no mé.“ I odešel Ananiáš
 a vešed do domu vložil
 naň ruce a řekl: „Bratře
 Šavle, Pán Ježíš, jenž se
 ti ukázal na cestě, kterou
 jsi přicházel, poslal mě,
 abys prohlédl a naplněn
 byl Duchem Svatým.“ A
 hned spadly s očí jeho ja-
 ko lupiny a prohlédl; i
 vstal a dal se pokřtíti. A
 přijav pokrm posilnil se.
 Pobyl pak několik dní s
 učeníky, kteří byli v Da-
 mašku, a hned hlásal v
 synagogách Ježíše, že to-
 tiž on jest Syn Boží. I ža-
 sli všickni, kteří ho sly-
 šeli a pravili: „Není-li to
 ten, jenž hubil v Jerusa-
 lemě ty, kteří vzývali to
 jméno, a sem k tomu kon-
 ci přišel, aby je spoutal
 a dovedl k velekněžím?“
 Ale Šavel počínal si sta-
 tečněji a statečněji a uvá-
 děl v rozpaky židy, kteří
 bydlili v Damašku, doka-
 zuje, že tento jest Vy-
 kupitel.

Sv. Pavel na sobě při dnešní

venit, ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum? Saulus autem multo magis convalescebat, et confundebat Judaeos, qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus.

Graduale
Gal. 2, 8 et 9.

Qui operatus est Petro in apostolatuum, operatus est et mihi inter gentes: et cognoverunt gratiam Dei, quae data est mihi. V. 1 Cor. 15, 10. Gratia Dei in me vacua non fuit: sed gratia ejus semper in me manet.

Allelúja, allelúja. V. Magnus sanctus Paulus, vas electionis, vere digne est glorificandus, qui et meruit thronum duodecimum possidere. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Tu es vas electionis, sancte Paule Apóstole: vere digne es glorificandus. V. Praedicátor veritatis, et Doctor gentium in fide et veritate. V. Per te omnes gentes cognoverunt gratiam Dei. V. Intercede pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*). Credo.

Offertorium. Ps. 138. Obětování. Ž. 138, 17.

Mihi autem nimis ho-

události pocítil živelně, co později napsal: „Milostí Boží jsem to, co jsem“. — Jako dříve s krutou horlivostí pronásledoval křesťany, tak po svém obrácení s úžasnou vytrvalostí plnil úkol mu Kristem svěřený. Z úhlavního nepřítele stal se jeden ze sloupů Círky.

Stupňový zpěv
Gal. 2, 8 a 9.

Jenž pomáhal Petrovi v apoštolství, pomáhal také mně mezi pchany; a poznali, že dána je mi milost od Boha. V. 1 Kor. 15, 10. Milost Boží nebyla ve mně marná, ale milost jeho stále zůstává ve mně.

Aleluja, aleluja. V. Velký svatý Pavel, nádoba vyvolená, věru hoden jest, aby byl oslavován, ten, jenž byl hoden zaujmouti dvanáctý trůn. Aleluja.

Traktus

Ty jsi nádoba vyvolená, svatý Apoštole Pavle; věru hoden jsi, abys byl oslavován. V. Kazatel pravdy a učitelí národů ve víře a pravdě. V. Skrze tebe všichni národové poznali milost Boží. V. Oroduj za nás u Boha, jenž tě vyvolil.

Já pak velice ctím přá-

noráti sunt amíci tui, Deus: tele tvé, ó Bože: velmi
nimis confortátus est prin- posilněno jest knížectví
cipátus eórum. jejich.

Tichá modlitba (str. 812); druhá: připomínka sv. Petra (str. 812).
Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio

Matth. 19, 28 et 29.

Amen dico vobis, quod
vos, qui reliquistis ómnia,
et secúti estis me, céntu-
plum accipiétis, et vitam
aetérnam possidébitis.

K přijímání

Mat. 19, 28 a 29.

Amen pravím vám, že
vy, kteří jste vše opustili
a následovali mne, sto-
krát více obdržíte a život
věčný v dědictví dosta-
nete.

Po přijímání (str. 813); druhá: připomínka sv. Petra (str. 813).

26. l e d n a

Sv. Polykarpa

biskupa a mučedníka, † 155 ve Smyrně

Mše sv. „Sacerdotes Dei“ (str. 4*), vyjímaje:

Léctio

Epístolae beáti Joánnis
Apóstoli. 1. c. 3, 10-16.

Caríssimi: Omnis qui non
est justus, non est ex Deo,
et qui non diligit fratrem
suum: quóniam haec est
annuntiatio, quam audístis
ab initio, ut diligátis al-
térutrum. Non sicut Cain,
qui ex maligno erat, et
occidit fratrem suum. Et
propter quid occidit eum?
Quóniam ópera ejus ma-
ligna erant: fratris autem
ejus justa. Nolíte mirári,
fratres, si odit vos mun-
dus. Nos scimus, quóniam
translátí sumus de morte
ad vitam, quóniam diligi-

Čtení

z prvního listu sv. Apoš-
tola Jana. 3, 10-16.

Nejdražší: Žádný, kdo
nečiní spravedlnosti, není
z Boha, taktéž kdo ne-
miluje bratra svého, ne-
boť to jest ta zvěst, kte-
rou jste uslyšeli od po-
čátku, abychom se milo-
vali vespolek, ne jako
Kain, jenž byl ze zloboha
a zabil bratra svého. A
proč ho zabil? Poněvadž
skutky jeho byly zlé, skut-
ky pak bratra jeho spra-
vedlivé. Nedivte se, bra-
tři, jestliže svět vás ne-
návidí. My víme, že jsme
přešli ze smrti do života,

mus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis, quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in semetipso manentem. In hoc cognovimus caritatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Evangelium Mat. 10, 26-32 (str. 18*).

27. ledna

Sv. Jana Zlatoústého

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 407 v Komaně v Pontu

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiám tuam, quaesumus, Dómine, grátia coeléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis, et doctrínis. Per Dóminum . .

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. V. Ib. 20. Non est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quoniam

Modlitba

Milost nebeská, prosíme, Pane, nechť obšťastňuje Církev tvou, kterou jsí chtěl osvítiti slavnými zásluhami a naukami svátého Jana Zlatoústého, vyznavače tvého a biskupa. Skrze Pána našeho . . .

Stupňový zpěv. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se libil. V. tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení,

cum probátus fúerit, ac- neboť když bude zkušěn,
cípiet corónam vitae. Al- obdrží korunu života. Ale-
lelúja. luja.

28. l e d n a

Sv. Anežky

p a n n y a m u č e d n i c e (po druhé)

Introitus. Ps. 44,13,15 et 16. Vstup. Ž. 44, 13, 15 a 16.

Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis: adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetítia, et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbuni bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri

Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásotem. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui nos ánnua beátae Agnétis Vírginis et Mártýris tuae solemnitáte laetíficas: da, quaesumus; ut, quam venerámur officio, étiam piae conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum..

M o d l i t b a

Bože, jenž nás svaté Anežky, panny a mučednice tvé, výroční slavností oblažuješ, dej, prosíme, abychom tu, kterou uctíváme bohoslužbou, také v příkladu následovali zbožného života. Skrze Pána..

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí proti pronásl. Církvě nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

Epištola 2 Cor. 10, 17-18; 11, 1-2 (str. 73*).

Stupňový zpěv Ž. 44, 5 s Aleluja (str. 74*) nebo Traktus Ž. 44, 11 a 12 (str. 74*).

Evangelium Mat. 13, 44-52 (str. 80*).

Offertorium. Ps. 44, 5. O b ě t o v á n í. Ž. 44, 5.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky, a na věky věkův.

S e c r e t a

Super has, quaesumus, Dómine, hóstias benedictio copiósa descéndat: quae et sanctificatióem nobis cleménter operétur, et de Mártyrum nos solemnitáte laetíficet. Per Dóminum..

Communio. Matth. 13, 45-46.

Símile est regnum coelórum hómíni negotiatóri, quaerénti bonas margarítas; invénta una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

P o s t c o m m u n i o

Súmptimus, Dómine, celebrítatis ánnuae votíva sacraménta: praesta, quaesumus; ut et temporális vitae nobis remédia praebeant, et aetérnae. Per Dóminum nostrum...

T i c h á m o d l i t b a

Na tyto dary, prosíme, Pane, nechť hojně požehnání sestoupí, které nechť i naše posvěcení milostivě způsobí i o slavnosti mučedníků nás rozradostní. Skrze Pána...

K přijímání. Mat. 13.

Podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel; a když našel jednu perlu drahocennou, dal vše, co měl, a koupil ji.

P o p r i j í m á n í

Přijali jsme, Pane, výroční slavnosti svaté svátosti; uděl, prosíme, aby nám poskytly léky i pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

29. l e d n a

Sv. Františka Saleského

biskupa a vyznavače, Učitele Církve, patrona katol. spisovatelů, † 1622 v Lyonu

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui ad animárum salútem beátum Francíscum Confessórem tuum atque Pontíficem ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius; ut, caritátis tuae dulcédine perfúsi, ejus dirigén-

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi pro spásu duší chtěl, aby svatý František, vyznavač tvůj a biskup, stal se všem vším, uděl milostivě, abychom, proniknutí jsoucí sladkostí tvé lásky, jeho vedoucím napomínáním a

tibus mónitis, ac suffragántibus méritis, aetérna gáudia consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

přímělnými zásluhami dosáhli radosti věčných. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

30. l e d n a

Sv. Martiny

panny a mučednice, † 226 v Římě

Mše sv. „Loquebar“ (str. 63*).

Druhé modlitby: ke cti Panny Marie (str. 103), třetí proti pronásl. Církve nebo za Papeže (str. 46, 49, 50).

31. l e d n a

Sv. Petra Nolaska

vyznavače, † 1256 v Barceloně

Mše sv. „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui in tuae caritatis exéplum, ad fidélium redemptionem sanctum Petrum Ecclésiám tuam nova prole foecundáre divínitus docuísti: ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solúti, in coeléstí pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis et regnas.

Bože, jenž jsi na důkaz své lásky Božím vnuknutím svatého Petra poučil, aby Církev tvou novým řádem k vykoupení věřících obohatil, uděl nám na jeho přímělu, abychom, vysvobození jsouce z otroctví hříchu, z ustavičné svobody radovati se mohli v nebeské vlasti. Jenž žiješ a kraluješ . . .

S e c r e t a

Tichá modlitba

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et praeséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum . . .

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž doufáme, že budeme zbaveni běd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Refécti cibo potúque
coelésti, Deus noster, te
súpplíces exorámus: ut,
in cujus haec commemo-
ratióne percépimus, ejus
muniámur et précibus. Per
Dóminum nost um . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce po-
krmem a nápojem ne-
beským, Bože náš snažně
tebe prosíme, abychom
chráněni byli prosbami
toho, na jehož památku
jsme to přijali. Skrze Pána.

1. února

Sv. Ignáce

biskupa a mučedníka, † kolem 107 v Římě

Introitus. Galat. 6, 14. Vstup. Gal. 6, 14.

Mihi autem absit gló-
riári, nisi in cruce Dómi-
ni nostri Jesu Christi, per
quem mihi mundus cruci-
fixus est, et ego mundo.
Ps. 131, 1. Meménto, Dó-
mine, David, et omnis
mansuetúdinis ejus. V. Gló-
ria Patri.

Ode mne však budiž
daleko, abych se honosil
leč v kříži Pána našeho
Ježíše Krista, skrze ně-
hož ukřižován jest svět
mně a já světu. Ž, 131, 1.
Pamětliv buď, Pane, Da-
vida, a všeliké zbožnosti
jeho. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Infirmitátem nostram
réspice, omnípotens Deus:
et quia pondus própriae
actiúnis gravat, beáti Ig-
nátii Mártýris tui, atque
Pontíficis intercésio glo-
riósa nos prótegat. Per
Dóminum.

Modlitba

Na slabost naši shléd-
ni, všemohoucí Bože, a
ježto břímě našich skutků
tíží, nechť svatého Ignáce,
mučedníka tvého a bisku-
pa, přimluva slavná nás
chrání. Skrze Pána naše-
ho Ježíše Krista . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli A-
póstoli ad Romános. cap.
8., 35-39.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Římanům
8, 35-39.

Fratres: Quis nos se-
parábit a caritáte Chri-
sti? Tribulátio, an angú-

Bratři: Kdo nás odlou-
čí od lásky Kristovy?
Soužení-li aneb úzkost

stia, an fames, an nuditás, an perículum, an persecútio, an gládus? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: aestimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his⁹ ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritaté Dei, quae est in Christo Jesu, Dómino nostro.⁹

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. V. ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Galat. 2, 19-20. Christo confíxus sum cruci: vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. Allelúja.

Po Devítňku čte se místo Aleluja s veršem Traktus. Ž. 20, 3-4. (str. 6*).

† Sequéntia sancti Evangelii sec. Joán. c. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti ca-

neb hlad, neb nahota, neb nebezpečení neb pronásledování, neb meč? (jakož jest psáno: „Neboť pro tebe jsme na smrt vydáváni po celý den; pokládáni jsme za ovce na zabití“). Ale v tom všem vítězíme úplně skrze toho, jenž si nás zamíloval. Neboť jsem předsvědčen, že ani smrt ani život, ani andělé, ani kněžata, ani mocnosti, ani věci přítomné, ani budoucí, ani síla, ani výška, ani hloubka, ani které stvoření jiné nebude nás moci odloučiti od lásky Boží, která jest v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. tam. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachoval zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Gal. 2, 19-20. S Kristem ukřižován jsem; žiji pak nikoli již já, nýbrž žije ve mně Kristus. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 12, 24-26.

Za onoho času pravil Pán Ježíš učeníkům svým: „V pravdě, v pravdě pravím vám: Nezemřeli zrno

dens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custódit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur: et ubi sum ego, illic et míster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti Ignátii Mártiris tui atque Pontíficis, dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsidi-um. Per Dóminum.

Communio

Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéníar.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Ignátio

pšeničné padši do země, zůstává samotno; zemře-li však, přináší mnoho užitku. Kdo miluje život svůj, ztratí jej, a kdo nenávidí život svůj na tomto světě k životu věčnému zachová jej. Slouží-li mi, následuj mne, a kde jsem já, tam bude i služebník můj. Bude-li mi kdo sloužiti, poctí jej Otec můj.“

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověčil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Oběti tobě, Pane, zásluhami svatého Ignáce, mučedníka tvého a biskupa, posvěcené dobrotivě přijmi a dej, aby se nám ustavičnou staly pomocí. Skrze Pána našeho . .

K přijímání

Pšenice Kristova jsem, nechť jsem zuby zvířat rozemlet, abych byl shledán jako chléb čistý.

Po přijímání

Občerstvení jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přimluvu svatého Ignáce, mu-

Martyre tuo atque Pontíficem tuum et Episcopum,
fice, sentiámus effectum. pocítíli účínek toho, co
Per Dóminum nostrum. . slavíme. Skrze Pána. . .

2. února

Slavnost Očišťování blah. Panny Marie čili Hromnic

Dnešní slavnost se obírá dvojím tajemstvím: obětováním novorozeného Vykupitele v chrámě a očišťováním Panny Marie. Podle zákona Mojžíšova byla každá matka po narození dítěte prohlášena za nečistou, t. j. nesměla vstoupit do chrámu. Teprve po uplynutí určité lhůty musila na svou očistu obětovat v chrámě beránka a holubici; byla-li chudá, pouze dvě holubice. Jiný zákon pak nařizoval, že každý prvorozený syn náležel výhradně Hospodinu; proto se mu musil zasvětit a za jeho zpětné vydání bylo zaplatit určitý peníz (5 stříbrných šeklů). Oba tyto zákony se však nehodily ani na Ježíše ani na jeho Matku, neboť ten Nejsvětější nepotřeboval posvěcení a ta Nejčistší očištění. Přece se však v pokorné poslušnosti oba zákonu podvolili a zamezili tak zároveň pohoršení a nápadnost u těch, kdož jejich tajemství neznali.

Dnešního dne koná se v římské liturgii jeden z jejích nejslavnějších průvodů; jest vyhrazen tomuto dni, i když slavnost sama se musí z liturgických důvodů přeložit na jiný den. Při průvodu, při němž se užívá fialové barvy na znamení kajcnosti a prosebnosti, nesou se rozžaté svíce jakožto symbol Krista. Vzpomíná se při tom zpěvy na proroctví Simeona, jenž tehdy při Obětování prohlásil novorozeného Spasitele za světlo národů. Rozžatá svíce představuje krásným způsobem Ježíše Krista. Její bělostný a z vonných květů panenskými včelkami připravený vosk ukazuje na jeho nevinné, z panenské matky utvořené tělo. Její knot, jenž jí celou prostupuje, značí jeho skrytou lidskou duši, zažehnuté pak světlo jeho Božství, které jest odvěkým Světlem a které se s člověčenstvím spojilo.

Průvod s hořícími svícemi připomíná nám příchod Neposkvrněné Panny s Ježíškem, tímto „světlem ze světla“ do chrámu. Tak nám Panna Maria nejen darovala o Vánocích Spasitele, ale učí všechny, kdož ji milují, milovati stále víc a více to „světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět!“

V naší vlasti se užívá svěc, k tomuto průvodu svěcených, také při hromobití, kdy se rozžihají a konají při nich modlitby za odvrácení bouře a jejích škod. Odtud se nazývají „hromnice“, kteréžto jméno se přenáší i na dnešní slavnost.

V hodinu, kdy se křesťan odebírá z tohoto světa, vtiskne se mu ještě do ruky tato svíce, aby její světlo v něm vzbudilo touhu po věčném Světle, do něhož se chystá vkročit.

Dnes končí se okružní doba vánoční, které trvá 40 dní a často zasahuje až do doby předpoštní.

Svěcení svící

V. Dóminus vobíscum.

V. Pán s vámi.

R. Et cum spírítu tuo.

R. I s duchem tvým.

O r é m u s :

M o d l e m e s e :

Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, qui ómnia ex níhilo creásti, et jussu tuo per ópera apum, hunc liquórem ad perfectiónem cérei veníre fecísti: et qui hodiérna die petitióne justí Simeónis implésti: te humíliter deprecámur; ut has Candélas ad usus hóminum, et sanitátem córporum et animárum, sive in terra, sive in aquis, per invocatióne tui sanctíssimi nóminis, et per intercessióne beátae Maríae semper Vírginis, cujus hódie festa devóte celebrántur, et per preces ómnium Sanctórum tuórum, bene † dícere, et sanctífi † cáre dignéris: et hujus plebis tuae, quae illas honorífice in mánibus desíderat portáre, teque cantádo laudáre, exaúdias voces de coelo sancto tuo, et de sede majestátis tuae: et propítius sis ómnibus clamántibus ad te, quos redemísti pretiósó ságuine Fílii tui. Qui tecum vivit; et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi všecko z ničeho stvořil s z jehož ustanovení prací včel tato šfáva dokonalosti vosku nabyla a jenž isi dnešního dne prosbu spravedlivého Simeona splnil, pokorně tě prosíme, abys k užítku lidí a ke zdraví těla i duše, ať již na zemi nebo na vodách, pro vzývání nejsvětějšího jména svého a na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny, jejížto slavnost dnes zbožně slavíme, a na prosby všech Svatých svých tyto svíce požehnati † a posvětiti † ráčil; a abys vyslyšel z nebe svatého svého a sídla velebnosti své hlas tohoto lidu svého, který si žádá v rukou jeho uctivě nésti a tebe chváliti, a milostiv byl všem volajícím k tobě, kteréž jsi vykoupil drahocennou krví Syna svého. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum, ulnis sancti Simeónis in tempore sancto tuo suscipiéndum praesentásti: tuam súpplices deprecámur cleméntiam; ut has Candélas, quas nos fámuli tui, in tui nóminis magnificéntiam suscipiéntes, gestáre cúpimus luce accénsas, benedícere et sanctificáre, atque lúmine supérnae benedictiónis accéndere dignéris: quatenus eas tibi Dómino Deo nostro offeréndo digni, et sancto igne dilcíssimae caritátis tuae succénsi, in templo sancto glóriae tuae repraesentári mereámur. Per eúmdem Dóminum..

R. Amen.

Orémus:

Dómine Jesu Christe, lux vera, quae illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde benedictiónem tuam super hos Céreos et sanctífica eos lúmine grátiae tuae, et concéde propítius: ut, sicut haec luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra invisíbili igne, id est, Sancti Spíritus splendóre illustráta, ómnium vitiórum caecitáte cáreant: ut, purgáto

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dnešního dne Jednorozeného svého v chrámu svatém svém představil, aby mohl býti svatým Simeonem vzat na lokty, prosíme snažně tvou milostivost, abys tyto svíce, kteréž my — služebníci tvoji — k oslavení jména tvého přijmouti a světlem rozžaté nositi si žádáme, požehnati a požsvětiti a světlem nebeského požehnání zanítiti ráčil, bychom, obětující je tobě, Pánu Bohu svému, hodni a svatým ohněm přesladké tvé lásky zaníceni, do svatého chrámu slávy tvé zasloužili uvedeni býti. Skrze téhož..

R. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, světlo pravé, jež osvěcuješ každého člověka, který přichází na tento svět, vylej požehnání své na tyto voskovice a požsvěť je světlem milosti své, a přej milostivě, aby, jako tato světla viditelným ohněm zažehnutá noční tmy zařplášují, tak i srdce naše osvícena neviditelným ohněm, to jest jasem Ducha Svatého, zbavena byla veškeré slepoty nepravosti, bychom očištěným

mentis óculo, ea cernere possimus, quae tibi sunt placita, et nostrae salutis utilia: quatenus post hujus saeculi caliginosa discrimina, ad lucem indeficientem pervenire mereamur. Per te, Christe Jesu, Salvator mundi, qui in Trinitate perfecta vivis et regnas Deus, per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

O r é m u s :

Omnipotens sempiternus Deus, qui per Móysen famulum tuum purissimum olei liquorem ad luminaria ante conspectum tuum jugiter concinnanda praeparari jussisti: benedictionis tuae gratiam super hos Cereos benignus infunde: quatenus sic administrent lumen exterius, ut, te donante, lumen Spiritus tui, nostris non desit mentibus interius. Per Dóminum . . . in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

O r é m u s :

Dómine Jesu Christe, qui hodierna die in nostrae carnis substantia inter homines apparens, a parentibus in templo es praesentatus: quem Símeon venerabilis senex, lumine Spiritus tui irradiá-

zrakem duchovním poznávatí mohli, co se tobě líbí a naší spásy je prospěšné, a tak po chmurných nebezpečích tohoto života k nehasnoucímu světlu dospěti mohli. Skrze tebe, Kriste Ježíši, Spasiteli světa, jenž v dokonalé Trojici žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

M o d l e m e s e :

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze služebníka svého Mojžíše nařídil, aby pro lampy, jež měly stále před obličejem tvým hořeti, nejčistší olej byl připravován, vylej dobrotivě milost svého požehnutí na tyto voskovičky, aby tak skýtalý světla zevnějšího, by tvou štědrostí také vnitřně nikdy našim myslím nechybělo světla Ducha tvého. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

M o d l e m e s e :

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi dnešního dne v podstatě našeho těla mezi lidmi se zjevil a rodiči byl v chrámě představen, a jež ctihodný stařec Símeon, ozářen Světlem Ducha tvého, poznal, vzal

tus, agnóvit, suscépit, et benedíxit: praesta propítius; ut ejúsdem Spíritus Sancti grátia illumináti atque edócti, te veraciter agnoscámus, et fidéliter diligámus. Qui cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum.

R. Amen.

Při rozdělení svíc se zpívá:

Antiphona. Luc. 2,32.

Lumen ad revelatiónem géntium: et glóriam plebis tuae Israel.

Cantic. ib. 29-31. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace.

(Po každém verši opakuje se

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

Antiph. Lumen . . .

Quod parásti ante fáciem ómnium populórum.

Antiph. Lumen . . .

Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

Antiph. Lumen . . .

Sicut erat in princípíio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Antiph. Lumen . . .

Antiphona. Ps. 43, 26.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: et líbera nos prop-

v náruč a blahořečil, uděl milostivě, abychom milostí téhož Ducha Svatého osvícení a poučení tebe opravdově poznávali a věrně milovali. Jenž s Bohem Otcem v jednotě téhož Ducha Svatého žiješ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův.

R. Amen.

Antifona. Luk. 2, 32.

Světlo k osvícení pohanů a slávě lidu tvého israelského.

Zpěv tamt. 29-31. Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji.

(Po každém verši opakuje se hořejší Antifona.)

Neboť uzřely oči mé spasení tvé.

Antif. Světlo . . .

Které jsi připravil před očima všech národů.

Antif. Světlo . . .

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému.

Antif. Světlo . . .

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Antif. Světlo . . .

Antifona. Ž. 43, 26.

Povstaň, Pane, pomoz nám a vysvobod' nás pro

ter nomen tuum. Ps. ib. 2. jméno své. Ž. tamt. 2.
Deus, auribus nostris au- Bože, na vlastní uši jsme
divimus: patres nostri a- to slýchali, otcové naši
nuntiaverunt nobis. V. nám to vyprávěli. V. Slá-
Glória Patri . . . va Otci . . .

Et repetitur:

Exsúrge Dómine . . .

Opakuje se:

Povstaň, Pane . . .

O r a t i o

Exaúdi, quaesumus, Dó-
mine, plebem tuam, et
quae extrínsecus ánnua
tribuis devotióne venerári,
intérius ássequi grátiae
tuae luce concéde. Per
Christum Dóminum no-
strum. R. Amen.

M o d l i t b a

Vyslyš, prosíme, Pane,
lid svůj, a co nám dáváš
každoročně zevně pobož-
ností uctívati, toho nám
popřej vnitřně světlem mi-
losti své dosáhnouti. Skrze
Krista Pána našeho.
R. Amen.

Průvod

Jáhen: Vyjděmež v pokoji!

Sbor: Ve jménu Kristově. Amen.

Při průvodě zpívají se následující Antifony:

A n t i p h o n a

Adóra thálamum tuum
Síon, et súscipe Regem
Christum: ampléctere Ma-
ríam, quae est coeléstis
porta: ipsa enim portat
Regem glóriae novi lúmi-
nis: subsístit Virgo, addú-
cens mánibus Fílium ante
luciferum génitum: quem
accípiens Símeon in ulnas
suas, praedicávit pópulis
Dóminum eum esse vitae,
et mortis, et Salvatórem
mundi.

A n t i f o n a

Vyzdob síň svou, Sione,
a přivítej Krále Krista.
Pojmi Marii, kteráž jest
branou nebeskou; onať
nese Krále slávy nového
světla. Tu stojí Panna a
přivádí na rukou Syna
před jitřenkou zplozeného.
Jej běře Símeon na lokty
své a oznamuje národům,
že to jest Pán života a
smrti a Spasitel světa.

A n t i p h o n a

Luc. 2, 26, 27 et 28-29.

Respónsum accépit Sí-

A n t i f o n a

Luk. 2. 26, 27 a 28-29.

Přislíbení dostal Símeon

meon a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: et cum indúcerent púerum in templum, accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimittis servum tuum, Dómine, in pace. V. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

Když průvod vrací se do chrámu zpívá se:

V. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum:* Sicut scriptum est in lege Dómini. V. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríae, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut scriptum est... V. Glória Patri.. Sicut scriptum est...

od Ducha Svatého, že neuzří smrti, dokud by neviděl Pomazaného Páně. Když uváděli dítě do chrámu, vzal je na lokty své, chvalořečil Bohu a pravil: „Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, v pokoji.“ V. Když uváděli Ježíška rodičové jeho, aby učinili s ním podle předpisu zákona, vzal jej na lokty své.

V. Obětovali za něho Hospodinu dvě hrdličky aneb dvě holoubátka, jakož psáno jest v zákoně Hospodinově. V. Když se naplnili podle zákona Mojžíšova dnové očišťování Marie, vzali Ježíše do Jerusaléma, aby ho představili Hospodinu. Jakož psáno jest... V. Sláva Otcí.. Jakož psáno jest..

Kněz obléká se v bílé roucho a počíná mši sv. Při Evangeliu a od začátku kánonu až ku přijímání drží se v rukou rozžaté svíce.

Mše svatá

Introitus. Ps. 47, 10-11.

Suscépinus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justítia plena est dextera tua. Ps. ib. 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in

V s t u p. Ž. 47, 10-11.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končin země; spravedlnosti plna jest pravice tvá. Ž. tamt. 2. Veliký jest Pán a nad míru chvály hoden v měs-

monte sancto ejus. V. Gló-
ria Patri . . .

O r a t i o

Omnipotens sempitérne
Deus, majestátem tuam
súpplices exorámus: ut, si-
cut unigénitus Fílius tuus
hodiérna die cum nostrae
carnis substántia in tem-
plo est praesentátus: ita
nos fáciás purificátis tibi
méntibus praesentári. Per
eúmdem Dóminum . . .

L é c t i o

Malachiae Prophetae
cap. 3, 1-4.

Haec dicit Dóminus
Deus: Ecce ego mitto An-
gelum meum, et praepa-
rábit viam ante fáciem
meam. Et statim véniet ad
templum suum Dominátor,
quem vos quaeritis, et An-
gelus testaménti, quem vos
vultis. Ecce venit, dicit Dó-
minus exercítuum, et quis
póterit cogitare diem ad-
véntus ejus, et quis stabit
ad vidéndum eum? Ipse
enim quasi ignis conflans,
et quasi herba fullónum:
et sedébit conflans, et
emúndans argéntum, et
purgábit filios Levi, et co-
lábit eos quasi aurum, et
quasi argéntum: et erunt
Dómino offeréntes sacri-
ficia in justítia. Et placébit
Dómino sacrificium Juda,
et Jerúsalem, sicut dies

tě Boha našeho, na hoře
svaté jeho. V. Sláva Otci.

M o d l i t b a

Všemohoucí věčný Bo-
že, velebnost tvou pokor-
ně vzýváme, abys tak, ja-
ko jednorozený Syn tvůj
dnešního dne s podstatou
našeho těla byl v chrámě
tobě představen, i nás
s očištěnou myslí sobě
představil. Skrze téhož
Pána našeho . . .

Č t e n í

z proroka Malachiáše
3, 1-4.

Toto řekl Pán Bůh: „Aj,
já posílám anděla svého,
aby připravil cestu přede
mnou. Náhle pak přijde
do chrámu svého panov-
ník, po kterém vy toužíte;
posel smlouvy, jež vy
chcete, aj přichází, praví
Hospodin zástupů. Kdo
však snese den příchodu
jeho, a kdož obstojí, až
se objeví? Jeť on jako
tavící oheň, a jako lužidlo,
kterým se bílí. Zasedna,
bude tavit a čistit; vyčistí
syny Leviovy, protříbí je
jako zlato a stříbro, by
Pánu obětovali v sprá-
vedlnosti; i bude se líbiti
Pánu oběť Judy a Jeru-
salema, jako za dnů mi-
nulých věků, za let sta-
robylých“: řekl Pán vše-
mohoucí.

saeculi, et sicut anni antiqui: dicit Dominus omnipotens.

Graduale. Ps. 47, 10-11 et 9.

Suscépipimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae. *V.* Sicut audívimus, ita et vídimus in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Allelúja, allelúja. *V.* Senex puerum portábat: puer autem senem regébat. *All.*

Po Devítíniku místo Aleluja a verše říká se:

Traktus. Luc. 2, 29-32.

Nunc, dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum, tuum in pace. *V.* Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. *V.* Quod parásti ante fáciem ómnium populórum. *V.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuae Israél.

V tomto Čtení ohlašuje prorok Malachiáš, že Pán vstoupí do chrámu, on, po němž touží všichni spravedliví.

Stupňový zpěv. Ž. 47.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprosřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končin země. *V.* Jako jsme slýchali, tak jsme to i viděli, ve městě Boha našeho, na hoře svaté jeho.

Aleluja, aleluja. *V.* Starzec nesl dítě, ale dítě starce řídilo. Aleluja.

Tractus. Luk. 2, 29-32.

Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. *V.* Neboť uzřely oči mé spasení tvé. *V.* Které jsi připravil před očima všech národů. *V.* Světlo k osvícení pohanů a slávě lidu tvého israelského.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 2.

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríae, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: quia omne masculinum adapériens vulvam,

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 22-32.

Za onoho času, když se naplnili dnové očišťování Marie podle zákona Mojžíšova, donesli jej do Jerusalema, aby ho představili před Hospodinem (jakož jest psáno v zákoně Páně: „Každý pacho- lík, jenž otvírá život, bud'

sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatiónem Israël, et Spíritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spíritu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in Spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum párentes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secundum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatió-nem Géntium, et glóriam plebis tuae Israel. Credo.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedixit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Secreta

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, ut digna sint

zasvěcen Pánu“), -a aby dali obět podle toho, jak pověděno jest v zákoně Páně, dvě hrdliček nebo dvě holoubátek. A hle, v Jerusalemě byl člověk, jehož jméno Simeon, a člověk ten byl spravedlivý i bohabojný a očekával potěšení Israelova, a Duch Svatý byl v něm. A on dostal zjevení od Ducha Svatého, že neumře, leč by dříve uzřel Pomazaného Páně. I přišel v Duchu do chrámu, a když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby za něj učinili podle obyčeje zákona, vzal jej i on na lokte své a velebil Boha. I řekl: „Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spásu tvou, kterou jsi připravil před očima všech národů, světlo k osvícení pohanů a k slávě lidu svého israelského.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto tě Bůh požehnal na věky a věky věkův.

Tichá modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše, a aby důstojnými

múnera, quae óculis tuae byly dary, které očím tvé
majestátis offérimus, sub- velebnosti přinášíme, po-
sídium nobis tuae pietátis moc milosti své nám da-
impénde. Per Dóminum.. ruj. Skrze Pána . . .

Preface jako o Vánocích, str. 29.

Communio. Luc. 2, 26. K přijímání. Luk. 2, 26.

Respónsum accépit Sí- Přislíbení dostal Simeon
meon a Spíritu Sancto, non od Ducha Svatého, že ne-
visúrum se mortem, nisi uzří smrti, dokud by ne-
vidéret Christum Dómini. viděl Pomazaného Páně.

Postcommunio

Po přijímání

Quaesumus, Dómine, Prosíme, Pane, Boženáš,
Deus noster: ut sacro- abys svatosvatá tajemství,
sáncta mystéria, quae pro která jsi k zabezpečení
reparatiónis nostrae muni- spásy naší ustanovil, na
mine contulísti, interce- přímluvu blahoslavené Ma-
dén-te beáta Maríá semper rie vždy Panny učinil pro
Vír-gine, et praesens nobis nás lékem časným i věč-
remédium esse fácias, et ným. Skrze Pána našeho
futúrum. Per Dóminum.. Ježíše Krista . . .

3. února

Sv. Blažeje

biskupa a mučedníka, † 316 v Sebaste

Mše sv. „Sacerdotes Dei“ (str. 9*)

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139),
třetí dle libosti.

4. února

Sv. Ondřeje Korsiniho

biskupa a vyznavače, † 1373 ve Fiesole

Mše sv. „Statuit“ (str. 43*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui in Ecclésia Bože, jenž v Církvi své
tua nova semper instaú- obnovuješ stále nové pří-
ras exémpla virtútum: da klady ctností, dej, aby lid
pópulo tuo beáti Andréae tvůj tak kráčel ve stopách
Confessoris tui atque Pon- svatého Ondřeje, vyzna-

tíficis ita sequi vestigia, vače tvého a biskupa, aby
 ut assequátur et praemia. dosáhl i jeho odměny.
 Per Dóminum . . . ; Skrze Pána našeho . . .

5. února

Sv. Háty (Agaty)

panny a mučed., † 250 v Katanii na Sicilii

Introitus

Vstup

Gaudeámus omnes in
 Dómino, diem festum ce-
 lebrántes sub honóre beá-
 tae Ágathae Vírginis et
 Mártýris: de cujus pas-
 síone gaudent Ángeli, et
 collaúdant Fílium Dei. Ps.
 44, 2. Eructávit cor meum
 verbum bonum: dico ego
 ópera mea regi. V. Gló-
 ria Patri.

Radujme se všichni v
 v Pánu, svátek slavíce na
 na počest svaté Háty, pan-
 ny a mučednice, z jejíž
 slavnosti se radují An-
 dělé, chválíce jednomysl-
 ně Syna Božího. Ž. 44, 2.
 Srdce moje kypí slovem
 blahým, věnuji své dílo
 Králi. V. Sláva Otci i Sy-
 nu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Modlitba

Deus, qui inter cétera
 poténtiae tuae mirácula
 étiam in sexu frágili vic-
 tóriam Martýrii contulísti:
 concéde propítius; ut qui
 beátae Ágathae Vírginis
 et Mártýris tuae natalítia
 cólimus, per ejus ad te
 exémpla gradiámur. Per
 Dóminum nostrum . . .

Bože, jenž jsi mezi o-
 statními zázraky své moci
 také slabému pohlaví ví-
 tězství mučednictví pro-
 půjčil, popřej milostivě,
 abychom svaté Háty, pan-
 ny a mučednice tvé, na-
 rozeniny slavíce, podle
 jejího příkladu k tobě spěli.
 Skrze Pána našeho . . .

7 době svatopostní: připomínka všedního dne; jeho Evan-
 gelium na konci mše.

Léctio

Čtení

Epístolae beáti Pauli
 Apóstoli ad Corínthos
 1. cap. 1., 26-31.

z prvního listu sv. Apoš-
 tola Pavla ke Korintským
 1. 26-31.

Fratres: Vidéte voca-
 tíonem vestram, quia non
 multi sapiéntes secúndum

Bratři: Hledťte na své
 povolání, že nemnoho
 moudrých podle těla, ne-

carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quae stulta sunt mundi, elégit Deus, ut confúndat sapiéntes: et infirma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia: et ignobília mundi, et contemptibília elégit Deus, et ea quae non sunt, ut ea quae sunt, destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redéemptio: ut, quemádmodum scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Graduale. Ps. 45, 6.

Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. V. Ib. 5. Flúminis ímpetus laetificat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 118, 46. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar. Allelúja.

Po Devítnsku místo Aleluja s veršem říká se Traktus. Ž. 125, 5-6. (str. 23*).

†Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matt. c. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisei

mnoho mocných, nemnoho urozených jest povoláno, ale co jest pošetilé ve světě, to vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a co slabé jest ve světě, to vyvolil si Bůh, aby zahanbil silné, a co neurozené jest ve světě a opovržené a čeho není, to vyvolil Bůh, aby zkazil to, co jest, aby žádné tělo se neclubilo před Bohem. Z něho však vy jste v Kristu Ježíši, který nám jest učiněn od Boha moudrostí a spravedlností a posvěcením i vykoupením, aby se stalo, co jest psáno: „Kdo se chlubí, v Pánu se chlub.“

Stupňový zpěv. Ž. 45.

Pomáhá jí Bůh tváří svou; Bůh jest v ní, nepohne se. V. tamt. 5. Řeky proud obveseluje město Boží; posvětil svůj stánek Nejvyšší.

Aleluja, aleluja. Ž. 118, 46. Budu mluviti o příkazech tvých před králi, a nebudu zahanbena. Aleluja.

†Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 3-12.

Za onoho času přistoupili k Ježíšovi fariseové a

tentantes eum, et dicentes: Si licet homini dimittere uxorem suam, quacúmque ex causa? Qui respondens, ait eis: Non legistis, quia qui fecit hominem ab initio, masculinum et feminam fecit eos? et dixit: Propter hoc dimittet homo patrem et matrem, et adhaerebit uxori suae, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet. Dicunt illi: Quid ergo Moyses mandavit dare libellum repudii, et dimittere? Ait illis: Quoniam Moyses ad duritiam cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras: ab initio autem non fuit sic. Dico autem vobis, quia quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, et aliam duxerit, moechatur: et qui dimissam duxerit, moechatur. Dicunt ei discipuli ejus: Si ita est causa hominis cum uxore, non expedit nubere. Qui dixit illis: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunuchi, qui de matris útero sic nati sunt: et sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus: et sunt eunuchi, qui seipsos castraverunt propter reg-

pokoušeli ho, řkouce: „Je-li dovoleno člověku propustiti manželku svou z příčiny kterékoliv?“ On pak odpovídaje řekl jim: „Což jste nečetli, že ten, který stvořil člověka, na počátku mužem a ženou je učinil a řekl: ‚Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své, a budou dva v těle jednom?‘ Nejsou tedy více již dva, nýbrž jedno tělo. Nuže, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“ Řekli jemu: „Proč tedy přikázal Mojžíš dáti lístek zápuďný a propustiti?“ Dí jim: „Pro tvrdost srdce vašeho dopustil vám Mojžíš propouštění manželky vaše, ale od počátku nebylo tak. Pravím však vám: Kdo propustí manželku svou leč pro smilství a pojme jinou, cizoloží, a kdo pojme propuštěnou, cizoloží.“ Řkou jemu učedníci jeho: „Takový-li jest poměr mezi mužem a ženou, není dobře ženiti se.“ On pak řekl jim: „Ne všichni chápají slova toho, nýbrž ti, jimž jest dáno. Jsouť panicové, kteří se tak narodili z matky a jsou panicové, kteří učiněni jsou jimi od lidí, a jsou panicové, kteří sami oddali se panictví pro království

num coelórum. Qui potest nebeské. Kdo může chá-
cápere, cápiat. pati, chápej.“

Offertorium. Ps. 44,15. Obětování. Ž. 44, 15.

Afferéntur regi vírgines Panny přivádějí se s ní
post eam: próximae ejus ke Králi, družky její při-
afferéntur tibi. vádějí se k tobě.

Secreta

Súscipe, Dómine, mú-
nera, quae in beátae Ága-
thae Vírginis et Mártiris
tuae solemnitáte deféri-
mus: cujus nos confídi-
mus patrocínio liberári.
Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které
ti přinášíme o slavnosti
svaté Háty, panny a mu-
čednice tvé, jejíž ochranou
doufáme dojítí spásy.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista . . .

Communio

Qui me dignátus est ab
omni plaga curáre, et mam-
millam meam meo péctori
restitúere, ipsum ínvoco
Deum vivum.

K přijímání

Ten, jenž mne ráčil vy-
hojiti z veškeré rány a
mé hrudi vrátil mé ňad-
ro, toho vzývám, Boha
živého.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dó-
mine, sumpta mystéria: et
intercedénte beáta Ágatha
VírGINE et Mártire tua,
sempitérna protectióne
confírment. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum..

Po přijímání

Nechť nám jsou nápo-
mocna, Pane, přijatá ta-
jemství a na přímluvu sv.
Háty, panny a mučednice
tvé, ať učiní, bychom z u-
stavičné záštity těšiti se
mohli. Skrze Pána našeho.

6. února

Sv. Tita

biskupa a vyznavače, † ke konci 1. stol.
na Krétě

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Ti-
tum Confessórem tuum at-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého
Tita, vyznavače svého a

que Pontíficem apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, juste et pie vivéntes in hoc saeculo, ad coeléstem pátriam pervenire mereámur. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Doroty ze mše „Me exspect.“ (str. 68*, 71*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evangelium na konci mše) a připomínka sv. Doroty.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra; sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes, quae apud illos sunt: dignus est enim operárius

biskupa, okrášlil apoštolskými ctnostmi, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímluvu, abychom, spravedlivě a zbožně žijíce na tomto světě, zasloužili si dospěti k nebeské vlasti. Skrze Pána našeho . . .

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 1-11.

Za onoho času: Vyvolil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je po dvou před sebou do každého města i místa, kam hodlal sám přijíti. I pravil k nim: „Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou. Jděte; hle, já posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste sebou měšce, ani mošny, ani obuvi, a nikoho na cestě nepozdravujte! Vejdouce do domu, řekněte napřed: ‚Pokoj domu tomuto.‘ A bude-li tam člověk pokoje hodný, spočine na něm pokoj váš, pak-li ne, vrátí se k vám. V tom domě pak zůstávejte jedouce a pijíce, co mají: neboť hoden jest dělník mzdy své. Nepřecházejte z domu do domu. A když vejdete do města a přijmou vás, jezte tam, co vám předloží a

mercéde sua. Nolíte transire de domo in domum. Et in quamcúmque civitate intraveritis, et suscéperint vos, manducáte quae apponúntur vobis: et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

uzdravujte nemocné, kteří jsou v něm, a rcete jim: „Přiblížilo se k vám království Boží.“

I v našich časech by byla žeň hojná, ale dělníků na vinici Pázně je málo. Věřící sami mají se o kněze modlití. Bez kněze není Oběti a bez Oběti je na tomto světě pusto a smutno.

6. února

Sv. Doroty

panny a mučednice, † kolem 311

Mše sv. „Me exspect.“ (str. 68*).

Připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

7. února

Sv. Romualda

opata, † 1027 v Itálii

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*).

Připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

8. února

Sv. Jana z Mathy

vyznavače, 1213 v Římě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui per sanctum Joánnem Órdinem sanctíssimae Trinitátis, ad rediméndum de potestate Saracenórum captivos, coelitus institúere dignátus es: praesta, quaesumus, ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitate

Bože, jenž jsi ráčil skrze svatého Jana s nebes založiti řád nejsvětější Trojice k vykupování otroků z moci Saracenů, uděl, prosíme, abychom jeho přímluvnými zásluhami s tvou pomocí vysvobození byli z otroctví těla a du-

córpōris et ánimae, te ad-
juvánte, liberémur. Per
Dóminum.

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

9. února

Sv. Cyrila Alexandrinského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 444 v Alexandrii

Mše sv. „In medio“ (str. 53*), Credo, vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Cy-
rillum Confessórem tuum
atque Pontíficem divínae
maternitátis beatíssimae
Víriginis Maríae assertó-
rem invictum effecísti:
concéde, ipso intercedén-
te; ut, qui vere eam Ge-
netricem Dei crédimus,
matérna ejúsdem protec-
tíone salvémur. Per Dó-
minum.

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého
Cyrila, vyznavače svého
a biskupa, nepřemoženým
obhájcem materství nej-
blah. Panny Marie učinil,
dej na jeho přímlovu, aby-
chom, kteří věříme, že jest
opravdu Bohorodičkou,
její mateřskou ochranou
spaseni byli. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista, Sy-
na tvého . . .

Připomínka sv. Apolonie ze mše „Loquebar“ (str. 64*, 67*, 68*).

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Ev. na konci mše) a sv. Apolonie.

Secreta

Múnera nostra, omní-
potens Deus, benignus réspice:
ut, intercedénte beáto
Cyrillo, praesta; ut uni-
génitum tuum Jesum Chris-
tum, Dóminum nostrum
in tua tecum glória coae-
térnum, in córdibus nos-
tris digne suscípere me-
reámur: Qui tecum vivit,
et regnat in unitáte . . .

Tichá modlitba

Na dary naše, všemo-
houcí Bože, dobrotivě
shlédni, a na přímlovu
svatého Cyrila uděl, aby-
chom si zasloužili jedno-
rozeného tvého Ježíše
Krista, Pána našeho, jenž
je ve slávě tvé s tebou
souvěčný, do srdcí svých
hodně přijmouti. Jenž s
tebou žije . . .

Postcommunio

Divinis, Dómine, refécti
mystériis, te súpplices de-
precámur: ut, exémplis
et méritis beáti Cyrílli
Pontíficis adjúti, sanctís-
simae Genetríci Unigéniti
tui digne famulári valeá-
mus: Qui tecum vivit et
regnat in unitáte Spíritus
Sancto Deus . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce, Pa-
ne, božskými tajemstvími,
pokorně tebe prosíme,
abychom, podporování
jsouce příklady a záslu-
hami svatého biskuba Cy-
rila, přesvaté Rodičce Jed-
norozeného tvého hodně
sloužiti mohli. Jenž s te-
bou žije . . .

9. února

Sv. Apolonie

panny a mučednice, † 250 v Alexandrii

Mše sv. „Loquebar“ (str. 63*)

Připomínka sv. Cyrila Alex. (z předešlé mše).

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Cyrila Alex.

10. února

Sv. Scholastiky

panny, † kolem 541 u Montecassina

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ánimam beá-
tae Vírginis tuae Scholás-
ticae ad ostendéntem inno-
céntiae viam, in colúmbae
spécie coelum penetráre
fecísti: da nobis ejus mé-
ritis et précibus ita inno-
cénter vívere; ut ad ae-
térna mereámur gaúdia
perveníre. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi duši sva-
té panny tvé Scholastiky,
abys ukázal její cestu ne-
vinnosti, k nebi dal vzlét-
nouti v podobě holubice,
dej nám, abychom si za-
sloužili dosáhnouti radostí
věčných. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista, Syna
tvého, jenž s tebou žije . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (jeho Evang. na konci mše).

11. února

Zjevení Neposkvrněné Panny Marie

11. února 1858 v Lourdes

Introitus. Apoc. 21, 2. Vstup. Zjev. sv. Jana 21.

<p>Vidi civitatem sanctam, Jerúsalem novam, descendentem de caelo a Deo, paratam sicut sponsam, ornatam viro suo. Ps. 44, 2. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. V. Glória Patri et Filio . . .</p>	<p>Viděl jsem město svaté, Jerusalemem nový, jak sestupuje s nebe od Boha, jsa připraven jako nevěsta vzdobená pro muže svého. Ž. 44, 2. Srdce mé kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .</p>
---	--

Oratio

Deus, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti: supplices a te quaesumus; ut, ejusdem Virginis Apparitionem celebrantes, salutem mentis et corporis consequamur. Per eundem Dominum nostrum.

Modlitba

Bože, jenž jsi neposkvrněným Početím Panny svému Synu důstojný přibytok připravil, pokorně od tebe žádáme, abychom, oslavující Zjevení téže Panny, dosáhli spásy duše a těla. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

· V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Lectio

libri Apocalypsis beati Joannis Apóstoli. c. 11.

Čtení

ze Zjevení sv. Jana Apóstola. 11, 19; 12, 1 a 10.

Apertum est templum Dei in caelo: et visa est arca testamenti ejus in templo ejus, et facta sunt fulgura et voces et terraemotus et granda magna. Et signum magnum apparuit in caelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capi-

I otevřel se chrám Boží na nebi a ukázala se archa úmluvy jeho ve chrámě jeho, a nastalo blýskání a hřímání a hromobití veliké. I ukázalo se veliké znamení v nebi: Žena oděná sluncem a měsíc pod nohama jejíma, a na hlavě její koru-

te ejus coróna stellárum
duódecim. Et audívi vo-
cem magnam in caelo di-
céntem: Nunc facta est
salus et virtus, et regnum
Dei nostri et potéstas
Christi ejus.

Graduale. Cant. 2, 12.

Flores apparuérunt in
terra nostra, tempus pu-
tatiónis advénit, vox túr-
turis audíta est in terra
nostra. V. Ibid., 10 et 14.
Surge, amíca mea, speci-
ósa mea, et veni: colúm-
ba mea in foramínibus
petrae, in cavérna macé-
riae.

Allelúja, allelúja. V. O-
sténde mihi fáciem tuam,
sonet vox tua in áuribus
meis: vox enim tua dul-
cis, et fácies tua decóra.
Allelúja.

Po Devětníku říká se místo Aleluja s veršem:

Traktus. Judith 15, 10.

Tu glória Jerúsalem, tu
laetítia Israel, tu honori-
ficéntia pópuli nostri. V.
Cant. 4, 7. Tota pulchra
es, María: et mácula ori-
ginális non est in te. V.
Felix es, sacra Virgo Ma-
ría, et omni laude dignís-
sima, quae serpéntis ca-
put virgíneo pede contri-
vísti.

† Sequéntia sancti E-
vangélii secúndum Lucam.

In illo témpore; Missus

na z dvanácti hvězd. A
uslyšel jsem hlas veliký
v nebi an praví: „Nyní
stala se spása a síla a krá-
lovství Boha našeho i moc
Pomazaného jeho.

Stupňový zpěv. Vel. 2.

Květy se objevily v na-
ší zemi, čas ořezu při-
šel, hlas hrdličky slyšeti
je v zemi naší. V. tamt.
10 a 14. Povstaň, přítel-
kyně má, krásko má, a
vyjdi, hubičko má v ro-
klích hory, v trhlinách
skály.

Aleluja, aleluja. V. U-
kaž mi tvář svou, ať zní
hlas tvůj sluchu mému!
Jeť hlas tvůj sladký a tvář
tvá spanilá. Aleluja.

Traktus. Judit 15, 10.

Ty jsi slávou Jerusale-
ma, ty jsi radostí Israele,
ty jsi ctí lidu našeho. V.
Velepíseň 4, 7. Všecka
krásná jsi Maria, a po-
skvrny prvotní není na
tobě. V. Šťastná jsi, sva-
tá Panno Maria, a veške-
ré chvály nejhodnější, kte-
rá jsi panenskou nohou
potřela hlavu hada.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 1, 26-31.

Za onoho času anděl

est Ángelus Gábríel a Deo in civitátem Galiláeae, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam vi-ro, cui nomen erat Jo-seph, de domo David, et nomen Vírginis Marí-a. Et ingræssus Ángelus ad eam dixit: Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedíc-ta tu in muliéribus. Quae cum audisset, turbáta est in sermóne ejus: et cogi-tábat, qualis esset ista sa-lutátio. Et ait Ángelus ei: Ne timeas, Marí-a, inve-nísti enim grátiam apud Deum: ecce, concípies in útero et páries fílium, et vocábis nomen ejus Je-sum. Et dicitur Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave, grátia plena; Dóminus tecum: benedíc-ta tu in muliéribus.

Secreta

Hóstia laudis, quam ti-bi, Dómine, per mérita gloriósae et immaculátae Vírginis offérimus, sit ti-bi in odórem suavítatis, et nobis optátam cónfe-rat córporis et ánimae sa-nitátem. Per Dóminum.

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Ps. 64, 10.

Visitásti terram et ine-briásti eam, multiplicásti locupletáre eam.

Gabriel poslán byl od Bo-ha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, k panně zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Hle počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš.

Následuje Credo.

Obětování. Luk. 1., 28.

Zdravas, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami.

Tichá modlitba

Oběť chvály, kterou to-bě, Pane, skrze zásluhy slavné a neposkvrněné Panny obětujeme, buďž Tobě líbeznou vůní a nám nechť udělí žádané zdra-ví těla i duše. Skrze Pá-na našeho . . .

K přijímání. Ž. 64, 10.

Navštívil jsi zemi a na-pojil jsi ji, štědře jsi ji obohatil.

Postcommunio

Quos caelésti, Dómine, aliménto satiásti, súblevet délixtera Genetrícis tuae immaculátae: ut ad aetérnam pátriam, ipsa adjuvánte, pervenire mereámur: Qui vivis.

Po přijímání

Které jsi, Pane, nebeským pokrmem nasýtil, nechť podepře pravice neposkvrněné tvé Rodičky, abychom si s její pomocí zasloužili do věčné vlasti dojíti. Jenž žiješ . . .

12. února

Sv. Sedmi zakladatelů Řádu Servitů
vyznavačů, † v 13. stol. na Monte Senario
u Florencie

Introitus. Sap. 10, 20-21. Vstup. Moudr. 10, 20-51.

Justi decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: quóniam sapiéntia apéruit os mutum et linguas infántium fecit disertas. Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra! V. Glória Patri . . .

Spravedliví zpívali, Pane, tvému svatému jménu, a tvou vítěznou ruku chválili svorně, neboť moudrost otevřela ústa němých a jazyky nemluvnat učinila výmluvné. Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po veškeré zemi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož . . .

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, ad recoléndam memóriam dolórum sanctissimae Genetrícis tuae, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári fletibus, ut perfruámur et gaúdiis. Qui vivis.

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi Církev svou, k uctění památky bolesti přesvaté Rodičky své, sedmi svatými Otci obohatil novou rodinou jejich Sluhů (Servitů), uděl milostivě, abychom se tak spojili s jejich lkáním, bychom požívali i jejich radostí. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Ve svatopostním čase připomínka všedního dne (s jeho Ev. na konci mše).

L é c t i o

Č t e n í

libri Sapiéntiae. Ec. 44, 1-15. z knihy Sirachovcovy 44.

Laudémus viros glorió-
sos et paréntes nostros
in generatióne sua. Mul-
tam glóriam fecit Dómi-
nus magnificéntia sua a
saéculo. Dominántes in
potestátibus suis, hómines
magni virtúte et prudén-
tia sua praéditi, nuntián-
tes in prophétis dignitá-
tem prophetárum, et im-
perántes in praesénti pó-
pulo, et virtúte prudén-
tiae sanctíssima verba. In
peritia sua requiréntes
modos músicos, et nar-
rántes cármina scripturá-
rum. Hómines dívites in
virtúte, pulchritúdinis stú-
dium habéntes: pacificán-
tes in dóminus suis. Omnes
isti in generatió nibus gen-
tis suae glóriam adépti
sunt, et in diébus suis ha-
béntur in laúdibus. Qui
de illis nati sunt, reliqué-
runt nomen narrándi lau-
des eórum. Et sunt, quo-
rum non est memória: pe-
riérunt, quasi qui non fú-
erint: et nati sunt, qua-
si non nati, et filii ipsó-
rum cum ipsis. Sed illi
viri misericórdiae sunt,
quorum pietátes non de-
fuérunt: cum sémine eó-
rum pérmanent bona, hae-
réditas sancta nepótes eó-
rum: et in testaméntis ste-

Chvalte muže slavné,
otce naše podle jejich po-
kolení. Mnoho slávy způ-
sobil jim Pán svou ve-
lebností od věku. Byli pa-
novníky ve svých říších,
mužové velicí mocí, mou-
drostí příslušnou byli ob-
dařeni, proroctvími doka-
zovali důstojnost proro-
ků; byli vůdci lidu dob-
svých, mocí své moudro-
sti svatou naukou ho ve-
dli, dovedně vymýšleli
způsoby zpěvu, a přísloví
písemně zaznamenávali;
muži bohatí, mocní, mi-
lovníci umění, pokojně
bydlili ve svých domech.
Ti všichni došli slávy v
současných pokoleních, a
za svého života měli chvá-
lu. Někteří z nich zroze-
ní zůstavili jméno, že hlá-
sána je chvála jejich; a
po jiných z nich nezůsta-
lo památky, zhynuli, ja-
koby nikdy nebyli, zrodi-
li se, jakoby se nebyli
zrodili, a synové jejich s
nimi. Ale tito jsou mužo-
vé omilostnění, jejichž
zbožné skutky nezanikly.
Potomstvu jejich zůstane
majetek jejich, svaté dě-
dictví jejich potomkům.
Ve smlouvách stojí po-
tomstvo jejich, a děti je-
jich k vůli nim. Až na vě-

tit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

Graduale. Is. 65, 23.

Electi mei non laborabunt frustra, neque germinabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, et nepotes eorum cum eis. V. Eccli. 44, 14. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem.

Alleluja, alleluja. V. Ibid., 15. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia. Alleluja.

Po Devětníku místo Aleluja s veršem říká se:

Tractus. Ps. 125, 5-6.

Qui seminant in lacrimis, in exultatione metent. V. Eúntes ibant et flebant, mittentes semina sua. V. Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

ky zůstává símě jejich, a sláva jejich nezanikne. Těla jejich v pokoji odpočívají, ale jméno jejich žije rod od rodu. Moudrost jejich vypravují pohané, a chválu jejich zvěstuje obec.

Rád Servitů chce zvláštním způsobem uctívat bolestnou Pannu Marii. Jeho zakladatelé byli vznešení muži z Florencie, v jejíž blízkosti vedli společný život.

Stupňový zpěv. Is. 65.

Vyvolenci moji nebudou se namáhat nadarmo, aniž raditi se ke zděšení, jsouť plémě požehnaných Hospodina a potomci jejich jsou s nimi. V. Sir. 44, 14. Těla jejich v pokoji odpočívají, ale jméno jejich žije rod od rodu.

Aleluja, aleluja. V. tamt.. Moudrost jejich vypravují pohané, a slávu jejich zvěstuje shromáždění věřících. Aleluja.

Tractus. Ž. 125, 5-6.

Kdož se slzami rozsévají, s radostí žíti budou. V. Vycházeli a plakali, rozsévajíce semena svá. V. Vraccí se však s jásotem, nesouce své snopy.

Offertorium. Is. 56, 7. Obětování. Is. 56, 7.

Adducam eos in montem sanctum meum, et laetificabo eos in domo orationis meae: holocausta eorum et victimae eorum placebunt mihi super altare meum.

Přivedu je na svou svatou horu, a obveselím je ve svém domě modlitby; jejich žertvy a oběti jejich budou se mi líbiti na mém oltáři.

Secreta

Accipe, quaesumus, Domine, hostias, quas tibi offerimus: et praesta; ut, intercedentibus Sanctis tuis, libera tibi mente serviamus, et per dolentis Virginis Genetricis Filii tui amore inflammemur. Per eundem Dominum.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, obětiny, které ti přinášíme a uděl, abychom na přímluvu Svatých tvých svobodným ti sloužili duchem a zapálení byli láskou k prebolestné Panně, Rodičce tvého Syna. Skrze téhož Pána našeho.

Communio. Joann. 15, 16.

K přijímání. 15, 16.

Ego vos elegi de mundo, ut eatis et fructum afferatis: et fructus vester maneat.

Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli plody, a užitek váš, aby zůstal.

Postcommunio

Po přijímání

Caeléstibus refecti mysteriis te, Domine, deprecamur: ut, quorum festa percipimus imitantes exempla; juxta Crucem Jesu cum María Matre ejus fideliter adstemus, et ejusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Občerstvení jsouce nebeskými tajemstvími, snažně těbe, Pane, prosíme, abychom, následující příklad těch, jejichž slavnost konáme, stáli věrně u kříže Ježíše s Marií, Matkou jeho, a plod jeho vykoupení zasloužili si obdržeti. Skrze téhož Pána našeho . . .

14. února

Sv. Valentina

kněze a mučedníka, † 269 v Římě

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beáti Valentíni Mártýris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a třetí modlitba Za přímlovu Svatých (str. 136, 138, 139).

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, oslavující narozeniny svatého mučedníka tvého Valentína, na jeho přímlovu od veškerého hrozícího nebezpečí vysvobození byli. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáto Valentíno Mártýre tuo, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a na přímlovu svatého Valentína, mučedníka tvého, chraň nás před veškerým nebezpečím. Skrze Pána . .

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et cóporis coeléste mystérium: ut, cujus exséquimur actiónem, intercedénte beáto Valentíno Mártýre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum. . .

Po přijímání

Budiž nám, Pane, nebeské tajemství obnovením duše a těla, abychom na přímlovu svatého Valentína, tvého mučedníka, pocítili účinek toho, co činíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. února

Sv. Faustína a Jovity

mučedníků, † 120 v Brescia

Mše sv. „Salus autem“ (str. 29*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše), třetí modlit. Za přímlovu Svatých (str. 136, 138, 139).

18. února

Sv. Simeona

biskupa a mučedníka, † 107 v Jerusalemě

Mše sv. „Statuit“ (str. 4*). Druhá modlitba Za přímlovu Svatých (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.

V době svatopostní Mše sv. ze všedního dne. Druhá modlitba: připomínka sv. Simeona (str. 5*, 8*) a třetí Za přimluvu Svatých.

22. února

Nastolení sv. Petra v Antiochii

Mše sv. „Statuit“ (str. 809), s připomínkou sv. Pavla (ne však sv. Prisky).

V době svatopostní po připomínce sv. Pavla připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

23. února

Sv. Petra Damiánského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve,
† 1072 ve Faenza v Itálii

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Concéde nos, quaesumus, omnipotens Deus: beáti Petri Confessoris tui atque Pontificis mónita et exémpa sectári; ut per terréstrium rerum contéptum aetérna gaúdia consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom následovali napominání a příkladu svatého Petra, vyznavače tvého a biskupa, bychom, povrhnuce světskými věcmi, dosáhli radostí věčných. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka svatvečera sv. Ap. Matěje (str. 1*, 4*). Credo. Poslední Evang. str. 3*.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a svatvečera sv. Ap. Matěje.

23. nebo 24. února

Svatvečer sv. Apoštola Matěje

Mše sv. „Ego autem“ (str. 1*).

V době svatopostní může se vzít také mše sv. všedního dne s připomínkou svatvečera. Evang. na konci mše (str. 3*).

24. nebo 25. února

Sv. Matěje

Apoštola

Vstup „Mihi autem“ (str. 756).

O r a t i o

Deus, qui beátum Mathíam Apostolorum tuórum collégio sociásti: tríbue, quaesumus; ut ejus interventióne tuae circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

L é c t i o

Áctuum Apostolorum
cap. 1, 15-26.

In diébus illis: Exsúr-gens Petrus in médio fratrum, dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam praedíxit Spíritus Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et

M o d l i t b a

Bože, jenž svatého Matěje přidružil sboru tvých Apoštolů, uděl, prosíme, abychom na jeho přímluvu pocífovali stále tvou lásku vůči nám. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Č t e n í

ze Skutků apoštolských
1, 15-26.

V těch dnech Petr povstav mezi bratry řekl (bylo pak pohromadě as sto dvacet osob): „Muži bratři, musilo se naplniti Písmo, které Duch Svátý předpověděl ústy Davidovými o Jidášovi, jenž se stal vůdcem těch, kteří jali Ježíše, neboť byl přičten k nám a obdržel účast v této službě naší. On vyzískal pole ze mzdy nepravosti a spadnuv střemhlav, rozpukl se v půli a vykydly se všechny vnitřnosti jeho. A vešlo to ve známost všem obyvatelům jerusalemským, takže pole ono bylo nazváno v řeči jejich Hakeldama, to jest pole krve. Jest totiž psáno v knize žalmů: „Ať spustne příbytek jeho a nebudiž nikoho, jenž by obýval v něm, a úrad jeho ať do-

non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens usque in diem, qua assúptus est a nobis, testem resurrectionis ejus nobiscum fieri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Matthíam. Et orántes, dixerunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et Apostolátus, de quo praevaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórurum ejus non fraudásti eum. V. Quóniam praevenísti eum in benedictionibus dulcédinis. V. Posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801). Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constitues eos príncipes super omnem terram: mé-

stane jiný.“ Musí tedy z těch mužů, kteří byli s námi po všechen čas, ve kterém Pán Ježíš obcoval mezi námi, počav od křtu Janova až do dne, ve kterém byl vzat od nás, — z těch jeden musí býti s námi svědkem vzkříšení jeho.“ I představili dva. Josefa, zvaného Barsabášem, jenž měl příjmi Justus, a Matěje, a modlíce se pravili: „Ty, Pane, jenž znáš srdce všech, ukaž, kterého z těchto dvou jsi vyvolil, aby dostal místo v této službě, totiž v úřadě apoštolském, z něhož Jidáš vystoupil, aby odešel na místo svoje.“ I odevzdali pro ně losy a los padl na Matěje, a byl přičten k jedenácti Apoštolům.

Epištola křtí volbu sv. Matěje, který byl jedním z 72 mučedníků, za Apoštola místo zrádného Jidáše, jenž si zoufal.

Tractus. Ž. 20, 3-4.

Žádost jeho duše udělil jsi mu a přání jeho rtů jsi mu neodepřel. V. Neb jsi mu vyšel vstříc se sladkým požehnáním. V. Vsadil jsi mu na hlavu korunu z drahokamů.

Obětování. Ž. 44, 17-18.

Učiníš je vládci po vši zemi, budou vzpomínati

mores erunt nómínis tui, jména tvého od pokolení
Dómine, in omni progénie do pokolení.
et generatióne.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine,
quas nómíni tuo sacrán-
das offérimus, sancti Ma-
thíae Apóstoli tui pro-
sequátur orátio: per quam
nos expiári fácias et de-
féndi. Per Dóminum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Tichá modlitba

Dary, Pane, které ti k
posvěcení obětujeme,
nechť přímluva svatého
Matěje, Apoštola tvého,
provází, kterou, učíš, nechť
jsme očištěni a chráněni.
Skrze Pána našeho . . .

Communio. Matth. 19, 28. **K přijímání.** Mat. 19, 28.

Vos, qui secúti estis me,
sedébitis super sedes, ju-
dicántes duódecim tribus
Israel.

Vy, kteří jste mne ná-
sledovali, seděti budete
na stolcích, soudíce dva-
náctero pokolení israel-
ských.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, om-
nípotens Deus: ut, per
haec sancta, quae sump-
simus, interveniénte beáto
Mathía Apóstolo tuo, vé-
niam consequámur et pa-
cem. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemo-
hucí Bože, abychom, skr-
ze toto svaté, co jsme při-
jali, na přímluvu svatého
Matěje, Apoštola tvého,
odpuštění dosáhli a míru.
Skrze Pána našeho . . .

Svátky v březnu

2. března

Blah. Anežky České

panny, † 1282 v Praze

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátam Agné-
tem Vírginem per regá-
lium deliciárum contémp-
tum et húmílem tuae cru-

Modlitba

Bože, jenž jsi blahosla-
venou Pannu Anežku po-
zvedl do nebe pro povrh-
nutí královskou nádherou

cis sequélam ad coelum a pro pokorné následo-
sublimásti: tríbue nobis, vání tvého kříže, uděl nám,
quaesumus; ut ejus pré- prosíme, abychom na její
cibus et imitatióne aetér- přimluvu a následováním
nae glóriae mereámur esse jí zasloužili si podílu na
partícipes: Qui vivis et.. věčné slávě. Jenž žiješ..

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang.
na konci mše).

3. března

Sv. Kunhuty

císařovny a panny

Mše sv. „Vultum tuum“ (str. 77*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátae Ku-
negúndi Vírgini tuae ter-
réna despícere, et ad coe-
léstis impérii culmen an-
heláre tribuísti: concéde,
quaesumus; ut ejus mérit-
tis et imitatióne, caltátis
mundi illécebris, ad gaú-
dia aetérna secúri perve-
nire valeámus. Per Dómi-
num.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang.
na konci mše).

Bože, jenž jsi svaté Kun-
hutě, panně své, udělil, aby
povrhla světskými věcmi
a dychtila po dosažení vr-
cholu nebeského císařství,
uděl, prosíme, abychom
jejími zásluhami a násle-
dováním jí šlapající po
rozkoších světa, do věčné
radosti bezpečně dospěti
mohli. Skrze Pána . . .

4. března

Sv. Kazimíra

v y z n a v a č e, † 1484 v e V i l n ě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui inter regáles
delicias, et mundi illéce-
bras sanctum Casimírum
virtúte constántiae robo-
rásti: quaesumus: ut ejus
intercessióne fidéles tui
térrena despícient, et ad

Bože, jenž jsi svatého
Kazimíra uprostřed krá-
lovského přepychu a roz-
koší světa ctností vytrva-
losti posílil, prosíme, aby
věrní tvoji na jeho pří-
mluvu pohrdali světskými

coeléstia semper adspí- věcmi a po nebeských
rent. Per Dóminum . . . vždycky dychtili. Skrze ..

Připomínka Přenesení ostatků sv. Václava (str. 868) a sv. Lucia (str. 9*, 12*).

V době svatopostní připomínka Přenesení ostatků sv. Václava, všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Lucia. Credo.

4. března

Sv. Lucia I.,

papeže a mučedníka, † 254

Mše sv. „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Připomínka Přenesení ostatků sv. Václava (str. 868) a sv. Kazimíra (str. 867, 55*, 56*).

V době svatopostní připomínka Přenesení ostatků sv. Václava, všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Kazimíra (str. 867, 55*, 56*).

4. března

(v pražské církev. provincii)

Přenesení ostatků sv. Václava

vévody a mučedníka

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Concéde, quaesumus,
plebi tuae, omnipotens
Deus: ut, quae beáti Ven-
ceslái Mártiris tui trans-
latióne laetátur in terris,
ejúsdem aetérna societáte
perfruátur in coelis. Per
Dóminum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, lidu své-
mu, všemohoucí Bože, aby,
jenž se na zemi raduje z
přenesení sv. Václava, mu-
čedníka tvého, jeho věč-
ného společenství požíval
v nebi. Skrze Pána naše-
ho Ježíše Krista . . .

V době svatopostní připomínka sv. Kazimíra (viz předešlou mši), všedního dne a sv. Lucia (viz předešl. mši).

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*). Credo.

Secreta

Mártiris tui Venceslái
précibus, Dómine, plebis
tuae dona sanctifica: ut,
quae tibi tuo grata sunt
institúto, gratióra fiant

Tichá modlitba

Na přimlůvu mučedníka
tvého Václava, Pane, da-
ry lidu svého posvěť, aby,
jež ti jsou pro tvé usta-
novení milé, přimlůvou

patrocínio supplicántis. prosícího ještě milejšími
Per Dóminum . . . se staly. Skrže Pána . . .

Postcommunio

Sumptis, Dómine, remédiis coeléstibus tuórum mundéntur corda fidélium: ut beáti Mártyris tui Venceslái translatiónem, quam sacris mystériis laeti recólimus, pia devotióne prosequámur. Per Dóminum nostrum . . .

P o p ř i j í m á n í

Přijatými nebeskými léky, Pane, nechť jsou očištěna srdce tvých věřících, abychom přenesení svatého mučedníka tvého Václava, které si s radostí při svatých tajemstvích připomínáme, se zbožnou oddaností ctili. Skrže . . .

6. března

Sv. Perpetuy a Felicity

mučednic, † 202 v Karthagu

Mše sv. „Me exspect.“ (str. 82*), vyjímaje:

O r a t i o

Da nobis, quaesumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuae et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non possumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóm.

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, vítězné palmy svatých mučednictvých Perpetuy a Felicity ustavičnou zbožností uctívati, abychom, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými je uctívali službami. Skrže Pána našeho . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

S e c r e t a

Inténde, quaesumus, Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártyrum Perpétuae et Felicitátis festivitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulísti, ita nobis

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti mučednice Perpetuy a Felicity, abys, jako jsi jim skrže tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpuštění štědře daroval.

indulgéntiam largiáris. Skrze Pána našeho Ježíše
Per Dóminum . . . Krista, Syna tvého . . .

P o s t c o m m u n i o

Mýsticis, Dómine, repléti sumus votis et gáudiis: praesta, quaesumus, ut intercessiónibus sanctárum Mártýrum tuárum Perpétuae et Felicitátis, quae temporáliter ágimus, spirituáliter consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

P o p ř i j í m á n í

Naplnění jsme, Pane, tajemnými dary a radostmi; uděl, prosíme, abychom na přímluvu svatých mučednic tvých Perpetuy a Felicity, co v čase konáme, toho duchovně dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

7. března

Sv. Tomáše Akvinského

vyznavače a Učitele Církvě, † 1274
ve Fossanova v Itálii

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui Ecclesiám tuam beáti Thomae Confessoris tui mira eruditíone claríficas, et sancta operatíone fecúndas: da nobis, quaesumus; et quae dócuit intelléctu conspícere, et quae egit, imitatíone complére. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž Církev svou oslavuješ podivuhodnou učeností svatého vyznavače svého Tomáše a svatou činností oplodňuješ, dej nám, prosíme, rozumem chápati, co učil a následováním plnit, co činil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

L é c t i o

libri Sapiéntiae. c. 7, 7-14.

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiae: et praepósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in com-

Č t e n í

z knihy Moudrosti 7, 7-14.

Modlil jsem se i byl mi dán rozum, vzýval jsem Boha, i všel do mne duch moudrosti. Vážil jsem si jí nad žezla a trůny, a bohatství za nic jsem po-

paratióne illius: nec comparávi illi lápidem pretiósium: quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exigua, et tamquam lutum aestimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salutem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inexstinguibile est lumen illius. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honestas per manus illius, et laetátus sum in ómnibus: quóniam antecedebat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictiÓne didici, et sine invidia commúnico, et honestátem illius non abscóndo. Infinitus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplínae dona commendáti.

kládal proti ní. Aniž jsem přirovňával k ní drahého kamene; neboť všeliké zlato u přirovnání k ní je troška písku, a za bláto dlužno pokládati stříbro proti ní. Nad zdraví a krásu zamiloval jsem si ji a dal jsem jí přednost před světlem světa, ježto neuhasitelné je světlo její. Než spolu s ní přišlo mi všechno dobré a nescíslné bohatství skrze ruce její. I veselil jsem se ze všech věcí, protože moudrost jest jejich velitelkou. A nevěděl jsem kdysi, že je všech těch věcí matkou. Jako jsem se jí nezištně naučil, tak se bez závisti o ni sdílím, bohatství jejího neukrývám, jeť nevyčerpateľným pokladem lidem, kdož ho užívají, získávají si přátelství Boží, doporučení jsouce dary, jež ukázněnost přináší.

8. března

Sv. Jana z Boha

v y z n a v a č e, † 1550 v G r a n a d ě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui beátum Joánem, tuo amore succénsum, inter flammam innóxiu incédere fecisti, et per eum Ecclésiám tuam

Bože, jenž jsi svatému Janu, láskou k tobě záníceného, dal neporušenému kráčetí plameny a jím Církev svou novým oplod-

nova prole fecundasti: nil řádem, uděl pro jeho
 praesta ipsius suffraganti- přimluvné zásluhy, aby
 bus méritis, ut igne cari- ohněmlásky tvé naše chyby
 tátis tuae vítia nostra cu- byly vyzdraveny a pro-
 réntur, et remédia nobis středky pro věčnost nám
 aeterna provéniant. Per vzešly. Skrze Pána naše-
 Dóminum nostrum... ho Ježíše Krista...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang.
 na konci mše).

Evangelium Mat. 22, 34-46 (str. 699).

9. března

Sv. Františky Římské

v d o v y, † 1440 v Ř í m ě

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui beátam Fran-
 císcam fámulam tuam, in-
 ter cétera grátiae tuae
 dona, familiári Ángeli con-
 suetúdice decorásti: con-
 céde, quaesumus; ut in-
 tercessiόνis ejus auxílio,
 Angelórum consórtium
 cónsequi mereámur. Per
 Dóminum nostrum...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang.
 na konci mše).

Bože, jenž jsi svatou
 služebnici svou Františku
 mezi jinými dary své mi-
 losti také důvěrným sty-
 kem s andělem vyzname-
 nal, uděl, prosíme, aby-
 chom pomocí její přimluvy
 zasloužili si dosáhnouti
 společenství s anděly.
 Skrze Pána našeho...

10. března

Sv. Čtyřiceti mučedníků

† k o l e m 320 v S e b a s t e v A r m e n i i

Introitus. Ps. 33, 18.

V s t u p. Ž. 33, 18.

Clamavérunt justi, et
 Dóminus exaudivit eos:
 et ex ómnibus tribulatió-
 nibus eórum liberávit eos.
 Ps. ib. 2. Benedícam Dó-
 minum in omni témpore:

Spravedliví volali, a
 Pán je vyslyšel; ze všech
 jejich tísní je vsvobodil.
 Ž. tamt. 2. Velebit chci Pána
 v každém čase, vždycky
 budiž chvála jeho v mých

semper laus ejus in ore ústech. V. Sláva Otci meo. V. Glória Patri... i Synu i Duchu...

O r a t i o

M o d l i t b a

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriosos Mártýres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme poznali, jak silní byli slavní mučedníci ve svém vyznání, také okusili, jak laskavými přímluvci našimi u tebe byli. Skrze Pána našeho...

Připomínky všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).

Epištola Žid. 11, 33-39 (str. 817).

Graduale. Ps. 132, 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 132.

Ecce quam bonum et quam jucundum, habitare fratres in unum. V. Sicut unguentum in cápíte, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Hle jak je to dobré a utěšené, přebývají-li bratři svorně. V. Je to jako vonný olej na hlavě, který stékal na bradu Aronovu.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Ps. 31, 11. Obětování. Ž. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justí: et gloriámini, omnes recti corde.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a veselte se všichni, kdož jste upřímného srdce.

S e c r e t a

T i c h á m o d l i t b a

Preces, Dómine, tuorum respice oblationésque fidelium: ut et tibi gratae sint pro tuorum festivitáte Sanctórum, et nobis conferant tuae propitiatiónis auxiliium. Per Dóminum..

Na prosby a dary svých věřících, Pane, shlédni, aby i tobě byly příjemné o slavnosti tvých Svatých i nám zjednaly pomoc milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho...

Communio. Mat. 12, 50. K přijímání. Mat. 12.

Quicumque fecerit voluntátem Patris mei, qui

„Kdokoli činí vůli Otce mého, jenž je v nebesích,

in coelis est: ipse meus ten je mým bratrem i se-
frater, et soror, et mater strou i matkou“, praví
est, dicit Dóminus. Pán.

P o s t c o m m u n i o

Sanctórum tuórum, Dó-
mine, intercessióne placá-
tus: praesta, quaesumus;
ut, quae temporáli cele-
brámus actióne, perpétua
salvatióne capiámus. Per
Dóminum nostrum...

P o p ř i j í m á n í

Usmířen jsa, Pane, pří-
mluvou svých Svatých,
uděl, prosíme, abychom,
co slavíme skutkem čas-
ným, toho dosáhli spase-
ním věčným. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

12. března

Sv. Řehoře I.

papeže, vyznavače a Učitele Církve
† 604 v Římě

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Vstup Dan. 3, 84 a 87 (str. 9*).

O r a t i o

Deus, qui ánimae fá-
muli tui Gregórii aetér-
nae beatitúdinis praemia
contulísti: concéde pro-
pítius; ut, qui peccatórum
nostrórum póndere pré-
mimur, ejus apud te pré-
cibus sublevémur. Per Dó-
minum.

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

G r a d u a l e. Ps. 109, 4 et 1.

Jurávit Dóminus, et non
poenitébit eum: Tu es
sacérdos in aetérnum se-
cúndum órđinem Melchí-
sedech. V. Dixit Dóminus
Dómino meo: Sede a dex-
tris meis.

Traktus 111, 1-3 (str. 41*).

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dal duši
služebníka svého Řehoře
odměnu věčné bláženosti,
uděl milostivě, abychom,
kteří jsme tisknuti vahou
svých hříchů, jeho při-
mluvami u tebe byli po-
zvednuti. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista...

S t u p ň o v ý z p ě v. Ž. 109.

Přisáhl Pán, a nebude
toho želeti: „Ty jsi kně-
zem na věky podle řádu
Melchisedechova.“ V. Řekl
Hospodin Pánu mému:
„Sed' po mé pravici“.

Offertorium. Ps. 88, 25. Obětování. Ž. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltabitur cornu ejus.

Secreta

Annue nobis, quaesumus, Dómine: ut intercessióne beáti Gregórii haec nobis prosit oblátio, quam immolándo totius mundi tribuísti relaxári delicta. Per Dóminum.

Postcommunio

Deus, qui beátum Gregorium Pontíficem Sanctorum tuorum méritis coaequásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpa. Per Dóminum.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním, a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Tichá modlitba

Uděl nám, prosíme, Pane, aby nám na přímluvu svatého Řehoře prospěla tato oběť, jejímž přinesením daroval jsi celému světu odpuštění hříchů. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Bože, jenž jsi svatého biskupa Řehoře Svatým svým v zásluhách rovným učinil, uděl milostivě, abychom, kteří slavnost jeho památky ctíme, také příklad života následovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

15. března

Sv. Klementa Marie Hofbauera

v y z n a v a č e, † 1820 v e V í d n i

Mše sv. „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Clementem Mariam miro fidei róboře et invíctae constantiae virtúte decorásti: ejus méritis et exémpis fac nos, qaesumus, ita fórtes in fide et caritáte fervéntes, ut praémia consequámur aetérna. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Klementa Marii podivuhodnou silou víry a ctností nepřemožitelné vytrvalosti okrášlil, učin nás, prosíme, jeho zásluhami a příkladem tak silnými ve víře a horoucími láskou, abychom dosáhli věčné odměny. Skrze . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Secreta

Ille nos, quaesumus, Domine, devotiónis ignis accéndat; quo beátus Clémens Maria, dum salutárem ófferet hóstiam, júgiter flagrávit. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Ten oheň zbožnosti, prosíme, Pane, nechť nás zapálí, kterým přinášeje spasnou oběť, svatý Klement Maria ustavičně pláne. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Caelésti pane reféctis concéde nobis, omnípotens Deus, ut beáti Clémentis exémplo in fortitúdi-
cibi illíus usque ad montem, qui Christus est, felíciter perveniámus. Qui tecum vivit . . .

Po přijímání

Všemohoucí Bože, uděl nám, nasyceným nebeským chlebem, abychom po příkladě svatého Klementa v síle onoho pokrmu šťastně došli k hoře, kterou je Kristus. Jenž s tebou žije . .

17. března

Sv. Patricia

biskupa a vyznavače, † 461

- Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad praedicándam géntibus glóriam tuam, beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem mittere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde: ut, quae nobis agénda praecipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil vyslati svatého Patricia, vyznavače a biskupa, aby hlásal pohanům tvou slávu, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímlovu, abychom, co nám konati narizuješ, to s tvým milosrdenstvím vykonati byli schopni. Skrže Pána . . .

Připomínka bl. Jana Sarkandra (viz násl. mši) a všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

17. března

Blah. Jana Sarkandra

mučedníka, † 1620 v Olomouci

Mše sv. „Laetabitur“ (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Joán-nem Mártýrem tuum in confessione verae fidei, et sacramentalis silentii custodia, virtute constantiae roborasti: praesta, quaesumus; ut contra adversa omnia ejus muniamur exemplis, et protegámur auxiliis. Per Dóminum.

Připomínka sv. Patricia (viz s jeho Evang. na konci mše).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctifica: et beáti Joánnis Mártýris tui intercessióne placátus, praesta; ut, qui ejus gloriósa confessióne laetámur, fidei constantiam imitémur. Per Dóminum.

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et corpóris coelésté mystérium: quod beáto Joánni Mártýri tuo constantiam in agóne praestitit, palmám-que triúmphi. Per Dóm.

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Jana, mučedníka svého, u vyznávání pravé víry a zachovávání svátostného mlčení ctností vytrvalostí posílil, uděl, prosíme, abychom proti všemu protivství jeho byli chráněni příklady a bráněni pomocí. Skrze Pána . . .

předešlou mši) a všedního dne

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě přinesené a usmířen jsa přímluvou blahosl. Jana, mučedníka svého, uděl, abychom, kteří se z jeho slavného vyznání radujeme, následovali i vytrvalost u víře. Skrze Pána..

Po přijímání

Budiž nám obnovou duše a těla, Pane, nebeské tajemství, které svatému Janu, mučedníku tvému, udělilo vytrvalost v boji a palmu vítězství. Skrze Pána . . .

18. března

Sv. Cyrila Jerusalemského

biskupa, vyznavače a Učitele Církve, † 386

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

O r a t i o

Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus, beáto Cyrillo Pontífice intercédente: te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere; ut inter oves, quae vocem ejus audiunt, perpetuo connumerari mereámur. Per eúndem Dóminum.

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).
Epištola z knihy Sir. 39, 6-14 (str. 52*).

† Sequéntia s. Evangélii
sec. Mattháeum. 10, 23-28.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Cum persecúentur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Amen, dico vobis, non consummábitis civitátes Israel, donec véniat Filius hóminis. Non est discíplus super magístrum nec servus super dóminum suum. Súfficit discípulo, ut sit sicut magíster ejus: et servo, sicut dóminus ejus. Si patremfámilias Beélzebub vocavérunt; quanto magis domésticos ejus? Ne ergo timuéritis eos. Nihil enim est opértum, quod non revelábitur: et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine; et quod in aure audítis, praedicáte super tecta. Et nolíte timére

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, na přímluvu svatého biskupa Cyrila, abychom tebe jako jediného pravého Boha a jež jsi poslal, Ježíše Krista, tak poznávali, abychom si zasloužili býti pro vždy připočteni mezi ovečky, které hlas jeho slyší. Skrze téhož Pána . . .

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 10, 23-28.

Za onoho času pravil Pán Ježíš učeníkům svým: „Když budou vás pronásledovati v městě tomto, utecte do jiného. Vpravdě pravím vám, vy nebudete u konce se všemi městy israelskými, až přijde Syn člověka. Není učeník nad mistra ani služebník nad pána svého. Dosti je učeníku, má-li se jako mistr jeho, a služebník, má-li se jako pán jeho. Jestliže hospodáře nazvali Beelzebubem, čím spíše domácí jeho? Nebojte se jich tedy, neboť nic není skryto, co nebude odkryto, a nic tajno, co nebude zvěděno. Co vám pravím ve tmě, povězte na světle, a co slyšíte v ucho, hlásejte na střeách. A nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo,

eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timeate eum, qui potest et animam et corpus perdere in gehennam. Credo.

Secreta

Réspice, Dómine, immaculátam hóstiam, quam tibi offérimus: et praesta; ut, méritis beáti Pontíficis et Confessóris tui Cyrílli, eam mundo corde suscipere studeámus. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Sacraménta Córporis et Sánguinis tui, quae súppsimus, Dómine Jesu Christe: beáti Cyrílli Pontíficis précibus, mentes et corda nostra sanctíficent; ut divínae consórtis natúrae éffici mereámur: Qui vivis et regnas.

duše však zabíti nemohou, ale bojte se spíše toho, jenž může duši i tělo zatratiti do pekla.“

Následuje Credo.

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, na neposkvrněnou oběť, kterou ti přinášíme, a uděl, abychom se snažili ji pro zásluhy svatého biskupa a vyznavače tvého Cyrila přijmouti s čistým srdcem. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Svátosti Těla a Krve tvé, které jsme přijali, Pane Ježíši Kriste, nechť duše a srdce naše posvětí, abychom si zasloužili státi se účastnými božské přirozenosti. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě . . .

19. března

Svatého Josefa

snoubence blah. Panny Marie, vyznavače

Jaké svatosti a čistoty musil sv. Josef býti, když jej Bůh ustanovil za pěstouna Bohočlověka a snoubence panenské jeho Matky! Tuto svou dvojí úlohu vykonával pokorně a rytířsky zároveň. Oba ty svěřené poklady chránil a skrýval podle přání Božského; nebylo pečlivějšího pěstouna a čistšího manžela! Od něho se mohou učit otcové dokonalému vykonávání povinností otcovských a manželé svaté úctě ke svým manželkám. Pro své skryté ctnosti za života byl po smrti Bohem odměněn velkou mocí přímluvnou.

Obracejme se tedy k němu s důvěrou ve všech svých potřebách.

Introitus. Ps. 91, 13-14. Vstup. Ž. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit: Spravedlivý kvete jako

sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Glória Patri . . .

O r a t i o

Sanctíssimae Genitrícis tuae Sponsi, quaesumus, Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis, et regnas..

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Epištola Sir. 45, 1-6 (str. 60*).

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Dómine, praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. V. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi. Allelúja, allelúja.

Tractus. Ps. 111, 1-5.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedícetur. V. Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

palma, jako cedr na Libanu roste, zasazen v domě Hospodinově, v síních domu Boha našeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Sluší se oslavovati Hospodina; opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. V. Sláva Otci.

M o d l i t b a

Prosíme tě, Pane, by nám zásluhami Snoubence přesvaté Rodičky tvé bylo zpomoženo, aby, čeho naše síly dosáhnouti nemožou, jeho přímluvou nám uděleno bylo. Jenž žiješ . . .

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Pane, přišel jsi mu vstříc se sladkými milostmi, vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. V. Života žádal od tebe, i dal jsi mu mnohost dní na všechny věky věkův. Aleluja, aleluja.

Traktus. Ž. 111, 1-5.

Blaze člověku, jenž se bojí Boha, jenž v příkázáních jeho velice si libuje. V. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých bude požehnáno. V. Sláva a bohatství jest v domě jeho, a spravedlivé skutky jeho potrvají na věky věků.

V čase velikonočním místo Stupňového zpěvu a Traktu říká se:

Allelúja, allelúja. V. Ecc. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. Allelúja. V. Oséae 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Evangelium Mat. 1, 18-21 (str. 85). Credo.

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88, 26.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso, et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (Allelúja.)

Secreta

Débitum tibi, Dómine, nostrae réddimus servitútis, suppliciter exorántes: ut, suffrágiis beáti Joseph Sponsi Gentrícis Fílii tui Jesu Christi, Dómini nostri, in nobis tua múnera tueáris, ob cujus venerándam festivitátem laudis tibi hóstias immolámus. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Preface: o sv. Josefu (str. 41).

Communio. Matth. 1, 20.

Joseph, fili David, noli timére accíperere Mariám cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. (Allelúja.)

Postcommunio

Adésto nobis, quaesumus, miséricors Deus; et, intercedénte pro nobis beáto Joseph Confessóre, tua

Římský misál

Aleluja, aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; šatem slávy přioděl jej. Aleluja. V. Os. 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie, pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 26.

Věrnost moje a milosrdenství moje bude s ním; ve jménu mém zvelebí se jeho moc. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Povinnost služebnosti své, Pane, vůči tobě plníme a snažně tě prosíme, abys v nás darů svých na přímluvu svatého Josefa, Snoubence Rodičky Syna tvého Ježíše Krista, Pána našeho, uchoval, k jehož vznešeného svátku oslavení oběti chvály tobě přinášíme. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Mat. 1, 20.

Josefe, synu Davidův, neboj se přijmouti Marii, manželku svou, neboť, co v ní jest zplozeno, z Ducha Svatého jest. (Aleluja.)

P o p ř í j í m á n í

Stůj při nás, prosíme, milosrdný Bože, a na přímluvu svatého Josefa, významně, opatruj v nás mi-

circa nos propiátus dona lostivě dary svoje. Skrze
custódi. Per Dóminum no- Pána našeho Ježíše Krista,
strum . . . Syna tvého.

21. března

Sv. Benedíkta

opata a zakladatele Řádu, † 543
na Montecassinu

Mše sv. „Os justi“ (str. 48*), vyjímaje:

Introitus

Vstup

Gaudeámus omnes in
Dómino, diem festum ce-
lebrántes sub honóre san-
cti Benedícti Abbátis: de
cujus sollemnitate gaudent
Ángeli et collaúdent Fí-
lium Dei. Ps. 47, 2. Magnus
Dóminus et laudábilis ni-
mis: in civitate Dei no-
stri, in monte sancto ejus.
V. Glória Patri . . .

Radujme se všichni v
Pánu, svátek slavice na
počest svatého Benedikta,
opata, z jehož slavnosti
radují se Andělé, chválíce
jednomyslně Syna Božího.
Ž. 47, 2. Veliký je Hospo-
din, a velmi hoden chvá-
ly, v městě našeho Boha,
na svaté hoře jeho. V. Slá-
va Otci . . .

O r a t i o

Modlitba

Omnípotens sempitérne
Deus, qui hodiérna die
carnis edúctum ergástulo
sanctíssimum Confessó-
rem tuum Benedíctum sub-
levásti ad caelum: con-
céde, quáesumus, haec
festa tuis fámulis celebrán-
tibus cunctórum véniam
delictórum: ut, qui exsul-
tántibus ánimis ejus cla-
ritáti congáudent, ipso
apud te interveniénte con-
sociéntur et méritis. Per
Dóminum nostrum . . .

Všemohoucí věčný Bo-
že, jenž jsi dnešního dne
přesvatého svého vyzna-
vače Benedikta, vyvede-
ného z vězení těla, po-
zvedl do nebes, uděl, pro-
síme, svým služebníkům,
konajícím tuto slavnost,
odpuštění všech hříchů,
aby, kteří s plesající du-
ší spoluradují se nad je-
ho jasností, na jeho pří-
mluvu u tebe měli i na
zásluhách podíl. Skrze Pá-
na našeho . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

L é c t i o

libri Sapiéntiae. Ecc. 50, 1-14.

Ecce! Conféssor magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex aedificátio, et excélsi parietes templi. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditíone. Qui praevaluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis: et ingríssum domus, et átrii amplificávit. Quasi stella matutína in médio nébulae, et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriae, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília, quae sunt in tránsitu aquae, et quasi thus rédolens in diébus aestátis. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne. Quasi vas auri sólídum, ornátum omni lápide pretiósó. Quasi olíva púllulans, et quasi cypréssus in altitúdinem se extóllens. Circa illum coróna fratrum: et quasi plantátio cedri in

Č t e n í

z knihy Moudrosti. Sir. 50.

Ejhle velekněz, který za svého života opravil dům Boží, za svých dnů opevnil chrám, plošinu chrámovou podepřel a zdvojit vysoké chrámové stěny. Za dnů jeho přetékal nádrže vodní a nad míru byly plné jako moře. Pečoval o svůj lid, aby nezhynul, a zmohl se na to, aby rozšířil město. Slavný byl proto, jak obcoval s lidem, a vchod do domu Božího a nádvoří rozšířil. Jako hvězda jitřní mezi mraky, jako plný měsíc ve svých dnech svítí a jako slunce skvoucí — tak on skvěl se v chrámě Božím. Jako skvoucí duha v nádherných oblacích. Jako růžový květ za dnů jarních. Jako lilie, které jsou u proudů vody. Jako vonný výhonek kadidla za dnů letních. Jako blýskající se oheň a kadidlo hořící v ohni. Jako nádoba z ryzího zlata ozdobená všemi drahokamy. Jak olíva nalévající v plody a jako cypřiš vysoko se pnoucí byl. Kolem něho věnec synů jako cedrové mlází na hoře libanské, tak okolo něho stáli jako kmeny palmové všichni synové A-ronovi ve své nádheře.

monte Líbano, sic circa illum steterunt, quasi rami palmae, et omnes filii Aaron in glória sua.

Sequentia

Laeta quies magni Ducis, Dona ferens novae lucis, Hódie recólitur.

Charis datur piae menti, Corde sonet in ardénti, Quidquid foris prómitur.

Hunc per callem Oriéntis Admirémur ascendéntis Patriárchae spéciem.

Amplum semen magnae prolis Illum fecit instar solis, Ábrahae persímilem.

Corvum cernis ministrántem, Hinc Eliám latitántem Specu nosce párvulo.

Eliséus dignoscátur, Cum secúris revocátur De torréntis álveo.

Illum Joseph candor morum, Illum Jacob futurórum Mens effécit cónscia.

Ipsé, memor suae gentis, Nos perdúcat in manéntis Semper Christi gáudia. Amen. (Allelúja.)

Secreta

Oblátis, Dómine, ad honórem sanctíssimi confessoris tui Benedícti placáre munéribus: et ipsíus intervéntu fámulis tuis tribue indulgéntiam peccatórum. Per Dóminum.

Svatému Patriarchu západních mnichů dávají se v dnešním Čtení krásná jména, kterých si svým životem i významem svého Řádu v Církví zasloužil.

Sekvence

Vůdce velkého smrt blažá světla nového dar nesusou, dnes se slaví vzpomínkou.

Milost proudí v duši zbožné, v srdci láskou hořícím zní, co se zevně zjevuje.

Po té cestě slunce z jitra obdivujme, jak vychází Patriarchy nádhera.

Hojné sémě pokolení učinil on, jako slunce, Abrahamu podoben.

Vidíš havrana, jak slouží; tam jak Eliáš se skrývá, popatř, v malé jeskyni.

Elisea lze v něm zřítí, když zpět čepel volána je z tůně prudké bystřiny.

Mravů čistých jako Josef; duše znalá budoucnosti Jakuba z něj vytváří.

On nechť myslí na své plémě, dovede nás do radostí, které v Kristu trvají. Amen. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Usmiř se, Pane, dary, obětovanými ke cti přesvatého vyznavače tvého Benedíkta, a na jeho přímlovu uděl služebníkům svým odpuštění hříchů. Skrze Pána . . .

Preface o sv. Otcí Benediktu

Vere dignum et justue; est, aequum et salutárm nos tibi semper et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum, Ducem et Magístrum caélitus edóctum, innumerábili multitúdiní filiórum statuísti. Quem et ómnium justórum spírítu replétum, et extra se raptum, lúminis tui splendóre collustrásti. Út in ipsa luce visiónis íntimae, mentis laxáto sinu, quam angústa essent ómnia inferióra deprehénderet. Per Christum, Dóminum nostrum. Quaprópter profúsis gáudiis, totus in orbe terrárum monachórum coetus exsúltat. Sed et supérnae virtútes, atque angélicae potestátes, hymnum glóriae tuae cóncinunt, sine fine dicéntes:

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi přesvatého vyznavače svého Benedikta nespočetnému množství dítek za Vůdce a Učitele nebesky vyučeného ustanovil; Jež jsi i, naplněného duchem všech spravedlivých a u vytržení jsoucího, leskem svého světla osvítil, aby v tomto světle vnitřního zření rozšířenou duší poznal, jak zde na zemi je všechno úzké. Skrze Krista, Pána našeho. Proto nechť u výlevu radosti celý zastup mnichů na okrsku zemském plesá. Ale i nebeské síly a andělské mocnosti chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Postcommunio

Percéptis, Dómine, Deus noster, salutáribus sacraméntis, humíliter deprecámur: ut, intercedénte sanctíssimo Benedícto, Confessóre tuo, quae pro illius veneránda gérimus solemnitáte, nobis proficiant ad salútem. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Přijavše, Pane, Bože náš, spasně svátosti, pokorně prosíme, aby na přímluvu přesvatého Benedikta, vyznavače tvého, co k uctění vznešené jeho slavnosti konáme, to nám prospělo k spáse. Skrze Pána našeho . . .

24. března

Sv. Archanděla Gabriela

Introitus. Ps. 102, 20.

Vstup. Ž. 102, 20.

Benedicite Dóminum, omnes Ángeli ejus: potentes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. ib. 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória...

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. Ž. tamt. 1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, svatému mému jeho. V. Sláva...

Oratio

Deus, qui inter céteros Ángelos, ad annuntiándum Incarnatiónis tuae mysterium, Gabriélem Archángelum elegísti: concéde propítius; ut, qui festum ejus celebrámus in terris, ipsíus patrocínium sentiámus in coelis. Qui vivis.

Modlitba

Bože, jenž jsi z ostatních Andělů vyvolil Archanděla Gabriela k zvěstování tajemství Vtělení svého, uděl milostivě, abychom, kteří jeho slavnost konáme na zemi, jeho ochranu pocífovali v nebi. Jenž žiješ...

Čtení

Daniélis Prophétae
cap. 9, 21-26.

In diébus illis: Ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a principio, cito volans tétigit me in témpore sacrificii vesper-tíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque: Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intelligeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni, ut indicárem tibi, quia vir

Léctio

z proroka Daniela
9, 21-26.

V těchto dnech: Aj-muž Gabriel, jež jsem byl viděl v předchozím vidění, rychle přiletěv dotekl se mne v dobu večerní oběti, poučil mne, mluvě se mnou řekl: „Danieli, nyní jsem vyšel, abych tě poučil, abys rozuměl. Na počátku proseb tvých vyšel výrok, a já jsem přišel, abych ti jej oznámil, neboť miláček jsi. Ty te-

desideriŕum es: tu ergo animadvérte sermŕnem, et intéllige visiŕnem. Septuagínta hebdomádes abbreviátae sunt super pŕpulum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummétur praevaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur visio et prophetía: et ungátur Sanctus sanctŕrum. Scito ergo, et animadvérte: ab éxitu sermŕnis ut iterum aedificétur Jerúsalem, usque ad Christum duces, hebdomádes septem, et hebdomádes sexagínta duae erunt: et rursus aedificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdomádes sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pŕpulus, qui eum negáturus est. Et civitátem et sanctuárium dissipábit pŕpulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio.

Graduale

Ps. 102, 20 et 1.

Benedícite Dŕminum, omnes Ángeli ejus, potentes virtúte, qui fáctis verbum ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dŕminum, et

dy pozoruj řeč a rozuměj vidění! Sedmdesát týdnů je stanoveno tvému národu a svatému městu tvému, aby zamezena byla neřest, aby konec vzal hřích, a zahlazena byla nepravost; aby přivedena byla věčná spravedlnost, aby se splnilo vidění i proroctví, aby pomázán byl Svatý svatých. Věz tedy a pozoruj: Od vyjití výroku, aby zase vystaven byl Jerusalelem až do Pomazaného, knížete, bude sedm týdnů a šedesát dva týdny; a zase vystavena bude ulice a zdi za tísnivých časů. A po těch šedesáti dvou týdnech zabít bude Pomazaný, a nebude jeho lid, který ho zapře. A město i svatyni rozmete národ s knížetem, který přijde; konec jeho zkáza a po válce uložené zpuštění.

Zvláštním způsobem měl Archanděl Gabriel býti účastněn při tajemství Vtělení Syna Božího. V dnešním Čtení oznamuje proroku Danielovi blíže čas, kdy se má Mesiáš objeviti mezi svým lidem.

Stupňový zpěv

Ž. 102, 20 a 1.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. V. Do-

omnia interióra mea nomen sanctum ejus.

brořeč, duše má, Hospodinu, a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho.

Tractus

Luc. 1, 28, 42, 31 et 35.

Ave, Maríá, grátia plena, Dóminus tecum. V. Benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui. V. Ecce concípies et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Emmánuel. V. Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. V. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

Traktus

Luk. 1, 28, 42, 31 a 35.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou. V. Požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. V. Až počneš a porodiš Syna a nazveš jméno jeho Emanuel. V. Duch Svatý sestoupí v tebe a moc Nejvyššího zastíní tě. V. Proto také to Svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53). Credo.

Offertorium

Apoc. 8, 3 et 4.

Stetit Ángelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa, et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Obětování

Zjev. sv. Jana. 8, 3 a 4.

Postavil se Anděl ve chrámu k oltáři, maje v ruce své kadidelnici zlatou; a bylo mu dáno mnoho věcí vonných, i vystoupil dým vůní před tvář Boží.

Secreta

Accéptum fiat in conspéctu tuo, Dómine, nostrae servitútis munus, et beáti Archángeli Gabriélis orátio: ut, qui a nobis venerátur in terris, sit apud te pro nobis advocátus in coelis. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Příjemným budiž, Pane, před tváří tvou dar naší služebnosti a svatého Aranděla Gabriela přímluva, aby, jenž je námi uctíván na zemi, byl u tebe naším obhájcem v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Dan. 3, 58. K přijímání. Dan. 3, 58.

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dómino: hymnum dícite, et superexaltáte eum in saecula. Dobrořečte všichni Andělé Páně, Pánu, zpívejte chvalozpěv a nade všechno ho vyvyšujte na věky.

Postcommunio

Córpore tui et Sanguinis sumptis mystériis, tuam, Dómine, Deus noster, deprecámur cleméntiam: ut, sicut Gabriéle nuntiánte, Incarnatióem tuam cognóvimus, ita ipso adjuvánte, Incarnatiónis ejúsdem benefícia consequámur. Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Přijavše tajemství Těla tvého a krve, prosíme, Pane, Bože náš, tvou laskavost, abychom, jako jsme Vtělení tvé zvěstováním Gabriela poznali, tak s jeho pomocí dosáhli téhož Vtělení dobra. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Duha Svatého Bůh, . . .

25. března

Zvěstování Panny Marie

Dnes slaví se právě ten okamžik, kdy Slovo počalo býti tělem. Tisíce let uplynulo od té doby, kdy byla brána Ráje uzavřena a padlému lidstvu přislíben Vykupitel. Dnes stala se druhá osoba Nejsvětější Trojice člověkem v lůně neposkvrněné Panny. Úžasné toto tajemství se však uskutečnilo teprve tehdy, když pokorná a čistá Panna odvětila zvěstujícímu andělu: „Staniž se mi podle slova tvého!“ Vzdávejme tedy dnes vroucí díky nejen Kristu, jenž svým vtělením povznesl lidství a vykoupil je, ale také jeho panenské Matce, které při našem vykoupení připadá tak vznešená a důležitá úloha. Ke cti tohoto nevýslovného Tajemství rozhlaholí se třikráte denně zvony v katolických zemích a zvou věřící, aby společně děkovali za Vtělení Syna Božího a pozdravili jeho panenskou Matku.

Introitus. Ps. 44, 13, 15 et 16. Vstup. Ž. 44, 13, 15 a 16.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetitia et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego

Před tváří tvou kořiti se budou tobě všechna knížata lidu. Přivedeny budou za Ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě s radostí a plesáním. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slastí věnuji své dílo Králi. V

ópera mea Regi. V. Gló-
ria Patri . . .

Oratio

Deus, qui de beatae Ma-
riae Virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte,
carnem suscipere voluisti:
praesta supplicibus tuis;
ut, qui vere eam Genitricem
Dei crédimus, ejus apud
te intercessiónibus adju-
vémur. Per eúndem Dó-
minum nostrum . . .

Připomínka všedního dne (s
Epištola Is. 7, 10-15 (str. 52).

Graduale. Ps. 44, 3 et 5.

Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis: proptérea bene-
dixit te Deus in aetérnum.
V. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam, et dedúcet te mirá-
biliter délixtera tua.

Tractus. Ps. 44, 11 et 12.

Audi, fília, et vide, et
incliná aurem tuam: quia
concupívit Rex spéciem
tuam. V. Ps. ib. 13 et 10.
Vultum tuum deprecabún-
tur omnes dívites plebis:
fíliae regum in honóre tuo.
V. Ps. ib. 15-16. Addu-
céntur Regi vírgines post
eam: próximae ejus affe-
réntur tibi. V. Adducéntur
in laetítia et exsultatióne:
adducéntur in templum
Regis.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu:

Sláva Otci i Synu i Du-
chu Svatému.

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby
Slovo tvé z lůna blaho-
slavené Marie Panny za
zvěstování Anděla tělo na
sebe přijalo, popřej nám,
pokorně tě prosícím, aby-
chom, kteří ji v pravdě
Bohorodičkou vyznáváme,
její přímluvou u tebe pod-
porováni byli. Skrze téhož.

jeho Evang. na konci mše).

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na
rtech tvých, neboť požeh-
nal tě Bůh na věky. V. Pro
pravdu, mírnost a sprá-
vedlnost; i nechť naučí tě
pravice tvá činům podivu-
hodným.

Tractus. Ž. 44, 11 a 12.

Poslyš, dcero, a viz a
nakloň ucha svého, neboť
touží po kráse tvé Král.
V. Ž. tamt. 13 a 10. Před
tváří tvou kořiti se budou
všechna knížata lidu, dce-
ry královské jsou k oslavě
tvé. V. Ž. tamt. 15-16. Při-
vedeny budou za ní Králi
panny, družky její uvedou
se k tobě. V. Přivedeny
budou s radostí a plesá-
ním; přivedeny budou do
svatyně Královy.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave, Maríá, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéri-bus. Allelúja. V. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: virgo Deum et hómínem gé-nuit: pacem Deus réddi-dit, in se reconcilians ima-summis. Allelúja.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53).
Et dicitur Credo.

Offertorium. Luc. 1.

Ave, Maríá, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéríbus, et benedíctus fructus ventris tui. (Allelúja.)

Secreta

In méntibus nostris, quae-sumus, Dómine, verae fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hómínem confitémur; per ejus salu-tíferae resurrectiónis po-téntiam, ad aetérnam me-reámur perveníre laetítiam. Per eúndem . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Isai. 7, 14.

Ecce, Virgo concípíet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel. (Allelúja.)

Postcommunio

Grátiam tuam, quae-sumus, Dómine, méntibus no-stris infúnde: ut, qui An-

Aleluja, aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdráva buď, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi že-nami. Aleluja. V. 4. Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vy-kvetla, Panna Bohočlově-ka zrodila; Bůh navrátil pokoj, smířiv v sobě ze-mi s nebem. Aleluja.

Následuje Credo.

Obětování. Luk. 1, 28-42.

Zdráva buď, Maria, mi-losti plná, Pán s tebou, požehnaná ty's mezi žena-mi a požehnaný plod ži-vota tvého. (Aleluja.)

Tichá modlitba

V myslích našich, prosíme, Pane, tajemství pravé víry utvrď, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyzná-váme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojítí radosti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání. Is. 7, 14.

Aj, Panna počne a po-rodí syna a nazvou jméno jeho Emmanuel. (Aleluja.)

Po přijímání

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvě-

gelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognó-
vimus, per passiónem ejus et cruce-
m, ad resurrecti-
onis glóriam perducámur. Per eúndem . . .

stováním Anděla vtělení
Krista, Syna tvého, po-
znali, skrze umučení jeho
a kříž ke slávě vzkříšení
přivedeni byli. Skrze té-
hož Pána našeho . . .

26. března

Sv. Kastula

mučedníka

„Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hodiérnam
diem beáti Cástuli Márty-
ris tui jucúnda festivitáte
laetificas: tribue, quaesu-
mus; ejus nos semper et
piis defensió nibus muníri,
et oratió nibus adjuvári.
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum, Fílium . . .

Modlitba

Bože, jenž dnešní den
radostnou slavností sva-
tého Kastula, mučedníka
svého, obveseluješ, uděl,
prosíme, abychom stále
jeho i laskavou obranou
chráněni byli i přímluvou
nám bylo pomáháno. Skrze
Pána . . .

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).
Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

27. března

Sv. Jana Damascenského

vyznavače a Učitele Církve
† 754 v Palestině

Introitus. Ps. 72, 24.

Tenuísti manum dex-
teram meam: et in volun-
tate tua deduxísti me, et
cum glória suscepísti me.
Ps. ibid., 1. Quam bonus,
Israël, Deus his, qui recto
suót corde. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 72, 24.

Tys mne uchopil za pra-
vici, a dle vůle své jsi mne
vedl a ve sláva jsi mne
přijal. Ž. tamt. 1. Israeli,
ó jak dobrý jest Bůh těm,
kteří jsou čistého srdce.
V. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože,

Deus, qui, ad cultum sacrárum imáginum asseréndum, beátum Joánnem caeléstí doctrína et admirábili spírítus fortitúdíne imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut, quorum cólimus imáginés, virtútes immitémur et patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Léctio

libri Sapiéntiae 10, 10-17.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et honestum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret, et sciret, quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Haec vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum: descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, et poténtiam adversus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum: et dedit illi claritátem aetérnam.

jenž jsi k obraně uctívání svatých obrazů svatého Jana nebeskou naukou a podivuhodnou silou ducha nadal, uděl nám na jeho přímluvu a pro jeho příklad, abychom těch, jejichž obrazy uctíváme, i ctnosti následovali i ochrany pocítili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z knihy Moudrosti 10.

Moudrost vedla rovnými cestami spravedlivce utíkajícího před hněvem bratrovým, ukázala mu království Boží, znalost svatých věcí mu udělila, dovedla ho k bohatství námahami a plody práce jeho rozmnožila. Když ho oklamati chtěli, byla u něho a zámožnost mu zjednala. Ostříhala ho před nepřátele, když měl být přepaden, zabezpečila ho, v zápasu tuhém získala mu vítězství, aby zvěděl, všecko že změže zbožnost. Ta neopustila spravedlivce, když byl prodán, ale hříšníků ho uchránila. Sestoupila s ním do vězení, ani v poutech ho neopustila, až mu přinesla žezlo královské vlády a moc nad jeho utlačovateli a ze lži usvědčila ty, kdo ho očernili, a jemu slávu věčnou udělila. Ta

Haec pópulum justum et semen sine queréla liberávit a natió nibus, quae illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum.

Graduale

Ps. 17, 33 et 35.

Deus, qui praecínxit me virtúte: et pósuit immaculátam viam meam. V. Qui docet manus meas ad proélium: et posuísti, ut arcum áereum, bráchia mea.

Tractus. Ibid., 38, 39 et 50.

Persequar inimicos meos, et comprehéndam illos. V. Confríngam illos, nec póterunt stare: cadent subtus pedes meos. V. Proptérea confitébor in natió nibus, Dómine, et nómini tuo psallam dicam.

V době velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a Traktus, místo nich se říká:

Allelúja, allelúja. V. 1 Reg. 25, 26 et 28. Dóminus salvávit manum tuam tibi: quia proelia Dómini tu próeliáris. Allelúja. V. Ps. 143, 1. Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad proélium, et dígitos meos ad bellum. Allelúja.

lid spravedlivý a plémě bez úhony vyprostila z národa, který jej utiskoval. Vešla v duši sluhy Božího a postavila se proti hrozným králům v zázracích a divích. Zjedнала spravedlivým za jejich práce mzdu.

Stupňový zpěv

Ž. 17, 33 a 35.

Bůh to jest, jenž mne přepásal silou a cestu mi urovnával. V. Jenž učil ruce mé bojovati a ramená má učinil jako lučičtě měděné.

Tractus. Tamt. 38, 39 a 50.

Stihal jsem nepřátelé své a dostihl jsem je. V. Potřel jsem je — že se nemohli vzchopit, padli pod nohy mé. V. Pročež budu tě, Pane, oslavovati mezi národy, a jméno tvé opěvati písní.

Aleluja, aleluja. V. 1 Král. 25, 26 a 28. Bůh ti zachoval ruku tvou — protože boje Hospodinovy vedeš. Alel. V. Ž. 143, 1. Požehnán buď Hospodin, Bůh můj, jenž učí ruce mé boji a pěsti mé bitvě. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. 6, 6-11.

In illo témpore: Factum est in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret. Et erat ibi homo, et manus ejus déxtera erat árida. Observábant autem scribae et pharisáei, si in sábbato curáret; ut invenírent, unde accusárent eum. Ipse vero sciébat cogitatiónes eórum. Et ait hómíni, qui habébat manum áridam: Surge, et sta in médium. Et surgens stetit. Ait autem ad illos Jesus: Intérrigo vos si licet sábbatis benefácere, an male: ánimam salvam fácere, an pérdere? Et circumspéctis ómnibus dixit hómíni: Exténde manum tuam. Et exténdit: et restitúta est manus ejus. Ipsi autem repléti sunt insipiéntia, et colloquebántur ad invicem, quidnam fácerent Jesu. Et dicitur Credo.

Offertorium. Job. 14, 7.

Lignum habet spem, si praecísus fúerit, rursus viréscit, et rami ejus púlulant.

Secreta

Ut, quae tibi, Dómine, offérimus, dona tuo sint digna conspéctu: beáti Joánnis et Sanctórum, quos

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 6, 6-11.

Za onoho času se stalo v druhou sobotu, že Ježíš vešel do synagogy a učil. A byl tam člověk, jehož pravá ruka byla uschlá. I pozorovali ho zákoníci a fariseové, bude-li v sobotu uzdravovat, aby našli, z čeho by ho obžalovali. On však znal myšlení jejich; i řekl člověku, jenž měl uschlou ruku: „Vstaň a postav se doprostřed.“ I vstal a postavil se. Ježíš pak řekl k nim: „Ptám se vás: je dovoleno v sobotu dobře činit čili zle, život zachovat čili zahubit?“ A pohleděv kolem na ně na všechny, řekl tomu člověku: „Vztáhni ruku svou.“ I vztáhl a ruka jeho byla uzdravena. Oni však naplnili se nesmyslností a umlouvali se vespolek, co by učinili Ježíšovi.

Následuje Credo.

Obětování. Job. 14, 7.

Strom ten naději má; jestliže jej podetnou, zelená se, a jeho ratolesti pučí.

Tichá modlitba

Aby dary, Pane, které ti obětujeme, byly hodny pohledu tvého, nechť souhlasně zaznívá zbožná pří-

ejus ópera expóitos in templis cólimus, pia suf-
fragátio conspíret. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Ps. 36, 17. K přijímání. Ž. 36, 17.

Bráchia peccatórum con-
teréntur, confírmát autem
justos Dóminus. Ramena bezbožníků bu-
dou spřerážena, sprave-
dlivé však Hospodin pod-
pírám.

Postcommunio

Sumpta nos, quáesumus,
Dómine, dona caeléstibus
armis tueántur: et beáti
Joánnis patrocínia circúm-
dent Sanctórum unánimi
suffrágio cumuláta; quo-
rum imáginés evícit in
Ecclesiá esse venerándas.
Per Dóminum nostrum
Jesum Christum . . .

Po přijímání

Přijaté dary, prosíme,
Pane, nechť nás chrání
nebeskou zbraní a nechť
nás obklopí ochrana sva-
tého Jana, sesílená jedno-
myslnou přímluvou Sva-
tých, o jejichž obrazech
dokázal, že mají býti
v Církvi uctívány. Skrze
Pána našeho . . .

28. března

Sv. Jana Kapistrána

v y z n a v a ě, † 1456 v Illoku

Introitus. Habac. 3, 18-19. Vstup. Habak. 3, 18-19.

Ego autem in Dómino
gaudébo: et exsultábo in
Deo, Jesu meo: Deus Dó-
minus fortitúdo mea. Ps.
80, 2. Exsultáte Deo, ad-
jutóri nostro, jubiláte Deo
Jacob. V. Glória Patri, et
Fílio, et Spirítui . . .

Já pak budu se rado-
vati v Pánu a plesati budu
v Bohu, Spasiteli svém.
Hospodin, Pán můj, je síla
moje. Ž. 80, 2. Plesejte
Bohu, jenž jest pomoc
naše, jásejte Bohu Jaku-
bovu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui per beátum
Joánnem fidéles tuos in
virtúte sanctíssimi nómi-

Modlitba

Bože, jenž si dal vě-
řícím svým skrze svatého
Jana v síle nejsvětějšího

nis Jesu de Crucis inimicis triumphare fecisti: praesta, quaesumus; ut, spirituálium hóstiúm, ejus intercessióne, superátiis insídiis, corónam justítiae a te accípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).

V pašijovém týdnu se neříká třetí modlitba. Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).

Graduale. Ps. 21, 24 et 25.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob, glorificáte eum. V. Timeat eum omne semen Israel: quóniam non sprevit, neque depéxit deprecationem páuperis.

Tractus. Exodi 15, 2 et 3.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. V. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. V. Judith 16, 3. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu:

Allelúja, allelúja. Ps. 58, 17. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: et exsultábo mane misericórdiam tuam. Allelúja. V. Quia factus es suscéptor meus, et refúgium meum in die tribulatiónis meae.

Římský misál

jména Ježíšova nad nepřáteli kříže zvítěziti, uděl, prosíme, abychom na jeho přímluvu po přemožení úkladů duchovních nepřátel zasloužili si od tebe obdržeti korunu spravedlnosti. Skrze téhož...

Stupňový zpěv. Ž. 21.

Kteří se bojíte Hospodina, chvalte ho; oslavuj ho celé pokolení Jakubovo. V. Chvěj se před ním všecko potomstvo Israelovo, neboť nepohrdl, ani neopovrhl prosbou ubohého.

Tractus. 2 Mojž. 15.

Hospodin je síla má i sláva moje, a stal se mojí spásou. On jest Bohem mým, proto jej budu oslavovat. V. Hospodin jest jako bojovník, všemohoucí jest jméno jeho. V. Jud. 16, 3. Pán války dokonává, Hospodin jest jméno jeho.

Aleluja, aleluja. Ž. 58, 17. Já pak opěvovati budu sílu tvou, a z rána radovati se budu nad milosrdenstvím tvým. V. Neboť tys se stal obráncem a útočištěm mým v čas soužení mého. Aleluja.

Evangelium Luk. 9, 1-6 (str. 608).

Offertorium. Ecc. 46, 6. **Obětování.** Sir. 46, 6.

Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnando inimicos úndique, et audívit illum magnus et sanctus Deus.

Vzýval Nejvyššího vládce, když doráželi na něho nepřátelé odevšad, i vyslyšel ho velký a svatý Bůh.

Secreta

Sacrificium, Dómine, quod immolámus, placátus inténde: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ad conteréndas inimicórum insídias nos in tuae protectiónis securitate constituat. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Na oběť, Pane, kterou jsme přinesli, usmířen pohleď, aby, na přímluvu svatého Jana, vyznavače tvého, postavila nás do bezpečné tvé ochrany, by úklady nepřátel byly zmařeny. Skrze Pána . . .

Communio. Sap. 10, 20.

Decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt.

K přijímání. Moudr. 10.

Opěvali, Pane, svaté jméno tvé, a chválili tvou vítěznou ruku.

Postcommunio

Repléti alimónia coelésti et spirituáli póculo recreáti, quaesumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, nos ab hoste maligno deféndas, et Ecclesiám tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Nasyčení jsouce nebeským pokrmem a občerstvení jsouce duchovním nápojem, prosíme, všemohoucí Bože, abys nás na přímluvu svatého Jana, vyznavače svého, proti zlému nepříteli bránil a Církev svou věčným mírem chránil. Skrze Pána . . .

Sedmibolestné Panny Marie

Neposkvrněná Panna svým „Staň se“ nejenom že pojala do svého srdce moře blaženosti, ale také moře bolesti a utrpení. Vždyť věděla, že Syn Boží, jenž se uhostil pod jejím srdcem, bude umučen za svůj lid. Se Synem trpěla i Matka. Každý nový den jí jasněji připomínal, jakých muk jednou zakusí. Nesla je dobrovolně a oddána do vůle Boží. Jaké neskonale víry a po-

korné poslušnosti byla, že se nevrhla. na katany svého Syna, jak by to každá světská matka učinila!

U kříže stála a vypila se svým Synem kalich utrpení až na dno. Tím spolupůsobila při našem vykoupení a právě v tomto nejbolestnějším okamžiku si zasloužila, aby Synem Božím byla prohlášena za Matku veškerého pokolení lidského. Tehdy se uskutečnilo proroctví Simeonovo: „Tvou duší pronikne meč!“ Není matky, není člověka, jenž by byl kdy více trpěl než tato panenská Matka! Ale právě proto můžeme a máme se k ní utíkat ve všech svých bolestech, neboť zná jejich hořkost a její dobrotivé srdce dovede nám dáti útěchy.

Introitus. Joann. 19, 25.

Vstup. Jan 19, 25.

Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophae, et Salóme, et María Magdaléne. V. ib. 26 et 27. Múlier, ecce fílius tuus: dixit Jesus: ad discipulum autem: Ecce mater tua. V. Glória Patri..

Stály u kříže Ježíšova jeho Matka, a sestra Matky jeho Marie Kleofášova, a Salome a Maria Magdalena. V. tamt. 26 a 27. „Ženo, hle syn tvůj,“ řekl Ježíš; učedníkovi pak: „Hle, matka tvá!“ V. Sláva Otcí . . .

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríae dolóris gládus pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerádo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum Cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuae efféctum felícem consequámur: Qui vivis . . .

Modlitba

Bože, při jehož umučení podle proroctví Simeonova, nejsladší duši přeslavné Panny a Matky Marie meč bolesti pronikl, přej milostivě, abychom, kteří probodeni její a utrpení s úctou vzpomínáme, pro slavné zásluhy a přimluvy všech Svatých, kteří věrně u Kříže stáli, blahého účinku umučení tvého došli. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého.

Ve votivních mších říká se následující modlitba:

Oratio

Intervéniat pro nobis, quaesumus, Dómine Jesu Christe: nunc, et in hora

Modlitba

Prosíme, Pane Ježíši Kriste, nechť oroduje za nás u tvé laskavosti nyní

mortis nostrae, apud tuam cleméntiam beáta Virgo María, Mater tua: cujus sacratíssimam ánimam in hora tuae passiónis dolóris gládus pertransívit: Qui vivis . . .

i v hodinu smrti naší sva-tá Panna Maria, Matka tvá, jejíž přesvatou duši v hodinu tvého utrpení meč bolesti pronikl. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha . . .

L é c t i o

libri Judith. 13, 22 et 23-25.

Č t e n í

z knihy Judit. 13,22 a 23-25.

Slova dnešní Epištoly promluvil Osiáš k hrdince Juditě, která s nasazením vlastního života usmrtila Holoferna, který zpupně škodil jejímu lidu. Judita je předobrazem Panny Marie, která za spásu lidstva obětovala vlastního Syna a tím přemohla úhlavního nepřítel lidí — Satana.

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros. Benedícta es tu fí-lia a Dómino Deo excélso, prae ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creávit coelum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédát laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in aetérnum, pro quibus non pepercísti ánimae tuae propter angústias et tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínae ante conspéctum Dei nostri.

Požehnal tebe Hospodin mocí svou, nebo skrze tebe na nic přivedl nepřátele naše. Požehnaná's ty, dcero, od Hospodina, Boha nejvyššího, nade všechny ženy na zemi! Požehnaný Hospodin, který stvořil nebe i zemi, nebo dnes jméno tvé tak zvelebil, že nevymizí chvála tebe z úst lidí, ale pamětlivi budou moci Hospodinovy na věky, žes pro ně, pro tíseň a svízele národa svého nešetřila života svého, ale přispěla jsi na pomoc, aby nezahynul před obličejem Boha našeho.

G r a d u a l e

Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo María, stans juxta Crucem Dómini Jesu Filii tui Redemptóris. V. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc

S t u p ň o v ý z p ě v

Bolestná a uslzená jsi, Panno Maria, stojíc u kříže Pána Ježíše, Syna svého, Vykupitele. V. Panno, Boží Rodičko, ten, jehož celý svět nemůže obsáh-

Crucis fert supplicium auctor vitae factus homo. nouti, nese tuto pokutu Kříže, vtělený původce života.

Allelúja, allelúja. V. Stabat Sancta María, coeli Regina, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

V době postní říká se místo Aleluja s veršem :

Tractus

Stabat sancta María, coeli Regina, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. V. Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu :

Allelúja, allelúja. V. Stabat Sancta María, coeli Regina et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja.

V. Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Allelúja.

Traktus

V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. V. Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje.

Aleluja, aleluja. V. V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u Kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

V. Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje. Aleluja.

Sekvence

Tato něžná sekvence pochází pravděpodobně od Františkána Jacopone da Todi († 1306).

Stabat Mater dolorósa juxta Crucem lacrymósa, dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem, contristátam et doléntem, petransívit gládius.

Stojí Matka zarmoucená, slzy prolévá a sténá u Kříže, kde Syn jí pněl.

Její duši bĕdující, plnou smutku, bolestící, pronik' meč a v hrudi tkvěl.

O quam tristis et afflicta
fuit illa benedicta Mater
Unigéniti!

Quae moerébat, et dolébat,
pia Mater, dum vidébat
nati poenas ínclýti.

Quis est homo, qui non
fleret, Matrem Christi si vi-
déret in tanto supplício?

Quis non posset contri-
stári, Christi Matrem con-
templári doléntem cum
Fílio?

Pro peccátis suae gentis
vidit Jesum in torméntis,
et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem na-
tum moriéndo desolátum,
dum emisit spíritum.

Eja Mater fons amóris,
me sentíre vim dolóris fac,
ut tecum lúgeam.

Fac, ut árdeat cor meum
inamándo Christum Deum,
ut sibi compláceam.

Sancta Mater, istud agas,
crucifíxi fige plagas cordi
meo válide.

Tui nati vulneráti, tam
dignáti pro me pati, poe-
nas mecum dívide.

Fac me tecum pie flere,
crucifíxo condolére, do-
nec ego víxero.

Juxta Crucem tecum
stare, et me tibi sociáre
in planctu desídero.

Virgo vírginum praeclá-
ra, mihi jam non sis amá-
ra: fac me tecum plángere.

Fac, ut portem Christi

Kterak sklácena je Pan-
na, jak je smutná požehna-
ná, která Boží Matkou jest!

Jak jen lkala, naříkala,
Rodička když nazírala na
slavného Syna trest!

Kdož by mohl neplakati,
kdyby viděl Krista Máti
v tomto ponížení zlém!

Komu srdce nerozdírá,
na Matku když Boží zírá,
kterak truchlí se Synem!

Pro hřích z rodu svého
lidí Syna na mučidlech vi-
dí, vidí metly, přival ran.

Zří jej zmírat oko Matky,
zří, jak opuštěn Syn sladký,
zří, jak pustil duši Pán.

Eja, Matko, Lásky zdroji,
dej mi cítit bolest tvoji,
dej, bych s tebou zaplakal!

Dej, by srdce moje plá-
lo, dej, by Boha milovalo,
bych si Krista oblíbil!

Prosím o to, Matko milá,
bys mi rány v srdce vryla,
dej by můj byl Kristův Kříž,

každá rána, jež mu dána!
Muka Pána požehnaná se
mnou Matko rozdělíž!

Dej mi s tebou slzy líti,
se Synem dej soustrast
míti, dokud budu žiti jen!

Dej mi místo vedle Kří-
že, společenství svojí tíže,
dej, ať sdílím bol a sten!

Panno Panen, v celém ži-
tí nemáš mi již trpkou býti,
se mnou Matko sdílej pláč!

Dej, bych snesl, Pán že

mortem, passionis fac consortem, et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári, fac me cruce inebriári, et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succensus, per te, Virgo, sim defensus in die Judicii.

Christe, cum sit hinc exire, da per Matrem me venire ad palmam victóriæ.

Quando corpus morietur, fac ut animæ donetur Paradísi glória. Amen.

klesl, k účastenství muk se vnesl, sčítat rány — dáti rač, bych byl ranou Syna zraněn, Křížem opojen a chráněn, krví Syna očištěn, zbaven věčných žárů trudu. Skrze tebe chráněn budu Matko Páně v soudný den!

Až mi bude odtud jít, Kriste, rač mi udělití Matkou palmu vítěznou!

Tělo bude umíratí, duši mé pak račiž dáti slávu Ráje blaženou! Amen.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 19.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 25-27.

Několika málo slovy načrtává dnešní Evangelium dojemný obraz: nejčistší z žen pod křížem svého Syna. Kristus odevzdává nás v osobě sv. Jana za dítky Marii Panně a nám všem Ji dává za Matku. S jakou tedy nesmírnou důvěrou se musíme k ní obracet!

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophae, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus Matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit Matri suae : Múlier, ecce fílius tuus. Deinde dicit discípulo : Ecce Mater tua. Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua. Credo.

Za onoho času stály u kříže Ježíšova jeho Matka a sestra Matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev Matku a toho učedníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl Matce své : „Ženo, hle, syn tvůj.“ Poté řekl učedníkovi : „Hle, matka tvá.“ A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě. Credo.

Offertorium

Rocordáre, Virgo, Mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, et ut avér-

Obětování

Pomni, Panno, Matko Boží, až budeš státi před tváří Páně, abys přimlouvala se za nás a aby

tat indignationem suam a nobis.

odvrátil hněv svůj od nás.

Secreta

Offérimus tibi preces et hóstias, Dómine Jesu Christe, humíliter supplicántes: ut, qui Transfixiónem dulcíssimi spíritus beátae Maríae, Matris tuae, précibus recensémus, suo suorúm-que sub Cruce Sanctórum consórtium multiplicáto piíssimo intervéntu, méritis mortis tuae, méritum cum beátis habeámus. Qui vivis et regnas . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio

Felíces sensus beátae Maríae Vírginis, qui sine morte meruerunt martýrii palmam sub Cruce Dómini.

Postcommunio

Sacrificia, quae súmpsimus, Dómine Jesu Christe, Transfixiónem Matristuae et Vírginis devóte celebrántes, nobis ímpetrent apud cleméntiam tuam omnis boni salutáris efféc-tum. Qui vivis . . .

Tichá modlitba

Přinášíme ti modlitby a oběti, Pane Ježíši Kriste, pokorně prosíce, abychom, kteřížto na modlitbách Probodení nejsladší duše blahoslavené Marie, Matky tvé, vzpomínáme, na mnohonásobnou nejdobrotivější přímluvu její a Svátých, s ní pod Křížem sdrůžených, pro zásluhy smrti tvé s blaženými odměnu měli. Jenž žiješ . . .

K přijímání

Šťastné smysly blahoslavené Marie Panny, které beze smrti získaly palmu mučednictví pod Křížem Páně.

Po přijímání

Oběti, které jsme přijali, Pane Ježíši Kriste, slavíce zbožně Probodení Matky tvé a Panny, nechť nám vymohou u dobrotivosti tvé všeho spasného dobra. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Svátky v dubnu

2. dubna

Sv. Františka z' Pauly

vyznavače a zakladatele Řádu, † 1507
v Plessis-les-Tours

Mše sv. „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, humílium celsitúdo, qui beátum Francíscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue, quaesumus; ut, ejus méritis et imitatioáne, promíssa humílibus praemia feliciter consequámur. Per Dóminum.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše.)

Epištola Filip. 3, 7-12 (str. 800).

M o d l i t b a

Bože, povýšení pokorných, jenž jsi svatého vyznavače Františka slávou Svatých svých povýšil, uděl, prosíme, abychom jeho zásluhami a následováním odměny, která je pokorným slíbená, šťastně dosáhli. Skrze Pána . . .

S e c r e t a

Haec dona devótae plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francísci méritis tibi grata, nobisque salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tyto dary oddaného lidu, Pane, které kupíme na tvé oltáře, nechť přimluvami svatého Františka stanou se ti libými, nám pak, pro tvé milosrdenství, spasnými. Skrze.

P o s t c o m m u n i o

Sumpta, Dómine, sacraménta coeléstia, beáto Francíscu Confessóre tuo intercedénte, precámur: ut et temporális vitae subsidia nobis cónferant et aetérnae. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Přijaté nebeské svátosti, Pane, prosíme, nechť na přimluvu svatého Františka, vyznavače tvého, přispějí nám ku pomoci i pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho . . .

4. d u b n a

Sv. Isídora

biskupa, vyznavače a Učit. Církvě, † 636

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

5. d u b n a

Sv. Vincence Ferrerí,

v y z n a v a č e, † 1419

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et praedicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exemplis, et ab ómnibus, ejus patrocínio, liberémur advérsis. Per Dóminum.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi Církev svou zásluhami a kázáním svatého Vincence, vyznavače svého, osvititi ráčil, uděl nám, svým služebníkům, abychom i poučení byli jeho příklady i osvobození byli jeho ochranou od všeho protivenství. Skrze Pána našeho . . .

11. dubna

Sv. Lva I.

papeže, vyznavače a Učitele Církvě,
† 461 v Římě

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

O r a t i o

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis Confessóris tui atque Pontificis sollemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

Epištola Eccli. 39, 6-14 (str. 52*).

Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811). Credo.

M o d l i t b a

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme a pro zásluhy toho, jenž ti tak věrně sloužil, ode všech nás oprost hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88,21-22.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Secreta

Sancti Leónis Confessoris tui atque Pontificis, quaesumus, Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut, per haec piae placatiónis officia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona concíliet. Per Dóminum . . .

Communio. Matth. 24,46-47.

Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum: praesta, ut beáti Leónis Confessoris tui atque Pontificis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, precibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé učiní příjemnými, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjedнала. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Mat. 24.

Blahoslavený služebník, jež pán, přijda, nalezne bdícího. Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví.

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Lva, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

13. dubna

Sv. Hermenegilda

mučedníka, † 584 ve Španělsku

Mimo dobu velikonoční mše sv. „In virtute“ (str. 12*), v době velikonoční mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Hermenegildum Mártýrem tuum coelésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quaesumus, nobis, ejus exémplo cadúca despícere

Modlitba

Bože, jenž jsi učil svatého Hermenegilda, mučedníka svého, dávatí přednost království nebeskému před pozemským, dej nám, prosíme, abychom po jeho

atque aeterna sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ... příkladu pomíjejícím po-
hrdali a následovali věčné.
Skrze Pána našeho...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a Za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139).
V době velikonoční druhé a třetí modlitby (str. 554).
Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

S e c r e t a

Munéribus nostris, quae-
sumus, Dómine, precibus-
que suscéptis: et coelésti-
bus nos munda mystériis,
et cleménter exaúdi. Per
Dóminum nostrum...

P o s t c o m m u n i o

Da, quae sumus, Dómine,
Deus noster: ut, sicut
tuórum commemoratióne
Sanctorum, temporáli gra-
tulámur officio; ita per-
pétuo laetémur adspéctu.
Per Dóminum...

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane,
a modlitby přijmi, nebe-
skými tajemstvími nás
očisť a milostivě vyslyš.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

P o p ř i j í m á n í

Dej, prosíme, Pane, Bože
náš, abychom, jako se
časným slavením památky
tvých Svatých těšíme, tak
se radovali věčně z patření
na ně. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

14. dubna

Sv. Justina

mučedníka, † 166 v Římě

Introitus. Ps. 118, 85 et 46.

Narravérunt mihi iniqui
fabulatiónes, sed non ut
lex tua: ego autem lo-
québar de testimóniis tuis
in conspéctu regum et
non confundébar. (T. P.
Allelúja, allelúja.) Ps. ibid.
1. Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dó-
mini. V. Glória Patri...

Vstup. Ž. 118, 85 a 46.

Nešlechtníci vyprávěli
mi bajky, které nejsou jako
tvůj zákon, já však jsem
mluvil o příkazech tvých
před králi a nebyl jsem
zahanben. (Aleluja, alelu-
ja.) Ž. tamt. 1. Blahosla-
vení na cestě, kteří chodí
v zákoně Hospodinově. V.
Sláva Otci...

O r a t i o

Deus, qui per stultítiam

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi bláznov-

Crúcis eminentem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínium Mártýrem mirabiliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúndem Dóminum nostrum ...

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše) a sv. Tiburcia atd. (viz. násl. mši).

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Ap. ad Corínthios 1 Cor. 1, 18-25 et 30.

Fratres: Verbum crucis pereúntibus quidem stultítia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: Perdam sapiéntiam et prudéntiam prudéntium reprohábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisitor hujus sáeculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum: plácuít Deo per stultítiam praedicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judá eisigna petunt, et Graeci sapiéntiam quaerunt: nos autem praedicámus Christum crucifíxum: Judáeis quidem scándalum, géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judáeis, atque Graecis, Chri-

stím Kříže svatého mučedníka Justina podivuhodně vynikající vědě Ježíše Krista učil, uděl nám na jeho přímlovu, abychom, osidla bludů svrhnuce, získali pevnosti víry. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Č t e n í

z prvního listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským.

Bratři, slovo o kříži je totiž pošetilostí pro ty, kdo hynou, pro ty však, kdo se zachraňují, to je pro nás, je mocí Boží. Neboť psáno je: „Zkazím moudrost mudrců a zavrhnou opatrnost opatrných“. Kde je mudrc, kde zákoník, kde vzdělanec tohoto věku? Neučinil-li Bůh pošetilostí moudrost toho světa? Neboť poněvadž v moudrosti Boží svět nepoznal Boha skrze tu moudrost, zalíbilo se Bohu skrze pošetilost v hlásání spasit ty, kdo věří. Vždyť jako židé vyžadují zázraky, tak pohané hledají moudrosti, my však hlásáme Krista ukřižovaného, pohoršení židům, pohanům pak pošetilost, ale těm, kdo jsou povoláni, židům i pohanům, Krista, Boží to moc, a

stum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: quia, quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus: et, quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo et justítia et sanctificátio et redémptio.

Graduale

1 Cor. 3, 19 et 20.

Sapiéntia hujus mundi stultítia est apud Deum, scriptum est enim: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanae sunt. V. Ibid. 1, 19. Perdam sapiéntiam sapiéntium et prudéntiam prudéntium reprohábo.

Tractus

1 Cor. 2, 2 et 7-8.

Non judicávi me scire áliquíd inter vos nisi Jesum Christum, et hunc crucifixum. V. Lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quae abscondita est, quam praedestinávit Deus ante saecula in glóriam nostram. V. Quam nemo princípum hujus saeculi cognóvit. Si enim cognovissent, núnquam Dóminum glóriae crucifixíssent.

V době velikonoční vynechá říká se:

Alleluja, alleluja. V. 1 Cor. 3, 19 et 20. Sapiéntia hujus

Boží moudrost; neboť pošetilá věc Boží je moudřejší než lidé a slabá věc Boží je mocnější nad lidi. Z něho však vyjste v Kristu Ježíši, který nám je učiněn od Boha moudrostí a spravedlností a posvěcení i vykoupením.

Stupňový zpěv

1 Kor. 3, 19 a 20.

Moudrost tohoto světa je bláznovstvím u Boha, neboť psáno jest: „Hospodin zná myšlenky moudrých, že jsou marné.“ V. tamt. 1, 19. „Zkazím moudrost mudrců a zavrhnou opatrnost opatrných.“

Traktus

1 Kor. 2, 2 a 7-8.

Nesoudil jsem totiž, že bych co jiného věděl mezi vámi než Ježíše Krista a to ukřižovaného. V. Moudrost Boží tajemnou mluvíme, která byla skryta, a kterou Bůh od věčnosti předurčil k naší slávě. V. Kterou žádný z knížat tohoto světa nepoznal; neboť kdyby ji byli poznali, nikdy by nebyli ukřižovali Pána slávy.

se Stupňový zpěv a Traktus a

Aleluja, aleluja. V. 1 Kor. 3, 19 a 20. Moudrost to-

mundi stultitia est apud Deum, scriptum est enim: Dominus novit cogitationes sapientium, quoniam vanae sunt. V. Philipp. 3, 8. Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi, Domini mei. Alleluja.

† Sequentia sancti Evangelii sec. Lucam. 12, 2-8.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil operatum est, quod non reveletur, neque absconditum, quod non sciatur. Quoniam quae in tenebris dixistis, in lumine dicentur: et quod in aures locuti estis in cubiculis, praedicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis: Ne timeamini ab his, qui occidunt corpus et post haec non habent amplius, quid faciant. Ostendam autem vobis, quem timeatis: timeate autem, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam; ita dico vobis, hunc timeate. Nonne quinque passeris veniunt dipondio, et unus ex illis non est in oblivione coram Deo? Sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluri estis vos. Dico autem vobis: Omnis quicum-

hoto světa je bláznovstvím u Boha, neboť psáno jest: „Hospodin zná myšlenky moudrých, že jsou marné.“ V. Filip. 3, 8. Všecko zajisté pokládám za škodné pro vznešenost poznání Ježíše Krista, mého Pána. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 2-8.

Za onoho času Ježíš pravil učedníkům: „Nic zajisté není skryto, co nebude odskryto, ani tajno, co nebude zvěděno. Proto co jste pravili ve tmě, uslyší se na světle, a co jste mluvili do ucha v pokojích, bude se hlásat na střeších. Ale pravím vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo a potom nemají již, co by učinili. Ukáží vám, koho se máte bát; bojte se toho, jenž když usmrtí, má moc uvrhnout do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte. Zda neprodávají pět vrabců za dva pětihaléře? A ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. Vždyť i vlasy na vaší hlavě jsou sečteny. Nebojte se tedy: Dražší jste nad mnoho vrabců. Pravím pak vám: Každého, kdo mne vyzná před lidmi, i Syn člověka vyzná před anděly Božími.

que conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur coram Ángelis Dei.

Slova Evangelia jsou pro nás vybídnutím, abychom zanechali všech starostí a důvěřovali ve všem předobrému Bohu.

Offertorium. 1 Cor. 2, 2.

Non enim iudicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. (Allelúja.)

Obětování. 1 Kor. 2, 2.

Nesoudil jsem totiž, že bych co jiného věděl mezi vámi, než Ježíše Krista a to ukřižovaného. (Aleluja.)

Secreta

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe: quorum mirábile mystérium sanctus Martyr Justínus advérsus impiórum calúmniastrénue deféndit. Per Dóminum nostrum.

Tichá modlitba

Přijmi dobrotivě, Pane Bože, dary naše, jejichž podivuhodné tajemství svatý mučedník Justin proti pomlouvám bezbožných udatně hájil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. 2 Tim. 4, 8.

Repósita est mihi coróna justítiae, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex. (T. P. Allelúja.)

K přijímání. 2 Tim. 4, 8.

Uložena je pro mě koruna spravedlnosti, kterou mi dá v onen den Pán, spravedlivý soudce. (Aleluja.)

Postcommunio

Caelésti alimónia refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, beáti Justíni Mártýris tui mónitis, de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus. Per Dóminum nostrum.

Po přijímání

Občerstveni jsouce nebeským pokrmem, snažně tě, Pane, prosíme, abychom dle napomenutí svatého Justina, mučedníka tvého, vždy setrvali v díkučinění za obdržené dary. Skrze Pána . . .

14. dubna

Sv. Tiburcia, Valeriana a Maxima

mučedníků, † 230 v Římě

Mimo dobu velikonoční mše sv. „Sapientiam“ (str. 25*), v době velik. mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje:

O r a t i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Mártýrum tuorum Tibúrtii, Valeriáni et Maximi sollémnia cólimus, eorum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum.

V době svatopostní připomínka všedního dne (s jeho Evang. na konci mše).

V době velikonoční Epištola Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).

Evangelium Jan 15, 1-7 (str. 35*).

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, konajíce slavnost svatých mučedníků tvých Tiburcia, Valeriana a Maxima, napodobili také jejich ctnosti. Skrze Pána . . .

S e c r e t a

Haec hóstia, quaesumus, Dómine, quam sanctorum Mártýrum tuorum natalítia recenséntes offérimus, et víncula nostrae pravítatis absólvat, et tuae nobis misericórdiae dona concíliet. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Sacro múnere satiáti, súpplíces te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitae servitútis celebrámus offíció, salvatiónis tuae sentiámus augméntum. Per Dóminum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou obětujeme při vzpomínce narození tvých svatých mučedníků, nechť i pouta hříšnosti naší rozváže i nám dary milostrdenství tvého zjedná. Skrze Pána . . .

P o p ř i j í m á n í

Nasycení jsouce svatým darem, snažně tě, Pane, prosíme, abychom, co službou povinné poddanosti slavíme, toho pocítili v sobě rozmnožení tvé spásy. Skrze Pána . . .

17. d u b n a

Sv. Aniceta

papeže a mučedníka, † 165 v Římě

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui nos beáti Anicéti Mártýris tui atque Pontíficis ánnua sollempni-

Římský misál

M o d l i t b a

Bože, jenž nás svatého Aniceta, mučedníka svého a biskupa, výroční slav-

táte laetificas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum . . .

V době velikonoční druhé a třetí modlitby (str. 554).

† Sequéntia s. Evangélii sec. Joánnem. c. 16, 20-22.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudebit: vos vero contristabímíni, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepererit púerum, jam non méminit pressúrae propter gáudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristítiam habétis, iterum autem vidébo vos, et gaudebit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Anicéto Mártýre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóm.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto

ností oblažuješ, popřej milostivě, abychom též požívali ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme. Skrze Pána našeho . . .

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 20-22.

Za onoho času pravil Ježíš učedníkům svým: „Vpravdě, vpravdě pravím vám: Vy budete kvíliti a plakati, ale svět se bude radovati; vy se budete rmoutiti, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla hodina její; když však porodila dítě, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím a radovati se bude srdce vaše, a radosti vaší nikdo neodejme od vás.

Tichá modlitba

Dary tobě obětované, Pane, posvěť a usmířenými, na přímluvu svatého Aniceta, mučedníka svého, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého

Anicéto Mártýre tuo at- Aniceta, mučedníka tvého
que Pontífice, coeléstis re- a biskupa, nechť nás učiní
médií fáciat esse consór- účastny nebeského léku.
tes. Per Dóminum . . . Skrze Pána . . .

21. dubna

Sv. Anselma

biskupa, vyznavače a Učitele Církvě, † 1109

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

V benedikt. Řádu táž mše, vyjímaje:

Oratio

Ecclésiám tuam, quaé-
sumus, Dómine, benígnus
illústra: ut, beáti Ansel-
mi Confessóris tui atque
Pontíficis illumináta doc-
trínis, ad dona pervéniat
sempitérna. Per Dóminum.

Modlitba

Církev svou, prosíme,
Pane, dobrotivě osvět, aby,
osvícena jsouc naukami
svatého Anselma, vyzna-
vače tvého a biskupa, k
darům dospěla věčným.
Skrze Pána . . .

22. dubna

Sv. Sotera a Kaja

papežů a mučedníků, † 174, † 296

Mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje:

Lectio

libri Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóst. c. 19, 1-9.

In diébus illis: Post
haec ego Joánnes audívi
quasi vocem turbárum
multárum in coelo, dicén-
tium: Allelúja: salus, et
virtus Deo nostro est:
quia vera et justa judícia
sunt ejus, qui judicávit
de meretríce magna, quae
corrúpit terram in prosti-
tutióne sua, et vindicávit
sáanguinem servórum suó-

Čtení

ze Zjevení sv. Jana
19, 1-9.

V těchto dnech: Potom
já Jan jsem uslyšel jako
veliký hlas mnoha zástu-
pů v nebi ani praví: „Ale-
luja, spása a sláva i moc
jest Boha našeho, neboť
pravé jsou a spravedlivé
soudy jeho, ježto vykonal
soud nad nevěstkou tou
velikou, která pokazila ze-
mi smilstvím svým, a po-
mstil krev služebníků

rum de mánibus ejus. Et iterum dixerunt: Allelúja. Et fumus ejus ascéndit in saecula saeculórum. Et cecidérunt senióres vigin-tiquátuor, et quátuor ani-mália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicétes: Amen: Allelúja. Et vox de thro-no exívit, dicens: Lau-dem dícite Deo nostro omnes servi ejus: et qui timétis eum, pusílli et magni. Et audívi quasi vocem turbae magnae, et sicut vocem aquárum mul-tárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, di-céntium: Allelúja: quón-iam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiae Agni, et uxor ejus praeparávit se. Et datum est illi, ut co-opériat se býssino splen-dénti et cándido. Býssi-num enim justificatiónes sunt sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti, qui ad coenam nuptiárum Ag-ni vocáti sunt.

svých z rukou jejich.“ A opět řekli: „Aleluja. A dým její vystupuje na věky věků.“ I padli dvacet čtyři starci a čtyři živočichové a poklonili se Bohu, jenž seděl na trůně, říkajíce: Amen, aleluja. A vyšel hlas s trůnu, jenž pravil: „Chvalte Boha našeho všichni služebníci jeho a kdo se ho bojíte, malí i velicí.“ I uslyšel jsem jako hlas zástupu četného a jako hlukot veliké vody a jako hřmění silného hromobití, které pravilo: „Aleluja, neboť ujal království Pán Bůh náš všemohoucí. Radujme se a plesejme a vzdejme mu chválu, neboť přišla svatba Beránkova a nevěsta jeho se připravila.“ A bylo jí dáno, aby se oblékla v jemné plátno běloskvoucí, čisté. Jemným plátnem totiž jsou spravedlivé skutky svět-ců. I řekl mi: „Napiš: Blahoslavení jsou ti, kteří jsou povoláni k svatební hostině Beránkově.“

23. dubna

Svatého Vojtěcha

biskupa pražského, mučedníka

Svatý Vojtěch narodil se na Libici r. 958 ze slavné rodiny Slavníkovců. Stal se nástupcem prvního pražského biskupa Dětmara r. 982. Pokřtil syna vévody Gejzy, Štěpána, jenž se stal později králem uherským a byl prohlášen za svatého. Pro-

tože se mu činily v Praze v jeho úřadě velké potíže, odešel se svolením papeže do benediktinského kláštera na Monte Cas-sino v Itálii. Na prosbu českého knížete Boleslava II. vrátil se do Čech. Přivedl s sebou 12 mnichů, s nimiž založil první mužský klášter v Břevnově u Prahy. Když se mu činila nová proti-venství, odešel navždy z Čech. Odebral se kázati Evangelium do Pruska, kdež byl r. 997 proboden kopím jednoho pohanského kněze.

Introitus. Ps. 63, 3. V s t u p. Ž. 63, 3.

Protexísti me, Deus, a Ochránil jsi mne, Bože, convéntu malignántium, al- od shluku nešlechetníků, lelúja: a multitudíne ope- aleluja; od množství pá- rántium iniquitátem, alle- chajících nepravost, ale- lúja, allelúja. Ps. ib. 2. luja, aleluja. Ž. tamt. 2. Exaúdi, Deus, oratióem Vyslyš, Bože, modlitbu meam, cum déprecor: a mou, když nařikám; z ru- timóre inimíci éripe áni- kou hrozného nepřítelé zachraň život můj. V. Patri . . . Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui beátum Adal- bértum, Mártýrem tuum at- qae Pontíficem, glória et honóre coronáre dignátus es: tríbue, quaésumus; ut, quem salutis aetérnae mi- nístrum habúimus in terris, intercessórem habére me- reámur in coelis. Per Dó- minum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Vojtěcha, mučedníka své- ho a biskupa, slávou a ctí korunovati ráčil, uděl, prosíme, abychom, jehož jsme přísluhovatelem věč- né spásy měli na zemi, přímluvcem zasloužili míti na nebi. Skrže Pána na- šeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Jiří (viz násl. mši).
Epístola Žid. 5, 1-6 (str. 794).

Allelúja, Allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. Po- Surréxit pastor bonus, qui vstal pastýř dobrý, jenž pósuit ánimam suam pro položil život svůj za ovce své; a pro krále svého óvibus suis: et pro rege suo mori dignátus est. hoden byl zemříti. Ale- Allelúja. V. Posuísti, Dó- luja. V. Položil jsi, Pa- mine, super caput eius ne, na hlavu jeho korunu corónam de lápide preti- z kamení drahého. Ale- óso. Allelúja. luja.

Evangelium Jan 10, 11-16 (str. 556).

Offertorium. Ps. 20. Obětování. Ž. 20, 4-5.

Posuísti, Dómine, in cápite eius corónam de lápide pretiósó: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého; života žádal od tebe, i udělil jsi mu, aleluja.

Secreta

Piae devotiónis múnera, quae in honóre beáti Adalbérti, Mártýris tui atque Pontíficis tuae offérimus majestáti, aetérna nos felicitáte dignos effícient: ad quam ipse fuso pro te ságuine méruit perveníre. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dary vroucí zbožnosti, které ke cti svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, tvé velebnosti obětujeme, nechť učiní nás věčné blaženosti hodnými, kteréž on, vyliv pro tebe krev, zasloužil si dojíti. Skrze Pána...

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, allelúja, et cognóscó oves meas et cognóscunt me meae, allelúja, allelúja.

K přijímání. Jan 10.

Já jsem pastýř dobrý, aleluja, a znám ovce své a znají mne mé, aleluja, aleluja.

Postcommunio

Pretiósi Córporis et Sanguinis tui Sacraménto refécti, quaésumus, Dómine, Deus noster: ut intercedénte beáto Adalbértó, Mártýro tuo atque Pontífice, purae fidei júgiter adhaeréntes, ad promíssa fidélibus gaúdia perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Po přijímání

Svátostí předraženého Těla a Krve tvé občerstvení, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, čisté víry ustavičně se přidržujeme, přislíbených věrným zasloužili si dojíti radostí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

23. dubna

Sv. Jiří

mučedníka, † 303 v Palestyně

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártiris tui méritis et intercessióne laetíficas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum.

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Epíštola 2 Tim. 2, 8-10; 3, 10-12 (str. 17*).

Secreta

Múnera, Dómine, obláta sanctífica, et intercedénte beáto Geórgio Mártire tuo, nos per haec a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Postcommunio

Súpplícés te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Geórgio Mártire tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž nás zásluhami a přímluvou svatého Jiří, mučedníka svého, obšťastňuješ, uděl milostivě, abychom, žádající skrze něho tvá dobrodiní, darem tvé milosti jich dosáhli. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť a na přímluvu svatého Jiří, mučedníka svého, nás skrze ně od skvrn našich hříchů očist. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Úpěnlivě tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které svými občerstvuješ svátostmi, na přímluvu svatého mučedníka svého Jiří udělil, aby ti také hodně libými sloužili mravy. Skrze Pána..

24. dubna

Sv. Fidelia ze Sigmaringy

mučedníka, † 1622 v Seewis v Graubünden

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsus, in verae fidei propagatióne martyrii palma, et gloriósis

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Fidelia, serafickým žárem zapáleného, při rozšiřování pravé víry ráčil mučednickou palmou a slav-

miráculis decoráre digná- nými zázraky okrášliti,
 tus es: ejus, quaesumus, prosíme, tak nás jeho zá-
 méritis et intercessióne, sluhami a přímlovou mi-
 ita nos per grátiam tuam lostí svou ve víře a v lásce
 in fide et caritáte confir- utvrď, abychom zasloužili
 ma; ut in servítio tuo fi- si býti nalezeni ve tvé
 déles usque ad mortem službě věrnými až do
 inveníri mereámur. Per smrti. Skrze Pána našeho
 Dóminum. Ježíše Krista . . .

25. dubna

Sv. Marka

Evangelisty

Litanie větší (starší)

Shromáždění u sv. Petra

V tento den konají se prosebné průvody. K průvodu bere se mše sv. prosebná (str. 570) s litaniami. Tento průvod koná se i tehdy, je-li vlastní svátek z liturgických důvodů přeložen na jiný den.

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátum Mar- Bože, jenž jsi svatého
 cum Evangelístam tuum, Marka, Evangelistu své-
 Evangélicae praedicatió- ho, milostí evangelního
 nis grátia sublimásti: tri- zvěstování pozvedl, uděl,
 bue, quaesumus, ejus nos prosíme, abychom stále i
 semper et eruditióne prospí- jeho vyučováním prospí-
 ficere, et oratióne deféndi. vali i modlitbou byli chrá-
 Per Dóminum. něni. Skrze Pána . . .

Připomínka prosebného dne (str. 570, 573).

Léctio

Čtení

Ezechiélis Prophétae cap.
1, 10-14.z proroka Ezechiela
1, 10-14.

Similitúdo vultus quá- Byly pak podoby čtyř
 tuor animálium: fácies hó- tvorů: podoba člověka, po-
 minis, et fácies leónis a doba lva na pravé straně
 dextris ipsórum quátuor: těch čtyř živočichů, po-
 fácies autem bovis a sinís- doba býka na levé straně

tris ipsórum quátuor, et fácies áquilae désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum et penna eórum exténtae désuper: duae penna singulórum jungebántur, et duae tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébántur cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum. Haec erat vísio discúrrens in médio animálium, splendor ignis, et de igne fulgur egrédiens. Et animália ibant, et revertébántur in similitúdinem fúlguris coruscántis.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Secreta

Beáti Marci Evangelístae tui solemnitáte, tibi múnera deferéntes, quaesumus, Dómine: ut, sicut illum praedicátio evangélica fecit gloriósum; ita nos ejus intercéssio et verbo et ópere tibi reddat accéptos. Per Dóminum.

Postcommunio

Tribuant nobis, quaesumus, Dómine, contínuum tua sancta praesídium: quo, beáti Marci Evangelístae

těch čtyř živočichů a podoba orla vzadu těch čtyř živočichů. Tváře jejich a křídla jejich byla do výše pozdvižena; dvě křídla každého z nich se dotýkala, a dvě přikrývala těla jejich. Každý ten živočich chodil čelem vpřed; kam je duch pudil, tam kráčeli, a neobraceli se, když chodili. A bylo zřítí, že podoba živočichů je jako uhlí, planoucí ohněm, a jako by hleděl člověk na pochodně; mezi živočichy kmital se velmi jasný oheň, a z ohně vycházely blesky. A ti živočichové chodili sem a tam jako kmitavý blesk.

Z tohoto místa proroka Ezechiela berou se symboly pro Evangelisty: člověk (anděl), lev, obětní býk a orel.

Tichá modlitba

O slavnosti svatého Marka, evangelisty tvého, přinášejíce tobě dary, prosíme, Pane, aby, jako jej evangelní zvěstování proslavilo, tak nechť jeho přímmluva nás tobě v slově i skutku učiní příjemnými. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Tvoje svátosti, prosíme, Pane, nechť nám stálou přispívají pomocí, kterou nechť nás na přímmluvu

tui precibus, nos ab óm- svatého Evangelisty tvého
nibus semper tueántur ad- Marka ode všech proti-
vérsis. Per Dóminum. venství chrání. Skrze Pána.

26. dubna

Sv. Kleta a Marcelína

papežů a mučedníků, † 91, † 304

Mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Beatórum Mártyrum pa- Drahocenné vyznání sva-
ritérque Póntíficum Cleti tých mučedníku a papežů
et Marcellíni nos, Dómine, Kleta a Marcelína, Pane,
fóveat pretiósá conféssio: nechť nás osvěží a laska-
et pia júgiter intercésio vá přímluva stále chrání.
tueáatur. Per Dóminum. Skrze Pána . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

27. dubna

Sv. Petra Kanisia

vyznavače a Učitele Církve, † 1597
ve Frýburku ve Švýcarsku

Mše sv. „In medio“ (str. 48*). Credo, vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui ad tuéndam Bože, jenž jsi k obraně
cathólicam fidem beátum katolické víry svatého Pe-
Petrum Confessórem tuum tra, vyznavače svého, ctno-
virtúte et doctrína robo- stí a věděním utužil, uděl
rásti: concéde propítius; milostivě, aby jeho příkla-
ut ejus exémpilis et mó- dem a napomínáním blou-
nitis errántes ad salútem dící k spáse se vzpamáto-
resipíscant, et fidéles in vali a věřící setrvali ve vy-
veritátis confessióne per- znávání pravdy. Skrze Pá-
sevérant. Per Dóminum. na našeho, Ježíše Krista..

28. dubna

Sv. Pavla z Kříže

vyznavače, † 1775 v Římě

Introitus. Gal. 2, 19-20. Vstup. Gal. 2, 19-20.

Christo confíxus sum S Kristem jsem ukřižo-

cruci: vivo autem, jam non ego; vivit vero in me Christus: in fide vivo Filii Dei, qui diléxit me, et tradidit semetípsum pro me, allelúja, allelúja. Ps. 40, 2. Beátus, qui intélligit super egénium et pauperem: in die mala liberábit eum Dóminus. V. Glória Patri.

O r a t i o

Dómine Jesu Christe, qui, ad mystérium Crucis praedicándum, sanctum Paulum singulári caritate donásti, et per eum novam in Ecclesia famíliam floréscere voluísti: ipsíus nobis intercessióne concéde: ut, passiónem tuam júgiter recoléntes in térris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in caelis: Qui vivis et regnas.

Připomínka sv. Vitala: ze mše „In virtute“ (str. 12*, 15*, 16*).

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
1 Cor. 1, 17-25.

Fratres: Non misit me Christus baptizáre, sed evangelizáre: non in sapientia verbi, ut non evacuétur Crux Christi. Verbum enim Crucis pereúntibus quidem stultitia est: iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim:

ván, žiji pak nikoli už já, nýbrž žije ve mně Kristus. Žiji ve víře v Syna Božího, který mne miloval a sebe sama vydal za mě. Ž. 40, 2. Blažen, kdo se ujímá nuzného a chudého; v den osudný Pán ho vysvobodí. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svátému, jakož bylo . . .

M o d l i t b a

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi svatého Pavla k hlásání tajemství Kříže zvláštní láskou nadal a jenž jsi chtěl, aby skrze něho v Církví nová rodina vzkvetla, uděl nám na jeho přimluvu, abychom, připomínajíce si stále tvé umučení na zemi, zasloužili si jeho plodů dosáhnouti v nebi. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

Č t e n í

z listu svatého Apoštola Pavla ke Korintským
1. Kor. 1, 17-25.

Bratři, vždyť Kristus neposlal mne křtít, nýbrž kázat Evangelium, a to nikoli moudrostí slovní, aby se nezmařil Kříž Kristův. Slovo o Kříži je totiž pošetilostí pro ty, kdo hynou, pro ty však, kdo se zachraňují, to je pro nás, je mocí Boží. Neboť psá-

Perdam sapiéntiam sapi-
 éntium, et prudéntiam pru-
 déntium reprobábo. Ubi
 sápiens? ubi scriba? ubi
 conquisítor hujus saéculi?
 Nonne stultam fecit Deus
 sapiéntiam hujus mundi?
 Nam quia in Dei sapién-
 tia non cognóvit mundus
 per sapiéntiam Deum: plá-
 cuit Deo per stultítiam
 praedicatiónis salvos fáce-
 re credétes. Quóniam et
 Judáei signa petunt, et
 Graeci sapiéntiam quae-
 runt: nos autem praedi-
 cámus Christum crucifí-
 xum: Judáeis quidem scán-
 dalum, gentílibus autem
 stultítiam, ipsis autem vo-
 cátis Judáeis, atque Grae-
 cis, Christum Dei virtútem,
 et Dei sapiéntiam: quia
 quod stultum est Dei,
 sapiéntius est homínibus:
 et quod infírmum est Dei,
 fórtius est homínibus.

Allelúja, allelúja. V. 2.
 Cor. 5, 15. Pro ómnibus
 mórtuus est Christus: ut,
 et qui vivunt, jam non si-
 bi vivant, sed ei, qui pro
 ipsis mórtuus est, et re-
 surrexit. Allelúja. V. Rom.
 8, 17. Si filii, et haerédes:
 haerédes quidem Dei, co-
 haerédas autem Christi:
 si tamen compátimur, ut
 et conglorificémur. Alle-
 lúja.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

no je: „Zkazím moudrost
 mudrců a zavrhu opatr-
 nost opatrných.“ Kde je
 mudrc, kde zákoník, kde
 vzdělanec tohoto věku?
 Neučinil-li Bůh pošetilo-
 stí moudrost tohoto svě-
 ta? Neboť poněvadž v
 moudrosti Boží svět ne-
 poznal Boha skrze tu mou-
 drost, zalíbilo se Bohu
 skrze pošetilost v hlásá-
 ní spasit ty, kdo věří.
 Vždyť jako židé vyžadují
 zázraky, tak pohané hle-
 dají moudrosti, my však
 hlásáme Krista ukřižova-
 ného, pohoršení židům,
 pohanům pak pošetilost,
 ale těm, kdo jsou povolá-
 ní, židům i pohanům,
 Krista, Boží to moc a Bo-
 ží moudrost; neboť poše-
 tilá věc Boží je moudřej-
 ší než lidé a slabá věc
 Boží je mocnější nad lidi.

Aleluja, aleluja. V. 2.
 Kor. 5, 15. Kristus zemřel
 za všechny, aby ti, kteří
 jsou živi, nežili už sobě,
 nýbrž tomu, jenž za ně
 umřel a z mrtvých vstal.
 Alleluja. V. Řím. 8, 17.
 Jsme-li však dítkami, te-
 dy i dědici, dědici Boží-
 mi a spoludědici Kristo-
 vými, ač-li spolu s ním
 trpíme, abychom s ním i
 oslaveni byli. Aleluja.

Offertorium. Ephes 5, 2. Obětování. Efes. 5, 2.

Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádídít semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiám Deo in odórem suavítátis, allelúja.

Žijte v lásce, jakož i Kristus miloval nás a vydal sebe sama za nás v dar, a to v obět krvavou Bohu k vůni líbezné, aleluja.

Secreta

Caeléstem nobis, Dómine, praébeant mystéria haec passiónis et mortis tuae fervórem: quo sanctus Paulus, ea offeréndo, corpus suum hóstiám vivéntem, sanctam tibíque placéntem exhibuit: Qui vivis et regnas.

Tichá modlitba

Tato tajemství umučení a smrti tvé, Pane, nechť nám poskytnou nebeskou horoucnost, s kterou svatý Pavel při jejich obětování vydal své tělo jako obět živou, svatou a tobě libou. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

Communio. 1 Petr 4, 13. K přijímání. 1 Petr 4, 13.

Communicántes Christi passió nibus gaudéte, ut in revelatióne glórie ejus gaudeátis exsultántes, allelúja.

Majíce účast v utrpeních Kristových, radujte se, abyste také při zjevu slávy jeho se zaradovali s plesáním, aleluja.

Postcommunio

Súmptimus, Dómine, divinum sacraméntum, imménsae caritátis tuae memoriále perpétuum; tríbue, quáesumus; ut, sancti Pauli méritis et imitatióne, aquam de fóntibus tuis hauriámus in vitam aetérnam saliéntem, et tuam sacratíssimam passió nem córdibus nostris imprésam móribus et vita tenéamus: Qui vivis et regnas.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, božskou svátost, ustavičnou památku tvé lásky nesmírné; uděl, prosíme, abychom zásluhami a následováním svatého Pavla čerpali z pramenů tvých vodu, která vtéká do života věčného a tvé přesvaté umučení, do srdcí našich vtisknuté, v mravech a životě obsahovali. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

28. dubna

Sv. Vitala

mučedníka

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*).

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

29. dubna

Sv. Petra

mučedníka, † 1252 u Milána

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*) vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut beati Petri Mártiris tui fidem congrua devotíone sectémur: qui, pro ejúsdem fidei dilatatióne, martýrii palmam méruit obtinere. Per Dóminum.

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom náležitou zbožností následovali víru svatého Petra, mučedníka tvého, který pro šíření téže víry zasloužil si obdržeti mučednickou palmu. Skrze Pána.

Čtení 2 Tim. 2, 8-10; 3, 10-12 (str. 17*).

S e c r e t a

T i c h á m o d l i t b a

Preces, quas tibi, Dómine, offérimus, intercedente beato Petro Mártire tuo cleménter inténde: et propugnatóres fidei sub tua protectiÓne custódi. Per Dóminum.

Na modlitby, které ti, Pane, obětujeme, na přímluvu svatého Petra, mučedníka svého, laskavě pohleď a střež pod svou ochranou obránce víry. Skrze Pána našeho . . .

P o s t c o m m u n i o

P o p ř i j í m á n í

Fidéles tuos, Dómine, custódiant sacramenta, quae súmpsimus: et intercedente beato Petro Mártire tuo, contra omnes advérsos tueántur incúrsus. Per Dóminum.

Nechť svátosti, které jsme přijali, Pane, věrně tvé ochrání a na přímluvu svatého Petra, mučedníka tvého, proti všem nepřátelským útokům brání. Skrze Pána našeho . . .

30. dubna

Sv. Kateřiny Sienské

panny, † 1380 v Římě

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 72*), vyjímaje:

O r a t i o

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beatae Catharinae Virginis tuae natalitia colimus; et annua sollemnitate laetemur, et tantae virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

S e c r e t a

Ascendant ad te, Domine, quas in beatae Catharinae sollemnitate offerimus, preces; et hostia salutaris, virgineo fragrans odore. Per Dominum.

P o s t c o m m u n i o

Aeternitatem nobis, Domine, conferat, qua pastisumus, mensa coelestis: quae beatae Catharinae Virginis vitam etiam aluit temporalem. Per Dom.

M o d l i t b a

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, slávy narozeniny svaté Kateřiny, panny tvé, i z výroční slavnosti se radovali i prospívali příkladem takové ctnosti. Skrze Pána našeho . . .

T i c h á m o d l i t b a

Nechť vstoupí k tobě, Pane, modlitby, které obětujeme o slavnosti svaté Kateřiny, a spasná oběť, vydávající panenskou vůni. Skrze Pána . . .

P o p ř i j í m á n í

Nechť nám, Pane, dopomůže k věčnosti nebeský stůl, u něhož jsme byli živeni, který udržoval dokonce časný život svaté panny Kateřiny. Skrze . .

Ve třetí středu po Velikonocích

Slavnost sv. Josefa

snoubence bl. Panny Marie, vyznavače
a patrona celé Církve

Introitus. Ps. 32, 20-21.

Adjutor, et protector
noster est Dominus: in eo
laetabitur cor nostrum, et
in nomine sancto ejus

Vstup. Ž. 32, 20-21.

Pomocník a ochránce
naš je Pán; z něho ra-
duje se srdce naše, a v
jeho svaté jméno dou-

sperávimus. Allelúja, allelúja. Ps. 79, 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph. V. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimae Genitrícis tuae sponsum elígere dignátus es: praesta, quaesumus: ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Qui vivis et regnas . . .

Léctio

libri Génesis. c. 49, 22-26.

Fílius accrésceus, Joseph, fílius accrésceus, et decórus aspéctu: fíliae discurrérunt super murum. Sed exasperavérunt eum, et jurgáti sunt, inviderúntque illi habéntes jácula. Sedit in forti arcus ejus, et dissolúta sunt víncula brachiórum, et mánum illíus per manus poténtis Jacob: inde pastor egréssus est, lapis Israel. Deus patris tui erit adjútor tuus, et omnipotens benedicet tibi benedictiónibus coeli désuper, benedictiónibus abyssi jacéntis deórsum, benedictiónibus úberum et vulvae. Benedictiónes patris tui confortátae sunt benedic-

fáme. Aleluja, aleluja. Ž. 79, 2. Poslyš ty, jenž řídíš Israele, ty, jenž vodiš Josefa jako ovečku. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi v nevy-slovitelné prozřetelnosti ráčil svatého Josefa vyvoliti za snoubence pře-svaté své Rodičky, uděl, prosíme, abychom toho, jež jako ochránce uctíváme na zemi, zasloužili si míti přímluvcem na nebi. Jenž žiješ . . .

Čtení

z 1. knihy Mojžíšovy. 49.

Plodným odnožem jest Josef, plodným odnožem a krásného vzezření; jeho ratolesti se rozbíhají po zdi. Dráždí ho, roztrpčují a závidí mu lučištníci. Avšak neochvějně trvá jeho luk, pouta rukou i ramen jeho rozvázala ruka Silného Jakubova; odtud stal se pastýřem a skalou Israelovou. Bůh otce tvého bude tvým pomocníkem, a Všemohoucí bude ti žehnati hojným požehnáním s nebe shora, hojným požehnáním hlubin odpočívajících dole, hojným požehnáním prsů i lůna. Toto požehnání tvého otce bude větší, než požehnání otců je-

tionibus patrum ejus, donec veniet desiderium collium aeternorum: fiant in capite Joseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Allelúja, allelúja. V. De quacúmque tribulatione clamaverint ad me, exaudiam eos, et ero protector eorum semper. Allelúja. V. Fac nos innocuam, Joseph, decurrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocinio. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangelii secundum Lucam

In illo tempore: Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, et Jesus baptizato, et orante, apertum est coelum: et descendit Spiritus Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum; et vox de coelo facta est: Tu es Filius meus dilectus, in te complacui mihi. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur filius Joseph.

Et dicitur Credo.

Offertorium

Ps. 147, 12 et 13.

Lauda, Jerúsalem, Dominum: quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te. Allelúja, allelúja.

řmský misál

ho, dokud nepřijde touha pravěkých pahorků. Tato požehnání sneste na hlavu Josefovu, na těmě toho, jenž jest knížetem mezi bratry.

Aleluja, aleluja. V. V kterékoliv tísni budou ke mně volati, vyslyším je a budu jim vždycky ochráncem. Aleluja. V. Učiň, Josefe, ať nevinný trávíme život a ať je stále bezpečen pod tvou ochranou. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 3, 21-23.

Za onoho času stalo se, když všecken lid dal se pokřtít a když Ježíš byl pokřtěn a se modlil, otevřelo se nebe, a Duch Svatý v tělesné způsobě jako holubice sestoupil na něj a hlas s nebe zazněl: „Ty jsi Syn můj milý, v tobě se mi zalíbilo.“ A ten Ježíš, když počínal, byl as ve třiceti letech, jsa, jak se domnívali, synem Josefovým.

Následuje Credo.

Obětování

Ž. 147, 12 a 13.

Chval, Jerusaleme, Hospodina, neboť upevnil závory bran tvých, požehnal dětem tvým v tobě. Aleluja, aleluja.

59

Secreta

Sanctíssimae Genitrícis
 tuae sponsi patrocínio suf-
 fúlti, rogámus, Dómine,
 cleméntiam tuam: ut cor-
 da nostra fácias terréna
 cuncta despícere, ac te
 verum Deum perfécta ca-
 ritáte dilígere. Qui vivis
 et regnas . . .

Communio. Matth. 1, 16.

Jacob autem genuit Jo-
 seph, virum Maríae, de
 qua natus est Jesus, qui
 vocátur Christus. Allelú-
 ja, allelúja.

Postcommunio

Divíni múnery fonte re-
 fécti, quaesumus, Dómi-
 ne, Deus noster: ut, si-
 cut nos facis beáti Jo-
 seph protectióne gaudére;
 ita ejus méritis et inter-
 cessióne, coeléstis glóri-
 áe fácias esse partícipes. Per
 Dóminum.

Tichá modlitba

Spolehajíce v ochranu
 snoubence přesvaté tvé
 Rodičky, Pane, prosíme
 milostivost tvou, bys u-
 činil, aby srdce naše po-
 hrdala vším pozemským
 a tebe, pravého Boha, mi-
 lovala láskou dokonalou.
 Jenž žiješ . . .

K přijmání. Mat. 1, 16.

Jacob pak zplodil Jose-
 fa, muže Marie, z nížto
 se narodil Ježíš, jenž
 slove Kristus. Aleluja, ale-
 luja.

Po přijmání

Občerstvení jsouce pra-
 menem božského daru,
 prosíme, Pane, Bože náš,
 abys, jako nám dáváš ra-
 dovati se z ochrany sva-
 tého Josefa, tak nám dal
 jeho zásluhami a přímlu-
 vou míti účast na slávě
 nebeské. Skrze Pána . . .

Svátky v květnu

1. května

Sv. Filipa a Jakuba

Apoštolů

Introitus. 2 Esdr. 9, 27. Vstup. 2. Esdr. 9, 27.

Clamavérunt ad te, Dó-
 mine, in témpore afflicti-
 ónis suae et tu de coelo ex-
 audísti eos, allelúja, alle-
 lúja. Ps 32, 1. Exsultáte,
 justí, in Dómino: rectos

Volali k tobě, Pane, v do-
 bách soužení svého, a ty's
 je s nebe vyslychal, alleluja,
 alleluja. Z. 32, 1. Plesejte,
 spravedliví v Pánu; spra-
 vedlivým sluší prozpěvo-

Die 1 Maji

SANCTI JOSEPH OPIFICIS

Sponsi beatæ Mariæ Virginis, Confessoris

Duplex I classis

Introitus Sap. 10, 17

Sapiëntia réddidit justis
mercédem labórum
suórum, et dedúxit
illos in via mirábili, et
fuit illis in velaménto diéi
et in luce stellárum per
noctem, allelúja, allelúja.
Ps. 126, 1. Nisi Dóminus
ædificáverit domum, in
vanum labórant qui ædí-
ficant eam. *Ÿ*. Glória Pa-
tri.

Oratio

Rerum cónditor Deus,
qui legem labóris hu-
máno géneri statuísti: con-
céde propítius; ut sancti
Joseph exémplo et patro-
cínio, ópera perficiámus
quæ præcipis, et præmia
consequámur quæ pro-
míttis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pau-
li Apóstoli ad Colos-
senses

Col. 3, 14-15; 17, 23-24

Fratres: Caritátem ha-
béte, quod est víncu-
lum perfectiónis, et pax
Christi exsúltet in córdi-
bus vestris, in qua et vo-
cáti estis in uno córpore,
et grati estóte. Omne

quodcúmque fácitis in
verbo aut in ópere, óm-
nia in nómine Dómini
Jesu Christi, grátias agén-
tes Deo et Patri per ip-
sum. Quodcúmque fácitis,
ex ánimo operámini sicut
Dómino, et non homíni-
bus, sciéntes quod a Dó-
mino accipiétis retributió-
nem hereditátis. Dómino
Christo servíte.

Allelúja, allelúja. *Ÿ*. De
quacúmque tribulatióne
clamáverint ad me, exáu-
diam eos, et ero protéctor
eórum semper. Allelúja.
Ÿ. Fac nos innócuam, Jo-
seph, decúrre vitam: sit-
que tuo semper tuta pa-
trocínio. Allelúja.

Extra Tempus Paschale di-
citur

Graduale. Ps. 127, 1-2.
Beátus quicúmque times
Dóminum, qui ámbulas
in viis ejus. *Ÿ*. Labórem
mánuum tuárum mandu-
cábis et bene tibi erit.

Allelúja, allelúja. *Ÿ*. Fac
nos innócuam, Joseph,
decúrre vitam: sitque
tuo semper tuta patrocí-
nio. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 111, 1-3. Beátus vir qui timet Dóminum, qui mandátis ejus delectátur multum. *V.* Potens in terra erit semen ejus; generatióni rectórum benedicétur. *V.* Opes et divítiæ erunt in domo ejus, et munificéntia ejus manébit semper.

✠ Sequéntia sancti Evangelíi secúndum Matthæum
Matth. 13, 54-58

In illo témpore: Véniens Jesus in pátriam suam, docébat eos in synagógis eórum, ita ut miraréntur et dicerent: Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater ejus dicitur María, et fratres ejus Jacóbus et Joseph et Simon et Judas? Et soróres ejus nonne omnes apud nos sunt? Unde ergo huic ómnia ista? Et scandalizabántur in eo. Jesus autem dixit eis: Non est prophéta sine honóre nisi in pátria

sua et in domo sua. Et non fecit ibi virtútes multas propter incredulitátem illórum. **Credo.**

Offertorium. Ps. 89, 17. Bónitas Dómini Dei nostri sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis, et opus mánuum nostrárum secúnda, allelúja.

Secreta

Quas tibi, Dómine, de opéribus mánuum nostrárum offérimus hóstias, sancti Joseph interpósito suffrágio, pignus fácias nobis unitátis et pacis. Per Dóminum.

Præfatio de sancto Joseph
Et te in Solemnitáte.

Communio. Matth. 13, 54, 55. Unde huic sapiéntia hæc et virtútes? Nonne hic est fabri fílius? Nonne mater ejus dicitur María? Allelúja.

Postcommunio

Hæc sancta quæ súmpsimus, Dómine: per intercessiónem beáti Joseph; et operatióne nostram cómpleant, et præmia confirment. Per Dóminum.

Concordat cum originali approbato.

IMPRIMATUR.

Casali, 18 aprilis 1956.

Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

decet collaudatio .V. Gló-
ria Patri . . .

Oratio

Deus, qui nós ánnua Apo-
stolorum tuorum Philippi
et Jacobi sollempnitáte lae-
tificas: praesta, quaesu-
mus; ut, quorum gaudé-
mus méritis, instruámur
exémplis. Per Dóminum.

Čtení Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).

Allelúja, allelúja. V. Ps.
88, 6. Confitebúntur coeli
mirabilia tua, Dómine: éte-
nim veritátem tuam in ec-
clésia sanctorum, allelúja.
V. Joann. 14, 9. Tanto tém-
dore vobiscum sum, et non
cognovístis me? Philíppe,
qui videt me, videt et Pa-
trem meum, allelúja.

† Sequéntia sancti Evang.
sec. Joannem. c. 14, 1-13.

In illo témpore: Dixit
Jesus discipulis suis: Non
turbétur cor vestrum. Cré-
ditis in Deum, et in me cré-
dite. In domo Patris mei
mansiónes multae sunt. Si
quo minus, dixíssem vobis:
quia vado paráre vobis lo-
cum. Et si abíero, el prae-
parávero vobis locum, ífe-
rum vénio, et accípiam vos
ad meípsum, ut ubi sum
ego, et vos sitis. Et quo ego
vado, scitis, et viam scitis.
Dicit ei Thomas: Dómine,
nescímus quo vadis: et quó-

vati chválu. V. Sláva Otci
i Synu i Duchu Svatému . .

Modlitba

Bože, jenž nás výroční
slavností Apoštolů svých
Filipa a Jakuba potěšuješ,
uděl, prosíme, abychom po-
učeni byli příklady těch —
z jejichž zásluh se radu-
jeme. Skrze Pána . . .

Aleluja, aleluja, V. Ž. 88,
6. Oslavovati budou nebe-
sa divy tvoje, Pane, a věr-
nost tvou ve shromáždění
svatých, aleluja. V. Jan 14, 9.
Tak dlouhý čas jsem s vámi
byl, a nepoznali jste mne?
Filipe, kdo vidí mne, vidí
i Otce mého, aleluja.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 14, 1-13.

Za onoho času řekl Pán
Ježíš učeníkům svým: „Ne-
rmutiž se srdce vaše. Vě-
říte v Boha, i ve mne věřte.
V domě Otce mého jest pří-
bytků mnoho; kdyby ne,
byl bych vám to řekl, neboť
jdu, abych vám připravil
místo. A jestli odejdu a při-
pravím vám místo, přijdu
zase a vezmu vás k sobě,
abyste i vy byli, kde jsem
já. A kam já jdu, víte, i cestu
znáte.“ Řekl mu Tomáš:
„Pane, nevíme, kam jdeš;
i kterak můžeme znáti ce-

modo possumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, veritas, et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovissetis me, et Patrem meum utique cognovissetis: et a modo cognoscetis eum, et vidistis eum. Dicit et Philippus: Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis. Dicit et Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me? Philippe, qui videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem? Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis a me ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit opera. Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me, opera quae ego facio, et ipse faciet, quia ego ad Patrem vado. Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 88, 6.

Confitebuntur coeli mirabilia tua, Domine: et veritate tuam in ecclesia sanctorum. Alleluja, alleluja.

stu?“ Ježíš řekl jemu: „Já jsem cesta a pravda a život: nikdo nepřichází k Otci leč jenskrzemne. Kdybyste byli poznali mne, byli byste poznali i Otce mého; a od této chvíle poznáte ho, a viděli jste jej.“ Dí jemu Filip: „Pane, ukaž nám Otce, a dostačí nám.“ Ježíš řekl jemu: „Tak dlouhý čas jsem s vámi, a nepoznali jste mne, Filipe? Kdo vidí mne, vidí i Otce. Kterak ty pravíš: ‚Ukaž nám Otce?‘ Nevěříš-li, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, která já mluvím vám, nemluvím sám od sebe, ale Otec, který zůstává ve mně, činí skutky své. Nevěříte-li, že já v Otci a Otec ve mně jest? Ne-li, pro skutky samy věřte. Amen, amen pravím vám: Kdo věří ve mne, bude i on činiti skutky, které já činím, ano, větší nad ty bude činiti, neboť já jdu k Otci. A začkoliv budete prositi Otce ve jménu mém, učiním to.“

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 88, 6.

Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění spravedlivých. Aleluja, aleluja.

S e c r e t a

Múnera, Dómine, quae pro Apostolorum tuorum Philippi et Jacóbi sollemnitate deférimus, propítius súscipe: et mala ómnia, quae merémur, avérte. Per Dóminum.

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

C o m m u n i o

Joann. 14, 9 et 10.

Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístime? Phillippe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja: non credis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Allelúja, allelúja.

P o s t c o m m u n i o

Quaesumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum sollémnia celebrámus, eórum oratióibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

T i c h á m o d l i t b a

Dary, Pane, které o slavnosti Apoštolů tvých Filipa a Jakuba přinášíme, přijmi milostivě a všecko zlé, jež zasluhujeme, odvrát. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou ..

K p ř i j í m á n í

Jan 14, 9 a 10.

Tak dlouhý čas jsem s vámi a nepoznali jste mne? Filipe, kdo vidí mne, vidí i Otce mého, aleluja. Ci nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Aleluja, aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Nasyceňi jsouce spásitelnými tajemstvími, prosíme, Pane, aby nám pomoheno bylo přímlovami těch, jejichž slavnost konáme. Skrze Pána ...

2. k v ě t n a**Sv. Athanasia**

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 373 v Alexandrii

Vstup „In medio“ (str. 48*).

O r a t i o

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii Confessoris tui atque Pontíficis, sollemnitate deférimus: et, qui tibi digne méruit fa-

M o d l i t b a

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme a pro zásluhy toho, jenž ti věrně

mulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthos 2. cap. 4, 5-14.

Fratres: Non nosmetipsos praedicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendescere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiae claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaurum ístum in vasis fictilibus: ut sublimitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatióne pátimur, sed non angustiámur: aperiámur, sed non destitúimur: persecutióne pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatióne Jesu in corpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Ha-

směl sloužiti, ze všech nás hříchů vyprosť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . .

Čtení

z druhého listu sv. Apóstola Pavla ke Korintským 4, 5-14.

Bratří: Nehlásáme sebe samých, nýbrž Krista Ježíše jakožto Pána, sebe pak projevujeme jako služebníky vaše skrze Ježíše. Vždyť ten Bůh, který řekl, aby ze tmy světlo zasvitlo, jest to, jenž zasvitl v srdcích našich, aby se rozsvitlo poznání volnosti Boží ve tváři Krista Ježíše. Máme však poklad tento v nádobách hlíněných, aby přenesmírná moc ta jevila se jako moc Boží, a ne jako moc vycházející z nás. Jsme soužení v každé příčině, ale nepodleháme; býváme v nesnázích, ale nezoufáme, pronásledováni, ale ne opuštění, na zem poraženi, ale ne zahubeni; povždy nosíme mrtvení Ježíše na svém těle, aby i život Ježíšův se zjevil na těle našem. Povždy totiž my, kteří žijeme, jsme vydáváni na smrt pro Ježíše, aby i život Ježíšův zjevil se na smrtelném těle našem. Smrt tedy jeví se působivou v nás, ale život

béntes autem eúndem spírítum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum: et nos crédimus, propter quod et lóquimur: sciéntes, quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constitúet vobíscum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatió-nem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

— Evangelium Mat. 10, 23-28 (sfr. 878). Credo.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. Allelúja.

Secreta

Sancti Athanásii Confessoris tui atque Pontíficis, quaesumus, Dómine, ánnua sollémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut per haec piae placatió-nis officia et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona concíliet. Per Dóminum.

Communio. Matth. 10, 27.

Quod dico vobis in té-

ve vás. Majíce však téhož Ducha víry, jak jest psáno: „Uvěřil jsem, proto jsem mluvil“, také my věříme a proto mluvíme, vědouce, že ten, jenž vzkřísil Pána Ježíše, také nás s Ježíšem vzkřísí a postaví s vámi.

Aleluja, aleluja. V Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušén, obdrží korunu života. Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida za služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. Aleluja.

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé příjemnými učiní, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjednala. Skrže Pána našeho . . .

K přijímání. Mat. 10.

„Co vám pravím ve

nebris, dicit in lumine, dicit Dominus: et quod in aure auditis, praedicat super tecta. Allelúja.

tmách, povězte na světle“, praví Pán „a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách.“ Aleluja.

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta, ut beáti Athanásii Confessoris tui atque Pontificis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, precibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Athanasia, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho . . .

2. května

Sv. Zikmunda

krále, mučedníka a českého patrona
† 524 u Orleanu

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hunc diem beáti Sigismúndi passióne consecrásti: praesta, quae sumus; ut, cujus sollémnia celebrámus in terris, ejus apud te suffrágiis adjuvémur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi tento den umučením svatého Zikmunda posvětil, uděl, prosíme, aby, jehož slavnost konáme na zemi, toho nám přímluvy u tebe pomáhaly v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Atanáše (z předchozí mše). Credo.

Secreta

Per haec múnera, Dómine, quae in honórem sancti Sigismúndi tibi humiliter offérimus, nos ab ómnibus peccátis dignánter emúnda. Per Dóm. . . .

Tichá modlitba

Skrze tyto dary, Pane, které ti ke cti svatého Zikmunda pokorně obětujeme, rač nás očistiti ode všech hříchů. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Sacramentórum tuórum,

Po přijímání

Občerstvení jsouce da-

Dómine, múnere vegetáti, tuam súpplices deprecámur cleméntiam: ut, cujus solémnia temporáliter ágimus, ejus méritis ad aetérna gaúdia pervenire mereámur. Per Dóminum nostrum . . .

rem tvých svátostí, Pane, vzýváme pokorně milostivost tvou, abychom, jehož slavnosti konáme v čase, toho zásluhami zasloužili si dosáhnouti radostí věčných. Skrze Pána našeho . . .

3. května

Nalezení sv. Kříže

Introitus. Gal. 6, 14.

Vstup. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriári oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Allelúja, allelúja. Ps. 66, 2. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illuminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. V. Glória Patri . . .

My pak honositi se musíme v Kříži Pána našeho Ježíše Krista, v němž je spása, život a vzkříšení naše, skrze nějž spasení a vykoupení jsme. Aleluja, aleluja. Ž. 66, 2. Bůh budíž nám milostiv a žehnej nám; nechej zářiti obličej svůj nad námi a smiluj se nad námi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Modlitba

Deus, qui in praeclára salutíferae Crucis Inventioné, Passiónis tuae miracula suscitásti: concéde, ut, vitális ligni prégio, aetérnae vitae suffrágia consequámur. Qui vivis et regnas . . .

Bože, jenž jsi v přeskvelém Nalezení spásosného Kříže zázraky svého Umučení vzkřísil, uděl, abychom za cenu živého stromu dosáhli práva na věčný život. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Druhé modlitby: připomínka sv. Alexandra I. a jeho druhé (ze mše následující).

Čtení Filip. 2, 5-11 (str. 379).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 95, 10. Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávít

Aleluja, aleluja. V. Ž. 95, 10. Říkejte mezi národy: „Se dřeva Pán kra-

a ligno. Allelúja. V. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: quae sola fuísti digna sustinére Regem coelórum, et Dóminum. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evang. sec. Joánnem. c. 3, 1-15.

In illo témpore: Erat homo ex Pharisaeis, Nicodémus nómine, princeps Judaeórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster: nemo enim potest haec signa fácere, quae tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi: nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Dicit ad eum Nicodémus: Quómodo potest homo nasci, cum sit senex? Numquid potest in ventrem matris suae itérato introíre, et renásci? Respóndit Jesus: Amen, amen dico tibi: Nisi quis renátus fúerit ex aqua, et Spírítu Sancto, non potest introíre in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spírítu, spírítus est. Non miréris quia dixi tibi: Opórtet vos nasci dénuo. Spírítus ubi vult spirat, et vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quo vadat: sic est omnis qui

luje“. Aleluja. V. Sladké dřevo, sladké hřeby sladké drží břemeno, které jsi jedině bylo hodno nésti Krále nebes a Pána. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 3, 1-15.

Za onoho času byl jeden člověk z fariseů, jménem Nikodém, náčelník to židovský. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl jemu: „Mistře, víme, že jsi od Boha vyšel jako učitel; neboť nikdo nemůže činiti těch divů, které ty činíš, není-li Bůh s ním.“ Ježíš odpověděl a řekl jemu: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova, nemůže viděti království Božího.“ Dí jemu Nikodém: „Kterak může člověk se naroditi jsa stár? Muže-liž po druhé vejíti v život matky své a opět se naroditi?“ Ježíš odpověděl: „Amen, amen pravím tobě: Nenarodí-li se kdo znova z vody a Ducha Svatého, nemůže vejíti do království Božího. Co se narodilo z těla, tělo jest, a co se narodilo z Ducha, duch jest. Nediv se, že jsem ti řekl: Musíte se znova naroditi. Vítr vane, kde chce, a slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází a kam jde; tak jest to při každém, kdo se narodil z Ducha.“

natus est ex spiritu. Respondit Nicodémus, et dixit ei: Quomodo possunt haec fieri? Respondit Jesus, et dixit ei: Tu es magister in Israel, et haec ignoras? Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, et quod vidimus testamur, et testimonium nostrum non accipitis. Si terréna dixi vobis, et non creditis: quomodo si dixeró vobis coeléstia, credétis? Et nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo. Filius hóminis, qui est in coelo. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini. Alelúja.

S e c r e t a

Sacrificium, Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde: ut ab omni nos éruat bellórum nequítia, et per vexillum sanctae Crucis Fílii tui, ad contérendas potestátis advérsae insídias, nos in tuae protectiónis securitáte constituat. Per eúndem . . .

Preface: o sv. Kříži (str. 32).

Nikodém odpověděl a řekl jemu: „Kterak se to může státi?“ Odpověděl Ježíš a řekl jemu: „Ty jsi učitelem v lidu israelském, a toho nevíš? Amen, amen pravím tobě: Co víme, to mluvíme, a čò jsme viděli, to dosvědčujeme, a — svědectví našeho nepřijímáte. Jestliže jsem vám pověděl věci pozemské, a nevěříte, kterak uvěříte, povím-li vám věci nebeské? A nikdo nevstoupil na nebe, leč jen ten, jenž s nebe sestoupil, totiž Syn člověka, který jest v nebi. A jako Mojžíš povýšil hada na poušti, tak musí povýšen býti Syn člověka, aby nikdo, jenž v něho věří, nezahynul, nýbrž měl život věčný.“ Říká se Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně činila divy, pravice Páně mne vyvýšila, neumru, ale zůstanu živ a vyprávěti budu skutky Páně. Aleluja.

Tichá modlitba

Na oběť, Pane, kterou ti přinášíme, usmířen pohled, aby nás ze všech válečných béd vytrhla a korouhví svatého Kříže Syna tvého nás k přemožení nástrah nepřátelské moci v bezpečnost tvé ochrany postavila. Skrze téhož Pána našeho . . .

C o m m u n i o

Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos, Deus noster. Allelúja.

P o s t c o m m u n i o

Repléti alimónia coelesti, et spiritali poculo recreáti. quaesumus, omnipotens Deus: ut ab hoste maligno deféndas, quos per lignum sanctae Crucis Fílii tui, arma justítiae pro salúte mundi, triumpháre jussísti. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum...

K p ř i j í m á n í

Znamením Kříže, Bože náš, vysvobod' nás od nepřátel našich. Aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Nasyčení jsouce pokrmem nebeským a duchovním nápojem občerstvení, prosíme, všemohoucí Bože, abys od zlého nepřitele ochránil ty, které jsi dřevem svatého Kříže Syna svého, zbraní spravedlnosti pro spásu světa, k vítězství vedl. Skrze téhož Pána našeho...

3. května

Sv. Alexandra

† 119 v Římě

Sv. Evencia a Teodula

mučedníků, † 117 v Římě

Sv. Juvenala

biskupa a vyznavače, † 376 v Narni v Itálii

Mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje:

O r a t i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui Sanctorum tuorum Alexandri, Evéntii, Theodúli atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum...

S e c r e t a

Super has hóstias, quae-

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, uctívající narozeniny Svatých tvých Alexandra, Evencia, Teodula a Juvenala, na jejich přímluvy od všeho hrozícího zla vysvobozeni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

T i c h á m o d l i t b a

Nechť na tyto dary, pro-

sumus, Dómine, benedic-
tio copiósá descéndat:
quae et sanctificatióem
nobis cleménter operétur,
et de Sanctórum nos so-
lemnitáte laetíficet. Per
Dóminum . . .

Postcommunio

Refécti participatióne
múneris sacri, quaesumus,
Dómine, Deus noster: ut,
cujus exséquimur cultum,
intercedéntibus Sanctis
tuis Alexándro, Evéntio,
Theodúlo et Juvenále sen-
tiámus efféctum. Per Dó-
minum nostrum . . .

síme, Pane, sestoupí hojné
požehnání, které ať i naše
posvěcení milostivě způ-
sobí i dám nám radovati
se ze slavnosti Svatých.
Skrze Pána našeho Je-
žíše Krista . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce úča-
stenstvím na daru svatém,
prosíme, Pane, Bože náš,
abychom na přímluvu sva-
tých tvých Alexandra,
Evencia, Teodula a Juve-
nala pocítili účinek toho,
co slavíme. Skrze Pána
našeho . . .

4. května

Sv. Moníky

v d o v y, † 387 v O s t i i

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, moeréntium con-
solátor, et in te sperán-
tium salus, qui beátae
Mónicae piás lácrymas in
conversióne filii sui Augu-
stíni misericórditer susce-
písti: da nobis utriúsque
intervéntu, peccáta nostra
deploráre, et grátiae tuae
indulgéntiam inveníre. Per
Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, utěšiteli truchlí-
cích a spáso v tebe doufa-
jících, jenž jsi zbožné slzy
svaté Moníky pro obrá-
cení syna jejího Augustina
milosrdně přijal, dej nám
na přímluvu obou opla-
kávati hříchy naše a na-
lézti odpuštění tvé milosti.
Skrze Pána našeho Je-
žíše Krista . . .

Čtení 1 Tim. 5, 3-10 (str. 89*).

Evangelium Luk. 7, 11-16 (str. 318).

5. května

Sv. Pia V.

papeže a vyznavače, † 1572 v Římě

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad conterendos Ecclesiae tuae hostes, et ad divinum cultum reparandum, beatum Pium Pontificem maximum eligere dignatus es: fac nos ipsius defendi praesidiis, et ita tuis inhaerere obsequiis; ut omnium hostium superatis insidiis perpetua pace laetemur. Per Dominum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil k potření nepřátel své Církve a k obnovení bohoslužeb vyvoliti svatého papeže Pia, učiň, abychom chráněni byli jeho přispěním a tak lnuli k tvé službě, abychom po přemožení nástrah všech nepřátel radovali se z ustavičného míru. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

6. května

Sv. Jana

Apoštola a Evangelisty, před Latinskou branou

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui conspicias, quia nos undique mala nostra perturbant: praesta, quaesumus; ut beati Joannis Apostoli tui et Evangelistae intercessio gloriosa nos protegat. Per Dóm.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florebit: sicut cedrus Libani multiplicabitur. Allelúja. V. Oseae 14, 6. Justus germinabit sicut lílium, et florebit in aeternum ante Dóminum. Allelúja.

Modlitba

Bože, jenž zříš, že nás se všech stran kormoutí naše bědy, uděl, prosíme, aby nás chránila slavná přímluva svatého Jana Apoštola tvého a Evangelisty. Skrže Pána . . .

Aleluja, aleluja. V. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja. V. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a kvěsti bude na věky před Pánem. Aleluja.

† Sequéntia sancti Evang.
sec. Matthaéum c. 20, 20-23.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedaei cum filiis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad dexteram meam, vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

Et dicitur Credo.

Secreta

Munéribus nostris, quae sumus, Dómine, precibúsque suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Postcommunio

Refécti, Dómine, pane coelésti: ad vitam, quae sumus, nutriámur aetérnam. Per Dóminum.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 20, 20-23.

Za onoho času přistoupila k Ježíši matka synů Zebedeových se svými syny a klanějíc se mu, prosila ho za něco. On pak jí řekl: „Co chceš?“ Díjemu: „Řekni, aby tito dva synové moji seděli v tvém království jeden na pravici a jeden na levici tvé.“ Ale Ježíš odpovéděl: „Nevíte, zač prosíte. Můžete pítí kalich, který já budu pítí?“ Řkou jemu: „Můžeme.“ Dí jim: „Kalich můj sice pítí budete, seděti však na pravici neb na levici mé není mojí věci dáti vám, nýbrž těm, jimž připraveno jest od Otce mého.“

Následuje Credo.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce, Pane, nebeským chlebem, prosíme, ať jsme živeni pro život věčný. Skrže Pána . . .

7. května

Sv. Stanislava

biskupa a mučedníka, † 1079 v Krakově

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjmaje:

Oratio

Deus, pro cuius honore gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: praesta, quaesumus; ut omnes, qui ejus implórant auxiliúm, petitiónis suae salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, pro jehož čest slavný biskup Stanislav padl meči bezbožných, uděl, prosíme, aby všichni, kteří vzývají jeho pomoc, dosáhli spasného splnění své prosby. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

8. května

Zjevení sv. Michaela Archanděla

495 na hoře Gargano v již. Itálii

Introitus. Ps. 102, 20.

Benedícite Dóminum, omnes Ángeli ejus, potentes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Allelúja, Allelúja. Ps. ib. 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 102, 20.

Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, udatní rekové, kteří plníte rozkazy jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu a vše, co ve mně jest, svatému jménu jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria homínúmque dispénsas: concede propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in coelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Modlitba

Bože, jenž obdivuhodným řádem rozděluješ služby Andělů i lidí, uděl milostivě, aby, kteří před tebou v nebi stále jako služebníci stojí, těmi život náš na zemi byl chráněn. Skrze Pána . . .

Lectio

libri Apoc. b. Joán. Apóst.

In diébus illis: Significávit Deus quae opórtet

Čtení

ze Zjev. sv. Jana. 1, 1-5.

V těch dnech ukázal Bůh, co musí státi se v brzku;

fieri cito, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi quaecúmque vidit. Beátus qui legit, et audit verba prophetiae hujus: et servat ea, quae in ea scripta sunt: tempus enim prope est. Joánnes septem Ecclesiis, quae sunt in Ásia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est: et a septem spíritibus, qui in conspéctu throni ejus sunt: et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terrae, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo.

Allelúja, allelúja. V. Sancte Mícheal Archángele, defénde nos in praelio; ut non pereámus in treméndo judício. Allelúja. V. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Mícheal descendit de coelo. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matthaeum. c. 18, 1-10.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas major est in regno coelórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eó-

a on naznačil to skrze Anděla svého, poslav ho služebníkovi svému Janovi, a ten osvědčuje jakožto slovo Boží a svědectví Ježíše Krista všechno, co byl viděl. Blahoslavený, kdo čte a kdo poslouchá slova proroctví toho a zachovává, co v něm jest napsáno, neboť čas jest blízko. Jan sedmi církvím v Asii: Milost vám a pokoj od toho, jenž jest a jenž byl a jenž přijde, a od sedmi duchů, kteří jsou před trůnem jeho, a od Ježíše Krista, jenž jest svědek věrný, prvorozenec mrtvých a kníže králů pozemských, jenž nás miluje a nás obmyl od hříchů našich krví svou.

Aleluja, aleluja. V. Svatý Michaeli Archanděli, braň nás v boji, abychom nezhylnuli na hrozném soudu. V. Moře bylo pobouřeno a zachvěla se země, když Archanděl Michael sestoupil s nebe. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 1-10.

Za onoho času učeníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdo pak jest větší v království nebeském?“ A Ježíš zavolav k sobě dítě, postavil je upro-

rum, et dixit: Amen dico vobis, nisi conversi fueritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum coelórum. Quicumque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno coelórum. Et qui suscepérit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. Qui autem scandalizáverit unum de pusíllis istis, qui in me credunt, expedit ei, ut suspendátur mola asinária in collo ejus, et demergátur in profúndum maris. Vae mundo a scándalis. Necesse est enim ut véniant scándala; verúmtamen vae hómini illi, per quem scándalum venit. Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, absceide eum, et prójice abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi débilem, vel claudum, quam duas manus, vel duos pedes habéntem, mitti in ignem aetérnum. Et si óculus tuus scandalízat te, érue eum et prójice abs te: bonum tibi est cum uno óculo in vitam intráre, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam ignis. Vidéte, ne contemnátis, unum ex his pusíllis: Dico enim vobis, quia Ángeli eórum in coelis semper vident

střed nich a řekl: „Vpravdě pravím vám: Neobráťte-li se a nebudete-li jako dítky, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítko toto, ten jest větší v království nebeském. A kdo přijme jedno dítko takové pro jméno mé, mě přijímá. Kdo by však pohoršil jedno z maličkých těchto, kteří ve mne věří, tomu bylo by lépe, aby kámen mlýnský zavěšen byl na hrdlo jeho, a on pohroužen byl do hlubokosti mořské. Běda světu pro pohoršení! Neboť jest nutno, aby přicházela pohoršení, ale běda člověku tomu, skrze něhož pohoršení přichází. Pohoršuje-li tě však ruka tvá neb noha tvá, utni ji a vrhni ji od sebe; lépe jest tobě vejíti do života bezrukému neb kulhavému, než abys, maje obě ruce neb obě nohy, uvržen byl do ohně věčného. A pohoršuje-li tě oko tvé, vylup je a vrhni od sebe; lépe jest tobě jednookému vejíti do života, než abys maje obě oči uvržen byl do pekelného ohně. Hledte, abyste nepohrdali nikým z těchto maličkých: neboť pravím vám, že andělé jejich v nebi stále patří na tvář

fáciem Patris mei, qui in coelis est. Credo.

Offertorium
Apoc. 8, 3 et 4.

Stetit Ángelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incensa multa: et ascendit fumus arómatum in conspéctu Dei. Allelúja.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus, suppliciter deprecántes; ut eásdem, angélico pro nobis interveniénte suffrágio, et placátus accípias, et ad salútem nostram provenire concédas. Per Dóm.

Communio Dan. 3, 58.

Benedícite, omnes Angéli Dómini, Dóminum: hymnum dícite et superexaltáte eum in saecula. Allelúja.

Postcommunio

Beáti Archángeli tui Michaélis intercessióne suffúlti, súplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod ore proséquimur, contingámus et mente. Per Dóminum.

Otce mého, jenž jest v nebesích.“ Následuje Credo.

Obětování

Zjev. sv. Jana 8, 3. a 4.

Postavil se anděl k oltáři, maje v ruce kadidelnici zlatou, a bylo mu dáno mnoho kadidla; i vystoupil oblak vůní před Boha. Aleluja.

Tichá modlitba

Obětujeme Ti, Pane, dary chvály, pokorně prosíce, abys je na přimlouvající se za nás prosbu andělskou, i usmířen přijal i dal, aby prospěly k naší spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Dan. 3, 58.

Dobrořečte, všichni Andělé Páně, Pánu; chvalozpěvy zpívejte a nade všechno ho vyvyšujte na věky. Aleluja.

Po přijímání

Opření jsouce o přimlůvu svatého tvého Archanděla Michaela, snažně tě, Pane, prosíme, abychom, co ústy bereme, také duší dosáhli. Skrze Pána.

9. května

Sv. Řehoře Nazianského

biskupa, vyznavače a Učitele Církvě, † 390

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

Čtení Sirach. 39, 6-14 (str. 52*). Credo.

10. května

Sv. Antonína

biskupa a vyznavače, † 1459 ve Florencii

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Sancti Antoníni, Dómine, Confessoris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo miráblem praedicámus, ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum nostrum Jesum . . .

Modlitba

Pane, ať nám pomohou zásluhy svatého Antonína, vyznavače tvého a biskupa, abychom, jako tě velebíme, že jsi v něm zázračně působil, tak se honositi mohli, že jsi k nám byl milosrdný. Skrze Pána . . .

10. května

Sv. Gordiana a Epimacha

mučedníků

Mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha, pomozeno bylo jejich přímluvami u tebe. Skrze Pána . . .

Čtení Zjev. sv. J. 19, 1-9 (str. 915).

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi dicátas méritis, benignus assúme, et ad perpétuum nobis tribue provenire subsidium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Tichá modlitba

Obětní dary, Pane, které jsou tobě zásluhami svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha zasvěceny, dobrotivě přijmi a uděl, aby se nám staly ustavičnou pomocí. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui coeléstia aliménta percépimus, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Gordiáno et Epímacho, per haec contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeský pokrm přijali, jím na přimluvu svatých mučedníků tvých Gordiana a Epimacha proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána našeho . . .

12. května

Sv. Domitily

panny, † kolem 98

Sv. Nerea, Achilea a Pankráce

mučedníků, † 304 v Římě

Introitus. Ps. 32, 18, 19 et 20. Vstup. Ž. 32, 18, 19 a 20.

Ecce, óculi Dómini super timéntes eum, sperántes in misericórdia ejus, allelúja: ut erípiat a morte ánimas eórum: quóniam adjútor et protéctor noster est, allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Exsultáte, justí, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto . . .

Hle, oči Hospodinovy, bdí nad těmi, kteří se hotojí a kteří doufají v milosrdenství jeho, aleluja; že od smrti vysvobodí duše jejich, neboť jest pomocník a obránce náš, aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší zpívat chválu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achillei, Domitillae atque Pancrátii fóveat, quaesumus, beáta sollémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum.

Modlitba

Blažená slavnost mučedníků tvých, Nerea, Achilea, Domitily a Pankráce, prosíme, Pane, nechť nás stále rozněcuje a činí tvé služby hodnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Čtení Moudr. 5, 1-5 (str. 34*).

Allelúja, allelúja. V. Haec est vera fratérnitas, quae

Aleluja, aleluja. V. To jest opravdové bratrství,

vicit mundi crimina: Christum secuta est, inclyta tenens regna coelestia. Allelúja. V. Te mártýrum candidátus laudat exercitus, Dómine. Allelúja.

Evangelium Jan, 4, 46-53 (str. 729).

Offertorium. Ps. 88, 6.

Confitebúntur coeli mirabilia tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclesia sanctorum. Allelúja, allel.

Secreta

Sanctorum, Mártýrum tuorum, quaesumus, Dómine, Nérei, Achillei, Domitillae atque Pancrátii sit tibi grata confessio: quae et múnera nostra comméndet, et tuam nobis indulgéntiam semper implóret. Per Dóminum.

Communio. Ps. 32, 1.

Gaudéte, iusti, in Dómino, allelúja: rectos decet collaudátio. Allelúja.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, ut beatorum Mártýrum tuorum Nérei, Achillei, Domitillae atque Pancrátii deprecaciónibus, sacraménta sancta, quae súppsimus, ad tuae nobis proficiant placatiónis augmentum. Per Dóminum.

které vítězí nad zločiny světa; následovalo Krista, majíc v majetku zářné království nebeské. Aleluja, V. Tebe, Pane, chválí běloskvoucí vojsko mučedníků. Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 6.

Nebesa oslavují tvé divy, Hospodine, a věrnost tvou ve shromáždění svatých. Aleluja, aleluja.

Tichá modlitba

Vyznavačství svatých mučedníků tvých Nerea, Achillea, Domitily a Pankráce, prosíme, Pane, nechť ti je milé; které ať i naše dary doporučí i odpuštění tvé nám vždycky zjedná. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání. Ž. 32, 1.

Radujte se, spravedliví, v Pánu, aleluja; spravedlivým sluší zpívatí chválu. Aleluja.

Po přijímání

Prosíme, Pane, ať na přímlovu svatých mučedníků tvých Nerea, Archillea, Domitily a Pankráce svaté svátosti, které jsme přijali, prospějí nám k rozhodnutí usmíření tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

12. května

Posvěcení metropol. chrámu sv. Víta

12. května 1929

Mše sv. „Terribilis est“ (str. 92*).

Druhé modlitby : připomínka sv. Nerea atd. (z předchozí mše).

Mezi oktávem: nepřipadá-li nějaký svátek, bere se mše sv. ze svátku Posvěcení, jinak jenom jeho připomínka ve mších ke cti Svatého.

13. května

Sv. mučedníků a jiných Svatých,

jichž ostatky se chovají v chrámech
Řádu benediktinského

Introitus. Ps. 33, 20-21.

Vstup. Ž. 33, 20-21.

Multae tribulationes iustorum, et de his omnibus liberavit eos Dominus: Dominus custodit omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur, alleluja, alleluja. Ps. 26, 28. Non derelinquet Dominus Sanctos suos; in aeternum conservabuntur. V. Glória Patri.

Mnoho je nesnází spravedlivých, ale z těch všech vysvobodil je Hospodin; Pán ostříhá všechny kosti jejich, ani jedna z nich nepřijde k úrazu, aleluja, aleluja. Ž. 33, 28. Neopouští Hospodin Svatých svých, oni na věky ostříhání budou. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . .

Oratio

Modlitba

Deus, qui hanc sacrosanctam Ecclesiam tot voluisti Sanctorum decorari Reliquiis: auge in nobis resurrectionis fidem: et fac nos immortalis gloriae participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramus. Per Dominum.

Bože, jenž jsi chtěl, aby tento přesvatý chrám byl tolika ostatky Svatých okrášlen, rozmnož v nás víru ve vskříšení a učiň nás podílníky na nesmrtelné slávě, jejíž záruku uctíváme v popelu jejich. Skrze Pána našeho . . .

Lectio

Čtení

libri Sapientiae. Eccli.
44, 10-15.

z knihy Sirachovcovy
44, 10-15.

Hi viri misericordiae

Ale tito jsou muži bo-

sunt; quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, haereditas sancta nepotes eorum, et in testamentis stetit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in aeternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquatur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet ecclesia.

Allelúja, allelúja. V. Justi, quasi virens folium, germinabunt; non commovebitur radix eorum: sit memoria justorum in benedictione, et ossa eorum pullulent in loco suo. Allelúja. V. Ps. 115, 15. Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus. Allelúja.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Offertorium. Luc. 21, 18-19.

Capillus de capite vestro non peribit: in patientia vestra possidebitis animas vestras. Allelúja.

Secreta

Donis caelestibus da nobis, quaesumus, Domine, libera tibi mente servire; ut munera, quae in Sanctorum tuorum commemo-

habojní, jejichžto činy zbožnosti nezanikly. Potomstvu jejich zůstává majetek jejich a jejich svaté dědictví vnukům jejich. Ve smlouvách stojí pevně potomstvo jejich, a jejich synové zásluhami jejich. Zůstane až na věky památka jejich, sláva nebude vyhlazena. Těla jejich v pokoji pohřbena byla, ale jméno jejich rod od rodu žije. O jejich moudrosti vypravuje obec, a chválu jejich zvěstuje shromáždění.

Aleluja, aleluja. V. Spravedliví porostou jako zelené listí, nepohne se kořen jejich. Budiž památka spravedlivých požehnána a kosti jejich nechť raší na místě svém. Aleluja. V. Ž. 115, 15. Drahocenná je před Pánem smrt Svatých jeho. Aleluja.

Obětování. Luk. 21.

Ani vlas s hlavy vaší nezahyne, vytrvalostí svou získáte duše své. Aleluja.

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které o památce Svatých tvých

ratione deferimus, eorum interventu, et medelam nobis operentur et gloriam. Per Dominum.

přinášíme, na jejich přimluvu zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista...

Communio

Dormiunt in terrae pulvere: evigilabunt in vitam aeternam; et ossa eorum quasi herba germinabunt. Allelúja.

K přijímání

Spí v prachu země, povstanou k životu věčnému a kosti jejich jako bylina budou klíčiti. Aleluja.

Postcommunio

Tríbuan nobis, Domine, continuum tua Sancta praesidium, quo tuorum precibus, nos ab ómnibus semper tueantur advérsis. Per Dominum.

Po přijímání

Tvoje svátosti, Pane, nechť nám stálou přispívají pomocí, kterou nechť nás na přimluvu Svatých tvých ode všech protiventství chrání. Skrze Pána...

14. května

Sv. Bonifáce

mučedníka, † kolem 306 v Tarsu

Mše sv. „Protexisti“ (str. 33*), vyjímaje:

Oratio

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beati Bonifácii Mártiris tui sollemnia colimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dominum.

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatého Bonifáce, mučedníka tvého, přimluvami jeho u tebe pomozeno bylo. Skrze...

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Secreta

Muneribus nostris, quaesumus, Domine, precibusque susceptis, et coelestibus nos munda mysteriis, et clementer exaudi. Per Dominum.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijav, i nebeskými tajemstvími nás očist i milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Refecti participatióne
múneris sacri, quaesumus,
Dómine, Deus noster: ut,
cujus exséquimur cultum,
intercedénte beáto Boni-
fácio Mártýre tuo, sentiámus
efféctum. Per Dómi-
num nostrum Jesum . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce ú-
částí na oběti svaté, pro-
síme, Pane, Bože náš,
abychom na přimluvu sva-
tého Bonifáce, mučedníka
tvého, pocítili účinek toho,
co obřadem ctíme. Skrze
Pána našeho . . .

15. května

Sv. Jana Kř. de la Salle

vyznavače, zakladatele křesť. Školských
bratří, † 1719 v Rouenu

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui, ad christi-
ánam pauperum erudi-
tiónem et ad juvéntam in
via veritátis firmándam,
sanctum Joánnem Baptí-
stam Confessórem exci-
tásti, et novam per eum
in Ecclésiá familiam col-
legisti; concéde propítius;
ut ejus intercessióne et
exémplu, stúdio glóriæ
tuæ in animárum salúte
fervéntes, ejus in coelis
corónæ partícipes fieri
valeámus. Per Dóminum.

† Sequéntia sti. Evangélii
secúndum Matth. 18, 1-5.

In illo témpore: Acces-
sérunt discípuli ad Jesum,
dicéntes: Quis, putas, ma-
jor est in regno caelórum?
Et ádvocans Jesus párvu-
lum, státuit eum in médio

Modlitba

Bože, jenž jsi pro kře-
stanské vyučováuí chu-
dých a pro utvrzení mlá-
deže na cestě pravdy sva-
tého Jana Křtitele, vyzna-
vače, povzbudil a jím
novou rodinu v Církvě
shromáždil, uděl milo-
stivě, abychom horlením
pro tvou česť na jeho pří-
mluvu a jeho příkladem
pro spásu duší se stravu-
jíce, mohli se státí účast-
nými jeho koruny v nebi.
Skrze Pána . . .

† Slova sv. Evangelia po-
dle Matouše. 18, 1-5.

Za onoho času přistou-
pili učedníci k Ježíšovi a
řekli: „Kdo, myslíš, jest
větší v království nebes-
kém?“ A Ježíš zavolav
pachole, postavil je upro-

eórum et dixit: Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum coelórum. Quicumque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno caelórum. Et qui suscepérit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. střed nich a řekl: „Amen, pravím vám: Nebrátíte-li se a nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako pachole toto, ten jest větším v království nebeském. A kdo přijme jedno pachole takové ve jménu mém, mne přijímá.“

16. května

Sv. Jana Nepomuckého

mučedníka, patrona zemského, † 1393

Svatý Jan Nepomucký narodil se asi r. 1348 v Nepomuku (Pomuku) v Čechách. Byl po studiích vysvěcen na kněze a zastával důležité úřady církevní; byl také kazatelem v kostele Týnském. Choť krále Václava IV. chodila se k svatému Janu Nepomuckému zpovídati. Ukrutný a prchlivý král, jenž nebyl věren své choti, která mu jeho nevěrnost vytýkala, chtěl na jejím zpovědníku vyzvědět, z čeho ona se zpovídá, aby měl proti ní také nějakou zbraň. To mu však svatý Jan odepřel, čsmž si krále proti sobě popudil. Při jedné příležitosti dal král sv. Jana odvléci do mučírny, kde jej sám pochodněmi páčil. Pak jej dal vhoditi do Vltavy dne 20. března 1393. Nad tělem svatého Jana se ve vodě objevila světla jako pět hvězd, i bylo od rybářů nalezeno a od kanovníků u sv. Víta pohřbeno. Několik dní nebo týdnů později nazývá arcibiskup Pražský Jan z Jenštejna v úřední obžalobě, kterou proti Václavu IV. podal do Říma, Jana Nepomuckého „svatým mučedníkem“. Když bylo po letech tělo jeho opět vykopáno, byl jazyk nalezen neporušený. Lid sv. Jana ctil hned po smrti jako světce a papež Benedikt XIII. jej po zjištění různých zázraků prohlásil r. 1729 za svatého. V celém světě jest tento neohrožený kněz uctíván jako mučedník zpovědního tajemství.

Introitus. Eccli. 51, 30.

Vstup. Sir. 51, 30.

Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa laudábo eum. (Allelúja, allelúja.) Ps. 38, 2. Dixi, custódiám vias meas: ut non delinquam in lingua mea. V. Glória Patri . . .

Dal mi Pán jazyk za mzdu mou; jím chváliti jej budu. (Aleluja, aleluja.) Ž. 38, 2. Pravit jsem si: Ostríhati chci cest svých, abych nezhřešil svým jazykem. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui ob invictum

Bože, jenž jsi pro nepo-

beáti Joánnis sacramentále siléntium nova Ecclesiam tuam Martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiám ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumerémur. Per Dóminum . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 21, 26-31.

Stultus a fenéstra respiciet in domum: vir autem eruditus foris stabit. Stultitia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudentium stulta narábunt: verba autem prudentium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum; et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit impius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et qui cum eo mánserit, odíósus erit; táctus, et sensátus honorábitur.

Graduale. Prov. 11, 13.

Qui ámbulat fraudulénter, révélát arcána: qui autem fidélis est ánima, celat. *V.* Ps. 14, 1 et 3. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui non egit dolum

rušenou svátostní mlčelivost svatého Jana Církev svou novou mučednickou korunou ozdobil, dej, abychom po jeho příkladu a na jeho přímlovu úst svých střezili a tak připočteni byli k svatým, kteří jazykem nechybili. Skrže Pána . . .

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 21.

Blázen dveřmi do domu nahlédává, ale muž ukázněný postojí venku. Neukázněný poslouchá skrže dveře, moudrý však nerad slýchá hanlivé řeči. Ústa nemoudrých nerozvázně mluví; ale moudří slova svá na vážkách váží. V ústech mívají bláhoví svoje srdce; ale moudří mívají ústa svá v srdci. Bezbožný, když satanovi zlořečí, zlořečí tím samému sobě. Donašeč sebe sama poskvrňuje, mezi všemi bývá nenáviděn, i kdo s ním obcuje, docházívá záští. Mlčelivý a rozumný, ten ctěn bývá.

Stupňový zpěv. Př. 11.

Kdo obchází lstně, vynáší tajnosti, ale kdo jest věrného ducha, tají je. *V.* Ž. 14, 1 a 3. Pane, kdo bude přebývati v stánku tvém, aneb kdo odpocívati na hoře svaté tvé? Kdo nejednal lstně jazy-

in lingua sua: nec fecit próximo suo malum.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 25, 11. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se. Allelúja.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 25, 11. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indignis se. Allelúja. V. Prov. 10, 31. Lingua pravórum peribit: lingua autem sapientium est sánitas. Allelúja.

Evangelium Mat. 11, 2-10 (str. 58). Credo.

Offertorium. Eccli. 42.

Non dúplices sermónem de revelatióne sermónis abscónditi, et eris vere sine confussióne: et invénies grátiam in conspéctu ómnium hóminum. (Allelúja.)

Secreta

Haec tua, Dómine, sacra mystéria illum in nobis, quaesumus, ignem accéndant, quo ínclytus Martyr et Sacérdos tuus Joánnes, ea peragéndo, flagrábat. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Is. 6, 6-7.

Volávit ad me unus de Séraphim: et in manu ejus cálculus, quem túlerat de altári, et tétigit os meum. (Allelúja.)

kem svým, aniž bližnímu svému činil křivdy.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja. V. Přisl. 10, 31. Jazyk bezbožných zahyne, avšak jazyk moudrých zůstane zdráv. Aleluja.

Obětování. Sir. 42, 1.

Neopětuj řeči zjevováním mluvy skryté a budeš vpravdě bez zahanbení a nalezneš milost před tváří všech lidí. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Tato svatá tajemství tvoje, prosíme, Pane, nechť zanítí v nás onen oheň, jímžto slavný mučedník a kněz tvůj Jan při konání jich planul. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Is. 6, 6-7.

Přiletěl ke mně jeden ze Serafů, maje v ruce své řeřavý uhel, jež vzal s oltáře, i dotkl se úst mých. (Aleluja.)

Postcommunio

Fragilitátem nostram, Dómine, coeléstis haec mensa fórtium pane confirmet: qui beáti Mártyris et Sacerdótis tui Joánnis tentátam contra honórem sacraménti constántiam júgiter áluit ad victóriam. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Křehkost naši, Pane, nechť nebeský tento stůl chlebem silných posilní, jenž svatého mučedníka a kněze tvého Jana, pokoušeného proti zachování svátostné vážnosti, k vítězství povždy živil. Skrze Pána našeho . . .

16. května

Sv. Ubalda

biskupa a vyznavače, † 1160 v Gubbio v Itálii

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Auxílium tuum nobis, Dómine, quaesumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi Confessoris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias dexteram super nos tuae propitiatiónis exténde. Per Dóminum . . .

Modlitba

Pomoc svou nám, Pane, prosíme, usmířen daruj a na přímluvu svatého Ubalda, vyznavače svého a biskupa, pravici svého milosrdenství proti všem, které zlobě ďábelské nad námi vztáhni. Skrze Pána našeho . . .

Druhé a třetí modlitby: v době velikonoční (str. 554), mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

17. května

Sv. Paškala Baylon

vyznavače, † 1592 ve Villareal ve Španělsku

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Paschálem Confessorem tuum, mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra my-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Paškala vyznavače svého, podivuhodnou láskou k svatým tajemstvím Těla

stéria dilectione decorasti: a Krve tvé vyznamenal,
 concede propitius; ut, uděl milostivě, abychom
 quam ille ex hoc divino tutěž plnost ducha, kterou
 convivio spiritus percipit on z této nebeské hostiny
 pinguédinem, eámdem et čerpal, i my hodni byli
 nos percipere mereámur. čerpati. Jenž žiješ a kra-
 Qui vivis et regnas... luješ s Bohem Otcem...

18. května

Sv. Venancia

mučedníka, † kolem 250 v Camerino v Itálii

Mše sv. v době velikonoční „Protexisti“ (str. 33*), mimo Velikonoce „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hunc diem
 beáti Venántii Mártiris
 tui triúmpho consecrásti:
 exáudi preces pópuli tui,
 et praesta; ut, qui ejus
 mérita venerámur, fidei
 constántiam imitémur. Per
 Dóminum . . .

Secreta

Hanc oblatiónem, omní-
 potens Deus, beáti Ve-
 nántii mérita tibi reddant
 accéptam: ut, ipsíus sub-
 sídiis adjúti, glóriae ejus
 consórtes efficiámur. Per
 Dóminum . . .

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine,
 aetérnae vitae sacraména,
 te humiliter deprecánte:
 ut, beáto Venántio Már-
 tyre tuo pro nobis depre-
 cánte, véniam nobis cou-
 cílient, et grátiam. Per
 Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi tento den
 vítězstvím svatého Venan-
 cia, mučedníka svého, po-
 světil, vyslyš prosby lidu
 svého a uděl, abychom,
 kteří uctíváme jeho zá-
 sluhy, následovali vytrva-
 lost u víře. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Tuto oběť, všemohoucí
 Bože, nechť ti zásluhy sva-
 tého Venancia učiní milou,
 abychom, jeho přispěním
 podporováni, stali se ú-
 častníky jeho slávy. Skrze
 Pána našeho

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, svá-
 tosti věčného života, tebe
 pokorně prosíme, aby nám
 na přímluvu svatého Ve-
 nancia za nás odpuštění
 zjednaly i milost. Skrze
 Pána našeho Ježíše Krista,
 Syna tvého, jenž . . .

19. května

Sv. Petra Celestina

papeže a vyznače, † 1296

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátum Petrum Coelestinum ad summi Pontificatus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promissa humílibus prae-mia pervenire feliciter mereámur. Per Dóminum.

Bože, jenž jsi svatého Petra Celestina k nejvyššímu vrcholu biskupství pozvedl a jej učil tento vrchol méně si cenit než pokoru, uděl milostivě, abychom po jeho příkladě se vším světským pohrdali a zasloužili si šťastně dospěti k odplatě, slíbené pokorným. Skrze Pána...

Připomínky sv. Pudenciány, panny (str. 73*, 76*, 77*).

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

19. května

Sv. Pudenciány

panny

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*).

19. května

Oktáv posvěcení metropolitního chrámu sv. Víta

Mše sv. „Terribilis est“ (str. 92*).

Připomínky: 1) sv. Petra Celestina (z předešlé mše), 2) sv. Jana Nep. (str. 955, 957, 958), 3) sv. Pudenciány (str. 73*, 76*, 77*).

20. května

Sv. Bernardína Sienského

vyznače, † 1444 v Aquila v Itálii

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Dómine Jesu, qui beáto

Pane Ježíši, jenž jsi

Bernardino Confessóri svatému Bernardinu, vytvo, eximium sancti nominis tui amore tribuisti: ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuae dilectiónis benignus infunde. Qui vivis et regnas.

svatému Bernardinu, vyznavači svému, udělil nadobvyčejnou lásku k svému svatému jménu, prosíme, vlij nám dobrotivě jeho zásluhami a přímluvou ducha své lásky. Jenž žiješ . . .

Připomínky: v době velikonoční (str. 554), mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

25. května

Sv. Řehoře VII.

papeže a vyznavače, † 1085 v Salerně

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, in te sperantium fortitúdo, qui beátum Gregorium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro tuénda Ecclesiae libertáte, virtúte constántiae roborásti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Bože, sídlo v tebe doufajících, jenž jsi svatého Řehoře, vyznavače svého a biskupa, na ochranu svobody Církve ctností vytrvalostí posílil, dej nám jeho příkladem a přímluvou všechna protivenství udatně snášeti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Urbana I. (z násl. mše).

Evangelium Mat. 24, 42-47 (str. 46*).

25. května

Sv. Urbana I.

papeže a mučedníka, † 230

Mše sv. v době velikonoční „Protexisti“ (str. 33*), mimo Velikonoce „Sacerdotes tui“ (str. 44*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui beáti Urbáni Mártýris tui atque

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří konáme slavnost svatého

Pontíficis, sollémnia có-
limus, ejus apud te inter-
cessiónibus adjuvémur.
Per Dóminum.

Secreta

Haec hóstia, Dómine,
quaesumus, emúndet no-
stra delícta, et ad sacri-
fícium celebrándum, sub-
ditórum tibi córpora, men-
tésque sanctíficet. Per Dó-
minum.

Postcommunio

Refécti participatióne
múneris sacri, quaesumus,
Dómine, Deus noster: ut,
cujus exséquimur cultum,
intercedénte beáto Urbáno
Mártyre tuo atque Pontí-
fice sentiámus efféctum.
Per Dóminum.

Mimo Velikonoce: Čtení 2 Kor. 1, 3-7 (str. 9*).

Evangelium Mat. 25, 14-23 (str. 41*).

Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 43*).

Urbana, mučedníka tvého
a biskupa, na jeho při-
mluvy u tebe pomoženo
bylo. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Tato obětina, Pane,
prosíme, nechť zničí naše
viny, a těla i duše tobě
poddaných k slavení oběti
posvěti. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista, Syna
tvého . . .

Po přijímání

Občerstvení jsouce úča-
stí na oběti svaté, pro-
síme, Pane, Bože nás,
abychom na přimluvu sva-
tého Urbana, mučedníka
tvého a biskupa, pocítili
účinek toho, co obřadem
ctíme. Skrze Pána . . .

26. května

Sv. Filipa Neri

v y z n a v a č e, † 1595 v Ř í m ě

Introitus. Rom. 5, 5.

Cáritas Dei diffúsa est
in córdibus nostris per in-
habítantem Spíritum ejus
in nobis. Ps. 102, 1. Béne-
dic, ánima mea, Dómino:
et ómnia quae intra me
sunt, nómini sancto ejus.
V. Glória Patri.

Vstup. Řím. 5, 5.

Láska Boží vylita jest
v srdcích našich, skrze
Ducha jeho, kterýž v nás
bydlí. Ž. 102, 1. Dobrořeč,
duše má, Hospodinu, a vše,
co ve mně jest, svatému
jménu jeho. V. Sláva Otci
i Synu i Duchu Svatému.

O r a t i o

Deus, qui beátum Philippum Confessórem tuum sanctorum tuorum glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus sollemnitate laetámur, ejus virtutum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Připomínka sv. Eleutheria (str. 5*, 12*).
Čtení Moudr. 7, 7-14 (str. 870).

Graduale. Ps. 33, 2. et 6.

Veníte, filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. V. Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestrae non confundéntur.

Allelúja, allelúja. V. Thren. 1, 13. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja. V. ib. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja. V. Ps. 38, 4. Concáluit cor meum intra me: et in meditatioe meae exardéscet ignis. Allelúja.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).

Offertorium. Ps. 118.

Viam mandatorum tuorum cucúrri, cum dilatásti cor meum.

S e c r e t a

Sacrificiis praeséntibus, quaesumus, Dómine, in-

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Filipa, vyznavače svého, slávou svatých svých pozvedl, uděl milostivě, abychom, z jehož slavnosti se těšíme, příkladem jeho ctností prospívali. Skrže Pána . . .

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Pojďte, synové, a poslyšte mne, bázni Páně budu vás vyučovati. V. Přistupte k němu, i budete zářit a tváře vaše se nezardí.

Aleluja, aleluja. V. Pláč Jer. 1, 13. Seslal shůry oheň do mých kostí a pokáral mě. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. tamt. Seslal shůry oheň do mých kostí a pokáral mě. Aleluja. V. Ž. 38, 4. Vzplálo mé srdce v mém nitru, když jsem o věci přemýšlel. Aleluja.

Obětování. Ž. 118, 32.

Cestou přikázání tvých jsem běžel, když jsi uvolnil srdci mému.

T i c h á m o d l i t b a

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen po-

ténde placátus, et praesta: hled' a uděl, aby nás Duch
 ut illo nos igne Spiritus Svatý oním ohněm zapálil,
 Sanctus inflámmet, quo kterým srdce svatého
 beáti Philíppi cor mira Filipa podivuhodně pro-
 biliter penetrávit. Per Dó nikl. Skrže Pána... v jed-
 minum... in unitáte ejús- notě téhož Ducha Sva-
 dem Spiritus... tého...

Communio. Ps. 83, 3. K přijímání. Ž. 83, 3.
 Cor meum, et caro mea Srdce mé i tělo mé ple-
 exsultavérunt in Deum sají v Bohu živém.
 vivum.

Postcommunio

Coeléstibus, Dómine,
 pasti delíciis: quaesumus;
 ut beáti Philíppi Confes-
 sóris tui méritis et imi-
 tatióne, semper éadem,
 per quae veráciter vívi-
 mus, appetámus. Per Dó-
 minum...

Po přijímání

Nasyčení jsouce, Pane,
 nebeskou rozkoší, pro-
 síme, abychom zásluhami
 a následováním svatého
 Filipa, vyznavače tvého,
 vždycky po tom toužili,
 čím opravdově žijeme.
 Skrže Pána našeho...

26. května

Sv. Eleutheria

papeže a mučedníka, † 189

Mše sv.: v době velikonoční „Protexisti“ (str. 33*), mimo
 Velikonoce mše sv. „Statuit“ (str. 5*; Tichá modlitba a Po
 přijímání str. 12*).

27. května

Sv. Bedy Ctíhodného

vyznaváče a Učitele Církve, † 735 v Anglii

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclésiam
 tuam beáti Bedae Con-
 fessóris tui atque Doctóris
 eruditóne claríficas: con-
 cède propítius fámulis tuis;
 ejus semper ilustrári sa-

Modlitba

Bože, jenž Církev svou
 učeností svatého Bedy, vy-
 znaváče svého a Učitele,
 proslavuješ, uděl milos-
 tivě služebníkům svým,
 aby byli vždycky jeho

piéntia, et méritis adjuvári. moudrostí osvícení a jeho
 Per Dóminum nostrum Je- zásluhy jim pomáhaly.
 sum Christum . . . Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Jana, papeže (ze mše následující).
 Et dicitur Credo. Říká se Credo.

27. května

Sv. Jana

papeže a mučedníka, † 526

Mše sv.: v době velikonoční „Protexisti“ (str. 33*), mimo
 Velikonoce mše sv. „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

28. května

Sv. Augustina

biskupa a vyznavače, † 604

Mše sv. „Sacerdotes tui“ (str. 44*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui Anglórum
 gentes, praedicatione et
 miraculis beáti Augustíni
 Confessoris tui atque Pon-
 tíficis, verae fidei luce
 illustrare dignátus es: con-
 cede; ut, ipso interveni-
 énte, errántium corda ad
 veritátis tuae rédeant uni-
 tátém, et nos in tua simus
 voluntáte concórdes. Per
 Dóminum . . .

Bože, jenž jsi ráčil ná-
 rody Anglů kázáním a zá-
 zraky svatého Augustina,
 vyznavače svého a bis-
 kupa, osvítiti světlem pra-
 vé víry, uděl, aby na jeho
 přímluvu srdce bloudících
 se k jednotě tvé pravdy
 vrátila a my v tom, co ty
 chceš, byli jednotni. Skrze
 Pána našeho Ježíše Krista,
 Syna tvého, jenž . . .

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae primae beáti
 Pauli Apóstoli ad Thessal.
 2, 2-9.

z prvního listu sv. Apo-
 štola Pavla k Thesalo-
 nickým 2, 2-9.

Fratres: Fidúciam ha-
 búimus in Deo nostro loqui
 ad vos Evangelium Dei in
 multa sollicitúdine. Exhor-
 tatio enim nostra non de

Bratři: Vzmužili jsme
 se v Bohu našem hlásati
 vám Evangelium Boží při
 mnohém zápase. Neboť
 napominání naše není

erróre neque de immundítia neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangelium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis: neque in occasióne avarítiae: Deus testis est: nec quaeréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis neque ab áliis; cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat filios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangelium Dei, sed étiam ánimas nostras: quóniam carísimi nobis facti estis. Mémoires enim estis, fratres, labóris nostri et fatigatiónis: nocte ac die operántes, ne quem vestrum gravarémus, praedicávimus in vobis Evangelium Dei.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Secreta

Sacrificiúm tibi offerimus, Dómine, in sollemnitate beáti Augustíni Pontíficis et Confessóris tui, humíliter deprecántes: ut oves, quae periérunt, ad

z bludu, ani z nekalosti, ani z podvodu, nýbrž tak mluvíme, jak jsme osvědčeni od Boha, aby se nám svěřilo Evangelium, ne jako takoví, kteří se zalibují lidem, nýbrž Bohu, jenž zkoumá srdce naše. Nikdy zajisté neužili jsme řeči pochlebné, jak víte, ani záminky lakomství, Bůh je svědek, ani jsme nehledali slávy lidské, ani od vás ani od jiných, ačkoli jsme jako Apoštolové Kristovi mohli býti na obtíž, nýbrž stali jsme se maličkými mezi vámi. Jako když matka chová dítky své, tak toužíce po vás byli jsme hotovi sděliti s vámi nejen Evangelium Boží, nýbrž i sebe samy, protože jste se nám stali milými; pamatujete se zajisté, bratři, na naši práci a námahu; ve dne i v noci pracujíce, abychom neobtěžili nikoho z vás, kázali jsme vám Evangelium Boží.

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, oběť o slavnosti svatého Augustina, biskupa a vyznavače tvého, pokorně prosíce, aby ovečky, které zaboudily, do jednoho

unum ovile revérsae, hoc ovčince se vrátice, timto
salútari pábulo nutriántur. spasným pokrmem byly
Per Dóminum nostrum... živeny. Skrze Pána...

Postcommunio

Po přijímání

Hóstia salutári refécti: Občerstveni jsouce obě-
te, Dómine, súpplices exo- tinou spasnou, tebe, Pane,
rámus; ut éadem, beáti snažně vzýváme, aby by-
Augustíni interveniénte la na přímluvu svatého
suffrágio, in omni loco Augustina na každém mí-
nómini tuo júgiter immo- stě tvému jménu stále při-
létur. Per Dóminum... nášena. Skrze Pána...

29. května

Sv. Marie Magdaleny de Pazzis

panny, † 1607 ve Florencii

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, virginitátis amá- Bože, milovníče panen-
tor, qui beátam Mariám ství, jenž jsi svatou Marii
Magdalénam Virginem, Magdalenu, pannu, láskou
tuo amóre succénsam, coe- k tobě zanícenou, nebes-
léstibus donis decorásti: kými okrášlil dary, dej,
da, ut quam festíva cele- abychom tu, již sváteční
britáte venerámur, puri- slavností uctíváme, ná-
táte et carítáte imitémur. sledovali v čistotě a lásce.
Per Dóminum... Skrze Pána...

Připomínky: v době velik. (str. 554); mimo Velikonoce druhá (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.

30. května

Sv. Felixe

papeže a mučedníka, † 274 v Římě

Mše sv.: v době velik. „Protexisti“ (str. 33*), mimo Veliko-
noce mše sv. „Statuit“ (str. 5*).

30. května

Blah. Zdislavy Borkovny

vdovy, † 1252

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui, beatae Zdislaviae concedere dignatus es, ut te iugiter erecta mente contemplaretur, unaque proximo sollicitè prospiceret: ea intercedente, fac nos diligenti studio caelestibus insistere; et caritate piis operibus exercere. Per Dominum...

Připomínky sv. Felixe (viz předchozí mši sv.).

Secreta

Oblatum tibi, Domine, sacrificium, intercedente beata Zdislava, vivificet nos semper et muniat. Per Dominum...

Postcommunio

Haec nos, quaesumus, Domine, communitio sancta laetificet: qua beatae Zdislaviae sufragiis virtutes roborentur in cordibus, et actus sanctae operationis excrecant. Per Dominum nostrum Jesum Christum...

Modlitba

Bože, jenž jsi blahoslavené Zdislavě ráčil udělit, aby tě stále pozdviženou myslí rozjívala a zároveň o bližního se pečlivě starala, na její přímluvu nám dej, abychom se pilně snažili o nebeské věci a dobrotými skutky cvičili se v lásce. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Přinesená tobě obět, Pane, nechť nás na přímluvu blahoslavené Zdislavystále oživuje a chrání. Skrze Pána...

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť nás rozradostní toto svaté přijímání, kterým na přímluvu blahoslavené Zdislavy nechť ctnosti posíleny jsou v srdcích a skutky svatého konání vzrostou. Skrze Pána...

31. května

Sv. Anděly Merici

panny, zakladatelky řádu Voršilek,
† 1540 v Brescia

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui novum per beatem Angelam sacrarum Virginum collegium in Ecclesia tua florere vo-

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby skrze svatou Andělu vypučela v Církvi tvé nová společnost zasvěcených

Die 31 Maji

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS REGINÆ

Duplex II classis

Introitus

Gaudēamus omnes in Dómino, diem festum celebrāntes sub honóre beátæ Mariæ Vírginis Regínæ: de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. (T. P. Allelúja, allelúja.) Ps. 44, 2. Effúndit cor meum verbum bonum: dico ego carmen meum Regi. *V.* Glória Patri.

Oratio

Concède nobis, quæsumus, Dómine: ut, qui solemnitátem beátæ Mariæ Vírginis Regínæ nostræ celebrāmus; ejus muníti præsidio, pacem in præsénti et glóriam in futuro cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et, in Missis privatis tantum, fit Commemoratio sanctæ Petronillæ Virg.:

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beátæ Petroníllæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ
Eccli. 24, 5 et 7, 9-11, 30-31

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis. In omni terra steti et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui, et ómnium excellentium et humílium corda virtúte calcávi. Qui audit me, non confundétur, et qui operántur in me, non peccábunt; qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Concordat cum originali approbato.

IMPRIMATUR.

Casali, die 1 Septembris 1955.

Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

Printed in Italy.

Stampato con i tipi dello Stabilimento Grafico Marietti
Torino - 1955.

luisti: da nobis, ejus inter-
cessióne, angélicismóribus
vívère: ut, terrénis ómni-
bus abdicátis, gaúdiis pér-
frui mereámur aetérnis.
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum...

Připomínky sv. Petronily ke mši sv. „Dilexisti“ (str. 73*, 76*, 77*).

Secreta

Hóstia, Dómine, quam
tibi beátae Ángelae me-
móriam recoléntes offéri-
mus, et nostrae pravitatís
véniám implóret, et grá-
tiae tuae nobis dona con-
cíliet. Per Dóminum...

Postcommunio

Coelésti alimónia re-
fécti, súpplices te, Dómine,
deprecámur: ut, beátae
Ángelae précibus et ex-
émplo, ab ómni labe mun-
dáti, et córpore tibi pla-
ceámus; et mente. Per Dó-
minum...

panen, dej nám na její
přimlúvu andělským způ-
sobem žíti, abychom po
odřeknutí se všeho po-
zemského zasloužili si po-
žívati radostí věčných.
Skrze Pána...

Tichá modlitba

Obětina, Pane, kterou
jsme ti, oslavujícíe pa-
mátku svaté Anděly, při-
nesli, nechť i vyprosí od-
puštění naší špatnosti i
dary milosti tvé nám zjed-
ná. Skrze Pána...

Po přijímání

Občerstvení jsouce ne-
beskou krmí, pokorně tě,
Pane, prosíme, abychom
přimlúvami a příkladem
svaté Anděly od veškeré
skvrny očištěny jsouce, i
tělem se ti líbili i duší.
Skrze Pána...

2. června

Sv. Marcellina, Petra

mučedníků, † kolem 303 u Říma

Sv. Erasma

biskupa a mučedníka, † kolem 303
v Kampánii

Introitus. Ps. 33, 18.

Clamavérunt justí, et
Dóminus exaudivit eos: et
ex ómnibus tribulatió nibus
eórum liberávit eos. Ps.

Vstup. Ž. 33, 18.

Spravedliví volali a Ho-
spodin je vyslyšel, a ze
všech úzkostí jejich je vy-
svobodil. Ž. tamt., 2. Dob-

ib., 2. Benedicam Dóminum in omni tēpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri.

rořečiti budu Pánu v každém čase, vždycky bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui nos ánnua beatorum Mártýrum tuorum Marcellíni, Petri, atque Erásmi sollemnitate laetificas: praesta, quaesumus; ut, quorum gaudemus méritis, accendámur exémplicis. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž nás obšťastňuješ výroční slavností svatých mučedníků tvých Marcellina, Petra a Erasma, uděl, prosíme, abychom, z jejichž zásluh se radujeme, příklady zapálení byli. Skrže Pána...

Druhé modlitby: za přimlůvu Svatých (str. 136, 138, 139) a třetí dle libosti.

Čtení Řím. 8, 18-23 (str. 648).

Graduale Ps. 33, 18-19.

Clamaverunt justi, et Dóminus exaudivit eos: et ex ómnibus tribulationibus eorum liberávit eos. V. Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spírítu salvábit.

Stupňový zpěv Ž. 33, 18-19.

Spravedliví volali a Hospodin je vyslyšel, a ze všech úzkostí jejich je vysvobodil. V. Blízko jest Pán těm, kteří jsou zkroušeného srdce; lidem zdrčeného ducha pomáhá.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli užitek a užitek váš, aby zůstal. Aleluja.

Evangelium Lúk. 21, 9-19 (str. 23*).

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte, justi: et gloriámini, omnes recti corde.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesajte, spravedliví, a veselste se, všichni upřímného srdce.

Secreta

Haechóstia, quaesumus, Dómine, quam sanctórum

Tichá modlitba

Tato oběť, prosíme, Pane, kterou při památce naro

Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus, et víncula nostrae pravítátis absólvat et tuae nobis misericórdiae dona concíliet. Per Dóminum.

Communio
Sap. 3, 1, 2 et 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visí sunt ocúlis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

Postcommunio
Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitae servitútis celebrámus officio, salvatiónis tuae sentiámus augméntum. Per Dóminum. . . .

V době velikonoční mše sv. „Sancti tui“ (36*). Modlitby z předcházející mše; druhé a třetí modlitby (str. 554). Epištola z předcházející mše. Dále:

Allelúja, allelúia. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis; et fructus vester máneat. Allelúja. V. Ps. 115, 15. Pretiósá in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus. Allelúja.

zenin svatých mučedníků tvých přinášíme, nechť i pouta naší hříšnosti rozváže i dar tvého milosrdenství nám zjedná. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání
Moudr. 3, 1, 2 a 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo zloby nedotkne se jich; zdálo se nemoudrým, že zmírají, oni však jsou v míru.

Po přijímání
Nasycení jsouce svatým darem, pokorně tě, Pane, vzýváme, abychom to, co službou povinné podřízenosti slavíme, pocítili jako rozmnožení tvé spasné milosti. Skrze Pána . . .

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a přinášeli užitek a užitek váš, aby zůstával. Ž. 115, 15. Drahocenná jest v očích Páně smrt Svatých jeho. Aleluja.

2. června

Sv. Erasma

biskupa a mučedníka

Mše sv. „Statult“ (str. 39*).

4. června

Sv. Františka Caracciolo

v y z n a v a č e a z a k l a d a t e l e ř á d u, † 1608
v A g n o ň ě v I t a l i i

I n t r o i t u s. Ps. 21, 15 et 68, 10 **V s t u p.** Ž. 21, 15 a 68, 10.

Factum est cor meum Srdce mé učiněno jest
tamquam cera liquescens jako vosk rozpouštějící se
in medio ventris mei: v útrokách mých, neboť
quoniam zelus domus tuae horlení o dům tvůj mě
comedit me. Ps. 72, 1. stravuje. Ž. 72, 1. Jak
Quam bonus Israel Deus: dobrý je Bůh Israele těm,
his, qui recto sunt corde! kteří jsou čistého srdce.
V. Glória Patri . . . V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui beátum Franciscum, novi Ordinis Institutorem, orandi studio et poenitentiae amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut semper orantes, et corpus in servitute redigentes, ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Františka, zakladatele nového Řádu, okrášlil horlivostí v modlitbě a láskou k pokání, dej služebníkům svým tak následováním jeho prospívati, aby ustavičně se modlíce a tělo k poslušnosti přivádějce, zasloužili si dosáhnouti nebeské slávy. Skrze Pána.

L é c t i o

libri Sapiéntiae. c. 4, 7-14.

Justus, si morte praecipuus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, et aetas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores, translatus est. Raptus est,

Č t e n í

z knihy Moudrosti 4, 7-14.

Spravedlivý, byť i před časem smrtí zachvácený, v pokoji bude. Neboť stáří ctihodné není dlouhověkost, aniž počtem roků měřeno bývá, ale šediny jsou člověkovu moudrost a věk starý — život neposkvrněný. Protože se zalíbil Bohu, stal se miláčkem jeho, a ježto živ byl mezi hříšníky, byl pře-

ne malitia mutáret intel-
léctum ejus, aut ne fictio
decíperet ánimam illius.
Fascinátio enim nugacitá-
tis obscúrat bona, et in-
constántia concupiscéntiae
transvértit sensum sine
malitia. Consummátus in
brevis explévit témpora
multa: plácita enim erat
Deo ánima illius: propter
hoc properávit edúcere
illum de médio iniquitátum.

Graduale. Ps. 41, 2.

Quemádmodum desíde-
rat cervus ad fontes aquá-
rum, ita desíderat ánima
mea ad te, Deus. V. ib., 3.
Sítivit ánima mea ad Deum
fortem vivum.

Allelúja, allelúja. V. Ps.
72, 26. Defécit caro mea,
et cor meum: Deus cordis
mei, et pars mea Deus in
aetérnum. Allelúja.

V době velikonoční se říká místo Stupňového zpěvu:

Allelúja, allelúja. R. Ps.
64, 5. Beátus, quem ele-
gísti, et assumpsísti, in-
habitábit in átriis tuis.
Allelúja. V. Ps. 111, 9.
Dispérsit, dedit paupéri-
bus, justítia ejus manet
in saeculum saeculi. All.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 55*).

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit:
sicut cedrus Líbani multi-
plicábitur.

nesen. Vytržen byl, aby
zloba nezměnila smýšlení
jeho, neb aby lest ne-
svedla duše jeho. Neboť
kouzlo nicotnosti zate-
ňuje to, co jest šlechetné,
a vír zlé žádostivosti pře-
vrací nevinnou mysl. Do-
šed v krátku vrcholu vy-
plnil časy mnohé. Líbilaf
se Bohu duše jeho; proto
rychle jej vyvedl z pro-
středka nepravostí.

Stupňový zpěv. Ž. 41.

Jako jelen touží po
studnicích vod, tak prahne
duše má po tobě, Bože.
V. t a m t. 3. Duše má žíz-
ní po Bohu silném, živém.

Alleluja, alleluja. V. Ž.
72, 26. Hyne tělo mé
i srdce mé; Bohem srdce
mého a podílem mým zů-
stane Bůh na věky. Ale-
luja.

Alleluja, alleluja. V. Ž.
64, 5. Blažený, koho jsi
vyvolil a připustil, aby
obýval v síních tvých. Ale-
luja. V. Ž. 111, 9. Velmi
štědře udílí chudým, spra-
vedlnost jeho zůstává na
věky věkův. Alleluja.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma
pokvete, jako cedr na Li-
banu poroste.

Spravedlivý jako palma
pokvete, jako cedr na Li-
banu poroste.

Secreta

Da nobis, clementissime Jesu: ut praeclara beati Francisci mérita recolentes, eodem nos, ac ille, caritátis igne succénsi, digne in circúitu sacrae hujus mensae tuae esse valeámus. Qui vivis et regnas cum Deo Patre . .

Communio. Ps. 30, 20.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuae, Dómine, quam abscondísti timéntibus te!

Postcommunio

Sacrosánti sacrificii, quaesumus, Dómine, quod hódie in sollemnitate beati Francisci tuae obtúlimus majestáti, grata semper in méntibus nostris memória perseveret, et fructus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dej nám, přelaskavý Ježíši, abychom při vzpomínce na přeskvělé zásluhy svatého Františka stejným jako on jsouce ohněm lásky zaníceni, schopni byli důstojně obstoupiti tento stůl tvůj svatý. Jenž žiješ . . .

K přijímání. Ž. 30, 20.

Jak veliké je množství tvé slasti, Pane, kterou schováváš těm, kteří se tě bojí!

Po přijímání

Nechť vděčná vzpomínka a účinek svatosvaté oběti, prosíme, Pane, kterou jsme dnes o slavnosti svatého Františka přinesli tvé vznešenosti, v myslích našich vždycky trvá. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

5. června

Sv. Bonifáce

biskupa a mučedníka, † 754 u Dokkum

Introitus. Is. 65, 19 a 23. Vstup. Is. 65, 19 a 23.

Exsultábo in Jerúsalem, et gaudébo in pópulo meo: et non audiétur in eo ultra vox flétus et vox clamóris. Elécti mei non laborábunt frustra, neque generábunt in conturbatíone; quia semen benedictórum Dómini est, et nepótes eórum cum eis. Plesati budu z Jerusalema a radovati se ze svého lidu, a nebude v něm již slyšeti hlas pláče a hlas křiku. Vyvolení moji nebudou se namáhati nadarmo, aniž roditi se budou ke zděšení, neboť jsou plémě požehnaných od Hospodina, a

Ps. 43, 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri narravérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. V. Gló-ria Patri, et Fílio, et Spi-ritui Sancto, sicut erat...

Oratio

Deus, qui multitudinem populórum beáti Bonifáccii Mártýris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut, cujus sollémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

— Epištola Sirach²⁴, 1-15 (str. 859).

Graduale

1. Petri 4, 13-14.

Communicántes Christi passiónebus gaudéte, ut in revelatióne glórie ejus gaudeáti sexsultántes. V. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis, quóniam quod est honóris, glórie, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiésceť.

Allelúja, allelúja. V. Is. 66, 12. Declinábo super eum quasi flúvium pacis, et quasi tórrentem inundántem glóriam. Allelúja.

V době velikonoční místo Stupňového zpěvu říká se:

Allelúja, allelúja. V. Is. 66, 10 et 14. Laetámini cum Jerúsalem, et exsul-

potomci jejich zůstanou s nimi. Ž. 43, 3. Bože, na své uši jsme slýchali, otcové naši nám vyprávěli o díle, které jsi vykonal za dnů jejich. V. Sláva Otci ...

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil množství národů horlivostí svatého Bonifáce, mučedníka svého a biskupa, povolati k poznání svého jména, uděl milostivě, abychom, jehož slavnost konáme, také ochrany pocíťili. Skrze Pána ...

Stupňový zpěv

1 Petr 4, 13-14.

Majíce účast na utrpeních Kristových, radujte se, abyste se také s plesáním zaradovali při zjevu slávy jeho. V. Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, blahoslavení jste, neboť spočine na vás jeho česť, sláva a síla Boží, a tedy i jeho Duch.

Aleluja, aleluja. Is. 66, 12. Přivedu na něj pokoj jako řeku, a slávu jako rozvodněný potok. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Is. 66, 10 a 14. Veselte se s Jerusalemem, plesejte

táte in ea omnes, qui diligitis Dóminum. Allelúja. V. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, cognoscétur manus Dómini servis ejus. Allelúja.

nad ním všichni, kteří milujete Pána. Aleluja. V. Uzříte, a zaraduje se srdce vaše, že se ukázala ruka Hospodinova na služebnících jeho. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accesérunt ad eum discipuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti paúperes spírítu: quóniam ipsórum est regnum coelórum. Beáti mites: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti qui lugent; quóniam ipsi consolabúntur. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam: quóniam ipsisaturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam filii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum coelórum. Beáti estis cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos mentiéntes, propter me: gaudéte et exultáte, quóniam merces ve-

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 1-12.

Za onoho času Pán Ježíš uzřev zástupy, vystoupil na horu a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. I otevřel ústa svá a učil je řka: „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské. Blahoslavení tiší, neboť oni zemí vládnouti budou. Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou. Blahoslavení, kteří lačnější a žíznější po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. Blahoslavení, kteří protivěnství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské. Blahoslavení jste, když pro mne budou vás tupiti a pronásledovati a mluviti všecko zlé proti vám lhouce: radujte se a veselte se, ne-

stra copiósá est in coelis.

Offertorium
Ps. 15, 7 et 8.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Secreta

Super, has hóstias, Dómine, quaesumus, benedíctio copiósá descéndat: quae et sanctificatióem nostram misericórditer operétur, et de sancti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis fáciat sollemnitáte gaudére. Per Dóminum . . .

Communio
Apoc. 3, 21.

Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo, sicut et ego vici, et sedí cum Patre meo in throno ejus.

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: quaesumus; ut nobis sancti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis pia non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári. Per Dóminum . . .

Římský misál.

boř odplata vaše hojná jest v nebesích.“

Obětování
Ž. 15, 7 a 8.

Dobrořečím Pánu, jenž mi dal rozum; vidím Boha stále před svou tváří, neboť stojí po pravici mé, abych se nezviklal.

Tichá modlitba

Nechť na tyto obětiny, Pane, prosíme, sestoupí požehnání hojné, které nechť i naše posvěcení milosrdně způsobí i dá radovati se ze slavnosti svatého Bonifáce, mučedníka tvého a biskupa. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání
Zjev. sv. Jana 3, 21.

Kdo zvítězí, tomu dám seděti s sebou na trůně svém, jakož i já jsem zvítězil a posadil jsem se s Otcem svým na trůně jeho.

Po přijímání

Posvěcení jsouce, Pane, spasným tajemstvím, prosíme, aby nám nescházela dobrotivá přímluva svatého Bonifáce, mučedníka tvého a biskupa, jehož ochranou jsi nás dal vésti. Skrže Pána . . .

6. č e r v n a

Sv. Norberta

biskupa a vyznavače, zakladatele Řádu
Praemonstrátů, † 1134 v Magdeburgu

Mše sv. „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátum Norbertum Confessorem tuum atque Pontificem, verbi tui praecónem exímium effecísti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundásti: praesta, quaesumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi učinil svatého Norberta, vyznavače svého a biskupa, vynikajícím hlasatelem slova svého, a Církev svou jím novým potomstvem oplodnil, uděl, prosíme, abychom dovedli jeho přímluvnými zásluhami tvou pomocí vykonávati, čemu on zároveň ústy a činem učil. Skrze Pána . . .

9. č e r v n a

Sv. Prima a Felíciana

mučedníků, † kolem 303 v Římě

I n t r o i t u s

Eccli. 44, 15 et 14.

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum nuntiet Ecclesia: nómina autem eórum vivent in saeculum saeculi. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet colaudátio. V. Glória Patri, et Fílio . . .

O r a t i o

Fac nos, quaesumus, Dómine, sanctórum Mártýrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sec-

V s t u p

Sir. 44, 15 a 14.

Moudrost Svatých nechť vyprávějí národové a chválu jejich ať zvěstuje shromáždění. Jména pak jejich žítí budou na věky věkův. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci . . .

M o d l i t b a

Dej, prosíme, Pane, abychom vždycky vzpomínali slavnosti svatých mučedníků tvých Prima a Feli-

tári: quorum suffrágii protectionis tuae dona sentiamus. Per Dóminum . . . ciana, na jejichž přimluvu nechť pocítíme milost tvé ochrany. Skrze Pána . . .

Člení Moudr. 5, 16-20 (str. 26*).

Graduale
Ps. 88, 6 et 2.

Confitebúntur coeli mirabilia tua, Dómine: éternim veritátem tuam in Ecclesia sanctorum. V. Misericórdias tuas, Dómine, in aetérnum cantábo, in generatióne et progénie.

Allelúja, allelúja. V. Haec est vera fraternitas, quae vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclýta tenens regna coeléstia. Allelúja.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

Offertorium. Ps. 67.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus. Allelúja.

S e c r e t a

Fiat tibi, quaesumus, Dómine, hóstia sacránda placábilis, pretiósí celebritáte martýrii: quae et peccáta nostra puríficet, et tuórum tibi vota concillet famulórum. Per Dóminum . . .

Communio. Jan 15, 16.

Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum

Stupňový zpěv
Ž. 88, 6 a 2.

Nebesa oslavují tvé divy, Hospodine, též tvou věrnost ve shromáždění svatých. V. Milosrdenství tvé, Hospodine, věčně chci opěvati, od pokolení do pokolení.

Aleluja, aleluja. V. Toto jest opravdové bratrství, které přemáhá zločiny světa. Následovalo Krista, vznešené majíc království nebeské. Aleluja.

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých: Bůh Israelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh. Aleluja.

Tichá modlitba

Budiž tobě, prosíme Pane, zasvětná oběť o slavnosti drahocenného mučednictví smírnou, jež nechť i hříchy naše shladí i modlitby služebníků tvých tobě milými učiní. Skrze Pána . . .

K přijímání. Jan 15.

Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a užitek

afferátis: et fructus vester přinášeli, a užitek váš, máneat. aby zůstával.

P o s t c o m m u n i o

Quaésumus, omnipotens Deus: ut sanctorum Martyrum tuorum Primi et Feliciani coeléstibus mystériis celebrata sollémitas, indulgéntiam nobis tuae propitiatiónis acquirat. Per Dóminum...

P o p ř i j í m á n í

Prosíme, všemohoucí Bože, aby svátek svatých mučedníků tvých Prima a Feliciano, oslavený nebeskými tajemstvími, získal nám odpuštění tvého milosrdenství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

V době velikonoční mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), vyjímaje: druhé a třetí modlitby (str. 554). Āleluja s veršem: To jest opravdové (str. 979*): Tebe, Pane (str. 30*). Evangelium (str. 801).

10. června

Sv. Markéty

skotské královny, vdovy † 1093

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátam Margaritam Reginam eximia in pauperes caritate mirabilem effecisti: da, ut ejus intercessióne, et exémplo, tua in córdibus nostris caritas júgiter augeátur. Per Dóminum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatou Markétu, královnu, neobyčejnou láskou k chudým obdivuhodnou učinil, dej, ať na její přímlovu a jejím příkladem tvá láska v srdcích našich neustále roste. Skrze Pána...

11. června

Sv. Barnabáše

A p o š t o l a

Introitus. Ps. 138, 7.

Vstup. Ž. 138, 7.

Mihi autem nimis honorati sunt amici tui Deus: nimis confortatus est principatus eorum. Ps. ib. 1-2. Dómine, probasti me et

U mne jsou tvoji přátelé velmi uctíváni, o Bože, velmi posilněno jest knížectví jejich. Ž. tamt. 1-2. Hospodine, ty mne zpy-

cognovisti me: tu cognovisti sessione meam et resurrectionem meam. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui nos beati Barnabae Apóstoli tui méritis et intercessióne laetificas: concéde propítius; ut, qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuae grátiae consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Léctio

Actuum Apostolorum cap. 11 et 13.

In diébus illis: Multus númerus credéntium Antiochiaie convérsus est ad Dóminum. Pervénit autem sermo ad aures Ecclésiae, quae erat Jerosólymis, super istis: et misérunt Bárnabam usque ad Antiochíam. Qui cum pervénisset, et vidíset grátiam Dei, gávísus est: et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino, quia erat vir bonus, et plenus Spíritu Sancto, et fide. Et appósita est multa turba Dómino. Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quaereret Saulum: quem cum inveníset, perdúxit Antiochíam. Et annum totum conversáti sunt ibi in Ec-

tuješ a znáš mne, ty znáš mé sednutí i mé povstání. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž nás obšťastňuješ zásluhami a přímluvou svatého Apoštola svého Barnabáše, uděl mi-
lostivě, abychom, kteří skrze něho o tvá dobrodiní prosíme, darem tvé milosti jich dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

ze Skutků apoštolských 11, 21-26 a 13, 1-3.

V těch dnech v Antiochii veliký počet, jenž uvěřil, obrátil se ku Pánu. I přišla pověst o tom k uším církve, která byla v Jerusalemě, a poslali Barnabáše až do Antiochie. Ten přišed a uzřev milost Boží, zardoval se a napomínal je, aby v předsevzetí srdce svého vytrvali v Pánu, neboť byl to muž dobrý a plný Ducha Svatého a víry. I přidalse značný zástup ku Pánu. Šel tedy Barnabáš do Tarsu, aby vyhledal Šavla, a naleznuv jej, přivedl do Antiochie. I pobýli spolu v té církvi po celý rok a vyučili zástup značný, takže v Antiochii nejprve byli učeníci na-

clésia: et docuerunt turbam multam, ita ut cognominarentur primum Antiochiae discipuli, Christiáni. Erant autem in Ecclesia, quae erat Antiochiae, prophetae et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabatur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchae collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus Sanctus: Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus dimiserunt illos.

Graduale. Ps. 18, 5 et 2.

In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terrae verba eórum. V. Coeli enarrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Allelúja, allelúja. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fractus vester máneat. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Matth. c. 10, 16-22.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ecce

zváni křestány. Byli pak v Antiochii při tamnější církvi proroci a učitelé, mezi nimi Barnabáš a Šimon, přijmím Niger, a Lucius z Kyreny, a Manahen, jenž byl spolu vychován s tetrarchou Herodem, a Šavel. Když oni konali Pánu služby Boží a se postili, řekl jim Duch Svatý: Oddělte mi Barnabáše a Šavla k dílu, ke kterému jsem je povolal. Tu postivše a pomodlivše se a vloživše na ně ruce, propustili je.

Sv. Barnabáš, jak lze ze Čtení viděti, byl samým Duchem Svatým povolán pro úřad apoštolský. Od těch dob provázal sv. Pavla na jeho apošt. cestách a ve věrné práci s ním obracel pohany na víru.

Stupňový zpěv. Ž. 18.

Do celé země vyšel hlas jejich a na konec okrsku zemského jejich slova. V. Nebesa vypravují slávu Boží a obloha zvěstuje dílo rukou jeho.

Aleluja, aleluja. V. Jan 15, 16. Já jsem vás vyvolil ze světa, abyste šli a užitek přinášeli, a užitek váš, aby zůstával. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 16-22.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým:

ergo mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbae. Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos: et ad praesides, et ad reges ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus. Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. Non enim vos estis qui loquamini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium: et insurgent filii in parentes, et morte eos afficient: et eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui, Domine, in omni progenie et generatione.

Secreta

Múnera, Domine, oblata sanctifica: et intercedente beáto Bárnaba Apóstolo tuo, nos per haec a pec-

„Hle, já posílám vás jako ovce mezi vlky; buďte tedy opatrní jako hadové a prostí jako holubice. Ale mějte se na pozoru před lidmi; neboť budou vás vydávati soudům a bičovati vás budou ve svých synagogách; i před vladaře a krále budete voděni pro mne na svědectví jim a pohanům. Když však vydají vás, nestarejte se, kterak aneb co byste mluvili: budeť vám dáno v onu hodinu, co máte mluvíti, neboť ne vy to jste, kteří mluvíte, nýbrž Duch Otce vašeho, jenž mluví ve vás. Vydá pak bratr bratra na smrt a otec syna, a povstanou dítky proti rodičům a budou je zabíjeti. A budete v nenávisti u všech pro jméno mé; kdo však vytrvá až do konce, ten spasen bude.“

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 44, 17-18.

Ustanovíš je knížaty po celé zemi; budou pamětlivi tvého jména, Pane, po všecka budoucí pokolení.

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť a na přimluvu svatého Apoštola svého Barnabáše nás jimi od skvrn

catórum nostrórum má- hříchů našich očišť. Skrze
culis emúnda. Per Dóm. Pána našeho Ježíše Krista.

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Mat. 19, 28. K přijímání. Mat. 19.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, iudicántes duódecim tribus Israel. Vy, kteří jste mne následovali, seděti budete na stolicích, soudíce dváctero pokolení Israele.

Postcommunio

P o p ř i j í m á n í

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Bárna- ba Apóstolo tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánte ríbuas deservíre. Per Dóminum. Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které občerstvuješ svými svátostmi, na přímluvu svatého Apoštola svého Barnabáše dal, aby ti také libými mravy důstojně sloužili. Skrze Pána.

V době velik. mše sv. „Protexisti“ (str. 33*); modlitby, Čtení a Evangelium jako v předcházející mši.

12. června

Sv. Jana z Fakunda

v y z n a v a č e, † 1479 ve Španělsku

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidentes componénde grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, in tua caritate firmáti, nullis a te tentatióibus separémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Bože, původce míru a milovniče lásky, jenž jsi svatého Jana, vyznavače svého, okrášlil podivuhodnou milostí smířovati svárlivé, pro jeho zásluhy a přímluvu uděl, abychom, upevnění jsouce ve tvé lásce, žádným pokušením nebyli od tebe odděleni. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Basilida atd. (ze mše následující).

12. června

Sv. Basilída, Cyrína, Nabora a Nazaria

mučedníků, † 303

Introitus

Ps. 78, 11, 12 et 10.

Intret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sáanguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Ps. ib, 1. Deus, venérunt gentes in haeredidátem tuam, polluérunť templum sanctum tuum: posuérunť Jerúsalem in pomórum custódiám. V. Glória Patri ...

Oratio

Sanctórum Mártyrum tuórum Basilídis, Cyríni, Naboris atque Nazárii, quaesumus, Dómine, natalítia nobis votíva resplédeant: et quod illis cóntulit excellentiasempitérna frúctibus nostrae devotiónis accrés-cat. Per Dóminum ...

Připomínka sv. Jana (z přechozí mše).
Čtení Žid. 10, 32-38 (str. 29*).

Graduale

Ps. 78, 10 et 2.

Víndica, Dómine, sáanguinem Sanctórum tuórum qui effúsus est. V. Posuérunť mortália servórum tuórum escas volatílibus coeli: carnes Sanctórum tuórum béstiis terrae.

Vstup

Ž. 78, 11, 12 a 10.

Nechť vstoupí před tvář tvou, Pane, vzdychání uvězněných. Odpláť souseďům našim sedmeronásob do klínů jejich Pomsti krev Svatých svých, jež prolita byla. Ž. tamt., 1. Bože, pohané vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj, obrátili Jerusalem v chatř pro hlídače ovoce. V. Sláva Otci ...

Modlitba

Prosíme, Pane, necht nám toužené narozeniny svatých mučedníků tvých Basilída, Cyrína, Nabora a Nazaria zazáří, a co jim přinesla neskonalá vznešenost, necht plody naší zbožnosti vzroste. Skrze Pána ...

Stupňový zpěv

Ž. 78, 10 a 2.

Pomsti, Pane, krev Svatých svých, která byla prolita. V. Předložili mrtvoly tvých služebníků za pokrm ptactvu nebeskému, těla tvých Svatých zvířatům země.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 44, 14. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt: et nómina eórum vivent in generatióem et generatióem. Allelúja.

Evangelium Mat. 24, 3-13 (str. 32*).

Offertorium

Ps. 149, 5-6.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta

Pro Sanctórum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii sáanguine venerádo hóstias tibi, Dómine, sollémniter immolámus, tua mirabilia pertractántes: per quem talis est perfécta victória. Per Dóminum . . .

Communio

Ps. 78, 2 et 11.

Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus coeli, carnes Sanctórum tuórum béstiis terrae: secúndum magnítudinem bráchii tui pósside filios morte punitórum.

Postcommunio

Semper, Dómine, sanctórum Mártýrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii sollémnia

Aleluja, aleluja. Sir. 44, 14. Těla Svatých pochována jsou v pokoji a jména jejich žítí budou do pokolení. Aleluja.

Obětování

Ž. 149, 5-6.

Plesati budou Svati ve slávě, radovati se budou v příbytcích svých; chvalozpěvy u Boha v ústech jejich. Aleluja.

Tichá modlitba

Pro uctění krve Svatých tvých Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria obětujeme ti slavně dary obětní, konajíce tvá zázračná tajemství, Pane, skrze nějž jest takové dokonáno vítězství. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání

Ž. 78, 2 a 11.

Předložili mrtvoly tvých sluzebníků za pokrm ptactvu nebeskému, těla tvých Svatých zvířatům země. Podle veliké moci rámě svého ujmí se synů usmrčených.

Po přijímání

Pane, konajíce vždycky slavnosti svatých mučedníků tvých Basilida, Cyrina, Nabora a Nazaria,

celebrantes: praesta, quae sumus; ut eorum patrocinia iugiter sentiamus. Per Dóminum . . .

V době velikonoční mše sv. „Sancti tui“ (str. 36*), modlitby z předchozí mše.

uděl, prosíme, ať i jejich ochrany stále pocítujeme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

13. červen

Sv. Antonína Paduánského

v y z n a v a č e, † 1231 v P a d o v ě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiám tuam, Deus, beáti Antónii Confessoris tui sollémnitas votíva laetíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxiliis, et gaudiis pérfrui mereátur aetérnis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Nechť toužená slavnost svatého Antonína, vyznavače tvého, Bože, Církev tvou oblaží, aby duchovní pomocí vždy byla chráněna a radostí si zasloužila požívatí věčných. Skrze Pána . . .

Čtení 1 Kor. 4, 9-14 (str. 57*).

Alleiúja, allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriae índuit eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Secreta

Praesens oblátio fiat, Dómine, pópulo tuó salutáris: pro quo dignátus es Patri tuo te vivéntem hóstiam immoláre. Qui cum eódem Deo Patre, et Spírítu Sancto vivís.

Tichá modlitba

Tato obětina, Pane, buď pro lid tvůj spasnou, pro nějž jsi ráčil Otci svému se obětovati jako oběť živá. Jenž s tímž Bohem Otcem a Duchem Svatým žiješ . . .

Postcommunio

Divínis, Dómine, munéribus satiáti: quaesumus; ut beáti Antónii Confessoris tui méritis et inter-

Po přijímání

Nasyceň jsouce, Pane, božskými dary, prosíme, abychom zásluhami a přímlovou svatého Antonína,

cessióne, salutáris sacri- vyznavače tvého, pocítili:
fícií sentiámus efféctum. účinek spasné oběti. Skrze
Per Dóminum... Pána...

14. června

Sv. Basília Velkého

biskupa, vyznavače a Učitele Církvě
† 379 v Cesarei v Kappadocii

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilií Confessoris tui atque Pontíficis sollemnitate deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum...

Allelúja, alleluja. V. Ps. 88, 21. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Lucam. c. 14, 26-35.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discipulus. Qui enim ex vobis volens turrim aedi-

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého Basilia, vyznavače tvého a biskupa, pronášíme, a pro zásluhy toho, jenž ti směl tak věrně sloužiti, ode všech nás sprosť hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Alleluja, alleluja. V. 88, 21. Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 26-35.

Za onoho času pravil Ježíš k zástupům: „Jde-li kdo ke mně a nemá v nenávisti otce svého a matky své i manželky a dítek a bratrů a sester svých, ano i života svého, nemůže býti mým učedníkem. A kdo nenese kříže svého a nejde za mnou, nemůže být mým učedníkem. Neboť kdo z vás chtěje vystavěti věž, nesesedne dříve

ficare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum, ne, posteaquam posuerit fundamentum, et non potuerit perficere, omnes qui vident, incipiant illudere ei, dicentes: Quia hic homo coepit aedificare, et non potuit consummare? Aut quis rex iturus committere bellum adversus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? Alioquin, adhuc illo longe agente, legationem mittens, rogat ea quae pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus. Bonum est sal. Si autem sal evanuerit, in quo condietur? Neque in terram, neque in sterquilinum utile est, sed foras mittetur. Qui habet aures audiendi, audiat.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nómine meo exaltabitur cornu ejus.

Secreta

Sancti Basilií Confessoris tui atque Pontificis,

a nepočítá potřebného nákladu, má-li dosti, aby stavěl, by snad, kdyby položil základ a nemohl dokončiti, všickni ti, kteří by ho viděli, nepočali se mu posmívati, řkouce: Tento člověk počal stavěti a nemohl dokončiti. Aneb, který král, chtěje počíti válku proti jinému králi, nesedne dříve a nepřemýšlí, aby s desíti tisíci utkal se s tím, jenž s dvaceti tisíci táhne na něho? Sic jinak, pokud tento ještě opodál jest, odešle poselství a žádá za jednání o mír. Tak tedy každý z vás, jenž neodřiká se všeho, co má, nemůže býti mým učeníkem. Dobrou věcí je sůl: zkazí-li se však i sůl, čím se osolí? Ani do země, ani do hnoje se nehodí, nýbrž ven se vyhodí. Kdo má uši k slyšení, slyš.

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním; ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého Basilia, vyznavače

quaesumus, Domine, annua sollémnitas pietáti tuae nos reddat accéptos: ut per haec piaé placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiae tuae dona concíliet. Per Dóminum...

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta: ut beáti Basilíi Confessoris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, precibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum...

tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivosti tvé učiní příjemnými, aby těmito úkony zbožného smíření i jej blažená odplata provázela i nám dary milosti tvé zjedнала. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na prosby svatého Basilia, vyznavače tvého a biskupa, jehož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho...

15. června

Sv. Víta, Modesta a Krescencie

mučedníků, † kolem 305

Introitus. Ps. 33, 20-21.

Multae tribulatiónes iustórum, et de his ómnibus liberávit eos Dóminus: Dóminus custódit ómnia ossa eórum; unum ex his non contéretur. Ps. lib., 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri.

Oratio

Da Ecclesiae tuae, quaesumus, Domine, sanctis Martýribus tuis Vito, Modesto atque Crescencia interce dentibus, superbe non sapere, sed tibi plá-

Vstup. Ž. 33, 20-21.

Četná jsou soužení spravedlivých, ale ze všech těch vysvobodil je Hospodin. Pán chrání všechny kosti jejich, ani jedna se nezláme. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti chci Pánu v každém čase, ustavičně bude jeho chvála v mých ústech. V. Sláva Otci...

Modlitba

Dej Církvi své, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatých mučedníků tvých Víta, Modesta a Krescencie pyšně nesmyslela, nýbrž v milé tobě

cita humilitate profice- re: ut, prava despiciens, quaecumque recta sunt, libera exerceat caritate. Per Dóminum . . .

pokoře prospívala, aby, pohrdajíc zlem, cožkoliv je správné, konala se svobodnou láskou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé modlitby: Za přímlyvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

Ctení Moudr. 3, 1-8 (str. 22*).

Graduale

Ps. 149, 5 et 1.

Exsultábunt Sancti in glória: laetabúntur in cubilibus suis. V. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus in Ecclésia Sanctórum.

Allelúja, alleluja. V. Ps. 144, 10-11. Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Lucam. c. 10, 16-20.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Réversi sunt autem septuagínta duo cum gaudio, dicéntes: Dómine, étiam daemónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de coelo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcánda supra serpéntes et scorpíones, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis no-

Stupňový zpěv

Z. 149, 5 a 1.

Plesati budou Svati ve slávě; radovati se budou v příbytcích svých. V. Zpívejte Pánu píseň novou; chvála jeho zaznívej ve shromáždění Svatých.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 144, 10-11. Svati tvoji, Pane, dobrořečiti budou tobě; slávu království tvého budou zvěstovati. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 16-20.

Za onoho času pravil Ježíš učeníkům svým: „Kdo vás slyší, mne slyší, a kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá, kdo však mnou pohrdá, pohrdá tím, jenž mě poslal“. Navrátilo se pak těch sedmdesát dva, s radostí řkouce: „Pane také zlí duchové se nám poddávají ve jménu tvém“. I řekl jim: „Viděl jsem satana jako blesk padati s nebe. Až, dal jsem vám moc šlapati na hady a na štíry a na veškerou sílu nepřitele, a nic vám ne- uškodí. Avšak z toho se

cébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spírítus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in coelis.

neradujte, že duchové se vám poddávají, nýbrž radujte se, že jména vaše napsána jsou v nebesích“.

Offertorium. Ps. 67. Obětování. Ž. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých. Bůh Israelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh.

Secreta

Tichá modlitba

Sicut glóriam divínae poténtiae múnera pro Sanctis oblata testántur: sic nobis efféctum, Dómine, tuae salvatiónis impéndant. Per Dóminum . . .

Jako dary obětované ke cti Svatých dosvědčují slávu boží moci, tak nechť nám, Pane, zjednájí ovoce tvé spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Sap. 3, 1-3. K přijímání. Moudr. 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo smrti se jich nedotkne. Zdálo se nemoudrým, že zemřeli, oni však jsou v míru.

Postcommunio

Po přijímání

Repléti, Dómine, benedictióne sollémni: quae sumus; ut, per intercessiόνem sanctórum Mártýrum tuórum Viti, Modésti et Crescéntiae, medicína sacraménti et corpóribus nostris prosit, et méntibus. Per Dóminum . . .

Naplnění jsouce, Pane, slavnostním požehnáním, prosíme, aby na přímluvu svatých mučedníků tvých Víta, Modesta a Krescencie svátostný lék prospěl i tělům našim i duším. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. června

Sv. Víta

mučedníka a českého patrona, † kolem 305

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrantes sub honóre beáti Viti Mártiris: de cuius passióne gaudent Ángeli et collaudant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justí, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri . . .

Oratio

Da Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, sancto Mártire tuo Vito intercedente, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despiciens, quaecúmque recta sunt, líbera exerceat caritáte. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Modesta a Krescencie:

Oratio

Deus, qui nos concedis sanctórum Mártirum tuórum Modésti et Crescéntiae natalícia cólere: da nobis in aetérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum . . .

Secreta

Sicut glóriam divínae poténtiae múnera pro Sanctis obláta testántur, sic nobis

Římský misál

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest svatého Víta, mučedníka, z jehož utrpení radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Dej Církví své, prosíme, Pane, aby na přímluvu svatého mučedníka tvého Víta pyšně nesmýšlela, nýbrž v milé tobě pokoře prospívala, aby, pohrdajíc zlem, cožkoliv je správné, konala se svobodnou láskou. Skrže Pána . . .

Modlitba

Bože, jenž nám popřáváš svatých mučedníků tvých, Modesta a Krescencie, narozeniny slaviti, dej, ať se z jejich společnosti radujeme v blaženosti věčné. Skrže Pána . . .

Tichá modlitba

Jako dary obětované ke cti Svatých dosvědčují slávu boží moci, tak nechť

efféctum, Dómine, tuae nám, Pane, zjednají ovoce
salvatiónis impéndant. Per tvé spásy. Skrze Pána
Dóminum nostrum . . . našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Modesta a Krescencie :

S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine,
nostrae devotiónis offé-
rimus : quae et pro tuórum
tibi grata sint honóre ju-
stórum, et nobis salutária,
te miseránte, reddántur.
Per Dóminum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Dary oddanosti své ti,
Pane, přinášíme, kteréž
nechtí i milé ti jsou kuctění
spravedlivých tvých i nám
pro milosrdenství tvé
spasnými se stanou. Skrze
Pána našeho . . .

P o s t c o m m u n i o

Repléti, Dómine, bene-
dictiône sollémni : quae-
sumus ; ut, per interces-
siónem sancti Mártýris
tui Viti, medicína sacra-
ménti et corpóribus no-
stris prosit et méntibus.
Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Naplnění jsouce, Pane,
slavnostním požehnáním,
prosíme, aby, na přímluvu
svatého mučedníka tvého
Víta, svátostný lék pro-
spěl i tělům našim i duším.
Skrze Pána našeho Je-
žíše Krista . . .

Připomínka sv. Modesta a Krescencie :

P o s t c o m m u n i o

Praesta nobis, quae-
sumus, Dómine, interce-
déntibus sanctis Martý-
ribus tuis Modesto et
Crescéntia ; ut, quod ore
contingimus, pura mente
capiámus. Per Dóminum
nostrum . . .

P o p ř i j í m á n í

Uděl nám, prosíme, Pa-
ne, na přímluvu svatých
mučedníků tvých Modesta
a Krescencie, abychom,
čeho se ústy dotýkáme,
to čistou přijímali myslí.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista . . .

16. června

Sv. Čtrnáctí Pomocníků

Mše sv. „Intret“ (str. 21*).

18. června

Sv. Efrema Syrského

jáhna, vyznavače a Učitele Církvě

† 373 u Oděssy

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje :

O r a t i o

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Ephraem Confessoris tui et Doctóris mira eruditíone et praecláris vitae méritis illustráre voluisti: te súpplices exorámus; ut, ipso intercedénte, eam advérsus erroris et pravítatis insídias perénni tua virtúte deféndas. Per Dóminum...

Připomínka sv. Marka a Marceliana:

O r a t i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Mártýrum tuorum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum...

S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Marco et Marcelliáno, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum...

P o s t c o m m u n i o

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cujus laetámur gustu, intercedéntibus sanctis Martýribus Marco et Marcelliáno, renovémur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi chtěl Církev svou podivuhodnou učeností a znamenitými životními zásluhami svatého Efrema, vyznavače svého a Učitele, osvítiti, tebe pokorně vzýváme, a bys ji na jeho přímluvu proti nástrahám bludu a špatnosti ustavičnou svou mocí chránil. Skrze Pána...

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří narozeniny svatých mučedníků tvých Marka a Marceliana slavíme, ze všech hrozících zel na jejich přímluvu vysvobození byli. Skrze Pána...

T i c h á m o d l i t b a

Věnované tobě dary, Pane, posvěť, a jimi na přímluvu svatých mučedníků svých Marka a Marceliana na nás usmířen vzhlédni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

P o p ř i j í m á n í

Nasycení jsouce, Pane, spasným darem tvým, úpěnlivě prosíme, abychom, radující se z jeho požití, na přímluvu svatých mučedníků tvých Marka a Marceliana jeho účinkem obnovení byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

19. června

Sv. Juliany z Falkonerie

panny, † 1341 ve Florencii

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam, extrémó morbo laborántem, pretiósó Fílii tui Córporé mirabíliter recreáre dignátus es: concéde, quaesumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad coeléstem pátriam perducámur. Per eúndem Dóminum nostrum...

Bože, jenž jsi ráčil sva-tou Julianu, pannu svou, v její poslední nemoci drahocenným Tělem Syna svého zázračně občerstviti, uděl, prosíme, abychom jejími přímluvnými zásluhami i my v tomto smrtelném zápase občerstveni a posilněni a do nebeské vlasti dovedeni byli. Skrže téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka sv. Gervase a Protase ze mše „Salus autem“ (str. 29*, 32*).

20. června

Sv. Silveriapapeže a mučedníka, † 540 na ostrově
Palmaria

Mše sv. „Statuit“ (str. 5*), vyjímaje:

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae beáti Judae
Apostóli. 17-21.z listu sv. Apoštola Judy
17-21.

Caríssimi: Mémoires estóte verbórum, quae prae-dícta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi, qui dicébant vobis, quóniam in novíssimo témpore vénient illusóres, sécúndum desidéria sua ambulántes in impietátibus. Hi sunt, qui ségregant se-

Nejmilejší, pamatujte na slova předpověděná od Apoštolů Pána našeho Ježíše Krista, že vám pravili: „V posledku času přijdou posměvači, kteří budou žít podle svých chtíčů v bezbožnostech.“ Jsou to ti, kdo činí roztržky, lidé živočišní, ne-

metipsos, animáles, Spíritum non habétes. Vos autem, caríssimi, superaedificántes vosmetipsos sanctíssimae vestrae fidei, in Spíritu Sancto orántes, vosmetipsos in dilectióne Dei serváte, expectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu Christi in vitam aetérnam.

mající Ducha. Vy však, nejmilejší, vzdělávejte se v přesvaté své víře, modlete se v Duchu Svatém, zachovejte se v lásce Boží, očekávající milosrdenství Pána našeho Ježíše Krista k životu věčnému.

21. června

Sv. Aloise Gonzagy

v y z n a v a v a č e, † 1591 v Římě

Introitus. Ps. 8, 6.

Minuísti eum paulo minus ab Ángelis: glória et honóre coronásti eum. Ps. 148, 2. Laudáte Dóminum, omnes Ángeli ejus: laudáte eum, omnes virtútes ejus. V. Glória Patri...

O r a t i o

Coeléstiúm donórum distribútor, Deus, qui in angélico júvene Aloísio miram vitae innocéntiam pari cum poeniténtia sociásti: ejus méritis et precibus concéde; ut, innocéntem non secúti, poeniténtem imitémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Čtení Sirach. 31, 8-11 (str. 53*).

Graduale. Ps. 70, 5-6.

Dómine, spes mea a juventúte mea: in te confirmátus sum ex útero:

Vstup. Ž. 8, 6.

O málo menším jsi jej učinil než Anděly; slávou a ctí jsi jej korunoval. Ž. 148, 2. Chvalte Pána, všichni Andělé jeho, chvalte jej, všechny jeho mocnosti. V. Sláva Otci...

M o d l i t b a

Bože, rozdělovateli nebeských darů, jenž jsi v andělském jinochu Aloisovi obdivuhodnou nevinost života se stejnou kajícností sdružil, uděl pro jeho zásluhy a na jeho přímlyvy, abychom, kteří jsme jej nevinného nenásledovali, kajícího napodobili. Skrze Pána...

Stupňový zpěv. Ž. 70.

Pane, tys naděje má od mého mládí. O tebe se opírám od narození; od

de ventre matris meae tu es protector meus. V. Ps. 40, 13. Me autem propter innocentiam suscepisti: et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 64, 5. Beátus, quem elegisti et assumpsisti: inhabitabit in atriis tuis. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangelii secundum Matth. c. 22, 29-40

In illo tempore: Respondens Jesus, ait Sadduceis: Erratis, nescientes Scripturas, neque virtutem Dei. In resurrectione enim neque nubent, neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. De resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis: Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium. Et audientes turbae, mirabantur in doctrina ejus. Pharisei autem audientes, quod silentium imposuisset Sadduceis, convenérunt in unum: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege? Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota

lúna mé matky ty jsi mým ochráncem. V. Ž. 40, 13. Mne jsi pak přijal pro mou nevinnost, a pevně mne staviš před tvář svou na věky.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 64, 5. Blažen ten, jehož jsi vyvolil a přijal. Bude bydlet v tvých nádvořích. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 22, 29-40.

Za onoho času Pán Ježíš řekl sadduceům: „Mýlíte se, neznajíce Pisem ani moci Boží. Neboť při vzkříšení nebudou se ani ženiti ani vdávati, nýbrž budou jako Andělé Boží v nebi. O vzkříšení pak z mrtvých zdali jste nečetli, co bylo vám řečeno od Boha slovy: Já jsem Bůh Abrahamův a Bůh Isákův a Bůh Jakubův? Není Bůh Bohem mrtvých, nýbrž živých.“ A uslyševše to zástupové, divili se a žasli nad učním jeho. Ale fariseové uslyševše, že přivedl k mlčení sadduceje, sešli se vespolek. I otázal se ho jeden z nich, učitel zákona, pokoušeje ho: „Mistře, které přikázání v zákoně jest veliké?“ Ježíš pak řekl jemu: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vši

ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum, et primum mandátum. Secundum autem símile est huic: Diliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétae.

mysli své. To jest největší a první příkázání. Druhé pak jest podobné jemu: Milovati budeš bližního svého jako sebe samého. Na těch dvou příkázáních záleží veškerý zákon i proroci.“

Offertorium. Ps. 23. Obětování. Ž. 23, 3-4.

Quis ascendet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus, et mundo corde.

Kdo smí vystoupiti na horu Páně, aneb kdo smí státi na svatém místě jeho? Člověk nevinných rukou a čistého srdce.

Secreta

Coelésti convívio fac nos, Dómine, nuptiáli veste indútos accúmbere; quam beáti Aloísii pia praeparátio, et juges lácrymae inaestimabilibus ornábant margarítis. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Dej, Pane, zúčastniti se nebeské hostiny nám, oděným svatebním rouchem, které zbožná příprava a ustavičné slzy svatého Aloise neocenitelnými perlami ozdobily. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

Communio. Ps. 77, 24-25.

Panem coeli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo.

K přijímání. Ž. 77.

Nebeský chléb jim dal, chlébandělský jídal člověk.

Postcommunio

Angelórum esca nutritos, angélicis étiam, Dómine, da móribus vívere: et ejus, quem hódie cólimus, exémplo, in gratiárum semper actióne manére. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Těm, kteří jsou živeni andělským chlebem, Pane, dej také po způsobu Andělů žiti a příkladem toho, kterého dnes ctíme, trvati stále v díkůčinění. Skrze Pána . . .

22. června

Sv. Paulína

biskupa a vyznavače, † 431 v Nole

Vstup ze mše „Sacerdotes tui“ (str. 44*).

Oratio

Modlitba

Deus, qui ómnia pro te in hoc saeculo relinquentibus, centuplum in futuro et vitam aeternam promisisti: concede propitius; ut, sancti Pontificis Paulini vestigiis inhaerentes, valeamus terrena despiciere et sola caelestia desiderare: Qui vivis et regnas cum Deo ...

Bože, jenž jsi těm, kteří pro tebe na tomto světě všechno opustili, slíbil stonásob v budoucnu a život věčný, udělal milostivě, abychom, následující ve stopách svatého biskupa Paulína, dovedli světskými věcmi pohrdati a toužiti po nebeských. Jenž žiješ a kraluješ ...

Lectio

Čtení

Epistolae b. Pauli Apóst. ad Corinthios 2. c. 8, 9-15.

z druhého listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským.

Fratres: Scitis gratiam Domini nostri Jesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites essetis. Et consilium in hoc do: hoc enim vobis utile est, qui non solum facere, sed et velle coepistis ab anno priore. Nunc vero et facto perficite, ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit et perficiendi ex eo, quod habetis. Si enim voluntas prompta est, secundum id quod habet, accepta est, non secundum id quod non habet. Non enim ut

Bratři: Znáte tu milost Pána našeho Ježíše Krista, že totiž jsa bohat, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli chudobou jeho. A jen radu dávám v té věci, neboť jest to užitečno vám, kteří jste dříve, od předešlého roku, začali to nejen vykonávati, nýbrž i chtíti. Nyní však také to vykonávání dokončete, aby tak jako jest u vás ochota chtíti, bylo i dokončení toho, co máte. Neboť je-li tu ochota, jest příjemna Bohu podle toho, co kdo má, nikoli podle toho, čeho nemá. Vždyť ne tak se má díti sbírka,

áliis sit remíssio vobis autem tribulátio; sed ex aequalitáte. In praesénti témpore vestra abundántia illórum inópiam súppleat, ut et illórum abundántia vestrae inópie sit suppleméntum, ut fiat aequalitas, sicut scriptum est: Qui multum, non abundávit; et qui módicum, non minorávit.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo. V. ib. 20. Non est inventus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aetérnum secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

Evangelium Luk. 12, 32-34 (str. 58*).

Offertorium. Ps. 88.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta

Da nobis, Dómine, perfectae caritátissacrificium, exémplo sancti Pontíficis Paulíni, cum altáris oblatióne conjúgere: et beneficéntiae stúdio sempitér-

aby jiným se stala úleva, vám však tíseň, nýbrž podle rovnosti; v nynější době vaše hojnost přispěj jejich nedostatku, aby také jejich hojnost přispěla nedostatku vašemu, by tak nastala rovnost, jakož jest psáno: „Kdo mnoho nashbíral, neměl přebytku, a kdo málo, neměl nedostatku.“

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil. V. tamt., 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Obětování. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí.

Tichá modlitba

Dej nám, Pane, dle příkladu svatého biskupa Paulína spojití oběť dokonalé lásky s obětí oltářní a vysloužití si věčného milosrdenství snahou o do-

nam misericórdiam pro- bročinnost. Skrze Pána
meréri. Per Dóminum . . . našeho Ježíše Krista . . .

Communio. Luc. 12, 42. K přijímání. Luk. 12.

Fidélis servus et pru- Věrný služebník a opa-
dens, quem constituit Dó- trný, jež ustanovil Pán
minus super familiam nad čeledí svou, aby jim
suam: ut det illis in tém- dával v čas míru pšenice.
pore trítici mensúram.

Postcommunio

Po přijímání

Tríbe nobis per haec Uděl nám, Pane, skrze
sanctá, Dómine, illum tato svatá tajemství onu
pietátis et humilitátis af- dychtivost po dobrotivosti
féctum, quem ex hoc di- a pokoře, kterou z tohoto
vino fonte hausit sanctus božského pramene čerpal
Póntifex tuus Paulínus: svatý biskup tvůj Paulin,
et, ipsíus intercessióne, in a na jeho přímlovu vlej
omnes, qui deprecántur, dobrotivě na všechny, kteří
grátiae tuae divítias beníg- tě vzývají, bohatství své
nus effúnde. Per Dó- milosti. Skrze Pána našeho
minum nostrum . . . Ježíše Krista . . .

22. června

Oktáv sv. Víta

mučedníka

Mše sv. jako o svátku (str. 993), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátum Vitum, Bože, jenž jsi korunoval
juveníli adhuc aetáte tri- svatého Víta, který jsa
umphántem coronásti: con- ještě v mladém věku zví-
céde propítius; ut, cujus těžil, uděl milostivě, aby
veneránda natalícia cóli- nám, kteří jeho ctihodné
mus, ejus apud te patro- narozeniny slavíme, bylo
cínio adjuvémur. Per Dó- jeho přímlovou u tebe po-
minum nostrum . . . moženo. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Paulina (z předchozí mše).

23. června

Svatvečer Narození sv. Jana Křtitele

Introitus. Luc. 1. Vstup. Luk. 1, 13, 15 a 14,
Ne timeas, Zacharía, Neboj se, Zachariáši,

exaudita est oratio tua: et Elisabeth uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joannem: et erit magnus coram Domino; et Spiritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suae: et multi in nativitate ejus gaudebunt. Ps. 20, 2. Domine, in virtute tua laetabitur rex: et super salutare tuum exsultabit vehementer. V. Glória Patri... i nebof modlitba tvá je vyslyšena, a Alžběta, manželka tvá, porodí tobě syna, a nazveš jméno jeho Jan; i bude veliký před Pánem a již z lůna matky své bude naplněn Duchem Svatým a mnozí budou se radovati z jeho narození. Ž. 20, 2. Pane, král raduje se z tvé moci, a velice plesá nad tvým spasením. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Neříká se Gloria.

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus, ut familia tua per viam salutis incédât: et beati Joannis Praecursoris hortamenta sectando, ad eum, quem praedixit, secúra perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum . . .

Druhé a třetí modlitby (str. 554).

Lectio

Jeremiae Prophetae. cap. 1.

In diebus illis: Factum est verbum Domini ad me, dicens: Priusquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dominus ad me: Noli dicere, puer sum:

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby rodina tvá kráčela cestou spásy, a aby, následujíc napominání svatého Jana Předchůdce, dospěla bezpečně k tomu, ježž předpověděl, k Pánu našemu Ježíši Kristu, jenž . . .

Čtení

proroka Jeremiáše. 1, 4-10.

V těchto dnech Hospodin mě oslavil a řekl: „Dříve než jsem tě utvořil v matčině lůně, znal jsem tebe; dříve než jsi vyšel z jejího života, posvětil jsem tě, a za proroka pro národy ustanovil jsem tě.“ I řekl jemu: „Ach, Pane Bože, aj neumím mluvit, nebof dítě jsem já.“ I řekl Hospodin ke

quóniam ad ómnia, quae mittam te, ibis: et univérſa quaecúmque mandávero tibi, loqueris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et destruas, et dispérdas, et díssipes, et aedífices, et plantes: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Joann. 1, 6-7.

Fuit homo mis sus a Deo, cui nomen erat Joannes. V. Hic venit, ut testimónium perhibéret de lúmine, paráre Dómino plebem perféctam.

† Inítium sancti Evangelíi sec. Lucam. 1, 5-17.

Fuit in diébus Heródis, regis Judaeae, sacérdos quídam nómine Zachariás, de vice Abía, et uxor illius de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Erant autem justí ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, et justificatióibus Dómini sine queréla, et non erat illis filiús, eo quod esset Elísabeth stérilis, et ambo

mně: „Neříkej, dítě jsem já, neboť ke všemu, k čemu tě pošlu, půjdeš a vše, cokoli tobě rozkáži, mluviti budeš. Nestrachuj se před nimi, neboť já jsem s tebou, abych tě vytrhl,“ dí Hospodin. I vztáhl Hospodin svou ruku, dotekl se úst mých, a řekl Hospodin ke mně: „Ejhle, kladu slova má v ústa tvá; ejhle, ustanovuji dnes tebe nad národy a nad říšemi, abys vytrhával a strhával, abys ničil a bořil, abys stavěl a štípil,“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Jan. 1.

Byl pak člověk poslaný od Boha, jehož jméno bylo Jan. V. Ten přišel, aby svědectví vydal o světle a aby připravil Pánu lid dokonalý.

† Počátek sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 5-17.

Za časů Heroda krále Judského, žil jistý kněz, jménem Zachariáš, ze třídy Abiovy, a měl manželku z dcer Aronových, a její jméno byla Alžběta. Oba byli spravedliví před Bohem, plníce všechny příkazy a předpisy Páně bez úhony. A neměli žádného dítěte, neboť Alžběta byla neplodná, a oba byli již pokročilí ve věku svém.

processissent in diébus suis. Factum est autem, cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum, secundum consuetudinem sacerdotii, sorte exiit, ut incensum poneret, ingressus in templum Domini: et omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi Angelus Domini, stans a dextris altaris incensi. Et Zachariás turbatus est videns, et timor irruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne timeas, Zachariá, quoniam exaudita est deprecatio tua: et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Joánnem: et erit gáudium tibi, et exultatio, et multi in natiuitate ejus gaudebunt: erit enim magnus coram Domino: et vinum, et siceram non bibet, et Spiritu Sancto replébitur adhuc ex útero matris suae: et multos filiorum Israél convertet ad Dominum, Deum ipsorum: et ipse praecedet ante illum in spiritu, et virtute Eliae: ut convertat corda patrum in filios, et incredulos ad prudentiam justorum, parare plebem perfectam.

Offertorium. Ps. 8,6-7. Obětování. Ž. 8,6-7.

Glória et honóre coro-

Stalo se pak, když v pořádku třídy své konal úřad kněžský před Bohem, že podle obyčeje úřadu kněžského připadlo naň losem, aby vejda do chrámu Páně, zapálil v oběť kadidlo; a všecko množství lidu modlilo se venku v době zápalu. I ukázal se mu Anděl Páně, stojící na pravé straně oltáře kadidlového, a Zachariáš uřev jej ulekl se a bázeň připadla na něho. I řekl mu Anděl: „Neboj se, Zachariáši; neboť vyslyšena jest modlitba tvá, a manželka tvá Alžběta porodí tobě syna a nazveš jméno jeho Jan. I budeš míti radost a plesání, a mnozí budou se radovati z jeho narození; neboť bude veliký před Pánem a vína a nápoje opojného pítí nebude a již ze života matky své bude naplněn Duchem Svatým, a mnohé ze synův israelských obrátí ku Pánu Bohu jejich. A on předejde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k dítkám a nevěřící ke smýšlení spravedlivých, by připravil Pánu lid hotový.

Slávou a důstojností

násti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Múnera, Dómine, obláta sanctífica: et, intercedénte beáto Joáinne Baptísta, nos per haec a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Communio. Ps. 20, 6.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

Postcommunio

Beáti Joánnis Baptístae nos, Dómine, praeclára comitétur orátio: et quem ventúrum esse praedixit, poscat nobis fore placátum, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit.

korunoval jsi jej a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Obětované dary, Pane, posvěť, a na přímlovu svatého Jana Křtitele nás skrze ně od skvrn našich hříchů očist. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Ž. 20, 6.

Veliká jest sláva jeho ze spásy tvé: slávu a velkou skvělost vložíš naň, Pane.

Po přijímání

Vznešená modlitba svatého Jana Křtitele, Pane, nechť nás provází a toho, o němž prorokoval, že má přijíti, nechť prosí, by nám byl milostiv, Pán náš Ježíš Kristus, Syn tvůj, jenž s tebou žije . .

23. června

Přenesení sv. Felixe

mučedníka, patrona litoměřické diecese

Mše sv. „Laetabitur“ (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui nos concédis sancti Mártyris tui Felicis gloriósa mérita recólere: ejúsque sacras Relíquias venerári; da nobis in aetérna beatitúdine de ejúsdem societáte gaudére. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž nám dáváš vzpomínati slavných zásluh svatého mučedníka svého Felixe a uctívati jeho svaté relikvie, dej nám z jeho společnosti se radovati v blaženosti věčné. Skrze Pána . . .

Připomínka svatvečera sv. Jana Kř. (z předchozí mše).

Čtení 1. Petr 4, 13-19 (jako ve svátek sv. Martina, 12. listop.).

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*). Credo se říká jen v katedrále.

Secreta

Oblátis, quaesumus, Domine, placare munéribus: et, intercedente sancto Mártýře tuo Felíce, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, dary obětovanými a na přímluvu svatého mučedníka svého Felixe ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Quaesumus, Domine, salutáribus repléti mystériis; ut, cujus sollémnia celebrámus, ejus oratió nibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nasyčení jsme spasitelnými tajemstvími, prosíme tě, Pane, aby nám pomoheno bylo přímluvami toho, jehož slavnost konáme. Skrze Pána našeho . . .

Na konci mše sv. čte se Evangelium svatvečera sv. Jana Kř. (str. 1004).

24. června

Narození sv. Jana Křtitele

Introitus. Is. 49, 1 et 2. Vstup. Is. 49, 1 a 2.

De ventre matris meae vocávit me Dóminus nómine meo: et pósuit os meum ut gládium acútum: sub teguménto manus suae protéxit me, et pósuit me quasi sagíttam eléctam. Ps. 91, 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. V. Glória Patri . . .

Již v lůně matky mé mne volal Pán jménem mým, učinil ústa má jako ostrý meč, ve stínu ruky své mne opatroval a učinil mne jako vybraný šíp. Ž. 91, 2. Dobré jest chváli ti Hospodina: opěvovati tvé jméno, Nejvyšší. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui praesentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativité fe-císti; da pópulis tuis spi-

Modlitba

Bože, jenž jsi nám tento den narozením svatého Jana ctihodným učinil, dej lidu svému milost duchov-

rituálie grátiam gaudiórum; et ómniúm fidéliúm mentes dírige in viam salutis aetérnae. Per Dóminum . . .

Léctio

Isaíae Prophétae c. 49.

Audíte ínsulae, et atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meae recordátusest nóminis mei. Et pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suae protéxit me, et pósuit me sicut sagítam eléctam: in pháretra sua abscóndit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israel, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terrae. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dóminum, et sanctum Israel, qui elégit te.

Graduale

Jerem. 1, 5 et 9.

Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te. *Ů.* Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit mihi.

ních radostí a duše všech věrných ved' po cestě věčné spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Čtení

z Is. proroka 49, 1—7.

Poslouchejte, ostrované, popatřte, národové dalecí! Hospodin mne od lůna matčina povolal, vzpomněl, by jméno mi dal již v životě mateřském. Učinil ústa má jako ostrý meč, ve stínu ruky své mne opatroval; učinil mne jako vybraný šíp, a v svém toulu mne uschoval. Řekl mi pak: „Služebník můj jsi ty, Israel, neboť na tobě se proslavím.“ Avšak nyní praví Hospodin, jenž si mne učinil sluhou již v matčině lůně: „Ejhle, činím tebe světlem národů, abys byl spásou mou až do končin světa. Králové budou patřit, i vstanou, knížata se budou sklánět pro Pána, pro světce Israelova, který tě vyvolil.“

Stupňový zpěv

Jer. 1, 5 a 9.

Dříve, než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě, dříve, než jsi vyšel z života, posvětil jsem tě. *Ů.* Vztáhl Hospodin ruku svou, dotekl se úst mých a řekl ke mně.

Allelúja, alelúja. V. Luc. 1, 76. Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: praeibis ante Dóminum paráre vias ejus. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Lucam.

Elísabeth implétum est tempus par éndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcidere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zachariám. Et respóndens mater ejus dixit: Nequáquam, sed vocábitur Joánnes. Et dixérunt ad illam: quia nemo est in cognatíone tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem illico os ejus, et lingua ejus, et loquebátur benedicens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Judaeae divulgabántur ómnia verba haec: et posuérunt omnes qui audierant in

Římský misál

Aleluja, aleluja. V. Luk 1, 76. Ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, předejdeš před Pánem připravovati cestu jeho. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 57-68.

Alžbětě naplnil se čas, aby porodila; i porodila syna. A sousedé i příbuzní její uslyšeli, že Hospodin prokázal jí veliké milosrdenství; i radovali se s ní. A stalo se, v den osmý přišli obřezat dítko, a chtěli je nazvat podle jména otce jeho Zachariášem. Ale matka jeho promluvivši pravila: „Nikoliv, ale slouti bude Jan.“ I řekli k ní: „Vždyť není nikoho ve tvém příbuzenstvu, jenž by se tím jménem nazýval.“ I pokynuli otci jeho, jak by chtěl, aby se jmenovalo. A on požádav tabulky, napsal na ni: „Jan jest jméno jeho.“ I podivili se všickni. A hned se otevřela ústa i jazyk jeho, a mluvil velebě Boha. I připadla hrůza na všechny sousedy jeho, a po všech horách judských rozhlašovaly se všechny ty věci, a všickni, kteří to slyšeli, vštípili si to do srdce svého řkouce: „Čím medle bude toto dítko?“ Neboť ruka Páně byla

64

corde suo, dicentes: Quis putas puer iste erit: Ét enim manus Dómini erat cum illo. Et Zachariás pater ejus replétus est Spíritu Sancto, et prophétávit, dicens: Benedíctus Dóminus, Deus Israel, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suae.

Offertorium. Ps. 91.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus nativitétem honóre débito celebránte, qui Salvatórem mundi efecit adfutúrum, et adesse monstrávit, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum . .

Communio. Luc. 1, 76.

Tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: praeíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Postcommunio

Sumat Ecclésia tua, Deus, beáti Joánnis Baptistae generatióne laetítiam: per quem suae regeneratiónis cognóvit auctórem, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum . . .

s ním. Zachariáš pak, otec jeho, byl naplněn Duchem Svatým a prorokoval řka: „Požehnán buď Hospodin, Bůh israelský, že navštívil a vykoupení zjednal lidu svému.“

Sv. Janu, jenž byl Bohem určen za předchůdce Vykupitele, jedinému kromě P. Marie dostalo se v liturgii ctí, že se slaví jeho narození.

Obětování Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Líbanu poroste.

Tichá modlitba

Dary na oltáře tvé, Pane, hromadíme, oslavujeme s důstojnou ctí narozeniny toho, jenž i věštil, že Spasitel světa přijde, i ukázal, že je přítomen, Pán náš Ježíš Kristus, Syn tvůj, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě . . .

K přijímání. Luk. 1.

Ty pak, dítko, prorokem Nejvyššího slouti budeš, předejdeš před Pánem připravovati cesty jeho.

Po přijímání

Nechť Církev tvá, Bože, radost čerpá z narození svatého Jana Křtitele, skrze nějž poznala svého znovuzrození původce, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje . . .

25. června

Sv. Viléma

opata, † 1142 v Itálii

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui infirmitati nostrae ad terendam salutis viam, in Sanctis tuis exemplum et praesidium collocasti: da nobis ita beati Guilielmi Abbatis mérita venerári; ut ejusdem excipiámus suffragia et vestigia prosequámur. Per Dóminum . . .

Bože, jenž jsi náš slavnosti ke konání cesty spásy ve Svatých svých dal příklad a ochranu, dej, abychom tak uctívali zásluhy svatého Viléma, opata, abychom dosáhli jeho přímluvy a následovali stopy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka oktávu sv. Jana Kř. (str. 1007, 1010).

26. června

Sv. Jana a Pavla

mučedníků, † 362 v Římě

Vstup. Ž. 33, 20, 21 (str. 990).

Oratio

Modlitba

Quaesumus, omnipotens Deus: ut nos geminata laetitia hodiernae festivitatis excipiat, quae de beatorum Joannis et Pauli glorificatione procedit; quos eadem fides et passio vere fecit esse germanos. Per Dóminum . . .

Prosíme, všemohoucí Bože, ať nás uchvátí dvojitá radost dnešní slavnosti, jež prýští z oslavení svatých Jana a Pavla, které táž víra a totéž utrpení učinilo opravdovými bratry. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Jana Kř. (str. 1007).

Čtení Sirach 44, 10-15 (str. 951).

Stupňový zpěv. Ž. 132, 1-2 (str. 736).

Aleluja, aleluja. V. To jest (str. 949).

Evangelium Luk. 12, 1-8 (str. 30*).

Offertorium. Ps. 5. Obětování. Ž. 5, 12-13.

Gloriabúntur in te omnes, Honositi se budou tebou
qui diligunt nomen tuum, všichni, kteří milují tvé

quóniam tu, Dómine, benedices justo: Dómine, ut scuto bonae voluntátis tuae coronásti nos.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli dicatas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue prove-níre subsidiúm. Per Dóminum nostrum . . .

K přijímání Moudr. 3, 4, 5 a 6 (str. 25*).

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli sol-lémnia celebrántes, sacra-ménta coeléstia: praesta, quaesumus; ut quod tem-poráliter gérimus, aetér-nis gaúdiis consequámur. Per Dóminum . . .

jméno, neboť ty, Pane, žehnáš spravedlivému; Pane, tys jako štítem dobré vůle nás korunoval.

Tichá modlitba

Přijmi dobrotivě, Pane, dary posvěcené tobě zásluhami svatých mučed-níků tvých Jana a Pavla, a učiň, aby se nám sta-ly ustavičnou ochranou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, nebeské svátosti, konajíce slavnost svatých mučed-níků tvých Jana a Pavla; uděl, prosíme, abychom, co v čase konáme, toho ve věčných radostech do-sáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

28. června

Sv. Irenea

biskupa a mučedníka, † kolem 202 v Lyonu

Introitus. Malach. 2, 6.

Lex veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace et in aequitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iníquitáte. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Vstup. Malach. 2, 6.

Zákon pravdy byl v ústech jeho, nepravost nebyla nalezena na rtech jeho; v pokoji a v přímosti chodil se mnou a mnohé odvrátil od nepravostí. Ž. 77, 1. Pozorně naslouchej, lide můj, mému zákonu, nakloň sluch svůj, ke slovům úst mých. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui beáto Irenáeo Mártýri tuo atque Pontífici tribuísti, ut et veritate doctrinae expugnáret haéreses, et Pacem Ecclesiae feliciter confirmáret: da, quaesumus, plebituae in sancta religione constántiam; et pacem tuam nostris concéde temporibus. Per Dóminum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatému Ireneu, mučedníku svému a biskupu, udělil, aby i pravdou učení přemáhal bludy i mír Církvi šťastně upevnil, dej, prosíme, lidu svému vytrvalost ve svatém smýšlení a mír svůj uděl našim dobám. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Druhé modlitby: připomínka sv. Jana Kř. (str. 1007); třetí: připomínka svatvečera sv. Petra a Pavla (z násl. mše).

L é c t i o

2 Epistoale b. Pauli Apóstoli ad Timótheum
3, 14-17; 4, 1-5.

Caríssime: Pérmáne in iis quae didicísti et crédita sunt tibi: sciens a quo didiceris; et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quae te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quae est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia: ut perféctus sit homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus et regnum ejus: práedica verbum, insta oportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia

Č t e n í

z druhého listu sv. Apoštola Pavla k Timoteovi
3, 14-17; 4, 1-5.

Nejmilejší, zůstávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi se přesvědčil, neboť víš, od koho jsi se naučil, a znáš od dětství Písma svatá, která tě mohou naučit ke spáse věrou, jež je v Kristu Ježíši. Všecko Písmo od Boha vdechnuté je také užitečno k učení, ke kárání, k napravování, k výchově ve spravedlnosti, aby člověk Boží byl dokonalý, způsobilý ke každému skutku dobrému. Zapřísahám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, jenž bude soudit živé i mrtvé, skrze příchod jeho a království jeho, hlásej slovo, nalehej včas i nevčas, usvědčuj, přimlouvej, kárej, a to se

et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coaceruábunt sibi magistros, pruriéntes áuribus, et a veritate quidem auditum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístae, ministérium tuum imple.

Graduale. Ps. 121, 8.

Propter fratres meos et próximos meos loquēbar pacem de te. V. Ps. 36, 37. Custódi innocéntiam et vide aequitátem: quóniam sunt reliquiae hómíni pacífico.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 6, 35. In multítudine presbyterórum prudéntium sta, et sapiéntiae illórum ex corde conjungere, ut omnem narratió-nem Dei possis audíre. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evang. secúndum Mattháeum.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere; sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pás-seres asse véneunt: et

vší trpělivostí a moudrostí učitelskou. Neboť bude čas, kdy zdravého učení nesnesou, nýbrž nashromáždí si učitelů podle vlastních chtičů, majíce šimráni v uších a kdy od pravdy sluch svůj odvrátí a obrátí se k bájím. Ty však buď střízliv ve všem, snášej zlé, konej dílo evangelisty, naplň službu svou.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Pro své bratry a pro své bližní, přátí budu tobě pokoj. V. Ž. 36, 37. Zachovej nevinnost, a dbej na přímost, neboť potomstvo mívá muž pokojný.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 6, 35. Do společnosti zkušených kněží se postav a kmoudrosti jejich ze srdce se připoj, abys každý rozhovor Boží mohl naslouchati. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 28-33.

Za onoho času řekl Ježíš svým učedníkům: „Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, duše však zabít nemohou, ale bojte se spíš toho, kdo může duši i tělo zatratit do pekla. Zda neprodávají dvou vrabců za pětihaléř? A nepadne z nich ani jeden na zem

unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri capilli cāpitis omnes numerāti sunt: Nolite ergo timére: Multis passéribus meliósres estis vos. Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in caelis est. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et eum coram Patre meo, qui in caelis est.

Offertorium. Eccli. 24.

Doctrínam quasi antelucánium illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum.

Secrēta

Deus, qui credétes in te pópulos nullis sinis cōncuti terróribus: dignáre preces et hóstias dicátae tibi plebis suscípere; ut pax, a tua pietáte concéssa, christianórum fines ab omni hoste fáciat esse secúros. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Communio. Eccli. 24, 47.

Vidéte, quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem.

Postcommunio

Deus, auctor pacis et amátor, quem nosse vívere,

bez Otce vašeho. U vás však jsou sečteny i všechny vlasy na hlavě vaší. Nebojte se tedy: dražší jste nad mnoho vrabců. Každého tedy, kdo mne vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž je v nebesích. Kdo by však mě zapřel před lidmi, toho zapru i já před Otcem svým, jenž je v nebesích“.

Věřící křesťan i při pronásledování nezoufá, neboť ví, že nikdo mu nemůže na duši uškodit, třebaš tělo bylo mučeno.

Obětování. Sir. 24, 44.

Budu rozsvěceti nauku všem jako zoru a hlásati ji budu až do nejzazších krajin.

Tichá modlitba

Bože, jenž nedopouštíš aby věřící v tebe národy nějakými hrůzami byly postrašeny, rač přijmouti modlitby a obětiny zasvěceného tobě lidu, aby mír, tvou dobrotou uštědřený, země křesťanů proti všemu nepříteli zabezpečil. Skrže Pána našeho . . .

K přijímání. Sir. 24, 47.

Vizte, že jsem pracoval, ne pro sebe sama, ale pro všechny hledající pravdu.

Po přijímání

Bože, původce a milovníče pokoje, jež znáti je

cui servíre regnáre est: žítí, jemuž sloužiti je kra-
 prótege ab ómnibus im- lovati, chraň úpějících
 pugnationibus súpplices k tobě proti všem útokům,
 tuos; ut, qui in defensióne abychom, spolehajíce se
 tua confíd mus, beáti Ire- ve tvou ochranu, na pří-
 náei Mártyris tui atque mluvu svatého Irenea, mu-
 Pontíficis intercessióne, čedníka tvého a biskupa,
 nullius hostilitátis arma nebáli se zbraní kterého-
 timeámus. Per Dóminum koliv nepřátelství. Skrze
 nostrum . . . Pána našeho Ježíše . . .

Na konci mše Evangelium ze svatvečera sv. Petra a Pavla
 (str. 1018).

28. června

Svatvečer sv. Apoštolů Petra a Pavla

Introitus. Joann. 21. Vstup. Jan. 21, 18-19.

Dicit Dóminus Petro: Iřekl Pán Petrovi: „Když
 Cum esses júnior, cingé- jsi byl mladý, opásal jsi
 bas te, et ambulábas ubi se a chodil jsi, kam jsi
 volébas: cum autem se- chtěl; když však sestár-
 núeris, exténdes manus neš, vztáhneš ruce své a
 tuas, et álius te cinget jiný tě opáše a povede,
 et ducet, quo tu non vis: kam nechceš“. To pak po-
 hoc autem dixit, signifi- věděl, naznačuje jakou
 cans, qua morte clarifica- smrtí oslaví Boha. Ž. 18, 1.
 túrus esset Deum. Ps. 18, Nebesa vypravují slávu
 1. Coeli enárrant glóriam Boží a díla rukou jeho
 Dei: et ópera mánuum zvěstuje obloha. V. Sláva
 ejus annúntiat firmamén- Otcí i Synu i Duchu Sva-
 tum. V. Glória Patri . . . tému . . .

Nefiká se Gloria.

O r a t i o

Praesta, quaesumus,
 omnípotens Deus: ut nul-
 lis nos permíttas pertur-
 batióibus cóncuti, quos
 in Apostólicae confessió-
 nis petra solidásti. Per
 Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-
 houcí Bože, abychom ne-
 byli nějakými zmatky za-
 strašení my, které jsi u-
 pevnil na skále apoštol-
 ského vyznání. Skrze Pá-
 na našeho . . .

Připomínka sv. Irenea (z předešlé mše) a oktávu sv. Jana Kř.
 (str. 1007).

Léctio

Čtení

Actuum Ap. cap. 3, 1-10. ze Skutků apošt. 3, 1-10.

In diébus illis: Petrus et Joánnes ascendébant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suae, bajulabátur: quem ponébant quotidie ad portam templi, quae dicitur Speciósá, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánem incipiéntes introire in templum, rogábat, ut eleemósynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátae sunt bases ejus, et plantae. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum, ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt

V těch dnech Petr a Jan šli do chrámu k modlitbě na hodinu devátou. A tu nesli jakéhosi muže, který byl chromý ze života matky své. Kladli jej každého dne ke bráně chrámové, jménem Krásné, aby prosil o almužnu ty, kteří vcházeli do chrámu. Ten uzřev Petra a Jana, ani chtějí vejíti do chrámu, prosil, aby dostal almužnu. Ale Petr upřev naň s Janem zrak, řekl: „Pohled na nás.“ I hleděl na ně pozorně očekávaje, že něco od nich dostane. Petr však řekl: „Zlata a stříbra nemám, ale co mám, to ti dám; ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a choď.“ A vzav jej za pravou ruku pozdvihl ho. A hned utvrdily se nohy i kosti jeho. I vyskočiv postavil se a chodil; a vešel s nimi do chrámu chodě i poskakuje a chvále Boha. A veškeren lid viděl ho, an chválí Boha. I popoznali ho, že to jest ten, jenž pro almužnu sedával u Krásné brány chrámové, a byli naplněni úžasem a ustrnutím nad tím, co se mu přihodilo.

Apoštolové zdělili po svém Pánu a Mistru moc uzdravovati.

stupóre et éxtasi in eo,
quod contígerat illi.

Té používali hojně k úlevě trpí-
cích a k rozšiřování učení křes-
ťanského ve světě.

Stupňový zpěv Ž. 18, 5 a 2 (str. 982).

† Sequéntia sancti Evan-
gélíi secundum Joánnem.

In illo témpore: Dixit
Jesus Simóni Petro: Si-
mon Joánnis, díligis me
plus his? Dicit ei: Étiam,
Dómine, tu scis, quia amo
te. Dicit ei: Pasce agnos
meos. Dicit ei íterum: Si-
mon Joánnis, díligis me?
Ait illi: Étiam, Dómine,
tu scis, quia amo te. Di-
cit ei: Pasce agnos meos.
Dicit ei tértio: Simon
Joánnis, amas me? Con-
tristátus est Petrus, quia
dixit ei tértio, amas me?
et dixit ei: Dómine, tu
ómnia nosti: tu scis, quia
amo te. Dixit ei: Pasce
oves meas. Amen, amen
dico tibi, cum esses júnior,
cingébas te, et ambulábas,
ubi volébas: cum autem
senúeris, exténdes manus
tuas, et álius te cinget,
et ducet quo tu non vis.
Hoc autem dixit, signifi-
cans qua morte clarifica-
turus esset Deum.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 21, 15-19.

Za onoho času řekl Ježíš
Šimonu Petrovi: „Šimone,
synu Janův, miluješ-li mne
více než tito?“ Dí jemu:
„Ovšem, Pane, ty víš, že
tě miluji.“ Řekl jemu:
„Pasiž beránky mé.“ Řekl
mu po druhé: „Šimone,
synu Janův, miluješ-li
mne?“ Dí jemu: „Ovšem,
Pane, ty víš, že tě miluji.“
Řekl jemu: „Pasiž be-
ránky mé.“ Řekl mu po
třetí: „Šimone, synu Ja-
nův, miluješ-li mě?“ Petr
zarmoutil se, protože mu
řekl po třetí: „Miluješ-li
mě.“ I řekl jemu: „Pane,
ty víš všecko, ty víš, že
tě miluji.“ Řekl mu Ježíš:
„Pasiž ovce mé. Amen,
amen, pravím tobě: Když
jsi byl mladší, opasoval
jsi se a chodil jsi, kam
jsi chtěl; když však se-
stárneš, vztáhneš ruce své,
a jiný tě opáše a povede,
kam nechceš.“ To pak
pověděl naznačuje, kterou
smrtí oslaví Boha.

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

Secreta

Munus pópuli tui, quae-
sumus, Dómine, apostó-
lica intercessióne sanctí-

Tichá modlitba

Dar lidu svého, pro-
síme, Pane, na přímluvu
Apoštola posvěť a nás od

fica: nosque a peccatorum nostrorum maculis emunda. Per Dóminum... skvrn hříchů našich očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio

Joan. 21, 15 et 17.

Simon Joánnis, díligis me plus his? Dómine, tu ómnia nosti: tu scis, Dómine, quia amo te.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitate custódi. Per Dóminum nostrum . . .

K přijímání

Jan 21, 15 a 17.

„Šimone, synu Janův, miluješ mne více, než tito?“ „Pane, ty víš všecko, ty víš, Pane, že tě miluji.“

Po přijímání

Ty, které jsi nebeským pokrmem nasýtil, Pane, na přímluvu apoštolskou před veškerým protivěnstvím ochraň. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

29. června

Svatých Apoštolů Petra a Pavla

Svátek obou Apoštolů slaví se v jeden a týž den, neboť byli roku 67 v Římě v týž den popraveni; svatý Petr ukřižován hlavou dolů a svatý Pavel sťat. Tak spolu za živa pracovali na vinici Páně a spolu po vykonané práci se odebrali do nebes pro odměnu, která jim byla za věrné služby pro nebeského Krále připravena. Svatý Petr žije dále ve svých nástupcích, papežích, neboť jemu byla přislíbena Kristem moc otvíratí a zavíratí království nebeské: „Tobě dám klíče království nebeského!“ „Na tobě postavím Církev svou!“ Svatý Petr sice založil několik obcí křesťanských, ale pouze římská byla skropena jeho krví a chová jeho hrob. Od toho času jeho nástupcové v Římě dědí: jeho moc a jeho důstojnost.

Introitus. Act. 12, 11. Vstup. Sk. ap. 12, 11.

Nunc scio vere, quia misit Dóminus Ángelum suum: et eripuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum. Ps. 138, 1-2. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resur-

Nyní vím vpravdě, že Pán poslal Anděla svého a vytrhl mne z ruky Herodovy a ze všeho očekávání lidu židovského. Ž. 138, 1-2. Hospodine, Ty mne zpytuješ a znáš mé usednutí i moje povstání. V. Sláva Otci i Synu i

rectiónem meam. V. Gló-
ria Patri . . .

O r a t i o

Deus, qui hodiérnam
diem Apostolórum tuórum
Petri et Pauli martýrio con-
secrásti: da Ecclésiae tuae,
eórum in ómnibus sequi
praecéptum, per quos re-
ligiónis sumpsit exórdium.
Per Dóminum nostrum . . .

L é c t i o

Áctuum Apostolórum
cap. 12, 1-11.

In diébus illis: Misit He-
ródes rex manus, ut afflí-
geret quosdam de Ecclé-
sia. Occídít autem Jacó-
bum fratrem Joánnis glá-
dio. Videns autem quia
placéret Judaeis, appósuit
ut apprehénderet et Pe-
trum. Erant autem dies Azy-
mórum. Quem cum appre-
hendisset, misit in cárce-
rem, tradens quátuor qua-
terniónibus mílitum custo-
diéndum, volens post Pa-
scha producere eum pó-
pulo. Et Petrus quidem ser-
vabátur in cárcere. Orátio
autem fiébat sine intermis-
sióne ab Ecclésia ad Deum
pro eo. Cum autem pro-
ductúrus eum esset Heró-
des, in ipsa nocte erat Pe-
trus dórmiens inter duos
mílites, vinctus caténis
duábus: et custódes ante
óstium custodiébant cár-

Duchu Svatému, jakož bylo
na počátku . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dnešní
den mučednictvím Apo-
štolů svých Petra a Pavla
posvětil, dej Církvi své,
aby ve všem následovala
příkazů těch, skrze něž po-
čátek náboženství vzala.
Skrze Pána našeho . . .

Č t e n í

ze Skutků apoštolských
12, 1-11.

V tom čase král Hero-
des vztáhl ruce, aby sou-
žil některé z Církve. I dal
usmrtiti mečem Jakuba,
bratra Janova, a vida, že
se to líbí židům, dal nadto
zajmouti i Petra. Byly však
právě Velikonoce. Jav ho
tedy, vsadil jej do žaláře
a dal ho stríci čtyřem od-
dělením vojínův o čtyřech
mužích v úmyslu, že po
Velikonocích vyvede ho
lidu. I byl Petr sice hlí-
dán ▼ žaláři, ale modlitba
konala se za něj od Církve
k Bohu bez ustání. Když
pak Herodes chtěl již jej
vyvésti, Petr spal té noci
mezi dvěma vojíny spou-
tán dvěma řetězy, a strážní
přede dveřmi ostríhali ža-
láře. A hle, Anděl Páně
postavil se u něho a
světlo zazářilo v obydlí;
a udeřiv Petra v bok,

cerem. Et ecce Ángelus Dómini ástitit: et lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténae de mánibus ejus. Dixit autem Ángelus ad eum: Praecíngere, et cálcia te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequébátur eum, et nesciébát quia verum est, quod fiébat per Ángelum: existimábát autem se visum vidére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quae ducit ad civitátem: quae ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: et contínuo discéssit Ángelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Ángelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judaeórum.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclésiám meam. Allelúja.

Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811).

Et dicitur Credo.

vzbudil ho a řekl: „Vstaň rychle.“ A řetězy spadly s rukou jeho. Řekl pak Anděl k němu: „Opaš se a přivaž si dole sandály“. I učinil tak. A řekl mu: „Oděj se pláštěm svým a pojd' za mnou“. I vyšel a šel za ním; a nevěděl, že jest skutečnost to, co se dělo skrze Anděla, nýbrž domníval se, že má vidění. Prošedše pak stráží první i druhou, přišli ku bráně železné, která vede do města; ta otevřela se jim sama. A vyšedše přešli jednu ulici, a hned nato odstoupil Anděl od něho. A tu Petr přišed sám k sobě řekl: „Nyní vím najisto, že Pán poslal Anděla svého a vytrhl mě z ruky Herodovy a ze všeho očekávání lidu židovského.“

Na příhodě, vylíčené v dnešním Čtení, můžeme pozorovati, že Bůh je stále se svou Církví a že proti jeho vůli jí nikdo nemůže škoditi. On však dovede její útrapy proměnit v radost věčnou, zhusta i časnou.

Aleluja, aleluja. V. Mat. 16, 18. Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 44. Obětování. Ž. 44, 17-18.

Constitues eos principes
super omnem terram: mé-
mores erunt nóminis tui,
Dómine, in omni progénie
et generatióne.

Ustanovíš je knížaty
po vší zemi; pamětlivi
budou jména tvého, Pane,
v každém kmenu a poko-
lení.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas
nómini tuo sacrándas offé-
rimus, Apostólica prose-
quátur orátio: per quam
nos expiári tríbuas, et de-
féndi. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Obětiny, Pane, které ku
posvěcení jménu tvému
přinášíme, nechť apoštol-
ská provází modlitba, pro
niž nám odpuštění i ochra-
ny uděl. Skrze Pána...

Preface o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Math. 16, 18. K přijímání. Mat. 16.

Tu es Petrus, et super
hanc petram aedificábo
Ecclésiám meam.

Ty jsi Petr a na té
skále vzdělám Církev
svou.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine,
aliménto satiásti, Apostól-
licis intercessiόνibus ab
omni adversitáte custódi.
Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Pane, kteréž jsi nebes-
kým pokrmem nasýtil, na
přímluvy Apoštolů před
veškerým protiventstvím
ochraňuj. Skrze Pána...

30. června

Vzpomínka na sv. Apoštola Pavla

Vstup 2 Tim. 1, 12 (str. 824).

První modlitba (k sv. Pavlu), druhá (k sv. Petru) str. 809,
třetí (k sv. Janu Kř.) str. 1007.

Lectio

Epístolae beáti Pauli Apó-
stoli ad Gálatas. c. 1, 11-20.

Fratres: Notum vobis
fácio Evangélium, quod
evangelizátum est a me,
quia non est secúndum
hóminem: neque enim ego

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla
ke Galatským. 1, 11-20.

Bratři: oznamuji vám,
že evangelium ode mne
hlásané není podle člo-
věka, neboť jsem ho ani
nepřijal, ani se mu nena-

ab hómíne accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiám Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coetáneos meos in género meo, abundántius aemulátor existens paternárum meárum traditiónum. Cum autem plácuít ei, qui me segregávit ex útero matris meae, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus: contínuo non acquiévi carni et sánguini: neque veni Jerosólymam ad antecessóres meos Apóstolos: sed ábii in Arábiam; et íterum réversus sum Damáscum: deínde post annos tres veni Jerosólymam vidére Petrum, et mansi apud eum díebus quíndecim: álium autem Apostolorum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini. Quae autem scribo vobis, ecce coram Deo, quia non méntior.

Stupňový zpěv (str. 827).

Allelúja, allelúja. V. Sancte Paule Apóstole, praedi-

učil od člověka, nýbrž zjevením Ježíše Krista. Vždyť přece jste slyšeli o někdejším životě mém v židovství, že jsem nad míru pronásledoval Církev Boží a ji hubil, a že jsem prospíval v židovství nad mnohé vrstevníky své ve svém národě, jsa úsilnějším horlitem pro podání od svých otců přijatá. Když však se zalíbilo tomu, jenž mě oddělil ze života matky mé a povolal svou milostí, zjevití ve mně Syna svého, abych ho hlásal mezi pohany, neobrátil jsem se hned k tělu a krvi, ani jsem nešel do Jerusalema k těm, kteří byli přede mnou Apoštoly, nýbrž odešel jsem do Arabie a opět jsem se vrátil do Damašku. Potom po třech letech přišel jsem do Jerusalema, abych uzřel a poznal Petra, a pobyl jsem u něho patnáct dní; jiného však z Apoštolů jsem neviděl, leč Jakuba, bratra Páně. A co vám píši, — hle, před Bohem to pravím, že nelžu.

Zázrakem milosti stal se z pronásledovatele křesťanů jeden z největších sloupů Církvě. Sv. Pavel byl povolán přímo od Ježíše Krista za Apoštola.

Aleluja, aleluja. V. Svatý Pavle Apoštole, kazateli

cátor veritátis et doctor pravdy a učíteli národů,
Géntium, intercéde pro pros za nás. Aleluja.
nobis. Allelúja.

Evangelium Mat. 10, 16-22 (str. 982). Credo.

Offertorium. Ps. 138. Obětování. Ž. 138, 17.

Mihi autem nimis hono- U mne jsou přátelé tvoji
ráti sunt amíci tui, Deus: velice ctěni, o Bože, velmi
nimis confortátus est prin- posilněno jest knížectví
cipátus eórum. jejich.

První Tichá modlitba (k sv. Pavlu), druhá (k sv. Petru)
str. 812; třetí (k sv. Janu) str. 1010.

Preface : o sv. Apoštolech (str. 42).

K přijímání Mat. 19, 28 a 29 (str. 59*).

Postcommunio

Percéptis, Dómine, sa-
craméntis, beáto Paulo
Apóstolo tuo interveniénte,
deprecámur : ut, quae pro
illíus celebráta sunt glória,
nobis proficiant ad medé-
lam. Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Přijavše, Pane, svátosti,
za přímluvy svatého Pavla
Apoštola prosíme, aby, co
k jeho oslavě bylo konáno,
nám prospělo za lék.
Skrze Pána našeho, Ježíše
Krista . . .

Druhá modlitba Po přijímání (k sv. Petru) str. 813, třetí
(k sv. Janu) str. 1010.

1. července

Nejdrahocennější Krve Pána našeho Ježíše Krista

Introitus

Apoc. 5, 9-10.

Redemísti nos, Dómine,
in Sáanguine tuo, ex omni
tribu, et lingua, et pópulo,
et natióne: et fecísti nos
Deo nostro regnum. Ps.
88, 2. Misericórdias Dó-
mini in aetérnum cantábo:
in generatióne et gene-
ratióne annuntiábo veri-
tátem tuam in ore meo.
V. Glória Patri . . .

Vstup

Zjev. sv. Jana 5, 9-10.

Vykoupil jsi nás, Pane,
Krví svou z každého po-
kolení a jazyka a lidu i
národa a učinil jsi nás
Bohu našemu královstvím.
Ž. 88, 2. Milosrdenství
Páně chci věčně opěvo-
vati; věrnost tvou budu
hlásati ústy svými od po-
kolení do pokolení. V. Slá-
va Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sáanguine placáři voluísti: concéde, quaésumus, salútis nostrae prétium solémni cultu ita venerári, atque a praeséntis vitae malis, ejus virtúte, deféndi in terris; ut fructu perpétuo laetémur in coelis. Per eúndem Dóminum...

Připomínka sv. Jana (str. 1007).

Čtení Žid. 9, 11-15 (str. 332).

Graduale

1 Joann. 5, 6 et 7-8.

Hic est, qui venit per aquam et sáanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sáanguine. V. Tres sunt, qui testimónium dant in coelo: Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt qui testimónium dant in terra: Spíritus, Aqua, et Sanguis: et hi tres unum sunt.

Allelúja, allelúja. V. ib. 9. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est. Allelúja.

† Sequéntiä s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 19.

In illo témpore: Cum accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápíte trádi-

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého ustanovil za Vykupitele světa a jeho Krví chtěl býti usmířen, uděl, prosíme, abychom cenu své spásy slavnou službou tak ctili a její mocí od zla časného života tak chráněni byli na zemi, bychom z věčného užitku radovali se v nebi. Skrze téhož Pána...

Stupňový zpěv

1 Jan 5, 6 a 7-8.

To je ten, jenž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus; ne pouze vodou, nýbrž vodou a krví. V. Tři jsou, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý, a tito tři jedno jsou. A tři jsou, kteří vydávají svědectví na zemi: Duch, voda a krev, a tito tři jedno jsou.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 9. Přijímáme-li svědectví lidské, svědectví Boží větší jest. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 30-35.

Za onoho času, Ježíš přijav ocet, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu, vypustil duši. Po-

dit spírítum. Judaei ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (eratenim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites; et primi quídem fregérunt crura, et altérius qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et dicitur Credo.

Offertorium. 1. Cor.

Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne comunicátio Sanguinis Christi est? Et panis quem frángimus, nonne participátio Córpóris Dómini est?

Secreta

Per haec divína mystéria, ad novi, quaesumus, testaménti mediátorem Jesum accedámus: et super altária tua, Dómine virtútum, aspersionem Sanguinis mélius loquéntem, quam Abel, innovémus, Per eúndem Dóminum.

něvadž byl pátek, tedy židé, aby těla nezůstala na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a oni byli sejmuti s kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi a uzřeli, že jest již mrtev, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů otevřel kopím bok jeho a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž to viděl, vydal svědectví o tom, a pravdivé jest svědectví jeho.

Říká se Credo.

Obětování. 1 Kor. 10, 16.

Kalich požehnání, jemuž žehnáme, zdaž není společenstvím Krve Kristovy, a chléb, který lámeme, není-li společenstvím Těla Pána našeho?

Tichá modlitba

Skrze tato božská tajemství, prosíme, nechť přistoupíme k prostředníku Nového zákona, Ježíši, a obnovíme na oltářích tvých, Hospodine zástupů, pokropení Krve, která lépe mluví, než Abelova. Skrze téhož Pána ...

Communio. Hebr. 9, 28. **K přijímání.** Žid. 9, 28.

Christus semel oblátus est ad multorum exhaustiéndam peccáta: secúndo sine peccáto apparebit expectántibus se, in salútem.

Kristus byl jednou obětován, aby shladil hříchy mnohých, po druhé bez hříchu ukáže se ke spáse těm, kteří ho čekají.

Postcommunio

Ad sacram, Dómine, mensam admíssi, haúsimus aquas in gaúdio de fontibus Salvatóris: Sanguis ejus fiat nobis, quaesumus, fons aquae in vitam aeternam salientis. Qui tecum vivit.

Po přijímání

K posvátnému stolu byvše připuštěni, Pane, čerpali jsme v radosti vodu ze zřidel Spasitele; Krev jeho, prosíme, budiž nám pramenem vody vytryskující do života věčného. Jenž s tebou žije . . .

2. července

Navštívení Panny Marie

Příhoda, jež se vypráví v dnešním odstavci sv. Evangelia, dala podnět k zavedení tohoto svátku za papežů Urbana IV. a Bonifáce IX. r. 1389. V Čechách byla zavedena tato slavnost již roku 1385 arcibiskupem Janem z Jenštejna, který sám složil pro ten den zvláštní officium a hymny. Církev svatá si dnes vzpomíná, jak panenská Matka Boží se svým pokladem pod srdcem spěchá do Judska, aby posloužila své příbuzné Alžbětě a jak sv. Jan Křtítel je už před svým zrozením posvěcen přítomností svého Pána. Při této příležitosti neposkvrněná Panna velebila Boha krásným chvalozpěvem „Magnificat“, jež denně Církev sv. ve svých hodinkách opakuje.

Introitus. Sedulius.

Salve, sancta parens, eníxa puérpera Regem: qui coelum, terrámque regit in saecula saeculorum. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

Vstup. Sedulius.

Zdráva buď, svatá Rodičko, porodivší Krále, jenž vládne nebem i zemí na věky věkův. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Fámulis tuis, quaesumus, Dómine, coeléstis grátiae

Modlitba

Služebníkům svým, prosíme, Pane, daru nebeské

munus impertire; ut, quibus beatae Virginis partus exstitit salutis exordium, Visitationis ejus votiva sollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dominum nostrum Jesum Christum . .

milosti uděl, aby těm, jimž porod blahoslavené Panny stal se počátkem spásy, památná slavnost jejího Navštívení přinesla rozmnožení pokoje. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Procesa a Martiniana.

Oratio

Deus, qui nos sanctorum Mátyrum tuorum Procési et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis, et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Modlitba

Bože, jenž nás slavným vyznáním svatých mučedníků svých Procesa a Martiniana obklopuješ a chráníš, dej nám, abychom i následováním jich prospívali i z jejich přímluvy se radovali. Skrze Pána našeho . . .

Lectio

libri Sapientiae
Cant. 2, 8-14.

Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreae, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respiciens per fenéstras, prospiciens per cancellos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advenit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos; ví-

Čtení

z Písně Šalomounovy
2, 8-14.

Slyš, můj miláček — hle, on přichází! Skáče po horách, přebíhá pahorky. Podoben milý můj srně neb jelínku. Hle, on stojí už za zdi naší; hledí k oknu, patří k mřížce. Aj, můj milý mluví ke mně: „Povstaň, pospěš, přítelko moje, holubice má, krásko má, vyjdi! Minulať zima již, déšť přestal, odešel. Květ vidět u nás, čas přišel ořezu, hrdličku slyšet v zemi naší. Fík lije v raničky, květ vinic voní. Povstaň, má přítelko, krásko má, vyjdi! Holubičko má, v ro-

neae flórentes dedérunt odórem suum. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea, in foraminibus petrae, in caverna macériae, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in aúribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Graduale

Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quae sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. V. Virgo, Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. V. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiae, Christus, Deus noster. Allelúja.

Evangelium Luk. 1, 39-47 (str. 69). Credo.

Offertorium

Beáta es, Virgo María, quae ómnium portásti Creatórem: genuísti, qui te fecit, et in aetérnum pérmans Virgo.

Secreta

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut, qui natus de Vírgine matris integritátem non mí-

klích skalních, v děrách trhlíny, ukaž mi tvář svou, ať zní hlas tvůj sluchu mému! Jeť hlas tvůj sladký a tvář tvá spanilá.“

Těmito poetickými slovy Velepísně je líčen něžný vztah nejčistší Panny k jejímu Božskému synu.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele. V. Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stav se člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja. V. Blahžená jsi, svatá Panno Maria, a všelike chvály nejhodnější, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš. Aleluja.

Obětování

Blahoslavená jsi, Panno Maria, která jsi nosila Stvořitele veškerenstva; porodila jsi toho, jenž tě stvořil, a na věky zůstáváš Pannou.

Tichá modlitba

Člověčenství Jednorozného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny,

nuit, sed sacravit, in Visitatione eius sollempniis, nostris nos piaculis exuens, oblationem nostram tibi faciat acceptam Jesus Christus, Dominus noster: Qui tecum vivit, et regnat... neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž posvětil, o slavnosti jejího Navštívení nás od vin hříchů našich očistil a oběť naši tobě příjemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž...

Připomínka sv. Procesa a Martiniana:

Secreta

Suscipe, Domine, preces, et munera, quae ut tuo sint digna conspectu, Sanctorum tuorum precibus adjuvemur. Per Dominum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, modlitby a dary, které aby byly hodny tvého pohledu, nechť nám přímluva Svatých tvých pomůže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Preface: o blahoslav. Panně Marii (str. 40).

Communio

Beata viscera Mariae Virginis, qua portavérunt aetérni Patris Filium.

K přijímání

Požehnané útroby Marie Panny, jež nosily Syna věčného Otce.

Postcommunio

Sumpsimus, Domine, celebritatis annuae votiva sacramenta: praesta, quaesumus; ut et temporális vitae nobis remédia praebeant, et aetérnae. Per Dominum nostrum...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, zásvětné svátosti výroční slavnosti: uděl, prosíme, aby nám poskytly léků pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista; Syna tvého...

Připomínka sv. Procesa a Martiniana:

Postcommunio

Córpóris sacri, et pretiósi Sánguini repléti libámine, quaesumus, Domine, Deus noster: ut, quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus. Per eúndem Dominum...

Po přijímání

Nasycení jsouce obětinou Těla svatého a drahocenné Krve, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co se zbožnou oddaností konáme, toho zajištěným vykoupením dosáhli. Skrze téhož...

3. č e v e n c e

Sv. Lva II.

papeže a vyznavače, † 683 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes tui“ (str. 44*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem, Sanctórum tuórum méritis coaequásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitae quoque imitémur exémpla. Per Dóminum..

Připomínka: oktávu sv. Petra a Pavla (str. 1020 atd.) a Panny Marie (str. 554).

Evangelium (str. 41*).

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Lva, papeže, Svatým svým zásluhami na roveň postavil, uděl milostivě, abychom, konajíce slavnost jeho vzpomínky, také příkladů života následovali. Skrze Pána našeho...

S e c r e t a

Annue nobis, quaesumus, Dómine, ut intercessióne beáti Leónis haec nobis prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum...

T i c h á m o d l i t b a

Uděl nám, prosíme, Páne, aby na přímluvu svatého Lva nám prospěla tato oběť, jejímž přinesením jsi udělil odpuštění hříchů celého světa. Skrze Pána našeho...

P o s t c o m m u n i o

Deus, qui ánimae fámulí tui Leónis aetérnae beatitúdinis práemia contulísti: concéde propítius; ut, qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Bože, jenž jsi duši služebníka svého Lva udělil věčnou blaženost jako odměnu, uděl milostivě, aby nám, kteří vahou hříchů svých jsme tištěni, jeho přímluvami u tebe bylo ulehčeno. Skrze Pána...

4. č e r v e n c e

Šestý den Oktávu sv. Petra a Pavla**O r a t i o**

Deus, qui hodiérnam

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dnešní

diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiae tuae, eorum in omnibus sequi praecceptum; per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum. den mučednictvím Apoštolů svých Petra a Pavla posvětil, dej Církvi své, aby ve všem následovala příkazů těch, skrze něž počátek náboženství vzala. Skrze Pána našeho . . .

Druhá a třetí modlitba (str. 554).

Čtení Skut. ap. 5, 12-16 (str. 604).

Graduale. Ps. 44, 17 et 18. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nominis tui, Domine. V. Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: propterea populi confitebuntur tibi. Ustanoviš je knížaty po celé zemi; Budou pamětlivi tvého jména, Pane. V. Místo tvých otců narodí se tobě synové a národové budou tě pro to chváliti.

Alleluja, alleluja. V. Luc. 22, 32. Rogávi pro te, Petre, ut non deficiat fides tua: et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. Allel. Aleluja, aleluja. V. Luk. 22, 32. Já jsem prosil za tebe, Petře, aby nepřestala víra tvá, a ty někdy obrátě potvrzuj bratry své. Alel.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*). Credo.

Offertorium. Ps. 18, 5. Obětování. Ž. 18, 5.

In omnem terram exivit sonus eorum: et in fines orbis terrae verba eorum. Do celé země vyšel hlas jejich a na konec okrsku zemského jejich slova.

Secreta

Tichá modlitba

Hóstias, Domine, quas nomini tuo sacrandas offerimus, apostolica prosequatur oratio: per quam nos expiari tribuas et defendi. Per Dominum . . . Obětiny, Pane, které ku posvěcení jménu tvému přinášíme, nechť apoštolská provází modlitba, pro niž nám odpuštění i ochrany uděl. Skrze Pána . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Math. 19, 28. K přijímání. Mat. 19.

Vos, qui secuti estis me, sedebitis super sedes, ju- Vy, kteří jste mne následovali, budete seděti

dicantes duodecim tribus Israel. na stolcích soudíce dvá- nácte pokolení israelských.

P o s t c o m m u n i o

Quos caelésti, Dómine, aliménto satiásti: apostó- licis intercessiónibus ab omni adversitate custódi. Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Pane, kteréž jsi nebe- ským pokrmem nasýtil, na přímlovu Apoštolů ode všeho protivenství ochraň. Skrze Pána našeho . . .

4. července

Sv. Prokopa

opata, patrona Českého

Sv. Prokop narodil se v Chotouni u Kouřimě. Po svém vy- svěcení na kněze vzal na sebe mnišské roucho sv. Benedikta a žil poustevnickým životem v sázavských lesích. Tam jej našel jednou při lovu kníže Oldřich a dal mu tam vystavět kostel a klášter, jehož prvním opatem se sv. Prokop stal. Jeho pověst jako světce se záhy šířila, takže mnoho lidí putovalo tehdy na Sázavu. Z kláštera šířila se do okolí znalost rolnictví, stavitel- ství, sochařství, řezbářství a malířství. Sv. Prokop zemřel svatou smrtí r. 1053.

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

O r a t i o

Perféctam in nobis, Dó- mine, virtútis tuae operáre medélam: ut, qui praeclára beáti Procópii Abbátis mé- rita venerámur, ipsíus ad- júti suffrágiis, a cunctis animárum nostrárum lan- guóribus liberémur. Per Dóminum nostrum.

S e c r e t a

Accépta sit tibi, Dómine, quáesumus, oblátio haec salutáris, quae ut nobis ubérius proficiat, apud mi- sericórdiam tuam beátus Procópius Abbas precátor accédát. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Vytvoř v nás, Pane, do- konalý lék síly své, aby- chom, kteří přeslavné zá- sluhy svatého Prokopa, opata, uctíváme, podpo- rování jeho přímlovami, ode všech mdlob duší svých zproštěni byli. Skrze Pána našeho . . .

T i c h á m o d l i t b a

Příjemná buď tobě, pro- síme, Pane, tato spasná oběť, která, aby nám hoj- něji prospěla, nechť svatý Prokop, opat, u tvého mi- losrdenství jest přímlov- cem. Skrze Pána . . .

P o s t c o m m u n i o

Coeléstis mensae pasti delíciis débitae tibi, Dómine, servitútis propósitum innovámus, et beáti Procópii Abbátis exémplo ac patrocínio, adhaerére semper confídimus Dómino nostro Jesu Christo, Fílio tuo: Qui tecum vivit et regnat . . .

P o p ř i j í m á n í

Nasycení jsouce rozkošnostmi nebeského stolu, Pane, obnovujeme úmysl povinné ti služebnosti a po příkladě a pod ochranou svatého Prokopa, opata, doufáme, že vždycky budeme lnouti k Pánu našemu Ježíši Kristu, Synu tvému. Jenž s tebou žije . . .

5. července

Sv. Antonína Marie Zaccaria

† 1539 v C r e m o n ě

Introitus. 1 Cor. 2, 4. V s t u p. 1 Kor. 2, 4.

Sermo meus et praedícatío mea non in persuasíbilibus humánae sapiéntiae verbis, sed in ostensíone Spíritus et virtútis. Ps 110, 1. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, in consílio justórum et congregatióne. V. Glória Patri.

Řeč má i kázání mé nedělo se přesvědčivými slovy moudrosti lidské, ale dokazováním Ducha a moci. Ž. 110, 1. Oslavovati tě budu, Pane, z celého srdce svého, v radě spravedlivých a ve shromáždění. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Fac nos, Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spírítu Pauli Apóstoli, edíscere: qua beátus Antónius María mirabíliter erudítus, novas in Ecclésia tua clericórum et vírginum famílias congregávit. Per eúndem Dóminum nostrum.

M o d l i t b a

Dej nám, Pane Bože, abychom se v duchu svatého Apoštola Pavla naučili nade vše vynikající vědě Ježíše Krista, kterou byv svatý Antonín Maria zázračně poučen, nové rodiny kleriků a panen v Církví tvé shromáždil. Skrže téhož Pána . . .

Připomínka sv. Petra a Pavla (str. 1020 atd.).

L é c t i o

Epístolae 1. beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 4.

Caríssime: Píetas ad ómnia útilis est: promissionem habens vitae, quae nunc est, et futúrae. Fidélis sermo, et omni acceptióne dignus. In hoc enim laborámus, et maledicimur, quia sperámus in Deum vivum, qui est Salvátor ómnium hóminum, máxime fidélium. Praecepit haec, et doce. Nemo adolescentiam tuam contémnat: sed exéplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritate, in fide, in castitate. Dum vénio, atténde lectióni, exhortatióni, et doctrinae. Noli negligere grátiam, quae in te est, quae data est tibi per prophetiam, cum impositione mánuum presbyterii. Haec meditáre, in his esto: ut profectus tuus manifestus sit ómnibus. Atténde tibi, et doctrinae: insta in illis. Hoc enim faciens, et te ipsum salvum facies, et eos qui te áudiunt.

Graduale. Philipp. 1, 8-9.

Testis mihi est Deus, quo modo cúpiam omnes vos in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia,

Č t e n í

z prvního listu sv. Pavla k Timoteovi. 4, 8-16.

Nejmilejší, zbožnost užitečna je ke všemu majíc zaslíbení života nynějšího i budoucího. Spolehlivé je to slovo a hodné všeho přijetí. Vždyť proto se loptíme a necháváme se tupit, poněvadž jsme složili svou naději v živého Boha, jenž je Spasitelem všech lidí, zvláště věřících. Prikazuj tyto věci a uč jim. Nikdo nepohrdej tvou mladostí, nýbrž buď vzorem věřícím ve slově, v lásce, ve víře, v čistotě. Dokavad nepřijdu, dbej předčítání, povzbuzování, učení. Nezanedbávej milosti, která je v tobě, která ti byla dána podle proroctví za vkládání rukou staršinstva. O to se starej, v tom buď, aby tvůj prospěch byl zjevný všem. Dej pozor na sebe i na učení; trvej při tom, neboť to čině, spasiš sám sebe i ty, kdo tě poslouchají.

Stupňový zpěv. Filipp 1.

Svědkiem mi jest Bůh, jak toužím po vás všech v srdci Ježíše Krista. A modlím se za to, aby se láska vaše víc a více rozmáhala v poznání a veš-

et in omni sensu. V. Ibid., 10. Ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi.

Allelúja, allelúja. V. Ibid., 11. Repléti fructu justítiae per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangelii sec. Marc. 10, 15-21.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et compléxans párvulos, et impónens manus super illos, benedicébat eos. Et cum egréssus est in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum: Magíster bone, quid fáciám, ut vitam aetérnam percípiám? Jesus autem dixit ei: Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus. Praecéptanosti: Ne adúlteres, ne occídas, ne furéris, ne falsum testimónium díxeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem. At ille respóndens, ait illi: Magíster, haec ómnia observávi a juventúte mea. Jesus autem intúitus eum, diléxit eum, et dixit ei: Unum tibi deest: vade, quaecúmque

kerém citění. V. tamt. 10. Abyste schvalovali věci lepší a abyste byli čistí a bez poskvrny ke dni Kristovu.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 11. Naplnění jsouce ovocem spravedlnosti skrze Ježíše Krista, k slávě a chvále Boží. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 10, 15-21.

Za onoho času pravil Ježíš svým učedníkům: „Kdo nepřijme království Božího jako dítě, nevejde do něho . . .“ A objevil je, skládal na ně ruce a žehnal jim. A když vyšel na cestu, přiběhl kdosi a pokleknuv před ním tázal se ho: „Mistře dobrý, co mám činit, abych došel věčného života?“ Ježíš pak řekl jemu: „Proč mne nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, leč jediný Bůh. Prikázání znáš: nezczizolžíš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku“. A on odpověděv řekl jemu: „Mistře toto všechno jsem zachovával od svého mládí“. A tu Ježíš pohleděv na něho zamiloval si ho a řekl mu: „Jednoho se ti nedostává; jdi, prodej, co máš, a dej chudým

habes vende, et da pauperibus, et habebis thesaurum in caelo: et veni, sequere me.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 137, 1-2.

In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Secreta

Ad mensam caelestis convivii fac nos, Domine, eam mentis et corporis puritate afferre, qua beatus Antonius Maria, hanc sacratissimam hostiam offerens, mirifice ornatus enituit. Per Dominum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio

Philipp. 3, 17.

Imitatores mei estote, fratres, et observate eos, qui ita ambulat, sicut habetis formam nostram.

Postcommunio

Caelesti dape, qua pastisumus, Domine Jesu Christe, eo corda nostra caritatis igne flammescant: quo beatus Antonius Maria, salutaris hostiae vexillum, contra Ecclesiae tuae hostes, extulit ad victoriam: Qui vivis et regnas . . .

a budeš mít poklad v nebi; a pojď, následuj mne“.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 137, 1-2.

Před tváří Andělů budu ti zpívati; budu se tobě klaněti před tvým svatým chrámem a tvé jméno budu oslavovati.

Tichá modlitba

Dej, Pane, abychom k stolu nebeské hostiny přinesli tu čistotu duše a těla, v jejímž skvostu svatý Antonín Maria zázračně zářil, přinášeje tuto přesvatou oběť. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání

Filipp. 3, 17.

Budte mými následovníky, bratři, a patřte na ty, kteří tak chodí, jakož máte příklad na nás.

Po přijímání

Nebeskou hostinou, kterou jsme byli živeni, Pane Ježíši Kriste, nechť oním ohněm lásky srdce naše vzplanou, jímž sv. Antonín Maria korouhev spasné oběti proti nepřátelům Církve tvé k vítězství pozvedl. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

5. července

Sv. Cyrila a Metoděje

biskupů, vyznavačů, Apoštolů slovanských

Sv. Cyril (původně se jmenoval Konstantin) a Metoděj byli synové vojenského náčelníka ze Soluně. Byli vychováni ve zbožnosti a světských vědomostech. Oba se stali kněžími. Sv. Metoděj působil nejprve v Bulharsku, kdež pokřtil krále Borise; sv. Cyril odebral se k Černému moři, odkud přinesl tělo sv. Klementa. Na žádost moravského knížete Rostislava odebrali se oba bratři r. 863 na Moravu. Jelikož zaváděli slovanskou bohoslužbu, byli od německých biskupů obžalováni v Římě, kam se musili odebrati k zodpovídání. Papež se však přesvědčil o jejich pravověrnosti a velice je vyznamenával. Sv. Cyril vstoupil do kláštera, kdež brzo zemřel, a sv. Metoděj byl vysvěcen na biskupa a poslán do Panonie. Německými biskupy byl uvězněn, ale na rozkaz papežův opět propuštěn. R. 874 byl poslán jako arcibiskup na Moravu. Pokřtil asi také českého knížete Bořivoje a jeho choť sv. Ludmilu. Ještě jednou byl v Římě obžalován, ale opět ospravedlněn. Zemřel r. 885 na Velehradě.

Mše sv. „Sacerdotes tui“ (str. 44*), vyjímaje:

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniae gentes per beátos Confessores tuos atque Pontífices Cyrillum et Methódium ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti: praesta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum...

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851). Credo.

O f f e r t o r i u m. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus.

S e c r e t a

Preces nostras, quaésumus, Dómine, et tuórum réspice oblatiões fidé-

M o d l i t b a

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze své svaté vyznavače a biskupy Cyrila a Metoděje dal slovanským národům přijíti k poznání svého jména, uděl, abychom, z jejich slavnosti se radující, také v jejich společnost připojeni byli. Skrze Pána..

O b ě t o v á n í. Ž. 67, 36.

Divuplný jest Bůh ve svých Svatých. Bůh Israeľův dává moc a sílu lidu svému. Pochválen budiž Bůh.

T i c h á m o d l i t b a

Na naše modlitby, prosíme, Pane, a na oběti svých věrných shlédni, aby

lium: uti tibi gratae sint in tuorum festivitáte Sanctorum, et nobis cónferant tuae propitiatiónis auxiliium. Per Dóminum . . .

Communio. Math. 10.

Quod dico vobis in tenebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, qui nobis múnera dignáris praebere coeléstia, intercedéntibus sanctis tuis Cyrillo et Methodio, despícere terréna concédas. Per Dóminum nostrum . . .

tobě byly o slavnostitých Svatých příjemné, nám pak zjednaly tvé slitovnosti pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Mat. 10, 27.

Co vám pravím ve tmách, povězte na světle a co slyšíte v ucho, hlásejte na střeších.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys, jenž nám ráčíš skýtati dary nebeské, dal nám na přimluvu svatých svých Cyrila a Metoděje i pohrdati věcmi pozemskými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

6. července

Oktáv sv. Apoštolů Petra a Pavla

Vstup (str. 25*)

Oratio

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulátem in flúctibus, ne mergeretur, erexit, et coapóstolum ejus Paulum, tertio naufragátem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, aeternitátis glóriam consequámur. Qui vivis, et regnas . . .

Čtení Sirach. 44, 10-15 (str. 951).

Stupňový zpěv Moudr. 3, 1-2 a 3 (str. 816).

Allelúja, allelúja. V. Luk. 22, 28-29 et 30. Vos estis,

Modlitba

Bože, jehož pravice svatého Petra po vlnách kráčejičího pozvedla, aby se nepotopil a jeho spoluapóstola Pavla při trojím ztroskotání zachránila z hloubky moře, vyslyš nás milostivě a uděl, abychom pro zásluhy obou docílili slávy věčné. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

Alleluja, alleluja. V. Luk. 22, 28-29 a 30. Vy pak

qui permansístis mecum in tentatió nibus meis: et ego dispóno vobis regnum, ut sedeátis super thronos judicántes duódecim tribus Israel. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evang. secúndum Matth. c. 14.

In illo témpore: Cóm-pulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et praecédere eum trans fretum, donec dimíttetet turbas. Et dimíssa turba, ascéndit in monten solus oráre. Véspere autem factó, solus erat ibi. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus: erat enim contrárius ventus. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans super mare. Et vidéntes eum super mare ambulántem, turbáti sunt, dicéntes: Quia phantásma est. Et prae timóre clamavérunt. Statímque Jesus locútus est eis, dicens: Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére. Respóndens autem Petrus, dixit: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit: et cum coepísset

jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeniích a já vám odkazuji království, abyste seděli na stolcích soudíce dvánáctepokolení israelských. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 14, 22-23.

Za onoho času přinutil Ježíš učeníky, aby vstoupili na lodičku a plavili se napřed na druhou stranu, až by rozpustil zástupy. A rozpustiv zástup, vstoupil na horu sám, aby se modlil. Když pak byl večer, byl tam samotný. Lodička však zmítala se již uprostřed moře vlnami; neboť byl vítr protivný. O čtvrté pak hlídce noční přišel k nim, jda po moři. A učeníci spatřivše ho, an jde po moři, ulekli se řkouce: „Strašidlo jest to“; a vykřikli strachem. I promluvil k nim hned Ježíš řka: „Buďte dobré mysli, já jsem to, nebojte se.“ Odpověděv pak Petr, řekl: „Pane, jsi-li to ty, rozkaž mi, ať přijdu k tobě po vodě.“ A on řekl: „Pojď.“ I sestoupil Petr z lodičky a šel po vodě aby přišel k Ježíšovi. Vida však vítr silný, bál se a počav tonouti, zkřikl: „Pane, zachraň mne.“ A ihned Ježíš

mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fidei, quare dubitásti? Et cum ascendissent in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es. Credo. Offertorium. Ps. 149,5-6.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faucibus eórum.

Secreta

Offérimus tibi, Dómine, preces et múnera: quæ, ut tuosint digna conspéctu, Apostolórum tuórum Petri et Pauli précibus adjuvémur. Per Dóminum...

Preface: o sv. Apoštotech (str. 42).

Communio. Sap. 3,1,2 et 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítie: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Postcommunio

Prótege, Dómine, pópulum tuum: et Apostolórum tuórum Petri et Pauli patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva. Per Dóminum.

Římský misál

vztáhl ruku, ujal ho a řekl jemu: „Malověrný, proč jsi pochyboval?“ A jakmile vstoupili na lodičku, přestál vítr. Ti pak, kteří byli na lodičce, přistoupivše poklonili se mu řkouce: „V pravdě Syn Boží jsi ty.“

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 149, 5-6.

Svatí budou plesati ve slávě své a radovati se na svých ložích. Chvalozpěvy Boží jsou v hrdlech jejich.

Tichá modlitba

Obětujeme ti, Pane, modlitby a dary, které aby byly hodny tvého pohledu, nechť pomohou nám přímluvy svatých Apoštolů tvých Petra a Pavla. Skrze Pána.

K přijímání. Moudr. 3.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží a mučidlo smrti nedotkne se jich. Zdálo se očím nemoudrých, že zemřeli, oni však jsou v míru.

Po přijímání

Ochraňuj, Pane, lid svůj, a jej, který se spoléhá na ochranu Apoštolů tvých Petra a Pavla, ustavičnou obranou zachovej. Skrze Pána našeho...

8. července

Sv. Alžběty

portugalské královny, vdovy, † 1336

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Clementissime Deus, qui beátam Elísabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedánda praerogátiva decorásti: da nobis, ejus intercessióne, post mortális vitae, quam suppliciter pétimus, pacem, ad aetérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum . . .

Nejmilostivější Bože, jenž jsi svatou královnu Alžbětu mezi ostatními vybranými dary okrášlil předností uklidňovati válečnou hrůzu, dej nám na její přímluvu, abychom po pokojném vezdejším životě, o nějž pokorně prosíme, dospěli do radosti věčné. Skrze Pána . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

8. července

Sv. Kiliána

biskupa a druhů, mučedníků

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui beatórum Mártyrum Kiliáni Epíscopi et Sociórum ejus sollémnia cólimus, méritis ipsórum protegámur et précibus. Per Dóminum nostrum . . .

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, konajíce slavnost svatých mučedníků Kiliána, biskupa, a jeho druhů, jejich zásluhami byli chráněni i přímluvou. Skrze Pána našeho . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

10. července

Sv. Sedmi Bratří

mučedníků, † 162 v Římě

Sv. Rufíny a Sekundy

panen a mučednic, † 257 v Římě

Introitus. Ps. 112, 1 et 9. Vstup. Ž. 112, 1 a 9.

Laudáte, púeri, Dóminum, laudáte nomen Dómini: qui habitáre facit stérilem in domo, matrem filiórum laetántem. Psal. ibid. 2. Sit nomen Dómini benedíctum: ex hoc nunc, et usque in saeculum. V. Glória Patri . . .

Chvalte, služebníci, Pána, chvalte jméno Hospodinovo, jenž činí, že neplodná bydlí v domě, jako radující se matka dítek. Ž. tamt. 2. Buď jméno Páně pochváleno od toho času až na věky. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut, qui gloriósos mártýres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme všemohoucí Bože, abychom, poznávše, jak silnými byli ve svém vyznání slavní mučedníci, okusili, jak dobrými jsou u tebe v přímluvě za nás. Skrze Pána . . .

Čtení Přís. 31, 30-31 (str. 85*).

Stupňový zpěv. Ž. 123, 7-8 (str. 26*).

Aleluja, aleluja. V. To jest (str. 949).

† Sequéntia sancti Evangelii secúndum Matth. c. 12.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 12, 46-50.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, ecce mater ejus, et fratres stabant foris, quaeréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui foris stant, quaeréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quae est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicúmque

Za onoho času: Když ještě mluvil Ježíš k zástupům, matka a bratři jeho stáli venku, žádajíce s ním mluvit. Řekl mu kdosi: „Hle, matka tvá i bratři stojí venku, žádajíce s tebou mluvit.“ On pak odpovídaje tomu, který mu to byl pověděl, řekl: „Kdo jest matka má, a kdo jsou bratři moji?“ A vztáhnuv ruku na své učedníky, řekl: „Hle, matka má a

enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in coelis est: ipse meus frater, et soror, et mater est.

Offertorium. Ps. 123,7.

Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta

Sacrificiis praeséntibus, quaesumus, Dómine, inténde placátus: et, intercedéntibus Sanctis tuis, devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum . . .

Communio. Matth. 12,50.

Quicumque fécerit voluntátem Patris mei, qui in coelis est, ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, intercedéntibus Sanctis tuis, illius salutáris capiámus effectum, cujus per haec mystéria pignus accépmus. Per Dóminum nostrum . . .

bratři moji. Neboť kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou.“

Obětování. Ž. 123, 7.

Duše naše unikla jako ptáče z osidla lovců: Osidlo se přetrhlo a my jsme vysvobozeni.

Tichá modlitba

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen shlédání; a na přímluvu Svatých tvých nechť prospívají naši zbožnosti a spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání. Mat. 12,50.

„Kdokoli činí vůli Otce mého, jenž jest v nebesích, ten jest mi bratrem i sestrou i matkou“, praví Pán.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu Svatých tvých poznali účinek oné spáse, jejíž záruku jsme skrze tato tajemství obdrželi. Skrze Pána . . .

11. července

Sv. Pia I.

papeže a mučedníka, † 155 v Římě

Mše sv. „Statuit“ (str. 5*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí dle libosti.

11. července

Slavnost sv. Otce Benedikta

Introitus. Gen. 12, 2. Vstup. Gen. 12, 2.

Fáciam te in gentem magnam, et benedícám tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Ps. 102, 1. Bénedic, ánima mea, Dómino: et ómnia, quae intra me sunt, nómini sancto ejus. V. Glória Patri . . .

Učiním z tebe národ veliký a požehnám ti a zvelebím tvé jméno i budeš požehnaný. Ž. 102, 1. Dobrořeč, duše má, Pánu, a vše co ve mně jest, svatému jménu jeho. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Deus, qui beatíssimum Confessórem tuum Benedíctum, ómnium justórum spírítu replére dignátus es: concéde nobis, fámulis tuis, ejus sollemnítátem celebrántibus; ut, ejúsdem spírítu repléti, quod, te donánte, promísimus, fídeliter adimpleámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi přesvátého vyznavače svého Benedikta ráčil duchem všech spravedlivých naplniti, uděľ nám, služebníkům svým, kteří konáme jeho slavnost, abychom, naplnění jsouce jeho duchem, co jsme z milosti tvé slíbili, vyplnili věrně. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

libri Sapiéntiae
Eccli. 48, 1-12; 49, 1-2.

Et surréxit quasi ignis, et verbum ipsíus quasi fácula ardébat. Et quis potest sic similiter gloriári tibi? Qui sustulísti mórtuum ab ínferis de sorte mortis, in verbo Dómini Dei, qui audis in Sina judícium, et ungis reges ad paeniténtiam, et prophétas facis successóres post te. Qui scriptus

Čtení

z knihy Moudrosti
Sir. 48, 1-12; 49, 1-2.

I povstal prorok jako oheň, jehož slovo hořelo jako pochodeň. Kdo se může honosit jako ty? Jenž mrtvého jsi vzkřísil z mrtvých, z říše mrtvých slovem Pána Boha? Jenž jsi slyšel na Sinaji dŭtku. Jenž jsi pomazával krále na odplatu a proroky učinil svými nástupci. O tobě je psáno, že v usou-

es in iudiciis tēporum lenire iracūndiam Dómini, conciliāre cor patris ad fílium, et restituere tribus Jacob. Beāti sunt qui te vidérunt, et in amicítia tua decóratī sunt; nam nos vita vívimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. Memória enim ejus in compositiónem odóris facta opus pigmentárij: in omni ore quasi mel indulcábitur ejus memória, et ut música in convívio vini.

zených dobách budeš mírnit hněvivost Páně, že otcovo srdce smíříš se synem a že obnovíš kmeny Jakubovy. Blahoslavení, kdo tě viděli a tvým přátelstvím byli vyznamenáni. Neboť my žijeme toliko tento život, ale po smrti nebude takové naše jméno. Památka jeho je jako vonidla, smíšená mastičkářovým uměním; v ústech všech je sladká jako med, je jako hudba na vinutých hodech.

Stupňový zpěv Ž. 20, 4-5 (str. 61*).

Allelúja, allelúja. V. Vir Dei Benedíctus ómnium justórum spírítu plenus fuit: ipse intercédāt pro cunctis monásticae professiónis.

Aleluja, aleluja. V. Muž Boží Benedikt byl naplněn duchem všech spravedlivých; on nechť přimlouvá se za všechny, kteří jsou mnišského povolání.

Sekvence (str. 884).

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

Offertorium. Ps. 1, 3.

Tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, quod fructum suum dabit in tēpore suo: et fólium ejus non défluet, et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Obětování. Ž. 1, 3.

Jako strom, který jest štípen při toku vod, jenž dává plod svůj ve svém čase; jeho listí nepadalo, a vše, cokoliv učiní, zdaří se mu.

Secreta

Súscipe, ómnípotens Deus, haec sacra múnera, quae in beāti Patris Benedícti Abbátis festivitáte

Tichá modlitba

Přijmi, všemohoucí Bože, tyto svaté dary, které ti obětujeme o slavnosti svatého Otce Benedikta,

tibi offerimus; ut, sicut abys, jako jsi jemu udělil illi amore tuum eximium svou výbornou lásku, tak tribuisti, ita et in nobis, i v nás jeho přímluvou ejus patrocinio, divinae zažehl plameny božské caritatis flammam accendas. Per Dominum . . .

Preface: o sv. Benediktu (str. 885).

Communio
Eccl. 44, 25-26.

Benedictionem omnium gentium dedit illi Dominus, et testamentum confirmavit super caput ejus: agnovit eum in benedictionibus suis, et conservavit illi misericordiam suam.

Postcommunio

Divíni Sacramenti pastideliciis, te Domine, benedictionum fons et origo, supplices exoramus, ut, per intercessionem beatissimi Patris Benedicti, benedictionis tuae gratiam consequamur. Per Dominum nostrum . . .

K přijímání
Sir. 44, 25-26.

Požehnání všech národů udělil mu Hospodin a jeho sliby snesly se na hlavu jeho. Uznal, že mu přísluší požehnání a dal mu milosrdenství své.

P o p ř i j í m á n í

Nasycení jsouce rozkošemi božské Svátosti, tebe, Bože, prameni a původe požehnání, snažně prosíme, abychom, na přímluvu přesvatého Otce Benedikta, milosti tvého požehnání dosáhli. Skrze Pána našeho . . .

12. července

Sv. Jana Gualberta

opata a Zakladatele Řádu, † 1073 v Itálii

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

Připomínka sv. Nabora a Felixe:

O r a t i o

Praesta, quaesumus, Domine: ut sicut nos sanctorum Martyrum tuorum Naboboris et Felicis natalitia celebranda non deserunt;

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, Pane, aby, jako nám nescházeji slavnosti narozenin svatých mučedníků tvých Nabora a Felixe, tak nechť oni

ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum... nás stále provázejí přímluvami. Skrže Pána...

† Seq. sancti Evang. sec. Matthaéum. c. 5, 43-48.

† Slova sv. Evang. podle Matouše. 5, 43-48.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Díligite inimicos vestros, benefácite his, qui odérunt vos, et oráte pro persecúentibus et calumniántibus vos; ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos. Si enim díligitis eos, qui vos díligunt, quam mercédem habébitis? Nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fáctis? Nonne et éthnici hoc fáciunt? Estóte ergo vos perfécti sicut et Pater vester coeléstis perféctus est.

Za onoho času pravil Ježíš učeníkům svým: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého a nenáviděti budeš nepřitele svého. Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své, dobře číňte těm, kteří vás nenávidí, a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a pomlouvají, abyste byli podobni svému Otci, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i zlé a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? Zdali nečiní toho i celníci? A budete-li pozdravovati toliko své bratry, co více činíte? Zdali nečiní toho i pohané? Buďte tedy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest.“

Připomínka mučedníků:

S e c r e t a

Múnera plebis tuae, quaesumus, Dómine, sanctorum Mártýrum tuorum Náboris et Felícis fiant grata suffrágiis: et, quorum triúmphis tuo nómini offerúntur, ipsórum digna

T i c h á m o d l i t b a

Dary lidu tvého, prosíme, Pane, buďtež tobě příjemné pro přímluvu svatých mučedníků tvých Nabora a Felixe, a, o kterýchž vítězné slavnosti jsou jménu tvému oběto-

perficiántur et méritis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .
 vány, těch zásluhami nechť stanou se hodnými. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka mučedníků:

<p>Postcommunio Natalíitiis Sanctórum tuórum, quaésumus, Dómine: ut, sacraménti múnere vegetáti, bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur, perfruámur aetérnis. Per Dóminum . . .</p>	<p>Po přijímání O narozeninách svatých tvých, prosíme, Pane, abychom, nasyceni jsouce darem svátostným, požívali věčných dober, jimiž milostí tvou nyní jsme osvěžováni. Skrze Pána . . .</p>
--	---

13. července

Sv. Anakleta

papeže a mučedníka, † 91 v Římě

Mše sv. „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí: dle libosti.

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

14. července

Sv. Bonaventury

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
 † 1274 v Lyonu

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Graduale
 Ps. 36, 30-31.

Stupňový zpěv
 Ž. 36, 30-31.

Os justí meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium. V. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: tu es sacérdos in aetérnum,

Ústa spravedlivého pro-
 nášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. V. Zákon Boha jest v srdci jeho; proto nekolísají se kroky jeho.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeťi: „Ty budeš knězem na věky po-

secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Tichá modlitba a Po přijímání (str. 47*).

dle řádu Melchisedecheva.“ Aleluja.

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

14. července

Blah. Hroznaty

mučedníka, † 1217

Mše sv. „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Hroznatam e saéculi pompis ad crucis sequélam transulísti, eúmque pro tui nóminis glória ómnia sua trádere suámque ánimam pónere fecísti: praesta, quaésumus; ut, ejus caritátis et fortitúdinis exéempla sectántes in terris, cum ipso coronári mereámur in caelis. Per Dóminum nostrum...

Připomínka sv. Bonaventury (ze mše „In medio“, str 48*).

Graduale

Ps. 115, 16-17.

O Dómine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillae tuae. V. Dirupísti, Dómine, vincula mea, tibi sacrificábo hóstiám laudis.

Allelúja, allelúja. V. Ps. ibid., 18. Vota mea Dómino reddam in conspéctu

Modlitba

Bože, jenž jsi blahoslaveného Hroznatu převedl od světské nádhery k následování kříže, a jenž jsi mu dal pro slávu jména svého všeho se zbaviti i jeho život položití, uděl, prosíme, abychom, následující ve světě jeho příkladů lásky a síly, zasloužili si s ním býti korunováni v nebi. Skrže Pána našeho...

Stupňový zpěv

Ž. 115, 16-17.

O Pane, vždyť jsem služebník tvůj; tvým služebníkem jsem a synem služebnice tvé. V. Tys, Pane, pouta má rozvázal, tobě chci obětovati oběť chvály.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 118, 18. Sliby své Pánu splním u přítomnosti všeho lidu jeho, v síních domu

domus Dómini, in médio tui, Jerúsalem. Allelúja.

Et dicitur Credo.

Offertorium

1 Paral. 29, 17 et 18.

Dómine Deus, in simplicitate cordis mei laetus obtuli univérša; et pópulum tuum, qui repértus est, vidi cum ingynti gáudio: Deus Israel, custódi hanc voluntátem.

Secreta

Múnera, quaésumus, Dómine, obláta dignánte súscipe: et per éadem vincula pravitátis nostrae miserátus absólve. Per Dóminum nostrum...

Communio. Jerem. 12, 7.

Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam, dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum.

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnipotens Deus: ut intercessióne beáti Hróznatae Mártýris tui, ab hóstium júgiter liberémur insídiis; et gáudiis pérfrui mereámur aetérnis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

mého Pána, uprostřed tebe, Jerusaleme. Aleluja.

Následuje Credo.

Obětování

1 Paral. 29, 17 a 18.

Pane Bože, hle v upřímnosti svého srdce obětoval jsem toto všecko radostně; a lid, který se zde shledal, viděl jsem s nesmírnou radostí. Bože Israelův, zachovej tuto ochotu.

Tichá modlitba

Dary, prosíme, Pane, obětované, milostivě přijmi a jimi pouta nepravosti naší milosrdně rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Jer. 12, 7.

Opustil jsem dům svůj, zanechal dědictví své, dal jsem milou mi duši do rukou nepřátel.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu blahoslaveného Hroznaty, mučedníka tvého, byli vždycky vysvobození z nástrah nepřátel a zasloužili si požívatí radostí věčných. Skrze Pána našeho...

15. července

Sv. Jindřicha

vyznavače a císaře, † 1024 v Gronè
u Göttingy

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui hodierna die beátum Henricum Confes-sórem tuum e terréni cúl-mine impérii ad regnum aetérnum transtulisti: te súpplices exorámus; ut sicut illum grátiae tuae ubertáte praevéntum illé-cebras saeculi superáre fecisti; ita nos fácias, ejus imitátioné, mundi hujus blandiménta vitáre et ad te puris méntibus perve-níre. Per Dóminum no-strum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dnešního dne, svatého Jindřicha, vy-znavače svého, převedl od vrcholu pozemského vla-dařství do království věč-ného, tebe pokorně pro-síme, abys, jako jsi mu hojností své předcházející milosti dal přemoci roz-koše světa, tak učinil, by-chom, následující jej, vy-hýbali se v nadidlům toho světa a k tobě dospěli s čistou duší. Skrze Pána našeho...

16. července

Svátek blah. Panny Marie Karmelské

I n t r o i t u s

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum ce-lebrántes sub honóre beá-tae Maríae Vírginis: de-cujus sollemnitáte gaudent Ángeli, et collaúdant Fí-lium Dei. Ps. 44, 2. Eruc-távit cor meum verbum bo-num: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri...

V s t u p

Radujme se všichni v Pá-nu, svátek slavíce na po-česť blahoslavené Marie Panny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu...

O r a t i o

Deus, qui beatíssimae semper Vírginis et Gen-itrícis tuae Maríae singu-lári título Carméli Órdi-nem decorásti: concéde propítius; ut, cujus hódie commemoratiónem sol-lémni celebrámus officio, ejus muníti praesídiis, ad

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi Karmelský Řád okrášlil zvláštním ná-zvem blahoslavené vždy Panny a Rodičky své Marie, uděl milostivě, abychom, jejíž památku dnes slavnou službou ko-náme, utvrzení jsouce její ochranou, zasloužili si do-

gaúdia sempiterna pervenire mereámur. Qui vivis . . . jíti radostí věčných. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Čtení Sirach. 24, 23-31 (str. 769).

Stupňový zpěv (str. 97*).

Allelúja, allelúja. V. Per te, Dei Génitrix, nobis est vita pérdita data: quae de coelo suscepisti prolem, et mundo genuisti Salvatórem. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. Skrze tebe, Boží Rodičko, vrácen jest nám ztracený život, kteráž jsi s nebe obdržela dítko a světu porodila Spasitele. Aleluja.

Evangelium Luk. 11, 27-28 (str. 98*).

Obětování (str. 903).

S e c r e t a

Sanctifica, Dómine, quaesumus, obláta libámina: et, beátae Dei Genitrícis Maríae salubérrima intercessióne, nobis salutária fore concéde. Per eúndem Dóminum nostrum . . .

Preface: o nejbl. Panně Marii (str. 40).

C o m m u n i o

Regína mundi digníssima, María, Virgo perpétua, intercéde pro nostra pace et salúte, quae genuisti Christum Dóminum, Salvatórem ómnium.

P o s t c o m m u n i o

Ádjuvet nos, quaesumus, Dómine, gloriósae tuae Genitrícis sempérque Virginis Maríae intercessió veneránda: ut, quos perpétuis cumulávit beneficiis; a cunctis perículis absolutos, sua fáciat pietáte concórdes. Qui vivis et regnas . . .

T i c h á m o d l i t b a

Posvěť, Pane, prosíme, obětované dary, a na blahodárnou přímlovu blahoslavené Boží Rodičky Marie dej, aby se nám staly spasnými. Skrze téhož Pána našeho . . .

K p ř i j í m á n í

Předústojná Královno světa, Marie, Panno ustavičná, přimlouvej se za náš pokoj a spásu, kteráž jsi porodila Krista Pána, Spasitele všech.

P o p ř i j í m á n í

Prosíme tebe, Pane, nechť nám ctihodná přímlova slavné tvé Rodičky, vždycky Panny, Marie, pomůže, aby nás, které ustavičnými dobrodiními obohatila, ze všech nebezpečí vysvobodila a svou láskou svornými učinila. Jenž žiješ . . .

17. července

Sv. Alexia

v y z n a v a ě , † 417 v Ř í m ě

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136, 138, 139), třetí: dle libosti.

Léctio

Čtení

1. Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum 6, 6-12. z prvního listu sv. Apóstola Pavla k Timoteovi 6, 6-12.

Carissime: Est quaestus magnus pietas cum sufficientia. Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium quod nec auferre quid possumus. Habentes autem alimenta, et quibus tegamur, his contenti simus. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, et in laqueum diaboli, et desideria multa inutilia, et nociva, quae mergunt homines in interitum et perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes, erraverunt a fide, et inseruerunt se doloribus multis. Tu autem, o homo Dei, haec fuge: sectare vero iustitiam, pietatem, fidem, caritatem, patientiam, mansuetudinem. Certa bonum certamen fidei, apprehende vitam aeternam.

Nejdražší: Vskutku velikým pramenem zisku jest pobožnost se spokojeností. Nic jsme zajisté nepřinesli na ten svět; patrně, že také nic nemůžeme odnésti. Majíce pak živobytí a oděv, spokojíme se s tím. Kdo však chtějí bohatnouti, upadají v pokušení a v osidlo ďáblovo a v mnoho žádostí nerozumných a škodlivých, které vrhají lidi ve zkázu a záhubu. Neboť kořenem všeho zla jest chtivost peněz, po nichž někteří bažíce, zbloudili od víry a způsobili si mnoho bolestí. Ty však, muži Boží, varuj se toho, usiluj však o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, tichost. Bojuj dobrý boj víry, dosáhni života věčného.

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

18. července

Sv. Kamila de Lellis

v y z n a v a č e, † 1614 v Ř í m ě

Introitus. Joann. 15. Vstup. Jan 15, 13.

Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Ps. 40, 2. Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem: in die mala liberabit eum Dominus. V. Glória Patri..

Větší lásku nemá nikdo nad tu, aby položil život svůj za své přátele. Ž. 40, 2. Šťasten ten, který pamatuje na nuzného a chudého, v den neštěstí vysvobodí ho Pán. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui sanctum Camillum, ad animarum in extremo agone luctantium subsidium, singulari caritatis praerogativa decorasti: ejus, quaesumus, meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde; ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coronam pervenire. Per Dominum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Kamila, abys jej učinil pomocníkem duší v posledním zápase bojujících, okrášlil zvláštní předností lásky, prosíme, abys pro jeho zásluhy vлил v nás ducha lásky, bychom si zasloužili v hodinku svého skonání přemoci nepřitele a dosáhnouti nebeské koruny. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka: sv. Symforosy a jejích 7 synů (ze mše „Sapientiam“, str. 25*).

Čtení 1 Jan 3, 13-18 (str. 636).

Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 58*).

Evangelium Jan 15, 12-16 (str. 3*).

Obětování Ž. 20, 2-3 (str. 59*).

S e c r e t a

Hóstia immaculáta, qua illud Domini nostri Jesu Christi imménsae caritatis opus renovámus, sit, Deus, Pater omnipotens, sancto Camillo interce-

T i c h á m o d l i t b a

Bože, Otče všemohoucí, nechť neposkvrněná oběť, kterou obnovujeme ono dílo lásky Pána našeho Ježíše Krista, na přímluvu svatého Kamila je spas-

dente, contra omnes corporis et animae infirmitates salutare remedium, et in extremo agone solatium et tutela. Per eumdem Dóminum . . .

Communio

Matth. 25, 36 et 40.

Infirmus fui, et visitastis me. Amen, amen dico vobis: Quamdiu fecistis uni ex his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

Postcommunio

Per haec coeléstia alimentá, quae, sancti Camilli Confessoris tui solémnia celebrántes, pia devotíone suscepimus: da, quaesumus, Dómine; ut, in hora mortis nostrae sacraméntis refécti, et culpis ómnibus expiáti, in sinum misericórdiae tuae laeti súscipi mereámur. Qui vivis et regnas.

ným lékem proti všem slabostem těla a duše a v posledním zápasu útěchou a ochranou. Skrže téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání

Mat. 25, 36 a 40.

„Nemocen jsem byl, a navštívili jste mne. Amen, amen pravím vám: Pokud jste to učinili jednomu z těchto nejmenších bratrůmých, mně jste učinili.“

Po přijímání

Skrže tento nebeský pokrm, jež jsme, konajíce slavnost svatého Kamila, vyznavače tvého, se zbožnou oddaností přijali, dej, prosíme, Pane, abychom, v hodinku smrti své svátostmi občerstvení a od všech vin očištění jsouce, šťastní zasloužili si býti přijati v klín milosrdenství tvého. Jenž žiješ . . .

19. července

Sv. Vincence a Paulo

v y z n a v a č e, † 1660 v P a ř í ž i

Mše sv. „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et Ecclesiástici ordinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólicá virtúte roborásti: prae-

Modlitba

Bože, jenž jsi k zvěstování Evangelia chudým a k zvelebení cti duchovního stavu svatého Vincence posílil apoštolskou mocí, uděl, prosíme, abychom,

sta, quaesumus; ut, cujus jehož zbožné zásluhy ctí-
pia mérita venerámur, vir- me, také příklady ctností
tútum quoque instruámur vychování byli. Skrže Pá-
exémplis. Per Dóminum.. na našeho . . .

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

20. července

Sv. Jeronýma Aemiliana

† 1537, znaváče, Zakladatele Somasků, † 1537

Introitus. Jer. Thr. 2, 11. Vstup. Pláč Jer. 2, 11.

Effúsum est in terra je-
cur meum super contri-
tíone filiae pópuli mei,
cum defíceret párvulus,
et lactens in platéis óp-
pidi. Ps. 112, 1. Laudáte,
púeri, Dóminum: laudáte
nomen Dómini. V. Glória
Patri . . .

Nitro moje vylito je na
zem, pro pohromy dcery
lidu mého, když hyne dítě
i kojeneček na ulicích města.
Ž. 112, 1. Chvalte, sluhové,
Pána, chvalte jméno Ho-
spodinovo. V. Sláva Otci
i Synu i Duchu Svatému,
jakož bylo napočátku . . .

Oratio

Deus, misericordiárum
Pater, per mérita et in-
tercessiónem beáti Hieró-
nymy, quem órphanis ad-
jutórem et patrem esse
voluisti: concéde; ut spí-
ritum adoptiónis, quo filii
tui nominámur et sumus,
fidéliter custodiámus. Per
Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, Otče milosrden-
ství, uděl pro zásluhy a
na přímluvu svatého Je-
ronýma, jež jsi učinil po-
mocníkem a otcem sirotků,
abychom věrně zachová-
vali ducha synovství, kte-
rým se nazýváme a jsme
dítětky tvými. Skrže Pá-
na našeho . . .

Připomínka: sv. Markéty (modlitby ze mše „Me exspect.“,
str. 68*).

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 58.

Frangere esuriénti panem
tuum, et egénos, vagósque
induc in domum tuam:
cum víderis nudum, óperi-
eum, et carnem tuam ne

Čtení

z proroka Isaiáše. 58, 7-11.

Lámej chléb svůj tomu,
který lační, nuzné a po-
cestné uváděj do svého
domu; uvidíš-li nahého,
přiděj ho a tvůj bližní

despéxeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, et sanitas tua citius orientur, et antefabit faciem tuam iustitia tua, et gloria Domini colliget te. Tunc invocabis, et Dominus exaudiet: clamabis, et dicet: Ecce adsum. Si abstuleris de medio tui catenam, et desieris extendere digitum, et loqui quod non prodest. Cum effuderis esurienti animam tuam, et animam afflictam repleveris, orientur in tenebris lux tua, et tenebrae tuae erunt sicut meridies. Et requiem tibi dabit Dominus semper, et implebit splendoribus animam tuam, et ossa tua liberabit, et eris quasi hortus irriguus, et sicut fons aquarum, cujus non deficient aquae.

Graduale. Prov. 5, 16.

Deriventur fontes tui foras, et in plateis aquas tuas divide. V. Ps. 111, 5-6. Jucundus homo, qui miseretur, et commodat: disponet sermones suos in iudicio, quia in aeternum non commovebitur.

Allelúja, allelúia. V. ibid. 9. Dispérsit, dedit pauperibus: iustitia ejus manet in saeculum saeculi. Allelúja.

neujdiž tvé pozornosti! Tehdy vyrazí jak zora tvé světlo, svého zdraví velmi brzy dojdeš, před tebou půjde tvoje spravedlnost, a Boží sláva za tebou bude tě provázet. Tehdy volat budeš a Pán tě vyslyší; vzývat ho budeš, i řekne: „Ejhle tū jsem!“ Vymýtiš-li ze sebe ujařmování, prst-li vzta-hovat přestaneš, křivě mluvit, budeš-li rozplývat se štědrostí lačnému, a duši ztrápenou-li upokojíš, vzejde v temnotě světlo tvoje a z tvé tmy bude jako o polednách. A dá ti Hospodin klid ustavičný, jasným leskem plnit bude tvou duši, a tvé kosti by slábly, nedopustí; budeš jak zahrada hojně zvlá-žovaná, a jako zřídlo, jehož vody nevyschnou.

Stupňový zpěv. Přísl. 5.

Nechť tvé studnice ven vytékají a tvé vody do ulic se rozlévají. V. Ž. 111, 5-6. Blaze člověku, který jest milosrdný a půjčuje, který řeči své dobře upravuje při usuzování, neboť nepohne se na věky.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 9. Velmi štědře dává chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky věkův. Aleluja.

† Seq. sancti Evangelii
sec. Matth. c. 19, 13-21.

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Discípuli autem increpábant eos. Jesus vero ait eis: Sínite párvulos, et nolíte eos prohibére ad me veníre: tálíum est enim regnum coelórum. Et cum imposuísset eis manus, ábiit inde. Et ecce unus accédens, ait illi: Magíster bone, quid boni fáciám, ut hábeam vitam aetérnam? Qui dixit ei: Quid me intérogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Dicit illi: Quae? Jesus autem dixit: Non homicídium fácies: Non adulterábis: Non fácies furtum: Non falsum testimoniúm dices: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, et díliges próximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adoléscens: Ómnia haec custodívi a juventúte mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perféctus esse, vade, vende quae habes, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in coelo: et veni, séquere me.

Offertorium. Tob. 12, 12.

Quando orábas cum

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 19, 13-21.

Za onoho času podali mu dítky, aby na ně vložil ruce a se pomodlil; učeníci však domlouvali jim, ale Ježíš řekl jim: „Nechte dítek a nebraňte jim přijíti ke mně; neboť takových jest království nebeské.“ A vloživ na ně ruce, odešel odtud. Tu přistoupil k němu kdosi a řekl: „Mistře dobrý, co dobrého mám činiti, abych obdržel život věčný?“ On pak řekl jemu: „Co se mě ptáš o dobrém? Jediný jest dobrý, Bůh. Chceš-li však vejíti do života, zachovávej přikázání.“ Dí jemu: „Která?“ A Ježíš řekl: „Nezabiješ, nezcizoložíš, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, cti otce svého i matku svou a milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Dí jemu mládenec: „To všecko jsem zachovával od svého mládí. Čeho se mi ještě nedostává?“ Řekl mu Ježíš: „Chceš-li dokonalý býti, jdi, prodej co máš a dej chudým, a budeš míti poklad v nebi; a pojď a následuj mne.“

Obětování. Tob. 12, 12.

Když jsi se s pláčem

lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos: ego óbtuli oratióнем tuam Dómino.

modlil a pochovával mrtvé, když jsi nechával svého jídla a mrtvé ukryval za dne ve svém domě a v noci je pochovával, já jsem přednášel Pánu tvou modlitbu.

Secreta

Clementíssime Deus, qui, véteri hómine consúmpto, novum secúndum te in beáto Hierónymo creáre dignátus es: da per mérita ipsíus; ut nos, páriter renováti, hanc placatiónis hóstiam in odórem tibi suavíssimum offerámus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Nejmilostivější Bože, jenž jsi po zničení starého člověka ráčil ve svatém Jeronýmovi stvořiti podle sebe nového, dej pro jeho zásluhy, abychom, rovněž obnoveni, tuto smírnou oběť tobě přinesli v nejlibeznější vůni. Skrze Pána našeho . . .

Communio. Jak. 1, 27.

Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, haec est: visitáre pupílos et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc saeculo.

K přijímání. Jak. 1, 27.

Nábožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je tato: navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a zachovati se neposkvrněným od tohoto světa.

Postcommunio

Angelórum pane refécti, te Dómine, suppliciter deprecámur: ut, qui ánuam beáti Hierónymi Confessoris tui memóriam celebráre gaudémus, ejúsdem étiam et exémplum imitémur, et amplíssimum in regno tuo práemium obtinére valeámus. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Občerstveni jsouce chlebem andělským, tebe, Pane, pokorně vzýváme, abychom, kteří se radují ze slavení výroční památky svatého Jeronýma, vyzna-vače tvého, také i jeho příkladu následovali a mohli obdržeti přehojnou odměnu ve tvém království. Skrze Pána našeho . . .

Die 21 iulii

S. LAURENTII A BRUNDUSIO

Confessoris et Ecclesiæ Doctoris

Duplex

Missa In médio, de Communi
Doctorum, præter Orationem
sequentem:

Oratio P

Deus, qui ad árdua quæ-
que pro nóminis tui
glória et animárum salute
beáto Lauréntio, Confes-
sóri tuo atque Doctóri, spí-
ritum sapiéntiæ et fortitú-
dinis contulísti: da nobis
in eódem spíritu et agén-
da cognóscere; et cógnita,
eius intercessióne, perfíce-
re. Per Dóminum nostrum.

Et fit. com. S. Praxedis Virg.:

Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris
noster: ut, sicut de beátæ
Praxédis Vírginis tuæ festi-
vitáte gaudémus; ita piæ
devotiónis erudiámur af-
féctu. Per Dóminum.

Secreta C

Sancti Lauréntii Confes-
sóriis tui atque Doctóris
nobis, Dómine, pia non de-
sit orátio: quæ et múnera

nostra concíliet; et tuam
nobis indulgéntiam semper
obtíneat. Per Dóminum.

Pro S. Praxede

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine,
sacrátæ plebis oblátio pro
tuórum honóre Sanctórum:
quorum se méritis de tribu-
latióne percepísse cognó-
scit auxiliúm. Per Dómi-
num nostrum.

Postcommunio C

Ut nobis, Dómine, tua sa-
crificia dent salutem:
beátus Lauréntius Confés-
sor tuus et Doctor egrégus,
quæsumus, precátor accé-
dat. Per Dóminum.

Pro S. Praxede

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam
tuam munéribus sacris:
eius, quæsumus, semper in-
terventióne nos réfove, cu-
ius sollémnia celebrámus.
Per Dóminum nostrum.

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 17 octobris 1959

I. BALDAUF

vic. gen.

**Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet
Printed in Germany**

21. července

Sv. Praxedy

panny, † ve 2. stol. v Římě

Mše sv. „Vultum tuum“ (str. 77*), vyjímaje:

Vstup (str. 63*).

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: die libosti.

Graduale. Ps. 44, 8. Stupňový zpěv. Ž. 44, 8.

Dilexisti justitiam, et odísti iniquitatem. V. Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Allel., allel. V. Ps. 44, 5. Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Obětování. Ž. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: propterea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto poželhal ti Bůh na věky a na věky věkův.

22. července

Sv. Maří Magdaleny

kajícnice

Vstup „Me exspect.“ (str. 82*).

Oratio

Modlitba

Beátae Mariae Magdalénae, quaesumus, Domine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatríduánum fratrem Lazárum vivum ab inferis resuscitásti. Qui vivis.

Nechť nám pomohou, prosíme, Pane, přímluvy svaté Maří Magdaleny, jejíž žádostí byv uprošen, čtvrtý den v hrobě ležícího Lazara jsi k životu z mrtvých vzkřísil. Jenž žiješ...

Léctio

libri Sapiéntiae Cant.
3, 2-5; 8, 6-7.

Surgam, et circuibo civitátem: per vicos et plateas quaeram quem diligit ánima mea: quaesivi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem. Num quem diligit ánima mea, vidístis? Paúlulum cum pertransíssem eos, invéni quem diligit ánima mea; ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meae, et in cubículum genitrícis meae. Adjúro vos, filiae Jerúsalem, per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut inférnus aemulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum. Aquae multae non potuérunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suae pro dilectióne, quasi nihil despíciét eam.

Stupňový zpěv Ž. 44, 8 atd. (str. 778).

Evangelium Luk. 7, 36-50 (str. 352).

Obětování Ž. 44, 10 (str. 76*).

Čtení

z Písně Šalomounovy
3, 2-5; 8, 6-7.

„Vstanu tedy a budu obcházeti město; po náměstích, ulicích hledala jsem toho, jež miluje duše moje...“ Hledala jsem ho, ale nenašla. Našli mne ponocní, hlídači města. „Viděli jste toho, jež miluje duše má?“ Sotva jsem od nich odešla, našla jsem toho, jež miluje duše má. Chopila jsem jej a nepustila, až jsem ho zavedla do domu matky své, do pokoje rodičky své. Dcery jerusalemské, přísahou váží vás při srnách a laních na nivách, nebuďte a nerušte ze spánku lásku mou, dokud sama chtít nebude. Polož mne jako pečeť na své srdce, jako pečeť na své rámě; jeť jako smrt mocné milování, silná jak peklo je láska. Žár její — žár jest ohně a plamenů; spousty vod té síly nemají, lásku by neuhasily; řeky ji nezatopí. Dá-li kdo všecek svůj majetek za lásku, za nic by se mu to pokládalo.

S e c r e t a

Múnera nostra, quaésumus, Dómine, beátae Maríae Magdalénae gloriósa mérita tibi reddant accépta: cujus oblatiónis obséquium unigénitus Fílius tuus cleménter suscépit impénsus. Qui tecum vivit et regnat...

C o m m u n i o

Ps. 118, 121, 122 et 128.

Feci iudícium, et justítiam, Dómine, non calumniéntur mihi supérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui.

P o s t c o m m u n i o

Sumpto, quaésumus, Dómine, único ac salutári remédio, Córpore et Sanguine tuo pretióso: ab ómnibus malis, sanctae Maríae Magdalénae patrociníis, eruámur. Qui vivis, et regnas...

T i c h á m o d l i t b a

Nechť slavné zásluhy svaté Maří Magdaleny, prosíme, Pane, dary naše učiní tobě příjemnými, jejíž prokázanou službu jednorozený Syn tvůj jako oběť milostivě přijal. Jenž s tebou žije a kraluje v jednotě...

K p ř i j í m á n í

Ž. 118, 121, 122 a 128.

Činila jsem, co pravé a spravedlivé jest, Pane, nechť mi neutrhují pyšní. Podle všech přikázání tvých jsem se řídila, wszeliké cesty nepravosti jsem nenáviděla.

P o p ř i j í m á n í

Přijavše jediný a spasný lék drahocenného Těla a Krve tvé, prosíme, Pane, nechť jsme pod ochranou svaté Maří Magdaleny vytrženi ze všeho zlého. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem...

22. července

Sv. Vavřince z Brindisi

v y z n a v a č e

I n t r o i t u s

Eccli. 42, 15-16.

In sermónibus Dómini ópera ejus; sol illúminans per ómnia respéxit, et glóriá Dómini plenum est opus ejus. Ps. 67, 2. Ex-

V s t u p

Sir. 42, 15-16.

Slovem Páně jsou stvořena díla jeho; slunce svítící shlíží na vše; slávy Páně plné jest dílo jeho. Ž. 67, 2. Nechť povstane

súrgat Deus, et dissipéntur
inimíci ejus, et fúgiant,
qui odérunt eum, a fácie
ejus. V. Glória Patri . . .

Bůh, i rozptýlí se odpůrci
jeho, a prchnou před jeho
pohledem, kteří jej nená-
vidí. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui ad árdua
quaeque pro nóminis tui
glória et animárum salúte,
beáto Lauréntio Confes-
sóri tuo spíritum consílii
et fortitúdinis contulísti:
da nobis in eódem spírítu
et agénda cognóscere; et
cógnota, ejus intercessióne,
perfícere. Per Dóminum . .

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému
Vavřinci, vyznavači své-
mu, udělil dar rady a síly
pro všechno těžké za čest
jména svého a spásu duší,
dej nám v témž duchu
poznávati, co jest činiti, a
poznané na jeho přímluvu
dokonati. Skrze Pána na-
šeho . . .

Připomínka sv. Maří Magd. (modlitby z předchozí mše).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Após-
toli ad Corínthios. 2 Cor.
5, 14-21.

Fratres: Cáritas Christi
urget nos: aestimántes
hoc, quóniam, si unus pro
ómnibus mórtuus est, ergo
omnes mórtui sunt: et
pro ómnibus mórtuus est
Christus: ut, et qui vivunt,
jam non sibi vivant, sed
ei, qui pro ipsis mórtuus
est et resurréxit. Itaque
nos ex hoc néminem nó-
vimus secúndum carnem
Christum: sed nunc jam
non nóvimus. Si qua ergo
in Christo nova creatúra,
vétera transiérunt: ecce,
facta sunt ómnia nova.
Omnia autem ex Deo, qui
nos reconciliávit sibi per
Christum: et dedit nobis

Čtení

z druhého listu svatého
Apoštola Pavla ke Korint-
ským. 5, 14-21.

Nejmilejší, láska zajisté
Kristova nás pudí, neboť
jsme usoudili toto: jeden
zemřel za všechny, všichni
tedy zemřeli; a za všechny
zemřel Kristus, aby ti, kdo
jsou živi, nežili sobě,
nýbrž tomu, kdo za ně
umřel a vstal z mrtvých.
Proto my ode dneška ne-
známe podle těla nikoho;
ačkoli jsme znali podle
těla Krista, přece nyní
již neznáme ho tak. Je-li
tedy někdo v Kristu, je
novým stvořením, staré
věci pominuly; hle všechno
se obnovilo. Ale to všechno
přichází od Boha, který
nás smířil s sebou skrze

ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum, qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur justítia Dei in ipso.

Graduale. Exodi 15, 2 et 3.

Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. V. Dóminus quasi vir pugnátor: omnípotens nomen ejus.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 46, 6. Invocávit Altísimum poténtem in oppugnándo inimicos úndique: et audívit illum magnus et sanctus Deus. Allelúja.

Evangelium Luk. 9, 1-6 (str.

Offertorium. Is. 49, 2.

Pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suae protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam.

Secreta

Ad caeléste convívium

Krista a dal nám službu toho smíru, neboť Bůh to byl, který v Kristu svět s sebou smířil nepřičítaje jim přestupků jejich a vloživ v nás slovo smíru. Na místě Kristově tedy konáme posláni, jakoby Bůh skrze nás napomínal; prosíme na místě Kristově: Smiřte se s Bohem. Toho, kdo hříchu neznal, učinil pro nás hříchem, abychom my stali se v něm spravedlností Boží.

Stupňový zpěv. 2 Mojž. 15, 2 a 3.

Silou mou a chválou mou je Hospodin, a stal se mojí spásou. On jest Bohem mým, proto jej budu slavit. V. Pán jest jako bojovník, všemohoucí je jméno jeho.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 46, 6. Vzýval Nejvyššího vládce, když doráželi naň nepřátelé odevšad; i vyslyšel ho Bůh veliký a svatý. Aleluja.

608).

Obětování. Is. 49, 2.

Učinil ústa má jako ostrý meč; ve stínu ruky své mne opatroval a uschoval mne jako vybraný šíp.

Tichá modlitba

Bože, učiň, abychom

fac nos, Deus, salutáribus paeniténtiae lácrimis dignos accédere: quod beáto Lauréntio vitae candor suavíssimum efficiébat. Per Dóminum . . .

spasnými slzami pokání hodni přistoupili k nebeské hostině, kterou čistota života činila svatému Vavřinci tak sladkou. Skrze Pána . . .

Commu nio. Sap. 8, 11. K přijímání. Moudr. 8.
In conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies princípum mirabúntur me. V očích mocných budu podivuhodný, a tváře knížat budou se mně diviti.

Postcommu nio Po přijímání
Divinitátis tuae, Dómine, sempitérna fruitióne satiémur: quam beátus Lauréntius in sacro altáris mystériopraegustábat. Per Dóminum nostrum . . . Nechť jsme, Pane, nasyceni věčným požíváním tvého Božství, jež svatý Vavřinec už předem chutnal ve svatém tajemství oltárním. Skrze Pána . . .

Na konci mše sv. Evangelium ze mše ke cti sv. M. Magdaleny (viz předchozí mši).

23. července

Sv. Apolináře

biskupa a mučedníka, † kolem 75 v Ravenně

Vstup ze mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9*)

Oratio

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui Martýrio consecrásti: tríbue nobis, quaésumus, fámulis tuis; ut, cujus venerándam celebrámus festivitátem, precibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, odplatiteli věrných duší, jenž jsi tento den posvětil mučednictvím svatého Apolináře, biskupa, prosíme, uděl nám služebníkům svým, abychom, jehož ctihodnou slavnost konáme, jeho přímluvou odpuštění dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Liboria, biskupa (modlitby ze mše „Statuit“, str. 39*).

L é c t i o

Epístolae beáti Petri
Apóstoli. 1. c. 5, 1-11.

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum: qui et ejus, quae in futúro revelánda est, glóriae comunicátor: Páscite qui in vobis est, gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontáne secúndum Deum: neque turpis lucri grátia, sed voluntárie: neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriae corónam. Simíliter adoléscentes, súbditi estóte senióribus. Omnes autem ínvicem humilitátem insinuáte: quia Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámmini ígitur sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus, tamquam leo rúgiens círcuit, quaerens quem devoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eámdem passiónum ei, quae in mundo

Č t e n í

z prvního listu sv. Petra
Apoštola. 5, 1-11.

Bratři, starších, kteří jsou mezi vámi, napomínám já spolustarší a svědek utrpení Kristových a proto i účastník budoucí té slávy, která se zjeví. Páste stáde Boží, které jest u vás, přihlížejíce k němu nikoliv z přinucení, nýbrž dobrovolně podle vůle Boží, ani s mrzkou ziskuchtivostí, nýbrž ochotně, ani jako lidé, kteří vládnou pánovitě nad úděly, nýbrž jako ti, kteří jsou vzory stádcí; a když se ukáže arcipastýř, obdržíte nevadnoucí korunu slávy. Podobně vy, mladší, buďte poddáni starším. Všichni však oblecte se v pokoru, neboť Bůh se pyšným protiví, ale pokorným dává milost. Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v čas navštívení, složíce veškerou svou starost na něj, neboť on má péči o vás. Střízliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silni ve víře, věduce, že totéž utrpení děje se bratrstvu vašemu na světě. Bůh pak všelike milosti,

est, vestrae fraternitati fieri. Deus autem omnis gratiae, qui vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Jesu, modicum passus ipse perficiet, confirmabit, solidabitque. Ipsi gloria, et imperium in saecula saeculorum. Amen.

Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: tu es sacérdos in aeternum secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 22.

In illo témpore: Facta est conténtio inter discipulos, quis eórum vide-rétur esse major. Dixit autem eis Jesus: Reges géntium dominántur eórum; et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui praecéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui ministrat? Nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui ministrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatió-nibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus,

jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení sám vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu buď sláva a panování na věky věkův, amen!

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán, a nebude toho želeť: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 22, 24-30.

Za onoho času povstal spor mezi učeníky o tom, kdo z nich zdá se býti větším. I řekl jim Ježíš: „Králové národů panují nad nimi a ti, kteří mají nad nimi moc, nazývají se dobrodinci. Ale vy ne tak, nýbrž kdo jest mezi vámi větší, budiž jako menší, a kdo jest v čele, buď jako služebník. Neboť kdo jest větší, ten, který stoluje, či ten, jenž přisluhuje? Zda ne ten, který stoluje? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který přisluhuje. Vy pak jste to, kteří jste vytrvali se mnou v mých pokušeních, a já vám odkazuji království, jako mně je odkázal Otec můj, abyste jedli a pili

regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos iudicántes duódecim tribus Israel.

Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).

S e c r e t a

Réspice, Dómine, propítius super haec múnera, quae pro beáti Sacerdótis et Mártýris tui Apollináris commemoratióne deférimus, et pro nostris offensióibus immolámus. Per Dóminum nostrum . . .

C o m m u n i o

Matth. 25, 20 et 21.

Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum: Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium Dómini tui.

P o s t c o m m u n i o

Tua sancta suméntes, quaesumus, Dómine, ut beáti Apollináris nos fóveant continuáta praesídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxiliis concésseris adjuvári. Per Dóminum . . .

za stolem mým v království mém a seděli na stolicích soudíce dvanácte pokolení israelských.“

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, milostivě na tyto dary, které přinášíme na památku svatého biskupa a mučedníka tvého Apolináře a obětujeme za své hříchy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K p ř i j í m á n í

Mat. 25, 20 a 21.

„Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle jiných pět jsem vyzískal.“ „Dobře služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnohým tě ustanovím; vejdi v radost Pána svého.“

P o p ř i j í m á n í

Přijímajíce tvé svaté dary, prosíme, Pane, nechť ustavičná ochrana svatého Apolináře nás podporuje, neboť nepřestáváš milostivě pohlížeti na ty, kterým jsi dal pomoci takovou podporou. Skrze Pána . . .

24. července

Svatvečer sv. Jakuba

Apoštola

Mše sv. „Ego autem“ (str. 1*).

Připomínka: sv. Kristiny, panny a mučed. (modlitby ze mše „Me exspect.“, str. 68*) a Panny Marie (str. 554).

25. července

Sv. Jakuba

Apoštola

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Esto, Dómine, plebi tuae sanctificátor et custos: ut, Apóstoli tui Jacóbi muníta praesídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Křištofora (modlitby ze mše „In virtute“, str. 12*).

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
1. c. 4, 9-15.

Fratres: Puto, quod Deus nos Apóstolos novísimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Ángelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes; vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurimus, et siti-mus, et nudi sumus, et cólaphis caedimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutióne pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purga-

Modlitba

Budiž, Pane, lidu svému posvětitelem a strážcem, aby posílen jsa ochranou svatého Apoštola tvého Jakuba, i mravy se ti líbil i bezpečnou myslí sloužil. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským 4, 9-15.

Bratři, myslím, že Bůh nás apoštoly naposledy představil jako k smrti určené; vždyť jsme se stali divadlem světu, jak andělům, tak lidem. My jsme blázny pro Krista, vy však rozumní v Kristu; my slabí, vy však silní; vy slavní, ale my bezectní. Až do té hodiny lačníme i žízníme a jsme nazí a býváme poličkování a bez obydlí stálého; a lopotíme se pracující rukama svýma; jsouce tupeni, žehnáme; jsouce pronásledování, snášíme to; jsouce pomlouvání, prosíme; jako smetí toho světa jsme se stali, povrhelem u všech až dosavad. Nepíší to, a-

ménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúdam vos haec scribo, sed ut filios meos carísimos móneo. Nam si decem míllia paedagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelím ego vos génui.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Joan. 15, 16. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Evangelium Mat. 20, 20-23 (str. 943).

Offertorium. Ps. 18, 5. Obětování. Ž. 18, 5.

In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terrae verba eórum.

Do celé země vychází hlas jejich, a na konec okrsku zemského jejich slova.

Secreta

Oblatiónes popúli tui, quáesumus, Dómine, beáti Jacóbi Apóstoli pássio beáta concíliet: et quae nostris non aptae sunt méritis, fiant tibi plácitae ejus deprecatióne. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Nechť svatá mučednická smrt svatého Jakuba Apóstola, obětiny lidu tvého ti příjemnými učiní, a které nejsou k tomu schopny pro naše zásluhy, nechť stanou se ti libými pro jeho přímlovu. Skrze Pána . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

Communio. Matth. 19, 28. K přijímání. Mat. 19, 28.

Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, iudicántes duódecim tribus Israel.

Vy, kteří jste mne následovali, budete seděti na stolcích, soudíce dvácte pokolení israelských.

Postcommunio

Beáti Apóstoli tui Jacóbi, quáesumus, Dómine, intercessióne nos ádjuva: pro cujus festivitáte percépimus tua sancta laetántes. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Pomoz nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatého Apoštola svého Jakuba, o jehož slavnosti přijali jsme radostně tvé svaté dary. Skrze Pána . . .

26. července

Sv. Anny

matky nejblah. Panny Marie

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub honóre beátae Annae: de cujus sollemnitate gaudent Ángeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui beátae Annae grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut, cujus sollémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúndem Dóminum . . .

Čtení (str. 85*).

Stupňový zpěv. Ž. 44, 8 (str. 82*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 3. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum. Allelúja.

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest svaté Anny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil udělití svaté Anně milost, aby si zasloužila státi se matkou Rodičky jednorozného Syna tvého, uděl milostivě, aby nám, jejíž slavnosti konáme, bylo na její přímluvu u tebe pomůženo. Skrze téhož . . .

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 3, Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. Aleluja.

Evangelium (str. 80*).

Obětování Ž. 44, 10 (str. 76*).

Secreta

Sacrificiis praesentibus, quaesumus, Domine, placatus intende: ut per intercessionem beatae Annae, quae Genitricis Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, mater extitit, et devotio ni nostrae proficiant, et saluti. Per eundem Dom.

Communio. Ps. 44, 3.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi.

Postcommunio

Coelstibus sacramentis vegetati, quaesumus, Domine, Deus noster: ut, intercessionem beatae Annae, quam Genitricis Filii tui matrem esse voluisti, ad aeternam salutem pervenire mereamur. Per eundem Dominum . . .

Tichá modlitba

Na přítomné oběti, prosíme, Pane, usmířen pohled, aby na přimluvu svaté Anny, která se stala matkou Rodičky Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, i naší zbožnosti prospěly i spáse. Skrze téhož Pána . . .

K přijímání. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův.

Po přijímání

Posílení jsouce nebeskými svátostmi, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přimluvu svaté Anny, kterou jsi chtěl mítí matkou Rodičky Syna svého, zasloužili si dojíti věčné spásy. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

27. července

Sv. Pantaleona

mučedníka, † kolem 305 v Nikomedii

Mše sv. „Laetabitur“ (str. 16*).

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

28. července

Sv. Nazaria a Celsa

mučedníků, † kolem 68 v Miláně

Sv. Viktora

papeže a mučedníka, † 198

Sv. Inocence I.

papeže a vyznavače, † 417

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

O r a t i o

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii conféssio beáta commúniat: et fragilitáti nostrae subsidium dignánte exóret. Per Dóminum nostrum...

L é c t i o

libri Sapiéntiae. 10, 17-20.

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem: tránstulit illos per Mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiám. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdi ne inferórum edúxit illos. Ideo justí tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter, Dómine, Deus noster.

S e c r e t a

Concéde nobis, omnipotens Deus: ut his munéribus, quae in sanctórum tuórum Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii honóre deférimus, et te pla-

M o d l i t b a

Svaté vyznavačství, Pane, svatých tvých Nazaria, Celsa, Viktora a Inocence nechť nás chrání a ráčí vyprositi pomoc pro naši křehkost. Skrže Pána našeho Ježíše Krista...

Č t e n í

z knihy Moudrosti. 10.

Zjednal Bůh správedlivým za jejich práci mzdu, a provedl je cestou podivuhodnou: byl jim stínidlem ve dne a hvězdným světlem v noci. Přepřavil je přes moře Rudé a provedl je spoustou vodstva. Nepřátele však jejich ztopil v moři, a z tůní hlubokých zase vyvrhl je. A tak správedliví obrali bezbožné, i zpívali, Pane, tvému svatému jménu, a tvou vítěznou ruku chválili svorně, Pane, Bože náš.

T i c h á m o d l i t b a

Uděl nám, všemohoucí Bože, abychom těmito dary, které jsme na počest svatých tvých Nazaria, Celsa, Viktora a Inocence přinesli, i tobě se líbili,

cémus exhibitis, et nos když jsme je předložili, i
vificémur accéptis. Per sebe oživili, když jsme je
Dóminum . . . přijali. Skrže Pána . . .

Postcommunio

Sanctórum Nazárii, Celsi,
Victóris et Innocéntii, Dó-
mine, intercessióne pla-
cátus: praesta, quaesumus;
ut, quod temporáli cele-
brámus actióne, perpétua
salvatióne capiámus. Per
Dóminum . . .

Po přijímání

Usmířen jsa, Pane, pří-
mluvou svatých Nazaria,
Celsa, Viktora a Inocence,
uděl, prosíme, abychom,
co slavíme dočasným či-
nem, dosáhli spasením
věčným. Skrže Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

29. července

Sv. Marty

panny

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Druhá modlitba: Připomínka sv. Felixe II., papeže a mučed-
níka a Simplicia, Faustína a Beatrice, mučedníků:

Oratio

Praesta, quaesumus, Dó-
mine: ut, sicut pópulus
christiánus mártýrum tuó-
rum Felícis, Simplícii, Fau-
stíni et Beatricis, tempo-
ráli sollemnitáte congau-
det; ita perfruátur aetérna,
et quod votis célebrat,
comprehéndat efféctu.

Modlitba

Uděl, prosíme, Pane,
aby, jako se lid tvůj kře-
stánský raduje z časné
slavnosti mučedníků tvých
Felixe, Simplicia, Faustína
a Beatrice, tak požíval
věčné, a co obětí slaví,
toho vskutku dosáhl.

Třetí modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136 atd.).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 10.

In illo témpore: Intrávit
Jesus in quoddam castél-
lum: et múlier quaedam,
Martha nómine, excépit
illum in domum suam: et

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 10, 38-42.

Za onoho času Pán Je-
žíš vešel do jednoho mě-
stečka, a žena jedna jmé-
nem Marta přijala jej do
domu svého. A ta měla

huic erat soror, nómine **María**, quae étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. **Martha** autem satagébat circa frequens ministérium: quae stetit, et ait: Dómine, non est tibi curae, quod soror mea reliquit me solam ministráte? Dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens dixit illi Dóminus: **Martha**, solícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium. **María** óptimam partem elégit, quae non auferétur ab ea.

Připomínka svatých mučedníků:

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, pro sanctórum mártýrum tuórum **Felícis**, **Simplícii**, **Faustíni** et **Beatrícis** commemoratióne deférimus, suppliciter deprecántes: ut indulgéntiam nobis páriter cónferant, et salútem.

Připomínka svatých mučedníků:

Postcommunio

Praesta, quaésumus, omnípotens Deus: ut sanctórum mártýrum tuórum **Felícis**, **Simplícii**, **Faustíni** et **Beatrícis** coeléstibus mystériis celebráta sollémnitas indulgéntiam nobis tuae propitiatiónis acquirat.

Může se také sloužiti mše sv. ke cti svatých mučedníků: mše „Sapientiam“ (str. 25*); modlitby z předchozí mše: připomínka sv. Marty ze mše „Dilexisti“ (str. 73* atd.).

sestru jménem **Marii**, která posadivši se k nohám Páně, poslouchala slova jeho. Ale **Marta** zabírala se hojnou obsluhou; přistoupivši pak k němu pravila: „Pane, nedbáš-li toho, že sestra má nechala mě samu sloužiti? Řekni jí tedy, ať mi pomůže.“ Ježíš však odpověděv, řekl jí: „**Marto**, **Marto**, pečlivá jsi a znepokojuješ se ve mnoha věcech, ale jednoho jest potřebí. **Maria** nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní.“

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, obětiny na památku svatých mučedníků tvých **Felixe**, **Simplicia**, **Faustina** a **Beatrice**, pokorně prosíme, aby nám zjednaly zároveň odpuštění i spásu.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nebeskými tajemstvími oslavený svátek svatých mučedníků tvých **Felixe**, **Simplicia**, **Faustina** a **Beatrice** získal nám odpuštění tvého slitování.

30. července

Sv. Abdona a Sennena

mučedníků, † 250 v Římě

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui sanctis tuis
Abdon et Sennen ad hanc
glóriam veniéndi copiósus
munus grátiae contulisti:
da fámulis tuis suórum
véniám peccatórum: ut,
Sanctórum tuórum inter-
cedéntibus méritis, ab
ómnibus mereántur ad-
versitatibus liberári. Per
Dóminum . . .

Druhé modlitby: za přímlovu Svatých (str. 136 atd.), třetí:
dle libosti.

Lectio

Epístolae beáti Pauli Apó-
stoli ad Corínthios 2. cap.
6, 4-10.

Fratres: Exhibeámus
nosmetipsos sicut Dei mi-
nistros in multa paciéntia,
in tribulatióibus, in ne-
cessitatibus, in angústiiis,
in plagis, in carcéribus, in
seditiúnibus, in labóribus,
in vigíliis, in jejúniis, in
castitate, in sciéntia, in
longanimitate, in suavi-
tate, in Spíritu Sancto, in
caritate non ficta, in verbo
veritátis, in virtúte Dei,
per arma justítiae a dextris
et a sinístris, per glóriam
et ignobilitátem, per in-
fámiam et bonam famam:

Modlitba

Bože, jenž jsi svatým
svým Abdonu a Sennenovi
udělil hojný dar milosti,
aby dosáhli takové slávy,
dej služebníkům svým od-
puštění jejich lříchů, aby
si na přímlovu zásluh
Svatých tvých zasloužili
býti ze všech protivén-
ství vysvobození. Skrze
Pána našeho . . .

Čtení

z druhého listu sv. Apo-
stola Pavla ke Korint-
ským 6, 4-10.

Bratři: Prokazujme se
jako služebníci Boží mno-
hou trpělivostí v souže-
ních, v nesnázích, v úzko-
stech, v ranách, v žalářích,
v nepokojích, v námahách,
v bděních, v postech, čisto-
tou, poznáním, shovíva-
ností, dobrotivostí, Du-
chem Svatým, láskou ne-
lřčenou, slovem pravdy,
mocí Boží, zbrojí spravedl-
nosti v pravo i v levo, za
pocty i potupy, při zlé i
dobré pověsti, jako svůd-
cové a jsouce pravdo-
mluvní, jako neznámí a

ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vivimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudétes: sicut egétes, multos autem locupletátes: tamquam nihil habétes, et ómnia possidétes.

Allelúja, allelúja. V. Sap. 3, 1. Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae. Allelúja.

Evangelium (str. 976).
Tichá modlitba (str. 814).
K přijímání (str. 986).

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatióem mystérii, et vítia nostra purgéntur: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Abdon et Sennen, justa desidéria compleántur. Per Dóminum . . .

jsouce dobře známi, jako umírající, a hle žijeme, jako trestaní, ale nejsouce usmrcováni, jako smutní, ale vždy se radující, jako chudí, ale mnohé obohacující, jako nic nemající, ale všemi věcmi vládnouce.

Křesťanství vyžaduje na svých vyznavačích dokonalého ovládnání sebe; za všech okolností získávají zásluhy pro nebe.

Aleluja, aleluja. V. Moudr. 3, 1. Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a mučidlo smrti nedotkne se jich. Aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Působením tohoto tajemství, Pane, nechť jsou i naše hříchy shlazeny i správná přání na přímluvu svatých mučedníků tvých Abdon a Sennena vyplněna. Skrze Pána . . .

31. července

Sv. Ignáce

v y z n a v a č e, † 1556 v Ř í m ě

Introitus. Philip. 2. Vstup. Filippen. 2, 10-11.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 5, 12-13. Gloriabúntur in te

Ve jménu Ježíšově nechť poklekne veškeré koleno, nebešťanů, pozemšťanů i pekelníků, a každý jazyk ať vyznává, že Pán Ježíš Kristus je ve slávě Boha Otce. Ž. 5, 12-13. Honsiti se budou tebou všichni,

omnes, qui diligunt nomen tuum: quóniam tu benedices justo. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui ad majorem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsidió militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut, ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in coelis. Per Dóminum . . .

Čtení (str. 17*).

Stupňový zpěv atd. (str. 54*).

Evangelium (str. 851).

Obětování (str. 55*).

Secreta

Adsint, Dómine Deus, oblatiónibus nostris sancti Ignátii benígna suffrágia: ut sacrosáncta mystéria, in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti, nos quoque in veritate sanctificent. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Luc. 12, 49.

Ignem veni mittere in terram, et quid volo, nisi ut accendátur?

Postcommunio

Laudis hóstia, Dómine, quam pro sancto Ignátio grátias ágéntes obtúlimus, ad perpétuam nos majestátis tuae laudatiónem, ejus intercessióne perdúcat. Per Dóminum . . .

kteři milují tvé jméno, neboť ty žehnáš spravedlivému. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi k šíření větší slávy svého jména posílil Církev bojující působením svatého Ignáce novou zálohou, uděl, abychom jeho pomocí a následováním bojujíce na zemi, zasloužili si s ním býti korunováni v nebi. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Pane Bože, nechť obětiny naše provázejí dobrotivé přímlyvy svatého Ignáce, aby přesvatá tajemství, v něž si uložil zřídlo veškeré svatosti, také nás vpravdě posvětila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

K přijímání. Luk. 12.

Oheň na zemi přišel jsem seslati, a co chci, než aby se vznítíl?

Po přijímání

Obět chvály, Pane, kterou jsme s díkůčiněním za svatého Ignáce přinesli, nechť nás na jeho přímlyvu dovede k věčné chvále tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

1. srpna

Sv. Petra v okovech

Mše sv. (str. 1019), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illáesum abire fecísti: nostrórum, quaesumus, absolve víncula peccatórum; et ómnia mala a nobis propitiátus exciúde. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Pavla (str. 809).

Připomínka sv. mučed. Machabejských:

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Petra Apoštola, okovů zba-veného, neporušeného vyvedl, prosíme, abys rozvázal okovy našich hříchů a všecko zlé od nás mi-lostivě vzdálil. Skrže Pá-clúde. Per Dóminum . . . na našeho . . .

O r a t i o

Fratérna nos, Dómine, Mártýrum tuórum coróna laetíficet: quae et fidei nostrae praébeat increménta virtútum, et múltiplici nos suffrágio conso-létur. Per Dóminum . . .

Epištola Skut. ap. 12, 1-11 (str. 1020).

Stupňový zpěv (str. 756).

M o d l i t b a

Nechť bratrský zástup, Pane, mučedníků tvých nás obšťastní, který nechť i víře naší dodá přírůstek ctností i těší nás mnohou přímlovou. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

Allelúja, allelúja. V. Sol-ve, jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas: qui facis, ut páteant coeléstia regna beátis. Allelúja.

Evangelium Mat. 16, 13-19 (str. 811).

Et dicitur Credo.

Obětování Ž. 44, 17-18 (str. 865).

Aleluja, aleluja. V. Petře, rozvaž na rozkaz Boží řetězy zemské, jenž otví-ráš blaženým brány ne-beské. Aleluja.

Říká se Credo.

S e c r e t a

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium, intercedénte beáto Petro Apóstolo tuo, vivíficet nos semper et múniat. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Pavla (str. 812).

T i c h á m o d l i t b a

Přinesená tobě, Pane, oběť, nechť na přímlovu sv. Petra, Apoštola tvého, nás stále oživuje a chrání. Skrže Pána . . .

Připomínka svatých mučedníků:

S e c r e t a	Tichá modlitba
Mystéria tua, Dómine, pro sanctórum Mártyrum tuórum honóre, devóta mente tractémus: quibus et praesídium nobis crescat et gáudium. Per Dóminum.	Nechť tajemství tvá, Pane, ke cti svatých mu- čedníků se zbožnou ko- náme myslí, jimiž ať nám vzrůstá i pomoc i radost. Skrze Pána . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

K přijímání Mat. 16, 18 (str. 813).

P o s t c o m m u n i o	P o p ř i j í m á n í
Córpore sacri et pre- tiósi Sánguine repléti li- bámine, quaesumus, Dó- mine, Deus noster: ut, quod pia devotióne géri- mus, certa redemptióne capiámus. Per eúndem Dóminum nostrum . . .	Nasyceň jsouce oběti Těla svatého a drahocen- né Krve, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, co se zbožnou oddaností koná- me, zajistěným vykouve- ním dosáhli. Skrze téhož Pána našeho . . .

Připomínka sv. Pavla (str. 1024).

Připomínka sv. mučedníků:

P o s t c o m m u n i o	P o p ř i j í m á n í
Praesta, quaesumus, om- nípotens Deus: ut, quo- rum memóriam sacraméti participatióne recólimus, fidem quoque proficiéndo sectémur. Per Dóminum.	Uděľ, prosíme, všemo- houcí Bože, abychom, je- jichž památku účastí na svátosti slavíme, také víru prospíváním následovali. Skrze Pána . . .

2. srpna

Sv. Alfonsa Marie z Liguori

biskupa a vyznavače, † 1787 v Pagani
v Itálii

Introitus. Luc. 4, 18.

Spiritus Dómini super
me, propter quod unxit

Vstup. Luk. 4, 18.

Duch Páně nade mnou;
proto pomazal mne a po-

me: evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contritos corde. Ps. 77, 1. Atténdite, pópule meus, legem meam, inclináte aurem vestram in verba oris mei. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui per beátum Alphónsum Mariám Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: quaesumus; ut, ejus salutaribus mónitis edócti, et exémplicis roboráti, ad te pervenire feliciter valeámus. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze

Léctio

Epístolae beáti Pauli Ap. ad Timótheum. 2 cap. 2.

Caríssime: Confortáre in grátia, quae est in Christo Jesu: et quae audísti a me per multos testes, haec comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére. Labóra, sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo, implicat se négótiis saeculáribus, ut ei pláceat, cui se probávit. Nam et qui certat in agóne, non coronátur, nisi legítimé certáverit. Laborántem agricolam opórtet primum de frúctibus percípere. Intél-

slal mě kázati Evangelium chudým, uzdravovat zkroušené srdcem. Ž. 77, 1. Lide můj, pozorně naslouchej zákonu mému, nakloň ucho své k slovům úst mých. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi skrze svatého Alfonsa Marii, vyznavače svého a biskupa, zaníceného horlivostí o duše, Církev svou novým Řádem obohatil, prosíme, abychom, jeho spasným napomínáním poučení a příklady posílení, k tobě se šťastně dostatí mohli. Skrze Pána našeho . . .

mše „Sacerdotes Dei“, str. 9*).

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 2, 1-7.

Nejmilejší, posilňuj se v milosti, která jest v Kristu Ježíši, a co jsi uslyšel ode mne před mnoha svědky, to svěřuj lidem věrným, kteří budou způsobí také jiné učiti. Spolu snášej utrpení jako dobrý bojovník Krista Ježíše. Žádný bojovník Boží, nezaplétá se do záležitosti života, aby se zalíbil vojevůdci. Vždyť ani ten, jenž zápasí o závod, nebývá ověnčen, nezapasil-li náležitě. Rolník, jenž se lopotí, má předem bráti

lige quae dico: dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intellectum.

Graduale. Ps. 118, 52-53.

Memor fui judiciórum tuórum a saeculo, Dómine, et consolátus sum: deféctio ténuít me pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. Ps. 39, 11. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: verítatem tuam, et salutáre tuum dixi.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 49, 3-4. Ipse est diréctus divínitus in poeniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis: et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus; et in diébus peccatórum corrobórávit pietátem. Allelúja.

Evangelium Luk. 10, 1-9 (str. 851).

Offertórium
Prov. 3, 9 et 27.

Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum da ei. Noli prohibére benefácere eum, qui potest: si vales, et ipse benefac.

Secreta

Coelésti, Dómine Jesu Christe, sacrificii igne corda nostra in odórem suavítatis exúre, qui beáto Alphónso Maríae tribuísti et haec mystéria celebrá-

užitek. Rozuměj, co pravím. Dá ti zajisté Pán porozumění ve všem.

Stupňový zpěv. Ž. 118.

Byl jsem pamětliv od věkých soudů tvých, Pane, a dostalo se mi útěchy. Zmocnilo se mne horlení nad hříšníky, kteří opouštějí zákon tvůj. Ž. 39, 11. Spravedlnost tvou neskrýval jsem v srdci svém, a mluvil jsem o věrnosti tvé a tvé pomoci.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 49, 3-4. On byl od Boha poslán ku pokání lidu i odstranil ohavnosti bezbožnosti. Srdce jeho směřovalo k Pánu, a za dnů hříchů držel se pevně zbožnosti. Aleluja.

Obětování
Přísl. 3, 9 a 27.

Uctívej Pána majetkem svým a dávej mu z prvotin všech plodů svých. Nebraň v dobročinnosti tomu, kdo může; můžeš-li, i sám čiň dobrodiní.

Tichá modlitba

Sežehni, Pane Ježíši Kriste, k líbezné vůni srdce naše ohněm nebeské oběti, jenž jsi svatému Alfonsu Marii udělil i slaviti tato tajemství i tobě

re, et per eadem hostiam skrže ně sebe sama za
tibi sanctam seipsum ex- oběť svatou se vydati.
hibere. Qui vivis et re- Jenž žiješ a kraluješ s Bo-
gnas cum Deo Patre... hem Otcem . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze mše „Sacerdotes Dei“, str. 12*).

Communio. Eccli. 50. K přijímání. Sir. 50, 1a9.

Sacerdos magnus, qui Kněz veliký, který za
in vita sua suffulsit do- života svého podepřel
mum, et in diebus suis dům, a za dnů svých u-
corroboravit templum, qua- pevnil chrám; jako svítící
si ignis effulgens, et thus oheň a jako kadidlo ho-
ardens in igne. řící v ohni.

Postcommunio

Deus, qui beatum Al- Po přijímání
phonsum Mariam Confes- Bože, jenž jsi svatého
sorem tuum atque Pontí- Alfonsa Marii, vyznavače
ficem, fidelem divini my- svého a biskupa, učinil
sterii dispensátorem, et věrným rozdavačem a hla-
praecónem effecisti: ejus satelem božského tajem-
méritis, precibusque con- ství, uděl pro jeho zásluhy
céde; ut fideles tui et fre- a na jeho přimluvy, aby
quenter percipiant, et per- tvoji věrní i často je při-
cipiéndó sine fine collaú- jímali i přijetím bez u-
dent. Per Dóminum . . . stání chválili. Skrže Pána
našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Štěpána (ze mše „Sacerdotes Dei“, str. 12*).

2. srpna

Sv. Štěpána I.

papeže a mučedníka, † 257

Introitus. Ps. 131, 16. Vstup. Ž. 131, 16.

Sacerdotes ejus induam Kněze jeho odím spá-
salutári, et Sancti ejus sou, a Svatí jeho budou
exsultatióne exsultábunt. radostí plesat. Ž. tamt. 1.
Ps. ib., 1. Meménto, Dómine, Pamětliv buď, Pane, Da-
David: et omnis mansue- vida a veškeré zbožnosti
túdinis ejus. V. Glória jeho. V. Sláva Otcí i
Patri . . . Synu i Duchu . . .

Modlitba (ze mše „Sacerdotes Dei“, str. 9*).

Léctio

Actuum Apostolorum
cap. 20, 17-21.

In diébus illis: A Miletu Paulus mittens Éphesum, vocávit majóres natu Ecclésiae. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Ásiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérvians Dómino cum omni humilitáte, et lácrymis, et tentatióibus, quae mihi accidérunt ex insídiis Judaeórum: quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judaeis, atque Gentílibus in Deum poeniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum.

Stupňový zpěv (str. 41*).

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

Obětování Ž. 83, 21-22 (str. 11*).

Tichá modlitba (str. 12*).

K přijímání (str. 763).

Po přijímání (str. 12*).

Čtení

ze skutků apoštolských
20, 17-21.

Z Miletu poslal Pavel do Efesu a povolal k sobě starší církve. A když k němu přišli a spolu byli, řekl k nim: „Vy víte, kterak jsem byl s vámi po všechen čas od prvního dne, kdy jsem vstoupil do Asie, slouže Pánu s veškerou pokorou a se slzami i zkouškami, které se mi přihodily z úkladů židovských, kterak jsem nic nepominul z věcí užitečných, abych vám jich neoznámil a vás neučil veřejně i po domech, zapřísahaje židy i pohany, aby se k Bohu obrátili a uvěřili v Pána našeho Ježíše Krista.

Každý papež vykonává úlohy Apoštolů, proto i jejich život podobá se úplně životu Apoštolů.

3. srpna

Nalezení ostatků sv. Štěpána

prvomučedníka

Mše sv. z 26. prosince (str. 782).

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et ini-

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, následovati, co uctíváme, abychom se učili i ne-

micos diligere: quia ejus Inventionem celebramus, qui novit etiam pro persecutoribus exorare, Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit etc.

přátele milovati, ježto slavíme Nalezení toho, jenž i za pronásledovatele přimlouvati se uměl u Pána našeho Ježíše Krista, Sy-mlouvati se uměl u Pána našeho Ježíše Krista, Sy-Christum, Filium tuum: na tvého, jenž s tebou žije . . .

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

4. srpna

Sv. Dominika

vyznavače, Zakladatele Řádu
† 1221 v Bologni

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui Ecclesiam tuam beati Dominici Confessoris tui illuminare dignatus es meritis et doctrinis: concede, ut ejus intercessionem temporalibus non destituatur auxiliis, et spiritalibus semper proficiat incrementis. Per Dominum . . .

Epištola 2 Tim. 4, 1-8 (str. 48*).

Stupňový zpěv (str. 54*).

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).

Obětování Z. 88, 25 (str. 55*).

Secreta

Munera tibi, Domine, dicata sanctifica: ut meritis beati Dominici Confessoris tui, nobis proficiant ad medelam. Per Dominum . . .

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 51*).

Postcommunio

Concede, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui

Modlitba

Bože, jenž jsi Církev svou ráčil osvítiti zásluhami a naukami svatého Dominika, vyznavače svého, uděl, aby na jeho přimluvu nepostrádala časné pomoci a prospívala vždycky v duchovním vzrůstu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, obětované sobě dary, aby nám pro zásluhy svatého Dominika, vyznavače tvého, prospívaly jako lék. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří

peccatorum nostrorum jsme tištěni vahou svých
 pondere prémimur, beati hříchů, byli na přímluvu
 Domínici Confessoris tui svatého Dominika, vyzna-
 patrocínio sublevémur. Per vače tvého, pozvednutí.
 Dóminum Skrze Pána našeho

5. srpna

Posvěcení chrámu Panny Marie Sněžné

Mše „Salve, sancta Parens“ (str. 96*).

Et dicitur Credo. Říká se Credo.
 Preface: o nejbl. P. Marii (str. 40).

6. srpna

Proměnění Pána našeho Ježíše Krista

Introitus. Ps. 76, 19.

Illuxérunt coruscationes
 tuae orbi terrae: commóta
 est, et contrémuit terra.
 Ps. 83, 2-3. Quam dilécta
 tabernacula tua, Dómine
 virtútum; concupiscit, et
 déficit ánima mea in átria
 Dómini. V. Glória Patri . . .

O r a t i o

Deus, qui fidei sacra-
 ménta, in Unigéniti tui
 gloriósa Transfiguratióne,
 patrum testimónio robo-
 rásti, et adoptiόνem filió-
 rum perféctam, voce de-
 lápsa in nube lúcida, mi-
 rabíliter praesignásti: con-
 céde propítius; ut ipsius
 Regis glóriae nos cohae-
 rédes efficias, et ejúsdem
 glóriae tríbuas esse con-
 sórtes. Per eúmdem Dó-
 minum . . .

Připomínka sv. mučedníků Xysta II. a druhů (ze mše „Sapien-
 tiam“, str. 25*).

Vstup. Ž. 76, 19.

Blesky tvé ozařovaly
 okresek zemský, země se
 otrásala a chvěla. Ž. 83,
 2-3. Jak milé jsou příbytky
 tvé, Pane zástupů. Duše
 má touží, Pane, a prahne
 po tvých síních. V. Sláva
 Otcí i Synu . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi tajemství
 víry při slavném Promě-
 nění Jednorozeného svého
 svědectvím otců posílil
 a dokonalé přijetí za syny
 hlasem s oblaku světlého
 podivuhodně předznačil,
 učň nás milostivě spolu-
 dědici tohoto Krále slávy
 a dej, abychom se stali
 účastníky téhož slávy.
 Skrze téhož Pána našeho
 Ježíše Krista, Syna tvého,
 jenž s tebou žije . . .

Léctio

Epístolae beáti Petri Apóstoli 2. c. 1, 16-19.

Caríssimi: Non doctas fábulas secúti notam féci-mus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et praeséntiam: sed speculatóres facti illius magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácu, ipsum audíte. Et hanc vocem nos audívimus de coelo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermómem: cui bene fácitis attendétes, quasi lucérnae lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúCIFER oriátur in córdibus vestris.

Graduale

Ps. 44, 3 et 2.

Speciósus forma prae filiis hóinúm: diffúsa est grátia in lábiis tuis. V. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Allelúja allelúja. V. Sap. 7, 26. Candor est lucis aetérnae, spéculum sine mácula, et imágo bonitátis illius. Allelúja.

Evangelium Mat. 17, 1-9 (str. 221).

Čtení

z druhého listu sv. Petra Apoštola 1, 16-19.

Nejmilejší, moc a příchod Pána našeho, Ježíše Krista, oznámili jsme vám, ne že bychom následovali umělých bájí, ale že jsme se stali svědky jeho velebnosti. Obdržel zajisté od Boha Otce čest i slávu, když se stal k němu takovýto hlas od velikolepé slávy: „Tento jest Syn můj milý, v němž jsem si zalíbil. Jeho poslouchejte.“ A tento hlas s nebe přišlý my jsme slyšeli, když jsme byli s ním na hoře svaté. Také máme pevnější slovo prorocké, a vy dobře činite, dbáte-li ho jako svíce svítící na místě temném, až den zasvitne a denice vzejde v srdcích vašich.

Stupňový zpěv

Ž. 44, 3 a 2.

Podobou jsi krásnější než synové lidští, milost se rozlévá na rtech tvých. V. Srdce mé kypí krásnými slovy, dílo své věnuji Králi.

Aleluja, aleluja. V. Moudr. 7, 26. Je odleskem věčného světla, zrcadlo bez poskvrny a obraz dobrotivosti jeho. Aleluja.

Offertorium. Ps. 111, 3. Obětování. Ž. 111, 3.

Glória et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi, allelúja.

Sláva a bohatství je v domě jeho, a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův, aleluja.

Secreta

Obláta, quáesumus, Dómine, múnera, gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica: nosque a peccatórum máculis, splendóribus ipsíus illustratiónis emúnda. Per eúndem Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Obětované dary, prosíme, Pane, posvěť slavným Proměněním Jednorozeného svého; nás pak od skvrn hříchů leskem jeho jasnosti osvěť. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije...

Communio. Matth. 17, 9.

Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

K přijímání. Mat. 17, 9.

Neříkejte nikomu o vidění, které jste viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut sacrosáncta Fílii tui Transfiguratiónis mystéria, quae sollémni celebrámus officio, purificátae mentis intelligéntia consequámur. Per eúndem Dóminum...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom přesvatá tajemství Proměnění Syna tvého, která jsme slavnou oslavovali službou, postřehli vnímáním očistěné mysli. Skrze téhož Pána našeho...

7. srpna

Sv. Kajetána

vyznavače, † 1547 v Neapoli

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis,

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Kajetánu, vyznavači svému, udělil, aby napodobil způsob apoštolského ži-

ejus intercessióne et exémplo, in te semper confídere, et sola coeléstia desideráre. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. bisk. a mučed. Donata:

Oratio

Deus, tuórum glória sacerdotum: praesta, quaesumus; ut sancti Mártiris tui et Episcopi Donáti, cuius festa gérimus, sentiámus auxiliúm. Per Dóminum nostrum . . .

Evangelium Mat. 6, 24-33 (str. 688).

Tichá modlitba (str. 59*).

Připomínka sv. Donata:

Secreta

Praesta, quaesumus, Dómine: ut sancti Mártiris tui et Episcopi Donáti intercessióne, quem ad laudem nóminis tui dicátis munéribus honorámus, piaie nobis fructus devotiónis accréscať. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání (str. 59*).

Připomínka sv. Donata:

Postcommunio

Omnípotens et misericors Deus, qui nos sacramentórum tuórum et partícipes éfficis, et ministros: praesta, quaesumus; ut, intercedénte beáto Donáto Mártyre tuo atque Pontífice, ejúsdem proficiámus et fidei consórtio, et digno servítio. Per Dóminum nostrum . . .

vota, dej nám na jeho přímľuvu a jeho příkladem v tebe stále doufati a toužiti jenom po nebeských věcech. Skrže Pána . . .

Modlitba

Bože, slávo svých kněží, uděl, prosíme, abychom pocítili pomoc svatého mučedníka tvého a biskupa Donata, jehož svátek slavíme. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Uděi, prosíme, Pane, aby na přímľuvu svatého mučedníka tvého a biskupa Donata, ježž k slávě jména tvého uctíváme obětovanými dary, plod zbožné oddanosti nám vzrostl. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž nás činíš i podílňky i přísluhovatelé svých svátostí, uděl, prosíme, abychom na přímľuvu svatého Donata, mučedníka tvého a biskupa, prospivali i společenstvím v jeho víře i jeho hodnou službou. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

8. srpna

Sv. Cyriaka, Larga a Smaragda

mučedníků, † 309 v Římě

Introitus. Ps. 33, 10-11. Vstup. Ž. 33, 10-11.

Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: dívites eguérunt, et esuriérunt: inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono. Ps. ib. 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto . . .

Bojte se Pána, všichni Svatí jeho, neboť nic neschází těm, kteří se ho bojí. Boháči trpívají nedostatek a hlad, ale ti, kteří vyhledávají Pána, nemívají nedostatek v ničem dobrém. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti budu Pánu v každém čase, vždy bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyriaci, Largi et Smarágdi sollemnítate laetíficas: concéde propítius; ut, quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž nás oblažuješ výroční slavností svatých mučedníků svých Cyriaka, Larga a Smaragda, uděl milostivě, abychom, jejichž narozeniny slavíme, také ctnost utrpení následovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Druhé modlitby: za přímluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Apóst. ad Thessalonicénses 1. cap. 2, 13-16.

Fratres: Grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cum accepissetis a nobis verbum audítus Dei, accepístis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est vere) ver-

Č t e n í

z prvního listu sv. Apošt. Pavla k Thessalonským 2, 13-16.

Bratři: Děkujeme Bohu bez ustání, že obdrževše od nás slovo Evangelia Božího, přijali jste je nikoli jako slovo lidské, nýbrž, jakož jest v pravdě, jako slovo Boží, jež také

bum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. Vos enim imitatores facti estis, fratres, Ecclesiarum Dei, quae sunt in Iudaea in Christo Jesu: quia eadem passi estis et vos a contribulibus vestris, sicut et ipsi a Iudaeis: qui et Dominum occiderunt Jesum et Prophetas, et nos persecuti sunt, et Deo non placent, et omnibus hominibus adversantur; prohibentes nos gentibus loqui, ut salvae fiant, ut impleant peccata sua semper: pervenit enim ira Dei super illos usque in finem.

Graduale. Ps. 33, 10 et 11.

Time Domini, omnes Sancti ejus: quoniam nihil deest timentibus eum. V. Inquirentes autem Dominum, non deficient omni bono.

Alleluja, alleluja. V. Sap. 3, 7. Fulgebunt justi, et tamquam scintillae in arundine discurrent in aeternam. Alleluja.

Evangelium (str. 761).

Obětování Ž. 31, 11 (str. 38*).

Tichá modlitba (str. 19*).

Communio. Marc. 16, 17.

Signa autem eos, qui in me credunt, haec sequentur: daemonia ejicient: super aegros manus imponent, et bene habebunt.

Po přijímání (str. 19*).

působivým se jeví ve vás, kteří věříte. Neboť vy, bratři, stali jste se následovníky církví Božích, které jsou v Judsku v Kristu Ježíši; totéž zajisté utrpěli jste od svých soukmenovců, jak i oni od židů, kteří i Pána Ježíše zabili i proroky, a nás pronásledovali, a Bohu se nezalibují a všem lidem se staví na odpor, bráníce nám kázati pohanům, by spaseni byli, aby jen stále naplňovali míru hříchů svých; přišel však na ně hněv Boží k vrcholu.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Bojte se Pána, všichni Svatí jeho, neboť nic neschází těm, kteří se ho bojí. V. Ti, kteří hledají Pána, nemívají nedostatek v ničem dobrém.

Aleluja, aleluja. V. Moudr. 3, 7. Stkvíti se budou spravedliví, a jako jiskry strniskem poběží na věky. Aleluja.

K přijímání. Marek. 16.

Těch pak kteří uvěří, následovati budou tato znamení: zlé duchy budou vymítati, na nemocné budou ruce vzkládati a ti se uzdraví.

9. srpna

Sv. Jana Marie Vianneye

v y z n a v a ě, † 1859 v A r s u u L y o n u

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

Omnípotens et miséricors Deus, qui sanctum Joánnem Mariám pastoráli stúdio et jugi oratiónis ac paeniténtiae ardóre mirátilem effecísti: da, quáesumus; ut, ejus exémplo et intercessióne, ánimas fratrum lucrári Christo, et cum eis aetérnam glóriam cónsequi valeámus. Per eúndem Dóm.

M o d l i t b a

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž jsi svatého Jana Marii učinil obdivuhodným horlivostí pastýřskou a zápalem pro ustavičnou modlitbu a pokání, dej, prosíme, abychom jeho příkladem a na jeho přímluvu dovedli získávati pro Krista duše bratří a s nimi dosáhnouti slávy věčné. Skrze téhož Pána.

Připomínka: svatvečera sv. Vavřince a sv. Romana (modlitby z násl. mše) Na konci Evangelium ze svatvečera sv. Vavřince (viz násl. mši).

9. srpna

Svatvečer sv. Vavřince

m u ě d n í k a

Introitus. Ps. 111, 9.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in saeculum saeculi: cornu ejus exaltábitur in glória. Ps. ib. 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Glória Patri.

Vstup. Ž. 111, 9.

Velmi štědře dává chudým. Spravedlnost jeho zůstává na věky věkův, roh jeho vzrůstá ve slávě. Ž. tamt. 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána, který v přikázáních jeho si velice libuje. V. Sláva Otci..

O r a t i o

Adésto, Dómine, supplicatió nibus nostris: et intercessióne beáti Laurentii Mártýris tui, cujus praevenimus festivitátem,

M o d l i t b a

Pane, ujmí se snažných proseb našich, a na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, jehož slavnosti předem vzpo-

perpétuam nobis misericórdiam benignus impénde. Per Dóminum . . .

Připomínka: svatého Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a svatého Romana, mučedníka:

Oratio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beato Romano Mártýre tuo, et a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, et a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dóminum . . .

Epištola Sir. 51, 1-8 a 12 (str. 64*).

Graduale. Ps. 111, 9 et 2.

Dispérsit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in saeculum saeculi. V. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

Offertorium. Job. 16, 20.

Oratio mea munda est: et ideo peto, ut detur locus voci meae in coelo: quia ibi est iudex meus, et conscius meus in excelsis: ascéndat ad Dóminum deprecatio mea.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas tibi offerimus, propitius súscipe: et intercedente beato Lauréntio Mártýre tuo, víncula peccatorum nostrorum absólve. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli na přímluvu svatého Romana, mučedníka tvého, ode všech protivenství vysvobozeni na těle a od zlých myšlenek očistěni na duši. Skrze Pána . . .

Stupňový zpěv. Ž. 111.

Velmi štědře dává chudým; spravedlnost jeho zůstává na věky věkův. V. Mocné na zemi bude símě jeho, rod spravedlivých dojde požehnání.

Obětování. Job. 16, 20.

Modlitba má je čistá a proto prosím, aby byl připuštěn hlas můj v nebi, neboť tam jest soudce můj, a ten, jenž bude mi svědčit, je na výsostech. Nechť stoupá modlitba má k Pánu.

Tichá modlitba

Přijmi milostivě, Pane, obětiny, které ti přinášíme, a na přímluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, pouta našich hříchů rozvaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a sv. Romana:

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus, Dómine, precibusque susceptis, et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum . . .

K přijímání Mat. 16, 24 (str. 15*).

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očist' a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého . . .

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine, Deus noster; ut, sicut beáti Lauréntii Mártýris tui commemoratióne, temporáli gratulamur officio; ita perpétuo laetémur aspéctu. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Jana Marie Vianneye (viz předchozí mši) a sv. Romana (str. 949).

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, jako se při vzpomínce svatého Vavřince, mučedníka tvého, těšíme z časně slavnosti, tak se radovali z věčného pohlížení. Skrze Pána . . .

10. srpna

Sv. Vavřince

mučedníka, † 258

Introitus. Ps. 95, 6.

Vstup. Ž. 95, 6.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctuejus: sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ib., 1. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. V. Glória Patri . . .

Chvála a krása před tváří jeho, svatost a velebnost ve svatyni jeho. Ž. tamt. 1. Zpívejte Pánu píseň novou, zpívejte Pánu všechny země. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svátému . . .

Oratio

Da nobis, quaesumus, omnipotens Deus, vitiórum nostrórum flammam exstinguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom uhasili plameny svých vášní, jenž jsi svátému Vavřinci udělil, by přemohl

suórum incéndia superáre.
Per Dóminum...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios 2 cap. 9, 6-10.

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet. Unusquisque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem díligit Deus. Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut in ómnibus semper omnem sufficientiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in saeculum saeculi. Qui autem administrat semen seminánti: et panem ad manducándum praestábit, et multiplicábit semen vestrum, et augébit incrementa frugum justítiae vestrae.

Graduale. Ps. 16, 3.

Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. V. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Allelúja, allelúja. V. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est: qui

žáry svých muk. Skrze Pána našeho...

Čtení

z druhého listu sv. Apóstola Pavla ke Korintským 9, 6-10.

Bratři, kdo rozsévá skoupě, skoupě též bude žnouti, a kdo rozsévá hojně, hojně též žnouti bude. Každý dej tak, jak si byl uložil ve svém srdci, nikoli se zármutkem aneb z donucení, neboť Bůh miluje veselého dárce. Bůh pak má moc všelikou milost hojně vylíti na vás, abyste, majíce ve všem vždycky veškeren dostatek, byli v hojnosti ke každému skutku dobrému, jakož psáno jest: „Rozdělil, dal chudým, spravedlnost jeho zůstává na věky.“ Ten pak, jenž dává símě rozsevači a chléb k jídlu, poskytne a rozmnoží vaše símě a dá vzrůst plodům vaší spravedlnosti.

Stupňový zpěv. Ž. 16, 3.

Zkoumal jsi, Pane, srdce mé a vyšetřoval jsi je v noci. V. Ohněm jsi mne zkoumal a nepravost nebyla na mně shledána.

Aleluja, aleluja. V. Jáhen Vavřinec dobrý skutek vykonal, jenž znamením Kří-

per signum Crucis caecos že slepým vrátil světlo.
illuminávit. Allelúja. Aleluja.

Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834).

Offertorium. Ps. 95, 6. Obětování. Ž. 95, 6.

Conféssio et pulchritúdo Chvála a krása před
in conspéctu ejus: sáncti- tváří jeho, svatost a ve-
tas et magnificéntia in lebnost ve svatyni jeho.
sanctificatióne ejus.

Secreta

Áccipe, quáesumus, Dó-
mine, múnera dignánte
obláta: et beáti Lauréntii
suffragántibus méritis, ad
nostrae salútis auxiliúm
provenire concéde. Per
Dóminum ...

K přijímání Jan 12, 26 (str. 19*).

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane,
blahosklonně dary oběto-
vané a dopřej, aby pří-
mluvnými zásluhami sva-
tého Vavřince pomocí se
staly pro naši spásu. Skrze
Pána našeho ...

Postcommunio

Sacro múnere satiáti,
súpplices te, Dómine, de-
precámur: ut, quod dé-
bitae servitútis celebrá-
mus offício, intercedénte
beáto Lauréntio Mártire
tuo, salvatiónis tuae sen-
tiámus augméntum. Per
Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Nasyce ní jsouce svatým
darem, pokorně tě, Pane,
vzýváme, abychom, co sla-
bíme službou povinné pod-
danosti, toho na přimlúvu
svatého Vavřince, mučed-
níka tvého pocítíli, roz-
hojnění tvé spásy. Skrze
Pána našeho ...

11. srpna

Sv. Tiburcia a Zuzany

mučedníka, panny a mučednice
† 304 v Římě

Mše sv. „Salus autem“ (str. 29*). vyjímaje:

Oratio

Sanctórum Mártýrum
tuórum Tibúrtii et Su-
sánnae nos, Dómine, fó-
veant continuáta praesi-

Modlitba

Pane, nechť nás pod-
poruje ustavičná ochrana
svatých mučedníků tvých
Tiburcia a Zuzany, neboť

dia : quia non desinis propitius intuéri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvare. Per Dóminum... neustáváš milostivě shlížeti na ty, jimž takovým přispěním dáváš pomáhati. Skrze Pána...

Epištola Žid. 11, 33-39 (str. 817).

Secreta

Adesto, Dómine, precibus populi tui, adesto muneribus: ut, quae sacris sunt oblata mysteriis, tuorum tibi placeant intercessionis Sanctórum. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptionis aeternae: quod sit nobis, quaesumus, interveniéntibus sanctis Martýribus tuis, vitae praeséntis auxílium páriter et futúrae. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Ujmi se, Pane, proseb lidu svého, ujmi se darů, aby, které jsou obětovány při svatých tajemstvích, na přímluvu Svatých tvých se ti líbily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, záruku věčného vykoupení, která nechť nám je, prosíme, na přímluvu svatých mučedníků tvých pomocí zároveň pro nynější i budoucí život. Skrze Pána našeho...

11. srpna

Sv. Filomeny

panny a mučednice

Mše sv. „Loquebar“ (str. 63*)

12. srpna

Sv. Kláry

panny, † 1253 v Assisi

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*)

13. srpna

Sv. Hippolyta a Kassiana

† 258 v Římě, † 304 v Imole, mučedníků

Mše „Salus autem“ (str. 29*), vyjímaje:

O r a t i o

Da quæsumus, omnipotens Deus: ut beatorum Mártýrum tuorum Hippolyti et Cassiáni veneranda sollémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum . . .

S e c r e t a

Réspice, Dómine, múnepópuli tui, Sanctórum festivitáte votíva: et tuæ testificátió veritátis nobis proficiat ad salútem. Per Dóminum nostrum . . .

P o s t c o m m u n i o

Sacramentórum tuorum, Dómine, commúnió sumpta nos salvet: et in tuæ veritátis luce confirmet. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatých mučedníků tvých Hippolyta a Kassiana nám rozmnožila i pobožnost i spásu. Skrze Pána našeho . . .

T i c h á m o d l i t b a

Pohlédni, Pane, na dary lidu svého, zasvěcené o svátku Svatých, a jejich dosvědčení tvé pravdy nechť nám prospívá k spáse. Skrze Pána našeho . . .

P o p ř i j í m á n í

Pane, nechť nás spasí přijetí tvých svátostí a utvrdí ve světle tvé pravdy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

14. srpna

Svatvečer Nanebevzetí blah. P. Marie

Vstup (str. 99*).

Neřlká se Gloria.

O r a t i o

Deus, qui virginálem aulam beátae Maríae, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munitos, jucúndos fácias suae interésse festivitáti. Qui vivis et regnas.

Připomínka sv. Eusebia, vyznavače.

O r a t i o

Deus, qui nos beáti

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi ráčil zvolit panenský klín za svůj příbytek, dej, prosíme, a bychom, její jsouce ochranou hájení, radostně mohli se účastniti její slavnosti. Jen žiješ a kraluješ s Bohem Otcem . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž nás svatého

Eusébie Confessoris tui Eusebia, vyznavače svého, ánnua sollemnitate laetíficas: concéde propítius; výroční slavností oblažut cujus natalítia cólimus, chom, jehož narozeniny per ejus ad te exémpla slavíme, jeho příklady k gradiámur. Per Dóminum. tobě kráčeli. Skrze Pána ..

Epištola Sir. 24, 23-31 (str. 769).

Stupňový zpěv (str. 97*). Neřká se: Aleluja atd.

Evangelium Luk. 11, 27-28 (str. 98*).

Obětování (str. 1029).

Secreta

Múnera nostra, Dómine, apud cleméntiam tuam Dei Genitrícis comméndet orátio: quam idcirco de praesénti saeculo transtulísti, ut pro peccátis nostris apud te fiduciáliter intercédat. Per eúndem Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Eusebia (str. 55*).

Preface: obyčejná.

K přijímání (str. 99*).

Postcommunio

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostrae praesídium: ut qui sanctae Dei Genitrícis festivitátem praevenímus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúndem Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Eusebia (str. 56*).

Tichá modlitba

Pane, nechť doporučí naše dary tvé milosti přímmluva Boží Rodičky, kterou jsi proto z tohoto světa převedl, aby se za hříchy naše s důvěrou u tebe přimlouvala. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

P o p ř i j í m á n í

Uděl, milosrdný Bože, pomoc naší křehkosti, abychom, kteří slavíme svatvečer svátku Rodičky Boží, přispěním její přímmlu vy povstali ze svých hříchů. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

15. srpna

Nanebevzetí blahoslav. Marie Panny

Dnes slaví Církev svatá zesnutí a slavné přijetí neposkvrněné Panny do Nebe, kdež byla korunována za Královnu Nebe i země. Od prvých dob křesťanství věřící jsou přesvědčeni, že s neposkvrněnou duší Panny bylo vzato na Nebe i její přesvaté a neporušené tělo. Není myslitelné, aby ta, která byla prostá nejen

Die 15 Augusti
IN ASSUMPTIONE B. M. V.

Duplex I classis cum Octava communi

Introitus Ap. 12, 1

Signum magnum appáruit in cælo: mûlier amicta sole, et luna sub pèdibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. Ps. 97, 1 Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit. *℣.* Glória Patri.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui Immaculátam Vírginem Mariám, Filii tui genitricem, corpore et ánima ad cælestem glóriam assumpsisti: concéde, quæsumus; ut, ad supérna semper inténti, ipsíus glóriæ mereámur esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

Léctio libri Judith

Judith 13, 22-25; 15, 10

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu, fília, a Dómino Deo excélsó, præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum nostrórum; quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédât laus tua de

ore hóminum, qui mémoires fúerint virtútis Dómini in atérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ propter angústias et tribulatióem géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

Graduale Ps. 44, 11-12 et 14 Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, et concupíscet rex pulchritúdinem tuam. *℣.* Tota decóra ingréditur fília regis, textúræ áureæ sunt amictus ejus.

Allelúja, allelúja. *℣.* Assúmpta est María in cælum: gaudet exercitus Angelórum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangelíi secúndum Lucam *P*
Luc. 1, 41-50

In illo témpore: Repléta est Spíritu Sancto Elísabeth et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatióis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio

infans in útero meo. Et be-
 áta, quæ credidísti, quón-
 iam perficiéntur ea, quæ
 dicta sunt tibi a Dómino.
 Et ait María: Magníficat
 ánima mea Dóminum; et
 exsultávit spíritus meus in
 Deo salutári meo; quia re-
 spéxit humilitátem ancíllæ
 suæ, ecce enim ex hoc be-
 átam me dicent omnes ge-
 neratiónes. Quia fecit mihi
 magna qui potens est, et
 sanctum nomen ejus, et
 misericórdia ejus a progé-
 nie in progénies timénti-
 bus eum.

Credo.

Offertorium Gen. 3, 15
 Inimicitias ponam inter te
 et mulierem, et semen tu-
 um et semen illius.

Secreta

Ascéndat ad te, Dómine,
 A nostræ devotiónis ob-
 látio, et, beatíssima Vír-

gine María in cælum as-
 súmpta intercedénte, cor-
 da nostra, caritátis igne
 succénsa, ad te júgiter ad-
 spírent. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria Virg.
 Et te in Assumptióne: quæ
 dicitur per totam Octavam in
 omnibus Missis, quæ aliam
 Præfationem non exigant,
 juxta Rubricas.

Communio Luc. 1, 48-49
 Beátam me dicent omnes
 generatiónes, quia fecit
 mihi magna qui potens
 est.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutá-
 ribus sacraméntis: da,
 quæsumus; ut, méritis et
 intercessióne beátæ Vír-
 ginis Mariæ in cælum as-
 súmptæ, ad resurrectiόνis
 glóriam perducámur. Per
 Dóminum nostrum.

Concordat cum originali approbato. In fidem, etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 1 Nov. 1950

L. † S. **Alfonsus Carinci**, Archiep. tit. Seleucien.

S. R. C. Secretarius.

IMPRIMATUR.

Ratisbonæ, die 3 Januarii 1951

Joseph Franz, Vic. Gen.

Ratisbonæ, sumptibus et typis Friderici Pustet

Printed in Germany

každého osobního, ale i dědičného hříchu a z jejíhož liliového těla utvořila Nejsv. Trojice tělo Bohočlověka, trpěla pod stejnou kletbou hříchu, jako druzí lidé. Prošla sice branou smrti, aby se ve všem podobala svému božskému Synu, ale je vyloučeno, aby její tělo až do soudného dne sdílelo trest smrti a hniloby, jejichž příčinou je hřích dědičný, jehož je ona jediná ze všech lidí světa prosta. O dnešním svátku se tedy všichni radujeme, že Syn Boží vzal na nebesa duši i tělo nejpokornějšího a nejčistšího stvoření, svou panenskou Matku, a že ji učinil Královnou všech andělských kúrů a všech zástupů světců. Celá dnešní bohoslužba je prodchnuta mírem a vítězoslávou.

Introitus

Gaudeamus omnes in Dómino diem festum celebrantes sub honóre beatae Maríae Vírginis: de cuius Assumptióne gaudent Ángeli, et collaudant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri ...

Oratio

Famulórum tuórum, quáesumus, Dómine, delictis ignósce: ut, qui tibi placere de áctibus nostris non valémus: Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat.

Lectio

libri Sapiéntiae. 24, 11b-2.

In ómnibus réquiem quaesívi, et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépit, et dixit mihi Créátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israel haereditáre,

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, slavíce svátek na počest blahoslavené Marie Panny, z jejíhož Nanebevzetí radují se Andělé a vespol chválí Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, dílo svoje věnuji Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému ...

Modlitba

Odpust, prosíme, Pane, provinění svých služebníků, abychom, kteří se tobě skutky svými líbiti nemůžeme, spaseni byli přímluvou Rodičky Syna tvého, Pána našeho. Jenž s tebou žije ...

Čtení

z knihy Sirachovcovy

U těch všem jsem hledala stálé bydliště, kde, v kterém údělu Páně bych mohla přebývat. Tehdy mi vykázal Tvůrce vesmíru stánek, a můj Průvodce mne usadil v něm. Řekl mi totiž: „V Jakobovi přebývej, v Israeli dědičný

et in electis meis mitte radices. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusaleme potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitate odoris.

Graduale

Ps. 44, 5, 11 et 12.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Audi, Filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupivit Rex speciem tuam.

Alleluja, alleluja. V. Assumpta est Maria in coelum, gaudet exercitus Angelorum. Alleluja.

Evangelium Luk. 10, 38-42 (str. 1075). Credo.

Offertorium

Assumpta est Maria in

měj úděl a v mých vyvolencích kořeny zapust!“ Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním službu jsem konala, a byla na Sionu tak ubytována. V městě svatém taktéž jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví jeho a mezi zástupy svatých zdržuji se. Jak cedr na Libanu jsem vyvýšena, a jako cypřiš na hermonske hoře. Jak palma v Engaddi jsem vyvýšena, a jako růže štepovaná v Jerichu; jako spanilá oliva na rovinách, a jako javor tam, kudy vody se berou. Jako skořice, jak vonný balšám voním, jak myrha výborná líbeznou vůni dávám.

Stupňový zpěv

Ž. 44, 5, 11 a 12.

Pro pravdu, mírnost a spravedlnost nechť provází tě podivuhodně pravice tvá. V. Slyš, Dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé.

Aleluja, aleluja. V. Vzata jest Maria do nebe, radují se voje andělské. Aleluja.

Obětování

Vzata jest Maria do ne-

coelum: gaudent Ángeli, be, radují se Andělé; chvá-
collaudántes benedícunt lí a blahoslaví vespól
Dóminum, allelúja. Pána, aleluja.

S e c r e t a

Subvéniat, Dómine, ple-
bi tuae Dei Genitrícis orá-
tio: quam etsi pro condi-
tíone carnis migrásse co-
gnóscimus; in coelésti gló-
ria apud te pro nobis in-
tercedere sentiámus. Per
eúmdem Dóminum . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio. Luc. 10,42.

Óptimam partem elégit
sibi María, quae non afe-
rétur ab ea in aetérnum.

P o s t c o m m u n i o

Mensae coeléstis parti-
cipes effécti, implorámus
cleméntiam tuam, Dómine,
Deus noster: ut, qui As-
sumptiónem Dei Genitrícis
cólimus, a cunctis malis
imminéntibus, ejus inter-
cessióne liberémur. Per
eúmdem Dóminum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Nechť přispěje, Pane,
lidu tvému modlitba Ro-
dičky Boží, abychom, ač-
koliv víme, že podle zá-
kona těla se od nás ode-
brala, pocífovali, že se v ne-
beské slávě u tebe za nás
přimlouvá. Skrze téhož . . .

K přijímání. Luk. 10.

María nejlepší stránku
vyvolila, která nebude od-
ňata od ní na věky.

P o p ř i j í m á n í

Stolu nebeského účastni
se stavše, vzýváme dobro-
tivost tvou, Pane, Bože
náš, abychom, kteří Na-
nebevzetí Boží Rodičky
slavíme, její přimluvou od
všeho hrozícího zla vysvo-
bozeni byli. Skrze téhož
Pána našeho . . .

16. srpna

Sv. Jáchima

otce blah. Panny Marie, vyznavače

Vstup Ž. 111, 9 (str. 1093).

O r a t i o

Deus, qui prae omnibus
Sanctis tuis beátum Jóa-
chim Genitrícis Fílii tui
patrem esse voluísti: con-
céde, quáesumus; ut, cujus

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého
Jáchima přede všemi svý-
mi Svatými vyvolil za otce
Rodičky Syna svého, uděl,
prosíme, abychom, jehož

festā venerāmur, ejus quoque perpétuo patrocīnia sentiāmus. Per eūdem Dóminum.

Epištola Sir. 31, 8-11. (str. 53*).

Stupňový zpěv Ž. 111, 9 (str. 1094).

Allelúja, allelúja. V. O Jóachim sancte, conjux Annae, pater almae Vírginis, hic fámulis confer salútis opem. Allelúja.

Evangelium Mat. 1, 1-16 (str. 770).

Obětování Ž. 8, 6-7 (str. 4*).

Secreta

Súscipe, clementíssime Deus, sacrificium in honórem sancti Patriárchae Jóachim, patris Maríae Vírginis, majestáti tuae oblátum: ut, ipso cum cónjuge sua, et beatíssima prole intercedénte, perfectam cónsequi mereāmur remissionem peccatórum, et glóriam sempitérnam. Per Dóminum.

Preface: o Panně Marii (str. 40).

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 43*).

Postcommunio

Quáesumus, omnipotens Deus: ut per haec sacramenta, quae súpsimus, intercedéntibus méritis et précibus beáti Jóachim Patris Genitrícis dilécti Filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, tuae grátiae in praesénti et aetérnae glóriae in futúro partícipes esse mereāmur. Per eūdem Dóminum . .

slavnost ctíme, také stále pocífovali jeho ochrany. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista . . .

Aleluja, aleluja. V. O svatý Jáchyme, choti Anny, otče vznešené Panny, zde služebníkům přispěj spasnou pomocí. Aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, nejmilostivější Bože, oběť přinesenou velebnosti tvé na počest svatého Patriarchy Jáchima, otce Marie Panny, abychom na přímluvu jeho a choti jeho i nejblahoslavenějšího dítěte zasloužili si dosáhnouti úplného odpuštění hříchů a věčné slávy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom skrze tyto svátosti, které jsme přijali, přímluvnými zásluhami a prosbami svatého Jáchima, otce Rodičky milovaného Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, zasloužili si státi se účastnými nyní tvé milosti a v budoucnu věčné slávy. Skrze téhož Pána . . .

17. srpna

Sv. Hyacinta

vyznavače, † 1257 v Krakově

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1101) a oktávu sv. Vavřince:

Oratio

Éxcita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit: ut, eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Modlitba

Vzbuď, Pane, v Církví své Ducha, jemuž sloužil svatý jáhen Vavřinec, abychom, jím naplněni jsouce, snažili se milovati, co miloval a skutky plniti, čemu učil. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh . . .

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1103) a oktávu sv. Vavřince:

Secreta

Sacrificium nostrum tibi, Dómine, quaesumus, beáti Lauréntii precátio sancta concíliet: ut, cujus honóre sollémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum.

Tichá modlitba

Oběť naši, Pane, prosíme, nechť ti dokonalá přímmluva svatého Vavřince učiní příjemnou, aby k jehož cti je slavně přinášena, toho zásluhami stala se libou. Skrze Pána . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Připomínka oktávu Nanebevzetí P. Marie (str. 1103) a oktávu sv. Vavřince:

Postcommunio

Súplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos donis coeléstibus satiásti, intercedénte beáto Lauréntio Mártýre tuo, perpétua protectióne custódias. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys ty, které jsi nebeskými dary nasýtil, na přímmluvu svatého Vavřince, mučedníka svého, ustavičnou střežil ochranou. Skrze Pána . . .

18. srpna

Sv. Agapita

mučedníka, † 275 v Präneste

Mše „Laetabitur“ (str. 16*).

Oratio

Modlitba

Laetétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártiris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis et devóta permaneat, et secúra consistat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Bože, nechť se raduje Církev tvá, spoléhajíc na ochranu svatého Agapita, mučedníka tvého, a nechť jeho slavnými přímluvami i v oddanosti setrvá i v bezpečnosti mešká. Skrze Pána našeho...

Druhé modlitby: Připom. Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.).
Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834). Credo.

Secreta

Tichá modlitba

Súscipe, Dómine, múnera, quae in ejus tibi sollemnitate deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum..

Přijmi, Pane, dary, které ti přinášíme o slavnosti toho, jehož ochranou doufáme ve své vysvobození. Skrze Pána našeho...

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Postcommunio

Po přijímání

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus sollémnia celebrámus. Per Dóminum..

Pane, nasytí jsi rodinu svou svatými dary; prosíme, občerství nás přímluvou toho, jehož svátek slavíme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

19. srpna

Sv. Jana Eudesa

vyznavače, † 1680 v Caen

Mše „Os justí“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beátum Joán-nem, Confessórem tuum,

Bože, jenž jsi svatého Jana, vyznavače svého, k

24-8
Die 3 Septembris

S. PII X PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

Introitus Ps. 88, 20 - 22

Extuli eléctum de pó-
pulo, óleo sancto
meo unxi eum: ut
manus mea sit semper cum
eo, et bráchium meum con-
firmet eum. Ps. ibid., 2 Grá-
tias Dómini in ætérnum
cantábo: per omnes gene-
rationés annuntiábo fide-
litátem tuam ore meo.

℣. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam ca-
thólicam fidem, et uni-
vérsa in Christo instaurán-
da sanctum Pium, Sum-
mum Pontíficem, cælésti
sapiéntia et apostólica for-
titudíne replevísti: concé-
de propítius; ut, ejus in-
stitúta et exémpla sectán-
tes, prámia consequámur
ætérna. Per eúndem Dó-
minum nostrum.

Léctio Epístolæ
beáti Pauli Apóstoli
ad Thessalonicénses

1 Thess. 2, 2 - 8

Fratres: Fidúciam habúi-
mus in Deo nostro loqui
ad vos evangélium Dei in
multa sollicitúdine. Exhor-
tátio enim nostra non de
erróre neque de immundí-
tia neque in dolo; sed, sic-

ut probáti sumus a Deo
ut crederétur nobis evan-
gélium, ita lóquimur; non
quasi homínibus placén-
tes, sed Deo qui probat
corda nostra. Neque enim
aliquándo fúimus in ser-
móne adulatiónis, sicut sci-
tis, neque in occasióne
avarítia, Deus testis est,
nec quæréntes ab homíni-
bus glóriam neque a vobis
neque ab áliis. Cum possé-
mus vobis óneri esse ut
Christi apóstoli, sed facti
sumus párvuli in médio
vestrum, tamquam si nu-
trix fóveat fílios suos. Ita
desiderántes vos, cúpide
volebámus trádere vobis
non solum evangélium
Dei, sed étiam ánimas no-
stras, quóniam caríssimi
nobis facti estis.

Graduale Ps. 39, 10 - 11

Annuntiávi justítiam in
cœtu magno; ecce lábia
mea non cohíbui: Dómine,
tu nosti. ℣. Justítiam tu-
am non abscóndi in corde
meo; fidelitátem tuam et
auxílium tuum narrávi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 22,
5 - 6 Paras mihi mensam,
inúngis óleo caput meum,
calix meus ubérrimus est.
Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus Ps. 131, 16-18
Sacerdótes ejus índuam salúte, et sancti ejus exultántes exultábunt. *℣.* Illic David suscitábo cornu, parábo lucérnam uncto meo. *℣.* Inimícos ejus índuam confusióne, super ipsum autem fulgébit diadéma meum.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. *℣.* Ps. 22, 5-6 Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja. *℣.* Ps. 25, 8 Dómine, díligo habitáculum domus tuæ et locum tabernáculi glóriæ tuæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem
Joann. 21, 15-17

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio:

Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: Amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas.

Offertorium Ps. 33, 12
Veníte, filii, audíte me; timórem Dómini docébo vos.

Secreta

Oblatióibus nostris, quæsumus, Dómine, benígne suscéptis, da nobis, ut hæc divína mystéria, sancto Pio Summo Pontífice intercedénte, sincéris tractémus obséquiiis et fidéli mente sumámus. Per Dóminum nostrum.

Communio Joann. 6, 56-57
Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in illo.

Postcommunio

Mensæ cælestis virtúte refécti, quæsumus, Dómine, Deus noster: ut, interveniénte sancto Pio Summo Pontífice, fortes efficiámur in fide, et in tua simus caritáte concórdes. Per Dóminum nostrum.

Approbatio. Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 30 Aprilis 1955 J. Baldauf, *Vic. gen.*

ad cultum sacrórum Córdium Jesu et Mariæ rite promovéndum, mirabíliter inflammásti, et per eum novas in Ecclésia tua familias congregáre voluísti: praesta, quáesumus; ut, cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplic. Per eúndem Dóminum . . .

šíření úcty k svatým Srdcím Ježíše a Marie zázračně roznítil a skrze něho chtěl nové rodiny v Církvi své shromáždití, uděl, prosíme, abychom, jehož zásluhy ctíme, také příklady ctností poučení byli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije..

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.). Credo. Preface: o Panně Marii (str. 40).

20. srpna

Sv. Bernarda

opata a Učitele Církve, † 1153 v Clairvaux

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

Epištola (str. 52*).

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101 atd.). Credo. Preface: o Panně Marii (str. 40).

21. srpna

Sv. Jany Františky Frémiot z Chantal

vdovy, † 1641 v Moulins

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Omnípotens et misericors Deus, qui beátam Joánnam Franciscam, tuo amore succensam, admirabili spíritus fortitudine per omnes vitae sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiám tuam nova prole voluísti: ejus méritis et precibus concéde; ut, qui infirmitátis nostrae cóncscii de tua virtúte confídimus,

Všemohoucí a milosrdný Bože, jenž jsi svatou Janu Františku, láskou k tobě zapálenou, po všech stezkách života na cestě dokonalosti obdivuhodnou silou ducha obdařil, a jenž jsi skrze ni chtěl Církev svou okrášlit novým Řádem, uděl pro její zásluhy a na její přimluvu, abychom, kteří si vědomi jsouce své slabosti v tvou sílu

coeléstis grátiae auxílio,
cuncta nobis adversántia
vincámus. Per Dóminum
nostrum . . .

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1101).

Secreta

Illo nos amóris igne,
quaesumus, Dómine, haec
hóstia salutáris inflámmet,
quo beátae Joánnae Fran-
císcae cor veheménter in-
céndit, et flammis adússit
aetérnae caritátis. Per Dó-
minum nostrum . . .

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1103).

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Postcommunio

Spirítum nobis, Dómine,
tuae caritátis infúnde: ut,
quos coeléstis panis vir-
túte satiásti, beáta Joánná
Francísca intercedénte, fá-
cias terréna despícere, et
te solum Deum pura mente
sectári. Per Dóminum . . .

Připomínka Nanebevzetí P. Marie (str. 1103).

doufáme, za pomoci ne-
beské milosti všecko ne-
přátelské přemohli. Skrže
Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, aby nás
tato spasná oběť oním
ohněm lásky zanítla, jímž
srdce svaté Jany Fran-
tišky mocně zapálila a
plameny sežehla věčné
lásky. Skrže Pána našeho
Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Vlej v nás, Pane, ducha
své lásky, abys těm, jež
jsi silou nebeského chleba
nasytil, na přímluvu svaté
Jany Františky dal po-
zemským pohrdati a po
tobě, jediném Bohu, čistou
myslí dychtiti. Skrže Pána.

22. srpna = *Annus B M*
1200

Oktáv Nanebevzetí blah. Panny Marie

Mše „Gaudeamus“ (str. 1101), vyjímaje:

Připomínka sv. Timotea atd.:

Oratio

Auxílium tuum nobis,
Dómine, quaesumus, pla-
cátus impénde: et inter-
cedéntibus beátis Martý-
ribus tuis Timótheo, Hip-
pólyto, et Symphoriáno,
déteram super nos tuae

Modlitba

Pomoc svou nám, Pane,
prosíme, usmířen prokaž,
a na přímluvu svatých mu-
čedníků svých Timotea,
Hippolyta a Symforiana
vztáhni nad nás pravici
svého milosrdenství. Skr-

propitiaciónis exténde. Per ze Pána našeho Ježíše
Dóminum nostrum... Krista, Syna tvého...

Připomínka svatých mučedníků:
Tichá modlitba (str. 76*).

Postcommunio

Divíni múneris largitáte
satiáti, quáesumus, Dó-
mine, Deus noster: ut, in-
tercedéntibus sanctis Mar-
týribus tuis Timótheo,
Hippólyto, et Symphoriá-
no, in ejus semper parti-
cipatióne vivámus. Per
Dóminum nostrum...

Po přijímání

Božského daru štědro-
stí nasyceni jsouce, pro-
síme, Pane, Bože náš,
abychom na přímluvu sva-
tých mučedníků tvých Ti-
motea, Hippolyta a Sym-
foriana v účasti na něm
stále žítí mohli. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Krista..

23. srpna

Sv. Filípa Benícia

vznaváče, † 1285 v Todi

Mše „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui per beátum
Philíppum Confessórem
tuum, exímium nobis hu-
militátis exémplum tri-
buísti: da fámulis tuis,
próspera mundi ex ejus
imitatióne despícere, et
coeléstia semper inquírerere.
Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi nám skr-
ze svatého Filipa, vyzna-
váče svého, udělil neoby-
čejný příklad pokory, dej
služebníkům svým, aby,
následující jej, statky svě-
ta pohrdali a hledali stále
nebeské. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista...

Připomínka svatvečera sv. Bartoloměje (str. 1*).

23. srpna

Svatvečer sv. Bartoloměje

Apoštola

Mše „Ego autem“ (str. 1*).

Připomínka ke cti Panny Marie (str. 554) a za Církev nebo
Papeže (str. 46-50).

24. srpna

Sv. Bartoloměje

Apoštola

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sactámque laetítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomaei festivitáte tribuísti: da Ecclésiae tuae, quaesumus, et amare quod crédidit, et praedicáre quod dócuit. Per Dóminum . . .

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios
1. cap. 12, 27—31.

Fratres: Vos estis corpus Christi, et membra de membro. Et quosdam quidem pósuit Deus in Ecclésia primum Apóstolos, secúndo Prophéas, tértio Doctóres, deinde virtútes, exínde grátias curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum, interpretatiónes sermónum. Numquid omnes Apóstoli? numquid omnes Prophétae? numquid omnes Doctóres? numquid omnes virtútes? numquid omnes grátiam habent curatiónum? numquid omnes linguis loquúntur? numquid omnes interpretántur? Aemulámini autem charísmata melióra.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17 a 18 (str. 756).

Allelúja, allelúja V. Te

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi tomuto dni udělil ctihodnou a svatou radost ze svátku svatého Apoštola svého Bartoloměje, dej Církvi své, prosíme, aby milovala, v co věřil, a hlásala, čemu učil. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla ke Korintským
12, 27—31.

Bratři, vy jste tělem Kristovým a údy z údu jeho. A některé Bůh ustanovil v církvi předně Apoštoly, za druhé proroky, za třetí učiteli; potom udělil moci divotvorné, potom dary uzdravování, pomáhání, vedení správy, rozličnost jazyků, vykládání řečí. Zdaliž jsou všickni Apoštoly? Zdali všickni proroky? Zdali všickni učiteli? Cíní-li všickni divy? Mají-li všickni dar uzdravování? Zdaliž všickni mluví jazyky? Zdali všickni vykládají? Horlete však o dary lepší.

Všichni máme v Církvi Bohem určený úkol, ať už to jsou úřady v ní, nebo jenom povinnost dávatí druhým příklad svým vzorným životem.

Aleluja, aleluja. V. Tebe,

gloriosus Apostolorum Pane, chválí slavný zá-
chorus laudat, Domine. stup Apoštolů. Aleluja.
Alleluja.

† Sequéntia sancti Evan-
gélíi secúndum Luc. c. 6.

In illo témpore: Éxiit
Jesus in montem oráre, et
erat pernóctans in oratióne
Dei. Et cum dies factus
esset, vocávit discípulos
suos: et elégit duódecim
ex ipsis (quos et Apósto-
los nominávit): Simónem,
quem cognominávit Pe-
trum, et Andréam fratrem
ejus, Jacóbum et Joánnem,
Philíppum et Bartholomae-
um, Matthaeum et Tho-
mam, Jacóbum Alphaei et
Simónem, qui vocátur Ze-
lótes, et Judam Jacóbi, et
Judam Iscariótem, qui fuit
próditor. Et descéndens
cum illis, stetit in loco
campéstri, et turba disci-
pulórum ejus, et multitúdo
copiósá plebis ab omni
Judaea, et Jerúsalem, et
marítima, et Tyri, et Si-
dónis, qui vénerant, ut
audírent eum, et sanarén-
tur a languóribus suis. Et
qui vexabántur a spiríti-
bus immúndis, curabán-
tur. Et omnis turba quae-
rébat eum tángere, quia
virtus de illo exíbat, et
sanábat omnes.

Et dicitur Credo.

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše 6, 12—19.

Za onoho času Pán Je-
žíš vyšel na horu se po-
modlit a přes noc trval
na modlitbě k Bohu. A
když se rozednilo, povolal
k sobě učedníky své a vy-
volil z nich dvanácte, jež
také Apoštolý nazval: Ši-
mona, jemuž dal jméno
Petr, a Ondřeje, bratra
jeho, Jakuba a Jana, Fi-
lipa a Bartoloměje, Ma-
touše a Tomáše, Jakuba
syna Alfeova, a Šimona,
jenž slove Horlivec, a Judu
bratra Jakubova, a Jidáše
Iškariotského, jenž se stal
zrádcem. A sestoupiv s ni-
mi, stanul na rovině, ja-
kož i zástup učeníků jeho
a četné množství lidu ze
všeho Judska i z Jerusa-
lema a z přímořské kra-
jiny tyrské a sidonské,
kteří přišli, aby jej po-
slechli a byli uzdraveni od
neduhů svých. A byli u-
zdravováni také ti, kteří
byli trápeni od duchů ne-
čistých. A veškeren zástup
hledal se ho dotknouti, ne-
boť moc vycházela od ně-
ho a uzdravovala všechny.

Následuje Credo.

S e c r e t a

Beáti Apóstoli tui Bartholomaei sollémnia recensentes, quaesumus, Domine: ut ejus auxilio tua beneficia capiamus, pro qua tibi laudis hostia immolamus. Per Dominum.

K přijímání Mat. 19, 28 (str. 866).

P o s t c o m m u n i o

Sumptum, Domine, pignus redemptionis aeternae, sit nobis, quaesumus, interveniente beáto Bartholomaeo Apóstolo tuo, vitae praesentis auxilium pariter et futurae. Per Dominum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Konajíce slavnost svatého Apoštola tvého Bartoloměje, prosíme, Pane, abychom přispěním toho získali tvá dobrodiní, k jehož cti přinášíme ti oběť chvály. Skrze Pána . . .

P o p ř i j í m á n í

Přijatá záruka věčného vykoupení, Pane, prosíme, budiž nám na přímluvu svatého Bartoloměje, Apoštola tvého, pomocí pro nynější i budoucí život. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

25. srpna

Sv. Ludvíka

krále a vyznavače, † 1270 u Tunisu

Mše sv. „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátum Ludovicum Confessorem tuum, de terreno regno ad coelestis regni gloriam translulisti: ejus, quaesumus, méritis et intercessióne, Regis regum Jesu Christi, Filii tui, fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit et regnat in unitáte . . .

Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).

† Seq. sancti Evang. sec. Lucam. c. 19, 12-26.

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Ludvíka, vyznavače svého, přenesl z pozemského království do slávy nebeského království, prosíme, abys nás pro jeho zásluhy a na jeho přímluvu učinil společníky Krále králů, Ježíše Krista, Syna tvého. Jenž s tebou žije a kraluje.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 12-26.

In illo tempore: Dixit

Za onoho času pravil

Jesus discipulis suis parabolan hanc: Homo quidam nobilis abiit in regione longinquam accipere sibi regnum, et reverti. Vocatis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiamini dum venio. Cives autem ejus oderant eum: et miserunt legationem post illum, dicentes: Nolumus hunc regnare super nos. Et factum est, ut rediret accepto regno: et jussit vocari servos, quibus dedit pecuniam, ut sciret quantum quisque negotiatus esset. Venit autem primus, dicens: Domine, mna tua decem mnas acquisivit. Et ait illi: Euge bone serve, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens super decem civitates. Et alter venit, dicens: Domine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitates. Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario: timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, et metis quod non seminasti. Dicit ei: De ore tuo te iudico, serve nequam. Sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, et metens quod non seminavi: et

Ježíš učeníkům svým toto podobenství: „Jeden člověk urozený odebral se do daleké krajiny, aby ujal pro sebe království a opět se vrátil. Povolav však deset služebníků svých, dal jim deset hřiven a řekl jim: „Tězte jimi, dokavad nepřijdu.“ Ale spoluobčané jeho nenáviděli ho a poslali za ním poselství se vzkazem: „Nechceme, aby tento kraloval nad námi.“ Když se tedy vrátil, obdržev království, dal povolati k sobě ony služebníky, kterým byl dal peníze, aby zvěděl, kolik každý vytěžil. I přišel první a řekl: „Pane, hřivna tvá vyzískala deset hřiven.“ A on řekl jemu: „Dobře, služebníku dobrý, že jsi byl nad málem věrný, měj moc nad desíti městy.“ A přišel druhý, řka: „Pane, hřivna tvá vyzískala pět hřiven.“ A i tomu řekl: „Také ty buď nad pěti městy.“ A jiný přišel a řekl: „Pane, tu jest hřivna tvá, kterou jsem měl uloženou v šátku; neboť bál jsem se tebe, poněvadž jsi člověk přísný: bereš, čeho jsi nepoložil, a žneš, čeho jsi nerozsel.“ Dí jemu: „Z úst tvých tě soudím, služebníku špatný. Věděl jsi, že já jsem člověk přísný, bera, čeho jsem nepoložil, a žna,

quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et adstántibus dixit: Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixerunt ei: Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis, quia omni habénti dábitur, et abundábit: ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

čeho jsem nerozsel? I proč jsi nedal peněz mých do peněžny, abych já přijda vybral je i s úrokem? A řekl těm, kteří tu stáli: „Vezměte od něho hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven.“ I řekli mu: „Pane, má deset hřiven.“ „Pravím vám, že každému, kdo má, bude dáno, tomu pak, kdo nemá, bude odňato i to, co má.“

Secreta

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut, sicut beátus Ludovicus Confessor tuus, spretis mundi oblectaméntis, soli Regi Christo placére stúduit; ita ejus orátio nos tibi reddat accéptos. Per eúndem Dóminum . . .

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, jako svatý Ludvík, vyznavač tvůj, povrhnuv rozkošemi světa, snažil se líbiti se jedinému Králi Kristu, tak nás jeho přímluva učinila tobě příjemnými. Skrze téhož Pána našeho . . .

Postcommunio

Deus, qui beátum Confessórem tuum Ludovicum mirificásti in terris, et gloriósum in coelis fecísti: eúndem, quáesumus, Ecclesiae tuae constitue defensórem. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Bože, jenž jsi svatého vyznavače svého Ludvíka učinil obdivuhodným na zemi a slavným na nebi, ustanov jej, prosíme, za obránce své Církvě. Skrze Pána našeho . . .

25. srpna

Přenesení ostatků sv. Vojtěcha biskupa

Sv. Gaudence a pěti Bratří mučedníků

Mše sv. „Intret“ (str. 21*).

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes translationis beatórum Mártyrum: de quorum passióne gaudent Ángeli et collaúduant Fílium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justí, in Dómino: rectos decet collaúdátio. V. Glória Patri . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, oslavující svátek přenesení svatých mučedníků, z jejichž utrpení radují se Andělé a chválí Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; dobrým přísluší chváliti. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

Oratio

Concéde, quáesumus, plebi tuae, omnipotens Deus: ut, quae sanctórum tuórum Adalbérti, Gaudéntii et Benedícti cum Frátribus translatione laetátur in terris; eorúndem aetérna societáte perfruátur in caelis. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, lidu svému, aby, jenž se raduje na zemi z přenesení svatých tvých Vojtěcha, Gaudence a Benedikta s bratřími, požíval jejich věčné společnosti v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Ludvíka (viz předchozí mši sv.).

26. srpna

Sv. Zefyrina

papeže a mučedníka, † 217 v Římě

Mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Oratio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut beáti Zephyríni Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudeámus méritis, instruámur exémplic. Per Dóminum . . .

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom se řídili příklady svatého Zefyrina, mučedníka tvého a biskupa, z jehož zásluh a radujeme. Skrze Pána . . .

27. srpna

Sv. Josefa Kalasanského

v y z n a v a č e, † 1648 v Ř í m ě

Introitus. Ps. 33, 12. Vstup. Ž. 33, 12.

Veníte, filii, audite me: timórem Dómini docébo vos. Ps. ib., 2. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. V. Glória Patri et Filio . . .

Pojďte, synové, poslyšte mne, bázni Boží budu vás učiti. Ž. tamt. 2. Dobrořečiti budu Pánu v každé době, vždy bude v ústech mých chvála jeho. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spírítu intelligéntiae ac pietátis juventútem, novum Ecclésiae tuae subsidium providére dignátus es: praesta, quáesumus, nos ejus exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut praemia consequámur aetérna. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi skrze svatého Josefa, vyznavače svého, k výchování mládeže v duchu vědy a zbožnosti ráčil Církvi své nové pomocníky opatřiti, u děl, prosíme, abychom po jeho příkladu a na jeho přímluvu tak jednali a učili, bychom dosáhli odplaty věčné. Skrze Pána našeho Ježíse Krista . . .

Epištola Moudr. 10, 10-14 (str. 13*).

Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 59*).

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12 (str. 54*).

Evangelium Mat. 18, 1-5 (str. 954).

Offertorium. Ps. 10, 17. Obětování Ž. 10, 17.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: praeparatióne cordis eórum audívit auris tua.

Hospodin vyslyšel toužebnou žádost utištěných; ucho tvé slyšelo srdečné přání jejich.

S e c r e t a

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: ut ejus nobis fiant supplicatióne propítia, cu-

T i c h á m o d l i t b a

Na oltáře tvé, Pane, hromadíme obětní dary, aby nám vymohly milost na přímluvu toho, jehož

jus nos donásti patrocínio ochranou jsi nám dal po-
adjuvári. Per Dóminum.. moci. Skrze Pána . . .

Communio. Marc. 10, 14. K přijímání. Mark. 10.

Sinite párvulos venire Nechte maličkých přijít
ad me, et ne prohibuéri- ke mně a nebraňte jim;
tis eos: tálíum est enim takových jest království
regnum Dei. Boží.

Postcommunio

Sanctificáti, Dómine, sa-
lutári mystério, quáesu-
mus: ut, intercedénte san-
cto Josépho Confessóre
tuo, ad majus semper pro-
ficiámus pietátis incre-
méntum. Per Dóminum...

Po přijímání

Posvěcení jsouce, Pane,
spasným tajemstvím, pro-
síme, abychom na přímlu-
vu svatého Josefa, vyzna-
vače tvého, stále více po-
kračovali v růstu zbožno-
sti. Skrze Pána . . .

28. srpna

Sv. Augustína

biskupa, vyznavače a Učitele Církve
† 430 v Hippo v Africe

Mše sv. „In medio“ (str. 48*).

Oratio

Adésto supplicatióibus
nostris, omnipotens Deus:
et quibus fidúciám spe-
rándae pietátis indúlges,
intercedénte beáto Augu-
stíno Confessóre tuo atque
Pontífice, consuétae mi-
sericórdiae tribue bení-
gnus efféctum. Per Dó-
minum nostrum . . .

Modlitba

Přispěj snažným pros-
bám našim, všemohoucí
Bože, a jimž dáváš pev-
nou naději ve svou otcov-
skou lásku, na přímluvu
svatého Augustina, vyzna-
vače svého a biskupa,
uděl nám dobrotivě úči-
nek obvyklého milosrden-
ství svého. Skrze Pána ..

Připomínka sv. Hermesa, mučedníka:

Oratio

Deus, qui beátum Her-
métem Mártýrem tuum
virtúte constántiae in pas-
sióne roborásti: ex ejus

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého
Hermesa, mučedníka své-
ho, upevnil silou vytrva-
losti v mukách, uděl nám,

nobis imitatione tribue,
pro amore tuo prospera
mundi despiciere, et nulla
ejus adversa formidare.
Per Dominum . . .

Graduale. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium. V. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus ejus.

Aleluja, atd. (str. 797).

Připomínka sv. Hermesa :

Secreta

Sacrificium tibi, Domine, laudis offerimus in tuorum commemoratione Sanctorum: da, quaesumus, ut, quod illis contulit gloriam, nobis prosit ad salutem. Per Dominum . .

Připomínka sv. Hermesa :

Postcommunio

Repleti, Domine, benedictione coelesti, quaesumus, clementiam tuam: ut, intercedente beato Hermete Mártýre tuo, quae humiliter gerimus, salubriter sentiamus. Per Dominum nostrum . . .

abychom po jeho příkladu z lásky k tobě pohrdali prospěchem světa a nebáli se žádného jeho protiventství. Skrze Pána . . .

Stupňový zpěv. Ž. 36.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. V. Zákon Boha je v srdci jeho; proto nekolí-sají se kroky jeho.

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, oběť chvály na památku tvých Svatých, dej prosíme, aby to, co jim vyneslo slávu, nám prospělo k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Naplnění jsouce, Pane, nebeským požehnáním, prosíme milostivost tvou, abychom na přímluvu svatého Hermesa, mučedníka tvého, co pokorně konáme, to spasitelně pocítili. Skrze Pána našeho . . .

29. srpna

Stětí sv. Jana Křtitele

Vstup Ž. 118, 46-47 (str. 63*).

Oratio

Sancti Joannis Baptistae praecursoris et Már-

Modlitba

Prosíme, Pane, necht ctihodná slavnost svatého

tyris tui, quaesumus, Dómine, veneránda festiuitas salutáris auxilií nobis praestet efféctum. Qui vivis et regnas ..

Jana Křtitele, předchůdce a mučedníka tvého udělí nám účinek spasitelné pomoci. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem ...

Připomínka sv. Sabiny (str. 64*).

L é c t i o
Jeremiáe Prophétae
cap. 1. 17-19.

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Accínge lumbos tuos, et surge, et loquere ad Juda ómnia, quae ego praecípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in columnam férream, et in murum aereum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terrae. Et bellábunt advérsus te, et non praevalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

Stupňový zpěv Ž. 91, 13 a 14 atd. (str. 54*).

† Sequéntia sancti Evangelíi sec. Marcum c. 6, 17-29.

In illo témpore: Misit Heródes, ac tenuit Joán-nem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Dicébat enim Joánnes Heródi: Non licet tibi habére

Č t e n í
z proroka Jeremiáše
1, 17-19.

V těch dnech oslovil mne Hospodin a řekl: „Přepásej bedra svá a vstaň a mluv ke kmeni Judskému vše, co budu tobě ukládati; nelekej se tváře jejich, nedopustímť, abys se jich bál. Já totiž činím z tebe dnes pevnost, železný sloup a bronzovou zeď veškeré říši, judským králům, knížatům jejich, kněžím i lidu. Budou bojovat proti tobě, avšak vrchu nenabudou; jáť budu s tebou“ — praví Hospodin — „abych vysvobodil tebe!“

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 6, 17—29.

Za onoho času Herodes dal Jana zatknouti a vsaditi do žaláře pro Herodiadu, manželku bratra svého Filipa, poněvadž ji pojal za manželku. Neboť Jan říkával Herodovi: „Není dovoleno tobě míti man-

uxórem fratris tui. Heródias autem insidiabatur illi, et volébat occidere eum, nec póterat. Heródes enim metuébat Joán-nem, sciens eum virum justum et sanctum: et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libén-ter eum audiébat. Et cum die opportunus accidísset, Heródes natális sui coenam fecit princípibus, et tribúnis, et primis Galilaeae. Cumque introísset fíllia ipsíus Herodíadis, et saltásset, et placuíssset Heródi, simulque recumbéntibus; rex ait puéllae: Pete a me quod vis, et dabo tibi: et jurávit illi: Quia quidquid petieris, dabo tibi, licet dimídium regni mei. Quae cum exísset, dixit matri suae: Quid petam? At illa dixit: Caput Joánnis Baptistae. Cumque introísset statim cum festinatóne ad regem, petívit, dicens: Volo, ut prótinus des mihi in disco caput Joánnis Baptistae. Et contristátus est rex propter jusjurándum: et propter simul discumbéntes nóluit eam contristáre: sed misso spiculatóre, praecépit affére caput ejus in disco. Et decollávit eum in cárcere, et áttulit caput ejus in disco: et dedit illud puéllae, et

želku bratra svého.“ Herodias pak nevrážila na něho a chtěla jej usmrtiti, ale nemohla, neboť Herodes bál se Jana, věda, že to jest muž spravedlivý a svatý; i chránil ho a mnoho činil vyslechnuv jej, a rád ho poslouchal. Přišel však den příhodný: Herodes učinil v den svých narozenin hostinu svým velmožům a plukovníkům i předním mužům galilejským. Když pak tam vešla dcera té Herodiady a tancila, i zalíbila se Herodovi i těm, kteří s ním stolovali, král řekl dívce: „Požádej mě, zač chceš, a dám tobě.“ A přísáhl jí: „Začkoli požádáš, dám tobě, byť to byla polovice mého království.“ Ona pak vyšla a řekla matce své: „Zač mám požádati?“ A ta řekla: „Za hlavu Jana Křtitele.“ I vrátila se s chvatem ke králi a prosila ho řkouc: „Chci, abys mi dal ihned na míse hlavu Jana Křtitele.“ I zarmoutil se král; pro přísahu však a pro ty, kteří s ním stolovali, nechtěl ji oslyšeti, ale poslav hned vojína tělesné stráže, rozkázal přinésti hlavu jeho. I stal jej v žaláři a přinesl hlavu jeho na míse a dal ji dívce, a dívka dala ji matce své. Uslyševše to

puella dedit matri suae. učenci jeho, přišli a vzali
 Quo audito, discipuli ejus tělo jeho a pochovali je
 venérunt, et tulérunt cor- v hrobě.
 pus ejus, et posuérunt
 illud in monuménto.

Obětování Ž. 20, 2-3 (str. 59*).

Secreta

Múnera, quae tibi, Dó-
 mine, pro sancti Mártiris
 tui Joánnis Baptistae pas-
 síone deférimus, quaésu-
 mus; ut ejus obténtu no-
 bis proficiant ad salútem.
 Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Sabiny (str. 71*
 K přijímání Ž. 20, 4 (str. 12*).

Tichá modlitba

Dary, které tobě, Pane,
 k uctění utrpení svatého
 mučedníka tvého Jana
 Křtitele přinášíme, pro-
 síme, nechť jeho přímlu-
 vou prospějí nám k spáse.
 Skrže Pána našeho . . .

Postcommunio

Cónferat nobis, Dómine,
 sancti Joánnis Baptistae
 sollémnitas: ut et magní-
 fica sacraménta quae súm-
 psimus, significáta vene-
 rémur, et in nobis pótius
 édita gaudeámus. Per Dó-
 minum nostrum . . .

Připomínka sv. Sabiny (str. 71*).

Po přijímání

Nechť nám, Pane, slav-
 nost svatého Jana Křtitele
 vymůže, abychom uctívali,
 co přijaté vznešené svá-
 tosti znamenají, a ještě
 více se radovali z toho,
 co v nás působí. Skrže
 Pána našeho . . .

30. srpna

Sv. Růženy od Matky Boží

limanské panny, † 1617

Mše „Dilexisti“ (str. 75*), vyjímaje:

Oratio

Bonórum ómnium lar-
 gitor, omnípotens Deus,
 qui beátam Rosam, coe-
 lésti grátiae rore prae-
 véntam, virginitátis et pa-
 tiéntiae decóre Indis flo-
 réscere voluísti: da nobis

Modlitba

Uštědřiteli všeho do-
 brého, všemohoucí Bože,
 jenž jsi dal svaté Růženě,
 předčasně skropené rosou
 nebeské milosti, krásou pa-
 nenství a trpělivosti mezi
 Indiány kvésti, dej nám,

fámulis tuis; ut, in odórem suavitátis ejus currétes, Christi bonus odor líbeznosti, zasloužili si éffici mereámur: Qui tecum vivit et regnat . . . sloužebníkům svým, abychom, běžíce po vůni její líbeznosti, zasloužili si státi se libovůní Krista. Jenž s tebou žije . . .

Připomínky sv. Felixe a Adaukta, mučedníků :

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commémoratióne laetificas, ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum . . .

Secreta

Hóstias, Dómine, tuae plebis inténde: et, quas in honóre Sanctórum tuórum devóta mente célebrat, profícere sibi séntiat ad salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Repléti, Dómine, munéribus sacris: quaesumus; ut intercedéntibus Sanctis tuis, in gratiárum semper actiόne maneámus. Per Dóminum . . .

Modlitba

Velebnost tvou, Pane, pokorně vzýváme, abys, jako nás obšťastňuješ stále připomínkou svých Svatých, tak nás vždycky přímlovami chránil. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, na obětiny lidu svého, a nechť pocítí, co k uctění Svatých tvých s oddanou myslí slaví, že mu prospívá k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Nasycení jsouce, Pane, svatými dary, prosíme, abychom na přímluvu tvých Svatých vždycky v díkůčinění setrvali. Skrze Pána našeho . . .

31. srpna

Sv. Raymunda Nonnata

vyznavače, † 1240 v Cardoně ve Španělsku

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje :

Oratio

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Ray-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Raymunda, vyznavače svého, učinil obdivuhodným

múndum Confessórem tu- ve vykupování věrných
um miráblem effecísti:ejus svých ze zajetí nevěřících,
nobis intercessióne con- uděl nám na jeho pří-
céde; ut, a peccatórum vín- mluvu, abychom, osvobo-
culis absolúti, quae tibi zení jsouce z pout hříchů,
sunt plácita, líberis mén- svobodnou myslí plnili, co
tibus exsequámur. Per se tobě líbí. Skrze Pána
Dóminum . . . našeho Ježíše Krista . . .

1. z á ř í

Sv. Jiljí

opata, † kolem 725 ve Francii

Mše „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

Připomínka sv. Dvanácti Bratří, mučedníků (modlitby jako o svátku sv. mučed. Machabejských str. 1080 atd.).

2. z á ř í

Sv. Štěpána

vyznavače a krále, † 1038

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

O r a t i o

Concéde, quáesumus, Ecclésiae tuae, omnípotens Deus: ut beátum Stéphánum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in coelis. Per Dóminum . . .

Evangelium Luk. 19, 12-26 (str. 1112).

S e c r e t a

Réspice, quas offérimus, hóstias, omnípotens Deus: et praesta; ut, qui passiónis Domínicae mystéria celebrámus, imitémur quod ágimus. Per eúndem Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Všemohoucí Bože, uděl, prosíme, Církvi své, aby si zasloužila míti na nebi slavným zastáncem svatého Štěpána, vyznavače tvého, který jako král ji na zemi šířil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

T i c h á m o d l i t b a

Pohlédni, všemohoucí Bože, na obětiny, které jsme přinesli, a uděl, abychom, slavíce tajemství utrpení Páně, následovali, co konáme. Skrze téhož Pána našeho . . .

Postcommunio

Praesta, quæsumus, omnipotens Deus: ut beati Stéphani Confessoris tui fidei cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fidei dilatatióne, de terreno regno ad coeléstis regni glóriam méruit pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom s náležitou oddaností následovali víru svatého Štěpána, vyznavače tvého, který si pro šíření téže víry zasloužil, aby z království pozemského dospěl do slávy království nebeského. Skrze Pána . . .

3/9 Prů X → 5. září

Sv. Vavřince Justiniani

biskupa a vyznavače, † 1455 v Benátkách

Mše „Statuit“ (str. 39*).

5. září

Sv. Viktorina

biskupa a mučedníka, † kolem 100

Mše „Statuit“ (str. 5*).

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui hodiérna die beátum Victorinum Mártýrem tuum atque Pontíficem beatitudinis aetérnae glória sublimásti: concéde propíius; ut, cujus victórias celebrámus in terris, intercessiónis ejus auxílio coronári mereámur in coelis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dnešního dne povýšil svatého Viktorina, mučedníka svého a biskupa, slávou blaženosti věčné, uděl milostivě, abychom, slavíce vítězství jeho na zemi, zasloužili si přispěním jeho přimluvy korunování býti v nebi. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka sv. Vavřince Justiniani (str. 39*).

8. září

Narození blahoslavené Panny Marie

Panna Maria ukázala se na nebi spásy před Spasitelem, jako přichází ranní červánek před zlatým sluncem; nebyla sluncem, ale měla všechno svoje světlo od božského Slunce — Krista. Před

Die 3 Septembris

S. PII X PAPÆ ET CONFESSORIS

Duplex

Introitus ~ Ps. 88, 20-22

Extuli electum de populo, oleo sancto meo unxi eum: ut manus mea sit semper cum eo, et brachium meum confirmet eum. Ps. ibid., 2. Grátias Dómini in ætérnum cantábo: per omnes generatiónes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo.

ŷ. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem, et univérſa in Christo instauránda sanctum Pium, Summum Pontíficem, cælésti sapiéntia et apostólica fortitú-dine replevísti: concéde propítius; ut, ejus institúta et exémpla sectántes, præmia

consequámur ætérna. Per eúndem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses.

1 Thess. 2, 2-8

Fratres: Fidúciám habúimus in Deo nostro loqui ad vos evangé-lium Dei in multa sollicitú-dine. Exhortátio enim nostra non de erróre neque de immundítia neque in dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederétur nobis evangé-lium, ita lóquimur; non quasi homínibus placén-tes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque in occasióne avarítie, Deus testis est,

nec quærentes ab hominibus glóriam neque a vobis neque ab aliis. Cum possémus vobis óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos cúpide volebámus trádere vobis non solum evangé-
lium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Graduale. Ps. 39, 10-11. Annuntiávi justítiam in cœtu magno; ecce lábia mea non cohíbui: Dómine, tu nosti. *Ps.* Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; fidelitátem tuam et auxiliúm tuum narrávi.

Allelúja, allelúja. *Ps.* 22, 5-6. Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja.

¶ In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 131, 16-18. Sacerdótes ejus índuam salúte, et sancti ejus exsultántes exsultábunt. *Ps.* Illic David suscitábo cor-

nu, parábo lucérnam uncto meo. *Ps.* Inimícos ejus índuam confusióne, super ipsum autem fulgébit diadéma meum.

Tempore autem Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. *Ps.* 22, 5-6. Paras mihi mensam, inúngis óleo caput meum, calix meus ubérrimus est. Allelúja. *Ps.* 25, 8. Dómine, díligo habitáculum domus tuæ et locum tabernáculi glóriæ tuæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangelii secúndum Joánnem.

Joann. 21, 15-17

In illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: Amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia

amo te. Dixit ei: Pasce oves meas.

Offertorium. Ps. 33, 12. Veníte, fílii, audíte me; timórem Dómini docébo vos.

Secreta

Oblatióibus nostris, quæsumus, Dómine, benígne susceptis, da nobis, ut hæc divína mystéria, sancto Pio Summo Pontífice intercedénte, sinceris tractémus obséquiiis et fidéli mente sumámus. Per Dóminum.

Præfatio de Apostolis.

Communio. Joann. 6, 56-57. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in illo.

Postcommunio

Mensæ cæléstis virtúte refécti, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, interveniénte sancto Pio Summo Pontífice; fortes efficiámur in fide, et in tua simus caritáte concórdes. Per Dóminum.

Concordat cum originali approbato.

IMPRIMATUR

Casali, die 3 maji 1955.

Can. L. ODDONE, *Vic. Gen.*

Printed in Italy

Stampato con i tipi dello Stabilimento Grafico Marietti
Torino - 1955

její září pobledl jas všech světců Starého i Nového Zákona. Nevyšlo krásnějšího a milostnějšího tvora z rukou Stvořitelových, neboť tato Panna-Panen byla určena za Matku Bohočlověka. Nejsvětější Trojice ji vybavila tím nejkrásnějším, co měla pro stvoření připraveno. Spojme svou radost s jásáním Církve!

Vstup. Sedulius (str. 1027).

O r a t i o

Fámulis tuis, quáesumus, Dómine, coeléstis grátiae munus impertire: ut, quibus beátae Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva sollémnitas pacis tríbuat incrementum. Per Dóminum.

M o d l i t b a

Služebníkům svým, prosíme, Pane, daru nebeské milosti uděl, aby těm, jimž porod blahoslavené Panny stal se počátkem spásy, památná slavnost jejího Narození přinesla rozmnožení pokoje. Skrze Pána...

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 12*).

Epištola Čtení Přísl. 8, 22-35 (str. 773).

Stupňový zpěv atd. (str. 1029*).

Evangelium Mat. 1, 1-16 (str. 770). Credo.

Obětování (str. 1029).

S e c r e t a

Unigéniti tui, Dómine, nobissuccúrrathumánitas: ut, qui natus de Vírgine, matris integritátem non mínuit, sed sacrávit; in Nativitátis ejus sollémniis nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus, Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus...

T i c h á m o d l i t b a

Člověčenství Jednorozeného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž ji posvětil, o slavnosti jejího Narození nás od vin hříchů našich očistil a oběť naši tobě příjemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje...

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 15*).

Preface: o nejbl. Panně Marii (str. 40).

K přijímání (str. 1030).

P o s t c o m m u n i o

Súmpsimum, Dómine, celebratís annuae votiva sacraménta: praesta, quáesumus; ut et temporális vitae nobis remédia prae-

P o p ř i j í m á n í

Přijali jsme, Pane, zásvětné svátosti výroční slavnosti, i uděl, prosíme aby nám poskytly léků pro život časný i věčný

beant, at aeternae. Per Skrze Pána našeho Ježíše
Dóminum nostrum . . . Krista, Syna tvého . . .

Připomínka sv. Hadriana, mučedníka (str. 16*).

9. z á ř í

Sv. Gorgonia

mučedníka, † kolem 303 v Nikomedii

Mše „Laetabitur“ (str. 16*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Sanctus tuus, Dómine, Pane, nechť Svatý tvůj
Gorgónius sua nos inter- Gorgonius obšťastní nás
cessióne laetíficet: et pia svou přimluvou a učiní,
fáciat sollemnitate gau- abychom se radovali ze
dére. Per Dóminum nos- zbožné slavnosti. Skrze
trum Jesum Christum... Pána našeho Ježíše . . .

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136 atd.), třetí: dle libosti.

Secreta

Tichá modlitba

Grata tibi sit, Dómine, Oběť naší služebnosti,
nostrae servitútis oblátio, Pane, budiž tobě příjem-
pro qua sanctus Gorgó- ná, jejímž prostředníkem
nius Mártýr intervéntor nechť se svatý Gorgonius
exístat. Per Dóminum... stane. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Po přijímání

Famíliam tuam, Deus, Bože, nechť líbeznost
suávitás aeterna contingat věčná dosáhne tvé rodiny
et végetet: quae in Már- a ji obcerstvuje, která
tyre tuo Gorgónio Christi, nechť v mučedníku tvém
Fílii tui, bono júgiter odóre Gorgoniu stále se kochá
pascátur. Qui tecum vi- libovúní Krista, Syna tvého.
vit . . . Jenž s tebou žije . . .

10. z á ř í

Sv. Mikuláše z Tolentina

v y z n a v a č e, † 1306

Mše „Justus“ (str. 56*).

11. z á ř í

Sv. Prota a Hyacinta

mučedníků, † kolem 250 v Římě

Mše „Salus autem“ (str. 29*), vyjímaje:

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósá conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum . . .

Druhé modlitby: za přimluvu libosti.

Secreta

Pro sanctórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi commemoratióne, múnera tibi, Dómine, quae debémus, exsólvimus: praesta, quáesumus; ut remédium nobis perpétuae salútis operéntur. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Ut percépta nos, Dómine, tua sancta puríficent, beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi, quáesumus, implóret orátio. Per Dóminum . . .

Modlitba

Pane, nechť nás drahocenné vyznavačství svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta podporuje a dobrotivá přimluva stále chrání. Skrze Pána . . .

Svatých (str. 136 atd.), třetí: die

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, povinné dary na památku svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta; uděl, prosíme, aby se nám staly účinným lékem pro věčnou spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Po přijímání

Aby tvé svaté dary, Pane, nás očistily, prosíme, nechť to vyprosí modlitba svatých mučedníků tvých Prota a Hyacinta. Skrze Pána našeho . . .

12. září

Jména Panny Marie

Význam jména Maria je mnohotvárný: Mořská hvězda, Paní, Milostná, Krásná, Myrrhou vonící atd. Jedno je však jisté: křesťané neznají po jméně Ježíš krásnějšího a sladšího nad jméno Maria. Také před ním se třesou všechny mocnosti pekelné a s rozkoší mu naslouchají Andělé a všichni, kdož Boha milují.

Tento svátek byl zaveden papežem Inocencem XI. z vděčnosti, že přimluvou neposkrvněné Panny byli roku 1683 poraženi Turci u Vídně.

Vstup Ž. 44, 13, 15, 16 (str. 99*).

Oratio

Concéde, quáesumus, omnípotens Deus: ut fi-

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby tvoji vě-

déles tui, qui sub sanctis-
simae Vírginis Maríae Nó-
mine et protectióne lae-
tántur; ejus pia interces-
sióne, a cunctis malis li-
beréntur in terris, et ad
gaúdia aetérna pervenire
mereántur in coelis. Per
Dóminum . . .

řící, kteří se radují ze
Jména i ochrany nejsvě-
tější Panny Marie, její
dobrotivou přímluvou ze
všeho zlého vysvobození
byli na zemi a do radosti
věčné zasloužili si přijíti
na nebi. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

Čtení Sirach. 24, 23-31 (str. 769).

Stupňový zpěv atd. (str. 97*).

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53). Credo.

Obětování Luk. 1 (str. 98*).

Tichá modlitba (str. 99*).

Preface o blahoslav. Panně Marii (str. 40).

K přijímání (str. 99*).

Po přijímání (str. 99*).

14. z á ř í

Povýšení sv. Kříže

Vstup Gal. 6, 14 (str. 937).

Oratio

Deus, qui nos hodiérna
die Exaltatiónis sanctae
Crucis ánnua sollemnitáte
laetificas: praesta, quae-
sumus; ut, cujus mysté-
rium in terra cognóvimus,
ejus redemptiόνis praemia
in coelo mereámur. Per
eúndem Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž nás dnešního
dne obšťastňuješ výroční
slavností Povýšení svatého
Kříže, uděl, prosíme,
abychom, kteří jsme jeho
tajemství poznali na ze-
mi, zasloužili si odměny
jeho vykoupení v nebi.
Skrze téhož . . .

Epištola Filip. 2, 5-11 (str. 379).

Stupňový zpěv tamt. 8-9 (str. 435).

Allelúja, allelúja. V. Dul-
ce lignum, dulces clavos,
dúlcia ferens póndera:
quae sola fuisti digna su-
stinére Regem coelórum,
et Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Slad-
ké dřevo, sladké hřeby,
sladké drží břemeno, které
jsi jediné bylo hodno nésti
Krále nebes a Pána. Ale-
luja.

† Sequéntia sancti E-
vangélii sec. Joánnem. c. 12.

In illo témpore: Dixit

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 12, 31-36.

Za onoho času Ježíš

Jesus turbis Judaeorum: Nunc iudicium est mundi: nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum. Hoc autem dicebat, significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba: Nos audivimus ex lege, quia Christus manet in aeternum: et quomodo tu dicis: Opórtet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebrae comprehendant: et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis.

Et dicitur Credo.

Offertorium

Prótege, Dómine, plebem tuam per signum sanctae Crucis ab insidiis inimicorum omnium: ut tibi gratam exhibeamus servitútem, et acceptabile fiat sacrificium nostrum. Allelúja.

Secreta

Jesu Christi, Dómini nostri, Córporis et Sáanguine saginandi, per quem Crucis est sanctificátum vexillum: quaesumus, Dó-

řekl zástupům židovským: „Nyní jest soud nad světem tímto, nyní bude kníže toho světa ven vyvržen, a já, budu-li povýšen od země, potáhnu všecko k sobě“. To pak pravil naznačuje, jakou smrtí měl zemřít. Zástup odpověděl jemu: „My jsme slyšeli ze zákona, že Kristus zůstává na věky; i kterak ty pravíš: Musí povýšen býti Syn člověka? Kdo jest tento Syn člověka?“ Ježíš tedy řekl jim: „Ještě krátký čas jest světlo mezi vámi. Chodte, pokud máte světlo, aby vás nezachvátila tma; a kdo chodí ve tmě, neví, kam jde. Dokud máte světlo, věřte ve světlo, abyste byli účastni světla.“

Následuje Credo.

Obětování

Chraň, Pane, lid svůj znamením svatého Kříže před všemi nástrahami veškerých nepřátel, abychom ti konali příjemnou službu a naše oběť aby byla milá. Aleluja.

Tichá modlitba

Majíce býti nasycení Tělem a Krví Ježíše Krista, Pána našeho, jímž je posvěcena korouhev Kříže, prosíme, Pane, Bože náš,

mine, Deus noster; ut, sicut illud adorare meruimus, ita perenniter ejus glórie salutáris potiámur efféctu. Per eúndem Dóm.

Preface o sv. Kříži (str. 32).
K přijímání (str. 940).

Postcommunio

Adesto nobis, Dómine, Deus noster: et quos sanctae Crucis laetari facis honóre, ejus quoque perpetuis defénde subsidiis. Per Dóminum nostrum...

abychom, jako jsme jej směli uctívati, tak získali věčné plody jeho spasné slávy. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

P o p ř i j í m á n í

Přispěj nám, Pane, Bože náš, a jimž dáváš radovati se z úcty svatého Kříže, také jeho ustavičnou pomocí je braň. Skrze Pána našeho...

15. z á ř í

Sedmíbolestné Panny Marie

Vše jako v pátek po Smrtné neděli (str. 898), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetám, dulcíssimam ánimam gloriósae Vírginis et Matris Maríae dolóris gládus pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerádo recólimus, passiónis tuae efféctum félicem consequámur. Qui vivis et regnas...

Připomínka sv. Nikomeda, mučedníka:

O r a t i o

Adesto, Dómine, pópulo tuo: ut, beáti Nicomédis Mártýris tui mérita praeclára suscípens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patro-

M o d l i t b a

Bože, při jehož umučení podle proroctví Simeonova nejsladší duši přeslavné Panny a Matky Marie meč bolesti pronikl, popřej milostivě, abychom, kdož bolesti jejích s úctou vzpomínáme, blahého účinku umučení tvého došli. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem, v jednotě...

M o d l i t b a

Přispěj, Pane, lidu svému, aby mu, který si přivlastňuje přejasně zásluby svatého Nikomeda, mučedníka tvého, stále jeho přímluvami k dosažení mi-

ciniis adjuvétur. Per Dó- losrdenství tvého pomá-
minum nostrum . . . háno bylo. Skrze Pána . . .

S e c r e t a**T i c h á m o d l i t b a**

Súscipe, Dómine, múne- P ř i j m i , P a n e , m i l o s t i v ě
ra propítius obláta: quae obětované dary, které
majestáti tuae beáti Ni- nechť tvé velebnosti do-
comédis Mártyris com- poručí modlitba svatého
méndet orátio. Per Dó- Nikomeda, mučedníka.
minum nostrum . . . Skrze Pána našeho . . .

P o s t c o m m u n i o**P o p ř i j í m á n í**

Puríficent nos, Dómine, Nechť nás, Pane, očistí
sacraménta quae súmpsi- svátosti, které jsme při-
mus: et intercedénte beáto- jali, a na přímluvu svaté-
Nicoméde Mártyre tuo, a ho Nikomeda, mučedníka
cunctis efficiant vítiis ab- tvého, ze všech neřestí
solútos. Per Dóminum . . . vysvobodí. Skrze Pána . . .

16. z á ř í

S v . L i d m i l y

v d o v y , m u č e d n i c e , p a t r o n k y Č e s k é
† 921 na Tetíně u Berouna

Mše „Me exspect.“ (str. 82*), vyjímaje:

O r a t i o**M o d l i t b a**

Ádjuvent nos, quáesu- Nechť nám pomohou,
mus, Dómine, preces et prosíme, Pane, přímluvy
mérita sanctae Lúdmilae a zásluhy svaté Lidmily,
Mártyris tuae: ut ejus ve- Mučednice tvé, abychom
stígiis inhaeréntes, in fide po jejích stopách kráčeji-
inveniámur stábiles, et in ce, nalezeni byli stálými ve
sanctis opéribus effícáces. víře a horlivými ve svatých
Per Dóminum nostrum . . . skutcích. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Kornelia a Cypriana (str. 21*).

Připomínka sv. Eufemie a druhů:

O r a t i o**M o d l i t b a**

Praesta, Dómine, préci- Uděl, Pane, prosbám
bus nostris cum exsulta- našim radostné vyslyšení,
tíone provéntum: ut sanc- abychom svatých mučed-
tórům Mártyrum Euphé- níků Eufemie, Lucie a Ge-
miae, Lúciae, et Geminiá- miniana, jejichž den umu-

ni, quorum diem passi6nis čenř výroční pobožností
 6nnua devoti6ne rec6li- slavřme, také vytrvalost
 mus, 6tiam fidei const6n- u vřře n6sledovali. Skrže
 tiam subsequ6mur. Per P6na n6šeho Ježíše Krista,
 D6minum nostrum . . . Syna tv6ho . . .

Čtenř Přřsl. 31, 10-31 (str. 85*).

Stupňovř zp6v Ž. 44 (str. 82*).

Evangelium, Mat. 13, 44-52 (str. 80*). Credo.

Ob6t6v6nř Ž. 44, 3 (str. 83*).

Secreta

M6nura, qu6esumus, D6-
 mine, obl6ta sanctifica: et
 c6rdibus nostris eam di-
 lecti6nem validius infunde,
 qua be6ta L6dmila mortis
 torm6nta super6vit. Per
 D6minum nostrum . . .

Přřpomřnka sv. Kornelia a Cypriana (str. 24*).

Přřpomřnka sv. Eufemie a druh6:

Tich6 modlitba

Ob6t6van6 dary, prosř-
 me, Pane, posv6ř a do
 srdcř n6šich mocn6ji vlij
 onu l6sku, kterou svat6
 Lidmila muka smrti pře-
 mohla. Skrže P6na n6šeho
 Ježíše Krista . . .

Secreta

Vota p6puli tui, qu6e-
 sumus, D6mine, propiti-
 us int6nde: et quorum nos
 tribuis soll6mnia celebr6-
 re, fac gaudere suffr6giis.
 Per D6minum . . .

K přřjm6nř Ž. 118 (str. 84*).

Tich6 modlitba

Pohl6dni, prosřme, Pa-
 ne, milostiv6 na prosby
 lidu sv6ho, a dej n6m ra-
 dovati se z přřmluv t6ch,
 jejichž sv6tek n6m d6v6ř
 slaviti. Skrže P6na . . .

Postcommunio

Sumpto salut6ri Sacra-
 m6nto, qu6esumus, D6-
 mine: ut sicut iste panis
 coel6stis sanctae L6dmilae
 non d6fuit ad gr6tiam, ita
 nobis semper proficiat ad
 med6lam. Per D6minum . . .

Přřpomřnka sv. Kornelia a Cypriana (str. 25*).

Přřpomřnka sv. Eufemie a druh6:

Po přřjm6nř

Přřjavš6 spasnou Sv6-
 tost, prosřme, Pane, aby
 jako tento Chl6b nebeskř
 nesch6zel svat6 Lidmile
 k milosti, tak n6m pro-
 spřval vřždycky k sp6se.
 Skrže P6na n6šeho . . .

Postcommunio

Exaudi, D6mine, preces
 nostras: et sanct6rum M6r-

Po přřjm6nř

Vyslyř, Pane, prosby
 n6ře, a nechř jsme pod-

tyrum tuorum Euphémiae, porování ustavičnou po-
Lúciae, et Geminiáni, quo- mocí svatých mučedníků
rum festa sollémniter cele- tvých, jejichž svátek slav-
brámus, continuis foveá- nostně konáme. Skrze Pá-
mur auxiliis. Per Dómi- na našeho Ježíše Krista,
num nostrum... Syna tvého...

17. září

Svátek jizev sv. Františka

v y z n a v a ě

Introitus. Galat. 6, 14. Vstup. Galat. 6, 14.

Mihi autem absit glo- Ode mne však budiž
riári, nisi in Cruce Dómini daleko, abych se honosil,
nostri Jesu Christi, per leč v Kříži Pána našeho,
quem mihi mundus cruci- Ježíše Krista, skrze něhož
fixus est, et ego mundo. ukřižován jest svět mně
Ps. 141, 2. Voce mea ad a já světu. Ž. 141, 2. Hla-
Dóminum clamávi: voce sem svým jsem volal k
mea ad Dóminum depre- Hospodinu, hlasem svým
cátus sum. V. Glória Patri jsem se k Hospodinu úpěn-
et Filio... livě modlil. V. Sláva Otci...

O r a t i o

M o d l i t b a

Dómine Jesu Christe, Pane Ježíši Kriste, jenž
qui frigescénte mundo, ad jsi, když svět ochládal,
inflammándum corda nos- k roznícení srdcí našich
tra tui amóris igne, in carne ohněm své lásky na těle
beatíssimi Francísci pas- svatého Františka obnovil
sionis tuae sacra stigmata svaté jizvy svého umu-
renovásti: concéde propí- čení, uděl milostivě, aby-
tius; ut ejus méritis et chom pro jeho zásluhy a
précibus crucem júgiter na jeho přímlyvy kříž stále
ferámus, et dignos fructus nesli a hodné ovoce po-
poeniténtiae faciámus. Qui kání vydávali. Jenž žiješ
vivis... a kraluješ...

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae beáti Pauli Apó- z listu sv. Pavla Apoštola
stoli ad Gálatas c. 6, 14-17. ke Galatům 6, 14-17.

Fratres: Mihi autem ab- Ode mne však daleko
sit gloriári, nisi in Cruce budiž, abych se honosil

Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque praepútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stigmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spírítu vestro, fratres. Amen.

leč v Kříži Pána našeho Ježíše Krista, skrze něhož svět ukřižován jest mně a já světu. Neboť v Kristu Ježíši neplatí nic ani obřízka ani neobřízka, nýbrž nové stvoření. A nade všemi, kteří podle pravidla toho budou žítí, budiž pokoj a milosrdenství, též nad israelity Božími. Budoucně nikdo nečiň mi obtíže, neboť já nosím jizvy Pána Ježíše na svém těle. Milost Pána našeho Ježíše Krista budiž s vámi. Amen.

Stupňový zpěv Ž. 36, 30-31 (str. 58*).

Allelúja, allelúja. V. Franciscus pauper et húmilis, coelum dives ingréditur, hymnis coeléstibus honorátur. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. František, chudý a pokorný, vstupuje bohatý do nebe, uctíván nebeskými zpěvy. Aleluja.

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

Obětování Ž. 88, 25 (str. 55*).

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Francisco, ab omni nos culpárum labe purífica. Per Dóminum nostrum...

K přijímání Luk. 12, 42 (str. 63*).

Postcommunio

Deus, qui mira Crucis mystéria in beáto Francisco Confessóre tuo multifórmíter demonstrásti: da nobis, quáesumus; devotiónis suae semper exém-

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, zasvěcené tobě dary, a na přímluvu svatého Františka nás očisť od veškeré skvrny hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Bože, jenž jsi obdivuhodná tajemství Kříže na svatém Františku, vyznačící svém, mnohým způsobem projevil, dej nám, prosíme, abychoi přikla-

pla sectári, et assídua ejús-
dem Crucis meditatióne
muníri. Per Dóminum
nostrum . . .

dů jeho zbožnosti stále
následovali a ustavičným
rozjímáním téhož Kříže
byli chráněni. Skrže Pána.

18. z á ř í

Sv. Josefa z Kupertina

v y z n a v a č e, † 1663 v O s i m o v I t a l i i

Introitus. Eccli. 1, 14-15. Vstup. Sir. 1, 14-15.

Diléctio Dei honorábili-
s sapiéntia: quibus autem
apparúerit in visu, díligunt
eam in visióne, et in ag-
nitióne magnálium suó-
rum. Ps. 83, 2. Quam dí-
lécta tabernácula tua, Dó-
mine virtútum! concupíscit,
et déficit ánima mea in
átria Dómini. V. Glória
Patri . . .

Láska k Bohu je úcty-
hodnou moudrostí, kterým
se pak ukáže ve vidění,
ti ji milují, patříce na ni
a dívíce se velikým činům
jejím. Ž. 83, 2. Jak pří-
jemné jsou příbytky tvé,
Pane zástupů. Duše má
touží a prahne po síních
Hospodinových. V. Sláva
Otcí . . .

O r a t i o

Deus, qui ad unigéni-
tum Fílium tuum exaltá-
tum a terra, ómnia trá-
here disposuísti: pérfice
propítius; ut, méritis et
exémpló Seráphici Confes-
sórís tui Joséphi supra
terrénas omnes cupiditá-
tes eleváti, ad eum per-
veníre mereámur: Qui
tecum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi k jedno-
rozenému Synu svému,
pozdviženému nad zemi,
chtěl všecko táhnouti, učin
milostivě, abychom záslu-
hou a přímlovou serafic-
kého vyznavače tvého Jo-
sefa povznesení jsouce
nad všechny pozemské žá-
dosti, zasloužili si přijíti
k tomu, jenž s tebou žije . .

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli
Apóstoli ad Corínthios
1. cap. 13, 1-8.

Fratres: Si linguis hó-
minum loquar, et Ange-

Č t e n í

z prvního listu svatého Apo-
štola Pavla ke Korintským
13, 1-8.

Bratři, kdybych mluvil
jazyky lidskými a anděl-

lórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes transférám, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benígna est: cáritas non aemulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quaerit quae sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam éxcidit, sive prophétiae evacuabúntur, sive linguae cessábunt, sive sciéntia destruétur.

Stupňový zpěv Ž. 20, 4-5 (str. 61*).

Allelúja, allelúja. V. Ecclí. 11, 13. Óculus Dei respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus. Allelúja.

Evangelium Mat. 22, 1-14 (str. 725).

skými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a veškerou vědu a kdybych měl všecku víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. A kdybych rozdál na pokrmy chudých veškerý svůj statek a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. Láska je shovívavá; dobrotivá láska nezávidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje, nemyslí na zlé, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všecko přetrpívá. Láska nikdy nepomíjí; buďže je u koho dar proroctví, nezanikne, anebo dar jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 11, 13. Oko Boží v dobrotivosti na něho shlíží, a zdvihá ho z jeho ponížení, a pozvedá hlavu jeho. Aleluja.

Offertorium. Ps.34,13. Obětování. Ž. 34, 13.

Ego autem, cum mihi molésti essent, induébar cilicio. Humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur.

Tichá modlitba (str. 55*).

Communio. Ps. 68, 30-31. K přijímání. Ž. 68, 30-31.

Ego sum pauper, et dolens: salus tua, Deus, suscepit me. Laudábo nomen Dei cum cántico: et magnificábo eum in laude.

Po přijímání (str. 56*).

Já pak, když oni mi na obtíž byli, přiodíval jsem se žinicí. Postem umrtvoval jsem duši svou, a modlitba má vracela se ke hrudi mé.

Já jsem ztrápen a bolestí sevřen; pomoc tvá, Bože, mne zachránila. Budu chváliti jméno Boží zpěvem, a velebiti ho budu chválou.

19. září

Sv. Januaria

biskupa a druhů, mučedníků, † kolem 305
v Puteoli v Itálii

Mše „Salus autem“ (str. 28*).

Evangelium „Sedente Jesu“ (str. 32*).

20. září

Sv. Eustachia a druhů

mučedníků, † kolem 117

Mše „Sapientiam“ (str. 25*).

20. září

Svatvečer sv. Matouše

Apoštola a Evangelisty

„Ego autem“ (str. 1*), vyjímaje:

V modlitbách se říká: Apoštola tvého a Evangelisty.

† Sequéntia sancti Evangelii sec. Lucam c. 5, 27-32. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 5, 27-32.

In illo témpore: Vidit Jesus publicánum nómine Ježíš celníka jménem Levi,

Levi, sedentem ad telonium, et ait illi: Séquere me. Et relictis ómnibus, surgens secutus est eum. Et fecit ei convivium magnum Levi in domo sua: et erat turba multa publicanorum, et aliorum: qui cum illis erant discumbentes. Et murmurabant Pharisaei, et Scribaeorum, dicentes ad discipulos ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus manducatis et bibitis? Et respondens Jesus, dixit ad illos: Non egent qui sani sunt médico, sed qui male habent. Non veni vocare justos, sed peccatores ad poenitentiam.

an sedí na celnici, a řekl jemu: „Pojď za mnou.“ A on opustiv všecko, vstal a šel za ním. I učinil mu Levi hostinu velikou v domě svém, a veliký byl zastup celníkův a jiných, kteří s nimi stolovali. I reptali fariseové a zákoníci jejich, pravíce k jeho učeníkům: „Proč s celníky a hříšníky jíte a pijete?“ A Ježíš odpověděv řekl jim: „Nepotřebují zdraví lékaře, nýbrž nemocní. Nepřišel jsem volat spravedlivé, nýbrž hříšné ku pokání.“

Kéž bychom i my uměli na hlas Spasitelův v našem svědomí také ihned opustiti všecko.

21. z á ř í

Sv. Matouše

Apoštola a Evangelisty

Vstup Ž. 36, 30-31 (str. 53*).

Oratio

Beáti Apóstoli et Evangelistae Matthaei, Dómine, précibus adjuvémur: ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum . . .

Čtení Ezech. 1, 10-14 (str. 920).

Stupňový zpěv Ž. 111, 1-2 (str. 13*).

† Seq. sancti Evang. sec. Matthaeum. c. 9, 9-13.

In illo témpore: Vidit Jesus hómínem sedentem

Modlitba

Nechť nám, Pane, pomohou prosby svatého Apoštola a Evangelisty Matouše, aby, čeho naše schopnost nedosáhne, darováno nám bylo jeho přímluvou. Skrze Pána . . .

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 9-13.

Za onoho času Ježíš spatřil člověka jménem

in telonio, Matthaeum nomine. Et ait illi: Séquere me. Et surgens, secutus est eum. Et factum est, discumbente eo in domo, ecce multi publicani et peccatores venientes, discumbebant cum Jesu, et discipulis ejus. Et videntes Pharisaei, dicebant discipulis ejus: Quare cum publicanis et peccatoribus manducat Magister vester? At Jesus audiens, ait: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus. Eúntes autem discite quid est: Misericordiam volo, et non sacrificium. Non enim veni vocare justos, sed peccatores. Et dicitur **C r e d o**.

Obětování. Ž. 20, 4-5 (str. 19*).

Secreta

Supplicationibus beati Matthaei Apóstoli et Evangelistae, quaesumus, Domine, Ecclesiae tuae commendetur oblatio: cujus magnificis praedicationibus eruditur. Per Dominum nostrum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).

K přijímání Ž. 20, 6 (str. 4*).

Postcommunio

Percéptis, Domine, sacramentis, beato Matthaeo Apóstolo tuo et Evangelista interveniente, deprecámur: ut, quae pro ejus

Matouše, an sedí u celnice, a řekl jemu: „Pojď za mnou.“ I vstal a šel za ním. Stalo se pak, když v domě stoloval, hle, mnozí celníci a hříšníci přišedše, stolovali s Ježíšem a s učedníky jeho. A vidouce to fariseové, řekli učedníkům jeho: „Proč s celníky a hříšníky jí mistr váš?“ Ale Ježíš uslyšev to, řekl: „Nepotřebují zdraví lékaře, nýbrž nemocní. Jděte a naučte se, co jest to: Milovati chci a ne oběti. Neboť nepřišel jsem povolati spravedlivých, nýbrž hříšných.“

Následuje **C r e d o**.

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť přímluvou svatého Matouše, Apoštola a Evangelisty, doporučena je oběť tvé Církve, jehož vznešeným hlásáním je vzdělávána. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

P o p ř i j í m á n í

Přijavše, Pane, svátosti, na přímluvu svatého Matouše, Apoštola tvého a Evangelisty, prosíme, aby, co k jeho oslavě bylo ko-

celebrata sunt glória, no- náno, nám prospělo za lék.
bis proficiant ad medelam. Skrze Pána našeho Ježíše
Per Dóminum . . . Krista . . .

22. z á ř í

Sv. Tomáše z Villanovy

biskupa a vyznavače, † 1555 ve Valencii

Mše „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátum Tho-
mam Pontíficem insígnis
in paúperes misericórdiae
virtúte decorásti: quáesu-
mus; ut, ejus intercessió-
ne, in omnes, qui te de-
precántur, divítias miseri-
córdiae tuae benígnus ef-
fúndas. Per Dóminum . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého
Tomáše, biskupa, okrášlil
znamenítu ctností milo-
srdenství k chudým, pro-
síme, abys na jeho pří-
mluvu na všechny, kteří tě
vzývají, vylil dobrotivě
bohatství milosrdenství
svého. Skrze Pána našeho.

Připomínky sv. Mauricia a druhů (z násl. mše).

Tichá modlitba (str. 47*).

Po přijímání (str. 47*).

22. z á ř í

Sv. Mauricia a druhů

mučedníků, † kolem 300 ve Švýcarsku

Mše sv. „Intret“ (str. 21*).

O r a t i o

Annue, quáesumus, om-
nípotens Deus: ut sanctó-
rum Mártyrum tuórum
Maurítii et Sociórum ejus
nos laetíficet festíva sol-
lemnitas; ut, quorum suf-
frágiis nítimur, eórum na-
talítiis gloriémur. Per Dó-
minum nostrum . . .

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby nás po-
těšil slavný svátek svatých
mučedníků tvých Mauricia
a druhů jeho, bychom, o
jejichž přímluvy se opí-
ráme, jejich narozeninami
se honosili. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista . . .

Léctio
libri Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóstoli. c. 7.

In diébus illis: Respóndit unus de senióribus, et dixit mihi: Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt? Et dixi illi: Dómine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in ságuine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviant ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitábit super illos: non esúrient, neque sitient ámplius, nec cadet super illos sol, neque ullus aestus: quóniam Agnus, qui in médio throni est, reget illos, et dedúcet eos ad vitae fontes aquárum: et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum.

Secreta

Réspice, quaesumus, Dómine, múnera, quae in sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus commemoratióne deférimus: et praesta; ut, quorum honóre sunt grata, eórum nobis fiant intercessióne perpétua. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio
Coeléstibus refécti sa-

Čtení
ze Zjevení svatého Jana
7, 13-17.

V těch dnech promluvil jeden ze starců a řekl ke mně: „Kdo jsou a odkud přišli tito, kdo jsou oblečeni v roucha bílá?“ A řekl jsem jemu: „Pane můj, ty to víš“. I řekl mi: „To jsou ti, kdo přišli z velikého soužení a umyli roucha svá a zbilili je v krvi Beránkově. Proto jsou před trůnem Božím a slouží mu dnem i nocí v chrámě jeho a ten, jenž sedí na trůně, bude přebývat nad nimi. Nebudou již lačnět ani žíznit a nebude bit na ně slunce aniž jáké horko, neboť Beránek, který je uprostřed trůnu, bude je pást a dovede je k prameni vod živých, Bůh setře všelikou slzu s očí jejich.“

Tichá modlitba

Pohlédni, prosíme, Pane, na dary, které při vzpomínce svatých mučedníků tvých Mauricia a jeho druhů přinášíme, a uděl, abys, na jejichž počest jsou tobě milé, jejich přímluvou se pro nás staly věčnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

P o p ř i j í m á n í
Nebeskými jsouce ob-

craméntis et gaúdiis, súp- čerstvení svátostmi a ra-
plices te rogámus, Dómi- dostmi, snažně tebe, Pa-
ne: ut, quorum gloriámur ne, prosíme, abychom, z
triúmphis, protegámur au- jejichž vítězství se hono-
xíliis. Per Dóminum no- síme, pomocí byli chrá-
strum Jesum Christum... něni. Skrze Pána...

23. září

Sv. Lina

papeže a mučedníka, † 79

Mše „Statuit“ (str. 5*).

Modlitby ze mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9* atd.).

23. září

Sv. Teklypanny a mučednice, † v 1. stol.
v Seleucii v Malé Asii

Mše „Loquebar“ (str. 63*).

Oratio

Modlitba

Da, quaesumus, omni- Dej, prosíme, všemo-
potens Deus: ut, qui beá- houcí Bože, abychom, kte-
tae Theclae Vírginis et ří slavíme narozeniny sva-
Mártyris tuae natalítia té Tekly, panny a mučed-
cólimus, et ánnua sollem- nice tvé, i z výroční slav-
nitáte laetémur, et tantae nosti se těšili i příkladem
fídei proficiámus exémplo. takové víry prospívali.
Per Dóminum . . . Skrze Pána . . .

24. září

Blah. Panny Marie de Mercede

(Slavnost P. Marie od Vykupování zajatců)

Mše „Salve sancta Parens“ (str. 96*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui per gloriosís- Bože, jenž jsi Církev
simam Fílii tui Matrem svou skrze přeslavnou
ad liberándos Christifidé- Matku Syna svého ráčil
les a potestáte Paganó- obohatiti novým potom-

rum, nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: praesta, quaesumus; ut, quam pie veneramus tanti operis institutricem, ejus pariter meritis et intercessione a peccatis omnibus, et captivitate daemonis liberemur. Per eundem Dom. stvem k osvobození křesťanských věřících z moci pohanů, uděl, prosíme, abychom, kterouž vroucně uctíváme jako zakladatelku takového díla, rovněž jejími zásluhami a na její přímluvu osvobozeni byli ze zajetí ďábla. Skrze téhož Pána . . .

26. z á ř í

Sv. Cypriana a panny Justiny

mučedníků, † kolem 304 v Nikomedii

Mše „Salus autem“ (str. 29*).

O r a t i o

Beatórum Mártýrum Cypriáni et Justinae nos, Domine, foveant continuata praesidia: quia non desinis propitius intuéri, quos talibus auxiliis concesseris adjuvare. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

M o d l i t b a

Pane, nechť nás podporuje ustavičná záštita svatých mučedníků tvých Cypriana a Justiny, neboť neustáváš milostivě pohlížeti na ty, kterým jsi nechal takovým přispěním pomáhati. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba (str. 28*).

Po přijímání (str. 28*).

27. z á ř í

Sv. Kosmy a Damiána

mučedníků, † 303 na Sicilii

Vstup Sir. 44, 15 a 14 (str. 25*).

O r a t i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Mártýrum tuorum Cosmae et Damiáni natalitia colimus, a cunctis malis imminéntibus,

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří slavíme narozeniny svatých mučedníků tvých Kosmy a Damiana, na jejich přímluvu byli osvo-

eórum intercessiónibus, bozeni od všeho hrozícího liberémur. Per Dóminum. zlého. Skrze Pána . . .

Čtení z Kn. Moudr. 5, 16-20 (str. 26*).

Stupňový zpěv Ž. 33, 18-19 (str. 30*).

Aleluja atd. (str. 979).

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Obětování Ž. 5, 12-13 (str. 1011).

Tichá modlitba (str. 792).

K přijímání Ž. 78, 2 a 11 (str. 986).

P o s t c o m m u n i o

P o p ř i j í m á n í

Prótegat, quaésumus, Prosíme, Pane, nechť
Dómine, pópulum tuum, et lid tvůj chrání i povolené
participátio coeléstis in- účastenství na nebeské
dúlta convívii, et depre- hostině i společná pří-
cátio colláta Sanctórum. mluva Svatých. Skrze Pá-
Per Dóminum . . . na našeho . . .

28. z á ř í

Sv. Václava

v é v o d y, m u č e d n í k a, p a t r o n a Č e s k é h o

Sv. Václav byl synem českého knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. V náboženství a všeliké zbožnosti vychovávala jej jeho babička sv. Lidmila. Položil základ ke chrámu sv. Víta na hradě pražském a šířil úsilovně křesťanské učení a mravy na povznesení svého národa. To nelíbilo se mnohým pohanským zemanům a popudili proti němu jeho bratra Boleslava. Ten dal jej ve Staré Boleslavi zavraždit r. 929, právě když sv. Václav zrána ubíral se ke mši svaté do kostela. Byl pochován v chrámě sv. Víta.

Mše „In virtute“ (str. 12*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui beátum Ven-
cesláum per Martýrii pal-
mam a terréno principá-
tu ad coeléstem glóriam
transtulisti: ejus précibus
nos ab omni adversitáte
custódi, et ejúsdem tribue
gaudére consórtio. Per
Dóminum nostrum . . .

Bože, jenž jsi svatého
Václava palmou mučed-
nictví z pozemského kní-
žectví do slávy nebeské
přenesl, na jeho přímluvy
nás ode všeho protivenství
ochraňuj a ze společenství
s ním nám radovati se po-
přej. Skrze Pána . . .

Lectio

libri Sapientiae. 6, 10-22.

Ad vos reges sunt hi sermões mei, ut discatis sapiëntiam, et non excidatis. Qui enim custodierint justa juste, justificabuntur: et qui didicerint ista, invenient quid sponteant. Concupiscite ergo sermões meos, diligite illos, et habebitis disciplinam. Clara est, et quae numquam marcescit sapiëntia, et facile videtur ab his, qui diligunt eam, et invenitur ab his, qui quaerunt illam. Praeoccupat, qui se concupiscunt, ut illis se prior ostendat. Qui de luce vigilaverit ad illam, non laborabit: assidentem enim illam foribus suis inveniet. Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus: et qui vigilaverit propter illam, cito securus erit. Quoniam dignos se ipsa circuit quaerens, et in viis ostendit se illis hilariter, et in omni providentia occurrit illis. Initium enim illius, verissima est disciplinae concupiscentia. Cura ergo disciplinae, dilectio est: custoditio autem legum, consummatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo. Concupiscentia itaque sa-

Čtení

z knihy Moudrosti. 6, 10-22.

K vám tedy, králové, jsou tyto řeči moje, byste se naučili moudrosti a neklesli. Neb kteří dbáti budou spravedlivě toho, co spravedливо, budou na soudě ospravedlněni, a kteří dají se poučit o těch věcech, najdou, čím by se omluvili. Buďte tedy žádostivi mých řečí, milujte je a dojdete umravenění. Stkvělá jest a nikdy nevadne moudrost, a snadno dá se těm spatřit, kteří ji milují, dá se nalézt od těch, kteří ji hledají. Předchází ty, kdož jsou jí žádostivi, aby prve jim se ukázala. Tomu, kdo si na ni přivstane, netřeba námahy: neboť ji nalezne, ana mu sedí u dveří. Jeť o ní přemýšletí dokonalý rozum, a kdo bdí pro ni, brzy je bez starostí. Neb ona obchází, hledajíc těch, kdož jsou hodni jí, na cestách ukazuje se jim ochotně, při každém pomyslení s nimi se setkává. Jeť její počátek upřímná touha poučit se, a péče o poučení láska k ní jest; láska pak k ní jest šetření přikázání jejích, šetření přikazů jejích je jistá nesmrtelnost; nesmrtelnost pak činí, že člověk

piéntiae dedúcit ad regnum
perpétuum. Si ergo delectámini
sédibus et sceptris, o reges
pópuli, diligite sapiéntiam,
ut in perpétuum regnétis.

blízko jest Bohu. Žádost
tedy moudrosti vede k věč-
nému království. Protož
máte-li zálibu v trůnech
a žezlech, králové národů,
milujte moudrost, abyste
na věky kralovali!

Stupňový zpěv. Ž. 111 (str. 13*).

Evangelium Mat. 16, 24-27 (str. 11*).

Et dicitur **Credo**.

Obětování Ž. 8, 6-7 (str. 15*).

Následuje **Credo**.

Secreta

Oblatióem hanc, omní-
potens Deus, altáři tuo su-
perpósitam, beáti Vence-
sláři Mártyris intercésio
tibi reddat accéptam, et
nobis júgiter fáciat esse
salutárem. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum.

K přijímání Mat. 16, 24 (str. 14*).

Postcommunio

Quaésumus, omnípotens
Deus: ut coeléstia sacra-
ménta, quae súmpsimus,
intercedénte beáto Ven-
cesláro Mártyre tuo, a pec-
cátis absolutos, ad suum
fáciant purióres venire
princípium. Per Dóminum
nostrum . . .

Tichá modlitba

Oběť tuto, všemohoucí
Bože, která jest na oltář
tvůj položena, nechť pří-
mluva svatého Václava,
mučedníka, učiní tobě pří-
jemnou a nám povždy spa-
sitelnou. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí
Bože, aby nebeské svá-
tosti, které jsme přijali, na
přímluvu svatého Václava,
mučedníka tvého, hříchů
nás zbavily a tak čistší
nás k našemu přivedly
počátku. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

29. září

Svátek sv. Michala Archanděla

Mše „Benedicite Dominum“ (str. 944), vyjímaje:

Graduale. Ps. 102,20 et 1. Stupňový zpěv. Ž. 102.

Benedícite Dóminum,
omnes Ángeli ejus: po-
téntes virtúte, qui fáciatis

Dobrořečte Pánu, všichni
Andělé jeho; vy udatní
rekové, kteří plníte vůli

verbum ejus. V. Bénedic, ánima mea, Dóminum, et interióra mea nomen sanctum ejus.

Allelúja, allelúja. V. Sancte Michael Archángele, defénde nos in praelio: ut non pereámus in treméndo judício. Allelúja.

jeho. V. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, a vše co ve mně jest svatému jménu jeho.

Aleluja, aleluja. V. Svátý Michaeli Archanděli, braň nás v boji, abychom nezhyňuli na hrozném soudu. Aleluja.

30. z á ř í

Sv. Jeronýma

kněze, vyznavače a Učitele Církve
† 420 v Betlemě

Mše „In medio“ (str. 48^b).

Oratio

Deus, qui Ecclesiae tuae in exponendis sacris Scripturis beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: praesta, quaesumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum...

Secreta

Donis coeléstibus da nobis, quaesumus, Dómine, líbera tibi mente servíre: ut múnera, quae deférimus, interveniénte beáto Hierónymo Confessóre tuo, et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Repléti alimónia coe-

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil Církvi své pro výklad svátých Písem ve svatém Jeronýmu, vyznavači svém, opatřiti velikého učitele, uděl, prosíme, abychom pro jeho přímluvné zásluhy byli schopni s tvou pomocí vykonávati, čemu zároveň ústy a skutkem učil. Skrže Pána.

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které přinášíme, na přímluvu svatého Jeronýma, vyznavače tvého, zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrže Pána našeho...

Po přijímání

Nasyceň jsouce pokr-

lésti, quaesumus, Dómine: mem nebeským, prosíme, ut, interveniénte beáto Pane, abychom si zaslou- Hierónymo Confessóre žili na přimluvu svatého tuo, misericórdiae tuae Jeronýma, vyznavače tvé- grátiam cónsequi mereá- ho, dosáhnouti milosti mi- mur. Per Dóminum no- losrdenství tvého. Skrze strum Jesum Christum... Pána našeho . . .

1. října

Sv. Remigía

biskupa a vyznavače, † kolem 535 v Remeši

Mše „Statuit“ (str. 39*).

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136. atd.), třetí: dle libosti.

2. října

Sv. Andělů Strážných

Vstup Ž. 102, 20 (str. 944).

O r a t i o

Deus, qui ineffábili provi- dentia sanctos Ángelos tuos ad nostram custó- diam mittere dignáris: largíre supplicibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et aetérna socie- táte gaudére. Per Dómi- num nostrum . . .

Léctio

libri Exodi. c. 23, 20-23.

Haec dixit Dóminus Deus: Ecce ego mittam Ángelum meum, qui prae- cedat te, et custódiat in via, et introdúcat in lo- cum, quem parávi. Ob- sérva eum, et audi vo- cem ejus, nec contemnén- dum putes: quia non di-

M o d l i t b a

Bože, jenž z nevýslovné prozřetelnosti ráčíš sesí- lati svaté Anděly své k naší ochraně, uštedři po- korně tě prosícím, aby- chom i jejich ochranou stále hájení byli i z věč- ného společenství se ra- dovali. Skrze Pána . . .

Č t e n í

z druhé knihy Mojžíšovy.

Toto praví Pán Bůh: „Hle já pošlu Anděla své- ho, který bude kráčeti před tebou, střežiti tě na cestě, uvede tě na místo, které jsem připravil. Dbej ho, poslouvej hlasu jeho a nemysli, že smíš jím po- hrdati; neboť nepromine,

míttet, cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus et féceris ómnia, quae loquor, inimícus ero inimícis tuis et affligam affligéntes te: praecedétque te Angelus meus.

když budeš se prohřešovatí; a jméno mé jest v něm. Budeš-li však poslušen hlasu jeho, a budeš-li činiti vše, což pravím, budu nepřitelem nepřátel tvých a sužovati budu ty, kteří sužují tebe. Půjde tedy před tebou Anděl můj.“

Stupňový zpěv Ž. 90, 11-12 (str. 184).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 102, 21. Benedícíte Dómino, omnes virtútes ejus: ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 102, 21. Chvalte Pána, všichni zástupové jeho, služebníci jeho, kteří plníte vůli jeho. Aleluja.

Evangelium Mat. 18, 1-10 (str. 945).

Offertorium

Ps. 102, 20 et 21.

Benedícíte Dóminum, omnes Ángeli ejus: ministri ejus, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae pro sanctórum Angelórum tuórum veneratióne deférimus: et concede propítius; ut, perpétuis eórum praesídiis, a praeséntibus perículis liberémur et ad vitam perveniámus aetérnam. Per Dóminum nostrum...

K přijímání Dan. 3, 58 (str. 947).

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, divína mystéria, sanctórum Angelórum tuórum festi-

Obětování

Ž. 102, 20 a 21.

Dobrořečte Pánu, všichni Andělé jeho, služebníci jeho, kteří plníte vůli jeho, poslušni jsouce hlasu slova jeho.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které přinášíme na počest svatých Andělů tvých, a uděl milostivě, abychom jejich ustavičnou ochranou od přítomných nebezpečí byli vysvobozeni a života věčného došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, božská tajemství, radujíce se ze slavnosti svatých An-

vitáte laetantes: quæsumus, ut eorum protectione ab hostium iugiter liberemur insidiis, et contra omnia adversa muniamur. Per Dóminum . . .

dělů tvých; prosíme, abychom jejich ochranou byli vždy z nástrah nepřátel vysvobozeni a proti všemu protivenství chráněni. Skrze Pána . . .

3. října

Sv. Terezie Ježíškovy

p a n n y, † 1897 v L i s i e u x

Introitus. Cant. 4, 8-9. Vstup. Velepíseň. 4, 8-9.

Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: vulnerasti cor meum. Ps. 112, 1. Laudáte, púeri, Dóminum: laudáte nomen Dómini. V. Glória Patri et Filio . . .

Přijď, nevěsto má s Libanonu, přijď s Libanonu, přijď, ranila jsi srdce mé. Ž. 112, 1. Chvalte, služebníci, Pána, chvalte jméno Hospodinovo. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Dómine, qui dixisti: Nisi efficiámini sicut parvuli, non intrábitis in regnum caelórum: da nobis, quæsumus; ita sanctae Therésiae Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut práemia consequámur aeterna: Qui vivis.

L é c t i o

Isaíae Prophétae
66, 12-14.

Haec dicit Dóminus: Ecce, ego declinábo super eam quasi flúvium pacis, et quasi torrentem inundántem glóriam géntium, quam augétis: ad úbera portabímmini, et super gé-

M o d l i t b a

Pane, jenž jsi řekl: Nebudete-li jako maličtí, nevejdete do království nebeského; dej nám prosíme, abychom tak v pokoře a prostotě srdce šli ve stopách svaté Terezie, panny, abychom dosáhli odměny věčné. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem . . .

Č t e n í

z Isajáše Proroka
66, 12-14.

Toto praví Hospodin; „Ejhle, já na něj přivedu jako řeku pokoj a jako rozvodněný potok slávu národů, kterou ssát budete; u prsů chování budete a na klíně budete

nua blandiéntur vobis. Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolabor vos, et in Jerúsalem consolabímíni. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus.

Graduale. Matth. 11, 25.

Confíteor tibi, Pater, Dómine caeli et terrae, quia abscondisti haec a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. V. Ps. 70, 5. Dómine, spes mea a juventúte mea.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 39, 17-19. Quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructivicáte: quasi Líbanus odórem suavítatis habéte: floréte, flores, quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, et collaudáte cánticum, et benedicíte Dóminum in opéribus suis. Allelúja.

† Seq. sancti Evang. secúndum Matth. 18, 1-4.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno caelórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéri-

laskáni. Jako když matka někoho těší, tak já potěším vás; ano, v Jerusalemě budete potěšeni. Až to uzříte, bude mít radost srdce vaše a kosti vaše jako bylina pučet se budou“. Ukáže se ruka Hospodinova na jeho sluzích.

Stupňový zpěv. Mat. 11.

Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je maličkým. V. Z. 70, 5. Pane, tys naděje má od mladosti mé.

Aleluja, aleluja. V. Sir. 39, 17-19. Pučte, jako růže štípená nad potoky vod. Jako Liban dávejte sladkou vůni, rozvíjte květy jako lilie a vydávejte vůni, zelenejte se utěšeně, a zapějte píseň chvály a dobrořečte Pánu pro jeho skutky. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 1-4.

Za onoho času učedníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdopak je větší v království nebeském?“ A Ježíš zavolav k sobě dítě, postavil je uprostřed nich a řekl: „Neobrátíte-li se a nebudete-li jako děti,

tis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum caelórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno caelórum.

nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítko toto, ten je větší v království nebeském.“

Offertorium

Luc. 1, 46-48 et 49.

Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancillae suae: fecit mihi magna qui potens est.

Obětování

Luk. 1, 46-48 a 49.

Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédl na ponížení služebnice své. Veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný.

Secreta

Sacrificium nostrum tibi, Dómine, quáesumus, sanctae Therésiae Vírginis tuae precátio sancta concíliet: ut, in cuius honóre sollémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pane, prosíme, nechť svatá prosba svaté Terezie, panny tvé, oběť naši tobě příjemnou učiní, aby, na její počest je slavně přinesena, pro její zásluhu stala se libou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio

Deut. 32, 10-12.

Circumdúxit eam, et dócuit: et custodívit quasi pupíllam óculi sui. Sicut áquila expándit alas suas, et assúmpsit eam, atque portávit in húmeris suis. Dóminus solus dux ejus fuit.

K přijímání

5 Mojž. 32, 10-12.

Vodil ji kolkolem, a počoval a střežil jako zřítelnici oka svého. Jako orel rozepjal křídla svá, vzal ji a nesl ji na svých perutěch. Pán sám byl jejím vůdcem.

Postcommunio

Illo nos, Dómine, amoris igne caeléste mystérium inflámmet: quo sancta Tereσία Virgo tua se tibi pro

Po přijímání

Nechť nebeské tajemství, Pane, nás oním ohněm lásky roznítí, jímž se svatá Terezie, panna tvá, tobě

homínibus caritátis vícti- za lidi zasvětila jako oběť
mam devóvit. Per Dómi- lásky. Skrze Pána našeho
num nostrum . . . Ježíše Krista . . .

4. října

Sv. Františka

v y z n a v a ě e

Mše ze 17. září (str. 1133), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Deus, qui Ecclésiam Bože, jenž Církev svou
tuam, beáti Francisci mé- pro zásluhy svatého Fran-
ritis foetu novae prolis tiška dorostem nového po-
amplificas: tribue nobis: tomstva rozmnožuješ, uděl
ex ejus imitatióne, terréna nám, abychom po jeho pří-
despícere et coeléstium kladu světským pohrdali a
donórum semper partici- zúčastenství na nebeských
patióne gaudére. Per Dó- darech se stále radovali.
minum nostrum . . . Skrze Pána . . .

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

P o s t c o m m u n i o

P o p ř i j í m á n í

Ecclésiam tuam, quáesu- Prosíme, Pane, necht
mus, Dómine, grátia coe- nebeská milost rozmno-
léstis amplificet: quam žuje Církev, kterou jsi
beáti Francisci Confessó- chtěl ozářiti slavnými zá-
ris tui illumináre voluísti sluhami a příklady sva-
gloriósis méritis et exém- tého Františka, vyznavače
plis. Per Dóminum . . . tvého. Skrze Pána . . .

5. října

Sv. Placída a druhů

m u ě d n í k ů, † 541 na Sicilii

Mše „Salus autem“ (str. 29*), vyjímaje:

Modlitby ze mše „Sapientiam“ (str. 25*).

5. října

Sv. Placída a druhů

m u ě d n í k ů (v chrámech benediktinských)

Mše „Salus autem“ (str. 29*).

O r a t i o

Omnípotens sempitérne
Deus, qui nos múltipli
Sanctórum tuórum festi-
vitate laetificas: praesta,
ut, quorum commemora-
tione gaudemus, praesidio
muniámur. Per Dóminum
nostrum . . .

Evangelium Jan 12, 24-26 (str. 834).

S e c r e t a

Obláta múnera nómini
tuo, Dómine, et nostrae
sanctificatióni profícere
tuórum précibus concéde
Sanctórum. Per Dóminum
nostrum . . .

P o s t c o m m u n i o

Et natalitiis Sanctórum,
Dómine, et Sacraménti
múnere vegetáti, quáesu-
mus, ut bonis, quibus per
tuam grátiam nunc fové-
mur, perfruámur aetérnis.
Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Všemohoucí věčný Bo-
že, jenž nás obšťastňuješ
mnohonásobnou slavností
Svatých svých, uděl, aby-
chom, z jejichž památky
se radujeme, záštitou byli
chráněni. Skrže Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

T i c h á m o d l i t b a

Pane, uděl, nechť jménu
tvému přinesené dary na
přímluvu tvých Svatých i
našemu posvěcení prospě-
jí. Skrže Pána našeho Je-
žíše Krista . . .

P o p ř i j í m á n í

I narozeninami Svatých,
Pane, i svátostným darem
jsouce osvěženi, prosíme,
abychom statků, jimiž jsme
teď milostí tvou podporo-
váni, požívali věčných.
Skrže Pána našeho . . .

5. října

Sv. Palmacia

mučedníka

Mše „Laetabitur“ (str. 16*).

6. října

Sv. Brunona

v y z n a v a č e, Z a k l a d a t e l e Ř á d u K a r t u -
z i a n ů, † 1101 v K a l a b r i i

Mše „Os justi“ (str. 53*).

O r a t i o

Sancti Brunónis Confes-

M o d l i t b a

Prosíme, Pane, nechť

sóris tui, quáesumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam grávitèr delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání (str. 59*).

nám je pomáháno přímluvami svatého Brunona, vyznavače tvého, abychom, kteří jsme velebnost tvou těžce poklesky urazili, pro jeho zásluhy a na jeho přímluvy dosáhli odpuštění svých hříchů. Skrze Pána našeho . . .

7. října

Panny Marie — Královny sv. Růžence

Dnešní svátek byl ustanoven nejprve papežem Řehořem XIII. (1573), když bylo nebezpečí turecké r. 1571 zažehnáno, což se připisovalo mocné modlitbě růžence. Na celou Církev byl rozšířen papežem Klementem XI., když byli znovu Turci poraženi r. 1716, kteréhožto vítězství bylo dobyto opět po veřejné modlitbě růžence.

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátae Maríae Vírginis: de cujus sollemnitate gaudent Ángeli, et collaúduant Fílium Dei. Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et resurrectiónem suam nobis salutis aetérnae praemia comparávit: concéde, quaesumus; ut, haec mysteria sacratíssimo beátae Maríae Vírginis Rosárie recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promít-

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavíce na počest blahoslavené Marie, Panny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jehož Jednorozenný svým životem, smrtí a vzkříšením nám odměnu věčného spasení zjednal, popřej, prosíme, abychom, připomínajíce si tato tajemství ve svatém Růženci blahoslavené Marie Panny, i následovali toho, co obsahují, i dosáhli toho,

tunt, assequámur. Per eúm- co slibují. Skrze téhož
dem Dóminum . . . Pána našeho . . .

Připomínka sv. Marka, papeže:

O r a t i o

Exaúdi, Dómine, preces
nostras: et, interveniénte
beáto Marco Confessóre
tuo atque Pontífice, indul-
géntiam nobis tríbue pla-
cátus et pacem.

M o d l i t b a

Vyslyš, Pane, prosby
naše a na přimluvu sva-
tého Marka, vyznavače
svého a biskupa, uděl
nám usmířeni odpuštění a
- pokoj.

Připomínka sv. mučedníků Sergia, Bakcha, Marcella a Apulea:

O r a t i o

Sanctórum Mártyrum
tuórum nos, Dómine, Sér-
gii, Bacchi, Marcélli et
Apuléji beáta mérita pro-
sequántur: et tuo semper
fáciant amóre fervéntes.
Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Pane, nechť nás dopro-
vázejí svaté zásluhy mu-
čedníků tvých Sergia, Bak-
cha, Marcella a Apulea
a tvou láskou stále roz-
žhávají. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

L é c t i o

libri Sapiéntiae
8, 22-24 et 32-35.

Č t e n í

z knihy Přísloví
8, 22-24 a 32-35.

Dóminus possédit me in
iníitio viárum suárum, ánte-
quam quidquam fáceret a
princípio. Ab aetérno ordi-
náta sum, et ex antíquis,
ántequam terra fieret. Non-
dum erant abyssi, et ego
jam concépta eram. Nunc
ergo, filii, audíte me: Beáti,
qui custódiunt vias meas.
Audíte disciplínam, et estó-
te sapiéntes, et nolíte abií-
cere eam. Beátus homo, qui
audit me, et qui vígilat ad
fores meas quotídie, et ob-
sérvat ad postes óstii mei.
Qui me invénerit, invéniet

Pán měl mne na po-
čátku díla svého, prve než
byl co činil od pradávna.
Od věčnosti ustanovena
jsem, od věků, prve nežli
země byla. Před mořem
já jsem zrozena již byla.
Nyní tedy, děti, poslyšte
mne! Blahoslavení, kteří
dbají cest mých! Slyšte
poučení, a budete moudří;
nechtějte jím opovrhovati!
Blaze člověku, který po-
slouchá mne, který u dveří
mých každý den bdí, pozor
dává u veřejí bran mých.
Neboť mne kdo najde,

vítam, et háuriet salútem a Dómino. nalezne život a dojde požehnání od Hospodina.

Stupňový zpěv Ž. 44 (str. 1102).

Allelúja, allelúja. V. Sollémnitas gloriósae Virginiis Maríae ex sémine Abraháe, ortae de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. Slav-nost je slavné Panny Marie ze semene Abrahá-mova, vyšlé z pokolení Judova, z jasného rodu Davidova. Aleluja.

Evangelium Luk. 1, 26-38 (str. 53).
Et dicitur Credo.

Říká se Credo.

Offertorium

Eccl. 24, 23; 39, 17.

In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Obětování

Sir. 24, 23; 39, 17.

Ve mně jest všeliká milost k dosažení cíle a pravdy; ve mně všeliká naděje života a ctnosti. Já jako růže vsazená u te-koucích vod jsem vydala plody.

Secreta

Fac nos, quaesumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptá-ri: et per sacratíssimi Rosárii mystéria, sic vítam, passiónem, et glóriam Uni-géniti tui recólere, et ejus digni promissionibus effi-ciámur. Per eúndem Dó-minum nostrum . . .

Tichá modlitba

Učiň, prosíme, Pane, abychom se náležitě při-způsobili těmto darům, jež se budou obětovati, a ta-jemstvími svatého Růžence tak si život, umučení a slávu Jednorozeného tvého připomínali, abychom se jeho zaslíbení hodnými stali. Skrze téhož Pána...

Připomínka sv. Marka, papeže (str. 777).
Připomínka sv. mučedníků:

Secreta

Majestátem tuam nobis, Dómine, quaesumus, haec hóstia reddat immolánda placátam, tuórum digna postulatióne Sanctórum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Tato obětina, hodná na přímluvu Svatých tvých, Pane, prosíme, nechť ve-lebnost tvou s námi smíří. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface o blah. P. Marii (str. 40).

Communio. Eccli. 39, 19. K přijímání. Sir. 39, 19.

Floréte, flores, quasi lili-
um, et date odórem, et
frondéte in grátiam, col-
laudáte canticum, et be-
nedícite Dóminum in opé-
ribus suis.

Kveťte, kvítí, jako lilie
a vydejte vůň; vydávejte
ratolesti milostné, prozpě-
vujte vespól píseň a do-
brořečte Pánu v dílech
jeho.

Postcommunio

Sanctissimae Genitrícis
tuae, cujus Rosárium ce-
lebrámus, quaesumus, Dó-
mine, precibus adjuvémur:
ut et mysteriórum, quae
recólimus, virtus percipiá-
tur, et sacramentórum,
quae súmpsimus, obtineá-
tur effectus. Qui vivis . . .

P o p ř i j í m á n í

Přímluva nejsvětější Ro-
dičky tvé, jejíž Růženec
oslavujeme, prosíme, Pa-
ne, nechť nám je ku po-
moci, abychom i okoušeli
moci těch tajemství, která
si připomínáme, i dosáhli
účinku svátostí, které jsme
přijali. Jenž žiješ . . .

Připomínka sv. Marka, papeže (str. 778).

Připomínka sv. mučedníků:

Postcommunio

Sacraméntis, Dómine,
muniámur accéptis: et san-
ctórum Mártýrum tuórum
Sérgii, Bacchi, Marcélli et
Apuléii intercessióne, con-
tra omnes nequítias irru-
éntes, armis coeléstibus
protegámur. Per Dómin.

P o p ř i j í m á n í

Pane, nechť jsme příja-
tými svátostmi chráněni a
na přímluvu svatých mu-
čedníků tvých Sergia,
Bakcha, Marcella a Apulea
proti všem dotírajícím zlo-
bám zbraněmi nebeskými
bráněni. Skrze Pána . . .

8. října

Sv. Brigity

v d o v y, † 1373 v Řimě

Mše „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

O r a t i o

M o d l i t b a

Dómine, Deus noster,
qui beatae Birgittae per
Fílium tuum unigénitum

Pane, Bože náš, jenž jsi
svaté Brigitě skrze Syna
svého jednorozeného od-

secréta coeléstia revelásti: halil nebeská tajemství, na
 ipsíus pia intercessióne da její dobrotivou přimluvu
 nobis, fámulis tuis; in re- dej nám, služebníkům
 velatióne sempitérnae gló- svým, abychom se těšili
 riae tuae gaudére laetán- a plesali při odhalení věč-
 tes. Per eúndem Dó- né tvé slávy. Skrze téhož
 minum . . . Pána . . .

Epištola „Viduas honora“ (str. 89*).

9. října - *J. L. Lencová*

Sv. Dionysia

biskupa a mučedníka, † v I. stol.

Sv. Rustika a Eleuteria

mučedníků, † v I. stol.

„Mše „Sapientiam“ (str. 25*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui hodierna die
 beátum Dionýsium, Már-
 tyrem tuum atque Pontí-
 ficem virtúte constántiae
 in passióne roborásti, qui-
 que illi, ad praedicándum
 géntibus glóriam tuam,
 Rústicum et Eleuthérium
 sociáre dignátus es: tribue
 nobis, quaésumus; eórum
 imitatióne, pro amóre tuo
 Próspera mundi despícere,
 et nulla ejus advérsa for-
 midáre. Per Dóminum . . .

Léctio

Actuum Apostolorum
 cap. 17, 22-34.

In diébus illis: Stans
 Paulus in médio Areopági,
 ait: Viri Athenienses, per
 ómnia quasi superstítio-
 sióres vos vídeo. Praeté-

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního
 dne svatého Dionysia, mu-
 čedníka svého a biskupa,
 posílil ctností vytrvalosti
 v mukách a jenž jsi mu rá-
 čil k zvěstování slávy své
 pohanům přidružení Rusti-
 ka a Eleuteria, uděl nám,
 prosíme, abychom po je-
 jich příkladu z lásky k to-
 bě pohrdali štěstím světa
 a nebáli se žádných jeho
 příkoří. Skrze Pána na-
 šeho Ježíše Krista . . .

Čtení

ze Skutků apoštolských
 17, 22-34.

V těch dnech Pavel po-
 staviv se uprostřed Areo-
 pagu řekl: „Muži athenští,
 vidím, že jste v každé pří-
 čině velice bohabojní. Ne-

riens enim, et videns simulacra vestra, inveni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia, quae in eo sunt, hic coeli et terrae cum sit Dóminus, non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humanis cólitur, indigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratió-nem, et ómnia: fecitque ex uno omne genus hó-minum inhabitare super univérsam fáciem terrae, defíniens statúta témpora, et términos habitatió-nis eórum, quaerere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim ví-vimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam vestrórum Poetarum dixerunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus aestimare, auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúrae artis, et cogitatió-nis hóminis, divinum esse sí-mile. Et témpora quidem hujus ignorántiae despí-ciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubí-que poeniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem

boť když jsem procházel a prohlížel vaše posvátnosti, našel jsem také oltář, na kterém bylo napsáno: N e z n á m é m u B o h u. Co tedy neznajíce ctíte, to já zvěstuji vám: Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, nebydlí v chrámech udělaných, ani nebývá obsluhován rukama lidskýma, jakoby něčeho potřeboval, sám dáváje všem život i dýchání a všechno; a učinil, aby z jednoho praotce všechno lidské pokolení přebývalo na veškerém povrchu zemském, ustanoviv určité časy a meze přebývání jejich, aby hledali Boha, zdali by se ho snad domakali nebo ho našli, ačkoli není daleko od jednoho každého z nás, neboť v něm žijeme a se hýbáme i trváme, jakož i někteří z vašich básníků pravili: „Neboť jsme i rod jeho.“ Jsouce tedy rodem Božím, nemáme se domnívat, že božství podobno je zlatu nebo stříbru nebo kameni, výrazu lidského umění nebo důmyslu. Časy té nevědomosti Bůh přehlédnuv nyní ohlašuje lidem, aby všichni všudy činili pokání, poněvadž ustanovil den, ve kterém bude soudit svět spraved-

in aequitate, in viro, in quo stáuit, fidei praebens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audissent autem resurrectionem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc iterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam vero viri adhaeréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis.

livě skrze muže, kterého k tomu určil, dáváje všem víru tím, že ho vzkřísili z mrtvých.“ Uslyševše pak o vzkříšení z mrtvých, jedni se posmívali, jiní řekli: „Poslechneme tě o tom někdy jindy.“ Tak vyšel Pavel ze shromáždění jejich. Ale někteří muži přidrževše se ho uvěřili; mezi nimi též Dionysius Areopagita a žena jménem Damaris a jiní s nimi.

Secreta

Obláta tibi, Dómine, múnera pópuli tuí, pro tuórum honóre Sanctórum, súscipe propítius, quáesumus: et eórum nos intercessióne sanctifica. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Pane, přijmi milostivě, prosíme, obětované tobě dary lidu svého na počest tvých Svatých a posvěť nás jejich přímluvou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Súmptis, Dómine, sacraméntis, quáesumus: ut, intercedéntibus beátis Martýribus tuis Dionýsio, Rustico et Eleuthério, ad redemptionis aetérnae proficiámus augméntum. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Přijavše, Pane, svátosti, prosíme, abychom na přímluvu svatých mučedníků tvých Dionysia, Rustika a Eleuteria prospívali v růstu milosti věčného vykoupení. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

10. října

Sv. Františka Borgiáše

vyznavače, † 1572 v Římě

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Dómine Jesu Christe,

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, při-

verae humilitatis et exemplar et praemium: quaesumus; ut, sicut beatum Franciscum in terreni honoris contemptu, imitationem tui gloriosum effecisti, ita nos ejusdem imitationis et gloriae tribuas esse consortes: Qui vivis... klade i odměno pravé pokory, prosíme, abys, jako jsi svatého Františka učil slavným následníkem sebe v pohrdání světskou ctí, tak nám dal státi se účastníky jeho následování a slávy. Jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem..

12. října

Sv. Maxmiliána

biskupa a mučedníka

Mše „Statuit“ (str. 5*).

13. října

Sv. Eduarda

krále a vyznavače, † 1066

Mše sv. „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Modlitba

Deus, qui beatum Regem Eduardum Confessorem tuum aeternitatis gloria coronasti: fac nos, quaesumus; ita eum venerari in terris, ut cum eo regnare possimus in coelis. Per Dominum... Bože, jenž jsi svatého krále Eduarda, vyznavače svého, korunoval slávou věčnosti, učiň, prosíme, abychom jej tak uctívali na zemi, abychom s ním vládnouti mohli v nebi. Skrze Pána...

14. října

Sv. Kalista I.

papeže a mučedníka, † 222 v Římě

Vstup Dan. 3, 84 a 87 (str. 9*).

Oratio

Modlitba

Deus, qui nos conspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericorditer per kladem svých Svatých k

Sanctorum tuorum exempla restaura. Per Dóm. lásce k sobě. Skrze Pápla našeho . . .

Léctio

Epistolae beati Pauli Apostoli ad Hebraeos. c. 5, 1-4.

Fratres: Omnis pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in iis, quae sunt ad Deum: ut offerat dona et sacrificia pro peccatis: qui condolere possit iis, qui ignorant, et errant: quoniam et ipse circumdatus est infirmitate: et propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis. Nec quisquam submit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tamquam Aaron.

Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).

Aleluja, aleluja. V. Sir. 45, 9 (str. 49*).

Evangelium Mat. 10, 26-32 (str. 18*).

Obětování Ž. 88, 25 (str. 8*).

Secreta

Mystica nobis, Domine, prosi oblatio: quae nos et a reatibus nostris expedit, et perpetua salvatione confirmet. Per Dóm.

K přijímání Mat. (str. 47*).

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut reatus nostros munera sacra purificent, et recte vivendi nobis operentur effectum. Per Dóminum nostrum . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 5, 1-4.

Bratři: Každý velekněz, jsa brán z lidí, ustanovuje se pro lidi ve věcech, které se vztahují k Bohu, aby přinášel dary a oběti za hříchy, který by mohl lítost míti nad nevědomými a bloudícími jsa též sám obklíčen slabostí; a proto má za hříchy obětovati jak za lid, tak za sebe. A nikdo nebere té důstojnosti sobě sám, nýbrž jsa povolán od Boha, jakož i Aaron.

Tichá modlitba

Pane, nechť nám tajuplná oběť prospěje, která nechť nás i našich vin zbaví i posílí věčnou spásou. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby posvěcené dary očistily naše viny a způsobily v nás, bychom správně žili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. října

Sv. Terezie

p a n n y, † 1582 v Albě ve Španělsku

Mše sv. „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

O r a t i o

Exaúdi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beatae Teresiae Virginis tuae festivitáte gaudemus; ita coeléstis ejus doctrinae pábulo nutriámur, et piaae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté Terezie, panny tvé, tak živeni byli potravou nebeské její nauky a vyučeni byli vroucností zbožné oddanosti. Skrze Pána.

17. října

Sv. Hedviky

v d o v y, v é v o d k y n ě, † 1243 v Třebnici

Mše „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátam Hedwigem a saeculi pompa ad humilem tuae Crucis sequelam toto corde transire docuisti: concede; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in amplexu tuae Crucis ómnia nobis adversántia superare: Qui vivis et regnas cum Deo Patre . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatou Hedvikou učil celým srdcem přejíti od světské nádhery k pokornému následování svého Kříže, uděl, abychom se pro její zásluhy a jejím příkladem naučili šlapati po pomíjejících rozkošech světa a v objetí tvého Kříže přemáhati všecko, co se proti nám staví. Jenž žiješ.

Druhé modlitby: za přimluvu Svatých (str. 136. atd.), třetí: dle libosti.

17. října

Sv. Markety Marie Alacoque

p a n n y, † 1690

I n t r o i t u s. Cant. 2, 3. V s t u p. Velepíseň 2, 3.

S u b u m b r a i l l í u s, q u e m Ve stínu jeho, po němž

desideráveram, sedi: et fructus ejus dulcis gútturi meo. Ps. 83, 2-3. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri . . .

O r a t i o

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátae Margarítiae Maríae Virgini mirabiliter revelásti: da nobis ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis et regnas . . .

L é c t i o

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios cap. 3, 8-9 et 14-19.

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia haec, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quae sit dispensátio sacraménti abscónditi a saeculis in Deo, qui ómnia créavit. Hujus rei grátia flecto génuá mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in coelis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriae

jsem prahla, sedím; a o-voce jeho lahodí mému hrdlu. Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou tvé stánky, Pane zástupů! Má duše prahne a touží po nádvořích Hospodina. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

M o d l i t b a

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi nevyzpytatelná bohatství Srdce svého obdivuhodně zjevil svaté Marketě Marii, panně, dej nám pro její zásluhy a pro její následování, abychom tě ve všem a nade vše milujíce, zasloužili si míti v témže tvém Srdci příbytek. Jenž žiješ a kraluješ . . .

Č t e n í

z Listu sv. Apoštola Pavla k Efeským 3, 8-9 a 14-19.

Bratři: Mně přenejmenšímu ze všech věřících byla dána milost tato zvěstovati mezi pohany nevystihlé to bohatství Kristovo a objasní všem, které jest zřízení v tom tajemství, jež od věků bylo skryto v Bohu, Stvořiteli všeho. Za tou příčinou skláním kolena svá před Otcem Pána našeho Ježíše Krista, po němž se jmenuje všeliký rod na nebi i na zemi, aby vám dal podle bohatství veleb-

suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiorem hóminem, Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in caritate radicáti, et fundáti, ut possitis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublimitas, et profúndum: scire étiam supereminentem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Graduale. Cant. 8, 7.

Aquae multae non potuerunt exstinguere caritatem, nec flúmina obruent illam. V. Ps. 72, 26. Defécit caro mea et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in aetérnum.

Allelúja, allelúja. V. Cant. 7, 10. Ego dilecto meo, et ad me convérsio ejus. Allelúja.

Evangelium Mat. 11, 25-30 (str. 801).

Offertorium. Zach. 9, 17.

Quid bonum ejus est et quid pulchrum ejus, nisi frumentum electórum et vinum gérmans vírgines?

Secreta

Accépta tibi sint, Dómine, plebis tuae múnera: et concéde; ut ignis ille divínus nos inflámmet, quo

nosti své skrze Ducha svého a v síle zmohutněti pro vnitřního člověka, tak aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která je šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku, převyšující veškeré poznání, abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží.

Stupňový zpěv. Velep. 8.

Spousty vod nedovedly lásku uhasiti, ani řeky ji nezatopí. V. Z. 72, 26. Zhynulo tělo mé i srdce mé, Bůh mého srdce a úděl můj je Bůh na věky.

Aleluja, aleluja. V. Velep. 7, 10. Jsem svého milého, on po mně prahne. Aleluja.

Obětování. Zach. 9, 17.

Co lepšího může míti a co krásnějšího nežli obilí vyvolených a víno plodící panny?

Tichá modlitba

Nechť ti jsou, Pane, příjemné dary lidu tvého a uděl, aby nás zanítil onen božský oheň, jímž, vyšleh-

de Corde Filii tui emisso,
beáta Margaríta Maríá ve-
heménter aestuávit. Per
eúndem Dóminum . . .

nuvším ze Srdce Syna
tvého, svatá Marketa Ma-
rie mocně plála. Skrze
téhož Pána . . .

Communio. Cant. 6, 2.

Ego dilécto meo, et di-
léctus meus mihi, qui pás-
citur inter lília.

K přijímání. Velep. 6, 2.

Náležím svému milému,
a můj milý je můj, ten,
jenž se pase mezi líliemi.

Postcommunio

Córpore et Sánguine
tui, Dómine Jesu, sumptis
mystériis: concéde nobis,
quáesumus, beáta Marga-
ríta Maríá Vírgine interce-
dente; ut, supérbis saécu-
li vanitátibus exútis, man-
suetúdinem et humilitátem
Cordis tui indúere mereá-
mur: Qui vivis. . . .

Po přijímání

Přijavše, Pane Ježíši,
tajemství Těla a Krve tvé,
prosíme, uděl nám na při-
mluvu svaté Markety Ma-
rie, panny, abychom, od-
loživše pyšné marnosti
světa, zasloužili si obléci
mírnost a pokoru tvého
Srdce. Jenž žiješ a kra-
luješ s Bohem Otcem . . .

18. října

Sv. Lukáše

Evangelisty

Vstup Ž. 138, 17 (str. 980).

Oratio

Intervéniat pro nobis,
quáesumus, Dómine, sanc-
tus tuus Lucas Evan-
gelista: qui crucis mortifi-
caciónem júgiter in suo
cópore, pro tui nóminis
honóre, portávit. Per Dó-
minum nostrum . . .

Modlitba

Nechť se nás zastane,
prosíme, Pane, svatý Evan-
gelista tvůj Lukáš, jenž ke
cti jména tvého nesl stále
kříž umrtvování na svém
těle. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista, Syna tvého,
jenž s tebou žije . . .

Lectio

Epístolae beáti Pauli Apó-
stoli ad Corínthios 2. cap.
8, 16-24.

Čtení

z druhého listu sv. Apo-
stola Pavla ke Korintským
8, 16-24.

Fratres: Grátias ago

Bratři, vzdávám díky

Deo, qui dedit eamdem sollicitudinem pro vobis in corde Titi; quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos. Misimus etiam cum illo fratrem, cuius laus est in Evangelio per omnes ecclesias: non solum autem, sed et ordinatus est ab ecclesiis comes peregrinationis nostrae, in hanc gratiam, quae ministratur a nobis ad Domini gloriam, et destinatum voluntatem nostram: devitantes hoc, ne quis nos vituperet in hac plenitudine, quae ministratur a nobis. Providemus enim bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus. Misimus autem cum illis et fratrem nostrum, quem probavimus in multis saepe sollicitum esse: nunc autem multo sollicitiorem, confidentia multa in vos; sive pro Tito, qui est socius meus, et in vos adiutor; sive fratres nostri, Apostoli ecclesiarum, gloria Christi. Ostensionem ergo, quae est caritatis vestrae, et nostrae gloriae pro vobis in illos ostendite in facie ecclesiarum.

Bohu, jenž dal touž horlivost pro vás v srdce Titovo. Neboť vyzvání moje sice přijal, avšak jsa velmi horlivý, sám ze své vůle k vám odešel. Posíláme však s ním také bratra, o němž jde chvála v příčině Evangelia po všech obcích církevních, a nejen to, nýbrž jenž také zvolen byl od církevních obcí za našeho průvodce při tomto díle lásky, které konáme ke slávě Boží a ku povzbuzení svému, varujeme se toho, aby někdo nás nehaněl při tom bohatství, kterým posluhujeme; neboť přihlížíme k dobrému nejen před Pánem, ale i před lidmi. Posíláme však s nimi také bratra našeho, kterého jsme častokráte zkusili, že jest horlivým ve mnoha věcech a nyní mnohem horlivějším pro velikou důvěru k vám. Buď že mluvím pro Tita, jest to můj společník a spolupracovník mezi vámi, aneb pro bratry svoje, jsou to vyslanci církevních obcí, sláva Kristova. Podejte jim tedy důkaz své lásky a naší chlouby z vás před církevními obcemi.

Stupňový zpěv Ž. 18, 5 a 2 (str. 982).

Evangelium Luk. 10, 1-11 (str. 851).

Obětování Ž. 138, 17 (str. 757).

Secreta

Donis coeléstibus da nobis, quáesumus, Dómine, líbera tibi mente servíre, ut múnera quae deférimus, interveniénte beáto Evangelísta tuo Luca, et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Dóminum nostrum . . .

K přijímání Mat. 19, 28 (str. 984).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut, quod de sancto altári tuo accépipimus, précibus beáti Evangelístae tui Lucae sanctíficet ánimas nostras, per quod tuti esse possimus. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom dary nebeskými tobě sloužili svobodnou myslí, aby dary, které přinášíme, na přímluvu svatého Evangelisty tvého Lukáše zjednaly nám i pomoc i slávu. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, co jsme s oltáře tvého sv. přijali, přímluvami sv. Evangelisty tvého Lukáše duše naše posvětilo, abychom tak mohli bezpeční býti. Skrze Pána . . .

19. října

Sv. Petra z Alkantary

vyznavače, † 1562 v Arenas ve Španělsku

Mše „Justus“ (str. 56), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum, admirábilis poeniténtiae et altíssimae contemplatiónis múnere ilustráre dignátus es: da nobis, quáesumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius coeléstia capiámus. Per Dóm.

Modlitba

Bože, jenž jsi ráčil svatého Petra, vyznavače svého, ozářiti darem obdivuhodné kajícnosti a nejvyššího zření, dej nám, prosíme, abychom pro jeho přímluvné zásluhy, tělem jsouce umrtveni, tím spíše chápali nebeské věci. Skrze Pána . . .

Epištola Filipp 3, 7-12 (str. 800).

Římský misál

20. října

Sv. Jana Kancía

v y z n a v a ě, † 1473 v K r a k o v ě

Introitus. Eccli. 18, 12-13. V s t u p. Sir. 18, 12-13.

Miserátio hóminis circa próximum: misericórdia autem Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum. Ps. 1, 1. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cáthedra pestiléntiae non sedit. V. Glória Patri...

Milosrdenství lidské objímá příbuzného, ale milosrdenství Boží každého člověka. Ten, jenž má milosrdenství, poučuje a vzdělává jako pastýř své stádo. Ž. 1, 1. Blaze člověku, který nechodí podle rady bezbožných, a nestává na cestě hříšníků, a nesedá na stolci morovém. Sláva Otci...

O r a t i o

Da, quaesumus, omnipotens Deus, ut sancti Joánnis Confessoris exemplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom po příkladě svatého Jana, vyznavače, ve vědě Svátých pokračovali, a druhým milosrdenství prokazující, pro jeho zásluhy dosáhli u tebe odpuštění. Skrze Pána našeho...

L é c t i o

Epístolae beáti Jacóbi Apóstoli. c. 2, 12-17.

Sic loquímuni, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexaltat autem misericórdia judícium. Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera

Č t e n í

z listu sv. Jakuba Apóstola. 2, 12-17.

Tak mluvte a tak čňte jakožto ti, kteří budou souzeni podle zákona svobody. Neboť soud jest bez milosrdenství tomu, kdo neučinil milosrdenství; milosrdenství však se honosí nad soud. Co prospěje, bratři moji, pravi-li kdo, že má víru,

autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indigeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímíni, et saturámíni; non dedéritis autem eis quae necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípisa.

skutků však nemá? Může ho víra spasiti? A kdyby bratr neb sestra byli nazí a měli nedostatek denní výživy, někdo z vás pak by jim řekl: „Jděte v pokoji, ohřívajte se a nasyčujte se“, avšak nedali byste jim věci tělu potřebných, co to prospěje? Tak i víra, nemá-li skutků, jest mrtvá sama v sobě.

Graduale. Ps. 106,8-9.

Confiteántur Dómino misericórdiae ejus: et mirabilia ejus filiis hóminum. V. Quia satiávit ánimam inánem: et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Allelúja,allelúja. V.Prov. 31, 20. Manum suam apéruit ínopi: et palmas suas exténdit ad paúperem. Allelúja.

Evangelium Luk. 12, 35-40 (str. 54*).

Offertorium. Job. 29,14-16.

Justítia indútus sum, et vestívi me, sicut vestiménto et diadémate, iudicio meo. Óculus fui caeco, et pes claudó: pater eram paúperum.

Secreta

Has, quáesumus, Dómine, hóstias sancti Joánnis Confessóris tui méritis

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Nechť oslavují Pána pro milosrdenství jeho, a pro zázraky jeho lidem učiněné. V. Neboť nasytil duši žíznivou a duši lačnou nakrmil dobrými věcmi.

Aleluja, aleluja. V. Přísl. 31, 20. Ruku svou otevřel nuznému, a dlaň svou vztáhl k chudšasovi. Aleluja.

Obětování. Job. 29, 14.

Spravedlnost jsem oblékl, ona pak mne přioděla jako řízou a čelenkou své snahy o právo. Okem jsem byl slepému a nohou kulhajícímu. Otcem jsem býval chudým.

Tichá modlitba

Tyto obětiny, prosíme, Pane, přijmi dobrotivě pro zásluhy svatého Jana, vy-

benignus assúme: et prae- znavače svého, a uděl,
sta, ut te super ómnia, et abychom, tebe nade všecko
omnes propter te diligén- a všechny pro tebe milu-
tes, corde tibi et ópere jíce, srdcem se ti líbili i
placeámus. Per Dóminum. skutkem. Skrze Pána . . .

Communio. Luc. 6, 38. K přijímání. Luk. 6, 38.

Date, et dábitur vobis: Dávejte, a bude vám
mensúram bonam, et con- dáno, míru dobrou a na-
fértam, et coagítatam, et tlačanou a natřesenou a
supereffluéntem dabunt in vrchovatou dají v klín váš.
sinum vestrum.

Postcommunio

Pretiósi Córporis et Sán-
guinis tui, Dómine, pasti
deliciis, tuam súpplices
deprecámur cleméntiam:
ut, sancti Joánnis Confes-
sóris tui méritis et exém-
plis, ejúsdem caritátis
imitatóres effécti, consór-
tes simus et glóriae. Qui
vivis et regnas . . .

Po přijímání

Živeni jsouce rozkošemi
drahocenného Těla a Krve
tvé, Pane, vzýváme snažně
tvou milostivost, abychom
pro zásluhy a příkladem
svatého Jana, vyznavače
tvého, následovníky jeho
lásky se stavše, byli spo-
lečníky i slávy. Jenž žiješ
a kraluješ . . .

21. října

Sv. Hilariona

opata, † 372

Mše „Os justi“ (str. 60*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Voršily a družek (ze mše „Me exspect.“, str. 72*), třetí: za přímmluvu Svatých (str. 136. atd.).

21. října

Sv. Voršily a družek

panen a mučednic, † kolem 453 v Kolíně
n. Rýnem

Mše sv. „Loquébar“ (str. 63*), vyjímaje:

Modlitby ze mše „Me exspect.“ (str. 72*).

Druhé modlitby: připomínka sv. Hilariona, opata (ze mše „Os justi“, str. 60*); třetí: za přímmluvu Svatých (str. 136. atd.).

Tichá modlitba (str. 72*).

Po přijímání (str. 72*).

22. října

Sv. Korduly

panny a mučednice, (v diecesi brněnské)

Mše „Loquebar“ (str. 63*), vyjímaje:

Oratio

Prosit plebi tuae, omnípotens Deus, beatae Córdulae Vírginis et Mártiris veneranda festivitas: ut, cujus gaudet honóre, protegatur auxilio. Per Dóminum nostrum . . .

Evangelium Mat. 18, 3-12 (str. 848).

Modlitba

Všemohoucí Bože, nechť ctihodná slavnost svaté Korduly, panny a mučednice, prospěje lidu tvému, aby, z jejíhož oslavení se raduje, chráněn byl pomocí. Skrze Pána . . .

Secreta

Sacrificiis praesentibus, Dómine, quaesumus, intercedente beata Córdula Vírgine et Mártire tua, inténde placatus: ut et devotiáni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pohlédni usmířen, Pane, prosíme, pro přímluvu svaté Korduly, panny a mučednice své, na přítomné obětiny, aby prospívaly i zbožnosti naší i spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut, intercedente beata Córdula Vírgine et mártire tua, illius salutaris capiámus effectum, cujus per haec mystéria pignus accépmus. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom na přímluvu svaté Korduly, panny a mučednice tvé, pocítili účinek oné spásy, jejíž záruku jsme skrze toto tajemství přijali. Skrze Pána našeho . . .

24. října

Sv. Rafaela Archanděla

Vstup Ž. 102, 20 (str. 886).

Oratio

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum To-

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Rafaela Archanděla dal

bíae fámulo tuo cómitem dedísti in via ; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxilio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Léctio

libri Tobíae c. 12, 7-15

In diébus illis: Dixit Ángelus Ráphael ad Tobíam: Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio , et eleemósyna magis , quam thesaúros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte libérat, et ipsa est, quae purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam, et vitam aetérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimae suae. Manifésto ergo vobis veritátem, non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrymis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli orationem tuam Dómino: et quia accéptus eras Deo, necesse fuit, ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem filii

služebníku svému Tobiáší za průvodce na cestu, uděl nám služebníkům svým, abychom jeho stráží byli stále bráněni a pomocí chráněni. Skrze Pána . . .

Čtení

z knihy Tobiášovy 12, 7-15.

V těch dnech pravil Anděl Rafael Tobiášovi: „Tajemství královo ukrývat je dobře, ale Boží skutky zjevovat a velebit je čestno. Modlitba s postem a almužnou je lepší než schovávat poklady zlata, neboť almužna vysvobozuje od smrti, čistí hřích a působí, že docházíme milosrdenství a věčného života; kdo činí hřích a nepravost, jsou nepřátelé sebe samých. Proto zjevuji vám pravdu a nebudu skrývat před vámi tajemství: Když jsi s pláčem modlíval se a pochoval mrtvé, když jsi nechával svého jídla, ukrýval ve dne mrtvé ve svém domě a v noci je pochoval, já jsem přednášel modlitby tvé Hospodinu. A žes byl Bohu milý, bylo třeba, abys byl zkoušen. Nyní však poslal mne Hospodin, abych tě uzdravil a Sáru, manželku tvého syna, vysvobodil od zlého ducha. Já jsem Anděl Rafael, jeden ze sedmi,

tui a daemónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Ángelus, unus ex septem, qui adstámus ante Dóminum.

Graduale. Tob. 8, 3.

Ángelus Dómini Ráphael apprehéndit, et ligávit daemcnem. V. Ps. 146, 5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 137, 1-2. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evangelii sec. Joánnem. c. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judaeórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína, quae cognominátur hebraíce Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, caecórum, claudórum, aridórum expectántium aquae motum. Ángelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendisset in piscínam post motiónem aquae, sanus fiébat a qua-

kdo stojíme před Hospodinem.“

Na staříckém Tobiášovi vidíme, jak každý milosrdný skutek vůči bližnímu je bohulibý a dobře na nebesích zapsán.

Stupňový zpěv. Tob.8.

Anděl Hospodinův Ráfael chopil zlého ducha a spoutal jej. V. Ž. 146, 5. Velký jest Pán náš a veliká jest moc jeho.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 137, 1-2. Před tváří Andělů budu tobě zpívati. Skláněti se budu před svatým chrámem tvým a oslavovati budu jméno tvé, Pane. Aleluja.

† Slova svatého Evangelia podle Jana. 5, 1-4.

V těch dnech byla slavnost židovská a Ježíš odebral se do Jerusalema. Je pak v Jerusalemě při hlavní bráně rybník, jenž hebrejsky sluje Bethesda a má pět podloubí. V těch leželo veliké množství neduživců: slepých, kulhavých, ochrnutých, kteří čekali na pohyb vody. Anděl Páně sestupoval totiž časem do rybníka a hýbal vodou. A kdo po hnutí vody první vstoupil do rybníka, býval uzdraven, ať byl stížen neduhem kterýmkoli.

Andělové jako poslové Boží

cúmque detinebátur infirmitáte.

Et dicitur Credo.
Obětování (str. 888).
Tichá modlitba (str. 947).
K přijímání Dan. 3, 58 (str. 889).

Postcommunio

Dirigere dignáre, Dómine Deus, in adjutórium nostrum sanctum Raphaelém Archángelum: et, quem tuae Majestáti semper assistere crédimus, tibi nostras exíguas preces benedicéndas assignet. Per Dóminum...

u nás lidí ve jméně Božím někdy přímo nám pomáhají.

Říká se Credo.

Po přijímání

Pane Bože, rač nám poslati na pomoc svatého Rafaela Archanděla, a, o němž věříme, že stále stojí u tvé velebnosti, nechť ti zprostředkuje naše chabé modlitby k požehnání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

25. října

Sv. Chrysantha a Darie

mučedníků, † kolem 283 v Římě

Mše sv. „Intret“ (str. 21*), vyjímaje:

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríae, quaésumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquo, eórum pium júgiter experiamur auxiliúm. Per Dóminum...

Epištola 2 Kor. 6, 4-10 (str. 1077).

† Seq. sancti Evangelii sec. Lucam. c. 11, 47-51.

In illo témpore: Dicébat Jesus scribis et pharisaéis: Vae vobis, qui aedificátis monuménta prophetárum: patres autem vestri occidérunt illos. Profécito testificámini quod consentitis

Modlitba

Pane, prosíme, nechť nám přispěje modlitba svatých mučedníků tvých Chrysantha a Darie, abychom těch, jež uctíváme bohoslužbou, pocítovali neustále dobrotivou pomocí. Skrze Pána...

† Slova svatého Evangelia podle Lukáše 11, 47-51.

Za onoho času, řekl Pán Ježíš zákoníkům a farišům: „Běda vám, kteří vzděláváte hroby proroků; otcové však vaši je zabili. Věru, dosvědčujete tím, že souhlasíte se skutky otců

opéribus patrum vestrorum: quóniam ipsi quidem eos occidérunt, vos autem aedificátis eorum sepúlchra. Proptérea et sapientia Dei dixit: Mittam ad illos prophétas et Apóstolos, et ex illis occident et persequéntur: ut inquirátur sanguis ómnium prophetárum, qui effúsus est a constitutióne mundi a generatióne ista, a sanguine Abel usque ad sanguinem Zachariae, qui périit inter altáre et aedem. Ita dico vobis, requirétur ab hac generatióne.

Secreta

Pópuli tui, quaesumus, Dómine, tibi grata sit hostia, quae in natalitiis sanctorum Mártýrum tuorum Chrysánthi et Daríae sollemniter immolátur. Per Dóminum...

Postcommunio

Mýsticis, Dómine, repléti sumus votis et gaudiis: praesta, quaesumus; ut, intercessiönibus sanctorum Mártýrum tuorum Chrysánthi et Daríae, quae temporaliter ágimus, spiritaliter consequámur. Per Dóminum...

svých; neboť oni zajisté je zabili, vy pak vzděláváte jejich hroby. Proto řekla i moudrost Boží: Pošlu k nim proroky a Apoštoly, a z těch některé zabijí, jiné budou pronásledovati, aby se pohledávala u tohoto pokolení krev všech proroků, která byla prolita od ustanovení světa, od krve Abelovy až do krve Zachariášovy, který zahynul mezi oltářem a chrámem. Proto pravím vám, bude se pohledávati od pokolení toho.“

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť ti je příjemná oběť, která je o narozeninách svatých mučedníků tvých Chrysántha a Darie slavnostně přinášena. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Pane, naplnění jsme tajemnými dary a radostmi; uděl, prosíme, abychom, na přímluvu svatých mučedníků tvých Chrysántha a Darie, co v čase konáme, toho duchovně dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

26. října

Sv. Evarista

papeže a mučedníka, † 105 v Římě

Mše „Statuit“ (str. 5*).

S. d. l. i. s. 1216

27. října
Svatvečer sv. Šimona a Judy
 Apoštolů

Vstup Ž. 78, 11, 12 a 10 (str. 985).

O r a t i o

Concéde, quáesumus, omnipotens Deus: ut sicut Apostolorum tuorum Simónis et Judae gloriósa natalítia praevenímus; sic ad tua beneficia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi praeveníant. Per Dóminum...

Epištola 1. Kor. 4, 9-14 (str. 57*).
 Stupňový zpěv Ž. 78, 10 a 2 (str. 985).
 Evangelium Jan, 15, 1-7 (str. 35*).
 Obětování Ž. 149, 5-6 (str. 986).

S e c r e t a

Munéribus nostris, Dómine, sanctorum Apostolorum tuorum Simónis et Judae festa praecedimus, te suppliciter deprecánte: ut, quae consciéntiae nostrae praepediúntur obstáculis, illórum méritis grata reddántur. Per Dóminum...

K přijímání Ž. 78, 2 a 11 (str. 986).

P o s t c o m m u n i o

Sumpto, Dómine, sacramento suppliciter deprecámur: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis Simóne et Juda, quod temporaliter gérimus, ad vitam capiámus aetérnam. Per Dóminum...

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby, jako předem vzpomínáme slavných narozenin svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy, tak k získání dobrodiní tvých oni za nás u tvé velebnosti předem orodovali. Skrze Pána...

T i c h á m o d l i t b a

Pane, předcházíme slavnosti svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy dary svými, vroucně tě vzývajíce, aby, které jsou zne-možňovány překážkami našeho svědomí, pro jejich zásluhy staly se příjemnými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

P o p ř i j í m á n í

Přijavše, Pane, svátost, snažně prosíme, abychom, co na přímluvu svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy v čase konáme, toho získali pro život věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

28. října

Sv. Šimona a Judy

Apoštolů

Vstup Ž. 138, 17 (str. 756).

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secundum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terrae? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes coelos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres et doctóres ad consummationem sanctórum in opus ministérii, in aedificatióne córporis Christi; do-

Modlitba

Bože, jenž jsi nám skrze svaté Apoštoly své Šimona a Judu dal dojít k poznání svého jména, uděl nám, abychom jejich věčnou slávu i pokrokem oslavovali i slavením pokračovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským. 4, 7-13.

Bratři: Jednomu každému z nás byla dána milost podle míry daru Kristova. Proto praví: „Vystoupiv do výše, odvedl zajatce, dal dary lidem.“ To však, že vystoupil, co je to, leč že dříve také sestoupil na dolní části země? Ten, jenž sestoupil, týž je to, jenž také vystoupil nade všecka nebesa, aby naplnil všecko. On také dal jedny za Apoštoly, jiné za proroky, jiné za Evangelisty, jiné za pastýře a učitele, aby za účelem zdokonalení věřících konali službu a vzdělávali tělo Kristovo, až bychom se sešli všickni v jednotu víry a poznání Syna Božího, v muže do-

nec occurrámus omnes in unitátem fidei et agnitiónis Fílii Dei, in virum perfectum, in mensúram aetáti plenitúdinis Christi.

Stupňový zpěv Ž. 44, 17-18 (str. 756).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 138, 17. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Allelúja.

† Sequéntia s. Evangélii sec. Joánnem. c. 15, 17-25.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Haec mando vobis, ut diligátiš invicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo fuissétiš, mundus, quod suum erat, diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus. Mementóte sermónis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus major dómno suo. Si me persecúti sunt, et vos persecúentur: si sermóne meo serváverunt, et vestrum servábunt. Sed haec ómnia fácient vobis propter nomen meum: quia nésciunt eum, qui misit me. Si non veníssem, et locútuš fuíssem eis, peccátum non haberent: nunc autem excusatióne non habent de peccáto suo. Qui me odit,

spělého, v míru věku plnosti Kristovy.

Každému z nás Bůh vytknul jeho dráhu životní a obdařil je k tomu schopnostmi. Využíváme jich?

Aleluja, aleluja. V. Ž. 138, 17. Přátelé tvoji, Bože, jsou velmi uctíváni, jejich vláda jest velmi upevněna. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 17-25.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „To to přikazuji vám, abyste se milovali vespolek. Jestliže svět vás nenávidí, vězte, že mne nenáviděl prve než-li vás. Kdybyste byli ze světa, svět by miloval své vlastnictví; poněvadž však ze světa nejste, nýbrž já jsem vás vyvolil ze světa, proto vás svět nenávidí. Pamatujte na to slovo, které jsem vám řekl: ‚Není služebník větší, nežli pán jeho.‘ Jestliže mne pronásledovali, i vás budou pronásledovati; jestliže mé slovo zachovali, i vaše budou zachovávatí. Ale toto všecko učiní vám pro jméno mé, poněvadž neznají toho, jenž mě poslal. Kdybych byl nepřišel a jim nemluvil, hříchu by neměli; nyní však nemají výmluvy ze hříchu svého.

et Patrem meum odit. Si ópera non fecíssem in eis, quae nemo álius fecit, peccátum non habérent: nunc autem et vidérunt, et odérunt et me, et Patrem meum. Sed ut adimpleátur sermo, qui in lege eórum scriptus est. Quia ódio habuérunt me gratis.

Et dicitur *Credo*.
Obětování Ž. 18, 5 (str. 781).

Secreta

Glóriam, Dómine, sanctorum Apostolorum tuorum Simónis et Judae perpetuam venerántes, quæsumus: ut eam, sacris mystériis expiáti, dignius celebrémus. Per Dóminum nostrum . . .

Preface: o sv. Apoštolech (str. 42).
K přijímání Mat. 19, 28 (str. 866).
Po přijímání (str. 755).

Kdo nenávidí mne, nenávidí i Otce mého. Kdybych byl nečinil mezi nimi skutků, kterých nikdo jiný nečinil, hříchu by neměli; avšak oni je i viděli, a přece nenáviděli jak mne, tak Otce mého. Ale to se děje, aby se naplnilo slovo, kteréž jest napsáno v zákoně jejich: „Nenáviděli mě bez příčiny.“

Říká se *Credo*.

Tichá modlitba

Uctívajíce, Pane, věčnou slávu svatých Apoštolů tvých Šimona a Judy, prosíme, abychom ji, očistěni jsouce svatými tajemstvími, ještě hodněji oslaviti. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

31. října

Svatvečer Všechn Svatých

Introitus. Sap. 3, 8. Vstup. Moudr. 3, 8.

Júdicant Sancti gentes, et dominántur pópulis: et regnábít Dóminus Deus illórum in perpétuum. Ps. 32, 1. Exsultáte, justí, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Glória Patri et Fílio . . .

Svatí soudí lidstvo a vládnou národům, a kralovati bude Pán, Bůh jejich, na věky. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým sluší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Dómine, Deus noster,

Modlitba

Pane, Bože náš, roz-

multíplica super nos grátiam tuam: et quorum praevenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne laetitiam. Per Dóminum...

množ nad námi svou milost a radosti těch, jejichž slavného svátku předem vzpomínáme, dej dosáhnouti svatým životem. Skrze Pána našeho...

Lectio

libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli c. 5, 6-12.

In diébus illis: Ecce ego Joáannes vidi in médio throni, et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísus, habéntem córnua septem, et óculos septem, qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de dextera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália et vigin-tiquátuor senióres ceciderunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas et phíalas aúreas, plenas odoraméntórum, quae sunt oratiónes sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicétes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sán-guine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacer-dótes, et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi

Čtení

ze Zjevení sv. Apoštola Jana 5, 6-12.

V těch dnech já Jan spatřil jsem uprostřed mezi trůnem a čtyřmi živočichy a mezi starci Beránka, an stojí jako zabitý, máje sedm rohů a sedm očí, to jest sedm duchů Božích, poslaných na celou zemi. I přišel a vzal knihu z pravice toho, jenž seděl na trůně. A když otevřel knihu, čtyři živočichové a dvacet čtyři starci padli před Beránkem, majíce každý citeru a misky zlaté, plné věcí vonných; jsou to modlitby svatých a zpívali píseň novou říkajíce: „Hoden jsi, Pane, vzíti knihu a otevřítí pečeti její, neboť jsi byl zabit a vykoupil jsi krví svou pro Boha lidi z každého pokolení a jazyka a lidu i národa a učinil jsi je Bohu našemu královstvím a kněžími, a budou kralovati na zemi.“ I viděl jsem a uslyšel hlas mnoha Andělů kolem trůnu a živočichů a starců; počet jejich byl tisíce tisíců; a ti volali

vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum, et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accipere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem, in saecula saeculórum. Amen.

Stupňový zpěv Ž. 149, 5 a 1 (str. 991) bez Aleluja.
Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).
Obětování Ž. 149, 5-6 (str. 28*).

hlasem velikým: „Hoden jest Beránek, ten, jenž byl zabit, aby vzal moc a bohatství a moudrost i sílu a čest a slávu i chválu na věky věkův. Amen.“

Krví Kristovou, jíž jsme byli vykoupeni a očištěni, tou stáváme se i svatými. Jsou nepřehledné řady těch, kteří se kupí kolem trůnu Beránkova, aby mu vzdávali hold za všechny milosti, kterými je obdařil.

Secreta

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: da, quáesumus; ut ad salútem nostram, ómnium Sanctórum tuórum precatióne, proficiant, quorum sollémnia ventúra praecúrrimus. Per Dóminum nostrum...

K přijímání Moudr. 3, 1, 2 a 3 (str. 971).

Postcommunio

Sacraméntis, Dómine, et gaúdiis optátae celebritátis explétis: quáesumus; ut eórum précibus adjuvémur, quorum recordatióne exhibéntur. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Na oltář tvůj, Pane, hromadíme obětované dary; dej, prosíme, ať k spáse naši prospívají pro přímluvu všech Svatých tvých, jejichž nastávající slavnosti předbíháme. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Pane, po svátostech a radostech toužené slavnosti prosíme, aby nám bylo pomozeno na přímluvu těch, o jejichž vzpomínce jsou přineseny. Skrze Pána našeho...

31. října

Sv. Wolfganga

biskupa a vyznavače, † 994 v Puppingu
v Horních Rakousích

Mše „Sacerdotes tui“ (str. 44*).

Oratio

Deus, qui pópulo tuo aetérnae salútis Wolfgán-gum Confessórem tuum atque Pontíficem mí-nistrum tribuísti: praesta, quaesumus; ut, quem do-ctórem vitae habúimus in in terris, intercessórem habére mereámur in cae-lis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi lidu své-mu svatého Wolfganga, vyznavače svého a bisku-pa, za přísluhovatele věčné spásy udělil, popřej, pro-síme, abychom toho, jehož jsme měli učitelem života na zemi, zasloužili si míti přímluvcem v nebi. Skrze Pána našeho . . .

Připomínka svatvečera Všech Svatých (viz předešlou mši sv.).

Na konci mše Evangelium ze svatvečera Všech Svatých (str. 27*).

1. listopadu

Slavnost Všech Svatých

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum cele-brántes sub honóre Sanc-tórum ómnium: de quorum sollemnitáte gaudent An-geli et collaúdent Filium Dei. Ps. 32, 1. Exsultáte, justi, in Dómino: rectos decet collaudátio. V. Gló-ria Patri . . .

Vstup

Radujme se všichni v Pá-nu, svátek slavíce na po-čest všech Svatých, z je-jichž slavnosti radují se Andělé, chválíce jedno-myslně Syna Božího. Ž. 32, 1. Plesejte, spravedliví, v Pánu; spravedlivým slu-ší prozpěvovati chválu. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebri-táte venerári: quaesumus; ut desiderátam nobis tuae propitiatiónis abundán-tiam, multiplicátis inter-cessóribus, largiáris. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-že, jenž jsi nám dal jednou slavností zásluhy všech svých Svatých velebiti, prosíme, uděl nám na pří-mluvu tolika orodovníků žádoucí hojnosti slitování svého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

L é c t i o

libri Apocalýpsis b. Joán-
nis Apóstoli. c. 7, 2-12.

In diébus illis: Ecce, ego Joáannes vidi álterum Ángel-
um ascendéntem ab ortu
solis, habéntem signum
Dei vivi: et clamávit voce
magna quátuor Ángelis,
quibus datum est nocére
terrae et mari, dicens: no-
líte nocére terrae, et mari
neque arbóribus, quoadús-
que signémus servos Dei
nostri in fróntibus eórum.
Et audívi númerum signa-
tórum, centum quadragínta
quátuor míllia signáti, ex
omni tribu filiórum Israel.
Ex tribu Juda duódecim
míllia signáti. Ex tribu Ru-
ben duódecim míllia signá-
ti. Ex tribu Gad duódecim
míllia signáti. Ex tribu Aser
duódecim míllia signáti. Ex
tribu Néphтали duódecim
míllia signáti. Ex tribu Ma-
násse duódecim míllia si-
gnáti. Ex tribu Símeon
duódecim míllia signáti.
Ex tribu Levi duódecim
míllia signáti. Ex tribu Is-
sachar duódecim míllia si-
gnáti. Ex tribu Zábulon
duódecim míllia signáti.
Ex tribu Joseph duódecim
míllia signáti. Ex tribu
Bénjamin duódecim míllia
signáti. Post haec vidi tur-
bam magnam, quam dinu-
meráre nemo póterat ex

Č t e n i

ze Zjevení sv. Jana Apoš-
tola. 7, 2-12.

V těch dnech, hle, já
Jan viděl jsem jiného An-
děla, an vystupuje od vý-
chodu slunce, maje pečeť
Boha živého, a ten zvolal
hlasem velikým ke čtyřem
Andělům, jimž bylo dáno
škoditi zemi a moři, řka:
„Neškodte zemi ani moři
ani stromům, dokavad ne-
poznáme služebníků
Boha našeho na čelech
jejich.“ A uslyšel jsem poč-
et znamenáných, sto čty-
řicet čtyři tisíce znamena-
ných ze všeho pokolení
synů israelských: z poko-
lení Judova dvanáct tisíc
znamenáných, z pokolení
Rubenova dvanáct tisíc,
z pokolení Gadova dva-
náct tisíc, z pokolení Ase-
rova dvanáct tisíc, z po-
kolení Neftalimova dva-
náct tisíc, z pokolení Ma-
nasseova dvanáct tisíc,
z pokolení Símeonova dva-
náct tisíc, z pokolení Le-
viova dvanáct tisíc, z po-
kolení Isacharova dvanáct
tisíc, z pokolení Zabulo-
nova dvanáct tisíc z po-
kolení Josefova dvanáct
tisíc, z pokolení Benjami-
nova dvanáct tisíc zname-
naných. Potom jsem viděl
zástup veliký, jehož spo-
čítati nikdo nemohl, ze

ómnibus géntibus et tríbu-
bus et pópulis et linguis:
stantes ante thronum et in
conspéctu Agni, amícti sto-
lis albis, et palmae in má-
nibus eórum: et clamábant
voce magna, dicéntes: Sa-
lus Deo nostro, qui sedet
super thronum, et Agno. Et
omnes Ángeli stabant in
circúitu throni, et seniór-
rum, et quátuor animálium:
et cecidérunt in conspéctu
throni in fácies suas et
adoravérunt Deum, dicén-
tes: Amen. Benedíctio et
cláritas et sapiéntia et
gratiárum áctio, honor et
virtus et fortitúdo Deo
nostro, in saecula saecu-
lórum. Amen.

všech národů a pokolení
a kmenů i jazyků, ani stojí
před trůnem a před Be-
ránkem oděni v roucha
bílá a mají palmy v ru-
kou svých; a volali hlasem
velikým řkouce: „Spása
Bohu našemu, jenž sedí
na trůně, a Beránkovi.“
A všickni Andělé stáli ko-
lem trůnu a starců a čtyř
živočichů; i padli před
trůnem na své tváře a
klaněli se Bohu řkouce:
„Amen, chvála a sláva a
moudrost a dík a čest i
moc a síla Bohu našemu
na věky věků. Amen.“

Není možno, aby byl zvlášt-
ním svátkem uctěn každý světec,
jichž jsou nepřehledné řady, ze
všech národů a jazyků.

Stupňový zpěv Ž. 33 (str. 1092).

Allelúja, allelúja. V.
Matth. 11, 28. Veníte ad
me, omnes, qui laborátis
et oneráti estis: et ego
reficiam vos. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Mat.
11, 28. Pojděte ke mně
všickni, kdož se lopotíte
a obtíženi jste, a já vás
občerstvím. Aleluja.

Evangelium Mat. 5, 1-12 (str. 976).

Et dicitur Credo.

Následuje Credo.

Obětování Moudr. 3 (str. 31*).

S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine,
nostrae devotiónis offéri-
mus: quae et pro cunctó-
rum tibi grata sint honóre
Justórum, et nobis salutá-
ria, te miseránte, reddán-
tur. Per Dóminum...

T i c h á m o d l i t b a

Dary oddanosti své ti,
Pane, obětujeme, které
nechť ti pro uctění všech
Spravedlivých příjemny
jsou, nám pak pro milo-
srdenství tvé spasnými se
stanou. Skrže Pána...

Communio. Matth. 5, 8-10. K přijímání. Mat. 5. 8.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt; beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur: beáti, qui persecutióne patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum coelórum.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské.

Postcommunio

Da, quáesumus, Dómine, fidélibus pópulis ómnium Sanctórum semper veneratióne laetári: et eórum perpétuasupplicatióne muniri. Per Dóminum...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, aby věrný lid se vždy z uctívání všech Svatých veselil a jejich ustavičnou přímluvou byl chráněn. Skrze Pána našeho...

2. listopadu

Památka všech věrných zemřelých

(Dušiček)

Zavedení tohoto svátku připisuje se dobrotivému svatému opatu Odilovi z Cluny († 1048). V nejnovější době papež Benedikt XV. (1915) vyznamenal tento den výsadou, z které se těší ještě jenom Vánoce: každý kněz má právo dnes přinést tři oběti mše sv.

K první mši

Introitus

4 Esdr. 2, 34 et 35.

Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua luceat eis. Ps. 64, 2-3. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi red-detur votum in Jerúsalem: exaúdi oratióne meam, ad te omnis caro veniat.

Vstup

4 Esdr. 2, 34 a 35.

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Ž. 64, 2-3. Tobě, Bože, náleží chvalozpěv na Sionu; tobě bu-diž plněn slib v Jerusa-lemě. Vyslyš modlitbu mou, k tobě přijde všeliké tělo.

Neříká se „Sláva Otci . . .“, nýbrž opakuje se: „Odpočinutí věčné . . .“, až k žalmu.

O r a t i o

Fidélium, Deus, ómnium
Cónditor et Redémptor:
animábus famulórum fa-
mularúmque tuárum re-
missiónem cunctórum trí-
bue peccatórum; ut in-
dulgéntiam, quam semper
optavérunt, piis supplica-
tiónibus consequántur. Qui
vivi et regnas...

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios I. c. 15.

Fratres: Ecce, mysté-
rium vobis dico: Omnes
quidem resurgémus, sed
non omnes immutábimur.
In moménto, in ictu óculi,
in novíssima tuba: canet
enim tuba, et mórtui resúr-
gent incorrupti: et nos im-
mutábimur. Opórtet enim
corruptibile hoc indúere
incorruptiónem: et mor-
tále hoc indúere immorta-
litátem. Cum autem mor-
tále hoc indúerit immor-
talitátem, tunc fiet sermo,
qui scriptus est: Absórpta
est mors in victória. Ubi
est, mors, victória tua?
Ubi est, mors, stímulus
tuus? Stímulus autem mor-
tis peccátum est: virtus
vero peccáti lex. Deo au-
tem grátias, qui dedit no-
bis victóriam per Dóminum
nostrum Jesum Christum.

M o d l i t b a

Bože, všech věřících
Stvořiteli a Vykupiteli,
uděl duším svých služeb-
níků a služebnic odpuštění
všech hříchů, aby promi-
nutí, kterého si vždycky
žádali, pokornými pros-
bami dosáhli. Jenž žiješ
a kraluješ s Bohem Otcem
v jednotě Ducha...

Č t e n í

z prvního listu sv. Pavla
ke Korintským 15, 51-57.

Bratři, hle tajemství
vám pravím: všickni ne-
zemřeme, ale všickni bu-
deme proměnění pojednou
v okamžiku, při troubě
poslední; neboť trouba
zazní, a mrtví vstanou
neporušitelní a my bude-
me proměnění. Musí za-
jistě porušitelné toto oblečí
neporušitelnost a smrtelné
toto oblečí nesmrtelnost.
Když pak toto porušitelné
obleče neporušitelnost a
toto smrtelné obleče ne-
smrtelnost, tehdá se na-
plní to slovo, které jest
napsáno: „Pohlčena jest
smrt ve vítězství. Kde jest,
ó smrti, vítězství tvé? Kde
jest, ó smrti, osten tvůj?“
Ostnem pak smrti jest
hřích, a mocí hřichu jest
zákon. Ale díky Bohu, kte-
rý nám dává vítězství
skrze Pána našeho Ježíše
Krista.

Graduale

Réquiem aetérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua luceat eis. V. Ps. 111, 7. In memória aetérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus

Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. V. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. V. Et lucis aetérnae beatitúdine pérfrui.

S e k v e n c e

Dies irae, dies illa, solvet saeculum in favilla: teste David cum Sibylla.

Quantus tremor est futurus, quando Judex est venturus, cuncta stricte discussurus!

Tuba mirum spargens sonum per sepúlra regiónum, coget omnes ante thronum.

Mors stupébit et natúra, cum resúrget creatúra, judicánti responsúra.

Liber scriptus proferétur, in quo totum continétur, unde mundus judicétur.

Judex ergo cum sedébit, quidquid latet, apparébit: nil inúltum remanébit.

Stupňový zpěv

Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. V. Ž. 111, 7. V paměti věčné bude spravedlivý, pověsti zlé se nemusí báti.

Traktus

Vyprost, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů. V. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. V. A požívati světla blaženosti věčné.

„Onen den, den hněvu lkavý zraší čas, dým vzejde tmavý,“ David, Sibylla tak praví.

Strašné chvění, bázeň hrozná, až se tvorstvo Soudci přizná, jenž hned řeší vše a pozná.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán kde sedí na svém trůně.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu hrnou k Soudci, každý s hříšnou skvrnou.

Přinesena psaná kniha, je v ní všecka hříchů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Quid sum miser tunc dicturus? Quem patronum rogaturus; cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis, qui salvandos salvas gratis, salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie, quod sum causa tuae viae: ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedisti lassus: redemisti crucem passus: tantus labor non sit cassus.

Juste iudex ultionis, donum fac remissionis ante diem rationis.

Ingemisco, tamquam reus: culpa rubet vultus meus: supplicanti parce, Deus.

Qui Mariam absolvisti, et latronem exaudisti, mihi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt dignae: sed tu bonus fac benigne, ne perenni cremer igne.

Inter oves locum praesta, et ab hoedis me sequestra, statuens in parte dextra.

Confutatis maledictis, flammis acribus addictis; voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclinis, cor contritum quasi cinis; gere curam mei finis.

Co mám, běda, promluvíti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Hrůzné Velebnosti Králi! Spasiž, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Vzpomeň si, o Jesu milý, že's šel pro me k svému cíli. Nezatrať mne v oné chvíli!

Klesl's, hledaje mne, znaven. Pro mne byl kůl Kříže vstaven. Nebuď čin ten plodů zbaven!

Soudce pomsty spravedlivé, dej dar odpuštění dříve, nežli sečteš viny křivé!

Sténám pod vinami svými, líce hříchů růmění mi. Slituj se nad vzdechy mými!

Marii's dal rozhřešení, lotr hříšníkem již není, já též čekám vykoupení.

Nehodně tě prosím, Pane, dobrotou však tvou se stane: kol mne oheň nezaplane.

Rač mne mezi ovce vzítí, od kozlů mne oddělití, dej mi po pravici dlítí!

Až se zachvějí kdys klatí, až je ostrý plamen schvátí, rač mne k sobě povolati!

Duše prosí, lká, se rmoutí, v popel mé se srdce hroutí, rač smrt dobrou poskytnouti!

Lacrymósa dies illa, qua resúrget ex favilla judicándus homo reus.

Huic ergo parce, Deus: pie Jesu Dómine, dona eis réquiem. Amen.

Slzavým dnem bude, Pane, o němž vinník k Soudu vstane z hrobového svého lože!

Tohoto pak šetři, Bože! Milý Pane Ježíši, dej jim odpočinutí! Amen.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Amen, amen, dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui aúdiunt vocem Fílii Dei: et qui audierint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Filio habere vitam in semetípso: et potestátem dedit ei iudícium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, aúdiunt vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecerunt, in resurrectiónem vitae: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem iudícii.

O f f e r t o r i u m

Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctorum de poenis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absorbent eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 5, 25-29.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům židovským: „Amen, amen, pravím vám: Přichází hodina a nyní jest, kdy mrtví uslyší hlas Syna Božího, a ti, kteří uslyší, živi budou; neboť jako Otec má život sám v sobě, tak dal i Synu, aby měl život sám v sobě, a dal mu moc konati soud, poněvadž jest Syn člověka. Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, ve které všickni, kteří v hrobech jsou, uslyší hlas jeho, a půjdou ti, kteří dobře činili, na vzkříšení k životu, ti však, kteří zlé páchali, na vzkříšení k soudu.“

O b ě t o v á n í

Pane Ježíši Kriste, Králi slávy, vysvobod' duše všech věřících zemřelých od útrap pekla a od hluboké propasti; vysvobod' je z tlamy lví, aby jich nepohltila pekelná hlubina, aby neupadly do tem-

signifer sanctus Michael
repraesentet eas in lucem
sanctam: Quam olim
Abrahae promisisti et sé-
mini ejus. V. Hóstias et
preces tibi, Dómine, lau-
dis offérimus: tu súscipe
pro animábus illis, qua-
rum hódie memóriam fá-
cimus, fac eas, Dómine, de
morte transire ad vitam.
Quam olim Abrahae pro-
misisti et sémini ejus.

S e c r e t a

Hóstias, quaesumus, Dó-
mine, quas tibi pro animá-
bus famulórum famularúm-
que tuárum offérimus, pro-
pitiátus inténde: ut, quibus
fídei christiánae méritum
contulísti, dones et praé-
mium. Per Dóminum . . .

C o m m u n i o

Lux aetérna lúceat eis,
Dómine: Cum Sanctis
tuis in aetérnum: quia pius
es. V. Réquiem aetérnam
dona eis, Dómine: et lux
perpétua lúceat eis. Cum
Sanctis tuis in aetérnum:
quia pius es.

P o s t c o m m u n i o

Animábus, quaesumus,
Dómine, famulórum famu-
larúmque tuárum orátio
proficiat supplicántium: ut
eas et a peccátis ómnibus
éxuas, et tuae redemptió-
nis fácias esse partícipes.
Qui vivis et regnas . . .

nosti, nýbrž ať korouhev-
ník, svatý Michael, uvede
je do svatého světla, které
jsi kdysi přislíbil Abraha-
movi a semeni jeho. V.
Oběti a modlitby chvály
ti, Pane, přinášíme; ty je
přijmi za ony duše, je-
jichž památku dnes koná-
me. Dej jim, Pane, přejíti
ze smrti do života, který jsi
kdysi přislíbil Abrahamovi
a semeni jeho.

T i c h á m o d l i t b a

Na oběti, prosíme, Pane,
které ti za duše služební-
ků a služebnic tvých pří-
nášíme, milostivě pohlédni
a dej těm, které jsi obda-
řil zásluhou víry, i její od-
platu. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista . . .

K p ř i j í m á n í

Světlo věčné ať jim svítí,
Pane; se Svatými tvými
na věky, neboť dobrotivý
jsi. V. Odpočinutí věčné
dej jim, Pane, a světlo
věčné ať jim svítí. Se Sva-
tými tvými na věky, neboť
dobrotivý jsi.

P o p ř i j í m á n í

Duším služebníků a slu-
žebnic tvých, prosíme, Pa-
ne, nechť prospěje po-
korná modlitba prosících,
abys je ode všech hří-
chů oprostil i vykoupení
svého účastny učinil. Jenž
žiješ a kraluješ . . .

Ke druhé mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje tyto části :

Oratio

Deus, indulgentiarum
Dómine: da animabus fam-
ularum famularumque
tuarum, refrigerii sedem,
quietis beatitudinem, et lú-
minis claritatem. Per Dó-
minum nostrum . . .

Lectio

libri Machabaeorum.

In diebus illis: Vir for-
tissimus Judas, facta col-
latione, duodecim millia
drachmas argenti misit Je-
rosolymam, offerri pro
peccatis mortuorum sacri-
ficium, bene et religiose
de resurrectione cogitans
(nisi enim eos qui ceci-
derant, resurrecturos spe-
raret, superfluum videretur
et vanum orare pro mór-
tuis): et quia considerabat,
quod hi, qui cum pietate
dormitionem acciperant,
optimam haberent repósi-
tam gratiam. Sancta ergo
et salubris est cogitatio
pro defunctis exorare, ut
a peccatis solvantur.

Modlitba

Bože, Pane slitování,
dej duším služebníků a
služebnic svých sídlo ob-
čerstvení, blaženost poko-
je a jasnost světla. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého . . .

Čtení

z 2. Mach. 12, 43-46.

V těch dnech Juda, muž
velestatečný, učiniv sbírku
poslal dvanácte tisíc dra-
chem stříbra do Jerusale-
ma, aby podána byla oběť
za hříchy mrtvých, dobře
a zbožně smýšleje o vzkří-
šení, — kdyby totiž nebyl
měl naděje, že padlí vsta-
nou, bylo by se domní-
vati, že je zbytečno a
neužitečno modliti se za
mrtvé, — a maje na zře-
teli, že ti, kteří zbožně
zemřeli, mají výbornou
odměnu složenou. Proto
svatá a spasitelná jest my-
šlenka za mrtvé se mod-
liti, aby hříchů zproštěni
byli.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii
secúndum Joánnem. c. 6.

In illo témpore: Dixit
Jesus turbis Judaeorum:
Omne, quod dat mihi Pa-
ter, ad me véniet: et eum,

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 6, 37-40.

Za onoho času řekl Pán
Ježíš k zástupům židov-
ským: „Všecko, co mi dá-
vá Otec, přijde ke mně,

qui venit ad me, non eji-
ciam foras: quia descendi
de coelo, non ut faciam
voluntatem meam, sed vo-
luntatem ejus, qui misit me.
Haec est autem voluntas
ejus, qui misit me Patris:
ut omne, quod dedit mihi,
non perdam ex eo, sed
resuscitem illud in novis-
simo die. Haec est autem
voluntas Patris mei, qui
misit me: ut omnis, qui
videt Filium, et credit in
eum, habeat vitam aeter-
nam, et ego resuscitabo
eum in novissimo die.

a toho, kdo ke mně při-
jde, nevyvrhnu ven, neboť
jsem sestoupil s nebe, ni-
koliv abych činil vůli svou,
nýbrž vůli toho, jenž mě
poslal. Toto pak jest vů-
le toho, jenž mě poslal
(Otce), abych neztratil nic
z toho, co mi dal, nýbrž
abych to vzkřísil v den
poslední. Neboť to jest vů-
le Otce mého, který mne
poslal, aby každý, kdo vidí
Syna a věří v něho, měl
život věčný; a já ho vzkří-
ším v den poslední.“

Secreta

Propitiare, Dómine, sup-
plicationibus nostris, pro
animabus famulorum fa-
mularumque tuarum, pro
quibus tibi offerimus sa-
crificium laudis: ut eas
Sanctorum tuorum consor-
tio sociare digneris. Per
Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Bud' milostiv, Pane, na-
ším pokorným prosbám za
duše služebníků a služeb-
nic tvých, za něž tobě při-
nášíme oběť chvály, abys
je ke společnosti svých
Svatých přidružití ráčil.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Praesta, quaesumus, Dó-
mine, ut animae famulor-
umfamularumque tuarum,
his purgatae sacrificiis, in-
dulgéntiam páriter et ré-
quiem capiunt sempitér-
nam. Per Dóminum . . .

P o p ř i j í m á n í

Uděl, prosíme, Pane,
aby duše služebníků a slu-
žebnic tvých, těmito oči-
štěny oběťmi, prominutí
zároveň i věčného odpo-
činutí došly. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista . . .

Ke třetí mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje následující části:

Oratio

Deus, véniae largitor,

Modlitba

Bože, štědrý dárce od-

et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam, ut animas famulorum famularumque tuarum, quae ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Dominum nostrum . . .

puštění a milovniče lidské spásy, prosíme dobrotivost tvou, abys duším služebníků a služebnic svých, které z tohoto světa odešly, na přimluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými, účastenství věčné blaženosti dojíti dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Léctio

libri Apocalýpsis b. Joánis Apóstoli. c. 14, 13.

In diebus illis: Audivi vocem de coelo, dicentem mihi: Scribe: Beati mortui, qui in Domino moriuntur. A modo jam dicit Spiritus, ut requiescant a laboribus suis: ópera enim illorum sequuntur illos.

Čtení

ze Zjevení svatého Jana Apoštola. 14, 13.

V těch dnech uslyšel jsem hlas s nebe, an praví ke mně: „Napiš: Blahoslavení mrtví, kteří v Pánu umírají, od té chvíle. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých námah, neboť skutky jejich jdou s nimi.“

Evangeliu

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 6.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judaeorum: Ego sum panis vivus qui de coelo descendi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aeternum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judaei ad invicem, dicentes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 51-55.

Za onoho času řekl Ježíš zástupům židovským: „Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, které dám za život světa.“ Tu hádali se židé vespolek řkouce: „Kterak může tento dáti nám tělo své k jídlu?“ Proto řekl jim Ježíš: „Amen, amen, pravím vám: Nebudete-li

vobis: nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die. jísti těla Syna člověka a pítí jeho krve, nebudete mítí v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední.“

Secreta

Deus, cujus misericordiae non est numerus, suscipe propitius preces humilitatis nostrae: et animabus omnium fidelium defunctorum, quibus tui nominis dedisti confessionem, per haec sacramenta salutis nostrae, cunctorum remissionem tribue peccatorum. Per Dominum . . .

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnipotens et misericors Deus: ut animae famularum famularumque tuarum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae obtulimus majestati; per hujus virtutem sacramenti a peccatis omnibus expiatae, lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem. Per Dominum nostrum . . .

Tichá modlitba

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby pokory naší a duším všech věřících zemřelých, jimž jsi dal vyznávati jméno své, těmito svátostmi naší spásy uděl odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše služebníků a služebnic tvých, za které jsme tuto oběť chvály velebnosti tvé přinesli, mocí této svátosti od všech hříchů očištěné, pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného dosáhly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

4. listopadu

Sv. Karla Borrom.

biskupa a vyznavače, † 1584 v Miláně

Mše „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, sancti Cároli Confessoris tui atque Pontíficis continúa protectióne custódi: ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit, ita nos ejus intercéssio in tuo semper faciát amóre fervéntes. Per Dóminum . . .

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1184).

Připomínka sv. Vitala a Agrikoly, mučedníků:

Modlitba

Církev svou, Pane, střež trvalou ochranou svatého Karla, vyznavače svého a biskupa, aby, jako jej učnila pastýřská péče slavným, tak nechť nás jeho přimluva udělá stále vroucími láskou k tobě. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Oratio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Mártýrum tuorum Vitális et Agricolae sollémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba: Připomínka Všech Svatých (str. 1186).

Připomínka sv. Vitala a Agrikoly (str. 32*).

Po přijímání: Připomínka Všech Svatých (str. 1187).

Připomínka sv. Vitala a Agrikoly (str. 32*).

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby nám, kteří slavíme svátek svatých mučedníků tvých Vitalia a Agrikoly, bylo pomáháno jejich přimluvami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

5. listopadu

Svatých ostatků

jež se chovají v chrámech pražské diecese

Vstup Ž. 33, 20-21 (str. 990).

Oratio

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in Sanctorum tuorum Reliquiis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriae partícipes; cujus in eórum cinéribus pígnora venerámur. Per Dóminum.

Modlitba

Rozmnož v nás, Pane, víru ve zmrtvýchvstání, jenž činíš zázraky ostatky svých Svatých, a učíš nás účastnými nesmrtelné slávy, jejíž záruku uctíváme v jejich popelu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1184).

Čtení Sir. 44, 10-15 (str. 951).

Stupňový zpěv Ž. 149, 5 a 1 (str. 991).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 67, 4. *Justi epuléntur et exsúltent in conspéctu Dei: et delecténtur in laetítia.* Allelúja.
Aleluja, aleluja. V. Ž. 67, 4. *Spravedliví budou se veselíti a plesati před tváří Boží, a radostí budou plesati.* Aleluja.

Evangelium Luk. 6, 17-23 (str. 27*).

Et dicitur *Credo*.

Následuje *Credo*.

Obětování Ž. 67, 36 (str. 992).

Secreta

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut Sanctórum tuórum, quorum Relíquias venerámur, suffragántibus méritis, hóstia, quam offérimus, nostrórum sit expiátio delictórum. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Voláme, Pane, k milostivosti tvé, aby na přimlouvající se za nás zásluhy tvých Svatých, jejichž ostatky uctíváme, obětina, kterou přinášíme, byla shlazením našich hříchů. Skrze Pána...

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1186).

K přijímání Ž. 32, 1 (str. 39*).

Postcommunio

Multiplica super nos, quáesumus, Dómine, per haec sancta, quae súmpsimus, misericórdiam tuam: ut, sicut in tuórum sollemnitáte Sanctórum, quorum Relíquias cólimus, pia devotióne laetámur; ita eórum perpétua societáte, te largiénte, fruámur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Skrze tyto svaté dary, jež jsme přijali, prosíme, Pane, rozmnož nad námi své milosrdenství, abychom, jako zbožnou odaností se radujeme o slavnosti tvých Svatých, jejichž ostatky ctíme, tak pro tvou štědrotu mohli požívatí jejich stálého společenství. Skrze Pána...

Připomínka oktávu Všech Svatých (str. 1187).

8. listopadu

Oktáv Všech Svatých

Mše „Gaudeamus“ jako (str. 1184).

Připomínka Čtyř svatých Korunovaných mučedníků:

O r a t i o

Praesta, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui gloriosos Mártýres fortes in sua confessióne cognovimus, pius apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

S e c r e t a

Benedictio tua, Dómine, larga descéndat: quae et múnera nostra, deprecántibus sanctis Martýribus tuis, tibi reddat acéppta, et nobis sacraméntum redemptionis efficiat. Per Dóminum nostrum...

Po přijmání (str. 1141).

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme poznali, jak byli slavní mučedníci silni ve svém vyznání, pocítili, jak jsou u tebe dobrotivými přímluvci za nás. Skrze Pána našeho...

T i c h á m o d l i t b a

Nechť sestoupí, Pane, hojné tvé požehnání, které ať na přímluvu svatých mučedníků tvých i dary naše učiní tobě příjemnými i učiní z nich pro nás svátost vykoupení. Skrze Pána našeho...

9. listopadu

Posvěcení basiliky Nejsv. Spasitele

(chrám u Lateranského v Římě) r. 324

Mše sv. „Terribilis est“ (str. 92*).

Připomínka sv. Theodora, mučedníka:

O r a t i o

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártýris tui confessióne gloriósa circumdas et prótegis: praesta nobis ex ejus imitatioe profícere, et oratioe fulcíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum...

Připomínka sv. Theodora:

S e c r e t a

Súscipe, Dómine, fidé-

M o d l i t b a

Bože, jenž nás slavným vyznavačstvím svatého Theodora, mučedníka svého, obklopuješ a chráníš, uděl, abychom jeho následováním se zdokonaľovali a jeho přímluvou byli podpírání. Skrze Pána našeho...

T i c h á m o d l i t b a

Přijmi, Pane, modlitby

lium preces cum oblati-
nibus hostiárum: et inter-
cedente beáto Theodóro
Mártyre tuo, per haec
piae devotiónis officia ad
coeléstem glóriam tran-
seámus. Per Dóminum...
svých věrných s obětními
dary, a na přimlůvu sva-
tého Theodora, mučední-
ka tvého, nechť skrze tuto
službu zbožné oddanosti
přejdeme do nebeské slávy.
Skrze Pána našeho...

Připomínka sv. Theodora:

Postcommunio

Praesta nobis, quáesu-
mus, Dómine, intercedente
beáto Theodóro Mártyre
tuo: ut quod ore contin-
gimus, pura mente capiá-
mus. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pa-
ne, na přimlůvu svatého
Theodora, mučedníka své-
ho, abychom, čeho se do-
týkáme ústy, to s čistou
přijímali myslí. Skrze Pá-
na našeho...

10. listopadu

Sv. Ondřeje Avellina

v y z n a v a č e, † 1608 v Neapoli

Mše „Os justi“ (str. 53*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in corde beáti
Andréae Confessóris tui,
per árdum quotidie in
virtútibus proficiéndo vo-
tum, admirábiles ad te
ascensiónes disposuísti:
concéde nobis, ipsíus mé-
ritis et intercessióne, ita
ejúsdem grátiae partíci-
pes fieri; ut, perfectióra
semper exsequétes, ad
glóriae tuae fastígium fe-
liciter perducámur. Per
Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi těžkým
slibem každodenního po-
kroku v ctnostech v srdci
svatého Ondřeje, vyzna-
vače svého, uspořádal ob-
divuhodné výstupy k sobě,
uděl nám, abychom se pro
jeho zásluhy a na jeho
přimlůvy tak stali účast-
nými téže milosti, abychom,
vykonávající vždy, co je
dokonalejší, dovedeni byli
šťastně k vrcholu tvé slá-
vy. Skrze Pána...

Připomínka sv. mučedníků Tryfona, Respicia a Nymfy:

Oratio

Fac nos, quáesumus, Dó-

Modlitba

Učiň, prosíme, Pane, a-

mine, sanctorum Mátyrum tuorum Tryphónis, Respícií et Nymphae semper festa sectári: quorum suffrágiis, protectiónistuae dona sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

bychom vždycky věrně slavili slavnosti svatých mučedníků tvých Tryfona, Respicia a Nymfy, na jejichž přímluvy nechť pocítíme dary tvé ochrany. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba: připomínka sv. mučedníků (str. 28*).
Po přijímání: připomínka sv. mučedníků (str. 28*).

11. listopadu

Sv. Martina

biskupa a vyznavače, † kolem 400 ve Francii
Vstup Sir. 45, 30 (str. 39*).

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa mu- niámur. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Menny, mučedníka ze mše „In virtute“ (str. 12*).
Stupňový zpěv (str. 41*).

Allelúja, allelúja. V. Beá- tus vir, sanctus Martinus, urbis Turónis Episcopos, requiévit: quem suscepé- runt Ángeli atque Archán- geli, Throni, Dominatiónes et Virtútes. Allelúja.

† Sequéntia sancti Evan- gélii sec. Lucam. c. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ne- mo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra can- delábrum, ut, qui ingre-

Modlitba

Bože, jenž zříš, že ne- obstojíme pouhou svou silou, uděl milostivě, aby- chom na přímluvu svatého Martina, vyznavače tvého a biskupa, chráněni byli proti všemu protivenství. Skrze Pána . . .

Aleluja, aleluja. V. Bla- hoslavený muž, svatý Mar- tin, biskup města Toursu, zesnul; jej přijali Andělé a Archandělé, Trůnové, Panstva a Mocnosti. Ale- luja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 33-36.

Za onoho času Pán Je- žíš pravil k zástupům ži- dovským: „Nikdo, rozsví- tiv svíci, nestaví ji do skryše ani pod kbelík, ný- brž na svícen, aby viděli

diúntur, lumen vídeant. Světlo ti, kteří vcházejí.
 Lucérna córporis tui, est Svící těla tvého jest oko
 óculus tuus. Si óculus tuus tvé; je-li oko tvé zdravé,
 fúerit simplex, totum cor- celé tělo tvé bude světlé;
 pus tuum lúcidum erit; si je-li však špatné, bude i
 autem nequam fúerit, etiam tělo tvé tmavé. Hleď tedy,
 corpus tuum tenebrósum ať světlo, které jest v to-
 erit. Vide ergo, ne lumen, bě, není tmou. Bude-li
 quod in te est, ténebrae tedy celé tělo tvé světlé,
 sint. Si ergo corpus tuum bez jakékoli části tmavé,
 totum lúcidum fúerit, non bude celé světlé a ozáří
 habens áliquam partem tě, jako když svíce svítí.
 tenebrárum, erit lúcidum
 totum, et sicut lucérna
 fulgóris illuminábit te.

Obětování Ž. 88, 25 (str. 46*).

Secreta

Sanctífica, quáesumus,
 Dómine Deus, haec mú-
 nera, quae in sollemnitate
 sancti Antístitis tui Mar-
 tíni offérimus: ut per ea
 vita nostra inter advérsa
 et próspéra ubique diri-
 gátur. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Menny (str. 15*).

K přijímání Mat. 24, 46-47 (str. 47*).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, Dó-
 mine, Deus noster: ut, quo-
 rum festivitáte votíva sunt
 sacraménta, eórum inter-
 cessióne salutária nobis
 reddántur. Per Dóminum. .

Připomínka sv. Menny, mučedníka (str. 16*).

Tichá modlitba

Posvěť, prosíme, Pane
 Bože, tyto dary, které o
 slavnosti svatého biskupa
 tvého Martina přinášíme,
 aby skrze ně život náš
 všude v neštěstí i ve štěstí
 byl řízen. Skrze Pána na-
 šeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, Pane,
 Bože náš, aby svátosti,
 na přímluvu těch, o jejichž
 svátku jsou zasvěceny,
 spasnými se nám staly.
 Skrze Pána . . .

12. listopadu

Sv. Martina I.

papeže a mučedníka, † 655 na Chersonesu

Mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Léctio

Epistolae beáti Petri Apóstoli. 1. c. 4, 13-19.

Caríssimi: Communicántes Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriae ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriae et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiescit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetitor. Si autem ut cristiánus, non erubéscat: gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? Et si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubi parébunt? Itaque et hi, qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndent ánimas suas in benefáctis.

Evangelium Luk. 14, 26-33 (str. 7*).

Čtení

z prvního listu sv. Apóstola Petra. 4, 13-19.

Miláčkové: „Majíce účast v utrpeních Kristových, radujte se, abyste se také při zjevu slávy jeho zaradovali s plesáním. Jste-li tupeni pro jméno Kristovo, blahoslaveni jste, neboť duch slávy a moci a tedy Duch Boží spočívá na vás. Nikdo totiž netrpí jako vrah neb zloděj neb zločinec, ani jako člověk, jenž se vměšuje do věcí cizích; trpí-li však kdo jako křesťan, nestydě se, nýbrž spíše oslavuj Boha v tom jméne, neboť jest čas, aby se počal soud od domu Božího; jestliže však nejprve od nás, jaký bude konec těch, kteří nevěří Evangeliu Božímu? A jestliže spravedlivý stěží se zachraňuje, kde se ocitne bezbožník a hříšník? Protož i ti, kteří trpí podle vůle Boží, poroučejte své duše věrnému Stvořiteli dobrými skutky.

12. listopadu

Sv. bratří Benedikta, Matouše, Jana, Izáka a Kristina

mučedníků a patronů zemských, † 1003
u Poznaně

Mše jako 26. června (str. 1011), vyjímaje:

Oratio

Fraterna nos, Dómine, Mártýrum tuórum Benedícti, Mattháei, Joánnis, Isaac atque Christíni glóriosa coróna laetíficet: quae et fidei nostrae praébeat incrementa virtútum, et múltiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Připomínka sv. Martina I. ze mše „Sacerdotes Dei“ (str. 9*).

Secreta

Mystéria tua, Dómine, pro sanctórum Mártýrum tuórum sollemnitate devóta mente tractémus: quibus nobis et praesídium crescat et gáudium. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka sv. Martina I. (str. 12*).

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut, quorum memóriam sacraménti participatióne recólimus, fide quoque proficiéndo sectémur. Per Dóminum . . .

Připomínka sv. Martina I. (str. 12*).

Modlitba

Pane, nechť nás potěší bratrský slavný zástup mučedníků tvých Benedíkta, Matouše, Jana, Isaka a Kristina, jenž nechť i víře naší dodá vzrůst ctností i oblaží nás hojnou přímluvou. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Pane, nechť na oslavu svatých mučedníků tvých konáme se zbožnou myslí tvá tajemství, jimiž nechť nám i ochrana vzroste i radost. Skrže Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom těch, jejichž památku slavíme účastenstvím na svátosti, následovali zdokonalováním také víru. Skrže Pána.

13. listopadu

Sv. Didaka

v y z n a v a č e, † 1463 v A l c a l á

Mše „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Omnipotens sempitérne Deus, qui, dispositiáne mirábili infirma mundi eligis, ut fórtia quaeque confúndas: concéde propítius

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože, jenž obdivuhodným uspořádáním volíš ve světě slabé, abys zahanbil všecko silné, uděl milostivě na-

humilitáti nostrae; ut, piis šemu ponížení, abychom
beáti Dídaci Confessoris si zasloužili pro zbožné
tui précibus, ad perénnem přimluy svatého Didaka,
in coelis glóriam subli- vyznavače tvého, pozdvi-
mári mereámur. Per Dó- žení býti k věčné slávě
minum nostrum. v nebi. Skrze Pána . . .

13. listopadu

Slavnost všech Svatých Řádu svatého Benedikta

Vstup (str. 793, vyjímaje: na počest svatých mnichů, z jejichž . . .).

Oratio

Concéde, quaésumus, omnípotens Deus: ut ad meliorem vitam sanctórum Monachórum exémpla nos próvocent; quátenus, quorum sollémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

Epištola 2 Kor. 6, 4-10 (str. 1077).

Stupňový zpěv Ž. 33, 10-11 (str. 1092).

Evangelium Mat. 19, 27-29 (str. 62*).

Obětování Moudr. 3, 1-3 (str. 31*).

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby příklady svatých mnichů nás povzbudily k lepšímu životu, abychom, jejichž slavnosti konáme, následovali také skutky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, sanctórum Monachórum tuórum dicátas méritis benígnus assúme, et ad perpétuum nobis tríbue provenire subsidiúm. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Pane, přijmi dobrotivě obětiny, posvěcené tobě zásluhami svatých tvých mnichů a učň, aby se nám staly ustavičnou ochranou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Preface: o sv. Benediktu (str. 885).

K přijímání Mat. 5, 8-10 (str. 1187).

Postcommunio

Quaésumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut sanctórum Monachórum, quorum sollémnia celebrámus; oratióribus

Po přijímání

Prosíme, Pane, naplnění jsouce tajemstvími spásnými, aby nám bylo pomůženo přimluvami svatých mnichů, jejichž svá-

adjuvémur. Per Dóminum tek slavíme. Skrze Pána
nostrum . . . našeho . . .

14. listopadu

Památka všech zemřelých Řádu sv. Benedíkta

Mše jako 2. listopadu (str. 1187), vyjímaje modlitby, které jsou ze třetí mše (str. 1194). V modlitbě se dodá: aby bratři naší družiny . . . V Tiché modlitbě: a duším bratří našich . . . Po přijímání: aby duše našich bratří . . .

14. listopadu

Sv. Josafata

biskupa a mučedníka, † 1623 ve Vitebsku
v Polsku

Vstup (str. 793, vyjímaje: na počest svatého Josafata . . .)

O r a t i o

Éxcita, quáesumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus . . .

M o d l i t b a

Vzbud', prosíme, Pane, v Církví své Ducha, jímž naplněn byv svatý Josafat, mučedník a biskup tvůj, život svůj za všechny položil, abychom na jeho přímluvu také my tímtež Duchem vedeni a posílení jsouce, nezdráhali se za bratry položití svůj život. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha . . .

Epištola Žid. 5, 1-6 (str. 794).

Stupňový zpěv Ž. 88, 21-23 (str. 6*).

Aleluja atd. (str. 10*).

Évangélium Jan 10, 11-16 (str. 556).

Offertorium. Joann. 15, 13. **O b ě t o v á n í.** Jan 15, 13.

Majorem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Větší lásky nemá nikdo nad tu, než aby kdo položil život svůj za své přátele.

S e c r e t a

Clementíssime Deus, múnera haec tua benedictióne

T i c h á m o d l i t b a

Milostivý Bože, skrop požehnáním svým tyto da-

perfúnde, et nos in fide ry a nás ve víře utvrď,
 confírma: quam sanctus kterou svatý Josafat, mu-
 Jósaphat Martyr et Pónti- čedník a biskup tvůj, pro-
 fex tuus, effúso sáanguine, litou krví potvrdil. Skrze
 asséruit. Per Dóminum... Pána našeho...

K přijímání Jan 10, 14 (str. 795).

Postcommunio

Spíritum, Dómine, forti-
 túdinis haec nobis tríbuat
 mensa caeléstis: quae
 sancti Jósaphat Mártyris
 tui atque Pontíficis vitam
 pro Ecclésiae honóre jú-
 giter áluit ad victóriam.
 Per Dóminum...

Po přijímání

Pane, nechť nám udělí
 ducha síly tato nebeská
 hostina, která živila stále
 život svatého Josafata, mu-
 čedníka tvého a biskupa,
 pro čest Církvě až k ví-
 tězství. Skrze Pána naše-
 ho Ježíše Krista...

15. listopadu

Sv. Gertrudy

panny, † 1302 v Helftě

Mše „Dilexisti“ (str. 73*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui in corde beá-
 tae Gertrúdis Vírginis jú-
 cúndam tibi mansiónem
 praeparásti: ipsíus méritis
 et intercessióne; cordis
 nostri máculas cleménter
 abstérge, et ejúsdem tríbue
 gaudére consórtio. Per
 Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi sobě v
 srdci svaté Gertrudy, pan-
 ny, připravil líbezný pří-
 bytek, pro její zásluhy a
 na její přímlovu očist
 milostivě skvrny našeho
 srdce a dej nám radovati
 se z jejího společenství.
 Skrze Pána našeho...

15. listopadu

Sv. Leopolda

vyznavače

Mše „Justus“ (str. 56*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui beátum Leo-
 pól dum a saéculi curis ad

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého
 Leopolda ze světských

caeléstem glóriam trans- starostí přivedl do nebeské
 vexísti: concéde, quaésu- slávy, uděl, prosíme, aby-
 mus; ita nos per haec chom těmito časnými věcmi
 temporália pertransíre, ut tak prošli, bychom si za-
 aetérnae vitae consórtium sloužili společenství věč-
 mereámur. Per Dóminum ného života. Skrze Pána
 nostrum... našeho...

Epištola Filip. 3, 7-12 (str. 800).
 Evangelium Luk. 18, 12-26 (str. 1112).

16. listopadu

Přenesení ostatků sv. Lidmily

v d o v y a m u č e d n i c e, p ř e d r. 1100

Mše „Me exspect.“ (str. 82*), vyjímaje:

O r a t i o

Concéde, quaésumus,
 plebi tuae, omnipotens
 Deus: ut, quae beatae
 Lúdmilae Mártiris tuae
 Translatióne laetátur in
 terris, ejúsdem aetérna
 societáte perfruátur in
 caelis. Per Dóminum...

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-
 houcí Bože, lidu svému,
 aby, jenž se těší na zemi
 při Přenesení ostatků sva-
 té Lidmily, mučednice tvé,
 požíval jejího věčného
 společenství v nebi. Skrze
 Pána našeho...

S e c r e t a

Súscipe, Dómine, mú-
 nera quae in beatae Lúd-
 milae Mártiris tuae Trans-
 latióne deférimus: cujus
 nos confídimus patrocínio
 liberári. Per Dóminum...

T i c h á m o d l i t b a

Přijmi, Pane, dary, které
 ti v den Přenesení svaté
 Lidmily, mučednice tvé,
 přinášíme, jejíž ochranou
 doufáme dojíti spásy.
 Skrze Pána našeho...

17. listopadu

Sv. Řehoře Divotvorce

b i s k u p a a v y z n a v a č e, † k o l e m 270
 v N e o c a e s a r e i

Mše „Statuit“ (str. 39*), vyjímaje:

† Seq. sancti Evangelii † Slova sv. Evangelia
 sec. Marcum c. 11, 22-24. podle Marka 11, 22-24.

In illo témpore: Respón- Za onoho času Ježíš

dens Jesus discipulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen, dico vobis, quia quicumque dixerit huic monti: Tóllere, et mittere in mare, et non haesitáverit in corde suo, sed credíderit, quia quodcúmque dixerit fiat, fiet ei. Proptérea dico vobis: Omnia quaecúmque orántes pétitis, créдите quia accipiétis, et evénient vobis.

odpovídaje učedníkům řekl jim: „Mějte víru v Boha. Vpravdě pravím vám: kdo řekne této hoře: zdvihni se a vrz se do moře, a nebude pochybovat ve svém srdci, nýbrž věřit, že se stane, co praví, stane se mu. Proto pravím vám: začkoli budete prosit v modlitbě, věřte, že to obdržíte a stane se vám to.“

18. listopadu

Posvěcení**basilík sv. Apoštolů Petra a Pavla**Mše „Terribilis est“ (str. 92*). *Credo*.

19. listopadu

Sv. Alžběty

vdovy, † 1231 v Marburku

Mše sv. „Cognovi“ (str. 85*), vyjímaje:

O r a t i o**M o d l i t b a**

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra: et, beátae Elísabeth precibus gloriósis, fac nos próspéra mundi despícere; et coelésti semper consolatione gaudére. Per Dóminum . . .

Milosrdný Bože, osvěť srdce svých věrných a na slavné přímluvy svaté Alžběty učiň, abychom štěstím světa pohrdali a věčně se radovali z útěchy nebes. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Připomínka sv. Ponciána, papeže a mučedníka. Modlitby ze mše „Statuit“ (str. 5*).

20. listopadu

Sv. Felixe z Valois

v y z n a v a č e, † 1212 v Paříži

Mše „Justus“ (str. 56*).

O r a t i o

Deus, qui beátum Felícem Confessórem tuum, ex erémo ad munus rediméndi captivos cóelitus vocáre dignátus es: praesta, quáesumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivité, ejus intercessióne liberáti, ad coeléstem pátriam perducámur. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi svatého Felixe, vyznavače svého, s nebe povolati ráčil z pouště pro úkol vykupování vězňů, uděl, prosíme, abychom milostí tvou na jeho přímlovu ze zasetí svých hříchů osvobozeni jsouce, dovedeni byli do nebeské vlasti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

21. listopadu

Obětování blah. Panny Marie

Mše „Salve“ (str. 96*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui beátam Mariám semper Vírginem, Spíritus Sancti habitaculum, hodiérna die in templo praesentári voluísti: praesta, quáesumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriae tuae praesentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejusdem Spíritus...

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi chtěl, aby blahoslavená Maria vždy Panna, příbytek Ducha Svatého, dnešního dne obětována byla, propůjč, prosíme, abychom na její přímlovu zasloužili si býti představeni v chrámě tvé slávy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh...

Preface: o Panně Marii (str. 40).

22. listopadu

Sv. Cecilie

panny a mučednice, † kolem 230 v Římě

Mše „Loquebar“ (str. 63*), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, qui nos ánnua beátae Caeciliae Vírginis

M o d l i t b a

Bože, jenž nás blažíš každoroční slavností svaté

et Mártyris tuae sollémnitáte laetíficas: da, ut quam venerámur offíció, étiam piae conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum . . .

Cecilie, panny a tvé mučednice, dej, abychom tu, kterou uctíváme bohoslužbou, následovali také v příkladu zbožného žití. Skrze Pána našeho . . .

Epištola Sir. 51, 13-17 (str. 69*).

Graduale. Ps. 44, 11 et 12. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam. V. Ib., 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde et regna.

Poslyš dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť touží po kráse tvé Král. V. tamt 5. Ve své spanilosti a kráse vystup, šťastně krácej a vládni.

Aleluja atd. (str. 820).

Secreta

Haec hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, quáesumus: ut, intercedénte beáta Caecília Vírgine et Mártyre tua, nos propitiatióne tua dignos semper effíciat. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání (str. 77*).

Tichá modlitba

Pane, tato obětina smíru a chvály, prosíme, nechť učiní, abychom na přímluvu svaté Cecilie, panny a mučednice tvé, byli stále tvého milosrdenství hodni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

23. listopadu

Sv. Klementa I.

papeže a mučedníka, † 201

Introitus. Is. 59, 56. Vstup. Is. 59, 21; 56, 7.

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum, non defícient de ore tuo: et múnera tua accépta erunt super altáre meum. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Glória Patri . . .

I řekl Pán: „Slova má, jež jsem vložil v ústa tvá, nezmizí z úst tvých a dary tvé přijaty budou na oltáři mém. Z. 111, 1. Blaze člověku, který se bojí Pána, v přikázáních jeho se libuje velice. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

O r a t i o

Deus qui nos ánnua
beáti Cleméntis Mártiris
tui atque Pontíficis sol-
lemnitáte laetificas: con-
céde propítius: ut, cujus
natalítia cólimus, virtútem
quoque passiónis imité-
mur. Per Dóminum...

Připomínka sv. Felicity, mučednice:

O r a t i o

Praesta, quáesumus, om-
nípotens Deus: ut, beátae
Felicítatis Mártiris tuae
sollémnia recenséntes, mé-
ritis ipsíus protegámur,
et précibus. Per Dóminum.

Epištola Filip. 3, 17-21; 4, 1-3 (str. 739).

Stupňový zpěv Ž. 109, 4 a 1 (str. 874).

Allelúja, allelúja. V. Hic
est sacérdos, quem coro-
návít Dóminus. Allelúja.

Obětování Ž. 88, 25 (str. 875).

S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine,
obláta sanctífica: et, in-
tercedénte beáto Cleménte
Mártire tuo atque Pontí-
fice, per haec nos a pec-
cátórum nostrórum má-
culis emúnda. Per Dómin.

Připomínka sv. Felicity:

S e c r e t a

Vota pópuli tui, Dómi-
ne, propitiátus inténde:
et cujus nos tríbuis sol-
lémnia celebráre, fac gau-
dère suffrágiis. Per Dó-
minum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž nás blažiš
každoroční slavností sva-
tého Klementa, mučedníka
svého a biskupa, uděl mi-
lostivě, abychom toho,
jehož narozeniny slavíme,
napodobili také ctnost v
utrpení. Skrze Pána...

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-
hucí Bože, abychom, sla-
vice svátek svaté Felicity,
mučednice tvé, chráněni
byli pro její zásluhy a
přímluvy. Skrze Pána . .

Aleluja, aleluja. V. To
jest kněz, ježž korunoval
Pán. Aleluja.

Tichá modlitba

Posvěť, Pane, dary tobě
obětované, a na přímluvu
svatého Klementa, mučed-
níka svého a biskupa, očist
nás jimi od skvrn našich
hříchů. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Pohlédni, Pane, milosti-
vě na prosby lidu svého,
a dej nám radovati se z
přímluv té, jejíž svátek
nám dáváš slaviti. Skrze
Pána našeho . . .

K přijímání Mat. 24, 46-47 (str. 47*).

Postcommunio

Córpóris sacri, et pre-
tiósi Sánguínis repléti li-
bámíne, quaésumus, Dó-
míne, Deus noster: ut,
quod pia devotióne géri-
mus; intercedénte beáto
Cleménte Mártýre tuo at-
que Pontífice, certa re-
demptióne capiámus. Per
Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nasyčení jsouce, Pane,
Bože náš, obětí svatého
Těla a drahocenné Krve,
prosíme, abychom to, co
ze zbožné oddanosti ko-
náme, na přímluvu sva-
tého Klementa, mučedníka
tvého a biskupa, získali
zajištěným vykoupením.
Skrze Pána našeho...

Připomínka sv. Felicity, mučednice:

Postcommunio

Súpplíces te rogámus,
omnípotens Deus: ut, in-
tercedéntibus Sanctis tuis,
et tua in nobis dona multí-
plices, et témpora nostra
dispónas. Per Dóminum
nostrum...

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys na přímluvu Svatých svých i rozmnožil své dary v nás i řídil náš život. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

24. listopadu

Sv. Jana z Kříže

vyznavače a Učitele Církve, † 1591
v Ubedě ve Španělsku

Mše sv. „In medio“ (str. 48*), vyjímaje:

Oratio

Deus, qui sanctum Joán-
nem Confessórem tuum
perféctae sui abnegatiónis
et Crucis amatórem exí-
míum effecisti: concéde;
ut ejus imitatióni júgiter
inhaeréntes, glóriam as-
sequámur aetérnam. Per
Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého
Jana, vyznavače svého,
učinil vynikajícím milov-
níkem sebeumrtvování a
Kříže, uděl, abychom se
stále snažíce jej následo-
vatí, dosáhli slávy věčné.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista...

Připomínky sv. Chrysogona, mučedníka :

O r a t i o

Adésto, Dómine, supplicatió nibus nostris: ut, qui ex iniquitate nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártiris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

S e c r e t a

Oblátis, quáesumus, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáto Chrysógono Mártire tuo, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum . . .

P o s t c o m m u n i o

Tui, Dómine, perceptióne sacraménti, et a nostris mundémur occultis, et ab hóstiis liberémur insídiis. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Přispěj, Pane, snažným prosbám našim, abychom, kteří ze své hříšnosti poznáváme, že jsme vinni, osvobozeni byli na přímlovu svatého Chrysogona, mučedníka tvého. Skrze Pána našeho . . .

T i c h á m o d l i t b a

Dary obětovanými, prosíme, Pane, usmiř se a na přímlovu svatého Chrysogona, mučedníka svého, ode všech nebezpečí nás ochraňuj. Skrze Pána . . .

P o p ř i j í m á n í

Pane, nechť jsme přijetím tvé svátosti i od svých skrytých vin očištěni i od úkladů nepřátel osvobozeni. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

25. listopadu

Sv. Kateřiny

panny a mučednice, † 305 v Alexandrii

Mše „Loquebar“ (str. 63*), vyjímaje :

O r a t i o

Deus, qui dedisti legem Móysi in summitate montis Sínai, et in eodem loco per sanctos Ángelos tuos, corpus beatae Catharinae Vírginis et Mártiris tuae mirabíliter collocásti;

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi dal zákon Mojžíšovi na vrcholu hory Sínai a na témže místě svatými Anděly svými zračně umístil tělo svaté Kateřiny, panny a své mučednice, uděl, prosíme,

praesta, quaesumus; ut, abychom pro její zásluhy
ejus méritis et interces- a na její přímluvu byli
sione, ad montem, qui schopni dojít k hoře, která
Christus est, pervenire jest Kristus. Jenž s tebou
valeamus. Qui tecum vivit. žije a kraluje . . .

26. listopadu

Sv. Silvestra

opata, † 1267 ve Fabriano v Itálii

Mše „Os justi“ (str. 60*), vyjímaje:

Oratio**Modlitba**

Clementissime Deus, qui
sanctum Silvéstrum Abbá-
tem, saeculi hujus vanitá-
tem in aperto tímulo pie
meditátem, ad erémum
vocare et praecláris vitae
méritis decorare dignátus
es: te súpplices exorámus;
ut, ejus exémplo terréna
despiciéntes, tui consórtio
perfruámur aetérno. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum . . .

Nejmilostivější Bože,
jenž jsi ráčil svatého Sil-
vestra, opata, rozjímající-
ho u otevřeného hrobu o
marnosti tohoto světa,
povolati do pouště a ozdo-
biti znamenitými zásluha-
mi života, pokorně tě vzý-
váme, abychom po jeho
příkladu pozemskými věc-
mi pohrdající, požívali
věčného společenství s te-
bou. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Petra Alexandrinského (str. 5*).

Secreta**Tichá modlitba**

Quaesumus, Dómine:
ut, dum haec múnera di-
vinae majestáti tuae re-
verénter offérimus: pia
mentis praeparatióne et
cordis puritáte, beáti Sil-
véstri Abbátis imitátore
effécti, Corpus et Sángu-
inem Fílii tui sancte per-
cipere mereámur. Qui te-
cum vivit . . .

Prosíme, Pane, abychom
obětujícíce uctivě tyto dary
božské velebnosti tvé, stali
se zbožnou přípravou my-
sli a čistotou srdce násle-
dovníky svatého Silvestra,
opata, a zasloužili si svatě
přijmouti Tělo a Krev Syna
tvého. Jenž s tebou žije a
kraluje v jednotě Ducha
Svatého Bůh . . .

Připomínka sv. Petra Alex. (str. 8*).

Postcommunio

Divína dape reféctis trí-
bue, quaésumus, Dómine :
sancti Silvéstri Abbátis
vestígiis ita inhaerére ; ut
copiósam mercédem in
regno glóriæ tuæ cum
Sanctis habeámus. Per
Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, uděl
nám, občerstveným bož-
skou hostinou, tak ve sto-
pách svatého Silvestra
opata kráčet, abychom
měli se Svatými hojnou
odměnu v království tvé
slávy. Skrze Pána . . .

Připomínka sv. Petra Alex. (str. 8*).

COMMUNE

unius aut plurium Summorum Pontificum

Sequens Missa dicitur in Festo tam unius quam plurium Summorum Pontificum, sive Martyrum sive Confessorum; attamen pro Ss. Marcello I, Pio V, Petro Cælestino et Gregorio VII retinetur Oratio propria, quæ habetur in Missali, pro Ss. Gregorio I et Callisto I autem omnes Orationes propriæ, pro S. Clemente I vero Introitus et Epistola.

Introitus

Joann. 21, 15, 16 et 17

Si diligis me, Simon Petre, pasce agnos meos, pasce oves meas. (T. P. Allelúja, allelúja.) Ps. 29, 2 Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimicos meos super me. *W.* Glória Patri.

Pro uno Pontifice

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátum N. (Mártyrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Pontificibus

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde: et, per beátos N. et N. (Mártyres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti

esse pastóres. Per Dóminum nostrum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui Ecclésiám tuam, in apostólicæ petræ soliditaté fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum: præsta, quæsumus; ut, intercedénte, beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritaté persístens, contínuasecuritaté muniátur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli

1 Petri 5, 1-4 et 10-11

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et ejus, quæ in futúro revelánda est, glóriæ communicátor: páscite qui in vobis est gregem Dei, providéntes non coácte, sed spontáneee secúndum Deum, neque turpis lucrí

grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed forma facti gregis ex ánimo. Et, cum apparúerit princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem glóriæ corónam. Deus autem omnis grátia, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perficiet, confirmábit solidabítque. Ipsi glória et impérium in sæcula sæculórum. Amen.

Graduale Ps. 106, 32, 31 Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cáthedra seniórurum laudent eum. *W.* Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus; et mirabília ejus filiis hóminum.

Allelúja, allelúja. Matth. 16, 18 Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Post Septuagesimam, omis-
sis Allelúja et Versu sequenti,
dicitur

Tractus Ps. 39, 10-11 An-
nuntiávi justítiam tuam in
ecclésia magna, ecce, lábia
mea non prohibébo: Dó-
mine, tu scisti. *W.* Justíti-
am tuam non abscondi in
corde meo: veritátem tuam
et salutáre tuum dixi. *W.*
Non abscondi misericórdi-
am tuam, et veritátem tu-
am a concílio multo.

Tempore autem Paschali
omittitur Graduale, et ejus
loco dicitur:

Allelúja, allelúja. Matth.
16, 18 Tu es Petrus, et su-

per hanc petram ædificábo
Ecclésiam meam. Allelúja.
Ps. 44, 17, 18 Constítues eos
príncipes super omnem ter-
ram: mémore erunt nómi-
nis tui, Dómine. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangé-
lii secúndum Matthæum

Matth. 16, 13-19

In illo témpore: Venit Je-
sus in partes Cæsaréæ
Philíppi, et interrogábat
discípulos suos, dicens:
Quem dicunt hómines esse
Fílium hóminis? At illi di-
xérunt: Alii Joánnem Bap-
tístam, álii autem Eliám,
álii vero Jeremíam aut
unum ex prophétis. Dicit
illis Jesus: Vos autem quem
me esse dicitis? Respón-
dens Simon Petrus, dixit:
Tu es Christus, Fílius Dei
vivi. Respóndens autem
Jesus, dixit ei: Beátus es,
Simon Bar Jona: quia caro
et sanguis non revelávit
tibi, sed Pater meus, qui in
cælis est. Et ego dico tibi,
quia tu es Petrus, et super
hanc petram ædificábo Ec-
clésiam meam, et portæ ín-
feri non prævalébunt ad-
vérsus eam. Et tibi dabo
claves regni cælórum. Et
quodcúmque ligáveris su-
per terram, erit ligátum et
in cælis: et quodcúmque
sólveris super terram, erit
solútum et in cælis.

Offertorium Jerem. 1, 9-10
Ecce, dedi verba mea in ore
tuo: ecce, constítui te su-

per gentes et super regna, ut evéllas et déstruas, et ædífices et plantes. (T. P. Allelúja.)

Secreta

Oblátis munéribus, quæsumus, Dómine, Ecclésiám tuam benígnus illúmina: ut, et gregis tui proficiat ubíque succéssus, et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta, ut supra:

Múnera, quæ tibi, Dómine, lætántes offérimus, súscipe benígnus, et præsta: ut, intercedénte beáto N., Ecclésia tua et fidei integritáte lætétur, et témporum tranquillitáte semper exsúltet. Per Dóminum nostrum.

Præfatio Apostolorum.

Communio Matth. 16, 18
Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. (T. P. Allelúja.)

Postcommunio

Refectióne sancta enutrítam gubérna, quæsumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiám: ut, poténti moderatióne dirécta, et incrementa libertátis accípiat et in religiónis integritáte persístat. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcomm., ut supra:

Múltiplica, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua spíritum grátia, quem dedísti: ut beáti N. (Mártiris tui atque) Summi Pontificis deprecatióne nec pastóri obcædiéntia gregis nec gregi desit cura pastóris. Per Dóminum nostrum.

APPROBATIO

Concordat cum originali approbato.

Ratisbonæ, die 3 Junii 1948

JOSEPH FRANZ

Vic. Gen.

Ratisbonæ, e domo libraria S. Gregorii, antea Friderici Pustet

Printed in Germany

SPOLEČNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH

(Commune Sanctorum)

„Commune Sanctorum“ nazývá se ona část Misálu, jež obsahuje mše na svátky svatých a světic, které nemají zvláštního formuláře jako svátky v Proprium Sanctorum.

Ve svatvečer svátku Apoštola

Formulář následující mše podává obsah života a působení apoštolského. Sv. Apoštol je skutečně plodnou olivou, kterou zasadil Pán v domě svém a která vydala a vydává ještě nepřehledný počet plodů — křesťanů. Její větve rozrostly do všech úhlů světa a nekonečně blažen člověk, jenž do stínu jejího se posadil! — Avšak také každá duše křesťanská jest ratolístkou olivovou; zamysleme se tedy nad sebou, zdali neseme ty plody, jež od nás Pán očekává! Rozpalme se pro věc Boží na příkladu sv. Apoštola!

Introitus. Ps. 51, 10 et 11. Vstup. Ž. 51, 10 a 11.

Ego autem sicut olíva fructífera in domo Dómini, sperávi in misericórdia Dei mei: et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est ante conspéctum Sanctórum tuórum. Ps. ib. 3. Quid gloriáris in malítia: qui potens es in iniquitáte? V. Glória Patri..	Já jsem jako oliva plodná v domě Páně; doufal jsem v milosrdenství Boha svého. Toužiti budu po jménu tvém, neboť jest sladké před tváří Svatých tvých. Ž. tamt. 3. Co se chlubíš zlobou, ty, jenž jsi mocný v nepravosti? V. Sláva Otci...
--	--

Oratio

Modlitba

Da, quaesumus, omnipotens Deus: ut beáti N. Apóstoli tui, quam praevenimus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum...	Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby ctihodná slavnost svatého N., apoštola tvého, jejíž svatvečer slavíme, zbožnost naši rozhojňovala i spásu. Skrze Pána našeho...
--	--

Jestliže této modlitby bylo již užito ve mši sv. nebo ve připomínce biskupa nebo vyznavače, bere se následující:

Oratio

Modlitba

Quaesumus, omnipotens Deus: ut beátus N. Apó-	žs, aby sv. N. apoštol,
---	-------------------------

Římský misál

1*

stolus cuius praevenimus jehož slavnosti svatvečer
 festivátem, tuum pro no- slavíme, tvou pomoc pro
 bis implóret auxiliúm; ut nás vyprosil, abychom,
 a nostris reátibus abso- zbavení jsouce svých vin,
 lúti, a cunctis étiam perí- také ze všech nebezpečí
 culis eruámur. Per Dóm. vytrženi byli. Skrze Pána.

Druhá a třetí modlitba nejčastěji, jak udáno na str. 554.

Léctio

Čtení

libri Sapiéntiae z knihy Sirachovcovy
 44, 25-27 et 45, 2-4, 6-9. 44, 25-27 a 45, 2-4, 6-9.

Apoštolové jsou jako patriarchové Božího lidu. Jako vyvolená zem byla rozdělena 12 synům Jakubovým, tak svět byl svěřen péči a práci těchto 12 novozákonních patriarchů. Jako Mojžíš, tak také Apoštol je vůdcem a učitelem lidu svého. Biskupové a kněží mohou čerpati pro svou námahu hojně útěchy z dnešního Čtení; i když se jim zdá, že všechna jejich práce byla marna, není tomu tak. „Požehnání Hospodinovo na hlavě spravedlivého.“

Benedíctio Dómini super caput iusti. Ideo dedit illi Dóminus haereditátem, et divisit illi partem in tríbus duódecim: et invenit grátiam in conspéctu omnis carnis. Et magnificávit eum in tímóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide, et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae, et disciplínae: et excélsam fecit illum. Státuit ei testaméntum aetérnum, et circumcínxit eum zona iustítiae: et induit eum Dóminus corónam glóriae.

Požehnání Hospodinovo snese se na hlavu spravedlivého. Proto dal mu Hospodin dědictví a rozdělil úděl jeho mezi dvanáct pokolení; a našel milost přede všemi lidmi. Proslavil ho na postrach nepřátel a slovy jeho příšerné úkazy zkrotil. Slavným učinil ho před králi a dal mu přikázání pro svůj národ a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost zasvětil si jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvícení, a povýšil jej. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, ošatil jej oblekem spravedlnosti; Hospodin oblékl jej šatem slavným.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14. Stupňový zpěv. Ž. 91.

Justus ut palma florébit:
sicut cedrus Líbani multi-
plicábitur in domo Dómini.
V. Ib. 3. Ad annuntiándum
mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per
noctem.

Spravedlivý jako palma
pokvete; jako cedr na Lí-
banu rozmnoží se v domě
Hospodinově. V. Tamt. 3.
Aby hlásal za jitra milo-
srdenství tvé a věrnost
tvou za noci.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 15. podle Jana. 15, 12-16.

Nejen Apoštol a pastýřové duší, ale my všichni jsme povinni milovati se vespolek a přinášeti užitek. Chceš, aby Bůh tvoji modlitbu vyslyšel? Prokazuj svému bližnímu lásku a pros ve jménu Ježíšově!

In illo témpore: Dixit
Jesus discípuľis suis: Hoc
est praeceptum meum, ut
diligátiš invicem, sicut di-
léxi vos. Majórem hac di-
lectiónem nemo habet, ut
ánimam suam ponat quis
pro amícis suis. Vos amíci
mei estis, si fecéritis, quae
ego praecípio vobis. Jam
non dicam vos servos, quia
servus nescit, quid fáciat
dóminus ejus. Vos autem
dixi amícos: quia ómnia,
quaecúmque audívi a Patre
meo, nota feci vobis. Non
vos me elegístis: sed ego
elégi vos, et pósui vos, ut
eátiš, et fructum afferátiš,
et fructus vester máneat:
ut quodcúmque petiériš
Patrem in nómine meo,
det vobis.

Nikdo nám neukázal větší lásku, jak Ježíš Kristus.

Za onoho času řekl Pán
Ježíš učedníkům svým:
„Toto jest přikázání mé,
abyste se milovali vespo-
lek, jako jsem já miloval
vás. Větší lásky nemá ni-
kdo nad tu, aby kdo polo-
žil život svůj za své přá-
tele. Vy jste přáteli mými,
činíte-li, co já přikazuji
vám. Již nenazývám vás
služebníky, neboť služeb-
ník neví, co činí pán je-
ho, ale nazval jsem vás
přáteli, neboť jsem vám
oznámil všecko, co jsem
slyšel od Otce svého. Ne
vy jste mne vyvolili, nýbrž
já jsem vyvolil vás a u-
stanovil jsem vás k tomu,
abyste šli a přinášeli uží-
tek, a užitek váš aby zů-
stával, by začkoli byste
poprosili Otce ve jménu
mém, dal vám.“

Offertorium. Ps. 8. Obětování. Ž. 8, 6-7.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Slávou a důstojností korunoval jsi jej a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Secreta

Apostólici reveréntia cúlminis offeréntes tibi sacra mystéria, Dómine, quaesumus: ut beáti N. Apóstoli tui suffrágiis, cujus natalítia praevenímus, plebs tua semper et sua vota deprómat, et desideráta percípiat. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

V úctě k apoštolské důstojnosti obětujeme ti, Pane, svatá tajemství a prosíme, aby na přimluvu svatého N., Apoštola tvého, jehož umučení svatvečer slavíme, lid tvůj prosby svoje předkládal a žádání něho došel. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí Tichá modlitba nejčastěji, jak udáno na str. 554.

Communio. Ps. 20, 6. K přijímání. Ž. 20, 6.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam, et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

Veliká je sláva jeho ze spásy tvé: slávu a velikou skvělost vložíš naň, Pane.

Postcommunio

Sancti Apóstoli tui N., quaesumus, Dómine, supplicatióne placátus, et veniam nobis tríbue, et remédia sempitérna concede. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Svatého Apoštola tvého N. snažnou přimluvou usmířen, uděl nám, prosíme, Pane, odpuštění a přej nám prostředků k věčné spáse. Skrze Pána . . .

Druhá a třetí modlitba Po přijímání nejčastěji, jak udáno na str. 554.

I. V den mučedníka, biskupa mimo čas velikonoční

Pán volí si za své zástupce, koho chce; na toho pak přenáší část svého lesku. Není větší důstojnosti nad kněžskou! Není důležitějšího úkolu nad pastýřství duší! Kéž by všichni kněží zachovali svou důstojnost na věky! Povinností věřících jest modlití se za jejich vytrvalost, neboť člověk s tíhou nese břímě své slabé a vratké přirozenosti. Nejen kněžstvo, ale i věřící laické musejí zachovatí důstojnost svého kněžství, vždyť všichni jsou „královským kněžstvem“, jež obětuje Otci v modlitbách Syna za svou spásu.

Introitus. Eccli. 45, 30.

Statuit ei Dóminus testaméntum pacis, et Principem fecit eum: ut sit illi Sacerdotii dignitas in aetérnum. Ps. 131, 1. Memento, Dómine, David, et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri . . .

Oratio

Infirmítatem nostram respice, omnipotens Deus: et quia pondus própriae actiónis gravat, beáti N. Mártiris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum . . .

Lectio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 12-18.

Každé důstojenství přináší člověku zde na zemi kromě lesku i břímě. Křtem svatým stali jsme se dítkami Božími, jest nám však dosud přemáhati těžká pokušení: korunu života pak obdrží pouze ten, kdo ve všech zkouškách vytrvá. Dnešní světec nám ukazuje, že člověk musí předem přemoci svou vlastní žádostivost; není to snadná věc, ale láska k Bohu nás lehce přes všecky překážky přenesou.

Caríssimi. Beátus vir, qui suffert tentationem; quóniam cum probátus fuerit, accípiet corónam vitae, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat, quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentet. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstractus, et illéctus. De-

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu pokoje a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci i Synu . . .

Modlitba

Na slabost naši shlédni, všemohoucí Bože, a ježto břímě našich skutků tíží, nechť svatého N., mučedníka tvého a biskupa, příměluva slavná nás chrání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Čtení

z listu sv. Jakuba Apóstola. 1, 12-18.

Nejmilejší, blahoslavený člověk, jenž vytrvá v pokušení, neboť když bude zkušén, obdrží korunu života, kterou Bůh zaslíbil těm, kteří ho milují. Nikdo jsa pokoušen neříkej: „Od Boha jsem pokoušen,“ neboť Bůh nemůže býti pokoušen ke zlému, sám pak nepokouší nikoho. Ale každý bývá pokoušen jsa lákán a vnađen od své vlast-

inde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte itaque erráre, frátres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuít nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúrae ejus.

Graduale. Ps. 88, 21-23.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. *V.* Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja. *V.* Ps. 109, 4. Tu es Sacérdos in aetérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Allel.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei: et voluntáte labíorum ejus non fraudásti eum. *V.* Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. *V.* Posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso.

ní žádosti; potom žádost počavši, rodí hřích; hřích pak byv dokonán, plodí smrt. Nemylte se tedy, milovaní bratři moji; všechno dáni dobré a každý dar dokonalý jest shůry, sestupuje od Otce světel, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajisté zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou tvorstva jeho.

Stupňový zpěv. Ž. 88.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí. *V.* Nic nepořídí nepřítel proti němu, syn nepravosti neuškodí jemu.

Aleluja, aleluja. *V.* Ž. 109, 4. Ty jsi knězem na věky, podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Traktus. Ž. 20, 3-4.

Touhu duše jeho jsi vyplnil a přání rtů jeho jsi mu neodepřel. *V.* Předěšel jsi jej sladkým požehláním. *V.* Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z drahého kamení.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 14. podle Lukáše. 14, 26-33.

Chce-li se kdo státi učedníkem Kristovým, nesmí ničemu na světě dávatí přednost před Ním. Ten nejužší krevní anebo i manželský svazek jest překážkou k cestě do Nebe, netrvá-li ve vztahu k Bohu. Kdo nepohrdne světem, t. j. vším, co není ve spojení s Bohem, ten není učedníkem Kristovým, a kdo nepohrdne vlastním životem, žádá-li ho Bůh na něm, ten není ve spojení se svým Mistrem. Každý z nás musí nésti svůj kříž, nezoufejme však a popatřme na život dnešního mučedníka, jak Pán nám pomáhá i v nejkрутějších mukách!

In illo tempóre: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat cruce suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim aedificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necesárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo coepit aedificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? alióquin, ad- Za onoho času řekl Ježíš k zástupům: „Jde-li kdo ke mně a nemá v nenávisti otce svého a matky své i manželky a dítek a bratrův i sester svých, ano i života svého, nemůže býti mým učedníkem. A kdo nenese kříže svého a nejde za mnou, nemůže býti mým učedníkem. Neboť kdo z vás chtěje vystavěti věž, nesedne dříve a nepočítá potřebného nákladu, má-li dosti, aby do stavěl, by snad, kdyby položil základ a nemohl dokončiti, všickni ti, kteří by to viděli, nepočali se mu posmívati řkouce: ‚Tento člověk počal stavěti a nemohl dokončiti.‘ Aneb, který král chtěje počíti válku proti jinému králi, nesedne dříve a nepřemýšlí, je-li s to, aby s desíti tisíci utkal se s tím, jenž s dvaceti tisíci táhne na něho? Sic jinak, pokud tento ještě opodál jest, odešle poselství a

huc illo longe agente, legationem mittens, rogat ea, quae pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renuntiat omnibus, quae possidet, non potest meus esse discipulus.

žádá za jednání o mír. Tak tedy každý z vás, jenž neodřiká se všeho, co má, nemůže býti mým učedníkem.“

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti N. Mártiris tui, atque Pontíficis dicátas méritis, benignus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Communio. Ps. 88, 36, 37-38.

Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in aeternum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in aeternum, et testis in coelo fidélis.

Postcommunio

Refécti participatióne múneris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártire tuo, atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum . . .

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho.

Tichá modlitba

Oběti tobě, Pane, posvěcené zásluhami svatého N., mučedníka tvého a biskupa, dobrotivě přijmi a dej, aby se nám ustavičnou staly pomocí. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Ž. 88.

Jednou přísáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na věky a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek toho na nebi jest věrný.

Po přijímání

Občerstvení jsouce účastenstvím na daru svatém, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co slavíme. Skrze Pána našeho . . .

II. V den mučedníka, biskupa

(Jiná mše)

Slova Vstupu značí, jaký úkol mají kněží — velebiti Pána; jsou mu zvláštním způsobem zasvěceni. Celý jejich život a všechno jejich počínání má být jedinou nepřetržitou modlitbou — neboť dostali za úkol prostředkovati mezi Bohem a jeho lidem. Oni mají vyzývati svaté a pokorné srdcem — věřící lid — aby neustávali chváliti Boha.

<p>Introitus. Dan. 3. Sacerdotes Dei benedicite Dóminum: Sancti, et húmiles corde laudate Deum. I Vid. 57. Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: laudate, et superexaltate eum in saecula. V. Glória Patri...</p>	<p>Vstup. Dan. 3, 84 a 87. Kněží Boží, velebte Pána! Svatí a pokorní srdcem, chvalte Boha. Tamt. 57. Velebte všechna díla Páně Pána. Chvalte a velebte jej na věky. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...</p>
--	--

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártýris tui, atque Pontíficis, ánnua solemnitáte laetíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého N., mučedníka svého a biskupa, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom též požívali ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2, c. 1.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 1, 3-7.

Ze svých vlastních sil nemohli bychom odvážiti se na cestu Svatosti, pomáhá nám však Milost Boží a jeho milosrdenství a útěcha, plynoucí ze zadostiučinění Kristova.

Fratres. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus et ipsi consolári eos, qui

Bratři, veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy, který nás potěšuje ve všelikém soužení našem, abychom mohli těšiti ty, kteří jsou ve všelikém

in omni pressúra sunt, per exhortatióem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passióes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolátio nostra. Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quae operátur tolerántiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis; sciéntes, quod, sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis: in Christo Jesu, Dómino nostro.

soužení, a to útěchou, kterou my sami býváme potěšováni od Boha. Neboť jako utrpení Kristova plynou hojně na nás, tak hojná jest skrze Krista i útěcha naše. Avšak buďto že jsme souženi, děje se to pro vaši útěchu a spásu, aneb jsme potěšováni, jest to pro vaši útěchu, která se jeví působivou ve snášení týchž utrpení, jež také my trpíme. A tak pevná jest naše naděje o vás, neboť víme, že jako jste s námi účastni utrpení, tak budete účastni i naší útěchy v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Graduale. Ps. 8, 6-7.

Stupňový zpěv. Ž. 8.

Glória, et honóre coronásti eum. V. Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Slávou a důstojností jsi jej ověncil. V. A ustanovil jsi jej vládcem nad díly rukou svých, Pane.

Allelúja, allelúja. V. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allélúja.

Aleluja, aleluja. V. Tento jest kněz, jež korunoval Pán. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. V. Glória, et divítiae in domo ejus: et ju-

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. V. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude. V. Sláva a bohatství

stítia ejus manet in saeculum saeculi. v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věků.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 24-27.

Vůle Boží nám musí býti nade všecko, neboť „co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu utrpěl?“ K svatosti, již od nás Bůh žádá, dospějeme jenom tehdy, jestliže vezmeme na sebe oddaně kříž, jež Bůh vložil na naše bedra.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. Qui autem perdíderit ánimam suam propter me, inveniet eam. Quid enim prodest hómíni, si mundum univérsum lucrétur, ánimae vero suae detriméntum patiatúr? Aut quam dabit homo commutatíonem pro ánima sua? Fílius enim hómínis ventúrus est in glória Patris sui cum Ángelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera ejus.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne. Neboť kdo by chtěl život svůj zachovati, ztratí jej; kdo by však ztratil život svůj pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu trpěl? Aneb jakou dá člověk výměnu za duši svou? Syn člověka zajisté přijde ve slávě Otce svého s anděly svými a tehda odplatí jednomu každému podle skutků jeho.“

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88, 21-22.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí.

S e c r e t a

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto N. Mártýre tuo, atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum . . .

Communio. Ps. 20. 4.

Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

P o s t c o m m u n i o

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímíne: et, intercedénte beáto N. Mártýre tuo, atque Pontífice, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Dary tobě obětované, Pane, posvěť a usmířenými, na přímluvu svatého N., mučedníka svého a biskupa, na nás milostivě pohleď. Skrže Pána . . .

K přijímání. Ž. 20, 4.

Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého.

P o p ř i j í m á n í

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrže Pána našeho . . .

III. V den mučedníka, který nebyl biskupem.

Světec, k jehož cti jest sloužena tato mše, dosáhl již své dokonalosti a blaženosti. U Boha našel všecko, co si lidské srdce může přát. Svého vítězství dosáhl mocnou láskou k Bohu, jež mu vstavila drahocennou korunu na hlavu. Není pro nás důležitější modlitby nad prosbu o posílení lásky Boží v nás.

Introitus. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei. Ps. ib. 4. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. V. Glória Patri . . .

O r a t i o

Praesta, quaesumus, om-

Vstup. Ž. 20, 2-3.

Nad silou tvou, Pane, raduje se spravedlivý a nad pomocí tvou plesá převelice. Přání srdce jeho jsi mu vyplnil. Ž. tamt. 4. Přišel jsi mu vstříc se sladkým požehnáním. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému . . .

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemo-

nípotens Deus: ut, qui
beáti N. Mártiris tui na-
talítia cólimus, interces-
sióné ejus in tui [nóminis
amóre roborémur. Per
Dóminum nostrum . . .

houcí Bože, abychom sla-
více narozeniny svatého
N., mučedníka tvého, na
jeho přímluvu v lásce k
jménu tvému posilnění
byli. Skrze Pána našeho . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 10, 10-14.

Čtení

z knihy Moudrosti. 10.

Budeme-li konati poctivě a spravedlivě, co poznáváme jako vůli Boží, můžeme býti jisti, že Bůh u nás se svou pomocí neustále dlí. Ani peklo ani svět nás nemůže zmocit!

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi: et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret, et sciret, quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Haec vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum, descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum: et dedit illi claritátem aetérnam Dominus, Deus noster.

Spravedlivce vedl Pán cestami přímými, ukázal mu království Boží, znalost svatých věcí mu udělil, dovedl ho k bohatství námahami, a plody práce jeho rozmnožil. Když ho oklamat chtěli, byl u něho, a zámožnost mu zjednal. Ostríhal ho před nepřáteli, když měl být přepaden, zabezpečil jej, v zápasu tuhém získal mu vítězství, aby zvěděl, všecko že zmůže moudrost. Ta spravedlivce, když prodán byl, neopustila, ale hříšníkú ho uchránila. Sestoupila s ním do vězení, ani v poutech ho neopustila, až mu přinesla žezlo královské vlády, a moc nad jeho utlačovateli, že ze lži usvědčila ty, kteří ho černili, a jemu slávu věčnou udělil — Pán, Bůh náš.

Graduale. Ps. 111, 1-2.

Beátus vir, qui timet Dó-

Stupňový zpěv. Ž. 111.

Blaze člověku, jenž se

minum: in mandátis ejus cupit nimis. V. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Allelúja, allejúja. V. Ps. 20, 4. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretiósó. Allel.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. V. Quóniam praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. V. Posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. V. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z drahého kamení. Aleluja.

Tractus. Ž. 20, 3-4.

Přání srdce jeho jsi mu vyplnil a tužby rtů jeho jsi mu nezamítl. V. Přišel jsi mu vstříc se sladkým požehnáním. V. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z drahého kamení.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 10.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 34-42.

Povinnosti křesťana jsou těžké; sílu k plnění jich můžeme čerpatí pouze z lásky k Bohu, učme se jí od světců! Kristus nepřišel na svět, aby nám získal jeho rozkoše a radosti, ale aby nás naučil vztahovati všecko na Boha. Co se nedá sloučiti s láskou k Bohu, to jest hřích a to nutno zavrhnouti!

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim mítttere in terram: non veni pacem mítttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem advérsus patrem suum, et filiam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam: et inimíci hóminis, doméstici ejus. Qui amat

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Nedomnívejte se, že jsem přišel uvést pokoj na zem; nepřišel jsem uvést pokoj, nýbrž meč. Přišel jsem zajisté, abych rozdvojil člověka proti otci jeho a dceru proti matce její a nevěstu proti tchyni její, a nepřátelé člověka jsou domácí jeho. Kdo miluje

patrem, aut matrem plus quam me, non est me dignus. Et qui amat filium, aut filiam super me, non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, et sequitur me, non est me dignus. Qui invenit animam suam, perdet illam; et qui perdidit animam suam propter me, inveniet eam. Qui recipit vos, me recipit: et qui me recipit, recipit eum, qui me misit. Qui recipit Prophétam in nómine Prophetae, mercédem Prophetae accipiet: et qui recipit justum in nómine justí, mercédem justí accipiet. Et quicumque potum déderit uni ex mínimis istis cálicem aquae frígidae tantum in nómine discipuli: amen, dico vobis, non perdet mercédem suam.

Offertorium. Ps. 8,6-7.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Munéribus nostris, quae sumus, Dómine, precibusque susceptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Communio. Matth. 16,24.

Qui vult venire post me,

otce neb matku více nežli mne, není mne hoden, a kdo miluje syna neb dceru více nežli mne, není mne hoden. A kdo nebéře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne život svůj, ztratí jej, a kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijímá proroka ve jméno proroka, obdrží odplatu proroka, a kdo přijímá spravedlivého ve jméno spravedlivého, obdrží odplatu spravedlivého. A kdokoli by podal píti jednomu z maličkých těchto číši vody studené toliko ve jméno učedníka, amen, pravím vám, neztratí odplaty své.“

Obětování. Ž. 8,6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověnil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími nás očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Mat. 16.

Kdo chce přijíti za mnou,

ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. et zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne.

Postcommunio

Da, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne Sanctórum, temporáli gratulámur offício, ita perpétuo laetémur aspéctu. Per Dóminum nostrum...

P o p ř i j í m á n í

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom jako se časným slavením památky tvých Svatých těšíme, tak abychom se věčně z patření na ně radovali. Skrze Pána našeho...

IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem
(Jiná mše)

Mnoho příkoří, úzkostí a bolestí musil mučedník vytrpěti. Nepřestal však doufati a proto se nyní raduje. — Také my musíme kráčet křížovou cestou; kéž by nám dobrotitivý Bůh pomohl svou Milostí, abychom v těchto zkouškách obstáli!

Introitus. Ps. 63, 11.

Laetábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratióne meam, cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto...

Vstup. Ž. 63, 11.

Plesati bude spravedlivý nad Pánem a doufati bude v něho; a chválení budou všichni, kteří jsou spravedliví srdcem. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když úpím k tobě; zachraň před hrozným nepřitelem život můj. V. Sláva Otci...

O r a t i o

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut, intercedente beáto N. Mártýre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom byli na přímluvu svatého N., mučedníka tvého, od všech protivenství vysvobození na těle a od zlých myšlenek očistěni na duši. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 2. c. 2. et 3.

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 2,8-10 a 3,10-12.

Sv. Pavel dosvědčuje svými slovy, že následovník Ježíše Krista bude trpěti mnohá příkoří a pronásledování. Neklesejme na myslí neboť ze všech nás vytrhne Pán, který čeká jen, až se k Němu obrátíme s prosbou o pomoc.

Carissime: Memor esto, Dóminum Jesum Christum resurrexisse a mórtuis ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quae est in Christo Jesu, cum glória coelésti. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiόnem, persecutiόnes, patiéntiam, passiόnes: quália mihi facta sunt Antiochíae, Icónii, et Lystris: quales persecutiόnes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiόnem patiéntur.

Graduale. Ps. 36, 24.

Justus cum ceciderit, non collidétur: quia Dóminus suppónit manum suam. V. Ps. ib. 26. Tota die miserétur, et cómmodat: et semen ejus in benedictiόne erit.

Římský misál

Nejmilejší, pamatuj na Ježíše Krista, jenž jsa z potomstva Davidova, vstal z mrtvých podle evangelia mého, ve kterém snáším utrpení až do vazby jako zločinec; avšak slovo Boží není přivázáno. Proto všechno snáším pro vyvolence, aby také oni dosáhli té spásy, která jest v Kristu Ježíši, i se slávou věčnou. Ty jsi však následoval mého učení, způsobu života, úmyslu, mé víry, shovívavosti, lásky, trpělivosti, mých pronásledování, utrpení, která se mi přihodila v Antiochii, v Ikonii, v Lystře, pronásledování, jaká jsem vytrpěl, a ze všech vytrhl mě Pán. Ale také všickni, kteří chtějí pobožně žítí v Kristu Ježíši, budou pronásledováni.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

I kdyby spravedlivý upadl, neuškodí mu to, neboť Pán podkládá ruku svou. V. Ž. tamt. 26. Den co den se slitovává a půjčuje, a proto símě jeho bude požehnáno.

2*

Allelúja, allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. Jan
Joan. 8, 12. Qui séquitur 8, 12. Kdo mne následuje,
me, non ámbulat in téne- nechodí ve tmách, nýbrž
bris; sed habébit lumen bude míti světlo života
vitae aetérnae. Allelúja. věčného. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dó-
minum: in mandátis ejus
cupit nimis. V. Potens in
terra erit semen ejus: ge-
nerátio rectórum benedi-
cétur. V. Glória, et diví-
tiae in domo ejus: et ju-
stítia ejus manet in sae-
culum saeculi.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se
bojí Pána, jenž v příkázá-
ních jeho libuje si velice.
V. Mocné bude na zemi
símě jeho; pokolení sprá-
vedlivých požehnáno bude.
V. Sláva a bohatství v do-
mě jeho a spravedlnost je-
ho zůstává na věky věkův.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evagélii
secúndum Matth. c. 10.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 10, 26-32.

Pán Ježíš sám nám dodává naděje na ukončení našich utrpení. Nikdo a nic nám nemůže uškoditi, aniž Bůh toho dopustil a o tom věděl. Přejde brzy čas, kdy budou křesťané v podobné slávě zářiti jako Kristus, jež následovali v jeho utrpení. Pak nás On sám prohlásí za své; a koho Syn miluje, toho miluje i Otec.

In illo témpore: Dixit
Jesus discípulis suis: Ni-
hil est opértum, quod non
revelábitur; et occúltum,
quod non sciétur. Quod
dico vobis in ténebris, dí-
cite in lúmine: et quod in
aure audítis, praedicáte su-
per tecta. Et nolíte timére
eos, qui occídunt corpus,
ánimam autem non pos-
sunt occídere: sed pótius
timéte eum, qui potest et
ánimam, et corpus pérdere
in gehénam. Nonne duo
pásseres asse véneunt; et

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým:
„Nic není skryto, co ne-
bude odkryto, a nic tajno,
co nebude zvěděno. Co
vám pravím ve tmách, po-
vězte na světle, a co sly-
šíte v ucho, hlásejte na
střechách. A nebojte se
těch, kteří zabíjejí tělo,
duše však zabítí nemohou,
ale bojte se spíše toho,
jenž může duši i tělo za-
tratiti do pekla. Zda-li ne-
prodávají dvou vrabců za
penízek? a nepadne z nich

unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos. Omnis ergo, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor et ego eum coram Patre meo, qui in coelis est.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 20.

Posuisti, Dómine, in capite ejus coronam de lapide pretioso: vitam petiit a te, et tribuisti ei, alleluja.

Secreta

Accépta sit in conspectu tuo, Dómine, nostra devotio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cuius solemnitáte defertur. Per Dóminum nostrum...

Communio. Joan. 12, 26.

Qui mihi ministrat, me sequatur: et ubi sum ego, illic et minister meus erit.

Postcommunio

Refécti participatióne múnieris sacri, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, cuius exsequimur cultum, intercedente beáto N. Mártýre tuo, sentiámus effectum. Per Dóminum...

Jiné Epištoly: 1 Petr 4, 13-19 (viz svátek sv. Martina I., 12. listopadu), nebo

ani jeden na zem bez vůle Otce vašeho. Vaše však i vlasy na hlavě jsou všechny sečteny. Nebojte se tedy; dražší jste nad mnoho vrabců. Každého tedy, kdo mě vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z draheho kamení; života žádal od tebe, i dal jsi jemu, aleluja.

Tichá modlitba

Příjemná budiž před tváří tvou, Pane, naše zbožná oběť a spasnou se nám staniž na přimluvu toho, k jehož oslavě jest přinesena. Skrze Pána...

K přijímání. Jan 12.

Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kde jsem já, tam bude i služebník můj.

Po přijímání

Občerstvení účastí na oběti svaté, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přimluvu svatého N., mučedníka tvého, pocítili účinek toho, co obřadem ctíme. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epistolae beáti Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 2-12.

Caríssimi: Omne gaúdi-
um existimáte, cum in-
tentatiónes várias incidé-
ritis: sciéntes, quod probá-
tio fidei vestrae patiénti-
am operátur. Patiéntia
autem opus perféctum ha-
bet: ut sitis perfécti et
íntegri, in nullo deficién-
tes. Si quis autem vestrum
índiget sapiéntia, póstulet
a Deo, qui dat ómnibus
affluénter, et non impró-
perat: et dábitur ei. Pó-
stulet autem in fide, nihil
haesitans: qui enim hae-
sitat, símilis est flúctui
maris, qui a vento mové-
tur, et circumfértur. Non
ergo aestimet homo ille,
quod accípiat áliquid a
Dómino. Vir duplex áni-
mo, incónstans est in óm-
nibus viis suis. Gloriétur
autem frater húmilis in
exaltatióne sua, dives au-
tem in humilitáte sua;
quóniam sicut flos foeni
transíbit: exórtus est enim
sol cum ardóre, et arefé-
cit foenum, et flos ejus
décidit, et decor vultus
ejus depéruit; ita et dives
in itinéribus suis marcés-
cet. Beátus vir, qui suffert
tentatióne, quóniam cum
probátus fúerit, accípiet
corónam vitae, quam re-

Čtení

z listu sv. Jakuba Apoš-
štola. 1, 2-12.

Nejmilejší, za čirou ra-
dost to mějte, bratři moji,
když upadnete v rozličná
pokušení, věduce, že
zkoušení vaší víry působí
vytrvalost; vytrvalost buď
však v díle dokonalá, a-
byste byli dokonalí a celí,
v ničem pozadu nezůstá-
vajíce. Postrádá-li někdo
z vás moudrosti, žádej jí
od Boha, jenž dává všem
prostě a neomlouvá, a bu-
de mu dáno. Žádej však
ve víře, nic nepochybuje;
neboť kdo pochybuje, po-
dobá se vlně mořské, kte-
rá větrem se čerí a zmitá;
jen ať se nedomnívá člo-
věk takový, že dostane
něco od Pána, muž to
dvojí myslí, nestálý na
všech cestách svých. Chlub
se pak bratr ponížený svojí
vznešeností; bohatec ať se
chlubí svojí ponížeností,
ježto pomine jako květ
trávy. Neboť slunce vzejde
s žárem a usuší trávu, a
květ její opadne a krása
tvárnosti její zanikne; tak
i bohatý uvadne na svých
cestách. Blahoslavený člo-
věk, jenž vytrvá v poku-
šení, neboť když bude zku-
šen, obdrží korunu života,
kterou Bůh zaslíbil těm,
kteří ho milují.

promisit Deus diligentibus se.

Chceme-li od Boha něčeho dosíci, žádá od nás naprostou důvěru v jeho dobrotu.

Jiné Evangelium: Jan 12, 24-26 (viz svátek sv. Vavřince, 10. srpna).

I. V den několika mučedníků

mimo čas velikonoční

Svatí mučedníci byli jisti, že Bůh je přivede ke konečnému vítězství; vždyť jejich záležitost jest zároveň Boží záležitostí, jde o jeho čest, o jeho národ, o jeho chrám! Bůh dopouští na svůj lid někdy sice pronásledování, ale pouze proto, aby pobloudilé potrestal a dobré vyzkoušel! Konečné rozhodnutí si však ponechává pro Den Soudu! — Volejme svaté mučedníky k přímlově za nás, aby Anděl Strážce nemusil snad naříkati nad naší duší: „Bože, pohané hříchů vtrhli do dědictví tvého, poskvřnili svatý chrám tvůj!“

Introitus. Ps. 78, 11, 12 et 10.

Vstup. Ž. 78, 11, 12 a 10.

Intret in conspectu tuo, Domine, gémitus competitorum: redde vicinis nostris septúplum in sinu eorum: vindica sáanguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. Ps. ib. 1. Deus, venérunt Gentes in haereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. V. Glória Patri . . .

Nechť vstoupí před tvář tvou, Pane, vzdychání uvězněných! Odplaf sousedům našim sedmeronásob do klínů jejich. Pomsti krev Svatých svých, jež prolita byla. Ž. tamt. 1. Bože, pohané vtrhli do dědictví tvého, poskvřnili svatý chrám tvůj, obrátili Jerúsalem v chatrč pro hlídače ovoce. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Oratio

Modlitba

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quaesumus, Domine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum . . .

Slavnost svatých mučedníků a spolu biskupů N. a N., prosíme, Pane, nechť nás ochrání a ctihodná modlitba jejich odporučí. Skrze Pána našeho . . .

Jestliže nebyli biskupy, modlitba říká se ze mše následující (str. 25*).

Léctio Čtení
libri Sapiéntiae. c. 3, 1-8. z knihy Moudrosti. 3, 1-8.

Marně výskají hříšníci nad smrtí mučedníků! Životem na zemi není skončeno všechno! Ten jest pouze přípravou a počátkem věčného života buď v Nebi nebo v pekle! Kdo neklade život, čas a svět ve vztah k věčnosti, ten jim nemůže porozuměti, neboť není ponecháno nic samo sobě, ale všechno jest řízeno neviditelným Bohem! Patřme na všechno, co se nám přihází, ve světle věčnosti, a budeme plni sladké naděje ve svých největších útrapách.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: et aestimáta est afflíctio éxitus illórum: et quod a nobis est iter, ex-terminium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justí, et tamquam scintíllae in arundinéto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Duše spravedlivých jsou v ruce Boží, a muka smrti nedotknou se jich. Zdálo se nemoudrým, že je veta po nich, za neštěstí měli odchod jejich, a že se od nás odebrali, za zkázu; ale oni v pokoji jsou. Neboť jestli podle mínění lidí trpěli muka, všechna důvěra jejich tkvěla v nesmrtelnosti; maličko trestání byvše dojdou hojného blaha, ježto Bůh zkusil jich a shledal, že ho jsou hodni. Jako zlato v ohni vyzkoušel je, a jako celopalnou oběť je přijal; přijde pak doba, kdy dojdou povšimnutí. Stkví se budou lidé spravedliví a jako jiskry po strnisku poběží. Soudit budou lidstvo, ovládat národy, a jejich králem bude Hospodin na věky.

Graduale. Exodi 15, 11. Stupňový zpěv. 2 Mojž.

Gloriósus Deus in Sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. V. Ib. 6. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in vir-

Přeslavný jest Bůh ve svých Svatých, podivuhodný ve své velebnosti, činně zázraky. V. Tamt. 6. Pravice tvá, Pane, prosla-

túte: dextera manus tua vřila se silou; pravá ruka
confrégit inimicos. tvá rozdrtila nepřátele.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 44, 14. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in generatióne, et generatióne. Allelúja. Aleluja, aleluja. V. Sir. 44, 14. Těla Svatých pochována jsou v pokoji a jména jejich žítí budou od pokolení do pokolení. Aleluja.

Po Devítáku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 125, 5-6. Traktus. Ž. 125, 5-6.

Qui séminant in lácrymis, in gaudio metent. V. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. V. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Kdož se slzami rozsévají, s radostí žítí budou. V. Vycházeli a plakali, rozsévajíce semena svá. V. Vracejí se však s jásotem, nesouce své snopy.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 21. † Slova sv. Evangelia: podle Lukáše. 21, 9-19.

Pán Ježíš mluví nám jasně o tom, že budeme pro jeho jméno pronásledováni; často i od těch, kteří nám stojí nejbliže! Nelekejme se však, neboť ani vlas s hlavy naší nezahyne a vytrváme-li, jsou naše duše zachráněny od věčné bolesti a určeny pro věčné blaho!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis praelia, et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terraemótus magni erunt per loca, et pestiléntiae, et fames, terrorésque de coelo, et signa magna erunt. Sed ante haec ómnia injícient Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Když uslyšíte o válkách a rozbrojích, nelekejte se: neboť musí to prve nastati, nebude však ihned konec.“ Nato pravil k nim: „Povstane národ proti národu a království proti království, a budou zemětřesení veliká po místech a hlad i mor, budou i hrůzy a znamení s nebe veliká. Ale přede všemi

vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas, et custódias, tráhéntes ad reges, et praesides, propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non praemeditári quemádmódum respondeátis. Ego enim dabo vobis os, et sapiéntiam, cui non póterunt resistere, et contradícere omnes adversáři vestri. Tradémíni autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícíent ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápíte vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Offertorium. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem, et fortítudinem plebi suae: benedíctus Deus. Allelúja.

Secreta

Adésto, Dómine, supplicatió nibus nostris, quas in Sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut, qui nostrae justítiae fidúciám non habémus, eórum, qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

věcmi těmi vztáhnou na vás ruce své a budou vás pronásledovati, vydávajíce vás do synagog a do žalářů a vodíce vás ke králům a vladařům pro jméno mé. Přihodí se vám to na svědectví. Vložte si tedy v srdce své, že nebudete přemýšleti napřed, kterak byste se hájili; neboť já vám dám výmluvnost a moudrost, které veškerí protivníci vaši nebudou moci odolati ani odmlouvatí. Budou pak vás vydávati rodiče a bratři a příbuzní a přátelé; i usmrtí některé z vás, a budete v nenávisti u všech pro jméno mé; ale ani vlas s hlavy vaší nezahyne. Vytrvalostí svou získáte duše své.“

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve Svatých svých: Bůh Izraelův sám dá moc a sílu lidu svému. Pochválen buď Bůh. Aleluja.

Tichá modlitba

Slyš, Pane, prosby naše, které v den památky Svatých tvých přinášíme, a jelikož vlastní spravedlnosti nedůvěřujeme, nechť podporováni jsme zásluhami těch, kdož se líbili tobě. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Communio
 Sap. 3, 4, 5 et 6.

Et si coram hominibus
 tormenta passi sunt, Deus
 tentavit eos: tamquam au-
 rum in fornace probavit
 eos, et quasi holocausta
 accepit eos.

Postcommunio
 Quaesumus, Domine, sa-
 lutaribus repleri mysteriis:
 ut, quorum solennia ce-
 lebramus, eorum orationi-
 bus adjuvemur. Per Dó-
 minum nostrum...

K přijímání
 Moudr. 3, 4, 5 a 6.

A jestliže podle mínění
 lidí trpěli muka, Bůh je
 zkoušel! Jako zlato v ohni
 vyzkoušel je a jako celo-
 palnou oběť je přijal.

P o p ř i j í m á n í
 Nasyceni spasitelnými
 tajemstvími, prosíme tě,
 Pane, aby nám pomůže-
 no bylo přímluvami těch,
 jejichž slavnost konáme.
 Skrze Pána našeho...

II. V den několika mučedníků

(Jiná mše)

Jak byli moudřími světci, že věřili v Boha a v Ježíše Krista,
 Syna Božího! Jak byli moudřími, že žádnou bolestí a žádným
 pronásledováním nenechali si vzítí naději na konečné blaho a
 že ničím nenechali odloučiti se od Krista! — Kéž bychom i my
 byli připočteni k těmto jedině moudrým!

Intróitus. Eccli. 44.

Sapientiam Sanctorum
 narrent populi: et laudes
 eorum nuntiet Ecclesia:
 nomina autem eorum vi-
 vent in saeculum saeculi.
 Ps. 32, 1. Exsultate, justi,
 in Domino: rectos decet
 collaudatio. V. Glória
 Patri...

Oratio

Deus, qui nos concedis
 sanctorum Martyrum tuó-
 rum N. et N. natalitia có-
 lere: da nobis in aeterna
 beatitudine de eorum so-

Vstup. Sir. 44, 15 a 14.

Moudrost Svatých nechť
 vyprávějí národové a chvá-
 lu jejich ať zvěstuje shro-
 máždění. Jména pak jejich
 žítí budou na věky věkův.
 Ž. 32, 1. Plesejte, sprá-
 vedliví, v Pánu; spraved-
 livým sluší prozpěvovati
 chválu. V. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž nám popřá-
 váš svatých mučedníků:
 tvých N. a N. narozeniny
 slaviti, dej, ať se z jejich
 společností radujeme v bla-

cietáte gaudere. Per Dó- ženosti věčné. Skrze Pána
minum nostrum... našeho Ježíše Krista...

Jestliže byli biskupy, modlitby říkají se ze mše předchozí (str. 21*), což platí i pro následující mše.

Léctio

Čtení

libri Sapientiae. 5, 16-20. libri Sapientiae. 5, 16-20.

Hříšní tohoto světa pokládají světce za nemoudré, neboť nechápu jejich sebezapřání a v jejich smrti vidí zničení. Jak však budou žasnouti, až je spatří jednou v slávě a radosti! Jak budou sebe proklínati, až si uvědomí, že jejich vlastní život byl sebeklamem a bezcenným!

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitatio illórum apud Altísimum. Ideo accipient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam dextera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accipiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram adultió-nem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accipiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, aequitátem.

Spravedliví na věky jsou živi, v Hospodinu jest od-plata jejich a péči o ně Nejvyšší má. Proto dostanou království nádhery, a korunu krásy z ruky Páně, ježto svou pravicí je bude chránit, a svým svatým ramenem jich hájit. Vezme si jakožto výzbroj horlivost svou, i tvorstvo ozbrojí, by trestal nepřátele. Jako v pancíř se obleče v spravedlnost, za prilbu pak vstaví si soud přísný. Za štít, jehož nelze přemoci, vezme svatost.

Graduale. Ps. 123, 7-8. Stupňový zpěv. Ž. 123.

Ánima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. V. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit coelum, et terram.

Duše naše vyvázla jako ptáče z osidla lovců. V. Osidlo se přetrhlo a my jsme osvobozeni. Pomoc naše ve jménu Páně, jenž stvořil nebe a zemi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 67, 4. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei:

Aleluja, aleluja. V. Ž. 67, 4. Nechť hodují spravedliví a plesají před tváří

et delectentur in laetitia. Boží a nechť radost je-
Allelúja. blaží. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

T r a k t u s. Ž. 125, 5-6.
(Jako ve mši předchozí, str. 23*.)

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia:
secúndum Lucam. c. 6. podle Lukáše. 6, 17-23.

Chceme-li i my býti moudrymi, následujme světce v jejich životě! Pak se dostane také nám, co Pán Ježíš v sedmeru blahoslavenství slíbil.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judaea, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus inmúndis, curabántur. Et omnis turba quaerébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti paúperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis: quia saturabímíni. Beáti, qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et

Za onoho času Pán Ježíš sestoupiv s hory stánuł na rovině jakož i zástup učedníků jeho a četné množství lidu ze všeho Judska i z Jerusalema a z přímořské krajiny tyrské a sidonské, kteří přišli, aby jej poslechli a byli uzdraveni od neduhů svých. A byli uzdravováni také ti, kteří byli trápeni od duchů nečistých. A veškeren zástup hledal se ho dotknouti, neboť moc vycházela od něho a uzdravovala všechny. A tu on pozdvih oči na své učedníky pravil: „Blahoslavení jste vy chudí, neboť vaše jest království Boží. Blahoslavení, kteří nyní lačníte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kteří nyní pláčete, neboť budete se smáti. Blahoslavení budete, když lidé budou vás nenáviděti a když vás vyobcují a potupí a jméno

exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in coelo.

Platí o nás alespoň jedno z těchto radostných blahoslavenství?

Offertorium. Ps. 149.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubilibus suis: exaltatiónes Dei in faucibus eórum. Allelúja.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offérimus: quae et pro tuórum tibi grata sint honóre iustórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum ...

Communio. Luc. 12, 4.

Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his, qui vos persecúntur.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. ut, quod ore contingimus, pura mente capiámus. Per Dóminum ...

vaše jako špatné vyvrhnou pro Syna člověka. Radujte se v ten den a veselte se, neboť aj, odplata vaše hojna jest v nebesích.“

Obětování. Ž. 149, 5-6.

Plesati budou Svátí nad svou slávou, radovati se budou v přibytých svých; chvalozpěvy na Boha v ústech jejich. Alelúja.

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, přinášíme, kteréž nechť milé ti jsou k uctění spravedlivých tvých, nám pak nechť pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána ...

K přijímání. Luk. 12, 4.

Pravím pak vám, přátelům svým: nebojte se těch, kteří vás pronásledují.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N., abychom, čeho se dotýkáme ústy, to s čistou přijímali myslí. Skrze Pána ...

III. V den několika mučedníků

(Třetí mše)

Netoužeme po štěstí hříšníků a nechtějme se těšiti zpustlou radostí nespravedlivých! Jest pouze klamem a krátkého trvání! Cekejme všecko svoje bláho od Pána, jenž jedině má moc nás učiniti věčně šťastnými! Mučedníci, kteří nás předešli, okoušejí již pravdy těchto slov! Povzbuďme se tedy jejich příkladem!

Introitus. Ps. 36, 39.

Vstup. Ž. 36, 39.

Salus autem iustorum a Dómino: et protector eorum est in tempore tribulationis. Ps. ib. 1. Noli aemulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem. V. Glória...

Spása spravedlivých přichází od Pána; obráncem jejich je v čas soužení. Ž. tamt. 1. Nezávid' zlosynům jejich štěstí a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártýrum tuorum N. et N. solemnitáte laetificas: concede propitius; ut, quorum gaudemus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum nostrum...

Bože, jenž nás výroční slavností svatých mučedníků svých N. a N. oblažuješ, popřej milostivě, abychom rozněcovali se příklady těch, z jejichž radujeme se zásluh. Skrze Pána našeho...

Jestliže byli biskupy, modlitby říkají se ze mše Intret (str. 21*).

Lectio

Čtení

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. 10, 32-38.

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 10, 32-38.

Oslava jest konečným cílem životní dráhy Světců; cesta k němu však vede přes mnohá utrpení a bóly, nadějí a vytrvalost. Žijme z Víry a brzy octneme se u svého cíle; naše životní pouť na zemi trvá nepatrný okamžik, pak nastane věčné blaho!

Fratres. Rememorámini pristinos dies, in quibus illumináti, magnum certámen sustinuístis passiónum: et in áltero quidem oppróbriis, et tribulatióibus spectáculum facti: in áltero autem sócii táliter conversántium effécti. Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gaúdio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliórem, et

Bratři, rozpomínejte se na předešlé dny, ve kterých byvše osvíceni přestáli jste velký boj utrpení jednak potupami a útsky staveni jsouce na odív, jednak stavše se účastníky těch, jimž se takto vedlo. Vždyť nejen jste se ukázali soucitni s vězni, nýbrž i s radostí jste snesli odebrání svého majetku vědouce, že máte statek lepší a to trvalý. Neodmítejte

manentem substantiam. Nolite itaque amittere confidentiam vestram, quae magnam habet remunerationem. Patientia enim vobis necessaria est: ut voluntate Dei facientes, reportetis promissionem. Adhuc enim modicum aliquantum, qui venturus est, veniet, et non tardabit. Justus autem meus ex fide vivit.

Graduale. Ps. 33, 18-19.

Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos: et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. V. Juxta est Dominus his, qui tribulatio sunt corde; et humiles spiritu salvabit.

Alleluja, alleluja. V. Te Martyrum candidatus laudat exercitus, Domine. Alleluja.

Po Devětníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

T r a k t u s. Ž. 125, 5-6.

(Viz stránku 23*.)

E v a n g e l i u m

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secundum Lucam. c. 12. podle Lukáše. 12, 1-8.

Bude na nás dorážeti mnoho falešných proroků, kteří se prohlásí za spasitele světa a kteří nás chtějí svést. Nenechme se však nikým oloupati o naději ve věčnou odplatu v Nebi. Vpusťme hluboko do srdce slova dnešního Evangelia, v němž nás pravý Spasitel poučuje, varuje a povzbuzuje! Jeho slovům přec uvěřil nesčetný počet světců a světic; jest vyloučeno, aby se klamal právě výkvět nejkrásnějších a nejdokonalejších lidí!

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: At- Za onoho času Pán Ježíš pravil k učedníkům svým:

tedy své důvěry, která má velkou odplatu. Vytrvalosti zajisté jest vám potřeba, abyste vykonávající vůli Boží, obdrželi statek zaslíbený; neboť ještě velmi maličko a přijde ten, jenž přijíti má, a nebude meškati. Spravedlivý pak můj živ jest z víry.

Víra jediná je schopna dodat nám síly k bojům, které nás se všech stran obklopují.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Volali spravedliví a Pán je vyslyšel a ze všech soužení je vysvobodil. V. Blízko jest Pán těm, jejichž srdce je souženo, a uzdravuje ty, kdož jsou zrceni na duchu.

Aleluja, aleluja. V. Tebe, Pane, mučedníků běloskvoucí chválí sbor. Aleluja.

téndite a fermento Pharisaeorum, quod est hypócrisis. Nihil autem opertum est, quod non revelétur: neque absconditum, quod non sciátur. Quóniam quae in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: et quod in aurem locúti estis in cubículis, praedicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui occidunt corpus, et post haec non habent ámplius quid fácient. Osténdam autem vobis quem timeátis: timeáte eum, qui postquam occiderit, habet potestátem mittere in gehénnam. Ita dico vobis, hunc timeáte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in obliuóne coram Deo? Sed et capilli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: omnis quicumque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Ángelis Dei.

Offertorium. Sap. 3, 1-2 et 3.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace. Allelúja.

„Varujte se kvasu farisejského, jenž jest pokrytství. Nic zajisté není skryto, co nebude odkryto, ani tajno, co nebude zvěděno. Proto co jste pravili ve tmě, uslyší se na světle, a co jste mluvili do ucha v pokojích, bude se hlásati na střechách. Ale pravím vám, svým přátelům: Nebojte se těch, kteří zabíjejí tělo, a potom nemají více, co by učinili. Ukáží však vám, koho se máte báti; bojte se toho, jenž, když usmrtí, má moc uvrhnouti do pekla. Ano, pravím vám, toho se bojte. Zdali neprodávají pět vrabců za dva penízky? A ani jeden z nich není v zapomenutí před Bohem. Vždyť i vlasy na hlavě vaší jsou všechny sečteny. Nebojte se tedy; dražší jste nad mnoho vrabců. Pravím pak vám: Každý, kdo mě vyzná před lidmi, toho i Syn člověka vyzná před anděly Božími.“

Hrozby a týrání lidí nesmí námi pohnouti. Svět může nás na čas zbaviti života těla, duši nám však nemůže zhubiti, bojíme-li se jedině Boha.

Obětování. Moudr. 3.

Duše spravedlivých vruce Boží jsou a nedotknou se jich muka zloby. V očích nemoudrých zdáli se zemřítí, oni však jsou v pokoji. Aleluja.

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum ...

Communio. Math. 10.

Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, praedicáte super tecta.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum ...

Mohou se číst ještě jiné Epištoly: Žid. 11, 33-39 (sv. Fabiána a Šebastiána, 20 ledna); Moudr. 10, 17-20 (sv. Nazaria a druhů, 28. července); 2 Kor. 6, 4-10 (sv. Abdon a Sennena, 30. července); Řím. 5, 1-5 (sobota Suchých dnů Svatoduš., str. 619); Řím. 8, 18-23 (čtvrtá neděle po Sv. Duchu, str. 648); Zj. sv. J. 7, 13-17; Žid. 6, 17-23.

Jiná Evangelia. Mat. 11, 25-30 (sv. Matěje, 24. února); Luk. 10, 16-20 (sv. Víta a druhů, 15. června); Luk. 11, 47-51 (sv. Chrysanta a Darie, 25. října); Mat. 5, 1-12 (Všech Svatých, 1. list.); nebo následující:

† Sequéntia s. Evangelii
secúndum Matthaeum
c. 24, 3-13.

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discipuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando haec erunt? et quod signum advéntus tui, et consum-

Tichá modlitba

Dary obětovanými, prosíme, Pane, usmíř se a na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N. ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána ...

K přijímání. Mat. 10, 27.

„Co vám pravím ve tmách, povězte na světle“, praví Pán, „a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách.“

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu svatých mučedníků tvých N. a N. účastny nás učiní nebeského léku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše
24, 3-13.

Za onoho času, když Pán Ježíš se posadil na hoře Olivetské, přistoupili k němu učeníci v soukromí a řekli: „Pověz nám, kdy budou tyto věci které bude znamēn

mationis saeculi? Et respondens Jesus, dixit eis: Videte, ne quis vos seducat. Multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus: et multos seducunt. Audituri enim estis praelia, et opinionones praeliorum. Videte, ne turbemini. Opórtet enim haec fieri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestilentiae, et fames; et terrae mótus per loca. Haec autem ómnia, inítia sunt dólórum. Tunc tradent vos in tribulationem, et occídent vos: et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et invicem tradent, et ódio habébunt invicem. Et multi pseudoprophetae surgent, et seducunt multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigescet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

tvého příchodu a konce světa?“ I odpovídaje Ježíš řekl jim: „Hledte, ať vás nikdo nesvede; neboť mnozí přijdou ve jménu mém a řeknou: „Já jsem Kristus,“ a svedou mnohé. Budete slyšeti boje a pověsti o bojích. Hledte, ať se nepolekáte; neboť musí to nastati, ale ještě není konec. Neboť povstane národ proti národu a království proti království, a bude mor a hlad a zemětřesení po místech. Ale toto všecko jest jen počátkem bolesti. Tehdáž vydají vás v soužení a budou vás zabijeti, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé. A tu mnozí se pohorší a zradí vespolek a jedni druhých budou nenáviděti. A povstane mnoho proroků falešných a svedou mnohé. A poněvadž rozmnoží se nepravost, ustydne láska mnohých; ale kdo setrvá až do konce, ten spasen bude.“

I. V den mučedníka v době velikonoční

Peklo a svět nenávidí těch, kdož žijí s Bohem ve spojení; jest to sice nepochopitelné tajemství (mysterium iniquitatis), avšak skutečnost. Věrní však nemají se čeho báti, neboť všemocný Bůh je dovede a chce ochrániti. Svět může sice z dopuštění Božího usmrtiti těla mučedníků, duši však škoditi nemůže — Prosme o přímluvu těch, kdož si už životní zkoušku odbyli; budme jisti, že s námi mají útrpnost, neboť sami na sobě zakusili všecken lidský bol.

Introitus. Ps. 63, 3.

Vstup. Ž. 63, 3.

Protexisti me, Deus, a

Ochránil jsi mne, Bože,

convéntu malignántium, allelúja: a multitúđine operántium iniquitátem, allelúja, allelúja. Ps. ib. 2. Exaúdi, Deus, oratióem meam, cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui... od shluku bezbožníků, alleluja; od množství těch, kteří páší nepravost, alleluja, alleluja. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když úpím k tobě, zachraň duši mou před hrozným nepřitelem. V. Sláva Otci...

Modlitba, Tichá modlitba a Po přijímání berou se:

1. Pro mučedníka-biskupa ze mše Statuit (str. 5*) nebo ze mše Sacerdotes (str. 9*).
2. Pro mučedníka ze mše In virtute tua (str. 12*) nebo ze mše Laetabitur (str. 16*).

Léctio

libri Sapiéntiae. 5, 1-5. z knihy Moudrosti. 5, 1-5.

Stůjme pevně na zvolené cestě spásy a odolávejme útokům světa, ale také své vlastní zkažené přirozenosti! Celý svět jednou uzří, že ti, kteří mu byli na posměch a které tupit bylo jeho zvykem, byli moudřejší než všichni jejich pronásledovatelé.

Stabunt justí in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitatióne insperátae salútis, dicéntes intra se, poeniténtiam ágéntes, et prae angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísu, et in similitúdinem improperii. Nos insensáti vitam illórum aestimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Čtení

Tehdy stát budou spravedliví s velikou důvěrou proti těm, kteří kdysi sužovali je, a kteří mařili námahy jejich. Vidouce to budou zděšení hroznou bází, a budou se hroziti nenadále spásy. Říkat budou si vespolek kajíce se, z duše sklíčené budou hořekovat: „To jsou ti, kteří byli nám kdysi na posměch, a které tupit bylo naším zvykem. My nemoudří mněli jsme, že jejich život je šílenství, a jejich konec že jest bezectný. Až, kterak připočtení jsou k synům Božím, a mezi svatými jest úděl jejich.“

Může se také vzítí Epištola ze mše Laetabitur (str. 17*).

Allelúja, allelúja. V. Ps. 88, 6. Confitebúntur coeli mirabilia tua, Dómine: étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctorum. Allelúja. V. Ps. 20, 4. Posuísti, Dómine; super caput ejus corónam de lápide pretiósó. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 88, 6. Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění svatých. Aleluja. V. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 15, 1-7.

Chce-li kdo přináseti užitek, musí býti ve spojení s Kristem. Pouze v tomto soužití může se líbiti Bohu, jeho modlitba svolává s nebe požehnání a jeho život stává se dokonalým, jak to zříme na dnešním světcích.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícóla est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me mánseritis. Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen a Otec můj jest vinař. Každou ratolest ve mně, která nese ovoce, odejme a každou, která nese ovoce, očistí, aby více ovoce nesla. Vy jste již čisti tím slovem, které jsem vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolest nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezůstane-li ve kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti; kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemůžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezůstane, vyvržen bude ven jako ratolest; i uschne a seberou ji a vrhnou na

mittent, et ardet. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint: quocumque volueritis, petetis, et fiet vobis.

oheň a bude hořeti. Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás, cokoliv budete chtít, prostě a stane se vám.“

Offertorium. Ps. 88, 6.

Obětování. Ž. 88, 6.

Confitebuntur coeli mirabilia tua, Domine: et veritate tuam in Ecclesia sanctorum, alleluja, alleluja.

Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění spravedlivých, alleluja, alleluja.

Communio. Ps. 63, 11.

K přijímání. Ž. 63, 11.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde, alleluja, alleluja.

Radovati se bude spravedlivý v Pánu a doufati bude v něho; i budou chváleni všichni, kdož jsou přímého srdce, alleluja, alleluja.

První Epištola a Evangelium ze mše pro mučedníka v době velikonoční mohou se vzít i pro několik mučedníků, a opačně.

II. V den několika mučedníků

Svatí velebí po skončené zkoušce Boha, neboť vyplnil všechnu jejich naději a touhu a odplatil všechna jejich muka nevýslovně bohatě; děkuj mu za milost, která jim pomohla překonat veškeré překážky. Nechť nám vyprosí také tak silnou Naději, abychom s útechou nesli svůj kříž!

Introitus. Ps. 144, 10-11.

Vstup. Ž. 144, 10-11.

Sancti tui, Domine, benedicent te: glóriam regni tui dicent, alleluja, alleluja. Ps. ib. 1. Exaltábo te, Deus meus, Rex: et benedicam nómini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi. V. Glória Patri..

Svatí tvoji, Pane, dobrořečiti budou tobě, slávu království tvého budou zvěstovati, alleluja, alleluja. Ž. tamt. 1. Velebiti tě budu, Bože můj Králi, a dobrořečiti jménu tvému na věky věkův. V. Sláva Otci.

Modlitba, Tichá modlitba a Po přijímání berou se:

1. Pro několik mučedníků — biskupů — ze mše Intret (str. 21*).
2. Pro několik mučedníků ze mše Sapientiam (str. 25*) nebo ze mše Salus autem (str. 29*).

Léctio

Čtení

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. c. 1, 3-7. z prvního listu sv. Petra Apoštola. 1, 3-7.

I sv. Apoštol Petr nás povzbuzuje k naději na brzké skončení všeho žalu.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in haereditátem incorruptibilem, et incontaminátam, et immarcescibilem, conservátam in coelis in vobis, qui in virtúte Dei custodimini per fidem in salútem, parátam revelári in tempore novíssimo. In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in variis tentatióibus: ut probátio vestrae fidei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi, Dómini nostri.

Allelúja, allelúja. V. Sancti tui, Dómine, florébunt sicut lílium, et sicut odor bálsami erunt ante te. Allelúja. V. Ps. 115, 15. Pretiósia in cospéctu Dómini, mors Sanctórum ejus. Allelúja.

Veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž podle velikého milosrdenství svého nás znovuzrodil k živé naději zmrtvýchvstáním Ježíše Krista, k dědictví neporušitelnému a neposkvrněnému a nevadnoucímu, uchovanému v nebesích pro vás, kteří jste mocí Boží chráněni skrze víru ke spáse připravené k tomu, aby se zjevila v čase posledním, ve kterém budete plesati, nyní nakrátko, třeba-li, se zarmoutivše v rozličných pokušeních, aby zkoušení vaší víry, jsouc dražší nad zlato, které ač pomíjející jest, přece ohněm se zkušuje, bylo shledáno k vaší chvále a slávě a cti při zjevení se Ježíše Krista, Pána našeho.

Aleluja, aleluja. V. Svati tvoji, Pane, kvěsti budou jako lilie a jako vůně bálsámu budou před tebou. Aleluja. V. Ž. 115, 15. Drahocenná jest v očích Páně smrt Svatých jeho. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánn. c. 15. podle Jana. 15, 5-11.

Dnes slavení svatí mučedníci byli plodnými ratolestmi na vinném kmeni, jímž jest Kristus. Plnili přikázání jeho a tím dávali na jevo svou lásku k němu; za to jim on teď splácí stejnou láskou. Rozjímějme o slovech dnešního Evangelia, neboť Pán Ježíš je pravil k naší útěše a radosti!

<p>In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit: mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánsérint: quodcúmque voluérítis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípluli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si praecépta mea servavérítis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei praecépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Haec locútus sum vobis, ut gaúdium meum in vobis sit, et gaúdium vestrum impleátur.</p>	<p>Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti; kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemůžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezůstane, vyvržen bude ven jako ratolest; i uschne a seberou ji a vyvrhnou na oheň, a bude hořeti. Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás: cokoli budete chtít, prostě a stane se vám. V tom jest oslaven Otec můj, abyste přinášeli mnoho užitku a stali se dokonalými učedníky mámi. Jak mne miloval Otec, i já jsem miloval vás. Zůstaňte v lásce mé. Budete-li zachovávat přikázání má, zůstanete v lásce mé, jakož i já jsem zachoval přikázání Otce svého a zůstávám v lásce jeho. Toto mluvím vám, aby radost má byla ve vás a radost vaše se naplnila.“</p>
--	---

Offertorium. Ps. 31, 11. Obětování. Ž. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et Radujte se v Pánu a

exultáte, justi: et gloriá- plesejte, spravedliví, a ve-
mini, omnes recti corde, selte se všichni, kdož jste
allelúja, allelúja. upřímného srdce, aleluja,
aleluja.

Communio. Ps. 32, 1. K přijímání. Ž. 32, 1.

Gaudéte, justi, in Dómi- Plesejte, spravedliví, v
no, allelúja: rectos decet Pánu, aleluja! Spravedli-
collaudátio, allelúja. vým sluší prozpěvovati
chválu, aleluja!

Jiná Epištola: Zjevení sv. Jana 19, 1-9 (sv. Sotera a Kaja, 22. dubna).

Jiné Evangelium: Jan 16, 20-22 (sv. Aniata, 17. dubna).

I. V den vyznavače biskupa

Pán sám volí si svoje zástupce na zemi — biskupy a kněze — volaje je svou Milostí. Činí z nich knížata a pastýře svého lidu, aby mu vládli a vedli jej k zachování zákonů Božích. Kéž by všem těmto pastýřům zůstala důstojnost kněžská na věky, jako dnes slavenému biskupu! Lid křesťanský musí pro svůj vlastní prospěch modliti se o milost pro své duchovní vůdce a o povolání pro další pracovníky na vinici Páně!

Introitus. Eccli. 45, 30. V s t u p. Sir. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testa- Uzavřel s ním Pán smlou-
mémentum pacis: et prínci- vu míru a knížetem jej uči-
pem fecit eum: ut sit illi nil, aby mu zůstala dů-
sacerdótii dignitas in ae- stojnost kněžství na věky.
térnum. (Allelúja, allelúja.) (Aleluja, aleluja.) Ž. 131,
Ps. 131, 1. Meménto, Dó- 1. Pamětliv buď, Pane,
mine, David: et omnis man- Davida a všeliké jeho
suetúdinis ejus. V. Glória zbožnosti. V. Sláva Otci
Patri, et Filio ... i Synu i Duchu ...

O r a t i o

Da, quaesumus, omnípo-
tens Deus: ut beáti N. Con-
fessoris tui atque Pontífi-
cis veneránda solémnitas,
et devotiónem nobis aú-
geat, et salútem. Per Dó-
minum nostrum ...

M o d l i t b a

Dej, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby úctyhod-
ná slavnost svatého N.,
vyznavače tvého a bisku-
pa, zbožnost naši rozmno-
žila i spásu. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista ...

Lectio

Čtení

libri Sapiéntiae. Eccli. 44, z knihy Sirachovcovy. 44, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c. 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c.

Dnes nám Církev předvádí obraz dokonalého kněze, jenž byl spravedlivý k Bohu a k těm, kdož mu byli svěření. Slova Epištoly připomínají nám úlohu kněží: Bohu obětovati a prostředkovati mezi Ním a lidem. Líbiti se Bohu není však pouze nutností pro kněžstvo, ale i pro každého křesťana; to pak může se státi pouze tehdy, když dáme Bohu, co Mu náleží, a bližnímu, k čemu jsme povinni příkázáním Lásky.

Ecce sacerdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benediccionem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictionibus suis: conservávit illi misericórdiam suam: et invénit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriae. Státuit illi testaméntum aetérnum, et dedit illi sacerdotium magnum: et beatificávit illum in glória. Fungi sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsius; et offerre illi incénsium dignum, in odórem suavitátis.

Ejhle, kněz veliký, jenž Bohu ve dnech svých líbil se, a byl shledán mužem spravedlivým, že se stal v dobách hněvu spasitelem. Nebyl nalezen podobný jemu slávou, který by šetřil tak zákona Nejvyššího. Proto, jak se přisahou byl zavázal, dal mu Pán, že vzrostl národ jeho. Požehnání všech národů dal mu Hospodin, a jeho sliby na hlavu se mu snesly. Uznal, že mu přísluší požehnání, zachoval mu milosrdenství své, a našel milost před zrakem Hospodinovým. Slavným učinil ho před králi, a dal jemu korunu slávy. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, udělil mu velekněžství, a rouchem nádherným oblažil ho, úřad kněžský aby konal, bohoslužbu, lidu svému aby žehnal ve jménu Páně, a řádně kadidlo páčil mu v příjemnou vůni.

Graduale. Eccli. 44, 16. Stupňový zpěv. Sir. 44.

Ecce sacerdos magnus, Hle, kněz veliký, jenž
qui in diebus suis placuit ve dnech svých Bohu se
Deo. V. Ib. 20. Non est líbil. V. Tamt. 20. Nikdo
inventus similis illi, qui nebyl nalezen, jenž by po-
conservaret legem Excelsi. dobně jako on zachovával
zákon Nejvyššího.

Allelúja, allelúja. V. Ps. Aleluja, aleluja. V. Ž.
109, 4. Tu es sacerdos 109, 4. Ty jsi kněz na
in aeternum, secundum věky podle řádu Melchi-
ordinem Melchisedech. sedechova. Aleluja.
Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3. Tractus. Ž. 111, 1-3.

Beatus vir, qui timet Dó- Blaze člověku, jenž se
minum: in mandatis ejus bojí Pána, jenž v příká-
cupit nimis. V. Potens in záních jeho libuje si ve-
terra erit semen ejus: ge- lice. V. Mocné bude na
neratio rectorum benedi- zemi símě jeho; pokolení
cetur. V. Glória, et divi- spravedlivých požehnáno
tiae in domo ejus: et ju- bude. V. Sláva a bohat-
stítia ejus manet in sae- ství v domě jeho a spra-
culum saeculi. vednost jeho zůstává na
věky věkův.

V čas velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. Ž.
Ps. 109, 4. Tu es sacer- 109, 4. Ty jsi kněz na věky
dos in aeternum, secundum podle řádu Melchisede-
ordinem Melchise- chova. Aleluja. V. Tentof
dech. Allelúja. V. Hic est jest kněz, ježž korunoval
sacerdos, quem coronavit Pán. Aleluja.
Dóminus. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secundum Matth. c. 25. podle Matouše. 25, 14-23.

Každý z nás dostal hřivny od Boha, abychom jimi moudře hospodařili. Nezakopali jsme jich také do lhostejnosti a pohodl-

nosti? Chceme-li, aby Pán nás nazval dobrými a věrnými služebníky, jako dnes slaveného biskupa, pak užívejme s velkou pečlivostí všech svých schopností, jichž jsme nedostali pouze pro sebe, ale také k oslavě Boha a ku pomoci bližním!

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádídít illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuque secúndum própriam virtútem, et proféctus est statim. Ábiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens, fodit in terram, et abscóndit pecúniám dómini sui. Post multum vero témporis, venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradídísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge, serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam, intra in gaúdium dómini tui. Accéssit autem, et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradídísti mihi, ecce ália

Za onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům svým podobenství toto: „Člověk jeden odcházeje z domova, povolal k sobě služebníky své a odevzdal jim statek svůj. I dal jednomu pět hřiven, druhému dvě a jinému jednu, každému podle schopnosti jeho, a odešel pak ten, jenž obdržel pět hřiven, těžil jimi a vytěžil jiných pět hřiven. Taktéž i ten, jenž obdržel dvě, vyzískal dvě jiné. Ten však, který dostal jednu, odešel zakopal ji v zemi a skryl peníze pána svého. Po dlouhém čase pak přišel pán oněch služebníků a skládal účet s nimi. I přistoupil ten, jenž byl obdržel pět hřiven, a podal jiných pět hřiven řka: ‚Pane, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.‘ Řekl mu pán jeho: ‚Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovím tebe, vejdi v radost pána svého.‘ Přistoupiv pak i ten, kterýž byl obdržel dvě hřivny, řekl: ‚Pane, dvě hřivny odevzdal jsi mi, hle, jiné dvě jsem vyzískal.‘ Řekl

duo lucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui.

Offertorium. Ps. 88.

Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, et brachium meum confortabit eum. Alleluja.

Secreta

Sancti tui, quaesumus, Domine, nos ubique laetificent: ut dum eorum merita recolimus, patrocinia sentiámus. Per Dominum.

Communio. Luk. 12, 42.

Fidelis servus, et prudens, quem constituit dominus super familiam suam: ut det illis in tempore tritici mensuram. Alleluja.

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut de perceptis munéribus grátias exhibéntes, intercedente beáto N. Confessore tuo atque Pontífice, beneficia potióra sumámus. Per Dominum nostrum...

mu pán jeho: „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovím tebe; vejdi v radost pána svého.“

Obětování. Ž. 88, 21-22.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej. Proto bude ruka má mu pomáhati a rámě mé jej posílí. Aleluja.

Tichá modlitba

Svatí tvoji, prosíme, Pane, ať nás všudy potěšují, abychom zásluhy jejich velebíce, ochranu jejich pocítovali. Skrze Pána...

K přijímání. Luk. 12, 42.

Věrný služebník a opatrný, jež ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice. Aleluja.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom za přijaté dary díky vzdávající, na přímluvu svatého N., vyznavače tvého a biskupa, ještě hojnějších dobrodiní dosáhli. Skrze Pána našeho...

II. V den vyznavače biskupa (Jiná mše)

Oslavovaný dnes biskup byl dle slov Vstupu jako David, jenž s velkým zápalem, námahou a oběti věnoval se službě Boží. Na jeho zásluhy můžeme se odvolatí a prosití Boha, aby dal

i jiným kněžím podobného ducha „spravedlnosti“, t. j. ctnosti, jichž vyžaduje jejich vysoké povolání prostředníka mezi Bohem a lidmi. Mnohé z těchto ctností mají však být majetkem každého křesťana a proto nechť sv. biskup oroduje za nás všechny.

Introitus. Ps. 131, 9-10. Vstup. Ž. 131, 9-10.

Sacerdotes tui, Dómine, induant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum, non avértas fáciem Christi tui. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Meménto, Dómine, David: et omnis mansuetúdinis ejus. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui...

Kněží tvoji, Pane nechť se obléknou ve spravedlnost a svatí tvoji ať plešají. Pro Davida, služebníka svého, neodvracej tváře od Pomazaného svého. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho. V. Sláva Otci...

O r a t i o

Exaúdi, quaesumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum...

M o d l i t b a

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby naše, které o slavnosti svatého N., vyznavače tvého a biskupa, prouášíme, a pro zásluhy toho, jenž ti tak věrně sloužil, ode všech nás sprost hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

L é c t i o

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 7, 23-27.

Sv. Pavel ukazuje na Kristu, jakým má každý kněz být. Krista máme následovati sice všichni, ještě větší povinnosti však k tomu má ten, jenž ve jménu a rozkazu Ježíše Krista vstupuje jako kněz do svatyně. Dokonalý křesťan „obléká na sebe Krista“, takže se jeví „jako druhý Kristus“; světec námi slavený pak jistě vzorným způsobem napodoboval ty vlastnosti, jež sv. Pavel slaví na věčném Knězi Kristu.

Č t e n í

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 7, 23-27.

Fratres. Plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberéntur permanére: Jesus autem eo quod máneat in aetérnum, sempitérnum habet sacerdotium. Unde et salváre

Bratři, učiněno jest kněžími mnoho, poněvadž jim smrt bránila, aby zůstávali, tento však má kněžství nepomíjející, poněvadž zůstává na věky; proto také může dokonale

in perpétuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat, ut nobis esset póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, excélsior coelis factus: qui non habet necessitátem quotidie, quemádmódum sacerdótes, prius pro suis delíctis hóstias offerre, deinde pro pópuli: hoc enim fecit semel, seípsum offeréndo, Jesus Christus, Dóminus noster.

spasit ty, kteří přistupují k Bohu skrze něho, jsa vždycky živ, aby za ně orodoval. Takový zajisté příslušel nám velekněz, svatý, nevinný, neposkvřený, oddělený od hříšníků a vyvýšenější nad nebesa, jenž nemá potřebí každého dne, jako veleknězi, konati oběti nejprve za hříchy svoje, potom za hříchy lidu; toho učinil jednou, obětovav sebe sama Ježíš Kristus, Pán náš.

Graduale. Ps. 131, 16-17.

Sacerdótes ejus induam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. V. Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

Po Devítňíku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

T r a k t u s. Ž. 111, 1-3.

(Str. 41*.)

V čas velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja allelúja. V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacérdos in aetérnum, secúndum órđinem Mel-

S t u p ň o v ý z p ě v. Ž. 131.

Kněze jeho obléknu v spásu a svatí jeho radostí plesati budou. V. Odtamtud dám vzrůsti moci Davidově, připravím světlo pro Pomazaného svého.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeťi: „Ty buď knězem na věky podle řádu Melchisedecheva!“ Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeťi: „Ty buď knězem na věky podle řádu Melchisedeche-

chisedech. Allelúja. V. Ec- va!“ Aleluja. V. Sir. 45,
cli. 45, 9. Amávit eum Dó- 9. Miloval jej Pán a o-
minus, et ornávit eum: z-
stolam glóriæ induit eum. z-
Allelúja. přioděl jej. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Math. c. 24, podle Matouše. 24, 42-47.

Smrt přichází nečekaně neslyšně jako zloděj a překvapuje člověka v tom okamžiku, kdy ji nejméně čeká. Blaze tomu člověku, jenž byl smrtí zastížen ve věrné službě Pánu! Učme se připravě na smrt od dnešního světce, jež Kristus ústy Církve nazývá služebníkem věrným a opatrným!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitote, quóniam si sciret paterfamilias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret perfodi domum suam. Ideo et vos estote paráti: quia quia nescitis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus, et prudens, quem constitut dóminus suus super familiam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constituet eum.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Bděte, neboť nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijde. To pak vezte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Protož i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou nevíte. Kdo medle jest ten služebník věrný a opatrný, jehož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm včas? Blahoslavený jest služebník ten, jehož pán jeho přijda nalezne, že tak činí. Amen pravím vám, že ustanoví jej nad vším statkem svým.“

Offertorium. Ps. 88, 25. Obětování. Ž. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso; et Věrnost má a milost s ním, a ve jménu mém

in nómine meo exaltábitur zvelebí se moc jeho.
cornu ejus. Allelúja. Aleluja.

S e c r e t a

Sancti N. Confessóris
tui atque Pontificis, quae-
sumus, Dómine, ánnua so-
lémnitas pietáti tuae nos
reddat accéptos: ut per
haec piae placatiónis offí-
cia, et illum beáta retribú-
tio comítetur, et nobis grá-
tiae tuae dona conciliet.
Per Dóminum nostrum...

Communio. Matth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem
cum vénerit Dóminus, in-
vénerit vigilátem: amen
dico vobis, super ómnia
bona sua constituet eum.
Allelúja.

P o s t c o m m u n i o

Deus, fidélium remune-
rátor animárum, praesta:
ut beáti N. Confessóris
tui, atque Pontificis, cujus
venerándam celebrámus
festivitátem, précibus in-
dulgéntiam consequámur.
Per Dóminum nostrum...

Jiné Epištoly: Žid. 13, 7-17 (sv. Mikuláše 6. pros.); Žid.
5, 1-4 (sv. Kalista, 14. října).

Jiná Evangelia: Luk. 11, 33-36 (sv. Martina, 11. listop.);
Mar. 13, 33-37 (votivní mše ve výroční den volby a svěcení
biskupa).

Tichá modlitba

Výroční slavnost svaté-
ho N., vyznavače tvého a
biskupa, prosíme, Pane,
nechť nás dobrotivosti tvé
učiní příjemnými, aby tě-
mito úkony zbožného smí-
ření jej blažená odplata
provázela, nám pak dary
milosti tvé zjednala. Skrze
Pána našeho...

K přijímání. Mat. 24.

Blahoslavený služebník,
ježž pán, přijda, nalezne
bdícího. Amen, pravím
vám, nad vším statkem
svým jej ustanoví. Aleluja.

P o p ř i j í m á n í

Bože, odplatiteli věrných
duší, popřej, abychom na
prosby svatého N., vyzna-
vače tvého a biskupa, je-
hož ctihodnou památku
slavíme, odpuštění došli.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

V den Učitele Církve

Kristus posílá čas od času vyvolené, kteří svým životem a
svou prací stávají se obzvláštním způsobem učiteli jeho Církve.
Jejich učení jest čisté a lahodné jako voda ze zdravé studánky,
neboť Pán sám to jest, jenž je naplňuje duchem moudrosti a
rozumu. Slova Učitelů církevních dovedou rozdmýchat lásku
k Bohu ve velké plameny, což opět získává člověku hojně Mi-
lostí; jest proto trestem nebo zkouškou křesťanů, jestliže jim

Bůh některou dobu odpírá takových učitelů nebo jestliže slova těchto vůdců míjejí srdce lidu bez ozvěny. Modleme se za dorost kněžstva, jež jest postaveno uprostřed Církve, aby ji vzdělávalo a vedlo k Bohu.

Introitus. Eccli. 15, 5. Vstup. Sir. 15, 5.

In medio Ecclesiae aperuit os ejus: et implevit eum Dominus spiritu sapientiae, et intellectus: stolam gloriae induit eum. Alleluja alleluja. Ps. 91, 2. Bonum est psallere nomini tuo, Altissime. V. Glória Patri . . .

Oratio

Deus, qui populo tuo aeternae salutis beatum N. ministrum tribuisti: praesta, quaesumus; ut, quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dominum nostrum Jesum Christum . . .

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Timotheum. 2. c. 4, 1-8.

V Epištole líčí sv. Pavel těžké a namáhavé povinnosti duchovního pastýře. Bere-li dnes Církev tuto Epištolu, chce tím naznačiti, že Církevní Učitel tyto vlastnosti měl a že „dobrý boj bojoval, běh dokonale a víru zachoval“.

Carissime. Testificor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicaturus est vivos, et mortuos, per adventum ipsius, et regnum ejus: praedica verbum, instaura opportune, importune: argue, obsecra, increpa in omni patientia et doctrina. Erit enim tempus, cum sa-

Uprostřed shromáždění otevřel Pán ústa jeho a naplnil jej duchem moudrosti a rozumu; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja, aleluja. Ž. 91, 2. Sluší oslavovati Pána; jméno tvé opěvovati, Svrchovaný. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Bože, jenž jsi lidu svému svatého N. za přísluhovatele věčné spásy udělil, popřej, prosíme, abychom toho, jehož jsme učitelem života na zemi měli, zasloužili si přimlucem na nebi míti. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

z druhého listu sv. Pavla k Timotheovi. 4, 1-8.

Nejmilejší, zapřisáhám tě před Bohem a Kristem Ježíšem, jenž bude soudit živé i mrtvé, skrze příc od jeho a království jeho, hlásej slovo, naléhej včas i nevčas, usvědčuj, přimlouvej, kárej, a to se vši trpělivostí a moudrostí učitelskou. Neboť bude čas,

nam doctrinam non sustinebunt, sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes auribus: et a veritate quidem auditum avertent, ad fabulas autem convertentur. Tu vero vigila, in omnibus labora, opus fac Evangelistae, ministerium tuum imple. Sobrius esto. Ego enim jam delibor, et tempus resolutionis meae instat. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi. In reliquo reposta est mihi corona justitiae, quam reddet mihi Dominus in illa die justus iudex: non solum autem mihi, sed et iis, qui diligunt adventum ejus.

Někdy čte se místo předcházející Epištoly čtení z knihy Moudrosti. — Církevní Učitel, jenž vyučoval Církev ve věčných pravdách a tím ji posvěcoval, nezapomínal na své vlastní posvěcování, nýbrž cestou moudrosti a spravedlnosti snažil se o zdokonalování sebe samého a proto památka jeho nezahyne.

Graduale. Ps. 36, 30-31. **Stupňový zpěv.** Ž. 36.

Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium. V. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dominus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. Allelúja.

Po Devětníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

<p>Allelúja, allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. Allelúja. V. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allel.</p>	<p>Aleluja, aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja. V. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a kvěsti bude na věky před Pánem. Aleluja.</p>
---	---

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Math. c. 5. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 5, 13-19.

Církevní Učitel činil a učil tomu, co hlásají zákony Boží a neodchyloval se od zjevené Pravdy; sluje teď velikým v království nebeském. Ani my se nesmíme odchylovati od vůle Boží, jak ji z přikázání známe, neboť jinak bychom buď dosáhli jenom nepatrné pochvaly nebo si připravili dokonce věčnou záhubu.

<p>In illo témpore: Dixit Jesus discípuľis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo salíetur? ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucernam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut videant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in coelis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvare legem, aut Prophétas: non veni sólvare, sed adimplére. Amen quip-</p>	<p>Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Vy jste sůl země: jestliže sůl se zkazí, čím se osolí? K ničemu nehodí se již, leč aby byla vyvržena ven a pošlapána od lidí. Vy jste světlo světa. Nemůže ukryti se město na hoře ležící, aniž rozsvěcují svíci a kladou ji pod kbelík, nýbrž na svícen, aby svítila všem, kteří jsou v domě. Tak svěť světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a velebí Otce vašeho, jenž jest v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. V pravdě zajisté pravím vám: do-</p>
--	---

pe dico vobis, donec tráns-
eat coelum et terra, jota
unum, aut unus apex non
praeteríbit a lege, donec
omnia fiant. Qui ergo sól-
verit unum de mandátis
istis mínimis, et docúerit
sic hómines, mínimus vocá-
bitur in regno coelórum:
qui autem fécerit, et do-
cúerit, hic magnus vocá-
bitur in regno coelórum.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit:
sicut cedrus, quae in Li-
bano est, multiplicábitur.
(Allelúja.)

Secreta

Sancti N. Pontíficis (Con-
fessóris) tui atque Doc-
tórís nobis, Dómine, pia
non desit orátio, quae
et múnera nostra concíliet;
et tuam nobis indulgéntiam
semper obtíneat. Per Dóminum . . .

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et pru-
dens, quem constitúit dó-
minus super famíliam
suam: ut det illis in tém-
pore trítici mensúram.

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua
sacrificia dent salútem:
beátus N. Conféssor (Pón-
tifex) tuus et Doctor egré-

kavad nepomine nebe a
země, nepomine jediné
písmě neb jediná čárka
ze zákona, až se všecko
stane. Kdo by tedy zrušil
jedno z přikázání těchto
nejmenších a vyučil tak
lidi, nejmenším slouti bu-
de v království nebeském;
kdo by však činil a učil,
ten bude velikým slouti
v království nebeském.“

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma
pokvete, jako cedr na Li-
banu poroste. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Svatého N., biskupa (vy-
znavače) tvého a Učitele,
dobrotivá ať nám neschází
modlitba, jež by dary naše
tobě zpříjemnila a tvé nám
odpuštění vždycky vymoh-
la. Skrze Pána našeho Je-
žíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání. Luk. 12.

Věrný služebník a o-
patrný, jež ustanovil pán
nad čeledí svou, aby jim
dával v čas míru pšenice.

P o p ř i j í m á n í

Aby nám, Pane, tvé oběti
přinesly spásu, nechť svatý
N., vyznavač (biskup) tvůj
a Učitel výborný, jest pří-

gius, precator accedat. Per Dominum nostrum . . . mluvcem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Jiná Epištola v den Učitele Církvě :

L é c t i o
libri Sapiéntiae
Eccli. 39, 6-14.

Č t e n í
z knihy Sirachovcovy
39, 6-14.

Justus cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, et in conspectu Altissimi deprecabitur. Aperiet os suum in oratione, et pro delictis suis deprecabitur. Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiae replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiae suae, et in oratione confitebitur Domino: et ipse diriget consilium ejus et disciplinam, et in absconditis suis consiliabitur. Ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae, et in lege testamenti Domini gloriabitur. Collaudabunt multi sapientiam ejus, et usque in saeculum non delébitur. Non recedet memoria ejus, et nomen ejus requirétur a generatione in generationem. Sapientiam ejus enarrabunt gentes, et laudem ejus enuntiabit Ecclesia.

Srdcem svým na úsvitě s oddaností bude spravedlivý hledat Pána, který ho učinil, před Nejvyšším modliti se bude. Otevře svá ústa na modlitbě, a za své hříchy modliti se bude. Bude-li pak Hospodin veliký chtíti, duchem rozumnosti naplní ho. Sám bude takorča chrliti řeči své moudrosti, a bude na modlitbě chválit Pána. Umí on přimit snahy své i myšlenky, o záhadách svých pak uvažovat. On též oznamuje kázeň své nauky, zákonem pak smlouvy Páně se honosí. Vychvalují mnozí moudrost jeho, ani na věky nebude vyhlazena. Nezahyne nikdy památka jeho, jméno jeho žít bude k posledním kolenům. Moudrost jeho hlásat budou pohané, a chválu jeho zvěstovat bude obec.

Moudrost svou nemají Svati ze sebe, nýbrž z Boha, proto žádné pronásledování ji nevyhladí.

I. V den vyznavače, který nebyl biskupem

Chce-li někdo býti spravedlivým, což jest stejné jako svatým, musí rozjímati o pravé moudrosti a nesmí věnovati sluchu tomu, co svět vydává za moudrost. Jedinou moudrostí jest Boha mi-

lovati a jemu jedinému sloužití! Ustavičná myšlenka na Boha a konání všeho v jeho přítomnosti jsou cesty moudrosti, jimiž se světcí brali. Neslavme je tedy pouze ústy, ale napodobujme je také ve svých skutcích.

Introitus. Ps. 36, 30-31. V s t u p. Ž. 36, 30-31.

Os justi meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium: lex Dei ejus in corde ipsius. (Alleluja, alleluja.) Ps. ib. 1. Noli aemulari in malignantibus: neque zelaveris facientes iniquitatem. V. Glória Patri . . .

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest; zákon Boha jeho je v srdci jeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Nezávid' zlým jejich štěstí a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui nos beáti N. Confessoris tui ánnua solemnitáte laetificas: concede propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž nás svatého N. vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehožto narozeniny slavíme, také skutky napodobovali. Skrze Pána . . .

L é c t i o

libri Sapientiae. 31, 8-11.

Č t e n í

z knihy Sirachovcovy. 31.

Bůh stvořil všechno pro sebe, dal však nám lidem svobodnou vůli, abychom dobrovolně rozhodli se pro Něho. Nikdo nemůže si stěžovat, že mu je nemožno sloužití Bohu. I světcí byli lidé našich kostí a naší krve, na něž dorážel satan, svět a vlastní zkažená přirozenost. Ačkoliv tedy mohli přestoupiti přikázání Boží, nepřestoupili, ačkoliv mohli zlé činiti, neučinili tak! Jejich příklad jest velkou útěchou a povzbuzením pro nás, kteří dosud na zemi bojujeme a ve strachu a bázni pracujeme o své spáse.

Beátus vir, qui inventus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesauris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probátus est in illo, et perfectus est, erit illi glória aeterna: qui pótuit

Šťasten muž, který shledán byl bez vady, který za zlatým kovem nehonil se, po penězích, po pokladech nedychtil. Kdo je takový? Abychom ho chválili! Neboť činil divy v životě svém! Kdo se osvědčil v bohatství, že zůstal bezvadný? - Budiž jemu věčná

tránsgrédi, et non est tránsgréssus: fácere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illius in Dómino, et eleemósynas illius enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. V. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

T r a k t u s. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitae. Allelúja. V. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. Allelúja.

sláva vzdávána! Kdo mohl přestoupit a nepřestoupil, kdo zlé činiti a neučinil? Proto jest upevněno štěstí jeho od Pána, a jeho almužny hlásat bude všechna obec svatých.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Líbanu poroste v domě Páně. V. Tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušěn, obdrží korunu života. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snáší pokušení, neboť když bude zkušěn, obdrží korunu života. Aleluja. V. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 12. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 12, 35-40.

Všichni jsme služebníky Boha a čekáme, až nás zavolá. Naše služebnost jest náš slávou, neboť Bohu sloužiti jest více, než

býti králem. Pán Ježíš vypočítává v dnešním Evangeliu, kterých vlastností vyžaduje u svého služebníka. — Bděme tedy, ať nás nalezne náš Pán připraveny na svůj příchod, jako našel své svaté!

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut, cum venerit, et pulsaverit, confestim aperiant ei. Beati servi illi, quos cum venerit dominus, invenerit vigilantes: amen dico vobis, quod praecinet se, et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, et si in tertia vigilia venerit, et ita invenerit, beati sunt servi illi. Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret utique, et non sineret perfodi domum suam. Et vos estote parati: quia, qua hora non putatis, Filius hominis veniet.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericordia mea cum ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu ejus. Alleluja.

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hostias immolamus in tuorum commemoratióne Sanctó-

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Buďtež bedra vaše přepásána a hořte svíce v rukou vašich, a vy buďte podobni lidem, kteří čekají na pána svého, až se vrátí ze svatby, aby, když přijde a zatluče, ihned mu otevřeli. Blažení služebníci ti, které pán přijda nalezne, ani bdí: amen, pravím vám, že se přepáše a ke stolu je posadí a přecházeje bude je obsluhovat. A jestliže přijde o druhém neb i o třetím bdění nočním a tak je nalezne, blažení jsou služebníci ti. To však vězte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Také vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou netušíte.“

O b ě t o v á n í. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství mé s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho. Aleluja.

Tichá modlitba

Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých oběti chvály, pro něž dou-

rum: quibus nos et praesentibus exui malis confidimus, et futuris. Per Dominum nostrum ... fáme, že budeme zbaveni bříd přítomných i budoucích. Skrže Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Matth. 24, 46-47. K přijímání. Mat. 24.

Beatus servus, quem, cum venerit Dominus, inveniet vigilantem: amen dico vobis, super omnia bona sua constituet eum. Alleluja. Blahoslavený služebník, jež Pán, přijde, nalezne bdícího! Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví. Alleluja.

Postcommunio

Refecti cibo, potuque coelesti, Deus noster, te supplices exoramus: ut, in cuius haec commemoratione percipimus, ejus muniamur et precibus. Per Dominum nostrum ...

Po přijímání

Občerstveni pokrmem a nápojem nebeským, Bože náš, snažně tebe prosíme, abychom, na jehož památku jsme toto přijali, toho i chránění byli prosbami. Skrže Pána našeho..

II. V den vyznavače, který nebyl biskupem

(Jiná mše)

Spravedlivý jako krásná palma upíná se k nebesům a jako mohutný cedr rozkládá větve svého příkladu po celém světě. Této krásy však dosáhl jenom proto, že dlel v domě Pána — v Církví. Bez milosti Boží není člověk schopen krásy a ctnosti duše; svou Milostí nás Bůh ospravedlnil a povznesl do nadpřirozených výší a svou Milostí vypěstil květy a ovoce našich duší. Nespoléhejme na své slabé síly a prosme za stálou pomoc Milosti Boží.

Introitus. Ps. 91, 13-14. Vstup. Ž. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Libani multiplicabitur: plantatus in domo Domini, in atriis domus Dei nostri. (Alleluja, alleluja.) Ps. ib. 2. Bonum est confiteri Domino: et psallere nomini tuo, Altissime. V. Glória Patri ... Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste; vštípen v domě Páně, v síních domu Boha našeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Sluší oslavovati Pána, opěvovati jméno tvé, Svrchovaný. V. Sláva Otci ...

Oratio

Adesto, Dómine, supplicatió nibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostrae justítiae fidúciám non habémus, ejus qui tibi plácuít, préci bus adjuvémur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Vyslyš, Pane, snažné prosby naše, které o slavnosti svatého N., vyznavače tvého, pronášíme, abychom, ježto ve spravedlnost svou důvěry nemáme, prosbami toho, jenž se tobě líbil, podporováni byli. Skrze Pána . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 4, 9-14.

Nemysleme si, že můžeme býti dobrými křesťany, budeme-li žítí pohodlně podle vlastních domněnek a vlastní vůle. Sv. Pavel ukazuje, co všechno člověk musí na sebe vzítí, aby byl spravedlivým ve smyslu křesťanství. Neohlížejme se na to, co nám svět radí, a neustupujme před jeho výsměchem. Nežijme křesťanství, jak jsme si je sami vytvořili, nýbrž držíme se toho, čemu nás Církev Kristova učí.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 4, 9-14.

Fratres. Spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam, et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis caedimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutió nem pátimur, et sustiné mus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómni um peripséma usque adhuc. Non ut con-

Bratři, stali jsme se divadlem světu, jak andělům, tak lidem. My jsme blázny pro Krista, vy rozumní v Kristu; my slabí, vy však silní; vy slavní, ale my bezectní. Až do té chvíle lačníme i žízníme a jsme nazí a býváme políčkováni a bez obydlí stáležo; a lopotíme se pracující rukama svýma; jsouce tupeni žehnáme, jsouce pronásledováni snášíme to, jsouce pomlouváni modlíme se; jako smetí tohoto světa jsme se stali, povrhelem u všech až dosavad. Nepíši to, abych vás zahanbil, nýbrž napomínám jako milované

fúndam vos, haec scribo,
sed ut filios meos carissi-
mos móneo: in Christo
Jesu, Dómino nostro.

dítky své v Kristu Ježíši,
Pánu našem.

Graduale. Ps. 36, 30-31.

Stupňový zpěv. Ž. 36.

Os justí meditábitur sa-
piéntiam, et lingua ejus
loquétur judícium. V. Lex
Dei ejus in corde ipsíus:
et non supplantabúntur
gressus ejus.

Ústa spravedlivého pro-
nášejí moudrost a jazyk
jeho mluví to, co pravé
jest. V. Zákon Boha jeho
je v srdci jeho, proto ne-
zakolísají se kroky jeho.

Allelúja, allelúja. V. Ps.
111, 1. Beátus vir, qui
timet Dóminum: in man-
dátis ejus cupit nimis.
Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž.
111, 1. Blaze člověku, jenž
se bojí Pána jenž v při-
kázáních jeho libuje si
velice. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Ps.
111, 1. Beátus vir, qui
timet Dóminum: in man-
dátis ejus cupit nimis.
Allelúja. V. Osee 14, 6.
Justus germinábit sicut
lílíum; et florébit in aetér-
num ante Dóminum. Allel.

Aleluja, aleluja. V. Ž.
111, 1. Blaze člověku,
jenž se bojí Pána, v
příkázáních jeho libuje
si velice. Aleluja. V. Oseáš
14, 6. Spravedlivý vypučí
jako lilie a pokvete na
věky před Pánem. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 12.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 12, 32-34.

Pro ty, kdož chtějí se státi dokonalými, dává Kristus radu, aby rozdali všecko, co mají a tak mohli bez překážek věnovati se službě Boží. Není to rozkaz, nýbrž rada, kterou uskutečnili Svátí; neměli smyslu pro světské bohatství, neboť celý svůj poklad hledali u Boha. Není každému možno zřící se všeho a odejít do ústraní, každému je však možno odpoutati se od všeho pozemského ve svém srdci; blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.

In illo tēmpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite timere, pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Vēndite, quae possidētis, et date eleemōsynam. Fācite vobis sacculos, qui non veterāscunt, thesaurum non deficientem in coelis: quo fur non appropiat, neque tinea corrumpit. Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Offertorium. Ps. 20, 2-3.

In virtute tua, Dōmine, laetabitur justus, et super salutare tuum exsultabit vehementer: desiderium animae ejus tribuisti ei. Allelúja.

Secreta

Praesta nobis, quaesumus, omnipotens Deus: ut nostrae humilitatis oblatio, et pro tuorum tibi grata sit honore Sanctorum, et nos corpore pariter et mente purificet. Per Dōminum ..

Communio. Matth. 19, 28 et 29.

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis. Allelúja.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui coelestia ali-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Neboj se, malé stáde, neboť zalíbilo se Otci vašemu dáti vám království. Prodejte, co máte, a dejte almužnou. Udělejte si měšce, které nevetšejí, poklad nepomíjející na nebi, kdežto zloděj se nepřibližuje, ani mol nekazí. Neboť kde jest poklad váš, tam bude i srdce vaše.“

Obětování. Ž. 20, 2-3.

Z moci tvé, Pane, radovati se bude spravedlivý a nad spásou tvou jásatí bude velice; přání srdce jeho jsi mu vyplnil. Aleluja.

Tichá modlitba

Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby pokorná naše oběť tobě příjemná byla ke cti Svatých tvých a nás na těle očistila jakož i na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání. Mat. 19.

Amen, pravím vám, vy, kteří jste opustili všechno a následovali jste mne, stokrát více vezmete a život věčný v dědictví dostanete. Aleluja.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme

ménta percépmus, intercedénte beáto N. Confes-
sóre tuo, per haec contra omnia advérsa muniámur.
Per Dóminum nostrum . . .

Jiná Epištola: Filip. 3, 7-12, (sv. Pavla, 15. ledna).

Jiné Evangelium: Luk. 16, 12-26, (sv. Ludvíka, 25. srpna).

V den opata

Svatost není ničím jiným než spravedlností! Člověk musí býti nejen spravedlivý k Bohu a k bližnímu, ale také k sobě. Zákonem mu nesmí býti vlastní žádosti, rada světa nebo pokušení satanovo, nýbrž vůle Boží. Tu nalézá uloženu v Jeho příkázáních; aby ji však poznal, musí neustále ve svém srdci o zákonech Božích uvažovati. — Nedostal jsi snad jako svatý opat povolání pro klášter, avšak nesmíš ani záviděti nešlechetným, že se jim dobře vede a nesmíš toužiti po zpustlé volnosti a nevázanosti hříšníků; jejich štěstí je nesmírně krátké, třebaš za ně zaplatili životem své duše!

Introitus. Ps. 36, 30-31.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et língua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zeláveris facténtes iniquitátem. V. Glória Patri . . .

Oratio

Intercéssio nos, quaesumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 45, 1-6.

Svatí opatové byli milí Bohu a svým duchovním synům, které vedli ve spravedlnosti, mírnosti a lásce. Tak moudře řízený klášter stal se postrachem pekla, pomocí pro okolí — štěpníci

V s t u p. Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého pronášejí moudrost a jazyk jeho mluví, co pravé jest; zákon Boha jeho je v srdci jeho. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Nezávid' zlým a nežárli na ty, kdož páší nepravost. V. Sláva Otci i Synu i Duchu . . .

Modlitba

Přímluva svatého N., opata, prosíme, Pane, nechť nás doporučí, abychom to, čeho svými zásluhami nejsme schopni, jeho pomocí dosáhli. Skrze Pána našeho Ježíše Krisra . . .

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 45.

pro Nebe. Klášterní život jest vzorem pro křesťanskou rodinu i pro každého jednotlivce zvláště; neboť je školou pro křesťanskou dokonalost.

Dilectus Deo et hominibus, cujus memoria in benedictione est. Similem illum fecit in gloria Sanctorum, et magnificavit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placavit. Glorificavit illum in conspectu regum, et iussit illi coram populo suo, et ostendit illi gloriam suam. In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum, et elegit eum ex omni carne. Audivit enim eum, et vocem ipsius, et induxit illum in nubem. Et dedit illi coram praecipta, et legem vitae et disciplinae.

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Domine, praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. V. Vitam petiisti a te, et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum saeculi.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Libani multiplicabitur. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

T r a k t u s. Ž. 111, 1-3.
(Str. 41*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Milý Bohu byl i lidem, jehožto památka je v požehnání. Proslavil ho podobně jako Svaté, a velkým učinil ho na postrach nepřátel. Slovy jeho příšerné úkazy zkrotil, slavným učinil ho před králi. Dal mu přikázání pro svůj národ, a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost si zasvětil jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Dopřál mu slyšet Boha, mluvu jeho, kázal mu též, aby vstoupil do oblaku. Dále — tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvícení.

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Pane, se sladkým požehnáním jsi mu přišel vstříc; vložil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. V. Života žádal od tebe, i dal jsi mu dlouhé dny na věky věkův.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Libani multiplicábitur. Allelúja. V. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja. V. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 19. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 27-29.

Pán Ježíš nemyslí, aby každý skutečně všechno tak opustil jako dnešní Světec, žádá však na nás, abychom lidí a věcí nemilovali pro ně samé, nýbrž pouze ve vztahu k Bohu; jenom takový člověk toto všechno pravdivě opouští. Kdo se naučil milovat všechno jenom ve vztahu k Bohu, ten už zde na zemi poznal, jak jeho blaho z lásky k lidem a věcem jest mnohem větší, než když je miloval bez myšlenky na Boha.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam aetérnam possidébit.

Za onoho času Petr řekl Ježíšovi: „Hle, my jsme opustili všechno a následovali jsme tebe; čeho se nám tedy za to dostane?“ Ježíš pak řekl jim: „Amen pravím vám, že vy, kteří jste mne následovali, při znovuzrození, kdy Syn člověka zasedne na slavné stoličce své, seděti budete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení israelských. A každý, kdo opustí dům neb bratry neb sestry neb otce neb matku neb manželku neb dětiky neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme a život věčný v dědictví dostane.“

Offertorium. Ps. 20. Obětování. Ž. 20, 3 a 4.

Desidérium ánimae ejus tribuísti ei, Dómine, et vobis. Přání srdce jeho jsi mu udělil, Pane, a žádosti rtů

luntáte labiòrum ejus non jeho jsi mu neodepřel;
fraudásti eum: posuísti in vložil jsi na hlavu jeho
cápíte ejus corónam de korunu z kamení drahého.
lápide pretiòso. Allelúja. Aleluja.

S e c r e t a

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas
sanctus N. Abbas, quae-
sumus, in salútem nobis
proveníre depóscat. Per
Dóminum nostrum...

T i c h á m o d l i t b a

Prosíme, Pane, nechť
svatý N., opat, vyžádánám,
aby oběti, na svaté oltáře
položené, ke spáse nám
byly. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

C o m m u n i o. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et pru-
dens, quem constituit dómi-
nus super familiam suam:
ut det illis in témpore trítici
mensúram. Allelúja.

K p ř i j í m á n í. Luk. 12, 42.

Věrný služebník a opa-
trný, jež pán ustanovil
nad čeledí svou, aby jim
dával v čas míru pšenice.
Aleluja.

P o s t c o m m u n i o

Prótegat nos, Dómine,
cum tui perceptióne sacra-
ménti beátus N. Abbas,
pro nobis intercedéndo, ut
et conversatiónis ejus ex-
periámur insígnia, et inter-
cessiónis percipiámus suf-
frágia. Per Dóminum...

P o p ř i j í m á n í

Nechť nás ochraňuje,
Pane, s přijetím tvé svá-
tosti svatý N., opat, při-
mlouvaje se za nás, aby-
chom účinků jeho (vzor-
ného) života okusili a po-
moci jeho přímluvy zna-
menali. Skrze Pána...

I. V den panny-mučednice

Svaté panenství, jež kráčí neposkvrněno cestou životní, jest
neohrožené vzhledem k lidem a pokorné vzhledem k Bohu.
Kromě lásky k Bohu nemůže Čistotu nic přemoci; třebas na
výsost něžná, jest přece úžasně silná!

I n t r o i t u s. Ps. 118, 46-47.

Loquèbar de testimóniis
tuis in conspéctu regum, et
non confundébar: et me-
ditábar in mandátis tuis,
quae diléxi nimis. (Alle-
lúja, allelúja.) Ps. ib. 1.

V s t u p. Ž. 118, 46-47.

Mluvila jsem o svědec-
tvích tvých před králi a
nebyla jsem zahanbena;
a budu rozjímati o příká-
záních tvých, která miluji
velice. (Aleluja, aleluja.)

Beáti immaculáti in via:
qui ámbulant in lege Dó-
mini. V. Glória Patri, et
Fílio . . .

Ž. tamt. 1. Blaze těm,
kdož kráčejí neposkvrněni,
kteří chodí v zákoně Páně.
V. Sláva Otci . . .

O r a t i o

Deus, qui inter cétera
poténtiae tuae miracula,
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulísti:
concéde propítius; ut, qui
beatae N. Vírginis et Már-
tyristuae natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpla gra-
diámur. Per Dóminum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi mezi ostat-
ními zázraky své moci ta-
ké slabému pohlaví vítěz-
stvi mučedníků propůjčil,
popřej milostivě, abychom
svaté N., panny a mučed-
nice tvé, narozeniny sla-
více, podle jejího příkladu
k tobě spěli. Skrze Pána . .

L é c t i o

libri Sapiéntiae. 51, 1-8a-12.

Svatá Panna nemusí se báti úkladů a bolestí, které jí připra-
vuje svět, neboť Bůh stojí po jejím boku a vysvobodí ji ze všech
zkoušek. Svět myslel, že ji zničil, když zmučil její tělo, zatím
co její duše s radostí spěchá do náruče Boží!

Confitébor tibi, Dómine
rex, et collaudábo te Deum
Salvatórem meum. Confi-
tébor nómini tuo: quóniam
adjútor, et protéctor factus
es mihi, et liberásti corpus
meum a perditíone, a lá-
queo linguae iníquae, et
a lábiis operántium men-
dácium, et in conspéctu
astántium factus es mihi
adjútor. Et liberásti me se-
cúndum multitudinem mi-
sericórdiae nóminis tui a
rugiéntibus praeparátis ad
escam, de mánibus quae-
réntium ánimam meam, et
de portis tribulatiónum,
quae circumdedérunt me:
a pressúra flammae, quae
circúmdedit me, et in mé-

Č t e n í

z knihy Sirachovcovy. 51.

Svatá Panna nemusí se báti úkladů a bolestí, které jí připra-
vuje svět, neboť Bůh stojí po jejím boku a vysvobodí ji ze všech
zkoušek. Svět myslel, že ji zničil, když zmučil její tělo, zatím
co její duše s radostí spěchá do náruče Boží!

Confitébor tibi, Dómine
rex, et collaudábo te Deum
Salvatórem meum. Confi-
tébor nómini tuo: quóniam
adjútor, et protéctor factus
es mihi, et liberásti corpus
meum a perditíone, a lá-
queo linguae iníquae, et
a lábiis operántium men-
dácium, et in conspéctu
astántium factus es mihi
adjútor. Et liberásti me se-
cúndum multitudinem mi-
sericórdiae nóminis tui a
rugiéntibus praeparátis ad
escam, de mánibus quae-
réntium ánimam meam, et
de portis tribulatiónum,
quae circumdedérunt me:
a pressúra flammae, quae
circúmdedit me, et in mé-

Oslavovati budu tě, Pa-
ne, Králi, chválit tě, Boha,
Spasitele svého. Oslavovat
budu jméno tvoje, že jsi
byl pomocník a ochránce
můj. Vysvobodils tělo mé
ze záhuby, z osidla jazyka
nešlechetného, a od rtů
těch, kteří páchají lež;
proti mým nepřátelům za-
stal ses mne. Dle množství
slitování jména svého zba-
vils mne dravců řvoucích
po kořisti, rukou těch, kdož
mi o život ukládali, ne-
sčasných soužení, která
mne obklíčila, plamene,
který mne vůkol tísnivě du-
sil, z ohně, kterého já jsem
nepodpálila; hlubokých
útrop pekla a od jazyka

dio ignis non sum aestuáta: de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa : laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine, Deus noster.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. V. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae.

Allelúja, allelúja. V. Ib. 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam, próximae ejus afferéntur tibi in laetitia. Allelúja.

Po Devítňku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se :

Tractus

Veni, sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum: pro cujus amore sáanguinem tuum fudísti. V. Ps. 44, 8. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae prae consórtibus tuis. V. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se :

Římský misál

zprzněného, řeči lživých před bezbožným králem, ano, jazyka nespravedlivého. Chváliti bude až do smrti Pána má duše. Neboť vytrhuješ toho, kdo v tebe doufá, a z rukou národů jej vysvobozuješ, Hospodine, Bože náš!

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Aleluja, aleluja. V. Tamt. 15 a 16. Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jáсотu. Aleluja.

Tractus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. V. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 15 et 16. Adducéntur Regi vírginés post eam, próxímae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja. V. ibid. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 15 a 16. Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jáсотu. Aleluja. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 1, 13.

Bděme jako tato svatá panna a pečujme o to, aby plamen lásky neuhasl v našich srdcích, nýbrž byl stále živěn a rozdmýcháván dobrými skutky.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parabolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem vírgínibus: quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso, et sponsae. Quinque autem ex eis erant fátuae, et quinque prudéntes: sed quinque fátuae, accéptis lámpádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lámpádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas. Fátuae autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro, quia

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno bude království nebeské desíti pannám, které vzavše lampy své, vyšly naproti ženichovi a nevěstě. Pět z nich bylo pošetilých a pět opatrných; neboť pošetilé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje, opatrné však vzaly spolu s lampami také olej ve svých nádobách. Když ženich prodléval, zdřímly všechny a usnuly. O půlnoci však nastal křik: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu naproti.‘ Tu vstaly všechny panny ty a upravily lampy své. Pošetilé pak řekly opatrným: ‚Dejte nám z oleje svého, neboť naše lampy hasnou.‘ Opatrné odpověděly řkouce: ‚Nikoli; nedostalo by

lámpades nostrae exstinguuntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quae parátae erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánuá. Novíssime vero véniunt et réliquae vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44.

Afferéntur regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetitia, et exsultatione: adducéntur in templum Regi Dómino. Allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in beátae N. Virgínis et Mártýris tuae solemnitate deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum . . .

Communió. Ps. 118, 78 et 80.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitatem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, n tuis justificatió nibus, ut non confundar. (Allelúja.)

se nám ani vám; jděte raději ku prodavačům a kupte sobě. 'Když pak šly nakoupit, přišel ženich, a ty, které byly pohotově, vešly s ním na svatbu; i uzavřeny jsou dveře. Později přišly také ostatní panny řkouce: 'Pane, Pane, otevři nám.' Ale on odpověděv řekl: 'Amen pravím vám, neznám vás.' Bděte tedy, neboť nevíte dne ani hodiny."

Na tomto světě nemáme kdy odpočiyat v duchovním životě, neboť Ženich našich duší může tu chvíli přijít a žádati od nás, bychom byli na něho připravení.

Obětování. Ž. 44, 15 a 16.

Panny přivádějí se s ní ke Králi, družky její přivádějí se k tobě za jáso tu a radosti; uvádějí se do svatyně Krále Pána. Aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti o slavnosti svaté N., panny a mučednice tvé, přinášíme, jejíž ochranou doufáme dojítí spásy. Skrze Pána našeho . . .

K přijímání. Ž. 118.

Zahanbeni buďtež pyšní, protože neprávem mi krivdili; já pak ve přikázáních tvých cvičím se, ve tvých ustanoveních, abych nebyla zahanbena. (Aleluja.)

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta N. Virgine et Mártýre tua, sempitérna faciánt protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Nechť nám jsou nápomocna, Pane, přijatá tajemství a na přímlovu svaté N., panny a mučednice tvé, ať učiní, bychom z ustavičné záštiny těšiti se mohli. Skrze Pána . . .

II. V den panny-mučednice (Jiná mše)

Všecky svody a všecky pohružky světa nedovedou čistou duši odvrátiti od cesty Nevinnosti; ona potírá své nepřátele tím, že se opírá o příkázání Boží. Tak se stane, že jednou uvidí zničeny i ty nejchytřejší plány světa, kdežto plány Boží potrvají na věky. Blahoslaven, kdo neztrácí statků věčných pro zdánlivě třeptné statky pozemské!

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummationis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio . . .

Vstup. Ž. 118, 95-96.

Na mne číhali kříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých jsem šetřila, Pane. Všelike věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom příkázání tvé přesahuje všecky meze. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper extitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Odpuštění, prosíme, Pane, nechť nám svatá N., panna a mučednice, vyžádá, která tobě vždycky milá byla pro zásluhu čistoty a pro vyznání tvé moci. Skrze Pána . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 51, 13-17.

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 51.

Panenská mučednice, jejíž svátek dnes slavíme, raduje se na věčnosti, že Bůh vyslyšel její volání o pomoc a vysvobodil ji

z drápů hříšníků. Vezměme si příklad z její pevné víry a nepochybujme o pomoci Boží, i když budou nepřátelé sebe více kolem nás zuřiti!

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatióne meam, et pro morte defluente deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meae, et in tempore superbórum sine adiutorio. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiáne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióni, et eripuísti me de tempore iniquo. Propterea confitébor, et laudem dicam tibi, Dómine, Deus noster.

Graduale. Ps. 45, 6.

Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur. V. Ib. 5. Fluminis ímpetus laetificat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Allelúja, allelúja. V. Haec est virgo sapiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Po Devětníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus (Str. 65*.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Haec est virgo sapiens, et una

Hospodine, Bože můj, ze země vysoko vysílala jsem lkání svá, a smrt aby mne minula, jsem prosila. Vzávala jsem Boha, otce pána mého, aby mne nepouštěl v den mého soužení, a v dobu zpupných, pomoci kdy nebylo. Chválit budu jméno tvé ustavičně, budu je oslavovat vzdávajíc díky, že má prosba byla vyslyšena. Neb jsi mne vysvobodil ze záhuby, vytrhl jsi mne ze zlých časů; proto slavít a chválit budu tebe, Hospodine, Bože náš.

Stupňový zpěv. Ž. 45.

Pomáhá jí Bůh milostivou tváří svou; Bůh jest v ní, nepohne se. V. Tamt. 5. Řeky proud obveseluje město Boží: posvětil svůj stánek Nejvyšší.

Aleluja, aleluja. V. Toť jest panna moudrá a jedna z počtu opatrných. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Toť jest panna moudrá a

de número prudéntum. jedna z počtu opatrných.
Allelúja. V. Sap. 4, 1. O Aleluja. V. Moudr. 4, 1.
quam pulchra est casta O jak krásné je cudné
generátio cum claritáte! plémě v lesku! Aleluja.
Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 13. podle Matouše. 13, 44-52.

Úspěchy zloby jsou jen zdánlivé; Bůh netrestá hned hříšníka, neboť je trpělivý a čeká, že se tento polepší, a také proto, že jeho zloby používá k třeibení vyvolených. Přejde však den, kdy každý obdrží odměnu svou. Blaženost a nádhera království nebeského jest věru hodna, abychom za ni vyměnili všecko ostatní.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Símile est regnum coelórum thesauro abscondito in agro: quem qui invénit homo, abscondit, et prae gaudio illius vadit, et vendit universa, quae habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum coelórum homini negotiátori, quaerenti bonas margarítas. Inventa autem una pretiosa margaríta, abiit, et vendidit omnia, quae habuit, et emit eam. Iterum símile est regnum coelórum sagénæ missæ in mare, et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione saeculi: exhibunt Ángeli, et separabunt malos de medio ju-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, jež člověk nalezná, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všecko, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když našel jednu perlu drahocennou, odešel prodal všecko, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivé;

stórum, et mittent eos in camínium ignis; ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexistis, haec ómnia? Dicunt ei: Étiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coelórum, símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

tam bude pláč a skřípot zubů. Srozuměli jste všemu tomu?“ Řkou jemu: „Ano“. I dí jim: „Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.“

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beátae N. Vírginis et Mártiris tuae dicátas méritis, benignus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Dary, které tobě, Pane, zásluhami svaté N., panny a mučednice tvé, zasvěcený jsou, dobrotivě přijmi a dej, aby ustavičnou nám prospívaly pomocí. Skrze Pána našeho . . .

Communio

Ps. 118, 121, 122 et 128.

Feci iudícium et justítiam, Dómine, non calumniéntur mihi supérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui. (Allelúja.)

K přijímání

Ž. 118, 121, 122 a 128.

Činila jsem, co pravé a spravedlivé jest, Pane, nechť mi neutrhují pyšní. Podle všech přikázání tvých jsem se řídila, všeliké cesty nepravosti jsem nenáviděla. (Aleluja.)

Postcommunio

Divíni múnemis largitáte satiáti, quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, intercedénte beáta N. Vírgine et Mártire tua, in ejus

Po přijímání

Božského daru štědrosti nasyceni, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svaté N., panny a mučednice tvé, v jeho

semper participatióne vi- účasti stále žítí mohli.
vámus. Per Dóminum... Skrze Pána našeho...

Jiné Evangelium: Mat. 19, 3-12 (sv. Agathy, 5. února).

V den několika panen-mučednic

Říká se všechno jako ve mši v den Panny-mučednice (str. 68*),
vyjma následující modlitby a Epištolu 1. Kor. 7, 25-34, která se
čte ze mše Vultum tuum v den Panny (str. 78*.)

Oratio

Da nobis, quaesumus,
Dómine, Deus noster, sanc-
tárum Vírginum et Mártý-
rum tuárum N. et N. pal-
mas incessábili devotióne
venerári: ut, quas digna
mente non póssumus ce-
lebráre, humílibus saltem
frequentémus obséquiis.
Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane,
Bože náš, vítězné palmy
panen a mučednic tvých
N. a N. ustavičnou zbož-
ností uctívati, abychom ty,
kterých nedovedeme hod-
ně oslavovati, alespoň po-
kornými uctívali službami.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Secreta

Inténde, quaesumus, Dó-
mine, múnera altáribus tuis
pro sanctárum Vírginum et
Mártýrum tuárum N. et N.
festivitáte propósita: ut,
sicut per haec beáta my-
stéria illis glóriam contu-
lísti: ita nobis indulgén-
tiam largiáris. Per Dómi-
num nostrum...

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane,
na dary položené na oltá-
ře tvé k slavnosti panen
a mučednic tvých N. a N.,
abys, jako jsi jim skrze
tato blahá tajemství slávu
udělil, tak nám odpuštění
daroval štědře. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Krista,
Syna tvého...

Postcommunio

Praesta nobis, quaesu-
mus, Dómine, intercedén-
tibus sanctis Virgínibus et
Mártýribus tuis N. et N.:
ut, quod ore contíngimus,
pura mente capiámus. Per
Dóminum nostrum...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pa-
ne, na přímlovu svatých
panen a mučednic tvých
N. a N., abychom, čeho
se ústy dotýkáme, to či-
stou přijímali myslí. Skrze
Pána našeho...

I. V den panny, která nebyla mučednicí

Skutečnou pannou může být pouze bytost, jež miluje spravedlnost; která jest spravedlivá k Bohu, k sobě a bližnímu, což jinými slovy znamená — plnit ve všem velkém i malém vůli Boží. Taková spravedlnost nenávidí veškeré nepravosti, jež zkracuje práva Boží. Jaká síla jest tedy ukryta v pravé panenskosti! Taková světice je dojemně něžná, ale při tom hrdinsky silná. Naučme se všichni této silné něžnosti!

Introitus. Ps. 44, 8.

Vstup. Ž. 44, 8.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consortibus tuis. (Alleluja, alleluja.) Ps. ib. 2. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. V. Glória Patri, et Filio . . .

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj rozkošným olejem, vyvoliv tě z družek tvých. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Modlitba

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beatae N. Virginis tuae festivitáte gaudemus; ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., panny tvé, tak zušlechťování byli citem zbožnosti vroucí. Skrze Pána našeho . . .

Lectio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios 2. c. 10, 17-18 et 11, 1-2.

z druhého listu sv. Pavla Apoštola ke Korintským 10, 17-18 a 11, 1-2.

Pravá ctnost, tedy i panenskost, není možná bez milosti Boha; v Něm se může každý chlubit z té duševní krásy, kterou získal, neboť taková chloubá je vzdávání díků Bohu. — Kristus je žárlivý ochránce své panenské nevěsty.

Fratres. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Útinam sustinerétis

Bratři, kdo se chlubí, v Pánu se chlub, neboť ne ten jest osvědčen, kdo sám se chválí, nýbrž ten, koho Bůh chválí. Kéž snesete ode mne trochu ne-

módicum quid insipientiae meae, sed et supportáte me: aemulor enim vos Dei aemulatióne. Despón-di enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

Graduale. Ps. 44, 5.

Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Allelúja, allelúja. V. Ps. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja.

Po Devítíniku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 11 et 12.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam. V. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliae regum in honóre tuo. V. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. V. Afferéntur in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

moudrosti mé, ano sneste to ode mne. Neboť já horlím o vás horlivostí Boží; vždyť jsem vás zasnoubil muži jednomu, Kristu, a bych mu vás představil jako pannu čistou.

Stupňový zpěv Ž. 44.

Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. V. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Aleluja, aleluja. V. Ž. tamt. 15-16. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě. Aleluja.

Traktus. Ž. 44, 11 a 12.

Slyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé. V. tamt. 13 a 10. Všechna bohatá knížata lidu kořit: se budou před tváří tvou; dcery královské budou tvořiti tvůj čestný průvod. V. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě. V. Přivedeny budou s radostí a jásotem; uvedeny budou do paláce Krále.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próxímae ejus afferéntur tibi in laetítia. Allelúja. V. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdi-ne tua inténde, próspere procéde, et re-gna. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 15 a 16. Za ní uve-deny budou ke Králi pan-ny; družky její přivedeny budou k tobě s radostí. Aleluja. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 1-13.

Kdo chce zůstat čistý a panenský, musí býti neustále na stráži a nesmí si hověti v duchovním životě. Nevíme dne ani hodiny, kdy Ženich našich duší se ukáže; nenechme se tedy překvapiti nepřipraveni a držme v ruku rozsvícenou lampu své lásky, jako ji držela i panna, jejíž svátek dnes slavíme!

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus: quae accipíentes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso, et sponsae. Quinque autem ex eis erant fátuae, et quinque prudéntes: sed quinque fátuae, accéptis lámpadibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lámpadibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornavérunt lámpades suas. Fá-

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno bude králoství nebeské desíti pannám, které vzavše lampy své, vyšly naproti ženichovi a nevěstě. Pět z nich bylo pošetilých a pět opatrných; neboť pošetilé vzavše lampy své, nevzaly s sebou oleje, opatrné však vzaly spolu s lampami také olej ve svých nádobách. Když ženich prodléval, zdřímly všechny a usnuly. O půl noci však nastal křik: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu naproti.‘ Tu vstaly všechny panny ty a upravily lampy své. Pošetilé pak řekly opatrným: ‚Dejte nám z oleje svého, neboť naše

tuae autem sapientibus dixerunt: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostrae exstinguuntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quae parátae erant, intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est jánuá. Novíssime vero véniunt et réliquae vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte itaque, quia nescítis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44, 10.

Filiae regum in honóre tuo, ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Alelúja.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percípisse cognóscit auxiliúm. Per Dóminum nostrum ..

Communio. Matth. 25, 4-6.

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in

lampy hasnou.' Opatrné odpovíděly řkouce: ‚Nikoli; nedostalo by se nám ani vám; jděte raději ku prodavačům a kupte sobě.' Když pak šly nakoupit, přišel ženich a ty, které byly pohotově, vešly s ním na svatbu; i uzavřeny jsou dveře. Později přišly také ostatní panny řkouce: ‚Pane, Pane, otevři nám.' Ale on odpověděv řekl: ‚Amen pravím vám, neznám vás.' Bděte tedy, neboť nevíte dne ani hodiny.“

Jak si asi musí klnouti zavvržení hříšníci, když vědí, že trochou opatrnosti a bdělosti mohli získati všecko, co na věky ztratili!

Obětování. Ž. 44, 10.

Dcery královské jsou v čestném průvodě tvém. Po pravici tvé stanula královna ve zlatohávu, zahalena v pestrou nádheru. Aleluja.

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána ...

K přijímání. Mat. 25.

Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej

vasis suis cum lampádi- ve svých nádobách. O
bus: média autem nocte cla- půlnoci pak nastal křik:
mor factus est: ecce spon- „Aj, Ženich přichází, vy-
sus venit, exíte óbviam jděte naproti Kristu Pá-
Christo Dómino. Allejúja. nu!“ Aleluja.

P o s t c o m m u n i o

Satiásti, Dómine, famí-
liam tuam munéribus sa-
cris: ejus, quae sumus, sem-
per interventióne nos ré-
fove, cujus solémnia ce-
lebrámus. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Nasytil jsi, Pane, svou
rodinu svatými dary; pro-
síme, občerstvuj nás stále
na přímluvu té, jejíž ko-
náme slavnost. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista . . .

**II. V den panny, která nebyla mučednicí
(Jiná mše)**

Bytost, která je panenská duší i tělem, může o sobě tvrditi,
že věnovala své myšlenky, svá slova a své skutky Králi, neboť
jenom touto oddaností nabyla takové oslňující čistoty a nevin-
nosti. Před takovou světicí koří se celé nebe, všichni svatí a
světice, tito jediní boháči mezi lidmi. Kéž by nás radost z její
slavnosti povznesla také do čistých výšin!

Introitus. Ps. 44, 13 et 15-16. **Vstup.** Ž. 44, 13 a 15-16.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites ple-
bis: adducéntur Regi vír-
gines post eam: próximae
ejus adducéntur tibi in lae-
títia, et exsultatióne. (Alle-
lúja, allelúja.) Ps. ib. 2.
Eructávit cor meum ver-
bum bonum: dico ego
ópera mea Regi. V. Glória
Patri . . .

Před tváří tvou kořiti
se budou všechna bohatá
knížata lidu; za ní uvede-
ny budou ke Králi panny,
družky její přivedeny bu-
dou k tobě s radostí a já-
sotem. (Aleluja, aleluja.)
Ž. tamt. 2. Srdce moje
kypí slovem blahým, vě-
nuji své dílo Králi. V.
Sláva Otci . . .

O r a t i o

Exaúdi nos, Deus, salu-
táris noster: ut sicut de
beátae N. Vírginis tuae
festivitáte gaudémus; ita
piae devotiónis erudiámur
afféctu. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum . . .

M o d l i t b a

Vyslyš nás, Bože, spa-
siteli náš, abychom, jako
se radujeme ze slavnosti
svaté N., panny tvé, tak
zušlechťováni byli citem
zbožnosti vroucí. Skrze
Pána našeho . . .

L é c t i o

Č t e n í

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corinthios. 1. c. 7. ke Korintským. 7, 25-34.

Jak dobře se na každou svatou Pannu hodí slova svatého Pavla ke konci dnešní Epištoly; „Žena nevdaná, panna, myslí na věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem v Kristu Ježíši, Pánu našem!“

Fratres. De virgínibus praecéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quaerere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quaerere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: praeterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitú-dine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est, quae Dómini sunt, quó-

Bratři, v příčině panen nemám příkazu Páně, ale radu dávám jako takový, jenž jsem došel milosrdenství od Pána, abych byl věrným rádcem. Myslím tedy, že jest dobré pro přítomnou potřebu, ano že jest dobré člověku tak býti. Jsi-liž vázán k manželce? Nehledej rozvazu. Prost-li jsi manželky? Nehledej manželky. Oženíš-li se však, nezhřešíš, a vdá-li se panna, nezhřeší; avšak útrapy tělesné budou míti lidé takoví; já pak vás šetrím. Pravím však toto: Bratři, čas jest krátký; zbývá, aby také ti, kteří mají manželky, byli tak, jako by jich neměli, a ti, kteří pláčí, jako by neplakali, a kteří se radují, jako by se neradovali, a kteří kupují, jako by v držení nebyli, a kteří užívají toho světa, jako by neužívali; neboť tvářnost světa toho pomíjí. Přeji si však, abyste byli bez starosti. Kdo není ženat, stará se o věci Páně, kterak by se zalíbil Pánu. Kdo však se oženil, stará

modo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quae sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et dívísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quae Dómini sunt; ut sit sancta córpore et spírítu: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44, 12.

Concupívit Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus, Deus tuus. V. ibid. 11. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam.

Allelúja, allelúja. V. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 12.

Quia concupívit Rex spéciem tuam. V. Ps. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliae regum in honóre tuo. V. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. V. Afferéntur in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Haec est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Al-

se o věci světské, kterak by se zalíbil ženě, a jest rozdělen. A žena nevdaná, totiž panna, myslí na věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Zatoužil Král po spanilosti tvé, vždyť jest Pánem, Bohem tvým. V. tamt. 11. Slyš, dcero, a viz, a nakloň ucha svého.

Aleluja, aleluja. V. Toť jest Panna moudrá a z počtu opatrných. Aleluja.

Traktus. Ž. 44, 12.

Jelikož Král zatoužil po spanilosti tvé. V. Ž. tamt. 13 a 10. Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; dcery královské budou tvořiti tvůj čestný průvod. V. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě. V. Přivedeny budou s radostí a jásotem; uvedeny budou do paláce Krále.

Alleluja, aleluja. V. Toť jest Panna moudrá a jedna z počtu opatrných.

lelúja. V. Sap. 4, 1. O Aleluja. V. Moudr. 4, 1.
 quam pulchra est casta O, jak krásné je cudné
 generatio cum claritate! plémě v lesku ctnosti. Ale-
 Allelúja. luja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
 secúndum Matth. c. 13. podle Matouše. 13, 44-52.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parabolam hanc: Símile est regnum coelórum thesaúro abscóndito in agro, quem qui invénit homo, abscóndit, et prae gaúdio illius vadit, et vendit univérsa, quae habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum coelórum hómini negotiátóri, quarénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósá margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quae hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum coelórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatione saeculi: exhibunt Ángeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexistis haec ómnia? Dicunt

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, jež člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všecko, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jež hledal dobrých perel, a když našel jednu perlu drahocennou, odešel prodal všecko, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivé; tam bude pláč a skřípot zubů. Srozuměli jste všemu tomu?“ Řkou jemu: „Ano.“ I dí jim: „Proto každý učitel vy-

ei: *Étiam. Ait illis: Ideo omnis scribe doctus in regno coelorum, similis est homini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.* učený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.“

Nebo Evangelium (Mat. 25, 1-13): ze mše *Dilexisti* (str. 75*).

Offertorium. Ps. 44. Obětování. Ž. 44, 15-16.

Afferéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetítia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regi Dómino. Allelúja. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jáсотem, uvedeny budou do paláce Krále, Pána. Aleluja.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblatio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepisse cognóscit auxiliúm. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána . . .

Communio. Matth. 13, 45-46. K přijímání. Mat. 13

Símile est regnum coelorum homini negotiátóri, quaerénti bonas margarítas: invénta autem una pretiósá margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam. Allelúja.

Podobno jest království nebeské člověku kupci, hledajícímu dobrých perel; a když našel jednu perlu drahocennou, dal všecko, co měl, a koupil ji. Aleluja.

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacrís: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum . .

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

V den svaté ženy-mučednice

Marně satan a jeho lidští následovníci pokoušejí se ztopití v bahnu hříchu, v němž sami vězí, duši, ve které byl rozkřesán oheň lásky k Bohu. Třebas snad kdysi zdála se jim věnovati sluchu a dopustila, aby ji poskvrnila jejich špína, teď však strávil oheň její lásky každý nádech hříchu a ona nad sním bělejší odpočívá v náručí Boží.

Introitus. Ps. 118, 95-96. **Vstup.** Ž. 118, 95-96.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummationis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Allelúja, allelúja. Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, sicut erat in princípio....

Na mne číhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých šetřila, Pane. Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všechny meze. Aleluja, aleluja. Ž. tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčejí, kteří chodí v zákoně Páně. V. Sláva Otci . . .

Oratio**Modlitba**

Deus, qui inter cétera poténtiae tuae mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti: concéde propítius; ut, qui beatae N. Mártyris tuae natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum nostrum..

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučednictví propůjčil, popřej milostivě, abychom svaté N., mučednice tvé, narozeniny slavíce, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána . . .

Čtení ze mše Loquebar na str. 64*.

Graduale. Ps. 44, 8. **Stupňový zpěv.** 44, 8.

Dilexisti iustítiam, et odísti iniquitátem. V. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. V. Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti.

Allelúja, allelúja. V. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdiine tua inténde, pró-

Aleluja, aleluja. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně

spere procéde, et regna. pokračuj a vládni. Ale-
Allelúja. luja.

Po Devítňíku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum: pro cujus amore sánguinem tuum fudisti. V. Ps. 44, 8. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae prae consórtibus tuis. V. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. ib. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter dextera tua. Allelúja.

Evangelium Mat. 13, 44-52 ze mše Vultum tuum na str. 80*.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Secreta

Súscipe, Dómine, mún-
nera, quae in beátae N.

Tractus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. V. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

Aleluja, aleluja. V. tamt. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja. V. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Aleluja.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti o slavnosti svaté N., mu-

Martyris tuae solemnitate deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum nostrum . . .

čednice tvé, přinášíme, je-
jíž ochranou doufáme do-
jíti spásy. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista . . .

Communio Ps. 118, 161-162.

K přijímání. Ž. 118.

Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: laetábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Knížata pronásledovala mne bez příčiny, avšak jenom slov tvých bálo se srdce mé; já radovati se budu z řečí tvých jako ten, kdo našel hojnou kořist.

Postcommunio

Po přijímání

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et, intercedénte beáta N. Mártýre tua, sempitérna faciánt protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Nechť nám jsou nápo-
mocna, Pane, přijatá ta-
jemství a na přimluvu sva-
té N., mučednice tvé, ať
učiní, bychom z ustavičné.
záštity těšiti se mohli
Skrze Pána našeho . . .

V den několika svatých žen-mučednic

Všecko jako v předešlé mši (str. 82*), vyjma následující modlitby:

Oratio

Modlitba

Da nobis, quaesumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum nostrum . . .

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, vítězné palmy mučednic svých N. a N. ustavičnou zbožností uctívati, abychom ty, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými uctívali službami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Secreta

Tichá modlitba

Inténde, quaesumus, Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártýrum tuárum N. et N. festi-

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti mučednic tvých N. a N., abys, jako

vitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulisti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus, Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis: ut, quod ore contingimus, pura mente capiamus. Per Dóminum . . .

jsi jim skrze tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpuštění daroval štědře. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučednic tvých N. a N., abychom, čeho se ústy dotýkáme, to čistou přijímali myslí. Skrze Pána . . .

V den svaté ženy, která nebyla mučednicí

Bázeň Boží a čistota srdce jsou znaky svaté a krásné ženy. Pevná, vroucí víra a osvědčená pokora jsou její silou.

Introitus. Ps. 118,75,120. Vstup. Ž. 118, 75 a 120.

Cognóvi, Dómine, quia aequitas iudícia tua, et in veritate tua humiliásti me: confíge timóre tuo carnes meas, a mandátis tuis tímui. (Allelúja, allelúja.) Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. V. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto, sicut erat . . .

Oratio

Exaúdi nos, Deus, salutaris noster: ut, sicut de beátae N. festivitáte gaudémus; ita piae devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum . . .

Léctio

libri Sapiéntiae. 31, 10-31.

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul, et de últi-

Poznala jsem, že jsou spravedliví soudové tvoji a že jsi mne věrností svou pokořil. Protkni tělo mé bázní před tebou; soudů tvých se bojím. (Aleluja, aleluja.) Ž. tamt. 1. Blahoslaveni bezúhonní na cestě životní, kteří kráčeji podle zákona Páně. V. Sláva Otci . . .

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., tak zušlechťování byli citem zbožností vroucí. Skrze Pána . . .

Čtení

z knihy Přísloví, 31, 10-31.

Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty zda-

mis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, omnibus diebus vitae suae. Quaesivit lanam, et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque praedam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum. Gustavit, et vidit, quia bona est negotiatio ejus: non exstinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fuscum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus, et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindonem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chanaeae. Fortitudo, et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os

leka cenu má. Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prospěch mu činí, ne škodu v každý den života svého. Pečuje o len a vlnu, pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní koráb, z dálky jenž dováží chleba. Když ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Na pole myslí, a — koupí je; z výtěžku rukou svých vinaří. Ovíví silou svá bedra, uplatňuje své rámě. Vidí, že sladký je zisk její, nehasne v noci jí světlo. Ruce své na kužel klade, prsty pak třímají vřeteno. Ruku svou otvírá nuznému, dlaně své vztahuje k chudáku. Sněhu se pro svůj dům nebojí, jeť všecek oblečen dvojmo. Koberce hotoví sobě, kment a purpur šat její. Vážen je ve branách muž její, když sedí s předními kraje. Vyrábí, prodává plátno, pásky dodává kupci. Vliv a čest její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Ústa svá otvírá v moudrosti, učení vlídné má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce nejí. Rostou jí děti a ctí ji; roste i muž její a chválí ji: „Mnoho žen vedlo si zdátně, tys je však předstihla všecky!“

suam aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam praedicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergrassa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus.

Graduale. Ps. 44, 3.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum. V. ib. 5. Propter veritatem, et justitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Alleluja, alleluja. V. 5. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Alleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Veni, sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum. V. Ps. 44, 8. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consor-

Klamavá, prchavá krása jest; která se bojí Pána, té ženě přísluší chvála! Dejte jí ze zisku rukou jejích, skutky její ať slaví jí ve branách!

Duch Svátý v dnešním Čtení maluje obraz dokonalé ženy, moudré, pečlivé a starostlivé hospodyně, soucitné přítelkyně chudých, vzorné matky a něžné manželky. Její všechna zdatnost tkví v bázní Boží. — Nikdo dosud nevyličil lépe dokonalou ženu, nežli v této Epištole Duch Svátý. Takové ženy může vychovat jenom katolické náboženství.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky. V. tamt. 5. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Aleluja, aleluja. V. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila. V. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh,

tibus tuis. V. ibid. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. V. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se :

Allelúja, allelúja. V. Ps. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja. V. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabiliter dextera tua. Allelúja.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja. V. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Aleluja.

Evangelium

jako ve mši Vultum tuum (str. 80*).

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Obětování. Ps. 44. 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percépisse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Příjemná budiž tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána...

Communio. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetítiae prae consórtibustuis. (Allelúja.)

K přijímání. Ž. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými. (Aleluja.)

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

P o p ř i j í m á n í

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, občerstvej nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho . . .

Jiná Epištola :

L é c t i o

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. cap. 5.

Caríssime. Víduas honóra, quae vere víduae sunt. Si qua autem vídua filios, aut nepótes habet, discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus: hoc enim accéptum est coram Deo. Quae autem vere vídua est et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratióibus, et oratióibus nocte, ac die. Nam quae in deliciis est, vivens mórtua est. Et hoc praecipe, ut irreprensíbiles sint. Si quis autem suórum, et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Vídua eligátur non minus sexagínta annórum, quae fúerit uníus viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens, si filios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne

Č t e n í

z prvního listu sv. Pavla k Timotheovi. 5, 3-10.

Nejmilejší, vdovy měj v úctě, ty totiž, které jsou vskutku vdovami. Má-li však která vdova dítky neb vnuky, ať oni se učí nejprve dům svůj chovati v úctě a odplácti předkům, neboť to jest příjemné před Bohem. Ta, která jest skutečně vdovou a osamělou, složila svou naději v Boha, a trvá na prosbách a modlitbách dnem i nocí, ta však, která žije v rozkoších, jest za živa mrtva. A toto přikazuj, aby byly bez úhony. Nestará-li se kdo o svoje a zvláště o domácí své, zapřel víru a jest horší nežli nevěřící. Jako vdova budiž do seznamu zapsána ne méně nežli šedesátiletá, která byla manželkou jednoho muže a má svědectví v dobrých skutcích, jestli dítky vychovala, jestli pocestné do domu přijímala, jestli věřícím nohy umýva-

opus bonum subsecúta la, jestli souženým pomá-
est. hala, jestli o všeliký skutek
dobrý se vynasnažovala.

V den posvěcení chrámu

Mše sv. *Terribilis est* (str. 92*) s následujícími modlitbami. Pod jeden uzávěr „Skrze Pána našeho“ připojují se modlitby tajemství nebo Svatého, na jejichž počest je chrám svěcen.

Oratio

Deus, qui invisibíliter
ómnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuae poténtiae visi-
bíliter osténdis: templum
hoc poténtia tuae inhabi-
tatiónis illústra, et con-
céde; ut omnes, qui huc
deprecatúri convéniunt, ex
quacúmque tribulatióne ad
te clamáverint, consola-
tiónis tuae benefícia con-
sequántur. Per Dóminum.

Secreta

Deus, qui sacrandórum
tibi auctor es múnerum,
effúnde super hanc ora-
tiónis domum benedicti-
onem tuam: ut ab ómni-
bus, in ea invocántibus
nomen tuum, defensiónis
tuae auxílium sentiátur.
Per Dóminum . . .

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens
Deus: ut in hoc loco, quem
nómini tuo indígni dedi-
cávimus, cunctis peténti-
bus aures tuae pietátis ac-
cómodes. Per Dóminum
nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž všechno ne-
viditelně obsáháš a přec
pro spásu lidského poko-
lení viditelně ukazuješ
znamení své moci, ozář
mocným svým přebýváním
tento chrám a uděl, aby vši-
chni, kteří se sem k pros-
bám scházejí, v kterém-
koliv soužení budou k to-
bě volati, dobrodiní tvé
útěchy došli. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi původce
darů, jež ti mají býti po-
svěceny, vylej na tento
dům modlitby požeh-
nání své, aby ode všech,
kteří v něm vzývají jmé-
no tvé, pocíťována byla
pomoc tvé ochrany. Skrze
Pána našeho . . .

P o p ř i j í m á n í

Prosíme, všemohoucí
Bože, abys na tomto mís-
tě, které jsme, nehodní,
jménu tvému zasvětili,
všem prosícím uši své do-
brotivosti projúčil. Skrze
Pána . . .

V den posvěcení oltáře

Mše sv. *Terribilis est* (str. 92*) s následujícími modlitbami. Pod jeden uzávěr „Skrze Pána našeho“ připojují se modlitby tajemství nebo Svatého, na jejichž počest je oltář svěcen.

Oratio

Deus, qui ex omni coaptatione Sanctorum aetherum tibi condidisti habitaculum: da aedificationi tuae incrementa caelestia; ut, quorum hic reliquias pio amore complectimur, eorum semper meritis adjuvemur. Per Dominum.

Secreta

Descendat, quaesumus, Domine, Deus noster, Spiritus tuus Sanctus super hoc altare: qui et populi tui dona sanctificet, et summentium corda dignanter emundet. Per Dominum . . . in unitate ejusdem.

Postcommunio

Omnipotens sempiternus Deus, altare hoc, nomen tuum dedicatum, caelestis virtutis benedictione sanctifica: et omnibus in te sperantibus auxilium tuum munus ostende; ut et hic sacramentorum virtus et votorum obtineatur effectus. Per Dominum . . .

Modlitba

Bože, jenž z celého sdružení Svatých věčný sobě tvoříš přibytěk, dej stavbě své vzrůst nebeský, aby zásluhy těch, jejichž ostatky zde se zbožnou láskou uzavíráme, nám vždycky pomáhaly. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Nechť sestoupí, prosíme, Pane, Bože náš, na tento oltář Duch tvůj Svatý, jenž nechť i dary lidu tvého posvětit i srdce přijímajících patřičně očistí. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Po přijímání

Všemohoucí věčný Bože, oltář tento, tvému jménu zasvěcený, požehnáním nebeské moci posvěť a všem v tebe doufajícím dar pomoci své ukaž, aby se zde obdržela i síla svátostí i vyslyšení proseb. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Ve výročí posvěcení chrámu

Bůh jest sice všudypřítomný a vyplňuje Nebe i zemi, ale přece si přeje prokazovati nám zvláštní milosti na zvláštních k tomu posvěcených místech, kde bychom si neobyčejně živě dovedli uvědomiti, s jakou důstojností se musíme k Bohu blí-

žiti. Takovými místy jsou chrámy. Katolický chrám je hlavním místem, kde se věřícím rozdávají poklady Milosti. Zde prožívá Církev opět a opět všechna tajemství života Spasitele, který je tady ve svatostánku pod způsobou chleba neustále přítomen a který zde denně na oltářích obnovuje svou nekrvavou oběť za nás. Zde se modlí kněz za přečiny a hříchy lidu. Sem chodí hříšník usmířiti se s Bohem, když byl zhřešil, a obnoviti své předsevzetí, neboť každý z nás se křtem sv. stal chrámem Ducha Svatého.

Jest tedy pochopitelno, že Církev svatá s takovou okázalostí světlí toto místo Milosti a že s pokornou vděčností ve výroční den vzpomíná tohoto posvěcení a všech milostí, kterých se jejím dítkám zde po celý rok dostalo.

Introitus. Gen. 28, 17. Vstup. 1. Mojž. 28, 17.

<p>Terribilis est locus iste : hic domus Dei est, et porta coeli: et vocabitur aula Dei. Allelúja, allelúja. Ps. 83, 2-3. Quam dilecta tabernacula tua, Dómine virtutum! concupiscit, et deficit ánima mea in átria Dómini. V. Glória Patri.</p>	<p>Hrozný jest místo toto! Zde jest dům Boží a brána nebeská; a slouiti bude síň Boží. Aleluja, aleluja. Ž. 83, 2-3. Jak rozkošni jsou stánkové tvoji, Bože zástupů! Duše má touhou skomírá po síních Páně. V. Sláva Otci . . .</p>
--	---

Oratio

Deus, qui nobis per singulos annos, hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mysteriis repraesentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, et praesta: ut quisquis hoc templum benefícia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse laetétur. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, jenž každoročně nám obnovuješ den posvěcení tohoto chrámu a bez pohromy povždy dáváš obcovati svatým tajemstvím, vyslyš prosby lidu svého a uděl, aby, kdokoliv do tohoto chrámu vstupuje prositi za dobrodiní tvoje, mohl se radovati, že všeho dosáhl. Skrze Pána našeho . . .

Lectio

libri Apocalýpsis b. Joánis Apóstoli. c. 21, 2-5.

Čtení

z Apokalypse čili Zjevení sv. Jana Apoštola. 21, 2-5.

Svatý Jan zřl ve svém Zjevení celou Církev sv. pod obrazem obdivuhodné stavby „nového Jerusalema“, jehož drahocenným zdívkem jsou věřící, kteří jsou spojeni v nádherný celek jednotou Lásky.

In diébus illis: Vidi sanctam civitatem Jerusalem novam descendentem de coelo a Deo, paratam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus: et abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova factio omnia.

Graduale

Locus iste a Deo factus est, inaestimabile sacramentum, irreprehensibilis est. V. Deus, cui adstat Angelorum chorus, exaudi preces servorum tuorum.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 137, 2. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Tractus. Ps. 124, 1-2.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: non commovebitur in aeternum, qui habitat in Jerusalem. V. Montes in circuitu ejus, et Dominus in

V těch dnech viděl jsem město svaté, Jerusalem nový, an sestupuje s nebe od Boha, jsa připraven jako nevěsta ozdobená pro muže svého. A uslyšel jsem hlas veliký s nebe, an praví: „Hle, stánek Boží s lidmi a přebýváti bude s nimi, a oni budou jeho lidem, a on, Bůh, s nimi bude jejich Bohem; a Bůh setře velikou slzu s očí jejich, a smrti nebude již; ani zármutku, ani křiku, ani bolesti nebude již, neboť první věci pomínuly.“ I řekl ten, jenž seděl na trůně: „Hle, obnovuji všecko.“

Stupňový zpěv

Místo toto je Bohem zřízeno, nevýslovné svatosti, bez hanby jest. V. Bože, jež obklopují andělské kůry, vyslyš modlitby služebníků svých.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 137, 2. Klaněti se budu směrem k chrámu tvému a vyznávati budu jméno tvé. Aleluja.

Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ž. 124, 1-2.

Kdo doufají v Pána, jsou jako hora Sionská; nepohne se na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. V. Jako hory jsou vůkol něho, tak Pán jest vůkol li-

circúitu pópuli sui, ex hoc du svého, od tohoto času
nunc, et usque in saeculum. až na věky.

V době velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. V. Ps. 137, 2. Adorábo ad temp-
lum sanctum tuum: et směřem k chrámu tvému
confitébor nómini tuo. Al- a vyznávati budu jméno
lelúja. V. Bene fundáta tvé. Aleluja. V. Bezpečně
est domus Dómini supra založen jest dům Páně na
firmam petram. Allelúja. pevné skále. Aleluja.

E v a n g e l i u m

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 19. podle Lukáše. 19, 1-10.

Podobně jako Pán se přiblížil milostivě k domu Zacheovu a přijal dobrotivě tohoto hříšníka a dlel s ním pod jednou střechou, tak se nyní děje ustavičně v chrámech Páně, kde dlí Bůh uprostřed pokání čínicích hříšníků.

In illo témpore: Ingres- Za onoho času Ježíš
sus Jesus perambulábat Je- vešed ubíral se skrze Je-
richo. Et ecce vir nómine richo. A hle, byl tu muž,
Zachaeus: et hic princeps jménem Zacheus, a ten
erat publicanórum, et ipse byl vrchním nad celníky,
dives: et quaerébat vidére a byl bohat. I hleděl spa-
Jesum, quis esset: et non třiti Ježíše, který to jest,
póterat prae turba, quia ale nemohl pro zástup,
statúra pusíllus erat. Et neboť byl postavy malé.
praecúrrens ascéndit in Běžel tedy napřed a vy-
árborem sycómorum, ut stoupil na strom planého
vidéret eum; quia inde fíku, aby ho uviděl, neboť
erat transitúrus. Et cum tudý měl jíti. A když Ježíš
venísset ad locum, suspi- přišel k tomu místu, po-
ciens Jesus vidit illum, et hleděv vzhůru, spatřil jej
dixit ad eum: Zachael a řekl k němu: „Zachee,
festínans descénde; quia hódie sestup spěšně dolů, neboť
in domo tua opórtet dnes musím v domě tvém
me manére. Et festínans zůstati.“ I sestoupil spěšně
descéndit, et excépit illum a přijal ho s radostí. A
gaudens. Et cum vidérent všichni vidouce to, reptali
omnes, murmurábant, di- řkouce: „K člověku hříš-

céntes, quod ad hóminem peccatórem divertisset. Stans autem Zachaeus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse filius sit Ábrahae. Venit enim filius hóminis quærere, et salvum fácere, quod perierat. *Credo.*

Offertorium

1 Paral. 29, 17 et 18.

Dómine Deus, in simplicitate cordis mei laetus obtuli univérša: et pópulum tuum, qui repértus est, vidi cum ingénti gaúdio: Deus Israel, custódi hanc voluntátem, allelúja.

Mimo chrám, jehož se výročí Posvěcení týká, vynechávají se v Tiché modlitbě slova v závorce.

Secreta

Annue, quaesumus, Dómine, précibus nostris: (ut quicumque intra templi hujus, cujus anniversárium dedicatiónis diem celebrámus, ámbitum continémur, plena tibi, atque perfécta córporis et ánimae devotióne placeámus;) ut, dum haec vota praeséntia reddimus, ad aetérna praemia, te adjuvánte, pervenire mereámur, Per Dóminum...

nému zavítal.“ Zacheus však přistoupiv, řekl ku Pánu: „Aj, polovici majetku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem koho v čem, navrátím čtvěrnásobně.“ A Ježíš řekl jemu: „Dnes stalo se spasení domu tomuto, neboť i on jest syn Abrahámův. Vždyť Syn člověka přišel hledat a spasit, co bylo zahynulo.“

Následuje *Credo*.

Obětování

1 Paral. 29, 17 et 18.

Pane Bože, ve sprostnosti srdce svého obětoval jsem s radostí všecko: i lid tvůj, který se dostavil, viděl jsem nacházeti se u velké radosti. Bože Israele, zachovej tuto vůli, aleluja.

Tichá modlitba

Nakloň se, prosíme, Pane, k prosbám našim, (abychom všichni, kdož dlíme v prostorách chrámu tohoto, jehož výročí posvěcení slavíme, plnou a dokonalou oddaností těla i duše tobě se líbili) bychom, ježto tyto modlitby nyní přinášíme, s tvou pomocí zasloužili si dojíti odměny věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Matth. 21, 13.

Domus mea, domus orationis vocabitur, dicit Dominus: in ea omnis, qui petit, accipit: et qui quaerit, invenit, et pulsanti aperietur. (Alleluja.)

Postcommunio

Deus, qui de vivis et electis lapidibus aeternum majestati tuae praeparas habitaculum: auxiliare populo tuo supplicanti; ut, quod Ecclesiae tuae corporalibus proficit spatiis, spiritalibus amplificetur augmentis. Per Dominum..

K přijímání. Mat. 21.

„Dům můj domem modlitby slouiti bude“, praví Pán; „v něm každý, kdo prosí, obdrží, a kdo tlouče, tomu otevřeno bude.“ (Aleluja.)

Po přijímání

Bože, jenž z živých a vyvolených kamenů připravuješ velebnosti své věčný příbytek, pomoz lidu svému pokorně prosícímu, aby, co k hmotnému rozsahu Církve tvé prospívá, duchovním bylo zvelebeno vzrůstem. Skrze Pána...

O svátcích nejblah. Panny Marie

Introitus. Sedulius

Salve, sancta Parens, enixa puérpera Regem: qui coelum terramque regit in saecula saeculorum. (Alleluja, alleluja.) Ps. 44, 2. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi. V. Glória Patri...

Oratio

Concede nos famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriósa beatae Mariae semper Virginis intercessióne, a prasénti liberári tristítia, et aetérna pérfrui laetítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Vstup. Sedulius

Zdravas, svatá Rodičko, matko porodivší Krále, jenž nebem a zemí vládne na věky věkův. (Aleluja, aleluja.) Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému...

Modlitba

Popřej nám, služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se ze stálého zdraví duše i těla těšili, a na slavnou přímlovu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobozeni byli a věčné požívali radosti. Skrze Pána...

Léctio

libri Sapiéntiae
Eccli. 24, 14-16.

Ab iníto, et ante saecula creáta sum, et usque ad futúrum saeculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illíus, et in plenítudine sanctórum deténtio mea.

Graduale

Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quae sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. V. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Allelúja.

Allelúja, allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Římský misál

Čtení

z knihy Sirachovcovy
Sir. 24, 14-16.

Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním jsem službu konala, a byla na Sionu tak ubytována. V městě svatém jsem taktéž se usadila, v Jerusalemě jest moje vláda. V národ slavný jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví jeho, a mezi zástupy svatých zdržuji se.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele. V. Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stav se člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja. V. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušenou; Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

Aleluja, aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdravas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Tractus

Gaude, María Virgo, cunctas haereses sola interemisti. V. Quae Gabriélis Archángeli dictis credidisti. V. Dum Virgo Deum et hóminem genuisti: et post partum, Virgo, invioláta permansisti. V. Dei Génitrix, intercède pro nobis.

V čase velikonočním vynechá se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja,allelúja.V. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: Virgo Deum et hóminem genuit: pacem Deus redidit, in se reconcilians ima summis. Allelúja. V. Luc. 1, 28. Ave, María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus. Allelúja.

Tractus

Raduj se, Maria Panno, neboť samojedina jsi potřela všechny bludy. V. Kteráž jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. V. Jeli-kož jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala jsi, Panno, i po porodu neporušena. V. Boží Rodičko, oroduj za nás.

Aleluja,aleluja.V.4 Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vykvetla,Panna zrodila Boha a člověka; Bůh vrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja. V. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 11.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quaedam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxisti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Luc. 1, 28 et 42.

Ave, María,grátia plena: Dóminus tecum: benedíc-

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 27-28.

Za onoho času, když Ježíš mluvil k zástupům, jedna ze zástupu pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.“ Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a ostříhají ho.“ Říká se *Credo*.

O b ě t o v á n í. Luk. 1.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; po-

ta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventristui. (Allelúja.) žehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. (Aleluja.)

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríae semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque praesentem haec oblatio nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per Dóminum nostrum . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

Communio

Beáta viscera Maríae Vírginis, quae portaverunt aetérni Patris Fílium. (Allelúja.)

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutis nostrae subsidiis: da, quae sumus, beátae Maríae semper Vírginis patrocinii nos ubique prótegi; in cuius veneratióne, haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

K přijímání

Blažené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného. (Aleluja.)

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme toto obětováli tvé velebnosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Mše v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie

(Možno jich použití též jakožto mší votivních)

I. V adventě

Od první neděle adventní až do Narození Páně mše „Rorate“ na str. 51, v sobotu se říká Gloria.

II. Od oktávu Zjevení Páně

(Nebo ve mších votivních od 26. prosince až včetně do 1. února)

Introitus. Ps. 44. Vstup. Ž. 44, 13 a 15-16.

Vultum tuum deprecari. Před tváří tvou kořiti

búntur omnes dívites plebis: adducéntur Regi vírgines post eam: próxímae ejus adducéntur tibi in laetitía et exsultatióne. Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. V. Glória Patri . . .

se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jáсотem. Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. V. Sláva Otci . . .

Oratio

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríae virginitáte fecúnda, humáno géneri praemia praestitísti: tribue, quaesumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam meruimus auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum. Qui tecum vivit . .

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělil dar spásy věčné, dej, prosíme, abychom pocífovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Podle rubrik říká se:

2. O Duchu Svatém

Oratio

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ujus semper consolatióne gaudére.

Modlitba

Bože, jenž jsi srdce věřících osvícením Ducha Svatého učil, dej nám v témž Duchu, co správné jest, chápati a povždy se radovati z jeho útěchy.

3. Proti pronásledovatelům Církve

Ecclésiae tuae, quaesumus, Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum . . .

Církve své modlitby, prosíme, Pane, milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho . . .

Nebo 3. za Papeže

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praesse voluísti, propítius réspice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnám. Per Dóminum nostrum . . .

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

Caríssime: Appáruit benignitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiae, quae fé-cimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvátorem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, haerédes simus secúndum spem vitae aetérnae, in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44, 3.

Speciósus forma prae fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. V. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi: lingua mea cálamus scribae velóciter scribéntis.

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, milostivě shlédni; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívati slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným do života věčného dospěl. Skrze Pána . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 3, 4-7.

Nejmilejší, ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; a to nikoli ze skutků spravedlivých, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství Bůh spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Duchu Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlnění milostí jeho, stali se podle naděje dědici života věčného, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Krásnější jsi podobou nad syny lidské; milost rozlita jest na rtech tvých. V. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. Jazyk můj jest jako pero rychlo-pisce.

Alelúja, allelúja. V. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercède pro nobis. Allel.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Gaude, María Virgo, cunctas haereses sola interemísti. V. Quae Gabriélis Archángeli dictis credidísti. V. Dum, Virgo, Deum, et hóminem genuísti: et post partum, Virgo, invioláta permansísti. V. Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Aleluja, aleluja. V. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušena; Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus

Raduj se, Maria Panno, neboť samojediná jsi potřela všechny bludy. V. Kteráž jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. V. Jeliž jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala jsi, Panno, i po porodu neporušena. V. Boží Rodičko, oroduj za nás.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 2.

In illo témpore: Pastóres loquebantur ad invicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinantes: et invenérunt Mariam, et Joseph, et infántem pósitum in praesépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt, et de his, quae dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservabat ómnia verba haec, cónferens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes, et laudántes

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 15-20.

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Betlema a vizme tu událost, která se stala, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a našli Marii a Josefa i dítě položené v jeslích. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o tomto dítěti. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byly pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli, jak jim bylo pověděno.

Deum in ómnibus quae audierant, et viderant, sicut dictum est ad illos.

I Panna Maria musila rozjímáním vnikat do tajemství Božích. I ona se denně učila, pozorujíc vtěleného Syna Božšho.

Offertorium

Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiae, Christus, Deus noster.

Obětování

Blažená jsi zajisté, svatá Panno Maria, a veškeré chvály nejhodnější, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš.

Secreta

Tua, Dómine, propitiátione, et beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque praesentem haec oblátio nobis proficiat prosperitátem et pacem. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přimluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Preface: o Panně Marii (str. 40).

2. O Duchu Svatém

Múnera, quaesumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spiritus illustratióne emúnda.

Dary obětované, prosíme, Pane, posvět a srdce naše osvícením Svatého Ducha očist.

3. Proti pronásledovatelům Církve

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum nostrum . . .

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem lnouce, tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Nebo 3. za Papeže

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et famulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluisti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum . . .

Usmiř se, prosíme, Hospodine, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána . . .

C o m m u n i o

Beáta víscera Mariáe
Víriginis, quae portavérunt
aetérni Patris Fílium.

P o s t c o m m u n i o

Haec nos commúnio,
Dómine, purget a crími-
ne: et, intercedénte beáta
Vírigne Dei Genitríce Ma-
ría, caeléstis remédii fá-
ciat esse consórtes. Per
eúndem Dóminum . . .

K p ř i j í m á n í

Blahoslavené útroby
Marie Panny, které nesly
Syna Otce věčného.

P o p ř i j í m á n í

Toto přijímání, Pane,
nechť nás očistí od viny
a na přímluvu blahosla-
vené Panny Bohorodičky
Marie učiní účastnými ne-
beského léku. Skrze téhož
Pána našeho . . .

2. O D u c h u S v a t é m

Sancti Spíritus, Dómi-
ne, corda nostra mundet
infúsió: et sui roris íntima
aspersióne fecúndet.

Vlití Svatého Ducha, Pa-
ne, nechť srdce naše očistí
a zúrodní hluboko vnikají-
cím skropením své rosy.

3. P r o t i p r o n á s l e d o v a t e l ů m C í r k v e

Quaesumus, Dómine,
Deus noster: ut, quos di-
vína tríbuis participatióne
gaudére, humánis non si-
nas subjacére perículis.
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum . . .

Prosíme, Hospodine,
Bože náš, aby nás, kte-
rýmž dopřáváš z božské-
ho úcastenství se radovati,
lidským nebezpečím pod-
léhati nenechával. Skrze
Pána našeho . . .

N e b o 3. z a P a p e ž e

Haec nos, quaesumus,
Dómine, divíni sacraménti
percéptio prótegat: et fá-
mulum tuum N., quem pa-
stórem Ecclésiae tuae
praeesse voluísti, una cum
commisso sibi grege salvet
semper, et múniat. Per
Dóminum nostrum . . .

Toto přijetí božské svá-
tosti, prosíme, Pane, nechť
nás ochraňuje a služeb-
níka tvého N., jehož jsi
nejvyšším pastýřem Církve
své ustanovil, ať zároveň
se stádcem jemu svěře-
ným zachová povždy a
obrání. Skrze Pána . . .

III. Od 3. února

Až do soboty po 1. neděli po Devítiku (Sexagesima); jako
votivní mše až do středy svatého Týdnu.

Vstup, Modlitba a Epištola jako ve mši „O svátcích nej-

blahosl. P. Marie“ str. 96*. Druhá a třetí modlitba jako v předchozí mši.

Stupňový zpěv „Benedicta“ (str. 97*), k tomu:

Allelúja, allelúja. V. Aleluja, aleluja. V. 4.
Num. 17, 8. Virga Jesse Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse
flóruit: virgo Deum et vykvetla, Panna zrodila
hóminem génuit: pacem Boha a člověka; Bůh vrátil
Deus réddidit, in se recon- pokoj, smířiv v sobě ze-
cílíans ima summis. Allel. mi s nebem. Aleluja.

Traktus, Evangelium, Přijímání, Po přijímání ve mši sv.
str. 96*. Obětování, Tiché modlitby, druhá a třetí modlitba Po
přijímání jako v předchozí mši.

IV. V době velikonoční

Mše sv. jest stejná (ale bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie“ str. 96*.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 100*. Evangelium jako o svátku Sedmiboletné Panny Marie str. 898.

V. Od soboty po oktávu Božího Těla až do Adventu

(Jako votivní mše od pondělí po oktávu svatodušním až do soboty před první nedělí adventní)

Mše sv. je stejná (bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie“ str. 96*.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 100*.

(Má-li se v některou sobotu mezi jednoduchým oktávem nějakého mariánského svátku sloužit mše sv. ku počtě nejbl. Panny Marie, vezme se mše sv. dotyčného svátku a přibere se druhá a třetí modlitba podle liturgické doby církevního roku).

RŮZNÉ MODLITBY

Ríkají se dle libosti kněze ve mších, ve kterých to liturgická pravidla dovolují

1. Za přímluvu Svatých

Oratio

Concéde, quáesumus, omnipotens Deus: ut intercésio sanctae Dei Genitricis Maríae, sanctorumque ómnium Apostolorum, Mártýrum, Confessorum, atque Vírginum, et ómnium electorum tuorum, nos ubique laetíficet; ut, dum eorum mérita recólimus, patrocinia sentiámus. Per eúndem Dóminum . . .

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nás přímluva blahoslavené Boží Rodičky Marie a všech svatých Apoštolů, Mučedníků, Vyznavačů a Panen i všech vyvolených tvých všude oblažovala, bychom, zásluh jejich si připomínáme, pocítili i ochrany jejich. Skrze téhož Pána našeho . . .

Secreta

Oblátis, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáta Maríá semper Vírgine, cum ómnibus Sanctis tuis, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Dary, Pane, obětovanými se usmiř a na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, i všech Svatých svých, ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, beátae Maríae semper Vírginis et ómnium Sanctórum tuorum memóriam recólentes, sacramenta caeléstia: praesta, quáesumus; ut, quod temporáliter gérimus, aetérnis gaudiis consequámur. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, nebeské svátosti, připomínáme si památku blahoslavené Marie, vždy Panny, a všech Svatých tvých; uděl, prosíme, abychom, co v tomto čase konáme, toho dosáhli v radosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

2. Jiná modlitba za přímluvu Svatých

Oratio

A cunctis nos, quaesumus, Domine, mentis et corporis defende periculis: et, intercedente beata et gloriosa semper Virgine Dei Genitrice Maria, cum beato Joseph, beatis Apostolistuis Petro et Paulo, atque beato N. et omnibus Sanctis, salutem nobis tribue benignus et pacem; ut destructis adversitatibus et erroribus universis, Ecclesia tua secura tibi serviat libertate. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum...

(Je-li patronem kostela nějaký sv. Anděl nebo sv. Jan Křtitel, klade se jméno jejich před jméno sv. Josefa.)

Secreta

Exaudi nos, Deus, salutaris noster: ut, per hujus sacramenti virtutem, a cunctis nos mentis et corporis hostibus tuearis; gratiam tribuens in praesenti, et gloriam in futuro. Per Dominum nostrum...

Postcommunio

Mundet et muniat nos, quaesumus, Domine, divini sacramenti munus oblatum; et, intercedente beata Virgine Dei Genitrice Maria, cum beato Joseph, beatis Apostolis tuis Petro et Paulo, atque beato N. et omnibus Sanctis; a

Modlitba

Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přímluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, se sv. Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. (jméno svatého patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protiventství a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho...

Tichá modlitba

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje a v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Nechť očistí a ochrání nás, prosíme, Pane, obětovaný dar božské Svátosti; a na přímluvu blahoslavené Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. a

cunctis nos reddat et per- všemi Svatými, ať nás i ze
versitatibus expiátos, et všech zvráceností vyhojí i
adversitatibus expeditos. všech protivenství sprostí.
Per eúndem Dóminum... Skrze téhož Pána...

3. Za všechny stupně důstojenství v Církvi

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, cujus Spíritu totum
corpus Ecclésiae sancti-
ficátur et régitur: exáudi
nos pro univérsis ordíni-
bus supplicántes: ut, grá-
tiae tuae múnere, ab ómni-
bus tibi grádibus fidéliter
serviátur. Per Dóminum...

Secreta

Da fámulis tuis, Dómine,
indulgéntiam peccatórum,
consolatióem vitae, gu-
bernatióem perpétuam:
ut, tibi serviéntes, ad tuam
júgiter misericórdiam per-
veníre mereántur. Per Dó-
minum nostrum...

Postcommunio

Libera, quáesumus, Dó-
mine, a peccátis et hósti-
bus fámulos tuos, tibi sup-
plicántes: ut, in sancta con-
versatióne vivéntes, nullis
afficiántur advérsis. Per
Dóminum nostrum...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jehož duchem veškeré
tělo Církve je posvěco-
váno a řízeno, vyslyš nás,
kteří za všechny řády du-
chovní prosíme, aby da-
rovanou milostí tvou vše-
cky stupně tobě věrně
sloužily. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Dej, Pane, služebníkům
svým prominutí hříchů,
útěchu v životě a stále
vedení, aby, sloužíce ti,
neustále zasluhovali si do-
cházetí milosrdenství tvé-
ho. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Po přijímání

Vysvobod', prosíme, Pa-
ne, od hříchů a nepřátel
služebníky své, kteří tě
prosí, aby ve svatém ob-
cování žijíce, žádným pro-
tivenstvím nebyli stíháni.
Skrze Pána našeho...

4. Za Papeže

Oratio

Deus, ómnium fidélium
pastor et rector, fámulum

Modlitba

Bože, všech věřících
pastýři a vůdce, shlédni

tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluisti, propítius réspice; da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, perveniat sempiternam. Per Dóminum...

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluisti, assídua protectione guberná. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Haec nos, quaesumus, Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluisti; una cum commisso sibi grege salvét semper et múniat. Per Dóminum nostrum...

milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívati slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána...

Po přijímání

Toto přijetí božské Svátosti, prosíme, Pane, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a ochrání. Skrze Pána našeho...

(Ve výročí zvolení nebo posvěcení biskupa říkají se tytéž modlitby, avšak ke slovu Církve místo „své“ přidá se jméno diecése.)

5. Za duchovní představené a družiny jim svěřené

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabilia magna solus: praetende super fámulos tuos, et super congregatiónes illis commissas, spíritum grátiae salutáris; et, ut in ve-

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž sám jediný divy veliké konáš, rozestři nad služebníky svými a nad družinami jim svěřenými ducha milosti spasné a, aby v pravdě se tobě lí-

ritate tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuae benedictiónis infúnde. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Hóstias, Dómine, famulorum tuorum placátus inténde: et quas in honórem nóminis tui devóta mente pro eis celebrámus, profícere sibi séntiant ad médélam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Postcommunio

Quos caélesti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre praesídio: et quos fovére non désinis, dignos fieri sempitérna redemptióne concéde. Per Dóminum nostrum...

bili, ustavičnou rosu svého požehnání jim vlévej. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Na obětní dary, Pane, služebníků svých usmířen shlédni, a nechť pocítí, že ty oběti, které za ně pro čest jména tvého zbožnou myslí slavíme, jim prospívají jako lék. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Kteréž nebeským darem občerstvuješ, Pane, ustavičnou provázej ochranou; a těm, o něž nepřestáváš pečovati, dopřej, aby věčného spasení hodnými se stali. Skrze Pána...

6. Za obec, družinu nebo rodinu

Oratio

Defénde, quaesumus, Dómine, beáta Maríá semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménte insídiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Secreta

Súscipe, quaesumus, omnipotens Deus, oblatiónem nostrae devotiós: et per virtútem hujus sacraménti, fánulos tuos a cunctis ad-

Modlitba

Ochraňuj, prosíme, Pane, na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, tuto rodinu ode všech protivenství; a celým srdcem se tobě kořící, proti úkladům nepřátel milostivě a dobrotivě braň. Skrze Pána našeho...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, všemohoucí Bože, oběť zbožnosti naší a mocí této svátosti služebníky své ode všech protivenství ochraň

versitatibus prótege. Per Dóminum nostrum . . .
Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Sumptis redemptionis nostrae munéribus: praesta, quaesumus, misericors Deus; eórum nobis celebratione, tuae protectionis contra omnes adversitates subsidium. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Přijavše dary svého vykoupení, prosíme, milosrdný Bože, uděl nám pro jejich slavení pomoc své záštity proti všem protivěnstvím. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

7. Za jednotu v obci

Oratio

Deus, largitor pacis, et et amátor caritátis: da famulis tuis veram cum tua voluntáte concórdiam; ut ab ómnibus, quae nos pulsant, tentationibus liberémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Bože, uštědřiteli pokoje a milovníče lásky, dej služebníkům svým opravdovou shodnost s vůlí tvou, abychom byli ode všech pokušení, které na nás do rážejí, osvobozeni. Skrze Pána našeho . . .

Secreta

Hic sacrificiis, Dómine, quaesumus, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delictis, non gravémur extérnis. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Usmířen jsa těmito oběťmi, uděl, Pane, abychom, prosíce za osvobození od vlastních poklesků, nebyli obtíženi cizími. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Spiritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos uno pane coelésti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Po přijímání

Ducha své lásky v nás, Pane, vlej, abys ty, které jsi jedním chlebem nebeským nasytil, svou dobrotivostí učinil jednotnými. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Ducha . . .

8. Proti pronásledovatelům Církve**Oratio**

Ecclésiæ tuæ, quaesumus, Dómine, preces placatus admítte: ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut, divínis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Quaesumus, Dómine, Deus noster: ut, quos divína tribuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Modlitba

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem Inouce, tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Po přijímání

Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopřáváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze Pána našeho . . .

9. Proti nepřátelům a zlostníkům**Oratio**

Hóstium nostrórum, quaesumus, Dómine, elíde superbiam: et eórum contumáciam dexteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Hujus, Dómine, virtúte mystérii, et a própriis mundémur occúltis, et ab inimicórum liberémur insídiis. Per Dóminum . . .

Modlitba

Nepřátel našich, prosíme, Pane, vyhlad' pýchu a vzdor jejich mocí pravice své potři. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Tichá modlitba

Mocí tohoto tajemství, Pane, ať jsme i od vlastních skrytých chyb očistěni i nepřátelských nástrah zbaveni. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Protéctor noster, áspice, Deus, et ab inimicórum nos defénde perículis: ut omni perturbatióne submóta, líberis tibi méntibus serviámus. Per Dóminum...

Po přijímání

Ochránce náš, Bože, shlédni a braň nás proti nebezpečím nepřátel, abychom po odvrácení všeho zmatku klidnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána...

10. V kterékoliv potřebě

Oratio

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiae tuae précibus, auctor ipse pietátis, et praesta; ut, quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, přispěj ke zbožným prosbám Církve své, sám jsa původcem zbožnosti, a uděl, abychom, čeho důvěrně žádáme, skutečně dosáhli. Skrze Pána...

Secreta

Da, miséricors Deus: ut haec salutáris oblátio et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, aby tato spasná oběť i od vlastních vin nás bez ustání zbavovala i ode všech protiventství chránila. Skrze Pána našeho...

Postcommunio

Súmpsimum, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut, quae in tui commemoratióne nos fácere praecepísti, in nostra proficiant infirmitátis auxílium: Qui vivis...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary posvátného tajemství, pokorně prosíme, aby to, co jsi nám na svou památku činiti rozkázal, naší slabosti prospívalo na pomoc: Jenž žiješ a kraluješ...

11. V kterémkoliv soužení

Oratio

Ne despicias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióné clamántem:

Modlitba

Nepohrdni, všemohoucí Bože, lidem svým v utrpení volajícím, ale pro slávu

sed, propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per Dóminum.. jména svého souženým usmířen přispěj. Skrze Pána našeho . . .

S e c r e t a

Súscipe, Dómine, propítius hóstias, quibus et te placári voluísti, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dóminum...

T i c h á m o d l i t b a

Přijmi, Pane, milostivě oběti, jimiž i ty usmiřován chtěl jsi býti i nám spásu mocnou dobrotivostí obnovovati. Skrze Pána . . .

P o s t c o m m u n i o

Tribulatióнем nostram, quaesumus, Dómine, respice: et iram tuae indignatiónis, quam juste merémur, avérte. Per Dóminum nostrum . . .

P o p ř i j í m á n í

Na soužení naše, prosíme, Pane, milostivě shlédni a hněv své nevole, jehož si spravedlivě zasluhujeme, odvráť. Skrze Pána našeho . . .

12. V čas hladu**O r a t i o**

Da nobis, quaesumus, Dómine, piae supplicatiónis effectum: et famem propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Dej nám, prosíme, Pane, zač zbožně prosíme, a hlad milostivě odvráť, aby srdce smrtelníků poznala, že takové metly i od hněvu tvého vycházejí i tvou slitovností ustávají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

S e c r e t a

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam, praeséntium múnerum et aliménto végetas, et rénovas sacraménto: tribue, quaesumus, ut eórum et corpóribus nostris subsidiúm non desit et méntibus. Per Dóminum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Bože, jenž obojí podstatu lidského pokolení přítomných darů i pokrmem živíš i svátostí obnovuješ, uděl, prosíme, aby pomoc jejich nescházela nám pro tělo ani pro duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Postcommunio

Gubérna, quaesumus,
Dómine, temporálibus ali-
méntis: quos dignáris ae-
térnis informáre mystériis.
Per Dóminum nostrum..

Po přijímání

Opatř, prosíme, Pane,
časnými pokrmy ty, jež
ráčíž vzdělávati tajemství-
mi věčnými. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

13. V čas zemětřesení

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui réspicis terram,
et facis eam trémere: par-
ce metuéntibus, propitiáre
supplícibus; ut, cujus iram
terrae fundaménta concu-
tiéntem expávimus, cle-
méntiam contritiónes ejus
sanántem júgiter sentiá-
mus. Per Dóminum...

Modlitba

Všemohoucí věčný Bože,
jenž patříš na zemi, a ro-
zechvěješ ji, šetři bojí-
cích se, smiluj se nad
úpějícími, abychom, jehož
hněvu se bojíme, když
otřásá základy země, toho
vždycky pocítovali dobro-
tu, když léčí její trhliny.
Skrze Pána našeho...

Secreta

Deus, qui fundásti ter-
ram super stabilitátem
suam, súscipe oblatiónes
et preces pópuli tui: ac,
treméntis terrae perículis
pénitus amótiis, divínae
tuae iracúndiae terróres,
in humánae salútis remé-
dia convérte; ut, qui de
terra sunt, et in terram
reverténtur, gaúdeant se
fieri sancta conversatióne
coeléstes. Per Dóminum..

Tichá modlitba

Bože jenž jsi postavil
zemi na její základy, při-
jmi obětiny a prosby svého
lidu; a odstraně úplně
nebezpečí třesoucí se ze-
mě, obrať hrůzy svého bož-
ského hněvu v léky lidské
spásy, aby ti, kteří jsou
ze země a v zem se obrátí,
radovali se z toho, že
svatým životem se stávají
nebešťany. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Postcommunio

Tuere nos, Dómine,
quaesumus, tua sancta su-
méntes: et terram, quam
vidimus nostris iniquitá-
tibus treméntem, supérno

Po přijímání

Prosíme, Pane, chraň
nás, kteří tvé svátosti při-
jímáme, a zemi, kterou
jsme zřeli našimi neprá-
vostmi se otřásati, nebe-

múnere firma; ut mortá- skou milostí upevni, aby
 lium corda cognóscant et srdce smrtelníků poznala
 te indignánte tália fla- i že takové metly povstá-
 gélla prodíre, et te mise- vají, když se hněváš i že
 ránte cessáre. Per Dómi- ustávají, když se smilo-
 num nostrum . . . váváš. Skrze Pána . . .

14. Na vyprošení deště

Oratio

Deus, in quo vivimus, movémur et sumus: plúviam nobis tríbue congruéntem; ut, praeséntibus subsidiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Oblátis, quaésumus, Dómine, placáre munéribus: et opportunum nobis tríbue plúviae sufficiéntis auxiliium. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Da nobis, quaésumus, Dómine, plúviam salutárem: et áridam terrae fáciem fluéntis caeléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum . . .

Modlitba

Bože, v němž žijeme, pohybujeme se a trváme, uděl nám příhodného deště, abychom přítomnou pomocí dostatečně podporování jsouce, důvěrněji dychtili po věcech věčných. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Obětovanými dary, prosíme, Pane, usmiř se a uděl nám včasnou pomoc dostatečného deště. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Dej nám, prosíme, Pane, spasného deště a vyprahlou tvář země nebeskými proudy milostivě zavlaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

15. Za jasné počasí

Oratio

Ad te nos, Dómine, clamántes exaúdi: et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut qui iuste pro peccátis nostris af-

Modlitba

Vyslyš, Pane, nás, kteří k tobě voláme, a jasné povětrnosti nám snažně prosícím uděl, abychom, kteří za hříchy své spra-

flígitur, misericórdia tua praeveniénte, cleméntiam sentiámus. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Praevéniat nos, quaésumus, Dómine, grátia tua semper et subsequátur: et has oblatiónes, quas pro peccátis nostris nómini tuo consecrándas deférimus, benignus assúme; ut, per intercessiónem Sanctórum tuórum, cunctis nobis proficiant ad salútem. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Quaésumus, omnipotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coérceas imbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum . . .

vedlivě trpíme, pro vstříc nám přicházející milosrdenství tvé dobrotivost tvou pocítili. Skrze Pána . .

Tichá modlitba

Nechť nás, prosíme, Pane, milost' tvá vždycky předchází i následuje; a přijmi laskavě tyto dary, které za hříchy své jménu tvému ku posvěcení přinášíme, aby nám všem na přímluvu Svatých tvých prospívaly k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, dobrotivost tvou, abys záplavu dešťů zastavil a jasnosti tváře své nám udělití ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

16. Za odvrácení bouří

Oratio

A domo tua, quaésumus, Dómine, spiritáles nequítiae repellántur: et aëreárum discédát malignitas tempestátum. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Offérimus tibi, Dómine, laudes et múnera, pro concessis beneficiis grátias referéntes, et pro concedéndis semper suppliciter

Modlitba

Nechť jsou, prosíme, Pane, od domu tvého zapuzena zhoubná působení zlých duchů a ustoupí zloba větrných bouří. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, chvály a dary, díky vzdávající za prokázaná dobrodiní a snažně vždy prosíce za udělení nových. Skrze Pá-

deprecántes. Per Dóminum nostrum . . .

P o s t c o m m u n i o

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas: praesta supplicibus tuis; ut te tranquillitátibus hujus optátae consolationis laetémur, et dono tuae pietátis semper utámur. Per Dóminum . . .

na našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

P o p ř i j í m á n í

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nás i káraje hojíš i odpouštěje zachováváš, uděl, pokorně tě prosícím, abychom se i těšili z klidu této žádané útěchy i užívali stále daru tvé otcovské lásky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

17. V čas pádu dobytka

O r a t i o

Deus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animalibus solátia subrogásti: súpplices te rogámus; ut, sine quibus non álitur humana condíció, nostris fácias úsibus non períre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

S e c r e t a

Sacrificiis, Dómine placátus oblátis: opem tuam nostris tempóribus clementer impénde. Per Dóminum nostrum . . .

P o s t c o m m u n i o

Benedictiónem tuam, Dómine, pópulus fidélis accípiat, qua córpore salvétur et mente: et cóngruam tibi exhibeat servitútem, et propitiatiónis tuae benefícia semper invéniat. Per Dóminum nostrum . . .

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi lidem na úlevu v pracech i v němém živočišstvu pomoc připravil, pokorně tebe prosímé, učiň, ať není odňato naší potřebě, bez čehož naše živnost obstáti nemůže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

T i c h á m o d l i t b a

Oběťmi, Pane, usmířen přinesenými, pomoc svou dobrotivě našim časům uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

P o p ř i j í m á n í

Požehnání tvé, Pane, nechť lid věrný dostane, jímž by ozdravěl na těle i na duši, aby i patřičnou tobě prokazoval službu, i dobrodiní tvého smilování vždycky nalézal. Skrze Pána našeho . . .

18. Kněz za sebe

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, humilitatis meae preces benignus intende: et me famulum tuum, quem, nullis suffragantibus méritis, sed immensa clementiae tuae largitate coeléstibus mystériis servire tribuísti, dignum sacris altáribus fac místrum; ut, quod mea voce deprómitur, tua sanctificatióne firmétur. Per Dóminum . . .

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, popatř dobrotivě na mé pokorné prosby, a mě služebníka svého, kterému jsi dal ne přímlyvnými zásluhami, nýbrž nezměrnou štědrotou dobrotivosti své nebeským přisluhovati tajemstvím, učíň hodným sluhou svatých oltářů, aby, co je mými ústy vysloveno, tvým posvěcením bylo upevněno. Skrze Pána . . .

Secreta

Hujus, Dómine, virtúte sacraménti, peccatórum meórum máculas abstérge: et praesta; ut, ad exsequéndum injúnci officii ministérium, me tua grátia dignum effíciat. Per Dóminum nostrum . . .

Tichá modlitba

Očist', Pane, silou této svátosti skvrny mých nříchů a uděl, aby k vykonávání služby uloženého úřadu milost tvá mne hodným učinila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Postcommunio

Omnípotens sempitérne Deus, qui me peccatórem sacris altáribus adstáre voluísti, et sancti nóminis tui laudáre poténtiam: concéde propítius, per hujus sacraménti mystérium, meórum mihi véniam peccatórum; ut tuae majestáti digne mérear famulári. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi chtěl, abych já hříšník stál u svatých oltářů a chválil moc tvého svatého jména, uděl mi milostivě, skrze tajemství této svátosti, odpuštění mých hříchů, abych si zasloužil tvé velebnosti hodně sloužiti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

19. Za dar slz

O r a t i o

Omnípotens et mitíssime Deus, qui sitiénti pópulo fontem vivéntis aquae de petra produxísti: educ de cordis nostri durítia lácrymas compunctiónis; ut peccáta nostra plángere valeámus, remissionémque eórum, te miseránte, mereámur accíperere. Per Dóminum . . .

S e c r e t a

Hanc oblatiónem, quaesumus, Dómine Deus, quam tuae Majestáti pro peccátis nostris offérimus, propítius réspice: et produc de óculis nostris lacrymárum flúmina, quibus débíta flammárum incéndia valeámus extínguere. Per Dóminum . . .

P o s t c o m m u n i o

Grátiam Spíritus Sancti, Dómine Deus, córdibus nostris cleménter infúnde: quae nos gemítibus lacrymárum effíciat máculas nostrórum dilúere peccatórum; atque optátae nobis, te largiénte, indulgéntiae praestet efféctum. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

M o d l i t b a

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, jenž jsi žíznivému lidu vyvedl ze skály pramen živé vody, vyveď z tvrdosti srdce našeho slzy zkroušenosti, abychom dovedli oplakávati hříchy své a zasloužili si pro milosrdenství tvé obdržeti jejich odpuštění. Skrze Pána našeho . . .

T i c h á m o d l i t b a

Pohlédni milostivě, prosíme, Pane Bože, na tuto obětinu, kterou jsme přinesli tvé velebnosti za hříchy své a vyveď z očí našich potoky slz, kterými bychom mohli uhasiti zasloužený oheň plamenů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

P o p ř i j í m á n í

Pane Bože, vlej dobrotivě do srdcí našich milost Duchu Svatého, která nechť učiní, abychom vzdechy a slzami smyli skvrny svých hříchů a nám nechť pro tvou štědrost zjedná účinek tvého touženého odpuštění. Skrze Pána . . . v jednotě téhož Duchu Svatého Bůh . . .

20. Za odpuštění chříchů

O r a t i o

Deus, qui nullum réspuis,

M o d l i t b a

Bože, jenž nikoho ne-

sed quamtúmvis peccántibus, per paeniténtiam píamiseratióne placáris: respice propítius ad preces humilitátis nostrae, et illúmina corda nostra; ut tua valeámus implére praecépta. Per Dóminum . . .

S e c r e t a

Praesens sacrificium, Dómine, quod tibi pro delictis nostris offérimus, sit tibi munus accéptum: et tam vivéntibus quam defúntis proficiat ad salutem. Per Dóminum . . .

P o s t c o m m u n i o

Exáudi preces familiae tuae, omnípotens Deus: et praesta; ut sancta haec, quae a te súmpsimus, incorrúpta in nobis, te donánte, servéntur. Per Dóminum nostrum . . .

zavrhuješ, nýbrž pokáním i největších hříšníkú v laskavé slitovnosti se usmiřuješ, shlédni milostivě na pokorné prosby naše a srdce naše osvěť, abychom přikázání tvá plniti mohli. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Přítomná oběť, Pane, kterou ti za hříchy své přinášíme, budiž tobě darem příjemným a jak živým, tak i mrtvým ke spáse prospějž. Skrze Pána našeho . . .

P o p ř i j í m á n í

Vyslyš modlitby rodiny své, všemohoucí Bože, a uděl, aby tyto svátosti, které jsme od tebe přijali, tvou štědrostí neporušené v nás zachovány byly. Skrze Pána . . .

21. Za veřejné kajícíky

O r a t i o

Omnípotens sempitérne Deus, confiténtibus tibi fámulis tuis pro tua pietáte reláxa peccáta: ut non ámplius eis nóceat consciéntiae reátus ad poenam, quam indulgéntia tuae propitiatiónis prosit ad véniam. Per Dóminum nostrum . . .

S e c r e t a

Praesta, quaésumus,

M o d l i t b a

Všemohoucí, věčný Bože, promiň pro svou dobrotivost služebníkú svým hříchy, z kterých se ti vyznávají, aby jim už k trestu neškodila vina svědomí, jako spíše ať jim prominutí tvého milosrdenství prospěje k odpuštění. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, všemo-

omnípotens et miséricors
Deus: ut haec salutáris
oblátio fámulos tuos et a
própriis reátibus indesi-
nénter expédiat, et ab
óm nibus tueátur advérsis.
Per Dóminum . . .

Postcommunio

Omnípotens et miséri-
cors Deus, qui omnem
ánimam poeniténtem et
confiténtem tibi magis vis
emendári, quam pérdere:
réspice super hos fámulos
tuos; et per haec sancta
sacraménta, quae súmpsi-
mus, avérte ab eis iram
indignatiónis tuae, et óm-
nia eórum peccáta dimítte.
Per Dóminum . . .

houcí a milosrdný Bože,
ať tato spasná oběť slu-
žebníky tvé i od vlast-
ních provinění neustále
sproštuje i ode všech pro-
tívenství chrání. Skrze
Pána . . .

Po přijímání

Všemohoucí a milosrdný
Bože, jenž si přeješ, aby
se každá kající a tobě
vyznávající duše spíše na-
pravila, než byla ztracena,
pohlédni na tyto své slu-
žebníky, a pro tyto svaté
svátosti, které jsme přijali,
odvrať od nich hněv své
nevole a odpusť všechny
jejich hříchy. Skrze Pána
našeho . . .

22. Za pokoušené a stísněné

Oratio

Deus, qui justíficas ím-
pium, et non vis mor-
tem peccatóris, majestá-
tem tuam suppliciter de-
precámur: ut fámulos tuos,
de tua misericórdia con-
fidéntes, coelésti prótegas
benígnus auxilio, et assí-
dua protectióne consérves;
ut tibi júgiter famuléntur,
et nullis tentatió nibus a te
separéntur. Per Dóminum
nostrum . . .

Secreta

Hujus, quaésumus, Dó-
mine, virtúte mystérii, et

Modlitba

Bože, jenž ospravedl-
ňuješ bezbožné a nechceš
smrti hříšníka, velebnost
tvou úpěnlivě prosíme,
abys služebníky své, spo-
léhající se na tvé milosr-
denství, chránil dobrotivě
nebeskou pomocí a usta-
vičnou ochranou zachová-
val, aby tobě stále sloužili
a žádným pokušením ne-
byli od tebe oddělení.
Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Mocí tohoto tajemství,
prosíme, Pane, i od vlast-

a pròpriis nos munda delictis, et famulos tuos ab omnibus absolve peccatis. Per Dòminum . . .

Postcommunio

Puríficent nos, quaesumus, Dòmine, sacramenta, quae súmpsimus: et famulos tuos ab omni culpa líberos esse concède; ut, qui consciéntiae reátu constringúntur, coeléstis remédii plenitúdine gloriéntur. Per Dòminum . . .

ních vin nás očist' i služebníky své ode všech hříchů oprost'. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Nechť nás svátosti, které jsme přijali, prosíme, Pane, očistí, a dej, ať služebníci tvoji jsou veškeré viny prosti, aby, kteří jsou sklíčení hříchem svědomí, honosili se plností nebeského léku. Skrze Pána našeho . . .

23. K zapuzení zlých myšlenek

Oratio

Omnípotens et mitíssime Deus, respice propítius ad preces nostras: et líbera corda nostra de malárum tentatióibus cogitatiónum; ut Sancti Spíritus dignum fieri habitáculum mereámur. Per Dòminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti . . .

Secreta

Has tibi, Dòmine, offerimus oblatiões pro salúte nostra: quátenus ánimas nostras ab immúndis cogitatióibus purges, illae-sásque custódias, et Sancti Spíritus grátia illumináre dignéris. Per Dòminum . . . in unitáte ejúsdem . . .

Postcommunio

Deus, qui illúminas om-

Modlitba

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, shlédni milostivě na prosby naše a vysvobod' srdce naše od pokušení zlých myšlenek, abychom důstojným stánkem Ducha Svatého byli hodni se státi. Skrze Pána našeho . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Tichá modlitba

Tyto oběti, Pane, přinášíme ti pro spásu svou, abys duše naše od nečistých myšlenek očistil a neporušené zachoval a milostí Ducha Svatého osvítili ráčil. Skrze Pána našeho . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Po přijímání

Bože, jenž osvěcuješ

nem hóminem veniéntem in hunc mundum: illúmina, quaésumus, corda nostra grátiae tuae splendóre; ut digna ac plácita majestáti tuae cogitare semper, et te sincére diligere valeámus. Per Dóminum...

každého člověka, který přichází na tento svět, osvět, prosíme, srdce naše laskem milosti své, abychom vždy důstojné a velebnosti tvé líbezné věci myslili a tebe upřímně milovati mohli. Skrze Pána...

24. Prosba za cudnost

Oratio

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus et mundo corde placeámus. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem...

Secreta

Dirúmpe, Dómine, vincula peccatórum nostrórum: et, ut sacrificáre tibi hóstiam laudis absolúta libertáte ac munda mente possímus, retribue quae ante tribuísti; et salva nos per indulgéntiam, quos dignátus es salváre per grátiam. Per Dóminum...

Postcommunio

Dómine, adjútor et protectór noster, ádjuva nos: et reflóreat cor et caro nostra vigóre pudicítiae et castimóniae novitáte; ut per hoc sacrificium, quod tuae obtúlimus pietáti, ab ómnibus tentatió-nibus emundémur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Tichá modlitba

Rozlom, Pane, pouta hříchů našich, a abychom ti oběť chvály s úplnou svobodou a čistou myslí zasvěcovati mohli, uděl opět, čeho jsi už prve udělil, a spas odpuštěním nás, které jsi ráčil spasiti milostí. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Bože, pomocníku a ochránce náš, pomoz nám; a nechť znovu zkvete srdce a tělo naše jarou stydlivostí a novou cudností, abychom touto obětí, kterou jsme dobrotivosti tvé přinesli, ode všech pokušení očištění byli. Skrze Pána našeho...

25. Prosha za pokoru

O r a t i o

Deus, qui supérbis resistis et grátiam praestas humílibus: concéde nobis verae humilitátis virtútem, cujus in se forman fidélibus Unigénitus tuus exhibuit; ut numquam indignationem tuam provocemus eláti, sed pótius grátiae tuae capiámus dona subjécti. Per eúndem Dóminum nostrum...

S e c r e t a

Haec oblátio, Dómine, quaésumus, verae nobis humilitátis grátiam obtíneat: simúlque a córdibus nostris concupiscéntiam carnis et oculórum, atque ambitiónem saéculi áuferat; quátenus, sóbrie, iuste piéque vivéntes, praemia consequámur aetérna. Per Dóminum nostrum...

P o s t c o m m u n i o

Hujus, Dómine, sacraménti percéptio, peccatórum nostrórum máculas abstérgat: et nos per humilitátis exhibitiónem ad caeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum...

M o d l i t b a

Bože, jenž se pyšným protivíš a milost dáváš pokorným, uděl nám ctnost pravé pokory, jejíž vzor Jednorozený tvůj věřícím na sobě ukázal, abychom nikdy vyvyšováním nevyžívali hněvu tvého, nýbrž spíše ponížením dosáhli darů tvé milosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

T i c h á m o d l i t b a

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť nám zjedná milost pokory a zároveň vyhostí ze srdcí našich žádostivost těla a očí i ctižádost světskou, abychom střídě, spravedlivě a zbožně žijíce, odměny dosáhli věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

P o p ř i j í m á n í

Přijetí této svátosti, Pane, nechť smyje skvrny našich hříchů a nás projevováním pokory do království nebeského přivede. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

26. Prosha za trpělivost

O r a t i o

Deus, qui Unigéniti tui paciéntia antíqui hostis

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi trpělivostí Jednorozeného svého po-

contrivisti superbiam: da nobis, quaesumus, quae idem pie pro nobis pertulit, digne recollere; sicque, exemplo ejus, nobis adversantia aequanimiter tolerare. Per eundem Dominum nostrum...

Secreta

Munera nostrae oblationis, quaesumus, Domine, suscipe placatus: quae, ut nobis patientiae donum largiri digneris, majestati tuae, devota offerimus actione. Per Dominum...

Postcommunio

Mysteria, Domine, sacrosancta, quae sumpsimus, amissam nobis, quaesumus, reconcilient gratiam: atque munus patientiae in illatis omnibus, semper et ubique protegendo, impertiant. Per Dominum nostrum...

třel pýchu odvěkého nepřitele, dej nám, prosíme, co on z lásky k nám trpěl, důstojně si připomínati a takto po příkladu jeho protivenství svá klidně snášeti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Tichá modlitba

Dary naší oběti, prosíme, Pane, přijmi usmířen, kteréž, abys nám dar trpělivosti uštedřiti ráčil, velebnosti tvé úkonem obětujeme zbožným. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Tajemství, Pane, svatostvatá, která jsme přijali, ať nám ztracenou, prosíme, znovu získají milost a vždy a všude nás chráníce, ve všech příkořích nám daru trpělivosti udělí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

27. Prosba za lásku

Oratio

Deus, qui diligentibus te facis cuncta prodesse: da cordibus nostris inviolabilem tuae caritatis affectum; ut desideria, de tua inspiratione concepta, nulla possint tentatione mutari. Per Dominum...

Secreta

Deus, qui nos ad imá-

Modlitba

Bože, jenž činíš, že milujícím tebe všechno prospívá, dej srdcím našim neoblomný cit lásky své, aby touhy, jež tvým vnuknutím povstávají, žádným pokušením nemohly změněny býti. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Bože, jenž nás k obrazu

ginem tuam sacramentis renovas et praecéptis: perfice gressus nostros in sémitis tuis; ut caritátis donum, quod fecísti a nobis sperári, per haec, quae offérimus sacrificia, fácias veráciter apprehéndi. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Sancti Spíritus grátia, quaésumus, Dómine, corda nostra illúminet: et perfectae caritátis dulcédine abundánter reficiat. Per Dóminum.. in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti . . .

svému svátostmi a příkazy obnovuješ, zdokonal kroky naše na cestách svých, abys daru lásky, v nějž jsi nám dal doufati, skrze tyto oběti, které přinášíme, dal nám vpravdě dosíci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . .

Po přijímání

Milost Ducha Svatého, prosíme, Pane, ať srdce naše osvítí a sladkostí dokonalé lásky hojně občerství. Skrze Pána našeho . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

28. Za přátele

Oratio

Deus, qui caritátis dona per grátiam Sancti Spíritus tuórum fidélium córdibus infudísti: da fámulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte díligant et, quae tibi plácita sunt, tota dilectióne perficiant. Per Dominum.. in unitáte ejúsdem . . .

Secreta

Miserére, quaésumus, Dómine, fámulis et famulábus tuis, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae offérimus majestáti: ut, per haec sancta, supérnae be-

Modlitba

Bože, jenž jsi dary lásky milostí Ducha Svatého do srdcí svých věřících vlil, dej služebníkům a služebnicím svým, za něž dobrotivost tvou prosíme, spásu duše a těla, aby tě vši silou milovali a co se tobě líbí, se vši láskou konali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . . v jednotě téhož Ducha Svatého . . .

Tichá modlitba

Milostiv buď, prosíme, Pane, služebníkům a služebnicím svým, za něž tuto oběť chvály velebnosti tvé přinášíme, aby skrze tyto svátosti milost

nedictionis gratiam obtineant, et gloriam aeternae beatitudinis acquirant. Per Dóminum nostrum . . .

svrchovaného požehnání obdrželi a získali slávu blaženosti věčné. Skrze Pána našeho . . .

Postcommunio

Divina libántes mystéria, quaesumus, Dómine: ut haec salutária sacraménta illis proficiant ad prosperitatem et pacem; pro quorum quarúmque dilectióne haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Božských okusivše tajemství, prosíme, Pane, aby tyto spasné milosti prospívaly k dobru a pokoji těm, pro jejichž lásku jsme je obětovali velebnosti tvé. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

29. Za nepřátele

Oratio

Deus, pacis caritatisque amátor et custos: da ómnibus inimicis nostris pacem caritatémque veram; et cunctórum eis remissionem tríbue peccatórum, nosque ab eórum insídiis poténter éripe. Per Dóminum . . .

Modlitba

Bože, milovníče a ochránce pokoje a lásky, dej všem našim nepřátelům pravý pokoj a lásku, a uděl jim odpuštění všech hříchů, nás pak mocně vytrhni z jejich nástrah. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placáre munéribus: et nos ab inimicis nostris cleménter éripe, eisque indulgéntiam tríbue delictórum. Per Dóminum . . .

Tichá modlitba

Usmiř se, prosíme, Pane, obětovanými dary, a nás milostivě od nepřátel našich osvobod', jim pak uděl odpuštění hříchů. Skrze Pána . . .

Postcommunio

Haec nos commúnio, Dómine, éruat a delictis: et ab inimicórum deféndat insídiis. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás vytrhne z hříchů a brání proti nástrahám nepřátel. Skrze Pána . . .

30. Za vězně nebo zajatce**Oratio**

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vinctulis absolutum, illaesum abire fecisti: famuli tui in captivitate positi vincula absolve; eumque ipsius meritis illaesum abire concede. Per Dóminum...

Secreta

Super has, quaesumus, Dómine, hostias benedictio copiosa descendat: quae captivi hujus vincula solvat, et de ejus liberatione nos cito laetificet. Per Dóminum...

Postcommunio

Preces nostras, quaesumus, Dómine, clementer exaudi: et per haec sacramenta, quae sumpsimus, famulum tuum a vinctulis suae captivitatis absolve. Per Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatému Petru Apoštolu, poutzproštěnému, dal neporušenému odejítí, rozvaž pouta služebníka svého do zajetí uvrženého a uděl mu, aby jeho zásluhami neporušený odešel. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Nechť na tyto obětiny, prosíme, Pane, sestoupí hojné požehnání, které nechť pouta tohoto zajatce rozváže a nás brzy jeho osvobozením obšťastní. Skrze Pána...

Po přijímání

Prosby naše, prosíme, Pane, milostivě vyslyš, a skrze tyto svátosti, které jsme přijali, služebníka svého z pout jeho zajetí uvolní. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

31. Za plavící se po moři**Oratio**

Deus, qui transtulisti patres nostros per Mare Rubrum, et transvexisti eos per aquam nimiam, laudem tui nominis decantantes: te suppliciter deprecámur; ut in navi famulos tuos, repulsis adversitatibus, portu semper optabili cursuque tran-

Modlitba

Bože, jenž jsi převedl otce naše Červeným Mořem a přepravil je, chválu jménu tvému prozpěvující, nesmírnou vodou, tebe pokorně vzýváme, abys chránil na lodi služebníky své, zahnal od nich nehody, přivedl je do stále touženého pří-

quillo tueáris. Per Dóminum . . .

Secreta

Súscipe, quaésumus, Dómine, preces famulórum tuórum, cum oblatiónibus hostiárum: et eos, pro quibus tua mystéria celebrámus, ab ómnibus defénde perículis. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Sanctificáti divíno mystério, majestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur et pétimus: ut famulos tuos, quos donis facis coeléstibus memorári; per lignum sanctae Crucis, et a peccátis abstrahas, et a perículis cunctis miserátus erípias. Per Dóminum . . .

stavu a udělil jim klidnou jízdou. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, prosby služebníků svých s obětovanými dary, a ty, za něž slavíme tvá tajemství, ode všech chraň nebezpečí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Po přijímání

Posvěcení jsouce božským tajemstvím, Pane, velebnost tvou pokorně vzýváme a prosíme, abys služebníky své, jichž dáváš nebeskými dary vzpomínati, dřevem svatého Kříže i od hříchů odváděl i ze všech nebezpečí milosrdně vytrhl. Skrze Pána našeho . . .

32. Za spásu živých

Oratio

Praeténde, Dómine, fidelibus tuis déxteram coeléstis auxilií: ut te toto corde perquírant, et, quae digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris et has oblatiónes fidélium tuórum, quas tibi pro incolúmitáte eórum offérimus, benignus assúme: et, ut

Modlitba

Podej, Pane, věrným svým pravici nebeské pomoci, aby tě celým srdcem hledali a čeho správně žádají, zasloužili si dosíci. Skrze Pána . . .

Tichá modlitba

Smiluj se, Pane, nad snažnými prosbami našimi a tyto obětiny věrných svých, které ti za jejich bezpečnost přinášíme, dořotivě přijmi, a aby přání

nullius vácuá postulátio, praesta, quaesumus; ut, quod fideliter pétimus, efficaciter consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Postcommunio

Da fidelibus tuis, quaesumus, Dómine, in tua fide et sinceritate constantiam: ut, in caritate divina firmáti, nullis tentationibus ab ejus integritate vellántur. Per Dóminum . . .

nikoho nebylo marné, žádost nikoho bez vyplnění, uděl, prosíme, abychom, oč s důvěrou prosíme, toho skutečně dosáhli. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Dej věrným svým, prosíme, Pane, stálost ve víře a ryzosti, aby, utvrzení jsouce v božské lásce, žádným pokušením nedali se o její neporušenost oloupiti. Skrze Pána . . .

33. Za živé i mrtvé

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum . . .

Secreta

Deus, cui soli cógnitus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus: tribue, quaesumus;

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, pro něž vylévati modlitby jsme si umínili a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Tichá modlitba

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou bláženost určených, dej, pro-

ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscepimus, et ómnium fidélium nómina beátae praedestinátionis liber adscripta retíneat. Per Dóminum nostrum . . .

Postcommunio

Puríficent nos, quaésumus, omnípotens et miséricors Deus, sacraménta quae súmpsimus: et, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, praesta; ut, hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad poenam, sed intercésio salutáris ad véniam: sit ablútio scelerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remissio ómnium delictórum. Per Dóminum nostrum . . .

síme, aby na přímlovu všech Svatých tvých jména všech, již nám v modlitbu doporučení byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrze Pána našeho . . .

Po přijímání

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali, a na přímlovu všech Svatých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přímlovou za spásu; budiž smytím vin, budiž posilou křehkostí, budiž proti všem nebezpečím světa záštitou, budiž pro živé i mrtvé věřící odpuštěním všech poklesků. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Mše za ženicha a nevěstu

Introitus

Tob. 7, 15 et 8, 19.

Deus Israel conjúngat vos: et ipse sit vobíscum, qui misértus est duóbus únícis: et nunc, Dómine, fac eos plénius benedícere te. Ps. 127, 1. Beáti omnes, qui timent Dóminum: qui ámbulant in viis ejus. V. Glória Patri . . .

Vstup

Tob. 7, 15 a 8, 19.

Bůh Israelův vás spoj a budiž s vámi on, který se smiloval nad dvěma jedinci. Nyní, Pane, učiň, ať ještě dokonaleji dobrořečí tobě. Ž. 127, 1. Blahoslavení všichni, kteří se bojí Pána, kteří chodí po cestách jeho. V. Sláva . . .

O r a t i o

Exaúdi nos, omnipotens et miséricors Deus: ut, quod nostro ministratur officio, tua benedictione potius impleatur. Per Dóminum nostrum...

L é c t i o

Epistolae beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios. c.5.

Fratres: Mulieres viris suis súditae sint, sicut Dómino; quóniam vir caput est mulieris, sicut Christus caput est Ecclesiae: Ipse, salvátor corporis ejus. Sed sicut Ecclesia subjécta est Christo, ita et mulieres viris suis in ómnibus. Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus diléxit Ecclesiam, et seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavacro aquae in verbo vitae, ut exhiberet ipse sibi gloriósam Ecclesiam, non habentem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta. Ita et viri debent diligere uxóres suas, ut córpora sua. Qui suam uxórem diligit, seípsum diligit. Nemo enim umquam carnem suam odio hábuit, sed nutrit, et fovet eam, sicut et Christus Ecclesiam: quia membra sumus

M o d l i t b a

Vyslyš nás, všemohoucí a milosrdný Bože, aby to, čemu se přisluhuje náš službou, tvým požehnáním tím více bylo naplněno. Skrze Pána...

Č t e n í

z listu sv. Apoštola Pavla k Efeským. 5, 22-33.

Bratři, ženy buďtež poddány mužům svým jako Pánu, neboť muž jest hlavou ženy, jakož i Kristus jest hlavou Církeve; on je spasitelem těla svého. Ale jako Církev poddána jest Kristu, tak i ženy buďtež poddány mužům svým ve všem. Muži, milujte své manželky, jakož i Kristus miloval Církev a vydal sebe sama za ni, aby ji posvětil, očistě ji koupelí vodní při slově, aby sám sobě představil Církev jako slavnou, jako takovou, která by neměla poskvrny ani vrásky neb něco podobného, nýbrž aby byla svatá a bezúhonná. Tak i mužové mají milovati své manželky jako tělo své. Kdo miluje svou manželku, sebe sama miluje; nikdo zajisté nikdy neměl v nenávisti těla svého, nýbrž živí a chová je, jakož i Kristus živí

córpóris ejus, de carne ejus et de óssibus ejus. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem suam, et adhaerébit uxóri suae: et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, et in Ecclésia. Verúmtamen et vos sínguli, unusquisque uxórem suam, sicut se ípsam diligat: uxor autem tímeat virum suum.

Graduale. Ps. 127, 3.

Uxor tua sicut vitis abúndans in latéribus domus tuae. V. Fílii tui sicut novéllae olivárum in circúitu mensae tuae.

Allelúja, allelúja. V. Ps. 19, 3. Mittat vobis Dóminus auxiliúm de sancto: et de Sion tueátur vos. Allelúja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 127, 4-6.

Ecce, sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum. V. Benedícat tibi Dóminus ex Sion: et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitae tuae. V. Et vídeas fílios filiórú tuórum: pax super Israel.

O velikonoční době vynechá se říká:

Allelúja, allelúja. V. Ps. 19, 3. Mittat vobis Dó-

a chová Církev svou, po-
něvadž jsme údy těla jeho z masa jeho a z kostí jeho. „Proto opustí člověk otce svého i matku svou a přidrží se manželky své a budou dva v tělo jedno.“ Tajemství toto jest veliké; já však to pravím s ohledem na Krista a na Církev. Ale také vy milujte jedenkaždý manželku svou tak, jako sebe sama, manželka pak boj se muže svého.

Stupňový zpěv. Ž. 127, 3.

Manželká tvá, jako plodný kmen vinný uvnitř domu tvého. V. Synové tvoji, jako výhonky olivové kolem stolu tvého.

Aleluja, aleluja. V. Ž. 19, 3. Nechť sešle vám Pán pomoc se svatyně a se Sionu nechť vás chrání. Aleluja.

Traktus. Ž. 127, 4-6.

Hle, tak požehnán bude každý člověk, jenž se bojí Pána. V. Hospodin ti žehnej se Sionu, abys patřiti mohl na štěstí Jerusalema po všechny dny života svého. V. Nechť spatříš syny synů svých! Pokoj buď nad Israelem!

se Stupňový zpěv. Místo toho

Aleluja, aleluja. V. Ž. 19, 3. Nechť sešle vám

minus auxilium de sancto : Pán pomoc se svatyně a
et de Sion tueatur vos. se Sionu ať vás chrání.
Allelúja. V. Ps. 133, 3. Aleluja. V. Ž. 133, 3. Po-
Benedicat vobis Dóminus žehnej vám se Sionu Hos-
ex Sion: qui fecit coelum podin, jenž učinil nebe
et terram. Allelúja. i zemi. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
sec. Matthaeum. c. 19,3-6. podle Matouše. 19, 3-6.

In illo témpore: Acces- Za onoho času přistou-
sérunt ad Jesum phari- pili k Ježíšovi fariseové
sáei, tentántes eum et di- a pokoušeli ho, řkouce:
céntes: Si licet hómíni „Je-li dovoleno člověku
dimíttere uxórem suam propustiti manželku svou
quacúmque ex causa? Qui z příčiny kterékoliv?“ On
respóndens, ait eis: Non pak odpovídaje řekl jim:
legístis, quia qui fecit hó- „Což jste nečetli, že ten,
minem ab inítio, máscu- který stvořil člověka, na
lum et féminam fecit eos? počátku mužem a ženou
et dixit: Propter hoc di- je učinil a řekl: Proto
míttet homo patrem et opustí člověk otce svého
matrem, et adhaerébit i matku svou a přidrží se
uxóri suae, et erunt duo manželky své, a budou
in carne una. Itaque jam dva v těle jednom? Ne-
non sunt duo, sed una jsou tedy více již dva,
caro. Quod ergo Deus nýbrž jedno tělo. Nuže,
conjúnxit, homo non sé- co Bůh spojil, člověk ne-
paret. rozlučuj.“

Offertorium. Ps. 30. Obětování. Ž. 30, 15-16.

In te sperávi, Dómine: V tebe doufám, Hospo-
dixi: Tu es Deus meus: dine. Říkám: „Bůh můj
in mánibus tuis témpora jsi ty.“ V ruce tvé jsou
mea. osudy mé.

Secreta

Súscipe, quáesumus, Dómine, pro sacra conúbii lege munus oblátum: et, cujus largítor es óperis, esto dispósitor. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, dar obětovaný pro svatý manželský svazek, a toho díla, jehož jsi uštědřitel, buď vůdcem. Skrze Pána našeho Ježíše...

Po „Pater noster“ říká kněz nad snoubenci požehnání, které platí hlavně pro nevěstu:

O r a t i o

Orémus: Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, et institútis tuis, quibus propagatióem humani géneris ordinásti, benígnus assiste: ut, quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum . . .

Orémus: Deus, qui testáte virtútis tuae de nihilo cuncta fecísti: qui dispóstitis universáti exórdiis, hómíni, ad imáginem Dei factó, ídeo inseparábilie mulieris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens, quod ex uno placuisset Instituí, numquam licére disjúngi: Deus, qui tam excelléti mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclésiae sacraméntum praesignáres in foédere nuptiárum: Deus per quem múlier júngitur víro, et societas princípáliter ordináta ea benedictióne donáta, quae sola nec per originális peccáti poenam nec per dilúvii est abláta senténtiam: réspice propítius super hanc fámulam tuam, quae, maritáli júngénda consórtio, tua se

M o d l i t b a

Modleme se: Smiluj se, Pane, nad našimi úpěnlivými prosbami, a buď dobrotivě přítomen zřízením svým, jimiž jsi ustanovil rozmnožení pokolení lidského, aby, co tvým působením se spojuje, tvou pomocí bylo zachováno. Skrze Pána .

Modleme se: Bože, jenž jsi mocí své síly učinil všechno z ničeho; jenž jsi po uspořádání základů vesmíru muži, k obrazu Božímu stvořenému, proto ustanovil v ženě nerozlučnou pomocnici, neboť jsi dal ženskému tělu z těla muže povstati, uče, že to, co se ti líbilo utvořiti z jednoho, není dovoleno nikdy rozloučiti; Bože, jenž jsi tak vznešeným tajemstvím posvětil manželské spojení, že jsi v manželské smlouvě předznačil svatý vztah Krista a Církvě; Bože, jímž se žena spojuje s mužem a toto společenství od prvo počátků ustanovené takovým požehnáním bylo nadáno, jež jediné nebylo odňato ani trestem prvotního hříchu, ani trestem potopy; pohlédni milostivě na tuto služebnici svou,

expetit protectione muniri: sit in ea jugum dilectionis et pacis: fidelis et casta nubat in Christo, imitatrix-que sanctorum permaneat feminarum: sit amabilis viro suo, ut Rachel: sapiens, ut Rebecca: longaeva et fidelis, ut Sara: nihil in ea ex actibus suis ille auctor praevagationis usurpet: nexa fidei mandatisque permaneat: uni thoro juncta, contactus illicitos fugiat: muniat infirmitatem suam robore disciplinae: sit verecundia gravis, pudore venerabilis, doctrinis coelestibus erudita: sit fecunda in sobole, sit probata et innocens: et ad Beatorum requiem atque ad coelestia regna perveniat: et videant ambo filios filiorum suorum, usque in tertiam et quartam generationem, ed ad optatam perveniant senectutem. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus . . .

která, majíc býti spojena manželským společenstvím, vyprošuje si býti tvou záštitou chráněna; budiž při ní jho lásky a míru; věrná a ctnostná nechť se snoubí v Kristu, nechť zůstane následovnicí svatých žen: budiž líbezná svému muži jako Rachel; moudrá jako Rebeka; dlouho žijící a věrná jako Sara; nechť původce hříchu si neosobuje žádný z jejích skutků; nechť zůstává opřena o víru a přikázání; nechť je s jediným chotěm spojena a prchá před nedovolenými dotyky; nechť chrání slabost svou silou kázně; budiž důstojna ostýchavostí, úctyhodna cudností, vzdělána nebeskými naukami; budiž požehnána dítkami, budiž vyzkoušená a nevinná; nechť dospěje do odpočinku Svatých a království nebeského; nechť oba uzří dítky dítek svých až do třetího a čtvrtého pokolení a nechť se dožijí žádaného stáří. Skrze téhož Pána našeho . . .

Communio. Ps. 127, 4 et 6.

Ecce, sic benedicetur omnis homo, qui timet Dominum: et videas filios filiorum tuorum: pax super Israel.

K přijímání. Ž. 127, 4 a 6.

Hle, tak požehnán bude každý člověk, jenž se bojí Pána. Spatříš také dítky dítek svých. Pokoj buď nad Israelem.

P o s t c o m m u n i o

Quaésumus, omnipotens Deus: institúta providéntiae tuae pio favóre comitáre; ut, quos legítima societáte connéctis, longaeva pace custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

P o p ř i j í m á n í

Prosíme, všemohoucí Bože, doprovázej zřízení prozřetelnosti své láskyplnou přízní, abys ty, které spojuješ zákonitým společenstvím, chránil dlouhodobým pokojem. Skrze Pána našeho...

Na konci mše sv. (po „Bedicamus Domino“ nebo „Ite, missa est“) modlí se kněz ještě nad novomanžely:

Deus Ábraham, Deus Isaac et Deus Jacob sit vobiscum: et ipse adimpleat benedictiónem suam in vobis: ut videátis filios filiórú vestrórú usque ad tértiam et quartam generatióem, et póstea vitam aetérnam habeátis sine fine: adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spírítu Sancto vivit et regnat Deus, per ómnia saécula saeculórú. R. Amen.

Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův buď s vámi a nechť vyplní požehnání své nad vámi, abyste viděli dítky dítek svých až do třetího a čtvrtého pokolení a pak abyste měli bez konce život věčný, milostí Pána našeho Ježíše Krista, jenž s Otcem a Duchem Svatým kraluje Bůh, na věky věkův. R. Amen.

Mše za zemřelé

V den úmrtí neb pohřbu zesnulého

Vše jako 2. listopadu v 1. mši (str. 1187), vyjímaje:

O r a t i o

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc saéculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque oblivis-

M o d l i t b a

Bože, jemuž je vlastní stále se smilovávat a odpouštěti, snažně tě prosíme za duši služebníka tvého N., které jsi poručil dnes z tohoto světa odejít, abys jí nepředal do rukou nepřitele, ani na ni

cáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Ángelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non poenas inférni sustíneat, sed gaúdia aetérna possídeat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum ...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses
1. c. 4, 13-18.

Fratres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus, quod Jesus mórtuus est et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non praeveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de coelo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra, et sic semper cum Dómino érimus Itaque consolámini invicem in verbis istis.

na vždycky nezapomněl, ale naříd, aby ji svatí Andělé přivítali a do domova ráje doprovodili, aby, jelikož v tebe doufala a věřila, nemusila snášeti tresty pekelné, nýbrž požívala věčných radostí. Skrze Pána našeho ...

Čtení

z prvního listu sv. Apoštola Pavla k Thesalonickým
4, 13-18.

Bratři: Nechceme, abyste byli v nevědomosti o těch, kteří zesnuli, byste netruchlili nad nimi jako ostatní, kteří nemají naděje. Neboť věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, tak Bůh i ty, kteří zesnuli skrze Ježíše, přivede spolu s ním. Toto zajisté pravíme vám na základě slova Páně: my, kteří žijeme, kteří zůstáváme ku příchodu Ježíšovu, nepředstihneme těch, kteří zesnuli, neboť Pán sám sestoupí s nebe s rozkazem, s hlasem archandělovým a s troubou Boží, a zemřelí v Kristu vstanou nejprve, potom my, kteří žijeme, kteří zůstáváme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích Kristu vstříc do vzduchu; a tak vždycky budeme s Pánem. Proto potěšujte se vespolek těmito slovy.

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Joánnem c. 11,

In illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísses mórtuus: sed et nunc scio, quia, quaecúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio, quia resúrget in resurrectione in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in aetérnum. Credis hoc? Ait illi: Útique, Dómine, ego créddi, quia tu es Christus, Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Secreta

Propitiáre, quáesumus, Dómine, ánimae fámuli tui N., pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut, per haec piaae placatiónis officia, pervenire mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum . . .

Postcommunio

Praesta, quáesumus, omnipotens Deus: ut ánima fámuli tui N., quae hódie

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 11, 21-27.

Za onoho času, Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys byl tu byl, bratr můj nebyl by umřel. Však i nyní vím, že začkoli požádáš Boha, dá tobě Bůh.“ Dí jí Ježíš: „Vstane zase bratr tvůj.“ Dí jemu Marta: „Vím, že vstane při vzkříšení v den poslední.“ Řekl jí Ježíš: „Já jsem vzkříšení a život; kdo věří ve mne, byť i umřel, živ bude, a každý, kdo žije a ve mne věří, neumře na věky. Věříš-li tomu?“ Řekla jemu: „Ovšem, Pane, já jsem uvěřila, že ty jsi Kristus, Syn Boha živého, kterýž jsi přišel na tento svět.“

Tichá modlitba

Buď milostiv, prosíme, Pane, duši služebníka svého N., za kterou ti přinášíme oběť chvály, snažně prosíce tvou velebnost, aby si pro tyto zbožné služby smíru zasloužila dosáhnouti odpočinutí věčného. Skrze Pána našeho Ježíše . . .

P o p ř i j í m á n í

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby duše služebníka tvého N., která

de hoc saeculo migravit, his sacrificiis purgata et a peccatis expedita, indulgentiam pariter et requiem capiat sempiternam. Per Dominum . . .

dnes odešla z tohoto světa, očištěna jsouc těmito svátostmi a hříchů prosta, dosáhla zároveň odpuštění i odpočinutí věčného. Skrze Pána . . .

Třetího, sedmého a třicátého dne po pohřbu

Oratio

Quaesumus, Domine, ut animae famuli tui N., cuius depositionis diem tertium (septimum, trigésimum) commemoramus, Sanctorum atque electorum tuorum largiri digneris consortium: et rorem misericordiae tuae perennem infundas. Per Dóm.

Secreta

Múnera, quaesumus, Domine, quae tibi pro anima famuli tui N. offerimus, placatus intende: ut, remediis purgata coelestibus, in tua pietate requiescat. Per Dominum..

Postcommunio

Súscipe, Domine, preces nostras pro anima famuli tui N.: ut, si quae ei maculae de terrenis contagiis adhaeserunt, remissionis tuae misericordia deleantur. Per Dominum.

Modlitba

Prosíme, Pane, abys duši služebníka svého N., jehož třetího (sedmého, třicátého) dne pohřbu vzpomínáme, ráčil uštedřiti společenství Svatých a vyvolených svých a vylil na ni věčnou rosu milosrdenství svého. Skrze Pána našeho . . .

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, pohlédni usmířen na dary, které ti obětujeme za duši služebníka tvého N., aby, očištěna jsouc nebeskými léky, odpočívala ve tvé lásce. Skrze Pána . . .

Po přijímání

Přijmi, Pane, naše modlitby za duši služebníka svého N., aby, jestliže na ní lpí skvrny pozemské nákazy, zničeny byly odpuštěním milosrdenství tvého. Skrze Pána . . .

Ve výroční den úmrtí

Vše jako 2. listopadu ve druhé mši (str. 1193), vyjímaje:

Oratio

Deus, indulgentiarum

Modlitba

Bože, Pane slitování

Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum . . .

dej duším služebníkú a služebnic svých, jejichž výroční den pohřbu si připomínáme, sídlo občerstvení, blaženost pokoje a jasnost světla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

S e c r e t a

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum hódie ánnua dies ágitur: pro quibus tibi offerimus sacrificium laudis; ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum . . .

T i c h á m o d l i t b a

Buď milostiv, Pane, naším pokorným prosbám za duše služebníkú a služebnic svých, jejichž výroční den se dnes koná, za něž tobě přinášíme oběť chvály, abys je ke společenství svých Svátých přidružití ráčil. Skrze Pána našeho . . .

P o s t c o m m u n i o

Praesta, quáesumus, Dómine: ut ánimae famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus; his purgátae sacrificiis, indulgéntiam páriter et réquiem cápíant sempiténam. Per Dóminum nostrum . . .

P o p ř i j i m á n í

Uděl, prosíme, Pane, aby duše služebníkú a služebnic tvých, jejichž výroční den pohřbu si připomínáme, těmito očištěny obětmi, prominutí zároveň i věčného odpočinutí došly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Obyčejná mše

Vše jako 2. listopadu ve třetí mši (str. 1194), vyjímaje:

Za zesnulé biskupy nebo kněze:

O r a t i o

Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte

M o d l i t b a

Bože, jenž jsi mezi apoštolskými kněžími ráčil služebníky své ozdobiti biskupskou nebo kněžskou

vigere: praesta, quaesumus; ut eorum quoque perpetuo aggregentur consortio. Per Dominum . . .

hodností, uděl, prosíme, aby také jejich věčnému společenství byli přidruženi. Skrze Pána . . .

Za zemřelé bratry, příbuzné a dobrodince:

Oratio

Deus, veniae largitor et humanae salutis amator: quaesumus clementiam tuam; ut nostrae congregationis fratres, propinquos et benefactores, qui ex hoc saeculo transierunt, beata Maria semper Virgine intercedente cum omnibus Sanctis tuis, ad perpetuae beatitudinis consortium pervenire concedas. Per Dominum nostrum . . .

Modlitba

Bože, uštědřiteli odpuštění a milovně lidské spásy, prosíme dobrotivost tvou, abys naši družiny bratřím, příbuzným a dobrodincům, kteří z tohoto světa odešli, dopřál na přimluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými dojíti účastenství blaženosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije . . .

Za všechny věrné zemřelé (str. 1188).

Za zesnulé biskupy nebo kněze:

Secreta

Suscipe, Domine, quaesumus, pro animabus famulorum tuorum Pontificum, seu Sacerdotum, quas offerimus, hostias: ut, quibus in hoc saeculo pontificale seu sacerdotale donasti meritum, in coelesti regno Sanctorum tuorum iubeas jungi consortio. Per Dominum . . .

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, prosíme, obětiny, které přinášíme za duše služebníků tvých biskupů a kněží, abys ty, jimž jsi na tomto světě udělil důstojnost biskupskou nebo kněžskou, v nebeském království ráčil přidružití společenství svých Svatých. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Za zesnulé spolubratry, příbuzné a dobrodince:

Secreta

Deus, cujus misericordiae non est numerus, suscipe propitius preces

Tichá modlitba

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostivě prosby pokory

humilitatis nostrae: et animabus fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum, quibus tui nominis dedisti confessionem, per haec sacramenta salutis nostrae, cunctorum remissionem tribue peccatorum. Per Dóminum . . .

naší a duším bratří, příbuzných a dobrodinců našich, jimž jsi dal vyznávat jméno své, uděl těmito svátostmi naší spásy odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije a kraluje . . .

Za všechny věrné zemřelé (str. 1192).

Za zesnulé biskupy neb kněze:

Postcommunio

Prosit, quaesumus, Dómine, animabus famulorum tuorum Pontificum seu Sacerdotum, misericordiae tuae implorata cleméntia: ut ejus, in quo speraverunt et crediderunt, aeternum capiant, te miserante, consórtium. Per Dóminum nostrum . . .

Po přijímání

Prosíme, Pane, nechť prosívá duším služebníků tvých biskupů a kněží vzývaná milostivost milosrdenství tvého, aby pro milosrdenství tvé dosáhli věčného společenství toho, v něhož doufali a věřili. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Za zesnulé bratry, příbuzné a dobrodince:

Postcommunio

Praesta, quaesumus, omnipotens et misericors Deus: ut animae fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae obtulimus majestati; per hujus virtutem sacramenti a peccatis omnibus expiatae, lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem. Per Dóminum . . .

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše bratří, příbuzných a dobrodinců našich, za které jsme přinesli velebnosti tvé tuto oběť chvály, mocí této svátosti od všech hříchů očištěné, dosáhly pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou . . .

Připomínka všech věrných zemřelých (str. 1192).

PŘÍDAVEK

Litanie ke všem Svatým

Na Bílou sobotu a ve svatvečer svatodušní vynechává se všechno, co je označeno hvězdičkou a všechno, co následuje po Kyrie na konci litanie.

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Pater de coelis, Deus, miserere nobis.	Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redemptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spiritus Sancte, Deus,	Duše Svatý, Bože,
Sancta Trinitas, unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Sancta María, ora pro nobis.	Svatá Maria, oroduj za nás.
Sancta Dei Génitrix,	Svatá Boží Rodičko,
Sancta Virgo Virginum,	Svatá Panno Panen,
Sancte Michaël,	Svatý Michaeli,
Sancte Gábiel,	Svatý Gabrieli,
Sancte Ráphaël,	Svatý Rafaeli,
Omnes sancti Ángeli et Archángeli, oráte . . .	Všichni svatí Andělé i Archandělé, orodujte . . .
Omnes sancti beatorum Spirituum órdines,	Všichni svatí blahoslavených Duchů řádové,
Sancte Joánnes Baptísta,	Svatý Jene Křtiteli,
Sancte Joseph,	Svatý Josefe,
Omnes sancti Patriárchae et Prophétae,	Všichni svatí Patriarchové a Proroci,
Sancte Petre,	Svatý Petře,
Sancte Paule,	Svatý Pavle,
Sancte Andréa,	Svatý Ondřeji,
*Sancte Jacóbe,	*Svatý Jakube,
Sancte Joánnes,	Svatý Jene,
*Sancte Thoma,	*Svatý Tomáši,

*Sancte Jacóbe, ora pro nobis.	*Svatý Jakube, oroduj za nás.
*Sancte Philippe,	*Svatý Filipe,
*Sancte Bartholomáee,	*Svatý Bartoloměji,
*Sancte Mattháee,	*Svatý Matouši,
*Sancte Simon,	*Svatý Šimone,
*Sancte Thaddáee,	*Svatý Tadeáši,
*Sancte Matthía,	*Svatý Matěji,
*Sancte Bárnaba,	*Svatý Barnabáši,
*Sancte Luca,	*Svatý Lukáši,
*Sancte Marce,	*Svatý Marku,
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístae,	Všichni svatí Apoštolové a Evangelisté,
Omnes sancti Discípuli Dómini,	Všichni svatí Učedníci Páně,
*Omnes sancti Innocéntes,	*Všecka svatá Neviňátka,
Sancte Stéphane,	Svatý Štěpáne,
Sancte Laurénti,	Svatý Vavřinče,
Sancte Vincénti,	Svatý Vincenci,
*Sancti Fabiáne et Sebastíáne,	*Svatí Fabiáne a Šebastiáne,
*Sancti Joánnes et Paule,	*Svatí Jene a Pavle,
*Sancti Cosma et Damiáne,	*Svatí Kosmo a Damiáne,
*Sancti Gervási et Protási,	*Svatí Gervási a Protási,
Omnes sancti Mártyres,	Všichni svatí Mučedníci,
Sancte Silvéster,	Svatý Silvestře,
Sancte Gregóri,	Svatý Řehoři,
*Sancte Ambrósi,	*Svatý Ambroži,
Sancte Augustíne,	Svatý Augustíne,
*Sancte Hierónyme,	*Svatý Jeronyme,
*Sancte Martíne,	*Svatý Martine,
*Sancte Nicolaë,	*Svatý Mikuláši,
Omnes sancti Pontífices et Confessóres,	Všichni svatí Biskupové a Význavači,
Omnes sancti Doctóres,	Všichni svatí Učitelové,
Sancte Antóni,	Svatý Antoníne,
Sancte Benedícte,	Svatý Benedikte,
*Sancte Bernárde,	*Svatý Bernarde,
Sancte Domínice,	Svatý Dominiku,
Sancte Francísce,	Svatý Františku,
Omnes sancti Sacerdótes et Levítae,	Všichni svatí Kněží a Levíté,

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, orate pro no- bis.	Všichni svatí Mnichové a Poustevníci, orodujte za nás.
Sancta María Magdaléna, Sancta Ágatha, *Sancta Lúcia, Sancta Agnes, Sancta Caecília, *Sancta Catharína, Sancta Anastásia, Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédíte pro no- bis.	Svatá Maří Magdaleno, Svatá Háto, *Svatá Lucie, Svatá Anežko, Svatá Cecillie, *Svatá Kateřino, Svatá Anastasie, Všechny svaté Panny a Vdovy, Všichni Svatí a Světice Boží, přimlouvejte se za nás.
Propítius esto, parce no- bis, Dómine.	Milostiv buď, odpusť nám, Pane.
Propítius esto, exaúdi nos, Dómine.	Milostiv buď, uslyš nás, Pane.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.	Ode všeho zlého, vysvo- boť nás, Pane.
Ab omni peccáto, *Ab ira tua, *A subitánea et improvisa morte, *Ab insídiis diáboli, *Ab ira et ódio, et omni mala voluntáte, *A spírítu fornicatiónis, *A fúlgure et tempestáte, *A flagélló terraemótu, *A peste, fame et bello, A morte perpétua, Per mystérium sanctæ In- carnatiónis tuæ, líbera nos, Dómine.	Od všelikého hříchů, *Od hněvu svého, *Od náhlé a nenadále smrti, *Od úkladů ďáblových, *Od hněvu, nenávisti i ode vší zlé vůle, *Od ducha smilného, *Od blesku a bouře, *Od metly zemětřesení, *Od moru, hladu a války, Od věčné smrti, Pro tajemství svatého vtě- lení svého, vysvobod nás, Pane.
Per advéntum tuum, Per nativitátem tuam, Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, Per crucem et passióem tuam,	Pro příchod svůj, Pro narození své, Pro křest a svatý půst svůj, Pro kříž a umučení své,

Per mortem et sepultúram tuam, líbera nos, Dóm.	Pro smrt a pohřeb svúj, vysvobod' nás, Pane.
Per sanctam resurrecti- onem tuam,	Pro svaté vzkříšení své
Per admirábilem ascen- sionem tuam,	Pro podivuhodné nanebe- vstoupení své,
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti,	Pro příchod Utěšitele Du- cha Svatého,
In die iudicii,	V den soudný,
Peccatóres, Te rogámus audi nos.	My hříšníci, Tě prosíme, uslyš nás.
Ut nobis parcas,	Abys nás ušetřil,
*Ut nobis indúlgeas,	*Abys nám odpustil,
*Ut ad veram poeniténtiam nos perdúcere dignéris,	*Abys nás k pravému po- kání přivésti ráčil,
Ut Ecclésiam tuam sanc- tam régere et conservá- re dignéris,	Abys svatou Církev svou říditi a zachovati ráčil,
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religi- one conserváre dignéris,	Abys náměstka Apoštol- ského a veškeren církev- ní stav ve svatém nábo- ženství zachovati ráčil,
Ut inimícos sanctae Ecclé- siae humiliáre dignéris,	Abys nepřátele Církvě sva- té pokořiti ráčil,
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et ve- ram concórdiam donáre dignéris,	Abys králům a knížatům křesťanským pokoje a svornosti dáti ráčil,
*Ut cuncto pópulo christiá- no pacem et unitátem largíri dignéris,	*Abys všemu lidu křesťan- skému pokoje a jednoty uděliti ráčil,
*Ut omnes errántes ad uni- tátem Ecclésiae revocá- ret et infidéles univérso- s ad Evangélii lumen per- dúcere dignéris,	*Abys všechny bloudící k jednotě Církvě nazpět povolati a veškeré po- hany k světlu Evangelia přivésti ráčil,
Ut nos metípsos in tuo sanc- to servíto confortáre et conserváre dignéris,	Abys nás ve svaté službě své posilniti a zachovati ráčil,

*Ut mentes nostras ad caelestia desideria erigas, Te rogamus audi nos.	*Abys myslí našich k nebeským žádostem pozdvihnul, Tě prosíme, uslyš nás.
Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas,	Abys všem dobrodincům našim věčnými statky odplatil,
*Ut animas nostras, fratrum, propinquorum et benefactorum nostrorum ab aeterna damnatione eripias,	*Abys duše naše, bratří, příbuzných a dobrodinců našich od věčného zatracení vytrhl,
Ut fructus terrae dare et conservare digneris,	Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,
Ut omnibus fidelibus defunctis requiem aeternam donare digneris,	Abys všem věřícím zemřelým odpočinutí věčné dáti ráčil,
Ut nos exaudire digneris,	Abys nás vyslyšeti ráčil,
*Fili Dei,	*Synu Boží,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.	Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exaudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Pater noster . . .	Otče náš . . .
V. Et ne nos inducas in tentationem.	V. A nevod' nás v pokušení.
R. Sed libera nos a malo.	V. Ale zbav nás od zlého.
P s a l m u s 69	Ž a l m 69
Deus, in adiutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina.	Bože, k pomoci mé shlédni; Hospodine, přispěj mi na pomoc.

Confundántur et reve-
reántur, qui quaerunt áni-
mam meam.

Avertántur retrórsu-
m et erubéscant, qui volunt mi-
hi mala.

Avertántur statim eru-
bescéntes, qui dicunt mi-
hi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in
te omnes, qui quaerunt te,
et dicant semper: Magni-
ficétur Dóminus: qui díli-
gunt salutáre tuum.

Ego vero egénus et pau-
per sum: Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et libe-
rátor meus es tu: Dómi-
ne, ne moréris.

Glória Patri...

Ť. Salvos fac servos
tuos.

Ř. Deus meus, sperán-
tes in te.

Ť. Esto nobis, Dómine,
tarris fortitúdinis.

Ř. A fácie inimíci.

Ť. Nihil proficiat inimí-
cus in nobis.

Ř. Et filius iniquitátis
non appónat nocére nobis.

Ť. Dómine, non secún-
dum peccáta nostra fácias
nobis.

Ř. Neque secúndum ini-
quitátes nostras retribuas
nobis.

Ť. Orémus pro Pontífi-
ce nostro N.

Ř. Dóminus consérvet
eum et vivíficet eum, et

Zahanbeni ať jsou a za-
stydí se, kteří hledají bez-
životí mého.

Ustupte nazpět a zardě-
te se, kteří si žádají ne-
šťěstí mého.

Ať se ihned odvrátí, za-
rdívajíce se, kteří se mi
posmívají.

Nechať plesají a radují
se nad tebou, kteří hle-
dají tebe. Nechať říkají
vždy: „Veslaven budiž
Pán!“ ti, kteří touží po
pomoci tvé.

Já pak chudý a nuzný
jsem, Bože, spomoziž mi.

Pomocník můj a vysvo-
boditel můj jsi ty. Pane,
neprodlévej.

Sláva Otci...

Ť. Spasiž služebníky
své.

Ř. Bože můj, doufající
v tebe.

Ť. Budiž nám, Pane,
věží mocnou.

Ř. Proti tváři nepřítelé.

Ť. Nic neprospívej ne-
přítel nad námi.

Ř. A syn nepravosti ne-
přičiniž nám škody.

Ť. Pane, nečiň nám po-
dle hříchů našich.

Ř. Aniž podle nepravo-
stí našich odplácej nám.

Ť. Modleme se za nej-
vyššího biskupa svého N.

Ř. Hospodin zachovejž
a oživuj ho, a blaženým

beátum fáciat eum in terra,
et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

Ť. Orémus pro benefac-
tóribus nostris.

Ř. Retribúere dignáre,
Dómine, ómnibus nobis
bona faciéntibus propter
nomen tuum vitam aetér-
nam. Amen.

Ť. Orémus pro fidélibus
defúntis.

Ř. Réquiem aetérnam
dona eis, Dómine, et lux
perpétua lúceat eis.

Ť. Requiéscant in pace.

Ř. Amen.

Ť. Pro frátribus nostris
abséntibus.

Ř. Salvos fac servos
tuos, Deus meus, sperán-
tes in te.

Ť. Mitte eis, Dómine,
auxílium de sancto.

Ř. Et de Sion tuére eos.

Ť. Dómine, exáudi ora-
tiónem meam.

Ř. Et clamor meus ad te
veníat.

Ť. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

O r é m u s :

Deus, cui próprium est
miseréri semper et pár-
cere: súscipe deprecatió-
nem nostram; ut nos, et
omnes fámulos tuos, quos
delictórum caténa con-
stringit, miserátio tuae pie-
tátis cleménte absólvat.

učíň ho na zemi a nevy-
dávej ho v ruce nepřátel
jeho.

Ť. Modleme se za do-
brodince své.

Ř. Odplatiti rač, Pane,
všem dobře nám činícím
pro jméno tvé životem věč-
ným. Amen.

Ť. Modleme se za ze-
mřelé věřící.

Ř. Odpočinutí věčné
dejž jim, Pane, a světlo
věčné ať jim svítí.

Ť. Ať odpočívají v po-
koji. Ř. Amen.

Ť. Modleme se za své
bratry nepřítomné.

Ř. Spasiž služebníky
své, Bože můj, doufající
v tebe.

Ť. Sešli jim, Pane, po-
moc se svatyně.

Ř. A se Sionu ochra-
ňuj je.

Ť. Pane, vyslyš modlit-
bu mou.

Ř. A volání mé k tobě
přijď.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

M o d l e m e s e :

Bože, jehož vlastnosti
je smilovávati se vždycky
a odpouštěti, přijmi úpěň-
livou modlitbu naši, aby
nás a všechny služebníky
tvé, které pouto hříchů
svírá, slitování tvé dobroti-
vosti milostivě vyprostilo.

Exáudi, quaesumus, Dómine, supplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offéndis, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice: et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontifici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis aetérnae: ut te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstiúm subláta formídine, témpora sint tua protéctione tranquílla.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi ca-

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby pokorně tě žádajících a vyznávajícím se tobě hříchy promiň, abys zároveň nám odpuštění daroval i pokoj.

Nevýslovné milosrdenství své nám, Pane, laskavě prokaž, abys nás spolu i z hříchů všech vyprostil i od trestů za ně zasloužených vytrhl.

Bože, jenž vinou urážen, pokáním však usmířen býváš, na prosby snažně prosícího lidu svého milostivě shlédni a metly hněvu svého, jichž za hříchy své zaslужujeme, odvráť.

Všemohoucí věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, Papežem naším N., a řiď jej podle laskavosti své na cestu věčné spásy, aby s tvou milostí, co se ti líbí, žádal a s veškerou silou dokonal.

Bože, od něhož svaté touhy, pravé rady a spravedliví skutkové pocházejí, dej služebníkům svým ten pokoj, jehož svět dáti nemůže, aby i srdce naše příkázáním tvým oddána, i časy naše pod ochranou tvou po odvrácení strachu nepřátelského klidny byly.

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti

sto corpore serviámus, et mundo corde placeámus. cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili.

Fidélium, Deus, ómnium Stvořiteli a Vykupiteli, uděl duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby prominutí, kterého si vždycky žádali, pokornými prosbami dosáhli.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, adspirándo práeveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te coepta finiátur. Činy naše, prosíme, Pane, vnukáním svým předcházej a pomoci provázej, aby všecka naše modlitba a práce od tebe vždy se začínala a začata, tebou skončena byla.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel praesens sáeculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos corpore suscépít, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuae cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum . . .

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Všemohoucí věčný Bože, jenž nad živými vládneš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvídáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, za něž vysílají modlitby jsme si umínili, a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vyslyš náš všemohoucí a milosrdný Hospodin.

R. Amen.

V. Et fidélium ánimae
per misericórdiam Dei re-
quiescant in pace.

R. Amen.

V. A duše věrných ze-
mřelých nechť pro milo-
srdenství Boží odpočívají
v pokoji.

R. Amen.

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nós.

Pater de coelis, Deus, mi-
serére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus,

Spíritus Sancte, Deus,
Sancta Trínitas unus Deus,
Cor Jesu, Filii Pátris ae-
térni,

Cor Jesu, in sinu Vírginis
Matris a Spíritu Sancto
formátum,

Cor Jesu, Verbo Dei sub-
stantiáliter unítum,

Cor Jesu, majestátis infi-
nítæ,

Cor Jesu, templum Dei
sanctum,

Cor Jesu, tabernáculum
Altíssimi,

Cor Jesu, domus Dei et
porta coeli,

Cor Jesu, fornax ardens
caritátis,

Cor Jesu, justítiae et amó-
ris receptáculum,

Cor Jesu, bonitáte et amó-
re plenum,

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smi-
luj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa,
Bože,

Duchu Svatý, Bože,
Svatá Trojice, jeden Bože,
Srdce Ježíše, Syna Otce
věčného,

Srdce Ježíšovo, v lůně pa-
nenské Matky od Ducha
Svatého vytvořené,

Srdce Ježíšovo, se Slovem
Božím podstatně spo-
jené,

Srdce Ježíšovo, neskonalé
velebnosti,

Srdce Ježíšovo, svatý chrá-
me Boží,

Srdce Ježíšovo, stánku
Nejvyššího,

Srdce Ježíšovo, dome Boží
a brána nebeská,

Srdce Ježíšovo, výhni lá-
skou planoucí,

Srdce Ježíšovo, schránko
spravedlnosti a lásky,

Srdce Ježíšovo, plné do-
broty a lásky,

Cor Jesu, virtutum omnium abyssus, miserere nobis.	Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností, smiluj se nad námi.
Cor Jesu, omni laude dig- nissimum, Cor Jesu, rex et centrum omnium cordium,	Srdce Ježíšovo, všelike chvály nejhodnější, Srdce Ježíšovo, králi a střeде všech srdcí,
Cor Jesu, in quo sunt om- nes thesauri sapientiae et scientiae,	Srdce Ježíšovo, v němž jsou všechny poklady moudrosti a umění,
Cor Jesu, in quo habitat omnis plenitudo divini- tatis,	Srdce Ježíšovo, v němž všecka plnost božství přebývá,
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complacuit,	Srdce Ježíšovo, v němž se Otci dobře zalíbilo,
Cor Jesu, de cujus pleni- tudine omnes nos accé- pimus,	Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti my všichni jsme obdrželi,
Cor Jesu, desiderium col- lium aeternorum,	Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,
Cor Jesu, patiens et mul- tae misericordiae,	Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého slitování,
Cor Jesu, dives in omnes qui te invocant,	Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří tě vzývají,
Cor Jesu, fons vitae et sanctitatis,	Srdce Ježíšovo, zdroji ži- vota a svatosti,
Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris,	Srdce Ježíšovo, smíření za hříchy naše,
Cor Jesu, saturatum op- probriis,	Srdce Ježíšovo, potupami nasyčené,
Cor Jesu, attritum propter scelera nostra,	Srdce Ježíšovo, potřené pro hříchy naše,
Cor Jesu, usque ad mor- tem obediens factum,	Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti,
Cor Jesu, lancea perfo- ratum,	Srdce Ježíšovo, kopím pro- bodené,
Cor Jesu, fons totius con- solationis,	Srdce Ježíšovo, zdroji vše- likého potěšení,
Cor Jesu, vita et resur- rectio nostra,	Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.	Srdce Ježíšovo, pokoji a smíre náš, smiluj se nad námi.
Cor Jesu, víctima peccatorum,	Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,
Cor Jesu, salus in te sperantium,	Srdce Ježíšovo, spáso v tebe doufajících,
Cor Jesu, spes in te morientium,	Srdce Ježíšovo naděje v tobě umírajících,
Cor Jesu, deliciae Sanctorum omnium,	Srdce Ježíšovo, rozkoši všech Svatých,
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.
V. Jesu, mitis et húmilis Corde.	V. Ježíši, tichý a pokorný srdcem.
R. Fac cor nostrum secundum Cor tuum.	V. Učiň srdce naše podle Srdce svého.

Orémus :

Omnípotens sempitérne Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatorum tibi persolvit, íisque misericórdiam tuam petentibus, tu véniam concede placátus, in nómine ejúsdem Filii tui Jesu Christi: qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculorum. Amen.

Modleme se :

Všemohoucí věčný Bože, shlédni na Srdce přemilého Syna svého a na chvály a dostiučinění, které ti jménem hříšníků podává, jim pak o milosrdenství tvé žádajícím, milostivě odpouštěj, jménem téhož Syna svého Ježíše Krista, jenž s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všecy věky věkův.
Amen.

Lítanie k nejsv. Jménu Ježíš

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eleison.	Pane, smiluj se nad námi.
Jesu, audi nos.	Ježíši, uslyš nás.
Jesu, exaudi nos.	Ježíši, vyslyš nás.
Pater de caelis, Deus, miserere nobis.	Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redemptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spiritus Sancte, Deus,	Duchu Svatý, Bože,
Sancta Trinitas unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Jesu, Fili Dei vivi,	Ježíši, Synu Boha živého,
Jesu, splendor Patris,	Ježíši, odlesku Otce,
Jesu, candor lucis aeternae,	Ježíši, jase světla věčného,
Jesu, rex glóriae,	Ježíši, králi slávy,
Jesu, sol justitiae,	Ježíši, slunce spravedlnosti,
Jesu, Fili Mariae Virginis,	Ježíši, Synu Marie Panny,
Jesu, amabilis,	Ježíši, přemilý,
Jesu, admirabilis,	Ježíši, podivuhodný,
Jesu, Deus fortis,	Ježíši, Bože silný,
Jesu, pater futuri saeculi,	Ježíši, otče budoucího věku,
Jesu, magni consilii Angele,	Ježíši, velké rady Anděle,
Jesu, potentissime,	Ježíši, nejmocnější,
Jesu, patientissime,	Ježíši, nejtrpělivější,
Jesu, obedientissime,	Ježíši, nejposlušnější,
Jesu, mitis et humilis corde,	Ježíši, tichý a pokorný srdcem,
Jesu, amator castitatis,	Ježíši, milovníku cudnosti,
Jesu, amator noster,	Ježíši, milovníku náš,
Jesu, Deus pacis,	Ježíši, Bože pokoje,
Jesu, auctor vitae,	Ježíši, původce života,
Jesu, exemplar virtutum,	Ježíši, vzore ctnosti,
Jesu, zelator animarum,	Ježíši, horliteli duší,
Jesu, Deus noster,	Ježíši, Bože náš,
Jesu, refugium nostrum,	Ježíši, útočiště naše,
Jesu, pater pauperum,	Ježíši, otče chudých,

Jesu, thesáurus fidélium, miserére nobis.	Ježíši, poklade věřících, smiluj se nad námi.
Jesu, bone pastor, Jesu, lux vera, Jesu, sapiéntia aetérna, Jesu, bónitas infinita, Jesu, via et vita nostra,	Ježíši, pastýři dobrý, Ježíši, světlo pravé, Ježíši, moudrosti věčná, Ježíši, dobroto neskonalá, Ježíši, cesto naše a živote náš,
Jesu, gáudium Angelórum, Jesu, rex Patriarchárum, Jesu, magíster Apostoló- rum, Jesu, doctor Evangelistá- rum,	Ježíši, radosti Andělů, Ježíši, králi patriarchů, Ježíši, mistře Apoštolů, Ježíši, učitelí Evangelistů,
Jesu, fortitúdo Mártyrum, Jesu, lumen Confessórum, Jesu, púritas Vírginum, Jesu, coróna Sanctórum ómnium, Propítius esto. Parce no- bis Jesu. Propítius esto. Exaúdi nos Jesu. Ab omni malo, líbera nos Jesu. Ab omni peccáto, Ab ira tua, Ab insídiis diáboli, A spírítu fornicatiónis, A morte perpétua, A negligéctu inspiratiónum tuárum, Per mystérium sanctae in- carnatiónis tuae, Per nativitátem tuam, Per infántiam tuam, Per diviníssimam vitam tuam, Per labóres tuos, Per agóniam et passiónem tuam,	Ježíši, sílo mučedníků, Ježíši, světlo vyznavačů, Ježíši, čistoto panen, Ježíši, koruno všech Sva- tých, Milostiv buď. Odpusť nám, Ježíši. Milostiv buď. Uslyš nás, Ježíši. Ode všeho zlého, vysvo- boď nás, Ježíši. Od všelikého hříchu, Od hněvu svého, Od úkladů ďábových, Od ducha smilného, Od věčné smrti, Od nedbání vnuknutí tvých, Skrze tajemství svatého vtělení svého, Skrze narození své, Skrze dětství své, Skrze přebožský život svůj, Skrze práce své, Skrze smrtelnou úzkost a utrpení své,

Per crucem et derelicti- nem tuam, libera nos Jesu.	Skrze kříž a opuštěnost svou, vysvoboď nás, Ježíši.
Per languores tuos, Per mortem et sepulturam tuam,	Skrze smrtelné mdloby své Skrze smrt a pohřeb svůj,
Per resurrectionem tuam, Per ascensionem tuam,	Skrze zmrtvýchvstání své, Skrze nanebevstoupení své,
Per sanctissimae Euchari- stiae institutionem tuam, Per gaudia tua, Per gloriam tuam,	Skrze své ustanovení nej- světější Svátosti oltární, Skrze radosti své, Skrze slávu svou,
Agnus Dei, qui tollis pec- cata mundi, parce no- bis Jesu.	Beránku Boží, jenž sní- máš hříchy světa, od- pusť nám, Ježíši.
Agnus Dei, qui tollis pec- cata mundi, exaudi nos Jesu.	Beránku Boží, jenž sní- máš hříchy světa, vy- slyš nás, Ježíši.
Agnus Dei, qui tollis pec- cata mundi, miserere nobis Jesu.	Beránku Boží, jenž sní- máš hříchy světa, smi- luj se nad námi, Ježíši.
Jesu, audi nos.	Ježíši, uslyš nás.
Jesu, exaudi nos.	Ježíši, vyslyš nás.

O r é m u s :

Dómine Jesu Christe,
qui dixisti: Petite, et ac-
cipietis; quaerite, et in-
veniétis; pulsate, et ape-
riétur vobis: quaesumus,
da nobis peténtibus divi-
nissimi tui amoris afféc-
tum, ut te toto corde, ore
et ópere diligámus, et a
tua nunquam laude ces-
sémus.

Sancti Nominis tui, Dó-
mine, timórem páriter et
amórem fac nos habere
perpétuum; quia nunquam
tua gubernatióne destítuis,

M o d l e m e s e :

Pane Ježíši Kriste, jenž
jsi řekl: Proste a obdrží-
te, hledejte a naleznete,
tlucte a bude vám otevře-
no, prosíme, uděl nám žá-
dajícím vroucnost božské
lásky tvé, abychom tebe
celým srdcem, ústy i skut-
kem milovali a tebe chvá-
liti nikdy nepřestávali.

Uděl nám, Pane, aby-
chom svaté jméno Tvé
ustavičně ctíli a je záro-
veň i milovali, poněvadž
nikdy vedení svého neod-

quos in soliditate tuae dilectionis instituis. Qui vivis et regnas in saeculum saeculi. Amen.

nímáš těm, které v pevnosti milování svého vzděláváš. Jenž žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Litanie Loretanská

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

Pater de coelis, Deus, miserere nobis.

Fili, Redemptor mundi, Deus, miserere nobis.

Spiritus Sancte, Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas, unus Deus, miserere nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix,

Sancta Virgo virginum,

Mater Christi,

Mater divinae grátiae,

Mater puríssima,

Mater castíssima,

Mater invioláta,

Mater intemeráta,

Mater amábilis,

Mater admirábilis,

Mater boni consílii,

Mater Creatóris,

Mater Salvatóris,

Virgo prudentíssima,

Virgo veneránda,

Virgo praedicánda,

Virgo potens,

Virgo clemens,

Virgo fidélis,

Spéculum iustítiae,

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi.

Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi.

Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi.

Svatá Maria, oroduj za nás.

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Matko Kristova,

Matko božské milosti,

Matko nejčistší,

Matko nejčistotnější,

Matko neporušená,

Matko neposkvrněná,

Matko lásky hodná,

Matko podivuhodná,

Matko dobré rady,

Matko Stvořitele,

Matko Spasitele,

Panno nejmoudřejší,

Panno ctihodná,

Panno slavná,

Panno mocná,

Panno dobrotivá,

Panno věrná,

Zrcadlo spravedlnosti,

Sedes sapiéntiae, ora pro nobis.	Stolice moudrosti, orodu za nás.
Causa nostrae laetitiae,	Příčino naší radosti,
Vas spirituále,	Nádobo duchovní,
Vas honorábile,	Nádobo počestná,
Vas insigne devotiónis,	Nádobo vznešená pobožnosti,
Rosa mýstica,	Růže tajemná,
Turris Davídica,	Věže Davidova,
Turris ebúrnea,	Věže ze slonové kosti,
Domus áurea,	Dome zlatý,
Foederis arca,	Archo úmluvy,
Jánua coeli,	Brána nebeská,
Stella matutína,	Hvězdo jitřní,
Salus infirmórum,	Uzdravení nemocných,
Refúgium peccatórum,	Útočiště hříšníků,
Consolátrix afflictórum,	Potěšení zarmoucených,
Auxílium Christianórum,	Pomocnice křesťanů,
Regína Angelórum,	Královno Andělů,
Regína Patriarchárum,	Královno patriarchů,
Regína Prophetárum,	Královno proroků,
Regína Apostolórum,	Královno Apoštolů,
Regína Mártyrum,	Královno mučedníků,
Regína Confessórum,	Královno vyznavačů,
Regína Vírginum,	Královno panen,
Regína Sanctórum ómnium,	Královno všech Svatých,
Regína sine labe origináli concépta,	Královno bez poskvrny hříchu prvotního počatá,
Regína sacratíssimi Rosárii,	Královno posvátného Růžence,
Regína Pacis,	Královno míru,
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.	Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

V. Ora pro nobis, sancta
Dei Génitrix.

R. Ut digni efficiámur pro-
missionibus Christi.

O r é m u s :

Concéde nos fámulos,
tuos, quaesumus, Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitáte gaudére :
et gloriósa beátae Maríae
semper Vírginis interces-
sióne, a praesénti liberári
tristítia, et etérna pérfrui
laetítia. Per Christum Dó-
minum nostrum. Amen.

V. Oroduj za nás, svatá
Boží Rodičko.

R. Abychom hodni učiněni
byli zaslíbení Kristových.

M o d l e m e s e :

Popřej nám služební-
kům svým, prosíme, Pane
Bože, abychom se těšili
ze stálého zdraví duše a
těla a na slavnou přimlu-
vu blahoslavené Marie,
vždy Panny, od zármutku
nynějšího života vysvobo-
zení byli a věčné požívali
radosti. Skrze Krista Pána
našeho. Amen.

Litanie k svatému Josefu

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de coelis, Deus, mi-
serére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spiritus Sancte, Deus, mi-
serére nobis.

Sancta Trinitas, unus De-
us, miserére nobis.

Sancta Maríá, ora pro
nobis.

Sancte Joseph,
Proles David ínclitya,
Lumen Patriarchárum,
Del Genitrícis sponse,
Custos pudíce Vírginis,
Fílii Dei nutritie,
Christi defénsor sédule,

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smi-
luj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa, Bo-
že, smiluj se nad námi.

Duchu Svatý, Bože, smi-
luj se nad námi.

Svatá Trojice, jeden Bože,
smiluj se nad námi.

Svatá Maríá, oroduj za
nás.

Svatý Josefe,
Slavný potomku Davidův,
Světlo patriarchů,
Ženichu Rodičky Boží,
Cudný strážce Panny,
Pěstoune Syna Božího,
Bedlivý ochránce Kristův,

Almae Familiae praeses, ora pro nobis.	Hlavo svaté Rodiny, oro- duj za nás.
Joseph iustissime, Joseph castissime, Joseph prudentissime, Joseph fortissime, Joseph obedientissime, Joseph fidelissime, Spéculum patientiae, Amátor paupertatis, Exemplar opificum, Domesticae vitae decus, Custos virginum, Familiarum cólumen, Solátium miserorum, Spes aegrotantium, Patróné morientium, Terror daemonum, Protéctor sanctae Ecclé- siae,	Josefe nejspravedlivější, Josefe nejčistotnější, Josefe nejmoudřejší, Josefe nejstatečnější, Josefe nejposlušnější, Josefe nejvěrnější, Zrcadlo trpělivosti, Milovníče chudoby, Vzore dělníků, Ozdobo života domácího, Ochránce panen, Oporo rodin, Útěcho ubohých, Naděje nemocných, Patrone umírajících, Postrachu zlých duchů, Záštito Církve svaté.
Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, parce no- bis, Dómine.	Beránku Boží, který sni- máš hříchy světa, od- pusť nám, Pane.
Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, exáudi nos, Dómine.	Beránku Boží, který sni- máš hříchy světa, vy- slyš nás, Pane.
Agnus Dei, qui tollis pec- cáta mundi, miserere nobis.	Beránku Boží, který sni- máš hříchy světa, smi- luj se nad námi.
V. Constituit eum dómi- num domus suae.	V. Ustanovil ho pánem domu svého.
R. Et principem omnis possessiónis suae.	R. A Správcem všeho statku svého.

O r é m u s :

Deus, qui ineffábili pro-
vidéntia beátum Joseph
sanctíssimae Genitrícis
tuae sponsum eligere di-
gnátus es: praesta, quae-
sumus; ut, quem protectó-
rem venerámur in terris,

M o d l e m e s e :

Bože, který jsi nevy-
slovnou prozřetelnosti
svatého Josefa za snou-
bence nejsvětější Rodičky
své vyvoliti ráčil, dej, pro-
síme, abychom toho, jež
uctíváme jako ochránce

intercessórem habére me- na zemi, zasloužili si míti
reámur in coelis: Qui vi- přímlyvcem v nebi. Jenž
vis et regnas in saecula žiješ a kraluješ na věky
saeculórum. Amen. věkův. Amen.

O SV. ZPOVĚDI

Svátost Pokání jest nesmírným dobrodiním Božím. Hříšník zjednává odpuštění hříchů, kterých se po křtu sv. dopustil, a smiřuje jej opět s Bohem. Nevědomí získávají v ní vědomosti potřebné k správnému a dokonalému životu, lehkomyšní a nedbalí jsou pobízeni k větší horlivosti, úzkostliví uklidňováni, zpupní varováni, zarmoucení potěšeni, rozdvojení smiřováni, škody odčiňovány. Všecko, čeho jest k dokonalému a bohumilému životu potřebí, získáváme při dobré sv. zpovědi.

Platně sv. zpověď koná, kdo na sebe žaluje a nezamlčí vědomě žádného těžkého hříchu. Zpověď, při které se schválně nebo z velké nedbalosti nevyjeví některý těžký hřích, je svatokrádežná a hříšník svolává na sebe ještě nové těžké tresty Boží.

Smrtelného čili těžkého hříchu se dopouští ten, kdo v nějaké důležité věci dobrovolně přestupuje příkázání Boží nebo církevní, ačkoliv měl při činu vědomí, že je takový skutek Bohem přísně zakázán.

Těžce hříšným může býti nejenom skutek, ale i myšlenka, při níž se někdo dobrovolně zdržuje a zlou žádost vzbuzuje. To jest si pamatovati zvláště při hříších proti Čistotě. Těžce hřeší také ten, kdo nekoná některou svou povinnost, ke které je těžce zavázán (na př. kdo bez důležité příčiny zanedbává v neděli nebo zasvěcený svátek mši sv., když rodičové nevěnují potřebné péče svým dítkám).

U těžkých hříchů je nutno udati vždycky také počet nebo okolnost, která jeden druh hříchů mění v jiný (na př. krádež na posvátném místě je svatokrádeží, hřích proti čistotě s osobou příbuznou je krvesmilstvem, s osobou vdanou nebo ženatou cizoložstvím).

Lehkých hříchů není třeba ve zpovědi udávati, ale jest to neobyčejně užitečno a hříšník snadným způsobem získává odpuštění hříchů i trestů. Je-li někdo

v pochybách, je-li jeho hřích těžký nebo lehký, musí jej udati ve sv. zpovědi.

Snaž se, aby tvoje sv. zpověď byla upřímná, neboť před Bohem není nic skrytého. Pečlivě se na ni připrav, bez zbytečné však úzkostlivosti.

Zpytování svědomí

Vzývej Ducha Svatého, aby osvítil mysl tvou a tys mohl poznati, čím jsi urazil Boha, který s takovou láskou o tebe pečuje a s takovou shovívavostí čeká, až se k němu vrátíš. Potom uvaž následující a podobné otázky a upřímně si na ně odpověz.

Desatero Božích přikázání

První přikázání. Modlil jsem se ráno, v poledne a večer? Zanedbal jsem dlouhou dobu modlitbu? Byl jsem při modlitbách dobrovolně roztržitý? Pochyboval jsem dobrovolně o pravdách katolické víry? Mluvil jsem proti víře? Poslouchal rád takové řeči? Četl jsem nevěrecké noviny a knihy? Dával je čísti jiným? Navštěvoval jsem nevěrecké schůze? Styděl jsem se za svou víru? Byl jsem pověřčivý? Zoufal jsem v milosrdenství Boží? Opatřil jsem na ně spoléhal a hřešil? Reptal jsem proti Bohu a jeho prozřetelnosti? Byl jsem v neštěstí a protivnosti malomyslný a netrpělivý?

Druhé přikázání. Vyslovoval jsem lehkomyšlně jméno Boží? Jeho svatých? Klel jsem? Posmíval jsem se svatým věcem? Přísahal jsem bez potřeby? Křivě? Slibu jsem nesplnil?

Třetí přikázání. Konal jsem v neděli a zasvěcené dny bez potřeby služebné práce? Zameškal jsem vlastní vinou v těch dnech mši sv.? Přišel jsem pozdě na mši sv.? Předčasně jsem odešel? Byl jsem při mši sv. dobrovolně roztržitý a nepozorný? Dal jsem v kostele pohoršení?

Čtvrté přikázání. Byl jsem neuctivý k rodičům, učitelům, představeným? Byl jsem k nim vzdorovitý, nelaskavý, hrubý, umíněný? Neposlouchal jsem je v tom, v čem mi mohou poroučeti? Bil jsem

je? Přál jsem jim smrti? Byl jsem vůči duchovní nebo světské vrchnosti vzdorovitý? Nesnášel jsem se se sourozenci? Hádal jsem se s nimi? Hněval? Sváděl je ke zlému? — Staral jsem se o výchovu svých dětí (podřízených)? Trpěl jsem jim něco zlého (špatnou společnost, nedovolenou známost, zlou příležitost)?

Páté přikázání. Uškodil jsem někomu na těle? na zdraví? Bitím, poraněním? Rval jsem se? Hádal jsem se? Popouzel jsem k zlosti, hněvu a nenávisti vůči jiným? Byl jsem pomstychtivý? Žil jsem v nepřátelství? Přál jsem jinému zlé? Uškodil jsem někomu na duši? Pohoršil jsem jiné? Dal jsem špatný příklad? Sváděl k hříchu radou, svolením, chválením zlého, podněcováním? Scházel jsem se se špatnými lidmi?

Šesté a deváté přikázání. Myslil jsem se zalíbením na necudné věci? Vyvolával jsem dobrovolně nečisté pocity? Žádal jsem si něco nemravného viděti, slyšeti, konati? Mluvil, poslouchal, zpíval, četl, díval jsem se se zalíbením na necudné věci (biograf, divadlo)? Dotýkal jsem se neslušně sám sebe? Jiných? Činil jsem něco nemravného sám? S jinými? Dopustil jsem, aby jiní se ke mně nemravně chovali? Měl jsem hříšné styky a známosti? Dopustil jsem se nemravných zvráceností (perversity)? Zhřešil jsem proti povinnosti manželské?

Sedmé a desáté přikázání. Kradl jsem? Poškodil jsem cizí majetek? Podváděl jsem? Užíval špatných měr a vah? Dodával jsem špatné zboží? Nepracoval jsem poctivě? Žádal jsem přemrštěné ceny? Zpronevěřil jsem co? Nahradil jsem škodu? Utrácel jsem lehkovážně svůj majetek?

Osmé přikázání. Lhal jsem? Uškodil jsem někomu svou lží? Přetvařoval jsem se? Nadával jsem jiným? Utrhal jsem na cti? Zjevoval jsem bez nutné příčiny chyby druhých? Pomlouval jsem je? Podezříval? Odsuzoval?

Pátero přikázání církevních. Postil jsem se v ustanovené dny? Přijal jsem o Velikonocích platně sv. Svátosti? Zúčastnil jsem se v nedovolený čas zakázaných zábav (tanců)?

Sedm hlavních hříchů. Byl jsem pyšný? Ješitný? Marnivý? Opovrhoval jsem jinými? Upoutával jsem své srdce hříšným způsobem k vezdejším statkům? Dával jsem almužnu? Byl jsem nepřející? Závistlivý? Škodolibý? Opíjel jsem se? Byl jsem lenivý v učení, práci, modlitbě?

Stavovské povinnosti. Jak jsem plnil své povinnosti jako svobodný, ženatý (vdaná), vdovec (vdova), představený, chleboďárce, zaměstnanec?

Který je můj obyčejný hřích?

Vzbuzení lítosti a dobrého předsevzetí

Nejdůležitější částkou Svátosti pokání je lítost. Bez ní nejsou hříšníkovi odpuštěny jeho hříchy, i kdyby kněz nad ním vyslovil rozhřešení. Pros tedy Pána Boha, aby obměkčil tvé srdce. Mysli na ohyždnost hříchu, kterým se špatně odvděčuješ Bohu, který tě stvořil, vykoupil a posvěcuje; na tresty v Pekle, které pro své hříchy zaslouhuješ, a na krásu Nebe, jež jimi ztrácíš. Máš-li jenom lehké hříchy na svědomí, mysli na muka duše v Očistci.

Umiň si, že všecko napraviš, škody nahradíš, příležitostem ke hříchu se vyhneš, hříšné známosti přerušíš, že se budeš ovládat, užívat prostředků k nápravě, vykonáš uložené pokání.

Z p o v ě ě

U zpovědnice buď soustředěný a pokorně si veď. Trpělivě čekej, až na tebe dojde řada. Nechoď tak blízko, abys slyšel zpověď druhých. Zasluchneš-li však náhodou něco, jsi pod hříchem zavázán s nikým o slyšeném nemluvit.

Ve zpovědnici poklekní, poznamenej se křížem a když obdržíš požehnání, řekni: „Zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu a vám, Otče duchovní, že jsem od své poslední zpovědi, která se stala... (na př. před měsícem, rokem), těchto hříchů se dopustil.“

Hříchy svoje říkej pomalu, zřetelně, ale ne nahlas. Buď upřímný, pokorný, neužívej neslušných slov. Ne-

mluv zbytečné věci o chybách druhých, nýbrž myslí stále na to, že se máš zodpovídati za své vlastní svědomí. Máš-li něco těžkého nebo zahanbujícího na srdci, řekni to nejprve.

Ukonči své vyznání těmito slovy: „Těchto a všech svých nevědomých hříchů srdečně lituji a polepšení slibuji. Žádám vás, ctihodný Otče, za spasitelné pokání a kněžské rozhřešení.“

Kněz má povinnost položit ti otázky, je-li toho k úplnosti zpovědi třeba; odpovídej mu ochotně a pravdivě. Jeho napomenutí přijímej rád a s důvěrou. Rozhřešení přijmi v pokorné zbožnosti; jest to nejdůležitější okamžik ve svátosti Pokání.

Po sv. zpovědi poděkuj Bohu vroucně za obdržené odpuštění a vykoněj pokud možno hned uložené pokání. Vzyvej Pannu Marii a všechny svaté za jejich ochranu.

Před sv. Přijímáním

Vzbuzení Víry

Věřím v tebe, pravý, ve třech osobách jediný Bože. Otče, Synu a Duše Svatý, jenž jsi všechno stvořil, všechno zachovááš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé tresceš. Věřím, že Syn Boží se vtělil, aby nás vykoupil, a že Duch Svatý svou milostí nás posvěcuje. Věřím, že duše naše nesmrtelná, milost pak Boží nám ke spáse nevyhnutelně potřebná jest. Věřím a vyznávám všechno, čemu Ježíš Kristus učil, co svatí Apoštolé kázali a čemu svatá římsko-katolická Církev věřiti velí. Tomu všemu věřím, protože jsi, Bože, věčná a neskonalá pravda a moudrost, kteréž nelze, aby oklamala, aniž lze, aby byla oklamána. Bože, rozmnož víru mou!

Vzbuzení Naděje

Doufám, Bože, a důvěřuji se pevně, že mi pro zásluhy Ježíše Krista ráčíš dáti spásu věčnou, kterou jsi přislíbil všem, kdož tvá přikázání zachovávají. Proto doufám od tebe, že mi odpustíš hříchy mé i dáš všechny potřebné milosti, abych si zasloužil

věčnou blaženost. Toto všechno doufám od tebe, poněvadž jsi všemohoucí, nejvyšší dobrotivý, milosrdný a věrný a proto splnit můžeš a chceš, co jsi přislíbil. V této naději chci žítí a umřítí. Bože, posilni naději mou!

Vzbuzení Lásky

Bože a Pane můj! Miluji tě z celého srdce svého a ze vsí síly své, protože jsi tak neskonale slavný, dobrý a dokonalý. Ty, věčný Otče, stvořil jsi všechno i také mne. Ty, Pane Ježíši, jsi mne na kříži vykoupil, ty, Duše Svatý, mne posvěcuješ. Zdaž je možná láska větší, než jest láska tvá! Trojjediný Bože, dej mi, bych tě nade všechno miloval, poněvadž ty jsi mne od věčnosti miloval a nade všechno lásky hoden jsi. A miluji-li tebe, kterak bych mohl nemilovati toho, jehož milovati mi kážeš? Jest to bližní můj. Každého člověka, přítele i nepřítel chci milovati jako sebe samého pro tebe a v tobě, ukřižovaný Ježíši můj! V této svaté lásce k tobě a bližnímu dej mi žítí a umřítí, i všechno raději trpětí, než jediným hříchem zarmoutiti tvé srdce láskou planoucí. Bože, rozněcuj ve mně tuto lásku k tobě vždy víc a více i dej, abych v této lásce s tebou spojen setrval na věky. Amen.

Vzbuzení dokonalé lítosti

Bože můj, jelikož jsi svrchovaně dokonalý, neskonale dobrý, proto tě miluji nade všechno; a poněvadž tě miluji, proto lituji srdečně všech svých hříchů a mám je v největší nelibosti, neboť jsem jimi tebe, neskonalou Dobrotu, urazil a rozhněval. Opušť mi; s pomocí tvé milosti již nikdy tebe, Bože lásky nejhodnější, hříchem nechci rozhněvati.

Po sv. Přijímání

Ježíši, již jsi ke mně přišel, již jsi v mém srdci. Pozdravuji tě, milý Spasiteli! Klaním se ti, objímám tě, vinu tě k svému srdci. Děkuji ti, že jsi ráčil do mého ubohého srdce zavítati. Maria, můj svatý Anděle Strážný, moji svatí patronové, vzdávejte díky Pánu Ježíši za mne!

Dobrý Ježíši, tys se mi zcela daroval, také já se ti zcela daruji, a proto chci od této chvíle tvým, zcela tvým býti. Chci, aby moje duše zcela tobě náležela, by mé tělo, všechny mé mohutnosti, mé smysly jen tobě sloužily a jen tobě líbiti se snažily. Tobě, Ježíši, zasvěcuji všechny své myšlenky, svá přání, své náklonnosti, své řeči, své skutky, svůj celý život. Dosti dlouho jsem tě urážel, tohoto dne a ostatních dní svého života chci zcela k tomu použití, bych tě miloval. Čiň se mnou a se vším, co mého jest, jak se ti líbí.

Blahoslavená Rodičko Boží, ty jsi nám Spasitele s nebe přivolala; tvým prostřednictvím dostalo se i mně té nevýslovné milosti, že týž Spasitel do srdce mého sestoupil. Proto sjednocuji se s pocity, jimiž oplývala duše tvá, když jsi Boha ve svém lůně chovala, a v nadšeném chvalozpěvu, jenž tehdy vytryskl ze srdce tvého, volám:

„Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédl na ponížení služebnice své, neboť aj, od této chvíle blahoslaviti mě budou všechna pokolení. Neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný; a svaté jest jméno jeho a milosrdenství jeho trvá od pokolení do pokolení, těm, kteří se ho bojí. On učinil mocné věci ramenem svým. Rozptýlil pyšné smýšlením srdce jejich, sesadil mocné s trůnu a povýšil nízké. Lačné naplnil dobrými věcmi, a bohaté propustil prázdné. Ujal se Israele, služebníka svého, pamětliv svého milosrdenství, jakož byl mluvil k otcům našim, s hledem k Abrahamovi a potomstvu jeho na věky.“

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věků. Amen.

Duše Kristova, posvěť mne,
Tělo Kristovo, uzdrav mne,
Krevi Kristova, napoj mne!
Vodo z boku Kristova, obmyj mne,
Umučení Kristovo, síliž mne!
O dobrý Ježíši, vyslyš mne!
Ve své rány ukryj mne,
odloučit nedej od sebe,

úkladu zlého uchraň mě!
 V hodině smrti navštiv mne,
 přijít k sobě přikaz mně,
 na nebi věčně ať chválím tě
 na věky věků! Amen.

Modlitba sv. Růžence

Růženec je modlitba, kterou se zvláště uctívá Panna Maria. Tato modlitba je zároveň rozjímáním o vtělení, utrpení a oslavení Ježíše Krista. V nynějším uspořádání pochází od svatého Dominika, zakladatele řádu kazatelského; její počátky sahají však až do V. století.

Růženec se nazývá také marianským žaltářem, neboť jako tento se skládá ze 150 žalmů Davidových, tak celý růženec pozůstává ze 150 pozdravení andělských (Zdrávasů). Dělí se na 15 oddílů (desátek) po 10 Zdrávasech. Každý desátek počíná chválou na Nejsv. Trojici (Sláva Otci i Synu . . .) a Otčenášem. Při jednotlivých desátcích rozjímá se některé tajemství ze života Páně a Panny Marie. Podle těchto tajemství rozeznává se trojí Růženec: radostný, bolestný a slavný. Každá tato část Růžence počíná úvodní modlitbou: apoštolským Vyznáním víry, Otčenášem a trojím Zdrávasem.

Modlitba Růžence je výbornou modlitbou pro všechny stavy, neboť uspokojí i člověka prostého i vzdělance. Ten, kdo miluje Matku Boží, opakuje rád slova andělského pozdravení, neboť mu jsou drahá. Nábožná modlitba Růžence přináší ctitelům Panny Marie zvláštní milosti, umlčuje Peklo, znemožňuje hříchy, posiluje ctnosti, odvádí srdce od tohoto světa, rozmnožuje touhu po Nebi a vymáhá odpuštění a milosrdenství od Boha.

Růženec je obdařen Církví přehojnými odpustky.

Ú v o d

Věřím v Boha. Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Který v nás Víru rozmnož.
2. Který v nás Naději posilniž.
3. Který v nás Lásku rozniťiž.

Tajemství Růžence radostného

1. Kterého jsi, Panno, z Ducha Svatého počala.
2. S kterým jsi, Panno, sv. Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.
4. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi, Panno, v chrámě našla.

Tajemství Růžence bolestného

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který pro nás bičován byl.
3. Který pro nás trním korunován byl.

4. Který pro nás těžký kříž nesl.
5. Který pro nás ukřižován byl.

Tajemství Růžence slavného

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na Nebe vstoupil.
3. Který Ducha Svatého seslal.
4. Který tě, Panno, na Nebe vzal.
5. Který tě, Panno, na Nebi korunoval.

Anděl Páně

- V. Anděl Páně zvěstoval Marii.
 R. A počala z Ducha Svatého.
 Zdrávas Maria . . .
- V. I řekla Maria: Aj, já dívka Páně.
 R. Staniž mi se podle slova tvého.
 Zdrávas Maria . . .
- V. A Slovo tělem stalo se.
 R. A přebývalo mezi námi.
 Zdrávas Maria . . .
- V. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.
 R. Abychom hodni učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se:

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž k slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista Pána našeho. R. Amen.

V době velik. říká se místo Anděl Páně násl. modlitba:
 Královno Nebes, vesel se, aleluja,
 Neboť ten, jehož jsi zasloužila nositi, aleluja,
 Povstal, jak byl řekl. aleluja,
 Pros za nás Boha, aleluja.

- V. Raduj a vesel se, Panno Maria, aleluja.
 R. Neboť Pán vstal vpravdě, aleluja.

Modleme se:

Bože, jenž jsi zmrtvýchvstáním Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, svět obveseliti ráčil, uděl, prosíme, abychom skrze jeho Rodičku Pannu Marii dosáhli radosti života věčného. Skrze téhož Krista, Pána našeho. R. Amen.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ

Zkratky: Ap = Apoštol, Ev. = Evangelista, M. = mučedník nebo mučednice, Mm. = několik mučedníků, Pp. = papež, Ppp. = papežové, B. = biskup, V. = vyznavač, C. u. = církevní učitel, O. = opat, P. = panna, Vd. = vdova.

L E D E N

1. Nový rok — Obřezání Páně. V neděli mezi Obřezáním Páně a Zjevením Páně nebo 2. ledna: Slavnost nejsv. Jména Ježíš.
2. Oktáva sv. Štěpána.
3. Oktáva sv. Ap. Jana.
4. Oktáva Nemluvňátek
5. Vigilie Zjevení Páně. Sv. Telesfora, Pp. a M.
6. Zjevení Páně. — Sv. Tří Králů.
11. Sv. Hygina, Pp. a M.
13. Oktáva Zjevení Páně.
14. Sv. Hilaria, B., V. a C. u. Sv. Felixe, kněze a M.
15. Sv. Pavla, poustevníka, V. Sv. Maura, O.
16. Sv. Marcela I., Pp. a M.
17. Sv. Antonína, O.
18. Nastolení sv. Petra v Římě. Sv. Prisky, P. a M.
19. Sv. Maria a spol. Mm. Sv. Klementa, krále, M.
20. Sv. Fabiana, Pp. a Šebestiana, Mm.
21. Sv. Anežky, P. a M.
22. Sv. Vincence a Anastazia, Mm.
23. Zasnoubení blah. Panny Marie. Sv. Rajmunda z Peñaforte, V. Sv. Emerenciany, P. a M.
24. Sv. Timothea, B. a M.
25. Obrácení sv. Pavla Apoštola.
26. Sv. Polykarpa, B. a M.
27. Sv. Jana Zlatoustého, B., V. a C. u
28. Sv. Anežky, P. a M. (podruhé).
29. Sv. Františka Sal., B. V. a C. u.
30. Sv. Martiny, P. a M.
31. Sv. Petra z Nolasky, V.

Ú N O R

1. Sv. Ignáce, B. a M.
2. Očišťování bl. Panny Marie (Hromnic).
3. Sv. Blažeje, B. a M.
4. Sv. Ondřeje Kor., B. a V.
5. Sv. Agathy (Háty), P. a M.
6. Sv. Tita, B. a V. Sv. Doroty, P. a M.
7. Sv. Romualda, O.
8. Sv. Jana z Máty, V.
9. Sv. Cyrilla z Alex., B. a C. u. Sv. Apolonie, P. a M.
10. Sv. Skolastiky, P.
11. Slavnost prvního zjev. P. Marie v Lurdech.
12. Bl. sedmi zakladatelů Řádu Servitů, V.
13. Sv. 40 mučed. japonských.
14. Sv. Valentína, kněze a M.
15. Sv. Faustina a Jovity, Mm.
18. Sv. Simeona, B. a M.
22. Nastolení sv. Petra, Apoštola, v Antiochii.
23. Sv. Petra Damianského, B., V. a C. u. Vigilie sv. Matěje.
24. Sv. Matěje, Apoštola.
26. Sv. Markety Kor., kajčnice.

B Ř E Z E N

2. Bl. Anežky České, P.
3. Sv. Kunhuty, císař., P.
4. Sv. Kazimíra, V.
4. Sv. Lucia I., Pp. a M. Přenesení ostatků sv. Václava.

6. Sv. Perpetuy a Fellicity, Mm.	18. Bl. Jana Sarkandra, M.
7. Sv. Tomáše Akvinsk., V. a C. u.	19. Sv. Josefa, Ženicha Bl. P. Marie, V.
8. Sv. Jana z Boha, V.	21. Sv. Benedikta, O.
9. Sv. Františky Řím., Vd.	24. Sv. Gabriela, Archan.
12. Sv. Řehoře I. Velkého, Pp., V. a C. u.	25. Zvěstování P. Marie.
15. Sv. Longina, M.	26. Sv. Haštala, M.
Sv. Klementa Marie Hofbauera-Dvořáka, V.	27. Sv. Jana Damaš., V. a C. u.
17. Sv. Patricia, B. a V.	28. Sv. Jana Kapistrána, V.
18. Sv. Cyrilla Jerusal., B., V. a C. u.	V pátek po Smrtné neděli:
Sedmiboletné Panny Marie.

D U B E N

2. Sv. Františka z Pauly, V.	23. Sv. Vojtěcha, B. a M.
3. Sv. Marie Egypt., kajíc.	24. Sv. Jiří, M.
4. Sv. Isidora, B., V., C. u.	25. Sv. Marka, Evangel.
5. Sv. Vincence Fer., V.	26. Sv. Kleta a Marcelina I., Pp. a Mm.
11. Sv. Lva I. Velkého, Pp., V. a C. u.	27. Sv. Fidelisa ze Sigm., M.
13. Sv. Hermenegilda, krále a M.	28. Sv. Pavla od Kříže, V. Sv. Vitalise, M.
14. Sv. Justina, M.	29. Sv. Petra, M.
Sv. Tiburcia, Valeriana a Maxima, Mm.	30. Sv. Kateřiny Slenské, P.
17. Sv. Aniceta, Pp. a M.	Třetí středu po Velikonocích:
Ochrany sv. Josefa.
21. Sv. Anselma, B., V. a C. u.	Čtvrtou středu po Velikonocích:
Oktáva Ochrany sv. Josefa.
22. Sv. Sotera I. a Kaja I., Pp. a Mm.	

K V Ě T E N

1. Sv. Filipa a Jakuba, Ap.	17. Sv. Paškala Bayl., V.
2. Sv. Atanáše, B., V. a C. u.	18. Sv. Venancia, M.
Sv. Zikmunda, krále a M.	19. Sv. Petra Celest., Pp. a V. Sv. Pudenciany, P.
3. Nalezení sv. Kříže.	20. Sv. Bernardína Sien., V.
Sv. Alexandra a sp.	24. Bl. Panny Marie pod názvem: Pomocnice křesťanů.
Sv. Gotharda, B. a V.	25. Sv. Řehoře VII., Pp. a V. Sv. Urbana I., Pp. a M.
4. Sv. Moniky, Vd.	26. Sv. Filipa z Neri, V. Sv. Eleutheria, Pp. a M.
5. Sv. Pia V., Pp. a V.	27. Sv. Bedy Ctihodného, M. a C. u. Sv. Jana I., Pp. a M.
6. Sv. Jana, Evangelisty, před Lat. branou.	28. Sv. Augustina, B. a V.
7. Sv. Stanislava, B. a M.	29. Sv. Maří Magdaleny z Pazzi, P.
8. Zjevení sv. Michala, Archanděla.	30. Sv. Felixe I., Pp. a M.
9. Sv. Řehoře Naz., B., V. a C. u.	31. Sv. Anděly z Merici, P. Sv. Petronilly, P.
10. Sv. Antonína, B. a V. Sv. Gordiana a Epimacha, Mm.	Třetí pátek po Sv. Duchu:
Nejsv. Srdce Páně.
12. Sv. Nerea a sp., Mm.	
14. Sv. Bonifáce, M.	
15. Sv. Jana Křtit. de la Salle, V.	
16. Sv. Ubalda, B. a V. Sv. Jana Nepom., M. a patr. Českého.	

Č E R V E N

2. Sv. Marcellina, Petra a Eras-
ma, Mm.	18. Sv. Efrema Syrského, Jáhna,
V. a C. u.
4. Sv. Františka Caraciolo, V.	Sv. Marka a Marceliana, Mm.
5. Sv. Bonifáce, B. a M.	19. Sv. Juliany Falc., P.
6. Sv. Norberta, B. a V.	Sv. Gervase a Protase, Mm.
9. Sv. Prima a Feliciana, Mm.	20. Sv. Silveria, Pp. a M.
10. Sv. Markety, královny, Vd.	21. Sv. Aloisia z Gonzagy, V.
11. Sv. Barnabáše, Apošt.	22. Sv. Paulína, B. a V.
12. Sv. Jana z Fac., V.	23. Vigilie Narození sv. Jana
Křtitele.
Sv. Basilída a spol., Mm.	24. Narození sv. Jana Křtitele.
13. Sv. Antonína Paduánského,
V.	25. Sv. Viléma, O.
14. Sv. Basila Velkého, B., V.
a C. u.	26. Sv. Jana a Pavla, Mm.
15. Sv. Víta, Modesta a Kres-
cencie, Mm.	28. Sv. Ireneá, B. a M.
16. Sv. Běnonna, B. a V.	Vigilie sv. Petra a Pavla.
	29. Sv. Petra a Pavla, Ap.
	30. Památka sv. Pavla, Apošt.

Č E R V E N E C

1. Slavnost nejdr. Krve Pána
našeho Ježíše Krista.	17. Sv. Alexia, V.
2. Navštívení P. Marie.	18. Sv. Kamilla z Lellis, V.
Sv. Processa a Martiniana,
Mm.	Sv. Symforosy a synů, Mm.
3. Sv. Lva II., Pp. a V.	19. Sv. Vincence z Pauly, V.
4. Sv. Prokopa, O., patrona
Čes.	20. Sv. Jeronyma Emiliana, V.
5. Sv. Cyrila a Metoděje, B.
a V., patr. Čes.	21. Sv. Praxedy, P.
6. Oktáva sv. Apoštolů Petra
a Pavla.	22. Sv. Maří Magdaleny, kajč-
nice.
8. Sv. Ažběty, královny, Vd.	23. Sv. Apolináře, B. a M.
9. Sv. Killiana a sp., Mm.	Sv. Liboria, B. a V.
10. Sv. sedmi Bratří a sv. Ru-
fíny a Sekundy, Mm.	24. Vigilie sv. Ap. Jakuba.
Sv. Kristiny, P. a M.
11. Sv. Pia I., Pp. a M.	25. Sv. Jakuba Staršího, Ap.
12. Sv. Jana Kvaib., O.	Sv. Křištofa, M.
Sv. Nabora a spol., Mm.	26. Sv. Anny, matky blah. P.
Marie.
13. Sv. Anakleta, Pp. a M.	27. Sv. Pantaleona, M.
Sv. Markety, P. a M.	28. Sv. Nazaria, Celsa a Vik-
tora I., Pp., Mm. a In-
nocence I., Pp. a V.
14. Sv. Bonaventury, B., V. a
C. u.	29. Sv. Marty, P.
15. Sv. Jindřicha, císaře, V.	Sv. Felixe II., Pp., a spol.,
Mm.
16. Památka blah. Panny Marie
Karmelské.	30. Sv. Abdona a Sennena, Mm.
	31. Sv. Ignáce z Loyoly, V.

S R P E N

1. Sv. Petra v okovech.	4. Sv. Dominika, V.
2. Sv. Alfonsa M. z Liguori,
B., V. a C. u.	5. Bl. P. Marie Sněžné.
Sv. Štěpána I., Pp. a M.	6. Proměnění Pána našeho Je-
žíše Krista.
3. Nalezení ostatků sv. Ště-
pána, Prvomuč.	Sv. Xysta II., Pp. a spol.,
Mm.

7. Sv. Kajetana, V.
Sv. Donata, B. a M.	21. Sv. Johanny Františky de
Chantal, Vd.
8. Sv. Cyriaka, Larga a Sma-
ragda, Mm.	22. Oktáva Nanebevzetí bl. P.
Marie.
9. Vigilie sv. Vavřince.
Sv. Romana, M.	Sv. Timothea a sp., Mm.
10. Sv. Vavřince, M.	23. Sv. Filipa Benicia, V.
Vigilie sv. Bartoloměje,
Apoštola.
11. Sv. Filomeny, P. a M.
Sv. Tiburcia a Susany, Mm.	24. Sv. Bartoloměje, Apoštola.
12. Sv. Kláry, P.	25. Přenesení ostatků sv. Voj-
těcha, Gaudencia a 5 bra-
trů, Mm.
13. Sv. Hyppolita a Kassiana,
Mm.	26. Sv. Ludvíka, krále.
Sv. Zefirina, Pp. a M.
14. Vigilie Nanebevzetí Panny
Marie.
Sv. Eusebia, V.	27. Sv. Josefa Kalas., V.
Sv. Rufa, B. a M.
15. Nanebevzetí P. Marie.	28. Sv. Augustina. B., V. a C. u.
Sv. Hermeta, M.
16. Sv. Joachyma, otce nejbl.
P. Marie.
Sv. Hyacinta, V.
Sv. Rocha, V.	29. Stětí sv. Jana Křtitele.
Sv. Sabiny, M.
17. Oktáva sv. Vavřince.	30. Sv. Rosy z Limy, P.
Sv. Felixe a Adaukta, Mm.
18. Sv. Agapita, M.	31. Sv. Raymunda Nonnata, V.
19. Sv. Ludvíka Tol., B. a V.	
20. Sv. Bernarda, O., V. a C. u.	

Z Á Ř Í

1. Sv. Jiljí, O.
Sv. 12 bratrů, Mm.	19. Sv. Januaria, B. a spol.,
Mm.
2. Sv. Štěpána, krále, V.	20. Sv. Eustacha a spol., Mm.
Vigilie sv. Matouše.
4. Sv. Rosalie, P.	21. Sv. Matouše, Apoštola a
Evangelisty.
5. Sv. Viktorina, B. a M.	22. Sv. Mauricia a spol., Mm.
6. Sv. Vavřince Justiniana, B.
a V.	23. Sv. Lina I., Pp. a M.
Sv. Tekly, P. a M.
8. Narození bl. P. Marie.
Sv. Adriana, M.	24. Bl. Panny Marie a pod ná-
zvem: Odpřaty za vysvo-
bození zajatých (de Mer-
cede).
9. Sv. Gorgonia, M.	25. Sv. Tomáše z Villanovy, B.
a V.
10. Sv. Mikuláše Tolent., V.	26. Sv. Cypriana a Justiny, Mm.
11. Sv. Prota a Hyacinta, Mm.	27. Sv. Kosmy a Damiana, pa-
tronů Českých.
12. Jména bl. P. Marie.	28. Sv. Václava, vévody a M.,
patr. Českého.
14. Povýšení sv. Kříže.
Sv. Materna, B. a V.	29. Posvěcení kostela sv. Mi-
chala Archan.
15. Oktáva Naroz. Panny Marie.
Sedmibolestné Panny Marie.
Sv. Nikomeda, M.	30. Sv. Jeronyma, kněze, V. a
C. u.
16. Sv. Lidmily, Vd. a M., pa-
tronky České.
Sv. Kornelia, Pp. a Cy-
priana, B., Mm.
Sv. Eufemie a spol., Mm.	
17. Jizev sv. Františka Ass.	
18. Sv. Josefa Kup., V.	

Ř Í J E N

1. Sv. Remigia, B. a V.	5. Sv. Placida a sp., Mm.
Oktáva sv. Václava.
2. Sv. Andělů Strážných.	6. Sv. Brunona, V.
4. Sv. Františka z Assisi, V.	

7. Slavnost Sv. Růžence.
Sv. Marka I. Pp. a V.
Sv. Sergia a sp., Mm.	21. Sv. Hilariona, O.
Sv. Voršily a spol., P. a
Mm.
8. Sv. Brigity, Vd.	23. Nejsv. Vykupitele.
9. Sv. Diviše, B. a spol., Mm.	24. Sv. Rafaela, Archan.
10. Sv. Františka Borgiaše, V.
Sv. Gereona a spol., Mm.	25. Sv. Chrysanta a Darie, Mm.
Sv. Křišpina a Křišpiniana,
Mm.
13. Sv. Eduarda, krále, V.	26. Sv. Evarista I., Pp. a M.
14. Sv. Kallista I., Pp. a M.	27. Vigilie sv. Šimona a Judy.
15. Sv. Teresie, P.	28. Sv. Šimona a Judy, Apo-
štolů.
16. Sv. Havla, O.	31. Sv. Volfganga, B. a V. Vi-
gilie Všech Svatých.
17. Sv. Hedviky, Vd.	
18. Sv. Lukáše, Evangel.	
19. Sv. Petra z Alk., V.	
20. Sv. Jana Kensk., V.	

L I S T O P A D

1. Všech Svatých.	15. Sv. Leopolda, V.
2. Všech věrných Dušiček.	16. Sv. Otmara, O.
3. Z oktávu Všech Svatých.	17. Sv. Řehoře Divotorce, B.
a V.
4. Sv. Karla Borrom., B. a V.
Sv. Vitalise a spol., Mm.	18. Posvěcení basilik sv. Petra
Pavla, Ap.
6. Sv. Leonarda, V.	19. Sv. Alžběty, Vd.
8. Oktáva Všech Svatých.
Sv. čtyř Korunovaných, Mm.	Sv. Pontiana I., Pp. a M.
9. Posvěc. basiliky nejsv. Spa-
sitele (Salvator).
Sv. Theodora, M.	20. Sv. Felixe z Valois, V.
10. Sv. Ondřeje Av., O.
Přenesení sv. Lídmy, Vd.
a M., patronky České.
Sv. Trifona a sp., Mm.	21. Obětování nejbl. Panny Ma-
rie.
11. Sv. Martina, B. a V.
Sv. Menny, M.	22. Sv. Cecílie, P. a M.
12. Sv. Martina I., Pp. a M.
Sv. Benedikta, Matouše, Ja-
na, Isáka a Kristina, bratří
a Mm., patronů Čes.	23. Sv. Klementa I., Pp. a M.
Sv. Felicity, M.
13. Sv. Stanislava Kostky, V.	24. Sv. Jana od Kříže, V.
Sv. Chrysogona, M.
14. Sv. Josafata, B. a M.	25. Sv. Kateřiny, P. a M.
15. Sv. Gertrudy Velké, P.	26. Sv. Silvestra, O.
Sv. Petra Alex., B. a M.
	27. Sv. Didaka, V.
	29. Vigilie sv. Ondřeje, Apo-
štola.
Sv. Saturnina, M.
	30. Sv. Ondřeje, Apoštola.

P R O S I N E C

2. Sv. Bibliany, P. a M.	11. Sv. Damasa I., Pp. a V.
3. Sv. Františka Xav., V.	13. Sv. Lucie, P. a M.
Sv. Otilie, P.
4. Sv. Barbory, P. a M.	
5. Sv. Petra Chrysologa, B.,
V. a C. u.
Sv. Sabby, O.	15. Oktáva Neposkvrněného Po-
četí.
6. Sv. Mikuláše, B. a V.	16. Sv. Eusebia, B. a M.
7. Sv. Ambrože, B., V. C. u.
Vigilie Neposkvr. Početí.	18. Očekávání porodu nejblah.
Panny Marie.
8. Neposkvrněného Početí nej-
blahoslavnější P. Marie.	20. Vigilie sv. Tomáše, Apo-
štola.
10. Sv. Melchiada, Pp. a M.	21. Sv. Tomáše, Apoštola.

24. Vigilie Naroz. Páně (Štědrý den).	27. Sv. Jana, Apoštola a Evangelisty.
25. Narození Pána našeho Ježíše Krista.	28. Mláďátek.
26. Sv. Štěpána, Prvomučedníka.	29. Sv. Tomáše Kant., B. a M.
	31. Sv. Silvestra I., Pp., a V.

REJSTRÍK JMENNÝ A VĚCNÝ

	Strana		Strana
Abacha (19. ledna)	815	Apoštolů: preface	42
Abdona (30. července)	1077	Apulea (7. října)	1156
A cunctis (modlitba) 136,	107*	Asperges me	1
Adauka (30. srpna)	1122	Athanasia (2. května)	933
Advent: (úvod)	44	Audifaxe (19. ledna)	815
neděle I.	45	Augustina, biskupa	
neděle II.	56	(28. května)	965
neděle III.	60	Augustina, Učitele Církve	
neděle IV.	80	(28. srpna)	1177
Agapia (18. srpna)	1106	Bakcha (7. října)	1156
Agaty (5. února)	847	Barbory (4. prosince)	764
Agrikoly (4. listopadu)	1197	Barnabáše (11. června)	980
Achilea (12. května)	949	Bartoloměje:	
Alexandra (3. května)	940	svatvečer (23. srpna)	1109
Alexia (17. července)	1054	svátek (24. srpna)	1109
Alfonsa Marie z Liguori		Basilia Velkého (14. června)	988
(2. srpna)	1081	Basilida (12. června)	985
Aloize Gonzagy (21. června)	997	Beatrice (29. července)	1075
Alžběty (19. listopadu)	1209	Bedy ctihodného	
Alžběty, královny portu-		(27. května)	964
galské (8. července)	1042	Benedictus (Dan. 3, 52-56)	76
Ambrože (7. prosince)	767	Benedikta (21. března)	882
Anakleta (13. července)	1049	Benedikta, mučedníka	
Anastasia (22. ledna)	821	(12. listopadu)	1203
Anastasiie (25. prosince)	92	Benedikta: preface	885
Andělů Strážných (2. října)	1148	sekvence	884
Anděly Merici (31. května)	968	slavnost (11. července)	1045
Anežky České blahoslav.		Bernarda (20. srpna)	1107
(2. března)	866	Bernardina Sienského	
Anežky Římské (21. ledna)	819	(20. května)	960
Anežky Římské po druhé		Bibiany (2. prosince)	759
(28. ledna)	830	Bílá sobota:	
Aniceta (17. dubna)	913	osvěcení ohně a zrn	
Anny (26. července)	1072	kadídlových	468
Anselma (21. dubna)	915	svěcení velik. svíce	471
Antonína bisk. (10. května)	948	proroctví	476
Antonína opata (17. ledna)	808	svěcení křestní vody	507
Antonína Marie Zaccaria		mše sv.	514
(5. července)	1034	nešpory	516
Antonína Paduánského		Blažeje (3. února)	846
(13. června)	987	Bonaventura (14. července)	1049
Apolináře (23. července)	1066	Boniface, b. (5. června)	974
Apolonie (9. února)	854		

	Strana		Strana
Boniface, muč. (14. května)	953	In Quadragesima	182
Božího Těla	629	In Quinquagesima	154
Brigity (8. října)	1158	In Sexagesima	148
Brunona (6. října)	1154	In Septuagesima	143
Cecilie (22. listopadu)	1210	Dominika (4. srpna)	1086
Celestina Petra (19. května)	960	Domitily (12. května)	949
Celsa (28. července)	1073	Donata (7. srpna)	1090
Communicantes:		Doroty (6. února)	852
o Nanebevstoupení P.	35	Duše Svatý, sestup v nás	
o Velikonocích	33	(Sekvence)	593
Svatodušní	38	Dušiček (2. listop.):	
Concede nos famulos,		I. mše	1187
modlitba	554, 96*	II. mše	1193
Credo	9	III. mše	1194
Cypriana (16. září)	1131	Dvanácti bratří (1. září)	1123
Cypriana muč. (26. září)	1143	Ecclesiae tuae (Modlitba)	
Cyriaka (8. srpna)	1091	46, 100*,	112*
Cyrila Alexandrinského		Eduarda (13. října)	1162
(9. února)	853	Edmunda Kampiana	
Cyrila, Apoštola Slovan-		(1. prosince)	758
ského 5. července)	1038	Efrema Syrského	
Cyrila Jerusalemského		(18. června)	994
(18. března)	877	Eleuteria (9. října)	1159
Čtrnácti pomocníků		Eleutheria (26. května)	964
(16. června)	994	Emerenciány (23. ledna)	822
Čtyřiceti mučedníků		Epimacha (10. května)	948
(10. března)	872	Erasma (2. června)	969, 971
Damasa (11. prosince)	863	Erharda (8. ledna)	798
Damiana (27. září)	1143	Eufemie (16. září)	1131
Darie (25. října)	1176	Eusebia, bisk. mučedníka	
Den mezi okt. Zjevení Páně:		(16. prosince)	779
11. ledna	799	Eusebia, vyznav. (14. srpna)	1099
12. ledna	799	Eustachia a soudruhů	
Deus, omnium fidelium		(20. září)	1137
(Modlitba) 47, 101*,	108*	Evarista (26. říjn2)	1177
Deus, qui corda fidelium		Fabiána (20. ledna)	817
(Modlitba) 52, 100*	100*	Faustina (15. února)	862
Deus, qui de beatae (Mo-		Faustina (29. července)	1075
dlitba)	52	Felicity (6. března)	869
Deus, qui salutis aeternae		Felicity (23. listopadu)	1212
(Modlitba) 103, 100*	100*	Feliciana (9. června)	978
Deus, refugium nostrum		Felixe, kněze, mučedníka	
(Modlitba)	113*	(14. ledna)	799
Devítinsk	143	Felixe, muč. (12. července)	1047
Didaka (13. listopadu)	1204	Felixe, muč. (30. srpna)	1129
Dies Irae (sekvence)	1189	Felixe z Valois (20. listo-	
Dionysia (9. října)	1159	padu)	
Doba po sv. Duchu:		Felixe, mučedníka pře-	
neděle I.-XXIV	624-743	nesení (23. června)	1006
Nejsvětější Trojice	621	Felixe I. papeže, mučedníka	
Suché dny v září	701	(30. května)	957
Dominca: in albis	549	Felixe II. papeže (29. čer-	
		vence)	1076

	Strana		Strana
Fidelia ze Sigmaringy (24. dubna)	919	Hymnus (Dan. 3, 52-56)	76
Fidellum Deus (Modlitba)	1188	Chrámu Pn. Marie Sněžné: posvěcení (5. srpna)	1087
Filipa, Apoštola (1. května)	930	Chrysantha (25. října)	1176
Filipa Benicia (23. srpna)	1109	Chrysogona (24. listopadu)	
Filipa Neri (26. května)	962	Chval, Sione, Spasitele (Sekvence)	631
Filomeny (11. srpna)	1098		
Františka z Assisi :		Ignáce, biskupa, mučedníka (1. února)	833
svátek (4. října)	1153	Ignáce, vyznavače (31. čer- vence)	1078
svátek jeho jizev (17. září)	1133	Improperia při uctívání sv. kříže	462
Frant. Borgiáše (10. října)	1161	Inocence I. (28. července)	1074
Fr. Caracciolo (4. června)	972	Invocabit (1. neděle postní)	182
Frant. z Pauly (2. dubna)	94	Irenea (28. června)	1012
Fr. Saleského (29. ledna)	831	Isidora (4. dubna)	905
Fr. Xaverského (3. prosince)	759	Izáka, muč. (12. listopadu)	1203
Františky Frémioť z Chan- tal (21. srpna)	1107		
Frant. Římské (9. března)	872	Jáchima (16. srpna)	1103
		Jakuba staršího: svatvečer (24. července)	1069
Gabriela Archanděla (24. března)	886	svátek (25. července)	1070
Gaudete 3 neděle adventní	60	Jakuba mladšího (1. května)	930
Gaudence a pěti Bratří: přenesení jejich ostat- ků (25. srpna)	1114	Jana I. (27. května)	965
Geminiana (16. září)	1131	Jana Evangelisty: svátek (27. prosince)	786
Gertrudy (15. listopadu)	1207	oktáv (3. ledna)	798
Gervase (19. června)	996	Jana Evang. před Latinskou branou (6. května)	942
Gloria in excelsis Deo	7	Jana mučed. (26. června)	1011
Gordiana (10. května)	948	Jana mučedníka a patrona země (12. listopadu)	1203
Gorgonia (9. září)	996	Jana Damascenského (27. března)	892
		Jana Eudesa (19. srpna)	1106
Hadriana (8. září)	1120	Jana Gualberta (12. čer- vence)	1047
Háty (5. února)	847	Jana Kancia (20. října)	1170
Hedviky (17. října)	1164	Jana Kapistrána (28. břez- na)	896
Hermenegilda (13. dubna)	907	Jana Křtitele narození: svatvečer (23. června)	1002
Hermesa (28. srpna)	1117	svátek (24. června)	1007
Hilaria (14. ledna)	799	Jana Křtitele stěti (29. srpna)	1118
Hilariona (21. října)	1172	Jana Křtitele de la Salle (15. května)	954
Hippolyta (13. srpna)	1108	Jana Marie Vianneye (9. srpna)	1093
Hod Boží Svatodušní	590	Jana Nepom. (16. května)	955
Hod Boží vánoční: mše I.	87	Jana Sarkandra blah. (17. března)	877
mše II.	91	Jana Zlatoustého (27. ledna)	829
mše III.	95	Jana z Bona (8. března)	871
Hod Boží velikonoční	521		
Hofbauera, Klementa Ma- rie (15. března)	875		
Hromnic (2. února : svěcení svící	836		
průvod	841		
mše sv.	842		
Hroznaty (14. července)	1050		
Hyacinta (17. srpna)	1105		
Hyacinta (11. září)	1126		

	Strana		Strana
Jana z Fakunda (12. června)	984	Klára (12. srpna)	1098
Jana z Kříže (24. listopadu)	1213	Klementa I. (23. listopadu)	1211
Jana z Mathy (8. února)	852	Klementa Marie Hofbauera	
Januaria (19. září)	1137	(15. března)	875
Jany Františky Frémiot		Kleta (26. dubna)	922
z Chantal (21. srpna)	1107	Korduly (22. října)	1173
Jeronyma (30. září)	1147	Kornelia (16. září)	1131
Jeron. Aemiliana (20. čer- vence)	1057	Kosmy (27. září)	1143
Jiljí (1. září)	1123	Královný svatého Růžence	
Jindřicha (15. července)	1051	(7. října)	1155
Jiří (23. dubna)	913	Krescencie (15. června)	990, 993
Jitřní mše sv. (na Hod Bo- ží vánoční)	91	Krista-Krále: preface	36
Jizev sv. Františka z Assisi		svátek (posled. neděle	
(17. září)	1133	v říjnu)	748
Jména Ježíš (neděle mezi		Kristina (12. listopadu)	1203
2-5. lednem)	106	Krištofa (25. července)	1070
Jména Pn. Marie (12. září)	1127	Krve Pána n. Ježíše Krista	
Josafata (14. listopadu)	1206	(1. července)	1024
Josefa, snoubence blah. Pn.		Kříže nalezení (3. května)	937
Marie: preface	41	Kříže povýšení (14. září)	1128
svátek (18. března)	879	Křížové dny	569
slavnost (3. středu po		Kunhuty (3. března)	867
Velikonocích)	927	Květná neděle: úvod	364
Jos. Kalasanského (27. srp- na)	1116	svěcení palem	365
Jos. z Kupertina (18. září)	1135	průvod	375
Jovity (15. února)	862	mše sv.	378
Judica (Smrtelná neděle)	331	Laetare (4. neděle postní)	292
Judy a Šimona:		„Laeta quies magni Ducis“	
svatvečer (27. října)	1178	(sekvence)	884
svátek (28. října)	1179	Larga (8. srpna)	1091
Juliany z Falkonerie		Lauda Sion Salvatorem	
(19. července)	996	(sekvence)	631
Justina (14. dubna)	908	Leopolda (15. listopadu)	1207
Justiny (26. září)	1143	Liboria (23. července)	1066
Juvenala (3. května)	940	Lidmily: svátek (16. září)	1131
Kaja (22. dubna)	915	přenesení ostatků	
Kajetána (7. srpna)	1089	(16. listopadu)	1208
Kalendář církevní	[29]	Lina (23. září)	1142
Kalista I. (14. října)	1162	Litanie větší (25. dubna)	920
Kamila de Lellis (18. čer- vence)	1055	Lucia I. (4. března)	858
Kánon mešní	16	Lucie (16. září)	1131
Kanuta (19. ledna)	814	Lucie (13. prosince)	778
Karla Borromejského		Lukáše Evang. (18. října)	1167
4. listopadu	1196	Ludvíka IX. (25. srpna)	1112
Kassiana (13. srpna)	1098	Lva I. (11. dubna)	906
Kastula (26. března)	892	Lva II. (3. července)	1031
Kateřiny (25. listopadu)	1214	Magnificat (chvalozpěv Pn.	
Kateř. Sienské (30. dubna)	927	Marie)	517
Kazimíra (4. března)	867	Machabejských mučedníků	
Kilána (8. července)	1042	(1. srpna)	1080
		Marcelina (2. června)	969
		Marcelina (18. června)	995
		Marcelina pap. (26. dubna)	922

	Strana		Strana
Marcella I. (16. ledna)	807	Matouše, mučed. (12. listopadu)	1203
Marcella, muč. (7. října)	1156	Maura, opata (15. ledna)	803
Maria (19. ledna)	815	Maurícia a druhů (22. září)	1140
Marianské svátky :		Maxima (14. dubna)	912
Jména (12. září)	1127	Maxmiliána (12. října)	1162
Nanebev. svat. (14. srp.)	1099	Melchiada (10. prosince)	775
" svátek (15. srpna)	1100	Menny (11. listopadu)	1201
" oktáv (22. srpna)	1108	Metoděje (5. července)	1038
Narození (8. září)	1124	Michala Archanděla :	
Navštívení (2. července)	1027	posv. chrámu (29. září)	1146
Neposkvrn. Poč. svatv.		zjevení (8. května)	944
(7. prosince)	769	Mikuláše, biskupa (6. prosince)	764
svátek (8. prosince)	772	Mikuláše z Tolentina (10. září)	1126
oktáv (15. prosince)	779	Missa Praesantificatorum	467
Obětování (21. listopadu)		Mladátek :	
Očišťování (2. února)	836	svátek (28. prosince)	789
Královny sv. Růžence		oktáv (4. ledna)	798
(7. října)	1155	Modlitba Páně	22
De Mercedes (24. září)	1142	Modlitby různé	106*
Karmelské (6. července)	1052	Modesta (15. června)	990
Sedmibolest. (15. září)	1130	Modesta a Krescencie přip. (15. června)	993
Sedmibolestné (pátek po smrtelné neděli)	898	Moniky (4. května)	941
Zjevení (11. února)	855	Mše ke cti P. Marie v Adventě	51
Zvěstování (25. března)	889	Mše sv. prosebná	570
Marie Panny : preface	40	Mše za ženicha a nevěstu	132*
Maří Magdaleny (22. července)	1061	Mše za zemřelé :	
Marka, Evang. (25. dubna)	920	v den úmrtí	138*
Marka, papeže (7. října)	1156	3, 7 a 30 den po pohřbu	141*
Marka, muč. (18. června)	995	ve výroční den úmrtí	141*
Markety Marie Alacoque (17. října)	1164	obyčejná	142*
Markety, královny skotské (10. června)	980	Mučedníků a jiných Svátých, jichž ostatky chovají se v chrámech O. S. B. (13. května)	951
Markety, panny a mučednice (20. července)	1057	Nabora (12. června)	985
Martina I. (12. listopadu)	1202	Nabora (12. července)	1047
Martina, biskupa, vyznav. (11. listopadu)	1201	Nalezení sv. Kříže (3. května)	937
Martina, muč. (2. července)	1028	Nalezení ostatků sv. Štěpána prvomučedníka (3. srpna)	1085
Martiny (30. ledna)	832	Nanebevstoupení Páně :	
Marty, mučednice (19. ledna)	815	preface	34
Marty, panny (29. července)	1075	svatvečer	574
Matěje, Apoštola svatvečer (23. nebo 24. února)	863	svátek	576
svátek (24. neb 25. února)	863	neděle v oktávu	580
Matouše Apoštola :			
svatvečer (20. září)	1137		
svátek (21. září)	1138		

	Strana		Strana
Nanebevzetí bl. P. Marie :		Oktáv sv. Apoštolů Petra	
svatvečer (14 srpna)	1099	a Pavla (6. července)	1039
svátek (15. srpna)	1100	sv. Jana Ev. (3. ledna)	798
oktáv (22. srpna)	1108	Mládětek (4. ledna)	793
Narození blah. Pn. Marie		Nanebevzetí Pn. Marie	
(8. září)	1124	(22. srpna)	1108
Narození sv. Jana Křtitele :		Neposkvrněného Poč.	
svatvečer (23. června)	1002	P. Marie (15. prosince)	779
svátek (24. června)	1007	posvěcení metropolit.	
Nastolení sv. Petra v Anti-		chrámu svatého Víta	
ochii (22. února)	863	(19. května)	960
Nastolení sv. Petra v Ří-		sv. Štěpána prvomuč.	
mě (18. ledna)	809	(2. ledna)	798
Navštívení Panny Marie		sv. Víta (22. června)	1002
(2. července)	1027	Všech Svatých (8. listo-	
Nazaría (12. června)	985	padu)	1198
Nazaría (28. července)	1073	Zjevení Páně (13. led-	
Neděle po Devítňku	148, 154	na)	799
Neděle po sv. Duchu	624-748	Omyváání nohou	439
Neděle postní I., II., III., IV.		Ondřeje :	
182, 218, 254,	292	svatveč. (29. listopadu)	752
Neděle Smrtná (5. postní)	331	svátek (30. listopadu)	756
Neděle po Velikonocích		Ondřeje Avellína (10. listo-	
549, 555, 558, 562,	565	padu)	1200
Neděle po Zjevení Páně		Ondřeje Korsiniho (4. února)	846
115 - 139			
Neděle v oktávu Zjevení		Palmatia (5. října)	1154
Páně	115	Památka všech věrných ze-	
Nejsvětější Trojice	621	mřelých (2. listopadu) :	
Neposkvrněného Početí P.		I. mše	1187
Marie (8. prosince)	772	II. mše	1193
Nerea, mučed. (12. květ-		III. mše	1194
na)	949	Památka všech zemřelých	
Nešpory na Bílou sobotu	516	O. S. B. (14. listopadu)	1206
Níkomedía (15. září)	1130	Pankráce (12. května)	949
Norberta 6. června)	978	Pantaleona (27. července)	1073
Nový rok (oktáv Narození		Pašije podle: sv. Matouše	381
Páně)	104	sv. Marka	401
Nymfy (10. listopadu)	1200	sv. Lukáše	419
		sv. Jana	448
Obětování blah. Pn. Marie		Paškala Baylon (17. květ-	
(21. listopadu)	1210	na)	958
Obrácení sv. Pavla (25. led-		Pátek suchých dnů v Ad-	
na)	824	ventě	67
Obřady přede mší sv. v ne-		Pátek suchých dnů v po-	
děli	1	stě	205
Obřezání Páně (1. ledna)	104	Pátek suchých dnů Svato-	
Obyčejná preface	42	dušních	608
Oculi (III. neděle postní)	254	Pátek suchých dnů v září	707
Očišťování Panny Marie		Pater noster (modlitba Pá-	
(2. února):	836	ně)	22
svěcení svící	837	Patricia (17. března)	876
průvod	841	Paulína (22. června)	1000
mše sv.	842		

	Strana		Strana
Pavla, Apoštola :		Povýšení svatého Kříže	
svátek (29. června)	1019	(14. září)	1128
obrácení (25. ledna)	824	Praxedy (21. července)	1061
vzpomínka (30. června)	1022	Preface	29-41
Pavla, mučedníka (26. čer- vna)	1011	ve mších za mrtvé	43
Pavla, poustev. (15. ledna)	800	při svęc. palem	369
Pavla z Kříže (28. dubna)	922	při svęcení velikonoční svíce	472
Perpetuy (5. března)	859	při svęc. křestní vody	509
Petra Alexandrin. (26. lis- topadu)	1215	o sv. Otcí Benediktu	885
Petra Apoštola :		Prima (9. června)	978
v okovech (1. srpna)	1080	Prisky (18. ledna)	813
nastolení v Antiochii (22. února)	863	Procesa (2. července)	1028
nastol. v Římě (18. led- na)	809	Prokopa (4. července)	1033
svátek (29. června)	1019	Proměnění P. n. Ježíše Krista (6. srpna)	1087
Petra Celestina (19. květ- na)	960	Prorocví na Bílou sobotu ve Svatveč. Svatodušní	476 884
Petra Dam. (23. února)	863	Prosebné dny	569
Petra Chrysologa (4. pro- sínce)	763	Prota (11. září)	1126
Petra Kanisla (27. dubna)	922	Protase (19. června)	996
Petra, mučed. (29. dubna)	926	Průvod na Květnou neděli se svícemi (2. února)	374 841
Petra, mučedníka (2. červ- na)	969	Před úkonem : (obyčejné) o Nanebevstoupení Pá- ně	17 35
Petra Nolaska (3. ledna)	832	o Svatodušních svát- cích	38
Petra a Pavla :		o Velikonocích	33
svatvečer (23. června)	1016	Předpostní doba	142
svátek (29. června)	1019	Přenesení ostatků : sv. Fe- lix (23. června)	1006
šestý den okt. (4. čer- vence)	1031	sv. Lidmily (16. listo- padu)	1208
oktáv (6. července)	1039	sv. Václava (4. března)	868
Petra z Alkant. (19. října)	1169	sv. Vojtěcha, Gaudence a pěti Bratří (25. srpna)	1114
Petronily (31. května)	969	Přímluvy na Velký pátek	457
Pia I. (11. července)	1044	Pudenciány (19. května)	960
Pia V. (5. května)	942	Půlnoční mše sv.	87
Placida a druhů	1153		
Polykarpa (26. ledna)	828	Rafaela Archanděla (24. října)	1173
Ponciana (19. listopadu)	1209	Raymunda Nonnata (31. srpna)	1122
Pondělí velikonoční	523	Raymunda z Peňafortu (23. ledna)	822
Popeleční středa	160	Remigia (1. října)	1148
Popelů svęcení	160	Reminiscere (2. neř. postní)	218
Posvęcení basilík sv. Apo- štolů Petra a Pavla (19. listopadu)	1209	Respícia (10. listopadu)	1200
Posvęcení basiliky Nejsv. Spas. (9. listopadu)	1199	Rodiny sv. (v neděli mezi 2-5. lednem)	119
Posvęcení chrámu P. Marie Sněžné (5. srpna)	1087	Romana (9. srpna)	1094
Posvęc. metropol. chrámu sv. Víta :		Romualda (7. února)	854
svátek (12. května)	951	Roraty	51
oktáv (19. května)	960		

	Strana		Strana
Rufiny (10. července)	1043	Sobota Suchých dnů v září	710
Rustika (9. října)	1159	Sotera (22. dubna)	915
Různé modlitby	106*	Srdce Páně: preface	36
Růženy od Matky Boží (30. září)	1121	svátek (pátek po okt. Božího Těla)	639
Řehoře I. Vel. (12. března)	874	„Stabat Mater“ (Sekvence)	901
Řehoře VII. (25. května)	961	Štanislava (7. května)	943
Řehoře Divotvorce (17. li- stopadu)	1208	Stětí sv. Jana Kř. (29. srpna)	1118
Řehoře Nazianského (9. května)	947	Středu Suchých dnů:	
Saby (5. prosince)	764	v Adventě	64
Sabiny (29. srpna)	1119	v postě	196
Saturnia (29. listopadu)	755	Svatodušních	602
Sedmibolestné Pn. Marie:		v září	701
(pátek po smrtel. ned.)	898	Svatodušní svátky:	
(15. září)	1130	preface	37
Sedmi Bratří (10. července)	1043	svatvečer	583
Sedmi zakladatelů Rádu		Hod Boží	590
Servitů (12. února)	858	Svatopostní doba: úvod	159
Sekundy (10. července)	1043	neděle I-V. 182, 218, 254, 292, 331	
Sekvence: „Dies irae“	1189	preface	31
„Laeta quies“	884	Svatvečer: sv. Bartoloměje (23. srpna)	1109
„Lauda Sion“	631	sv. Jakuba (24. čer- vence)	1069
„Stabat Mater“	901	sv. Matěje (23. nebo 24. února)	869
„Veni Sancte Spiritus“	593	sv. Matouše (20. září)	1137
„Victimae Paschali“	521	Nanebevstoupení Páně	574
Sennena (30. července)	1077	Nanebevzetí Pn. Marie (14. srpna)	1099
Sergia (7. října)	1156	Narození sv. Jana Kř. (23. července)	1002
Scholastiky (10. února)	854	Narození Páně	83
Silvestra (26. listopadu)	1215	Neposkvr. Početí Pn. Marie (7. prosince)	769
Silvestra I. pap. (31. pro- sínce)	796	sv. Ondřeje (29. listo- padu)	752
Silvestra, pap. a mučed- níka (20. července)	996	sv. Petra a Pavla (28. června)	1016
Simeona (18. února)	862	sv. Šimona a Judy (27. září)	1178
Simplicia (29. července)	1075	sv. Tomáše (20. pro- sínce)	779
Sláva na výsostech	7	sv. Vavřince (9. srpna)	1093
Slavnost: Božího Těla	629	Všech Svatých (31. říj- na)	1181
sv. Josefa snoubence		Zjevení Páně	109
Pn. Marie třetí středu po Velikonocích	927	Svatvečer Svatodušní:	
sv. Otce Benedikta (11. července)	1043	Úvod	583
Smaragda (8. srpna)	1091	Prorocství	584
Smrtečná neděle	331	Svěcení křestní vody	586
Sobota „In albis“	545		
Sobota Suchých dnů v Ad- ventě	70		
Sobota Suchých dnů v po- stě	210		
Sobota Suchých dnů Sva- todušních	612		

	Strana		Strana
Mše sv.	586	Timothea, b. (24. ledna)	823
Svatý týden:		Timothea, muč. (22. srpna)	1108
Květná neděle	364	Tita (6. února)	850
Pondělí	396	Tomáše, Apoštola :	
Úterý	400	svatvečer (20. prosince)	779
Středa	414	svátek (21. prosince)	779
Zelený čtvrtek	432	Tomáše Akvinského	
Velký pátek	443	(7. března)	870
Bílá sobota	468	Tomáše, b. (29. prosince)	793
Svatých ostatků v chrá- mech diecése pražské (5. listopadu)	1197	Tom. Villanovy (22. září)	1140
Svěcení: kadidlových zrn		Tryfona (10. listopadu)	
na Bílou sobotu	470	Tří Králů	111
křestní vody na Bílou sobotu	507	Ubalda (16. května)	958
křestní vody ve Svat- večer Svatodušní	586	Uctívání sv. Kříže	462
ohně na Bílou sobotu	468	Urbana I. (25. května)	961
palem	365	Úterý Svatého týdne	400
popelu	160	Václava : svátek (28. září)	1144
svící (2. února)	837	přenes. ostatků (4. břez- zna)	868
velikonoční svíce	471	Valentina (14. února)	861
Suché dni : v Adventě	64	Valeriana (14. dubna)	912
v postě	196	Vánoční doba :	
Svatodušní	602	Hod Boží	87, 91, 95
v září	701	neděle mezi oktávem	99
Symforiana (22. srpna)	1108	šestý den oktávu	103
Symforosy a 7 jejich synů (18. července)	1055	Obřezání Páně	104
Šebestiana (20. ledna)	817	Nejsvět. Jména Ježíš	100
Šestý den oktávu Narození Páně (30. prosince)	796	Zjevení Páně	111
Šimona a Judy : svatvečer (27. října)	1178	Oktáv Zjevení Páně	123
svátek (28. října)	1179	Vánoční preface	29
Štědrý den	83	Vavřince, mučedníka :	
Štěpána I. (2. srpna)	1084	svatvečer (4. srpna)	1093
Štěpána, krále a vyzna- vače (2. září)	1123	svátek (10. srpna)	1095
Štěpána, prvomučedníka :		Vavřince z Brindisi (22. čer- vence)	1063
svátek (26. prosince)	782	Vavřince Justin. (5. září)	1124
oktáv (2. ledna)	798	Velikonoce :	
nalezení jeho ostatků (3. srpna)	1086	Hod Boží velikonoční	519
Tekly (23. září)	1142	Pondělí	523
Telesfora (připomínka)	109	Úterý	529
Teodula (3. května)	940	Velikonoční preface	33
Terezie (15. října)	1164	Veliký Pátek :	
Terezie Ježíškovy (3. října)	1150	Ctení z Písma sv.	443
Theodora (9. listopadu)	1199	Přímluvy	457
Tiburcia (14. dubna)	912	Uctívání sv. Kříže	462
Tiburcia (11. srpna)	1097	Missa Praesantifica- torum	467
		Venancia (18. května)	959
		Veni Sancte Spiritus	593
		Victimae Paschali (sek- vence)	521
		Vidi aquam	2
		Viktora (28. července)	1073

	Strana		Strana
Viktorina (5. září)	1124	Xysta II. a druhú (6. srpna)	1087
Viléma (25. června)	1011	Zakladatelů Řádu Servitů (12. února)	858
Vincence (22. ledna)	821	Za zemřelé mše sv.	138*
Vincence v diecesi praž. (22. ledna)	822	Za ženicha a nevěstu	312*
Vincence Ferreri (5. dubna)	905	Zdislavy Borkovny (30. května)	967
Vincence a Paulo (19. července)	1056	Zefyrina (26. srpna)	1115
Víta : svátek (15. června)	990, 993	Zelený čtvrtek : mše sv.	432
oktáv (22. června)	1002	obřad mytí nohou	438
Vítala (4. listopadu)		Zikmunda (2. května)	936
Vítala (28. dubna)	926	Zjevení sv. Michala Archanděla (8. května)	944
Vojtěcha :		Neposkvrn. P. Marie v Lurdech (11. února)	855
svátek (23. dubna)	916	Páně : svatveč. (5. ledna)	109
přen. ostat. (25. srpna)	1114	svátek (6. ledna)	111
Voršily a druž. (21. října)	1117	oktáv (13. ledna)	799
Všech Svatých :		preface	30
Svatvečer (31. října)	1181	Zuzany (11. srpna)	1097
Svátek (1. listopadu)	1184	Zvěstování Panny Marie (25. března)	889
Řádu sv. Benedikta (13. listopadu)	1205	Žalm „Lavabo“ (25, 6-12)	13
Vzpomínka na sv. Apoštola Pavla (30. června)	1022	„Judica me“ (42)	3
Wolfganga (31. října)	1183		

OBSAH

	Strana
Předmluva k druhému vydání	III
Z předmluvy k prvnímu vydání	IV

ÚVOD

Oběť mše svaté	V
Církevní rok	XI
O misálu	XIV
Tabulka pohyblivých svátků	XVI
Obřady přede mší sv. v neděli	I

MŠE SVATÁ

Řád mešní (Ordo Missae)	3
Kánon mešní (Canon Missae).	16
Preface	29

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Tempore)

Advent	44
První neděle adventní	45
Roráty	51
Druhá neděle adventní	56
Třetí neděle adventní	60
Suché dni v Adventě (Středa, pátek, sobota) .	64
Středa Suchých dnů v Adventě	64
Pátek Suchých dnů v Adventě	67
Sobota Suchých dnů v Adventě	70
Čtvrtá neděle adventní	80
Svatvečer Narození Páně (Štědrý den) . . .	83

	Strana
Hod Boží vánoční	87
První mše sv. (půlnoční)	87
Druhá mše sv. (jitřní)	91
Třetí mše sv. (ve dne)	95
Neděle mezi oktávem vánočním	99
Šestý den mezi oktávem vánočním - 30. pros.	103
Obřezání Páně (Nový rok)	104
Nejsvětějšího Jména Ježíš	106
Svatvečer Zjevení Páně - 5. ledna	109
Zjevení Páně (Sv. Tří Králů - 6. ledna)	111
Neděle v oktávu Zjevení Páně	115
Svaté Rodiny	119
Oktáv Zjevení Páně (13. ledna)	123
Neděle 2. po Zjevení Páně	125
Neděle 3. po Zjevení Páně	130
Neděle 4. po Zjevení Páně	133
Neděle 5. po Zjevení Páně	135
Neděle 6. po Zjevení Páně	139
Doba předpostní	142
Neděle „Devítník“ (in Septuagesima)	143
Neděle první po Devítníku (in Sexagesima)	148
Neděle druhá po Devítníku (in Quinquagesima)	154
Doba svatopostní	159
Popeleční středa	160
Svěcení popelu	160
Mše svatá	164
Čtvrtek po Popeleční středě	170
Pátek po Popeleční středě	174
Sobota po Popeleční středě	178
Neděle první postní (Invocabit)	182
Pondělí po první neděli postní	187
Úterý po první neděli postní	192
Středa Suchých dnů v postě	196
Čtvrtek po první neděli postní	202
Pátek Suchých dnů v postě	205
Sobota Suchých dnů v postě	210
Neděle druhá postní (Reminiscere)	218
Pondělí po druhé neděli postní	223
Úterý po druhé neděli postní	227
Středa po druhé neděli postní	231
Čtvrtek po druhé neděli postní	235

	Strana
Pátek po druhé neděli postní	240
Sobota po druhé neděli postní	245
Neděle třetí postní (Oculi).	254
Pondělí po třetí neděli postní	258
Úterý po třetí neděli postní	264
Středa po třetí neděli postní	268
Čtvrtek po třetí neděli postní.	273
Pátek po třetí neděli postní	276
Sobota po třetí neděli postní.	283
Neděle čtvrtá postní (Laetare)	292
Pondělí po čtvrté neděli postní	297
Úterý po čtvrté neděli postní.	302
Středa po čtvrté neděli postní	307
Čtvrtek po čtvrté neděli postní	315
Pátek po čtvrté neděli postní.	319
Sobota po čtvrté neděli postní	327
Neděle pátá postní (Smrtná)	331
Pondělí po neděli Smrtné	336
Úterý po neděli Smrtné	340
Středa po neděli Smrtné.	345
Čtvrtek po neděli Smrtné	350
Pátek po neděli Smrtné	355
Sobota po neděli Smrtné.	359
Svatý týden	364
Květná neděle	364
Svěcení palem.	365
Průvod	374
Mše sv.	378
Pondělí Svatého týdne	396
Úterý Svatého týdne	400
Středa Svatého týdne.	414
Zelený čtvrtek	432
Obřad mytí nohou (Mandatium)	438
Velký pátek	443
Čtení z Písma svatého	443
Přímluvy	457
Uctívání sv. Kříže	462
Missa Praesantificatorum	467
Bílá sobota	468
Svěcení ohně a zrn kadidlových	468
Svěcení velikonoční svíce	471

	Strana
Proroctví.	476
Svěcení křestní vody	507
Mše svatá	514
Nešpory	516
Doba velikonoční	518
Hod Boží velikonoční.	519
Pondělí velikonoční	523
Úterý velikonoční	529
Středa velikonoční.	533
Čtvrtek velikonoční	537
Pátek velikonoční	542
Sobota velikonoční (In albis)	545
Neděle první po Velikonocích	549
Neděle druhá po Velikonocích	555
Neděle třetí po Velikonocích	558
Neděle čtvrtá po Velikonocích	562
Neděle pátá po Velikonocích	565
Křížové či prosebné dny	569
Mše svatá prosebná	570
Svatvečer Nanebevstoupení Páně	574
Nanebevstoupení Páně	576
Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně	580
Svatvečer Svatodušní.	583
Proroctví.	584
Svěcení křestní vody	586
Mše svatá	587
Hod Boží Svatodušní.	590
Pondělí Svatodušní	596
Úterý Svatodušní	599
Středa Suchých dnů Svatodušních	602
Čtvrtek Svatodušní	607
Pátek Suchých dnů Svatodušních	608
Sobota Suchých dnů Svatodušních	612
Doba po Svatém Duchu.	620
Svátek Nejsvětější Trojice (První neděle po Svatém Duchu)	621
Neděle první po Svatém Duchu	624
Slavnost Božího Těla.	629
Neděle druhá po Svatém Duchu.	635
Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	639
Neděle třetí po Svatém Duchu	644

	Strana
Neděle čtvrtá po Svatém Duchu	647
Neděle pátá po Svatém Duchu	651
Neděle šestá po Svatém Duchu	655
Neděle sedmá po Svatém Duchu	659
Neděle osmá po Svatém Duchu	663
Neděle devátá po Svatém Duchu	666
Neděle desátá po Svatém Duchu	670
Neděle jedenáctá po Svatém Duchu	674
Neděle dvanáctá po Svatém Duchu	678
Neděle třináctá po Svatém Duchu	682
Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu	686
Neděle patnáctá po Svatém Duchu	690
Neděle šestnáctá po Svatém Duchu	694
Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu	698
Středa Suchých dnů v září	701
Pátek Suchých dnů v září	707
Sobota Suchých dnů v září	710
Neděle osmnáctá po Svatém Duchu	720
Neděle devatenáctá po Svatém Duchu	724
Neděle dvacátá po Svatém Duchu	728
Neděle dvacátá první po Svatém Duchu	731
Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu	735
Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu	739
Neděle, které přebývají po Zjevení Páně	742
Neděle dvacátá čtvrtá po Svatém Duchu	743
Svátek Ježíše Krista-Krále (Posl. neděle v říjnu)	748

ZVLÁŠTNÍ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH.

Svátky od 29.—30. listopadu	752
Svátky v prosinci	758
Svátky v lednu	798
Svátky v únoru	833
Svátky v březnu	866
Svátky v dubnu	904
Svátky v květnu	930
Svátky v červnu	969
Svátky v červenci	1024
Svátky v srpnu	1080
Svátky v září	1123

	Strana
Svátky v říjnu	1148
Svátky v listopadu	1184

SPOLEČNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH

Ve svatvečer Apoštola (Ego autem)	1*
I. V den mučedníka-biskupa (Statuit)	5*
II. V den mučedníka-biskupa (Sacerdotes tui)	9*
III. V den mučedníka, který nebyl biskupem (In virtute)	13*
IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem (Laetabitur).	16*
I. V den několika mučedníků (Intret)	21*
II. V den několika mučedníků (Sapientiam)	25*
III. V den několika mučedníků (Salus autem).	28*
I. V den mučed. v době velikonoční (Protexisti)	33*
II. V den několika mučed. v době velikonoční (Sancti tui).	37*
I. V den vyznavače biskupa (Statuit)	39*
II. V den vyznavače biskupa (Sacerdotes tui)	43*
V den Učitele Církve (In medio)	47*
I. V den vyznavače, který nebyl biskupem (Os justí)	53*
II. V den vyznavače, který nebyl biskupem (Justus)	56*
V den opata (Os justí)	60*
I. V den panny-mučednice (Loquebar)	63*
II. V den panny-mučednice (Me exspectaverunt)	71*
V den několika panen-mučednic (Me exspecta- verunt)	72*
I. V den panny, která nebyla mučed. (Dilexisti)	73*
II. V den panny, která nebyla mučednicí (Vul- tum tuum)	77*
V den sv. ženy-mučednice (Me exspectaverunt)	82*
V den několika sv. žen-mučednic (Me exspecta- verunt)	84*
V den svaté ženy, která nebyla muč. (Cognovi)	85*
V den posvěcení chrámu (Terribilis est).	90*
V den posvěcení oltáře (Terribilis est)	91*
Ve výročí posvěcení chrámu (Terribilis est)	92*

	Strana
O svátcích nejblahosl. Panny Marie (Salve)	96*
I. a II. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. P. Marie	99*
III. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie	104*
IV. a V. Mše sv. v sobotu ke cti nejbl. P. Marie	105*
Různé modlitby	106*
Mše za ženicha a nevěstu	132*
Mše za zemřelé:	
v den úmrtí nebo pohřbu	138*
3, 7 a 30 den po pohřbu	141*
ve výroční den úmrtí	141*
obyčejná	142*
Přídavek	[1]
Církevní kalendář	[29]
Rejstřík jmenný a věcný	[35]
Obsah	[45]

U. I. O. G. D.